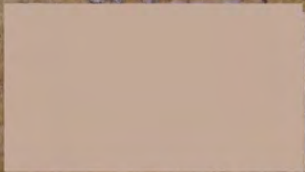

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

U

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

Nicolaus Cossio

hoc praeonium indultum
In Classe quinta dabant

Coss. Et Scholarchae Almeriensis

Scripti Guilh. Tiberius
Puteanus Rector scholae
Almeriensis

Adrianus Cossio

Ἀριστοφάνης

Κωμῳδίας ἰα.

ARISTOPHANIS

COMOEDIÆ VNDECIM,

Græcè & Latinè,

Cum Indice Parcentiarum selectiorum,

Emendationibus virorum doctorum, præ-
cipue IOSEPHI SCALIGERI

Accesserunt præterea

FRAGMENTA

Eiusdem ineditarum Comædiarum

ARISTOPHANIS.

LVGDVNI BATAVORVM.

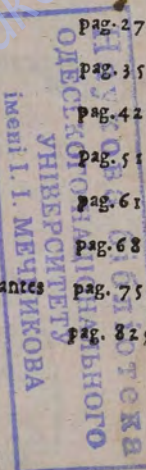
Apud IOANNEM MAIRE.

MDC. CC. XX

55

ΕΛΕΝΧΥΣ
COMOEDIARVM ARISTOPHANIS
quæ exstant.

Πλούτος Plutus	pag. 1.
Νιφέλας Nubes	pag. 83.
Βάτραχος Ranae	pag. 179.
Ἱππεῖς Equites	pag. 271.
Ἀχαρνεῖς Acharnenses	pag. 353.
Σφῆκες Vespa	pag. 425.
Ὀρίδες Aves	pag. 511.
Εἰρήνη Pax	pag. 611.
Ἑκκλησιάζουσαι Consionatrices.	pag. 685.
Θεομοφορεάζουσαι Cerealia celebrantes	pag. 751.
Λυσιστράτη Lystrata	pag. 825.

TYPOGRAPHVS

Lectori Benivolo S.

N ARISTOPHANIS

minusculâ hac editione secu-
tus sum Græcum textum à
Nob. Viro Odoardo Biseto

emendatum, qui anno 1607 prodit, La-
tino carmine expressus à Nicodemo Fri-
schlino, in Comœdiis Pluto, Nubibus, Ra-
nis, Equitibus, & Acharnensibus; à
Q. Sept. Florente Christiano, in Vespsis,
Pace & Lysistratâ: solutâ verò oratione
ab Andrea Divo, in Avibus, Conciona-
tricibus, & Cerealia celebrantibus.
Optassem quidem doctiorum aliquem,
ei rei idoneum, universa huius Comici
Dramata ad verbum Latinè vertenda
suscepisse: idq; in rudiorum gratiam;
quum ii qui Græcè docti sunt, ne exactis-
simas quidem Interpretationes, seu pror-
sas seu versas, lectione dignentur: atque
adeò omnes fateantur, leporem ac genium
cuiuscunque demum auctoris (necum A-
ristophanis) in propriâ lingâ consistere;
nec in alienam ullâ ratione posse trans-
fundi. Verumtamen quum hoc commodò

destituamur, illos quos habebamus Inter-
 pretes, mendis, quae plurimis locis subrep-
 serant, liberavimus; interdum, ubi ob-
 scurior versio videbatur (praesertim in iis
 Comœdiis quas Andreas Divus transtu-
 lit,) eam verbo uno aut altero, his notis
 [] incluso, juvare conati sumus. Gra-
 eus etiam contextus ut quamemendatiss-
 simus prodiret, curavimus: in accentibus
 tamen inconstantiam, quae veterum saepe
 Grammaticorum aut patrocínio aut exem-
 plo tuta est, evitare interdum non potui-
 mus: Personas saepe malè notatas suis lo-
 cis restitimus: Actus ac Scenas in unâ
 aut alterâ Comœdiâ distinximus, in re-
 liquis autem, quoties novi interlocutores
 in orchestram prodirent, adnotavimus:
 Strophas, Antistrophas, Odas, Antôdas,
 Systemata, Epirrhemata, aut Parabases,
 & similia Comicae artis antiqua vocabu-
 la, oportune indicavimus: obiter tamen,
 & quasi in margine; ne Actuum seu A-
 ctionum potius aut Personarum discri-
 mina turbarentur: Versuum genera in
 solâ Pluto expressimus; in reliquis Comœ-
 diis negleximus, ne moles voluminis en-
 chiriidii modum superaret: Eâdem etiam
 de

de causâ Argumenta prolixiora omisimus ; singulisque Comœdiis duntaxat quadam ceu Breviaria præfiximus. Postremò totum contextum cum duobus huius auctoris exemplaribus, manu Illustris memoria Iosephi Iusti Scaligeri emendatis (quorum copiam nobis fecit Clariss. doctissimûq; Gerardus Vossius) contulimus : ejusque Emendationes seu Conjecturas calci hujus Operis subjunximus, unâ cum aliis seu Variantibus Lectionibus seu Correctionibus, quas excerptissimus è Commentariis aut Scholiis Nobiliss. Odoardi Bifeti, Clariss. Florentis Christiani, aliisq; doctorum virorum suo loco memoratis lucubrationibus; concinnatâ ex eis tamquam breviculâ quadam Notarum Farragine. Cui, prætermisissimè consulto Fragmentis aliorum hujus Comici Dramatum quæ integra non extant; insigniorum aliquot Parœmiarum aut Verborum Proverbialium Index additus est à Clariss. Doctissimôq; Wilhelmo Coddeo. Breviter, satisfecisse nos sperantes iis qui unicâ manu comprehensum circumferre audent quicquid Græcæ Comœdiæ hodie integrum extat, præmemorati

P R A E F A T I O.

rati Florentis Christiani verbis finem
 faciemus, Lectorem obsecrati, ut mes-
 soris operam boni consulat; neque vi-
 tio vertat, si plurimum spicum in hac
 messe reliquerit: in quo legendo plus
 fortasse laudis reportabit spicilego-
 rum *ὁμοδοξάτης*, quàm ipsius messoris
 improbus labor. *Vale.* 1624.

ARI-

ARISTOPHANIS

VITA ET SCRIPTA.

ARISTOPHANES, quem unicum Græcæ Comœdiæ autorem, sed vix quartâ sui parte superstitem, habemus, poëta Comicus fuit, Athenis ante annos bis mille, & quod excurrit, celeberrimus. De ejus vitâ quamvis Thomas Magister, Sudas, aliisque recentiores Græci, ac tandem doctissimus Nicodemus Frischlinus, aliquid tradant, certi affirmari vix quicquam potest. Quidam patre natum narrant Philippo, civemque Atticum fuisse, ex tribu Cydathenienfi, curiâ Pandionide; alii Rhodium, ex oppido Lindo, & jure civitatis Atticæ donatum; alii Aginetam, patre Aginetâ; alii Meliensem; alii Egyptium vel Cameirium; alii etiam libertinum. Quando natus fuerit, æquè incertum: sed quum floruisse eum Eusebius scribat Olympiade 85, id est circa annum Urbis Romæ conditæ 316, aliquot ante trecentissimum ejusdem V.C. annis natum fuisse oportet: sed Suidæ codex, eum Olympiade 114 in certaminibus versatum fuisse scribentis, corruptus est, & ex eis procul dubio $\alpha\delta$ aut $\zeta\delta$, hoc est 84 aut 94, faciendum. Ut sit, Sophoclis, Euripidis, Socratis, Hippocratis, ac Democriti ævo vixit, nec Euripidi Socratiq; admodum diu supervixit. In prædiis suis Aginensibus habitasse aliquandiu videtur: inde quum Athenas migrasset, Comœdiis scribendis animam applicuit: Quod dum agit, seque pro cive Atheniensi gerit, à malevolis quibusdam, & præsertim Cleone demagogo, quasi peregrinus esset, ac præterea quòd in Babylonis Comœdiâ magistratus sorte capi solitos, coram legatis exterarum gentium lacerasset, accusatus est: causamque dicere coactus, strenuè se defendit; peregrinitatisque crimen jocose & facete diluit Homericis istis versibus,

DE VITA ET SCRIPTIS

Μήτηρ ἢ τ' ἐμὲ φησὶ τ' ἐμυλῶν· αὐτὰρ ἐγὼ γὰρ
Οὐκ οἶδ'· ἔγδ' δ' ἡ τις εἶν' ὄνον αὐτὸς ἀνέχου·

*Hoc patre me natum dicit mea mater: at ipse
Nescio; nemo suum quum possit noscere patrem.*

Pro Atheniensi itaque agnitus quidem est; postea ta-
men aliis identidem calumniis petitus, victor evasit,
Cleone non represso solum, sed & male mulctato, ut
mox patebit: Ac deinceps in patriæ & virtutis amo-
re persistens, Comædiis suis potentium insolentiam
compescere, civiumque suorum corruptissimos mo-
res emendare non destitit, Comædiæ veteris libertate
(singulos qui deliquerant nominatim carpendo)
usus: in quâ ita excelluit, ut omnium confessione
nec parem ante se, nec secum habuerit, nec par ei (ne-
dum superior) successerit. Scripta enim ejus, summæ
eruditionis, Gratiæque Atticæ plenissima, Lectori
quamvis invido & invito admirationem, imò & ad-
plausum extorquent. Quum enim videret sagacissi-
mi ingenii vir, rempublicam Atheniensium totam
regi & volui impudentium aliquot rhetorum, di-
tiumque adolescentium audaciâ potius quàm elo-
quentiâ, alio quodam Suadelæ genere Populum ad-
oriri voluit; aperteque mores Atheniensium car-
pendo, & avaritiam, rapacitatem & sycophantias ob
oculos omnium ponendo, tantum effecit, ut multi
potentiorum, censuram ejus reveriti, à peccando de-
terrerentur: adeo etiam, ut magnus Persarum rex eum
Græciæ populum sibi maximè timendum esse præ se
ferret, cujus malè consulta, Aristophanis Comædia-
rum censurâ castigarentur & emendarentur. Inpri-
mis autem ob hoc laudatus est, atque amatus à civi-
bus, quod calumniatores & sycophantas evertisset
fabulis suis; & remp. Atheniensium liberam, neque
ullius domini tyrannidi subjectam esse voluerit;
proque ejus libertate omnem industriam solertiam-
que adhibuerit; ac, ut ipse in Ranis ait, in Choris suis
multa rectè consuluerit civitati. Quâ de causâ &
oleæ ramo coronatus est, qui non minoris præmii
loco habebatur, quàm corona aurea. Primus hic Co-
mædiam veterem, rudem adhuc, in meliorem for-
mam

mam traduxit, cum Cratinus & Eupolis multo acerbioribus aliis insectati fuerint, quam decebat. Nec tamen planè à verborum amarulentia in primis suis Comædiis abstinerebat; sed eam postremis, iustâ moderatione usus, plurimum mitigavit. Decreto demum Athenis promulgato, ne quis actor aut ludio nominatim aliquem in Comædiâ perfringeret, Novam Comædiam panè primus invenit, tentato tamen prius alio quodam genere (quod Mediam Comædiam vocant) quo Homerum atque Tragicos solum carpebat, Ætolicena & similes fabulas exhibens. Novæ autem Comædiæ primû specimen ostendit in Cocalo; ubi non veras, ut in Veteri, sed fictas personas introducit, Interitum seu Corruptelam, & Recognitionem, & alia ejusmodi: quæ imitati postea Menander & Philemon, à Novâ Comædiâ non recesserunt. Ipse quidem Aristophanes in Scenâ statim non venit, quod naturâ esset verecundior; sed Callistrato usus est actore seu histione in Comædiis quas publicas vocant, contra potentes viros, aut magistratus; Philonide verò in Comædiis privatis, quales erant ex quæ contra Socratem aut Euripidem institutæ: unde & ab Aristonymo ac Amiphiâ conviciis petitus est, qui eum quartâ Lunâ natum esse dicebant, quasi aliis juvandis operam daret, sibi ipsi inutilis. Tandem tamen quum Equites Drama agendum esset, nemoque ex histionibus personam Cleonis auderet exprimere, ipse Aristophanes, facie minio illitâ, in Scenam profiluit, & personam Cleonis egit, metu omni deposito: adeoque strenuè in eo negotio se gessit, ut damnatus à populo Cleo, multam quinque talentorum solvere coactus sit.

Comædias scripsisse plerisque memoratur quatuor & quadraginta, seu ut in Suidâ legitur, quinquaginta quatuor. Harum undecim duntaxat integræ supersunt: de quibus paucula in Lectoris gratiam prædicenda nobis sunt. Prænam ejus Comædiam ACHARNENSES fuisse, quidam autem, quam per Callistratum, alienoque nomine edidit, Eurhythene Athenis summum magistratum gerente, Olym-

piadis 85 anno quarto, Romæ conditæ 316: alii eum Acharnenses post mortem Periclis, tertio anno belli Peloponnesiæci, alii post primam cladem Siculam docuisse scribunt: ac rursus alii primam ejus Comædiam (cujus tamen nomen non exprimitur) actam fuisse asserunt novennio seriùs, Archonte Philotimo, seu, ut Iosephus Scaliger emendat, Diotimo, Olympiadis 88 anno primo. Ejusdem autem Olympiadis anno quarto, Archonte Stratocle, A.V. 328, belli Peloponnesiæci septimo, quum Sphacteria obsideretur, **E Q V I T E S** Comædiam, de quâ suprà dictum, contra Cleonem egit. Olympiadis 89 anno primo, Isarcho magistratu, Primas Nubes egit, quæ à sequacibus Alcibiadis, fautoribus Socratis, explosa est. Sequenti verò anno, qui erat V. C. 330, Amyniâ Archonte, Secundas **N V B E S**, quæ hodie extant, docuit, cum maximo Populi adplausu: quæ quam ageretur, Socrates ipse in Theatrum ingressus, opportuno loco sedit: peregrinisque quisnam esset ille Socrates, sciscitantibus, ad dubitationem ex animis eorum tollendam surrexit, totumque Drama flans spectavit; tamquam convitia ista ipsum non tangerent: quæ reverà (ut quidam annotant) Aristophanes non in Socratem ipsum dicta voluit, falsa enim esse sciebat: sed in vanos quosdam rhetores, qui Socratici audire, & illius nominæ ignaviam, imò impletatem suam, ac novam de receptâ Atheniensium Religionem opinionem tegere volebant: quod ex Platonis Apologiâ patet, & ex Atheniensium serâ penitentiâ, quod Socratem falsi criminis damnatum, quasi malè de Diis sentientem, cicutâ necassent. Mercede autem conductum fuisse Aristophanem ab Anyto & Melito, ut Nubes has in Socratem effunderet, tamquam rem tanto viro indignam, ne ipsos quidem Plutarchum aut Elianum (qui præ se soli hunc poetam vituperare ausi sunt) credidisse verisimile est: præsertim quum ne ipsi quidem Melito parcat in Dramatibus fuisse hic poeta: & post actas Nubes ad mortem Socratis anni elapsi sint plus quàm sedecim. Sanè inefficaces nummos fuisse dicendum esset, quos in hanc fabulam Anytus & Melitus expendere,

sunt, qui sedecimo demum anno Socratem ad mortem
 adegerint. Eodem anno, post alteram cladem Sicu-
 lam, per Philonidem histriorem suum, Comœdiam
 V E S P A S proposuit, quibus Athenienses ut litium
 nimis amantes perstringit; nec non Charetem, quem
 ille Laberem recto nomine vocat, qui cladem illam
 Atheniensibus ductu suo inauspicato attulerat. P A X
 Comœdia, quæ hodie extat, acta videtur anno Pelo-
 ponnesiaci belli decimotertio, post mortem Cleonis
 & Brasidæ, quum fœdus quinquaginta annorum in-
 ter Athenienses & Lacedæmonios esset factum, quod
 tamen septem annos non duravit. Narrant & Se-
 cundam Pacem ab autore editam: de quâ Eratoste-
 nes ipse dubiè scribit: sed Crates manifestè eam
 Δουτρίαν Εἰρήνην vocat, atque passim reperiiri quo-
 dam versus, qui in Pace quæ hodie extat non reperi-
 untur. Est qui Lystratam eandem esse cum Se-
 cundâ Pace arbitretur. Quicquid sit, credibile est
 L Y S I S T R A T A M, quæ hodie extat, circa dicta
 tempora turbulentie plena scriptam fuisse, fortas-
 sis quum novum fœdus centum annorum fractum
 esset. Nonagesimæ primæ Olympiadis anno secun-
 do, Chabriâ Archonte, V.C. 338 Comœdiam A V E S
 docuit, Athenienses hortatus, ut Deceliam, quam
 Nephelococcygiam vocat, contra Lacedæmonios
 munirent, priusquam ab illis (quod biennio post ac-
 cidit) occuparetur: cui salutare consilio si paruis-
 sent, post in maximum malum non incidissent.
 T H E S M O P H O R I A Z V S A S Euripide vivo egis-
 se, id est, durante etiamnum bello Peloponnesiaco,
 verisimile est: quo Dramate non tam Euripidem (ad-
 versus quem institutum videtur) quam totum femi-
 nem genus traducit, peculiari sibi cavillandi cha-
 ractere usus, & quasi genio suo obsecundatus: dum
 enim Euripidem à Feminis condemnatum fingit,
 quasi de eis malè in Tragœdiis locutum, multo plu-
 ra earum flagitia narrat in unicâ hac Comœdiâ,
 quam in omnibus suis Tragœdiis Euripides um-
 quam scripserat: atque ita Euripidem accusando ab-
 soluit; Mulieres verò laudando excusandove maxi-
 mè denigrat. Notandum verò, duas hoc nomine

Comœdias ab autore scriptas fuisse; & eam quæ hodie extat, Primas Thesmophoriazusas vocatam, teste Agellio. CONCIONATRICES circa eadem tempora docuisse suspicantur: sed Platonis Remp. eâ derideri, credibile non est: quod aliis dijudicandum linquo. Olympiadis demum 93 anno tertio, V.C. 341, sub Calliâ, qui post Antigenidem Archon fuit, anno Peloponnesiaci belli penultimo, RANAS fabulam docuit, contra Euripidem jam defunctum; aut potius contra Atheniensium præposteriores mores, qui quum homines rustici, aut militares essent, re bellicâ, cui nati erant, neglectâ, primis vix literis gustatis, iudicium de summis viris Sophocle ac Euripide ferre volebant; & levicula quædam in iis carpentes, aut (ut in Acharnensibus & alibi) ignobile maternum Euripidis genus cavillis differentes, sapere sibi summopere videbantur. Iis postea temporibus, quibus ex interdicto magistratus Attici neminem in Comœdiâ nominatim carpere licebat, PLUTVM composuit, ultimam earum Comœdiarum quibus nomen suum præfixit, anno Olympiadis 97 quarto, Antipatro Archonte, A.V. 318: eamque filio suo Araroti agendam dedit, quum eum Populo commendare & in locum suum subrogare veller: Ac paulo post, duas alias Comœdias per eundem filium suum Populo exhibuit, Cocalum nimirum, & Æolosicon. Alii asserunt eum adhuc secundam Plutum quinquennio post primam edidisse, anno V.C. 363. Ceterum Plutus illa, quum ultima propemodum Comœdiarum Aristophanicarum fuerit, primum locum inter editas obtinet. Novæ autem Comœdiæ specimen hoc in eâ cernitur, quod nomina personarum ficta sint, Chremylus nempe, Blepsidemus, & Carion, commune plurium servorum nomen, quod Cares plerunque conditione servi essent illo ævo, unde proverbium ἐν Κρεῖσσῶν (seu, ut Iosephus Scaliger emendat, ἄρον) manavit. Interpolatam autem hanc Plutum quidam sub ipso Aristophane aut ejus filio putant; hinc quædam legi quæ ex Secundâ Pluto desumpta sunt. Sæpe enim eadem fabulæ (quod Sophoclis Tragædiis quoque accidit) vel nullâ

nullâ in remutata, vel interpolata, diversis locis et temporibus acta aut, ut loquuntur, reposita sunt.

Reliquarum Aristophanis Comœdiarum nomina (quæ apud Athenæum, Erotiarum, Galenum, Scholistas aliquot Græcos, aliosque autores veteres existant, unâ eum pauculis Fragmentis, mutilis ac plerumque corruptis) recensere tantum: suntque hæc. 1. Ageros, seu non senescens, aut Senectæ expers. 2. Æolosicon. 3. Æolosicon secundus. 4. Anagyrus. 5. Amphiarus vel Amphiareos. 6. Apocottabizantes, seu Cottabo ludentes. 7. Autolyces. 8. Babylonii. 9. Bacchæ. 10. Bærotius. 11. Agricola, aut Rustici. 12. Geryades, vel Fabulator. 13. Geras, vel Senectus. 14. Dædalus, vel En Dædalidas. 15. Datalis, Datalis vel Datalis, seu Epulones. 16. Danaïdes, aliis Danaïdolia. 17. Delia. 18. Dionysus, aut Bacchus. 19. Dramata, seu Fabulæ, vel Niobe. 20. Erastæ Achillæos, seu Amatores Achillis. 21. Eirene seu Pax secunda. 22. Elestra. 23. Heroës. 24. Thesmophoriazusa seu quæ Cerealia celebrant, secunda. 25. Centaurus, aut Centauri. 26. Citharistes, aut Citharista. 27. Coelus seu Animalium quorundam testa. 28. Colax, seu Assentator. 29. Lemnia. 30. Lyfistratus. 31. Navagus, seu Naufragus. 32. Nephelæ seu Nubes prima. 33. Insula. 34. Victoria. 35. Niobis, diversa à Niobe, seu Fabulis. 36. Holcades, Naves onerariæ. 37. Pelargi, aut Pelasgi, Ciconiæ seu Grues. 38. Pelasii. 39. Plutus secundus. 40. Perianges, aut forte Periages. 41. De Atheniensibus meretriculis. 42. Poastrix, seu Runcatrices. 43. Poësis. 44. Polyidus. 45. Proagon. 46. Progoni, seu Progenitores. 47. Pythagori, aut Pythagoræi. 48. Scenæ, seu Tentoria. 49. Scenæ apprehendentes, aut potius Tentoria incautos opprimentia. 50. Scythes, seu Scythæ. 51. Tagenista, aut Tagenita, Frigentes, seu Sarragine coquentes. 52. Telmissontes, vel Telmissis, Telmissenses. 53. Triphaltes, Ter medicus: vel Tres cristas in galeâ gerens: vel Tryphalides, seu Colostira. 54. Philonides. 55. Phœnissa. 56. Horæ. An autem alias præter has composuerit, quarum nomina

nomina quidem extant, nemo est qui nobis dicere queat. Saltem si prædictis quinquaginta sex, addantur undecim illæ quæ extant, simul efficient numerum sexaginta septem Comædiarum, Athenæo & aliis priscis nominatarum: quum tamen nemo Aristophani plures Comædias quàm quinquaginta quatuor adscripserit. Restat ergo, falsa hæc esse nomina, aut corrupta: & non Aristophanis reverâ, sed alicujus alterius poetæ veteris Comædias istis nominibus designari. Quatuor saltem istæ, Poësis, Navagus, Insula, & Niobis, jam olim suspectæ seu adulterinæ habitæ, & Archippo adscriptæ. Hac de causâ nec de Fragmentis Aristophanicis colligendis summopere solliciti fuimus; ne fortè summi poetæ purpuram ignobilibus scrutis ac centonibus descenderamus.

In his Comædiis peculiari utitur versu, qui Aristophanicus appellatur. Suidas Tetrametrum & Octometrum ab eo inventum esse scribit.

Dialectus, imò & eloquentia Attica in Aristophane maximè elucet. Singulare autem in eo hoc est, quòd cum risu mordeat, nihil sine facetiis impingens, ut testatur Julius Scaliger: qui è Latinis Horatium ei comparat: alii eum Plauto æquiparant; saltem is quamplurimos Aristophanis jocos imitatus est: Sed, ut prædiximus, quemadmodum nec ante se, nec secum, sic nec post sese ullum habuit parem: & ut scribit doctissimus Sigismondus Gelenius, nemo Aristophanis facundiam ita verbis queat extoltere, ut non re ipsâ ille major inveniat. In hoc enim autore omnes patè Græci Atticam linguam, imò omnem adeò Græcissimam consistere tantum non autumant: què adeò admiratus est Galenus, ut aliquot de vocibus Aristophani peculiaribus libros ediderit: quos interiisse, non tam Galeni, aut ipsius Aristophanis, quàm reip. literariæ interest. Proavorum quin etiam nostrorum memoriâ clarissimus vir Theodorus Gaza, interrogatus quis ex Græcis autoribus assiduo legendus foret Græcas literas discere volentibus respondere solebat, Solus Aristophanes. Quod autem magis mirandum, Plato, tantus Socratis propugnator, Dionysio regi Syracusano, statum reip. Atheniensis,

nienſis, & linguam ex optimo autore perdiſcere cupienti, Ariſtophanis Comœdias miſit, ut ex iis linguam & ingenium Athenienſium ſimul cognosceret: quibus ille, licet Siculus, tantum profecit, ut Olympiadis 103 anno primo (qui illi ultimus vitæ fuit) Tragœdiam docuerit Athenis; quâ & victor evaſit. Quin & Antiochenus ille Iohannes, ab oris ubertate Chryſoſtomus cognominatus, Conſtantinopôleos patriarcha, fertur bonam partem ſuæ facundiæ, tum vehementiæ in corripiendis vitiis, maximè muliercularum, ex Ariſtophanis pœnè quotidianâ lectione hauſiſſe: cùm, ut Alexander olim Homeri poëma, ſic Sanctus hic vir Ariſtophanis Comœdias pulvillo ſubdere ſolitus fuerit. Itaque quum publico Græcorum ſacerdotum ac monachorum conſenſu eliminati ſint è Scholis Comici, quaſi eorum lectio minùs competat adoleſcentibus, ob nequitiam, hic tamen unus in communi crimine (ſi crimen eſt, exprimere vitia, ut ea explodamus) impetravit veniam; nimirum prærogativâ eloquentiæ. Atque hinc factum eſt, ut ſolus Comicorum Græcorum nunc extet, & omnibus placeat Ariſtophanes.

Quod enim ad obſcena verba, quæ ceu navuli quidam faciem huius operis deſcendere dicuntur, attinger, abſtinere ab eis prorsus, exulcerato ſuo ævo non potuit Ariſtophanes; quum Comicorum proprium ſit ſingulis attribuire, ex decòro, verba nature & moribus ipſorum maximè accommodata: Scythas enim, Triballos, Perſas, Lacônes, Bæotes proprio idiomate loquentes cùm introducat; æquum etiam erat, ut ſervos ac ſcurras, & vulgus Athenienſium flagitiſis verbis & actionibus aſſuefactos, per hiſtriones ſuos eadem dicentes & agentes, repræſentans, doceret omnes, quàm honeſtos viros talia dedecant, quæ in hiſtrionibus tam turpia & indecòra eſſe animadvertabant. Propoſitum, igquam, huic poëtæ fuit, Comico riſu Populû excitare, & quum de aliis loqui videatur, efficere ut ſua ipſius vitia agnoſcat, eaque poſtmodum vitare ſtudeat. Quod quum non ignoreret Plato, tanti eum fecit, ut Ariſtophanis ſermonem de Amore (quod Plutarchus ipſe nar-

narrat) Symposio suo inferere voluerit.

Ad iocos Aristophanis quod attinet, qui eos frigidus esse aiunt, sanè nimis quam frigent. Ignorant enim ii, inesse quiddam reconditum Parœmiis ac Parodiis veterum, quod ævi diuturnitas obscurat adeò ut ne proximè quidem sequenti seculo, energiea aut vis alicujus diſterii intelligi à quoquam possit: tantum abest ut Plutarchus, tot seculis Aristophano posterior, capere (multo minùs carpere) ejus acumina potuerit.

Habitum corporis, animique mores ex Comœdiis expiscari quidam, calvum eum fuisse, colligunt: alii procerum aut vasto corpore, qualis Cleon ille erat: Athenæus etiam ebriosum, qui Comœdias suas ebrius scripserit: quod ille ebriis solis fortasse persuaserit, non autem sobrie mentis hominibus.

Porro Comœdias scribendo, populumque quâ delectando, quâ severè castigando, vitam suam ad senectutem usque produxit Aristophanes, fortassis etiam septuagenario major. Quo autem anno propriè obierit, & hoc cum reliquis ignoramus: ultra annum V. C. 363, seu natalem Aristotelis, vitam produxisse, vix credibile est.

Duos filios superstites reliquisse scribitur, Philippum, avo cognominem, & Ararotem: Suidas tertium addit, Philaretum, seu Philetarum, Comicos omnes: alii & Nicostratum. Conjugem qualem habuerit, non constat: etsi de uxore ac duobus filiis suis ita scripſisse eum autument: *Τὴν γυναῖκα δὲ ἀχίνουμαι, πᾶσι δ' ὄρεον τε παῖδιον*: quasi uxoris eum puduerit, tamquam ipso indignæ: & duos filios habuerit parum sapientes. Sed alii aliter sentiunt. Defunctum autem hoc epigrammate heraclegeo decoravit Plauto:

*Αἱ Χάριτες πέμψουσ' ἵνα λαβῶν, ὅπερ ἔχ' ἀποσείδω,
Ζητήσαι, ἡ γὰρ οὐδ' ἐστὶν Ἀριστοφάνους.*

id est, ut Iosephi Scaligeri manu scriptum reperi,
*Ut templum Charitatis, quod non labatur, haberent,
Invenere tuum pectus, Aristophanes.*

DE COMOEDIA VETERI, EIVSQUE PARTIBVS;

Ex Nicodemo Frischlino.

QUAE alii scriptores de origine Comædiæ, ac imprimis de eius inventoribus, itémque de discrimine inter Comædiam & Tragædiam, memoria tradiderunt, ea hoc loco supervacanea esse duco, neque ex aliorum libris reperenda: cum nulli hominum sit ignota, nisi literarum rudi atque imperito. Fuisse autem aliam veterem Comædiam, qualis Aristophanica est: aliam novam, qualis Plautina & Terentiana, id in confesso est apud omnes. Atque hæc ambæ multis inter se differunt modis, videlicet tempore, materia, phrasi, metro & partibus, earúmque dispositione. Tempore quidem, quod vetus Comædia maxime viguit temporibus belli Peloponnesiaci, & paulò antè, cum Theopompus, Pherecrates, Crates, Eupoli, Cratinus, Aristophanes, & alii suas exhibuerunt populo Comædias. Nova viguit posteris temporibus, quibus Menander, Posidippus, Diphilus, Apollodorus, & similes scriptitârunt: quos apud Latinos imitari sunt Plautus & Terentius. Materia verò discrepant, quod vetus Comædia, res veras & gestas, verasque personas in theatrum producit: nova autem personas fingit, sed in speciem veras, & ad vitæ humanæ similitudinem ac speculum, in quo homines vitam morésque suos contemplantur. Differunt & phrasi. Nam vetus Comædia dictionem habet grandiorē, & paulò minus æquabilem: Nova, puriorem, æquabiliorem, & elegantiorē, non apud Græcos tantum, sed etiam apud Latinos. Præterea alia sunt partes veteris Comædiæ, nempe Aëlus & Chorus: alia novæ, Argumentum, Prologus, & Aëlus. Nam Argumentum res nova est, nova item res & Prologus est: sicut ex collatione Aristophanis cum Plauto apparet. Chororum nova Comædia prorsus amittit: sed quæ de persona Poëtæ in veteri Comædia agebat Chorus, ea deinde Prologus præstabat in nova. Dispositione etiam & numero Aëlium differunt. Nova enim ultra quintum Aëlium

non producebatur: at vetus plures videtur *Actus* habuisse. Idcircoque difficile mihi fuit *Aristophanicis Comoediis*, *Latinorum* more in *actus* distinguere, & *actus* ipsos in *scenas* distinguere. Qua in re, si quibus non satifacio, ab illis admoneri & doceri cupio. Duas autem partes antiquae *Comœdiae*, quas dixi, *Actum* & *Chorum* exemplo *Cæsarii Scaligeri* sic partiri libet, ut *Actus* contineat in se *speciarias partes*: *Protasin*, *Epitasin*, *Catastasin*, & *Catastrophem*, nisi quis *Actus* scenicos, & has partes *Comœdiae*, dispositione magis, quam materia discrepare velit. Et quoniam hæ singula partes pro subiecta materia varietate, aut contrahi, aut extendi solent; ideo plures quam quatuor, & ferè quinque *Actus* habet qualibet *Comœdia*. Nam interdum longior est *Protasin*, interdum *Epitasin* longior: nonnunquam res plures in *Catastasin*, sæpius in *Catastrophem* incidunt, ita ut harum una duos *Actus* nonnunquam compleat. *Protasin* est, in qua proponuntur & suscipiuntur consilia rei gerenda. *Epitasin*, in quo sunt consiliorum progressus, & turbe negotiorum crescunt. *Catastasis* est rigor, ac status fabula, in quo res miscetur in ea fortune tempestate, inquam subducta est. Ibi plerumque mirabiles incidunt controversiæ & disputationes de suscepto negotio. Nam peculiare hoc habet *Aristophanes*, ut in *Catastasi* totius negotij summam in dubium vocet. *Catastrophe* inopinatum consiliorum, & rerum gestarum eventum continet: sive is latus sit, sive tristis, sive utrunque. Hæc pars apud *Aristophanem* aut simplex est, aut multiplex. Simplicem voco *Catastrophem*, ubi non admiscetur nova personæ, quæ prius in theatrum non venerint: sed exitus tantum illorum acta manet, qui in scenam fuerant producti: ut in *Ranis*, *Equitibus*, *Acharnensibus*, & alibi. Multiplicem verò, quando idem eventus aliquibus bono, aliquibus malo cedit, & varii utriusque generis homines introducuntur, quorum aliqui eodem exitu rerum præteritarum lætantur, aliqui contristantur: sicut in *Pluto* fit, ubi visus oculati *Pluti* nocet *Sycophantæ*, & lascivientibus vetulis; atque idem prodest iustis & probis: nocet tamen etiam cultui religionis, & impedit studium virtutis. Atque huiusmodi *Catastrophæ* sunt in *Nubibus*, *Avibus*, *Pace*, & alijs. *Protasin* & *Catastasis* versibus ut plurimum constant senarii Iambici;

Epi-

Epitasis & Catastasis, partim iudem, partim septenariis Trochaicis, sæpe etiam octonariis Iambicis: plerunque Catastasis Aristophanii Anapesticis. Chorus altera pars veteris Comædiæ, inter actum & actum sex habet partes *Speciarias*, *Commation*, *Parabasin*, *Oden* seu *Strophen*, *Epirrhema*, *Antoden*, seu *Antistrophen*, & *Antepirrhema*. In *Commatio* Chorus aut aliquam è personis alloquitur, aut abeuntes è proscenio histriones felici acclamatione persequitur. Subditur *Parabasis*, hoc est, *Transitio* chori, in qua movetur chorus è loco, ubi prius erat: & ad populum conversus, dicit aliquid de se, de suis studiis, de furtis, ineptisque aliorum Poëtarum. In huius locum successit apud Latinos *Comicos Prologus*.

Hæc *Parabasis* non semper uno carminis genere constat, sed plerunque Trochaicis septenariis, aut Anapesticis. *Parabasin* sequitur *Ode*, quæ interdum canitur cum conversione, id est, cum *strophe*: interdum sine motu, idque quocunque genere versiculorum, quales apud Melicos Poëtas metimur: aliquando tetrametris Anapesticis. In hac plerunque chorus precationem ad aliquem Deum, Deamve instituit, aut eiusdem laudes peragit. Finita *strophe* ad spectatores sese denuò convertit chorus, ibique de rebus ad vitam communem pertinentibus, & de moribus hominum agit, aut novi aliquid proficitur: idque Trochaicis aut Anapesticis longioribus, aut etiam Dactylicis. Hoc vocatur *Epirrhema*, quasi additamentum chori: Latine etiam dici posset *diverbiu*. In eo taxantur aut singulicives nequam, aut mores depravati universæ civitatis. Post *epirrhema* relegunt vestigia *strophes*, motu contrario totidem versiculis atque numeris, quot qualisve fuerint in *strophe*. Quare appellatur *Antistrophe à motu*, *Antode à cantu*, cantui respondente. Quæ expleta consistunt, ut respondeant *Epirrhemati*, tum quietis similitudine, tum numeris. Hoc *Antepirrhema* vocatur, in quo chorus itidem, ut antea, vel aliquos, vel universos cives nequam, & sceleratos vellicat. Atque his sex partibus integer & totus completur chorus, qui præ post transactam *Protasin*, & partem aliquam *Epitasis* introducit. Alii sunt chori, qui sæpe post reliquos Actus interponi solent, multò breviores. Nam aliquis ultra modum temporis extenderetur actio. Horum quin-

quinque aut sex enumerat genera Iulius Scaliger, lib. 3.
 de rep. cap. 97. Nennunquam, ait, introducta chori
 strophe, pauculus versibus: postea interponunt perso-
 nam cum proluxa oratione: postquam, strophe respon-
 det chorus per Antistrophem. Quartò alterum systema,
 priori respondens. Habere ergo videtur systema naturam
 Epodes Lyricorum. Sed hic eundem esse ne putes inòdov
 & επώδov. Nam quemadmodum alibi dictum est,
 ποσειδών erat ex aliquot versibus longis, magna ex parte:
 deinde strophe: tertio loco παρὰ δὲ, respondens τῇ ποεί-
 δῃ: quartò Antistrophe, respondens strophe: postre-
 mò επώδov, par duabus Odis superioribus. Fecit lu-
 tamen & επώδov dictam iego: sicut & ποσειδών & ποεί-
 δov: sed eam tantum, cui non responderit alia Ode, ne-
 que in medio, neque in fine. Huic subdebatur strophe
 cum Antistrophe: atque huius in fine, loco Epodi, systema.
 Aliquando strophe: ex versiculis aliquot, quibus sub-
 duntur longi versiculi, post quo Antistrophe per omnia
 par. Est etiam modus longè alius, longèque diversus.
 Ponunt enim chori meles, in quo loquitur de re ipsa &
 personis: deinde strophas alias, supra alias, vel sine syste-
 mate vel systemate interposito. Quin etiam post stro-
 phen statim ποσειδών. Haec Iulius Scaliger. De mi-
 mis seu bistrionibus vide eiusdem cap. 10. lib. 1. De diver-
 sis in choro carminum generibus diligenter admonet Gra-
 cius scholiastes, & nostra aetate Mycillus. Nos etiam suo
 loco quaedam adiciemus. Differt autem chorus ab Adu,
 duabus potissimum rebus: numero personarum, & gestu,
 seu motu, sive actione. Nam ultra quatuor personas
 nunquam aut raro in scena decet progredi ad idem col-
 loquium: sicut Horatius praecipit, quanquam ad no-
 vam, non ad veterem Comediam respexit Horatius. At
 chorus 24. constat personis, quae simul omnes loquuntur,
 & simul omnes modulantur, & tripudiant. Deinde sim-
 plicior est actio bistrionis seu mimi, quam chori. Nam cho-
 rus in scena relictus, non ore tantum agit, sed etiam pedi-
 bus. Nam ad tibia sonum canit & tripudiat, ita ut
 pes ori ac tibia respondeat. De hoc saltationis genere:
 item de modis de tibia, vide Scaligerum lib. 1. cap. 18, 19,
 & 20. Plura apud eundem de choris Comicis, lib. 7. cap. 2.
 Vestigia aliquod huius choris saltationis videntur hodie
 reprae-

representare chori nostrarum virginum, quos in vicis tri-
vitiis per aetatem, sub vespertas agunt. De modis & eorum
differentiis, consulendus erit Plutarchus, in libello de arte
Musica: & Boëtius in lib. de eadem arte, & Glareanus
in dodecachordo.

EPIGRAMMA

In Aristophanem.

Βίχοι Αριστοφάνους. θεῖος ὥνος, ᾧ σιν Ἀχαρνέες
κισὸς ὅτι χλοερὺς ποικύς ἐσθμι κίμω.
Ἡνὶ δὲ ὅσον Διονυσὸν ἐχθρὸς ἐλπίς, οἷα δ' αὖθις
Ἥχ' οὖσιν, φιλοφροῦν πλὴν δόμων Χαρίτων
ὦ κ' θυμὸν ἀρεῖτε, κ' Ἑλλάδος ἡδεσιν ἴστα
Κόμικε, κ' σίξας ἀξία, κ' γαλάσσας.

Id est:

Fabula Aristophanis, divinum opus, Attica quarum
In virides venio multa comas hederæ.
Quantus inest libro Bacchus, quæ personat illic
Fabula, acerbæ licet, plena tamen Charitum!
O & mente sagax, & moribus optime Graiæne.
Seu digna irrides Comico, si vult notæ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΠΛΕΤΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΔΙ' ΙΑΜΒΩΝ

Α' εἰσφάνους Γραμμικῆς.

ΜΑντιεύεται δίκαιος ὧν τις καὶ πένης,
Εἰ μεταβαλὼν πλετς τυχὲν διωθήσεται.
Ἐξήσεν ὁ Θεὸς, σωμακολαθεῖν ἅπας ἀν
Αἰδοῖται δειτύχη. Πλετς δ' ὁπλάνεται τυφλός.
Γνὴς δ' αὐτ', ἥ γὰρ οὐ δίκαιος, ἄλλως δημόσιος
Καλέσας μεταχεῖν. εἴθ' ὑγιᾶσαι τὰς κήρας
Ἐσπευδόν· εἰς Ἀσκληπιῶν δ' ἀπήγαγον.
Ἀφ' ὧν δὲ τέτρες ἡ Πενία διεκώλυσεν.
Ὅμως ἀναβλέψαντες αὐτῶν, τ' κακῶν
Οὐδείς ἐπὶ πλετς· τ' δ' ἀγαθῶν ἦν τ' ἀγαθῶν.

ARI-

ARISTOPHANIS

Pluti,

interprete Nicodemo Frischlino,

ARGUMENTVM.

ORACVLVM. consulit iustus existens quidā & pauper.
An mutatus, diuitiarum compos-esse possit.
Respondit Deus, sequendum quemcumque
Virum offenderit. Plutus verò conspicitur cæcus.
Cognitum autē ipsum duxit domum, alios populares
Vocans ad participandum. Postea sanare pupillas
Accelerabant: in Æsculapij templū verò deducebant.
Repentē autem illos Paupertas impediit.
Tamen visum-recipientē ipso, sceleratorum
Nullus ditabatur: sed proborum erant boni.

ALIVD *per Acrostichidem.*

P lutum admonet vir pauper visum recipere:
L aboriosos simul accersit agricolas.
V bi Blepsidemus accessit socius; venit
T um Pauperies: repellitur. Cæco Deo
V isum dat Æsculapius: gaudent boni;
S æuiunt mali. Pluto etiam cedit Iupiter.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΛΟΥΤΟΥ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Καρίων οἰκέτης.
Χρεμύλης δεσπότης.
Πλῆτος.
Χορός ἀγροίκων.
Βλεψίδημος.
Πενία.
Γαμή Χρεμύλης.
Δίγκης ἀνὴρ.

Ἀδελφὸς ἀνὴρ, ἢ γυνή.
ἄλλος δῖγκιος ἀνὴρ.
Συκοφάντης.
Γραμύς, ἢ φίλη τῆς
μετράκας.
Νεανίας.
Εἰρημῆς.
Γέρων Διδός.

PERSONÆ DRAMATIS.

Carion servus.
Chremylus, herus.
Plutus.
Chorus rusticorum.
Blepsidemus.
Paupertas.
Mulier, uxor Chremyli.
Iustus vir.

Iniustus vir, seu potius Alius
Iustus vir.
Sycophanta
Anus, amasia adolescens.
Iuuenis, seu adolescens.
Mercurius.
Sacerdos Iovis.

ΑΡΙΣΤΟ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ARISTOPHANIS
PLUTVS.

ΕΥΡΩΤΕΡΟΝ
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ

Σκηνὴ ἡ πρώτη.

Τελευταῖοι ἱερουργοί.

ΚΑΡΙΩΝ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Σ ἑργαλέον ποῦ γὰρ ὄρν, ὦ Ζεῦ καὶ
Θεοί,

Δύλον γυένει παρὰ φρονέοντος διαδόν-
τα.

Ὡν γὰρ τὰ βέλτερά ὁ θεράπων λίσσας
τύχη,

Δόξη δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῇ κακῇ-
μύθῳ.

Μιστέκιν ἀνάγκη τὸ θεράποντα ἡδὲ κακῶν.

Τὸ σῶμα τοῦ γὰρ ἐκ ἐὰν τὸ κύριον

Κρατεῖν ὁ δὲ ἴμας, ὅλλα τὸ ἰωνιμύθον.

Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως, τῇ δὲ Δοξίᾳ

Ὅς θεασαμένῳ τρεῖς ποδοὶ ἐκ χειρὸς ἵσταται,

Μέμψιν δὲ κῆρ μέμφομαι ταύτῃ, ὅτι

Ἰατρὸς οἶν καὶ μαίης, ὡς φασὶν, τοφός,

Μεταγχολῶντ' ἀπὲρ μὲν καὶ τὸ δαυότιον.

Ὅς τις ἀκολοθεῖ κατόπιν ἀνδρὸς τυφλοῦ,

Τὸναντίον δρῶν, ἢ ποροσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.

Οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα.

Οὐ τοῦ δὲ ἀκολοθεῖ, καὶ μετὰ ποροσβαίεται.

Καὶ ταῦτα ὅσπερ ἐνομίζοντο παρὰ τῶν ἐδὲ γῆν.

Εὐν

ARISTOPHANIS

PLUTVS.

ACTVS PRIMÆ SCENÆ

Prima.

Senarij Iambici.

CARIO, CHREMYLVS.

R. O H Iupiter & Dij, quàm dura est
provincia,

Si quis hero desipienti servus ser-
uiat.

Nam si optima quæque servus susce-
rit:

us autem hero sint visa: tibi necesse famulum
eri malorum participem cum hero suo.

am ita iniquè comparatum est, ut fors invida

corporis, non illi, qui ipsum possidet,

ei, qui pretio est mercatus, concesserit.

que hoc ita, ut dixi, me Castor sese haber.

Apolline autem, qui ex tripode suo aureo

ambigua solet responsa dare querentibus,

in injustam hanc querimoniam habeo: quòd bo-

nus

non sit medicus, & vates, ut dicunt, bonus:

cæcum meum dimisit à se ægerrimum,

peribile percitum: vestigia

cæci hominis à tergo subsequitur videns.

neque secus facit, quàm facere eum decet.

qui videmus, alios cæcos ducere.

qui videt, cæcum sequitur: ac me insuper

em adigit: respondens interim ne gry quidem.

Εγὼ μὲ οὐκ ἐκ ἑσθ' ὅπως σιγήσωμαι,
 Ἦν μὴ φράζης, ὅτι τῷδ' ἀκολούθῳ μὴ ποτὶ
 Ω δίσσω τ'. ἀλλὰ σοι περέξω πρὸς ἄρχματα.

Οὐ γὰρ με τυπήσῃς, σέφανον ἔχοντά γα.

Χρ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἀφελὼν τὸν σέφανον ὡς λυπῇς τί
 με,

ἵνα μάλλον ἀλγῇς. ΚΑΡΙΩΝ. Ἀἴθερ. ἔρδ' ταύτο-
 μη

Πρὶν αὖ φράζης μοι, τίς ποτ' ὄρεϊ ἐποΐ.

Εὐνὴς γὰρ ὦν σοι πτωχάνομα πάντοσφ' ἀρά.

Χρ. Ἀλλ' ἔσ' ἐκρύψω. τῷδ' ἐμῷ γὰρ οἰκιστῷ

Πιστότατον ἦν δ' ἐμῷ τε καὶ κλεπίστῳ.

Εγὼ θεοσεβὴς καὶ δίκαιος ἄν' ἀνὴρ,

Κακῶς ἔπαρπεν καὶ πατρὸς ὡς. ΚΑ. Οἶδά τοι.

Χρ. Ἐπεὶ δὲ ἐπλήκτω, ἱερόσυλοι, ῥήτορες,

καὶ συκοφάνται, καὶ πονηροί. ΚΑ. Πείθομαι.

Χρ. Ἐπεὶ δ' ἐμῷ οὐκ ὀχρόμῳ ἄς τ' ἐπὶ

Τὸν ἐμὸν μὲ αὐτὸν ἢ παλαιῶρον χεδὸν

Ἡδὺν μέζαν ἐκ τε τοῦδ' ἀδ' βίον.

Τὸν δὲ γὰρ, ὅσπερ ὦν μόνος μοι τυγχάνει,

Πόδ' ἐμῷ εἰ χεὶ μεταβαλόντα τὸς τῶν ὀπών.

Εἴ αὖ πατέρων, ἀδίκων, ὕμεις μηδεὶν,

ὡς τῷ βίῳ τὸτ' αὐτὸ τομίσας συμφίρην.

ΚΑ. Τί δὴν δ' ὁ Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν σεμμάτων;

Χρ. Πόδ' αὖ. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι πεδί.

Ὅτ' αὖ ξυαντήσαιμι πατρὸς ἑξιών,

ἐκέλευσε πάντα μὴ μεθιδάμ' ἐπ.

Πείθην δὲ ἐμῷ τῷ ξυακοῦδ' οἴκαδε.

ΚΑΡ. Καὶ τῷ ξυαντῶς δῆτα πατρός; Χρ. Τε-
 τωί.

ΚΑ. Εἴτ' ἔξωλιν τῶν ὀπώνων τὸ θεῖον,

φράζουσα ὅτ' ἐσσι σαφέστατα,

ἀπκείν' ἢ ὅτ' ἐπ' ἰσχυρόν τερόπον;

Χρ. Τὸ τῶν κείνης; ΚΑ. Διανοστή καὶ τυφλῷ

Quare non est, ut sileam nunc diutius:
Nisi tu mihi dixeris here, quid tandem fiet,
Quòd hunc sequimur. Aliàs molestus ero tibi.

Neque enim me verberabis, qui sertum gero.

CH. Non per Iovem, sed si molestus sis mihi

In aliqua re, ego detractò serito, te flagris

Multabo, ut pejus etiam habeas.

CA. Nugat

agis.

Nam ego prius non cessabo, quàm tu dixeris

Hic quis fiet. Quia enim fidelis sum tibi,

Ideo tam sollicitè, quæ sunt in rem tuam,

Inquiro. CH. Agedum, jam non celabo te am-

plius.

Nam ex omnibus servis te uti fidelissimum

Mihi, sic & furacissimum credo omnium.

Ego cum vir essem justus, integer & pius:

Hactenus in egestate, & summa penuria,

Ætatem egi, inopem ac miseram. CA. Istiuc scio.

CH. Alij verò nequam homines, scelerati, improbi,

Sacrilegi, sycophantæ, rabulæ, interim

Ditescébant. CA. Istiuc credo facillimè.

CH. Interrogaturus igitur, adivi hunc Deum,

Vt, qui putabam vitæ ærumnosa propè

Exhaustam à me esse partem longè maximam:

Consulerem eum de filio, quem habeo unicum:

An illi expediat permutatis moribus,

Esse improbo, malè versuto, sani nihil:

Nam ad benè vivendū hoc credebam apprimè utile.

CA. Quid ergo per coronas Phœbus garristi?

CH. Id audies, apertè enim Deus mihi

Hoc dixit, ut cuicumque primū occurrerem,

Templo egressus, eum nullo defererem loco:

Animūque inducerem, domum usque persequi.

CA. Et huic tu primum ergò occurristi? CH. Huic

scilicet.

CA. Quid, si tu homo ineptissime, mentē optimi Dei

Non assecutus es? qui apertè hoc consultat

ut filium nostratum moribus imbuas?

CH. Vnde istud conjicis? Hoc vel cæcus

viderit,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ἐνῶναι δὲ κεῖ τῷδ' ὥς σφόδρ' ὄβρι συμφύρον
Τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὕμνος ἐν τῇ νύκτι χρόνον.

ΧΡ. Οὐκ ἔστ' ὅπως ὁ χηρισμὸς εἰς τιτὶ πέσῃ,
Ἀλλ' εἰς ἐπεὶ τι μείζον. ἢ δὲ ἡμῶν φράσῃ,
Ὅς τίς ποτ' ὄβρις ἔτοςί, καὶ ἢ χάσει,
Καὶ ἢ δόμῳρος ἦλθε μὲν ὧν ἐνταυθί,
Ἐνδοξίμῳ αὖτ' ἡ χηρισμὸν ἡμῶν, ἢ, πινέει.

ΚΑΡ. Ἀγε δὴ σὺ, πρὶν τε εἶναι σάυτην ὅς περ εἶ, φράσον.
ἢ ταί περ τούτοις ὁρᾷ. ΧΡ. Αἰσχρὴν χεῖ ταχὺ πάντων.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΩΤΟΥ ΣΚΗΝΗ

ἐλθόντες.

Τρίμετροι Ἰαμβικά.

ΠΑΟΥΤΟΣ, ΚΑΡΙΩΝ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ΕΓὼ μὴ οἰμῶμαι λέγω σοι. ΚΑΡ. Μανθάνεις,
Ὅς φησὶν ἔτι. ΧΡ. Σοὶ λέγῃ τῷδ', ἐκ ἐμοῦ.
Σκαῖος γὰρ αὐτὸς καὶ χαλεπῶς ἐκτυώθαι.

ΑΝ. εἴ τι χύρεις ἀνδρὸς δόρυ καὶ τρέποις,
ἔμοι φράσον. ΠΛ. Κλαίειν ἔγωγί σοι λέγω.

ΚΑΡ. Δέχου τ' αἶδεα, καὶ τ' ὄρνιν ἢ θεῶ.

ΧΡ. Οὗτοι μὲν ἢ Δύμητρα χαρήσῃς ἐπ.

Εἰ μὴ φράσῃς γὰρ, τίς τ' ὁλῶ κερκὸν κερκῶς.

ΠΛ. Ὡ τὰν ἀπαλλάχθαιτον ἀπ' ἐμοῦ. ΧΡ. Πάμε-
λα.

ΚΑΡ. Καὶ μὲν ὁ λέγω, βέλτιστόν ἐστι δέλωτα.

Ἀπολῶ τ' ἀνδρῶπον κάκιστά τιτονί.

Ἀγαθὴς γὰρ ὅτι κρημνὸν τιν' αὐτὸν, κατὰ λιπῶν

Ἀπειμ' ἔν' ἐκείθεν ἐκτραχηλιὰ πεζών.

ΧΡ. Ἀλλ' αἶρα ταχέως. ΠΛ. Μηδ' αὖτως. Καρ. Οὐκ αὖ
ἐρεῖς.

ΠΛ. αὖτ' ἢ πύθνηδ' ἐμ' ὅς περ εἶμι ἄ' οἷδ' ὅτι
Κακόν τι μ' ἐράσσειται, καὶ ἀφίσιτε.

Χρ. Ν

Quòd maximè conducat, hoc nunc tempore
Nihil quicquam sapi quenquā hominem conariet.

CH. At hoc mihi non sic verisimile Cario,
Quòd in istam partem propendeat oraculum:
Sed in aliud longè majus. Quòd si vir hic
Nobis aperiat, quisnam sit, cujus rei

Causa, aut qua re indigens, nobiscum huc venerit.
Fortè assequemur oraculum, quid innuat.

CA. Age tu, dic hoc primū mihi, quisnam vir sis:
Aut post minas sic faciam. CH. Dicto opus est citò.

ACTVS PRIMI SCENA

Secunda.

Senarij Iambici.

PLVTVS, CARIO, CHREMYLVS.

Tibi ego dico, ut malè pereat. CA. Audis here,
Què se esse dicat? CH. Hoc tibi dicit, non mihi.
Nam rusticè & inhumaniter eum interrogas.

Age verò, si quid tibi candidi hominis placent
Mores: mihi dicito. PL. Dico tibi, ut malè habeas.

CA. Habe virum tibi, habe hoc augurium Apollinis.

CH. Ita me Ceres amet: faxo ego ne gaudeas.

Nisi enim dicas qui sis, malè te perdam malum.

PL. Abscedite à me, obsecro viri. CH. Minimè om-
nium.

CA. Here, quod mihi factu nunc videtur optimum,
Id eloquar: hunc ego hominem perdam pessimè.

Nam in præcipitium aliquod eum ducam: atque ibi
Homine relicto, me subducam protinus.

Vt illine delapsus, collum frangat miser.

CH. Eia ocyus rape. PL. Nequaquam. CH. Loquere
igitur.

L. Atqui, si cognoveritis me, qui vir siem,
Satis scio, aliquod mihi dabitur malum: neque

Χρ. Νῆ τῶν θεῶν ἡμεῖς γ' ἔαν βέλη γὰ σοῦ.

ΠΛΟΥ. Μέγαδὲ νῦν μὲν παρῶν. Χρ. Ἦνί μεθίε-
μαι.

ΠΛ. Αἰέτων δὴ. Διὲ γ' εἶμι, ἐμὲ
Διὲ γ' ἢ κρύπτειν ἢ παρσιπυλαζυῖος.

Εγὼ γὰρ εἰμι Πλάτος. Χρ. Ὡς μαρτύρεται

Ἀνδρῶν ἀπάντων· εἴτ' ἐσίγας Πλάτος ὢν;

Καρ. Σὺ Πλάτος, ἔπως ἀθλίως διακείμενος;

Ω Φοῖβ' Ἀπολλων, καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες,

Καὶ Ζεῦ. τί φῆς; ἐκεῖνος ὄντως εἰ σοῦ; ΠΛ. Ναί.

Χρ. Εκείνος αὐτός; ΠΛ. Αὐτότατος. Χρ. Πόθεν οὖν
φεύγεις;

Αὐχμὴν βαδίζεις; ΠΛΟΥΤ. Ἐκ Παζοκλέους ἔρχο-
μαι.

Ὅς ἐκέλευσας· ὁξότα παρ' ἐλθέτω.

Χρ. Τὰς δ' ὃ τὸ κακὸν πῶς ἐπαθεῖς, κατὰ πέ μοι.

ΠΛΟΥ. Ὁ Ζεὺς μὲ ταῦτ' ἔδρασεν ἀνδράποισι φθο-
νῶν.

Εγὼ γ' ὦν μεθέμιον, ἠπείλησ' ὅπ

Ὡς τῶν διαίτης καὶ σοφῆς καὶ κοσμίης

Μόνης βαδισίμῳ, ὃ δὲ μ' ἐποίησε τυφλόν,

ἵνα μὴ διαγρηῶσμαι τῶν μηδένα·

Ὅπως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονῇ.

Χρ. Καὶ μὲν διὰ τῶν χρηστῶν γὰρ τιμᾶται μόνος,

Καὶ τῶν διαίτης. ΠΛΟΥΤ. Ομολογῶ σοι. Χρ. Φέρε,
τί οὖν;

Εἰ πάλιν ἀναβλέψας, ὥσπερ καὶ παρῶν,

Φύγοις ἂν ἦδη τῶν πονηρῶν; ΠΛΟΥΤ. Φήμ'
ἐγώ.

Χρ. Ὡς τῶν διαίτης δ' ἂν βαδίζοις; ΠΛ. Πάνυ μὲν
οὖν.

Πολὺ γ' αὐτῶν ἔχ' ἐσθλὰ καὶ χεῖρα.

Χρ. Καὶ θαυμάζ' ἐδὲν, ἐδ' ἐγὼ γ' ὁ βλέπων.

ΠΛ. Αφετὴν μενῶν· ἴσον γ' ἦδη τάπ' ἐμῶν.

Χρ. Μὰ Διὶ, ἀλλὰ πολλὰ μᾶλλον ἐξόμεδά σι.

ΠΛ. Αὐτὰ καὶ ἐβόων, ὅτι παρέβην παράνομα

Ἐμέλει τὸν νόμον. Χρ. Αἰ σὺ γ' ἀντιβολῶ, πῶς οὖν.

Καὶ μὴ μὲ ἀπολιπῆς, καὶ γ' δορήσας ἐμοῦ,

Ζητῶν εἴτ' ἀνδρα τῶν τροπῶν βελτίονα.

Μὰ τ' Διὶ· ἐγὰρ ὅστις ἄλλος, πλὴν ἐγώ.

ΠΛ. Ταῦτά

Dimittetis. CH. Nos per Deos, si tu velis.

PL. Omittite ergo nunc primum. CH. Ecce omittimus.

PL. Adverte nunc (nam quantum video, res eò

Revertit, ut cogar expromere, quæ statueram

Cælare vos) ego sum Plutus. CH. Hominum omnium,

Qui vivunt, sordidissime, & fœdissime,

Tun' Plutum esse nos cælares? CA. Tunc sis

Plutus, qui usque adeò nunc ægrè & miserè habeas?

O Phœbe Apollo, ô Dij indigetes, ô cœlites,

O Iuppiter, quid ais? an verè is es? PL. Etiam.

CH. Is ipse? PL. Ipsissimus. CH. Sed undenam cedo

Tam squalidus huc prodis? PL. E Patrocli domo,

Qui nunquam lavit, ex quo ætatem inter homines

Agit. CH. Dic mihi amabo, unde isthuc sit tibi malû.

PL. His Iuppiter me multavit malis, sua

Bona invidens hominibus: nam olim puer adhuc

Minatus fueram, quòd desertis improbis,

Iustos, modestos, eruditos & probos

Adire solos vellem: sed me Iuppiter

Occæcavit, ut horum dignoscam neminem.

Adeò frugi hominibus hic Deus malè invidet.

CH. Atqui ille honorem accipit à justis & bonis

Solis. PL. Fateor. CH. Age tu, si visum pristinum

Recuperes, nunquid fugies jam deinceps malos?

PL. Ita loquor. CH. Ad justos divertes? PL. Scilicet.

CH. Nam nusquam ipsos jam longo vidi tempore.

CH. Neque id mirum: quâdo ego oculatus ejusmodi

Haud usquam video. PL. Dimittite nunc me: quæ enim

Scire ex me voluistis, ea tenetis omnia.

CH. Non per Iovem, sed te multò nunc avidius

Retinebimus. PL. Annon ita fore hoc prædixeram,

Quòd essetis mihi facturi hic negotia?

CH. Obsecro, da te mihi, neque ~~scire me~~ Virum

Si quæras, quàm ego sum, in vita meliorem, neque

Tu reperies, neque per Iovem alius est, quàm ego.

A 5

PL. Hoc

ΠΛ. Ταυτὶ λέγουσι πάντες ὡς αἰεὶ δὲ με
τύχουσ' ἀληθείας, καὶ γίνονται πλείους,
ἀτυχῶς γὰρ ἄλλοις τῇ μοχθηρίᾳ.

ΧΡ. Ἐχ' ἤ πως εἰσὶ δὲ καὶ πάντες κακοί.

ΠΛ. Μὲν δὲ, ἀλλ' ἀπαξάπαντες. ΚΑΡ. Οἱ μὲν
μακροί.

ΧΡ. Σὺ δὲ ὥς αἰεὶ εἶδ' ἔς, ὅσα παρ' ἡμῖν καὶ μέγας,

Γενήσεται ἀγαθὰ, πόρτε γε βίου, ἵνα πύθῃ.

Οἶμαι γὰρ οἶμαι (ξυμθεῖ δὲ εἰρήσεται)

Τούτῃς ἀπαλλάξαι σε τὸ ὄφθαλμίας,

Βλέψαι πόρτας. ΠΛ. Μηδὲ μὲν τούτ' ἐργάσθαι

Οὐ βέλομαι γὰρ πάλιν ἀναβ' ἐφ' αὐτοῦ. ΚΑΡ. Τί φέεις;

Ἄνδρες ποῦ ἔστι δὲν ἄθλιος φύσος.

ΠΛ. Οὐδὲ μὲν οὐκ εἰδώς ταῦτά τ' ὧν μῶρ', ἔμ', εἰ

Πύθουσι γὰρ, ὅπως εἴφει. ΧΡΕ. Νῦν δὲ καὶ τῆς
δράμης,

Ὅς τις σε προσωλαίοντα περὶ σέθεν εἶα;

ΠΛ. Οὐκ οἶδ' ἐγὼ δὲ ἐκείνους ὁρῶ δὲ πᾶν.

ΧΡ. Ἀλλ' ὅς τις δὲ καὶ λώτατε πάντων δαιμόνων.

Οἶμαι γὰρ τῷ Διὶ τυραννίδα,

Καὶ τοῦ μετὰ τὸν ἀγῶνα περιεβόλῃ,

Εἴν γ' ἀναβλέψης σὺ, ἂν μικρὸν χέρονος;

ΠΛ. Ἄ, μὴ λέγ' ὅτι πῶς ταῦτα. ΧΡΕ. Ἐχ' ἤ πο-
τος

Ἐγὼ γὰρ ὑποδείκω σε τὸν Διὸς πολὺ

Μείζον δαιμόνων. ΠΛ. Εὐμέσος; ΧΡ. Νῆτ' ἐρε-
νόν.

Αὐτίκα γάρ. ἄρχει δὲ τίς ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν;

ΚΑΡ. Διὰ τὰ γέροντα πλείονος γὰρ εἰς αὐτῆς. ΧΡΕ.
Φέρε.

Τίς οὐδ' ὁ παρεχόμενος ὅτι αὐτῶν τῶν; ΚΑΡ. Οὐδὲ.

ΧΡ. Θύουσι δὲ αὐτῶν διὰ τίς; καὶ διὰ ταπνίς;

ΚΑΡ. Καὶ τῇ δὲ. ὡς γὰρ ταῖς γε πλεῖστον ἀνθρώπων.

ΧΡ. Οὐκ οὐκ, ὅδ' ὅτι αἰπὸς καὶ ἐσθλός

Παύσκει, εἰ βέλοιοτο, ταῦτα γὰρ. ΠΛ. Ὅτι τί
δὲ;

ΧΡ. Ὅτι καὶ ἂν εἴς θ' ὅσους ἀνθρώπων ἔπαι,

Οὐ βουῖται, ὅδ' ὅτι καὶ ἂν εἴς θ' ὅσους,

Μὴ ἐκλογίῃσθαι. ΠΛ. Πῶς; ΧΡ. Ὅπως; καὶ εἰς
ἑπτα

PL. Hoc pollicentur omnes: sed ubi me senel
Adepti fuerint, divitesque evaserint,
Planè à probitate defleunt ad malitiam.

CH. Ita est: veruntamen non omnes sunt mali.

PL. Imò omnes, per Iovem. CA. Pœnas dabis mihi.

CH. At tu, ut scias, quanta accepturus sis bona,
Si apud nos maneat, animum adhibe, ut intelligas.
Confido enim atque spero (modò Deus annuat)

Fore, ut hac ego te cæcitate liberem,

Tibi que visum restituam. PL. Minimè omnium

Hoc feceris: nam visum recipere non lubet.

CH. Quid ais? CA. Hic homo ingenio est nato ad
miseriam.

PL. At Iuppiter, quem vesania horum non later,

Si hoc resciscat, me penitus perducat. CH. Quasi

Verò hoc ipsum jam non agat, cum scilicet

Te cæcum oberrare, & passim impingere sinit?

PL. Id nescio: sed ego formido ipsum maxime.

CH. Itane verò, ô mericulossime omnium?

Sed censens tu illud imperium magni Iovis,

Et fulmina ejus digna vel teruncio:

Si tu oculos recipias, vel modico tempore?

PL. Ah ista ne dixis, scelus. CH. Acquiesce: nam

Ego demonstrabo, quòd tu plus ipso Iove

Possis. PL. Egon? CH. Tu, per cælum: & nunc il-
licò.

Bonus ille Iuppiter, per quem Dijs imperat?

CA. Per argentum: hoc enim illi abundè suppetit.

CH. Agè, quis Iovi illud argentum largitur? CA.
hic.

CH. Per quem Iovi homines sacrificant? nunquid
per hunc?

CA. Omnino: nam huc omnia vota sacrificantium
Redeunt: ut ij ditefcant, qui Deum invocant.

CH. An non igitur hic autor sacrorum omnium est?

Et, si velit hic, facile ista omnia desuerint? PL.
Quamobrem?

CH. Quia ne unus hominum ~~erat~~

Libum deinceps, aut pecudem, aut aliud denique,

Si tu prohibeas. PL. Quomodo? CH. Quomodo? quia

Πηήσεται δὴ πρὸς τὸν, ὡς οὐ μὴ παρὼν
αὐτὸς διδῶς τ' ἀργύρεον· ὥς τ' ἑ Διὸς
τὴν δὴ ψάμιν, ὡς λυπῇ π. καταλύσας μόνος.

Π. Α. Τί λέγεις; δι' ἐμὲ θύει αὐτῷ; ΧΡΕ Μ. Φίλ.

ἐγώ.

Καὶ νῦν δὲ εἴ τί γ' ὅτι λαμβανὴ κ' καλὸν,

ἢ χάριν ἀνδράποισι, διὰ σε γίγνεται.

Α' πάντα τῷ πλετεῖν γὰρ ἔδ' ἰσοῦσα.

Κ. Α. Ρ. Εὐχαρίστησι διὰ σμικρὸν ἀργυρείδιον,

Δεῖλος γὰρ γινώσκω, διὰ τὸ μὴ πλετεῖν ἴσως.

ΧΡ. Καὶ τὰς γ' ἑταίρους φασὶ τὰς Κορινθίους,

ὅταν μὲ αὐτὰς τις πῶντος πηρὸν τῆς γῆς,

οὐδὲ προσέχῃ τὸν νοῦν· ἐάν τ' πλεῖστος,

τὸν προσέχῃ αὐτὰς δεῖλος ὡς τὸν τρεῖτον.

Κ. Α. Ρ. Καὶ τὴν γε πᾶσαν φασὶ ταῦτ' ἐπὶ τὸ δρᾶν,

οὐδ' ἴσως εἶναι, ἀλλὰ τὸν γὰρ χάριν.

ΧΡ. Οὐ τὴν γε χάριν, ἀλλὰ τοῦ πῶντος. ἔπει

αὐτῶν ἐν ἀργύρεον οἱ χεῖροί. Κ. Α. Ρ. τί δὲ;

ΧΡ. Οὐ μὲ ἴσως ἀγαθόν, ὃ γ' αὖτις δηλοῦται.

Κ. Α. Αἰχμυρόμβρι γὰρ ἀργύρεον εἴτεν ἴσως,

ὅτι μὲ π. πρὸς τὴν σελήναι μολύβδινον.

ΧΡ. Τέχνη γ' ἡ ἀνὰ σελήναι σε κ' σοφίσματα,

ἐν τοῖσι τὸν ἀνδράποισιν ἔδ' ἀντιμολύβει.

Οὐ μὲ γὰρ αὐτῷ σκυτοτομεῖ καὶ θύμβρι.

Επεὶ γὰρ χαλκὸς τις, ὃ γ' τεκταίνει.

Οὐ γὰρ χρυσὸς, χρυσίον παρὰ σελήναι.

Οὐδὲ λωπεδοντεῖ γὰρ νῦν δὲ· ὃ δὲ τοιχωρυχεῖ.

Οὐδὲ ἀναφύει τις· ὃ δὲ πλεῖστον κῶδιαι.

Οὐδὲ βυροδεφεί γ'· ὃ δὲ γὰρ πολὺ ἐκέρμυμα.

Οὐδὲ ἀλὲς γὰρ μοιχὸς, διὰ σέ που παροχτίλλεται.

Π. Α. Οἱ μοι τέλει, πεντή μ' ἐλάνθανε πάλαι.

ΧΡ. Μέγας ὁ βασιλεὺς ἐχί διὰ τῶν κομῶν;

Κ. Α. Ἐκκλησία δὲ ἐχί διὰ τῶν γίγνεται;

ΧΡ. Τί δὲ; τὰς τελεῖρας ἐσὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.

Κ. Α. Τὸ δὲ τῶν Κορινθίων ἐχί ἐπὶ τρεῖς;

ΧΡ. Οὐ μὲν οὖν δὲ ἐχί διὰ τῶν καλῶν;

Κ. Α. Οὐ μὲν οὖν δὲ ἐχί μὲν τῶν Παμφίλων;

ΧΡ. Ἀργύρεος δὲ ἐχί διὰ τῶν ἀνέρεων;

Non erit, unde quis emat, ad libandum quippiam,

Nisi tu præsens ei argentum dederis : ita,

Vt vim Iovis (si tibi molestus sit forsitan)

Solus destruas. PL. Quid ais ? num homines ei

Per me sacra faciunt ? CH. Ita dico : & per Iovem

Si quid præclarum, aut pulchrum, aut gratum denique

Inter homines existit, per te maxime

Existit : nam pecuniæ obediunt omnia.

CA. Ego certe, modico ære emtus, miseram servio

Hanc servitutem, quia nummatus non eram.

CH. Etiam Corinthiacas aiunt meretriculas,

Si quando pauper eas sollicitando ambiat,

Nullam rationem ejus habere : at si quispiam

Dives : statim illi facere copiam sui.

CA. Hoc ipsum aiunt facere pueros tenellulos,

Non propter amatores, sed quæstus gratia.

CH. At tu hoc non de bonis, sed de meritorijs

Dici puta : nam frugi argentum haud expetunt.

CA. Quid ergo petunt ? CH. Alius quidè generosum

Alius verò expetit canes venaticos. (equum,

CA. Fortasse dum eos pecuniam exposcere pudet,

Hoc prætextu suam tegunt infamiam.

CH. Artes item omnes, omnes præstigiæ & doli,

Inter homines propter te excogitata sunt.

Te propter in sutrina alius corium secat :

Alius ferrum ducit : alius ligna fabricat :

Alius, quod à te accepit, aurum liquefacit.

Est, qui tui causa spoliat : qui parietes

Perfodit : alius follonem agit : hic pelles lavat :

Hic corium tingit : ille cepas venditat :

Hic deprehensus adulter, vulsuram miser

Patitur : utique hæc studio fiunt omnia.

PL. Ah me miserum, qui isthæc ignoravi hætenus !

CH. Rex ille Persarum, annon se effert propter hunc ?

CA. Et cætus hominum nunquid fiunt propter hunc ?

CH. Quid ? num triremes tu non complēs ? ceddō mihi.

CA. Conductum exercitum in Corintho hic non alie ?

CH. Non Pamphilus ab isthoc habet, quod luceat ?

CA. Et Belonopoles nonne unācum Pamphilo ?

CH. Nonne Argyrius hunc propter immodeste agit ?

CH. Phi-

ΚΑΡ. Φιλέμος δι' ἔχ' ἑνεκά σε μύθους λέγῃ;
 ΧΡ. Ἡ ξυμμαχία δι' ἔχῃ διὰ σε τοῖς Αἰγυπτίοις;
 ΚΑΡ. Ἐρᾷ Λαίς ἔδιδας φιλονίδει;
 ΧΡ. Οὔ τι μὲν ὅ παύρως; ΚΑΡ. Ἐμπέσει γέ σοι.
 ΧΡ. Τὰ ὅ παράματ' ἔχῃ διὰ σε πάντα πράττειται;
 Μονότατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος
 καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, δι' ἴδ' ὅτι.
 ΚΑΡ. Κρατῶσι γε αὖτὲν ποῖς πολέμοις ἐκάστω;
 Ἐφ' οἷς αὖτὲν ὅπῃ καθέξεται μόνος.
 ΠΛ. Ἐγὼ τοσαῦτα διωκτός εἰμι εἰς ἅν ποτε;
 ΧΡ. Καὶ ναὶ μὰ Δία τῶπῃ γε πολλῶ πλείονα.
 Ως' ἴδῃ μεσὸς σε γέρον' ἴδεις πώποτε.
 Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἔτι πάντων πληρομυή.
 Ερρωτός. ΚΑ. Ἀρτώ. ΧΡ. Μισοκῆς. ΚΑ. Τραχημάτων.
 ΧΡ. Τιμῆς. ΚΑΡ. Πλακαυῶν. ΧΡ. Ανδραγαθίας.
 ΚΑΡ. Ιχάδων.
 ΧΡ. Φιλοπίας. ΚΑΡ. Μάχης. ΧΡ. Στρατηγίας. ΚΑΡ.
 Φακῆς.
 ΧΡ. Σὺ δι' ἐχρήσθ' ἴδεις μεσὸς ἐδεπώποτε.
 Αἰ μὲν τάλαντά τις λάβῃ τριμακρίδεα,
 Πολὺ μᾶλλον ὅπῃ δουρεὶ λαβεῖν ἐκακρίδεα.
 Κἢ ταῦτ' αὐτῷ, πεπαρακοντα βάλεται,
 Ἡ' φισιν, ἢ ἐπὶ βιωτὸν αὐτοῦ τὸ βίον.
 ΠΛ. Εὖ τοι λέγῃν ἔμοιγε φαίνεσθαι πάντων.
 Πλὴν ἐν μόνον δέδδικα. ΧΡ. Φεῖρε τῷ πέρι.
 ΠΛ. Ὅπως ἐγὼ τῷ δυνάμει, ἢ ὅπως φασὶ
 ἔχῃ με, ταύτης δεσπότης γίγνομαι.
 ΧΡ. Νὴ τὸ θεῖον. ἀλλὰ καὶ λέγῃσι πάντες ὡς
 δεσποτὸν ἐσθ' ὁ Πλάτων. ΠΛ. Ἡ' κίς', ἀλλὰ με
 τοιγάρ οὐχ τις διέ' ἀλλ'. εἰδὺς γὰρ ποτε,
 Οὐκ ἔχῃ, εἰς τῷ οἰκίαν, ἔδῃ λαβεῖν,
 Εἴ ποτε ἀπαξέσθαι τα κατὰ κελεύθου.
 Εἴ ποτε ὀνόμασέ με τῷ πατρὶ, δειλίαν.
 ΧΡ. Μὴ γὰρ μελέτω σοι μηδέν' ὡς ἐάν γῃ;
 Αἴτηρ παρ' αὐτὸς αὐτὸς εἰς τὰ παράματτα,
 βλέποντ' ὅσοι θέλω σ' ἐξυπερῶν τῷ Λυδίκῳ.
 ΠΛ. Πῶς αὖτὲν δυνήσῃ ποτὶ δρᾶσαι, θνητὸς ὢν;
 ΧΡ. Ἐγὼ γὰρ, ἢ ἐλπίδι, ἢ ἐπὶ εἰπέ με
 ὁ Φοῖβος αὐτὸς, ποδικῶν σείσας δάφνιν.
 ΠΛ. Κακέϊτος ὃν ξυνοῖς ταῦτα; ΧΡ. Φήμ' ἐγὼ.
 ΠΛ. Οὐκ ἔτι.

CH. Philepsius nōne tui causa fabulas recitat?

CH. Non propter te auxilium Aegyptijs datur?

CA. An non propter te Lais amat Philonidem?

CH. At Timothei turris? CA. Ea te quidem obruat.

CH. Nōne hæc, quæ dico, propter te fiunt omnia?

Tu namque solus autor & perfectores

Bonorum, quod scias, malorumque omnium.

CA. Imò etiam in bello plerunque solet vincere

Ea pars, in quam hic potissimum propenderit.

PL. Egone unus hæc efficere tanta impotens?

CH. Et per Iovem, hisce multò plura tu potes,

Neque quenquā hominem tui unquam cepit satietas.

Nam aliarum rerum satietas est omnium:

Amoris. CA. Panum. CH. Musicæ. CA. Bellarum.

CH. Ambitionis. CA. Potentæ. CH. Imperij. CA.

Lentium.

CH. Tui autem cædio, nemo unquam affectus est.

Nam si quis accipiat talenta tredecim,

Avidius contendit parare sedecim.

Si & hæc confecerit, quadraginta appetit:

Aut vitam sibi pōst esse vitalem negat.

PL. Videmini profectò mihi bene dicere.

Hoc præter unum, quod metuo. CH. Quidnam, cedò?

PL. Vereor, ut hanc potentiam, qua præditum

Me vos esse affirmatis, ego unquam consequar.

CH. Sanè verò: sed illud omnes dictitant,

Plutum rem esse timidissimam. PL. Nihil minus:

sed olim quidam perossor parietum me ita

Calumniatus est: qui cū in meam domum

Tacitè irrepsisset, nihil asportare potuit,

Propterea, quod oclusa repperisset omnia,

Exinde meam fuit ille providentiam

Interpretatus est falsò formidinem.

CH. Nihil prorsum curæ sit tibi iam. Nam si ego

Promatum & paratum te hac in te cognovero,

Faxe, ut videas acutius vel Lynceo.

PL. Quis tu hoc perficere possit, qui mortalis es?

CH. Bonam spem concepi ex ijs, quæ modo tibi

Phœbus respondit, laurum excutens Pythicam.

PL. Etiam ille horū secū conscius est? CH. Itaque tuor.

PL. Vi.

ΠΑ. Ορθῶτε. Χρ. Μὴ φρόνιζε μηδὲν, ὦ ἀγαθὲ.
 Εὐὶ γὰρ ὦ τῶν τῶν ἰσθι, καὶ ἀδελφί μ' ὑποδανείν.
 Αὐτὸς διαπραΐω ταῦτα. Καρ. Καν βύλη γ' ἐγώ.
 Χρ. Πολλοὶ δ' ἴσονται καὶ ἄτερον ἂν ξυμμάχοι,
 Ὅσοις δίκαιος ἔστιν ἐκὼν ἀλφίτα.
 ΠΑ. Παπαί, πονήρους γ' εἶπας ἡμῖν ξυμμάχος.
 Χρ. Οὐκ. ἦν γε πλεκτήσων ἐξ ἀρχῆς πάλιν.
 Αλλ' ἴδι σὺ ἡμῖν ταχέως δραιμῶν. ΚΑ. Τί δρῶ, λέγε.
 Χρ. Τὸς ξυζητήρους κάλεσον (δωρήσας δ' ἴσως
 Ἐν τοῖσιν ἀρχοῖς αὐτὸς ταλαπωρὸν μύθος)
 Ὅπως ἂν ἱκόνεσσας ἐνταυτοῖ παρῶν,
 Ἡμῖν μετὰ γὰρ τῶν Πλάτῃ μέγας.
 ΚΑ. Καὶ δὴ βαδίζω. τῶν τὸ κρεάδιον,
 Τῶν ἐνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λαβάν.
 Χρ. Εἰμὶ μελήσας τούτῳ γ', ἀλλ' ἀνύσας τρέχε.
 Σὺ δ' ὡς κρεάτιστε Πλάτῃ σάντων δαιμόνων,
 Εἴπω μετ' ἐμῶ δειρῷ εἰσιθ'. ἡ γὰρ οἰκία
 Αὐτὴ σὶν, ἣν δεῖ χρημάτων σε τήμερον
 Μετῶν ποιῆσαι, καὶ δίκαιος καδίκως.
 ΠΑ. Αλλ' ἀρχομαι ἡμῖν εἰσὶν ἂν, ἢ ἐπὶ δεῖς,
 Ες οἰκίαν ἐκείνην ἀλλοτρίαν σάντων.
 Αγαθὸν γὰρ ἀπέλαυτ' ἐδὲν ἀπὸ πάποτε.
 Ἡ'ν ἡμῖν γὰρ εἰς φειδωλὴν εἰσελθὼν τύχω,
 Εὐθὺς κατάρυξέ με καὶ τὴν γῆν κατω.
 Κἀντὺς ποταμὸν χερσὶς ἀνδρὸς φέλλας,
 Αἰτῶν λαβάν τι μικρὸν ἀργυρίου,
 Ἐξαρνός ἐστι, καὶ δὴ ἰδεῖν με πάποτε.
 Ἡ'ν δ' εἰς παρεπλήγ' ἀνθρώπον εἰσελθὼν τύχω,
 Πόριον καὶ κύβοι παρὰ βελήνῃς,
 Τυμνὸς δύο γ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χέρον.
 Χρ. Μεδίος γὰρ ἀνδρὸς ἐκ ἐπέτυχες πάποτε.
 Εὐὶ γὰρ τὰ τῶν τῶν πρὸς παρὰ σεία' αἶ.
 Χάρομαι γὰρ φειδωλὸς (ὡς ἐδεῖς ἀνὴρ.)
 Πάλιν τ' ἀναλόν, ἡνίκ' ἂν τῶν δέη.
 Αλλ' εἰπώμην, ὡς ἰδεῖν σε βέλομαι
 Καὶ πῶν γυναικῶν καὶ τὴν γῆν τὸ μόνον,
 Ὅν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα καὶ σέ. ΠΑ. Πείθομαι.
 Χρ. Τί γὰρ ἀνὰ τὴν γῆν σε τάλανθ' ἔλεγε;

P L. Videte. CH. Ne sis sollicitus. Ego enim, ut probè
Istuc scias, vel capitis mei periculo

Ipsemet hæc conficiam. C A. Et ego tecum, si lubet.

CH. Aderunt etiam alij adiutores plurimi,
Qui, quod iusti sunt, non habent quod essent.

P L. Papæ, miseros hos adiutores prædicas.

C H. Haudquaquam, si modò ij discescant denuò.
Sed curre tu curriculo. C A. quid faciam, cedò.

C H. Vicinos agricolas accersè (reperies

Ipsos fortè in agris, operi intentos rustico)

Vt hic præstò assient, & æquam quilibet

Eorum partem Pluti nobiscum auferat.

C A. Eo: sed hanc carnem aliquis hinc intrò ferat.

C H. Mihi hæc res curæ erit, tu curre celeriter.

At ô Deorum Plute præstantissime,

Nunc tu huc mecum ingredere, quoniam hæc mea
est domus

Quam te hodiè oportet ditare, per fas & nefas.

P L. Atenim molestum est mihi, Deos testor, domum

Ingredi, alienam præsertim atque incognitam.

Nam nihil unquam illie habui, quò fruerer, boni.

Si enim mihi contigerit ad sordidum ingredi:

Continuò ille in terra defossus me occulit.

Pòst, ubi probus quispiam amicus adiverit, opem

Implorans, & pecuniolæ parum exigens:

Negat ille habere, ac ne vidisse me quidem

Ait: sin ad prodigum hominem divertero:

Scortis, & aleis objectus, temporis

Momento, nudus illinc protrudor foràs.

CH. Mediocre[m] hominem nactus es huc usque ne-
minem:

At ego tali ingenio sum præditus: lubens,

Si quisquam alius, mea comparco: rursum, ubi opus
est,

Sumptus facio. sed eamus intrò: nam volo

Vt te uxor videar, & gnatus meus unicus

Quem, post te, amo maximè. P L. Credo facillimè.

CH. Cur enim aliquis, quæ vult, non indicet?

Мечникова
АСТУС
СЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. МЕЧНИКОВА

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΣΚΗΝΗ

πρώτη.

Τετράμετροι Γαμβισοὶ, Καβαληκλικαὶ, Δί-
μετροι, Ανακρεόντεια, καὶ
ἄλλοι τινές.

ΚΑΡΙΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

Ω πολλά δὴ τῷ δεσπότῃ ταυτὸν θύμον φαγόν-
τες

Ἄνδρες φίλοι, καὶ δημότῃ, καὶ τῷ πονεῖν ἐρασταί·
ἴτ', ἐγκοιτίτε, ἀπεύθεθ', ὥς ὁ καὶ θεὸς ἐχέ-
μειλεν,

ἀλλ' ἔς' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ἣ δὲ πειρῶντας ἀμύ-
νειν.

ΧΟ. Οὐκ ἔν' ὅρας ὁρμωμένους ἡμᾶς πάλαι περδύ-
μιος,

Περικλῆς δέει, ἀδινεῖς γέροντας ἄνδρας ἦδη.

Σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με δεῖν· πρὶν ταῦτα καὶ φερόσαι μοι,

ὅτ' ἐχάρειν γ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκεν ἡμᾶς.

ΚΑ. Οὐκ οὐὖ πάλαι δῆτε λέγω· σὺ δ' αὐτὸς ἐκ
ἀκείας.

Ὁ δεσπότης γάρ φησιν, ὑμᾶς ἡδέως ἀπαντας

Ψυχῶν βίην καὶ δυσκόλῃ ζήσῃ ἀπαλλαγῆναι.

ΧΟ. Ἐστὶν ὃ δὴ τί; καὶ πῶθεν τὸ πρῶτα ἔσθ' ὁ φησὶν;

ΚΑ. Ἐχὼν ἀφίκτηι δούρῳ πρεσβύτῳ τιν' ὃ πρῶ-
τηρι,

Ρυτῶντα, κυφόν, ἀθλιοτ', ῥυσθόν, μαδᾶντα, νουδόν,

Οἷμα γ' ἢ ἔρεον, καὶ φουλόν αὐτὸν ἔσθ'.

ΧΟ. Ἡ χρυσὸν ἀγλείας ἐπῶν, πῶς φῆς; φέρον μοι.

Δηλοῖς γὰρ αὐτὸν πτωρὸν ἦκειν χερμάτων ἔχοντα.

ΚΑΡ. Πρεσβυτικῶν μὲρ οὐὖ κακῶς ἔγωγ' ἔχοντα σῶ-
ρον.

ΧΟ. Ἄξιός τις φερακίστας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι

ἀξίως, καὶ ταῦτ' ἐμὰ βακτηρίαν ἔχοντος;

ΚΑΡ.

ACTVS SECVNDI SCENA

Prima.

Ottouarij Iambici, Catalectici, Dimetri, Anacreontij, & alij quidam.

CARIO, CHORVS.

O Qui multas cū hero cepas edistis unā amici Viri, & populares, & laborum studiosi, venite, Ite, properate, currite: neque enim ullus est morandi

Locus: sed ipsa se offert occasio rei gerendæ:

Quam ut accipiat protinus, vi tota anniti oportet.

CH. Atqui vides me prōptē jamdudū gradū incitare, Quantum quidē à nobis fieri est æquum, viris labore Fessis, & natu grandioribus: sed tu requiris,

Vt æquis passibus tecum curramus: & hoc priusquam

Nos certos reddas, quare tuus herus nos huc vocarit.

CA. Atqui ego jā dudū dixi, sed tu non advertis aures, Quod Chremylus herus meus dicat, vos deinceps universos

Hanc austeram & odiosam vitam, cum alia suaviori Permutaturos, & beatē victuros & delicatē.

CH. Quid hoc negotij est? aut undēnam, de quo ille dicit? (piam unā

CA. Modō huc advenit, ō agricola, adducens quem- Senem gibbosum, squalidum, ærumnosum, cariosum, Edentulū, rugosum, caluum, & ut puto, etiā apellam.

Nam testor altum calum, talis esse mihi videtur.

CH. O aureū mihi nunciū! quid ais? dic quæ sō nobis: Nam inuis ipsum venire cum pecuniarum acervo.

CA. Imō, ut ego arbitror, habet acervum seniliura malorum. (inani

CH. Ehem! tun' impune abiturum te speras? Come Spe ludifices: præsertim cū hunc ego gestē scipionē

CA. Ah:

ΚΑ. Πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσιν τοῖσιν εἰς τὰ πάντα
ἡγεῖσθαι μ' ἔδει. καὶ δὲν ἂν νομίζεσθ' ὕμνος εἰπεῖν;

ΧΟ. Ως σεμνὸς οὐπίβητος, ἢ κῆμαι δὲ σε θεῶν
 ἢ, ἐκ τὰς χοῖνας ἢ τὰς πύδας ποθέσαι.

ΚΑ. Ἐν τῇ σοφίᾳ νυν λαχὼν τὸ γράμμα σεδικάζει,
Σὺ δ' ἔβαδίζεις· ὃ ὃ Χάρσιν τὸ ξύμβολον δίδωσιν.

ΧΟ. Διασπαράγεις· ὡς μύδων ἐν χύψῳ κύβαλος,
Ὅστις φενακίζει· φεῖται δι' ἔπῳ τέτληκας ἡμῖν,

Οὐτε χάριν μὴ ὁ δαυὶδότης ὁ σὸς κέκληκε δούερ.

Οὐ πολλὰ μοχλοῦσάντες, ἐκ ἁπλῆς χάριτος παρεθύμω-
 Δὲ ἢ ἤλασθην, πολλῶν θύμων ῥίζας διεκπερῶντες.
 ΚΑ. Αλλ' ἐκ ἐπ' αὐτὸν κρύφαίμεν, τὸ Πλῆστον γὰρ ὡς ἄνδρες,
 ἦκε

Αὐτὸν ὁ διὰ πότνης· ὅς ὑμᾶς πλάσσει ποιεῖν.

ΧΟ. Οὕτως γὰρ ὅτι πλεῖστοις ἀπαπνῆν ἤμιν ^{ἐν};

ΚΑ. Νῆστος Θεός, Μίσεας ἀπὸ τοῦ· ἰωὴ τ' ὄν καὶ χάρις.

ΧΟ. Ως ἡσθμαι, κὶ τέπομαι, κὶ βέλομαι χορδῶσαι

"Τφ' ἡσδυῆς· εἴπερ λέγεις ὄντως σὺ περὶ τ' ἀληθῆ·

ΚΑΡ. Καὶ μὲν ἐξὸν βελήσμεμα, Θρεπτανελο ἡ Κύν-
κλωπα

Μιμέμαρος, πρὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν παρενσειλῶσαν,

Ἰμῶς ἀγῶν. ἄλλ' εἶα τέκνα θυμὸν ἐπαγαθοῶντες

Βληχόμενοι τε προσκαίτων,
Αιγών τε καταβρόντων μέλη,

Ἔπειδ' ἀπελθόντες οἱ βασιλεῖς ἀνακλιθεῖσιν.
ΧΟ. Ἡμεῖς δ' ἐγ' αὖ ζητήσομεν, θεοῖσι κλυτὰ τὸν Κύν.

ΚΛΕΙΣΤΑ

Ελκχόμφοι, σε πικτονί πωλγώντα καταλαβόντες,

Πήρασι ἔχοντα, λάχανά τ' ἄγρια δροσερά, καὶ κραπασ-

$$\lambda(\bar{\omega}) \tau_{\text{col}}$$

Ἡ γὰρ ἐκείνη τῶν προβατίων,

Ε' ἰκῆ ὃ κατὰ τὰ ρέοντα πῦρ,

५०. ०५५

C A. Vah: num vos ita me ad omnia naturâ esse pro-
Putatis, ut nihil sani à medici judicetis? (creatum

C H. Vt honestus est hic verbero! at interim tua cru-
ra clamant

Heu, heu: & compedes, & crassas pedicas expetessunt.

CH. In tumulto tibi sorte obigit jus dicendi potestas:

Tu verò non abis. Atque Charon tibi symbolum dat.

CH. Rumparis: ut molestus es, & ingenio versipelli,

Qui nos ita ludere pergis, nec dum protulisti apertè,

Cujusnam rei causa tuus herus nos huc advocârit:

Cum multis nos laboribus districti & occupati,

Huc properemus, thymi radices multas transeuntis.

CA. At jâ non cælabo amplius. Herus intra testa Plutâ

Adduxit secum: qui vos agricolas dirabit omnes.

CH. An reverà nos omnes divites sumus futuri?

CA. Imò Midr: si modò asininas induatis aures.

CH. Vt lætor, ut delector, ut tripudlare allubescir,

Mihi nunc, præ gaudio, si vera sunt, quæ prædicat tu!

CA. Atego volo Threttanelò Cyclopem imitans, &
 pedes hoc

Modò inferens, vos agere: Eia filioli clamitantes

Balat e mecum velut oves,

Et fortidæ velut capræ.

Subsequimini, ut hirci, intemperantiùs lascivientes.

CH. At nos vicissim, Threttanelò illum quæremus

Cyclopem,

Balantes: & ubi famelicum te prènderimus, gerentem

Peram, & olera rosida, & agrestia, necnon & tenu-

lentum,

Ovibus tuis præcedere,

Aut fortè somnum carpere;

Illic ingenti te palo excæcabitur præusto.

CA. At ego omnibus modis Circen imitabor, quæ ve-

nenis

Ex arte confectis, socios Philonidæ apud Corinthum

Mutavit in ferdos suas:

Ipisq; persuasit, ut oletum coctum devorarent,

Quod illa prius subegerat.

Vos igitur hac voluptate illecti, ite granulenta

Porcam sues secuti.

ΧΟ. Οὐκοῦν σὶ τῷ Κίρκῳ γε, τῷ τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσιν,

Καὶ μαγανύουσιν μοιυῦσάν τε τοῦ ἰατρῆος,
Λαβόντες ὑπὸ φιληδίας,

Τὸν Λάρτιν μιμνήσκου, τῷ ὄρχεον κρομῶμεν,
Μηθάσομεν δ' ὅπως τὰς ἀγῆς,

Τὴν ῥῖν'· σύ δ' Ἀλκυονίδος ὑποχάσκειν ἐρεῖς,
Εὔπειθε μὲν ἐν χερσίν.

ΚΛ. Ἀλλ' ἰατρίῳ τῷ σκοπῶν ἀπαλαχτήεις ἴδη
Ἔμεις, ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπε-

σθ'. ἐγὼ δ' ἰὼν ἦδη, λάδρα
Βεκήσομαι, τῷ δεσπότη

Λαβόντιν ἄρτην, καὶ κρέας,
Μακρόν μοι πόσειπόν, ἔτω τῷ κόπῳ ζυνεῖναι.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥ

Σκηνὴ δευτέρα.

Τρίμετροι ἰαμβικοί.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Χαίρειν μὲν ὑμᾶς ὅτι ὧν ἄνδρες δημότ',
Ἀρχαῖοι ἦδη προσεγγυρόμεν, καὶ σπῆρον.
Ἀσπάζομαι δ' ὅτι προσθύμως ἤκατε,
Καὶ σωτῆτα γυμνῶς, καὶ καταβεβλακθυμῶς.

Ὅπως δέ μοι καὶ τὰλλα συμπαράσταται
Ἔσεσθαι, καὶ σωτήρες ὄντες τῷ θεῷ.

ΧΟ. Θάρρει. ἐλέπην γὰρ ἀντικρυς δόξεις μ' Ἀρην.

Δφνὸν γὰρ εἰς τρεῖς βόλ' αὖτις ἐνέκα

Ὡς ἔδοξε μοι ἐκάστῳ· ἐν τῇ κληρονομίᾳ.

Αὐτὸν δ' ἔπειτα Πλάτων παρὲν τῷ λαῷ εἶναι.

ΧΡ. Καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Βλεψίδημον τυττονί

Περσόντα. δηλὸς δ' ὅτιν, ὅτι τὸ πρῶτον

ἀληθὲς π, τῇ βασιλείᾳ καὶ τῷ τάχει.

ΔΡΑ.

C. At nos vicissim te Circen permiscentem venena,
 Et prestigij socios ludificantem, & contaminantem
 Prædemus: & præ gaudio,
 Ulysses imitantes, tibi suspensio à testiculis, ut hirco,
 Naves linemus stercore:
 Tunc, ut Aristyllus, risu modicè diducto, intonabis:
 Matrem sequare porca.
C. Age nunc cavillis & joci omisissis, vos redite
 Ad pristinam formæ decus:
 Ego hinc abibo clanculum,
 Et pane carnibusque hero
 Surreptis, ubi probè satur
 Fuero, huic negotio gnavam manum admovebo.

ACTVS II. SCENA II.

Senarij Iambici.

CHREMYLVS, CHORVS.

Vos inbeam salvere, ô populares mei,
 Inspida & obsoleta salutatio mihi
 Videtur. Itaque saluto more vos novo:
 Ut obvijs ulnis amplector! quod animis
 Tam propensis pleno huc adventatis gradu,
 Minimeque remisso. Quod nunc reliquum est, date
 Ut etiam in ceteris præsto additis mihi: (operam,
 Plutumque mecum unâ asserveris serid.
C. Bono animo es, nam talem me socium senties,
 Ut alterum Martem videre te putes.
 Si enim in conventibus propter teruncium
 Sibi inde altercamur: certè indignum fiet,
 Ipsum Plutum è manibus cuiquam dimittere.
C. Atenim video huc & Blespidem accedere:
 Certum est ex incessu propèro, & celeri gradu,
 Quod jam aliquid de isthoc rescivit negotio.

ACTVS

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥ

Σκηνὴ τρίτη.

Τρίμετροι Ιαμβικοί.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ, ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ΤΙ ἂν αὖ τὸ παῖγ' μ' εἴη; πόθεν, καὶ τίς βόπρ
 Χρεμύλος πεπλάτη· ἔξαπίνης, ὃ πείδομαι.
 Καὶ τί λόγος γ' ἦν, νῆ ἢ Ηρακλῆα, πολὺς,
 ἔπ' ἔπει κερείοισι τῶν κατηνύμων,

ὡς ἔξαπίνης ἀνὴρ γέγονεν πλέστος.

Ἔστι δέ μοι τῶν αὐτῶν θαυμαστὸν, καὶ ὅπως,
 Χρησὸν τι παρήται, εὖ φίλος μεταπέμπετο.

Οὐκ αὖ ὅτι χωρεῖν τι παῖγ' μ' ἐργάζοιτο.

Χρ. Ἀλλ' ἄδεν ἀποκρύψας, ἐρῶ μὰ τὴν θεῶν.

Ὡς βλεψιδῆμ', ἀμφὸν ἢ χθὲς παρτίον μιν.

Ὡς τε μετέχιν ἐξέστη· εἴ γ' οὐ φίλον.

Βλ. Γέροντας δ' ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλέστος;

Χρ. Ἐσονται μὲν αὖ αὐτίκα μάλ', ὡς θεὸς θέλη.

Ἐν γὰρ τις ἐν κίνδυνος ἐν τῷ παρτίματι.

Βλεψ. Ποῖός τις; Χρεμ. Οἶος. Βλ. Διγ' ἀνύστε, ὃ, τι
 φῆς ποτε.

Χρ. Ἦν μὲν καπορθώσω μιν, εὐπαρήτην αἰεῖ.

Ἦν δ' σφαλῶ μιν, ὅτι τετρίφθαι τυπαράται.

Βλ. Τὰτι πονηρὸν φαίμεν τὸ φορτίον.

Καί μ' ἐκ ἀρεσκῆς, τὸ, τ' γ' ἐξ αἰφνης ἔθαν.

Οὕτως ὑπερπλεῖν, τό, τ' αὖ δεδοικέναι.

Πρὸς ἀνδρὸς ἔδεν ὑγίης ἐς εἴργασμιν.

Χρ. Πῶς δ' ἔδεν ὑγίης; Βλ. Εἴτε κεκλοφῶς.

Δία,

Ἐκείθεν ἤκεις, ἀργύρεον ἢ χρυσίον.

Παρά τῷ θεῷ· καπεῖτ' ἴσως σοι μεταμέλει.

Χρ. Ἀπολλὸν δὸτο βόπραι, μὰ Δί', ἐρῶ μὲν ἔ.

Βλ. Πῶς γὰρ ὦ γὰρ· οἶδα γ' σφαῶς.

Χρ. αὖ

Η Α Ο Τ Τ Ο Ζ. 2f
ACTVS II. SCENA III.

Senarij.

BLEPSIDEMVS, CHREMYLVΣ.

Q Vid hoc rei obsecro? aut unde & quomodo
meus

Chremylus tam subitò sit dives? non credere:
Tameris in constrictis sermo de hac re frequēs,

Mehercule erat hominum illic desidentium:

Quòd illerepentè factus sit ditissimus.

Hoc autem mihi planè novum & mirum accidit:

Quòd fortunatior factus, amicos vocat.

Næ, contra Patriæ consuetudinem hoc agit.

C H. Nihil calabo hominem: sed rem ipsam pro-
loquar.

O Blepsideme, hodiè multò præclariùs,

Ac meliùs nobiscum omnibus agitur, quàm heri.

Cujus ego rei te participem fieri volo:

Nam tu unus ex amicorum numero es mihi.

B L. Esne autem verè, ut aiunt, tam dives modò

Factus? C H. Ero jam statim, modò Deus annuat.

Nam facinus tantum non fit sine periculo.

C L. Quònam periculo? C H. Hoc nimirum. B L.

Dic obsecro:

Et ut occepisti, sic tandem perge eloqui.

C H. Si rem pulchrè explicatam dederimus; dehinc

Perpetuò erimus fortunati, & prosperrimè

Agemus: sin autem decepti, spe irrita,

Exciderimus, penitissimè perivimus.

B L. Istud grave omninò apparet: mihi non placet.

nam & sic repentè dirari, & hæc interim

Meruere, hominis est, qui nihil admisit boni.

C H. Quomodo nihil boni? B L. Si tu furatus es

aurum, vel argentum, ex fano hoc Apollinis:

de modò proripis: & nunc facti agnites.

C H. Istud Apollo me prohibeat: ego nihil

Quicquam commisi tale hic unquam, per Iovem.

B L. Desiste nugari, bone vir: novi palam.

B

C H. Nihil.

Χρ. Σὺ μὴ δὲν εἰς ἐμὲ ἐπιβόη τοῖσ' τοι. ΒΑ. Φῶς,
ὧς ἔδδ' ἐν ἀτεχνῶς ὑπ' αἷς ὅστις ἔδδ' ἐνός.

Αλλ' εἰ τί τῷ κέρδιος ἄταν τις ἡ πονος.

Χρ. Οὐτοὶ μὰ τίς δὲ μὴ τ' ὑπάρχει μοι δοκεῖς.

ΒΑ. Ὡς πολὺ μεθ' ἡχ' ὧν πορτεσθ' εἴχ' ἐπ' ἴππων.

Χρ. Μαλαγ' ἡλῶς ὧν κέρδιος, γὰρ τ' κέρδιος.

ΒΑ. Αὐτὸ δὲ τὸ ἐλάνει αὐτοὺς καὶ χάσαν' ἐχ'.

Αλλ' ἐστὶν ὅπως δύνανται πεπαικμένους.

ΧΡΕΜ. Σὺ μὴ οἶσ' ὁ κέρδιος. ὡς ἐμὸς π' κεκοφός.

Ζητεῖς μεταλαβεῖν. ΒΑ. ΕΥΔ. Μεταλαβεῖς ζητῶ;

Χρ. Τόσ' ὅστις ἐπ' αὐτοῖς, ἄλλ' ἐπ' ἐμοί.

ΒΑ. Μὴν ἐ κεκοφός, ἀλλ' ἡ πρῶτος. Χρ. Κακοδα-

μόνας.

ΒΑ. Αὐτὸ δὲ μὴ ἀπερ' ἡμῶν γ' ὁ δένει;

Χρ. Οὐδ' ἴσ' ἔγωγ'. ΒΑ. Ἡ Ἡρακλῆς. Φέρε ποῖ τῷ

οἷῳ.

Τεταπτοῖ; τὰ λυθέρω ἐκ ἐθέλης φέρεται.

ΧΡΕΜ. Κατὰ μὲν γὰρ, ὡς μὴ δύνανται τὸ φερέμεν.

ΒΑ. Ὡς τῶν, ἐγὼ σοὶ τῶν ἄλλοι σμικρῶν πᾶν.

Ε' θέλω διακοσμεῖν ὡς πρὸς τὸ πᾶν.

Τὸ γὰρ ὅτι οὐκ ἔστιν ἐμὸν πρὸς τὸ πᾶν.

Χρ. Κατὰ μὲν οἷος γ' ἂν μὴ δύνανται; ἢ τὸν δένει;

Τρεῖς μὲν ἀναβάσας γὰρ ἡμῶν δὲ δένει.

ΒΑ. Ὅσον πρὸς τὸ πᾶν καὶ τὸν δένει.

Ἰκετῆρας ἔχοντα, μὴ καὶ πωλίδων.

Καὶ τ' ἡμιμυκρῶν καὶ δύνανται ἀνὰ πρὸς.

Τῶν Ἡρακλῆδων καὶ ὅπου, ἢ ἡμιμυκρῶν.

ΧΡΕΜ. Οὐκ, ὡς κακοδαμόν, ἀλλὰ τῶν χερσὶν μόνων.

Ε' γὰρ, καὶ τὸν δένει, καὶ σὺ φέρεται.

Α' παρὶ πλάττειν ποιεῖται. ΒΑ. ΕΥΔ. Τί σὺ καὶ;

Χρ. Οὐτὸν πᾶν πολλὰ κινεῖται.

ΧΡΕΜ. Οἱ μοι τ' ἡμιμυκρῶν.

Α' πολλοῖς. ΒΑ. ΕΥΔ. Σὺ μὴ οὐκ αὐτὸν, ἀλλ' ἡμῶν.

Χρ. Ὅσον πρὸς τὸ πᾶν καὶ τὸν δένει.

ΒΑ. Σὺ πλάττειν ποιεῖται. Χρ. Αὐτὸν τ' ὅσον.

ΒΑ. Καὶ εἰς τὸ πᾶν.

CH. Noli obsecro, de me ita malè suspicariet.

BL. Deus bone, ut nihil quicquam sani est uspiam; Adeoque omnes ad unum lucro serviunt!

CH. Non tu sat mihi sanus videre, per Deum.

BL. Quàm longè à pristinis recessit moribus!

CH. Per cœlum, mi vir, atra te bilis agitat.

BL. Sed neque vultum satis fixum habet: & mobiles

Oculi, veteratorum animum palàm arguunt.

CH. Novi jam, quòd tu hæc crocites: ut mei scilicet

Furti, si quod commiserim, partem auferas.

BL. Ego ut partem auferam? cedò cujus nam rei?

CH. Hoc non ita est: nam ego quod ago, longè aliter se habet.

BL. Num tu non es furatus, sed tantummodò

Rapuisse? CH. Larvæ te atque intemperix agitant.

BL. At neque quemquam circumvenisti fraudibus?

CH. Non certè. BL. ò Hercules, quónam se quispiam

Veritat, si tu verum non vis faterier?

CH. Qui tu me damnas, antequam rem noveris?

BL. At ego, bone vir, negotium hoc modico tibi

Sumptu effectum dabo: & priusquam civibus

Innotescat, jam rabularum os pecuniâ

Probè obturabo. CH. Atqui per Deos, tu mihi

Talis vidère amicus, qui si tres minas

Exposueris, repetiturus sis duodecim.

BL. Virum ego mi videre videor, qui supplicem

Olivæ ramum gestitans, cum liberis

Et uxore ad tribunal sedebit: &

A Pamphili Heraclidis, si quis conferat,

Ne tantillum quidem, ulla in parte differet.

CH. Nequaquam, homo impurissime, sed tantum

bonos

Ego, & gnavos, & frugi reddam divites.

BL. Quid ais? adeone multa suffuratus es?

CH. Ah enecas. BL. Tu teipsum, ut mihi vidère.

CH. Non

Merclè, quandoquidem ego Plutem ipsum, ò scele-

rum caput,

Domini habeo. BL. Tunc Plutem? quem Plutus

CH. Deum.

ΒΛ. Κά πῃ ἔστι; ΧΡ. Ἐνδόν. ΒΛ. Πῦ; Παρ' ἐμοί.

ΒΛ. Παρά σοί; ΧΡ. Πάνυ.

ΒΛ. Οὐκ, ἐς κόρυμνας, Πλῆρες παρὰ σοί. ΧΡ. Νῆ ἔστι θεός.

ΒΛ. Δέχῃς ἀληθῆ; ΧΡ. Φημί. ΒΛ. Περὶ τ' ἔστι.

ΧΡ. Νῆ τ' Προσφύω. ΒΛ. Τὸν θαλάσσιον λέγεις;

ΧΡ. Εἰ δ' ἔστιν ἑπὶ τοῦ Προσφύω, τ' ἔπερον.

ΒΛ. Εἴτ' ἔστι διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς ἔστι φίλος;

ΧΡ. Οὐκ ἔστι πῶ ταῦτα παρὰ σοὶ ἐν τέλει. ΒΛ. Τί φησ;

Οὐ τῷ μεταδιδώμι; ΧΡ. Μὰ Δία, δεῖ γὰρ παρὸς ταῦτα.

ΒΛ. τί;

ΧΡ. Βλέψαι ποῖν Ἰαμῶν. ΒΛ. Τίτα βλέψαι φερόν.

ΧΡΕΜ. Τὸν Πλῆτον ὥσπερ τοῦ ἑσπερον ἐνί γε ταῖς τρε-

πυ.

ΒΛ. Τυφλός γὰρ ὄντως ὄντι; ΧΡ. Νῆ τ' ἔστιν.

ΒΛ. Οὐκ ἐπὶ τοῦ ἄρ' ἔστι ἡλθεν ἐδεσπόποτε.

ΧΡ. Αἰ, ὡς θεοὶ θέλει, νῦν ἐφίξει.

ΒΛ. Οὐκ οὐδ' ἰατρὸν εἰσαγαγὼν ἐχέω πῖνα;

ΧΡ. Τίς δ' ἦν ἰατρός ὅστις νῦν ἐν τῇ πόλει;

Οὐτὲ γὰρ ὁ μισθός, ἔστιν ἔς, ἔθ' ἢ τέχνη.

ΒΛ. Σκοπῶ μιν. ΧΡ. Αἰ, ἐκ ἔστιν. ΒΛ. Οὐδ' ἐμοί δοκεῖ.

ΧΡ. Μὰ Δί' ἀλλ' ὅπως πάλαι παρεσκεύαζέ μιν

Ἐγὼ, κατεκλινεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιῶ

Κεῖνος ὄντι. ΒΛ. Πολὺ μ' ἔν, νῦν ἔστι θεός.

Μίν νυν διατρέβ' ἀλλ' ἄνυσε πρᾶττον ἐν γέ π

ΧΡ. Καὶ δὴ βαδίζω. ΒΛ. Σπύδ' ἐν νυν. ΧΡ. Τῶτ' αὐτὸ δρῶ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥ

Σκλήν πετέρητι.

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΠΕΝΙΑ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ, ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

Ω

Θεοὶν ἔργον, καὶ νότον καὶ παρὸν μου.

Τοιούτῃ δρᾶν ἀνθρώπων κακοδαίμονε.

Ὅτι ποῖς τὴν πόλιν; ἔμψυτοι; ΧΡ. Ἡρώλη.

Ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ὁλοῶ κακοὺς κακῶς.

Ἐγὼ γὰρ τοιμάτω, ἐκ ἀναρχείον.

Αἰ.

BL. Vbi is est? CH. Intus. BL. Vbi? CH. Apud me.

BL. Apud te? CH. Scilicet.

BL. Abi in malā rem: num nam apud te Plutus est?

CH. Ita me Dijs ament. BL. Verāne hæc? CH. Verissima.

BL. Per Vestā? CH. Per Neptunū. BL. Num marinum?

CH. Dico: & si est alter Neptunus, per alterum.

BL. Annon etiam ad amicos transmitters tuos?

CH. Res nondum eō redijt. BL. Quid ais? an nondum eō

Res redijt, ut Plutus aliō tradatur? CH. Haud

Dum per Iovem, sed oportet prius. BL. Quid prius?

CH. Visum restituere. BL. Cui restituere? dic age.

CH. Pluto, & talem omnino, qualem prius habuit.

BL. Vtrum ille verē cæcus est? CH. Ita per Deos.

BL. Non temerē est ergo, quōd ad me nunquam venerit.

CH. At iam porrō veniet, Dijs volentibus.

BL. An non oportet medicum aliquē huc adducere?

CH. Quis hac in urbe sit medicus? ubi medicis

Neque præmium est ullum, neque magni aris pia fit?

BL. Videamus. CH. At non est. BL. Neque videtur mihi.

CH. Haud ullus est, me hercle: sed, quod dudum ego

Apud me pensitabam, id longē erit optimum,

Vt in templum ducamus Esculapij;

BL. Ita per Deos: atque ideo ne moram trahe:

Et, ut aliquid perficias, da operam sedulō. (ago.

CH. Isthuc eo. BL. Propera ocys. CH. At hoc ipsum

ACTVS II. SCENA IV.

Senarij Iambici.

PAVPERTAS, CHREMYLVS.

BLEPSIDEMVS.

O Facinus audax, impium & nefarium,
Vos facere aggressi homunciones pessimi:

Quō, quō? quid fugitis? an oblitabitis?

CH. Proh Hercules. PA. ego pol! malē vos perda malos;

Nam facinus ausi estis facere intolerabile:

B 3

Qvale

ΑΜ' οἷ' ἔδεις ἄλλος ἔδεπόποτε,
Οὔτε θεός, ἔτ' ἀνθρώπος· ὥς τ' ὀπολάατον.

ΧΡ. Σὺ δ' εἴ τίς; ὡχρὰ μὲν γὰρ εἰνάμμι δοκέεις.

ΒΛ. Ἰσως Εὐρυτός ὄσιν ἐν τραγῳδίᾳς.

Βλέπῃ γέ τοι μανικὸν πῃ κ' τραγῳδικόν.

ΧΡ. Ἀμ' ἐκ ἑχ' γὰρ δὲ ἴσθας. ΒΛ. Οὐκ οὐὶ κλαῖνε
τιμ.

ΠΕ. Οἶδατε δ' ἔτι τίνα με; ΧΡΕΜ. Πανδοκού-
τριαν,

ἢ λεκιδόπωλιν. ἔγ' ἂν τοῦτον
Ενέκραγες ἡμῖν, ἔδεν ἡδικησύνῃ.

ΠΕ. ἀλλ' ὅβεις; ἔγ' δὲ λεινότετα θεράσασται,
Ζητιῦντες ἐκ πάσης με χάσας ἐκείνῃ;

ΧΡ. Οὐκ οὐὶ ὑπέλοιπόν σοι τό βάρος θρον γίνεσθαι.

ΑΜ' ἡπισεῖ, λέγῃν ἐχέω σ' αὐτίκα μάλα.

ΠΕ. Ἦ σφὼ ποιήσω τί μερον διώωσθ' ὀκλήμ,
Ανθ' ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐκείνδ' ἀφανίσαι.

ΒΛ. Ἀρ' ὄσιν ἡ καπιλὶς ἢ κ' τῆς γήτονων,

ἢ κ' κοτύλαις ἀέ με δισαλμυκίνεσθαι;

ΠΕ. Πενία μὲν οὐὶ, ἢ σφῶν ξυωικῶ πόλλ' ἔτη.

ΒΛ. Ἀνάξ' Ἀπολλων, κ' θεοί· ποῖ πς φύγει;

ΧΡ. Οὔτος, τί δρᾶς, ὦ δὲ λώτατον σὺ θεῶν,

Οὐ παρ' αὐτοῖς; ΒΛ. Ἠμισα πάντων. ΧΡ. Οὐ
μυρεῖς;

ΑΜ' ἄνδρε δὴν γυνῶντα φθόρυμν μίαν;

ΒΛ. Πενία γάρ ὄσιν, ὦ πόνηρ· ἔς ἔδαμ'.

Οὐδὲν ἀπέφυκε ζῶον ἔξωλέστερον.

ΧΡ. Στήθ', ἀνπεσλῶ σε, σῆθ'. ΒΛ. Μὰ Δί', ἐγὼ μὲν
οὐ.

ΧΡ. Καὶ μὲν λέγω, λεινότετον ἔργον παρ' ἀπολύ

ἔργων ἀπάντων ἐργασόμ' εἰ τ' θεὸν

ἔρημον ὀπολιπὸνίε ποι φάξέμεθα,

Τίωθι δὲ δίοτε, μὴ ὃ διαμαχέμεθα.

ΒΛ. Ποίεισιν ὄπλεις, ἢ δισμάμ' πεποιθότι;

Ποῖον γὰρ ἔθάρσκα, ποῖαν ἀσπίδα,

Οὐκ ἐνέμερον τίθησιν ἢ μιαιφανάτη;

ΧΡ. Θάρρ' ἢ μόνος γὰρ οὐδ' (οὐδ' ἔ) ὁ θεός, ὅτι

Τροπῶν ἀναστήσαι τοῖς ταύτης τρέπον.

ΠΕ. Γρύξῃ κ' τοκμάτον, ὡς ἡθάρματε,

ἔσ' ἂν ἄνθρωπος εἴη δ' ὄντ' εἰλημάνω;

ΧΡ. Σὺ δ' εἰ, ὦ κάκισ' ὀπολυμνή, τί λοιδορεῖς

Quale neque ullus Deorum, neque mortalium

Quisquam antehac ausus fuit: ullo seculo:

Quapropter ambo petiistis nunc illico.

CH. Quæ tu es mulier? nam mihi videre florida,

EL. Fortasse Erinnyse est, aliqua ex Tragœdia:

Quia vultum præse fert furialem atque Tragicum.

CH. At non gestat facies. BL. Ideo pœnas dabit.

PA. Quam vos putatis me esse? CH. Cauponariam,

Aut venditricem ovorum: alioqui non ita

Fueras in nos debacchatura: cum tibi

Nulla unquam à nobis illara sit injuria.

PA. Scilicet? annon hæc injuria gravissima,

Quod cogitatis me ejicere omnibus locis?

CH. Imò tibi Barabhran est reliquum. Sed tu, quæ fies,

Age ac dudum nobis te oportet dicere.

PA. Quæ vobis promeritas pœnas, hodie inferam:

Quod me cupitis de medio in fontem tollere.

BL. Quid si hæc foret ista, de sedis mulierculis,

Quæ in hac cauponatur vicinia: & suis

Corylis inquis semper imponit mihi?

PA. Paupertas, ego sum, Paupertas: vestras domos

Quæ multos jam annos, vobiscum servo, & seplo-

BL. O Phœbe Apollo, ô Dii! quod quis profugiat huc?

CH. Heus tu, quid agis? timidissimum animalculum,

Non resistas? BL. Minime omnino. CH. Non resistas,

Inquam? quid hoc? duosne viros mulierculam

Vnam fugitare? BL. Quia enim Paupertas ea est:

Qua non aliud usquam animal pessilentius.

CH. Mane, obsecro, mane. BL. Non, maneo, per Iovem.

CH. At tibi ego dico: rem faciemus omniam

Turpissimam, si intus deserto isthoc Deo,

Metu mulierculæ profugiamus alio:

Neque fortiter eam oppugnemus. BL. Quibus obsecro

Armis, aut qua nam fregi virtute, Chremyle?

Nam quæ loricas, quos clypeos hæc sordida

Mulier, non pridem aliis opposuit pignori?

CH. Bono animo es: solus hic Deus (quod sat scio)

De moribus hujusce tropæum mox eriget.

PA. Etiamne audetis hiscere, vespertini?

In ipso deprehensi facinore pessimo?

CH. Quid tu nos, pessimè perditâ, convitijs

Ημῖν περὶ τὸν νότον, ὅς ἐστιν ὁ νότος ἀδικεῖν;
 ΠΕ. Οὐδὲν γὰρ, ὡς περὶ τὸν νότον, νομίζεται
 Ἀδικεῖν με, ἢ Πλάτων ποιεῖν ἀδικεῖν;
 Βλέψαι πάλιν; ΧΡ. Τί ἔστιν ἀδικεῖν τὸ σὺ;
 Εἰ πᾶσιν ἀνθρώποις περιζοῖν ἀγαθόν;
 ΠΕ. Τίδ' ἂν γ' ὑμεῖς ἀγαθὸν εἴδωσιν;
 ΧΡ. ὅ, π;
 Σὲ περὶ τὸν νότον ἀδικεῖν ἐκ τῆς ἐλπίδος;
 ΠΕ. Ἐμὶ ἐκβαλόντες; καὶ τί ἂν νομίζετον
 Κακὸν ἐργάσασθαι μείζον ἀνθρώποις; ΧΡ. ὅ, π;
 Εἰ τὸ πρὸς δὲν μέλλοντες, ὅπλα θοίμεθα;
 ΠΜ. Καὶ μὴν περὶ πάντα σφῶν ἐδίδωκε δουρατοῦν
 Τὸ περὶ τὸν νότον· καὶ μὴν Χρυσῶν, μόνον
 Ἀγαθὸν ἀπάντων ἔστιν αἰτίαν ἐμὴν
 ὅτι μὴ, δὲ ἐμὴ πρὸς πάντας ὑμᾶς· εἰ δὲ μὴ,
 Ποιῖτον ἦδη τὸν νότον, ὅ, π; ἂν ὑμῖν δοκῇ.
 ΧΡ. Τὸ πρὸς τὸν νότον, ὡς περὶ τὸν νότον, λέγεις;
 ΠΕ. Καὶ σὺ γὰρ δὲ ἀδικεῖς· πᾶν γὰρ οἶμαι ραδίως
 Ἀπανθ' ἀμαρτάνοντάς τ' ἀποδείξω ἐγώ.
 Εἰ τὸν νότον ἀδικεῖς φησὶν ἡ πόλις πλοῦσι;
 ΒΛ. Ὁ νότος ἀδικεῖ, καὶ κύφωσις, καὶ ἀρξίετι;
 ΠΕ. Οὐδὲν γὰρ ἀδικεῖ καὶ βλάπτει, πρὶν ἂν μάθῃ;
 ΒΛ. Καὶ τίς βλάπτει ἂν ἡ πόλις; ἰδὲ, ἰδὲ,
 Τοιαῦτά ἀκούω; ΠΕ. Ὅς ἐστιν ὁ νότος ἀδικεῖν.
 ΧΡ. Τί δὲ τὰ σοὶ τίμημα ὅτι ἀδικεῖς τῇ πόλει;
 ἔστι γ' ἄλλως; ΠΕ. Ὅ, π; σοὶ δοκεῖ. ΒΛ. Καλῶς λέγεις;
 ΠΕ. Τὸ γὰρ αὐτὸ γ' ἂν ἡ πόλις καὶ σφῶν δὲ παθεῖν.
 ΒΛ. Ἦσαν δὲ νομίζεις δὲ τὰ θανάτους εἴκοσιν;
 ΧΡ. Ταῦτα γὰρ· πᾶν δὲ δὴν ἀδικεῖς τὸν νότον.
 ΠΕ. Οὐκ ἂν φθάνοιτον τὰ τοιαῦτα πόντοι; ἢ τί γ' ἂν
 ἔχουσιν ἂν δίκασιν ἀντιφτεῖν ἐπὶ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥ

Σκηνὴ πέμπτη.

Τετράμετροι Καταληκτικοί, Ἀναπαστικοί,
 Ἀριστοφάνειοι.

ΧΟΡΟΣ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ, ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ,
 ΠΕΝΙΑ.

Ἀπὸ τῆς χειρὸς πρὸς τὸν νότον, ὡς περὶ τὸν νότον
 πᾶσι,

Εἰ,

Aggredere, ne tantillum passa injuriæ?

P A. Proh dij immortales, nihilne injuriæ

Mihi fieri putatis: si Pluto suum

sum restituere tantopere concinini? (num

C H. Quam tu hinc accipis injuriam, si, quod homi-
Generi universo conferat, nos querimus?

P A. Quid vos excogiteris in rem hominum boni?

C H. Quid? si te primùm eiecerimus è Græcia.

P A. Mene eieceritis? at quodnam maius malum,

Quàm hoc ipsum possitis generi hominum dare?

C H. Quodnā? si hoc ipsum, quod jam facturi sumus,
Segnius aggredimur, & incepti obliviscimur.

P A. Arqui ego rationem de hac re vobis reddere

Volo, & demonstrare hoc loco, quod sola ego

Vobis bonorum quorumcunque causa sim:

Neque alius, quàm mei unius beneficio,

Vos hanc vitam degatis: sin minus; agite,

Vt vultis: & de me pro lubitu statuite.

C H. Hôccine tu dicere audes impurißima?

P A. Modò tu doceri te sinas. Confido ego

Perfacile mihi fore, ut commonstrem, te procul

A via aberrare, si tu justos divites

Velis efficere. B L. ô Cyphones, ô tympana,

Vbi estis vos? nihilne mihi succurritis?

P A. Non æquum est clamitare & indignarier,

Prusquam, ut res sese habeat, rectè didiceris.

B L. Et quis possit non exclamare, heu, heu mihi,

Si ista audiat? P A. Non elamet, qui rectè sapit.

C H. Sin succumbas, quam tibi multam irrogavero?

P A. Quamcumque lubuerit. B L. Rectè sanè hoc ais.

P A. Atenim si vos vincamini multam mihi

Eandem dabit. B L. Viginti mortes satin?

C H. Huic satis: at nobis olei sufficient duæ.

P A. Causam haud potestis dicere, quin faciat hęc:

Aut aliquis habeat, quod justè opponat mihi.

ACTVS II. SCENA V.

Chorarij Cataleptici, Anapestici, Aristophanij.

CHORVS, CHREMYLVS, BLESTVS,

DEMVS, PAUPERTAS.

Igitur nunc seria proferte, & veris rationibus illis

B 5

Obstite,

Ἐν τοῖς λόγοις ἀνπλήροντες· ^{διέν.} ^{μυλακὸν δὲ ἐνδύσσετε μὴν}
 ΧΡ. Φανερὸν μὲν ἔχω· οἷμα γινώσκω τὸτ' εἶναι παῖσιν ὁ-
 μοίαις,
 Οὔτε ^{καμὸν} ^{χρηστὰς} τῶν ἀνθρώπων εὖ φράσιν, εἴ τι δὲ
 τοὺς δὲ πονηροὺς, καὶ τοὺς ἀθέτους, τῶτων τ' ἀναντία δὴν-
 τῶν.
 Τὸτ' αὖτ' ἡμεῖς ἡπιδυμοῦντες, μόλις δ' ἔρρωμι ὥς τι γε-
 νέσθω,
 Βάλλωμε καλὸν, καὶ γυνάμον, καὶ χρητὸν εἰς αἶψαν ἔρ-
 γον.
 Ἦν γὰρ ὁ Πλάτος νυνὶ βλέψῃ, καὶ μὴ τυφλὸς ὦν φερίνο-
 ῖν,
 Ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βασιτεῖται, καὶ δοτολέ-
 ῖν.
 Τοὺς δὲ πονηροὺς, καὶ τοὺς ἀθέτους φούρειται· κῆτε ποιή-
 σθαι.
 Πάντας χρηστὸς καὶ πλεῖντας δὴπου, τά τε θεῶν σέβου-
 ται.
 Καὶ τοις τε τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν' ἔξωρεῖ ποτ' αἰμε-
 νοῖς;
 ΒΛΕ. Οὔτις ἂν, ἐγώ σοι τί τε μάρτυς· μὴ ἔν τ' αὖτ' αὖ γ' ἄν-
 ἄρεστα.
 ΧΡ. Ὡς μὲν γὰρ νυνὶ μὲν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις διακρί-
 νεται,
 Τίς ἂν ἔχῃ ἡγνὴν τῶν μηχανῶν, κακοδαιμονίαν τ' ἐπ' μάλ-
 λον;
 Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων οἵ τε πλουτοῦσι πονη-
 ροί,
 Ἀδίκως αὖτε ξυλλεξάμενοι· πολλοὶ δὲ ὄντες πάνυ χρη-
 στοί,
 Πράττει κακῶς, καὶ πρῆνται· μὴ σοὶ τε καὶ πλεῖστα σώφ-
 ριν.
 Οὐκοῦν ἐν αἰφνιδίᾳ, ἢ παύσῃ τούτ', καὶ βλέψῃ ποθ' οἱ
 Πλάτος;
 Οὐδ' ἂν, καὶ πρὶν ἰδόν, τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθ' ἂν μὴ ζῶ πορ-
 σθεν.
 ΠΕ. Ἀλλ' οἱ πάντων ῥᾶς ἀνθρώπων ἀναπλάτνεντ' ἔχ-
 οντες
 καὶ ἀποφύεσθαι, ζωδιαζέσθαι τ' ἀρεῖν καὶ παρκαλίψιν.

Obstitite, quò vincatis: neque quicquam admiscere
iocosum.

CH. Principiò hoc omnibus ex æquo puto perspi-
cium & manifestum:

Quòd fas sit & æquum, frugi homines rebus gaudere
secundis,

Pravos ex adverso & sceleratos, fortuna premi ini-
qua.

Igitur hoc nos perpendentes, aliquando ut fiat, hone-
stam

Rationem intimus, generosam, atque ad opus hos
perficiendum

Vilem & aptam: nam si Plutus nunc visum oculos-
que receperit,

Neque cæcus oberret, apud frugi tantùm diverteret,
eosque

Nunquam deseret; at pravos & sceleratos negliget:
atque

Hinc fiet, uti omnes frugi & amantes pietatis locu-
pleti.

Quo consilio, ceddò quis hominum melius exogitet
ulium?

B L. Nemo profectò: nam me tibi testem do: ex hac
querere noli.

CH. Etenim si hominum vitam, ut nunc est, quis
secum expenderit; annon

Quandam insaniam, & ut dicam veriùs, extremam
reputabit

Esse miseriam? Nam hodiè bona pars hominum pra-
va & scelerata

Divitiis per fas atque nefas, corrasis, affatim abundat:

Molti autem iusti & probi inopia atque fame pressi,
malè vitam

Peragunt, & tecum, Paupertas, nullo non tempore
Iraque unam hanc esse viam puto: quam si oculis

eat ille receptis,

Genus humanum maioribus accumulaverit emolu-

PA. O homines perfacile, præ alijs, huc illecti, ut ni-
hil usquam

Sani incepteris: duo vetuli, deliri atque delucii-
antes:

Εἰ τῶ πο γήρυθ', ὁ ποθῆθ' ὑμεῖς, ἔφημ' ἀν λυσιστελέ
 σφῶν.
 Εἰ γδ' ὁ Πλοῦτος θλίψῃς πάλιν, διανείμῃ τ' ἴσον ἰαυ-
 τόν,
 Οὐπ' τί χυλῶ ἀν γῆρ' ἀνθρόπων, ἔτε σφίαν μὴ
 τῶν
 Οὐδείς· ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοις ἀφανισοίτοιν, ἔδε-
 λήσθ
 Τίς χαλκιδεῖν, ἢ ταυπηγαῖν, ἢ ῥάππειν, ἢ προχρυσίζειν,
 ἢ σκυτοτομεῖν, ἢ πλινθεργεῖν, ἢ πλωχεῖν, ἢ σκυτεδε-
 ψέν,
 ἢ γῆς ἀγῆρας ῥήξας διάπτειν, κατὰ τὸν Διὸς θεράστα-
 δῆ;
 ἢ ὅτ' ἔξῃ ζῆν ἀρ' ἰς ὑμῖν, τούτων πάντων ἀμέλου-
 σιν;
 ΧΡ. Λήρον ληρεῖς. ταῦτα γδ' ἡμῖν πᾶνθ' ἔσταναι κατὰ
 λήξας,
 Οἱ θεράποντες μοι γὰρ ὦσι. ΠΕ. Πόθεν οὐκ ἔξῃς θερά-
 ποντας;
 ΧΡ. Ὀνηζομένην ἀργυρίῳ δὴ πῦν. ΠΕ. Τίς δ' ἔσται πρῶ-
 τὸν ὁ πωλῶν,
 Ὁπὲρ ἀργύρεον κακέτινος ἔχῃ; ΧΡ. καρδαμῆν βυλόμε-
 νός τις
 Ἐμπόρος ἢ κων ἐν Θητιάλει παρὰ πλείων ἀνδραποδι-
 σῶν.
 ΠΕ. Ἀλλ' ἔδ' ἔσται πρῶτος ἀπῆτων ὑδεῖς ἔδ', ἀνδρα-
 ποδιστὴς,
 Κατὰ τ' λόγον, ὃν σὺ λέγεις δὴ πού. τίς γδ' πλεονῆς ἔδε-
 λήσθ
 Κηδυνόων πρὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὐτοῦ, τοῦτο ποιῆ-
 σαι;
 Ὡς τ' αὐτὸς ἀρωγὴν ἐπαναγκασθεῖς, καὶ σκᾶπῃν, τ' ἄλλὰ
 τε μοι γῆν,
 Ὀδυνώτερον τρέψῃς βίοτον πλὺ τ' νῦν. ΧΡ. Ἐκα-
 φαλίωσι.
 ΠΕ. Εἰ δ' ἔχ' ἔξῃς ἔτ' ἐν κλίνῃ καταδραβέν· ἔγδ'
 ἔσται περ·
 Οὐτε ἐν τάπητι τίς γδ' ὑφάνῃν ἔδελεσθ, χρυσίῳ γ'
 ἔντος;

Socij nugarum & fraudum: si, quod vos summa cupitis vi,

Contingat: non video, qui nam in rem hoc vestram cedere possit.

Quoniam si Pluto visus reddatur; seq; omnibus ille Ex æquo distribuat: & communis velit omnibus esse: (libus ulli

Tum neque doctæ artes, neque disciplinæ ex mortua fuerint curæ. Deletis autem per vos artibus atque E vita hominum sublati: quis quæso ferrum fabricabit? (stra parabit?

Quis naves compinget? quis furor erit? quis plau- Quis corium incidet? quis pelles tinget? quis conte- get ædes?

Quis arabit terram? quis fructus demeter & in hor- rea conder?

Siquidem vobis ita securis & inertibus esse licebit.

• H. Nugaris, nam hæc quæ modò nobis enumera- sti, omnia servi

Perficient. P. A. Vnde autem tibi servi? c. H. Illos mer- cabimur. P. A. At quis

Veader primùm, cui non minor argenti vis, quàm ti- bi prompta?

• H. Aliquis lucri cupidus mercator, peregrinè è The- salia ad nos

Proficiscens, à plagiarijs atque propolis mancipiorus P. A. At neque plagiarij erunt: siquidem tua, quam di- cis, ratio sit:

Nam quis locuples hoc faciat proposito discrimine vitæ?

Itaque tute fodere, arare, & cætera vitæ munia obire Cogêris, multoquæ miserior, quàm nunc eris. c. H. In caput isthæc

Mala tuum recidant. P. A. Sed neque tum in lecto (quia non erit ullus)

Neque rapetibus es dormiturus: quis enim stragula texat,

Cui nummorum satis est? neque item unguentis o- lim pretiosis

Delibuti, neque sumptuosè tinctis gradiemini a- micti

Vesti-

Οὐτε μύθοισι μύθοισι σακτοῖς, ὅποταν νύμφῳ ἀγα-
δον.

Οὐθ' ἰμεινίων βαπτῶν δαπάναις κοσμήσαι ποικιλομόρ-
φων.

Καὶ τίς τίς πλέον πλατεῖν βῆ, πάντων πέτων ἀπορρι-
τας;

Παρ' ἐμὲ δ' ἔστιν ταῦτ' ὅπως πάνθ' ὑμῖν, ἄνδρες ἴδον·
ἐγὼ γὰρ

Τὸν χερστέχνῳ, ὡς περ δέσσων, ἐπαναγκάζουσι κάθη-
μαι,

Διὰ τ' ἡρείαν, καὶ τὴν πενίαν, ζητεῖν ὑπόδεικνόν ἐξί.

ΧΡ. Σὺ γὰρ ἀν' ἀπορίαίς τί θημι καὶ ἀγαθὸν, πλὴν φάσαν
ἐκ βαλανείας,

Καὶ αὐδαίρων ὑποπινόντων, καὶ γρηκίδων κολετυ-
πῶν,

Φθισθὲν τ' ἀρεθμὸν, καὶ κανόπων καὶ ψυκῶν· ἔδ' ἐκεί-
σαι

Υπό τ' ἐπὶ πλῆθος, αἱ ἐκείθεν καὶ περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνίστη-
μι, ἔπερ ἐπερὶ καὶ γρηκίδας, ποινήσεις· ἀλλ' ἐπανί-
σω.

Πρὸς δὲ γε πέποις, ἀνδρ' ἰμεινίαις μὲν ἔχον ἴσκιος· ἀντιῶ
κλίνης

Σπῆσά τε χοίνων, κύρεων μεσῶν, ἢ τῶν δὲ δουρτας ἐρεί-
σαι,

Καὶ φερμὴν ἔχον ἀντὶ τῆς πενίας σακτοῦ· ἀντὶ τ' ἀρεθ-
μῶν

Δίδον ὁ μὲν ἐπὶ περὶ τῇ κεφαλῇ· σπεύδεις δ' ἀντὶ μὲν
ἀρτων,

Βιολάχους πύργους· ἀντὶ δὲ μάχης, φύλλ' ἰσχυρῶν ῥαφανί-
δων.

Αντὶ τ' ἰσχυρῶν, σάμνης κεφαλῶν κατὰ πότος· ἀντὶ δὲ
μάχης,

Πυθᾶκῃς πλῆθος, ἱέρων ἢ καὶ πύργων, ἀραγε πολ-
λῶν

Αγαθῶν πάντων τοῖς ἀνθρώποις ὑποφάνει σ' αἰτίαν ἔ-
σαν;

ΠΕ. Σὺ μὲν ἐπὶ μὲν βίον εἰρημῆς, τὴν πτωχῶν δ' ὑποκρί-
σιν.

ΧΡ. Οὐκ ἔστι δὲ πτωχὸς τὴν πτωχείαν πενίαν φερμὴν ἔτι ἀδελ-
φῶν.

ΠΕ. Ὡς γὰρ περὶ καὶ Θεοῦ οὐκ ἔστι Διόνυσος ἔτι ὁμοῖον·
ἀλλ'

Vestibus, ubi domum duxeritis sponfam. Quæ si omnia vobis

Desinat, quomodo pro divitibus censebimini atque opulentis?

A me autem ista omnia, quorumcunque modò verum indiger usus,

In promptu vobis adsum. nam ego opificem, veluti imperiosa

Domina astans, compello: ut rerum usu & paupertate premente,

Rationem ineat, qua vitam toleret. CH. Quidnam tu obsecro possis

Præstare boni cuiquâ, præter tubercula balnearum: Et puerorum esurientum & vetularum voces gemibundas:

Numerum pediculorum, culicum & pulicum; (quos iam numerare

Non est) qui odioſo bombo stridunt hominis rempora circum,

Et somnum abigunt, dicentes: Surgo: fames cervicibus instat.

Quid des præterea, nisi tritam, pro integra veste, lacernam:

Pro pulchro lecto, cimicibus oppletum, fœdumque grabaturn;

Qui homini somnum exentiat: pro picturato tegmine putrem

Stoream: pro pulvino lapidem: pro pane absumere maluz

Gramina: pro maza, raphanorû folijs exilibus uti:

Pro sede, cadum capite effracto: pro maestra, doliorum

Laterâ, ipsa etiam dississa? An non quæ bona des plurima, monstro:

Teque ostendo omnibus hominibus causam quandam esse bonorum? (posuisti.

P A. Atqui tu non mea, sed mendicorum mala pro-

CH. Atqui paupertatem mendicitatis dicimus esse sororem.

P A. Vos sanè: qui Dionysium adæquare soletis Thrasybulo.

Sed

ΑΛΛ' ἔχ' ὁ ὑμῶς πούτο κώπονθε βίος· ἔμα' Δί· ἔδε γὰρ
μέλλει.

Πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος, ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ὅτι μὴδ' ἐν ἔχον-

Το δὲ πάντες, ἦν φειδόμενον, καὶ τοῖς ἔργοις ἀποδείκνυνται.

Παραγγέλλει δὲ αὐτοὺς λέγων, μὴ μέντοι τοὺς μαθητὰς ὁμιλεῖ-
σθαι.

✠. Παναγαρίτω, ὦ Δέσποτερ, τὸ βίον ἀπὸ κατέλα-
ξας.

Ἐν φρεσίν αἰσῶμαι καὶ μοχθήσας, καταλείψω καὶ τὴν ψῆ-
ναι.

ΠΕ. Σκόπιον ποιεῖται καὶ μὲν, ἥ συνδύει ἀμεί-
σας.

Οὐ γινώσκων, ὅτι πολὺ πλεονέχων παρέχω βελτίονας αἰσθας
καὶ ἔγνων, καὶ ἔιδον, παρ' αὐτοῖς μὴ γὰρ ποδοληγῶ-
τες,

καὶ γαστρώσεις, καὶ παχύνημοι, καὶ πόνοι εἰσι ἀσπλ-
γῆς·

Παρ' ἑμοὶ ἢ ἰσχυροὶ, καὶ σφηκαὶ θείας, καὶ πῶς ἰσχυροὶς ἀνι-
ρρί.

XP. ὑπὸ τοῦ λαμοῦδ' ἵστας αὐτοῖς τὸ σφραγῶδες σὺ πρὸς.

ΠΕ. Περὶ σωφροσύνης καὶ τῶν πλεονεκτημάτων, καὶ αἰ-
διδάξω

Ὁ κοσμιότης οἰκεῖ ματ' ἑμοῦ· περ πλάτῃ δ' ἔστιν ὑερί-
ζειν.

ΧΡ. Πάντο γρωῦ κλέπτη καὶ ζυμὸν ὄντι, καὶ τοῦ ποίχας διο-
 ρύπτην.

ΒΔ. Νῆτ' Δι' εἴη σῆλαθῆν αὐτὸν, πῶς ἔχῃ καὶ κάμινον
δῶς;

ΠΕ. Σκέψαι πόσω γ' ἐξέωλόισι τοῦ ῥήτορα. ὡς ὑπό-
τω μὲν

Πατριάρχης, ὡς ἡ δὲ ἑκκλησία καὶ ὡς ἡ ἐκκλησία διὰ τὴν
Πατριάρχης, ὡς ἡ δὲ ἑκκλησία καὶ ὡς ἡ ἐκκλησία διὰ τὴν

Πλατὴν ἄνθρωπος δὲ ὑπὸ τῇ κοινῇ, παραχρῆμα ἄδικοι γὰρ ἦσαν.

Επιβαλόντες το τῷ πλῑθι, καὶ τῷ δῆμῳ πολεμοῦσιν.
ΧΡ. Αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς τῷ πλῑθι καὶ τῷ δῆμῳ πολεμοῦσιν.

ΧΡ. Αλλ' ἔτι βλάψ τάτων γ' ἔδεν, καὶ αὖ σφόδρα βάσκα-

Ἀτὰρ ἔχ' ἡττίς γ' ἰδοὶ κλαύσθ'. μηδ' ἐν ταύτῃ γε κομῆ-
σθαι.

Sed mea vita nihil tale experta est : neque tale experietur

Vnquam : mendiei hæc vita est , quam dicis , nihil prorsus habendo

vivere : sed pauperis est , vivere parcè , rebusque gerendis

Operam dare : uti nihil habenti , nihil in vita quoque desit.

c H. O quàm felicem vitam narras pauperis atque beatam :

Si parcendo atque laborando vix tantum à morte relinquat,

Vnde ipsus sepeliri possit? P A. Rifu, ludo atq; cavillis, Non seriò agis rem : neque perpendis , quòd ego red-

do viros , quàm Plutus , meliores ingenio & specie. Nam apud hunc

podagrosi,

Ventriosi, crassius furis, pingues, & supra modum obesi:

Et apud me graciles atque agiles, & formidandi inimicis.

c H. Gracilitatem hanc tu inducis per jejunia nempe, famemque.

P A. De vitæ integritate atque modestia eorum paucula dicam,

Vosque docebo , quòd apud me sit laudata modestia vitæ :

Sed apud Plutum injuria. c H. quasi modesti hoc fiet , aut mediocri,

Furari, perfodere parietes? B L. certè: nam latitare

Si cum oportet, qui admisit: quomodo non tibi honesta hæc videantur?

P A. Quæso aspice tantum urbis caudicos: qui quantisper egeni

Sunt , erga populum atque urbem se præbent æquos facileisque : (iniqui:

Ditati è Republica , omnes confestim efficiuntur Plebiq; parat insidias: & populo bellū facere audent.

c H. Nihil horum mentiris : licet usque adeò mihi sis odiosa:

Pœnam tamen hic nihilo secius dabis : ut ne idcirco sumescas,

Quòd

Οπ' ἡζητέεις τὸτ' ἀναπέσειν ἡμᾶς, ὡς ἔστιν ἀμείνων
Πενία πλάττω. ΠΕ. καὶ σύγ' ἐλέγξῃ μ' ἔπω δὲ μάλα

ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ περυρίζεις. ΧΡ. καὶ πῶς φλύγασαι
ἀπαντες.

ΠΕΝΙΑ. Ὅπ' βελτίους αὐτῶν ποιῶ. σκέψασθ' ὅτ' ἔστι
καλίστα

ἀπὸ τῶν παίδων. τῶν γὰρ πατέρων φλύγασαι, φερονώτας
ἀρετα

αὐτοῖς. ἔγω διαγινώσκω χειρότερον πρᾶγμα ἔχει δι-
καίον.

ΧΡ. Τὸν Δία φήσας ἔρ' ἐκ ὁρθῶς διαγινώσκω τὸ κατὰ
σοφίαν

καίενος γὰρ ἢ πλεόντων ἔχ'· ταύτην δὲ ἡμῖν ὀσηπέ-
παι.

ΠΕ. ἀλλ' ὦ Κερνικῆς γνώμαις ὅπως λημεῶν τε τὰς
φρίνας ἀμφο.

Ὁ Ζῶς δὴ πῶς πένεται καὶ τὸτο γὰρ δὴ φανερόν σε διδά-
ξω.

Εἰ γὰρ ἐπλάττει, πῶς ποιῶν αὐτὸς ἢ Ὁλυμπικὸν ἀγῶ-
να.

Γινάσκω ἑλλείνας ἀπαντας ἀεὶ δι' ἔτους πένεται καὶ ξυνο-
μεῖται.

Ἀνέκρουσιν τ' ἂν ἑλκὸς τῶν νικῶντας, στεφανόχρως
κοτίνε στεφάνω καὶ τοὶ χερσὶ μάλλον ἐχέω, εἰπερ ἐπλάτ-
τει.

ΧΡ. Οὐκοῦν τίποτε δὴ πῶς δηλοῖ πρὸς ἢ πλεόντων ἐκεῖ-
νος.

Φειδωμόνους γὰρ καὶ βυλόμενος τοῦτον μετὰ δὲ διαπαικᾶ
δύαμι,

ἀλλοτρίως ἀναδύνει τὸν νικῶντας, τὸν πλοῦτον δὲ παρ' ἐαυ-
τοῦ.

ΠΕ. Πολὺν ἢ Πενίαν πρᾶγμα ἀχίον ζητεῖς αὐτῶν περὶ
φαι,

Εἰ πλεόντων ἂν, ἀνελεύθερος ἔσθ' ἔγωγε, καὶ φιλοκαρ-
δής.

ΧΡ. Αἰνὰ σέ γε ὁ Ζῶς ἐξολέσσει, κοτίνε στεφάνω στεφανό-
σας.

ΠΕ. Τὸ γὰρ ἀνπλέγην τοι μᾶλλον ὡς ἐπ' ἀντίπῳ ἀγαθῷ
ὑμῶν.

Διὰ

Quòd nobis persuadere aggredieris, divitiis meliorem
Paupertatem esse. PA. At tu istorum nescis convelle-
re quicquam,

Sed nugas agis, & frustra alas audes expandere. CH.

Qui fit

Ergo, Quòd te omnes fugiunt? PA. Quia per me fiunt
meliores.

Id quod vel de pueris nosse imprimis promptum est :
etenim illi

(‘quaque.

Patrum averfantur vultus, suadentum ipsis optima

Adeo, quid turpe, quid honestum discernere, res ope-
rosa est.

CH. Ergone Iovem etiam dices optima non digno-
scere posse?

Nam divitias habet & ille, & eas nobis cœlitus offert.

PA. O verè animis Saturninis, & lippis mentibus
ambo!

Etiam Iuppiter ille ipse inops est : quod tibi iam
manifestò

Demonstrabo. nam si dives erat, cur iuxta Elida
quondam

Certamen Olympiacum instituens, ut quinto quoli-
bet anno

Omnes illuc Græcos acciret, victores oleastro

Præconis voce coronari voluit? si opulentus erat, tum

Auro potius, quàm oleâ redimere athletam conve-
niebat.

CH. Imò hoc ipso Iuppiter ostendit, quanti ipse æsti-
met aurum.

Quia enim parci vult, autò, neque temerè profundi:
ideo re

Nihili victores illos ornati divitias sibi servat.

PA. Si, ut dicis, ita est, sanè tu crimen multò for-
dus illi

ffingis, quàm paupertati cuivis : ut, qui cùm opu-
lentos

Sit, adeò sit sordidus, atque immensi lucri studiosus.

CH. At te Iuppiter eradicet, & oleæ ranno caput or-
net.

PA. Hocine mihi nunc sit contradicere, quòd non
omnia vobis

A pau-

Διὰ τ' πνίαν. ΧΡ. Πορὶ τ' ἑκάτης ἔξισιν τ' το πυθιάδῃ.
Εἶπε τὸ πλάττειν εἴτε τὸ πρὸν βέλπον. φησὶ γὰρ αὐτῇ
Τὸς μὲν ἔχοντες καὶ πλάττουσιν, δίδουντες καὶ μίαν παρ-

τάσιν.
Τὸς δ' ἔχοντες καὶ ἀνδράπων ἀρτάζην παρὶν κατὰ τῶν αἰ-

Αλλὰ φθέρου καὶ μὴ χύζης

Εἴπ' ἡμῶν ὁποιῶν.

Οὐ γὰρ ποίησιν, ἀλλ' ἡμῶν ποίησιν.

ΠΕ. ὦ πόδες Ἄγγε, κλύεθ', οἷα λέχῃ.

ΧΡ. Παύτων καλὰ τ' ἔχουσιν.

ΠΕ. Τί πάθω τλήμων;

ΧΡ. Ἐρρ' ἐς κόρακας θάττον ἀφ' ἡμῶν.

ΠΕ. Εἰμὶ δ' ποιητής;

ΧΡ. Ες τ' Κύφαν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν.

Χρῶσ', ἀλλ' ἀνύθην.

ΠΕ. ἢ μὲν ὑμεῖς γ' εἴπ' ἐνταυθοῖ

Μεταμέμψαντες.

ΧΡ. Τότε νοσήσας οὐκ ἔφθέρω.

Κρεῖττον γὰρ μοι πλάττειν ὄν.

Σὶ δ' ἐν κλάδῳ μακρῷ καὶ φαιλῷ.

ΒΑ. Νῆ Δ' ἔργον οὐκ ἐβέλων πλάττειν.

Εὐνοχῶς καὶ τῷ πατρὶ.

Τὸς π' ἡλικίος· καὶ λαλῶντος

Ἀπὸ τῶν χειρῶν ἐν βαλαδείῃ,

Τὸς χειρὶ πηγῶν,

Διὰ τ' πνίαν κατὰ παροῦν.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥ

Σκηνὴ ἐκτῇ.

Τρίμετροι ἱαμβικοί.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ, ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

Αὐτὸς τῷ ἡμῖν ἡ πότις τοῦτο οἶχεται.

Ερῶ δ', καὶ σύ γ', ὥς τάχιστα τ' δεῖν.

Εἰ γὰρ τακτινοῦτ' ἀγωνίῃ εἰς Ἀσκληπιῶν.

ΒΑ. Καὶ μὴ διατέλλω μὲν γὰρ, μὴ πάλιν τίς αὖ

βλῶν διακωλύει π' τῷ πατρὶ ποιεῖν.

ΧΡ. ὦ πότις καλῶν, τὰ σπράγματ' ἐκφέρων ἐχέω.

Αὐτὸν γὰρ ἀγῶν τ' Πλάτων, ὥς νομίζεται,

καὶ τ' ἄλλ', ὅς ἐστιν ἄνδρ' ἡντοσπύμα.

A paupertate bona obtingant? CH. Ex Hecate hoc sci-
re licebit,

Vtrum satius sit ditern, quàm inopem vivere: Nam
ipsamet inquit,

Opulētōs & dites, quovis mense, sibi apponere cœnā:

Inopes verò & egenos prius auferre hanc, quàm penē
Sed pereas, nec verbum musses (feratur.

Mihi tantillulum.

Nam non vinces, etsi vincas.

PA. O meatu Argos, cape quæ memoret.

CH. Pauson a voca commensalem.

PA. Quid agam infelix?

CH. Abi in malam rem, procul à me.

PA. Quo misera ibo?

CH. In Cyphonem: atque haud est cunctandum.

Sed cursitandum.

PA. Certè illud tempus erit, quo me,

Revocetis vos.

CH. Redibis tunc: jam perdaris.

Nam præstat nunc ditari me:

Te verò caput defflere tuum.

BL. Per Iovem ego nunc volo ditatus

Potare inter pueros, & cum

Coniuge: dein postquam laverò me,

Benè curata pelle reversus,

Contra artifices

Et pauperiem undique pedam.

ACTVS II. SCENA VI.

Senarij Iambici.

CHREMYLVS, BLEPSIDEMVS.

A Bit tandem hæc anus scelerata: nostrum erit
Nunc Blepsideme, ut Plutum quàm citissimè
In templum deducamus Æsculapij:
Et, ut illic decumbam, curemus sedulo.

BL. Modò ne cunctemur, ne quis fortè denuò
Suo interventu disturber negotium.

CH. Heus Cario, effer huc stragula: & istum Deum

Deducito, prout recepti moris est,

Et cætera simul, quæ domi parata sunt.

CHOR.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΡΙΤΟΥ
Σκηνὴ πρώτη.

Τοῦ αὐτοῦ χῆρος μέλη, μέχρη τῆς πέρας.

ΚΑΡΙΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

Ω Πλεῖστα Θεοί μοι μεμυσμένοι,
Γέροντες ἄνδρες, ἐπὶ ὀλίγοις ἀφίτοις,
Ὡς ὀτυχεῖθ' ὡς μακαρίως πεπράγατε,
ἄλλοιθ' ὅστις μέτεστι χηρῶν τρώεσσι.ΧΟ. Τί δ' ἔστιν, ὃ βέλησε τῷ στυγερῷ φίλῳ;
Φαῖει γὰρ ἡκὲν ἄγγελος χερσὶς τινος.ΚΑ. Οὐδ' αὖτις πᾶσι τοῖς ὀτυχεῖσιν,
Μᾶλλον δ' ὁ Πλάτος αὐτός. ἀντί γὰρ τυφλῶς,
Ἐξομμάτωμαι· καὶ λελάμηνται κόρας,
Ἀσκληπὶς παῖδ' ὄντος διμυῖος τυχάν.

ΧΟ. Λέγεις μοι χερσὶν· λέγεις μοι βόαν.

ΚΑ. Πάρεστι χερσὶν, ὡς τε βέλησθ', ὡς τε μὴ.

ΧΟ. Ἀναβοῶσθαι τὸ πᾶν, καὶ
Μέγα βροτοῖσι φάνος, Ἀσκληπὶν.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΡΙΤΟΥ

Σκηνὴ δευτέρα.

ΓΥΝΗ, ΚΑΡΙΩΝ.

ΤΙΣ ἡ βοήποσι δὲν ἄρα ἀγγελεῖ
Χρησάν πιν· τί το γὰρ ποθὲς ἐγὼ πάλαι,
Εὐδὸν κάθημαι φειμύρεσσι ταυτοῖς.ΚΑ. Τὰ χέως τα χέως φέρ' οἶνον, ὃ δ' ἔσται, ἢ αἶμα
καὶ τὴν αἵμα· φίλεις δ' ὁρῶσ' αὐτὸ σφόδρα.
Ὡς ἀγαθὰ σὺ καὶ δὴ ἀπεντὰ σοι φέρεις.

ΓΥ. Καὶ πᾶσι τῶν· ΚΑ. ἐν τῷ χειρὶ τοῖς εἰς τὰ χεῖρα.

ΓΥ. Πέρι πίνω, ὅ, πινέω ἀνύσας ποτὶ.

ΚΑ. Ἀκούω πίνω, ὡς ἐγὼ τὰ πρᾶγματα
ἐκ τῶν ποσὶν εἰς τὴν κεφαλὴν σοι πάντ' ἔρῃ.ΓΥ. Μὴ δὴ τ' ἐμὴ γ' ἐς τὴν κεφαλὴν. ΚΑ. μὴ τὰ
χέρη, ἀλλὰ τὰ πόδια.

C H O R I.

ACTVS III. SCENA I.

Eiusdem generis versus usque ad finem.

C A R I O , C H O R V S.

O Fortunatos, ô beatos vos senes:
 Qui Thesaurorum tempore, in summa inopia
 Antehac pane modico, victuque sordido
 Sæpenumero victitastis, ô omnes simul
 Felices, quotquot hîc bonis sunt moribus!

C H. Quid est, optime tuorum confodaliū?
 Videris enim bonæ rei adesse nuncius.

C A. Cum herô meo nunc actum est optatissimè:
 Potiusque cum Pluto ipso. Nam cum is antea
 Esset cæcus, receptis perspicacibus

Atque nitentibus oculis, vider jam acerrimè:
 Medico in hac re bono usus, Æsculapio.

C H. Magnam sanè voluptatem mihi nuncias:
 Magno me cogis exclamare gaudio.

C A. Velitis nolitis, gaudendi tempus est.

C H. Laudabo Deum istum, filium probi Patris:
 Inligne jubat mortalibus, Æsculapium.

ACTVS III. SCENA II.

M V L I E R , C A R I O.

Q Vis clamor iste: num quis nunciat boni
 Mihi quippiam: nam dudum desideo domi,
 Lætū desiderans nuncium, & hunc servulum
 Expectans. C A. Vinum fer citò, citò, huc hera,

Vt & ipsa bibas: quoniam isthanc rem scio tibi
 Tam prætam & acceptam esse, quam quod maximè.

Sed ô quantum bonorum ad te afferò remulū?

M V. Vbi illa? C A. Faxo ex his, quæ jam dicam scias.

M V. Quin expedis ergo, quæ dices, paucissimis.

C A. Ausculta jam igitur: nam totum negocium

Pergeſcense ordine tibi, à calce usque ad caput.

M V. Minimè mihi in caput. C A. an non ea, quæ mo-
 dô bona

Eueni-

Α· νῦν γὰρ ἔλπιται· ΓΥ· μὴ μὴ οὐκ ταῖς πράγμασι.
 ΚΑ· ὡς γὰρ τάχ' εἰς ἀφικόμεθα πρὸς τὸ θεόν,
 ληόντες ἀνδρα, τότε μὲν ἀθλιώτατοι,
 νῦν δ' εἰς πν' ἄλλον μακάρευν κ' ἀνδραίμονα,
 Πρὸτον μὲν αὐτὸν ὅτι θαλάτῃν ἦν μῆνι,
 Ἐπεί τ' ἐλοδμῆν. ΓΥ· νῦν δ' ἀνδραίμονα ἄρ' ἔστι
 Ἄνθρωπος ψυχρῶν θαλάτῃν ἀέμερος.
 ΚΑ· Ἐπεί τα πρὸς τὸ τέμενος ἦν τοῦ θεοῦ.
 Ἐπεὶ δ' ὡς μὲν ἀπὸ ταναῶν καὶ πρὸς δόματα
 Καὶ τὸ σπῶδον, ἀέλανος Ἡφαίστου φλογὶ
 Κατεκλίνομεν τὸ Πλούτον ὡς περ εἰκὸς ἔστι.
 Ἐμὴν δ' ἔκαστος σιβάδα παρεκνήετο.
 ΓΥ· Ἦσαν δ' αἱ πινες κ' ἄλλοι δέομενοι τοῦ θεοῦ.
 ΚΑ· Εἰς μὴν γὰρ Νεοκλείδης, ὃς ὅτι μὴ τυφλὸς.
 Κλέπῳν δ' ἐπὶ βλέποντας καὶ φηκόντισιν.
 Ἐπεὶ δ' οἱ πολλοὶ ἀπὸ τοῦ ἀνὰ νοσήματα
 ἔχοντες. ὡς δ' ἐπὶ τοῦ λυχνὸς ὀπισθόβροτος,
 Ἡμῖν παρήρξατο καὶ ὁ δόξων τὸ θεῖον.
 Ο· τοῦτο ποῦτος, εἰπὼν εἰς ἀθήναις φόβος,
 Σιγῶν· ἅπαντες καζμῖως κατεκείμεθα.
 Καὶ γὰρ καὶ ὁ δόξων ἐκ ἐδυνάμειν. ἀλλὰ μὲν
 Ἀθάρεν χύτρας πρὸ δ' ἐπληθῆς, καὶ μὴν
 Οὐλὸν ἀπὸ τοῦ τ' καφαλῆς τοῦ γαλίου,
 Ἐφ' ἧν ἐπιθύμῳν διαμονίᾳς ἐφερπύζαι.
 Ἐπεί τ' ἀνασλέψας ἡρώτ' ἱερέα
 Τὸς φδοῖς ἀφαρπάξοντα, καὶ τὰς ἰχθῆδας,
 Ἀπὸ τ' τραπέζης τ' ἱερῆς. μὴ τοῦτο δὲ
 Περιῶλθε τοῦ βωμὸς ἀπαντας ὡς κύκλῳ,
 Εἴπε ἀπὸ τῶν οἶον πικρὰ τελευτῆς μόνον.
 Ἐπεί τα ταῦθ' ἤρχον εἰς σάκτιν πινά.
 Καὶ γὰρ νομίσας πολλὴν ὁσίαν τοῦ πρᾶγματός,
 Ἐπὶ τ' χύτραν τ' τ' ἀθάρεν ἀνίσταμαι.
 ΓΥ· Ταλάντα τ' ἀνδρῶν, ἐκ ἐδεδούκῃς τ' διόντος.
 ΚΑ· Νῦν τοῦ θεοῦ ἔχον γὰρ μὴ φθάσέ με,
 Ἐπὶ τ' χύτραν ἐλθὼν ἔχον τὰ σέμματα.
 Ο· γὰρ ἱερῶς ἀπὸ με πρὸς διδάξατο.
 Τὸ γαλίου δ' ὡς ἡδύτο δὴ μὲν τὸ φόβος,
 Τὴν χύτραν φησὶ κατὰ συνέξας ἐλθὼν,
 Ὁδὲ ἔλαβον ὡς παρείας ὡν ὁφίε.
 Ἡ δ' ἀνδρῶν τ' χύτρα πάλιν ἀνίσταται.
 Κατέλπει δ' αὐτῷ ἐπιτιμῶν ἡσυχίαν,

Evenerunt? Mv. modò non mihi dent negotium.

CA. Igitur simulatque pervenimus ad hunc Deum,
Ducentes Plutum, (tunc quidem miserimum,
At nunc beatum & felicem, ut, si quis alius:)

Primò omnium nos ad mare eum perduximus.

Et aquis marinis abluimus. Mv. nã tum fuit
Beatus ille; frigido lotus mari,

Homo senex. CA. pòst in delubrum Æsculapî
Concessimus: & aræ inpositis sacrificii

Præludiis & popanis: igni præterea

Vulcanio admotis libis: more solito

Decumbere fecimus Plutum: mox quilibet

Nostrum, sedulo adornabat sibi grabatulum.

Mv. Erantne & alij, qui peterent opem à Deo?

CA. Vnus quidem fuit Neoclides nomine:

Qui quanquam cæcus est, furando quemlibet

Tamen oculatum facile superat. Alii item

Aderant, cum omnis generis confictantes malis.

Postquam autem sacrificulus, extinctis lucibus,

Dormire nos: &, si quis fortè sibilum

Exaudiret, silere jussisset: ibi, hera,

Nos omnes, quàm placidissimè decubimus,

Ego autem somnum capere non poteram: quia

Non procul à capite, nescio cuius, anicula,

Pulte referta olla stabat: quæ nares meas

Feriebat. Ad hanc ego gestiebam adrepere.

Capite hîc modicè sublato, video sacrificulum

Liba & nuces à mensa surripere sacra:

Et aras circuire cunctas ordine:

Sicubi fortè popanum relictum esset aliquod:

Ibi quicquid inveniebat, id omne sacculo

Indebat. Ego ratus magnam esse in facinore

Hæc sanctitatem, in ollam pultis erigor.

Mv. Hominum miserrime, non tu veritus es Deum?

CA. Ita per Deos, ne pultem præriperet mihi

Cum suis corollis: ita enim me sacrificulus

Ejusdem prædocuerat. Cæterum anicula,

Vt strepitum sensit, tacitè lectulo manum

Extendit: ego autem sibilans, anguis velut

Parias, mordicus arripui: sed ea manum,

Subitò reduxit, & involuta stragulo,

Quieta jacuit, pedens interim ex metu,
Quavis fele acerbius. Ego verò tum bonam
Pulvis partem absorpsi. Post demum ventre jam
Distento, me ad quietem compositè dedi.

M. V. Num verò Deus ille ad vos nondum accesserat?
C. A. Nondum: sed postea feci aliud quiddam admodum
Ridiculum. Nam propius cum accessisset Deus,

Mirum in modum pepedi: nam venter meus,
Ex pulte, quam voraram, nimium intumuerat.

M. V. Certè vel ob isthoc te execraretur Deus.

C. A. Minimè: sed iaso, quæ sequebatur patrem,
Erubuit ob crepitum: at Panacea naribus
Compressis, se avertit: nam ego thus non visio.

M. V. Quid autem ille Deus? C. A. nihil peius habuit
herculè.

M. V. Adeone rusticanum hunc ais Deum?

C. A. Non rusticanum modò, sed merdivorum.

M. V. hem scelus!

C. A. Post crepitum ergo Deum veritus, me coöperui.

At ille morbos circum explorans, admodum

Composito & magnifico omnia lustrabat gradu.

Postea puer ille mortariolum lapideum

Apposuit, cum pistillo; nec non capsulam.

M. V. Lapidèam? C. A. non, non herculè lapideam capsulam,

M. V. Age verò, cum te fuisse opertum dixeris,

Quomodo videre potuisti hæc, homo perditè?

C. A. Per palliolum: nam, per Iovem, foramina

Haud pauca habet. sed Neoclidæ primùm omnium

Cœpit parare medicamentum unctorium.

Itaque aliorum Teniorum capita tria

Iniecit, eaque in mortariolo contudit:

Deinde sulphur & scillam commiscuit,

Aceto super omnia consperso Sphettio:

Post unguentum hoc Neoclidæ admovit oculis:

Et, ut dolor esset major, vertit palpebras.

Ille inclamans, & vi magnâ exiliens, fugam

Meditabatur: quod Esculapius videns,

Dicebat ei: Sede hîc, ad istum unctus modum:

Vt si tu iureiurando fortè postules

Dilationes causarum, ego te liberem.

M. V. Quàm amans reipublicæ & sapiens est hic Deus!

ΚΑ. Μετα' τῆτο, τῷ Πλάτῳ παρεχάδετο.
 Καὶ πρῶτα μὲν δι' τὴν κεφαλὴν ἐφίψατο.
 Ἐπὶ ταῖς θάρεσιν ἡμὶ τύδιον λαβάν,
 Τὰ βλέφαρα ἀπέλειπεν. ἡ Πανάκεια δ'
 Κατεπέτασ' ἀπὸ τῆς κεφαλῆς φοινικίδι,
 Καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον. εἶδ' ὁ θεὸς ἐπὶ πᾶσιν.
 Ἐξυδάτῳ οὖν διόοι δρέκοντ' ἐν τῷ νεῷ,
 Τ' περφυεῖς τὸ μέγεθος. ΓΥ. ὦ φίλοι θεοί!
 ΚΑΡ. Τότῳ δ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑποδιδύδ' ἡσυχῇ,
 Ἡ δὲ βλέφαρα ἀπέλειπεν, ὥς γέ μοι δοκεῖν.
 Καὶ πρὶν σὲ κοτύλας ἐκπιεῖν οἶκ' ἔδειξεν,
 Ο Πλάτῳ, ὡς δέσσον', ἀνέστη δὲ βλέπων.
 Ἐγὼ δ' ὅτ' ἡ χεὶρ ἀνεκρότησ' ὑπ' ἡδονῆς,
 Τὸν δεσπότην τ' ἡγήσθην. ὁ θεὸς δ' ὀρθῶς
 Ἠφάνισεν αὐτ', οἷα τ' ὄφθαι, εἰς τὸ νεῷ.
 Οἷδ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτοῖς (πῶς δοκεῖς)
 Τὸν Πλάτῳ ἡσπάζοντο, καὶ τὸν ὅλῳ
 Ἐρῆν ὁρῶσαν, ὥς δὲ λαμψὴν ἡμέραν.
 Ἐγὼ δ' ἐπὶ πρὶν τὸν Πλάτῳ τὰ χυ,
 Οπὲρ βλέπων ἐποίησε τὸν Πλάτῳ ταχὺ,
 Τὸν δ' Ἰνκλειδῶν μᾶλλον ἐποίησε τυφλόν.
 ΓΥ. Οὐκ ἔστι τῷ δεινῷ μῶν ὡς νῆξ δέσσον-
 τα!

ΑΤΑΡ φέσσον μοι ποδ' αὖτ' ὁ Πλάτῳ; ΚΑΡ. ἔρχε-
 ται.

ἀλλ' ὡς ἀπὸ αὐτ' ὄχλος ἑστῶς φησὶ ὅσος.
 Οἱ γὰρ δίκαιοι πρῶτον ὄντες, καὶ βίον
 ἔχοντες ὀλίγον, αὐτὸν ἡσπάζοντο, καὶ
 Ἐδελφίῳ δ' ἄπαντες ὑπὸ τὴν ἡδονῆς.
 Ὅσοι δ' ἐπὶ πρὶν, ἐξ ἱερῶν τ' εἶχον συχλῶ,
 Οὐκ ἐν δίκῃ τὸν βίον κεντημένοι,
 Ὀφρὺς σιωπῶν, ἐσκυθράπασσοντ' αἶμα.
 Οἱ δ' ἡκούσαντες κατόπιν, ἐστὲ φανερῶς,
 Γελῶντες ὑφ' ἡμῶν. ἐκτυπῆτο δ'
 Ἐμὲς γὰρ ὄντων ὑπὸ τῷ θεῷ πρῶτον ἡμῶν.
 Ἀλλ' εἰ ἀπαυξάναντες ἐξ ἐνός λόγου
 Ὀρχεῖσθαι, καὶ σκιρτᾶν, καὶ χοροῖς τε.
 Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν εἰπῶσιν ἀγέλει,
 Ὡς ἀλφίτ' ἀκένεσιν ἐν τῷ θυλάκῳ.
 ΓΥ. Νῦν τῷ ἑκάτῳ. καὶ γὰρ ἀναδύσῃ βέλῳ.
 καὶ

CA. Digressus ab hoc, mox Pluto assedit: ac manu
Caput primum tractare cœpit: postea
Mundo & nitenti palpebras sudario
Absterfit: Panacea autem rubro serico
Caput obvelavit, & omnem faciem. Pōst Deus
Signa dedit sibilo: tum serpentes duo
E templo prosiluerunt, magnitudine
Inusitatâ conspicui. MV. Dii boni!

CA. Illi sub rubrum sericum, placidè admodum
Subibant, & (quantum ego conjicio) palpebras
Circum lingebant. Ibi, priusquam tu decem
Cotylas vini exhaurires, hera, Plutus videns
Surrexit. Ego manibus plaudo, herum excito
Præ lætitiâ: Deus statim disparuit:

Et jam ambo simul serpentes in templum juerant.
Pluto autem qui adjacebant proximi, virum
Amplexabantur (quî putas?) & reliquam
Noctem omnem erant pervigiles, donec jam dies
Rursus illucesceret. Ego verò Deum omnibus
Celebrabam laudibus, quòd Plutum tam citò
Videntem, Neoclidem verò, cæcum virum,
Fecisset cæciorem, quàm fuerat prius.

MV. Rex Æsculapi, quam habes potentiam!
Sed ubinam Plutus est, cedò? CA. Jam venit huc, hera,
Mirabili cinctus hominum frequentia.

Nam qui antea justè & tenuiter vixerant,
Plutum amplexati, porrectis ei dexteris,
Cum gaudio sanè excipiebant maximo.

Qui verò in lautâ atque bene austâ parte fuerant,
Magnâsque opes sibi inhonestè paraverant,

Frontem corrugabant, & vultu tetrico

Torvè intuebantur: Boni cum gaudio

Sequebantur ponè, coronati, & risibus

Ac faustis lætati acclamationibus.

Quin etiam solea senum, in numerum saltantium,
Aptè compositis perstrepebat passibus.

Sed agite vos, quorquot adestis, cuncti simul

Tripudiate, exilite, choros instituite.

Quia nemo dicet nobis ingredientibus,

Fatnam non inesse nostris sacculis.

MV. Et, per Hecaten, ego coronare te volo

Εὐαγγέλιά σ' ἐν κρεβανωτῇ ὀρυμαθῶ
 Τοιαύτ' ἀπαγγείλαντα. ΚΑ. μὴ νυῖ μέλλ' ἔτι.
 Ὡς ἄνδρες ἐγγύς εἰσιν ἡδὴ τῇ θύρῃ.
 ΓΥ. Φέρε νυῖ ἱστ' εἴσω, κομίτω καταχύματα,
 Ὡς περ νεῶν ἡ τοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγγύς.
 ΚΑ. Εγὼ δ' ἀπαντῇ τῷ γ' ἐκείνοισι βέλομαι.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.
 ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΡΙΤΟΥ
 Σκηνὴ τρίτη.

Τρίμετροι Ιαμβικοί.

ΠΛΟΥΤΟΣ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ, ΓΥΝΗ.

ΚΑὶ ποροσκυνῶ γὰρ πορῶτα μὲν τ' Ἡ' λίον,
 Ἐσφίτα σιμνῆς Παλαῶδος κλέγον ὡς ἴδον,
 Χώρεν τε πάλαν Κέκρυπος, ἡ μ' ἐδέξατο.
 Αἰχμῶμαι δ' τὰς ἐμὰς ἐξυμφορεῖς,
 Οἷοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυμῶν, ἐλάνθανον·
 Τὰς ἀξίους δ' τ' ἐμῆς ὀμιλίας
 Ἐφύληγον, εἰδὼς ἔδ' ἐν ὀπλήμων ἐγγύς.
 Ὡς ἔδ' ἐκείν' ἄρ' ἐδ' ἐταύτ' ὀρθῶς ἔδραν!
 Ἀλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀταστέφας ἐγγύς,
 Δείξω τοιοῦτον πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅτι
 Ἀπὸν ἐμὰ τ' τοῖς πονηροῖς ἐν ἐδίδωμι.
 ΧΡΕΜΥΛΟΣ. Βάλλ' ἐς κόρυκας, ὡς χαλεπὸν εἶπεν
 οἱ φίλοι.

Οἱ φαινόμενοι παρὰ χεῖρ' ὅταν πορῶται περ δῶ.
 Νύπῃ γὰρ καὶ φλώπ' ἐπ' αἰκινήμια,
 Ενδὲ κνύμενοι ἔκαστος δυνόαν πνα.
 Εμὲ γὰρ τίς κ' πορῶσει; ποῖος ἐν ὄχλῳ
 Περιεσεφάνωσιν ἐν ἀγορᾷ πορῶσι τοῖς;
 ΓΚ. Ὡς φίλα τ' ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετε.
 Φέρε νυῖ, νόμος γάρ ἐστι, τὰ καταχύματα
 Ταυτὰ καταχέω σὺ κλεῖσσε. ΠΛ. Μηδαμῶς.
 Εμὲ γὰρ εἰπόντος εἰς τ' οἰκίαν
 Προσπίττει, καὶ βλάπτει, ἔδ' ἐν ἐκφέρειν
 Προπῶδες δὲν, ἀλλὰ μάλλον εἰσφέρειν.
 ΓΥ. Εἴτ' ἔτι δέξῃ ταῦτα τὰ καταχύματα;

ΠΛ. Εἰ-

Rei tam lætæ nuncium, clibanarijs
Panibus, & multis, & dispositis ordine.

C A. Modò ne quid cuncteris. Nam præ foribus viui
Nunc adsunt. M v. Ego domum ingredior, ut his
novis

Oculis, quasi recens emtis, missilia afferam.
C A. Ego verò illis volo obviam procedere.

COMMATIVM CHORI.

ACTVS III. SCENA III.

Senarij.

PLVTVS, CHREMYLVS,

MVLIER.

Primò omnium saluto Solis hoc jubar:
Deinde hoc inclytum solum almæ Palladis,
Omaemque terram, quæ me excepit, Cecropis.
Mæx verò pudet & piget me miseræ:
Nam quibus, obsecro, cū hominibus imprudens fui!
Quàm iniquè, defugi meo consortio
Dignissimos? ignarus ego miserrimus,
Quàm & hic, & illic indecenter egerim?
Verum relatis in melius his omnibus,
Iam nunc deinceps uniuersis hominibus
Ostendam, quòd me invitum tradiderim improbis.
CH. Abi in malam rem: quàm molestum illud genus
Amicorum, qui amici existunt protenus,
Si cui secundiores esse res vident.
Nam & lancinant me: & propè crura infringunt
mihi,
Dum quisque suam declarat benevolentiam,
Nam quis me hodie in foro non allocutus est?
Quæ turba senum non illuc me circumdedit?
M. Optatissime vir, & tu, & tu, quam plurimum
Salvete: Age aurem, sicut patrii moris est,
Bellaria hæc accipio, & in caput tuum
Effundo. P L. Minimè. Nam me, qui nunc tuam do-
mum
Primùm ingredior oculatus, nihil efferre sed
Potius inferre quidpiam decet. M v. Quid? an
Hæc tu missilia à me non accepturus es?

ΗΛ. Ενδόν γε παρὰ τὴν ἰστίαν, ὥσπερ νόμος.
 Ἐφτα καὶ τ' φόρτον ἐμφύρμιθ' ἄν.
 Οὐ γὰρ περιπαῖς ὅστις τὰ διδασκάλια,
 Ἰχάδια καὶ τρωγάλια τοῖς θεαμένοις
 Περβαλόντ', ὅππῃ τέτοιον ἐπαναγκάζῃ γὰρ ἄν.
 ΓΓ. Εὐπᾶνυ λέγεις, ὡς ὁ Ξένικος ἐπὶ Σί,
 Ἀνίσταθ' ὡς ἄρτα ζόμενος τὰς ἰχάδας.

ΧΟΡΟΤ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ

Σκηνὴ πρώτη.

Τρίμητροι Ἰαμβικοί.

ΚΑΡΙΩΝ.

Σὴ δὲ παρὰ τῇ γῇ ἴσ' ἄνδρες ἐς' ἀνδαιμόνως,
 Καί ταύτα μηδ' ἂν ἔσνευκόντ' οἰκοθεῖν!
 Ἡμῖν γὰρ ἀργυρίων σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν
 Ἐκ παλαιάν ἐδὲν ἐδουκῶσιν.
 Οὐτὼ τὸ πλεῖν ὅστις ἡδὲ παρὰ γὰρ π
 Ἡ μὲν σπύνη, μετ' ἧ' ἐσι λουκῶν ἀλφίτων.
 Οἱ δ' ἀμφοτέρους οἶνον μέλανος ἀνδοζοῖν.
 Αἷται δ' ἡμῖν ἀργυρεὺς καὶ χρυσεὺς
 Τὰ σκευάριον πλήρη σὶν, ὥστε θαυμάζαι.
 Τὸ φρέαρ δ' ἐλαῖα μεσόν. αἳ δ' ἡλικυδοί,
 Μύρον γέμισσι τὸ δ' ἐκφύων, ἰχάδων.
 Οἷς δ' αἶσα, καὶ λοπάδιον, καὶ χύτρα,
 Χαλκὴ γέροντ' ἐπὶ τῇ πνακίχως ἐπὶ σαυροῦς,
 Τὰς ἰχθυήρας, ἀργυρὸς σάριον ὄραν.
 Οὐδ' ἰππὸς ἡμῖν ἔσπινος ἐλεφάντινος.
 Στατήρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρπάζομεν
 Χρυσούς. Δοτὰ μέγα δ' ἐλπίσις ἐπὶ,
 Ἀλλὰ σκοροδοῖς ὑπὸ τρυφῆς ἐκάστοτε.
 Καὶ νῦν ὁ θεσπότης μὲν ἐνδὸν βυθυλῆ,
 ἔν, καὶ τράχον, καὶ κρεῖον ἐστὶ φανωμένος.
 Ἐμὲ δ' ἐξέπλεμψεν ὁ κεκτιός. ἔχ' οἶος πρὸς
 Ἐνδὸν μὲν ἡμῖν ἔδανκε γὰρ τὸ βλεῖφαρ, μὲν.

ΔΡΑ.

Pl. Intus apud focum, uti fieri lex patria jubet.
 Sic nanque turba onerosa hac liberabimur.
 Neque enim decet Poëtam comicum, nuces
 Et bellaria projicere spectatoribus:
 Vt sic auram popularem & plausum capiter.
 Mv. Benè admodum dicis. nam hic Peregrinus modò
 In me iruebat, quasi rapturus caricas.

C H O R I.

ACTVS IV. SCENA I.

Senarii.

C A R I O.

Q Vanta est voluptas, ô viri, direfcere:
 Ei præsertim, qui domo nihil extulit,
 Et opes suas paravit sine dispendio!
 Veluti jam nobis accidit, quibus omnium
 Bonorum acervus in domum, quasi vi irruit:
 Nullâ cujusquam injuriâ: sic scilicet
 Direfcere, homini demum suave atque volupe est.
 Primum area plena est triticeâ similagine:
 Vino rubello & fragranti plenæ amphoræ:
 Argento & auro plena sunt vasa omnia:
 Ita ut nemo satis possit admirari.
 Puteus oleo plenus: plenæ sunt lecythi
 Pretioso vnguento: plenum denique caricis
 Summum cœnaculum: Vasa omnia, obbula,
 Acerabula, fidelia sunt æræ:
 Piscarias autem scutellas, antea
 Putres, videre nunc domi est argenteas:
 Culina derepente est facta eburnea:
 Nes servuli par impar ludimus aureis
 Nummis: iidem aluo exoneratâ, non lapidibus
 Nates detergimus, ut olim, sed alliis.
 Idque subinde, animi & deliciarum gratiâ
 At herus meus coronâ comtus aureâ,
 Suem, hircum, arietem Diis intus immolat.
 Me verò fumus huc exire compulit:
 Qui palpebras usque adeò offendeat meas,
 Vt intus durare diutius haud potuerim.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ
Σκηνὴ δευτέρα.

ΔΙΚΑΙΟΣ, ΚΑΡΙΩΝ.

ΔΙ. Εἴ μετ' ἐμὲ παιδάρεον, ἵνα πρὸς τὸ θεὸν
ἵωμαι. ΚΑ. ἔα τίς ἐσθ' ὁ παρ' ὅσον ἐστὶ;
ΔΙ. Ἀνὴρ πρῶτον μὲν ἄθλιος, νῦν δὲ ὀδυνηρὸς
ΚΑ. ἄλλον ὅπ' ἔχειται πρὸς ὡς οἰκάζεις.
ΔΙ. Μάλισ'. ΚΑ. ἐπὶ ταῖς θύραις. ΔΙ. πρὸς τὸ θεὸν
ἦκω. μεγάλων γάρ με σὺν ἀγαθῶν αἰτίαι.
Εἰ γὰρ ἰκανῶς ἐστὶν παρὰ τὸ πατρὸς
λαβὼν, ἐπὶ τῶν τοῖς δευτέροις γούφω φέλων,
εἴμαι νομίζων χεῖριστον πρὸς τὸν θῆλον.
ΚΑ. Ἦ ποῦ σε ταχέως ἀπέλιπε ταῖς χεῖμασι;
ΔΙΚΑΙΟΣ. Κομιδὴν μὲν ἔν. ΚΑΡ. ἀκὴν μὲν
ταῦτ' ἦδ' ἄθλιος;
ΔΙ. Κομιδὴν μὲν ἔν. καὶ γὰρ ἄμην ἔς τέως
εὐαργέτησα δευτέροις, ἐξ ἧν φίλος,
ὅπως βεβαίως εἰς δευτέραν ποτέ.
Οἱ δὲ ἔξω ἐπέντο, καὶ ἐδόκεν ὅτι μ' ἐπι.
ΚΑΡΙΩΝ. Καὶ κατεγέλων γ' εὐοῖδ' ὅπ. ΔΙ. κομιδὴν
μὲν ἔν.
Αὐχμὸς γὰρ ὦν τῷ σκολοειῶν, μ' ἀπάλεσεν.
ΚΑ. Ἀλλ' ἔχει νῦν. ΔΙ. ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν
θεόν
Προζυδὸς ἄνθρωπος ἦκα δικαίως ἐνθάδε.
ΚΑ. Τὸ πρὸς τὸν θεόν, τί δὲ πρὸς τὸν θεόν,
ὅφρα μὲν σου παιδάρεον πατή; φερίτον.
ΔΙ. Καὶ τῶν ἀναθήσων ἐρχομαι πρὸς τὸν θεόν.
ΚΑΡΙΩΝ. Μῶν οὐκ ἐμνήστεις δὴ τ' ἐν αὐτῇ ταῖς μα-
γάλα;
ΔΙ. Οὐκ' ἀλλ' ἐνέργησάν ἐτι τετρακάδεκα.
ΚΑΡΙΩΝ. Τὰ δὲ ἐμνήστεις; ΔΙ. καὶ ταῦτα σιω-
πῶν.
ΚΑΡΙΩΝ. Καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερε, οὐκ. ΔΙ. καὶ
τὸ δῖον.
ΚΑ. Χαριεὶ τὰ γ' ἦκας δῶρα τῷ θεῷ φέρον.

ΔΡΑ-

ACTVS IV. SCENA II.

IVSTVS, CARIO.

S Equere me puer, ut hunc eamus ad Deum.

C A. Quis isthic, qui ad nos rectâ contendit viâ?

I v. Vir antehac miser, at nunc beatus illicô.

C A. Appâret te virum bonum esse: nam mihi Talis videre. I v. omnino. C A. quid vis tibi? I v. Deo Vestro mihi convento opus est: Namque ingentium Bonorum is autor est mihi. Ego enim cûm, à patre Mihi relictam olim accepissem substantiam Satis amplam; amicos in re dubiâ opis indigos, Meis fortunis iuvi liberaliter:

Ratus hoc in vitâ mihi fore apprimè utile.

C A. Annon tua citò defecit pecunia?

I v. Planissimè. C A. annon tu inde factus es miser?

I v. Videlicet. Nam ego spem firmam conceperam,

Eos, quos mihi demeruissem beneficiis,

Si quando mala fors ferneret, ut indigerem ego.

Ipsè, mihi amicos fore longè certissimos.

At illi, sicubi occurrebant in viâ,

Protenus in aliam deflectebant: ut suo

Aspectu ne quidem dignarentur inopem.

C A. Etiam itridebant te, sat scio. I v. planissimè.

Nam ego arefactus, & exhaustus, me perdidì.

C A. Sed jam non amplius. I v. ac proinde nunc

Deum hunc

Accedo, ut illi agam, quas debeo, gratias.

C A. Sed hoc detritum pallielum, quod fert tuus

Puerulus tecum, quid vult tibi? dic obsecro.

I v. Pluto huic, ad quem venio, consecrare animus est:

C A. Numnam hæc ea vestis est, quâ tu magnis sacris

Initiatus es? I v. haudquaquam: sed in eâ frigui

Annos nunc totos tredecim. C A. sed calcei

Quid tibi? I & ipsi annos mecum hyemavêre toti-

demus.

C A. Ergo hos etiam sacrandos affers? I v. Per Iovem.

C A. Gratiola nimirum dona affers huic Deo.

60 ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ
Σκλήν τεϊτη.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ, ΚΑΡΙΩΝ,
ΔΙΚΑΙΟΣ.

Οἱ μοι κακοδαίμονι, ὡς δούλωλα δέιλαιος!
Και τειχεκοδαίμων, καὶ τετρακίς, καὶ πντάνης,
Καὶ δωδεκάκίς, καὶ μυριάκίς! ἰὲ, ἰὲ!

Οὕτω πολυφόρῳ συγκέκεμαι δαίμονι!

ΚΑ. Ἀπολλὸν δόποτροπαί, καὶ θεοὶ φίλοι,

τί ποτ' ὄντ' οὐ, πᾶσι ποῖνεν ἀνδραποικακόν;

ΣΥ. Οὐ γὰρ χέτλια πᾶσι ποῖνεν νικητὰς, ἀλλὰ γὰρ,

ἀπολαλκῶς ἅπαντα τὰ κατ' οἰκίας

διὰ τὸ δὸν τῶν, καὶ ἐσόμενον τυφλόν

πάλιν αὖτις, ὡς περ μὴ λίπωσιν ἀδίκαι;

ΔΙ. Εἰ γὰρ χέτλιν τὸ πᾶν γινώσκῃν δοκῶ.

Περὶ (ἐρχεῖ) γὰρ τις κακῶς πᾶσι τῶν ἀνὴρ,

εἴ οἱ καὶ δ' ἐστὶ τὸ πονηρὸν κόμισμας.

ΚΑ. Νὴ Δία καλῶς τοῖνυ ποιῶν, δόπολυται.

ΣΥΚΟΦΑΝ. Πῆ ποῦ, εἴ οὐ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς

πλάσσει;

Υποχόμενος εἴτ' ποιήσῃν ὀφείλω,

εἰ πάλιν ἀναβλέψῃν ἐξαρχῆς; ὁ δ'

πολύ μᾶλλον ἐνὶ οὐκ ἐξολοκλήτως.

ΚΑΡ. Καί τίνα δέδρακα δῆτα ταῦτ'; ΣΥΚΟ. ἐμὰ

τῶτονί.

ΚΑ. Ἡ γὰρ πονηρῶν ἥδ' αὖ καὶ τοιχωρύχων.

ΣΥ. Μὰ Δί, ἡμῶντοις εἴδ' ὑμῖν ὑμῖν ὁ δένος.

Κεκ' εἴδ' ὅπως ἐκ ἐχέτε μετὰ χεῖμας.

ΚΑ. Ὡς σβαρὸς, καὶ δάματερ, εἰσελήλυθεν

ὁ συκοφάντης; ΔΙ. δῆλον ὅτι βελιμία.

ΣΥ. Σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰδὼν ταχέως, ἐκ ἀνφιδάνοις.

Επὶ τὸ πᾶν γὰρ δεῖ σ' εἰς σφελήμῃν

εἰπὴν ἂν πεπινέργηκας. ΚΑ. οἱ μὲν γὰρ ἄρα σὺ.

ΔΙ. Νὴ Δία τὸ σωτήρα, πολλὰ γὰρ ἄξιός

ἄπασιν τοῖς Εἰλήσιν ὁ θεὸς εἴδ', ὅτι

τὸς συκοφάντας ἐξολεῖ κακὰς κακῶς.

ΣΥ. Οἱ μοι ἔλας! μὴ καὶ σὺ μετέχων καταγέλας;

Επεὶ πόθεν σοι μάστιγον εἴληφας τοῦτ';

Εχθρὸς δ' ἔχοντ' εἴδ' ἂν σ' ἐγὼ τριβώμιθ'.

ΔΙ. Οὐδ' ἔτι

ACTVS IV. SCENA III.

SYCOPHANTA, CARIO,

I V S T V S.

HEi mihi misero, quàm miserè perii nunc miser!

O ter me miserè miserū, & quater & quin- quies,
Et duodecies, & decies millies! ah, ah!

Men' obrui tam multiplici infortunio!

C A. Proh averrunce Apollo, & vos Dij boni,

Quid hoc tandem mali est, quod hic homo pertulit?

S Y. An non miserè perij: qui tantum hodiè mali

Accepi, rebus amissis domi omnibus:

Idque hunc propter Deum? sed nisi jura omnia

Deficiant, cæcitatem ad pristinam brevi

Iterum redigetur. I v. videor propemodum, quid hęc

Rei sit, prospicere. Nam qui huc accedit, is

Fortunâ premitur iniquâ: cæterum,

Vt mihi videtur, est homo pessimè notæ.

C A. Meritò ergò, per Iovem, perierit furcifer.

S Y. Vbi est? ubi ille, qui se promissit hodiè

Repentè facturum nos omnes divites:

Modò ei videre liceat, ut antè viderat?

Nam ille miseriore quosdam, quàm fuerant, facit.

C A. Et quem ille miseriorem fecit? S Y. me puta.

C A. Quia tu nebulo eras, & perfossor parietum.

S Y. Non per Iovem: sed vestrum nemo sanus est.

Neque est, ut meam non habeatis pecuniam.

C A. Proh magna Ceres, quàm sese infert feroculum

Hic Sycophanta? I v. Certum, quòd inediâ perit.

S Y. Nunquam effugies hodiè, quin te illicò in fossam

Ad judicem rapiam. Nam oportet te, rotæ

Illis revinctum, & radiis insertum, tua

Flagitia proferri. C A. hem tibi: plora tu interim.

I v. Næ, per Iovem servatorem, magni hic Deus

A Græcis fieri posthac debet omnibus:

Quòd quàm sycophantas malè perdit malos.

S Y. Heu me miserum! an tu etiam pro ridiculo tibi

Atque oblectamento me habes? sed hem, cedò

Vnde hoc tibi pallium tam splendidum? Nam heri

Modò, trita te lacerna amictum videram.

I v. Nichil

ΔΙ. Οὐδὲν προσπιμῶ σκ. φορῶ γὰρ περιάμβρος
τὸν δακτύλιον τὸνδε παρ' Εὐδαίμης, διόρχης.

ΚΑ. Ἀλλ' ἐκ ἐνθεσι συκοφάντα δήλωματός.

ΣΤ. Ἀρ' ἔχ' ὕβρεις πολλὰ ταῦτ' ὅτι; σκώπτετον,
Ὅ, πῶς ποιεῖτον ἐνθάδ' ἢ ἐκείνῃ.

Οὐκ ἐπὶ ἀγαθῶ γὰρ ἐνθάδ' ἔσθ' ἐδένει.

ΚΑ. Μὰ τ' Δί', ἔκκειν τῶ γ' ἐσθ', σάφ' ἴδ' ὅπ.

ΣΤ. Ἀπὸ τοῦ ἐμῶ γὰρ νῆμα Δία δὴ πηγήσεν.

ΔΙ. Ὡς δὴ π' ἀληθεῖα σύ μ' ἵ τὴ μάρτυρος
διαβραχέεις, μηδενὸς ἐμπιπλήσις.

ΣΥ. Ἀρνεῖσθαι; ἐνδον ὅτιν' ὁ μισαροτάτης

Πολὺν χρόνον τεμαχίων, καὶ κρεῖων ἀπὸ κέντρων.

ὦ.ὦ.ὦ.ὦ.ὦ.ὦ.ὦ.ὦ.ὦ.ὦ.ὦ.ὦ.ὦ.ὦ.ὦ.ὦ.ὦ.ὦ.

ΚΑΡΙΩΝ. Κακόδαιμον, ὁσφραίνῃ τίς ΔΙ. τοῦ
φύχης γ' ἴσως,

Ἐπεὶ πικρὸν ἀμπερὲς περ περιόνιον.

ΣΥ. Ταῦτ' οὐδ' ἀνάγκη; ὅταν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,

τέτρες ὑβρίζῃς εἰς ἐμὴν. οἶμ' ὡς ἄχθεται!

Ὅπ' ἔχης ὅν καὶ φιλόπολις, πάσῃ κακῶς.

ΔΙ. Σὺ φιλόπολις καὶ χησός; ΣΥ. ὡς ἐδεῖς ἀνὴρ.

ΔΙ. Καὶ μὴν ἐπεροπθῆεις ὑπὸ κενῇ μοι. ΣΥ. τοτί;

ΔΙ. Γεωργός εἶ; ΣΥ. μεταβόλῃν μ' ἔστις οἶς.

ΔΙ. Ἀλλ' ἔμπορος; ΣΥ. καὶ σκῆπτρόν μ' ὅταν τύχω.

ΔΙ. Τί θύασι τέχνῃ τὴν ἑμάδα; ΣΥ. καὶ μὰ τ' Δία.

ΔΙ. Πῶς οὐδ' ἔστις, ἢ πῶθεν, μηδὲν ποιοῖ;

ΣΥ. Τῶν τ' ὁλόως εἰμ' ὅπ' ἐμνηστὴς περ ἀγμάτων,

καὶ τοῦ ἰδίου πάντων. ΔΙ. σὺ τί μαθάν; ΣΥ. βέ-

λομαί.

ΔΙ. Πῶς οὐδ' αἰεὶς χησός ὦ ποιητοῦ,

εἴσσι περ σῆκον μηδὲν, εἴτ' ἀπεχθάνῃ;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ. Οὐ γὰρ περ σῆκει τ' ἐμαυτῷ μοι
πῶλιν

Εὐεργετὴν μ' ὦ κέπος, καθ' ὅσον ἂν δένω;

ΔΙ. Εὐεργετὴν ἐν ὅτι τὸ πολυπραγμονεῖν;

ΣΥΚΟΦΑΝ. Τὸ μὲν ἐν βουδῇ τοῖς νόμοις τοῖς κει-

μένοις,

καὶ μὴ πτετέτην ποτ' ὡς τις ἔλαμψε ἄν.

ΔΙ. Οὐκ ἂν διασῶς ἔξέπιδες ἢ πῶς;

Ἀρχὴν καὶ ἔσπιν. ΣΥ. κατηγρεῖ ὅ τις;

ΔΙ. Οὐ βολόμενος. ΣΥ. ἐκὼν ἐκείνους εἰμ' ἐγώ.

Ὡς εἰς ἐμὴν ἢ καὶ τ' ὁλόως ταῖς περ ἀγμάται.

Iv. Nihili ego te facio. Nam & hunc gesto annulum,
Drachmā redemptum ab Eudamo, summo opifice.

c A. Sed contra sycophantæ morsum non inest
Remedium. S y. an non insignis hæc iniuria est?
Illuditis quidem: sed cuius rei gratiā
Hic hæreatis, nondum dixistis mihi.

Neque enim ullius bonæ rei causā estis hic.

c A. Quæ tibi quidē bona sit, eam propter nō adsumus.

S y. Vos, per Iovem, hodie de meo cœnabitis.

I v. Utinam, si hoc verum est, tu cum teste tuo crepes

Medius, licet nullo distentus sis cibo.

S y. Negatis? at intūs magna vis est piscium:

Et magna, ut olfacio, aslarum vis carniū.

Hy hy, hy hy, hy hy, hy hy, hy hy, hy hy.

c A. Et quid odoraris tu scelus? I v. frigus puto:

Cū perforato fiet amictus pallio.

S y. Tantāme parī me ab istis contumeliā?

Proh Deū & hominū fidem: dolore differor!

Quōd vir bonus, & patriæ amans, hæc mala suffero.

Iv. Tu vir bonus, & patriæ amans? S y. ut nullus alius.

Iv. Quæso hoc responde mihi, quod terogo. S y.
quid rogas?

I v. Esne agricola? S y. an ita insanire me putas?

Iv. Sed mercator? S y. eum assimulo, si res postulat.

I v. Quid ergo? num artem aliquam tenes? S y. non
per Iovem.

I v. Vnde autem & quomodo victiras, qui nihil agis?

S y. Reipub. capeſſo negotia, & omnium

Rerum privatarum ſatago. I v. tu? quā arte? S y. Sic

Lubet. I v. at ſi nihil ad te attin-nt, & tu interim

Odioſus ſias omnibus, trifurciſer,

Quā fronte te virum bonum eſſe prædicas?

S y. An non decet me benè mereri de meā

Reipublicā, in ſatue, pro meis viribus?

I v. Quāſi verò aliena curare, neglectis ſuis,

Benè ſit mereri de ſuā republicā.

S y. Imò eſt, laus opem præſtare legibus:

Et ſi quis peccet, non impunè perpeti.

I v. At poſſa civitas idoneos ſibi

Conſtituit iudices. S y. eſto. quis autem reos

Deſeret? I v. is cui lubet. S y. atqui is delator ſum ego.

ΔΙ. Νῦν Δία ποιητὸν γ' ἄρα προσάτω ἔχῃ.
 Ἐκείνο δ' ἢ βέλοισι ἄν, ἡσυχίαν ἔχων
 Ζῆν ἄργος; ΣΤ. ἀλλὰ προσβάτιν βίον λέγεις,
 εἰ μὴ φανείτω διατρεβή τις τῇ βίῳ.

ΔΙ. Οὐδ' ἂν μετεμάδοις; ΣΤ. ἔδ' ἂν εἰ δόκῃς γέ μιν
 τὸν Πλάττον αὐτῷ, τὸ Βάπτε σίλφιον.

ΔΙ. Κατάδου ταχέως θυμάλιον. ΚΑ. ἔπος σοὶ λέγεις.

ΔΙ. Ἐπ' ὅ' ὑπέλυσα. ΚΑ. πάντα ταῦτα σοὶ λέγεις.

ΣΤ. Καὶ μὴν προσελθόντα φρεσὶ μ' ὑμῶν ἐνθεσθῇ
 ὁ βυλόμυθος. ΚΑ. ἐκούσθ' ἐκείνους εἰ μὴ ἐγώ.

ΣΤ. Οἱ μοι τάλας! ἀποδύομαι μὲν ἡμέραν.

ΚΑ. Σὺ γὰρ ἀξιοῖς τάλλοτετα σφάπτον ἐσθίειν;

ΣΤ. Ορᾶς ἂ ποιεῖς; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΚΑ. Ἀλλ' οἷχθ' ὀφύγων ὀνῆας μάρτυρα.

ΣΤ. Οἱ μοι· ἀφελήνημαχ' ἄνθρωπος. ΚΑΡΙΩΝ. νυνὶ
 βῦας;

ΤΥ. Οἱ μοι μά' αὖτις. ΚΑΡΙΩΝ. δὲς σύ μοι π
 τρεῖς ἄνθρωπον.

Π' ἀμφίσσω ἡ συγκοφάντω τυτονί.

ΔΙ. Μὴ δ' ἄθ', ἱερὸν γάρ ἐστι τῷ πλάττει πάλαι.

ΚΑΡ. Ἐπ' ἔτα ποδ' κάλλιον ἀνατεθήσθ'.

Η' ἀπὸ ποιητὸν ἄνδρα κ' ποιητὸν ἄνδρα;

Πλάττον ὃ κομμεῖν ἱματίοις σέμνοις ἀνέπ'.

ΔΙ. Τοῖς δ' ἐμὲ βάλιοις τί χηρείαις τις; εἰπέ μοι.

ΚΑ. Καὶ ταῦτα φρεσὶ τὸ μέτωπον ἀυτίησθ' ἡ μάλα

ὥσπερ κατὶν ὁ προσσάπαι δόσω τυτονί.

ΣΤ. Ἀπ' ἔμ. γινώσκω γὰρ ἡ πῶν ἂν πολὺ

γ' ἔμ. ἐάν ὃ σύ ζυγὸν λάβω πινά

καὶ σύκινον, ἡ ἴχνησθ' τῶτον θεόν

ἐγὼ ποιήσω τῇ μερὶν δούωσθ' δίκλιν.

Ὅπ' καταλύει ἀφελήνως εἰς ἂν μόνος.

Τὴν δημοκρατίαν, ἔτε ἡ βελυθ' πῶθον.

Τὴν τῶν πολιτῶν, ἔτε ἡ ἐκκλησίαν.

ΔΙ. Καὶ μὴν ἐπ' ἔδη ἡ πανοπλία τῶν ἐμῶν

ἔχων βαδίζεις, εἰς τὸ βαλανεῖον τρέχει.

Ἐπ' ἔ' ἐκείνους φάσιν ἐστὶν ἡμεῖς, θεοῦ.

Καὶ γὰρ γὰρ ἔχον τῶν γάσιν ταῦτ' ἡ πόλις.

ΚΑ. Ἐπ' ἔ' βαλανεῖον ἔλκει δούωσθ' ἡ πόλις, λαοῦ.

Τῶν ὀργισμένων. ἰδὼν γὰρ αὐτὸν, γινώσκεται

ὅτ' ἐς ἐκείνους ποιητὸν ἐκείνους.

Νῦν δ' ἐλπίω μὲν, εἴνα προσέδωξ' ἡ ὁ θεός.

Ac proin omnia Reipublicæ negotia
 In me recidunt. I v. tum, per Iovem, sibi noxium,
 Et perquam sceleratum hæc urbs nacta est præsidem.
 Sed tu non malis, sine turbis, in ocio
 Tranquillè vivere? S y. oviculæ hæc vita est, ita
 Vivere, ut absque exercitio ætatem transigas.
 I v. Non tu mutabis hunc animum? S y. non, si dares
 Mihi Plutum ipsum, adeoque Batti silphium.
 I v. Depone pallium citò. C A. heus, tibi dicitur.
 I v. Et calceos solve. C A. omnia dicuntur tibi.
 S y. Age accedat aliquis vestrum ad me, si lubet.
 C A. Atqui is sum ego. S y. heu mihi, spoliis interdiu!
 C A. Quia enim tibi victum ex alienis quarritas
 Negotiis, & nihil ad te attinentibus.
 S y. Viden' quid agas? nam horum te testem mihi
 voco.

Æ A. At ille, quem adducebas, arripuit fugam
 Testis. S y. Væ mihi! solas ab his obsideor miser.
 C A. Nunc clamitas? S y. væ mihi iterum. C A. cedo
 penulam

Mihi tuam, ut illâ sycophantam hunc amiciam.
 I v. Minimè, nam hæc Pluto consecrata est penula.
 C A. At ubinam, obsecro, reponatur decentius,
 Quàm super hominem nequam, & fossorè parietum?
 Nam Plutum honesto decet ornari pallio.
 I v. Sed calcei in quem cedent usum? dic mihi.
 C A. Eos ego jam volo ad frontem huius viri,
 Velut à perticâ oleastrinâ, suspendere.
 S y. Abeo. nam video me vobis viribus
 Esse imparem: at brevi confido tamen fore,
 Ut, consortem nactus aliquem ficulneum,
 Ego faxim, istum Deum feroculum, hoc die
 Pœnas dare: quandoquidem ipse unus populi statum
 Dirimer, neque senatum, neque plebem consulens.
 I v. Age nunc quoniam armaturam tu meam geris:
 Procurre in balneum: & primam ibi sedem occupans
 Calefito. Nam eandem stationem ego quoque
 Olim tenui. C A. sed balneator testibus
 Apprehensum, exturbabit foras. Nam ubi viderit
 Hominem, statim intelliget, ipsum esse mala notum
 Famus nunc intro, ut Glutes tu hunc Deum.

ΓΡΑΥΣ, ΧΟΡΟΣ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ΓΡ. ΑΡ' ὦ φίλοι γέγοντες, ὅππ' ἔοικίαν

Αφίγμ' ὄντως ἔνεα γὰρ θεῶν,

Ἡ τ' ὁδ' το παρῆσαν ἡμαρτή κεν;

ΧΡ. Ἀμ' ἰδὲ ἴσ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφίγουσιν,
Ὡ μεροχίσκη· σωθῆναι γὰρ ὄρεκός.

ΓΡ. Φέρε νῦν, ἐγὼ τῷ ἐνδοθι χαλίσσω τινα;

ΧΡ. Μὴ δῖτ', ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελεύσασθαι.

Ἀλλ' ὅπ' μάλιστα ἐλέησθαι, λέγῃν ἐχέτω.

ΓΡ. Πέπονθα δὴ νῦν καὶ παρῆσθαι ὡ φίλτατε.

Αφ' ὧ γὰρ ὁ θεὸς ἔπος ἤρξατο βλέπειν,

Ἀείωτον εἰναι μοι πεπονηκέναι τὸ βίον.

ΧΡ. Τί δ' ὅταν, ἡ περὶ καὶ συσκοφάντρεα

Εἴν' ἔγωγε καὶ εἴν' ἔσθαι; ΓΡ. μὰ Δί', ἐγὼ μὲν ἔ.

ΧΡ. Ἀμ' ἔλαχ' ἔσθαι ἐπὶ τῇ γράμμῃ;

ΓΡ. Σκόπῃς, ἐγὼ δ' ἐκτακέηναι Σμῆλ' ἀλάκω.

ΧΡ. Οὐκοῦν εἰρεῖς ἀνύστατα τ' ἐκίμαιον τίνα;

ΓΡ. Ακούε νῦν, ἡ δὴ μοι τί μεράκιον φίλον,

Παίχων μὲν, ἄλλως δ' ὁπωροσπον καὶ χαλόν,

καὶ χηρὸν. εἰ γὰρ τε δευθεῖναι ἐγὼ,

Ἀπαντ' ἐποίησ' ὁμοίως μοι καὶ χαλῶς.

Εγὼ δ' ἐκείνῳ πάντα ταῦθ' ὑπορέτω.

ΧΡ. Τί δ' ἡ δὲ, πῶς μάλιστα ἐδ' ἐπ' ἐκίστοτι;

ΓΡ. Οὐ πολλὰ, καὶ γὰρ ἐκίμαιος μὲν ἡχίωτε.

Ἀλλ' ἀργεῖς δὲ χαλμάς ἀν' ἦταισ' εἰς κοπὴν

Εἰς ἐμάπὸν γ' ὅκτω δ' ἀν' εἰς ὑποδήματα.

Καὶ τ' ἀδελφαῖς ἀργεῖαι χιτῶνιν

Ἐκέλευσεν ἀν' τῇ μητρὶ τε δοιμαλίδιον.

Πυρεθ' ἔσθαι ἀν' ἐδέθη μεδίμων τετάρων.

ΧΡ. Οὐ πολλὰ πίνω μὲν ἂν Ἀπόλλω ταῦτά γε

Εἰρηκας· ἀλλὰ δῖλον, ὅπ' ἔχων τε.

ΓΡ. Καὶ ταῦτα πίνων ἐχ' ἐνέκεν μετ' ἡμῶν

Αἰτῶν μὲν ἔφασκεν, ἀλλὰ φίλως οὐκ ἔ.

Ἰνα τὸ μὲν ἐμάπὸν φρεσὶν μεμνήτο με.

ΧΡ. Αέχης ἐφ' ὅτ' ἀνθρώπων ἐκτομῆς

CHORI.

ACTVS IV. SCENA IV.

ANVS, CHORVS, CHREMYLVΣ:

Dicite mihi optimi senes, an ad domum
Eamus huc rectè, novi istius Dei:
An verò aberraverimus à tota via.

CHO. At scito ad ipsum te pervenisse ostium,
Mea adolescentula: nam oportune interrogas.

AN. Quid si nunc aliquem huc à domo evocè foras?

CH. Nihil opus est, cum illinc primum egrediar ego:
Sed quid tu huc venias, dicendum prius est tibi.

AN. Graves & inauditas patior iniurias.

Nam ex quo Deus iste videre occorpi, vitam ego
Miserrimam ago, vitæque indignam nomine.

CH. Quid hoc est? num & tu forè sycophantia
Inter mulieres fuisti? AN. ego non, per Iovem.

CH. Sed an non sortibus ductis per literas

Potasti? AN. ah ludibrio habes me, quæ pessimo
Amore deperii. CH. qui hic amor? perge eloqui.

AN. Ausculta, erat hic quidam adolescens carus mihi,
Pauper quidem, sed honesto vultu: cum probus

Et integer. nam omnia quibus indigebam ego,
Ea perbellè, atque egregiè præstabat mihi:

Ego vicissim illi suppeditabam hæc omnia.

CH. Quid ergo erat, quod à te peteret maximè?

AN. Non multa, nam reverebatur me impendiò:

Aliàs erat, ut viginti drachmas posceret,
Emendo pallio: aliàs octo, calceis

Parandis: erat etiam, ut vestem sororibus

Et matri suæ pallam eini veller: erat denique,
Dum ssumerei opus illi esset modis quatuor.

CH. Hæc sanè non dixisti multa, me herculè:
Non apparet, quòd te reverebatur admodum.

AN. Et hæc aiebat, ille non se poscere,

Vt copiam sibi facerem aliquam mei.

Sed benevolentia atque amoris gratia:

Vt pallio meo amictus, meminisset mei.

CH. Narras hominē qui amantē, plusquàm impendiò.

AN. Sed

ΓΡ. Αλλ' ἔχινω γ' ὁ βδελυρὸς τ' νοῦν ἔχῃ
τὸν αὐτόν, ἀλλὰ πολὺ μεθέσκηκεν πᾶν.

Ἐμὲ γὰρ αὐτὸ τ' πλακοῦνται τυττοί,
καὶ τ' ἄλλα τὰ πὶ τῷ πινάκῳ τραγῆματα
ἐπὶ πάντα πεμφάσης, ὑπερπάσης δ' ὅτι
εἰς ἱστίον ἔξομι. ΧΡ. τί σ' ἔδρασ', εἰπέ μοι.

ΓΡ. Ἀμντὰ τε προσέειπε μὲν ἡμῖν τυττοί,
ἔφωτ' ἐνείστε μηδέποτε μὴ ἔλθῃν ἐτι.

καὶ πρὸς ὅπῃ τέτοις, εἶπεν ὑποπέμπων, ὅτι
Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλλοι μοι Μιλήσιοι.

ΧΡ. Δῆλον, ὅτι τοῦ τρίτου τις ἔμελλεν εἶναι,
ἐπὶ τῷ πλητῷ, καὶ ἔδ' ἡ δὲ φακῇ.

Προτὶ δ', ὑπὸ τ' πνίγας ἀπαντα κατήλασεν.

ΓΡ. Καὶ μὴν προτὶ δ' ὅσην ἔραμ' ἐν τῷ δυνά,
ἐπὶ τῷ δύναν ἔβριζεν αἰεὶ τὴν ἐμὴν.

ΧΡΕΜ. Ἐπ' ἐκφορᾷ. ΓΡ. μὰ Δί', ἀλλὰ τ' φαίνεται
μόνον
ἔρῃ ἀκούσας. ΧΡΕΜΥΛ. τοῦ λαβὲν μὲν οὐκ ἔχει.

ΓΡ. Καὶ νῦν Δί', εἰ λυπηνὴν γ' αἰδοῖσθε με,
Νιτάρειον ἂν καὶ Βάπτον ὑπεκκοιζέτο.

ΧΡ. Ἐπειτ' ἴσως ἦτις ἂν σ' ὑποδήματα.

ΓΡ. Μυστηρίοις δ' οἷς μεγάλους ὀχυρῶν
ἔπ' ἡ ἀμάξης, ἐπὶ προσέβλεψεν μέ τις.

Ἐντοπὶ μὲν δὴ τῷ δ' ὅλῳ τῷ ἡμέραν.

Οὕτω σφόδρα ἐνλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.

ΧΡ. Μόνος γὰρ ἡ δὲ θ' ὡς ἔοικεν ἐδίδων.

ΧΡ. καὶ τὰς γὰρ χεῖρας παγκάλας ἔχον μὲν ἔφη.

ΧΡ. Ὅποτε προτείνον γὰρ δεαχμάς εἰκοσιν.

ΓΡ. Ὅζην τε τ' χεῖρας ἐφασκεν ἡδὺ με.

ΧΡ. Εἰ θάσσον εἰρήνης, εἰκότως γὰρ νῦν Δία.

ΓΡ. Τὸ βλέμμα δ' ὡς ἔχοιμι μαλακὴν καὶ καλὴν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ. Οὐ σκαμὸς ὡς αὐτὸς ποτ' ἀλλ' ἡπί-
στατο,

Γεχὸς καὶ περὶ τὸς πόδας κατεδίδην.

ΓΡ. Ταῦτ' οὐκ ὁ θεός, ὡς φίλ' αἰετ', ὡς ὀρθῶς ποιεῖ,
φάσκον κοῦσθαι τοῖς ἀδικητοῖς αἰετῇ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ. Τί γὰρ ποιήσῃ ἄλλο, καὶ πεταχθεῖ-
ται.

ΓΡ. Αἰαγκάσαι δὲ καὶ μὴν ὅτι νῦν Δία
τὸν ἀπαθὲν δ' ὑπὸ ἐμῇ, πάλαι γὰρ αὐτὸν ποιεῖν.

Ἡ μὲν δ'

A N. Sed nunc scelestus eundem in me animum non habet:

Suumque amorem longè hinc aliò transtulit.
Nam modò cum illi placentiam hanc mittere, & alia

Quædam carino aptè imposita bellaria,

Et dicerem me in visuram ipsum vesperi:

C H. Quid egit ille? dic quæso. A N. & meam, quam ei

Dederam, placentiam ad nos remisit: innuens

Vt ne posthac ad eum vadam ampliùs: & mihi hæc

Remittens, insuper hoc disterium addidit,

Quòd tunc olim fortes fuerint Milesii.

C H. Adolescentè hūc ingenio haud esse malo arbitror,

Antè cibum quemlibet præ inopiâ devorans.

A N. Atqui antehac, Deos testor, quotidie

Ad ostium meum accedebat. C H. quippiam

Exportandi causâ. A N. non sanè per Iovem,

Sed tantum vocis audiendæ gratia.

C H. Per quam, puto, aliquid à te acciperet muneris.

A N. Et per Iovem, sicubi me tristem cerneret,

Nitacion appellabat, aut Batium suam.

C H. Posteaquàm fortè à te petiisset calceos.

A N. Cum aliquando ad magna illa Cereris sacra ve-

heret

Curru; & fortè quis in me coniecisset oculos:

Ego propter unum illum intuitum, toto die

Ab ipso vapulavi: tanta erat in eo

Me propter æmulatio. C H. Solus enim tuis

Cupiebat vesci ac perfrui bonis. A N. manus

Præterea aiebat esse mihi pulcherrimas.

C H. Cum scilicet porrigerent viginti drachmas.

A N. Cutim aiebat redolere mihi suavissimè.

C H. Credo, si Thasium fortè infuderas merum.

A N. Oculos mihi venustos dicebat & illices.

Et Næ homo ille haud insecutus fuit; qui anicula

ubertis edere noverat viaticum.

A N. Igitur, mi virgineus hic Deus non rectè agit:

Qui injuriam passis, emulaturum ait.

C H. Quid scitur faciar, dic: & jam statim hoc erit.

A N. Equum, & adolescentè hunc, de quo tã bene

Sum merita, vicissim de me benè mererier

70 ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Η' μηδ' ὅπου δίκαιον ἀγαθόνες' ἔχον.
 ΧΡ. Οὐκοῦν καθ' ἑκάστω ἀπιδίδε' ἡ νύκτα σοι;
 ΓΡ. Αὐτὸν ἐδέεσθαι με ζῶσαν δοτολείην ἔφη.
 ΧΡ. Οὐθὼς γε. νῦν δὲ γ' ἐν ἐπὶ ξην σ' οἶε.
 ΓΡ. Ὑπὸ τ' ῥδ ἄλγος κρατάτεται, ὡ φίλτατε.
 ΧΡ. Οὐκ' ἀλλὰ κρατάς σῃται, ὡς γέ μοι δοκεῖς.
 ΓΡ. Διὰ δακτυλίου μ' οὐδ' ἐμὲ γ' ἂν διεκλύσας.
 ΧΡ. Εἰ τυγχάν γ' ὁ δακτύλιος ὦν τυλίκεται.
 ΓΡ. Καὶ μὲν τὸ μετράμιον τοῦ ἀποστέρεξο.
 Οὐδ' αὖτε πάλιν κατατηροῦσα τυγχάνει.
 Ε' οἴκε δ' ὅττι Κῶμον καδίζην. ΧΡ. Φήνε.
 Στέφανόν γέ τοι καὶ δῖδ' ἔχων πορεύετο.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ

Σκηνὴ πέμπτη.

Τρίμετροι Ιαμβικοί.

ΝΕΑΝΙΑΣ, ΓΡΑΥΣ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Α. Σπάζομαι. ΓΡ. τί φησιν; ΝΕ. ἀρχαία φίλα
 Πολιὰ γελήσασα ταχύ γε, νῦν δ' ἔμενον.
 ΓΡ. Τάλαν' ἐγὼ, τ' ὕβριος ἥς ὕβριζομαι!
 ΧΡ. Εοικε διὰ πολλὰ χρόνια σ' ἐπαρκενά.
 ΓΡ. Ποῖα χρόνια ταλάνταθ' ἵος παρ' ἐμοὶ χρός ἔω.
 ΧΡ. Τοῦ ἀνελίον ἀνέποιθε τοῖς πολλοῖς ἄρα.
 Μεθύων ῥδ, ὡς εἰσιν, ὅξυτερον βλέπε.
 ΓΡ. Οὐκ' ἀλλ' ἀκάλαστός ὅστις αἰετὸν πρόπας.
 ΝΕ. Ω Ποντοπόσηδον, καὶ θεοὶ παρσβυλικοί,
 Εἰ τὰ παρ' ὁππότε ῥδ τυτίδων ὅσας ἔχη! ΓΡ. ᾤ, ᾤ,
 Τίω δῖα δαμή μοι παρ' ὅφρ'. ΧΡ. Ὅ μὲν πάλιν λέγει.
 Εἰ γὰρ αὐτῷ εἰς μόνος σπινθήρ λάβη,
 Ὡς παλαιὰν εἰρεσιάνην καύεται.
 ΝΕ. Βέλει διὰ χρόνια πρὸς με παρ' ἄρα; ΓΡ. πῶς τάλι;
 ΝΕ. Αὐτὴ λαβύσα κάρυα. ΓΡ. παιδία τίνα;
 ΝΕ. Τόσους ἔχεις ὅσοις σὺ γὰρ. ΓΡ. ἀλλὰ γ' ὡς παρ' ἄρα
 Κᾶρ' ἔχεις ῥδ πρὸς ἴσους ἢ τέτταρας.
 ΝΕ. Ἀπότισιν, εἴα ῥδ γὰρ πορεύεσθαι φορεῖν.

ΓΡ. Τε-

Compellat : aut ne particulam minuculam
Facultatum mearum habere eum sinat.

CH. An non rependit tibi quavis nocte meritum?

AN. At pollicebatur, quod me, quantisper viverem,
Nunquam vellent deferere. CH. rectè isthuc quidem:
Verum is non censet te amplius superstitem.

AN. Ego certè præ mœrore jam liquefacta sum.

CH. Imò putrefacta, ut mihi videre tu quidem.

AN. Sanè per medium me pertraxeris annulum.

CH. Siquidem is fortè esset cribri circulus.

AN. Sed ecce ipsum adolescentem, de quo con-
queror :

Mihi videtur iturus ad aliquod convivium.

CH. Appàret: nam coronam gestat, & facem.

ACTVS IV. SCENA V.

Senarij.

IVVENIS, ANVS, CHREMYLVS.

Iubeo salvere. AN. quid ait? IV. amica mea vetus

Celeriter sanè incanivisti, per Iovem.

AN. Me miserâ, hanc cecine me contumeliam pati?

CH. Opinor, quod te jamdiu non videris.

AN. Hem quàm diu credis? qui modò apud me heri
fuit.

CH. Tum sanè huic homini longè aliter usu venit,

Quàm cæteris : nam quantò hic est remulentiôr,

Tantò, ut mihi videtur, perspicit acutiùs.

AN. Minimè. sed semper hic moribus est perditis.

IV. O rex maris Neptune, ô seniores Dei:

Quot hæc vetula in fronte senili rugas habet!

AN. Ah, ah, facem mihi ne admoveas. CH. benè com-

Nam si unica inciderit scintilla, tam citò (monet.

Crepjabitur, quàm arefactus ramus oleæ.

AN. Age vinu mecum lustrare diurnè?

CH. Vbi nam, homo miser? IV. hic scilicet : ubi ta-

Tu accepisti. AN. quid? què ludum? IV. quot f-

Dentes. CH. lubet & mihi. IV. vinando a-

Tres habet. CH. inor, aut fortasse quatuor.

IV. Solue nuces. CH. noster habet tantum unicum.

AN. S-

ΓΡ. Τάλαντατ' ἀνδρῶν, ἔχ' ὑγαίνην μοι δοκεῖς,
 Πλωτὸν με ποιεῖν ἐν τοσέτοις ἀνδράσιν.
 ΝΕ. Ὅναιο μὲν γ' ἀνείπεις ἐκπληυεῖς σε.
 ΧΡ. Οὐ δὴτ', ἐπεὶ μὲν νῦν κατ' ἡλικίᾳς ἔχ'·
 Βί' δ' ἐκπληυεῖται πῦτο τὸ ψιμύθιον.
 Ο' ψὶ κατὰ δὴλα τὰ προσώπια γὰρ τὰ ῥάκη.
 ΓΡ. Γέρον ἀνδρῶν, ἔχ' ὑγαίνην μοι δοκεῖς.
 ΝΕ. Πειρᾶ μ' οὐκ ἴσως σε, κατὰ τῆς πτθίαν
 Εφάπτεται σε, λαμβάνην δοκῶν ἐμεῖ.
 ΓΡ. Μὰ τίς Ἀφροδίτῃν ἐκ ἐμῶν γ' ὦ βδελυρὲ σὺ.
 ΧΡ. Μὰ τίς Ἑκάτῃν ἐδῆτα' κωνοίμην γδ' αὖ.
 ΑΜ' ὦ γαίονε' ἐκ ἐὼν τίς μείρεται.
 Μιζεῖν σε ταύτῃ. ΝΕ. ἀμ' ἔγωγ' ἱερφιλῶ.
 ΧΡ. Καί μιν κατηγόρει γέ σου. ΝΕ. τί κατηγόρει.
 ΧΡ. Εἰνάσ' ὑβριστὴν ἐκείν, κὶ λελθὴν ὅπῃ
 Πάλα ποτ' ὅταν ἀλκίμους Μιλήσιοι.
 ΝΕ. Εγὼ ποτὶ ταύτης ἐμαχέμην σοι. ΧΡ. τί, τί.
 ΝΕ. Αἰχμὴν ὀφρὸς τῇς ἡλικίας τῷ σὺν, ἐπεὶ
 Οὐκ ἂν ποτ' ἄλλος τῶν ἐτέτερων ποιεῖν.
 Νῦν δ' ἀπὸ τῆς χάριτος, συλλαβὴν τῷ μείρεται.
 ΧΡ. Οἶδ' οἶδα τ' νοῦν· ἐκείτ' ἀξιούς ἴσως
 Εἶναι μετ' αὐτῆς. ΓΡ. Ὅ δ' ὅπρ' ἐφών ὅτι πῶς;
 ΝΕ. Οὐκ ἂν διαλεχθεῖν διασκελεμὴν
 Τ' πὸ μύρων ἐπὶ γὰρ κὶ τριχάλων.
 ΧΡ. Ὅμως δ' ἐπεὶ δὴ κὶ τ' οἶνον ἡξίεις
 Πίνην, σωκεποτὶ ὅτι σοι κὶ τῷ τρύφα.
 ΝΕ. Αλλ' ἐστὶ κομιδὴ πρὸς παλαιὰ κὶ σεπτερά.
 ΧΡ. Οὐκοῦν τρύφιπος ταῦτα πάντ' ἴσταιται.
 ΝΕ. Αλλ' εἴπθ' εἴσω. τῷ θεῷ γδ' ἐβόλομαι
 Ελθὼν ἀναδείξαι τοῦ σεφάνους πῶς δ' ἔς ἔχω.
 ΓΡ. Εγὼ δέ γ' ἀπὸ κὶ φράσαι τι βέλομαι.
 ΝΕ. Εγὼ δέ γ' ἐκ εἰσέμι. ΧΡ. Θάρρει, μὴ φοβῶ.
 Οὐ γδ' βιάσεται. ΝΕ. Πάνυ καλῶς ποίνω λέξας.
 Γ' κανὸν γδ' αὐτῷ πρῶτον ἐπιπίνω χερόν.
 ΓΡ. Βάδιξ'. ἐγὼ δέ σου κατόπιν εἰσερχομαι.
 ΧΡ. Ὡς ἐτόνως, ὦ Ζεῦ βασιλεῦς τὸ γαίον,
 ὡς ἀπὸ τῶν μείρεται προσίασθαι!

A N. Satin' sanus es, homo infortunatissime?

Qui, praesentibus adeo multis, ex me labrum
Facis: in quo sordes & maledicta tua eluas.

Iv. Ex re tua sit, si quis te probe eluat.

Ch. Minimè ex re sit: quia nunc fucata est hæc anus.

Quod si cerussa hæc eluatur, tum palam

Videas faciem eius detritam atque flaccidam.

A N. Tu pro ætate tuâ, non videre mihi satis
Sapere. Iv. Procat te forsan, & mammas tuas

Contrectat, in scio me: credens se tibi

Amatorem fore. A N. non per Venerem, tu scelus.

Ch. Non per Hecaren, non sanè: aliàs penitissimè

Insanirem. sed heus tu adolescens, nunquam ego

Committam, ut isthanc oderis iuenculam.

Iv. Ego verò eam depereo. Ch. & te accusat tamen.

Iv. Quâdere accusat? Ch. de tuis contumeliis.

Nam ait obiectasse te sibi hoc dictum:

Quod nunc olim fortes fuerint Milesii.

Iv. Ego de hac puellâ tecum non contendero.

Ch. Cur ita? Iv. nam veneror & colo ætatem tuam:

Alioqui nulli cuiquam hominum hoc permitterem.

Quare abeas, habeas, valeas cum hac iuenculâ.

Ch. Novi novi iam, quid animi habeas: forsitan

Te consuetudinis cum hac vetulâ per niter. (siem,

A N. Quis erit, qui hoc permittat, cum alio ut potius

Quâm tecum? Iv. Verba iam non commutaverim

Cum anu: quæ ab annis decies mille propemodum,

Ecce ter mille subagitata sit. Ch. Veruntamen

Quia vinum biberet tibi non ingratum fuit,

Etiâ fecem simul ebibendum tibi scias.

Iv. Sed ista fex in veteravit supra modum.

Ch. Qualis igitur huic malo poterit mederier.

Iv. I mecum intrò: nam quando huc adveni, volo

Hicce corollas Deo sacrare, quas gero.

A N. Habeo & ego nunc, illi quod dictum velim.

I. Iâ non ingredior. Ch. Bono animo es: nihil time

Ventis, non faciet. Iv. Scitè loqueris admodum:

Quoniam antehac non oblevi isthoc dolur.

A N. Ingredere: at ego è veriglo te subsequor.

Ch. Deus! quâ pertinaciter hæc anicula

Huic iuveni adhæret, non secus ac lapidi ostreum!

Σκηνὴ πρώτη.

Τέρμετροι Ιαμβικοί.

ΚΑΡΙΩΝ, ΕΡΜΗΣ.

ΚΑΡ. **Τ**ΙΣ ἔσθ' ὁ κόπων πῶς θύειν; ταῦτ' ἤλω;
 Οὐδεὶς ἔοικεν, ἀλλὰ δῆτα τοῦ θύειον
 Φθελόμενον ἄλλως κλαυσίᾳ. ΕΡ. Σὺ τοι εἰ
 τοι

Λέγω Καρίων, ἀνάμνητον. ΚΑΡ. ἔστ', εἰπέ μοι,
 Σὺ τ' ἔθου ἐκοπῆς ἑτασί σφύρα;
 ΕΡ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἔμενον· εἴτ' ἀναξάς με φθάσας,
 Ἄλ' ἐκάλει τ' δεσπότην τρέχων ταχύ,
 Ἐπείτα τ' γυναικαὶ καὶ πατρὶσιν,
 Ἐπείτα δὲν θεοῦ πνυγας, εἴτα τ' κούα,
 Ἐπείτα σαιῶν, εἴτα τ' ὕν. ΚΑ. Εἰπέ μοι
 Τί δ' ἔστιν; ΕΡ. Ο' Ζῆς, ὦ πόνηρε, βάλεται
 Γεταῦτ' ὅμᾳς συγκυκίσας τρύβλιον,
 Ἀπαξάπαντας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.
 ΚΑ. Ἡ γὰρ πᾶσι τῶ κήρυκι τῶτων τέμνετο.
 Ἀτὰρ διατί γε ταῦτ' ὅπως ἐλπίσιν ποιεῖν
 Κίμας; ΕΡ. ὅπῃ δὲ φρόντατα πάντων πωδῶν
 Εἰργασθ'· ἀφ' ἧ γὰρ ἤρξατ' ὁ ἀρχὴς ἐλέπην
 Ο Πλάτος, ἔδεις ἐλπίσαντο, καὶ δῖον ἄφην,
 Οὐδ' αἰσός, ἐχέρετον, καὶ ἀλλ' ἔδεν
 Ἡμῖν ὁππότε τοῖς θεοῖς. ΚΑ. Μὰ Δί', ἔδεν γε
 Θόσθ'. κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ' ἡμῶν τότε.
 ΕΡ. Καὶ τίς μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἦποι μέλ'·
 Εγὼ δ' ἡπλώλα καὶ πτερυγία. ΚΑ. σωφρονεῖς.
 ΕΡ. Πρῶτον γὰρ εἶχον με παρὰ τ' κατὰ λήν
 Πάντ' ἄρα δ' ἔωθεν ἄβυσ οἰνῶσαν, μέλι,
 Ἰχάδας, ὅτ' εἰκός ὅστιν Ἑρμῶ ἐδίην.
 Νῶϊ δ' πρὶν ἄναξάδην ἀναπαύομαι.
 ΚΑ. Οὐκοῦν δὴ καὶ ὅς τις ἐπὶ τῆς χυμῶν
 Ἐνίστατο, αὐτὸν ἀραβ' ἔχων. ΕΡ. ἡμῖν τὰς
 Οἰκίας ἀκούσας τῶν τετραπύλων μένει.
 ΚΑ. Ποῦ εἰς τ' ἐπαρῶν καὶ μέτῳ καλεῖς
 ΕΡ. Οἶμοι δ' κωλῆς ὡς ἐγὼ κατὰ δῖον

ΚΑΡ. Ἀσκά.

ACTVS V. SCENA I.

Senarij Iambici.

CARIO, MERCVRIVS.

Q Vis nam à me pepulit tam graviter fores? quid hoc?

Nemo uspiam appâret: mirum ni janua
Suapte sponte crepuit. ME. Tibi dico, heus tibi

Cario, mane, mane inquâ. CA. Ehodum tu, cedô mihi:

An tu tam vasto impetu arietasti has fores?

ME. Non per Iovem: sed nisi tu referando mihi

Prævertisses, jam jam volebam invadere.

Verùm curriculo curre, tuumque huc evoca

Herum oeyus, & heram, & communes liberos,

Et omnes servos, & canem, & teipsum, & suum

Denique. CA. Quid est? dic illicô. ME. Summus

Iuppiter

Vos omnes in eodem permixtos culeo,
Profundum in barathrum decrevit demergere.

CA. Oh lingua tali nuncio præciditur!

Sed cur tam dira in nos meditatur Iuppiter?

ME. Quia facinus admistis longè pessimum:

Nam ex quo Plutus videre cœpit, desinunt

Homines thus, laurum, panem, libum, victimam,

Breviter, quodcumque aliud, Diis sacrare. CA. nea

Sacrabunt unquam per Iovem: quoniam ante hæc

Malè consulistis nobis. ME. De reliquis Deis

Minus anxie laboro: sed quantum ad me attinet,

Fame confectus perii. CA. nunc demum sapis.

ME. Antè quidem à cauponatiis mulierculis

Omnia bona habebam, in ipso etiam diluculo

Massam, mel, caricas, & quocunque genere

Cibi Mercurium vesci decet: at nunc fame

Ut abescens, porrectis requiesco pedibus.

CA. Nec immeritò, ut qui damno multabas eos.

A quibus ista bona acceperas. ME. Hei, hei mihi!

Vbi nunc placenta, cum mihi quarto quolibet

Die cutus mensis patebat? CA. Ah

Desideras & sentem: & frustra illam vocas.

ME. Heu victimarum annos, quos comedebam antehac

ΚΑ. Ἀσκολιάζ' ἐνταῦθα πορὸς τ' ἀφδρίαν.
 ΕΡ. Σπλάγχχναν τε θερμῶν, ὧν ἐγὼ κατ' ἡδύον!
 ΚΑ. Οὐδὲν σε πορὸς τα' σπλάγχχν' ἔοικ' ὅπως φησιν.
 ΕΡ. Οἱ μοι ὦ κύκλικος, ἴσον ἴστω κικερεμύνης!
 ΚΑ. Ταῦτ' ἴτω ὅτι πᾶν ὅσοι τε ἔχοντες ἀν' ἐθάνοις.
 ΕΡ. Ἄρ' ὠφελήσαιοις ἀν' π' ἴσχυρ' ἰλόν;
 ΚΑ. Εἰ τις θήσει γ' ἀν' ὀμωατος εἰμι σ' ὠφελῆν.
 ΕΡ. Εἴ μοι πορὸς αἶρον πν' ὅδ' πεπεμμένοι,
 Δοίης καταφαγῶν κ' κρέας νεανικόν,
 Στ' ἴθ' οὐδ' ὑμεῖς ἐνδόν. ΚΑ. Ἀλλ' ἐκέφορα.
 ΕΡ. Καὶ μὲν ὅποτε πι σιδάρεον ἔδεσπότω
 Τρέλλ', ἐγὼ σε λαιβάτην ἐποικίω αἶψι.
 ΚΑ. Ἐφ' ὅτε μέλχον αὐτὸς, ὦ ποιχωρύχ',
 ἦκεν γὰρ ἀν' σιννασὸς εὐπεπεμμένος.
 ΕΡ. Εἴτετα τῶν γ' αὐτὸς ἀν' κατήδισες.
 ΚΑ. Οὐ γὰρ μετ' ἵγες τὰς ἴσους πληγὰς ἔμοι,
 Ὅποτε πι κηφθείω πανκρηγίστος ἐγὼ.
 ΕΡ. Μή μιν περὶ κλῆσης, εἰ σὺ θυλῶ κατέλαβες.
 ΑΜ' οὐδ' οὐδὲν πορὸς δεῶν δέξαδ' ἐμε.
 ΚΑ. Ἐπεὶ τ' ἔστυλ' ἀπὸ δεῶν ἐνθάδε μύθεος;
 ΕΡ. Τὰ γὰρ περ' ὑμῖν ὅτι βαλίστω πολέ.
 ΚΑ. Τί δέ γ' αὐτομολῶν ἄστειον ἔστι σοι δοκεῖ;
 ΕΡ. Πατέρις γὰρ ὅτι πᾶς ἴν' ἀν' ὀρεάτῃ περ ὅδ'.
 ΚΑ. Τί δ' ἦτ' ἀν' εἴης ἰφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὦν;
 ΕΡ. Παρὰ τ' ὄρεαν σφαλαῖον ἰδρύσασθαι με.
 ΚΑΡΙΩΝ. Στρεφάιν; ἀλλ' ἐκ ἔργον ἐς' ἔδ' ἐν σφ-
 φῶν.
 ΕΡ. Ἀλλ' ἐμπολαῖον. ΚΑΡ. Ἀλλὰ πλεονέκτημα τὸ
 εὖ.
 Ἐρμῶν παλιν γὰρ ἡμᾶς θεί τρέφει;
 ΕΡ. Ἀλλὰ δόλιον πότινω. ΚΑ. Δόλιον; ἢ καὶ σά γ'.
 Οὐ γὰρ δόλιον ἔργον, ἀλλ' ἀπλῶν σφόδρον.
 ΕΡ. Ἀλλ' ἡγεμόνιον. ΚΑ. Ἀλλ' ὁ θεὸς ἦδη βλέπει.
 Ὅδ' ἡγεμόνος ἔδ' ἐν δεινὸν μετ' ἔπ.
 ΕΡ. Εὐαγρόν ποτινω γ' ἔσομαι; κ' τί ἐτ' ἔρεῖς;
 Πλέτω γὰρ ἔστι νῦν το σιμφοροτάτων;
 Ποῖον ἀγῶνα; μασικὸς κ' γυμνικὸς;
 ΚΑ. ἢ γὰρ δὴν ἐς' ἐπὶ πονηρίαν; ἢ καὶ ἔχον.
 Οὗτος γὰρ ἑξυρκεῖται αὐτὸς βίον.

C A. Nunc sub dio, per utres salta uno pede.
 M E. Heu calida viscera, ego quæ comedebam antea.
 C A. Dolore intestinaorum te credo affici.
 M E. Heu calicem aquâ æquali dilutum, quem bibi?
 C A. Hunc si inbibas, tu hinc nunquā mediteris fugā.
 M E. Nihilne, tui amantissimum, metu iuvas?
 C A. Si modò quicquam erit, in quo iuvare te queam.
 M E. Imò modò unum aliquem panem mihi porrigas,
 Benè confectum: & carnem des comedendam mihi.
 Teneram, ex his, quas intus sacrificatis Deo.
 C A. At isthæc efferri domo haudquaquam licet.
 M E. At tu cū vasculum aliquod surriperes hero,
 Faciebam ego, nequis te in furto deprehenderet.
 C A. Hoc idē faciebas, per fossor parietum,
 Quod sperares, te furti participem fore.
 Nam panis mellitus eō cedebat tibi.
 M E. Sed eum panem tute ipse edebas postea.
 C A. Rectè: neque enim tu eorundē mecum verberum
 Fiebas particeps, sicubi deprehenderer,
 Aliquod committens flagitium. M E. Ah ne memineris
 Iniuriarum, quæso: qui nunc Phylam habes:
 Sed me adscribi potiùs in vestrum gregem obsecro?
 C A. Quid? Num tu Diis relictis hic vobiscum eris?
 M E. Ero: nam vobiscum multò agitur felicius.
 C A. Sed profugere ab illis non absurdum putas?
 M E. Patria illic sua cuique est, ubicunque homini
 bene est.
 C A. At si hic sis, cui nobis poteris esse usui?
 M E. Foribus his versandis nunc me præponite.
 C A. Foribus versandis? nihil hic opus versutiis.
 M E. At mercatorem me statuite. C A. At divites
 Cū simus antè: cur Mercurium sordidum
 Proptolam alamus? M E. At vultisne callidum?
 C A. Hic callidis nihil opus est, sed candidis.
 M E. At ductorem? C A. Neque ductore est nobis opus,
 Nam Plutus nunc videt. M E. Igitur certaminum
 Procurator ero: quid dices mihi amplius?
 Etenim Pluto huic est multo utilissima,
 Edere vermina vel munera Gymnica.
 C A. Quā bene homini est, habere multa agnomina!
 Nam iste etiam nunc sibi paravit victulum:

Οὐκ ἐπὶς πάντες οἱ δικάζοντες θαμὰ
 Σπύδ' ἔσιν ἐν πολλοῖς γεγραῖσθαι γράμμασιν.
 ΕΡ. Οὐκοῦν ὅπῃ τέτοις εἰπίω; ΚΑ. Καὶ πλὴν γὰρ
 αὐτὸς περσεβῶν περὶ τὸ φρέαρ τὰς κελίας,
 Ἰν' ὁ θεὸς διακονικὸς εἴη μοι δοκῆς.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΥ

Σκηνὴ δευτέρα.

ΙΕΡΕΥΣ ΤΟΥ ΔΙΟΣ, ΚΑΡΙΩΝ.

ΤΙΣ ἀνθρώποις ἐστὶν Χρεμύλος μοι σαφῶς;
 ΚΑ. Τί δ' ἔστιν ὃ βέλπτε; ΙΕΡ. Τί γ' ἄλλ'
 κακῶς;

ΑΦ' ἔγω ὁ Πλούσιος ὅστις ἤρξατο βλέπειν,
 ἀπόλασ' ὑπὸ λιμῇ καταδραγῆν γὰρ ἐκ ἔχων
 καὶ ταῦτα τ' σπυγῆτος ἱερῶς ἀν Διός.

ΚΑ. Ἡ δ' αἴτια τίς ἔστιν, ὃ περὶ τῶν θεῶν;

ΙΕ. Θυεῖν ἔτ' ἐδείξαι ἀξιοί. ΚΑ. Τίνος ἔνεκα;

ΙΕ. Ὅτι πάντες εἰσὶ πλάστοι, καὶ τοὶ τότε

ὅτ' ἔχον ἔδεν, ὃ μὲν ἂν ἦσαν ἐμποροί,

ἔδυσαν ἱερείῳ πωθεῖς· ὃ δὲ τις ἂν

Δίκλῳ ὀποφυγάν· ὃ δ' ἂν ἐκ ἀλλοτρίῳ τις,

καὶ μετεκλήτ' ἦ ἰστέον· νῦν δ' ἔδεν εἰς

θυεῖν ποταρχῶν ἔδεν ὃ δ' εἰσέρχεται,

πλὴν ὀποτατιστοῦν γὰρ πλεῖν ἢ μύθοι.

ΚΑΡΙΩΝ. Οὐκοῦν ταῖς νομιζομέναις σὺ τούτων καμ-

βάσεις;

ΙΕΡΕΥΣ. Τὸν αὖθις Δία τ' σπυγῆ καὶ τοῖς μοι δο-

κῶ
 χάρειν ἑάσας, ἐνθάδ' αὖτις καταμυθεῖν.

ΚΑΡ. Θάρρει. καλῶς ἔσται γὰρ, ὡς θεὸς θάη.

Ο' Ζεὺς ὁ σὺν ἡρὶ γὰρ πᾶσι ἐστὶν ἐνθάδ'.

Αὐτὸς ἦσαν. ΙΕΡΕΥΣ. ὅτι ἀγαθὸν τοῖς κα-

κῶς.

ΚΑΡ. Ἰδρυσόμεθ' αὖθις αὖτις. ἀλλ' ἐμὲ

τὸν Πλούσιον, ὅστις περὶ τὸν ποταρχῶν,

Nec temerè est, quòd nostros videmus iudices.
 Affectare, ut multis indantur literis,
 Et per sortem occupent varia putealia.
 ME. Nunquid igitur ob ea, quæ dixi, ingredior domû?
 C A. Imò. sed exa victimarum fer ad aquas
 Putei, & lava: ut sic, quàm officiosus sis, probes.

COMMATIVM CHORI.

ACTVS V. SCENA II.

SACERDOS IOVIS, CARIO.

Q Vis mihi certò indicet, ubinam Chremylus
 habet? (sit, nisi malè?)

C A. Quid est, bone vir? S A. Quid enim aliud
 Nam ex quo Plutus videre cœpit, ego fame
 Perii: neque, quod edam, quicquam reliquum habeo:
 Quanquam sacerdos sospitatoris Iovis.

C A. At quæ nam huius rei causa est, dic obsecro?

S A. Nemo hominum vult quicquam sacrificare
 ampliùs. (divites:

C A. Quamobrem? S A. Quia nunc adeò omnes sunt
 At olim nihil cùm haberent; ibi alius quidem
 Quòd saluus atque incolumis rediisset domum
 Peregrè adveniens mercator, pinguem victimam
 Iovi immolabat: alius, quòd causam in foro
 Tenuisset, absolutus iudicum sententiis:

Alius, magnificè sacra facturus, etiam
 Sacerdotem convivam accersebat sibi.

Nunc autem ne unus est quidem, qui sacrificet,
 Vel tantillum: nullus qui templum adeat Iovis,
 Nisi turba hominum quædam innumerabilis: quæ eò
 Secedit à viâ, eacandì gratiâ.

C A. Cur non ab his legitimam partem tibi capis?

S A. Nunc igitur & ipse, meo valedicturus Iovi,
 tui hic apud vos ætatem agere in posterum.

C A. Bone animo es. Nam, Deo volente, benè omnia
 Habebunt: quæ do quidem tuus ille Iuppiter
 Servator hic est, quò sponte advenit tua.

S A. Bene perclè nuncias. parumper exi.

Nam Plutus eòdem collocabimus, ubi erat
 Prius repositus Iuppiter. (exit)

Palla-

τὸν ὀπαθόμενον ἀπὸ φυλάκων τ' θεῶ.
 Ἄλλ' ἐκδύτω περ θύβρεθ' ἡδῶδας ἡ μένας,
 Ἴν' ἔχων παρηγῇ τῇ θεῷ σὺ. **ΙΕΡ.** Πάνυ μὲν οὖν
 ὀρεῖν ταῦτα χεῖρ. **ΚΑ.** Τὸν Πλάτων ἔξω περ κάλῃ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ἑ. ΣΚΗΝΗ γ'.

Τεῖμετροι καὶ Ἀναπομπικὸὶ Ἀελοφάνεοι.

ΓΡΑΥΣ, ΚΑΡΙΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

ΓΡ. **Ε**γὼ τ' τί ποιῶ; **ΚΑ.** τὰς χύτρας αἷς τ' θεῶν
 ἰδρυζόμεθα, λαβὼν ἑπὶ τ' κεφαλῆς φέρε
 Σεμνῶς· ἔχουσι δ' ἡλιδες αὐτὴ ποικίλα.

ΓΡ. Ὡν δ' ἰούειν ἡλιδον; **ΚΑ.** πάντα σε περ ἀράξειται.
ΗΞΕΙ γὰρ ὀνεανίσκος ὡς σ' εἰς ἐσπέραν.

ΓΡ. Ἀλλ' εἴ γε μὴ τοι γῆ Δί', ἐγὼ αὖ σὺ μοι
ΗΞΕΙν ἐκέλευν ὡς ἐγώ, οἶσω τὰς χύτρας.

ΚΑ. Καὶ μὴ πολλὰ τῶν ἄλλων χύτρων τάναντία
 αὐτῶν ποιεῖσι. τ' μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις,

Η' γεαὺς ἐπερ' ἀνωτάτω· ταύτης δ' οὐ
 τῆς γεαὺς, ὅτι πολλῆς εἴσιν αἱ χύτρας.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΡ. Οὐκ ἔτι ποίνω γ' εἰκὸς μέλλειν ἐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' αἰα-
 χωρεῖν

Εἰς τὸ ποίνην· οἷε γὰρ κατόπιν πάντων ἄδονταί ἐπεσθῇ.

ΤΕΛΟΣ ΠΛΟΥΤΟΥ.

M A O T T O S.

Palladis in munito loco custodiat.
Age faces accensas aliquis huc proferat.
Tu eas gestabis, & Pluto præbis. S A. &
Lubens : nam hæc omnia faciunda censeo.
C A. Plutum aliquis huc forâs ex ædibus evocet.

ACTVS V. SCENA III.

Senarii & Anapaestici Aristophanis.

ANVS , CARIO , CHORVS.

E Go verò quid agam ? C A. ollas istas, quibus
Deum

In arce collocari convenit, accipe:
Et eas capiti impositas defer honesto gradu.
Nam aliqui versicoloribus ades vestibus.

A N. Sed quid de iis, quorum causa huc adveneram?

C A. Omnia nunc fient illicò, ex sententiâ.
Nam adolescens ad te rursus ibit sub vesperam.

A N. Atqui si tu mihi fidem dederis, vespere
Eum ad me rediturum: ollas deferam ad eol.

C A. Enimverò longè diversum hæc ollæ ab aliis
Faciunt ollis. in aliis spuma candida

In summo esse solet: in his autem aniculæ
Ollis, cana subest spuma: ollæ summum tenent.

C H O R V S.

C H. Nihil est igitur, quòd nos hic cunctemur : sed
ponè sequentes

Abeamus : oportet enim horum nota sequi vestigia
sancti.

FINIS PLVTI.

D S. ARI-

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Νεφέλαι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ Δὲ τήν.

Πατήρ τ' υἱὸν σκεχτιζέειν φερεται.
 Καὶ τ' αὖτε αὐτὸν ψυχολογίας διατρέχει.
 Ἰκανὴ, λόγων δότ' ἵνα φερεται.
 Χορὸν ὃ Νεφελῶν ὡς ἐπαφελὶ λέγων,
 Καὶ πῶς ἀσέβειαν Σακεράτους διεξιών.
 "Αλλὰ θ' ἴσ' ἀνδρὸς καὶ τὴν γένοιτο πικρά.
 Καὶ τῷ μαθητῇ εἰς πατρὸς ἐκτόπος.
 Εἴτ' ἐμπυρισμὸς τ' ὅλως τ' Σακεράτους.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Στρεψιάδης.

Φειδιππίδης.

Θεράπων Στρεψιάδης.

Μαθητὴς Σακεράτους.

Σακεράτης.

Χορὸς Νεφελῶν.

Δίκαιος λόγος.

"Αδίκος λόγος.

Δανειστὴς Πατρίας.

Δανειστὴς Ἀμικίας.

Μάρτυς.

Χαλερῶν.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ᾧ. ΣΚΗΝΗ β.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ,
ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΟΥ, ἦε!

Ω Ζεὺ βασιλῶν, τὸ χεῖμα τ' νυκτὸς ὅσπ'.

Ἀπέρατον, ὅδ' ἐποθ' ἡμέρα χυθίσεται.

Καὶ μὲν πάλα γ' ἀλεγεινόςος ἦκας ἐξέω.

Οἱ δ' οἰκέτ' ἔρχονται ἀπ' ἐκείνου τοῦ τόπου.

ὁλοιο δ' ἂν τὸ πόλει πολλῶν ἐν νυκτὶ.

Ὅτι ἐδεξάμενος ἐξέτιμ.

Ἀλλ' ἐδὴ ὁ χεῖρος ἐποσινεανίας.

Ἐγείρεται τ' νυκτὸς, ἀλλὰ πῶς.

Εἰ πάντες πόλιν ἐκείνην.

δολιμῶς.

Ἄμ.

ARISTOPHANIS

Nubes

Ex versione Nicodemi Frischlini.

ARGUMENTVM.

N actus magistrum Socratem cum Nubibus
 V anam Sophisticam aggreditur vir senex,
 B attologiis sua soluturus debita.
 E xia, ubi nil proficit, adducit filium.
 I s iam Sophista factus, edit specimina:
 S ed, verberatus ab hoc pater, evertit Scholam.

PERSONÆ DRAMATIS.

Strepsiades, senex rusticus.
 Phidippides, adolescens.
 Puer seu Famulus Strepsiadis.
 Discipulus Socratis.
 Socrates.
 Chorus Nubium.

Iustus Sermo.
 Iniustus Sermo.
 Pafias, Danista.
 Amynias, Danista.
 Testis.
 Charepho.

ACTVS I. SCENA I.

STREPSIADES, PHIDIPIIDES, PVER.

Heu, Eheu!

Proh Iuppiter Rex, quàm infinitum
hoc noctis est!Nunquàm ne luceſcet hodie? atqui
dudum egoGalli audiui cantum: & adhuc ſter-
tunt ſervuli.

Sed nàm licebat antehac ita ſtertere.

Malè pereas & bellum, tum propter mala

Multa mala: tu ſed mibi pullare ſervuli

Per te non licet. At enim neque bonus hic meus

Adoleſcens, nocte è ſomno expergitur:

Sed pedit, involutus quinq; ſtragulis.

• Age,

Ἀλλ' εἰδοκῆι ρέγκωρ ἐγκυκαλυμμένοι.
 Ἀλλ' ὁ δὴ μάκαρ δειλαῖος οὐδ' ἔν, δακνόμενος
 Τὸν δ' ἀπαύει, καὶ τὸ φάπτης, καὶ τὸ χεῖρ,
 Δακτυλὶ δ' ἴον. ὁ δ', κόμῳ ἔχων,
 Ἰσπάζεται τὸ καὶ ξυμπεκύνει,
 Οὐδ' ἔρπολει δ' ἴππεος· ἐγὼ δ' ἐπὶ κλυμα,
 Οἷον ἄρσεν· ἡ σελῶν εἰκάδας.
 Οἷον τοκοῖ χωρῶν. ἀπὲρ πᾶσι λυγρῶν,
 Κακῶρ τοῖς γαμαπῶν. ἴν' ἀναγνῶ λαβῶν,
 Οὐδ' ὅσοις ὀφείλω, καὶ λογιστῶμα ἑὸν τόκους.
 Φέρ' ἴδω τί ὀφείλω. δῶδεκα μῶς Παρία.
 Τὰ δῶδεκα μῶς Παρία! τί ἐχέει ἑαυτῶν;
 Οὐτ' ἐπερᾶμι καὶ Κοππατίαν. οἷον τάλαν;
 Εἰδ' ἐξ ἐκὼν πρῶτον τὸ φερελὸν λίθον;
 ΦΕ. Φίλων ἀδικεῖς· ἐλαυνε· στυγερὸν δρόμον.
 ΣΤ. Τὰτ' ἐστὶ τὸ πῶς καὶ, ὅ μ' ἐπολάλεον.
 Οὐδ' ἔρπολει γὰρ καὶ δειλῶν ἰπποκλῶ.
 ΦΕ. Πόδας δρόμος ἐλᾷ τὰ πολεμιστήρας;
 ΣΤ. Εὐμὲ μὲν οὐκ ἀλλ' ὁ πατήρ· ἐλαυνε δρόμον.
 Ἀτὰρ τί χεῖρ ἔβα μὲν καὶ Παρία;
 Τρεῖς μῶς διφραγῶν, καὶ τερζῶν Ἀμυγῶν.
 ΦΕ. Ἀπὸ καὶ ἴππων ἐξαλίτας οἴκαδε.
 ΣΤ. Ἀλλ' ὦ μέλ' ἐξήλικες ἐμὲ γ' ἐν τῷ ἐμῶν.
 Οὐτ' ἐχέεις ὠφληκεῖ, καὶ ἀπὲρ τόκους
 Εἰς μετὰ τὴν φασιν. ΦΕ. ἐπεὶ οὐκ ἀπὲρ
 Τὸν δὲ καλῶν, καὶ σρέφῃ καὶ νύχθ' ὅλῳ;
 ΣΤ. Δάκνῃ με δὴ μαρχὸς πῶς ἐν τῷ σωματῶν;
 ΦΕ. Ἐσόν, ὦ δειλόν, καὶ κακῶν τί με.
 ΣΤ. Σὺ δ' οὐ καὶ δὴ δὲ· τὰ δ' ἔχῃ ταύτ' ἴδ' ὅτι
 Εἰς καὶ κακῶν ἀπαντα καὶ σὺν τρέφεται.
 ΦΕ. εἴθ' ὦ φελ' ἡ περὶ νύχθ' ὅλῳ κακῶς,
 Ἦτις με γὰρ ἐπὶ καὶ σὺν μετῶν.
 Εὐμὲ γὰρ ὡς ἀγροῖκος ἡδὺς βίος,
 Εὐροπῶν, ἀκόρητος, εἰ καὶ κεύθεος.
 Βρῶν μελίπας, καὶ σφάπας, καὶ σεμφοῖς.
 Εἴπῃτ' ἐγὼ Μεγακλῆος, καὶ Μεγακλῆος
 Ἀδελφῶν, ἀδελφῶν, ἐξ ἄστος,
 Σεμνῶν, καὶ φῶσαν, καὶ κακοῖς οὐκ ἀπὲρ
 Ταύτῃ καὶ ἐγὼ, καὶ σὺν μετῶν, ἐγὼ
 Ὅσον τρυγός, τρυγός, ἐγὼ καὶ σὺν μετῶν.

Age, si placet, in lecto pergamus stertere.
 At non queo miser ego somnum capere oculis;
 Ita me impensæ, & præsepe & debita lancinant,
 Hunc propter filium. Sed ille comam interim
 Alit; equitat, autigatur, atque insuper equos
 In somno somniat: dum ego pereo miser,
 Nam video Lunam iam adducere vigesimas,
 Et usuras procedere. Puer, heus, cape
 Lucernam; & profer huc tabulas, ut mox sciam
 Quibus, & quot debeam, & usuras ut supputem.
 Sine videam, quid debeam. Duodecim
 Minas Pasia: hui, duodecim Minas Pasia:
 At in quem usum? cum Coppariam emerē: hei mihi!
 Utinam prius esset à me huic exsculptus oculus!
 P H I. Philon, iniquè agis: mane in tua orbita.
 S T. Hoc illud est malum, quod me malè perdidit.
 Nam dormiens etiam rem equestrem animo agitat.
 P H. Quot cursibus peragitur decurforium?
 S T. Me tu quidem multis exagitas cursibus patrem.
 Sed, quodnam debitum restat post Pasiam?
 Minæ tres pro sellâ curuli, & pro rotis,
 Atyniæ. P H. Equum provoluito, ac domum redue.
 S T. At tu provoluisti me, bone vir, è meis
 Bonis: quando etiam multas pendere debuis
 Et alii pro usurâ minitantur pignora
 Sese capturos. P H. Quid tu adeo morosus es
 Pater, & totâ nocte te ipsum torques miser?
 S T. Morder me prætor quidam, & è lecto fugat.
 P H. Sinas me, miser homo, dormire aliquantulum.
 S T. Age dormias: at scito, quod isthæc debita
 Omnia redundabunt dein in caput tuum.
 Utinam malè pereat isthæc pronuba pessima,
 Quæ me impulit, ut matrem olim duxerim tuam!
 Nam ruri agebam vitam prius suavissimam,
 Squalentem, incomtâ, humi proiectam temerè, apum
 Refertat copiâ, & fracibus, & pegudibus.
 Post uxorem duxi hanc, Megaclis exiliu
 Sorore notem; ruri in urbe scilicet
 Magnificam, sumtuosam, delicatulam.
 Vbi hanc duxi, uno accumbebam lectulo,
 Ego quidem olens fecem, licet lanas, opes:

Η' δ' αὖ, κύριε, κρέκε, καταγλωπλισμάτων,
 Δαπάνης, λαφυγμῶ, κωλιάδους, χυμευκλίδους.
 Οὐ μὲν ἔσθ' ὡς ἀργὸς ἴω, ἀλλ' ἐσθ' ἄστα.
 Ἐγὼ δ' ἂν, αὐτῇ δοιμάπον εἴφκνυς τοῖ
 Πρέφασιν, ἔφασκον, ὦ γυῖμ, λίαν σπυθῆς.
 ΘΕ. Ἐλαῖον ἡμῖν ἐκ ἔνεσ' ἐν τῷ λύχρῳ.
 ΣΤ. Οἱ μοι τί γάρ μοι τ' ἀπὸ τῶν ἡπῆς λύχρον;
 Δεδρ' ἔλθ' ἵνα κλάης. ΘΕ. Διὰ τὴν δὴ κλαύσομαρ,
 ΣΤ. Ὅπ' ἤβ' παχῶν ἐνετίθης θρυαλλίδων.
 Μετὰ ταῦθ' ὅπως νῶν ἐχθρὸς ἴσες, ἐποσί,
 Ἐμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τῇραδῇ,
 Περὶ τῶν οὐρατος δὴ ταῦτ' ἐλοιδόρουμεθα.
 Η' μὲν γὰρ ἵππον πορσεύειθ' ὡρὸς τῶνομα,
 Ξάνθῃ πῶπον, ἢ Χάελπῶν, ἢ Καλλιπαιδίῳ.
 Ἐγὼ δ' ἢ τῷ πατρὶ πιδέμῳ Φιδωνίδῳ.
 Τίως μὲν οὖν ἐκεῖνός; ἔτα τῷ χέρον
 Κοινῇ ζωέειν, καὶ θέμεται Φιδωνίδῳ.
 Τῆτον τ' ἴδ' ἐν λαμῶναις ἐμοὶ ζέτο.
 Οὔτω σὺ, μέγας ἂν, ἀρμ' ἐλαυῶς ὡρὸς πόντιν,
 ὡς περ Μεγακλήης ξύστῃ ἔχον. ἔγω δ' ἐφῶ,
 Οὔτω μὲν οὖν τὰς αἴρας ἐκ τῷ Φελλέως,
 Ὅσπερ ὁ πατήρ σου διφθέραν ἐνημένους.
 Ἀλλ' ἐκ ἐπείθετο τοῖς ἐμοῖς ἐδὲν λόγους.
 Ἀλλ' ἵππερόν με κατέχευε τῷ χερματίῳ.
 Νῦν οὖν ὅλῳ τῷ νύκτα φροντίζων ὁδοῖ
 Μίαν δ' ὅσον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπάρφῃ.
 Ἦν ἴω ἀγατέτω τετονί, σπυθῆσομα.
 Ἀλλ' ὅσον ἔραμ' ὡρὸν αὐτ' ἐβάλομα.
 Πῶς δ' ἦτ' ἂν ἡδύς; αὐτ' ἐπυρεῖται, ὡς;
 Φειδιππίδῃ, Φιδωνίδῳ. ΦΕΙ. Τί ὦ πατήρ;
 ΣΤ. Κόστος, καὶ τ' χεῖρα δὴς τῷ δεξιῷ.
 ΦΕΙ. Τί δ' ἐπὶ τῷ; ΣΤ. εἰς τὸν πόδα, φιλεῖς μέ;
 ΦΕΙ. Νῦν τ' Ποσειδῶν τετονί τ' ἵππων.
 ΣΤ. Μὴ μοι γὰρ τῆτον μηδὲν ἴσες;
 Οὔτος γὰρ ὁ θεὸς αὐτῷ τῷ τῷ χερματίῳ.

Illam autem unguentum, crocum, obscena basia,
Et sumtum, & crapulam, & Venerem, & genium
suum.

Non jam dicam, quod ociosa ipsa fuerit:
Quippe in texendo erat operæ suæ prodiga.
At ego illi palliolum hoc, prætextus nomine,
Commonstrans, dicebam, Tu nimium texis hic.

F A. Here, oleum nobis in lucernâ deficit.

S T. Ehem, cur tu igitur tam bibulum indideras ly-
chnum?

Age, accede huc, ut eiules. F A. cur eiulem?

S T. Quia crassius oleo immisisti ellychnium.

Post ubi mihi que, & uxori meæ bonæ

Hic natus est filius; altercati sumus

Primò omnium de imponendo illi nomine:

Mater quidem ab equo nomen indebat, vocans
Xanthippum, vel Charippum, vel Callippidem:

Ego verò ab avo dicebam ipsum Phidonidem.

Diu cum dissensissemus; tandem temporis

Progressu inter nos convenimus, & filio

Nomen dantes, vocavimus Phidippidem.

Atque hunc, manu prehensens mater, filium,

Occæpit ab blandiri ei, Quando, inquit,

Tu grandiusculus fueris, age currum agas

Ad urbem, veste succinctus eutoli, uti

Megacles. at ego contrâ illi dicebam, ubi

Grandior eris, capellas agito è Phelleo,

Pelliceam amictus penulam, ut & pater tuus.

Sed ipse monitis nihil obtemperat meis:

Et morbum equestrem offundit meis pecuniis.

Itaque nunc coram hanc noctem cogito de via;

Vnamque reperi commodissimam omnium,

Supra modum: quam si huic persuasero, illico

Salvus sim. sed prius excitare ipsum volo.

At quomodo illum quam lenissimè excitem?

Phidippide, Phidippidule. P H. Quid, pater.

S T. Excitare me, & tuam cedo dexteram.

P H. Eho, quid est? S T. Mihi, mi fili, currum me-

ames? (nomines,

P H. Ita per Neptunum equum. S T. Ne hunc, ne

Deum equestrem. Nam hic malorum est omnium.

Sed

Αλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,
 ὦ παῖ, πῶς δὲ. ΦΕΙΔΙΠΠ. Τί οὖν παρῶμαι;

ΣΤ. Ἐκτρέφον ὡς πάριστα τῶν σπουτῶν πρότερος.
 Καμάνδαν' ἐλθὼν ἂν ἐγὼ παραινέσω.

ΦΕ. Λέγε δὴ τί καλὸν εἶ. ΣΤ. Καὶ τί, παῖ; ΦΕ.
 Πρωτομα;

Νῆ τ' Διόνυσον. ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ. Δεδούλωται
 δὲ πῶς.

Οὐκ ἔστι τὸ θυρεὸν πῶς καὶ τὰ κίβδη;
 ΦΕΙ. Οὐκ. τί οὖν τῶν ὀνείρων, τὸ πάτερ;

ΣΤ. Ψυχῶν σοφῶν τῶν ὄντων φροντισέμεν.

Εἰ ταῦθ' ἐνοικῶσ' ἄνδρες, οἳ τ' ἐσθλὸν

Λέγοντες ἀναπέθετον, ὡς ἐστὶ πονηροῦ.

Κἄστι παῖς ἡμᾶς τῶν ἡμεῶν δὲ ἀνδράκων.

Οὗτοι διδάσκαι, ἀποτρέφοντες καὶ διδάσκοντες.

Λέγονται νικᾶν καὶ δίκαια καὶ δίκαια.

ΦΕ. Εἰσὶ γὰρ τίνες; ΣΤ. Οὐκ οἶδ' ἀκρωτῶς πάντες.

Μετρίως φροντισαί, καλοὶ τε καὶ κακοί.

ΦΕ. Αἰετοὶ. πῶς γὰρ οἶδα. τῶν ἀλαζόνων.

Τὸς ὡχρῶντας, τῶν ἀνυποδήτων λέγεις.

Ὅν δὲ κακοδομίμων Σωκράτης, καὶ Χαιρεφῶν.

ΣΤ. Ἡ, σίγαπα, μηδὲν εἰπὴς νῆπον.

Αλλ' εἰ περὶ τῶν πατρῶων ἀλφειῶν.

Τάτων γὰρ μοι, πατὴρ καὶ ἱπποκλῆς.

ΦΕ. Οὐκ ἂν μὰ τὸ Διόνυσον, εἰ δόξῃς γὰρ μοι

Τὸς φαπαῖς, ὡς τρέφῃ Λεωπόρα.

ΣΤ. Ἰδ' ἀντιβόλῃς σ' ὃ φίλκεται ἀνδρῶντων ἐμοί,

Εἰ λὼν διδάσκεις. ΦΕ. Καὶ τί σοι μαθήτομαι;

ΣΤ. Εἴναί μοι παρ' αὐτοῖς φατὶν ἀμφὶ τῶν λόγων.

Τὸν κρίνεις, ὡς τίς ὄντι, καὶ τὴν ἡσυχίαν.

Τάτων τ' ἐπεὶ τῶν λόγων, τὴν ἡσυχίαν,

Νικᾶν λέγοντάς μοι τὰ δικάτα τας.

Ἡν οὖν μάθῃς μοι τὸ ἄδικον τῶν λόγων,

Αὐτὸν οὐ φείλω διὰ τὸ πᾶσι τῶν ἡμεῶν.

Οὐκ ἂν ἔδοξε μοι εἶδ' ἀνελόντων ἐνέ.

ΦΕ. Οὐκ ἂν πᾶσι μοι. ἐγὼ δὲ ἀνελόντων ἰδεῖν.

Τὸς ἱπποκλῆς, τὸν χερσὶν ἀποκρίνομαι.

ΣΤ. Οὐκ ἀρετὴ μὰ τὸν Διὸς τῶν ἡμεῶν.

Οὐτ' αὐτὸς, εἴθ' ὁ ζυγὸς τῶν ἡμεῶν.

Αλλ' ὅπως σ' ἔχεις ἐκ τῶν οἰκίας.

Sed, si me amas, mi fili, age mihi

Obtempera. P H. Quid ergo obtemperem tibi?

S T. Mores tuos immuta quàm celerrimè:

Et ego, quæ te iussero, in his morem geras mihi.

P H. Quid ergo iubes? cedò. S T. An morem geres?

P H. Geram, (spice-

Per Bacchum. S T. Age nunc, accede huc fili, & pro-

Viden' ostiolum illud, & hanc ædiculam proximam?

P H. Video: sed quidnam est, mi pater, isthoc ædium?

S T. Est animarum sapientum conciliabulum:

In qua viri habitant, qui de Cælo disputant,

Et hominibus persuadent, quod furvus fiet,

Nósque ambiat: & quòd nos carbones simus. Hi

Docent, si modò quis argentum illis det, hominem

Orantem causas, æquum & iniustum vincere.

P H. Quinam illi? S T. Nomen haud novi exactè:

boni,

Et qui ærumnis consistantur quàm plurimis.

P H. Au, au: miseri isti, scio, quos dicas, pallidi,

Discalceati, iactabundi Philosophi:

Infelix è queis Socrates & Chærepho est:

S T. St, st, tace: ne stolidum quiddam effutias.

Sed si patris tu rebus consultum cupis,

Age sito mihi unus ex istorum hominum grege:

Et equestrem omitte rem. P H. Non sanè, mi pater,

Per Liberum: etiam si Phasianos mihi dares,

Quos educat in vivariis Leogoras.

S T. Obsecro te, mi fili, hominum mihi charissimes:

Veni, & doceri te sine. P H. Quid docear, pater?

S T. Aiunt penes illos esse sermonum duo

Genera: unum superius, & inferius alterum.

Et ex his alterum sermonem, qui fiet

Inferior, vincere perorando iniquissima.

Quod si ergo iniustum hunc sermonem addiscas mihi,

Quæcunque tuâ causâ conflavi debita,

Horum ne obolum quidem cuiquam ego persolvero.

P H. Non sanè obtemperavero: neque enim equites

Possim spicere, se colore pallidum me macer.

S T. Ergo neque de... medes, ecce te,

Neque tu neque iugalis, neque Samphoras tuus:

Sed è domo... nunc statim exigam.

P H. At

90. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΦΕΙ. Ἀλλ' ἔπειτα μὲν ὁ θεὸς Μεγακλῆος
Ἀντιπῶν. Ἀλλ' εἰσὶμι σοῦ δ' ἔφροντῶ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Ἀ. ΣΚΗΝΗ β'.
ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΜΑΘΗΤΗΣ Ἡ ΠΑΙΣ
ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.

ΣΤ. **Α**'λλ' ἔδῳ μὲν τοι περὶ γε κήσομαι
Ἀλλ' οὐδέ μιν τοῖσι θεοῖς, διδ' ἄξομαι,
αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.

Πῶς οὐδ' ἔγερσεν ἄν, κἀπλήσμων, κῆ βραχὺς,
λόγων ἀκρεβῶν σκευδαλμὸς μεθύσομαι;
ἴτητέον. τί ταῦτ' ἔχον στραβύσομαι;

Ἀλλ' ἔχῃ κόπιω τίμ' ὄρεαν, παῖ, παμίδιον.

ΜΑ. Βάλλ' ἐς κήρυκας, τίς ἐστὶν ὁ κόπας ἢ ὄρεαν;

ΣΤ. Φείδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικωνόδοτος.

ΜΑ. Ἀμαθὴς γὰρ νῦν δὲ, ὅς τις ἐπὶ σοὶ σφίδρα

Ἀφελμερίωνος τίμ' ὄρεαν κελάντικας;

Κῆ φροντίδῃ; ὁ δὲ κελάντικας ὁ δὲ κελάντικας.

ΣΤ. Σύμβουλό μιν, πηλὸν γὰρ οἶκός τῳ ἀχρῶν.

Ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ πρῶτον, τίμ' ὄρεαν κελάντικας;

ΜΑ. Ἀλλ' ἔδεις πάλιν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.

ΣΤ. Λέγειν μὲν μοι θαρρῶν. ἐγὼ γὰρ ἐπὶ σοί,

ἢ καὶ μαθητὴς εἰς τὸ φροντιστήριον.

ΜΑ. Λέξω. νομίζω δὲ σε ταῦτα καὶ μυστήρια.

Ἀνέρετ' ἄρτι Χαίρεφῶντα Σωκράτης,
φύλλαν ὑπὸ Σωκράτους ἀλλοιοτοῦ αὐτῆς πόδας.

Δακτύλου γὰρ τῷ Χαίρεφῶντος ἢ ὄφρυς,

Ἐπὶ τῷ κεφαλῷ τῷ Σωκράτους ἀφῆλλατο.

ΣΤ. Πῶς δὴ ταῦτα ἐμέτησεν; ΜΑ. Δεξιότατα.

Κηρὸν διατήξας, εἶτα τῷ φύλλαν λαβὼν,

ἐνέβαλεν εἰς τὴν κηρὸν αὐτῷ τῷ πόδι.

Κῆτα ψυρεῖσθαι περὶ φουσαν πορτικῆς.

Ταύτης σκελῆς, ἀνεμέτρησεν τὸ χωρίον.

ΣΤ. Ὡς δὲ βασιλὸς τῷ λεπτόπτερος τῷ φρενῶν;

ΜΑ. Τί δὴ τ' ἂν ἔπειθον εἰς πόδας Σωκράτους

φροντιστήριον; ΣΤ. Ποῖον; ἀντιβολῶ κατὰ πᾶσι.

ΜΑ. Ἀνέρετ' αὐτῷ Χαίρεφῶν ὁ Σφήπης,

ὁ πόδας τῷ γόμφῳ, ἔπειθον, τὰς ἐμπύκας.

Κατὰ τὸν πόδα, ἔπειθον, τὰς ἐμπύκας.

ΣΤ. Τί δὴ τ' ἐπείθον εἰπε ποῖ τ' ἐμπύκας;

ΜΑ. Ἐφασκεν ἔτι τὸν πόδα, ἔπειθον.

Στέφανος

P H. At sine equo non patietur me Megacles, meus
Avunculus. eo intrò : post hac te negligam.

ACTVS I. SCENA II.

STREPSIADES, DISCIPVLVS, SEV

P V E R S O C R A T I S.

EGò vero, etsi cecidi, non iacebo tamen:
Sed invocatis Diis, in ludum ipsemer
Me conferam, & hanc artem doceri me sinam.

At cùm sim obliuiosus, & tardus senex,

Quomodo subtiliores discam literas?

Eundum est. nam quid hac re sollicitor miser?

Cur cesso pulsare ostium? Puer heus, puer.

D I. Abi in malam rem: quisnam pepulit has fores?

S I. Phidonis gnatus Strepsiades Cicynnius.

D I. Ineptis per Iovem: quí tam graviter fores

Calcibus impetiisti, nihil considerans:

Nam cogitationem quandam animo meo

Conceptam, abortire assultu facis tuo.

S I. Ignosce mihi: nam procul huc advenio ex agro.

Sed age, tu dic mihi, quid illud sit rei,

Quod feci abortire nimio assultu meo?

D I. Non licet hoc, nisi solis discipulis proloqui.

Sr. Loquere audacter: nã & ego in hunc literarium

Advenio ludum, discipulus ut iam siem.

D I. Dicam: sed oportet habere hæc pro mysteriis.

Modò Chærephontem interrogabat Socrates,

Quot aliquis pulex saltaret pedes suos.

Nam fortè Chærephontis admomorderat

Supercilium, atque inde infilerat in caput

Socratis. Sr. Et quomodo isthuc mensus est senex?

D I. Dexterrimè: nam ceram liquefecit, & ei

Duos immergit capri pulicis pedes:

Refrigerato calceamenta annata sunt:

Quibus detractis spacium rei dimensus est.

Sr. Proh Iuppiter, quæ hæc animorum est subtilitas?

D I. Quis verò, si alterum Socratis hic audias

Commentum? Sr. Quodnam illud? D. Obsecrò mihi.

D I. Interrogabat, cum Chærepho iste Sphæterus,

Vtrum statueret culices orationum edere?

An podices? Sr. Et quid ille respondit homini.

De culice? D I. Aiebat inter alia, inum esse culicis

Agu-

Σπειρόν· διαλέπεις δὲ ὄντος αὐτῆς ἡ ἀγορεύου
βία βαδίζῃ διὰ τὴν πόρον πυλῆ.

Ἐπὶ ταῖς κοίταις πρὸς συνῶν προσκείμενον,
τὸν περὶ τὴν ἡχίαν ὑπὸ βίας ἡ ἀνδρομαχία.

ΣΤ. Σάλπηξ ὁ περὶ τὸν ὄντα ἄρα ἡ ἐμπύδων;

Π. Τριτοκαλάριος τὸ δὲ περὶ τὸν ὄντα.

Ἡ ῥαδίως φάσκειν αἰ, ἀπὸ τῆς δὲ ἡχίας,

Ὅς περὶ τοῖς οἰοῖται τὸν περὶ τὸν ὄντα.

ΜΑ. Περὶ δὲ γὰρ τὴν ἡχίαν μετὰ τὴν ἀφῆρτον,
ἢ τὴν ἀσκαλαδῶν. ΣΤ. τίνα τρόπον; κατὰ πέποι.

ΜΑ. Ζητήσας αὐτῇ τὴν σελῶν τὰς ὁδοὺς,

καὶ τὰς περὶ τὸν ὄντα, εἴτ' ἀνω κεχλωτός,

Ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς νύκτωρ χαλῶν τῆς κατὰ τὸν ὄντα.

ΣΤ. Ἡ. ὁ δὲ χαλῶν κατὰ χεῖρας τῆς Σακερῆτος.

ΜΑ. Ἐχθὲς δὲ γὰρ ἡμῖν δεικνύειν ὡς ἡ ἀνδρομαχία.

ΣΤ. Εἴς. τί ἐν πρὸς τὰ λατῆς ἐπαλαμῆται;

ΜΑ. Κατὰ τὴν τραπεζῆς κατὰ πάσας τὰς πύλεις τῆς πόλεως,

Κάμψας ὁδοὺς αὐτῆς· εἴτα διαβήτω λαβὼν,

Ἐκ τῆς παλαίρας τοῖς μάλλον ὑφείλετο.

ΣΤ. Τί δὲ τὸ ἐκείνην τὴν θαλῶν θαυμάζοι;

Ἀνὴρ ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φερὶ τῆς πόλεως,

Καὶ εἰδὼν ὡς τὰ χεῖρας μοι τὴν Σακερῆτι.

Μαθητῶν γὰρ ἀλλ' ἀνοίγει τὴν πόλιν.

Π. Ἡράκλεις! ταυτὶ ποδὶ παρὰ τὰς πόλεις;

ΜΑ. Τί ἐδῶκεσσι; τῶν σοι δοκῶσιν εὐοκίαναι;

ΣΤ. Τοῖς ἐκ Πύλης ληθῆσι τοῖς Λακωνικοῖς.

Ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν πόλιν ἐλπίσιν ἔσται;

ΜΑ. Ζητήσιν ἔσται τὰ τῆς πόλεως. ΣΤ. Βολῶς ἄρα

Ζητῶν; μὴν γὰρ τὸν περὶ τὸν ὄντα φερὶ τῆς πόλεως.

Ἐγὼ γὰρ οἶδ' ὅτι εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.

Τί γὰρ οἶδ' ὅτι εἰσὶν οἱ σφόδρ' ἐγκυκλιότες;

ΜΑ. Οὔτοι δὲ ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τῆς πόλεως.

ΣΤ. Τί δὲ τὸ περὶ τὸν ὄντα ἐς τὴν πόλιν ἐλπίσιν;

ΜΑ. Αὐτὸς κατὰ αὐτὴν ἀστρονομίαν διδάσκειται;

Ἀλλ' εἴπιδ', ἵνα μὴ κείνος ἡμῖν ὅτι τύχη.

ΣΤ. Μήπω γὰρ μήπω; ἀλλ' ὅτι μετὰ τῶν πόλεως, ἵνα

αὐτοῖς κοῖταις περὶ τὸν ὄντα ἐμὸν.

ΜΑ. Ἀλλ' ἡχίαν αὐτοῖς περὶ τὸν ὄντα.

Ἐγὼ διακρίνω τὸν πολὺν ἀπὸ τῶν ὀλίγων.

ΣΤ. Πρὸς τὴν πόλιν τί γὰρ τὰς πόλεις; εἰπέ μοι.

ΜΑ. Ἀστρονομία μὲν αὐτῶν τῶν πόλεως, ὅτι;

Angustum, quod cum sit prætenue, spiritum

Quodam impetu rectè pertrumpere podicem.

Inde adiacere intestino quiddam cavum,

Et vi flatus actum sonare podicem.

(est?

S. T. Ergo, quantum intelligo, culicum podex, tuba

Beatum, qui illud intestinum repperit.

Næ facile iudicium effugiat aliquis reus,

Quisquis culicis intestinum dignoverit!

D. I. Pridem etiam alio commento spoliatus fuit

A fele. S. T. quo pacto? dic mihi. D. I. cum inquireret

Lunæ vias & ambitus, & intuens

Cælum ore haret, forte è tecto desuper

Felis cacavit nocturnus. S. T. Gaudeo equidem,

Quòd felis concacavit istum Socratem.

D. I. Heri nobis nihil cœnæ fuit sub vesperam:

S. T. Esto, sed quidnam iste ad farinas repperit?

D. I. In mensâ sparsit exilem cinerem: & veru

Incuruato, mox apprehendit circinum,

Et pallium è palæstrâ furtim sustulit.

S. T. Quid ergo Thalerem illum miremur amplius?

Aperi, aperi ludum hunc mihi literarium:

Et Socratem mihi monstra quàm citissime:

Nam discere gestio. Quid aperis ostium?

Proh Hercules, cuiusmodi hæc sunt animalia?

D. I. Quid mirare? cui similes esse videntur hi?

S. T. Lacedæmonii similes, captivi è Pylo.

Sed terram cur ita intuentur cernui?

D. I. Hi quæritant ea, quæ sunt terræ. S. T. Quæritant

Igitur bulbos. At pueri, huius rei ne saragite:

Ego enim novi melius, ubi sint magni & boni.

Sed hi quid agunt obstipo proni vertice?

D. I. Erebum isti inquirunt, & quæ subsunt Tartaro.

S. T. At podex illorum cur ita sursum aspicit?

D. I. Addiscit ultrò contemplari sydera.

Sed ingredimini, ne is fortè in nos incidat.

S. T. Minus, minimè inquit: sed maneat hic ut meum

Cum ipis communicem quoddam socium.

D. I. At ipsi intormentale proferunt, diu

Morari in aëre. S. T. Per Deum te quaeso, dic

Mihi, quidnam agunt? D. I. Astronomia hæc est. S. T. Sed

quid hos?

D. I. Geo-

ΜΑ. Γεωμετρία. ΣΤ. τὴν οὐδ' τί ὅτι χηρήσιμον.

ΜΑ. Γνω ἀναμετρεῖται. ΣΤ. Πότερα ἢ κληρονομία;

ΜΑ. Οὐκ· ἀλλὰ τὴν σύμτασιν. ΣΤ. Ἀρεῖον λέγεις.

Τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χηρήσιμον.

ΜΑ. Αὐτὴ δέ σοι γῆς περὶ πόλιν πάσης· ὅρας;

Αἰδὲ μὴ Αθῶναι. ΣΤ. τί σὺ λέγεις; ἢ πεῖδονμα;

Ἐπεὶ δικαστὰς ἐχ' ἑσθ' καὶ θυμῶν.

ΜΑ. Ὡς τὴν ἀληθῶς Αἰλικὸν τὸ χωρίον.

ΣΤ. Καὶ ποῦ Κικωεῖς εἶπεν ὅτι μοι δημόσιον;

ΜΑ. Ἐνταῦθα ἐνέειπεν. ἢ δέ γ' Εὐβοί, ὡς ὁρᾷ;

Ἡ δὲ, παρετάταται μακρὰ πόρρω πᾶν.

ΣΤ. Οἶδ'· ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.

Α' μ' ἢ Λακεδαιμονίων ποῦ ἐστιν. ΜΑ. Ο' πᾶς ἐστὶν αὐτῇ.

ΣΤ. Ὡς ἐρῶς ἡμῶν! τῆς πᾶν φροντίζετε,

ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πᾶν.

ΜΑ. Ἀλλ' ἐχ' ὅσον τὴν δέ. ΣΤ. Οἰμάζεσθ' ἄρα.

Φέρε. τίς γὰρ ἐστὶν οὗτος ὁ κρεμάσθας ἀνὴρ;

ΜΑ. Αὐτός. ΣΤ. Τίς αὐτός; ΜΑ. Σωκράτης.

ΣΤ. Σωκράτης;

Ἰθ' εἰπάνασθοναι αὐτὸν μοι μέγα.

ΜΑ. Αὐτὸς μὲν οὐδ' σὺ κάλεσον. ἢ γὰρ μοι χολή.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Α. ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ΣΤ. Ω Σωκράτες,

ὦ Σωκρατίδην. ΣΩ. τί με καλεῖς οὐ
φήμερες;

ΣΤ. Πρῶτον μὲν ὅ, πῶς ἀντιβολῶ κατὰ
τὸ μοι.

ΣΩ. Ἀρεσθαιὶ καὶ περὶ φρονῶ ἢ ἥλιον;

ΣΤ. Ἐπεὶ τὸ παρὸν τῶν θεῶν ἰσχυροφρονεῖς.

Α' μ' ἐκ δὲ τῆς γῆς εἴπῃς; ΣΩ. Οὐ γὰρ ἂν ποτε

ἔξωθεν ὀρθῶς τα' μετέωρα περὶ ματα,

εἰ μὴ καὶ τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα

λεπτοῦ κατὰ τὸν ὅμοιον ἀέρα,

εἰδὲν ἂν χεῖμα, τ' αἰὲν ἔσταιν ὡς ποῦ,

οὐκ ἂν ποθ' ὄσπον. ἢ γὰρ ἀλλ' ἢ γῆ βία

ἔλκετ' αὐτῶν ἢ ἰχμὸς ὁ φανερὸς.

Πόρρω δ' αὐτὸ τῶν κατὰ ματα.

ΣΤ. Τί φέρε;

D I. Geometria. S T. sed quam ad rem fiet hoc utile?
 D I. Ad metiendum terram. S T. Eam'ne, quæ datur
 Sortitò? D I. Non, sed ad universam. S T. Lepidè ais.
 Nam hoc commentū populare est, & perquam utile.
 D I. Hic universæ terræ est ambitus: viden' ?
 Hæ sunt Athenæ. S T. Quid ais? non credo: quia
 Hic nusquam video confidentes iudices.
 D I. Atqui verissimum hoc est Atticum solum.
 S T. Et ubi sunt populares mei Cicynnii?
 D I. Hic insunt. Hæc Eubœa est, ut tumer vides:
 Ea admodum est distracta in longitudinem.
 S T. Scio, nam à Pericle & nobis distracta est malè.
 Sed ubinam Lacedæmon sita' st? D I. Isthic sita' st.
 S T. Vt prope nos adiacet! at vos huc incumbite,
 Vt illam à nobis ducatis longissimè.
 D I. Sed, per Iovom, fieri nequit. S T. Ergò flebitis.
 Agè verò, quisaam hic est, qui Calathò insistit huic?
 D I. Ipse' st. S T. Quis ipse? D I. Socrates. S T. Hem
 Socrates?

Abi tu, & alto clamore illum huc mihi voca.
 D I. Tute ipse voca: nam mihi nunc non est ocium.

ACTVS I. SCENA III.

STREPSIADES, SOCRATES.

Hem Socrates!
 Hem Socratisce! So. Quem vocas tu, qui in
 diem es? (rei geras.
 S T. Quæso te, dic hoc primum mihi, quid
 So. In aëre incedo, & Solem sic intuo.
 S T. Deinde ex alto calathò despectas Deos:
 Nequaquam verò è terra? So. At enim nunquam ego
 prius
 Sublimiora investigavi, ut decer, ~~quæ~~
 Nisi suspensa foret animi intelligentia,
 Et cogitatio tenuis in aërem
 Consumile in permista. At si humi confis
 Et, quæ supra, deorsum contemplare nihil
 Vnquam sup' utile reperit. ~~in vi sua~~
 Tellus humerem noticiæ ad se detrahit:
 Quod idem solet ~~et~~ ~~aiunt~~, nasturtio.
 S T. Qui

ΣΤ. Τί φής; ἢ φροντίς ἔλκει ἢ ἰκμάς' εἰς τὰ κάρδια;
 Ἰδὼν, κατὰ δὲ τὸν ὅσον Σωκράτιδον ὡς ἐμὲ,
 ἵνα μὴ ἐκδιδάξῃς ἂν ἄφ' ὅτου ἐλήλυθα.
 ΣΩ. Ἥλας ὃ καὶ τίς; ΣΤ. Βυλόμενος μαθεῖν λέγει.
 Τ' πὸ γὰρ πόκων, χρίστων τε δυσκολωτάτων,
 Ἀ' ῥομαι, φέρονται, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
 ΣΩ. Πόδιν δ' ὑποχρεῖς σαυτ' ἔλαδες χυδούμους;
 ΣΤ. Νόστος μὲ ἐπέτρεψεν ἰππικῇ, διήνη φαγῇ.
 Ἀλλά με διδάξον ἢ ἕτερον πῶς σοὶ λόγον,
 Τὸν μηδὲν δοποδιδόντα. μιθὼν δ' ὄντιν' ἂν
 Περσὶν μὲ, ὁ μὲν αὖ σοι καταθήσεται τοῦ θεῖου.
 ΣΩ. Ποίους θεῖος ὁμείσιν; πρῶτον γὰρ θεοὶ
 Ἡμῶν νόμισμα' ἐκ ἐστὶ. ΣΤ. Τὰ γὰρ ὁμνυτ'; ἢ
 Σιδαρέοισιν ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;
 ΣΩ. Βέλῃ τὰ θεῖα πράγματα' εἰδέναι σαφέως,
 Ἀ' π' ὅτιν' ὀρθῶς; ΣΤ. Νῆ Δί', εἰσὶν ὅτι γέ.
 ΣΩ. Καὶ ξυγχεῖται ἢ Νεφέλαισιν εἰς λόγους,
 Τὰς ἡμετέρας τοὺς δαίμονας; ΣΤ. Μάλιστά γε.
 ΣΩ. Κάθιζε ποίνω ὅτι ἢ ἱερὸν σκίμπος.
 ΣΤ. Ἰδὲ κάθημαι. ΣΩ. Τετονί ποίνω λαβὼ
 τοὺς σέφανον. ΣΤ. Ἐπὶ τί σέφανον; οἶμοι Σωκράτις!
 ὥσπερ μὲ ἢ Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.
 ΣΩ. Οὐκ, ἀλλὰ πάντα ταῦτα τοῦ τελευτήματος
 ἡμεῖς ποιῶμεν. ΣΤ. Εἴτα διή τί καρδανῶ;
 ΣΩ. Λέγειν χυλὸς τρέμμα, κρόταλον, παμπάλη.
 Ἀλλ' ἔχ' ἀτρέμας. ΣΤ. Μὰ τὸ Δί', ἔφευγέ γέ με,
 Καταπατήρμος γὰρ παμπάλη χυλίσμα.

Σύστημα καὶ περιγραφή τῶν ἰβ'.

ΣΩ. **Ε**ἴφη μὲν γὰρ ἢ πρεσβύτιον, καὶ τὸ θυγὲς ἔσται.
 καύειν.
 ὃν δὲ παρ' ἀναξ, ἀμέτρητ' ἀήρ, ὅς ἐστις τῶν
 γλῶσσοις μετέωρον,
 Λαμπρὸς τὸ στέμναι τε διαφύελα βρονταπικέρων.
 Ἀρδῇ τε, φάνητ', ὃ δὲ παρ' ἀναξ, τὸ φέρει πρὸς ἡμετέρας.
 εἰ.

ΣΤ. Νόστις.

- ST. Quid ais? noticia humorem ad nasturtiatrahit?
 Agè nunc, descende ad me ocysus, mi Socrates:
 Ut ea me doceas, quorum adveni gratiâ.
 SO. Cujus tu igitur advenisti gratiâ? ST. Volo
 Dicendi artem discere: nam ab usuris malis,
 Et usurariis quàm difficillimis,
 Agor, feror, & bona mea misere oppignero.
 SO. At obaratus cùm esses, te ipsum quomodo
 Ignorâsti? ST. Morbus equestris me perdidit,
 In devorando vehemens. Sed tu me alterum
 Condocefacito è magnis sermonibus tuis,
 Qui debita non reddit, mercedem me dare,
 Quamcunque pactus fueris, obtestor Deos.
 SO. Quos nam Deos testaris? nam primum Dei
 Nobis non sunt recepto mote. ST. Quomodo
 Furâti igitur? an per nutrimos ferreos,
 Sicut Byzanti? SO. Vin tu res cœlicas
 Clarè discere; & quales sint cognoscere?
 ST. Volo equidem, per Iovem: si tales sunt modò.
 SO. Etiam cum Nubibus in colloquio congrèdi,
 Nostris Deabus? ST. Imò maximè volo.
 SO. Agè, confide hoc in lectò discubitorio.
 ST. En confideo. SO. Hanc coronam à me primum
 accipe.
 ST. Quorsum coronam? vix mihi Socrates! modò
 Ne sacrificetis me, tanquam Athamanta alterum.
 SO. Non, sed quos iniriâmus, illis omnia
 Isthæc facimus. ST. Sed lucri quid nam hinc aufero?
 SO. Fies in dicendo tectus, crepitaculum,
 Pollen: quiesce modò. ST. Non falles per Iovem:
 Nam si ita conspergar, mox redigar in pollinem.

Congeries duodecim versuum, per incisionem.

- SO. **F**avisse decet linguâ vetulum, precibusque at-
 tendere mentem.
 O rex, immense aër, qui tam pendentem
 undique
 O rutilæ ætheris venerandæ Nubes, quæ fulmina vêtò
 Mittitis; atq; contemplanti mihi adeste
 coruscæ.

E.

ST. Non.

ΣΤ. Μήπω, μήπω, πρίν ἂν τυτὶ πύξωμαι, μὴ κατα-
ερεχθῶ.

Τό δε μὴ κυκλῶ οἶκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τ' ἐκκοδόμεν' ἔργα.
ΣΠ. Ἐλθετε δ' ἦτ' αὖ πολυτίμητοι Νεφέλαι, τῶδ' ἐκ
ὀπίσθ' ἔξιν.

Εἴτ' ἐπ' Οὐλύπτει κορυφαῖς ἱεραῖς χρονοβλήτοισι κἀδμη-
Εἴτ' ὦ κτανὲ πατρός ἐν κήποις ἱερῇ χρεὼν ἔστατε νέμ-
φαις,

Εἴτ' ἄρα Νελαῖα παροχμαῖς ὑδάτων χερσέσσιν ἀρύεσθε παρ' ἡ-
χρῶν,

Ἡ Μαιῶν λίμνῳ ἔρχετ', ἥ σκόπελον μετόντα Μίμν-
Ἐπακούσατε διξάμηναι θυτίαν, καὶ ταῖς ἱεροῖσι χερσίν.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Α. ΣΚΗΝΗ Δ.

ΧΟΡΟΣ, ἡ ΝΕΦΕΛΑΙ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ,
ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΧΟ. Ἀέναι Νεφέλαι,
Ἀρθώμεν φανεραί,
Δροσεραν φύσιν ὀρύσσοντες,

Πατρός ἀπ' ὠκεανὸς βαρυαχέος,
Τ' ἑλκῶν ὀρέων κορυφὰς ὅππῃ
Δροσεροκομῶν ἵνα

Τηλεφαιεῖς σκοπῶς ἀφορροῦνθα,
Καρπὸς τ' ἀδρυῖαν θ' ἱερὰν χεῖρα,
Καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαινάματα,
Καὶ πόντον κελαινόντα βαρυέσθον.

Οὔ μιν γὰρ ἀδέρους ἀ-
κλυστοὶ σπλαγνίσται,

Μαρμάρειαισιν ἐν αὐγαῖς.

Ἀλλ' ὀπποῦσ' ἀμύμονέ φος ὀμβρῶν

Ἀθανάτῃς ἰδέαις ὀππιδώμεθα

Τηλεσκόπῳ ὀμμεπρῆξαν.

Εὐσημεῖ καὶ πωλεῖσθ' ἔχων ζ'.

ΣΠ. ὦ Μεγασημεῖ Νεφέλαι, φανερῶς κινεῖσά τέ με
καλέσταις.

Ἡ δ' αὖτε πρὸς τὴν θύραν βροντὴ μικροταρβύνης

ΣΤ. Καρτέβομαι γ' αὖ πολυτίμητοι, καὶ βέλονται ἀνταπο-
σπῶνται.

Πρὸς τὰς βροντάς, ὡς αὐτὰς τετραμύχῃ καὶ πεφό-
κει

ST. Nondum, nondum; priusquàm ego vestes complicuero, ne madesam.

Siccine miserum me hodie domo advenire huc, sine pelle caninâ?

SO. Age, adeste citò Nubes, & vos præbere huic conspiciendas:

Seu vos in Olympi vertice nivâli sacròque sedetis;

Sive Oceani patris in hortis institutis arte choream;

Sive ad Nili ostia lympham nunc hauritis aqualibus aureis; (ratis:

Sive Paludem Mæotin, sive Mimanta nivosum habi-

Audite preces, & placatæ sacris, hæc sacra probate.

ACTVS I. SCENA IV.

CHORVS, SEV NVBES, SOCRATES, STREPSIADES.

CO. **P**erpetuæ Nebulæ
Tollamur liquidæ,
Madidâ simul & coruscâ

Vi, patre ab Oceano, horrifono patre,

Celsorum super ardua montium,

Et juga frondea:

Vt speculas videamus ibi eminus,

Fructusque, atque sacram & madidam hanc humum,

Et volucrum vaga murmura fluminum,

Pontumque horribili streperum sono.

Nam ætheris iste oculus

Sine fine coruscat,

Cum jubare irradianti.

Sed pulsâ imbriferâ nebula procul,

Ætheriâ speculemur imagine,

Et claro lumine terram.

Congeries septem versuum, per incisionem.

SO. **O** Venerandæ Nubes, manifestò audistis vota precantis.

Sensistin' tu vocem divinam, cum tonitru reboante?

ST. Et veneror vos, Nubes sanctæ, volòque oppedere vestris

Tonitribus. Adeò ipsas horreo trepidus, attonitúsque paveſco.

E 4

• Et

Καὶ θέμις ὅστιναι γ' ἥδη καὶ μοι θέμις ὄντι, χρεῖται.
 ΣΩ. Οὐ μὴ σκόψῃς· μὴ ὃ ποιήσῃς ἄσφρ οἱ τρυφῶνται·
 μόνες ἔσται.
 Ἄλλ' ὀφήμεν· μέγα γάρ πιν θεῶν κινεῖται σμικρῶς ἀνι-
 δαίς.

Ἀνταδὴ ἀνίστροφῆς, κώλων ἰς'.

ΧΘ.

Π Ἀρθάνοι ὁμῶς φόρον
 Ἐλθόντων λιταρχῶν
 Χθόνα Παλλᾶδος, δὴ ἀνδρῶν γ' ἂν

Κέλευπος ὁφύμεναι πολυήρατον·
 Οὐ σέβας ἀρρήτων ἱερῶν, ἵνα
 Μυσδόκος δρόμους
 Ἐν τελευταῖς ἀγρίαις ἀναδείκνυται·
 Οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα,
 Ναοὶ δ' ὑπερφρεῖς, καὶ ἀγαλματα,
 Καὶ πρὸς τοὺς μακάρεσσιν ἱερῶταται·
 Εὐσέφανοι τε θεῶν

Θυσίαι, θαλίαι τε,
 Παντοδαπαῖσιν ἐν ὅσῃς,
 Ἡ εἰ τ' ἐπερχομένη, βεβμία χάρις,
 Εὐκαλάδων τε χρεῶν ἐρεθίσματα,
 Καὶ μέγα βαρύβρομος αὐλῶν.

ΣΡ. Πρὸς τὸν Διὸς ἀντιβολῶ σε, φεῖται τίνες εἴς' ὧ Σά-
 κρατες αὐταί,

Αἰ φθελγὰν ἄνθρωποι τοῦτο τὸ σεμνόν, μὴδ' ἡρώδαι πνέες εἰπν;

ΣΩ. Ἡ "κίς", ἀλλ' ἐρχομαι Νεφέλαι, μεγάλαί θεαὶ ἀνδράπων
 ἀρρῶς.

Αἴσφρ γνώμην καὶ διάλεξιν, καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσιν,
 Καὶ τερατείαν, καὶ πείλειξιν, καὶ κερύσιν, καὶ κατὰ ληψίν.

ΣΤ. Τὸτ' ἄρ' ἀκούσας αὐτῆς τὸ φθέρμε' ἡ ψυχὴ με πε-
 πόνητο,

Καὶ λοπολογεῖν ἥδη ζητεῖ, καὶ πρὸς κατὰ γενολογεῖ,
 Καὶ γινώσκω, γινώσκω νύξας· ἐτέρω λόγῳ ἀντιλογη-
 σαι.

Ως· εἴ πως ὄντι ἰδέσθαι τὰς ἥδη φανερὰς ὀπιδυμὰς.

ΣΩ. Βλέπετε, ὡς ὁδοῦται πρὸς τὴν Πάρνηθ'· ἥδη γὰρ ἱερῶ κα-
 πέσται.

"Ἡτυχ'

Et jam nunc, seu fas sive nefas fiet, usque cacaturio
ager.

So. Ne quæso, illudas: neu facias, quod facibus ora
perunēti:

Sed vocē fave: nam grande Dearum examen car-
mine gaudet.

Anto de antistrophes.

CH. I Mbriferæ dominæ,
Visamus gravida
Loca Palladis, illustrem oram
Cecropis, & decus orbis amabile:
Hic, ubi sacrorum nitor inclytus
Tectaque mystica,
Luce sacra, populo celebri patens:
Hic, ubi caliculis sua munera
Templaque marmorea, & statua sacra,
Divorumque aditus venerabiles:
Hic ubi sacra Deum
Bene comita, diēsque
Tempore festus in omni:
Vere novo Bromii Charites Dei,
Frondicomisque chori certamina,
Et suavi tibia cantu.

St. Per summum ego te oro Iovem: dicas mihi, quæ
sunt, Socretes, istæ?

Quæ adeo graviter dixerunt? Vtrum sunt Heroïdes
altæ?

So. Minimè, sed Nubes cœlestes, magna viris numi-
napigris:

Quæ sensum & mentem nobis suppeditant, virēsque
loquendi, (movendi.

Nugandi, circumscribendi, apprehendendi, animosq;

St. Certè meus hic animus, quàm primum audivit
verba loquentum,

In pectus consinud emicuit, & jam subtiliarum

Evolvere gestit, jam nugari de fumo incipit: & jam

Sententiolam unam alia convellit: iam verbis aliorū

Contradicir. Itaque nunc earū ubi ubi sint, aveo
ora tueri.

So. Huc respice versus Parnetem: hic ipsas descendere
cerno.

Η' συχ' αὐτάς. ΣΤ. φέρε πῶ; δ' εἶξεν. ΣΩ. χω-
 ρῆσ' αὐται πάνυ πολλὰ,
 Διὰ τῆς κοίλων καὶ τῆς δασέων αὐται πλάγαι. ΣΤ. τί
 τὸ χεῖμα;
 Ως ἡ κεκορεσθῶ. ΣΩ. παρὰ τ' εἰσοδόν. ΣΤ. ἡδη νῦν
 μόλις οὐδ'.
 ΣΩ. Νῦν γέ τοι ἡδη κεκορεσθῆς αὐτάς, εἰ μὴ λημῆς κοι-
 λοκυώτης.
 ΣΤ. Νῦν Δι' ἐργῶν ὦ πολυτίμητοι· πάντα γὰρ ἡδη
 κατέχουσιν. (μίζεσι)
 ΣΩ. Ταῦτάς μιν τοι σὺ θῆκας ἄλλας, καὶ ἡδεις, ἔσθ' ἐν-
 ΣΤ. Μὰ Δι' ἀλλ' ὁμίχλιον καὶ δερότον αὐτάς ἡγέμεναι
 καὶ σκιάν ἐν.
 ΣΤ. Οὐ γὰρ μὰ Δι' οἶδ' ὅπῃ πλείους αὐται βόσκουσι
 σφίτας,
 Θυρομάκταις, ἰατροτέχας, σφραγισδονυχαρρομέ-
 τας,
 Κυκλίων τε χροῶν ἑσμευκάμπας, ἀνδρας ματωροφάνα-
 κας, (σιν)
 Οὐδ' ἐν δεροῖσι τας, βόσκουσ' ἀργάς, ὅτι ταύτας μυητοποι-
 ΣΤ. Ταῦτ' ἄρ' ἐποίησιν ὕβραν Νεφέλῃν σφραγιστῶν
 δ' αἰὲν ὀρμάν,
 Πλοκάμους δ' ἐκαστοῦ κεφαλὰ τυφῶ, πρημαινέζας τε θύ-
 ελλας,
 Εἴτ' ἀερίας διερχέσθαι μεφές οἰωνὸς ἀερονηχεῖς,
 Ο' μὲν οὖν δ' ὕδατων δεροστέων Νεφέλων, εἴτ' ἀντ' αὐτῆς
 κατέπιον
 Κετῶν πεμάχην μεγάλην ἀγαθάν, κρέα τ' ὀρνίθων κα-
 χλάν.
 ΣΩ. Διὰ μὲν τοι τάςδ' ἔχει δυνάμεις; ΣΤ. λέξεν δὴ μοι
 τί παθέσκει,
 Εἴ πορ Νεφέλῃ γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἴξασιν γυναι-
 ξί;
 Οὐ γὰρ οὐκ ἐν ἀγῶνι εἰσὶ τοιαύται. ΣΩ. φέρε ποῖα γὰρ πνέ-
 εἰσιν;
 ΣΤ. Οἱ τὸ σαφές· εἴξασιν αὖ ἐρίοισι πεπτασμένοι-
 σιν,
 Κεχλὶ γυναιξί, μὰ Δι' ὅπου αὖ αὐται ὅ ῥήτας ἔχου-
 σιν.
 ΣΩ. Ἀπόκειναι νῦν ἀπ' ἀνσ' ἔρρωμα. ΣΤ. λέγει τα-
 χέως ὅ, π' ἐλάτ.

ΣΩ. Η' δὲ

Sit placidè. *ST.* Age ubi: commonstra. *SO.* magno
sanè huc agmine tendunt,

per loca cava densaque; sed ipsæ obliquæ. *ST.* quid-
nam rei hoc sit,

Quòd nusquam video? *SO.* juxta ingressum. *ST.* vix
eas cerno etiamnum.

SO. At nunc jam cernis, nisi cucurbitæ oberrant or-
culis malè lippis.

ST. Video per Iovem ego, ô venerandæ: nàmque
opplent omnia Nubes.

SO. An verò Deas tu hæc ignorabas, nec statuebas?

ST. Non equidem: sed credebam nebulam & rotam,
umbramque nigram.

SO. Ergo ignorasti, hæ quòd multos pascuntque
fovèntque sophistas,

Vates augurii, acres medicos, digitignavannulocom-
Cyclicarum chorearum & cantus flexores, & subli-
mia si qui

Perscrutantur, quibus auditorum animis imponere
possint;

Pascunt & inertes & nihil agentes: quia ab his cele-
ST. Ergò hæc slexerunt, madidarum nebularum
versicolorum

Immanemque impulsam, cirrosque tridentesque
In centicipites typhones: tum volucres ære nantes,

Idas, ætrias, uncas: liquidisque ortos Nubibus im-
bres.

Pro his illi frustra biberunt, mugilum turdorumque
salivam.

SO. Has certè propter, nunquid meritò? *ST.* cedò
quid Nubibus istis

Acciderit (si modò veræ sunt Nubes) quòd consimiles
sunt

Mulierum? nam nubes non sunt tales. *SO.* quales
igitur sunt?

ST. Nescio certum: at similes floccis volitantibus
esse videntur

Nubes; haud mulieribus, ne tantum: hæ nasusæ
etiam sunt.

SO. Responde nunc mihi, quod te rogo. *ST.* quid-
nam est? dic ocynus,

SO. Nunc

304 ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΣΩ. Ἡ δὴ πῶτ' ἀναβλέψας εἶδες Νεφέλλω Κενταύρω
ομοίαν;

Ἡ' παρὰ δ' αὖτ' ἢ λύκῳ, ἢ ταύρῳ; ΣΤ. νὴ Δι', ἔγω γ' εἶπα
τί τοῦτο;

ΣΩ. Γίνεθ' ὡάνδ' ὅ, π' ἂν βάλων. κὰν μὲ ἴδωσι κομ-
τῶν

Α' χρίν' πνα τ' λασίων καὶ τῶν ὁτῶν παρ' ἑΞουφάντω,

Σκώπῃσαι τ' μανίαν αὐτῆς, Κενταύρωις εἰκάζαν αὐτάς.

ΣΤ. Τί γὰρ ἰδ' ἄρπαζα τ' δημοσίαν κατ' ἰδίῳ Σίμωνα, τί
λεῖπον;

ΣΩ. Ἀποφάρισαι τίω φύσιν αὐτῆς, λῶκοι ἐξ ἑμῆς ἐχθρό-
ν.

ΣΤ. Ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλειόνομον αὐτῇ φρίξασαν χεῖ-
ρῶν;

Ο' π' διζλότα τον τῶτον ἐόρῃ, ἐλαφοὶ διὰ τῶτ' ἐχθρόν το.

ΣΩ. Καὶ νῦν ὅπ' Κληιδῶν ἐἶδον, ὄρας, διὰ τῶτ' ἐχθρόν το
χρῶμας.

ΣΤ. Χαίρετε τίηνω γ' ὦ δέσποιναι· καὶ νῦν εἰπέρ' πνι
κάλλω,

οὐρανὸν μή κ' ῥήξαιτε καὶ μοι φωνῶν, ὃ παμεισιλγῶν.

Σύς ημῶν καὶ παρ' ἐκὼν, τίχων γ'.

ΧΟ. ΧΑῖρ' ὦ παρ' ἐκὼν παλαιχρῆς, δεσπότη, λόγων
φιλομάστον,

Σὺ τε λέπτοτάτων λήρῃν ἱερῶν· φράζε' ὡς
ἡμᾶς ὅ, π' χεῖρ' ἔχεις.

Οὐ γὰρ ἂν ἄλλω γ' ὑπακούωμεν ἢ σὺ νῦν μετ' ἑορταφι-
σῶν.

Πλὴν ἢ Περδίκῳ· τῷ μὲν, σεφίας, καὶ γνώμης ἔνεκα· σὶ
δὲ,

Ο' π' ἐρεθίζετ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τῶν φθαλμῶν παρ-
βάλλει,

Κἀνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχῃ, καὶ φ' ἡμῶν σεμνοπρεστυ-
πῶς.

ΣΤ. Ὡ γὴ τῶ φθέρματος! ὡς ἱερῶν, καὶ σεμνόν' ἐκ τε καὶ
τῶν.

ΣΩ. Αὐταὶ γὰρ μόναι εἰσι θεαί· τὰλλα δ' ὡάντ' ὅτι
φλύκτος.

ΣΤ. Ο' Ζεὺς δὲ ἡμῶν, φέρε' ὡς γ' ἡμῶν, ὃ ὑλύμπος, καὶ
θεός ὅστις;

ΣΩ. Ποῖος;

SO. Nunquam tu suspiciens, vidisti Centauro simili-
lem, aut cui

Pardo, aut tauro, aut lupo etiam æqualem nubem?

ST. imò per Olympum.

Sed quid tum postea? SO. Nubes fiunt omnia, quæ
lubet esse.

Quòd si videant contum aliquem ex hirsutis istis,
Xenophantæ

Similem gnato; rident illius insaniam, & ora ferocis
Centaury assumunt. ST. sed ubi peculatorem fortè

Simonem

Conspicere datur, quid agunt tum Nubes? SO. ut
morem ingeniumque (luporum.

Homini demonstrent, illicet assimulant rapida ora

ST. Hoc illud erat, quòd viso heri Cleonymo, inermi
& fugitivo,

Cum timidissimum eum aspicerent, cervorum speciem
assimulârunt.

SO. Et nunc, quia viderunt Clisthenem, idèò factæ
sunt mulieres.

ST. Salvete ergo ô Dominæ, ô reginæ salvere omnipotentes: (vocem.

Et si cui unquam alii, mihi calos ferientem rumpite

Congeries sex versuum, per incisionem.

CH. S Alve nunc olim nate senex, ô sermonum sapientum (chodum

Venator: tuque sacerdos nugarum subrilium,

Dic, quid nos deinde velis. neque enim cuiquam alteri in urbe hac

Rerum cœlestium indagatori, morè ita ritè geramus,
Nisi fortè Prodicohuic, propter consilium & doctum ingenium eius;

Tibi verò, quòd elatè hîc incedis, circumfersque oculos: & (vero es.

Discalceatus mala multa pateris, & in nos ore festus.
ST. O tellus, quæ vox hæc! quàm facili quàm gravis & prodigiosa! (nugæ.

SO. Sanè hæc solæ sunt Dææ amicæ nobis; omnia,

ST. At Iuppiter Olympius, age dic per terram, an non Deus ipse est?

SO. Quisnam

Σω. Ποῖος Ζεύς; ἄ. μη κηρύσσης, ὡς ἐστὶ Ζεύς. ΣΤ. τί λέγεις;

Ἀλλὰ τίς ὕει; περὶ γὰρ ἐμοὶ γ' ὑποφύωμαι περὶ σπονδῶν ἀπὸ τῶν.

Σω. Αὐτὴν δὴ περὶ μεγάλους ὅσους σημεῖοις ἐγὼ σ' αὐτὸν δάξω.

Φέρε. πᾶν γὰρ πάποτ' αἰεὶ Νεφέλων ὕοντ' ἤδη περὶ σπονδῶν.

Καὶ τοὶ χελῶν, αἰδρίας ὕει αὐτόν· ταύτας δ' ὑποδημιῶν.

ΣΤ. Νῆτ' Ἀπόλλων, πέτρῳ γέ τοι τῶν νηὶ λόγῳ ὅς περ σπονδῶν.

Καὶ τοὶ περὶ σπονδῶν τ' Διὶ ἀληθῶς ὁμιλῶ διὰ κοσκίνῃς ἰρεῖν.

Ἀλλ' ὅς περ ὁ βρογνέει ὕει, φέρεται. τὸτό με ποιεῖ περὶ σπονδῶν.

Σω. Αὐτὴν βρογνέει κυλινδρόμην. ΣΤ. τῷ πρῶτῳ, ὡς πάντα σὺ ταλῶν;

Σω. Ὅταν ἐμπλησθῶς ὕδατος πολλῶς κἀναγκασθῶ περὶ σπονδῶν,

κἄτα κρημνίσματα πλήρεις ὁμβροῦ δι' ἀνάγκην, ἔπειτα βαρεῖται.

Εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσι, ῥήγνυνται καὶ παταγῶν.

ΣΤ. Ὅτ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτάς; ἔχ' ὁ Ζεύς, ὡς περ σπονδῶν;

Σω. Ἡ κίς, ἀλλ' αἰθέριος Δίος. ΣΤ. Δίος; περὶ μὲν ἐλελήσθαι.

Ὁ Ζεύς ἐκ ὧν, ἀλλ' ἀντ' αὐτῷ Δίος νηὶ βαπλοῦσθαι;

Ἀτὰρ ἡδέπω φεῖ τ' πατάγῃ καὶ τ' βρογνέ μ' ἐδέδαξας.

Σω. Οὐκ ἔκαστάς με; τὰς Νεφέλας ὕδατος μεσῆς ὅν φημί,

ἐμπίπτουσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκνότητα.

ΣΤ. Φέρε περὶ τῷ χερὶ πιστεύειν; Σω. Ὑποσαντὸν γὰρ σὺ δίδαξω.

Ἡ δὲ ζωμὴ Παναθηναϊκῆς ἐμπλησθεῖς, ἔπειτα ταρσύνει.

Τῷ ταρσύνει, ὁ κλόνος ἐξαίφνης αὐτῷ διακορυφύσθαι;

ΣΤ. Νῆτ' Ἀπόλλων, καὶ Διὶ τὰ ποιεῖ γ' ὁ Ζεύς μοι καὶ περὶ σπονδῶν.

SO. Quisnam Iuppiter? oh, ne nugeris, non est Iuppiter ullus.

ST. Quid ais? quis pluit ergo? hoc expedias ante omnia nobis. (cebo.

SO. Hæ scilicet: id quod multis ego te signis ritè doceo dic, ubi tu Iovem unquam vidisti sine Nube pluentem?

At oportebat eum, his amotis, cœli pluere axe sereno.

ST. Ita per Phœbum; huic tu rationi bene te nunc applicuisti.

Nam ego Iovem antehac censebam per magnum ali- quod meiere cribrum.

Verùm age, dic mihi, quis tonat? etenim hoc mihi terrorem incutit agro.

SO. Hæ quippe tonant, cum proveluuntur. ST. homo audacissime: quid dūm?

SO. Vbi repletæ fuerint multâ aquâ, & impulsæ, ut viciantur,

Et postea suspensæ, plenæ imbri, uti necesse, inde graves, &

Collapsæ in se invicē, ibi rumpuntur deumum, edunt- que fragorem.

ST. Sed quisnam est, qui impellit eas, annon Iuppi- ter, ut viciantur?

SO. Minimè, sed Turbo ætherius. ST. Turbo? hoc verò me antè latebat.

An non est Iuppiter? an nunc habet imperium pro Iove Turbo?

Sed tu me nondum de tonitru atque fragore illo docuisti.

SO. Non percepisti me? dico, si aquis Nubes fortè re- dundent,

Collapsas in se invicem, & addensatas, dare ab axe fragorem.

ST. Cedo, quomodo possim hoc credere? SO. ego hoc in teipso exinde docebo. (venter

Nōne in Panathenaicis, ubi jam ante oppletus tibi fuerit, tūque illum commōit, tubitum gurgur so- nat intus?

ST. Ita, per Phœbum: illicet horrendum intonar, exoriturque tumultus:

108 ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Χ' ὥσπερ βρογντὴ τὸ ζωμίδιον σαταρεῖ, καὶ θεινὰ κέκεχα-
λιν.

Α' τρέμας περὶ τὸν, παπαῶζ· κάπειτ' ἐπάχ' παπαπα-
παῶζ.

Χ' ὥταν χέζω κεμίδην, βρογντὰ παπαπαπαῶζ, ὥσπερ ἐκεί-
νη.

ΣΩ. Σκέψαι τὸν καὶ γ' ὑπὸ γαστρίδ' τινασθῇ οἷα σά-
πιδας,

Τὸν δ' ἄερα τὸν δ' ὄντ' ἀπέραχτον, πῶς ἐκείκος μέγα
βρογντάν;

Ταύτ' ἄρα καὶ τῶ νόματ' ἀλλήλοισιν, βρογντὴ καὶ ποιδῇ,
οἰοίω.

ΣΤ. Ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρεῖ λάμπων πυρὸς
τὸτο θιδαζόν.

Καί κε καταφύγῃ βάλλων ἡμᾶς, τὸν δ' ὡς τις περὶ φύλῃ.

Τὸν γὰρ δὴ φανερόν· ὁ Ζεὺς ἴσῃ ὅτι σὺ ὀπίσκεις.

ΣΩ. Καί ποῦ (ὡ μῶρε σὺ, καὶ Κερνίων ὄζων, καὶ Βικκασι-
λίω,))

Εἴ πορ βάλλῃ σὺ ὀπίσκεις, πῶς δὴ τ' ἐχὶ Σίμων ἐνέφρησεν,
οὐδὲ Κλεάνθυμον, καὶ Θέωρον; καὶ τοὶ σφιδρα γ' εἴσ' ὀ-
πίσκει.

Α' λὰ τ' αὐτὴ γυνὴν βάλλῃ, καὶ Σουσίον ἄκερον Α' θλιψάμενον,
καὶ τὰς ἑρὸς τὰς μεγάλας, τί παθόντες γὰρ δὴ ἑρὸς ὀπίσκει-
ται.

ΣΤ. Οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ δὲ λέγειν φάνη. τί γὰρ ὅτι δὴ θ' ὁ
κεραυνός;

ΣΩ. Οὔτε εἰς αὐτὰς ἀνεμὸς ξηρὸς μετεωρεῖταις κατα-
κλῆσθαι,

Εἴ ποθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾷ· κάπειτ' ὡς ἀνάρ-
κης,

Ρ' ἦξας αὐτὰς, ἔξω φέρεῖ σοβαρὸς, διὰ τ' πυκνότητα,

Τ' πρὸ τ' ῥιόδ' καὶ τ' ῥύμης, αὐτὸς αὐτὸς κατακαίμενον.

ΣΤ. Νῆ Δι', ἐργῶ οὐδ' ἀπ' ἡγῶς ἐπαθὼν, πῶς ποτὲ Δια-
σίειται,

Ὡς πῶν γαστέρα τοῖς συγχέμεσιν, κατ' ἑκ' ἔχων ἀμελῆ-
σαι.

Η' δ' ἄρ' ἐφύλαξαι εἴτ' ἐξ ἄφνης διαλακτισαί ποθεν αὖ-
τῶ

Τῶ φθαλμῷ με περσεύειν, καὶ κατέκαυσεν τὸ πρῶτον.

Et iusculum, uti tonitru, strepit intus, tum fragor editur ingens: (Papappax:

Primò sensim, Pappax; mox inde infert sonitum, Et quando caco, tùm demum Papapappax intonar, ut & illæ.

S o. Iam tu igitur conice, si è tantillo tam grande pepederis aluo,

Qui non fiet æquam, hunc immensum aëra, & ipsum grande tonare;

Atque hinc crepitus & tonitrus nomina sono æquantur eodem.

S r. Sed quæso, unde ignitum istud fulmen cecidit? hoc doceas me. (æquus

Nam feriens nos & frigore percellit, & amburit: & Iuppiter hoc ipsū in perjuros, celsa jaculatur ab arce.

S o. Et quomodo (tu fatue, & Lunatice, qui Saturnia oles,) si

Perjuros fulmine pleatit, quomodo non etiam ille Simonem

Atque Theorum, & Cleonymum eodem sacro percutit igni?

Quandoquidem supra modum & illi perjuri: sed in ædem

Ipsa sua furit, & concutit aut excelsa cacumina Sani; Aut rigidas quercus. quid ab his patitur? nūquam pejerat illex?

S r. Ego nescio. nam mihi vidēre tu non malè dicere: sed quid (vestus, ibique

Ipsum est fulmen? S o. quando ventus in ipsas sub-

Inclusus fuerit, tunc ipsas, ceu vesicam, inflat; & actus Vi, nubem perumpit, & extrā violento cum impete fertur, (adurit.

Propter crassitiem, & a stridore & vi sesemet S o. Per Iovem. Equidem ego isthuc inscitē in Diali festo, aliquando

Expertus sum: cum ventriculum assarem, & vis, ne-

gligensque Cultro non aperirem, ut spiritus areret: ibi ille re-

Fuit inflatus, mediusque cæpans, oculos mihi polluit ambos, (adussit.

Et stercore commaculavit: ratiōque mihi fervor

Σύστημα καὶ περικοπήν, εἴχων ἡ.

Σω.

Ω

τῇ μεγάλῃ σοφίᾳ ἐπιθυμίας ἀνδραγα-
ταίᾳ ἡμῶν,
ὧς δουδαίμων ἐν Ἀθλοαῖοις καὶ τοῖς ἑλλήσι
γενήσῃ,

Εἰ μὴ μὲν εἴ καὶ φροντιστής, καὶ τὸ ταλαπτερον ἐνεστίν
ἐν τῇ ψυχῇ· καὶ μὴ λάμνῃς, μήθ' ἐσῶς, μήτε βαδί-
ζαν·

Μήτε ῥιγῶν ἄχθῃ λίαν, μήτε γ' ἄριστ' ἐπιθυμίας·
οἶνε τ' ἀπέχῃ, καὶ γυμνασίαν, καὶ τ' ἄλλων ἀνοήτων·
καὶ βέλτερον τὸ τοιοῦτός τις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν ἀνδρα-
γαστῆρα, πρᾶττον καὶ βαλόντα, καὶ τῇ γλώτῃ πολεμή-
ζαν.

Στς. Ἀλλ' ἐνεκὸν γε ψυχῆς στήθεος, δυσκολοκοίτε τε με-
λέων,

καὶ φειδωλῆ, καὶ ὑποψίᾳ γαστρός, καὶ θυμωρεπιδεί-
πνῃ,

Ἀμέλει διαρρῶν, ἐνεκα τῶν ἐπιχειλεῖν παρό-
χοιμα' ἂν.

Σω. Ἀλλο τί δῆτι ἢ νομίζεις εἶ; θεὸν ἰδέσθαι, πλὴν ἀπὸ
ἡμεῖς·

τὸ χάος πατὴρ, καὶ πάς Νεφέλας, καὶ τὴν Γλαῦπαν· τρία
ταῦτα.

Στς. Οὐδ' ἀνδραγαθίᾳ ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, (ὅδ'
ἂν ἀπαντήσῃ,)

Οὐδ' ἀνδύσαιμ', ἂν ἀπείσαιμ', ἂν ἐπιθεῖν λι-
βανωτόν.

Χο. Λέγα νῦν ἡμῖν, ὅ, π σοι δρωῶμεν, διαρρῶν, ὡς ἐκ
ἀτυχίας,

Ἡμῶς πρῶτον ἐθουμάζω, καὶ ζητῶ δεξιὸς εἶ;

Στς. Ὡς δάσπονται, δέμαί τιν' ἔχω γ' ὑμῶν, πατὴρ πᾶν
μικρόν,

τῶν ἑλλήνων εἶναι μελέην ἐκείνην· σταδίοισιν ἄριστον.

Χο. Ἀλλὰ τί σοι τῶν παρ' ἡμῶν· ἀπὸ τοῦ πόντου γ' ὅδ'
τοῦδ'·

ἐν τῷ δήμῳ γνάμῃ μεγάλας ἰδέεις νικήσας πλείονας,
ἢ σύ.

Μτρ. Μή μοι λέγῃ γνάμῃ μεγάλας· (ὅ γ' ὅ τῶν ὀπι-
θυμῶν.)

Ἀλλ'

Systema per incisionem, versusum esse.

SO. O præclaræ sapientiæ amator, eam qui quætis
apud nos,

Quam tu inter Athenienses felix posthæc eris at-
que beatus, (cordi

Si memor es & indagator; & ærumnæ patientia
Tuo inest; neque fatigaris vel stando multum, vel
eundo;

Neque doles algens, neque prandere appetis; atque
insuper omni

Vino abstines, atque exercitiis, & nugis aliis: &

Optimum id esse omnino ducis, quod conveniens
viro honesto

Vincere agendo, cōsultando, bellādo fulmine linguæ.

SR. At ego pro duro animo, pro somnifugâ curâ in-
veniendâ, (thymbram

Pro parco, & vitam discrucianti ventre, & non nisi

Comedente, (bono sis tantum animo) me in eadem
tibi dare possim.

SO. Ergo jam nihil aliud esse Deum credes, numi-
na præter

Hæc nostra, Chaos, Nubes & Linguam: tria primordia
rerum.

SR. Imò aliis Diis ne loquar ego quidem (licet of-
ferar ipsis

Obviam) neque sacrificem, neque libem, neque thus
ingeram in aras.

CH. Agè nunc, dic nobis audacter, quid vis tibi nos
faciamus?

Nam si colere nos, atque admirari, tum industrius esse

Ita pergas, nunquam fortunâ posthac uteris iniquâ.

SR. O dominæ, oro vos igitur, rem non magnam:

• nempe, uti Græcos

Alios omnes dicendo centum stadiis vincere possim.

CH. Sanè hoc erit à nobis: ut ab hoc i. e. ainceps
tempore nemo

Magnas sententias in populo plures queat vincere,
quàm tu.

SR. Nihil dicatis de magnis sententiis; (neque enim
expeto nosse:)

Sed

112 ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Λ' α' ὅς' ἐμαυτὴν σπείροδικῶσαι, καὶ τοὺς χεῖρας διελιδνῶν.
ΧΟ. Τόδε γὰρ πότῃ γ' ὦν ἰμέρεις· ἐγὼ μεγάλων ὀπίσω
μείς.

Α' λα σταυτ' παρὰ δὲ δαῖρ' ἂν τοῖς ἡμετέροις παροπλίσ-
σιν.

ΣΤ. Δεῖξω τίς, ὑμῖν πτεύσας· ἡ γὰρ ἀνάγκη με πτεῖν,
Διὰ τοῦ ἵππου τοῦ Κοπωατίας, καὶ τὸ γάμον ὅς μ' ἐπέτρε-
ψεν.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Ἀ. ΣΚΗΝΗ Ε΄.

ΣΤΡΗΨΙΑΔΗΣ ΜΟΝΟΣ.

ΝΥΝ οὐδὲν χεῖρων ἀτεχνῶς ὁ, πτερόν.
Τεπ τοῦ ἐμὸν σῶμα' αὐτοῖσι
Παρέχω τὸ πῦρ, πρὶν δὲ φῆν,
Αὐχμῶν, μνημῶν, ἀσχοῖ δέρειν.
Εἴπω τὰ χεῖρα διαφύξμα,
Τοῖς ἀνθρώποις τ' ἐγὼ δόξω
Θεοῦς, εὐχλωπὸς, τελεμερὸς, ἴτης,
Βελυρὸς, φιδῶν συγκολλητῆς,
Εὐρεσιπῆς, πείτημα δικῶν,
Κύρβις, κροτάλον, κίναδος, τρύμη,
Μαδλῆς, εἶρων, γλοῖος, ἀλαζών,
Κέντρων, μισρὸς,
Στρεψίφης, ἀργαλέος, μαπολιχός.
Ταῦτ' εἰ με λέγῃσιν ἀπανθρώτες,
Δεσπῶν ἀτεχνῶς ὁ, πτερόν.
Κεῖ βέλων' νῆφ' Δῆμη-
τρ', ἐκ μὲ χορδῶν
Τοῖς φρεσὶ καὶ παρὰ θέντων.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Ἀ. ΣΚΗΝΗ ΣΤ΄.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΣΩ. ἮΜΑ μ' ἀρεστὴ πῶδε
Οὐκ ἀπολμον, ἀλλ' ἐτιμον. ἰδοὺ ὡς
Λ ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμῶν,

Χλῆος

Sed quantum ad me, facite, ut jus invertam, perdam-
que Danistas.

• C H. Sanè perfacile voti compos eris : neque enim
ardua poscis.

Sed bono es animo , & nostris teipsum informan-
dum trade ministris. (torquer,

S T. Isthuc faciam, vobis frētus : quia me penoria
Propter equos Coppatias, & conjugium, quod me
malè perdit.

ACTVS I. SCENA V.

STREPSIADES SOLVS.

N Vne ergò urantur me, uti libitum est:

Ego meum hoc corpus præbebo,

Ad percutiendum, esuriendum,

Sitiendum, squalescendum, etiam

Algendum & pellem exoriandum;

Dummodò debità sic effugiam.

Neque me commoveat, si me homines

Dicant audacem, linguacem,

Petulantem, præcipitem, impurum,

Nugarum confabricatorem,

Fictorem verborum, rabulam,

Crepitaculum & astutam vulpem,

Veteratorem, malitiosum,

Simulatorem, jactabundum,

Lubricum item, centonem, atque hominem

Spurcum & fœdum,

Versutum, difficilem, frivolum.

His si me criminibus lacerent

Occurrantes, faciant, ut lubet:

Et si voluerint, per Cererem,

Ex me chordam.

Isti apponunt magistris.

ACTVS I. SCENA VI.

SOCRATES, STREPSIADES, CHORVS.

H Vic adest virile pectus

Non iners, sed impigritum. at tu jam dehinc

Scito, quod hæc capiens,

Decip

Κλέος ἔρχόμενες

Εἴν' βροτῶσιν ἔξῃς.

Μτ. Τί παύσονται;

Μω. Τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμῶ,

Ζηλωτότατον βίον ἀν-

θρώπων διαίσεις.

Μτρ. Ἀλλά τίτ' ἀρ' ἐγώ

Ποτ' ἴψομαι;

Μω. Ὡς τέσς πολλὰς

Ἐπὶ ταῖσι θύραις

Ἀείκαθῆναι,

Βιολοῦντες ἀναισθητοῦσιν

Τε, καὶ ἐς λόγῳ ἐλθεῖν,

Προσμάτα καὶ πηλαφᾶς

Πολύων ταιάτων

Ἀξία σὴ φρενὶ

Συμῶν ἀπομύθους μετὰ σοῦ.

ΧΟ. Ἄλλ' ἐγχεῖρ' ἔπεριβύτην, ὅ, τι περ μίλλεις πορθεῖν
δάσκειν.

Καὶ διακίνει τ' νοῦν αὐτῆς, καὶ τ' γνώμης δοτοπειροῦ.

Σα. Ἀλλ' ἡ δὴ καὶ τί μοι σὺ τ' σαυτῇ τρόπον;

Ἴν' ἀντ' εἰδῶς ὅς τις ὅτι, μηχανάται

Ἡ δὲ πρὸς πάντας πορθεῖ σὺ μηχανὰς προσφέρει.

Μτρ. Τί δέ, τειχεμαχεῖν μοι διανοεῖ πορθεῖν θεῶν;

ΜΩ. Οὐκ ἀλλὰ βραχίονα πυθέσθαι βέλουσαι.

Εἰς κρημονικός εἰ; Στρ. Δύο πρῶτον, καὶ τὴν Δία.

Εἰς δὲ γ' ὁφείλεται μοι, κνήμων πάντων.

Ἢ ἀνδρ' ὁφείλω χεῖρας, ὅπλητόν μου πάντων.

ΜΩ. Ἐνδοξὴ δὴ τὰ σοὶ λέγειν ἐν τῇ φύσει;

Μτρ. Λέγειν μὲν ἐνδοξόν, ὁπότερ' ἐν δὲ ἐν.

ΜΩ. Πῶς οὖν διωκτὴν μανθάνει; Στρ. Ἀμέλῃ κελεύει.

Περὶ τῆς μετὰ σοῦ, ὅθεν οὐκ ὀφείλει σοφὸν

Μτρ. Τί δαί; κινηδὸν τὴν πορτίαν στήσονται;

ΜΩ. Ἀνδρῶν ἀμαθῆς ἐποῖ καὶ βάρβαρος.

Διδόικα σ' ὅπως περὶ ταῦτα, καὶ πηλῶν δέη.

Φίλ' ἰδοὺ, ὅπως περὶ ταῦτα; Στρ. Τύπτομαι.

Καὶ περὶ τῶν πηλῶν, ὅπως μαρτύρομαι.

Εἴτ' αὖτ' ἀμαρτύνω, δικάζομαι.

ΜΩ. Ἰδοὺ κατὰ βῆσιν μαρτυρῶ.

καὶ τί;

Στρ. Ἡ δὴ καὶ

ΜΩ. Οὐκ.

Decus usque ad Olympum

Proferes in orbe.

S r. Quid hinc feram?

S o. Quid? tempore iam reliquo

Vitam speciosissimam ages

Mecum beatus.

S r. Quando erit hoc igitur

Vt aspiciam?

S o. Tum tuas multos

Faciam ante fores

Semper sedere,

Qui tua consilia exquirant,

Cupiantque loqui ad te;

Dignaue mox pretio

Rescripta tecum,

Atque negocia

Trahent, ex animo usque tuo.

C h. Eia, aggredere hunc vetulum, quæ constituisti
iam ante, docere:

Animum ipsius prætera, & vires explora ingenii eius.

S o. Age tu, dic primum hoc mihi, qui sint mores tui?

Vt illis cognitis, cuiusmodi fient,

Novas in te admoveam nunc machinas meas.

S r. Quid ergo? utrum tu expugnare hic me cogitas?

S o. Non, sed paucæ ex te interrogare volo. valen

Memoria? S r. Ita per Iovem; & gemino sanè modo:

Nam si mihi quis debet, memor sum scilicet:

Sin ego cui debeo, obliuiscus sum nimis.

S o. Sed nullane vis dicendi tibi naturâ inest?

S r. Vis dicendi haud inest, sed vis spoliandi inest.

S o. Quomodo igitur poteris discere? S r. Quietus es.

S o. Vide sis, ut si quid de rebus sublimibus

Proposueris doctum, tu isthuc surripias statim.

S r. Quid? utrumne ego doctrinam atripiam, quasi
canis?

S o. Homo hic ineptus, & rudis est, & barbarus.

Metuo tibi, senex, ne flagris egeas. age

Si quis te verberat, quid pateris? S r. Verbera.

Sed ubi me paulum continui, testes cito:

Rursum acquiescens paulum, mox in ius voco.

S o. Agè nunc, vestem depone. S r. Quid feci mali?

S o. Nihil.

ΣΩ. Οὐκ· ἀλλὰ γυμνὰς εἰστέναγ νομίζεις.
 ΣΤ. Ἄμ' ἔχ' φαιάσων ἔγωγ' εἰσέρχεται.
 ΣΩ. Κατάβη. τί ληρέεις; ΣΤ. Εἰπέ δὴ καὶ μοι τοῖσι
 Ἡ'ν ὅπμιλλῃς ὅ, κ' ἐπεθύμους καὶ θάνατον,
 Τὸ δ' ἴμαθ' ἴδ' ἐμφερὲς χηϊστέμα;
 ΣΩ. Οὐδὲν διοίσας Χαιρεφώντος ἢ φύσιν.
 ΣΤ. Οἶμοι κακοδαίμων, ἡμιθνής χηϊστέμα;
 ΣΩ. Οὐ· μὴ καλήσας, ἀλλ' ἀκολυθίσας ἐμοί,
 Ἀνύσας τί, δίδουε θάπτον. ΣΤ. Ἐς πῶ χεῖρένιμι
 Δός μοι μελιπτεῖταιν περτέρον. ὡς δὲ δὸκ' ἔγωγ,
 Εἶσω καταβάνων ὡς περ ἐς Τροφονίει;
 ΣΩ. Χάρη. τί κυπιάζεις ἔχων πᾶσι ἢ θύραν;

Κομμάδιον κώλων ἡ.

ΧΟ. **Α** Δ' ἴδι χεῖρον, ἢ ἀνδρείας
 Εἶνεκε ταύτης.
 Εὐτυχία χηϊστ' αἰ-

δρόπα, ὅπ' ἐροήκων
 Ἐς βαθύ τ' ἡλικίας,
 Νεωτέρους ἢ φύσιν αὐτῶ
 Παράμαθ' ἡσυχάζει,
 Καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.

Παράδοσις κώλων μί.

Ω Θέοι μὲν οἱ κατὰ πρῶτον ἔγωγ' ὑμᾶς ἐλδοθέροισι
 Τάληθ' ἢ τὴν Διόνυσον, ἢ ἐκδρέφαντά με.
 Οὐ τὼ νικήσαμεν ἔγωγ' κ' νομιζοίμεν σοφίαν,
 Ὡς ὑμᾶς ἡγήμενος εἶναι θεατὰς δεξιῶς,
 Καὶ ταύτῃ σοφώτατ' ἔχον τ' ἐμῷ κομμοδίῳ,
 Πρώτους ἡξίωσ' ἀναγνῶσ' ὑμᾶς, ἢ παρέχε μοι
 Ἐργὴν πλείστον. εἴτ' ἀνεχώρου ὡς ἀνδρῶν φορπικῶν
 Ἡ' πηδεῖς, ἢ ἀξιός ὦν. ταύτ' οὐδ' ὑμῖν μέμφομαι
 Τοῖς σοφοῖς, ἂν ἔνεκ' ἔγωγ' ταύτ' ἐπεσφραγισθῶμεν.
 Ἀλλ' ἔδ' ὡς ὑμῶν πύθ' ἐκὼν περ δάσω εἶναι δεξιῶς,
 Ἐξότα γὰρ ἐνθάδ' ὡς ἀνδρῶν, οἷς ἡδὺ κ' ἐλάνην.
 Χ' ὡς σόφρον γὰρ ἔτ' ὡς κατὰ πύθον, ἄριστ' ἡκιστα τῶν.
 Καὶ ὡς παρθένος γὰρ ἔτ' ὡς καὶ ἐξ ὡς ὡς μοι τεκέην,
 Ἐξέδρατ' αἰεὶ δ' ἐτέρω πτελέσσ' ἀνέλετο.
 Ἡμεῖς δ' ἐξέδρατ' ἡμεῖς γυναικῶς, κατὰ δὲ δόξατε.
 Ἐκ τῶν μοι πρὸς ὡς ἡμῖν γνώμης ἔστι ὅρνια.
 Νῦν οὐδ' ἡλέκτερον κατ' ἐπένιν, ἢ δ' ἡ κομμοδία
 Ζητῶσ' ἡλάνην, ὡς περ πύθον, θεατ' ἔτ' ὡς σοφοῖς.

(Τῶν)

So. Nihil: sed nudos ingredi leges iubent.

S. T. Atqui ego non ingredior, ut hinc auferā aliquid.

So. Depone, quid nugaris? S. T. Dic hoc jam mihi,

Si diligens fuero, atque cupidē didicero:

Quinam similis ex discipulis tuis ero?

So. Nihil ab ingenio Chærephontis differes.

S. T. Væ mihi misero! nam fiam semimortuus.

So. Non fies, ne dixis: sed sequere me ocyus,

Ut perficias aliquid, propera. S. T. In manum prius

Des mellitam placentam. Vah, ut mihi metuo,

Intrans, non secus ac si antrum adeam Trophonii!

So. Perge, quid hic ita circumspēctas juxta ostiū?

Chorus.

C. H. **I** Pede fausto, propter robur
Magnanimum istud.
Prosperitas viro adsit,
Quod spacium senectæ

Emeritæ cum tetigit,
Tamen negotiis animum suum,
Ut juvenis, applicat,
Et sapientiam auget.

Transitus Chori.

O Spectatores, ego ad vos loquar, quæ vera sunt,
Liberè, per Dionysum, qui me eduxit parvulū.
Sic ego vincā & æstimer sapiēs, ut vos æstimo
Spectatores cādidos esse, & hanc Comœdiam

Præ aliis, quas scripsi, omnibus, ducere sapientissimā.

Utque vos primū rogavi, uti gustetis hanc, mihi

Quæ multum fecit negoti. Post secessi à viris

Victus sordidis, indignè: quod nunc vobis queror,

Qui hic adestis sapientes, & quorum hæc ego gratiā

Commentatus sum: non ut vos volens prodā bonos.

Ex quo enim hic apud viros, quibus est suave dicere,

Et apud quos Cincædus & Castus optimè audiunt,

Ego (nanque adhuc eram virgo, nec licebat mihi

Pārere) exposui fœtum, quem quæpiam alia sustulit:

Vos autem educaſtis ingenuè, atq; iſtituiſtis probè.

Ex hoc ſi dā apud vos ſunt ſententiæ testimoniā.

Nunc ergo ſecundum Electram illā iſthæc Comœdia

Queritans venit, ſi fortè in ſpectatores bonos

Incidar.

(Γνώσι) γὰρ, ὡς περ ἴδῃ, τὰ δελφὴ τ' ἐόσφυρον.)
 Ὡς ὁσάφρον ὅτι φύσιν, σκέψαθ'. ἥ τις πρῶτα μῦθον
 Οὐδ' ἔν ἡλθε βαλὼν σκῆπτρον καὶ φέρον,
 Ἐρὺδρὸν δ' ἄκρον, παχὺ τοῖς παιδίοις ἔν' ἡ γέλωτος.
 Οὐδ' ἔσκωψε σὺν φαλακροῦς, οὐδ' ἐκέρδαχ' ἐλπίαν
 σεν.

Οὐδ' ἀρεσβύτης ὁ λέγων τάπη, τῇ βακτηρίᾳ
 Τύπει τ' παρόντ', ὅ φανίζον ποιητὰς σκώμματα.
 Οὐδ' εἰσῆξε δ' αἰδώς ἔχουσ', ἔδ' ἰδ' ἐβόη.
 Ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἐπεσι πιστεύουσ' ἐλήλυθεν.
 Καὶ γὰρ μὲν τοῖς τοῖς ἀνὴρ ὢν ποιητὴς, ἐκομῶ,
 Οὐδ' ὅ μιν ζήτησ' ἔαπατ' ἄν, δὲ καὶ τρεῖς ταῦτ' ἐπέ-
 γων.

Ἀλλ' αἰεὶ κατὰς ἰδέας εἰσφέρων σοφίζομαι,
 Οὐδ' ἐν ἀλλήλαισιν ὁμοίως, καὶ πάσας δεξιὰς.
 Ὅς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἐπαισ' ἐς τὴν γαστέρα.
 Κέκετ' εἰσαυδὴς γ' ἐπεπλήδυσά γ' αὐτὴν καὶ μῦθον.
 Οὐπιδ', ὡς αὐτὰς παρέδωκεν λαλῶν τ' ἀνέρολος,
 Τῆτον δ' ἐλαιοὶ καλετ' ἄν, αἰεὶ καὶ τὴν μητέρα.
 Εὐπολὶς μὲν τ' Μορικῶν σφραγίσαν παρὲλκυσε,
 Ἐκρέψας τὸν ἡμετέρως ἰπώεας κακὸς κακῶς,
 Προδίδας αὐτῷ γκαδὴν μεθύοντι, τὴν κόρδακος ἐννεα.
 Ἡν' Φρυγίχος πάλαι πεποίνχ', ὡς τὸ κῆτος ἡδύεν.
 Ἐξ' Ἐρμιππος αὖτις πεποίνκων εἰς τ' ἐπέρβολον.
 Ἀλλοιτ' ἢ δὴ πάντες ἐρείδοντες εἰς τ' ἐπέρβολον,
 Τὰς εἰκὲς τῶν ἐγχείλων τὰς ἐμὰς μιμνέμενοι.
 Ὅς περ οὐκ ἐπὶ τοῖς γαλᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαίρειν.
 Ἡν' οὐδ' ἐμὸν καὶ τοῖς ἐμοῖς ἀφραγνῶν δ' ὀρέμεσθαι,
 Εἰς τὰς ὥρας τὰς ἐτέρας εὐφρονεῖν δοκῆστέ.

Ὡδὴ καὶ στροφή κώλων εἰς.

ΧΟ. **Υ**ψιμέδοντα μὲν δὴ τῶν
 Ζῴων τύραννον, ἐς χορὸν
 Πρῶτα μέγαν κικλήσκω,

Τὸν τε μεγαδὲν ἰαί-
 κης ταμίαν, γῆς τε καὶ ἀλ-

Incidat: (nam cincinnum si videat fratris, statim
Agnosceret:) sed quàm sit hæc casta, vos cognoscite.
Primum non venit aliquid confluens coriacium,
Rubrum, humile, à summo densum; ut sit pueris ri-
sui: neque

Insectata calvos est; nec saltavit cordacem:
Neque senex, qui metra canit, præsentē baculo fecit:
Amoris è conspectu maledictis mordacibus:
Neque rædiferam introduxit: sed neque Heu Heu
elamitat:

Sed sibi ipsa & versibus fidens, in scenam venit.
Atqui ego vir talis, Poëta talis, nihil superbio:
Neque vos quærto fallere, bis terque introducendo
eadem:

Sed novas subin' formas infero, argutè & catè
A me inventas, nihil inter se similes; omnes probas:
Qui etiam magnum illum Cleonem, in ventrem o-
lim perculi;

Neque deinù insultavi ipsi iacenti. Verùm hi Comici
Novitii, ut semel dedit ansam ad scribendum Hyper-
bolus, (simul.

Miserum istam semper proculcant, & matrem eius
Eupolis quidem Maricam primum in scenâ protulit,
Nostrosque EQVITES in alium habitum male
commutavit malus,

Addiditq; anum ebriam ad delatandum Cordacem:
Qualem olim introduxit Phrynichus, devorata à
veluâ (perbolum;

Maris. Exinde novam rursus fecit Hermippus in Hy-
Et nunc cæteri simul omnes ingruunt in Hyperbolū,
Imitantes meam de anguillis fat noram imaginem.
His quicumque applaudit, is ne delectetur meis.

Sin voluptatem aliquam ex me meisque inventis
percipitis;

Reliquum in tempus rectè vos sapere iudicavero.

Strophe, Conversio Chori.

P Rincipiò Iovem Optimum
Maximum, ad hunc chorum invoco,
Cœlicolam potentem:
Et validum tridente Deum,
Qui pelagus salūpens,

Gravis.

μυρᾶς θαλάσσης ἄγχιον μοχλοδυνῶ·

Καὶ μεγάλων ὕμων ἡμέτερον πατέ-

ρ' Αἰθέρα σπένοντα τονβισθρέμμονα πάντων·

Τὸν δ' ἰππωνώμων ὡς ὑπὸ-

λάμπρεσι ἀκλίσιν κατέχῃ

Γῆς πᾶσιν, μέγας ἐν θεοῖς

Εἶν' ἀνθρώποις τε δαίμων.

Ἐπὶ ῥήματι σίμων κ'.

ΧΟ.

Ω

Σοφώτατοι θαλάμῳ, δεῦρο τῶν προέχοντι.

Ἡ δὲ κληῖς γὰρ ὕμιν μεμφόμεσθ' ἐκαστῶν.

Πλείστα γὰρ τῶν ἀπάντων ὠφελέσας τ' ἐπὶ

λιν.

Δαίμονων ἡμῖν μόνως ἐθέλει, καὶ σπένδετε.

Αἶπνες τῆς αἰῶνος ὑμᾶς. ὡς γὰρ ἡ περὶ Ἑσόδου

Μηδενὶ ξυῶνός, τότε ἡ βερνταῖον, ἡ περὶ Ἑσόδου.

Εἴτα τ' εὐοῖσι ἐχθρὸν βυρσοδέψιν Παφλαγόνα

Ἡ νύχ' ἡρεῖται σεαυτὴν, τὰς ὀφρὺς σωτήριον,

Καποῖσιν ἐφ' ἡμέρας βερντὴ δ' ἐρράνη δι' ἀσεβείας.

Ἡ Σελυῖ δ' ἐξέλιπε τὰς ὁδούς· ὁ δ' ἡλίου

τῶν δρυαλίδων εἰς αὐτὴν ὁδὴν σωτήριον,

Ὅ φανερὸν ἐφάσκει ὑμῖν, εἰ σεαυτὴν ὁ Κλέων.

Ἀλλ' ὅμως εἰλεῖτε τῶν. φασὶ γὰρ δυσβουλῶν

τῆς τῆ πόλεως περὶ τῶν ταῦτα ὑμῖν τοῖς τοῦ θεοῦ

Αἶπ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτη, ὅππότε βέλπον τρέψιν.

Ὡς δ' καὶ τὸ ξυνοῖσι, ῥαδίως διδάξομεν.

Ἡ Κλέων τ' ἄρτι δῶρον ἐλόντες, καὶ κλοπῆς

Εἴτα φιμώσιντε πᾶσι τῶν ὑμῶν τ' αὐχένα,

Αὐτὸς εἰς τ' ἀρχαῖον, ὑμῖν ἐπὶ καὶ ἐμάρτη,

Εἴτε τὸ βέλπον τὸ πρᾶγμα τῆ πόλεως ξυνοῖσι.

Ἀνταδὴ καὶ ἀντιστροφὴ κώλων β'.

ΧΟ.

Α

ΜΦΓ· οἱ αὐτοὶ Φοῖβ' ἀναλῆ

Δίλιε, Κωθίαι ἔχον,

Τ' ὑπὸ τῶν ἀντίων.

Ἡ τ' Ε' φέσιν μάχημα πᾶσι.

Ἐν τῇ

Gravisque terræ vada cæca quassat:
 Eximiumque patrem celeberrimi
 Nominis æthera, vitæ hominum omniparentem:
 Illumque equorum domito-
 rem, qui humum illustrat radiis;
 Ipse magnus apud Deos,
 Numen terricolisq̃ue.

Additamentum.

O Sapientissimi Spectatores, huc advertite;
 Quoniam affectæ injuriâ, contra vos heic que-
 rimoniâ

Instituimus. nam cùm nos, præ cæteris Diis omnibus,
 Urbem hanc plurimum locupletemus, vos nobis ex
 Deis

Solis, neque sacrificatis, neq; libatis: quæ plurimum
 Conservamus vos. Nam si quando comitiorû exitus
 Non sit commodus, tum aut conamus, aut pluviam
 damus. (trium,

Equidem Diis infestum Paphlagona illum coria-
 Quando exercitus ducem creastis, nos supercilia
 Contraximus, & horrendum fecimus: erupitq; igneû
 Tonitru cum corusco fulgure: Lunâq; deseruit vias:
 Et Sol contracto statim in sese lucernæ ellychnio,
 Noluit lucere vobis, si Cleonem exercitus
 Legereris ducem: & vos legistis tamen. Hoc est, quod
 ferunt

Stulta consilia huic inesse civitati; sed tamen
 Ea, quæ vos peccatis, in melius Deos convertere.
 Quomodo autem hoc profuturum sit, faciliè docebi-
 mus (ambitus,

Si Cleonem Larum illum, furti damnatum, atque
 Capiatis, gulâq; ligno interstringatis, tunc ad statum
 Pastinum redibunt omnia, & si quid fuit antehac
 Peccatum a vobis, id in melius cedit Reipublicæ.

Antistrophe. Opposita Conversio Chori.

Hvc ades, ô Apollo Rex
 Delic, Cynthiam tenens,
 Altijugum cacumen:
 Quæ te Ephesi beata habes

χευσαν ἔχες οἶκοι, ἐν ᾧ
 Κόσσει σε Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν·
 ἢ τ' ὀπιχάριος ἡμετέρᾳ θεῷ,
 Αἰγίδος πύργος, πολὺς ἄρ' ἑτάνα·
 Παρυσίαν δ' ὅς κε πύργων·
 Πάτρυν, τῶν πόλεως στελαγῆ,
 Βάκχαις Διήριπν ἐμ' ὀρέπων,
 Καμχαῖς Διόνυσος.

Ἀντεπίρρημος ἵκων κ.

ΧΟ. **Η** Νίχ' ἡμεῖς δεύρ' ἀφορμάσθαι παρ' ἐξουσίαν.

Ἡ Σελίω συντυχῶς ἡμῖν, ἐπέσχε φερέσθαι,
 Πρῶτα μὲ χαίρειν Ἀθωάριστ', καὶ τοῖς ξυμμάχοις·
 Εἶτα θυμωμένη ἔφασκε· οἷον γὰρ πεποιθέναι,
 Ὡφελῶς ὑμᾶς ἀπανταί, ἐ λόγους, ἀλλ' ἐμφανῶς.
 Πρῶτα μὲ τ' μιλῶς εἰς θεῶν ἐκ' ἐλαττον, ἢ διερχομένη·
 Ὡς τε καὶ λέγειν ἀπανταί, ἐξιώντας ἐσπέραις,
 Μὴ αἰῶν παρ' ἐλπίδ' ἐπ' ἐλπίδ' ὡς Σελίω αἰὲς καλόν.
 Ἀλλὰ τ' εὐδοκῆν φησὶν ὑμᾶς· καὶ ἀρῆν τὰς ἡμέρας
 Οὐδὲν ὀρθῶς, καὶ αὖτε καὶ κάτω κυδοισθῶν.
 Ὡς τ' ἀπ' ἐλπίδ' φησὶν αὐτῇ εὖ θεὸς ἐκάστοτε,
 Ἡνίκ' ἂν φθόδιον δεινὸν κατὰ σὺν οἴκαδε,
 Τῆς ἐορτῆς μετ' ἔχοντες, ἐλθόντων τῶν ἡμερῶν.
 Καθ' ὅταν θύῃς δεινὸν, σπένδεις καὶ δικάζεις.
 Πολλὰ κίς δὲ ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπάσιαν,
 Ἡνίκ' ἂν πινθῶμεν, ἢ τ' Μέμνον', ἢ τ' Σαρπηδόνα,
 Σπένδεις ὑμᾶς, καὶ γελᾷ, ἂν δ' ἂν λαχὼν ὕπερβουλος
 Τῆς ἐορτῆς μετ' ἔχοντες, κατὰ τ' ὕψ' ἡμῶν τῶν θεῶν
 Τὸν σέφειν ἀφ' ἑρῆς· μάλλον γὰρ ἄπως εἴσε·
 Κατὰ Σελίω ὡς ἀρῆν καὶ τ' εἰς τὰς ἡμέρας.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Β'. ΣΚΗΝΗ Α'.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΜΑ' Ἀναγκῶν, μὴ τὸ Χάος, μὴ τ' Αἴα,
 Οὐκ εἶδον ἄπως ἀνδρ' ἀχρεῖς ἔδεινα,
 Οὐδ' ἀπορῶν, ἢ δὲ σκαμνόν, ἢ δὲ πηλοσμίνα.

Ex solido testā domus

• Obryzo: ubi Iydæ nurus te honorant.

Tuq̃ue soli in ligēna ò Dea Cecropis:

Agida quz quatis, urbipotens Minerva: &

Parnasi tu scopuli

Rector, qui ignitis facibus

Inter Thyadas eminet

Gomellator Iacche.

Oppositum Additamentum.

Quando nos huc instructi fuimus via contēdere,
Luna in occurſu nobis obvia mandavit, dicere
Prīmū Athenienſibus salutem, & sociis omni-
bus:

Postea se irasci dixit, propter graves injurias

Pro beneficiis, quę non ore ineat, sed te ipsa cōprobet.

Prīmū singulis mēſibus, ad cædas non minus dra-
chmā

Præstat: ut nunc omnes dicant exeuntes vespere,

Ne facem emas puer: nam Lunæ lumē est præfulgidū.

Alia vos benè facere dicit: at nullos rectè dies

Transigere, sed hic sursum atque deorsum confunde-
re omnia:

Ac proinde sibi minari ait Deos subinde, cū

Frūstrantur convivio, & domum redeunt, festi sui

Compotes non redditi, juxta dierum idoneam

Rationem. Sed & cū sacrificare oportet, vos reos

Quæſtioni accipitis, & judicia exercetis fori.

Sapē autem cū nos Dea jejnamus jejunium;

Quando nimirū lugemus Memnona, aut Sarpedonē;

Ibi vos libatis, vel etiam rideris, quōd Hyperbolus,

Hoc anno designatus scriba sacrorum, a nobis fuit

Iterum privatus coronā: nam sic citiūs sciverit,

Quōd dies vitæ ipsum oporteat ad Lunam traducere.

ACTVS II. SCENA I.

• SOCRATES, STREPSIADES.

PER Halitum, per Chaos atrum, per Aëra,

Nunquam vidi ego quenquam ita ingenio agre-
ſti & hebeti,

Ita perplexum atque obliuioſum, velut hic est

Ος πεσκαλαδυμυπ' ἄπ' α μικρὰ μανθάνων,
 Ταύτ' ὀπλήσασθαι πρὶν μάθειν. ὁμῶς γε μὲν
 Αὐτ' κεκλῶ θυεξέειδ' αὖτε πρὸς τὸ φῶς.
 Πῶς Στρεψιάδης; ἐξήτ' ἄσκατ' ἔτι λαβάν.
 ΣΤ. Α' μ' ἐκ' ἐσσι μ' ἐξ' ἀνεγκέν οἱ κέρεις.
 ΣΩ. Α' νύσας τί, κατὰ δου, κ' ἀπείσχετ' ἐν οὐν. ΣΤ. ἰδὲ.
 ΣΩ. Α' γ' εἰ δὴ τί βάλ' ἀπὸ τανυ μανθάνει.
 Ων ἐκ' ἐδιδάχθης ἀπὸ ποτ' ἐδέν; εἰπέ μοι.
 Πότερα πρὶν μέτρων, ἢ πρὶν ἐπ' ὧν, ἢ ρυθμῶν;
 ΣΤ. Πρὶν τῶν μέτρων ἐγώ γ'· ἐναγὺς γὰρ ποτε
 τ' π' ἀλφειταιμοῖς παρεκόπην διχρηκῶ.
 ΣΩ. Οὐ τὸτ' ἐρωτῶ σ'· ἀλλ' ὅτι καλλίστον μέτρον
 ἦν εἶ; πότερον, τὸ τρίμετρον, ἢ τὸ τετραμέτρον;
 ΣΤ. Ε' γὰρ μ', δὲν ποτέ τιν' ἠμικτέες.
 ΣΩ. Οὐδὲν λέγεις, ὅ νύ τι πε. ΣΤ. πρὶν ἐν οὐν ἐμοί;
 Εἰ μὴ τριμέτρον, ὅς τιν' ἠμικτέον.
 ΣΩ. Ε'ς κόσασθαι, ὡς ἀγροικὸς εἴ κ' εὐσμεθίης!
 Τὰ χύγ'· ἀπ' ἀμύκας μανθάνειν σὺ πρὶν ρυθμῶν;
 ΣΤ. Τί δέ μ' ἀπὸ κλήσας; οἱ ρυθμοὶ πρὸς τάλφεται;
 ΣΤ. Πρῶτον μὲν κομφὲν ἐν σιωπῇ.
 Εἴτ' ἐπαιεῖν ὑποῖς ὅτι τῶν ρυθμῶν.
 Κατ' ἐνὸ πλιν, χ' ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ δάκτυλον.
 ΣΤ. Κατὰ δάκτυλον; νῆτ' δὲ, ἀλλ' οἶδ'. ΣΩ. εἰπέ δέ.
 ΣΩ. Τίς ἄλλος ἀντὶ τῆς τῆς δακτύλου;
 Πρὸς τῶν, ἐπ' ἐμὸν παιδὸς ὄντος, ἐτοσί.
 ΣΩ. Α' χεῖρας εἴ, κ' σκαῖος. ΣΤ. ἐγὼ, ἀίξουρ;
 Τέτων ὅπ' ἔμω μανθάνειν ἐδέν. ΣΩ. τί δέ;
 ΣΤ. Ε' κέν' ἐκείνο, τ' ἀδικάτατον λόγον.
 ΣΩ. Α' μ' ἔτερον δέει σε πρὸς πρὸς τῶν μανθάνειν,
 τῶν τετραπόδων ἀπ' ὅσιν ὀρθῶς ἄρρενα.
 ΣΤ. Α' μ' οἶδ' ἐγώ γε τ' ἄρρεν, εἰ μὴ μάινομαι.
 Κεῖός, τεύχης, ταύρος, κύων, ἀλεκτρυόν.
 ΣΩ ΚΡΑΤ. Ο' ῥῶς ἀπαχθὸς; τίς τε θήλειαι κα-
 λῆς
 Α' λεκτρυόνα χ' ταυτὸ κ' τ' ἄρρενα.
 ΣΤ. Πῶς δὴ φέρε; ΣΩ. πῶς; ἀλεκτρυὸν καλεῖται
 τρυόν.
 ΣΤ. Νῆτ' Ποσειδῶν· νῦν δ' ἐπ' ὡς μεχέ κελῆν;
 ΣΩ. Α' λεκτρυόνα; τόν δ' ἔτερον ἀλεκτρυόν.
 ΣΤ. Α' λεκτρυόνα; εὐγε νῆτ' ἀέρεα.

Strepsiades, qui etiam nugamenta levicula,

Et ludicra, quæ discit, prius obliviscitur,

Quam didicerit. Sed evocabo ipsum foras,

Huc in claram lucem. Vbinam Strepsiades? age

Exi, & grabatum unum affer huc tecum illicet.

ST. At cimices non sinunt efferre me. SO. ocyus

Propera, & depone, & advorte animum sedulo.

ST. Eccum me. SO. age tu, quid vis primum discere,

Quod antea nunquam didiceris? cedo mihi:

Virum de mensuris, aut versibus, aut Rhythmis:

ST. De mensuris equidem. Nam nuper admodum

Pollinator emunxit me duobus congiis.

SO. Non hoc te rogo, sed quodnam metrum judices

Pulcerissimum: utrum Trimetrū, an verò Tetrametrum?

ST. Ego nullum melius esse judico metrum,

Quam est semisextarius. SO. nihil dicis, mi homo.

ST. Depone pignus, an tetrametron non siet

Dimidium semisextarii. SO. abi hinc in mala cruce:

Quam tu ingenio agresti es! quam porro indocilis es!

Sed forte citius addiscere possis Rhythmos?

ST. Quid ad farinam proderunt mihi Rhythmi?

SO. Primò quidem in convivio ut sis bellatulus:

Deinde, ut possis intelligere, qui modus

Saltationi armatæ competat optimè.

Qui rursus ad Dactylum quadrat quam maximè.

ST. Ad Dactylum? sanè hoc novi. SO. dic, quomodo?

ST. Quis enim alius sit digitus, quā isthic, quē vides?

Nam Dactylus hic erat, cum ego adhuc essem puer.

SO. Nullius pretii homo, & perquam sinister es.

ST. At ego nihil horum quicquam cupio discere.

SO. Quid igitur? ST. illud, illud verbum injuriam

SO. Sed oportet te alia prius, quā isthuc, prædiscere:

Quæ masculini generis sint animalia.

ST. At novi ego, quod sit masculum, nō insanio.

Aries, taurus, hircus, canis, & gallus. SO. viden?

Obsecro, quid ægri acciderit tibi? nam fœminam

Maremque uno galli nomine tu appellitas, (itidem)

ST. Dic, quomodo? SO. Quomodo? gallus & gallus

ST. Ita per Neptunum? sed quomodo me oportuit

Hæc nominare? SO. Gallinam, & gallum alterum.

ST. Gallinam? ita est per aëra. Et pro hoc unico

Ω'ς' ἀντί πῦτος ἢ διδ' ἀγματος μόνου,
 Δι' ἐφ' ἡρώσῳ σε κύκλω ἢ κάρδοπον.
 Σω. Γ' δ' ἄλλ' αὖθις τῷδ' ἔπεσον ἢ κάρδοπον,
 Ἀρρενα καλῆς θήλειαι ἔσαν. Μτ. πῶς ὅτι
 Ἀρρενα καλῶ γὰρ κάρδοπον; Μω. μέλεις ἀγα.
 Ω' ἄπερ γε κ' Κλεινύμην. Στ. πῶς δὴ, φεραται.
 Μω. Ταῦτ' ἐμὸν αἰσῶται σοι κάρδοπος Κλεινύμην.
 Μτ. Ἀλλ' ὦ γὰρ' ἐδὲ λῶ καὶ δόπος Κλεινύμην,
 Ἀλλ' ἐν δυνάει σφραγίστη γ' ἀνεμάπτετο.
 Ἀτὰρ τοιοῦτον πῶς με χεῖρ καλῆν; Σω. ὅπως;
 Τῶ κάρδοπῳ, ὡς περ καλῆς ἢ Σωστράτην.
 Μτ. Τῶ κάρδοπῳ θήλειαν, ὀρθότατον λέγεις;
 Ἐκείνο δὲ λῶ ἄν, κάρδοπῳ, Κλεινύμην.
 Μω. Ἐπὶ δὴ γὰρ πῶς τ' ὄνομα τῶν μαθεῖν σε δεῖ.
 Α' π' ἄρρεν' ὄναι, ἀπὸ δὲ αὐτοῦ θήλεια.
 Μτ. Ἀλλ' οἷός τ' ἔγωγ' ἀθήλει' ὄναι. Σω. εἰπὲ δὴ.
 ΜΜτ. Λύπλαι, Φίλων, Καλὴτα γόρα, Δημοτρία.
 ΜΜω. Ἀρρενα ὅτι αἰσῶται ὄνομα τῶν; Στ. μυρία.
 Φιλόξενος, Μελισσίας, Ἀμυνίας.
 Μω. Ἀλλ' ὦ πῶς ἴσῃς, ταῦτα γ' ἔσ' ἐκ ἄρρενα.
 Μτ. Οὐκ ἄρρεν' ὑμῖν ὄναι; Σω. ἔδαμῶς γ', εἰπεῖ
 Πῶς ἂν καλῶσας ἐντυχῶν Ἀμυνίας.
 ΜΜτ. Ο' πως ἂν; ὡδὲ, δεδωρ, δεδρ' Ἀμυνίας.
 ΜΜω. Ο' ῥᾶς; μιν ἄρρενα δὴ ἢ Ἀμυνίας καλῆς.
 ΜΜτ. Οὐκοῦν δικαίως, ὅπως ἐσφραγίσθη.
 Α' τὰρ τί ταῦτ' ἀπάντες ἰσχυρὸν μανθάνω;
 Μω. Οὐδὲν μὰ Δί'· ἀλλὰ κατακλινεῖς θιθεῖς.
 Στ. τί δρῶ;
 Μω. Ἐκφροντισὸν τι γὰρ σε αὐτῶν φεραμάτων.
 ΜΜτ. Μὴ δὲ τῷδ' ἰκετεύω σ' ἐνθάδε; ἀλλ', εἰπέρ γε χεῖρ,
 Χαμῆμ' ἔασιν αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντισαί.
 Μω. Οὐκ ἔτι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. Στ. κερκοδαίμων ἐγὼ
 Οἶαν θήλειαν πῶς κέρεισι δώσω τήμερα!
 Μω. Φροντίζε δὴ, κ' δι' ἡδρῆ,
 Πάντα πρόπον τι σαινοῖ
 Μτ. ὅπως πυκνάσας.
 Ταχύς δὲ ὅταν γ' εἰς ἄπορον πέσης,
 Ἐς ἄλλο νόμον νόμον φρενί.
 Τ' πῶς δὲ ἀπέσω γλυκύθυμος οἰμάτων.
 ΜΜτ. Ἰαπατά! ἰαπατά!
 Μω. Τί πάχης; τί κάμνεις;

Documenta ego farinā conspergam omnem tibi
Nunc Cardopum, seu mastram tuam pistoriam.

SO. Ecce autem iterum peccas; cum dicis Cardopū;
Maremq; facis, quæ sit fœmina. ST. quomodo marem
Voco Cardopum? SO. videlicet, ut Cleonymum

Marem vocas. ST. dic, quomodo? SO. quia Cardopus
Idem tibi valet, prorsum, quod Cleonymus.

ST. Atqui, bone vir, Cleonymo haud est Cardopus;
Vt qui farinam subigit in mortario.

Sed quomodo posthac nominari oportet hæc?

SO. Quomodo? dic Carpopam; ceu dicis, Sostratam.

ST. An verò rectius vocas hanc Cardopam?

At illud erat dicere Cardopa, Cleonyma.

SO. Præterea oportet te etiam discere nomina;

Quæ masculina, quæque fœminina sint.

ST. At novi ego, quæ sint fœminina. SO. dic, age.

ST. Lyßilla, Philinna, Cleragora, Demetria.

SO. Sed quænam masculina sunt? ST. innumera; ceu,
Philoxenus, Meleßias, Amynias.

SO. Miserum te: non sunt masculina hæc nomina.

ST. Non sunt hæc vobis masculina? SO. neutriquam;

Nam si tu in Amyniam incidas, quomodo vocas?

ST. Hoc scilicet modo: Age huc, huc ades Amynia.

SO. Vidēsne? Amyniam vocas tu fœminam.

ST. Merito: ut qui projectis armis non militat.

Sed quorsum hæc discō, nota quæ sunt omnibus?

SO. Nequaquam, per Iouem: sed age, accumbe.

ST. quid agam?

SO. In euram aliquam tuarum rerum incumbito.

ST. At obsecro, ne in hoc lecto: sed si ita opus est,

Sinito me humi jacentem aliquid meditarier.

SO. At præter hæc non sunt alia loca. ST. miserum

Me, quas hodie pœnas exoluam cimicibus!

SO. Excogita & dispice quid.

Teque met ipsum in omnes

Converte partes:

Et sicubi in rem dubiam incidēs,

Ibi tuam mentem ab arce aliō:

Sed somnus hic absit ab oculis tuis.

ST. Eheu, heil! proh dolor, heil mihi!

SO. Quid est? quid malis fers?

ΣΤ. Ἀπόλλυμαι θήλειος! ἐν τῇ σκίμπος
 Δάκνυσί μ' ἐξέποντες οἱ Κορώνιοι,
 Καὶ τὰς πλυγὰς διαδ' ἀπ' αὐτοῦ,
 Καὶ τὴν ψυχὴν ἐκτίνετο,
 Καὶ τοῦ ὄρχου ἐξέλακτο,
 Καὶ τὴν φρεσὶν διόρυπτο.
 ΚΑΙ Μ' ὁποῖον. ΣΩ. μὴ νυκτὶ βαρέως ἀλγὶ λίαν.
 ΣΤ. Καὶ πῶς, ὅτε με
 Φρουδα πα' χεῖμαται, φρουδὴ χροιά,
 Φρουδὴ δὲ ἡ ψυχὴ, φρουδὴ δὲ ἡ μέσος.
 Καὶ πῶς ταῖς ἐπὶ ταῖς κακοῖς,
 Φρουρὰς ἔδωκεν
 Ολίγη φρουρὸς γελῶμαι.
 ΜΩ. Οὗτος τί ποιεῖς; ἔχει φροντίδας; ΣΩ. ἐγὼ;
 Νὴ τὴν Ποσειδῶν. ΣΤ. καὶ τί δὴ τ' ἐφροντοῖς;
 ΜΩ. Ὑπὸ τῆς κόρου ἐπὶ με τί φρεσὶ φθίσει.
 ΜΩ. Ἀπολεί κακίς. ΣΤ. ἀλλ' ὦ γὰρ, ὁποῖον ἀρ-
 τῶς.
 ΜΩ. Οὐ μαλ' ἀκίς. ἀλλὰ περικαλυπία.
 Εὐρητέος γὰρ νῆς ὁποστερητικός,
 Καταλόγη. ΣΩ. οἶμοι, τίς ἂν δὴ τ' ὁπτάλοι
 Ἐξ ἀνακίδων γινώμιεν ὁποστερητίδα;
 ΜΩ. Φέρε γινώμιεν, ἀδρήσω φρεσὶν ὅ, π' ὄρεται τυττοῖς.
 Οὗτος καθόδους; ΣΤ. μὰ τὴν Ἀπόλλω, γὰρ μὲν.
 ΜΩ. Ἐχέ τί; ΣΤ. μὰ Διὸς, ἔδεν ἐγὼ γ'. ΜΩ. ἔδεν πᾶν-
 τυ;
 ΣΩ. Οὐδὲν γε πλὴν, ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.
 ΣΩ. Οὐκ ἐγκαλυφάμενος ταχέως π' φροντοῖς;
 ΣΤ. Περὶ τῆς; σὺ γάρ μοι τὰ το φράσον, ὦ Μάκχατος.
 ΣΩ. Αὐτὸς ὅ, π' βέλῃ φρεσὶν ἐξδρεῖ, λέγει.
 ΣΤ. Αχίκοας μυριάκις ἀ' γὰρ βέλομαι.
 Περὶ τῆς τῶν, ὅπως ἂν δοσθῶ μηδενί.
 ΜΩ. Ἰθύνω, καλύπτω, καὶ χάσας τ' φροντοῖς
 Λεπλῶ, τ' μικρὸν φρεσὶν πα' φράγμαται,
 Ὅρθως διαφρονῶ καὶ σκοπεῖν. ΣΤ. οἶμοι, τάλας!
 ΜΩ. Ἐπὶ ἀτρέως καὶ ὁπορὶς π' τῆς νοημάτων,
 Ἀφείδ' ἀπλᾶς κατὰ τὴν γινώμιεν πάλιν
 Κίησον αὐτὸς αὐτὸ, καὶ ζυγώθρισον.
 ΜΩ. ὦ Σάκχατος, τίδ' οἶμαι φιλᾶτον! ΣΩ. τί, ὦ γέρον;
 ΜΩ. Ἐχὼ τέκε γινώμιεν ὁποστερητικῶν.

ΜΩ. Ἐπὶ τῆς

ST. Per'o miser! nam prorepentes è thoro

Me Cimicenses cives infestant admodum,

Et costas morsu discerpunt,

Et vitam è membris exugunt,

Et testes ipsos evellunt,

Et totum perfodiunt anum:

Et ineperdunt. SO. ne nimis acerbè istuc feras.

ST. At quomodo? cùm

Nulla pecunia, color nullus,

Nec vitæ in mesit quicquam, nullum

Calceamentum: insuper excubia-

rum sum satur,

Propè nullus fio, miserque.

SO. Heus tu, quid agis? nil commentaris? ST. Egon?

Per Neptunum. SO. quid ergo commentatus es?

ST. An aliquid in me reliquum fiet à cimicibus:

SO. Malè pereas. ST. at, ò bone vir, jam antè perii.

SO. Non decet ita mollè esse: sed obnubenda facies:

Et inquirenda apta ad fraudem sententia,

Et impostura. ST. vah quis injicit mihi

Nunc ex agnitis pellibus sententiam,

Ad fraudandos cimices aptam? SO. sine videam

Primum, quid hic agat. Heus dormin? ST. non, per

Iovem.

SO. Habes aliquid? ST. nihil equidem. SO. an prorsus

nihil?

ST. Nihil prorsus habeo, nisi penem in dexterâ.

SO. Nihilne coopertus jam commentaberis?

ST. Quâ de re? dic, obsecro, mihi, mi Socrates.

SO. Dic tu ipse, quid primum perscrutari velis?

ST. Decies millies jam audisti, quid velim:

De usuris, ne quid reddam cuiquâ. SO. Age dum tege

Faciem, & subtilem cogitationem apud

De cohibe, & res minutatim circumspece,

Appositè dividendo & contemplando eas.

ST. Hei mihi misero! SO. quietus esto, & Crubi,

In cogitatione aliquâ hæsitaveris,

Omitte, & ab eâ discede: ac mentem dein

Rursum commove, & idem repetè post sedulè.

ST. Hem Socratisce carissime! SO. senex, quid est?

ST. Habeo commentum, quo usuras fraudavero.

F S

SO. Com-

Μω. Ἐπίδρξον αὐτῷ. Στ. εἰπέ δὴ νῦν μοι. Σω. τό, τι
 Μτ. Γυνῆρα φαρμακίδι· εἰ πορδαίμνος Θετταλῷ,
 Καθέλοιμι νύκτωρ τ' σιλῶν· εἴτα δὴ
 Αὐτῷ καθεύξαιμι ἐς λοφῆον σρογύλον,
 ὧσπερ κάτοπλον, κατὰ πηρόν· ἔχων;
 Μω. Τί δὴ ταῦτα· ἂν ὠφελήσῃς; Στ. ὅπ,
 Εἰ μηκέτ' ἀντέλως σελῶν κινδυνεύῃ;
 Οὐκ ἂν γ' ὀποδῶν ἐσθ' τόκας. Σω. τίη τί δὴ;
 ΜΜτ. Ο' πῇ καὶ μὴ δ' ἄργυριον διαείχετο.
 Μω. Εὐ γ'· ἀλλ' ἔπεσον αὐτοὶ πορδαίῳ τι δεξιόν.
 Εἴ σοι γράφοιτο πνιπτάλαντός τις δίκης,
 Ὅπως ἂν αὐτῷ ἀφανίσκας, εἰπέ μοι.
 Μτ. Ὅπως; ὅπως ἐκ αἰσθ'· ἀπὸ ζήτητέον.
 Μω. Μὴ νῦν πρὶς αὐτῷ εἴλετο γυνάμην αἰεί.
 Ἀλλ' ὀπορχάλα τ' φροντίδι, ἐς τ' αἶμα,
 Λινδόνειον ὡσπερ μνηλολόγητον, τ' ποδός.
 Μτ. Εὐρὴν ἀφάνισεν δίκης σοφιστάτῳ.
 Μω. Ἄντ' ὁμολογῶν σ' ἐμοί. Σω. ποῖαν τίνε;
 Μτ. Ἡ δὴ πῶρα πῶσι φαρμακοπώλαις τ' λίσσον
 Ταύτῳ ἰάσας, τ' καλῶν τ' διαφανῶν,
 Ἀ' φ' ἥς τὸ πῶρ ἀπλοῖται. Σω. τ' ὕαλον λέγεις;
 Μτ. Εἴ γ' οὐ. Σω. φέρε, τί δὴ τ' ἂν; Στ. εἰ ταύτῳ
 λαβὼν
 Ο' πότε γράφοιτο τ' δίκῃ ὀφθαλμοπτεῖς,
 Ἀ' ποτέρος ὡς ποδός τ' ἥλιον,
 Τα γράμματα ἐκτίξαιμι τ' ἐμῆς δίκης.
 Μω. Σοφῶς γε, νῦν τὰς Χάριτας! Στ. οἷ μ' ἄς ἡδόμεν,
 Ο' τε πνιπτάλαντός διαγέγραπταί μοι δίκης.
 Μω. Ἀ' γὰρ δὴ ταχέως παύει ξυνάστασιν. Στ. τὸ τίς
 Μω. Ὅπως ἀπὸ τῶν αἰσθ' ἂν ἀντιδικῶν δίκῃ,
 Μέλλον ὀφλήσῃ, μὴ παρὼν τῶν μαρτύρων;
 Μτ. Φαυλότατα καὶ ῥᾶς. Σω. εἰπέ δὴ. Μτ. καὶ δὴ
 λέω.
 Εἰ πορδαίῳ ἐπὶ μίᾳς ἐπιστάτης δίκης,
 Πρὶν τ' ἐμῷ καλέσθ' ἑταρχεῖσθαι πρέχων.
 Μω. Οὐδὲν λέγεις. Στ. νῦν δὲ δεῖς ἐργάζεσθαι.
 Οὐδεὶς κατ' ἐμὴν πεθνήντος εἰσέβη δίκῃ.
 Μω. Τ' θλάεις· ἀπερρ', ἐκ αὐτῆς ἐμῇ σ' ἐπ.
 ΜΜτ. Ο' πῇ τῇ; νῦν πορδαίῳ δεῖν, ὡς Μαχεράτης;
 Μω. Ἀ' καὶ ὁ θύς ὀπλήσῃ σὺ γ', ἀπ' ἂν καὶ μάθης.
 Εἴ τί τί δὴ γε πορδαίῳ ἐδιδάσκεις, λέγεις;
 Μτ. Φέρε

SO. Commonstra. ST. age, dic hoc primum.

SO. quid dicam tibi?

ST. Si Thessalicam mihi quandam emam veneticam,
Et nocte Lunam ipsam deripiam caelitus,
Atque in rotundum loculum concludam, velut
Speculum; ac postea sic asservans custodiam.

SO. Quid verò hoc commodaverit tibi? ST. quia
Si Luna nusquam terræ oriatur amplius,
Nulli persolvam usuras. SO. quid ita? mi senex.

ST. Quia argentum secundum mensem fœnerat.

SO. Bene est: sed ego tibi proponam aliud quippiam,
Et æquè callidum. Si scribatur tibi

Dica quinquē talentorum, quomodo tu obliteres
Eam, cedò mihi? ST. quomodo? modum nescio.

Sed investigandus tamen. SO. sed ne tu ita
Animum intra te ipsum semper versato senex:
Sed cogitationem, uti vinctum compede
Quodam Scarabæum, sursum laxa in aërem.

ST. Ehem, obliterationem tepperi
Dica pulcerrimam, ut tu met fateberis.

SO. Qualem obsecro? ST. vidisti'n apud unguentarios
Et alipras, lapidem illum pulcrum, & pellucidum,
Vade ignem accendunt? SO. num vitrum dicis?

ST. Vtique.

(dicam.)

SO. Quid cum illo ages? ST. si scriba mihi scribas
Ego procul stans, ad hunc modum, ad Solem, vitro
Delevero literas intentæ mihi dicæ.

SO. Sapienter, ita me Gratiæ ament! ST. ob gestio,
Dicam quinquē talentorum esse exponctam mihi.

SO. Age verò & hoc celeriter arripe. ST. quid id est?

SO. Quo pacto litem effugias adversarii,
Iam damnandus, nullis in promptu testibus?

ST. Levissimè & facillimè. SO. dic, quomodo?

ST. Dicam equidem: sed instante actione unâ adhuc,
Priusquam mea citeur, ego me strangulem.

SO. Nihil dicis. ST. imò per Deos: nam mortuo
Mihi quis obsecrò litem velit intendere?

SO. Nugas agis: apage hinc, non ego te docuero
Amplius. ST. at quam obrem, per Deos, mi Socrates?

SO. Quia tu oblivisceris tam citò, quæ didiceras.

Age, nim, dic mihi, quid primò discebas senex?

ΣΤ. Φέρε' ἴδω τί μὲν τοι προσῶτον ἴω, τί προσῶτον ἴω;
 Τίς ἴω ὃν ἢ μα πόμαθαι μὲν τοι τάλφιται;
 Οἶμοι! τίς ἴω; ΣΩ. ἐκ ἐς κόρυκας δόποφθρεῖ,
 Εἴ πλησύνεται τὸν κῆ σημάτοισιν χερσίν;
 ΣΤ. Οἶμοι! τί οὐδ' ἴδω' ὁ κοκοδάμαν πέισου μα;
 Ἀ πόρ' ὀλῆμα, μὴ μαθὼν γλωπσοφρεῖν.
 Ἀ' μ' ὦ Νεφέλα, χερσὶν τι συμβαλῶσά τε.
 ΧΟ. Ἡ' μῆς μὲν, ὃ προσβύτα, συμβαλῶσά μιν,
 Εἴσιν τίς υἱὸς ὅστις ἐπιτεταχμῆρος,
 Πέμπειν ἐκείνους ἀντί σωτῆς μανθάνειν.
 ΣΤ. Ἀλλ' ἔσ' ἔμοιγ' υἱὸς καλὸς τι κάταβός.
 Ἀ' μ' ἐκίθελ' γὰρ μανθάνειν. τί ἐγὼ πάθω;
 ΧΟ. Σὺ δ' ὅππῃ τρέπῃς; ΣΤ. Ὀπισθοματεύῃ γὰρ κῆ σφειγῇ.
 Κᾶς' ἐκ ζωακῶν ὀπίπτερον ἢδ' κοισύρας.
 Ἀ τὰρ μέτειμί γ' αὐτόν. ἴω δ' μὴ θέλη,
 Οὐκ ἴδω' ὅπως ἐκ ἐξελῶ κ' τοίκτας.
 Ἀ' μ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσιλθὼν χερσίν.

Στρεφὴ κώλων ἱ.

ΧΟ. **Α**ρὰ γ' ἀθάνει πλείστα
 Δι' ἡμᾶς ἀγαθ' αὐτίχ'
 Εἴζων μόνος θεῶν.
 Ὡς ἔτι μὲν ὀδῇ ὅστις
 Πάντα θρῶν ὅσ' αἰ κελεύεις!
 Σὺ δ' ἄνδρός ἐκτεπληγμῆς,
 Καμφανερός ἐπιμύρης,
 ἴνας, δόπολέφης ὅ, τι πλείστον διωύαζαι,
 Ταχέως. φιλεῖ γὰρ πῶς τὰ τοι-
 αῦθ' ἐτέρως τρεπέσθαι.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ γ'. ΣΚΗΝΗ α'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ,
 ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ΣΤ. **Ο** γ' τοι μάτ' Ὀμίχλιν ἔτ' ἐνταυτοῖς μύρεται;
 Ἀ' μ' ἔειπ' ἐλθὼν τῶν Μεγακλέους κίονας.
 ΦΕ. Ὡς δαιμόνιος! τί γὰρ μα πάρος ὦ πάτερ;
 Οὐκ οὐ φρεσὶς, μάτ' Δία τ' Ὀλύμπιον.
 ΣΤ. Ἰδέγ', ἰδέ, δι' Ὀλύμπιον. τ' μωρίας
 Ἰὼν Δία τομίζειν ὄντα τηλικατοῖς;

ΦΕ. τί

S T. Quid primum? sine videam: quid erat? quid primum erat?

At quæ illa, in qua farinas hic subegimus?

Vt mihi! quænam illa erat? S O. non tu hinc is in malam

Crucem, homo stultissime, atque obliviosissime?

S T. Hei mihi! quid agam miser? nā nisi perdidicerim

Versare volubilem linguam, ego perii, occidi.

Nubes date consilium mihi aliquod utile.

C H. Hoc nos tibi subministramus nunc consili:

Si filius tibi est benè educatus, hunc

Vt mittas pro te in ludum literarium.

S T. At est mihi filius frugi, & perquam bonus:

Sed discere tamen non vult. ah, quid fero mali?

C H. An verò tu hoc ei permittis? S T. corpore

Benè est habito, & viget: & est ex mulieribus

Alatis natus, de familiâ Cæsyræ.

Sed accedo illum, ut tentem. si renuat mihi,

Non est, ut eum non abdicem, & extrudam domo.

Tu me interim paulisper hic operire: eo.

Chorus.

C H. E Quidem auferes multa

Deinceps commoda per nos,

Solas Deas. Vt hic

Promptus est & alacris

Omnia expedire iussa!

At tu virum attonitum qui habes,

Et manifestè concitum,

Excoriabis citò, quantum poteris.

Quia res solent huiusmodi

Sæpè aliò evenire.

ACTVS III. SCENA I.

STREPSIADES, PHIDIPPIDES, SOCRATES.

H Eic non manebis jam? non; ita me Nébula ament.

Age hinc, Megaclis columnas devoratum abi.

P H. Miserum te: quidnam tibi mali accidit, pater?

Non tu rectè sapis, per Olympium Iovem.

S T. Ecce autem, ecce Iovem Olympium; quæ insania

Te isthac ætate credere, esse aliquem Iovem!

P H. Quid

ΦΕ. Τί δὲ τῶν ἐγγέλκους ἐτεόν ; ΣΤ. ἐν θυμῷ
μυρός,

Ὅπ' παρ' ἄρεον εἴ, κὶ φρονεῖς ἀρχαῖκά.

Ὅμους γὰρ μέν πορροῖδ', ἢ εἰδῆς πλέονα.

Καὶ σοὶ φράσω πορροῖδ', ὃ σὺ μαθὼν, ἀνὴρ ἔσθ'.

Ὅπως ὅ τ' αὐτὸ μὴ διδάξῃς μηδ' ἄνα.

ΦΕ. Ἰδὲ τί ἔστι ; ΣΤ. ὁμοσπες νυῖ, Νῆ Δία ;

ΦΕ. Ε' γὰρ. ΣΤ. ὅρας οὐδ' ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν ;

Οὐκ ἔστι, ὦ Φηδιππίδην, Ζῆς. ΦΕ. ἀλλὰ τίς ;

ΣΤ. Δίνος βασιλοῦς, ἢ Δί' Ἑλληνικάς.

ΦΕ. Αἰετοί, τί ληρεῖς ; ΣΤ. ἴδου τὸ ἔπος ἔχον.

ΦΕ. Τίς φησι ταῦτα ; ΣΤ. Σωκράτης ὁ Μήλιος,

καὶ Χαριφῶν, ἐς οἵδε τὰ θυμῶν ἔχον,

ΦΕ. Σὺ δ' εἰς τοσούτῳ μανθάνων ἐκλυθῆς,

Ὡς τ' ἀνδράπ' αἰετὶν χολεῶν ; ΣΤ. δυσόμ'.

Καμινδένει τῆς φλαύρου ἀνδρας δεξιῆς,

Καμινῶν ἔχοντας ὦν ὑποτ' φηδωλίας

Ἀπκείρατ' ἔδεις πόποτ', ἐοί' ἠλείφατο,

Οὐδ' εἰς βαλάνθην ἦλθε λαοσώμμος. σὺ δ',

Ὡς περ τὸ θεῶτος, κατελέμει τ' βίην.

Ἀλλ' ὡς τάχιστα ἔλθων, ὥσθ' ἐμὴ μὲν θανε.

ΦΕ. Τί δ' ἂν παρ' ἐκέναν κὶ μάθοι χερσὶν τις ἂν ;

ΣΤ. Ἀλλ' ἔστι ὅσα πατέρες ὦν ἀνθρώποις σοφά.

Γνώσθ' ὅ στυγ', ὡς ἀμαθὴς εἴ, κὶ παχὺς.

Ἀλλ' ἐπανέμειπὸν μὲ ὀλίγον ἐν ταυτοῖς χρόνον.

ΦΕ. Οἶμοι ! τί δράσω παρεφρονούτος τυπατρός ;

Πότερον παρνοίας αὐτ' εἰσυχρῶν ἔλσι ;

ἢ τοῖς σοφοῖσι γὰρ τὴν μανίαν ἀπὸ φράσω ;

ΣΤ. Φέρ' ἴδω, σὺ τῶτοι τίνα νομίζεις ; εἰπέ μοι.

ΦΕ. Ἀλέκτρονα. ΣΤ. καλῶς γε, ταυτῶν δὲ τί ;

ΦΕ. Ἀλέκτρον. ΣΤ. Ἀμάρω ταῦτό ; καταγέλαστος εἴ.

Μὴν γὰρ πολυπόν' ἀλλὰ τὴν δὲ μὲ καλεῖν

Ἀλέκτρον φραν, πῶτονι δ' Ἀλέκτρον.

ΦΕ. Ἀλέκτρον φραν ; ταῦτ' εὐαθὲς τὰ δεξιὰ

εἶσω παρελθὼν ἄρτι πορροῖδ' ἢ γιγχεῖς ;

ΣΤ. Χ' ἀπερχέσθ' ὅσον. ἀλλ' ὅ, π' μάθοιμι ἑκάστη,

Ε' πελαγαῖό μ' ἂν ἔθους, ὑπὸ πλῆθους ἑσθ'.

ΦΕ. Διὰ ταῦτα δὴ κὶ δοιμάποι ἀπώλειται ;

ΣΤ. Ἀλλ'

PH. Quid tu isthoc rides, quod verum est? ST. quia video

Te esse puerum, & sapere senum deliria.

Sed age, accede, tamen, ut plura ex me scias:

Nam ea tibi dicam, quæ si discas, vir eris:

Tu verò hoc ipsum ut quenquam doceas, cave.

PH. Eho, quid est? ST. Iurastin' modò nunc Iovem?

PH. Equidè. ST. viden' ergo, quàm bonum sit discere?

Ah mi Phidippide, non, non est Iuppiter.

PH. Quis ergo alius? ST. Turbo imperat, expulso Iove.

PH. Papæ, quas tu nugas agis? ST. atqui isthuc scias

Ita se habere. PH. quis hoc dicit? ST. noster Socrates

Et Chærepho, qui novit passus pulicum.

PH. Quid? an tu eò progressus es vesaniæ,

Ut credas hominibus atrà bile percitis?

ST. Bona verba: ne maledicas tam sapientibus

Et mente præditis viris: qui vitam ita

Parcè exigunt, ut nemo illorum unquam fiet

Attonsus, nemo lotus unquam in balneo,

Nemo unguento delibutus: Tu autem meam

Mihi vitam prodigis, ac si ego essem mortuus:

Sed age, astutum sequere hæc, & pro me discito.

PH. Et quid boni aut frugi apud illos discat aliquis?

ST. Imo omnia, quæ inter homines callidam

Redolent sapientiam: teque ipsum primum

Nosces, quàm ineptus sis & quàm crassi ingenii.

Sed age, operire me hîc paulisper. PH. hei mihi!

Quid agam, quando ita meus delirat pater? utrùm

In ius vocabo & convincam delirii?

An libitinariis bilem hanc faciam palàm.

ST. Sine videam: quid tu hoc existimas? cedo.

PH. Gallum. ST. quid verò hoc? PH. Itidem Gallum.

ST. utrum

Ambo hæc pro eodem habes? quæ tu ridiculus es.

Cave, post hæc ita dixeris: sed hanc quidem

Gallinam: hunc verò Gallum nominaveris.

PH. Gallinæ? an tu hæc tam docta, huc ingressus modò

Didicisti ab hisce terræ filiis, pater?

ST. Imò & alia plura: sed quòd annis obitus

Essem, statim obliviscebar, quæ didiceram.

PH. Etiam propterea vestem amisti, puto?

ST. Imò

ΣΤ. ΑΜ' ἐκδοκάλει, ἀλλὰ καταπεφρονήκα.
 ΦΕ. Τὰς δ' ἐμὰδας ποῖ τέτροφας, ὧ' ὄνητε σύ;
 ΣΤ. Ὡ' ἄσπερ Περικλῆς, εἰς τὸ δέον ἀπάλειτα.
 Α' Μ' ἴδι, βάδιζ', ἰωὼν· εἴτα τῷ πατρὶ
 Περὶ θόμβος· ἐξάμωρτε· καὶ γὰρ τοι ποτὲ
 Οἷδ' ἐξέπει· σοὶ τραυλίσαντι περὶ θόμβος,
 Οὐ γὰρ ὦτον ὅσον ἔλαβον ἡλιαστικόν,
 Τέτυφρά μιν σοὶ διμασίους ἀμαξίδα.
 ΦΕ. Ἡ γὰρ σὺ τέτοις τῷ χέρονι πόντ' ἀχέσθ.
 ΣΤ. Εὖ γ' ὅπερ ἐπείδης. δῶρο δ' αὖτ' ὧ' Σάκρατες
 ἔξελθ'. ἄγω γὰρ σοὶ τ' ὕδ' ἡντιονί.
 Α' Κοντ' ἀναπέσας. ΣΩ. νηπύτιος γὰρ ἐς' ἔπ,
 Καὶ γὰρ κρέμαθρῶν ἐτρέβαν τῷ σιθάδε.
 ΦΕΙ. Αὐτὸς σὺ τρέβων εἰς ἄν, εἰ κρέμαίό γε.
 ΣΤ. Οὐκ, ἐς κόρην κεῖται παρὰ τῷ διδασκάλῳ;
 ΣΩ. Ἰ' δὲ, [κρέμαίό γε] ὡς ἡλίδιον ἐφθέξατο,
 Καὶ τυττὶ χεῖλεσιν διέρρηκόν.
 Πῶς ἂν μάδος ποδὶ· εἴτ' ἀπὸ φούξιν δίκης,
 Ἡ' κλήσιν, ἢ χεῖλεσιν ἀναψήσῃς.
 Καὶ τοι τάλαντι τέτ' ἔμαθεν ὁ Πέρβολος.
 ΣΤ. Α' μέλ', δίδασκε· θυμὸς σόφος βεῖ φύσθ.
 Εὐθύς γέπει παμδάρειον ἂν τιωνετονί,
 Ἐπ' ἀπὸν ἐνδον οἰκίας, ναὺς τ' ἐγλυφει,
 Α' μαξίδας ὅσκινας εἰργάζετο,
 Καὶ τῷ σιδῶν βατεράχους ἐποίει. πῶς δοκεῖς;
 Ο' πως δ' ἐκείνω τὰ λόγῳ μαθήσεται,
 Τὸν κρείττον', ὅστις βεῖ, καὶ τ' ἡπλονα.
 Ε' ἂν ὅ μιν, τ' γουὺ ἀδικόν, πάσῃ τέχνῃ.
 ΣΩ. Αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγων.
 ΣΤ. Εἰ γὰρ δ' ἀπέτομαι· τί τοι δ' οὐδ' ἐμμένῃς· ὅπως
 Περὶ πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγῃ διωθήσεται.

S. T. Imò non amisi, sed in studia artium
Et literarum impendi. P. H. sed tuos calceos
Quò contulisti tu fatue? S. T. in Rempublicam,
Atque necessarium usum, ut Pericles, perdidit.
Sed abi, perge, unà eamus, & tu, dum patri
Sis obsequens, pecca. nam & ego olim, dum tibi
Adhuc sexenni & balburienti sum obsequens,
Plostellum emi tibi, in festo Dialium,
Obolo, quem primum pro mercede acceperam,
Quòd Helixio interfuissem iudicio.
P. H. Næ, tu istuc cum malo tuo olim senties.
S. T. Benè est, quòd mihi pares. Age huc, huc Socrates
Exi: nam hunc adduco tibi filium meum:
Cui vel nolenti persuasi. S. O. quippe fatuus
Est, neque adhuc nostris assuevit panariis
Hic pensilibus. P. H. tute illis assuescas, ubi
Sensus fueris. S. T. apage hinc in malam crucem.
Tun' ita magistro maledicas, homo impudens?
S. O. Ecce hoc, [ubi suspensus fueris,] quàm frivola
Effutit, labiis distortis! quomodo hic
Discat vitare litem, aut adversarium
Citare, vel relaxare animos iudicum,
Verbis ad persuadendum satis idoneis?
Atqui talento didicit hoc Hyperbolus.
S. T. Ne sis sollicitus, sed doce: ingeniosus est
Suapte natura: nam tantillus cum adhuc
Puer esset: ædificabat hic intus calas,
Naves sculpebat, & plostella scortea
Fingebar: etiam ranas faciebat sibi
E punicorum malorum putamine.
Quid tu censes? etiam illos sermones duos,
Superiorem atque inferiorem illum, posse discernere?
Sin minùs ambos, saltem inferiorem, omni modo.
S. O. Agè, ipsemet ab ipsis discat sermonibus.
S. T. Abeo hinc: tu fili memnòis, ut ad omnia
Quæ iusta sunt, possis mihi contradicere.

ACTVS

ΔΡΑΜΑΤΟΣ γ'. ΣΚΗΝΗ β'.

ΔΙΚΑΙΟΣ, ΑΔΙΚΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΑΙ. **Χ**Ωρὶ δ' οὐδὲν, δεῖξον σαυτὸν
τοῖσι δικαίοις, καὶ τῷ δραπετῷ ὄντι.

ΑΔ. Ἰθ' ὅποι' ᾔχρεις· πολὺ γ' ἔμαθ' ὄντι.

Σ' ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπαιτῶ.

ΔΙ. Α' πολέες σὺ; τίς δ' ἐν; ΑΔ. Λύγες. ΑΙ. ἦ ἦ γ' αἱ.

ΑΔ. Α' μάστιγικά, τ' ἐμὰ κρείττω

φάσκοντ' ἐγώ. ΔΙ. τί σοφὸν ἀντιῶν;

ΑΔ. Γνώμας καὶ νῆας ἐφ' οὐραίοις.

ΔΙ. Ταῦτα γ' ἀνδρῶν δὲ πατρῶν;

Τὰς ἀνοήτους. ΑΔ. ἔκ, ἀλλὰ σφῶν.

ΔΙ. Α' πολλὰ σὺ κερκῶς. ΑΔ. εἰπέ τί ποιεῖν;

ΔΙ. Τὰ δίκαια λέγων. ΑΔ. ἀλλ' ἀνατρέψω

ταῦτ' ἀντιλέγων. ἔδ' ἔγ' ἐγώ.

Πανύφημί δ' ἐκίλω. ΔΙ. ἔκ ἐγώ φῃς;

ΑΔ. Φέρε γ' ἄνδ' ἐγώ; ΔΙ. παρὰ τοῖσι θεοῖς.

ΑΔ. Πῶς δ' ἔτα δίκης ἔπος, ὃ Ζεὺς

οὐκ ἐτόλμα, τ' πατέρι' ἀπὸ

θεοῦ; ΔΙ. αἰβοῦ' τινί κ' δὴ

χωρεῖ τὸ κερκὸν; δότε μοι λικάνω.

ΑΔ. Τυφογέροντ' ἔκ, κἀν ἄρμος.

ΔΙ. Καταπίπτοντ' ἔκ, κἀν ἄρμος.

ΑΔ. Ρόδα μ' εἴρηκας. ΔΙ. κ' βωμολόχος.

ΑΔ. Κέρνει σε φανοῖς. ΔΙ. κ' πατραλοῖας.

ΑΔ. Χρυσὴν πᾶσι μ' ἐγνώσκεις.

ΔΙ. Οὐδ' ἔστιν ὅτι γ'· ἀλλὰ μοι ἔδρα.

ΑΔ. Νῦν δέ γε κόσμος πῦρ' ἔστιν ἐμοί.

ΔΙ. Θεοῦ δέ τι πολλὰ. ΑΔ. σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.

ΔΙ. Διὰ σέ γ' οἶσιν ἄν

οὐδεὶς ἐθέλει τῷ μέρει ἴσον.

Γνωθὶς ὅτι πῶς ἂν θύωσιν,

οἷα δίδουσι τὴν ἀνοήτους.

ΑΔ. Αὐχμῆς αἰχρῆς. ΔΙ. σὺ δέ γ' εὖ πράττεις,

καὶ τοὶ πλεῖστον γ' ἐπώχευες,

τὴν ἐφ' ἧς Μυτὸς φάσκων,

εὐραπεία,

ἐγὼ μὲν τρώγων Πασδαλετίους.

ACTVS III. SCENA II.

IVSTVS, INIVSTVS, CHORVS.

EXi huc, & teipsum commonstra
Spectatoribus, audax sis licet.

I N. Apage hinc, quò lubet: ego enim faudo
Tehic in populo perdam potiùs.

I v. Tùne me perdas? quis homo es? I N. Sermo.

I v. At me inferior. I N. Sed te vincam:

Etiamsi tu superiorem

Te iactes. I v. quo ingenio fretus?

I N. Nova commenta inveniàm. I v. ista vigent

Apud hos stultos. I N. minimè, sed apud

Sapientes. I v. ego malè te perdam.

I N. Quidnam acturus? I v. quæ sunt iusta,

Dicturus. I N. at evertam hæc contra-

dicendo: nam nihil esse aio

Ius. I v. quid? num ius nihil esse inquis?

I N. Agè, dic tu, ubi ius est? I v. Apud Dives.

I N. At si illic est, quomodo Iuppiter,

Constrictum ob patrem, non pessimè

Periit? I v. ehem! eón' procedit

Hocce malum? date mihi vos pelvim.

I N. Capularis es, insanusque fenex.

I v. At tu impurus es, atque cinædus.

I N. Dicis mihi rosas. I v. Scurra es tu.

I N. Sertis me ornas. I v. occidisti

Patrem & matrem. I N. non intelligis,

Quòd me auro conspergis nescius.

I v. Sed non antehac: verum plumbo.

I N. At nunc mihi sunt ornamento.

I v. Nimium audax es. I N. Sed tu nimium

Stolidus. I v. propter

Te nemo adoleiscentum in ludum

Venit: agnoscent aliquando te

Cives, quàm tu stultiè eos doceas.

I N. Squalles turpiter. I v. at tu splendes:

Licet antehac mendicares, &

Miserum perhiberes te Telephum

Esse Euripidis:

Qui Pandelini dicta creparet.

Α Δ. Ω μοι σοφίας, ἥς ἐμνήσθης !
 Δ Ι. ὦ μοι μενίσσας τ' σῆς, πόλεώς θ'
 Ἡ π' σέ βέβηται,
 Λυμηνόωμεν τοῖς μετρηκείοις.
 Α Δ. Οὐχὶ διδάξας τῶτον κέρως ὦν ;
 Δ Ι. Εἴπερ γ' αὐτὸν σὺ βλίβανον ἔσθ',
 Καὶ μὴ λαλῶν μόνον ἀσκήσσει.
 Α Δ. Δόρυ ἔθι, τῶτον ἔα μαίνεσθαι.
 Δ Ι. Κλαύσθ' τὴν χεῖρ' ἐπιβάλλεις ;
 Χ Ο. Πάσσι δὲ μάχης, καὶ λοιδορίας
 Ἀλλ' ἐπίδειξαι σὺ τε, τὰς προετέρας
 Ἀττ' ἐδιδασκες· σὺ τε τὴν χαλκίαν
 Πάρευσιν, ὅπως ἀν' ἀκούς σφῶν
 Ἀνπλερόντων κείνας φοιτᾷς.
 Δ Ι. Δράνταυτ' ἐθέλω. Α Δ. καὶ γὰρ ἐθέλω.
 Χ Ο. Φέρε τίς λέξει πρὸς τοὺς ὕμνους ;
 Α Δ. Τῶτον δάσω.
 Κῆρ' ἐκ τέτων θ' ἀν' λέξει,
 Ρήματιοισι κακοῖς αὐτῶν
 Καθ' ἡμινοίας κατατοξέσω.
 Τὸ τελευτάτον δὲ, ὡς ἀναγνέξῃ,
 Τὸ πρῶτον ἅπαν καὶ τὸ φθασμένον
 Κεντρίβιος, ὡς περ' ἔσθ' ἀνδρῶν,
 Τὸ πρὸ τῆς γνωμῶν ἀπολείψῃ.

Στροφή Κώλων ιβ.

Χ Ο. **Ν**ῦν δείξεται τὰ πόνω,
 Τοῖς περὶ δεξίοισιν
 Λόγισσι, καὶ φροντίσι, καὶ
 Γνωμοτύποις μερίμναις,
 Ὅπως ὁ πρὸς γ' αὐτῶν κέρων
 Ἀμείνων φανήσεται.
 Νδν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κήρυξας
 Ἀνεί σοφίας·
 Ἡ δ' ἀπεροτοῖς ἐμοῖς φίλοις
 Ἐστὶν ἄγων μέγιστος.
 Ἀλλ' ὡς πρὸς τοὺς προετέρας ἦθεσι χηροῖς σεφανάσας
 Ῥῆχοι φωνῶ καὶ νῦν χαίρεις, καὶ τὴν στυγερὰ φύσιν εἰπέ.

I N. O sapientiam, de quâ loqueris!

Iv. O stultitiam urbis, quæ te alit hîc,
Corrumpentem

Mores adolescentum! I N. non tu

Saturne docebis juvenem istum?

Iv. Siquidem conservari ipsum opus est,
Non garrulitate exerceri.

I N. Huc age, sine hunc insanire.

Iv. Væ tibi: tunc iniicias huic manum?

CH. Mittite rixas & convitia:

Et tu, quæ olim docuisti illos

Priscos, demonstra: tu autem novam

Disciplinam in medium profer.

Vt, ubi hîc vos audierit contra-
dicentes, arbitrio facto,

In ludum eat alterius vestrum.

Iv. Faciam hæc sanè ego. I N. faciam hoc ego idem.

CH. Sed uter vestrum hîc [prius] dicet?

I N. Isti cedam:

Et quæ ille locutus prior fuerit,

Ea verbis & sententiis novis

Prosternam, & ferro traiciam.

Postremò si hiscere contrà velit,

Omnem faciem, atque ambos oculos

Elisus, velut à crabronibus,

Per sententias ipse peribit.

Chorus.

CH. **N**unc vos duo freti animis,
Nunc specimen date ore
Diserto, animo sollicito,

Mæstificæque cura:

Vestrum uter hîc appareat

Loquendo disertior.

Liberum enim hîc omne periculum,

In arte studiis:

De quibus est hodie meis

Maxima rixa amicis.

At tu, qui moribus olim egregiis maiores decorasti,

Age, vocem, qua gaudes, rumpe; ingenique ostende
vigorem.

ACTVS

ΔΡΑΜΑΤΟΣ γ. ΣΚΗΝΗ γ.

ΔΙΚΑΙΟΣ, ΑΔΙΚΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΔΙ. **Λ**έξω τοίνυν τίω ἀρχαίαν παιδείαν ὡς δέ
 κείτο,

Ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἠΐδωμι, καὶ πε-
 φροσύνην γενόμειστο.

Πρώτην μὲν εἶδει φωνὴν παιδὸς χυζέοντος μηδ' ἐν' αἰ-
 σαι.

Εἶτα βαδίζ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς ἀτάκτως εἰς καθεστῶ-
 τες καρκήτας θυμῖνες, ἀδρόκας, καὶ κερμαίνεθ' κρη-
 νίφοι.

Εἴτ' αὖ πορμαδεῖν ἄσμι' ἐδίδασκε, τὼν μεθ' οὐ καὶ ζυ-
 χονται.

Ἡ Παλλάδα πορσίπ' ὀλιν δ' ἄν' ἢ τιλέπορ' ἐν π' βόμα,
 Ἐν π' ἀμύρ' ἑλ' ἄρμονίαν, ἠὲ οἱ πατέρες παρίσ-
 καν.

Εἰ δέ πε αὐτῷ βωμολοχεύσαιτ' ἢ κάμφειντα καμ-
 πω.

Οἷας οἱ νῦν τὰς κτ' Φρυγῶν ταύτας τὰς δυσκολοκά-
 ντας.

Ἐπιτρέπετο τυπτόμενος πολλὰς, ὡς τὰς μέσας ἀφα-
 νίζων.

Ἐν παιδοτρέξε' ὃ καθίζοντας, τ' μεθ' ὃν εἰδ' ἀποβαλ-
 ῶμαι.

Τὰς παύδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδ' ἐνδείξαν ἀπηνέες.

Εἴτ' αὖ πάλιν αὐτὸς ἀνισταμὲνος συμψήσεται, καὶ πε-
 νήσεται.

Εἰδωλον τοῖν ἐρεσταις τ' ἤθεος καὶ κατελείπειν γε.

Ἡ λείπετο δ' ἂν τὴν φωνὴν εἰς παῖς ὑπ' ἀνέρεθε τότ'
 αὖ, ὥς τε

Τοῖς αἰδοίοισι δρόπ' ἢ καὶ χυζέ, ὥσπερ μύλοισι,
 ἐπ' ἠλῶ.

Οὐδ' ἂν μελλανὴν φρεσάμενος τίω φωνὴν πρὸς τ'
 ἐρεστω ἂν.

Αὐτὸς εἰδὼν παραγωγὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδίζων.

Οὐδ' ἂν ἐλέσθ' δειπνοῦντ' ἐξέβ' κεφάλαιον τ' ῥα φανί-
 δος.

Οὐδ' ἂν ἀνηθὼν τῷ περὶ στυγέον ἀρπάξεν, εἰδ' ὁ δ' αὖτον,

Οὐδ'.

ACTVS III. SCENA III.

IVSTVS, INIVSTVS, CHORVS.

IV. D Icam igitur de disciplina veterum, qualis fuerit, cum

Ego iusta loquendo florem, atque modestia legibus esset

Sancita. ibi nefas primum, aliquem puero auscultare loquenti: (tharædum,

Deinde in viâ oportebat recto ipsos ire gradu ad Civicatim nudos, confertos; etiam si ningeret atri

Modios fursuris. Ibi carmen discere docebat Citharædus,

Non compressantes femora: & vel de Pallade, Deâ metuendâ,

Vastatrice urbium, vel clamorem alium, longeq; vagantem

Concentum intendere, ita ut patres iam nunc olim instituissent.

Sin autem scurriliter aliquis caneret, aut flecteret ore infractam vocem, qualem nostri, difficilem undique flexum

(lus, Edunt, imitati Phrynim: continuò flagris malè cætergumq; dolatus, pernam dabat, ut qui Musas aboleret.

(intrus, In ludo autem residentes, pueri obiciebant femur Ne quid monstrarent turpe sui his, qui extrinsecus aspicebant.

Tum, quando iterum consurrexissent, omnem rursus arenam

(rer. Converrebant, ne pubis vestigium amanti remaneret. Nullus tum puer infra umbilicum ungebatur: sed ibidem

Ros & lanugo puberæ efflorescebat, ut agnis. Nullus vocem subigebat molliculam adversus amantem;

Nec seipsum quisquam oculorum obtutu, incedens, prostituebat.

Nulli raphano vesci licitum in cœnâ: nulli vel anethum,

(nulli Vel apium, herbas seniorum, fas præripere: obsonio Edere,

Οὐδ' ὀφθαλμῶν, εἰδὲ κελίσειν, εἰδ' ἔχον τὰ πόδια
ἐναλλάξ.

Α Δ. Ἀρχαῖαγε, καὶ διηπολιώδη, καὶ τετρίγων ἀνέμετα,
καὶ κηκεία καὶ βαφονίων. Δ Ι. ἀλλ' οὐκ ταῦτ' ἔστι
ἐκείνα,

Ἐξ ὧν ἀνδρα Μαχεθωνομάχης, ἢ μὴ παύσονται
ἔδρεψεν.

Σὺ δ' τις νυκτὶ δούλος ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐν τετυλίχῃ.

Ὡς μὲν ἀπάγχεσθ' ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίους θέλῃ
αὐτὸς,

τίω ἀσπίδα τῆς κολλῆς πορεύχον, ἀμελῆ τῆς Τριτα-
ρχείας.

Πρὸς ταῦτ' ὧ μισέμιον, παρῶν ἐμὲ καὶ κρείττω λόγον αἶψα

καὶ πρὸς μισέμιον ἀγροῦν, καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι,

καὶ τοῖς αἰχμαλώτοις αἰχμάλωτος· κἀν σκόπῃ τίς σε, φλέγας,

καὶ τῶν θακῶν τοῖς παρῶν βυτίοις ἐκτανίστασθαι πρὸς
ἐξοίαν.

Καὶ μὴ ποιεῖς τὸν αὐτὸν γυνείας κακοεργεῖν, ἄλλο τὲ μὲν

αἰχμὸν ποιεῖν ὅτι τῆς ἀφ' ἧς μέλλεις τὰ χαλμ' ἀναπλή-
σειν.

Μὴδ' εἰς ὀρχησίδος εἰσιέναι, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κα-
μῖλον βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίᾳ, τῆς θυλείας ἀποθνή-
σκῃς.

Μὴδ' ἀντιπρὶν τῷ πατρὶ μὴδ' ἱαπετὸν καλε-
σάντα

Μνησικακῆσαι τίω ἡλικίαν, ὅς τις ἐνεσπότησθ' ἡδύς.

Α Δ. Εἰ ταῦτ', ὧ μισέμιον, πρὸς τὰ τέτρα, καὶ τὸ Διόνυσον,

τοῖς ἱπποκορῆταις ὕψιν εἴξῃς· καὶ σε καλεῖσι βλι-
τάμεν.

Δ Ι. Ἀλλ' οὐκ λιπαρὸς γὰρ καὶ δυνάμεις ἐν γυμνασίοις δια-
τρέψῃς.

Οὐκ ἐν αἰσῶν καὶ τίω ἀγροῦν βίβλα καὶ βράπελα, ὅτι περ οἱ
νυκτὶ.

Οὐδ' ἐλκόμηνος πρὸς παρῶν ματιῇ γλιχραὶ πλοκαῖνες
τρέψῃς!

Ἀλλ' ὅς Ἀκαδημίαν κασιγῶν, ὑπὸ ταῖς μοῖαις ἀποτρέψῃς.

Στεφανωσάμηνος καλὰ μὲν λυδῶν καὶ σάφρονος ἡλι-
κῶς.

Μίλακος ὅσον, καὶ ἀπορῆμοσιμῆς, καὶ λυδῆς φυλλοβο-
λέως,

ἔσθ' ἐν ὥρᾳ χαίροντες ὅπως ἐν πλάταις πρὸς τὰ
ἑν

Edere, aut deliciari, neque pedes alternare licebat.

I N. Prisca hæc sunt, & Iovialia & annis obfita, plena cicadis,

Nugæ Cecidæ & Buphoniorum. I V. atque hæc scilicet illa,

Quibus in Marathone viros pugnaces mea doctrina fidesque (tis

Produxit : tu verò nostros homines illicò tegumen-

Involui perdoces : ut ego suffocer, sicubi oportet

Illos saltare chorum in Panathenæis : clypeumque uti peni

Prærendendo, negligat saltationem. Proin' ô adolefcens (potiorem.

Bono animo es, meque tibi elige sermonem multo Etenim sic discas odiſſe forum, & balnea nunquam intrare, (lædar,

Suffundique pudore ob turpia : tum si quis crimine Exardere : & senioribus aſſurgere, quando ingrediuntur : (mittere turpes :

Neque malè facere parentibus, & nihil uſquam ad- Adeoque pudoris vivum exemplum in te dare, ſed neque lectum.

Intrabis ſaltatricis, ne, dum iſtis inhias, meretrix te Malo petat ; & exinde bonâ de ſamâ tu exentiariſ.

Neque patri reſponſabis quicquam : neque vetulum, Iapetumque (mnum.

Dices, nec ſenium exprobrabis ei, qui te eduxit alu- I N. At tu, ſi huic morigerêre, adoleſcens ; tum ſanè, per Iacchum (vocabunt.

Similis eris Hippocratis filiis ſtupidis ; bardumque I V. Imò nitidus verſaberis in ludis, & floridus uſque :

Nec proſtitues nugaciſſima verba foro, qualia noſtri : Neque trahère in ius, propter miſerolitigioſoma- • lignum (olivis

Parvumque negotiolum : ſed enim in Academia ſub Sacris ſpatiaberis, inter cœquales, calamo redimi- tus ;

Milacemque redolebis, & ocium & inditæ populna capillis

Folia, Vere novo gaudens, cùm platanus ulmusque ſuffrangent.

Ἦν ταῦτα ποίησ' ἄ' γὰρ φεάξω,
 Καὶ πρὸς τοῖς φρεσέχοις τὸν νοῦν,
 Ἐξέεις αἰετὴν δὲ λιπαρὸν,
 Χερσὶν λαμπερῶν, ὥμους μεγάλας,
 Γλῶτταν βαθεῖαν, πυγὰν μεγάλην,
 Πρὸδ' ὡς μικρὰν, καὶ δ' ὡς οἱ νύ
 Ἐπιπιδύεις, πρῶτα μὲν ἔξεις
 Χερσὶν ὡχρὰν, ὥμους μικράς,
 Στῆθος λεπτὴν, γλῶτταν μεγάλην,
 Πυγὰν μικρὰν, καὶ καὶ μεγάλην,
 Ὑψίστην μὲν καὶ σ' ἀνατείσῃ,
 Τὸ μὲν αἰχρὸν ἄπαν, καλὸν ἡρώδης,
 Τὸ καλὸν δ' αἰχρὸν· κ' πρὸς τοῖς
 Τῆς Ἀντιμάχου
 Καταπυρσυνῆς ἀναπλήσῃ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ὦ κελύπτειν σε φίαν
 Κληροτάτῳ τ' ἐπασκῶν,
 ὦς ἡδύσου τοῖσι λόγους
 Σώφρων ἐπεστὶν ἄνδρος!

Εὐδαίμονες δ' ἄρ' ἦσαν οἱ
 Τότ' ὦντες, ἡνίκ' ἦς
 Τῶν περὶ τὸν πόλιν ὡς ἡμεῖς
 Δεῖ σε λέγειν τι καμνόν, ὡς
 Εὐδοκίμην ἄνδρ.
 Δρῶν ὅσοι ἐκδομάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτὴν,
 Εἶπερ τ' ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ, κ' μὴ γέλασ' ὀφλήσῃς.
 Α Δ Ι. Καὶ μὲν πάλ' ἐγὼ ἐπιγυμνῶ τὰ σπλήνα,
 καὶ περὶ τὸν
 Ἀπαντα ταῦτ' ἐναντίον γυμνασι συνταξάμε.
 Ἐγὼ γὰρ ἦ πᾶν ὡς ὅρος δι' αὐτὸ τῶν ἐκλήθην
 Ἐν τοῖσι φρονιταῖσι πρὸς τὸν πόλιν
 Καὶ τοῖσι νόμοις κ' ταῖς δίκαις πάναντί' ἀντιπλέξω.
 Καὶ τὸ πλὴν ἡ μελίωνες ἀξίον ἐπείθεσθαι,
 Αἰετὸν μὲν τὸν ἡπὶ νόμον λόγους, ἐπεί νικᾷ.
 Σκέψαι δ' ὅτι πᾶσι δόξαν ἢ πᾶσι δὲν ὡς ἐλέγξω,
 Οὔτις σε θερμῶς φησι λῶσθαι, πρῶτον ἐκ ἐλάσῃ.

Quodd si hæc facias, ego quæ dico,
 Animumque his advortas dictis;
 Pectus habebis semper nitidum,
 Vultum lucentem, humeros magnos,
 Exilem linguam, anum grandem,
 Penem exiguum. At si eadem, quæ alii
 Faciunt, facias; semper habebis
 Vultum pallentem, humeros parvos,
 Pectus gracile, ingentem linguam,
 Penem magnum, parvumque anum;
 Et longum decretum: quod tibi
 Persuadebit, ut omne id honestum
 Ducas, quicquid erit turpe: & ad hæc
 Fædo Antimachi
 Idem opplehre flagitio.

ANTISTROPHE.

C H O R V S.

O Qui decoram recolis
 Et sapientiam altam;
 Quam suavis est ore tuo
 Flosque leporque vocum!
 O quam beati, qui tum erant
 Superstites, cum tu eras
 Alterius vitævi! Agè tu, qui habes
 Sonos magnificos,
 Nunc aliquid novi afferas;
 Nam benefecit hic.
 Sed consiliis acutis tibi opus est adversus ipsum;
 Siquidem virum vis vincere, nec obnoxius esse risui.
 I N. Atqui mihi iamdudum præfocantur viscera,
 volenti
 Et expetenti hæc omnia contratiis turbare dictis.
 Ego enim inferior sermo, ideò fui vocatus,
 A dicendi magistris, quod primus ego excogitavi
 Et iuri & legibus contradicere, & isthuc staterum
 Decem millibus est condignum, quod, qui cau-
 sam forensem
 Sermones eligit inferiores, is convincat hostem.
 sed agè tu, observa disciplinam quæ fretus triumphat
 Meus adversarius: & vide, quo pacto illum refellam,
 Qui bellicas calidas se permittitur tibi negavit.

G 2.

Et

Καί τοι τίνα γνώμην ἔχων φέξης τὰ θεμέλια ταῦτα;
 ΔΙ. Οὐ πῆ κακιστόν ὄντι, καὶ δὴ λὺν ποιεῖ τ' ἀνδρα.

ΑΔΙ. Ἐπίχες· διότις γάρ σε μίσησιν ἔχω λαβὼν ἀφου-
 τῶν.

Καί μοι φράσον, ἥντι τῷ Διὸς ἀμύδων τίν' αὐδρ' ἀεὶ
 Ψυχὴν νομίζεις, εἰπέ, καὶ πλείους ἀνδρας ποιεῖσαι;

ΔΙ. Ἐγὼ μὲν οὐδέν· Ἡρακλῆες βέλτερόν' ἀνδρα κεί-
 νου.

ΑΔΙ. Ποῦ ψυχὰ δῆτα πάποτ' εἶδες Ἡρακλῆ-
 λευτρά;

Καί τοι τίς ἀνδρείοπρος ἴω. ΔΙ. ταύτ' ὄντι ταύτ'
 σκεῖνα.

Α' ἥ νεανίσκων αἰεὶ δὲ ἡμέρας λαλοῦντων

Πλήρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κινᾷς ὅτ' ἴσας παλάμους.

ΑΔΙ. Εἴτ' ἐν ἀγρῷ τῷ διατρίβω φέξης· ἐγὼ δ'
 ἵππαρῶν.

Εἰ γὰρ πονηρὸν ἴω. Ο' μνηστὴρ οὐδέ ποτ' ἀνέποιε

Τὸν Νέστωρ· ἀγορεύων ἄν, οὐδέ ποτ' οὐκ ἄπαντας.

Α' ἡμέρι δῆτ' ὀντοῦθεν εἰς τὴν γλῶτταν, ἴω δὲ μὲν

Οὐ φησι χεῖρῶν τὸν νέος ἀσκεῖν· ἐγὼ δέ εἰμι

Καὶ σφοδρονεῖν αὐτῇσι χεῖρῶν, δὴ κακῶς μερίζω.

Ἐπεὶ οὐδὲ τὸ σφοδρονεῖν, τὴν πάποτ' εἶδες ἡδὴ

Α' γὰρ τὸν περὶ χροῦ μῦθον; φράσον, καὶ μ' ὀξέλεγερον εἰπὼν.

ΔΙ. Πολλοῖς. ὁ γὰρ Πηλεὶς ἔλαβε δὴα τὸ τοῦ τῶν μὲν
 χαιρῶν.

ΑΔΙ. Μάχαιραν; ἀσεῖον γὰρ κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοῦ φί-
 λων.

Τ' πέρις οὗτος δὲ οὐκ ἐκ λυχίων πλεῖν ἢ τάλαντα
 πολλὰ.

Ἴλωφε δὴα πονηρίαν· ἀλλ' ἔμα δὲ ἔμα μάχαιραν;

ΔΙ. Καὶ τῷ Θίαν δὲ ἐγήμε δὴα τὸ σφοδρονεῖν ὁ Πη-
 λῆς.

ΑΔΙ. Καὶ τ' ὀπολιπῶσά γ' αὐτὸν, ἄχετ'· ἔγωγε ἴω
 βρεσθῆς,

Ὅτι δὲ ἡμεῖς ἐν τοῖς γράμμασι τῶν νύκτα παννυχίζιν.

Γυνὴ δὲ σὶνα μωρεμύθη χαίρει· σὺ δὲ εἴ κρόνιππος.

Σκέψαι γὰρ, ὅ μιν μετρίμων, ἐν τῷ σφοδρονεῖν ἄπαντα

Α' νεστὶν, ἡδονῶν δὲ ὅσων μέλλεις ὀποσερεῖσθαι,

Παύδων, γυναικῶν, κοπιάων, ὄψων, πότων, κιχλι-
 ομῶν.

Et quæso, quonam tu animo balneas calidas reprehendis?

IV. Quia noxiæ sunt, & hominem faciunt remissum.
I N. Subsiste: nam statim nunc medium te teneo prehensum,

Vt elabi non possis: agè enim, dic mihi, quæ virum tu ex illis qui love sunt nati, credis fortissimum esse; Et plurimos exantlassè animo indefesso labores?

IV. Ego sanè neminem esse iudico Hercule fortio-rem.

I N. Et ubi tu unquam frigida vidisti balnea Herculanæ? (sunt, quæ

Et quis erat Hercule fortior? I V. nimirum hæc illa cum adolescentes quotidie in ore habeant, balnea repleta

Sunt hodie, sed vacuæ palæstræ I N. vituperas deinde Hanc versandi in foro consuetudinē: ego verò laudo. Nam si mala esset, nunquam fecisset sapiens Poëta

Homerus

Oratorem ex Nestore, neque è sapientibus universis.

Hinc transeo ad linguam, quam negat hic esse exercitandam

Adolescentibus: ego verò aio, tū rursus isthic inquit, Quod oporteat frugi esse adolescentem: duo maxima damna. (venire,

Nam cui tu unquam boni aliquid vidisti in vitâ ob-Quod sobrius & frugi fuisset? dic, & me refuta.

I V. Per multis. nā Peleus istâ de causâ accepit ensē,

I N. Ensē? bellum profectō accepit miser homo ille lucrum!

Hyperbolus certè an nō ex lychsis, plusquàm talenta

Aliquot paravit, malitiâ suâ frater, non macharâ?

I V. Equidem Therim propterea sibi duxit, quod castus esset.

I N. At illa relicto Peleo discessit: quod protervus Non esset, neque suavis per totam noctem in lecto.

At uxor

Viri coitu gaudet: tu verò ætate despis. Nam

Videbis, mi adolescens, & perpende omnia, quæ in illâ

Castâ insunt vitâ; & quantis te voluptatibus eadem

Sis privaturus: liberis, mulieribus, atque ludis,

Et cottabis, obsoniis, conviviiis, cachinnis.

Καὶ τοι τί σοι χιῶ ἄξιον, τύπων ἂν σερνθῆς;
 Εἶν' ἀράρ' μ' ἐν τεύχεσιν ἔσσι τὰς τ' φύσεως ἀνάγκας.
 Ἡ μάρτυς, ἡρώδης, ἐμὸν χεῖρσι· τί; κατελήφθης;
 Ἀ' πάλωλας, ἀδυνάτους γὰρ εἰ λέγῃν· ἐμὸν δ' ὁμιλῶν
 Χρῶ τῇ φύτῃ, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδ' ἐν αἰχρῶν.
 Μοιχὸς γὰρ ὡς τύχης ἀλούς, ταδ' ἂν περὶς ποῖς αὐ-
 τῇ.

Π' εἰδὲν ἡδ' ἡμεῖς· εἴτ' εἰς τ' Δ' ἔπειτα νειχέιν·
 Κἀμείνεις ὡς ἡ τ' ἰων ἑσπότης ὄβρι καὶ γεωαικῶν.
 Καὶ τοι σὺ θνητὸς ἂν, θεῶν ὡς μείζον ἀνδυνάμο;
 ΔΙ. Τί δ' ἔγωγε φαίνω δὴ γὰρ ἀφ' ὁμοῦ σοι, τέφρα τι
 πλῆθ';

Σ' ἔχει τίνα γνώμην; λέγῃν τὸ μὴ θυρυπεόκτους εἶ-
 ναι;

ΑΔΙ. Ἡ'ν δ' ὀρύττοκτος ἦ, τί πέντε ποι μαχόν;

ΔΙ. Τί μὲν οὖν ἂν ἐπὶ μείζον πάθος τότ' ἔπειτα;

ΑΔΙ. Τί δ' ἦν; ἔρεῖς ἔγωγε πῶτο νικηθῆς ἐμῶ;

ΔΙ. Σιγῆσομαι· τί δ' ἄλλο; ΑΔΙ. φέρε δέ μοι
 φράσον.

Συμμετρήσονται ἐκ τίνων;

ΔΙ. Ἐξ θυρυπεόκτων. ΑΔΙ. ἀνέδραμαι.

Τί δ' αὖτε ἀγῶν δ' ἐκ τίνων;

ΔΙ. Ἐξ θυρυπεόκτων. ΑΔΙ. εὐλέγεις.

Καὶ ὁμοαγῶν δ' ἐκ τίνων;

ΔΙ. Ἐξ θυρυπεόκτων. ΑΔΙ. ἀρεθῶν.

Ἐργασίας ὡς ἔδην λέγεις;

Καὶ τῶν θεατῶν ὁπόσοι πλείους, σκόπη.

ΔΙ. Καὶ δὴ σκοπῶ. ΑΔΙ. τί δ' ἦθ' ἔρεῖς;

ΔΙ. Πολὺ πλείονας, νῆτας θεῶν;

Τὸς θυρυπεόκτους.

Καὶ τυτονὶ γυνὸς δ' ἐγὼ, καὶ κεκοιμήτοισι,

Καὶ τῶν κομήτων τυτονί.

ΑΔΙ. Τί δ' ἦν; ἔρεῖς;

ΔΙ. Ἡ' τῶν μετ' αὐτῶν κινεῖσθαι,

Τὸς ἑαυτοῦ δὲ καὶ τῶν ἑαυτοῦ.

Θυμιάτρων, ὡς

Ἐξ αὐτομολῶν ποῖς ὑμῶν.

Quibus omnibus si orbêris, quid proſit tibi caſta vita?
 Sed bene: nunc tranſeo hinc ad naturæ neceſſitatem.
 Percaſti, amaſti, adulteraſti: ſi ſis deprehenſus,
 Iam periiſti illicô; neque enim eloquentiâ vales; ſed
 Si mecum verſari optas, naturâ utere, lude, ride,
 Nihil pro turpi ducito. Nam ſi fueris adulter
 Comprehenſus, ea cōtra adverſarium tuum loquêris,
 Quibus demonſtres te nullam iniuriam cuiquam in-
 tuliffe. (victus)

Sed & culpam in Iovem reiſicies: quôd item amore
 Inierit fœminas: & quomodo tu, qui homuncio ſis,
 Plus poſſis, quàm Deus, qui ſumma cœli tēpla fulcit?
 Iv. Quid autem, ſi tibi obſequendo vulſurâ patiaris?
 Et raphano in anum immiſſo, pœnas exoluat: cinſi-
 que (bebit,

In loca vulſa inſpergatur: quas tum rationes ha-
 Quibus prober, ſibi non eſſe ampliaturum podicē? dic.

IN. Quid tum, etſi lato ſit podice? quid nam mali ſit?

Iv. At quid atrocius hoc unquam poſſit perpeti?

IN. Quid verò dices, ſi ego te iam vicerô?

Iv. Tacebo: quid ergo? IN. agē, dic mihi, quod te rogo.

Vnde advocati, aut ex quibus?

Iv. Ex hominibus ampli podicis.

IN. Conſentio. ſed unde Tragicî?

Iv. Ex hominibus ampli podicis.

IN. Rectē. Sed unde præſides

Et civitatis ſunt duces?

Iv. Ex hominibus ampli podicis.

IN. Quàm ergô nihil dicas, viden?

Et ſpectatorum utri ſint plures, diſpice.

Iv. Sanè diſpicio. IN. & quid vides?

Iv. Quamplurimos, ita me Deus

Ainet, ampli podicis;

Et hunc novi talem, atque illum, atque hunc com-
 pulum.

IN. Quid nunc ais?

Iv. Vincor manifeſtè: obſecro vos,

Cinædi, pallium meum

Accipite, uti

Hinc perſugiam citô ad vos.

ΣΠ. **Τ**ὶ δῆτα; πότερον αὐτὸν ἐπάγει λαδὼν
Βάλει τ' ὕδν, ἢ διδάσκωσι λέγει;
ΣΤ. Διδάσκει, καὶ κόλαζει, καὶ μέμνησ' ὅπως
Εὐμοισομένης αὐτόν. ὅπῃ μὲν θάπτεται.
Οἷαν δικιδοῖς, τίω δ' ἐτέρων αὐτῇ γινώσκον
Στόμασσον, οἷαν ἐς τὰ μέγ' ὠφελύματα.
ΣΠ. Ἀ' μέλ' κομίζει τῶτον σοφιστὴν δέξιον.
ΦΕΙ. Ὁ' χερὸν μὲν οὐ οἶμαι, καὶ κακοδαίμονα.
ΧΟ. Χάρη νῦν οἶμαι δέ
Σοὶ ταῦτα μεταμνήσκον.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ.

ΧΟΡΟΣ.

Τὰς κριτάς ἀκροθιγόντων, ὡς πτόνδε τ' ἔχον
Ὁ' φιλοῦσ' ἐν τῷ δικαίῳ, βυλόμεθ' ὑμῖν φερόμεν.
Πρώτα μὲν γὰρ ὡς νουῦ βελήθ' ἐν ἄρα τὰς ἀρχαί,
τ' ὁμοῦ πρῶτα πινὺ μῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
Εἶτα τ' ἑκατὸν τεκέσας ἀμπέλους φυλάξομεν,
Ὁ' σ' μήτ' ἀυχμὸν πείσῃ, μήτ' ἄραν γ' ἐπομβρίας.
Ἦν δ' ἀπμάσθ' τις ἡμᾶς, θνητὸς ὢν, ὅσας θεάς,
Προσεχέτω τ' νοῦν πρὸς ἡμῶν οἷα πείσῃ κακά,
Δαμνέων, ἢ τ' οἶνον, ἢ τ' ἄλλ' ἔδεν ἐν τῷ χυρῷ.
Ἦν κ' ἐν γὰρ αὐτῷ ἐλαῖαν βλαστάνωσ', αὐτ' ἀμπέλους
Ἀποκαύσαντες, τοιαύτας σφειδόντας παιήσομεν.
Ἦν ὅ' πλινθίζοντ' ἰδωμεν, ὕσομεν, καὶ τὴν τέλῃς
Τὸν κέρχμον αὐτῷ χαλάσας σερρὺλας συντρέψομεν.
Καὶ γὰρ ἡ ποτ' αὐτὸς, ἢ τ' ξυγλυῶν, ἢ τ' φίλων,
τ' ὁμοῦ τῶν νύκτα πᾶσαν, ὅς' ἴσως βελήτε
Καὶ ἐν Αἰγυπτῷ τυχεῖν ὢν μάλλον, ἢ κεῖναι κακῶς.

ΠΕ' μὲν, πετρεῖς, τέλει, μὲν ταύτῃ δδύτρεχ,
Εἶδ', ὡς ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
Δέδοικα καὶ πείθεμαι καὶ βδελύπομαι,
Εὐθὺς μὲν ταύτῃ ἐδ' ἔην τέ καὶ νέα.

ACTVS III. SCENA IV.

SOCRATES, STREPSIADES, PHIDIPIDES, CHORVS.

So. Quid igitur? vin' tu hunc filium compellere Prehensum, an vis, ut ego doceam illam dicere?

St. Doce, castiga, & ut exaquis atque iustas Probè, memento: & alteram buccam quidem Ad levicula obtinenda litigia; alteram Exaquis, ut maiora obtineat negocia.

So. Quiesce: reduces hunc impostorem probum.

Ph. Imò pallidum opinor, sophistamque miserum.

Ch. I nunc: credo affore illud

Iam tempus, ubi pigebit. EPIRHEMA.

CHORVS.

Iudices quid lucri sint reportaturi, si huic Choro

Ex his, quæ sunt iusta, cōmodent, aggredimur dicere.

Primum, si renovare agros volueritis iusto tempore,

Nos primis vobis pluemus, postea verò cæteris.

Indè frugiparas custodiemus vires, ut neque

Siccitas æstus, neque humentes pluviae nimium premant.

Sin quis nos contempserit, Deas nos, ipse homuncio

Is animadvertat, quid à nobis passurus sit mali:

Nam neque vinum accipiet, nec aliud quicquam è fundo suo.

Quando enim oleæ germinabunt, & vires ac pampini

Amputabuntur, fundis huiusmodi quassabimus:

Sin videbimus lateres fingentem, pluemus ilicet:

Et rotundâ grandine, recti comminuemus regulas.

Tum si nuptias vel ipse, vel ex cognatis quispiam

Vel amicus celebrabit, nocte pluemus totâ, ut forsitan

Mala esse in Ægypto, quàm iudicare perperam.

ACTVS IV. SCENA I.

STREPSIADES.

EN quinta, quarta, tertia, secunda: & quam ego

Ex omnibus diebus timeo maximè,

Planeque horreo & abominor, mox imminet

Vetus & nova; mensum diestricesima:

G 5

Nam

154 ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Πᾶς γάρ πε ὄμνυσ', οἷς ὀφείλων τυγχάνω,
Θεός μοι σφύταινέι, δόπολιν με φησὶ κἀξο-
λεῖν·

Ἐμὲ μέτριά τε κὶ δίκαι' αἶτε δέη·
Ὡς δὴ μὲν ἐπὶ τὸ μῦθ' οὐκ ἔστιν ἀλάλῃς,
τὸ δ' ἀναβαλὼς μοι, τὸ δ' ἄφες· οὐ φασὶ ποτὶ
οὕτως δαδολήφειν, ἀλλὰ λοιδοροῦσιν με
Ὡς ἄδικός εἰμι· κὶ δικάσαι δ' αἶφασί μοι.
Νυνὶ οὖν δικάζεσθαι· ὅλῃον γάρ μοι μέγ' εἰ.
Εἴπερ με μάρτυρεν εὐλόγη' ὦφ' ὁτιπώτ' εἰς.
Τάχα δ' εἴσομαι, κόφας τὸ φροντισήσομαι.
Νῆ' ἡμὶ, παῖ, παῖ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Δ'. ΣΚΗΝΗ Β'.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΣΩ. ΣΤΡΕΨΙΑΔΗ ΔΙΑΣΠΑΖΟΜΑΙ.
ΣΤΡ. Κἄγω γέ σ'· ἀλλὰ τὸν περὶ
λαζέ·
Χρὴ γ' ὅπ' θανμάζειν τὴν διδασκα-
λόν.

Καὶ μοι τὸν εἶν, εἰ με μάρτυρεν ἔλθον
Εἰπὼν, εἴ πο' ὄν ἄρτίως ἐσθήραγες.

ΣΩ. Με μάρτυρεν. ΣΤ. εὐ γ' ὅ παμβασιλεὺς ἂν
παίον.

ΜΩ. Ὡς δ' ὁδοφύγοις ἀνὴρ πῶς ἂν βέλη δίκην.

ΜΤΡ. Καὶ μάρτυρες παρῆσαν, ὅτ' ἐδανειζόμεναι;

ΜΩ. Πολλὰ γὰρ μάλλον καὶ παρῆσαν χίλιοι.

ΜΤΡ. Βοῶσιν ἅλα τὰν περὶ τὸν

βοῶν· ἰὼ κλάετ' ὅ βολοσάτ',

Αὐτοὶ τε, καὶ τὰρχεῖα, καὶ τόκοι τόκων·

Οὐδὲν γ' αὖ με φλαύθον ἐργάσθη' ἔπ.

Οἷός ἐμοι πρέφεται

Ἰούσι δ' ἐνὶ δόμοισι παῖς,

Ἄμφικει γλῶσση

Λάμπων, θεόβολος ἐμός,

Σωτῆρ' ὁμοῖς, ἐχθροῖς ἀνισαγῶς,

Δυσταίᾳς πατρῶν μεγάλων ἡμεῶν.

Nam omnes, quibus ego aliquid argenti debeo,
 Depositâ in iudicio pecuniâ, mihi
 Minantur; ac iurant quod funditus velint
 Me perdere, & omnibus bonis evertere.
 Ego quidem, quod iustum est & æquum postulo:
 Ah mi vir, isthoc argentum nunc temporis
 Ne à me accipias; hoc differas, & terminum
 Solutionis proroges: illud mihi
 Proisus remittas: nunquam verò, illi inq uunt,
 Hoc se modo quicquam à me accepturos: neque
 Consentiant: sed multis contumeliis
 Me afficiunt, quod sim iniquus: insuper mihi
 Minantur, quod velint me in ius hinc rapere. Age
 Rapiant: quid ad me? nihil equidem curo: modò
 Artem bene dicendi meus iam didicerit
 Phidippides. Sed mox sciam: ubi hoc pulsavero
 Ludi ostium, heus puer, tibi dico, heus puer.

ACTVS IV. SCENA II.

SOCRATES, STREPSIADES.

So. I Vbeo Strepsiadem salvere. St. & ego Socratem.

Age, hunc tu primum cape farinæ culeum:

Nam venerari me sic magistrum condecet.

Sed, dic quærso iam mihi de filio meo,

An sermonem illum à te introductum didicerit.

So. Didicit utique. St. Euge; ô fraudem, reginam om-
 nium!

So. Effugere nunc poteris, quameunque dicam velis.

St. Etiam cum testes affuerint mihi, fœnori

Argentum accipienti? So. imò si mille fuerint.

St. Exclamabo ergo altissimè.

Id, id, vñ vobis nummulariis:

Pereatis & vos, & vestra tabularia,

Et usura usurarum. Nam nullo amplius

Me vos affeceritis malo.

O mihi, quanta domo

Hac alitur soboles!

Perplexâ linguâ

Fulgens: columnen meum,

Custos domûs, atrox inimicis,

Qui g. vibus curis eripuit patrem:

Οὐκ ἄλλου τρέχον,
 Ἐνδθεν ὡς ἐμέ.
 ὦ τέκνον, ὦ παῖ παῖ,
 Ἐξελθ' οἶκον,
 Ἀΐεσθ' πατρός.
 Σω. Οὐδ' σκέπτος ἀνὴρ.
 ΣΤ. ὦ φίλος, ὦ φίλος!
 ΣΩ. Ἀπὸ σὺ λαζάν.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Δ. ΣΚΗΝΗ γ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ΣΤ. Ἰ. ὦ, ἰὸ τέκνον!

Ἰε, Ἰε!

Ὦς ἤδ' ἐμὰς περὶ πῶς τὴν χροίαν ἰδάν!

Νῦν μὲ γ' ἰδὲν εἰς τὸ πῶς ἐξαρνητικὸς

Καταλογικὸς, καὶ τὸ τὸ πῶς ἐχέον

Ἀπὸ χροίαν ἐπὶ τῇ, τὸ, τί λέγεις σύ; καὶ δοκῇ

Ἀδικαῖα, ἀδικεῖαι, καὶ κακουργοῦντ' οἷδ' ὅπ'

Ἐπὶ τὸ πῶς ἐπὶ τ' ὅτιν Ἀδικὸν βλέπεις.

Νῦν οὖν ὅπως σάσκει με, ἔπει κατὰ λίσσας.

ΦΕΙ. Φοβεῖς δὲ τί; ΣΤ. τὴν ἐνὶ τῇ καὶ νέαν.

ΦΕΙ. Ἐνὶ γὰρ ὅτι καὶ νέα τίς ἡμέρα;

ΣΤ. Εἰς τὴν γὰρ θύσιν τὰ πρυτανεῖα φασί μοι.

ΦΕΙ. Ἀπολουῖτ' ἄρ' αὖθ' οἱ θέντες· ἐγὼ δ' ἔδω' ὅπως

Με' ἡμέρα γένοιτ' ἀν' ἡμέραι δύο.

ΣΤ. Οὐκ ἂν γένοιτο; ΦΕΙ. πῶς γὰρ, εἰ μὴ περὶ γ'

ἀμα

Αὐτὴ γένοιτο γὰρ πῶς καὶ νέα γυνή;

ΣΤ. Καὶ μὲν γενόμεναι γ'. ΦΕΙ. ἐγὼ, οἶμαι, γῆν

νόμον

Ἰσασιν ὁρθῶς, ὅ, π νοεῖ; ΣΤ. νοεῖ δὲ τί;

ΦΕΙ. Ὅς ὅλων ὁ παλαιός, ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.

ΣΤ. Τὰ τὴν φύσιν ἐδίδωκεν ἐνὶ τῇ καὶ νέαν.

ΦΕΙ. Ἐκείνος οὖν, τὴν καλὴν εἰς δὲ ἡμέρας

Ἐξήκον, εἰς τε καὶ ἐνὶ τῇ καὶ νέαν.

Ἰν' αἱ θύσας γένοιοντο τῇ νεκροῖα.

ΣΤ. Ἰν' αἱ θύσας καὶ ἐνὶ τῇ καὶ νέαν; ΦΕΙ. Ἰν' ὅ μὲν

Παρόντες οἱ φέροντες ἡμέρας μὲν

Πρόπρον, ἀπαλλάττονται ἐκὼς· εἰ δὲ μὴ.

Tu properè evoca
 E domo ad os patris.
O gnate mi, ô fili,
 Exi tecto, au-
 dique patrem tuum.
SO. Et hic ille vir est.
ST. O soboles mea!
SO. Abi, & accipe eum.

ACTVS IV. SCENA III.

STREPSIADES, PHIDIPPIDES.

I O, iô, fili.

Iu, ju!

Vt lætor, cùm primùm colorem hunc intuo
 Tuum. nam mihi videris ad negandum ira,
 Et contradicendum instructus; & in te palam
 Illud populare verbum effulget: quid tu ais?
 Quid est? ut alicui videare pati injuriam,
 Quam tu infers alteri: & damnum accipere aut malum.
 Quod tu das alteri: planè hoc scio, quod probe
 Possis: nam ipso è vultu aspectus micat Atticus.
 Nunc ergo ut me, quem perdideras, serves, vide.
PH. Quid tu ergo times, pater? *ST.* diem veterem
 & novam.

PH. Quid, quasi verò una dies vetus sit & nova?

ST. Certè hac se deposituros in foro, mihi
 Minantur fœneratores pecuniam.

PH. Peribunt, si deponent: neque enim illud potest
 Fieri, una dies ut sit biduum. *ST.* quid? non potest?

PH. Quomodo? Nisi fortè una mulier simul fiet
 Anus & juvenis. *ST.* ac lege sic cautum est. *PH.* at hi,
 Quid lex velit, non rectè intelligunt. *ST.* cedo,
 Quid ergo vult? *PH.* Solon ille antiquus, fuit

Naturâ amans populi. *ST.* hoc nihil ad veterem & novam,

PH. Atqui is citationem posuit in duos

Dies: in veterem scilicet, & novam diem:

Vt depositiones primo fierent die,

Calendis nimirum mensis cujuscumque.

ST. Cur autem veterem apposuit? *PH.* ideo, ut tue ho-

Ut postulati prius uno die in forum,

Cum apparuissent, ultro abirent: sin minus,

Ἐὼθεν ἑσπικόντο τῇ νυκτιῳίᾳ.

ΣΤ. Πῶς ἔδεχον; δῆτα τῇ νυκτιῳίᾳ,

Ἀρχὴ τὰ φρυγανέϊ', ἀλλ' ἐν τε καὶ νύκτι,

ΦΕ. Ὅτ' αἱ οἱ προστένθαι γὰρ δοκῶσι μοι παθεῖν,

Γ' ὡς τάχιστα τὰ φρυγανέϊ' ὑφ' ἡοίκατο,

Διὰ τὸ το προστένθουσιν ἡμέρα μία.

ΣΤ. Εὖ γ' ὡς κηκοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀέλτεροι,

Ἡ' μέτρα κέρδι τῷ σφῶν, ὅν τις λίδου,

Ἀ' εὐμῶς, ποθέσθ' ἄλλως, ἀμφοτέρω κινῶν ἄλλοι.

Ὡς τ' εἰς ἑμαυτ', καὶ τ' ὑὸν πετονί,

Ἐπ' ὕψιμασιν ἀείει, μαζκώμων.

Μάκρυ δ' Στρεψιάδες,

Αὐτὸς τ' ἔφος ὡς σφός,

Χ' ὅτ' ὑὸν ἔκτρεφες!

Φόβουσι δὴ μ' οἱ φίλοι,

Χ' οἱ δημόται, ζηλωτοί,

Ἡ' νῦν' ἂν τὸ νικᾷς λέγῃν τὰς διχάς.

Ἀλλ' εἰσαγαγὼν σε βέλομαι

Πρόπον ἐπ' αἶσά.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Δ'. ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ὁ ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ,
ΜΑΡΤΥΡ.

Εἶτ' ἄνδρα τῷ αὐτῷ π' χεῖρ προσέειπας;
Οὐδέποτε γ'. ἀλλὰ κρέηθον ὡς οὐδὲς τότε
Ἀπερυθρίσαι γε μάλλον, ἢ ἔχειν πρᾶγματα.

Ο' τί τῷ ἑμαυτ' ἔνεκα νυκτὶ χημάτων

Ἐλκω σε κλητεύουσιν, καὶ γυμνῶμαι

Ἐχέρας ἐπ' ὡς πῦρ πῦρ ἀνδρὶ δημότῃ.

Ἀ' τὰρ ἐδέποτέ γε καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν κατὰ γυναικῶν

Δὶν, ἀλλὰ καλῶμαι Στρεψιάδην. ΣΤ. τίς ἔπος;

ΠΑ. Ἐστ' ἐνὶ τῇ καὶ νύκτι. ΣΤ. μαρτύρομαι,

Ὅς ἐς δὴ' εἶπεν ἡμέρας. ἦ χημάτος;

ΠΑ. Τῷ δὴ δέκα μὲν, ὡς ἔλαβες, ἀνὰ μέτρος

Τὸν φάσθ' ἵππων. ΣΤ. ἵππων; ἐκ ἀκέραι;

Si statim ab aurora diei posteri,

Calendis ipsis vexarentur postmodum.

ST. Cur ergo magistratus non capiunt Sportulam

Calendis, sed die vetere & novâ?

Cur uno prævertunt die? certè illi idem

Faciunt quod prægustatores facere solent:

Nam ut sportulas præripiant quàm celerrimè,

Idcirco nummos prægustant uno die.

ST. O vos miseri, quid stolidi desidetis hic?

Nos nostram rem facimus, qui rectè sapiamus: at

Vos estis caudices, lapides, numerus, ovis;

Vos amphoræ vino expletæ. Quare mihi

Ob res secundas accinendum carmen est,

Quo & filium & meas fortunas prædicem:

Bene habes Strepsiades:

Namque, Vt sapiens vir es,

Et qualem habes hunc filium!

Dicent amici mihi,

Et æmulantes cives:

Quando tu peroraveris in foro.

Sed jam introductum te volo

Recteare mensâ.

ACTVS IV. SCENA IV.

PASIAS DANISTA, STREPSIADES, TESTIS.

ITânetandem fas sit hominem sua perdere?

Minimè omnium; sed deposuisse jam statim

Satius erat multo, quàm tot molestiis

Affici. Equidem meæ causâ pecuniæ

Nunc te traho, ut in jus debitorem mihi voces;

Utque ex amico inimicum ego jam mihi comparem:

Nunquam tamen patriæ meæ fuero probro,

Quoad vixero, sed vocabo Strepsiadem. ST. quis hic?

PA. Heus tu, vetus & nova appetiit jam dies.

ST. Ego testor vos, quòd dixerit duos dies.

Sed cuiusnam pecuniæ causâ? cedo.

PA. Propter duodecim minas, quas scœnore

Capiebas, cum gnato maronem emereres equum.

ST. Equus?

Οὐ πάντες ὑμεῖς ἴτε μισυῖθ' ἰππικῶν;
 Πα. Καὶ ἢ δι' ὑποδάσθ' γ' ἐπάμνυς τοῦ θεοῦ
 τὸ χρέος. Στ. μὰ Δί', ἐ γάρ πω τότ' ἐξηπίσκατο
 φειδωπιδὸς μοι ἢ ἀκατόβλητον λόγον.
 Πα. Νῦν δ' διὰ τῶτ' ἔλανος εἶδ' διανοεῖ;
 Στ. Τί γδ' ἄλλ' ἀν' ὑπολαύσαιμι τῷ μαθήματι;
 Πα. Καὶ ταῦτ' ἐθελήσας ὑπομῆσαι μοι τοῦ θεοῦ,
 ἢν' ἀν' κελύσω γὰρ σὺ. Στ. τοῦ ποῖος θεοῦ;
 Πα. Τὸν Δία, ἢ Ἑρμῶν, ἢ Ποσειδῶν. Στ. νῦν Δία.
 Καν' περικαταδείλω γ' ὥς τ' ὁμόσαι, περὶ βόλον.
 Πα. Ἀπόλλοιο τῶν, ἐνέκ' ἀναιδείας ἐπὶ.
 Στ. Ἀλσὶ διασμηχθεῖς, ὄναιτ' ἀνέστοι.
 Πα. Οἱ μὲν! ὥς καταγέλας; Στ. ἔχ' χάς χαρήσει.
 Πα. Οὐ τοι μὰ Δία ἢ μέγα, κ' τοῦ θεοῦ,
 Ἐμὲ καταπορεύει. Στ. θαυμάσιος ἦδ' ἰδὼν θεοῖς,
 καὶ Ζῶς γελοῖος ὁμοῦ μῦθος τοῖς εἰδῶσιν.
 Πα. Ἡ μὲν σὺ τῶντων πῶ χεῖνα δρώσης δίκην.
 Ἀλλ' εἴτ' ὑποδάσθ' μοι τὰ χεῖματ', εἴτε μὴ,
 Ἀπόπικτον ὑποκρινάμενος. Στ. ἔχ' νυῖ ἡσυχος.
 Ἐγὼ γδ' αὐτίκ' ὑποκρινέμεμά σοι σαφῶς.
 Πα. Τί σοι δοκεῖ δράσθ' ; ΜΑΡ. ὑποδάσθ' σοι δοκῶ.
 Στ. Πῶ δ' ἐστ', ὦ παῖτ'ρ' μετ' ἀργύρεον; λέγε.
 Τὰ τί τί βῆ; Πα. τῶθ' ὅ,τ' ἐστὶ κάρδωπος.
 Στ. Ἐπ' ὅτ' ἀπαιτεῖς τὸ ἀργύρεον τοῖς τοῖς ὡς;
 Οὐκ ἀν' ὑποδίδωμι ἐδ' ὁβελὸν ἀν' ἐδενί,
 Οὔτις κελύσθ' κἀνδοπον ἢ καρδωπῶν.
 Πα. Οὐκ ἄρ' ὑποδάσθ' ; Στ. ἐχ', ὅππ' γέ μ' εἰδέναι.
 Οὐκ οὐκ ἀνύσας τί θάπρον, ὑπολιταργεῖς
 Ἀπὸ τ' ὄψεως; Πα. ἀπ' ὅμιν' καίτοι ἰδ', ὅπ
 θῆσω πυτυναί', ἢ μηκέτι ζῶν ἐγώ.
 Στ. Πρὸς ἀπολαίεις ἀρ' αὐτὰ πρὸς ἢ δλωθεῖς,
 καὶ τοι σὲ τῶτό γ' ἐχὶ βόλομαι παθεῖν,
 Ο' πᾶ' κάλειςαι διηθικῶς ἢ κάρδωπον.

ST. Equum? auditin' ? an non vos omnes propalam
Novistis, quòd equestrem ego rem prorsus oderim?

PA. Et per Iovem te redditurum debitum
Omnes iurabas tum Deos. *ST.* ita per Iovem;
Sed inexpugnabilem illum dicendi modum
Tunc meus adhuc ignorabat Phidippides.

PA. Num tu idò debitum negare cogitas?

ST. Nam, quem alium fructum disciplinæ hujus au-
feram ?

PA. Etiámne hæc audebis negare per Deos,
Si te jussero? *ST.* per quos Deos? cedò. *PA.* per Iovem,
Per Mercurium, per Neptunum. *ST.* sic, per Iovem:
Et nì jurem, deponam etiam triobolum.

PA. Malè pereas ob summam hanc impudentiam.
ST. Sale si quis perfricer isthunc, saluum fecerit.

PA. Vah! numquid irrides ? *ST.* sex capiet congios.

PA. Ita me magnus amet Iuppiter, & Dii ceteri,
Haud impunè feres, quòd mihi sic illuseris.

ST. Ego verò mirificè delector Diistuis:

Et juratus Iuppiter his, qui rectè sciunt,
Deridiculo atq; oblectamento est. *PA.* nã tu homo,
Pro his dictis omnibus pœnam aliquando dabis.

Sed age, utrum redditurus sis pecuniam,
An non, responde, ac dimitte me. *ST.* habe animum
bonum.

Iam enim statim respondebo dilucidè.

PA. Quid facturus videtur tibi? *TE.* pecuniam
Videtur esse redditurus debitam.

ST. Vbi ille st, qui argentum à me postulat: cedò,
Quid hoc est? *PA.* id quod est, cardopus, aut alveus.

ST. Tùnc argentum à me deinceps postules,
Qui tam rudis es? at ego obolum non redduim
Vlli, qui Cardopum dicit pro Cardopa.

PA. Quid? an non reddes? *ST.* non, quodego
quidem sciam.

Sed non tu desistis, atque isthinc te amoves;
A foribus? *PA.* abeo: verùm tu hoc scias interim
Quòd deponam nummos, aut non vivam ego, hodie.
ST. At hoc argentum perdes cum duodecim
Minis: quamquam ego nolim te hoc multari malo,
Quòd Cardopam stultè appellâris Cardopum.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Δ'. ΣΚΗΝΗ 6.

ΑΜΥΝΙΑΣ ὁ ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ,
ΜΑΡΤΥΡ.

ΑΜ. **Ι**Ω' μοι μοι.

ΣΤ. ἔα,

Τίς ἔτσι ποτ' ἔδ' ὁ Σπυρίων; ἢ πῶς
τῶν Καρκίνων τίς δαιμόνων ἐφείχετο.

ΑΜ. Τί δ' ὅς τις εἰμι, τὸ το βέλαιον εἰδέναι
ἄνθρωπος κακοδαίμων. ΣΤ. χ' σκαυτ' νυῖν τέτυκται.

ΑΜ. Ὁ σκληρὸν δαῖμον, ὃ τυχέτω θανάτου
ἰπποκράτους! ὦ Παλλὰς, ὅς μ' ἀπὸ λείας!

ΣΤ. Τί δ' αὖ σε Τηλεπόλεμος ποτ' εἰργασάμην κακῶς;

ΑΜ. Μὴ σκόπευέ μ' αὖ τάν, ἀλλὰ μὲν τὰ χήματα
τὸν γόνυ δόποδι καλῶς περ, ἂν λάβω,

ἂν ἄς περὶ τοῖς κακῶς πεπονητόν.

ΣΤ. Τὰ ποῖα ταῦτα χήματα; ΑΜ. Ἄ δανείσταται.

ΣΤ. Κακῶς ἄρ' ὅπως εἶχες, ὡς γ' ἐμοὶ δοκαῖς.

ΑΜ. Ἰπποκράτης γ' ἐλαμύων ἐξέπτεον, νῦν δὲ θῶς.

ΣΤ. Τί δ' ἴστα ληρεῖς, ὡς περ ἄνω' ὅτι καταπερὶ σῶν;

ΑΜ. Ἀρεῶν, τὰ χήματα δόπολασθῆναι εἰ βύλομαι;

ΣΤ. Οὐκ ἔδω, ὅπως σὺν αὐτοῖς ὕμαρτες. ΑΜ. τί δ' αὖ;

ΣΤ. Τὸν ἐγκέφαλον ὡς περ σισυφίδι μοι δοκαῖς.

ΑΜ. Σὺ δ' νῦν ἑμὲ πρὸς κλήσειδά γέ μοι,

εἰ μὴ δόποδάσιν τάργυρον. ΣΤ. κατὰ πτενὺν,

πότερον νομίζεις καλὸν αἰεὶ ἢ Δία

γ' ἐν ὕδαρ ἐκαστόν, ἢ ἢ Ἡλίου;

Εἴ κεν κατὰ πτενὺν ταῦτο τῶν ὕδαρ σάλιν;

ΑΜ. Οὐκ οἶδ' ἔγωγ', ὁπότερον· ἐδ' ἐμοὶ μέλει.

ΣΤ. Πῶς οὖν δόπολασθῆναι τάργυρον δίκαιος εἶ,

εἰ μηδὲν οἶδα μετεώρον φεραγμάτων;

ΑΜ. Ἀλλ' εἰ σπανίζεις τάργυρον, μοὶ ἢ τὸ κεν

ἀπόδος γα. ΣΤ. τὰ το δ' ἔδω ὁ τόκος τί θηρεῖν;

ΑΜ. Εἰ δ' ἄλλο γ', ἢ χ' ἢ μὴ, ἢ κατὰ ἢ μίαν,

πλέον πλέον τάργυρον αἰεὶ γίνεται,

τ' ποῖον ὅπως ἢ χ' ἢ γα; ΣΤ. καλῶς λέγεις.

τί δ' ἴστα, ἢ θάλαππαν ἔδω ἢ πλεονα

Νυνὶ νομίζεις, ἢ ποσσός; ΑΜ. μὰ Δί', ἀλλ' ἴστω,

οὐ γὰρ δίκαιον πλέον εἶναι. ΣΤ. κατὰ πτενὺν;

ACTVS IV. SCENA V.

AMYNIAS DANISTA, STREPSIADES, TESTIS.

AM. **H**EV me miserum, hei mihi! ST. hem
Quis hic est, qui sic ejulat? fortasse quis
Genius [poëta] Carcini vocem edidit.

AM. Quid? vultin' scire, ego qui siem? Ego sum ho-
mo miser.

ST. In te hoc dictum puta. AM. ô genium duris-
simum,

O Sortes, quæ mihi totas & equos perditis!

O Pallas, quàm tu comminuisti me malè!

ST. Quid verò Tlepolemus unquam tibi intulit
Mali? AM. Ne tu illudas mihi, mi vir: sed tuum
Iubeto potius filium, ut pecuniam

Reddat mihi, quam accepit; præsertim cum ego
Iam antè malis conficiam tot infortuniis.

ST. Quænam illa pecunia? AM. quâ ille accepit mutuo.

ST. Malè igitur tecum agitur, ut videre quidem mihi.

AM. Ita per Deos: nam equos cum agitarem, decidi.

ST. Nugæ: ut qui potius decidisti ab asino.

AM. Nugor ego, cum recipere volo pecuniam?

ST. Profectò tu sanus non es. AM. quid ita? cedo:

ST. Nam tu mihi vidère emoro esse cerebro.

AM. At tu, nisi argentum mihi reddis debitum,

In jus vocaberis per Mercurium, illico.

ST. Age dic mihi, censens tu Iovem subinde aquam

Recentem per pluviam demittere; an jubar

Solis sursum ex imo loco attrahere hanc aquam?

AM. Nescio sanè; neque hoc scire admodum expeto.

ST. Quomodo tu igitur dignus es, argentum ut recipias,

Si nihil addidicisti rerum sublimium?

AM. Age si argenti laboras nunc penuriâ,

Solve usuram. ST. usuram? quid hoc animâs est?

AM. Quid enim aliud, nisi quod per mensem & per
diem

Subinde magis ac magè crescit pecunia,

Sensim labente tempore? ST. dicis largiter.

Sed an non censet etiam mare nunc plenius,

Quàm antea fuerit? AM. non, per Iovem: sed judico

Æquum esse, nam mare auctius fieri haud decet,

ST. Quo-

Αὐτὴ μὲν κακὸν δαίμων, κ' ἐν γένεσσι,
 Ἐπ' ῥέοντων ἤδη ποταμῶν, πλείων σὺ δ'
 Ζητεῖς ποιῆσαι τὰρ ὕβριν πλείον τὸ σόν;
 Οὐκ ὀποδίαξ' ἔς σαυτ' ἐν τ' οἰκίας;
 Φέρε μοι τὸ κέντρον. ΜΑΡ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
 Στ. Γ' παρὰ τί μέλλεις; ἐκ ἐλᾶς ὃ Σαμφοραί;
 Αμ. Ταῦτ' ἐχ' ὕβρις δῆτ' ὄν; Στ. ἄχεις; ὅπως
 Κεντῆρ' ὑπὸ τ' περικτὴν σε τ' σπαραχθῆσον.
 Φύγεις; ἐμμελον ἄρα κινήσῃ σ' ἐγὼ.
 Αὐτοῖς περὶ τοῖς πύπ κ' ἐμμελῶν. ΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟΡΟΣ.

Οἷον τὸ φρασγμάτων ἐστὶν φλαυθόν!

Ο' γὰρ γέρον δὴ ἔρανος,

Α' ποστέρησαι ἐκλείεται

Τὰ γήρυα θ' α' δανείσεται

Κεκ' ἐσθ' ὅπως ἐπ' ἡμερὸν λήψεται

Πεῦγ' μ' ὅ τ' ἐκ τὸν πύπ κ'

Τὸν σοφιστῶν ὡς πανουργεῖν

Ἡ ῥέσ' α' ἐξαφ' ἡνίκα τὴν κακὴν λαβόν.

Οἱ μὲν γὰρ αὐτὴν δὴρσάν ὅσ'

Πάλας πύπ κ' ἐξήτ'

Ἐπ' α' τ' ὕδ' ὀν δεινόν οἱ,

Γνώμας τ' ἐκαστίας λέγει

Τοῖσι δικαίως,

Ὡς τε νικᾷ ἀπαντας

Οἷον ἂν ἐν γήρυαται,

Κανὶ λέγει παμπόνηρα.

Ἰ' σως ἴσως βελήσεται

Κ' ἔφωγον αὐτ' ἐξ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Ε. ΣΚΗΝΗ Α

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

Ἰού, ἰέ!

Ὡς γένεαι κ' ἐν γήρυαται, κ' δημόται,

Α' μὴν ἂν τε μοι τυπομῶν, πύπ κ' τέχνη!

Οἱ μὲν κακὸν δαίμων τ' κεφαλῆς, κ' τ' γνάθ'

Ὡς μὲν, τὴν πύπ κ' πατρίδα. ΦΕΙ. φήμ' ὅσ' ἀπ' αὐτῶν.

Στ. Οἷον δ' ἐμολογούμ' ὅτι με τυπῆ; ΦΕ. κ' μάλα.

Στ. Ὡς μὲν, κ' πατρὸς, κ' τοιχωρύχ.

ΦΕ. Αὐτὸς με ταῦτα ταῦτα, κ' πλείον λέγει.

Ε' ῥ' οἶδ' ὅπ' χαίρει πύπ κ' ἀκάν δὴ κακῶ.

Στ. Ὡς

ST. Quomodo? mare (inquis) non fit auctius, miser,
Ectū argentum tantopere augere cupis tuum?

Non tu jam temet amovebis ab ædibus?

Stimulum mihi affer. TE. at hujus rei testis ego ero.

ST. Apage, quid cessas? non agitas, ô Samphora?

AMY. An non hæc contumelia est? STR. an ibis hinc?

Ego insiliam: & te gestantem carenam agam,

Stimulacurus sub podicem. fugin' hinc scelus?

Iam ego te fueram ex isto protrusurus loco,

Cum bigis, & rotis tuis nequissimis.

STROPHE.

CHORVS.

REbus malis studere, quæ res est!

Amore quippe male artis

Captus senex hic, debitâ hos

Fraudare vult pecuniâ:

Non est, ut hodie non malam rem sibi

Apparet, qui hunc sophistam

Protulit: nam ex quo vasa orsa

Cœpit usurpare, malum sibi

Accerferet: & mox reperiet, puto,

Quod antè quærebat:

Vt gnatum haberet callidum,

Qui legibus contraria

Dicere possit,

Et vincere universos

Cum quibus conversetur,

Quamlibet prava dicat.

Erit jam, erit, cū filium

Optabit esse matum.

ACTVS V. SCENA I.

STREPSIADES, PHIDIPPIDES.

EHu, ehui!

O populares, cognati, vicini & accola,

Ferte mihi opem omnibus modis, qui vapulo?

& mihi misero! vix capiti, vix genis meis!

Scelste, patrem tūn' verberas? PH. equidem pater.

ST. Ecce reum confitentem, quod me verberet.

PH. Imô ST. scelerate, patricida, parietum

Perfossor. PH. repete hæc obsecro, & pluraingere:

Nam, quod scias, maledicta audire gestio.

ST. Cinæde.

ΣΤ. ὦ λακκούβεσκε. ΦΕ. πᾶν τε πολλοῖς τοῖς ῥίθμῳ.
 ΣΤ. Τὸν πατέρα τύπεις; ΦΕ. κάπο φανῶν, ἢ Δία,
 ὦς ἐν δίκη σ' ἐτυπῶν. ΣΤ. ὦ μαρτύρεται
 καὶ πῶς γῆμιτ' ἀνπατέρω τύπῃν ἐν δίκη;
 ΦΕ. Εἴ γ' ὅσοι δαυδοῖζω, καὶ σὲ νικήσω λέγων.
 ΣΤ. Τίς τὴν σὺν νικήσας; ΦΕ. πολὺ γὰρ ἢ ῥαδίως.
 Εἰ δ' ὅπότερον τοῖν λόγων βέλῃ λέγων.
 ΣΤ. Ποῖον λόγον; ΦΕ. ἢ κρείσσον' ἢ ἡπιοῦσα;
 ΣΤ. Εδιδάξαμ' ἡμῶν τοι σε, νῆ Δί', ὦ μέλει,
 τοῖσι δικαίως ἀνπέλεγον, εἰ παύσαι γὰρ
 μέλλας ἀναπέσειν, ὅς δικαίον ἔχει κελόν,
 τὸν πατέρα τύπειν, ὅταν ἴσῃ τῷ υἱέον.
 ΦΕ. Ἀλλ' οἴομαι ἡμῶν τοι σ' ἀναπέσειν, ὥς τε γὰρ
 οὐδ' αὐτὸς ἀκροαζάμενος, ἔδεν ἀντρέϊς.
 ΣΤ. Καὶ μὲν, ὦ, πῶς λέξας ἀκροαζέσσομαι.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Ε. ΣΚΗΝΗ β'.

ΧΟΡΟΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ

Σ Ο' Ν ἔργον, ὃ φασκεύεται, φροντίζῃν, ὅτι
 τὸν ἄνδρα κρατήσας,
 ὦς εἴπῃ, εἰ μὴ τῷ ἀπέποιθεν, ὅς ἀνὴρ
 οὕτως ἀκόλαστος.
 Α' Μ' εἴδ' ὅπου θρασύεσσι, δῆλόν γὰρ τὸ
 δῆμ' ὅσ' ἂν θροῖται.
 Α' Μ' ἐξέτω ποσῶν ἡρέαθ' ἢ μάχη γινέσθῃ,
 ἢ δὴ λέγῃ καὶ πῶς χροῖται. πάντως ὅ τοῦτο δροῖσται.
 ΣΤ. Καὶ μὲν ὅθεν γὰρ ποσῶν ἡρέα μεθεῖται λοιδορεῖσθαι,
 Εἴ γὰρ φράσω· πρὶν γὰρ εἰσπῶν, ὡς περ ἴστε,
 πρῶτον μὲν αὐτ' ἢ λυγρὰ λαβόντ' ἐγὼ κέλευστα.
 Α' Σαυ Σιμωνίδην μέλος, ἢ κελόν ὡς ἐπέχει.
 Ο' δ' ἄλλος ὡς ἀρχαῖον ἐνὶ ἔφασκε τὸ κινεῖσθαι.
 Α' δ' αὖτε πῶν ὅθεν, ὡς περὶ κάχους γινώσκ' ἀλλ' ἄρα.
 ΦΕ. Οὐ γὰρ τότ' ἄλλος κελὸν σέ γ' ἄρα τύπειν, καὶ πα-
 τεῖσθαι.
 Α' δ' ἢ κελόν δ', ὡς περὶ τέπλους ἐστίνωνται;
 ΣΤ. Τοιαῦτα ἡμῶν τοι καὶ τότ' ἐλεγχῶ ἐνδόν, οἷά περ νῦν
 καὶ Σιμωνίδην ἔφατ' ἐν κελόν ποιητῶν.

ST. Cinædo. PH. perge, nam conspergis me rosis.

ST. Tūn' verberas patrem? PH. merito: nam per lovem Tibi ego ostendam, quod jure verberaverim.

ST. Hominū impurissimel quomodo jure quis patrem Verberet? PH. ego ostendam, & convincam te statim.

ST. Tūn' hoc evinces? PH. & quidem facillimè.

Elige nunc, utrum duobus ex sermonibus Velis me adhibere. ST. quibus sermonibus? cedō.

PH. Inferiorem, an superiorem? ST. equidē per lovem.

Te, fatue horreo, veris docui contradicere;

Si tu hoc probaveris, quod pulchrum æquumque sit,

Patrem pulsari à filiis. PH. at opinor, hoc

Ira persuasurum esse tibi; ut si tu audias,

Nihil quicquam possis mihi contradicere.

ST. Age, volo audire, quidnam dicturus sis.

ACTVS V. SCENA II.

CNORUS, STREPSIADES, PHIDIPPIDES.

TVUM nunc est, senex, prospicere, quomodo Virum cohibere

Possis: nisi enim hic ingenio fideret suo,

Non tam petulans sit:

Sed est, in quo insoleseat, & fortis animi

Est evidens virtus.

(verì,

Nunc ex quo primū cœperit hæc concertatio mo-

Oportet dicere huic gregi: & hoc tibi omnino erit agendum.

ST. Igitur dicam, unde primū mutuō convitiari Nos cœperimus: nam postquam convivaremur domi intūs,

Vt scitis: ego primò lyram sumsi, gnatumque jussi

Carmen Simonidis canere de ariete, quomodo sit

Deconfusus: at hic continuo subjecit, quod sit vetustum

Et stultū pulsare citharam, & cantare inter bibendū:

Velut mulierem, quæ molit hordea. PH. an non te statim hanc ob

Causam de verberari oportuit, darique pessum:

Quod convivantē modulari velles, tanquā cicadā?

ST. Eadem hæc intūs perinde dixit, ut hic repetit: & tum

Etiam Simonidem dicebat esse malam poetam.

Hic

Καὶ γὰρ μάλιστα μὲν ἀλλ' ὁμοῦς ἐνὶ χορῷ τὸ πρῶτον,
 Ἐπειτα δ' ἐκείλυσ' αὐτὸν ἀλλὰ μετρίως λαβόντα,
 Τῶν Αἰχύλου λέξαι τί μοι· καὶ δ' ἔσθ' ὁ θυὸς εἶπεν·
 Ἐγὼ γὰρ Αἰχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιεταῖς,
 Ὡς φησὶ πλείων, ἀσύνετον, εὐνοφάκτα, κρημνοποιόν.
 Κἄν ταῦθα πῶς οἰοῖσθε μὴ τ' καρδίαν ὀρεχθῆναι
 Ὅμοῦς δ' ἔσθ' ὁ θυὸν δακνόν, ἔφην. Σὺ δ' ἄλλὰ τούτῳ
 Λέξον τί τῷ νεωτέρῳ, ἅπ' ὅστις τα' σφ' ἔταυτα.
 Ὅ δ' ἔθ' ὁ θυὸς ἦσ' ἐξ Εὐραπίδ' ῥῆσιν ἴν' ὡς ἐκείνῃ
 Ἀδελφός, ὃν ἡλεῖσθε, τῷ ὁμοῦς τριῶν ἀδελφῶν.
 Ἐγὼ δέ τ' ἐνὶ χορῷ· ἀλλ' ὁ θυὸς ἐξαράσῃ
 Πολλοὺς κακοὺς καὶ χροῖσι, καὶ τ' ἐντεῖθεν, ὅς ἐστις,
 Ἐπος πρὸς ἔπος ἡλεῖσθε μὲν· εἰ δ' ἔσθ' ἐπὶ παντὶ
 Καὶ πᾶσι τ' ἐφλαμὲν, καὶ σπένδει, καὶ πνίγει, καὶ πέτεται.
 ΦΕΙ. Οὐκοῦν δικαίως, ὅς τις ἐν Εὐραπίδ' ἡσυχάζῃ,
 Σοφώτατον. ΣΤΡ. σοφώτατόν γ' ἐκείνου; ὃ τίς ἔ-

πνίγει;
 ΑΛ' αὐτοὺς αὖτε πῆσομαι. ΦΕΙ. ἢ τ' Δί' ἐδίδου
 γάρ.

ΣΤ. Καὶ πῶς δικαίως; ὅς τις ὃν νείχων τέ σ' ἐξήρ-

τα,
 Αἰδοῦνός σου πάντα τεταυλίζοντος, ὃ πνεοῖς·

Εἰ μὴ γὰρ θρῦν εἶπες, ἐγὼ γὰρ ἂν πένει πάρος;
 Μαμμά δ' ἂν αὐτὴν ἄνθρωπος, ἅκον σοι φέροντα ἂν

τοί;
 Κακῶν δ' ἂν ἐν ἐφθης φέρεται, καὶ γὰρ λαβὼν θύραξ
 Εξέφερον ἂν, καὶ χορῷ σε. σὺ δέ με νῦν ἀπὸ

χῶν,
 Βῶντα, καὶ κικεραγῶθ', ὅπ

Χεζήπιδος, ἐκ ἐπλῆς
 Ἐξω γ' ἐνεκαῖν, ὃ μισαί,

Θυραξέ μ'. ἀλλ' ὅποινι γόμφος αὐτὴ ποῖσται κακ-

κάν.
 ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ

ΧΟ. Οἱ μὲν γὰρ τῷ νεωτέρῳ τὰς καρδίας
 Πνέον, ὃ πλεῖσθ.

Εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' ἔσθ' ἐξείρηστος,
 Αλλ' ἂν ἀναπέσθ,

Τὸ δέσμα τῷ νεωτέρῳ λάβοι μὲν ἂν,
 Αλλ' ἔσθ' ἐρεβίνθη.

Hic ego vix me continui. sed tamen primò repressi.
Postea iussi ipsum myrteo ramo ornatum, referre
Carmen aliquod Æschyli: sed ille respondit statim
mihi:

Ego, inquit, Æschylum præcipuum judico è poëtis,
Streperum, incompositum, insuavem, confragosum.
quomodo vos

Putatis cor meum intus pulsasse hæc verba? & tamen
meum

Animum remordens, dicebam: quin tu ergo aliquod
recentum

Poëtarum modulare carmen, ubi sapientia hæret.

Ibi ille ex Euripide longam accinuit orationem,

Quomodo frater (proh averruncæ Iuppiter) sororem

Vterinam incestarit. ego hinc me diu non cõtinebam:

Sed confestim incesso maledictis multis, & nefandis.

Pòst, ut fieri solet, altercando dedimus verba verbis:

Hic verò insultat mihi, tundit, cædit, jugulat, teritq; .

PH. Meritò certè: ut qui non laudas Euripidē, poëtam

Nunc sapientissimum. ST. illum sapientissimum?

oh, quid inquam?

Sed rursus vapulabo. PH. per Iovem, & profectò

jure.

ST. Quo pacto? qui te, homo impudens, olim par-

vum educavi:

Et cùm tu adhuc balbutires, quidnā velles, videbam:

Nam si bryn diceret, ego advertens potum exhibebā:

Si mammam posceret, ego panem curriculò afferebā:

Prinsquam diceret cacare, ego te acceptum efferebam.

Et ante me tenebam. Nunc tu me jugulas vicissim,

Et clamitantem, quòd nimis

Cacaturirem, me forās

Efferre non sivist, homo

Impure: sed dum jugulor, feci isthic memet ca-

care.

ANTISTROPHE.

CH. Credo ego adolescentum exilire pectora,

Quidnam puer isthic

Dicturus sit. nam si fando persuaserit,

Vt, quæ ipse patravit,

Alii agant: ita tenuem senum cutem, ut cicceris

Non est, capiemus.

Τὸν ἔργον ὡς καὶ αὐτὸ κινητὰ· καὶ μεταβάλλεται.

Προσέτινα ζητεῖν, ὅπως διόξης λέγειν δίκαια.

Φ Ε Ι Δ, Ως ηδύ κρηνοῖς ἀράγμεται καὶ δεξιόις ὀμ-
λῇ,

Καὶ ὅτι καταστάντων νόμων ἐκπληροῦν θύμῳ αὐτοῦ·

Εἰ γὰρ ὅτε μὴ ἰπποκῆ μόνη τινὺν προσεῖχον,

Οὐδ' ἂν τοῖς εἰπεῖν ῥήμαθ' οἷός τ' ὦν, πρὶν ἵστασθαι.
τῆν·

Νυνὶ δ' ἐπειδὴ μ' ἔστι τῶν ἑταύρων αὐτὸς.

Γινώσκεις διὰ λιπταῖς καὶ λόγοις ξινῶμαι καὶ μέ-
μναις.

Οἶμαι διδάξεν, ὡς δίδαχον ὁ πατήρ καλᾷζειν.

ΣΤΡΕΨ. Ἰπποδαιμόνιε, νῦν δὲ ὡς ἐμοὶ γὰρ χρεῖται

Ἰστων τρέφειν τέθνητων, ἢ πυπρόμενον ὅποτε.

ΦΕΙΔΙΠ. Εχέει σε δὲ, ὅθεν ἀπέχσας μετ' λόγῳ, κτ.

Καὶ πρὸς ἐρησιν καὶ γὰρ ταῦτα παύσονται ὅντι ἐπιθῆς;

2 ΤΡ. Ε' γὰρ σ', ὁτιών τε καὶ κηδούμος. Φ Ε. εἰπὶ δὲ
μοι

Ὁ καὶ μέντοι διήγαγόν ἔστι, ἀντιθέ: ὁμοίως.

Ἰσχυρὴν τίς ἐπειδ' ἄρα τῆς ἐς' ἀντιθέσεως, τὸ τόπιον;

καὶ τὸ μ. σου σώμα καὶ πληγὰν ἀθῶν (εἰ).

8 μόνον ὁ μὴ κ' ἐμὲ φωνεῖ οὐτε θορὰ καὶ γὰρ.

λαοὶ παῖδες, πατέρες δὲ ἐκκλησίαν δοκέεις; ΣΤΡ. τὰ
 διή;

ΦΕΙΔΙΠ. Φήσιν νομίζεσθαι πρὸ πάντων τῶν ἀνδρῶν

(7) $\frac{d}{dt} \left(\frac{1}{\rho} \right) = - \frac{1}{\rho^2} \frac{d\rho}{dt}$

καὶ δὲ γὰρ ἀντεῖπον· ἂν, ὡς δὲ παῖδες οἱ νέεστες.

ἴκως δὲ μάλιστα τοὺς γέροντας, ἢ τοὺς νέους, τι καὶ

614,

ὅτι περ ἐξαμαρτάνειν ἡτοῦν ὁμιλοῦν αὐτὸς.
ΤΡΕΨ

ΠΡΕΤ. Ν. Μ. ἡμεῖς νομιζομεν ὅτι πατέρα τὸν

ΕΙΠ. Οὐκ οὐκ ἀνὴρ, ὁ δὲ νόμος τοῦτο

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

σπουδὴν καὶ γὰρ, καὶ λέγοντες ἔπειθε τοὺς πελαγίους·

τίον πειρήσῃ· ἔξῃ καὶ οἱ, καὶ μὴ οὐ τοιοῦτο

ἡμεῖς νόμον τοῖς ἡστέ, ὅτι πατέρας ἀντιτύποι

σας ὁ πληγὰς εἰς χρόνον πάλιν τὸ νόμον τοῦ θεοῦ

Tuum ergo est, qui novas rationes tecum excogitasti,
Persuasionem exquirere, ut videare iusta fari.

• P. H. Quam suave, novis & præclaris rebus aliquem
studere,

Et constitutas leges posse domi contentum habere?

Nam demens ego, cum ad equestrem duntaxat rem-
animum applicarem, (ceps

Tria verba non potui profarier, ut non lingua præ-

Impingeret: at nunc, postquam hic à re equestri me-
removit,

Et ego sententiis, ac subtilibus assuesco verbis:

Puto me docturum, quod fas sit, patrē mulcare flagris.

ST. Imò equita, per lovē. Nam multò satius est mihi

Equum alere quadrijugalem, quàm comminui vapu-
lantem. (vertat

P. H. Ego illuc, unde mihi sermonem abruptisti, re-

Et primū hoc ex te interrogabo: an nō tu verberabas

Olim me puerum? ST. maximè; quia tibi bene vole-

bam, (est perinde

Et curam tui agebam. P. H. cedō nunc mihi: an non

Æquum, ut & ego tibi bene velim, & te verberem

benignè; (quo jure

Siquidem bene velle idem quod verberare est? Nam

Tuum corpus sit liberum foris, meum non item sit?

Equidem & ego natus sum liber, num lacrumet filii,

non

Lacrumet etiam pater? ST. quamobrem? P. H. num

tu lege dices

Cautū esse, ut pueri solūm vapulent? at ego tibi isthuc

Objecerim, quod vulgus dicit, bis pueri senes sunt.

Tum præterea senes flere æquius est, quā nos puellōs;

Quantō minūs ipsis peccare licet, quām nobis. ST.

at isthuc (æquum.

Nullā sanctum est lege, ut pacem ferre isthuc sit

P. H. An non vir ille, qui primum hanc legem sanc-

xisse fertur, (oratione

Itidem homo fuit, qualis ego & tu sumus; & qui

Legem persuasit antiquis? quare non liceat ergo

Et mihi novam sancire legem filiis, ut illi

Suos referant patres? nam verbera quæcumque nobis

Illata sunt, priusquam lex daretur ea omnia ipsis

H 2 • Remit.

Αριώμῃ, καὶ δίδωμι αὐτοῖς ποσὶνα συγκειόσθαι.
Σκέψαι ὃ τὸν ἀλεκτρυόνα, καὶ τὰλλα τὰ ῥοτὰ παν.

Ὡς τὸν πατέραι ἀμύεται· καίτοι διαφίρουσ' αὐ.
δεν

Ἡ μὲν ὁκνεῖται, πλὴν ὅτι ψήφισματ' ἐχέφασι.

ΣΤ. Τί δὴτ', ἐπειδὴ τὸν ἀλεκτρυόνα ἀπαντα μι-
μεῖ,

Οὐκ ἐθέλεις καὶ τὴν κόρην, καὶ τὴν ξύλιν καθεύδεις;

ΦΕΙ. Οὐ ταυτὸν ὡς τὰν ὄρν, οὐδ' ἂν Σωκράτει δι-
κοῖν.

ΣΤΡ. Πρὸς ταῦτα μὴ τύπῃ· εἰ δὲ μὴ, στυγνὸν ποτ'
ἀπάσθ.

ΦΕΙ. Καὶ ποῶς; ΣΤ. ἐπεὶ σε μὲν δίκαιός ἐστι ἐν
κολάζειν.

Σὺ δ', ὡς ἡβροῖται σοι, τὸ ὄρν. ΦΕΙ. Ὡς ὃ μὴ ἡβρο-
ται,

Μά τι μὲν ἐμοὶ κελεύειται· σὺ δ' ἐργάνων πεδί-
ξει.

ΣΤ. Εμοὶ μὲν ὡς ἄνθρωπος ἡλικίας, δοκεῖ λέγειν δίκαια.

Κά μοι καὶ συγχωρεῖν δοκεῖ τὴν τοῖν τὰ πεικῆ.

Κλέειν γὰρ ἡμᾶς εἰκόσ' ἐστ', ὡς μὴ δίκαια διεσώμην.

ΦΕΙΔ. Σκέψαι ὃ καὶ ἀτίεσθαι ἐπὶ γνώμῳ. ΣΤ. ὡς γὰρ
ὁ λόγος.

ΦΕΙΔ. Καὶ μὴ ἴσως γὰρ ἐν ἀρχαῖσιν παθὼν, ἂν νῦν ἀπέπι-
θαι.

ΣΤ. Πῶς δὴ; δίδωξον γὰρ, τί δὴ μὲν ἐν ταύτων ἐπαφί-
λῃσθαι;

ΦΕ. Τὴν μητέρ', ὥσπερ καὶ σὲ, τυπῆσω. ΣΤ. τί δὴ τὴν
φῆς σύ;

Τῆς ἑτέρας αὐτῆς κακόν.

ΦΕ. Τί δ' ὡς ἔχον τὴν πῶ

Λόγον σε νικήσω λέγων,

Τὴν μητέρ' ὡς τύπην χρεόν;

ΣΤ. Τί δ' ἄλλο γὰρ ταῦτ' ἐπιείκως,

Οὐδὲ σὲ κωλύσθαι, στυγνὸν ἐμὲ καλεῖν

Ες τὸ βάραθρον μὲν Σωκράτους,

Καὶ τὸν λόγον τὴν πῶ;

Ταυτὶ δὲ ὅμως, ὡς Νεφέλαι, ἀπέπονθ' ἐγὼ,

Ἵμῃ ἀναθεῖς ἀπαντα τὰ μὲν ἀνάγκηματα.

Remittimus, & condonamus, ut impunè ceciderint nos.

*Et quæso, gallos & alias pecudes saltem intueri, Quomodo reluctentur patribus: arqui nullâ re illi A nobis diff runt; nisi quòd decreta non faciunt.

STR. Cur

Ergo, quandoquidè gallos imitâre per omnia; non & Fimum comedis, & pecticæ insidens dormis? PH:

pater mi,

Non est idem: neq; Socrates hoc pro eodem probârit.

ST. Igitur ne pulses: sin minùs, olim accusabis teipsum.

PH. At quomodo? ST. quia mihi meum in te jus est verberandi

Te, tibi tuum jus erit in filium: si quis nascetur

Tibi. PH. ac si non nascatur, tum neque à me flebitur; tu

Verò morieris ore hianti. ST. certè, vos amici

Senes, videtur mihi, quod justum est dicere: &, quod æquum est,

Concedere hisce. nam nisi nos senes, quod justum & æquum est,

Faciamus; decet omnino nos vapulare & ejulare.

PH. Agè verò & alteram hanc rationem perpende.

ST. interibo.

PH. Imò hæc, quæ modò perpeffus eras, fortè non feres molestè.

ST. Quidum? agè doce, quid hac re mihi sis commodi daturus.

PH. Matrem perinde, ut te pulsabo. ST. quid dicis, sceleste?

At majus hoc illo est malum.

PH. Quid si inferiore jam nunc

Sermone te vincam, & probem

Opus esse, ut matrem verberem?

ST. Quid obftet autem, si probes

Tu, quo minus teipsum, cum Socrate tuo,

Et sermone inferiore mox

Præcipites in Barathrum.

O Nubes, hæc ego vestri causâ fero mala;

Dum vobis omnia mea mando negoria.

H 3

CH. At

ΧΟ. Αὐτὸς μὲν αὖτ' αὐτῶν τῶν τέτων ἄπορ,
 Στρεψέας σεαυτ' εἰς ποιητὰν παράγματο.
 ΣΤ. Τί δ' ἦτα ταῦτα γ' ὅμοι τότ' ἡγρόδεσι;
 Α'λλ' Α'νδρ' ἀγροικὸν κ' ἡέρον' ἰππῆσιν;
 ΧΟ. Α' εἰ ποικίλῃ ταύτ' ἐκαστ', ὅτ' ἂν πνα
 Ἰνδῶν πονηρῶν ὄντ' ἐρεσίνω παραμάτων,
 Εὔωσ' αὐτ' ἐμβάλομεν ἐς κακόν,
 Οὔπως ἀνείδῃ τῶν θεῶν δεδωκέναι.
 ΣΤ. Οἱ μοι, πονηρὰ γ' ὦ Νεφέλω, δίκην δέ!
 Οὐ γάρ μ' ἐχέω τα' χημέθ', ἀ' δαιμόσιμῳ,
 Α' ποσειδῶν. νῦν οὐδ' ὅπως, ὦ φίλτατε,
 Τὸν Χαιρέφωνα τ' μικρόν, κ' Σακράτη
 Α' πολέας, μετ' ἐμῶν' ἔλθ', οἷσ' ἐκαστὸν ἐξήπατων.
 ΦΕ. Α'λλ' ἐκ ἀν' ἀδικήσαντων διδασκάλους.
 ΣΤ. Ναι γάρ, κατὰ δέδωκε πατρίων Δία.
 ΦΕ. Ἰδὲ γὰρ Δία πατρίων, ὡς ἀρχαῖος εἶ!
 Ζεὺς γάρ τις βεῖν; ΣΤ. ἔστιν. ΦΕ. ἐκ' ἐνός, ἐπεὶ
 Δῖος βασιλεύει, τ' Δί' ἐξηλεκτός.
 ΣΤ. Οὐκ ἐξηλεκτός, ἀλλ' ἐξ ὧν τὰτ' ὀόμιλῳ,
 Διὰ τῶν τ' Δίων' οἱ μοι δειλάειος,
 Οὔτε κ' σέ, χαιρέφωνα ὄντα θεὸν ἡγητάμιλῳ.
 ΦΕ. Ἐνταῦθα σεαυτὴν παρεφρονεῖ, κ' φιλιώφρ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Ε. ΣΚΗΝΗ γ'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ ΜΟΝΟΣ.

ΣΤ. Οἱ μοι παρηνόας, ὡς ἐμινόμενῳ ἄρα,
 Οὔτ' ἐξέσθαιον καὶ τῶν θεῶν διὰ Σακρά-
 τιν!

Αλλ' ὦ φίλ' Ἐρμῆ, μηδαιμῶς θύμηνέ μοι,
 Μὴ δέ μ' ὅπως ἴφης, ἀλλὰ συγγνώμῳ ἔχε
 Ἐμὲ παρηνόαντος ἀδολοχία.
 Καὶ μοι χεῖρ' εὐμενέας, εἴθ' ὅ, π σοι δοκέῃ.
 Δωκᾶδ' ἔχε φάμιλρος, εἴθ' ὅ, π σοι δοκέῃ.
 Οἷον θῶς παρηνόας, ἐκ' ἐὼν δικαίω φεῖν.
 Α'λλ' ὡς τ' ἔχης ἐμπροσθέν τ' οἰκίαν
 Τῶν ἀδολοχῶν. Διόδορ' οἶον Πανθία,
 Κλίμακα λαβὼν, ἐξήθη, κ' σμυλὸν φέρον.
 Καπεῖτ' ἐπανάσας ὅτι τὸ φροντιστήριον.

CH. Achorum tute malorum tibi miser auctor es;

Quando tuum animum ad res applicuisti malas.

ST. Cur hæc mihi tum non dicebatis? quod hominem
me circumveniebatis rusticum & senem?

CH. Isthæc semper nos facere consuevimus, ubi

Aliquem videmus operam dare rebus malis:

Ut eum in aliquod magnum conjiciamus malum:

Donec is addiscat patrios revereri Deos.

ST. Hei mihi, Nubes, mala quidem isthæc, sed justa
sunt!

Non enim oportebat, scenori quod sumseram,

Argentum, defraudando me intervertere.

Age, mi fili, agè nunc mecum ades dum celeriter,

Ut Chærephonem illum scelerosum, & Socratem

Perdas: qui & te, & me ludificârunt hæcenus.

PH. Ego verò magistros haudquaquâ affecero aliquâ

Injuriâ. *ST.* imò reverere patrium Iovem.

PH. Ecce autem patrium Iovem: ut delirus es!

Nam quis sit Iuppiter? *ST.* imò est. *PH.* non est
Iuppiter:

Quandoquidem nunc Turbo imperat, expulso Iove.

ST. Non est expulsus: sed ego rebar hoc ita

Ob isthunc Turbinem Deum: hei misero mihi,

Quod etiam te arbitratus sum ollarem Deum.

PH. Hic tu tibi ipse nugare, atque desipe.

ACTVS V. SCENA III.

STREPSIADES SOLVS.

ME miserum & stupidum! quantum insanivi
modò,

Quod Socrati credens, abjeci omnes Deos!

O Mercuri carissime, ne succenseas

Mihi, neu me perdas: sed veniam da mihi:

Quod garrulitate meâ desipui: & datum

Mihi consilium, an his litem intendam, aut quid tibi

Videbitur. Rectè mones, quod non finis

Litem nestere: sed hanc nugatorum domum

Iubes incendere quàm celeritè. agè, huc agè

Ades dum Xanthia, scalam & rastrum foras

Effer, scholam conscende, tectum perfode:

Εἴως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς ἢ οἰκίαν,
 Τὸ τέρας κατὰ Σκαπῖ, εἰ φιλεῖς τ' ἀπαύτις.
 Εἰμοὶ δ' εἴδ' ἐν γάτῳ τις ἡμυδύλῳ
 Κἄγώ πν' αὐτῷ τήμερον δουρὶ δίκλῳ
 Εἰμοὶ ποιήσω, κἂν σφόδρ' εἴς' ἀλαζόνες.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Ε. ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΜΑΘΗΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΕΩΚΡΑΤΗΣ,
 ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

ΜΑ. **Ι**οῦ, ἰέ,

ΣΤ. **Ι**σὺν ἔργον, ὦ δᾶς, ἰέναι πολλῷ φλόγα.

ΜΑ. Ἀνδρῶπι τί ποιεῖς; ΣΤ. ὅ, τι ποίω; τί ἄλλο γ' ἢ
 Διαλεπτολογῶμαι ἢ δοκέω τ' οἰκίας;

ΜΑ. Οἶμοι! τίς ἡμῶν πυρπολεῖ ἢ οἰκίαν;

ΣΤ. Εκείνος, ἔσθ' οὐκ ἄξιον εἰλήφατε.

ΜΑ. Ἀπολεῖς, ἀπολεῖς. ΣΤ. τῷτ' αὐτῷ γ' ἢ βέλομαι

Ἡ' ἡ σμινύη μοι μὴ προσδῶ τὰς ἐλπίδας,

Ἡ' γὰρ πῶς τὸ πῶς ἐκτετραχηλιᾶν περὶ ἄν.

ΣΩ. Οὐτος τί ποιεῖς ἐπεὶ οὐ πῖ ἢ τέρας;

ΣΤ. Αεθροατῷ, ἢ φειφρονῷ τ' Ἡ' λιον.

ΣΩ. Οἶμοι τάλας! δειλῆαιος ἀποπνιγίσσεται!

ΣΤ. Τί γ' ὁ μαθὼν ὑβρίζετόν γ' εἰς τοῦ θεῆς;

ΧΑ. Εγὼ δ' ἡκατοδύμιον γε κατακαυθήσομαι!

ΣΤ. Καὶ τ' Σελῳῆς ἐσκοπεῖται ἢ ἔδραν.

Δίονε, βάλλε, παῖ: πολλῶν ἔνεκα,

Μάλιστα δὲ εἰδώς, τοῦ θεῆς ὡς ἡδύκοι.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟ. **Η** γὰρ εἴδ' ἔξω καὶ χόρδον γ' μετρίως τῷ τήμερον
 ἡμῖν.

ΤΕΛΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ.

Donec domum omnem in ipsos injicias: perge, si
Herum tuum amas. at mihi facem quis afferat
• Ardentem: ego faxim poenas dent mihi hodie,
Quamlibet elato animo valdè superbiant.

ACTVS V. SCENA IV.

DISCIPULUS, STREPSIADES,
SOCRATES, CHAEREPHON.

DI. Heu, cheu!

ST. Tuum est, ô fax, flammam immittere quam
plurimam.

DI. Quid agis homo? ST. id quod ago: quid enim
aliud, nisi

Quod argutè disputo cum trabibus hujus domus?

DI. Hei mihi! quis incendit nostram domum?

ST. Is, cujus vos cepistis vestem. DI. malè peri.

Perdes nos. ST. hoc ipsum volo: modò hic ligo

Non prodatur spes, à me conceptas; nève ego

Collum frangam, atque è recto præceptis decidam.

SO. Heus tu, quid agis verò supra tectum? ceddò.

ST. In aëre incedo, & Solem sic contuor.

SO. Heu me miserum! miser ego jamjam strangu-
lor.

ST. Cur ergo Deos afficis contumeliâ?

CHÆ. O me infelicem! qui flammâ exanimor mi-
ser!

ST. Et Lunæ speculati estis sedem desuper.

Age, tunde, jace, seris causas ob plurimas;

Tum præcipuè ob hanc, quòd Deos injuriâ,

Et horrendâ affecerunt contumeliâ.

CHORVS.

CHO. Exite: quoniam hodie nobis mediocriter
hoc pede factum est.

FINIS NUBIUM.

H S.

APP.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Βατραχοί.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ Ἀφ' εἰχων.

Μαθὼν παρ' Ἡρακλείδους Διόνυσος τὴν ὁδὸν,
Περὶ τοῦ κατοιχόμενος πορεύεσθαι λαβὼν
τὸ δέριμα καὶ τὸ σκυτάλιον, ἀναστὰς θέλων
Εὐεπίδῳ· λίμνῳ δὲ θέσας κατὰ
καὶ τῶν βατραχῶν ἀνέκραγε διόφημος χορὸς.
Ἐπὶ ταῖς μυσῶν ἐκδοχῇ. Πλέτων δ' ἰδὼν,
ὧς Ἡρακλείδους ἐκκοπὴν διὰ τὸ κέρρειον.
ὧς δ' ἀνεφάνη, τίς τε παρὰ τραχέος ἀγῶν.
καὶ δὴ στεφανῶται γ' Αἰχύλος. πύδον δ' ἄλλ'
Διόνυσος εἰς φῶς· ἔμα δὲ γ' Εὐεπίδῳ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ξανθίος.

Διόνυσος.

Ἡρακλῆς.

Νεκρός.

Χάρις.

Χορὸς βατραχῶν.

Γέρους.

Χορὸς Μυσῶν.

Αἰαντός.

Θεράπεινα Περσεφόνης.

Πανδοκύτεια.

Πλαθάνη, ἑτέρα Θεράπεινα.

Οἰκίτης Πλέτωνος.

Εὐεπίδης.

Αἰσχύλος.

Πλέτων.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Α. ΣΚΗΝΗ Α.

ΞΑΝΘΙΑΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Ἰππὸν τ' εὐχόμεται, δὲ δὲ σπαστοῖ,
Εἴ πο' οἷς ἀεὶ γελῶσιν οἱ θεῶν ἄνθρωποι·

ΔΙΟ. Νὴ τὸ Δι', ὃ, π βέλγ γε, πλῶν,
Πιέζομαι!

Τούτῳ δὲ φύλαξαι· πᾶν γὰρ ἐς ἡδὴ
χολή.

ΞΑΝ. Μῆ

ARISTOPHANIS

Ranæ,

Ex versione Nicodemi Frischlii.

ARGUMENTVM.

Acrostiches.

R educere optans ad Superos vatem bonum,
 A dit Inferos Bacchus : Ranæ Stygis accinunt.
 N emore sed Elyſſo certat cum Euripide
 Æ schylus: eoq̃ue victo reducitur.

PERSONÆ DRAMATIS.

Xanthias.
 Bacchus.
 Hercules.
 Mortuus.
 Charon.
 Chorus Ranarum.
 Sacerdos.
 Chorus initiatorum.

Æacus.
 Famula Proserpine.
 Pandocentrus.
 Plathana, altera famula.
 Famulus Plutoni.
 Euripides.
 Æschylus.
 Pluto.

ACTVS I. SCENA I.

XANTHIAS, BACCHVS.

O QUARNE, here, uſitata, & quo-
 rum gratiâ

Riſum ſubinde edere ſpectatores ſo-
 lent?

BA. Imò ut lubet : modòne iſtud
 proferas, Premori

Cave iſtud dixiſti: eſt enim tritum nimis.

H 6

X A. A.

ΞΑΝ. Μὴ δ' ἔτι περὶ ἀσπίον πι; ΔΙ. πλὴν γ', ὡς θλί-
βομαι!

ΞΑΝ. Τί δαί, τὸ πᾶν γέλοισιν εἶπω; ΔΙΟΝ. ὦ
Δία,

Θάρρῶν γ'· ἐκεῖνο μόνον ὅπως μὴ ῥεῖς. ΞΑΝΘ. τί
τί;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ. Μεταβαλλόμενος τὰνάφορον, ὅτι χέ-
πᾶς.

ΞΑΝΘ. Μὴδ' ὅτι τοσούτην ἀχθος ἔσται ἐμῶν φέ-
ρον,

εἰ μὴ καθαίρησθ' τις, δοποπαρήσσομαι;

ΔΙΟΝ. Μὴ δὴδ', ἰκετεύω· πλὴν γ' ὅταν μέλλω ξέ-
μην.

ΞΑΝΘΙΑΣ. Τί δὴ τ' ἴδεις με ταῦτα τὰ σκόδι φέ-
ρειν,

εἰσὶν ποιεῖν μὴδ' ἐν, ὅν ποτε φριγύχες

εἰσὶν ποιεῖν, καὶ Λύκας, καὶ Ἀμφιάδας,

Σκεῖν φέρον· ἐκαστὸς ἐν κωμῳδίᾳ;

ΔΙΟ. Μὴ νυν ποιεῖς; ὡς ἐγὼ θεόμυθος,

ὅταν πῶς τῶν τῶν σφοδρῶν ἰδῶ,

Πλὴν ἢ νυν τῶν πρεσβυτέρων ἀπέρχουμαι.

ΞΑΝ. ὦ τρισκακοδαίμων ἄρ' ὁ τεράχλος ἔστι;

ὅτ' ὡς θλίβεσθ' αἶ, τὸ γέλοισιν ὡς ἐρεῖ;

ΔΙ. Εἴτ' ἐχ' ἔχεις ταῦτ' ὅθι καὶ πολλὴ τρυφή;

ὅτ' ἐγὼ μὲν ὡς Διόνυσος, ὡς Σταμνίκα,

Αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ· τῶν δ' ὅχῳ,

ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο, μὴδ' ἀχθος φέροι;

ΞΑΝ. Οὐ γὰρ φέρον γὰρ; ΔΙΟ. ὡς φέρετε γὰρ, ὅς γ'
ὀχθεῖ;

ΞΑΝ. Φέρον γὰρ ταῖς. ΔΙΟ. τίνα τρόπον; ΞΑΝ.
βαρέως πάντες.

ΔΙ. Οἴκω τὸ βάρος τῶνδ' ὅ σὺ φέρεις, ἑὺς φέρεις;

ΞΑΝ. Οὐ δὴδ', ἐγὼ ἔχω γὰρ καὶ φέρον· μὰ τὸ Δι' ἄ.

ΔΙ. Πῶς γὰρ φέρετε, ὡς γὰρ αὐτὸς ὅς ἐτέρῃ φέρεις;

ΞΑΝ. Οὐκ οἶδ'· ὅ δ' ἄλλος ἔστι πῆξθ'.

ΔΙΟ. (Σὺ δ' οὐ, ἐπὶ δὴ τὸ ὄνον καὶ φέρεσθ' ὡφελεῖν,

ἐν τῷ μέσῳ τὸ τὸ ὄνον ἀρᾶν φέρε.

ΞΑΝ. Φίλοι κακοδαίμονες! τί γὰρ ἐγὼ ἐν ἐναυμάχῳ;

ἢ τ' ἂν σε κοκύνῃ ἀνέμελτον μακρὰ.

ΔΙΟ. Κατάστα παύρη καὶ γὰρ ἐγὼς τ' εὖ φέρε.

X A. Arneque aliud quiddam urbanum? B A. modò
ne, [Ut premor?]

X A. Quid ergo vis dicam? annon eloquar, quod
maximè

Sit ridiculum? B A. Imò loquere audacter per Iovem:
Illud duntaxat ne mihi, quæso, dixeris.

X A. Quid illud? B A. nempe, ne, sportam dum fers
super

Humerum, & crebrò rejicis ex uno in alterum,
Dicas cacaturire te. X A. at neque hoc loquar,
Quòd tantum onus feram; ut, nisi me quis hominum
Fo iam sublevert, crepitum emittere velim?

B A. Nequaquam id aies, nisi cùm ego vomere
cœpero.

X A. At quorsum oportebat me ferre hæc stragula;
Si nihil eorum fecero, quæ Phrynichus,
Lycis, atque Amiphas, iis facere solent,
Quos fingunt vasa gestare in comœdiis?

B A. Cave hoc faxis: nam quoties ego huiusmodi
Lenociniorum, & præstigiarum quidpiam
Video; plus quàm anno senior effectus abeo.

X A. O ter miserè miseram cervicem isthanc meam;
Quæ tantum affigitur, & ioci nihil proferet!

B A. Non contumelia hæc est, & mollicies mera?

Ego, qui Bacchus sum, patre ortus Stamnio,
Pedes ingredior & lassor: atque isthunc veho,
Ne defatigetur, neu quid oneris ferat.

X A. An non fero onus? B A. quomodo feras, qui ipse
veheris? (& duriter

X A. Fero certè hoc. B A. quomodo? X A. valdè agrè

B A. An non istud onus, quod tu fers, asinus gerit?

X A. Minimè, ut quod ego fero atque habeo: non per
Iovem.

B A. Quomodo fers obsecro: quæ ferris ab alio?

X A. Nescio sanè: sed hic humerus affigitur.

B A. Age, si nihil prodesse tibi dicis asinum,
Eum tu humeris impone, & sublatum gere.

X A. Heu me miserum! cur non navali prælio

Interfui? certè ego te iam ad fierus here

Dudum impulissem. B A. agedum descende verbero.

Nam nonne prope ostium via pervenimus:

Quò

Ἡ δὲ βαδίζον εἰμι τῇ, ἥ περὶ γὰρ με
ἔστι, τραπέζῃ. παιδίον· πᾶσι, ἡμὶ παρῇ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Α'. ΣΚΗΝΗ Β'.

ΗΡΑΚΛΗΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ.

ΗΡ. Τίς τῶν θύραν ἐπάταξεν; ἀς κινταυρικῶς
Εὐνάδα, ὅπως· εἰπέ μοι, πῶς τίς ἔστι;

ΔΙ. Οὐ πᾶσι. ΞΑΝ. τί ἔστι; ΔΙΟ. ὡς ἐπεθυ-
μήνης; ΞΑ. τὸ τί;

ΔΙ. ὧς σφόδρα μ' ἔδρασε. ΞΑΝ. ἢ Δίον, μὴ μή-
νοιο γέ.

ΗΡ. Οὗτοι μὰ τῶν Διῶν περὶ αἰνέουμαι μὴ γὰρ
καὶ περὶ ἀκνῶ γ' ἐμῶν, ἀλλ' ὅμως γέλοι.

ΔΙ. ἢ ἡ δαίμωνι ποδὶ περὶ δέμας γὼ τίς ἔστι.

ΗΡ. Ἀλλ' ἔχ' ἔστι· ἢ μὴ ἔσονται τὸ γέλοιον,
ὅσον κροντῶν ὅσον κροντῶν καὶ ὑβρίων.

Τίς ὁ νῦν; ΔΙ. ὁ δόρυς καὶ ῥόπαλον ζυμῶν θετῶν.

Ποῦ γῆς ἀπεδήμεις; ΔΙ. ἐπεβάτην Κληφιδνῆ.

ΗΡ. Καταμάχους; ΔΙ. καὶ κατελόμενός γε
καὶ.

Τῶν πολέμων, ἢ δόρυ, ἢ τρισηπτάδα.

ΗΡ. Σφῶς; ΔΙ. ἢ τὴν Ἀπόλλω. ΗΡ. καὶ τὴν ἑξήχου-
μεν.

ΔΙ. Καὶ δῆτ' ὅτι τὴν νεῖς ἀναγνώσκοντί μοι.

Τῶν Ἀνδρομέδαν ποδὶ ἐμαυτῶν, ἔξ ἄφνης πόδος

τῶν καρδίων ἐπάταξε· πᾶσι οἷς σφόδρα;

ΗΡ. Πόδος; πόδος τίς, ΔΙ. μικρὸς, ἡλικὸς Μόλων.

ΗΡ. Γυναικός; ΔΙ. καὶ δῆτ'. ΗΡ. ἀλλὰ παιδός; ΔΙ. ὡς
δαίμων.

ΗΡ. Ἀλλ' ἀνδρός; ΔΙ. ἀπάταξ'. ΗΡ. ζυμῶν Κληφ-
ιδνῆ;

ΔΙ. Μὴ σκῶπῃς μὲν ὅτι φησὶ· καὶ γὰρ, ἀλλ' ἔχω κακῶς.

Τοῖς τοῖς μέρος με διαλυμένον.

ΗΡ. Πόδος περὶ; ΔΙ. Δελφίδιον. ΔΙ. Οὐκ ἔχω φράσαις

ὅμως γὰρ μὴ μοι σοὶ δι' ἀντιμῶν ἔσθ'.

Ἡ δὲ ποδὶ ἐπεθύμησας ἐξείτης ἔστις;

ΗΡ. ἔστις; βαβαῖα, μυριάς ἐν τῷ βίῳ.

ΔΙ. Ἀλλ' ἐπιδέσκει τὸ σφῶς, ἢ τίς φραζέται;

ΗΡ. Μὴ δῆτα πᾶσι ἔστις γὰρ πάντων γὰρ μαρβάνω.

ΔΙ. Τοῖς τοῖς

Quò primùm oportebat gradum convertere.
Heus, heus; puer heus: puer tibi dico, puer.

ACTVS I. SCENA II.

HERCVLES, BACCHVS, XANTHIAS.

HE. **Q** Vis ostium pulsavit? quàm centauricè
Insiluit, quisquis est? chem, die mihi,
quid est?

B A. Puer. X A. quid est? B A. non animadvertisti
hoc? quid hoc?

B A. Quomodo me extimuerit? X A. ne delira ob-
secro.

H E. Non possum non ridere per sacra Cereris:

Nam et si præmordeo memet, rideo tamen.

B A. Bone vir, accede: nam tuâ operâ mihi opus est.

H E. Non possum continere risum: quando ita

Leoninam crocoto inductam conspicio.

Quid hoc animi? quid clavæ cum cothurno erat
Commerci? quò terrarum tendis? B A. Clisthenem

Inseendi. H E. & navali certasti prælio?

B A. Imò aliquot naves hostium depressimus,
Duodecim, nō fallor, aut fortè tredecim.

H E. Vos? B A. sic per Phœbum. H E. & ego expergi-
scebar dein'.

B A. Equidem legenti tum in navi Andromedam mihi
Subitus quidam Cupido perculit meum

Animum: quàm tu putas vehementer, mi Hercules?

H E. R. Cupido? quantū nam? B A. exiguus, ut est
Molo.

H E. Num mulieris? B A. haudquaquam. H E. sed
pueri? B A. neutriquam.

H E. Sed viri? B A. at. H E. num ergo tu fellasti
Clisthenem?

B A. Ne ludifices me, frater: enimverò malè
Habeo, quandoquidem me tanta cupiditas tenet.

H E. Quamnam cupiditas, mi fratercule? B A. non quæ
Dicere: sed dicam tibi per ænigmata tamen.

Vnquāme tu repentè petisti fabæ

Pultem? H E. fabæ pultem? hui, plus decies millies

In vitâ. B A. quid? clarè hoc dico, an aliud loquar?

H E. Nihil de fabis: nam satis isthæc intelligo.

B A. Tan-

ΔΙ. Τοις ποσὶ τοίνυν με θαρδ' ἀπὶ πόδος
 Εὐρείδης, καὶ ταῦτα τῷ πενηκόντος·
 Κικδεῖς γέ μ' ἂν πείσῃσι ἀνδράπων, τὸ μὴ ἐκ
 Ἐλθεῖν ἐπ' ἐκείνον. ΗΡ. πόπερον, εἰς Α' δ' ἐκ κάτω,
 ΔΙ. Καὶ νῆ Δ', εἴ τι γ' ἐστὶν ἐπὶ κατωτέρω.
 ΗΡ. Τί βελόμβρος; ΔΙ. δέομαι ποιητῶν δεξιῶ.
 Οἱ μὲν γὰρ ἐκ ἐπ' εἰσὶν οἱ δ' ὄντες, κακοί.
 ΗΡ. Τί δ'; ἐκ Γ' ὁφῶν Ζῆς; ΔΙ. αὐτο γάρ τοι καὶ μόνον
 Ε' τ' ὄρε' λοιπὸν ἀγαθόν, εἰ καὶ τὸ τ' ἀε·
 Οὐ γὰρ σάφ' οἶδ', ἔδ' αὐτὸ τῷδ' ὅπως ἔχ'·
 ΗΡ. Εἴτ' ἐχὶ Σοφοκλέα ποτέ περον ὄντ' Εὐρείδης
 Μέλλεις ἀναγαγεῖν, εἴπερ ἐκέλευε δέ σ' ἀχρῖ;
 ΔΙ. Οὐ, πρὶν γ' ἂν Γ' ὁφῶντ' ἀπλάσων αὐτὸν μί-

νεν,

Α' ἂν Σοφοκλέης, ὃ, τι ποιεῖ κωδωνίστω.
 Καλλίος, ὃ μὲν γ' Εὐρείδης, πανέρως ὦν,
 Καὶ ξυνοποδίζων δ' ὄρε' ὅτι χρηστός μοι.
 Οἱ δ' ὄυκοι μὲν ἐνθάδ', ὄυκοι δ' ἐκεῖ.
 ΗΡ. Α' γὰρ τὸν ὃ ποῖ ἐστι; ΔΙ. ἀπαιπὸν μ' ἀπείχε',
 Α' γὰρ τὸς ποιητῆς, καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.
 ΗΡ. Ποῖ γὰρ ὃ τῇ μαν; ΔΙ. ἐς μηχανῶν δ' ὠχίαν.
 ΗΡ. Οἱ δ' ἐξ ἐνοκλῆς; ΔΙ. ἐξ ὁλοστονῆ Δία.
 ΗΡ. Πυθαγόρεος δέ; ΞΑ. πῶς ἐμὲ δ' ἔδεις λό-

γος,

Ε' πρὶς βουρῆς τ' ὅ μόνον ἔπωσι σφύδρα;
 ΗΡ. Οὐκοῦν ἐπερ' ἐστ' ἐν ταῖς μετὰ κύλλια,
 Τετραγώνιας ποιητῆς, πλεῖν ἢ μύρια,
 Εὐρείδης πλεῖν ἢ σταδίον χαλίστρας;
 ΔΙ. Ε' πφυλλίδες ταῦτ' ὄρε', καὶ σταμύλματα,
 Χελιδόνων μεσεία, λαοῦται τέχνης,
 Α' φράδα θάπρον, ὡς μόνον χρὸν λάβη,
 Α' παρ' ὁλοστονῆ τῇ τετραγώνια.
 Γόνιμον δ' ἐπὶ ποιητῶν ἂν, ὃ καὶ ὁλοστονῆ,
 Ζητῶν ἂν, ὅστις ῥῆμα ὀνόμαζον λάκοι.
 ΗΡ. Πῶς γόνιμον; ΔΙ. ὡς δὲ γόνιμον, ὅς τις φθίγ-

ξεται

Τοις ποσὶ τοίνυν με θαρδ' ἀπὶ πόδος
 Αἰθέρα Διὸς δ' ὠμάπον, ἢ χέρον πόδος.
 Η' φρένα μὲν καὶ ἐθέλεισαν ὁλοστονῆς ἔρεθον,
 Γλῶτταν δ' ὁπρὸς ἡσάσαι ἰδίᾳ τ' φρενός.

B A. Tantus me amor videndi Euripidem tenet:

Quamvis iam mortuus sit: ut nemo mihi

Homini persuaserit, ut ne conveniam hinc eum.

H E. An obsecro tu ergo descendes ad inferos?

B A. Et per Iovem, si est quicquam inferius inferis.

H E. Quid illic acturus? B A. poetâ opus est mihi

Bono. nam tales nusquam sunt hic ampliùs;

Qui verò sunt, mali sunt. H E. quid ais? an Iopho

Non vivit ampliùs? B A. solum hoc nobis boni

Adhuc superest: si modò superest hoc tempore.

Neque enim fat novi, quomodo res habeat cum eo.

H E. Cur verò non potiùs Sophoclem, quàm Euri-
pidem

Reduces, si quis omninò reducendus est?

B A. Non, nisi priùs seduxero Iophonem à patre

Sophocle: & quidnam reigerat, exploravero.

Aliàs enim, ut versutus est, Euripides

Isthinc unâ mecum aufugere huc tentaverit.

Nam Sophocles tam simplex illic est, quàm hic erat.

H E. Vbi verò est Agathos? B A. reliquit me, & abiit,

Bonus Poeta, & amicis optatissimus.

H E. Quò abiit miser? B A. ad beatorum convivium.

H E. Vbi Xenocles? B A. pereat Xenocles, per Io-
vem.

H E. Pythangelus verò? X A. num de me nulla sit

Mentio; cuius humerus tantâ mole premitur?

H E. An non alii hîc sunt, qui scribunt Tragedias;

Puellorum plusquàm decem puto millia;

Qui ultra stadium Euripidem garrulitate superant?

B A. Reiculi hi sunt racemuli, & loquaculi,

Hirundinum mûstra, artis poeticæ

Corruptores, statim evanidi, ubi unum chorum

Adepti sunt, qui placeat in Tragediâ.

Sed nativum Poetam haud ullum reperies,

Vbicunque inquires, qui boni quid proferat,

Et generosam aliquam depromat sententiam.

H E. Quomodo nativum? B A. sic nativum, qui canat

Aliquid, gravi conjunctum cum periculo:

Vt æthera, domum Jovis, & temporis pedem:

Aut mentem iurasse quidem invitam per sacra:

Sed linguam peierasse seorsim à mente. H E. num

Ergo

ΗΡ. Σέ δ' ἐ ταύτ' ἀρέσκει; ΔΙ. κ' μάλα πλεῖν, ἤ μοι νομοί.

ΗΡ. Ἡ μὲν κόσασθαι γ' ὄντι, ὥς κ' σοὶ δοκεῖ.

ΔΙ. Μὴ τ' ἐμὸν οἶκόν μοι ἔχῃς γὰρ οἰκίαν.

ΗΡ. Καὶ μὲν ἀπεχθὺς γέ παμπόνηρα φαίνεται.

ΔΙ. Δειπνέειν με δίδασκε. ΞΑΝ. πρὶ ἐμῷ δ' ἴδης λόγους;

ΔΙ. Ἀλλ' ὥππερ θυμῶκα τίω δὲ τίω σκεδῶ φί-

εῶν

Ἡ λῶν, κ' σὴν μέμνην, ἵνα μοι τοῦ ξένου

τὸς σὺς φερέσθαι, εἰ δεοίμην, οἶσσι σὺ

ἔχῃς τὸ δ' ἰούκ' ἡλθεσ' ὅππ' ἔκέρσερον.

Τέτως φερόν μοι, λιμῆας, ἀρτιπώλια;

Πορνεί, ἀναπαύλας, ἐκδυσίας, κρηπίας, ὅδ' αὖ,

Πόλεις, διαύτας, πανδοκλείας, ὅτι

Κέρβς ὀλίγος. ΞΑ. πρὶ ἐμῷ δ' ἴδεις λόγους;

ΗΡ. Σέ γέ τίς, πολήσας γὰρ ἵεναι κ' σύ γε;

ΔΙ. Μηδὲν ἐπὶ παρὸς ταύτ'. ἀλλὰ φερέεσθαι ὅδ' αὖ,

Ὅπως τάχ' ἀφίξομαι εἰς ἄδ' αὖ κάτω.

Καὶ μήτε θερμῶ, μήτ' ἄραν ψυχρῶν φερέσθαι.

ΗΡ. Πρὶ τίς; αὐτῷ σοι φερώτω παρὶ τῶν; τίνα;

Μία μὲν γὰρ ὄντι ἀπὸ κάλων κ' θανάτου,

Ἐρμιάσας τε αὐτῶν. ΔΙ. πρὶ ἐμῷ δ' ἴδεις λόγους;

ΗΡ. Ἀλλ' ἔστιν ἀτραπὸς στυγερῶς περὶ μὲν,

Ἡ δὲ διὰ θυίας. ΔΙ. ἄρα κόνησον λόγους;

ΗΡ. Μάλιστά γε. ΔΙ. ψυχρῶν γε κ' θυχείμεσθαι.

Εὐθὺς γὰρ δευτέρῃ νοσὶ τὴν πενήναια.

ΗΡ. Βέλ' ταχέως κ' κατὰ τὴν σοὶ φερώ;

ΔΙ. Νηὶ τ' Δί, ὥς ὄντος γε μὴ βαδιστῆς.

ΗΡ. Καθίεπυσίν νιν εἰς κρημνιστῶν. ΔΙ. κατὰ τί;

ΗΡ. Ἀναβάς ὅππ' ὑψέροντ' ὕψιλον; ΔΙ. τί φερώ;

ΗΡ. Ἀφ' ἐμῶν τίω λαμπρόδ' ἐν τεύθεν θεῶν

Κάπυτ', ἐπ' ἴδαν ὥππ' οἱ θεοὶ φέρουσι

Εἶναι, τὸ δ' ἵεναι κ' σὺ ταυτῶν. ΔΙ. ποῖ; ΗΡ. κάτω,

ΔΙΟΝ. Ἀλλ' ἀπολέσταιμ' ἂν ἐγκατάλειπ' ὄντι

ὄντι

Ὅν ἂν βαδίσαιμι τίω ἴδον ταύτῃ. ΗΡΑΚ. τί

δαί;

ΔΙ. Ἡνπερ σὺ τότε κατῆλθες. ΗΡΑΚ. ἀλλ' ὁ πλεῖς

πολύς.

Ergo hæc tibi placent? B A. Imò placet supra modum.
H E. Certè hæc versuta sunt, ut tu etiam iudicas.

B A. Ne tu habites meum animum : nam propria habes domum.

H E. Atenim prorsus videntur hæc mihi mala.

B A. Doce me cœnare. X A. an nulla mei sit mentio?

B A. Nunc cur isto apparatu huc venerim, tuum

Hæc te secutus exemplum, paucis loquar:

Nempe, ut mihi, si opus sit, monstres hospites

Tuos, quibus tu utebaris, cum ad Cerberum

Descenderes. Velim ergo dicas ordine,

Portus, popinas, diversoria, ganeas,

Deflexiones, fontes, urbes, itinera,

Victus, cauponas, in quibus paucissimi

Sint cimices. X A. ecquando mei sit mentio?

H E. Miserum te : vin' etiam tu illò descendere?

B A. Mitte hæc: neque addas quicquam: sed vias doce,

Quibus citissimè perveniam ad Inferos:

Sed neque nimis calidam docebis, neque nimis

Gelidam. H E. quam ergo vis primam ex illis eloquar?

Quamnam? equidem una est à resti, & scabello tibi,

Vt te ipsum suspendas. B A. suffocatoria hæc

Via est, & nimium fervida: desine, haud placet.

H E. At est alia compendiosior, & magis

Trita illò, per mortarium. B A. an cicutam ais?

H E. Omnino. B A. at hæc nimis hyberna est, & frigida.

Nam homini citò solet congelare tibias.

H E. Vin' ergo celerem & præcipitem dicam tibi?

B A. Ita per Iovem: cum ad itinera non sum idoneus,

Et tædium viæ perferre non queam.

H E. Perrepta hinc in Ceramicum. B A. quid tum

postea? (agam?)

H E. Inscende turrim illuc excessam. B A. quid ibi

H E. Demissam illuc facem despecta: & postea

Cum decursores iusserint demitte.

Facem, tum & tu præcipitem te demittito.

B A. Quonam? H E. deorsum. B A. sed perdidero sic

duas

Cerebri membranas: sanè haud iuero hanc viam.

H E. Quam igitur? B A. eandè, quam tu ivisti jà antea.

H E. Sed longa est navigatio: Venies enim

Εὐθύς γδ' ὅπῃ λίαν ἡ μάχῃ ἤξει πᾶν
 Ἀΐον. ΔΙ. ἔτα πῶς γὰρ περικλυθῆσιν αἱ
 ἩΡ. Ἐν πλοικῶν τινῶν καὶ σ' ἀνὴρ γέρον
 Νεῦταις δ' αἰετῶν, δὴ ὁ βολὰ μισθὸν λαβάν.
 ΔΙ. Φεῖ, ὅς μ' ἐξάδω πανταχῇ τὰ δ' ὁ βολὰ !
 Πῶς ἡλθέτω καὶ κείνῃ ; ἩΡ. Θησεύς ἦ γὰρ.
 Μετὰ ταύτ' ὄφεις κ' ἡμεῖς ὅλῃ μὲν
 Διόδοτα. ΔΙ. μή μ' ἐκπληττε, μηδὲ δειμάτω.
 Οὐ γὰρ μ' ὁποτιέφεις. ἩΡ. ἔτα ἑρμῶν πολὺν,
 Καὶ σκῶρ αἰνῶν· ἐν δὲ τῶν καὶ μύθῳ,
 Εἰ περὶ τὸν τίς ἡδίκησε πᾶσι ποτε,
 Ἡ παῖδα κινῶν τὰ γυμνασίου ὀφείλετο,
 Ἡ μητέρ' ἡλοῖσεν, ἢ πατέρ' ἡγάδον
 Ἐπάταξεν, ἢ πύργον ὀλοῖσεν,
 Ἡ μορτίαν τίς ῥῆσιν ἐξηγάτατο.
 ΔΙ. Νῆ τῶν διδὲ ἡμεῖς γὰρ πᾶσι, καὶ
 Τῶν πυρρῶν τίς ἐμαθε τῶν κηρύων.
 ἩΡ. Ἐν τῶν αὐλῶν τίς σε ὀφείλεισι πονεῖν;
 Οὐ γὰρ πῶς κάλλιστον, ὥστερ' ἐνθάδε,
 Καὶ μὴ ῥινῶνας, κ' διασας διδάσκοντες
 Ἀνδρῶν, γυναικῶν, κ' κέρτον χερῶν πολὺν.
 ΔΙ. Οὐτοι δὲ δὴ τίνας εἰσὶν ; ἩΡ. οἱ μεμνημένοι.
 ΣΑ. Νῆ τ' αἰετῶν, καὶ ὅσους ἀγῶν μυστήρια.
 Ἀτὰρ ὁ καθεξὲς ταῦτα τ' πλείω γέρον.
 ἩΡ. Οἱ σοὶ φερέτωσ' ἀπαξάπαντ', ὧν ἂν δέει.
 Οὐτοι γδ' ἐξήματα παρ' αὐτῶν πλείον.
 Ἐπὶ παῖσι τῷ Πλάτωνος οἰκῇσι θύραις.
 Καὶ χαῖρε πᾶσι, ὧς δὲ λαοί. ΔΙ. νῆ δὲ αἰετῶν κ' οὐχί.
 Τ' γίγνηται.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Α'. ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΕΑΝΘΙΪΑΣ, ΝΕΚΡΟΣ.

ΣΤ' δὲ τὰ σπῶματ' αὐτοῖς λάμβανε.
 ΕΑ. Περὶ κ' καταθέτω ; ΔΙ. κ' ταχέως μὴ τοῖς
 πᾶσι.
 ΕΑ. Μὴ δ' ἦτ', ἵκα τεύω σ'· ἀλλὰ μείδωσαί πνα
 τῶν ἐκπερὶ ὤμων, ὅς τις ὅπῃ τῶν ἐρχεῖται.
 ΔΙ. Ἐάν δὲ μὴ ἔρῃς ΕΑ. τότε μὴ ἔρῃς. ΔΙ. καλῶς λέγεις.
 Καὶ γὰρ πνὺς ἐκφέρεισι πᾶσι νεκρῶν.

Οὐτοι,

Ad longè maximam, adeoque profundissimam
 Paludem. B A. quomodo eam transmittam? H E.
 portitor

Quidam senex te in naviculâ tantillulâ
 Trahiet, acceptis à te, nauli vice,
 Duobus tantum obolis. B A. cheu, quantum duo
 Isti oboli ubique possunt? Verum, dic mihi,
 Quomodo eò perveneritis? H E. Theseo duce.
 Sed & posthæc videbis angues, & feras
 Innumeras, atque horrendas. B A. noli mihi metum
 Frustrâ injicere; neque enim me deterrebis hic.

H E. Tum verò cænum & stercus desuper innatans:
 In quo iacent scelerati: ut cùm quis hospitem
 Iniuriâ affecerit; aut puerum quempiam
 Subagitarum pecuniâ fraudaverit,
 Aut matrem pulsârit suam; aut colaphum patri
 Infregerit; aut perituriū commiserit;
 Aut verbulum unum transcripserit è Morsimo.
 B A. Et per Deos addere oportebat hoc quoque,
 Si Pyrrichen quis didicerit Cinesia.

H E. Exianderibiarum te cinget sonus:
 Lucemque aspicies, ut & hic, lucidissimam,
 Et myrteta, & salutationes mulierum,
 Virorumque beatorum, plaususque manuum.
 B A. At quisnam hi sunt homines? H E. initiati sacris.
 X A. Tùm, per Iovem, ego sum asinus portans mysteria:
 Sed non feram hanc oneris molem diutiùs.

H E. Illi tibi omnia exponant, quorum indiges.
 Nam proximè viam, quæ ad Plutonis fores
 Perducit, isti habitant: & nunc multum vale,
 Mi frater. B A. & tu per Iovem, semper vale.

ACTVS I. SCENA III.

BACCHVS, XANTHIAS, MORTVVS.

T V verò Xanthia recipe isthæc stragula.

X A. Et antequàm vix deponam? B A. recipe ocyûs.

X A. Haudquaquam: sed te obsecro, ut hic ali-
 quem ex mortuis

Mercede conducas: qui huic succedat oneri.

B A. Sin verò nullum repetiam? X A. tunc me adigito.

B A. Rescè moneas: nam aliqui iam mortuum efferont.

Heus

Οὗτος, σὲ λέγω ἡνὶ τοι, σὲ τ' ἐπιδεικνύται.
 Α' ἄνθρωπε, βέλῃ σου δάρε' εἰς ἄδ' αὖ φέρειν;
 ΝΕ. Πόσ' ἄπ' αἰ; ΔΙ. ταυτί. ΝΕ. δύο δεσχημαὶ μὴ
 δὸν πλείς;
 ΔΙ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἔλαπ'ον. ΝΕ. ὑπάρχει δ' ὅμως τ' ἰδί.
 ΔΙ. Ἀνάμεινον, ᾧ διαμύνει, ἔαν ξυμῶν τί σοι.
 ΝΕ. Εἰ μὴ κατὰ θύσιν δύο δεσχημαί, μὴ διαλήν.
 ΔΙ. Λάβ' ἐννέ' ἰδοὺς. ΝΕ. ἀναβιβάζω μὴ πάλιν.
 ΞΑΝ. Ὡς σεμνὸς ὁ κατάρκτος! οὐκ οὐκ ὡς ἐπ' αἰ;
 Ε' γὰρ βεβήκαμε. ΔΙ. χηρὸς εἶ, καὶ γυνάδας.
 Χαρῶμεν ὅτ' ἡ τὸ πλοῖον.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ α'. ΣΚΗΝΗ δ'.

ΧΑ'ΡΩΝ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ.

ΧΑ. Οὐ π. παραβαλῶ.

ΔΙ. Τουτί τί ὅτι; ΞΑΝ. πῶ π λήμον, ἢ
 Δία,

Αὐτὶ σὶν, ὡς ἔφαρξε. καὶ πολλοὶ γ' ὄρω

Νῆτ' Πισφιδῶ· καὶ γ' ὁ Χάροον ἀποσί.

ΔΙ. Χαῖρ' αὖ Χάροον, χαῖρ' αὖ Χάροον, χαῖρ' αὖ Χάροον.

ΧΑ. Τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ χαλκῶν καὶ δεσχημάτων;

Τίς εἰς τὸ Λήθης πεδίου; ἢ ὅν' αὖ ποικίλα;

ἢ ὅς Κεῖθεβας; ἢ ὅς κόρχικας; ἢ πῶι ταῖναρον;

ΔΙ. Ε' γὰρ. ΧΑ. ταχέως ἔμωσ' αἶνε. ΔΙ. πῶς χ' ἔμωσ' ἀνέμω;

Ε' κόρχικας ὄντως; ΧΑ. ναυμά Δία, σὺ γ' εἰναικα.

Ε' μωσ' αἶνε δὴ. ΔΙ. πῶ δ' εὖρο. ΧΑ. δὲ λιν ὅκ' ἀνέ,

Εἰ μὴ ναιμαμάχικε πῶ πει τ' κρεῖον.

ΞΑ. Μὰ τ' Δί' ἔρδ'. ἀλλ' ἔτυχον ὀφθαλμοῖν.

ΧΑ. Οὐκοῦν περὶ τὴν δῆτα πῶ λήμον τρέχον.

ΞΑ. Πῶ δῆτ' ἀναμῶν; ΧΑ. παρὰ τὸν Αὐάνην ἴκον.

Ε' πὶ ταῖς ἀναπαύλας. μανθάνεις; ΞΑ. πᾶν μανθάνω.

Οἱ μοι κεκοιμήμενοι! πῶ ξυνέτυχον ἐξισίον;

ΧΑ. Κεῖθε' ὅτ' ἡ κόπῳ. εἰ πὶς ὅππῃ πλεῖ, σποδὲ δέ το.

Οὐτός, τί ποιεῖς; ΔΙ. ὅ, π ποιεῖ; τίς δ' ἄλλο γ' ἢ

ἰζω πὶ κόπῳ, οἷον ἐκλιδάς με σύ;

ΧΑ. Οὐκοῦν κατὰ δὲ δῆτ' ἐνδοδὶ γάροον; ΔΙ. ἰδὲ.

ΧΑ. Οὐκοῦν παραβαλῶ τῶ χεῖρε, κακτικνεῖς, ΔΙ. ἰδὲ.

ΧΑ. Οὐ.

Heuſ tui tibi dico: tibi inquam mortuo.
 Vin' tu homo res noſtras tecum ferre ad Inferos?
 M o. Quas res? B A. haſce. M o. ſiquidem antè
 mercedem dabis,
 Duas drachmas. B A. non per Iovem, ſed dabo minus.
 M o. Decedere hinc vos a viâ. B A. mane miſer,
 An poſſim tecum pro mercede paſciſcier.
 M o. Niſi dederis duas drachmas, ne diſputes.
 B A. Cape novem obolos. M o. reviviſcam, ſi accepero.
 X A. Quàm honeſtus hic nequâ! an nô pœnas jâ dabit?
 Ego ibo. B A. vir generoſus eſ & perbonus.
 Pergamus ad navem.

ACTVS I. SCENA IV.

CHARON, BACCHVS, XANTHIAS.
 C H. **O** p. accede ad ſcapham.
 B A. Quid hoc eſt? X A. hæc palus illa eſt,
 here, per Iovem;
 De quâ dicebat Hercules: & hic ratem
 Video, per Neptunum: atque hic eſt navita Charon.
 B A. Salve Charon: ſalve Charon: ſalve Charon.
 C H. Quis in requiem hîc è miſeris & malis venit?
 Nunquis in oblivionis campos, ad aſini
 Lanam, aut ad Cerberios, aut ad corvos venit?
 Aut huc ad Tænaram accedit? B A. ego. C H. at citò
 Ingredere. B A. ſed quò curſum diriges?
 An ad corvos? C H. per Iovem, vel tui gratiâ.
 Ingredere tantum. B A. puer heus. C H. ſervû non veho:
 Niſi qui navali interfuerit prælio;
 Et fortiter pro carotibus rem geſſerit.
 X A. Ego non, per Iovem: quia lippus tunc eram.
 B A. Atqui paludem tu circuibis curſitans. (ubi
 X A. Vbi ego te opertat? C H. ad lapidem Avæni: hic
 Sunt oliverſoria: intellexti? X A. intelligo.
 Ah me miſeram, cui nam occurri egreſſus omni!
 C H. Sede ad remum: quòd ſi quis præterea veſt
 Ad navigare, is ocyus huc proparet. Sed heus
 Tu, quid nam agis? B A. quid ago? quid enim aliud, niſi
 Quòd ibi ſedeo, ubi me ſedere iuſſeras?
 C H. Non igitur hîc ſedebis tu, venter popa? B A. en.
 C H. Non projicies manus, atque extends ita? B A. en.
 C H. Non

ΧΑ. Οὐ· μὴ φλυαρήσῃς ἔχων, ἀλλ' ἀντίσας,
 Ἐλᾶς ποροθύμιος. ΔΙ. κατὰ πῶς διωήσονται
 Ἀπειρος, ἀθαλάπῳτος, ἀσταλαμίνιος
 Ωῦ, εἴπ' ἐλαυώνει; ΧΑ. ῥᾶς· ὁκόσῃ γὰρ μέλλῃ
 Κάλλισ', ἐπειδὴν ἐμβάλλῃς ἅπαντας. ΔΙ. τίνοι;
 ΧΑ. Βατράχων, κύκνων θαυμαστά. ΔΙ. καὶ
 κελόδε δῆ.
 ΧΑ. Ὡς π' ὅσ' ὅσ' ὅσ' ὅσ' ὅσ'.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ἢ ΣΚΗΝΗ Ε΄.

ΧΟΡΟΣ ΒΑΤΡΑΧΩΝ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ,

ΧΑΡΩΝ.

ΒΡΕΚΕΚΕΚΕΞ, ΚΟΑΞ, ΚΟΑΞ.
 ΒΡΕΚΕΚΕΚΕΞ, ΚΟΑΞ, ΚΟΑΞ.
 Λιμνὴν κελύων τέκνα,
 Ξυλάσσοι ὕδατος Κοῶν
 Φθιγγῶν, εὐνημι ἐμὴν αἰοιδᾶν·
 ΚΟΑΞ, ΚΟΑΞ.
 Ἡδ' ἀμφὶ Νυσῆϊον Διὸς
 Διδύμοισι ἐν Λίμνῃσι ἰαχίσταμιν,
 Ἡΐχ' ὁ κεκαυλόκωμος
 Τοῖς ἱερῶσι χύτροισιν,
 Χαρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν ὄχλος.
 ΒΡΕΚΕΚΕΚΕΞ, ΚΟΑΞ, ΚΟΑΞ.

ΣΤΣΗΜΑ

ΔΙ. ΕΓΩ δὲ τάλγειν ἄρχομαι
 Τὸν ἄρρον, ὦ ΚΟΑΞ, ΚΟΑΞ.
 ΧΟ. ΒΡΕΚΕΚΕΚΕΞ, ΚΟΑΞ, ΚΟΑΞ.
 ΔΙ. Ὑμῖν δ' ἴσως ἐδὲν μέλει.
 ΧΟ. ΒΡΕΚΕΚΕΚΕΞ, ΚΟΑΞ, ΚΟΑΞ.
 ΔΙ. Ἀλλ' ἐξόλοισι αὐτῷ ΚΟΑΞ.
 Οὐδὲν γὰρ ἐς ἄλλ', ἢ ΚΟΑΞ.
 ΧΟ. ΕΓΕΝΕΤΟ γὰρ, ὦ πολλὰ πρᾶτ' ὦν·
 ΕΜΕ γὰρ ἐπερὶ ἐὺλυγέι τε μῦσαι,
 Καὶ κερβάτας Πᾶν,
 Ὁ κηλαμόφθογος παλῶν.
 Προδεδιπτερυγῆσι ὁ φορμικτὰς Ἀπόλλων
 Ἐνεκα δόνακος, ἐν ὑπολύκῳ
 Ἐνυδρον ἐν Λίμνῃσι τρέφα.
 ΒΡΕΚΕΚΕΚΕΞ, ΚΟΑΞ, ΚΟΑΞ.

ΔΙ. ΣΤ

CH. Non. nugas quæso ne agito, dum remum tenesi:
Sed strenuè renitendo iam navim age.

BA. At quomodo possim, rei qui nauticæ
Rudis, neque expertus mare, nec Salaminius
Sum, navigare? CH. facillimè, quia audies
Lepidissimos cantus, ubi remum semel
Tantum inieceris aquæ. BA. quos cantus obsecro?
CH. Ranarum, velut olorum. BA. age celestina incita.
CH. Οορ, ορ. οορ, ορ.

ACTVS I. SCENA V.

CHORVS RANARVM, BACCHVS,
C H A R O N.

B Rekekekex, coax, coax:

Brekekekex, coax, coax.

Aquæ paludosa stirps,

Laudum modos consonos

Dicamus hic concentibus canoris,
Coax, coax.

Quis ante Nyseium Iovis

Dionysum, apud Limnas memoravimus:

Ebria cum populorum

Turba frequentibus ollis,

Sacrum nemus in meum procederet.

Brekekekex, coax, coax.

SYSTEMA.

BA. A Tpodicem meum dolor

Nunc occupat; coax, coax.

CH. Brekekekex, coax, coax.

BA. Sed vos nihil fortè afficit.

CH. Brekekekex, coax, coax.

BA. At occidatis cum hoc, coax.

Nil est enim, præter coax.

CH. A Tqui non immeritò, ô cunctiose;

Quia me amârunt & autem Camœnæ, &

Corniger ipse Pan:

Calamum ita inflare doctus:

Sed & Apollinem afficit concentus iste;

Quod ego calamum alo, lyricinibus

donum, in paludibus.

Brekekekex, coax, coax.

I

BA. At

ΔΙ. ΕΓὼ δ' ὅ φλυκταίνας γ' ἔχω,
 Χ' ὃ σπασκὸς ἰδίει πάλαι,
 Κᾶτ' αὐτικ' ἐγκύβας ἐρεῖ
 Βρεκεκεῖξ, κοῦξ, κοῦξ.
 Α'λλ' ὃ φιλαδὸν γῆρος παύσαο.
 ΧΟ. Μᾶλλον μὲν φθιγξόμεθ', εἰδήπουτ' ἀν-
 κλίοις ἐν ἀμείρασι.

Ἡ λάμεδα διὰ κυπέρου,
 Καὶ φλέω χαίροντες ἁδῆς
 Πολυκολύμβοις μέλειν.
 Η' Διὸς φόβητες ὄμμερον,
 Εὐνδρον ἐν βουθῷ χορέαν
 Αἰόλαν ἐφθιγξόμεδα
 Πομφολυγταφλάσματι
 Βρεκεκεῖξ, κοῦξ, κοῦξ.

ΔΙ. Τοῦτι παρ' ὑμῶν λαμβάνω.
 ΧΟ. Δεινά γ' ἔρα πρὸς μέδα.
 ΔΙ. Δεινότερα δ' ἔχω, ἑλαύνων,
 Εἰ διαρραγήσομαι.

ΧΟ. Βρεκεκεῖξ, κοῦξ, κοῦξ.
 ΔΙ. Οἱ μᾶς τ'. ἐγὰρ μοι μέλει.
 ΧΟ. Αἰὲ μὲν κεραιζόμεδα
 Γ' ὅπως ἡ φάρυξ ἀνὴρ
 Χανδάνη δ' ἡμῶν.

Βρεκεκεῖξ, κοῦξ, κοῦξ.
 ΔΙ. Τέ πορὶ νικῆσιν τε.
 ΧΟ. Οὐδὲ μὲν ἡμῶν σὺ πάντως.
 ΔΙ. Οὐδὲ μὲν ὑμεῖς γὰρ διήμα
 Οὐδέ ποτε κεραιζόμεσθαι γοῖ,

Κᾶν με δεῖ δ' ἡμῶν,
 Εἴως ἂν ὑμῶν ὅππερα τήσω τῷ κοῦξ.
 ΧΟ. Βρεκεκεῖξ, κοῦξ, κοῦξ.

ΔΙ. Εἴ μὲν ἀρα παύσῃ παρ' ὑμῶν ὁ κοῦξ.
 ΧΑ. Ω' παύσῃ, παύσῃ, παύσῃ αἰὲ τῷ κοπίρ.

Εἰ βαν', ἀπίδος τ' ἐπὶ δὸν. ΔΙ. ἔχ' δὴ τὸν βολῶ.¹⁾

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Α'. ΣΚΗΝΗ 5'.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΙΕΡΕΥΣ.

Ο Ξανθίας, πρὸ Ξανθίας; ἢ Ξανθίας;

ΞΑ. Γὰρ. ΔΙ. ῥάδιξ' ἐστὶν. ΞΑ. χαῖρ' ὦ Διόνυσε.

ΔΙ. Τ

B.A. At nunc ego habeo pustulas:

Sudatque mihi dudum culus,

Et mox sonabit pendulus:

Brekekekex, coax, coax.

Ehò canorum genus desiste.

CH. At nos canemus mage nunc: si bene

Vnquam apricis in diebus,

Transilivimus cyperum

Et phleum, sonantes voce

Bene natatos numeros.

Aut cùm imbrem Iovis caventes,

Choræam aquosam in imo

Mirè lusimus profundo,

Vorticum orientum sono.

Brekekekex, coax, coax.

B.A. I Schuc à vobis aufero.

CH. Ergo mala sufferemus.

B.A. Imò ego mala sufferam, si

Rumpar usque remigans.

CH. Brekekekex, coax, coax.

B.A. Perite: nil curæ est mihi.

CH. At clamabimus sonando,

Vtique quantum sustinebit

Nostri faux totos dies,

Brekekekex, coax, coax.

B.A. At hoc me non superabitis.

CH. Sed neque tu nos universos.

B.A. Hoc vos usque me vincitis.

Vociferabor, etsi totos

Me dies oporteat

Clamare: donec istud reprimam coax.

CH. Brekekekex, coax, coax.

B.A. Eram vel tandem vestrum inhibiturus coax.

CH. Quiesce nunc, quiesce: & remum projice:

Egredere, & solve naulum. **B.A.** Obolos cape duos.

ACTVS I. SCENA VI.

BACCHVS, XANTHIAS, SACERDOS.

HEM Xanthia, ubi aam Xanthia? ehò Xanthia?

X.A. Hau. **B.A.** accede huc Xanthia, **X.A.** salvus sis
here.

ΔΙ. Τί ὄντι τὰν πτωχῶν; ΞΑ. σκέτος κ' ἐβρόδοντος.

ΔΙ. Κατείδες οὐδ' ὅτι πατ' ἐχθρίας αὐτόν;

Καὶ ὅτι ὅτι παρ' ἡμῶν; ΞΑ. οὐδ' ἔτι;

ΔΙ. Νῆτ' Ποσειδῶν γὰρ κ' ἐν γ' ὄρεθ'.

Α' γὰρ δὴ τί δ' ἐρεῖς; ΞΑ. πορτεῖναι βελήσας γὰρ.

Ὡς δ' αὖτ' ὁ τόπος ὄντι; ΞΑ. οὐκ οἶμαι.

Τὰ δ' ἐν' ἐφ' αὐτῷ ἐκείνους. ΞΑ. ὡς οἶμαι ὅτι;

Η' λαχόντες δ' ἵνα φοβηθεῖν ἐγὼ,

Εἰδὼς με μέγα μὲν ὄντα, φιλοπράγμων.

Οὐδ' ἐν γὰρ ἐγὼ γὰρ ἐν δ' ὅτι, ὡς ἡ' ἐκείνους.

Εἰδὼς δ' ἐγὼ γὰρ ἐκείνους ἀν' ἐν γὰρ ἐν γὰρ,

Λαχόντες τ' ἀγόνισμα, ἀγόνισμα π' ὅτι.

ΞΑ. Νῆτ' Δία; κ' μὲν αὐτὸν καὶ ἴδωκεν.

ΔΙ. Πῶς, πῶς 'ς; ΞΑΝ. ὅτι οὐκ. ΔΙ. ἐξ ὅτι οὐκ ἴδωκεν.

ΞΑ. Αὐτὸν ἐν γὰρ ἐν γὰρ. ΔΙ. ἐν γὰρ ἐν γὰρ.

ΞΑ. Καὶ μὲν ὅτι οὐκ ἴδωκεν μέγα.

ΔΙ. Ποῖόν; ΞΑΝ. Δεινόν, παντοῦ παρ' ἐν γὰρ ἐν γὰρ.

Τότε μ' ἐξ, ἐν γὰρ δ' ὅτι, τότε δ' ἐν γὰρ.

Ὡς ἐκείνους. ΔΙ. πῶς; ἐν γὰρ ἐν γὰρ.

ΞΑ. Αὐτὸν ἐν γὰρ ἐν γὰρ, ἀλλ' ἴδωκεν.

ΔΙ. Εἰ μὲν οὐκ ἐν γὰρ ἐν γὰρ. ΞΑ. πῶς ἐν γὰρ ἐν γὰρ.

Α' πῶς ἐν γὰρ ἐν γὰρ, σκέτος χαλκοῦ ἐξ.

ΔΙ. Νῆτ' Ποσειδῶν, κ' βολίπνοι θάπτερον.

ΞΑ. Σάφ' ἴδωκεν. ΔΙ. ποῖ δ' ἐν γὰρ ἐν γὰρ; ΞΑ. πῶς ἐν γὰρ;

ΔΙ. Πῶς δ' ἐν γὰρ ἐν γὰρ, ὡς σοὶ ἐν γὰρ ἐν γὰρ.

ΙΕ. Αποκρίν, ὡς ἐν γὰρ ἐν γὰρ. ΔΙΟΝ. ὡς, μὲν ἐν γὰρ.

Μ' ὡς ἐν γὰρ ἐν γὰρ, μὲν ἐν γὰρ ἐν γὰρ.

ΙΕ. Διόνυσος ἐν γὰρ. ΔΙ. ὡς ἐν γὰρ ἐν γὰρ.

ΞΑ. ἴδωκεν, ὡς ἐν γὰρ ἐν γὰρ.

ΔΙ. Τί δ' ἐν γὰρ; ΞΑ. ὡς ἐν γὰρ ἐν γὰρ.

Ε' ἐν γὰρ ἐν γὰρ, ὡς ἐν γὰρ ἐν γὰρ.

Ε' ἐν γὰρ ἐν γὰρ, ὡς ἐν γὰρ ἐν γὰρ.

Η' ἐν γὰρ ἐν γὰρ, ὡς ἐν γὰρ ἐν γὰρ.

ΔΙ. Καὶ μὲν ἐν γὰρ ἐν γὰρ. ΞΑ. ὡς ἐν γὰρ ἐν γὰρ.

ΔΙ. Καὶ μὲν ἐν γὰρ ἐν γὰρ. ΞΑ. ὡς ἐν γὰρ ἐν γὰρ.

ΔΙ. Οἶμαι.

B.A. Quid isthic est? *X.A.* tenebræ & cœnum.

X.A. non prospicis

Alicubi particidas, & perjuros, de quibus

Ad me locutus est? *X.A.* non tu vides here?

B.A. Ita per Neptunū, & jam nunc video propalām.

Ecquid nunc agimus? *X.A.* optimū erit nos progredi:

An hic locus ille sit, ubi istæ horrendæ feræ,

De quibus aiebat Hercules. *B.A.* miserum Herculem,

Qui hæc mentiebatur, uti mihi incuteret metum:

Quem noverat pugnacem, vir mei æmulus.

Nihil enim tam superbum & tumidū, atq; Hercules.

At ego nunc cuperem alicui occurrere bestia,

Et præmium accipere, quod dignum hæc sit viâ.

X.A. Ita, per Iovem? & cerè ego strepitum aliquem audio.

(cede jam.

B.A. Vbinam, ubi? *X.A.* ponè. *B.A.* ponè igitur re-

X.A. At antè nunc est. *B.A.* antè igitur procede jam.

X.A. Et per Iovem video prægrandem beluam.

B.A. Qualem? *X.A.* horribilem: quæ in omnes se variat modos:

Nam modò fit bos, modò mulus, rursum scœmina

Quædam speciosissima. *B.A.* ubi ea est? ego inibo eam.

X.A. At jam non ampliùs est mulier, sed fit canis.

B.A. Erit ergo quoddam spectrū. *X.A.* igni cora facies

Refulget; & crus alterum est illi anem.

B.A. Ita per Neptunum, & stercorem crus alterum.

X.A. Vide sis. *B.A.* quò me vertam? *X.A.* quò verò me ego?

B.A. Sacerdos serva me, ut sim compotortibi.

S.A. Perimus, ò rex Hercules. *B.A.* ne tu, he ita

Me, obsecro, voces: neu nomen apertè proferas.

S.A. Bacchum ergo dicam. *B.A.* hoc multò minùs illo altero.

X.A. Age, quò tu abis? huc huc desdum, here ilicer.

B.A. Quid est? *X.A.* bono animo es: nam benè nobiscum agitur; &

Idem nobis, quod Hegelochō, dicere licet:

E fluctibus serenitatem conspicio.

Disparuit spectrum. *B.A.* jura mihi. *X.A.* per Iovem.

B.A. Iura iterum. *X.A.* per Iovem. *B.A.* jura equidem.

X.A. per Iovem.

1 3 . *B.A.* Hei

199 ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΔΙ. Οἱ μοι τάλας, ὡς ἀχνύω, αὐτῷ ἰδὼν!
 Οἱ δὲ δέσας ὑπερβύρατί με.
 Οἱ μοι, πόθεν μοι ταῦτ' ἅ κακὰ παροίπισσι;
 Τίν' ἀπάσσομαι θεῶν μ' ὑποκλιώμεν;
 ΞΑ. Αἰδέομαι, Διὸς δομάπον, ἢ χεῖρα πᾶσα.

Αὐλεῖ πρὸς ἑσθλόν.

ΔΙ. Οὗτος. ΞΑ. τί ὅστις; ΔΙ. ὁ κατ' ἡκούσας; ΞΑ. τίς;
 ΔΙ. Αὐλῶν ποιητής. ΞΑ. ἔγωγε, καὶ διὰ δούλην ἔμε.
 Αὐτοὺς τίς εἰσέτι δούσε μυστικωτάτη.
 Αλλ' ἤρκεται πλῆξαντες ἀκροαζώμεθα.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Δ. ΣΚΗΝΗ Ζ.

ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ,
 Ἡ ΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Ι' Ακχ' ὦ Ι' ακχ'.
 Ι' ακχ' ὦ Ι' ακχ'.

ΞΑ. Τὰ τ' ἔς' ἐκείνο, δέσποθ', οἱ με μνημῆσι
 Ενταῦθά περ παύεσθαι, ὡς ἴφρα ζεῖν.
 Αἰδῶμαι οὖν τ' Ι' ακχεν, οἱ περ Διαγέρας.
 ΔΙ. Κάμμοι δοκῶσι. ἡσυχίαν τοίνυν γ' ἄρξιν
 Βέλπυσον ὅστις, ὡς ἀνείδω μὲρ σιφῶς.

ΧΟ. Ι' ακχ' ὦ πολυπλήτοις

Ἐδρασε ἐνθάδε νῆαρον,

Ι' ακχ' ὦ Ι' ακχ',

Ἐλθέ τόνδε ἀνά λημῆρα χορεύων,

Οἷός τις διασώτας,

Πολύκερπον μὲ πνέοντα

Ἀμφὶ κεφαλὴ σφ' ἔρποντα

Στίφαλον μύρτων.

Θεοσσί δ' ἐργατακροῦν

Ποδὶ τῶν ἀκόλαστον

Φιλοπαῖμονα πρῶτον,

Χαρίτων πλείων ἐχέοντα

Μέγα, ἀνέλω, ἴερα,

Οἷοις μύσταις χρεῖα.

ΞΑ. ὦ πότνια πολυτίμητι Δήμητρος κόρη,

ὧς ἰδὼ μοι παροίπιδε χορείων κρείων!

ΔΙ. Οὐκοῦν ἀπ' ἐκείνου, ὡς καὶ χοροὺς λάβεις

ΧΟ. Ἐξέρε φλογίαις λαμπρά-

δας. ἐν χερσὶ γδ' ἔχεις

Τινάσσων

B.A. Hei mihi misero, ut hoc spectro viso expallui!

Sed hic meticulous Sacerdos plusquam ego

• Expalluit. heu, hei, unde hæc mihi mala ingruunt?

Quæmnam Deorum perdidisse me querar?

X.A. Æthera, Iovis cubile, aut temporis pedem.

Cantat quis intus.

B.A. Heus, heus. *X.A.* quid est? *B.A.* non exaudisti?

X.A. quidnam here?

(insuper

B.A. Sonum tibiz. *X.A.* equidem: & tædarum me

Affavit aura quædam valde mystica.

Sed age, quieti occulto auscultemus loco.

ACTVS I. SCENA VII.

CHORVS, XANTHIAS, BACCHVS,

SEMICHORVS.

*I*acche, ô Iacche:

*I*acche, ô Iacche.

X.A. Hoc illud est here: hic initiati sacris,

De quibus ajebat Hercules, ludos agunt.

Nam Iacchum cantu celebrant, more Diagoræ.

B.A. Et mihi videntur. Optimum est, adesse cum

Silentio, ut cognoscamus, quid sit rei.

CH. Iacche, ô pretiosas qui

Sedes hic habitas, ô

Iacche, ô Iacche,

Huc ades, nemore hoc, ritè futurus

Thyasi dux venerandi:

Qua te florentem corollam,

Fronte quæ tuâ nitescit,

Foliis myrti:

Levi poplite salta

Hilarem, petulantem,

Lepidam, jocularè,

Charitum flore refertam,

Facilem, sacrificam,

Paribus mystis choream.

X.A. O Veneranda Cereris filia Proserpina:

Quam suavis odor suillarum me afflat car-

nium!

B.A. Igitur acquiescas dum aliquid intestini auferas.

CH. Facès flammivomas tolle.

Venis namque manu li-

Τινάστων Ἰ' ἀκχε,
 Νυκτέρου τελετ' φωτφόρου ἀσῆρ
 Φλογί, φέγγεται ὃ λειμῶν,
 Γόνυ πάλῃ σται χερσίντων,
 Αποστέεται ὃ λύπας
 Χερσίων τ' ἐγγύ,
 Παλαιός τ' ἐνιαυτός,
 Ἰ' ἐρξὺς ὑπὸ πμῆς.
 Σὺ ὃ λαμπάδι φλέγων,
 Πρὸς βάδ' ἰω ἔξαγα πᾶν δη-
 ρον, εἰλεον δ' ἀπεδον,
 Χοροποιὸν, μάκαρ ἦσαν.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ.

ΗΜ. Εὐφημεῖν χερῶν, καὶ εἰς αὐτὰ τοῖς ἡμετέροις χερσίν,

Οὗς περ ἄπειρος τοῖσιν δὲ λόγων, ἢ γνώμη μὴ κατὰ τοῖς,
 Η' ἁναίσιον ὄργια μελῶν μὴ τ' οἷδ' ἐπὶ πω, μὴ τ' ἐχθρόσιν,
 Μὴ δὲ Κρατὶνς τῶν ταυροφάγων γλώττης βακχεῖ ἐπεί-
 δη.

Η' θωμολόχῃς ἐπὶ χαίρει, μὴ ἔν κερσὶ τῶτο ποιῶσιν
 Η' ἔστιν ἐχθρὸν μὴ καταλίπει, μὴ δ' οὐκ οὐκός ἐστι πολί-
 ταις.

Α' καὶ ἀνεγείρει, καὶ ῥιπίζει, καρδῶν ἰδίῳν ἐπιθυμῶν.

Η' τ' ἀπόλειπας χεῖμαζομένης ἀρχῶν κατὰ δὲ τοῖς δεκ-
 ται,

Η' περ δίδωπ φερούμεν, ἢ ναυς, ἢ τὰ πῶρρη τ' ἀππύμ-
 πω.

Ε' ξ Αἰγίνης, Θωρυκίων ὄν, εἰκοτολόχος, κακοδαίμων,

Α' καὶ μετὰ, καὶ λίνα καὶ πῶρρη διαπέμπων εἰς Ε' πῶρρη,

Η' χεῖματ' ἢ τῶν ἀντιπάλων ναυτῶν παρέρχοντι πᾶσι πῶρ-
 ρη.

Η' κατὰ πλᾶ τῶν Ε' κατὰίων, κυκλίοισι χερσίν τῶν πῶρρη,

Η' τῶν μισθῶν τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὄν, εἰτ' ἀποτῶν,

Κομωμένης ἐν τῶν παρῶν τοῖς περὶ τῶν Διονύσων.

Τέτοις ἀπαυδῶ, καὶ τοῖς ἀπαυδῶ, καὶ τοῖς μελ' ἀπαυ-
 δῶ.

Ε' εἰς αὐτὰ μύσταιπ χερσίν. ὑμεῖς δὲ ἀνεγείρετε μολ-
 πῶν,

Καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἱ τῶν ἀπὸ τοῖς ἐν-
 τῶν.

ΗΜ. Χώρα δὲ νῦν πᾶς ἀνδρείως

Εἰς

gnaquassans lacche:

Festi noctivagi lucifer alta

Face: campus at refulget:

Genu senum moveretur:

Dolor omnis hinc fugatur:

Seniumque iner-

tis ævi removeretur

Ab honore sacrato.

Age qui facem tenes,

Præti: & hanc instituentum

Choreas duc juvenum,

Rigua hæc in loca, pubem.

EPIRRHEMA.

SEM. **L** Inguâ favisse decet, nostrisque choris decet
decet: quisquis

Horum inscius est sermonum, aut mentem habet im-
puram, aut generosa

Musarum orgia neque didicit unquam, neque saltu
celebravit:

Neque item Bacchanali festo taurivori voce Cratini

Initiatus fuit: aut verbis gaudet scurrilibus, & quæ

Non sunt apto in tēpore: quiq; hostilem seditionem

Non sedat, neque facilem se erga cives præbet, sed ut
auram (lucris:

Agitat excitos; proprii illum stimulante Cupidine

Aut qui perturbatæ urbi imperitans, sordida munera
captat: (tas res

Aut præsidium, aut naves prodir, & ex Aeginâ veri-

Dimittit, sicut Thorýcio vigesimarum miser ille

Collector: clam missis in Epidaurum loris, pice, linis?

Aut, qui argentum dare navibus hostium aliquem
impellit amicū:

Aut, qui concacat Hecatæa, choris succinens orbicu-
latis:

Aut, Rhetor cum sit, mercedem devorat ipse Poëta,

Et post traducitur in scenâ festi patris Dionysi.

Atque his ego denuncio, & iterum ac rursus edico,
jubeoque

Ex hoc abscedere choro. Vos autē contollite cantum,
Nostrasque lucubrationes, quæ festo huic sunt con-
venientes.

SEM. Tendas nunc sanè unusquisque,

Hb̄s

Εἰς τῶν θανάθης κόλπους

Λειμάνων, ἐγκρούων,

Καὶ σκάπων, καὶ παύζων,

Καὶ χλοάζων. ἡρέσθηται

Δ' ἐξαρκούτως. ἀλλ' ἔμεινα,

Χ' ὥπως αἶρας ἢ σῶτ' εἶχαν χυταίως

Τῇ φωνῇ μολπάζων,

Ἡ' ἢ χῶρεν σάξην φῆτ' ἐς τὰς ὥρας,

Καὶ Θωρυκίων μὴ βέληται.

ΧΟ. Ἀγ' νυὺ ἐτέραν ὕμνων ἰδέαν ἢ καρποφόρον βασι-

λειαν

(δῆτι.

Δήμιτρε θῶν ὀπκοσμουῶτε ζαθέως μολπαις καλά.

ΗΜ. Δ' ἡμιτέρ, ἀγνῶν ὀργίων

Ἀνασσε, συμπαροσσε,

Καὶ σῶξ' ἢ στυτ' χερόν

Καὶ μ' ἀσφαλῶς πατήμερον

Παῖσαι τι καὶ χορεύου,

Καὶ πολλὰ μὲν γέλοϊα μὲν εἰ-

παῖν, πολλὰ δ' αἰσινδάλια καὶ

Τῆς σῆς ἐορτῆς ἀξίως

Πάσονται καὶ σκάψαντα, νη-

κίσαντα πινυδῶν.

ΧΟ. Ἀγ' εἰδ' αὖ νυὺ καὶ ἢ ὥρετον θῶν

Παροκελεῖτε δέ οἱ

Ἰδούσι, ἢ ξυνέμπορον

Τῆς δὲ τ' χορείας.

ΗΜ. Ἰ' ἄκχε πολυτίμητε, μέλος ἐορτῆς

Πρὸς ἢ θῶν, καὶ δέϊξον ὡς

Ἀγ' οὐ πῶν πολλὰ ὁδὸν περαινέης.

Ἰ' ἄκχε φιλοχοροῦτά συμπερόπεμπέ με.

Σὺ γὰρ κατεχίστω μὲρ ὅπ' ἡλάσσω

Καὶ π' οὐ πελεία, τὴν δὲ

Τὸν σινδάλισκον καὶ τὸ ῥάκος

Καὶ ξύβρις ὥστ' ἀζημίει

Παῖσει καὶ καὶ χοροῦν.

Ἰ' ἄκχε φιλοχοροῦτά συμπερόπεμπέ με.

Καὶ γὰρ παροκελέφας τὴν μερακίσκην

Νυκτὶ καὶ κατεπιδόν καὶ μάλ' οὐ περ σάπνῳ

Συμπεταγρίας, χιτωνίης

Παροκελέφας, πηθίον παροκελέφας.

Hos in florentes campos
 Pratorum subsultans,
 Et ridens, & ludens,
 Et sublannans. Sat nunc pransum est.
 Tu verò pubes salta:
 Ut servatricem Divam clarè extollas,
 Decantans applausu:
 Urbem quæ se semper tutari dicit:
 Et si Thorycion hoc nolit.

CH. Age nunc alio genere hymnorum, Cererem,
 frugum genitricem, (brantes.

Magnam exornate Deam, divinis carminibus cele-
 SEM. Ceres pudica, quæ orgia

Regis, huc ades nobis Dea;

Chorum quæ conserva tuum:

Tutoque perdium sine

Saltareque & joculari;

Et multa risu dicere

Condigna: multa seria,

Tuoque festo congrua,

Ludentem & irradientem alior,

Victrice fronde cingi.

CH. Age eia, nunc & istum festivum Deam

Modulatu vocare

Vestro: sodalem ludistræ

Inclytum choreæ.

SEM. I Acche venerande: ô hilaris in hoc die

Cantus reperor, huc age, comitare

Nos ad Deam, & dic, quomodo

Multum via conficias sine labore.

Iacche, chori amator, consequare me.

Tu discidisti enim propter cachinnum,

Et parsimoniam, istum

Tam sordidum tritumque amictum:

Ut absque damno lusibus

Vacemus & choreis.

Iacche, chori amator, consequare me:

Nam conspicatus hic aliquam puellam

Modò jam vidi, & valdè quidem elegantem

Consortem, & è velamine

Scisso eminentes aspexi papillas:

Γ' ἄκ' ἐ φιλοχοροῦται, συμπαρόπιμπέ με.
 ΕΑ. Εἰ γὰρ δ' αἶε πως φιλακλυθός εἰμι, καὶ μετ' αὐτ'
 Παίζων χοροῦν ἐβόλομαι. ΔΙΟΝΥ. καὶ ποῦ
 ποῦ.
 ΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟ. Βλέαθε δῆτα κοινῇ
 Σκώ-τωμα Α'ρχέδημον;
 Οἷς ἐπὶ πτεσὶν, ἐκ ἔφουσε φεάτορας
 Νυνὶ δ' ἡμαρ γὰρ εἰ
 Ἐν τοῖς ἀντα νεκροῖσι
 Κἄστι ταῖς ποσὶν τ' ἐκείνοιοις.
 Τὸν Κλειθέην δ' ἀκύνε
 Ἐν τ' ταφῇ, ποροκτὸν
 Τίλην ἐαυτοῦ, καὶ ἀπερέπλην τὰς γνάθους.
 Κἀκόπιετ' ἐγκυφώς,
 Κἀκλαίει, κἀκροτάλ'
 Σέβινος, οἷς περ ὅτιν' Ἀναφύστιος.
 Καὶ Καλλίαν γε φασὶ
 Τότον τ' ἰπποκρίνα,
 Κίδου λεοντῶν αὐμαχεῖν, ἐντημύρον. ΣΤΣΤ. κ. θ.

ΔΙ. Εἴχοιτ' ἀνοὺ φεάσαι νῶν,
 Πλάτων ὅτ' ἀνθάδ' οἰκέει;
 Σένο γδ' ἐσθλῶν, ἀρτίως ἀφηνώρητο.
 ΧΟ. Μὴ δ' ἐν μακρῶν ἀπέλθης,
 Μὴ δ' αὖθις ἐπανέρι με
 Ἀλλ' ἰδ' ἐπ' αὐτῷ τ' ἔδωκεν ἀφηνώρος.
 ΔΙ. Αἰεὶς ἀν' αὖθις αὖτις παύτα γράμματα.
 ΕΑ. Τετὶ τί λωτὸν πρᾶγμα;
 Ἀλλ' ἢ Διὸς Κόρενδος ἐν τοῖς γράμμασι.

ΧΟ. Χρεῖτε νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύκλον θεῶν,
 Ἀνδοφόρον ἀν' ἄλυσιν

Παίζοντες, οἷς μετυσία
 Θεοφιλεῖς εὐορτίης.
 ΔΙ. Εἰ γὰρ δ' οὐκ αὖτις κόρεαις
 Εἴμι καὶ μωαῖξιν,
 Οὐκ ἀπορυχίζεσθαι θεῶν
 Φύλος ἱερὸν οἶσιν.

ΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟ. Χρῆσθαι ἐς πολυρρόδους
 Λειμῶνας ἀνθεμῶδες,
 Τὸν ἡμέτερον τρόπον,
 Τὸν καλλιχεῖσθαι περ

Παίζοντες.

facche, chori amator, consequare me.

XA. Ego verò lubens vos consequar; nam cum lepi-
da hac puellâ

Colludere, & saltare volo. ΒΑCCHVS. volo ego iti-
dem.

ΣΤΡΟΦΗ.

CH. Vltis ne, nos ut unâ
Taxemus Archidemum?

Qui septennis nondum, tribules edidit.

Nunc mortuis in urbe

Remp. administrat:

Et principatum nequitia illic obtinet.

Et fama Clifthenem fert,

Anum sibi in sepulcris

Convellere, & genas depiles reddere.

Præcisus hic supinus

Plorabat, & vocabat

Sebinum, quisquis ille est tandem Anaphlystius.

Tum Calliam, Cinædi

Gnatum, ferunt, amictum

Cunni leoninâ fuisse in prælio.

SYST. V. 9.

BA. S Citin' monstrare nobis,

Vbi Plutus hic moretur?

Nam peregrini sumus: & modò huc advenimus.

CH. Ne longius recedas,

Neu denuò roges me:

Sed ipsum te scito attingisse hic ostium.

BA. Agè puer iterum tu hæc sustolle stragula.

XA. Quid hoc rei sit obsecro?

Nisi, quòd Iovis Corinthus in ipsis stragulis?

CH. Nunc ite in orbem sacrum legiferæ Dæ:

Et nemore in amœno

Saltate: quis consortium est

Deicolæ diei.

BA. Ego verò cum virginibus

Ibo sceminisque:

Vbi noctem Dæ pervigilant:

Præferamque facem illis.

CH. E Amus hæc in florida,

Herbis referta prata:

Et nunc solito pede

Isthum lepidum chorum

Agamus:

Πάροντες, ὃν ὄλβω
Μοῖρα ξυνάγασθαι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Μοῖροι γὰρ ἡμῖν Ἡἷος,
Καὶ φέλος ἰλασθῆναι.
Οἱ σοὶ μεμνημένοι, ὄλ-
βω τε δὴ μοῖρ᾽
Τέρον, πρὶν τι ξένος,
Καὶ τοῦ ἰδιώτου.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Β'. ΣΚΗΝΗ Α'.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΔΙΑΚΟΣ.

Αἴτε δὴ τίνα τέρον ἢ θύραν κλέψαι; τίνα;
Πῶς ἐνθάδ' ἄρα κἀπὸ κριν οἱ πηχέριαι;
Ξα. Οὐ μὴ διατρέψης, ἀλλὰ γούσῃ τ' ὄψεαι,
Καθ' Ἡρακλῆα τὸ χημῶν, καὶ τὸ λῆμ' ἔχων.
Δι. Πᾶ, πᾶ. Δι. τίς ἐστὶ; Δι. Ἡρακλῆς ὁ κηπεύς.
Δι. Ὁ θείον, κἀνύχλιωτε, καὶ τολμηρὸς σὺν,
Καὶ μικρὸν καὶ παμμίαρε, καὶ μικρότατε,
Ὅς τ' ἐκὼν ἡμῶν ἐξελάσῃς καὶ Κέρβερον,
Αἰετῶν ἄρχον, καὶ ποδάρκας, ὅχι λαλῶν,
Ὅν ἐγὼ σὺ λαλῶν. ἀλλὰ νῦν ἔχ' ἡμίπερ
Τοῖα στυγρὸς σε μελανὸν κάρδιος σείτορα,
Αἰετὸν πὸς τε σκόπελος ἀμαυότατος,
Φρεσὶν, Κωκυτῇ τε περὶ δρυμὶ κύνας,
Ἐχθρὰ δ' ἐκαστοὶ καὶ κεφαλὸς, ἢ τὰ σπλάγχνα σε
Διασπασάξῃ· πλοῦμόνων τ' ἀνθάψῃ)
Ταρτηρία Μύρανα. τῶν νεφερῶν δέ σε,
Αὐτοῖσιν ἐν τέρεσιν ἡμῶν τωῶντα,
Διασπασόντ' Ὀργάνους Γιδράνην.
Ἐφ' αἷς ἐγὼ δρυμῶν ὀρέσῃσιν ὁδοῶ.
Ξα. Ὅπως, τί δίδουκας; Δι. ἐγκέχου καλὸν θῆναι.
Ξα. Ὁ καταγέλας! ἄκουσ' ἀνέστησ' ἐχθρὸν,
Πρὶν πνῆσ' ἰδεῖν ἐλπίστον. Δι. ἀλλ' ὄρεσθαι.
Δι. οἷον πορὶ καὶ καρδίαν με ἀποστήσαν.
Ξα. Ἰδὲ λαβέ. Δι. πορὶ καὶ καρδίαν; Ξα. Ὁ χρυσὸν θεῶν,
Ἐνταῦθα ἔχ' καὶ καρδίαν; Δι. λείπεται γὰρ
Εἰς τὴν κάτω με κοιλίαν καὶ θέρψαν.
Ξα. Ὁ λείπεται τε θεῶν σὺ καὶ θέρψαν! Δι. ἐγὼ;
Πῶς λείπεται, ὅς τις πορὶ καὶ καρδίαν ἔσται;
Ὁ κοῖω ἔπερς ταῦτ' εἰργάσασθαι; Ξα. ἀλλὰ τίς;
Δι. Κα.

Agamus: amica quem

Huc fata reducunt.

ANTISTROPHE.

• Nobis enim Sol fulgidus,

Solis & hilaris est lux:

Sacris qui initiamur, &

Piam bene degimus

Vitam, erga & incolae,

Erga & peregrinos.

ACTVS II. SCENA I.

BACCHVS, XANTHIAS, ÆACVS.

AG. Gē quomodo ostium pulsabo? quomodo?

Aut quo pacto pulsant hujus loci incolæ?

XA. Cave, ne conteras, sed fac periculum:

Quippe & figuram habes, & ipsum animū Herculis.

BA. Heus, heus puer. ÆA. quis hic? BA. validus ille

Hereules.

ÆA. O te scelestum, ô impudentem, ô perfidum,

O fœdum hominē, ô perquam fœdū, ô fœdissimum:

Qui quondam Cerberum abegisti nostrum canem:

Et oborto collo hinc abduxisti, fugā

Dilapsus: ego quem asservabam. At nunc furcifer

Medius teneris: nam Stygis te atrox petra,

Et sanguine manantes scopuli Acherontii,

Comminuent: & Cocyti circum canes,

Et belua centiceps: quæ etiam viscera tua

Discerpet: murent item Tartessæ

Pulmones tibi laniabunt: & renes tuos

Ipsis creuntatos visceribus, distrahent

Tithrasæ Gorgones, ad quas cursum incito.

XA. Ehô, quid egisti? BA. cecavi, voca Deum,

XA. Homo, ridicule, an non resurges illicô,

Priusquam te alius videat? BA. nimis deficit.

Age ad cor applica tu spongiam mihi.

XA. Eccam tibi. BA. applica, ubi est? XA. ô aures Dei,

Hic nec cor habes tuum? BA. quoniam mihi præ metu

In anum descendit. XA. hominum timidissime

luxtâ & Deorum. BA. egon? quomodo timidus siem,

Qui spongiam petivi? nunquam alius idem

Fecisset. XA. quid igitur? BA. hic accubuiſſet utique.

Et

ΔΙ. Κατέκειτ' ἄν' ὀσφρανόμηνος, εἴ πορ δὴ γλῶσσω
 Ἐγὼ δὲ ἀνέσω, καὶ πορσέει' ἀπὸ λυσάμεν.
 ΞΑ. Ἀνδρέει γ' ὦ Πόσθδον, ΔΙ. εἴμαι νῆ Δία.
 Σὺ δὲ καὶ ἰδεῖσαι τ' ἴφρον ἤδη ῥημάτων,
 Καὶ τὰς ἀπφλάς, ΞΑ. ἔμα Δί, εἴδ' ἐφρόνισα.
 ΔΙ. Ἰ' δι ναυ, ἐσφδὴ λημεπῆς, καλφρέος εἰ,
 Σὺ μὲ γλῶσσω, πορσάλον πορτὶ λαβῶν,
 Καὶ ἡ λειοντῶ, εἴ πορ ἀφροσπλαγχορ εἰ.
 Ἐγὼ δὲ ἴσομαι σοι σκευφόρος ἐν τῷ μέρῃ.
 ΞΑ. Φέρε δὴ ταχέως αὐτ'. εἰ γὰρ ἀλλὰ σφείον.
 Καὶ βλάψον εἰς τ' Ἡ' εὐκαλφροσβίαν.
 Εἰ δειλὸς ἴσομαι, καὶ χ' οὐ τὸ λῆμα ἔχον.
 ΔΙ. Μὰ Δί'· ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μαστρίδας.
 Φέρε νυν, ἔγὼ τὰ σφῆματ' ἀφρομαι ταδί.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Β' ΣΚΗΝΗ Β'.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ, ΔΙΟ-
 ΝΥΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ.

ΘΕ. **Ω** φίλτατ' ἦκεῖς Ἡ' εὐκαλφρῆς, εἴ πορ εἰσίδι.
 Ἡ' γὰρ θεός, σ' ὡς ἐπύθετ' ἦκεντ', οὐδὲν
 Ε' πεπτεν ἀρτις, ἦφε κατεπεκτῆς χύτρας
 Ε' τινος δὴ' ἦ τρεῖς, βοῦν ἀπὸ λυθράμιζ' ὄλον,
 Πλακουῦ τις ὥπια, κολλάβης. ἀλλ' εἰσίδι.
 ΞΑΝ Κάλις· ἐπαινῶ. ΘΕΡ. μὰ τ' Ἀπόλλω, εἰ μὴ σ' ἐγὼ
 Περόφμα ἀπελθόντ'. ἐπεὶ τοι καὶ κρέα
 Ἀνέβραπεν ὀρίθρα, καὶ τραγῆματα
 Ε' ἔρυγα, κῶνον ἀνικεράννυ γλυκύτατον.
 Ἀλλ' εἰσθ' ἀμ' ἐμοί, ΞΑ. πάννυ καλῶς, ΔΙ. ληρεῖς ἔχον
 Οὐ γάρ σ' ἀόησω. ΘΕ. καὶ γὰρ ἀυλητρεῖς γέ τοι
 Ἡ' δ' ἐνδὸν ἰδὼ ὄρα κατὰ πη, καὶ ὀρχηστρίδες,
 Ε' τέρατ' εἰ δὴ τρεῖς, ΞΑ. πῶς λέγεις ὀρχηστρίδες;
 ΘΕ. Ἡ' βυλλῶσθα, καὶ παρὰ πηπλωφῶν.
 Ἀλλ' εἰσθ', ὡς ὁ μάχρος ἦδη τὰ τεμάρι
 Ἡ' μελ' ἀφαιρεῖν, καὶ ἡ τράπεζ' εἰσέρητο.
 ΞΑ. Οἶνον, φερόσιν φερόσιν καὶ ἀυλητρεῖς,
 Ταῖς ἐνδὸν ἔσας, αὐτὸς ὡς εἰσέρχεται.
 Ο' πᾶσι, ἀκολέσθω δευρο, τὰ σκεδὴ φέρον.
 ΔΙ. Εσπίδες εἴσθ'· εἰ τοι πᾶσι σκεδὴ ποῖς

Et olfecisset, an meticulosus siem:

At ego surrexi insuper, atque absterfi nates.

Sis. Animosè, per Neptunū. BA. ita opinor, per Iovem.

An tu strepitum verborum, atque has graves minas

Non extimuisi? XA. non: neque hujus æstimo.

BA. Age nunc, quoniam ita superbis, & animosus es;

Sis tu, quod ego sum, & hanc clavam sumas tibi,

Et hanc Leoninam; siquidem tam impavidus es:

Ego verò in hac te bajulus tibi nunc ero.

XA. Cedd ea mihi celeriter: non ausim, sed meo

Mos est gerendus hero. Nunc tu, ad me respice,

Herculeum Xanthiam, an timidus fuero; & tui

Similem habuero animum? BA. non per Iovem: sed ex

Melite eris mastigia. age tollam hæc stragula.

ACTVS II. SCENA II.

FAMVLA PROSERPINAE, BACCHVS, XANTHIAS.

FA. **V**Enisti'n Hercules optatissime? age, age
Intra. nam Dea postquam hoc rescivit, sta-
tim

Panem subegit, sumptisque ollis, ex fabis

Frefis duas aut tres pultes coxit: bovem

Affavit integrum: placentas torruit

Quadrangulas, recentes: age, modò intrò abi.

XA. Facio tibi gratiam. FA. non ego te, ita me bonus

Apollo amet, hinc abire sinam: quandoquidem hera

Etiâ carnes pullorum elixavit tibi,

Frixitque tragemata: & vinum diluit

Dulcissimum: age unâ mecum ingredere. XA. Gratia
est.

BA. Nugas agis: neque enim ego te ingredi sinam.

FA. Sed & tibicina intus est pulcerrima,

Et saltatrices, & duæ meretriculæ

Aut tres. XA. quas tu saltatrices dicis mihi?

FA. Pubescentes, & vellicatas hîc modò.

Sed abi intrò. nam cocus tomacula nunc erat

Detracturus foco, & mensa illata est. XA. age

Dic tu tibicinis, me ingressurum statim.

Puer heus, sequere me huc, & fer tecum stragula.

BA. Siste gradum: an tu convertas istud seriam

210 ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ο' πῃ σε παῖζαν Ἡ' ἔρχεά γ' ἐσπύαται;
 Οὐ, μὲν φιλαρήσες ἔχον, αἶ Ξανθία,
 Ἀλλ' ἀραυλὸς γ' οἷσ' πάλιν τὰ σπύματα.
 Ξα. Τί δ' ὄντι; ἢ λήπῃ μ' ἀφελιδυ δίκαι; εἰ
 Ἀ' ὄδωκες αὐτόν; Δι. ἢ τὰ χ'· ἀλλ' ἤδη πῶ.
 Κατάβη τὸ δέσμα. Ξα. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι
 Καὶ τίς δύσιν ὀπίτ' ἐπῶ. Δι. ποῖσις θεοῖς,
 Τὸ ὃ πρὸς δόκῃ (αἶ σ'·) ἐκ ἀνέντην κ' κανόν;
 Ἡ' σ' δ' ἄλλος ὢν, κ' θιντὸς Ἀλαμίνης ἐσθ';
 Ξα. Ἀμείψ' καλῶς ἔχ' αὐτ'. ἴσως γάρ τοι ποτὶ
 Ε' μὲ δειθεῖναι, εἰ θεὸς θέλει.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Β'. ΣΚΗΝΗ γ'.
ΧΟΡΟΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ΧΟ. **Τ**αῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ὄντι
 Νομῶ ἔχοντος κ' φρένας, κ'
 Πολλὰ πρὸς πεπλοκότος,

Μετακυλινδρῶν αὐτὸν αἶμαί
 Πρὸς τ' αὖ πρὸς ἴπποντα τοῖζον
 Μάλλον, ἢ γαλαμμένω
 Εἰκόν' ἐσάνα, λαβόνθ' ἐν
 Σχίσμα· τὸ ὃ μετασπρέφει
 Πρὸς τὸ μαλθακάπρον,
 Αἰεὶ πρὸς ἀνδρὸς ὄντι, κ' φύσθ' ὀφθαλμοῖς. ΣΤΑΣΗΜΑΙ
 Δι. **Ο**τ' ἄρ' ἡ γελόισιν ἡδ' εἰ
 Ξανθίας μὲ δέχλος ὢν, ἐν

Σπράμασι Μιλησίοις
 Ἀναπετραμμένος, κινῶν ὀρ-
 χισρίδι, εἴτ' ἤτην ἀμίδι· ἐ-
 γὼ ὃ πρὸς τῶτον βλέπων,
 Τὸν ῥεῖνθ' ἀραπτόμην. ἔ-
 τος δ' αὖτ' ὢν αὐτὸς πανῆργος
 Εἶδε, κατ' ἐν τ' γνάθῃ
 Πύξ πατάξας μετ' ἔμολε τὸν χορὸν τὸν πρὸς οἷς.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Β'. ΣΚΗΝΗ δ'.
ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ, ΠΛΑΘΑΝΗ,
ΞΑΝΘΙΑΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Πα. **Π**λαθάνη, Πλαθάνη, δεῦρ' ἐλθ' ὁ πανῆργος ὁ-
 ποτὶ,
 Ὅς εἰς τὸ πυνδολεῖον εἰσελθάν ποτὶ

Γ' ἀκρό-

In rem; joco quòd ex te fecerim Herculem?

Abstir: ne ineptias, mi serve Xanthia:

Sed tolle tu & fer ista tecum stragula.

XA. Quid hoc rei? an rursum mihi adimere cogitas,

Quæ tute dederas? *BA.* non cogito: sed hoc jam ago.

Depone pellem. *XA.* herum te testem mihi cito:

Etrem Deis committo. *BA.* quibus Deis, cedò?

Hocce te sperare ausum vanū & stupidū hominem,

Qui servus & mortalis cūm sis, nunc Iovis

Et Alcmenæ dicāre? *XA.* ne cures: benè

Hoc jam habet: egebis me brevi, ubi Deus voler.

ACTVS II. SCENA III.

CHORVS, BACCHVS.

CH. **H**oc viri est sagacioris,

Et cati, atque versipellis,

Multum aquæ cui transitum,

Vt sese subinde flectat

At parietem fortunatum

Sæpius, quā imaginis

In modum sterpietæ, amictus

Vnicā figurā: at isto

Pactō semet vertere

Ad meliorem sortem, dextri est, & planè Therame-

nis.

BA. **A**N non ridiculum hoc erat, si

Xanthia hic, meus minister,

In toris Milesiis

Involutus, subagitaret

Saltatricem, & posceret me

Maculam, & hæc ego videns,

Mentulam prehenderem; ille

Conspicatus hoc vaser, inox

Egenis, origravem

Pugnum impingens, exsculpat mihi hos anteriores

(choros [dentes].)

ACTVS II. SCENA IV.

PANDOCEVTRIA, PLATHANA, XAN-

THIAS, BACCHVS.

PA. **P**lathana, Plathana: huc advenit versipellis hic,

Qui olim tabernam ingressus diverforiam,

Comedit

Ε'κράδεκ' ἄρτις κατέφαζον ἡμῶν. ΠΑ. νῦν Δία
 Ε'κείνος αὐτὸς δῶτα. ΞΑ. κερκὸν ἦκει τινί.
 ΠΑ. Καὶ κρία γὰρ πορὸς τέτοιον ἀνδραγάς εἴ κοπι,
 Ἀνθιμοβολαῖα. ΞΑ. δάσ' τις δίκην.
 ΠΑ. Καὶ τὰ σκέρεσθαι τὰ πολλὰ. ΔΙ. ληρεῖς, ὦ γυναιχ'
 Κεκ' οἶδ' ὅ, π' λήρης. ΠΑ. ἔμφοι με πορὸς εἰδόμεναι
 Ο' πῇ κοθόρων εἶχε, ἀναγνάναι σ' εἶπι;
 ΠΑ. Τί δαί; τὸ πολὺ τάχαρος ἐκ εἰρηκᾶ πω,
 Μὰ Δί', ἐδὲ τ' τυρὲν γὰρ τ' χλωρὸν τάλαν,
 Ο' νῦν σὺ αὐτοῖσι πῖς τάλαντις κατέκοιτε.
 Κάπειτ', ἐπειδὴ τ' ἀργύρεον ἐποσπύμην,
 Ε'βλεψεν εἰς ἐμὲ δριμύ, κάμυκα δὲ γὰρ.
 ΞΑ. Τέτα πάντ' ὑπὸν. εἰς τὸν πορὸς πανταχοῦ.
 ΠΑ. Καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο, μαίνεσθ' ὀκνῶν,
 Νῦν Δία, τάλαντα. ΠΑ. νῦν δ' εἰσίσταμι γέ πω,
 Ε'πὶ τ' κατήλιφ' οὐδὲν ἀντιπρόσκειναι.
 Ο' δ' ἄρα τ' ἐξέλας γὰρ τὰς ψάμβας λαβάν.
 ΞΑ. Καὶ σὺ τὸ τέτατον. ΠΑ. ἀλλ' ἐχέω τί δρᾷ;
 ΠΑ. Ἰ' δι δὴ κάλουν τ' πορὸς ἀτλή Κλέωνά μοι.
 Σὺ δ' ἴμοι γ', εἰσπύρ' ὀπτιύχης, ὕπερβολον,
 Ἰ' νῦν ἀντ' ὀπτιύχην. ΠΑ. ὦ μιαρὰ φάρυγξ,
 ὧς ἡδὲως αἰσού λῖθον σου γυμφίης
 Κόποιμ' ἂν, οἷς με κατέφαγας τὰ φορτία.
 ΠΑ. Ε'γὼ δὲ γ' εἰς τὸ βάραθρον ἐμβάλοίμ' σε.
 ΠΑ. Ε'γὼ δ' ἴ' λάρυγξ' ἂν ἐκτέμοιμί σε,
 Δρέπανον λαβῶσ', ὥς σου κόλικας κατέσπασας.
 Α'λλ' εἴμ' ὅπ' ἡ Κλέων', ὅς αὐτὴ τήμερον
 Ε'κπληνίσται ταῦτα πορὸς κελεύμενος.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Β'. ΣΚΗΝΗ Ε'.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΕΛΛΘΙΑΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΔΙ. ΚΑ' κ' εἰς χερσὶν αἰμῶν, Ξανθίαν εἰ μὴ φίλᾶ.
 ΧΑ. Οἶδ' οἶδ' ὅτι νῦν παύειται τ' λόγος.
 Οὐκ ἂν χροίμην Ἡ' ἐκκλησίαν. ΔΙ. μηδ' αὖτις,
 ὦ Ξανθίαν; ΞΑ. καὶ ποῶς ἂν, Ἀλκιμῶν εἰ γὰρ
 ὕψος χροίμην, δόλος ἄμα καὶ θνητὸς ὢν;
 ΔΙ. Οἶδ' οἶδ' ὅτι θυμὸς καὶ δικαίως αὐτὸ δρᾷς.
 Καὶ εἴ με τύποις, ἐκ ἂν ἀντίποιμί σι.

Comedit sedecim panes nostros. *PL.* per Iovem
 Is ipse est. *XA.* aliquid imminet cuidam hinc mali.
PA. Et elixatas carnes viginti insuper,
 Haudquaquam semiobolares. *XA.* aliquis luet
 Penam. *PA.* & multa allia. *BA.* mulier nugas agis:
 Neque scis, quid garrias. *PL.* quia cothurnos geris
 Scilicet, ideo agnituram te non ampliùs
 Sperabas. *PA.* quid? nondum elocuta sum tibi
 Tor saltamenta: non recentem caseum,
 Quem cum canistro devoravit improbus.
 Post, ubi ab illo argentum exegissem symboli
 Loco, torvum intuitus me est, atque emugit.
XA. Hoc hominis est studium, hi mores videlicet.
PA. Ah misera, etiam gladiū stringebat, quasi furens,
 Per Iovem. *PL.* at ibi nos ambae miseræ, & pavidæ
 metu

Sublimem scalam celeriter conscendimus:
 Ipse autem abiit cum storeis, quas furtim abstulit.
XA. Et hic mos est hominis. *PL.* sed quid facto
 opus erat?

PA. Age tu voca Cleonem huc, urbis præsidem:
 Tu verò Hyperbolum accersas, si quā incidet;
 Ut illum conteramus. *PL.* ô faucem improbanam!
 Vt gestio dentes tibi labefactare lapides:
 Quibus tu devorasti meum peculium.
PA. At ego te in barathrum præcipitem dare gestio.
PL. At ego guttur tibi falce excinderem lubens,
 Quo panes deglutisti subcinericeos.
 Sed eo ad Cleonem, ut is ex ipso evoluat hodie,
 In jus vocato, quæ comedit, omnia.

ACTVS II. SCENA V.

BACCHVS, XANTHIAS, CHORVS.

BA. **P**erij, nisi crastem amicè servum Xanthiam.
XA. Novi, novi animū tuum: desiste jam loqui.
 Nolim ego jam esse Hercules. *BA.* minime
 isthuc dixeris, (filius,
 Mi Xantisce. *XA.* at quomodo ego Aleme-
 nus Homoservus, & simul mortalis? *BA.* scio, scio,
 Quod irascaris mihi, neque fortè injuriā.
 At verbera me licet, ego non tibi obloquar.

Nam

214 ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ἀλλ' ἦν σε πολιοποῦ ποτ' ἀφελωμαι χεῖρε,
 Περὶ ῥέζος αὐτὸς, ἡ γυνή, τὰ παῖδιά,
 Κῶκ' ὅς ποιοίμην, κ' Ἀρχέδημος ὁ γλάμων.

ΞΑΝΘ. Δέχομαι τὸν ἔρκον. καὶ πὶ τούτοις λαμβά-
 νω. ΑΝΤΩΔΗ καὶ.

ΧΟ. Νῦν σὸν ἔρκον' ἔς', ἐπεὶ δὴ
 Τὼ σὺν ἡμῖν ἐληφας, ὡς παρ

Εἶχε· ἔφαρχῃς, πάλιν
 Ἀναίειδ' ἐν στυγερῇ αἰεὶ,
 Καὶ ἐλέπην αὐτοῖς τὸ θεινόν,
 Τῷ θεῷ μεμνημένος,
 Ως, πρὸς αἰεὶ στυγερῶν.
 Εἰς παρὰ λησθῆναι ἀλώσθ',
 Καὶ βάλλης τί μάλ' ἔτακτο,
 Αὐτοῖς ἀντιδοῦναι σ' ἀνάγκη· εἰ πάλιν τὰ σπύργα-
 τα.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

ΞΑ. ΟΥΤ' ἔκωκ' ὅς ἄνδρες παρηνεῖτ',
 Ἀλλὰ καὶ τοὺς τυχεῖς ταῦτα
 τ' ἄρτι στυγερῶν.

Οὔτε μὲν οὐδ' ἔχῃς σὸν ἦτι,
 Ταῦτ' ἀφ' ἡμετέρῃ πάλιν κω-
 ἐρῶνται· μὲν, εὐδὲ δ' ὅτι.
 Ἀλλ' ὅμως ἐγὼ παρέξω
 μὲν τ' ἀνδρῶν τὸ λῆμα,
 Καὶ ἐλέποντ' ὀρέξανον.
 Δεῖν δ' ἔοικεν, ὅς ἀκόω τ' εὖρεται καὶ δὴ φόρον.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Β'. ΣΚΗΝΗ Σ'.

ΑΙΑΚΟΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ.

ΑΙ. — μὲν εἴτε τα χεῖρες ταυτὶ, τ' κινεῖται ὅσον,
 Στὰ δὲ δίκην. ἀνέστη. ΔΙ. ἦκει τὸν ἄνθρωπον.

ΞΑ. Οὐκ ἐς κόρακας, μὴ κωλύσιν. ΑΙ. εἰς, καὶ μάχῃ.
 Οὔτε δὲ τὴν χεῖρα, καὶ μάχῃ ταυτὶ.

ΔΙ. Εἴτ' ὅχι δὲ τὰ ταῦτα; τύπῃν ταυτὶ,
 Κλέπτουσα πρὸς τ' ἀλλότῃς; ΞΑ. μάλ' ἔοικεν.
 ΑΙ. Σχέτλια μὲν οὐδ' ἔστιν. ΞΑ. καὶ μὲν, καὶ ΔΙ.
 Εἰ πάλιν τ' ἡλθον δεῦρ', ἐθέλω πεθνηκέναι,
 ὅς κ' ἐστὶν ὅς σὺν ἀξίῃ καὶ τριχόσ.

καὶ

Nam si posthac ullo unquam tempore te deferam,
Tum & ego, & uxor, liberiq;ue, & lippiens
Ille Archedemus pereamus radicitus.

XA. Accipio iussurandum; ac proin' vestem in-
duo. ANTODE V. 10.

CH. **N** Vne tuum est, quia induisti
Hanc stolam, quâ fueras antè

Cinctus, rursus ab initio
Iuvenilem exhibere mentem:

Et toruum tueri; & usque

Meminisse illius Dei,

Cut tu assimulasti teipsum.

Sin per insipientiam de-

Prendâre; & agas molliûs,

Rursum oportebit recipere te storeas & stragu-
la. SYSTEMA.

XA. **N**on sinistrè commonetis,

O amici; namque id ipsum

Animus mihi præfagit.

Atqui ubi apperet boni quid;

Rursum auferre vestem hanc ille

Attentabit, sat scio.

Sed virum tamen præbebo

Memet, atque animi potentem,

Ac tuentem otiganum:

Et certè hoc factò opus est, quantum januæ strepi-
tum audio.

ACTVS II. SCENA VI.

ÆACVS, BACCHVS, XANTHIAS.

EA. **C**onstringite ocyus furem istum Cerberi, (net.
Vt pœnas det nobis. *B.* malû huic nunc imini-

XA. Ite in malum reme ne Ccedite. **EA.** quid furcifer,

An erigim restitas? heus vos lorarii,

Tu Diityla, tu Scæblia, tu Pardoca,

Adeste huc, & cum isthoc homine configite.

BA. Non hoc indignum est, qui furto aliena abripit,
Vt reverberet? **XA.** indignum est, here, supra modum.

EA. Imò flagitiosum est, & turpe. **XA.** at, per Iovem,

Si ego pedem prius unquam huc tuli, mori volo:

Aut si quid abstuli, quod dignum sit pilo.

Cujus

Κά σοι ποιήσω παράγμα γυναικῶν πάντων.

Βαζάνιζε γὰρ τὴν παῖδα τοιοῦτον λαόν.

Κἄν ποτὶ μὲν ἴλην ἀδικουῦν, δαυκτεινὸν μὲν ἄλλων.

Αἱ. Καὶ πῶς βασιλεύω; ΞΑ. Πάντα τρέπον, ἐν κλίμῃ

Δήσας, χρημάσας, ὑπερχίδι μαστιγῶν, δέρον,

Σπρίλλων, ὅππῃ τε τὰς βίβας ὄξος ἐχέων,

Πλίνθας ὅππῃ θείς, πάντα τὰ ἄλλα, πλὴν παρῶσα

Μὴ τύπῃ τύπῃ, μὴ δὲ γυνδαίω νέφ.

Αἱ. Δίκαιος ὁ λόγος. κἄν τι πηροῦμαι γὰρ σοι

Τὸν παῖδα τύπῃ, τὰ γυνδαίω σοι κείσεται;

ΞΑΝΘ. Μὴ δ' αὖτ' ἐμοί γ'. ἔγω δὲ βαζάνιζ' ἀπαγα-
γόν.

Αἱ. Αὐτὴν μὲν οὖν ἴνα σπικατ' ὀφθαλμοῖς λέγῃ.

Κατάδ' αὖ σὺ τὰ σκόλην ταχέως, χαίπως ἐρεῖς

Ἐνταῦθα μηδὲν ἰδοῦς. Αἱ. ἀγροῦσθαι τινί,

Ἐμὲ μὴ βαζάνειν ἀθάνατον ὄντ'. εἰ δὲ μὴ,

Αὐτὸς σὺ πῶς ἀπὸ πῶ. Αἱ. λέγεις δὲ τίς;

Αἱ. Αθάνατος ἔστι φημι Διόνυσος Διὸς,

Τέτον δὲ δῖον. Αἱ. ταῦτ' ἀκείεις; ΞΑ. φήμ' ἐγὼ!

Καὶ πολὺ γὰρ μάλλον ὅτι μαστιγώτερος.

Εἴπερ θεὸς γὰρ ὅστις, ἐκ ἀσπίδος ἔστι.

Αἱ. Τί δ' ἔστι, ἐπειδὴ καὶ σὺ φῆς ἔστι θεός,

Οὐ καὶ σὺ τύπῃ τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί;

ΞΑ. Δίκαιος ὁ λόγος. χαίποτερον ἂν νῦν ἴδους

Κλαύσαντα φρότερον, ἢ παρρησιάζαντα π

Τυπτόμενον, ἔστι τέτον καὶ μὴ θεόν.

Αἱ. Οὐκ ἔστι ὅπως ἐκ εἰ σὺ γυνδαίως ἀνὴρ.

Χαίρεῖς γὰρ εἰς τὸ δίκαιον. ἀποδύεσθαι δὴ.

ΞΑ. Πῶς οὖν βασιλεύεις νῦν δίκαιος; Αἱ. βαδίζεις.

Πληγὴν παρὰ πληγὴν ἐκείτερον. ΞΑ. καλῶς λόγος.

Ἰδὲ, σκόπη γ', ὡς με παρρησιάζαντ' ἴδης.

Αἱ. Ἡ δὲ πᾶτα ξάσ'. ΞΑ. ἔμὰ Δί'. Αἱ. καὶ δὲ ἐμοί
δικαίως.

Αἱ. ἐμὲ ὅππῃ τὸν δὲ κατὰ ξάσ'. Αἱ. πωλύτως.

Αἱ. Καὶ δὴ πᾶτα ξάσ'. Αἱ. κατὰ πῶς ἐκ ἐπικερνῆ.

Αἱ. Οὐκ ἔστι. πᾶσι δὲ αὐτὸς ἀποπείρασται.

ΞΑΝΘ. Οὐκοῦν ἀνύσας; ἰαπταται. Αἱ. τί δὲ τὰ
πᾶσι;

Μὴν ἀδωκῆς; ΞΑ. ἔμὰ Δί', ἀλλ' ἐφ' ἐν ἡμέρῃ,

Ὅπως ἂν ἐκλείψῃ, τὰν Διομένην γίνεσθαι.

Αἱ. Ἀνδραγαθὸς ἰσχυρὸς, δεύει πάλιν βαδίζον.

Αἱ. ἴδ'.

Cujus rei argumentum tibi clarum dabo.

Hic servus est: isthunc abduce, quære rem:

Quod si me injustum reperias, occidito.

ÆA. At quomodo rem quærā ex ipso? X. omnimodo.

Scalæ alliga, suspende, lorīs perdoma,

Czde, rape, torque, naribus acutumingere,

Lateres admove, & omnia tenta: solummodo

Ne porro, neu recentigethyo feri.

ÆA. Rectè mones. sed si mutilaverotibi

Servum verberibus, an pretium reddendum erit?

XA. Minimè. sed abduce, & sic illum examina.

ÆA. Imò hoc ipso loco, ut in faciem dicat tibi.

Age tu, vasa hæc deponē statim: sed ne quod hic

Mendacium mihi proferas. BA. ac ego tibi

Edico, ne me torqueas, qui sum Deus.

Sin minùs, accusa tu ipse teipsum. ÆA. quid ais?

BA. Dico me Dionysum esse filium Iovis:

Hunc verò servum. ÆA. Audin' tu ista? XA. haud

equidem nego:

Et proinde verberandus est atrocius.

Si enim Deus est, nihil plagatum sentiet.

BA. Cur ergo non & tu mecum vapulas,

Quandoquidem & tute affirmas esse te Deum?

XA. Rectè monet. agerū, utrum nostrum videris

Prius plorare, aut magni pèndere verbera,

Dum vapulat, hunc tu ne deinceps habeas pro Deo.

XA. Non est, ut te non generosum virum autumem,

Quoniam in jus concedis: agite vestes ponite.

XA. Quomodo nos jure torquebis? ÆA. facillimè.

Plagas alternatim incuriam. XA. pulcerrimè.

Eccum, an videas moveri me indecentius.

Æ. Nunquid percussisti te? X. non, per Iovem. Æ. neque

Tu mihi vidère. agè hunc adibo, atque feriam.

BA. Quando? ÆA. nunquid coetigi? BA. ac cut

non sternui?

ÆA. Nescio. sed de hoc iterum faciam periculum.

XA. Cur non properas? cheu cheu! ÆA. quid hoc rei

est,

Eheu, cheu! númnam dolet? XA. non per Iovem,

Sed cogitabam, quando in Diomeâ tribu

Heracles fierent, ÆA. homo religiosus est,

Et

ΔΙ. Γ' ἔϊσι ΑΙ. τί ὄντι; ΔΙ. ἰπώεις γ' ὄρε.
 ΑΙ. Τί δ' ἦτα κλαίεις; ΔΙ. κεραιμύων ὑπερβόημα.
 ΑΙ. Ἐπ' ἦτα κεραιμύων γ' ὄντι; ΔΙ. ὄντι μοι μέλι.
 ΑΙ. Βαδισέον γ' ἄρ' ὄντι ὑπὸ τοῦδε πάλιν.
 ΞΑ. Οἶμοι! ΑΙ. τί ὄντι; ΞΑ. ἢ ἀκονδαν ἔχεις.
 ΑΙ. Τί το παρ' ἡμεῖς τυπὶ δ' ὄντι πάλιν βαδισέον.
 ΔΙ. Ἀ πολλόν, ὅς περ δῆλον ἢ Πυθῶν ἔχεις.
 ΞΑ. Ἦ λησιν, ὡς ἦκας; ΔΙ. ἐκ ἐξω γ', ἔπει
 Ἰ' αὖθις ἰπώοντες ἀνεμιμησκόμεν.
 ΞΑ. Οὐδ' ἐν ποιεῖς γὰρ, ἀλλὰ τὰς λαχόντας ἀπὸ δ' ἴ.
 ΑΙ. Μὰ τ' Δ' ἄρ', ἀλλ' ἦδη σάρεχε τ' γὰρ σέρε.
 ΔΙ. Πόσῳ δὲ. ΞΑ. Ἦ λησιν πρ.
 ΔΙ. Οὐδ' Αἰγαίς περὶ τὰς, ἢ γλαυκὰς μέδης
 Ἀλὸς ἐν κένδεσσιν.
 ΑΙ. Οὐ τοι μὰ τ' Δήμητρα θύωμαι πο μαθεῖν
 Ὅ πότμος ὑμῶν ὄντι θεός. ἀλλ' εἴσιτον
 Ὅδε ἀπὸ τῆς γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γνάσκῃ,
 Χὴ φερέσθαι τ' ἄτ' ὄντι κακίαν θεῶν.
 ΔΙ. Ὅρ' ὄντι λέγεις. ἐβαλομένω δ' ἂν τὸτόσε
 Περὶ περὶ πῶντα. σέρε με τὰς πληγὰς λα-
 βάν.
 ΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟΡΟΣ, ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ΧΟ. ΜΟῦσα χρεὼν ἰερὸν ὅππῃ δὲ, κ'
 Ἐλθ' ὅτι τέρεν αἰοιδᾶς ἡμᾶς,
 Τὸν πολὺν ὀφθαλμὸν λατὺν ὄχλον,
 Οὐ σφίγῃ μιν εἰς κάθωται,
 Φιλοτιμότερα κλειφῶντος· ἐφ' ἣ
 Δὲ χεῖρεσσιν ἀμφιβάλλοις,
 Δεινὸν ὅππῃ φερεται
 Θρηκίᾳ χαλιδῶν
 Ἐπὶ ἑσπέρῳ ἐχούρῃ πόνταλον,
 Κελαδὶ δ' ὅππῃ λατοὶ ἀνδόντων,
 Νόμον, ὅς δόποιται· δ'
 Καὶ ἴσῃ γυῖονται.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ.

ΗΜ. ΤΟΝ ἰερὸν χρεὼν δίκαιον ὅτι χρεῖται τῇ πόλει
 Ὑμναρχοῖν κ' ὅτι ἀσκήν. περὶ τοῖς οὐκ ἡμῖν δό-
 καί,
 Ἐξίσταται τὸν πολίτην, καὶ φελεῖν τὰ δέματά.
 Κεῖται ἡμαρτε σφαλεῖς π, φρυγίχῃ ταλάχῃ
 Ἐκπύου

Et perquam facer. ad hunc revertendum est mihi.

BA. Heu, hei! *E.* quid est? *B.* equites venire cōspicor.

EA. Cur ergo ploras? *BA.* quia capas olfactivo.

EA. An nihil aliud hic curas? *BA.* prorsus jam nihil.

EA. Redeundum mihi igitur rursus ad hunc est virū.

XA. Hei mihi! *EA.* quid est? *XA.* Spinam hanc
quæso eximas mihi.

EA. Quid hoc rei? rursus hic mihi adeundus est.

BA. O Phœbe Apollo, qui Delum aut Pythonē habes.

XA. Indoluit: non audisti? *BA.* non sanē, quia

Iambi Hipponactis reminiscor ejuspiam.

XA. Nihil sic promoves: age pessundalatus!

EA. Nōn, per Iovem. sed heus tu, ventrem porrige.

BA. Neptune. *XA.* jam dolet viro.

BA. Qui colli Agæo, aut undis imperas maris,
Cava subter vnda.

EA. Ita me Ceres amer, uter vestrū sit Deus!

Dignoscere haud possum. Sed agite ingredimini:

Nam hetus ipsemet vos, & hera mea Proserpina

Meliūs cognoscent, cū sint ipsi etiam Dei.

BA. Rectē dicis: quanquam hoc fecisse te priūs

Vellem, quā ego tot pertulissem verbera. *Strophæ.*

CHORVS, SEMICHORVS.

CH. *M*Vsa, chorū dein' aggredere iudicium,
Et fac amabile carmen meum,

Innumeramque hominū turbam alpice,

Quā sapientiā densa fulget,

Cleophonte magē ambiciosa suo:

Cujus strepero ore, gravis

Infremit horrifonum

Thracia hirundo melos,

Folio residens malē barbarico:

Resonatque utiliscini aheu miserum, hoc:

Quod si periturus:

Quamvis paria sint vota.

EPIRHEMA.

SEM. *E*QUUM est, ut facer chorus Reipub. benē
consular,

Et quæ utilia sunt, dicat. Principiō ergo nobis bonum

Hoc videtur, exequare cives: atque illis metum

Demere: Nam si quis labendo errārit, more Phryni-

Εἴ γ' ἔμελλε φημι χεῖν τοῖς ὀλιγοῦσι τοῦτε·
 Αἰτίαν ἐκείνη, λύσαι τὰς ποροπερὶν ἀμαρτίας.
 Εἴτ' ἀπὸ μὲν φημι χεῖναι μὲν ἐν' ἐν' ἐν τῇ πόλει.
 Καὶ γὰρ αἰεὶ δὲ τὸν ἑαυτοῦ μαχίαν τις μίαν
 Καὶ Πλατυγὰς δουρὸς ἔσθ', καὶ ἄντι δὲ δῶλον δεσπότας.
 Κεῖ δὲ τὸτ' ἔγωγ' ἔχοιμι· ἀν μὲν ἔκαστος φασκὲν ἔχειν·
 Ἀλλ' ἐπαινώ. μόνον γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδρόσαντι.
 Περὶ δὲ τέτοις εἰκὸς ὕμνας, οἱ μὲν ὕμνον ποιοῦσιν·
 Χαί πατέρες ἐταυμάζουσιν, καὶ ποροχῆκοι γένοι,
 Τῶν μίαν ταύτην παρ' ἐν αἰξυφορεῖν, ὀλιγοῖς.
 Ἀλλὰ τ' ὀργῆς ἀνέντες, ὡς σφάταιται φέρεται,
 Πάντας ἀνθρώπους ἐκόντες ξυλγχεῖς καὶ τὴν ὁμοίαν,
 Καὶ πτόλιν καὶ πολίτας, ὅς τις ἐν ξυνομαχίᾳ.
 Εἰ δὲ ταῦτ' ὀργασθόμενοι, καὶ πορομηνώμενοι,
 Τῶν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλοις,
 Τ' ἑρῶν χεῖρον τότ' αὐτοῖς εὖ φρονεῖν ἐδόξε-
 μιν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Εἰ δὲ ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος,
 Ἡ' τὸ πᾶν, ὅτις ἔτ' οἰμάζεταί,
 Οὐ πολὺν, εἰδ' ὁ παίδης ὅστις γ', ὁ
 Νυῦν ἐνοχλῶν, Κλειχθῆς ὁ μικρὸς,
 Ο' πονηρὸς τῶν βαλάντιος, ὅποσιν
 Κρατῆς κυκιστὶ φερεῖ,
 Ψευδονίτης τὴν κοίτης,
 Καὶ Κιμωνίης γῆς
 Χερσὶν ἐνδιατρίβει. εἰδὼς δὲ τὰς, ὡς
 Εἰρηνικός ἐστ', ἵνα μὴ ποτε κα-
 ποδύθῃ μεθύων, ἄ-
 νδρ' ἐξ ὧν βαδίζαν.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ.

ΠΟλύκις γ' ἡμῖν ἔδοξε καὶ πάλιν πεπονημένον
 Ταῦτ', ἔς τε τὴν πολὺν ἐστὶ καλὴς τε καὶ κατὰς,
 Εἰς τε τὰρχαίον ἡμισμα, καὶ τὸ καμνὸν χερσίων.
 Οὐτε γὰρ τέτοις ἔστιν ἐκαστὸν ὀλιγοῖς,
 Ἀλλὰ καὶ ἀλλοῖς ἀπάντων ὡς δοκίμοι νομισμάτων,
 Καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπιῖται, καὶ κακοδωρὶς μύθοις,
 Ἐν τε τοῖς Εἰρηνοῖς καὶ τοῖς βαρβαροῖς πανταχῇ,
 Χερσὶν ἔστιν, ἀλλὰ τέτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις,

Hunc oportet in numerum prolapsorum referri; ubi
Causas afferunt erroris, ibi criminis absolvere.

Deinde, neminem, honore qui caret, esse volo in Re-
publica.

Nam turpe est, qui prælio navali interfuerunt semel,
Hos statim Platæenses & pro servis censeret heros.

Ego certe non possum dicere hoc se habere sat probè;
Collaudo tamen: namque hoc solum fecistis providè.
Præterea æquum est his, qui unâ vobiscum, scæpe, ut &

patres

Et genere propinqui, commiserunt navale prælium,
Hanc unam noxam remittere, & quidem petentibus.

Quod si iram represserimus, viri ò natura providi,

Multos homines cognatos ultrò jam possidebimus,

Et prætores & cives, quicunque adesse prælio

Navali voluerint. Sin his spretis nos superbiùs

Efferemus, qui urbē, & hæc habemus in ulnis fluctuū;

Postero tempore rursus benè sapere non videbi-
mur.

ANTISTROPHE.

Quod si ego vitam hominum & studia hic queo
Cernere, qui citò pœnas dabunt:

Simius hic mihi balnearior,

Durus homo; Cligenes pusillus;

Sceleratior omnibus ipse aliis,

Quicunque lavant cinerem;

Lixiviumque parant

E nitro atque cretâ,

Modicum teret hic tempus. Sed & hoc

Quia scit, paci haud studet, ut ne aliquan-
do ebrius spoliatur;

Ambulans sine signo.

ANTEPIRRHEMA.

Scæpe nobis visa est hæc Resp. æquis ac bonis

Civibus uti eodem, quo nummis veteribus & no-
vis

Utitur, modo. Neque enim hos, qui plumbei non
sunt, sed hos,

Qui sunt omnium optimi, negligit hæc nostra civitas:

Nam solis probè cuspis, probeque tinnientibus,

Nunc passim locorum, & apud Græcos, apudque

Barbaros

Omnino non utitur: sed improbis & ferreis,

K

Qui

Χθές τε κί ποδῶν καπῖσι τῇ κακίῳ κόμῳ κί,
 Τῶν πολιτῶν δ' ἔς μ' ἵσμεν δυοῖν κί σάραριος
 Ἀνδρας ὄντας κί δικαίους, κί καλούς τε κί γαῖας,
 Καί τε φέντας ἐν παλαίστραις, κί χοροίς, κί μουσικῇ,
 Προσέλκμεν· τίς ὃ χαλκοῖς, κί ξίνοις, κί Πυρρίαις,
 Καί ποικροῖς καί ποτηρῶν, εἰς ἅπαντα χροῖοιμα,
 Τ' ἄ τοις ἀφιγμένοις, εἴπῃ ἡ πόλις ποροῦ,
 Οὐδέ φαρμακοῖσιν εἰκὴ ραδίως ἐχρήσται· ἄν.
 Ἀλλὰ κ' ἐνυῖα ὅ· νόηται μεταβαλὼν τις τῶν τρώτας,
 Χρησθῇ πῶς χραιοῖσιν αὐτοῖς· κί κατ' ἐρώσται γδ
 Εὐλογῶν, καὶ πσφαλῇ· ἐξ ἄξιον γὰρ ἔσται
 Ἡ γὰρ κί πάχνη, πάλιν τοῖς σφοῖς δοκῇσι τε.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ γ'. ΣΚΗΝΗ α'.

ΑΙΑΚΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ.

ΑΙ. Νῆ· Δία τ' σωτήρα, γηγάδας ἄνθρ
 Ο· Δεσπότης σα. ΞΑ. πῶς γδ κ' ἐχὶ γηγάδας,
 Ο'ς τις γὰρ πίνειν οἶδι κί κινεῖν μόνος;

ΑΙ. Τὸ ὃ μὴ πατάξω σ' ἐξελέχθαι· ἀντικρυς,
 Ο' π' δόλως ἄν, ἴφασκες τῇ Δεσπότης;

ΞΑ. Οἶμον ζεῖ ἡδ' ἄν. ΑΙ. τοῦτο μὲν ποῖ δελικῶν
 Εὐθὺς πεποιήκας, ὅπως ἐγὼ χαίρω ποῖων.

ΞΑ. Χαίρεις; ἰκατέω. ΑΙ. μάλα γ' ἐποπιδύην δοκῶ,
 Ο' τιν' καταρῶτωμα λάθρα τῷ Δεσπότη.

ΞΑ. Τί ὃ, τοῖς δορυζέον ὡς κ' ἄν πληγὰς λαβῶν
 Πολλὰς ἀπ' αὐτοῦ δούχης; ΑΙ. κί τόθ' ἡδόμεν.

ΞΑΝ. Τί ὃ πολλὰ πράξαν; ΑΙ. ὡς μὰ Δι' ἐδὲν οἶδι
 ἐγὼ.

ΞΑ. Ο' μόνον Ζεὺς· κί παρακύνει Δεσποτῆ
 Ο' τιν' λαλῶσι; ΑΙ. ἄρα γὰρ πλεῖν ἡ μένομα.

ΞΑΝ. Τί δὲ τοῖς δούχης ταῦτα καταλαλῶν; ΑΙ.
 ἐγὼ.

Μὰ Δι'· ἄλλ' ὅταν δροῖ τῆς, καὶ μεμένομα.

ΞΑ. Ὡ· Φοῖβε· ἄ πολλόν, ἔμμενέ μοι τ' δεξιάς,
 Καὶ δὸς κύστα, καὶ τὸς κύστον, καὶ μοι φρέστον

Περὶ Διός, ὅς ἡ μὲν ὄζει ὁ μωραστῆρας.

Qui nuper & heri sunt procusi, notâ quam pessimâ:
 Item & civium, quos scimus ingenuos & sobrios,
 Et viros justos, & honestos, & frugi, & perquam pro-
 bos.

In palæstrâ exercitatos, in choris, in Musicâ,
 Hos expellimus: ferreis autem & peregrinis, & malis,
 Et malo genere natis, servisque ad omnia utimur:
 Qui quidem postremò advenerunt: quibus antehæ
 civitas

Ne quidem usa fuisset temerè ac facilè pro unguenta-
 riis.

At nunc saltem, ô stolidi, mores hos mutate perditos,
 Et bonis utimini denuò viris: facientibus
 Namque officium, etsi quid peccetis forè, excusabile
 Erit: à ligno enim pulcro etsi quid pariamini: tamen
 Non inhonesta pari sapientibus videbimini viris.

ACTVS III. SCENA I.

ÆACVS, XANTHIAS.

ÆA. NÆ per Iovem servatorem, vir nobilis (bilibi,
 Tuus est herus X. quomodo enim non sit no-
 Qui scortari, & potare novit unicè?

ÆA. Non autem illum refellisse palam te, & flagris
 Multasse: quòd servus cum esses, tediceres

Herum? XA. malè pereas maestigia. ÆA. jam illicò
 Hoc servi facinus fecisti, quod ego, cum ago,

Lætor. XA. lætaris ne, obsecro? ÆA. prætor aliquis
 Mihi videtur, cum diris clam devoveo herum.

XA. Etiamne, cum multis ab hero acceptis flagris,
 Foràs exis obmurmurans? ÆA. lætor utique.

XA. Etiamne cum es curiosus? ÆA. nil scio per Iovem.
 ÆA. Cognate Iupiter, etiam cum audire te
 Dissimulas, quando heri loquuntur? ÆA. admodum.

Plus quàm insanus. XA. etiam cum audita eliminas?
 XA. Utique per Iovem: & id cum ago, sic lætus gestio:
 Ut qui Venere sese potitum somniat.

XA. O Phœbe Apollo, cedò mihi dexteram tuam,
 Ut osculeri & ipse osculare: & dic mihi,
 Per verberonem illum, socium nostrum, Iovem,

K

Quis

Τίς δὲ αὖθις δὲ δόρυς, ἢ ἡ βοή;
 Χρὶ λοιδορισμός; Αἱ. Αἰχὺλὸς κ' Εὐελπίδης.
 ΣΑ. Αἴ. παρὰ γὰρ πάλιν γὰρ κενὴν τὴν μέγα
 ἔν τῷ ενεκερῶσι, καὶ σάσις πολλὴ πάντων.

ΣΑ. Ἐκ τῆς Αἱ. νόμος τις ἐνθάδ' ὅτι κείνους,
 Ἀπὸ τῶν τεχνῶν, ὅσα μηχανάλα καὶ δεξιὰ,
 Τὸν ἄριστον ὄντα τῶν αὐτῶν τεχνῶν,
 Σίτησιν αὐτῶν ἐν Πρωτῶν εἰωλαμῶν.

Θρόνον τὴν Πλάτωνος εἴης. ΣΑ. μανθάνω.

Αἱ. Ἐὖς ἀφίκοιτο ἡ τέχνη σοφώτερος
 ἢ περὶ πρὸς αὐτῶν τότε ἢ παρὰ γὰρ εἴς.

ΣΑ. Τί δὴ περὶ τῆς τεχνῆς κενὴν Αἰχὺλόν;

Αἱ. Ἐκεῖνος εἴη ἡ τεχνῆς ὅτι κενὴν θρόνον,

Ὡς ἂν κρείσσος ἢ τέχνη. ΣΑ. νυνὶ ἢ τίς;

Αἱ. Ὅτε δὴ κατῆλθεν Εὐελπίδης, ἐπε δ' ἐκινύτο

τοῖς λαοποδύταις καὶ τοῖς βαλάντιόμοις,

καὶ τοῖσι πατερολόισι, καὶ τοιγὰρ οὐχίς,

Ὅτι εἴς ἐν αὐτῶν πλῆθος. οἷον ἀκροάμενος

τῶν ἀντιπλοῦν, καὶ λυγισμῶν, καὶ σφοδρῶν,

τ' ἀφ' ἑαυτοῦ, καθόμισαν σοφώτατον.

Κατὰ τὴν ἐπαρθεῖς, ἀντελάβετο ἢ θρόνον,

ἢ Αἰχὺλὸς καθεῖσε. ΣΑ. καὶ ἐβάλλετο;

Αἱ. Μὰ Δί', ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνέβη κείνῳ ποιεῖν

ὁ πότερος εἴη ἢ τέχνη σοφώτερος.

ΣΑ. Ὅτι τῶν πάντων; Αἱ. νῦν Δί' ἐκείνῳ γ' ὅπῃ.

ΣΑ. Μετ' Αἰχὺλῳ δ' ἐκῆσαν ἔπερι ξύμμαχον;

Αἱ. Ὅλῃν τὴν χερσὶν ὄντι, ὡς περ ἐνθάδε.

ΣΑ. Τί δὴ δ' ὁ Πλάτων δρῶν παρὰ σκεδάζει;

Αἱ. Ἀρῶνα ποιεῖν αὐτῶν μάλα καὶ κέρην,

καὶ λυγρὸν αὐτῶν τὴν τέχνης. ΣΑ. κατὰ τὰ, ὡς

οὐ καὶ Σοφοκλῆς ἀντελάβετο τὴν θρόνον;

Αἱ. Αἰ. ΚΟΣ. Μὰ Δί' ἐκείνους. ἀλλ' ἐκείνους μὲν Αἰχὺλόν

Ὅτε δὴ κατῆλθε, κατέβαλε ἡ δεξιὰν.

Κατέκρινε κατὰ χάριν αὐτῶν τῶν θρόνον.

Νυνὶ δ' ἐμῶν, ὡς ἐφ' ἐκείνῳ κείνῳ,

Ἐφ' ἐκεῖνον κατεδείχετο. καὶ μὲν Αἰχὺλὸς κατὰ,

Ἐξέκρινε καὶ χάριν. εἰ δὲ μὴ, περὶ τὴν τέχνης

διαγωνιστῶν ἐπαυσε πρὸς γ' Εὐελπίδην.

Quis hic intus tumultus? quis clamor oritur?

Quæ nam jurgatio? *ÆA.* Æschyli atque Euripidis.

ÆA. Hem. *ÆA.* quippe magnus nuper motus extitit:

Etnimium dira seditio, hic apud inferos.

XA. At unde? *ÆA.* lex quædam hic lata est, ut qui

optimè

Calleret aliquam ex magnis atque industriis

Artibus, & in eadem aliis longè excelleret,

Is victum in Prytaneo capiat, atque solio

Plutonis deinceps insideat. *XA.* intelligo.

ÆA. Donec quis adveniat alius, qui doctius

Illam artem calleat: & tum cedere opus erit.

XA. Quamobrem verò isthuc turbavit Æschylum?

ÆA. Prior ille habebat Tragicâ sedem; ut qui optimus

In ea esset arte. *XA.* quis autem nunc primas habet?

ÆA. Postquam huc Euripides descendit, illicò

Ostenfus est crumeharum incisoribus,

Prædonibus, parietum perfossoribus,

Et patricidis, quorum hic infinitus est

Numerus. Illi ubi perceperunt cantus, strophas,

Contradictiones; suprà quàm dici, queat

Furentes, judicârunt sapientissimum

Euripidem. atque ille clarus; sedem Æschyli

Præhendit. *XA.* an non inde deturbatus est?

ÆA. Non sanè: sed populus iudicio censuit

Rem committendam, uter artis superior.

XA. Hominem versutum. *ÆA.* ita, per summum

Iovem admodum.

XA. Sed nulli erant commilitones cum Æschylo?

ÆA. Pauci quippe boni fuerunt: & hoc in loco.

XA. Quid Pluto adornat? *ÆA.* certamen Poëticum

Instituit: ut eruditè concordant, & suæ

Quisque artis specimen edat. *XA.* sed, cur non eam

Sedem occupavit Sophocles, proximus Æschylo?

ÆA. Non herculè: sed Æschylum ille osentatus est,

Quando huc devenit, & iniecit ei dexteram:

Ille tamen ultrò cedebat Sophocli locum.

Nunc quidem adierit, ut mihi retulit Clidemides,

Spectator assessorus: & si vincat Æschylus,

Nihil tentaturus; sin minus, pro gloria

Artis certaturum aiebat, cum Euripide.

ΞΑ. Τί χῆμ' ἄρ' ἔσται; ΑΙ. νῆ Δί' ὀλίγον ὕστερον,
Κάνταυθα δὴ τὰ δεινὰ κινήσονται.

Καὶ γὰρ παλάντων μοσικὴ σταθμῆται.

ΞΑ. Τί γ', μετὰ γυῖον καὶ τραγῳδίαν;

ΑΙ. Καὶ χαρόνας ἐξοίσουσι, καὶ αἰχῶν ἐπ' αὐτῶν,

Καὶ πλάστει ξυμπηκτα πλινθόσκιον,

Καὶ διαμέτρεις, καὶ σφύρας· ὃ γὰρ Εὐριπίδης

Κατ' ἑπος βασιλεῖν φησι τὰς τραγῳδίας.

ΞΑ. Ἡ τι βάρκας οἶμαί τ' αἰχύλον φέρειν.

ΑΙ. Ἐπὶ σφύρας οὐκ αὐτὸν ἐγκύβας κάτω.

ΞΑ. Κρενὲ γ' δὴ τίς ταῦτα; ΑΙ. τὰ τ' αὖ δύσκολον.

Σοφῶν γὰρ ἀνθρώπων δοτεῖαν διὰ πικρίαν.

Οὐ γὰρ γὰρ δ' αὖτε σιωπῶντες αἰχύλον.

ΞΑ. Πολλὰς ἴσως ἐνόμισαν τοιχαυχίας.

ΑΙ. Ἀλλ' ὅσον τε τὰ λυγρὰ καὶ τὰ γυναικῶν ἀνέρε

φύσας ποιῶν, ἔπειτα τὰ σαφ' ἀσπότη

Ἐπὶ τρεῖς, ὅτι τ' αἰχῶν ἐμπέσθαι αὐτῶν.

Αἰχ' εἰσίσταμι, ὡς ὅταν γ' οἱ διασπόμεται

Ἐσπουδάκωσι, κλαύμαθ' ἡμῖν γίγνεται.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ΧΟ. Ἡ πᾶσι δεινὸν ἐρεβρεμίας,

Χόλον ἐνδιδόν ἕξαι,

Ἡ γὰρ ἀν' ἐξυλάλον ἀφ' ἰδῆς,

Θήγοντος ὀδόντας

Ἀντιτέχνη. τότε δὲ

Ματίας ὑπὸ δειγῆς,

Ὅμιματα σφροδῶσινται.

Ἔσται δὲ ὑψιλότων τι λόγων

Κερυθάρκων νείκη,

Σκινδαλῶν τι παραζόνια,

Συμβόλαια τ' ἔργων,

Φητοῖς ἀμμουφῆς,

Φρενοτέκτονος ἄνδρος.

Ρήμαθ' ἱπποδάμοιο,

Φελέας δὲ αὐτοκόμωλαφιδῆς

Λαπαυχῆνα χαίτην,

Δεινὸν ὀπασκύνον ξυλάζων,

Βουχάμνος ὄσος,

Ρήματα γυμνοπαιγῶ

XA. Quid ergo erit negotii? *ÆA.* paulò post gravis
Mehercle tractabitur hic controversia:

Nam Musica ars in trutinâ examinabitur.

XA. Quid? an illi ponderabunt hic Tragediam?

ÆA. Cubitos & regulas deproment carminum,

Et quadrata ita struent, ut coëant; & quasi

Coagmententur: item diametros extruent

Et cuneos: quoniam Euripides se dictitat

Ad numerum contorquere suas Tragedias.

XA. Certè hoc ego graviter ferre arbitror *Æschylum.*

ÆA. Ideò hominum contuens, taurinis videri oculis.

XA. Quis autem erit arbiter? *ÆA.* difficile istuc erat:

Nam sapientum vitorum magna est inopia;

Neque enim obtingebat *Æschylus Atheniensibus.*

XA. Fortasse multos perfossores parietum

Censebat ex iis. *ÆA.* imò illos frivolos,

Et ineptos esse ducebat, qui Poëtica

Dignoscere ingenia: ac proin' hero tuo

Rem commiserunt, quòd & ipse attem calleat.

Sed ingrediamur; ut si fortè nostri heri

Properaverint, nobis verbera parata sint.

C H O R U S.

CH. Magna isthic homo grandilloquus

Agitabitur ira,

Viderit ut strepitum Tragici,

Dentes acuentis

Æmuli: ibi Furis

Simul actus & cæstro,

Lumina huc & huc ager.

Verborum sed enim gravium

Pugna aspera surget,

Nugarumque rotæ strepera, &

Subtilia rerum

Segmina docti hominis,

Sua verba tuentis:

Verba sesquipedalia.

Tum setam quatiens rigidam

Cervice supina,

Grande supercilium trahet, &

Rugitibus edet,

Conbulata suis

Πανακιδόν, ὅσοι πᾶν
 Γηρυεῖ φυσήμεν.
 Ἐνθεν δὴ σουσπεργὸς ἐπῶν
 Βαζανίστρια λίσση,
 Γλάσ' ἀνελισσομένη, φθονεῖς
 Κινδοτα χαλινὰς,
 Ῥήματα θλαμοῦρη,
 Καταλεπτολογῶσά,
 Πιλομόνων πολυπόνον.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ γ. ΣΚΗΝΗ β.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΑΙΣΧΥΛΟΣ,

ΧΟΡΟΣ.

Ὅτ' ἂν μεδείω ἢ θρόνῳ, μὴ νεβέτῃ.
 Κρείττων γὰρ εἶμι τέττι, ἢ τέχλῳ.
 ΔΙ. Αἰχὺλε τί σιγᾷς αἰθ' ἀντ' ὃ ἢ λόγῳ.
 ΕΥ. Ἀ' πομπηνοῦται πρῶτον, ἀπερὲς ἴσους
 Ἐν τ' τετραγώνῳ ἐπεστροφῇ.
 ΔΙ. ὦ θαιμόνι ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίσσιν λέγῃ.
 ΕΥ. Ἐγὼ ὥδ' αὖ τῶν, ἃ δίσκοι μὲν ἀλάλῃ,
 Ἀ' θρωπὸν ἀγριοποιῶν, ἀυδαδιστοῖν,
 Ἐχόντ' ἀχάλινον, ἀκρετὲς, ἀπύλων σῶμα,
 Ἀ' σπειλάλινον, κομποφαντοῖς ῥέμονα.
 ΔΙ. Ἀ' ληθεῖς ὦ σῶτ' ἀστυρίας θεῶ,
 Σὺ δὴ με ταῦτ' ὦ στωμυλοσυνεκτάδῃ,
 Καὶ πῶροποιε, ἢ βαμιοσυρραπιδῇ.
 Ἀ' λ' ἔπ' χείρον ταῦτ' εἶπες. ΔΙ. παῦσ' Αἰχὺλε,
 Καὶ μὴ πρὸς ὀργῇ σπλάγχνα θερμάων κότῃ.
 ΔΙ. Οὐ δῆτα, ποῖν γ' ἂν τῷτον ὅσοι φάνη σαφῶς
 Τὸν χωλοποιόν, οἷος ὢν θεροῦσιν.
 ΔΙ. Ἀ' ρ' ἄρα μέλαινα παῖδ', ἐξ ἐνέγκας π'
 Τυφῶς γὰρ σιθωῶν παροσχιδάξῃ.
 ΔΙ. ὦ Κρητικὰς μὲν θυλλέων μονοδίας,
 Γάμμελ' ἀνσπίς ἐιφάρεσσιν ἢ τέχλῳ.
 ΔΙ. Ἐπίχες δ' αὖ, ὦ πολυτίμητ' Αἰχὺλε,
 Ἀπὸ τῶν χαλινῶν. ὦ πόνηρ' Εὐελπίδῃ,
 Ἀ' παρ' οὐκ ἐμποδῶν, εἰ σωφρονεῖς,
 Ἴνα μὴ καὶ φασγάνῳ ἢ κροταφὸν σιρήματι,
 Θείων ἴσα' ὀργῆς, ἐκχέῃ ἢ Τήλεφον.
 Σὺ γὰρ μὴ πρὸς ὀργῇ Αἰχὺλ', ἀλλὰ πρὸς αἰσῶς

Modulamina clavis:
 Flans Gigantis halitum.
 Inde & vocum opifex levium,
 Numerumque retortrix
 Lingua volubilis, invidiæ
 Motura luparum,
 Dum sua verba secar,
 Tenui ore sonabit,
 Magnum anhelitus onus.

ACTVS III. SCENA II.

EURIPIDES, BACCHVS, ÆSCHYLVS,
 CHORVS.

SEdem haud reliquerim, ne moneas me modò.
 Nam doctiorem me esse dico hoc Æschylo.

BA. Æschyle mi, quid taces? nam verba hæc percipis.

EV. Primum magnificè segeret, quòd undique
 Verborum monstra loquatur in Tragediis.

BA. Mire opifex, ne loquare nimium grandia.

EV. Novi ego, qui vir fiet: & dudum comperi
 Hominem, feros reddentem alios, ore improbo,
 Effreni, incontinenti, janua

Egente, futilem, ampullosis turgidum

Verbis. Æs. ita est, mi fili ruralis Dex:

Tu equidem, tu blateramentorum inanum

Collector, tu fabricator mendicantium,

Tu pannosorum hominum consator, hæc mihi

Objicis: at faxo ego jam nunc, haud ut rideas.

BA. Pausa Æschyle, nec ad iram accendas viscera.

Æs. Minimè, priusquam hunc commonstravero palam
 Claudorum hominum fabrum, quam sit feroculus.

BA. Agnum huc, agnum efferte pueri nigrum ocyus:

Nam turbo verborum tentat prorumpere.

Æs. O tu, qui Creticas facis moedias,

Et nuptias in artem qui infers nefarias.

BA. Quæso abstine, mi præstantissime Æschyle,

A vocum grandinibus: tu, miser Euripides,

Hinc temet amove è conspectu, si sapi:

Ne iratus duriori verbo tibi caput

Feriat, & fracto cranio effundat Telephum.

Tu vero Æschyle, ne iracundè, sed leniter.

Refelle

Ε'λεχ' ἐλέχας· λοιδορεῖσθ' ὃν ἔπαρτε
 Ἀνδρας ποιητάς, ὥσπερ ἀριστολόγους·
 Σὺ δ' ὁ δῆς, ὥσπερ πεινός ἐμπαροιστής, βοᾷς.

ΠΥ. Ε'τοιμός εἰμι ἔργῳ, καὶ ἀναδύομαι
 Δάκνειν (δάκνεισθ' ὡς τρεῖς εἰς τὸ τῷ δακνέ)

Τάπη, τὰ μένη, τὰ νειδεῖ τ' ἡσυχασίας,

Καὶ νῆ Δία, τ' Πηλέα τε, καὶ τ' Αἰόλοιο,

Καὶ τ' Μελιάροιο, καὶ π' μάλα τ' Τηλέφοιο.

ΔΙ. Σὺ δ' ὅτι τί βέλδον ποιῇ; λέγ'· Αἰχύλι.

ΑΙ. Ε'βελόμην μ' ἐκὶ ἐλγὴν ἐνθάδε·

Οὐκ ἐξίσκ' γὰρ ὄντων ἀνθρώπων. **ΔΙ.** πῆ;

ΑΙ. Ο'πῃ πῶνσις ἐχὶ σιωπῆθ' ἡκέ μοι·

Τέτω δ' ὡς σιωπῆθ' ἡκέ, ὥσθ'· ἔξει λέγῃ.

Ο'μως, ἵππειός σοι δακνέ, δακνέτα στα χεῖρ.

ΔΙ. Ἰ'θι νῦν λίσσασθ' ὁ δὲ δὲ περ, καὶ πῶρ δότω,

Ο'πῃς ἀν' ἐξωμάς, πῶρ τ' στυγμάτων,

Ἀγῶνα κοῖται τὸνδε μικροκώτατα.

Τ' μέν τ' τ' Μελίους τὶ μέλος ποιεῖσάτω.

ΧΟ. Ἰὸς εἰνέα παρδίνιοι, ἀγῶνα

Δ' Μελίους, λιπολόγους

Σιωπῆτας φρένας, αἵ καὶ δορεῖται

Ἀνδρῶν γνομετύπων,

Ο'πῃ εἰς ἔσθ' ὅξυ μέμνεις

Ε'λθωσι, σφ' ἐλπίσιν

π' παλαιοῖσι, ἀν' ἀπλοῦς περ,

Ε'λθ' ἐπὶ τοῖς ὄντων,

Διῶσιν ἡννοτάτοις σμάσιν,

Πορεύσασθ' ῥήματα,

Παροφύσιν, ἐπὶ πῶν. νῦν δ' ἀγῶν

Ο'δε σφίος μέγας,

Χορεῖ ποδὶς ἔσθ' ἡ δὴ.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

ΔΙ. Ε'χέσθ' ἡ δὴ καὶ σφάπ, πῶν τὰπη λέγει.

ΑΙ. Δάκνει, ἡ δὴ δάκνει, καὶ ἐμὴ φρένα,

Εἰς μετὰ τῶν ἀξίων, μυστήριον.

ΔΙ. Εἰς τὸ λαθόν δὴ καὶ, σὺ λίσσασθ' ὄντων. **ΕΥ.** καλῶς.

Ε'πὶ τοῖς ἀρεῖσι, οἷον εὐχόμενοι θεοῖς.

ΔΙ. Ἰ'θι πνέσσοι, κήματα καὶ ὄντων. **ΕΥ.** καὶ μάλα.

ΔΙ. Ἰ'θι νῦν πορσύν, καὶ τοῖσι ἰδιότασις θεοῖς.

ΕΥ. Αἰθ' ῥέ μιν βόσκοντα, καὶ γλώττις σφ' ὀφρῆς,

Καὶ ζωῆς, καὶ μυκῆσθ' ὡς φρονήτοιοι,

ὡς τῶν ἀγῶν, ἀν' ἀπλοῦς λόγων. **ΚΟΡΥΝΙΣ.**

ΧΟ.

Refelle objecta: non enim bonos decet

Poëtas, ceu pistorum uxores, invicem

• Convitari. tu velur illex clamitas,

Quæ igni crepitat. EV. nulla in me mora, neq; abnuo

Mordere (siquidem huic priori morderi lubet)

Numeros, modos & nervos in Tragœdiâ:

Et per Iovem, Pelea meum, & meum Aëolum,

Et hunc Meleagrum, adeoq; ipsum etiam Telephum.

BA. Quid verò tu? quid vis facere? ceddò, Aëschyle.

Æs. Ego hic quidem nolim certare Tragœdiis.

Nam iniquum inter nos certamen erit. BA. cur ita?

Æs. Quoniam ars Poëtica mecum haud est emortua,

Cum hoc unâ mortua: sicut ipse fatebitur.

Verùm si tibi placet, faciendum est quod jubes.

BA. Age nunc thus proferat, & ignem dei quispiam.

Ego pro sagaci iudicio faciam preces:

Vt aptè discernam certamen Musicum.

Vos autem Musis carmen accinite aliquod.

CH. S Oboles Iovis eia novenæ

Musæ, quæ aspiciunt

Animos hominum sapientum

Doctos atque catos:

Vbi litem inient, sibi acutè

Inventis luctandi

Rationibus opposituri

Arma: ibi adesse Deæ,

Vti vim nobilis eloqui

Videaris: & scobem

Numerorum date, jam concita lis

Sapientiæ capit

Vires, opusq; surgis.

SYSTEMA.

BA. Precamini verò & vos, priusquam carmina

Dicatis. Æs. ô Ceres, quæ meum animum

Pascis, fac arcanis ut sim dignus tuis. (placet)

BA. Cape & tu aliquid thuris, & impone. EV. per-

Quoniam diversi sunt, quos ego veneror, Dei.

BA. An proprii tibi sunt, & novæ notæ? EV. admodum.

BA. Agè ergo precare peculiare hos Deca.

EV. Æther meum pabulum, & hæc lingua volubilis,

Et tu solertia, naresque olfactoriæ,

Date, ut quos aggredior, sermones arguam.

CH. &c

ΧΟ. **Κ**ΑΙ ΜΕΛΩ ΗΜΕΙΣ· ὅτι θυμὸς ἄνθρωπου
Παρεσφορὴν ἀνδρῶν ἀκῶσαι

Τινὰ λόγων ἐμμέλειαι,

Ἐπιτεδαίαν ἰδόν·

Γλώσσα μὲν γὰρ ἡγρίαιται,

Λήυα δ'· καὶ ἄπολμον ἀμφοῖν,

Οὐδ' ἀκίνητοι φέροντες.

Προσδοκᾶν οὐδ' εἰκόσ' ὅτι

Τὸν μὲν, ἀστειὸν πικρὸν,

Καὶ κατερρινυθῶν·

Τὸν δ'· ἀναπαύωντ' αὐτοπρέμνοις

Τοῖς λόγοισιν ἐμπεδόντα

Συσκεδᾶν πολ-

λὺς ἀλινδύδρας ἐπ' αὐτῶν.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Δ'. ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ, ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ, ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ΔΙ. **Α**Λ' ὅς τάχιστα χεῖρ λείψῃ· ἔγω δ', ὅπως εἰρήνην
Λατρία καὶ μήτ' εἰκόνας, μήθ' οἷ' ἂν ἄλλος ἔποι.

ΕΤ. Καὶ μὲν ἐμὰν μὲν γὰρ ποίησιν οἷός εἰμι,

Εν τοῖσιν ὅς τις φράσω· τὴν γὰρ προσέειπ' ἐξελέρξω,

Ὡς ἂν ἀλαζὼν καὶ φέροντες, οἷος περὶ θεοῦ

Ἐξήματα, ὑπερλαβὼν παρὰ Φρυγίαν παραφέντας.

Πρόσωπα μὲν γὰρ δὴν· ἔνα πινὰ κάθισεν ἐγκαλύψας,

Αχλὺς τιν', ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον ἔχει δὴ κινεῖς,

Πρόσωπα τ' ἀγαθὰς, γυμνὰς καὶ τὰς.

ΔΙ. Μὰ τί δὲ, εἰ δὴ δ'. ΕΤ. ὅς γὰρ χρὸς γ' ἡρεσεν ὁμοειδὲς

Μελὼν ἐφ' ἧς τέπερθε ξυνοῦσ' ἂν· οἷδ' ἐσίων.

ΔΙ. Εἰ δὲ ἔχουσιν τὴν σιωπὴν καὶ μετὰ τὴν ἔπερθε,

Οὐχ ἡσίων, ἢ καὶ οἱ λαοὶ οὗτοι. ΕΥΡΙΠ. ἡλίουτος γὰρ

Σάφ' ἴσθι. ΔΙ. καὶ μὲν τῶν δοκῶν. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ' ὁ

ΕΤ. Ὡς ἀλαζονείας, ἴν' ὁ θεατὴς προσδοκῶν καθε-

ῶτο, ὁ πόθ' ἢ Νιόβην φθέρξαιτο δὴ· τὸ δὲ ἄμα δ' ἂν

CH. **E**T nos sanè cupimus quandam, ex
Hominibus doctis loquendi

- Capere concinnitatem,
Et aliquam scientiam:
Lingua enim nostra est agrestis:
Sed vis mentis firma utrique,
Nec ratio pigri ingens.
Ergo fas, ut expectemus
Alterum festiva quædam
Perplitaque: alterum
Magno hiatu proloquentem
Verba, ab imo corde tracta: &
Spargentem ore
Involucra verborum.

ACTVS IV. SCENA I.

BACCHVS, EVRIPIDES, ÆSCHYLVS.

AT nunc celeriter oportet dicere: & ita ut proferatis
Festiva, non figuras, neque dicta ab aliis Poëtis.

Ev. De me quidè quantus Poëta sim, quamq; eruditus,
Dicam postremò: nunc autem primo loco hunc re-
prehendam; (quor

Vt sciatis quàm sit arrogans, quantusq; impostor: &
Modis spectatores fefellerit; in scenam theatri

Productis fatuis: quos nescio quis Phrynæhus educâ-
rat.

Ac initiò unum quempiam constituit involutum,
Achillem quendam, aut Nioben, faciem neutiquàm
revelans;

Speciem quandam Tragediæ: tantillum haud mussi-
tantes; (pronunciasset

BA. Non est ita per Iovem. Ev. at Chorus interea
Continuè quatuor ordines versuum: at ipsi tacebant.

BA. At ego voluptatem ex illo silencio hauriebam:
Neque id me oblectabat minùs, quàm si qui hodie
loquuntur.

Ev. Quia tu stolidus eras: sat nosti. BA. & mihi met
videor ipsi.

Sed cur hoc ille fecit? Ev. nempe ex arrogantia, ut sic
Suspenderet spectatorem attentum: quando in theatro
Niobe loqueretur: interim totus transiret actus.

BA. Hæ-

ΔΙ. ὦ παμπόνηρος, οἳ ἄρ' ἐφρονεῖς ὁμίῳ ὧς αὐτῇ;
Τί σφοδρῆς, καὶ δυσφορῆς; ΕΥΡ. ὅτ' αὐτὸν ἐξέλι-
γαι.

Κἄπειτ', ἐπεὶ δὴ ταῦτα ληρήσῃ, καὶ τὸ δρᾶμα
ἦδη μεσύνῃ, ῥήματ' ἂν βίβια δώδωκ' εἴπῃ,
Ὁ φρὺς ἔχοντα καὶ λόφος, διέν' ἀπὸ μωμωροτά,
Ἀγνώστα τοῖς θεομύθοις. ΑΙ. οἱ μοι τάλας! ΔΙ. σὺ
πα.

ΕΥ. Σκαφὲς δὲ ἂν εἴπῃ ὡς ἐγώ. ΔΙ. μὴ φράς τοῦ ὁδο-
τάς.

ΕΥ. Ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρου, ἢ τᾶφρου, ἢ ὡς ἀσπίδων
ἐπόντας

Γρουπαίετες, χαλκηλάτες, καὶ ῥήματ' ἰπποκρημνα,
Ἀξυμκαλὲν ἔρᾳδιον ὤ. ΔΙ. νῦν τοῦ θύος ἔργα
οὐ

ἦδη καὶ ἐν μακρῇ χεῖρὶ νυκτὸς διηγούνηται
τὸν ξεθὸν ἰπποκαλκρυόντα ζητῶν τίς ὄσιν ὄρνις.
ΑΙ. Σήμερον ἐν τῇ ταυσίν. ὦ μαθίναςτ' ἐνὶ ἡγχα-
το.

ΔΙ. Ἐγὼ δ' ἄφελος γ' ὁμίῳ Εἴρουξιν ἔγ-
ΕΥΡ. Εἴτ' ἐν παραγυῖαις ἐχέω καλκρυόντα ποῦ-
σαι;

ΑΙ. Σὺ δ' ὡς θεοῖσιν ἰχθὺς, ποῖ' ἀπ' ὄρν, ἀπ' ἰποῖς;
ΕΥΡ. Οὐχ ἰπποκαλκρυόντας μὰ Δί', ὡς ἐν παραγυῖαις,
ἀπὸ σὺ,

Ἀλλ' ἐν τοῖσι παραπλάσμοσι τοῖς Μηδικοῖς γράφουσιν
Ἀλλ' ὡς παρέλαβον ἢ τέχνην παρὰ σέ, πεφωτοῖτο βέλ-
θους

Οἶδ' ὅστιν ὑπὸ κομπιζμάτων, καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν,
Ἰγνατα μ' φροῖσιν αὐτῇ, καὶ τὸ βάρος ἀφείλον,
Ἐπυλλίους, καὶ σφαπάτοις, καὶ τὸν πλοῖσι μικροῖς
Χυλὸν δίδος σκαμυλμάκων, ὅπο βιβλίον ἀπ' ἡθῶν
Εἴτ' ἀνέπεσον μονωδίας, Κηφισοφῶντα μηχανύς
Εἴτ' ἐκ ἐλθῶν, πτυχόμε, ὡς ἐμπυκτῶν, ἐφυ-
ρον.

Ἀλλ' ὡς ἰὼν φροῖσται μὲν μοι, τὸ γῆρας εἴπῃ θυθὺς
τὸ δρᾶματος. ΑΙΣ. κρεῖττον γὰρ ὤ σοι, ἢ Δί', ἢ τὸ
στυγνόν.

ΕΥΡ. Ἐπεὶ δὲ δότο τῷ φροῖστων ἐπὶ, ὡς ἐν παρῇκ' ἂν
ἀγλόν.

Ἀλλ' ἔλεγον ἢ γυνὴ τέ μοι, καὶ δὴ γὰρ, ὡς ἐν τῷ

BA. Hominem improbum! quàm turpiter ergo deceptus sum ab illo?

Quid pandiculare tu? quid? **EV.** quòd eum cavillor: Deinde verò ubi fuisset nugatus hæc, & actus Propè transisset: verba duodecim bubula eloentus Est, quæ cristas haberent, & supercilia terrifica, Larvata, spectatoribus ignota. **Es.** hei mihi! **BA.** tace tu. (rare dentes.

EV. Nihil prorsum dixit perspicuè. **BA.** ah noli ser-
EV. Sed aut Scamandros, aut fossas, aut sentis imminentes (nec ulli

Gryphaquillas, ære ductas: voces scòpulum instar, Conjectu faciles. **BA.** per Deos, jam ego diu (fatendum hoc)

(tæ
Noctes duxi aliquot insomnes propter gallum Poë-
staturosum: dum cogito mecū, qualis nam hic sit ales.
Æ. Pro signo in navibus, homo fatue, depingi solebat.

BA. Et ego Philoxeni gnatum putabam Erixin esse.

EV. An verò gallos in Tragœdiis fingere decebat?

Es. At tu Deis invise homo, qualia sunt, quæcunque fingis?

EV. Certè non sunt staturosi galli, non capricervi,
Cujusmodi sunt tibi, quæ in aulæis pinguntur, atqui
Vt primùm hanc artem à te accepi, jam tunc instatana
ac tument em

Votum ampullis, & pondere verborum nimis grava-
tam: (busdam

Ibi attenuavi primùm, & pondera detraxi: & qui-
Concisis disputationibus, & verbis minutis,
Tum parvis betis, succum blateramentorum, ab arte,
Morumque doctrinâ inspersi: pòst intrivi Monœdiis,
Immisso Cresiphonte: nec gravè nugabar in re
Quavis: nec permiscebam omnia, quibuscunque inci-
dissem.

Qui primus in scenam veniebat, is statim insequentis
Genus exponebat fabulæ. **Es.** quia melius erat, nec-
cle,

Audire fabulæ genus tibi, quàm genus tuum, opinor.
EV. Deinde à primo versu nihil prætermittebam
ociosum:

Nam & mulier, & servus loquebantur mihi perinde.

Χῶ δ' αὖτις, χ' ἡ παρθέτος, χ' ἡ γαῖα ἀν. ΑἴΣ. ἤτις
δῆτα

Οὐκ ὀλοῦσθαι σε ταῦτα χεῖρ τοῦ μῦθου, ΕΥ. μάταια
Ἀπὸ λῶ.

Δημοκρατικὸν γὰρ αὐτ' ἴδρον. ΔΙ. τῆτι μῦθον, ὃ
τῶν.

Οὐ σὺ γὰρ ὅτι πλείωνος κάλλιστος πείρα γένη.

ΕΥ. Εἴπειτα πῶς τοι λαλεῖν ἐδίδαξα. Αἴ. φημι κα-
γῶ,

Ὡς ποῖν δίδαξαι γ', ὡς φημι μέσος διαρρηγῆαι.

ΕΥ. ΤΡΙΗ. Αετῶν τε κανόνων ἐσβολὰς, ἐπὶ τῶν τε γυναι-
μῶς

Νοῦν, ὅρῳ, ξυμῖναι, σφίρειν, ἐρᾶν, τεχάζειν,
Καχποτοπιδῶν, πῶς νοῦν ἀπαντα. ΑἴΣ. φημι κα-
γῶ.

ΕΥ. Οἰκεία παράματ' εἰσάραν, οἷς χεῖρ μεθ', εἰς ξυμῖν-
ιδν,

(Εἴξαι γ' ἀνέξηλεχόμην. ξυμῖν δότις γὰρ ἔτοι,
Ἡλῶναι ἀν' ἐμὴν τέχνην) ἀλλ' ἐκ ἐμοῦ ποτὶ λόγον,

Ἀπὸ τῆς φρονέειν δόξας ἀσας, ἐδ' ἐξ ἐπληθῶν αὐτῶν,
Κύνες ποῖν καὶ Μίμνονας, κωδωνοφάλαγγας.

Γνώσθ' ὅτι τῶν τῶν τε, καὶ γ' ἐκαστέρου μαθητῶν.
Τῶν μὲν οὖν Φορμίστις, Μιχαίντος δ' ὁ μῦθος,

Σαλπιγγιστοὶ καὶ πῶν τε, καὶ Θερμαμῆς ὁ κομψός.
Οἱ μοι δ', Κλητῶν τε, καὶ Θερμαμῆς ὁ κομψός.

ΔΙ. Θερμαμῆς, σοφὸς γ' αὐτὸς καὶ δεινὸς εἰς τὰ πάντα.
Οὗτος ὁ κακοῖς πῶς πείρεται, καὶ πλησίον παρῆναι,

Πίπτεται ἐξ ὧν τῶν κακῶν, ὃ Χίος ἀλλὰ Κίος.

ΕΥ. Τοιαῦτα μῦθοι γὰρ φρονέειν,

Τῶν τοῖν ἐιστηγῶν αὐτῶν,

Λογισμῶν ἐν τοῖς τῆς τέχνης, πῶς
Καὶ σέθεν, ὥς τ' ἡδὴ νοῦν

Ἀπὸ τῶν καὶ δεινῶν,
Τῶν δὲ καὶ, καὶ τὰς οὐκίας

Οἰκῶν ἀμεινον, ἢ πῶς τῶν.
Καταρκοπεῖν, πῶς τῶν ἐχθρῶν;

Πῶς μὲν πῶς, τίς τῶν ἔλαβε;

ΔΙ. ΝΗ' τῶν δὲ καὶ νυῦν γὰρ Ἀθῆ-
ναίων ἀπὸ τῶν πῶς ἐπὶ τῶν,

Τῶν καὶ τῶν πῶς ἐπὶ τῶν,

Τῶν καὶ τῶν πῶς ἐπὶ τῶν,

Τῶν καὶ τῶν πῶς ἐπὶ τῶν,

Τῶν καὶ τῶν πῶς ἐπὶ τῶν,

Τῶν καὶ τῶν πῶς ἐπὶ τῶν,

Vt hœrus, ut virgo, ut anus. *Æs.* at obsecro, an non fuerat æquum

Te mortem obire, qui istuc auderes? *Ev.* non per Lyceum omite

Apollinem. Nam hæc faciebam populariter. *Ba.* agel! Istuc: neque enim pulera tibi disputatio de eâ re.

Ev. Præterea & hos omnes loqui docui. *Æs.* hoc idem & ego dico. (doceres!

Atque utinam prius medius rupisses, quam hoc illos *Ev.* Subtiliumque regularum ingressus, angulosque

Contiguos versusum intelligere, sapere, pervidere, Agere versusum, amare, dolos meditari, suspicari

Quidvis mali: omnia comminiscier. *Æs.* hoc idem & ego dico. (mur,

Ev. Vernaculas res introduxi, quibus hîc immora- Et quibus hîc utimur (ob quas etiam reprehensus fuissim: (meam artem)

Nam hi, qui hujus rei sunt conscii, reprehendissent Sed neque quicquam dixi in Tragœdiâ pompaticè, quod (faciebam,

Populum à prudentiâ abstraheret: neque perterre- Effingens Memnonas, cygnosque nolipharepolas.

Dignosces verò etiam discipulos utriusque nostrum: Hujus quidem Phormisius, Megænetusque servus, Tubhastibarbiformidandi, Erucosanniones:

Mei verò sunt Clitipho, & Theramenes comatus.

Ba. Theramenes? vir prudens sanè, & ad omnia versipellis: (quam;

Qui sicubi in malos inciderit, propeque astiterit, us- Non Chius à malis, sed Chius potius evolavit.

Ev. *E* Go servulis prudentiam Nunc indidi atque in *Æs.* striam

Peritiamque: ut omnia

Dispicere, & nosse possient:

Et tum alia, tum domestica

Nunc administrare melius,

Et cogitare: quomodo

Hoc habet: ubi hoc? quis abstulit?

Ba. *T* A per Deos: & jam proin? Vt quilibet intrat in domum,

Κίκερα φέρες τέσ οἰκίται,
Ζητείτε, πᾶ' ἐστὶν ἡ χύτρα;
Τίς ἤ κεφαλὴ ἀπὸ δόκου
Τῆς μαινίδος; τὸ τρύβλιον
Τὸ περισπὸν τίθηκέ μοι.
Πῦ τὸ σκῆθρον τοῦ χρεσπῶ;
Τίς τ' ἐλάας παρέταξε;
Τίως δ' ἄβελτρον περὶ
Κεχνηνότες μαμμάκιδος
Καὶ Μελιτίδα κίθλων.

ΚΟΡΩΝΙΣ.

ΧΟ. Τὰς μὲν λούσας, φαίδιμ' Ἀχελῷ.

Σὺ δὲ τί φέρες φέρες ταῦτα λέξεις; μόνον ὅπως

Μή σ' ὁ θυμὸς ἀνιάσας,
Ἐκτός οἷσ' ἤν' ἐλαίων
Δεῖνὰ γὰρ κατηγόρειαν.

Ἀλλ' ὅπως, ὦ γυνάκδι,
Μὴ φέρες ὀργῇ ἀνπλήξεις,
Ἀλλὰ συεῖλας, ἀκροῖσι
Χερσὶν τοῖς ἰσίοισι.
Εἴτα μάλλοι μάλλον ἄξεις,
Καὶ φυλάξεις, νύκ' ἂν τὸ
Πνεῦμα λείπῃ,
Καὶ καθεστῆκες λάβης.

Ἀλλ' ὦ φερότος τ' Ἐλλείων πυργώσας ῥήματα σιμνά,
Καὶ κορυμνιστὰς τετρακτὸν λῦρον, θαρρῶν τ' κρετὸν ἀφίξ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Δ' ΣΚΗΝΗ Β'.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ, ΕΥΤΡΙΠΙΔΗΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ΑΙ. (μ) Τὴν μὲν μὲν τῇ ξυτυχίᾳ, καὶ μετὰ πᾶσι λαχί
ἀγανακτεῖ,
Εἰ ποὺς τὸν ὄν' ἡ ἀνπλήξῃ, ἵνα μὴ φάσκῃ
δ' ὑπερῖν με.

Ἀ πόκερ νῆ μοι τῆς οὐκ εὐκαὶ καὶ θαυμάζῃν ἀνδρῶν ποιεῖται
ΕΥ. Δεξιότητος, καὶ νικησίας, ὅτι βελτίους τε ποιεῖ μὲν
Τῆς ἀνδρώπας ἐν τ' ἀνδρίσι. ΑΙ. τοῦτ' οὐκ εἰ μὴ ποιοῖν
καί.

Ἀλλ' ἐκ χερσῶν, καὶ γυνάμω μοχθηροτάτως ἀπέδει-
ξας,

Τί παθεῖν φέρες ἄξεις εἶδ'; ΔΙ. πεθάνει· μὴ τὸν
ἐροῖται.

Σκίψα

Proclamat ad servos suos,
 Rogatque, ubi est fidelia?
 Quis devoravit hic caput
 Menæ? carinus proximo
 Anno emptus interit? ubi
 Est allium hesternum? cedo.
 Oleam quis hanc deglutiit?
 Sic stultiore redditi

Nunc desident, & ore hiant
 Mammacythi & Melitidæ.

CORONIS.

CH. A Gè, tun' isthæc, inclyte Achilles,

Videbis? at quid ad hæc dices? solummodo

Ne irate malè impulsus,
 Extra oleas raptet, cavebis:
 Namque acerba dixit in te.
 Sed cave vir inclyte,
 Ne quid iratus loquar;
 Proin' contractis ab alto
 Naviga velis, ratemque
 Promove magis, magisque:
 Atque ubi vento secundo
 Aura constans
 Flacit, hic time tibi.

Iamque age, qui primus Græcorum extruxisti grandia
 verba, (norum.

Et Musam exornasti tragicam, torrentem e mitte so-

ACTVS IV. SCENA II.

ÆSHYLVS, EVRIPIDES, BACCHVS.

Æs. Excandescō equidem, ob talem congressum; &
 mea viscera bile

Ferventi quod oportet mecum isto contendere: nam
 metuo, ne (palmæ.

Dicat, me pendere animi: quasi dubitem de munere
 Heus, respōde: cur me decet admirari, quæso, Poëtam?

EV. Propter dexteritatem ingenii, & doctrinam, quæ
 meliores

Efficimus cives in Rep. Æs. age ergo, nisi tu isti luc
 Studuisti, eque bonis & frugi fecisti improbiore;

Quo supplicio dignam te dicis? BA. morte: isthunc
 rogitare

240 ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΑΙ. Σκέψαί τιν' αὖτις αὐτῶν παρ' ἐμὲ παρεδ' ἔξαπ
 ποροῖτον,

Εἰ θύναμαι, καὶ τετραπύχης, καὶ μὴ διαδεσπολίτας,
 Μὴτ' ἀγροεῖας, μήτε κοβάλας, ὥσπερ νῦν, μὴδ' ἐπαίρη-
 γας·

Ἀλλὰ πονέοντες δόρυ, καὶ λόγχας, καὶ λοβυκαλόφους τρυφα-
 λείας,

Καὶ πῆλινκας, καὶ κνημίδας, καὶ θυμὸς ἐπ' ἀρεάς.

ΕΓ. Καὶ δὴ χωρεῖ τετὶ τὸ κεκόν. ΔΙ. κεραιποῖν αὐ μὴ
 ὅππῃσι.

ΕΥ. Καὶ σὺ τί δὴ δράσας, αὐτῶν ἔτις ἀνδρείους ἐδίδαξας;

ΔΙ. Αἰχμύλα λέξον, μήδ' αὐθαδέως σεμνωμένους χαλι-
 παυιν.

ΑΙ. Δεῖμα ποιήσας Ἀρεῶς μέσων. ΕΥ. ποῖον; ΑΙ. τῶν
 ἐπ' ὅππῃσι.

Οὐκ ἀσάμνος πᾶς ἀν' περὶ ἀνὴρ, ἡρώδη δ' αἰὶς ἐστίν.

ΔΙ. Τετὶ μὴ σοὶ κεκόν ἐργασαί. Θυεαῖς γὰρ πεποίν-
 κας

Ἀνδροφότους εἰς τὴν ἀπὸλεμον, καὶ τέττα γ' οὐδέκα τύπας.

ΑΙ. Ἀλλ' ὑμῖν αὐτ' ἐξωλέσκειν, ἄλλ' ἐπ' ὅππῃσι ἐπ' ἀ-
 πεδε.

Εἶτα διδάξας τῶν Πέρσας, μὴ τέττα ὅππῃσι ἐδίδαξας

Νῦν ἀν' αἰὶς τῶν ἀντιπάλων, κοσμήσας ἐργὸν ἀρεῶν.

ΔΙ. Ἐχάρην γυνὴν λυγρὴν ἤκαπα παρὶ Δαρείου τὸ πέντε-
 πος.

Οὐχ ὅπως δὲ δούδ' τῶν χεῖρ' ἀδ' ἐυχερέσας, εἶπεν, ἰαυοῖ.

ΑΙ. Ταῦτα γὰρ ἀνδρας γὰρ ποιητὰς ἀσκεῖν, σκέψαί γὰρ ἀπ'
 ἀρχῆς

Ὡς ἀφ' ἐλπίδος τοῦ ποιητοῦ οἱ θύναται γὰρ ἰαυοῖ.

Οὐχ ὅπως δὲ γὰρ τελετὰς δ' ἡμῖν καλὴ δειξί, φόνον τ' ἀπέ-
 χειρ.

Μισοῖς δὲ ἐξακέσας τε νόσων, καὶ χερσὶ μάς. Ἡ σίσιδος
 δὲ

Γὰρ ἐργασίας, καρπῶν ὥσπερ, ἀρετὰς δὲ θεῶν Ὀλμυρῶν

Ἀπὸ τῆς πικρῆς καὶ λείας ἔχει, πλὴν τῆς δὲ ὅππῃσι ἐδ-
 ἔδει.

Τάξεις, ἀρετὰς, ὁπλίσας ἀνδρῶν; ΔΙ. καὶ μὴν ἐπαντα-
 ῖα γὰρ

Εδίδαξεν ὁμοῦ καὶ σκαλόμενον πορεύει γυνὴν λυγρὴν ἐπεμπεν.

Τὸ κεκόν παρὶ δὲ δ' ἀμύρος, καὶ λυγρὸν ἔμελλ' ὅππῃσι-
 σεν.

Α. Μ.

Noli. *ÆS.* vide sis ergo, quales primùm à me acceperit ipsos,

(gientes
Generosusne, & cubitorum quatuor: atq; haud suffu-
Munia publica, non errone, neque maleficos, neque
vafros, (còrum,

Quales nunc sunt: sed spirantes hastam, galeaque de-
Et cristas, atque ocreas, animosque virorum sepibo-
vinos. (hic iterum apter,

EV. Atqui hic illud malum erumpit. *B. A.* si cristas
Me attriverit. *EV.* at tu quo pacto ipsos tam fortes
potuisti cilis sis.

Efficere? *B. A.* Æschyle dic: & gravitate tuâ ne diffi-

ÆS. Cùm plenum Martis opus fecissem. *EV.* quod-
nam. *ÆS.* septem ad Thebas.

Nam quisquis spectator fuerat, optabat belligerari.

B. A. Sanè hoc abs te malè factum est: nam Theba-
nos hac ratione

Fecisti alacriores ad pugnam: ideoque hic vapula, ho-
mo audax. (aliorum

ÆS. Atqui hæc tractare eadem licuit vobis: sed vos
Veriis animum. Sed & exhibitis Persis, magna cu-
pido (opus operante.

Hostem superandi animis injecta est: me polcerum

B. A. Ego cerè lætatus sum, ubi Darium audiui oc-
cubuisse: (lòpæ.

Et Chorus etiam manibus complexis exclamavit,

ÆS. Quippe Poëtas isthac tractare decet. atque
age, vide sis, quàm (vates.

Magno emolumento fuerint generosi omai tempore
Equidem Orpheus ritus me docuit, & cædibus absti-
nuisse: (dit: agri

Musæus remedia morborum atque oracula prodi-
Cultum Hesiodus; sationem, & messis tempora. Divus

Homerus (pulcra doceret:

Vnde est gloriâ adeptus, honorisq; nisi quòd
Acies, virtutes, arma virum? *B. A.* sed stolidum tanta-

cleum Homerus

Tamen artem haud docuit: qui cùm galeam capiti
induceret amens,

Præus illam circumvinxit, quàm conum circumdaret
altum.

ÆS. Alios alii multos fortes : quorum è grege Lamachus heros: (clorum,

Vnde subacta hæc mens mea, virtutes effinxit Patro-
Teucrorum, Thymaleontum, ut cives hoc pacto extimularem, (rum:

Vt & ipsi horum similes fierent, sonitu stridente tuba-
Non autem Phædras produxi meretrices, non Stheno-
beas:

Nec scio, an ullam unquam feminam amantem du-
xerim in ora tuentum.

EV. Non per Iovem: neque enim tibi quicquam in-
erat Veneris. *ÆS.* neque inesse

Mihi velim : sed tibi cuiusque Venus insit quàm pluri-
ma per me:

Vt quæ etiam te pessundedit, improbe homo. *BA.* ita
est, per Iovem, ut inquis.

Nam quicquid fixisti de aliis, hoc in te tute luiti.

EV. Et quid noxæ pariunt urbi, tu ardelio, mea Sthe-
nobææ? (cui si

ÆS. Quia viros ingenuos, uxoresque ingenuas do-
porare cicutam, dum tuos reverentur Bellerophonos.

EV. Quid? egon' primus de Phædra scripsi hæc quasi
nova, ô Æschyle? dic dum.

ÆS. Imò trita: sed hæc quæ sunt mala, decet occulta-
re Poëtam,

Non producere, non condocere facere: nam pueris solet
æqua

Distare magister: adultis instillant præcepta Poëta.

Omnino igitur decet utiliter nos loqui. *EV.* an ergo
Lycaberos

Et Parnassos cum tu memoras, hoc sit bona & æqua
docere:

Quem humana loqui convenit? *ÆS.* at tu infelix,
omnino necesse est,

Vt ponderibus sententiarum par sint lumina vocum:

Et alias semideos æquum est verbis grandioribus uti.

Nam & habitu illi utantur, quàm nos, multo venera-
biliori.

Quæ cum tibi pulcre præmonstrassem, tu fœdisti.

EV. age quidnam (reges

Feci? *ÆS.* primo indutos panno lacero producere

Non erubuisti, ut hominibus illorum miserabilis esset
Aspectus. *EV.* quid nam hac re nocui? aut quidnam
fecisti? ceddō. *ÆS.* nemo

Opulentus jam vult exinde triremibus impendere
sumptus:

Sed pannis oblitus ejulat, & seipsummet dicit egere.

BA. Ita, per Cererem. Nam tunicam subtus habet &
vellere molli:

Et licet hæc prætexat, tamen ad pisces deflexit ocellos.

ÆS. Præterea & garrulitatem, & inanem verbo-
rum docuisti

(puerorum,

Strepitum; qui & ludos perdidit, & pro more nates

Garrire addiscentum, afflixit: tum etiam nautis male
suasit

Oggannite magistris. At ego cum viverem adhuc, ni-
hil horum

Sciebant aliud, nisi massam poscere, vel rhyppæ ore
sonare.

BA. Ita per Phœbum; inferiori remigi in os oppede-
re, merdā

(spoliare.

Frædare sodalem; & egressus si esset, aliquem vestitus

At jam obloquitur quivis: nemo

Remigar, aut navem huc illuc agit.

ÆS. Cujus sceleris non hic reus est?

Non lenones introduxit,

Et parturientes in fanis,

Et concubitu fratrum mistas:

Et vitam dicentes mortem?

Non propterea implera urbs nostra

Tot scribis, scurris, & simitis

Plebis, qui decipiunt populum:

At ferre facem nemo hic hominum

Scit, præ ruditate, etiamnum.

Periodus 12.

BA. **N**ON equidem. nam risu proximis

Panathenaicis probè dissilui,

Quando quispiam homo tardigradus,

Ineurus, obesus, candensque,

Ponè relictus, & agrè affectus:

Dein' figuli in foribus seriebant

Ventrem, ilia, nates & latera.

Ο' ὅ τυπῖ' ὕμνος ταῖσι πλατείαις
 ὕποπερδ' ὕμνος,
 Φυσῶν ἢ λαμπρόν, ἢ φθόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟ. ΜΕ' γὰρ τὸ πᾶν, πλὴν τὸ νῆκος, ἀδρὲς ὁ πόλι-
 μος ἔρχε'.

Χαλεπὸν οὖν ἔργον διαίε'· ὅταν ὁ μὲν τείνη θιάνης,

Ο' δὲ ἰε' παναστρέφῃ θιάνῃ, καπερείδ' ἐς τρεῖς.

Ἀλλὰ μὴ ἵπποτ' ἀδῶν.

Εὐβολαὶ γάρ εἰσι πολλαί, χαί τε καὶ σφοδρισμάτων.

Ο', πᾶν ὅν ἔχον ἐξέχῃ

Δίχῃ, ἔπτοι, ἀναδύρεται,

Τὰ τε παλαιὰ, καὶ τὰ κατὰ

Καποκινδυνεύειτον λεπτόν τι καὶ σφοδρὸν λέγειν. ΑΝΤΙΣΤ.

Εἴδ' ὅ τῷ καταφύγετον, μή τις ἀμβλία περὶ

τοῖς διαψεύσει, ὥς τὰ

Λοπῶν μὴ γινώσκοντι,

Μηδὲν ὀρχοῦται τῷ· ὥς ἐκ' ἑθ' ἔπω ταῦτ' ἔχῃ.

Εἴσεα θυμῷ γάρ εἰσι·

Βυλίων τ' ἔχον ἑκαστος μανθάνῃ τὰ δεξιὰ,

Αἰφύσας δ' ἄλλως κερύσαι,

Νυῖ καὶ παρῳόλῳ.

Μηδὲν νυὶ δεισιπνῇ, ἀλλὰ

Πάσι· ἐπίξινον, θεατῶν γ' οὐκ ἔχ', ὥς ὄντων σφῶν.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Ε. ΣΚΗΝΗ Α.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ΕΤ. ΚΑΙ μὲν ἐπ' αὐτῶν τῶν περὶ λόγους σε τρέφομαι,

Ο' πως τὸ πρῶτον τ' τραγῳδίας μέγας,

Πρόσποντο βασιλῆα τῷ δεξιῷ.

Λοπερὶς γὰρ ἡ ἐν τῇ φράσῃ τῶν τραγῳμάτων.

ΔΙ. Καὶ πόσον αὐτῇ βασιλῆα; ΕΥ. πολλὰς σῶαν.

Πρόσποντο μοι τ' ἔξ' Ο' ρεσίας λέγει.

ΔΙ. Ἀ' γὰρ δὴ σῶπα πᾶς ἀνὴρ. λέγ' Αἰσχύλῃ.

ΑΙ. Ἐμὴν χθόνι, πατρὶ' ἐποπιδίον κέραι,

Σωτήρ γὰρ μοι, σύμμαχος τ' αἰτωρ ἴσθι.

Εἴ' κ' αὖ εἰς γλῶττιν, καὶ κατέρχεται.

ΔΙ. ἔχων

Percussus homo, in vicis passim
 Pedendo, facem
 Extinxit: & inde aufugit.

C H O R U S.

C H. **M**agna res, vehemens certamen, ingens bellum
 hic ingruit.

Difficile est dijudicare:

Cum alter intendat vehementer;

Alter & refellere, & sua rectè tutari queat:

Sed ne eodem persistaris.

Multæ captionum sunt viæ, sunt multa sophismata.

Quidquid ergo habetis, omne id

Dicite propalàm & dilucidè:

Tam quæ sunt nova, quàm quæ prisca:

Et tentate quippià subtile, catumq; dicere. *Antistrophe.*

S In autem timetis, ne qua insit rerum imperitia

Spectatoribus, qui acuta

Non queant cognoscere ista:

Nolite hoc pavere: quoniam hoc non ita se habet am-
 pliùs.

Milites enim fuerunt:

Sed librum jam quisque habet, discitque res longè
 optimas.

Naturæ aliàs sunt potentes;

At nunc maximè exacutæ.

Quare nil timete: verum

Omnia, propter hos doctos spectatores, percurrite.

ACTVS V. SCENA I.

EVRIPIDES, BACCHVS, ÆSCHYLVS.

EV. **I**gitur ad prologos me jam converto tuos,

Tanquam primam partem cuiusque Tragæ-
 diæ;

Examinabo hunc primum, quid habeat boni:

Nam obscurus est in verbis & rebus simul.

B.A. Quem tu prologum examinabis? **EV.** primum.

Age recita mihi tu prologum Orestis.

B.A. Tacete nunc omnes: recita tu mi Æschyle.

ÆS. Terrene Mercuri, imperia observans patris,

Serva me, & adiutor perenti adfis mihi:

Nam venio & descendo modò in hanc terram redox.

ΔΙ. Τέτων έχεις ψέγοντί; ΕΥ. πλείν ἢ δάδην.

ΔΙ. Αλλ' εἴς' ὅλα ταῦτά γ' ἐς, ἀλλ' ἢ τρία.

ΕΥ. Ἐχ' εἴς' ἕκατον εἰκοσί γ' ἁμαρτίας.

ΔΙ. Αἰσχύνε, περὶ αὐτῶν σοὶ σιωπᾶν· εἴ τί μιν,

Προ· τρισὶν ἱαμβείοισι πορροφείλων φανεί.

ΑΙ. Εἰς πᾶσι τοῖς δέ γ'; ΔΙ. ἂν πείθῃ γ' ἐμοί.

ΕΥ. Εὐθὺς γὰρ ἡμέρτηκαν, ὁράντων γ' ὅσων;

ΑΙ. Οὐρα, ὅτι ληρέεις; ΔΙ. ἀλλ' ὁλίγον γὰρ μοι μέλει.

ΑΙ. Πῶς φῆς μὴ ἁμαρτεῖν; ΕΥ. αὐτὸς ἐξαρχῆς λέ-

γει.

ΑΙ. Εἰ μὴ χθόνιος, πατρὶς' ἐποπιδύων κεῖται.

ΕΥ. Οὐκοῦν Ὅρεσις τὰς' ὅτ' ἐπὶ τῷ μύθῳ λέγει,

Τὰς' πατρὸς τῶν εἰδῶν; ΑΙ. καὶ ἄλλως λέγω.

ΕΥ. Πότερ' οὐδ' Εἰρμῶν, ὅς' πατὴρ ἀπώλετο

αὐτῶ, βιαιῶς ἐκ γυναικείας χειρὸς,

δόλοισι λαθραίῳσι, ταῦτ' ἐποπιδύειν ἔφη;

ΑΙ. Οὐδ' οἷον· ἐμῶν, ἀλλὰ τ' Εἰρμῶν,

Εἰρμῶν χθόνιον πορροφείτων, καὶ ἄλλα λέγων,

Ὅτι πατρὸς τῶν τῶν κέκτω γέρας.

ΕΥ. Εἴ μιν ἐξήκαρτες, ἢ γὰρ βυλόμεν.

Εἰ γὰρ πατρὸς τῶν χθόνιον ἐχ' ἕρας.

ΔΙ. Οὐδ' ὅτ' ἀνείη πορροφείτων τὸν μύθον.

ΑΙ. Διόνυσος πίνεις οἶνον ἐκ ἀνδρῶν;

ΔΙ. Λέγ'· ἐπεὶ αὐτῶ· σύ δ' ὅππῃ τὸ βλάστος.

ΑΙ. Σωτήρ γινώ μοι, σύμμαχος τ' αἰταιμῶν.

Ἡ' κω γὰρ εἰς γλῶττιν, καὶ κατέρχεται.

ΕΥ. Δὲ ταῦτ' ἡμῖν εἶπεν ὁ πρὸς Αἰσχύνος.

ΔΙ. Πῶς θίς; ΕΥ. σκόπει τὸ ῥῆμα, ἐγὼ δέ σοι φράσω.

Ἡ' κω γὰρ εἰς γλῶττιν, καὶ κατέρχεται.

Ἡ' κεν δ', ταῦτόν ἐστι τὸ κατέρχεται.

ΔΙ. Νηδ' Δί, ὡς περ γ' εἰς πρὸς γείτονι,

Χρήτον σύ μακρῶν, εἴς' ὅλα καὶ ὅσον.

ΑΙ. Οὐδ' οἷον τὰς' ὅτ' ἐχέτω, καὶ μὴ

Ἀνδρῶν, ταῦτ' ὅτ' ἂν ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐχέτω.

ΔΙ. Πῶς δὴ; θίς γὰρ με καὶ ὁ, πρὸς λέγει.

ΑΙ. Εἰ μὴ μὲς γλῶττιν, ὅτ' ἐπὶ πατρὸς

Χωρὶς γὰρ ἄλλος συμφορῆς ἐλήλυθε.

Φύγων δ' ἀνὴρ, ἡκεῖ τὸ κατέρχεται.

ΔΙ. Εὐ, καὶ Ἀπόλλω. τί σύ λέγεις Εὐεπίδῃ;

ΕΥ. Οὐ φημί τ' Ὅρεσις κατελθεῖν οἴκαδ'.

B.A. Habésne, quod cavillère? *EV.* ultra duodecim.

B.A. At hæc omnia non sunt duodecim, sed tria.

EV. At unumquodque viginti vitia habet.

EV. Æschyle, ego te moneo, uti taceas: sin minùs,
Hos præter lambos tres, reus eris plurium.

ÆS. Huic ne ut ego taceam? *B.A.* liquidem tu me
audire vis.

EV. Quippe iniriò statim peccavit, prob. Denm
Quantopere? *ÆS.* viden' quòd nugeris? *B.A.* mi-
hi curæ est parum.

ÆS. Quomodo peccare dicis? *EV.* repete ab initio.

ÆS. Terrene Mercuri, imperia inspectans patris.

EV. An non Orestes hæc dicis, tumulo insidens

Patris demortui? *ÆS.* haud aliter. *EV.* utrum ne ait

Mercurium ibi inspectare, quomodo pater

Violenta morte, clanculum & dolo malo

Occisus fuerit à Clytæmnestræ manu?

ÆS. Nequaquam hunc Mercuriù, sed illù Eriunium

Terrenum alloquitur: & hoc declarat inq̃uens,

Quòd hoc paternum adeptus sit munus. *EV.* sed hoc

Multò plus jam peccasti, quàm volebam ego:

Siquidem paternum munus, terrenum obtiner.

B.A. At sic tumulorum suffosus esset à patre.

ÆS. Dionyse florem vini veteris haud bibis.

B.A. Dic aliud illi: tu verò observa malum.

ÆS. Serva me, & adjutor petenti sis mihi:

Nam venio & descendo modò, in hanc terram redux.

EV. Bis idem nobis sapiens hîc dixit Æschylus.

B.A. Quomodo bis? *EV.* observa verbum: ego dicā tibi.

Nam venio, & descendo modò in hanc terrā, ait: Idem

Venire est in terram, quod est descendere.

B.A. Ita per Iovem: ac si quis vicino dixerit,

Da mihi mastram, aut si lubet, arcem panariam.

ÆS. Minimè, tu blaterator nugacissime:

Nam hæc non sunt eadem, sed diversa maximè.

DI. Quomodo? doce me, ut, quid dicas, intelligam.

ÆS. Venire in terram est, cum quis patrie p̃cipis

Redditur: etenim absque clade domum revertitur.

At exul in patriam venit postliminio. (pides?

B.A. Benè, per Phœbum, quid ad hæc dicis, tu Euri-

EV. Non dico Orestem revenire hoc loco domum:

Λάδρα γὰρ ἦλθεν, ἐπιθὼν τὸν λωπεύς.
 ΔΙ. Εὖ νῆ ἢ Ἐρμῖν· ὁ, πλὴρ ὅς δ' ἐμεινάνω.
 ΕΥ. Πέριαινε τοῖσι καὶ ἄλλοις. ΔΙ. ἰδοὺ πέριαινε σὺ
 Λιχὺν ἀνύσας. σὺ δ' ἐς τὸ κενὸν δοτὸς λαίπε.
 ΑΙ. Τύμω δ' ἐπὶ ὄχρῳ τὰ δὲ γε κηρύττω πατρὶ
 Κλύην ἀκῶσαι. ΕΥ. τὰθ' ἐπὶ τὸν αὐθις λείψας
 Κλύην ἀκῶσαι, ταῦτ' οἱ σαφές εἰσα.
 ΔΙ. Τεθνηκότι γὰρ ἔλεγχω, ὃ μὴ ὅχρε σὺ
 Οἷς ἔδωκε τις λέγων τις ἐξικνέμεθα.
 ΑΙ. Σὺ δ' ὡς ἐποίησ' ἐπὶ προσλόγους, ΕΥ. ἐγὼ φράσω.
 Κἄν τις δὲ τις εἴπω ταῦτ', ἢ στίβω ἰδὼς
 Εὐδαιμον, ἔξω τ' λόγους, κατὰ πλοῦσαν.
 ΔΙ. ἴδοι δὴ λῆγ. ἔγχε μὲν ἴσιν· ἀλλ' ἀκυσία
 Τῶν σῶν προσλόγων τ' ὁρθότητος ἥδ' ἐπὶ πῶν.
 ΕΥ. Ἦν Οἰδῖπρος το προσδοκῶν δὲ τυχεῖς ἀνὴρ.
 ΑΙ. Μὰ τὸ Δι', ἐδῆτο, ἀλλὰ κακοδαίμων φύσιν,
 Οὐ πνῆχε, πρὶν μὲν φῶν, ἀπὸ λανθῆναι,
 ἀποκτενέειν τὸν πατέρα φῶν καὶ μετ' ἐνέαι,
 Πῶς ἐπὶ τῷ το προσδοκῶν δὲ τυχεῖς ἀνὴρ.
 ΕΥ. Εἴτ' ἐχέτω· αὐθις ἀθλιώτατος βροτῶν.
 ΑΙ. Μὰ τὸ Δι' ἐδῆτο, ἔμφορῳ ἐπαύσατο.
 Πῶς γὰρ, ὅτε δὴ προσδοκῶν μὲν αὐτὸν ἡρόμενον
 Χρῆμα ὅς οἱ τὸν ἐξέδεσαν ἐν ἐσπέρῳ,
 ἴνα μὴ κτεα φεῖς, γένοιτο τὸ πατρὸς φονεύς.
 Εἴθ' ὅς Πόλυξον ἤρηνται, οἱ δὲ τῶν τῶν πῶν
 ἔπειτα γένοιτο ἐν μὲν, αὐτὸς ἀνέει,
 Καὶ πῶς γε τέτοις, τ' αὐτῷ μετ' ἐρα.
 Εἴτ' ἐξετύφλωσαν αὐτόν. ΔΙ. ὁ δαίμων ἄρ' ἴω,
 Εἰ κατὰ τήν τι γέ μετ' Εὐραπιδῶν.
 ΕΥ. Ἀπὸ τῶν ἐγὼ δ' ἐπὶ τὸν προσλόγους καλῶς πειῶ.
 ΑΙ. Καὶ μὲν μὰ τὸ Δι', ἐκατ' ἴπες γέ σε κνίσω
 Τὸ ρῆμα ἔλαστον. ἀλλὰ σὺ τῶν τῶν θεῶν,
 Ἀπὸ Ἀκυδῖος σὺ τὸν προσλόγους διαφθερῶ.
 ΕΥ. Ἀπὸ Ἀκυδῖος σὺ τὸν ἐμὸς. ΑΙ. ἐνός μόνου.
 Ποιεῖς γὰρ ἔπος, ὡς τ' ἐλαφρότητι ἀπαι
 Καὶ κωλύειν, καὶ ἀκούειν, καὶ θυλῆαι,
 Ἐν τῷ ἀμείβοισι· δειξέω δ' αὐτίκα.
 ΕΥ. ἴδοι σὺ δειξέεις. ΑΙ. φημί. ΔΙ. καὶ δὴ καὶ λῆ-
 γη.

ΕΥ. Αἰγυπτος, ὅς ὁ πλείους ἔσται λόγος,

Quoniam clanculum, & inconsultis dominis redit.

BA. Bellè, sed ego, quid dicas non intelligo.

EV. Transi nunc ad aliud. *BA.* age transi tu *Æschyle*,

Et propæta: tu verò observa, ubi vitium fiet.

ÆS. Sepulcri in orâ isthæc renuncio patri,

Ut audiat & auscultet. *EV.* hoc nunc alterum:

Audire enim & auscultare prorsus sunt idem.

BA. Quia mortuis loquebatur, fatue; quibus

Sic iter dicamus, vix exaudimur tamen.

ÆS. Quomodo verò tu faciebas prologos? *EV.* ego

Dicam, sicubi bis idem dixerò, & si videris

Tantillum inesse extra propositum, despue.

BA. Dic tu. nam meum hoc non est: sed carminum

Tuorum, in prologis, audiendus mihi nitor.

EV. Erat Oedipus vir primò felicissimus.

ÆS. Non per Iovem, sed omnium miserrimus;

De quo prædixerat Apollinis oraculum:

Priusquàm natus fuit, occisurum patrem:

Quomodo igitur hic initio vir felix fuit?

EV. Postea hominum repentè fuit miserrimus.

ÆS. Nò per Iovè: nam haud unquàm miser esse desit.

Quomodo enim? cùm primùm recens ipsum editum

In tellâ exposuerint, instanti frigore,

Ne enutritus, fieret interfector patris.

Pòst ad Polybum proserpsit, utrumq; pedem tumens:

Præterea anum duxit, juvenis ipse admodum,

Et genitricem quidem suam: se denique

Ipsium exæcavit. *BA.* at beatus ille erat:

Si militasset cum infelici Erasinide.

EV. Nugaris: equidem prologos ego rectè paro.

ÆS. Non sanè: neque ego vellicabo hic singula

Verborentis, sed propiti Deis, tuos

Prologos unâ subvertam formâ carminis:

Quam à parvâ ampulla Lecythio appellirant.

E. Tunc meos prologos Lecytheo? *Æ.* & solo quidem.

Nam ita prologos facis, ut cuivis voci applicem

Pelliculam, vel culeolum, vel Lecythion

In tambicis: atque hoc nunc ostendam illicò.

EV. Tunc hoc ostendes? *ÆS.* ita loquor. *BA.* dicere

opus est.

EV. Eò prius, ut fama hujus rei percrebuit.

Ξυλάωσι πεντήκοιτα, ναυτίλα πλάτη
 Αἴρων καταχών. ΑΙ. Ληκύδιον ἀπάλεσεν.
 ΔΙ. Τὸ τί τί λῶ τὸ Ληκύδιον; ἐκλαύσει;
 Λέγ' ἐπεὶ ἐν αὐτῷ φερόμενον, ἵνα κ' ἔγῳ πάλιν.
 ΕΥ. Διόλουσες, ὅς θύοντι κ' νεβροὺς δοξαίς
 Κάθε πῶς ἐν πώδῃ καὶ Περικλοῦν κατά
 Πηδᾶ χροδίων. ΑΙ. Ληκύδιον ἀπάλεσεν.
 ΔΙ. Οἱ μοι πεπλήγμ' αὐδὲς ἐπὶ τ' Ληκύδιον.
 ΕΥ. Αἶμα' ἔδεν ἔσται φερόμενον. ποῖς γὰρ τυττοῖ
 Τὸν φερόμενον ἐχ' ἔξει φερόμενον Ληκύδιον.
 Οὐκ ἔστιν, ὅς πες πάντ' ἀπὸ δουλομαντεῖ.
 Η' γὰρ πεφυκὸς ἐσθλός, ἐκ ἐχθ' εἶναι.
 Η' δυσχερὲς αἶν. ΑΙ. Ληκύδιον ἀπάλεσεν.
 ΔΙ. Εὐχετίδη. ΕΥ. τί δὲν; ΔΙ. ὕφειδ' μοι δοκεῖ.
 Τὸ Ληκύδιον γὰρ τὸ τόξον ἀνδρείου πολὺ.
 ΕΥ. Οὐδ' ἀνὰ τ' ἀμνηστῆρα, φροντίστωμί γε.
 Νυνὶ γὰρ ἀπὸ τῶτον' ἐκκεκώμεται.
 ΔΙ. Ἰ' δι' ἡ λέγ' ἐπεὶ κατέχευ' ἡ Ληκύδιον.
 ΕΥ. Σιδανόν ποτ' ἄν Κέρμης ἐκλιπὼν,
 Αἰώνιος πᾶσι. ΑΙ. Ληκύδιον ἀπάλεσεν.
 ΔΙ. Ὡς ἡμῶν ἀνδρῶν, ἔπορτα τ' Ληκύδιον,
 ἵνα μὴ διακρίσῃ τὸν φερόμενον ἡμῶν. ΕΥ. τὸ τί
 Εἰς ἃ πορίσμαι τῶν; ΔΙ. εἰς αἰθέρα γ' ἐμοί.
 ΕΥ. Οὐδ' ἔστι, ἐπεὶ πολλὰς φερόμενος ἐξωλέγην,
 ἵν' αὐτ' ἐχ' ἔξει φερόμενον Ληκύδιον.
 Πέλοφ' ὁ Ταντάλειος εἰς Πίπτον μολὼν
 Θεαίνην ἵπποις. ΑΙ. Ληκύδιον ἀπάλεσεν.
 ΔΙ. Οἶρ' αἶς, φερόμενον αὐδὲς αὐτ' ἡ Ληκύδιον.
 Αἶμα' αὐτ' ἔπειτα γὰρ ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πᾶσι τέχνη.
 Αἶμα' γὰρ ὁ δόξας, πᾶσι καλλιῶν καὶ κατὰ θυμῷ.
 ΕΥ. Μὰ τ' Δι' ἔπω γ'. ἐπὶ γὰρ εἰσὶ μοι συχοί.
 Οἶνός ποτ' ἐκ γῆς. ΑΙ. Ληκύδιον ἀπάλεσεν.
 ΕΥ. Ἐκστὸν εἰπὲν φερόμενον ὅλον μὲν τ' εἶχον.
 Οἶνός ποτ' ἐκ γῆς ἐκκεκώμενον καλὸν εἶχον.
 Θύων ἀπὸρχας. ΑΙ. Ληκύδιον ἀπάλεσεν.
 ΔΙ. Μεταφύθων; κ' τίς αὐτ' ὕφειλεται;
 ΕΥ. Ἐκ αὐτ' ὅτων. ποῖς τοῖς γὰρ εἰπάτω,
 Ζῶν, ὅς λέκετ', τ' ἀληθείας ὕπο.
 ΔΙ. Α' πολὺ τ' ἐρεῖ γὰρ Ληκύδιον ἀπάλεσεν.
 Τὸ Ληκύδιον γὰρ τὰ τ' ὅτι τῶν φερόμενοις σῶν,
 ὅτι τὰ σῶν ὅτι τοῖς ἐφθάλμοις ἐφύ.

Cum liberis quinquaginta, rate nautica

Argosprehendens. *AE.* Lecythulum deperdidit.

BA. Quod hoc erat Lecythium? non pœnas dabit?

Dic alium ei prologum, ut cognoscam denuo.

EV. Dionysus, hastâ & hinnulorum pellibus

Qui cinctus, in piceis, jugum Parnasseum

Salto pererrat. *AE.* Lecythulum deperdidit.

BA. Hei mihi, iterum percussi sumus à Lecytho.

EV. Nihil interest. nā ad hunc, quē recitabo, prologū

Non poterit rursus applicare Lecythum.

Nemo est ab omni parte felix: si bonus

Et nobilis sit, non habet victum tamen:

Ignobilis sit. *AE.* Lecythulum deperdidit.

BA. Euripides. *EV.* quid est? *BA.* videris cedere.

Nam hic Lecythulus magnos emitter spiritus.

E. Non curo quicquam, ita me maximā Ceres amet:

Nam nunc adeo excutietur hic illi ē manu.

BA. Age tu dic alium, & benè caveas à Lecytho.

EV. Sidonio quondam rex Cadmus egressus solo,

Agenore satus. *AE.* Lecythulum deperdidit.

E. Hominum miserrime, quāso eme istam Lecythum:

Ne prologos nobis defricet. *EV.* quid? egōne emam

Hanc Lecythum? *B.* si me audias *E.* minimē omnium.

Nam multo plures potero recitare prologos,

Vbi ille suam nequit applicare Lecythum.

Pisam profectus Tantali natus Pelops,

Velocē curru. *AE.* Lecythulum deperdidit.

BA. Vides? iterum ille accommodavit Lecythum.

Age mi vir Æschyle, vende hanc omni modo:

Namq; uno obolo emes aliam tibi pulcrā & probam.

E. Nō per Iovē: quia adhuc mihi sunt quā plurimī

Oeneus ab agro. *AE.* Lecythulum deperdidit.

EV. Sine me prius versiculum totum absolvere.

Oeneus ab agro colligens spicam ubiorem,

Deoque sacrans. *AE.* Lecythulum deperdidit.

BA. Inter sacrandum? & quisnam suffragatus est?

EV. Mitte ipsum, mi vir: atque ad hoc dicat, si

Iuppiter, ut ajunt, veritatis gratia.

BA. Perdit te, dicet enim Lecythulum perdidit.

Nam Lecythulus perinde inest prologis tuis;

Sicut oculis tuis immineant. verū agē

Α' λ' ἐς τὰ μέλη ποῖς τῆς θεῶν αὐτῆς τράπη.
 ΕΥ. Καὶ μὴν ἔχω γ', ὥς αὐτὸς ποδὶ ἔω κακόν
 Μείλοποιόν οὔτα, καὶ ποιῶντα ταῦτ' αἶψι. ΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟ. Τί ποτε παρὰ γὰρ ἡμῶν;
 Φροντίζον γὰρ ἔγωγ' ἔχω,
 Τὴν ἀρετὴν μάλιστα γ' ἐποίησεν
 Ἄνδρι τῷ πολὺ πλείονα δὴ,
 Καὶ κάλλιστα μέλη ποιή-
 σεν τῇς ἐπιμύοντων.
 Θωμάζω γὰρ ἔγωγ', ὅτι
 Μέλαιτό ποτε τῶν
 Τῶν βακχεῖον ἀνακταί.
 Καὶ δίδουχ' ἔσθ' αὐτῶν.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ἢ ΣΚΗΝΗ Β'.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Ἀνὰ κλισίᾳ τῶν χορῶν.

ΕΥ. Πᾶντα μέλη θανύσας δειξέτω δὴ πάρα.
 Εἰς ἐν γὰρ αὐτῶν παύεται τὰ μέλη ξυνομένη.
 ΔΙΟΝ. Καὶ μὴν λογιζομένη ταῦτα, τῆς ψήφου
 λαβὴν. ΠΔΗ.

ΕΥ. Φησὶν Ἀχιλλεῦ, τί ποτε ἄνδρος αἶψαν ἀκίον,
 Ἰήκοπον ἢ πελάθης ἐσθ' ἀρετῶν;
 Ἐρμῶν μὲν πόρνον.

Τοῦ μὲν χῆρος οἱ παῖδες ἴμναν,
 Ἰήκοπον ἢ πελάθης ἐσθ' ἀρετῶν.

ΣΤΑΣΗΜΑ.

ΔΙ. Δύοσι κόπῃ Αἰχύλῃ τῶν.

ΕΥ. Κύδης Ἀ' χοῖον, Ἀ' τρέως

Πολυκοῖραν μὲν θάνατον πᾶν.

Ἰήκοπον ἢ πελάθης ἐσθ' ἀρετῶν.

ΔΙ. Τέτιος Αἰχύλῃ περὶ κόπῃς τῶν.

ΠΔΗ.

ΕΥ. Ἐγὼ φαμὲν τὸ μελίστιον μοι

Δόμον Ἀρτέμιδος αἰέλας οἴχῃ.

Ἰήκοπον ἢ πελάθης ἐσθ' ἀρετῶν.

Κύδης εἰμι θεῶν ὅσων κράτος

Αἶψαν ἀνδρῶν.

Ἰήκοπον ἢ πελάθης ἐσθ' ἀρετῶν.

ΣΤΑΣΗΜΑ.

ΔΙ. Ζεὺς βασιλεὺς τῶν χηρῶν τῆς κόπῃς ἔστιν.

Εγὼ μὲν οὖν ἐς τὸ βαλανεῖον βέλομαι.

Τ' αἰ

Conferre, obsecro, ad carmina ejus & choros.
E. Equidem habeo, quo demonstrem, ipsum perpetrare
fecisse choros, atq; subinde eadem repetere. *Strophe.*

C H O R U S.

CH. A Gite, quid rei hoc erit?
Nam nunc mecum ego cogito:

Quid in eo vate possit
Iure carpere, qui optima
Fecit carmina præ omnibus,
Quotquot hoc superant ævo.
Miror, quæ ratione eum
Criminarius ausit,
Bacchæum mihi regem.
Non nihil metuo illi.

ACTVS V. SCENA II.

EVRIPIDES, BACCHVS, ÆSCHYLVS.

Examen Chorum.

EV. M Iranda certè carmina monstrabit tibi.
Nam ego in unum contraham omnia ejus
carmina.

B. A. At eorationem inibo sumptis caleolis. ODE.

EV. P Hthiora Achilles, ubi Lethiferum quid inaudis,
Cur non adhibes bona fulcra labori?

Patrem Mercurium
Istius colit accola ripæ:

Tu non adhibes bona fulcra labori.

SYSTEMA.

B. A. D Vo sunt tibi nempe labores.

EV. P ræclare Achivorum, Atrei

Domine, hæc mea percipe, fili:

Tu non adhibes bona fulcra labori.

B. A. Labor, Æschyle, tertius hic est.

ODE.

EV. H Ve mellarii adeste bonis

Animis, aperite Dianæ:

Tu non adhibes bona fulcra labori.

Possum ego destruere imperia auspice

Condita faro:

Tu non adhibes bona fulcra labori.

SYSTEMA.

B. A. P R oh Iuppiter, quid hoc laboris? quid rei?

E. hinc me cōferam surticulo in balneum:

Nata

Nam ex sordibus, dolores inguinis sentio.

EV. Noli priusquam alteram stationem carminum
Percipias, compositam è Citharædicis modis.

Æ. Agè, perduc ad finem: sed sordes ne adijce. ODE,
EV. V T nunc Achivum

Bifidum imperium, Argolidis vim;

To Phlattrohrattophlattrohrat:

Sphingemque tristicam

Dominumque canem der;

To Phlattrohrattophlattrohrat:

Cum jaculo & valida manu

Bellicus ales,

To Phlattrohrattophlattrohrat:

Prædam ut feroces

Aquilæ super æra ferrent:

To Phlattrohrattophlattrohrat:

Quod incline erat Aiaci,

To Phlattrohrattophlattrohrat:

SYSTEMA.

BA. Quid est Phlattrohrat? utrùm ex solo Maratho-
nio?

Aut unde hoc collegisti aquatorum melos?

Æ. At ego ex bono traduxi hæc in aliud bonum:

Ne idem & unum pratum Musarum cum Phrynicho

Viderer decerpere. Sed hic Euripides

Ab omnibus meretriculis sumpsit modos

Obliquos Meliti, Caricæque tibiæ

In funere & Choreis. Quod nunc illicò

Ei demonstrabitur. Lyram quis afferat.

Sed quid opus est Lyra ad hanc rem? ubi illa testulis

Crepitans? age huc ades dum Musa Euripidis:

Ad quam hi modi cantari sunt idonei.

BA. Hæc certè Musa nunquam antè in Lesbo fuit.

ÆS. H Alcyones, ore quæ strepitis sonoro, in

Mutibus marinis,

Tingentes leve guttulis

Corpus, rore madens liquido:

Vosque sub testis habitantes in angulis,

Quæ e e e e evoluitis digitis, araneæ,

Licia, telasque, & cercidis

Rancidi Poætæ curas:

Vbi cantu gaudens Delphinus

Prois

Πέρσας κιναιμέβολας
 Μαντεία κ' εὐαίους,
 Οἰάνδας γένος ἀμύλων,
 Βότρυος ἑλκεα παυτίπουνον·
 Περὶ βαλλ' ὃ τέκνον ἀλένας.
 Οἷός τ' ἀνίδα πύπην; ΔΙ. ἔρῃ.
 ΑΙ. Τί δαί; τῷτον ἔρῃς; ΔΙ. ἔρῃ.
 ΑΙ. Τοιαῦτα μὴ τοι σὺ ποιεῖν,
 Τελμᾶς τὰ μακρὰ μέλη ψέχῃ,
 Ἀνὰ τὸ δαδενεχέειον
 Κυρῶν μελοποιῶν;
 Τὰ μὴ μέλῃ σὺ ταῦτα. Βόλομαι δ' εἶπ
 Τὸν τῇ μνηστῆραν διεχέειν πρόπην.
 Ωτ' οὐκ τὸς καλεῖται φῶς
 Οἷον, τίνα μοι δὲ δύνων
 Οἷον, πῶς μοι δὲ δύνων
 Αἶδα πῶς αὖλον,
 Ψυχὰς αἷψον ἔχοντα,
 Μελαῖας οὐκ τὸς παῖδα,
 Φεικάδην δὲ γὰρ ὅψιν,
 Μελαγονεκέμενον,
 Φόνια φόνια δερκόμενον,
 Μεγάλας οὐχας ἔχοντα,
 Ἀλλὰ μοι ἀμφίπολοι λύχνον ἄψαυται,
 Κάλπιδι τ' ἐκ ποταμῶν ὄρεσιν ἀραπαι,
 Θέρμεται δ' ὕδωρ,
 Ὡς ἂν θεῶν ὄνειρον ὀπιλίσσω.
 Ἰὼ πόπτι δαῖμον,
 Τῷτ' ἐπείν· ἰὼ ξυνοικοί,
 Τάδε τίναται διασπαδῇ·
 Τὸν ἀλεκτρυόνα με ξυνοικῶ-
 σισσι, φρέσιν Γλυκίαν.
 Νύμφην ὀρεσίην;
 Ὡς μοι ἔχεται.
 Ἐγὼ δ' ἂν τὰ ἀλλὰ περὶ χῆρος ἔπαιον,
 Ἐγὼ δ' ἂν τὰ ἀλλὰ περὶ χῆρος ἔπαιον,
 Ἀπὸ μεσὸν ἀτραπῶν,
 Εἰς εἰς ἐλίσσεται χεῖρ;
 Κλασθῆναι ποῖον, ὅπως κινεῖται
 Ἐς τ' ἀγρῶν φέρουσ' ὀπιδίμαν.
 Οἷ δ' αἰετῶν ἀνεπαῖτ' ἐς ἀγρῶν

Proris quatiebat mare secantibus,
 Oracula & stadia,
 Gemmas, lætitiā vitis,
 Racemicæ preolum, onus levātem.
 Agē me amplectere, mi puer.
 Pedem hunc tūc vides? *B.A.* video.
ÆS. Quid hunc? anne vides? *B.A.* video.
ÆS. Hos cūm modos tu fuccinas,
 Audes meos reprehendere:
 Qui per duodecim technas
 Cyrenes modularis.
 Et hi modi nempe tui. nunc etiam volo
 Monædiarum rationem perquirere.
 O noctem nigram tenebris,
 Quā tu miserum affers somnum
 Mihi, hunc ex obscuris caliginibus
 Erebi servulum,
 Inanime pectus habentem,
 Nefariæ Noctis prolem,
 Atroce[m] vultu: amictum
 Nigræ nec ire dimiculis:
 Trucia, trucia tuentem:
 Magnos unguēs habentem.
 Ferte facem celeres famulæ mihi:
 Situlā aquam è liquido date flumine:
 Calfacite undas,
 Hæc ut somnia fontibus abluam.
 Iō Pontice Dive
 Hoc mihi illud: ô sodales,
 Hæc prodigia, quæso, videte:
 Rapuit mihi gallum Glyce, nec
 Vspiam apparet hic.
 Nymphæ montigenæ:
 O rabies occupa.
 Ego autem misella propriis operam
 Mecum impendo rebus:
 Plenum flamine fufum
 E e e evoluens manibus:
 Nectō glomos, clanculumque vendo
 Post in foro, atris sepra tenebris:
 At ille volitabat, volitabat ad æthera

Κυφοτάτης περὶ γων ἀκμαίς.
 Ἐμοὶ δ' ἄχε' ἄχα κατέλειπεν·
 Δάκρυα δάκρυά τ' ἀπ' ὀμμάτων,
 Ἐβαλον ἔβαλον ἀτλήμων.
 Ἀλλ' ὦ Κρήτες, ἴδως τέκνα,
 Τὰ τόξα λαβόντες, ἐπαμυνάτε,
 Τὰ κώλα τ' ἀμπάλλετε κυκλέμενοι
 Τῶ οἰκίαν. ἄμψ ὃ
 Δίκτιωνα παῖς Ἀρτεμίδας
 Καλὰ, τὸς κνωπίδας
 Ἐχὼς ἐλθέτω διὰ δόμων
 Παιταρχῆ. σὺ δ' ὦ Διὸς
 Διπύρου ἀνέχουσι λαμπάδας,
 Ὅ' ξυτάτων χερσὶν ἔκαστα
 Παρέφλυνε εἰς Γλύκας, ὅπως
 εἰσκληθῶσι φωρέσαν.

ΔΙ. Παύσιανδον ἦδη ἴδωμεν.

ΑΙ. Κἄ μοί γ' ἄλιν·

Ἐπὶ τῷ σταδίων ῥόδαρχὸν βέλομαι,
 Ὅσπερ γ' ἐλέγξῃ ποίησιν νόημόος·
 Τὸ ῥόδαρχος γὰρ βασιλεὺς ἦν ῥημάτων.

ΔΙ. Ἰπεδεύου νῦν, εἴπερ γε δεῖ καὶ τὸτό με
 Ἀνδρῶν ποιητῶν τυρωπῶσαι τὸ τέχνη. ΚΟΡΩΝΙΣ·

ΧΟ. Εὐπίνοί γ' οἱ θεοί.
 Τὸ δ' ἔπειρ' αὖ τίχες

Νεοχμὸν ἀτοπίας πλέων,
 Ὅτις ἂν ἐπειόησιν ἄλλος;
 Μὰ τῷ, ἐγὼ μὲν δὲ ἂν εἴπῃς
 Ἐλεγε μοι τ' ὅπτι χόντων
 Εἴπειθ' ὁ μὲν ἄλλ' ὁ μὲν ἂν
 Αὐτὸν αὐτὰ ληρεῖν.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ἑ. ΣΚΗΝΗ γ'.

ΔΙΟΝΥΣΟΥΣ, ΑΙΣΧΥΛΟΣ, ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ΔΙ. Ἰοῖν ὡ παοῖσανδον παρὰ τὰ πλάσι γ'. ΑΙ. Ἰδὲ.

ΔΙ. Καλεσθῆναι, τὸ ῥῆμα ἑκάπερ εἴτατον,

Καὶ μὴ μεθεῖδον, πρὶν ἂν ἐγὼ σφῶν κοκκύσω.

ΑΙ. Ἐχόμεθα. ΔΙ. Τὸ ποσὺν λέγουν ὅτι τ' σταδίων.

ΣΥ. Εἰδ' ἄγε. Αἰγῶς μὴ διαπιάδω σκάφος.

ΑΙ. Σπερ-

Remigio alarum levi:
 Mihi mala, mala reliquit.
 Lacryma, lacryma de palpebris
 Cecidit, cecidit, infelix.
 Verum ô Cretes, Idæ proles,
 Sumptis jaculis, mala repellite:
 Et membra concutite: & circumdate
 Domum. simul etiam
 Dictynna virgo, Dea
 Elegans, catellas
 Agens, pervagetur domos
 Undique. At ô Iovis
 Duplices faculas manu tenens
 Perquam agili, triceps Hecate,
 Ostende te in Glycæ domo:
 Ut ingressa in furtoprehendam.

B.A. Plures omittite jam modos.

ÆS. Et mihi satis.

Nunc ad stateram volo virum hunc deducere:

Nam sola hæc utriusque ostendet Poeticam:

Et utrinque verborum librabit pondera.

B.A. Agite huc adeste: nam Poëtarum ars mihi

Ad libram erit vendenda: tanquam casei. *CORONIS.*

CH. Viri operosi, qui cari:

Equidem opus hoc planè novum,

Et prodigiosum, & absurdum.

Nam quis unquam hoc cogitavit?

Testor hunc, si quis mihi antè

Tale quid dixisset, illi haud

Fidem dedissem, sed putassem

Illum asferre nugas.

ACTVS V. SCENA III.

BACCHVS, ÆSCHYLVS, EYRIPIDES.

B.A. *ACÈ,* nunc astate ad lances. *Æ.* ecce me tibi.

B.A. Et apprehendentes quisq; verbum profero.

Neque è manu mittatis, priusquam clamitem

Cuculi more. *Æ.* tenemus. *B.A.* nunc recitet qui libet

Versum, ad stateram, aut verbum proferat aliquod.

EV. O si satis non pervolasset Argo aquas!

Æ. Sperchie

ΑΙ. Σπερχέ ποταμέ, βουίω μοίτ' ὅπως φάει.
 ΔΙ. Κόκκυ' ὠθεῖτε· κ' πολὺν κατὰ τέρρον
 Χωρεῖ τό τ' ἔδω. ΕΥ. κ' τί ποτ' ὄβρι· ἀποτί
 ΔΙ. Ο'τ' εἰσέθηκε ποταμὸν ἐροπωλικὸς
 Τ' ἔρρον ποιήσας τῆπος, ὥσπερ τὰ ρεῖα.
 Σὺ δ' εἰσέθηκες τῆπος ἐπ' ἐροπλῆρον.
 ΕΥ. Ἀλλ' ἔπερρον εἰπάτω π, καὶ πειστήτω.
 ΔΙ. Λάβεσθε πίνυν ἀνδρῶν. ΕΥ. ἢν' ἰδέ. ΔΙ. λίγ.
 ΕΥ. Οὐκ ἔστι Πειθὺς ἐνθάδ' ἄλλο, πλὴν λόγος.
 ΑΙ. Μόνος θεῶν γὰρ θάνατος, ἔδωκεν ἔρρα.
 ΔΙ. Μεθεῖτε, μεθεῖτε· κ' τό τ' ἔδω γ' αὐρέπ.
 Θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύντατον κερκῶν.
 ΕΥ. Εγὼ δ' Πειθὸν γ' ἔπος ἄριστ' ἐκινῶμαι.
 ΔΙ. Πειθὰ δ' ἔκφρον ὄβρι, κ' νομῶ ἐκ ἔχον.
 Α'λλ' ἔπερρον αὐτὸν ζήτει· τί τῷ βαρυνσάθμων,
 Ο'π' σοι κατέλεξε κατ' ἐρρον τι κ' μέγα.
 ΕΥ. Φέρωσθε πρὸς το δῖτα μέγιστ' ὅπως φέρωσθε.
 ΔΙ. Βέλτε· Ἄλλοις δύο κῆρα κ' τί πάρα·
 Λέγνυτ' ἂν, ὥς αὐτὴν σ' τοιπὴ σφάιν σάσις.
 ΕΥ. Σιδνευθεῖς τ' ἔλαβε· δεξιὰ ζύλον.
 ΑΙ. Ε'φ' ἄρματος γὰρ ἄρμα, κ' νεκρὸν νεκρός.
 ΔΙ. Ε'ζητάτηκεν αὐτὸς κ' νυλ. ΕΥ. πῶς τ' ὄπαι;
 ΔΙ. Δύ' ἄρματ' εἰσέθηκε κ' νεκρὸν δύο,
 Οὓς ἐκ ἂν ἄραιντ' ὅδ' ἐκαστὸν Αἰγύπτιοι.
 ΑΙ. Καμικέτ' ἐμοί γε κατ' ἔπος, ἀλλ' ἐς τ' σκεδμήν
 Αὐτὸς, τὰ παιδία, χ' ἡ γυνὴ, Κιφισοφάν,
 Εμὸς καθήδω, ξυλλάβων τὰ βέλεια·
 Εγὼ δ' οὐδ' ἐπὶ τ' ἐμῷ ἔρρον μόνω.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Ε. ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΠΛΟΥΤΩΝ, ΑΙΣΧΥΛΟΣ,
 ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΧΟΡΟΣ

ΔΙ. Ἀνδρῶν φίλοι, κἀγὼ μ' αὐτὸν ἔκρινον.
 Οὐ γὰρ δὴ ἔθεος ἐδέτερον γυνήτομα.
 Τὸν μὲν γὰρ ἡγάμασθε σφόν, πῶ δ' ἡ δόμα.
 ΠΛ. Οὐδὲν ἄρα παρὰ ξένης, ὥν περ ἡλθες ἀνέκα;
 ΔΙ. Εὐν δ' κρινώ; ΠΛ. ἔπερρον λαβὼν ἀσπί,
 Ο'πώπερρον ἀνκρίνης, ἢν' ἔλθεις μὴ μάττω.
 ΑΙ. Εὐδαίμονος. φέρε δὴ πῶς ἔσθ' ὅς με ταδ' ὄβρι.

ÆS. Sperchie fluvie, pascuique vortices.

B.A. Cucui stateram mittite, multo pressior
Lanx *Æschyli*, quam altera. *EV.* quid causæ obsecro?

B. Quia fluvium imposuit: & carmen propemodum
Humectavit perinde, ut qui lanam solent

Humectare, priusquam in foro dividendent:

Tu verò verbum imposui tui volatile.

EV. Age aliud dicat, & contra me proferat.

B. Prendite rursum staterā. *E.* ellam. *B.* jam proferas.

EV. Non est fanum *Suadæ*, nisi bona oratio.

ÆS. Mors ex Deis sola, haud capit data munera.

B.A. Dimittite, mittite iterum inclinat *Æschyli*:

Nam Mortem imposuit, malum gravissimum.

EV. At ego *Suadæ* verbum imposui, dictum optimè.

B.A. Res levicula est *Suadela*, & mentem non habet:

Disquire aliud, & quod sit ponderosius,

Et quod lanceam plus deprimat, ac validius.

EV. Sine videam, ubi sit tale. ubi dicam esse, obsecro?

B.A. Duas *Achilles* tesseras & quatuor

Iecit: pergite: nam res in uno hoc cardine est.

EV. Lignum grave ferro, comprehendit dexterā.

ÆS. Nam cuitui currum, atque funus funeri.

B.A. iterum dolo te circumvenit. *EV.* & quomodo?

B.A. Currus duos, duosque iniecit mortuos:

Quos ægrè centum sustollant *Ægyptii*.

ÆS. Ne ponderentur jam voces: sed liberi

Et uxor, & *Cephisopho*, & ipsus, & libri

Nunc infideant lancei. ego tantum duo proferam

Verba è meis. — —

ACTVS V. SCENA IV.

BACCHVS, PLVTO, ÆSCHYLVS, EYRIPIDES,

CHORVS.

A Miei, ego hinc sententiam

Inter eos non feram. nam neutrum odio lubens

Memet onerem: alterum sapientem iudico.

Voluptatem non parvam capio ex altero.

PL. Nihil ergo efficies, quorum vivisti huc gratiā?

B.A. Sin iudicem? *PL.* tunc alterum elige, atque abi,

Quem tu præposueris: ne frustra huc veneris.

B.A. Di tibi benè velint. agite vos, audite me:

Ego

Εἰ γὰρ κρεττὴλλον ὅτι ποιητῶν. Αἱ. τὴ χ' ἔστι;
 ΔΙ. Ἰν' ἡ πόλις σωθεῖσα τοῦ χερὸς ἄρῃ.
 Ο' πότρεος ἀν' οὐδ' τῇ πόλει παρεκινήσῃ
 Μέλλει τι χερσὸν, τὴν αἴψῃ μοι δοκῶ.
 Πρῶτον μὲν οὐδ' ὅτι Α' λικισιάδ' εἰς τὴν ἔχειτον
 Γνώμην ἐκάτερος; ἡ πόλις γὰρ δυστοκεί.
 Αἱ. Εἴ χ' ὅτι αὐτὰ τίνα γνώμην; ΔΙ. τίη;
 Ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δ', βέλτεται δ' ἔχει.
 Α'λλ' ο, πὶ νεῖται, εἴ πατοὶ πέτε πέτε.
 ΕΥ. Μισῶ πολὺ πῶν, ὅς τις ἀφελὲν πάτρεαν
 Βραδύς περφυκε, μάλα δ' ἐπεβλάπηεν ταχὺς,
 Καὶ πόρι μοι αὐτῇ, τῇ πόλει δ' ἀμύχανον.
 ΔΙ. εὐ γ' ὦ Πισσίδον· σὺ δ' τίνα γνώμην ἔχεις;
 Αἱ. Οὐ γὰρ λέοντες σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.
 Μάλιστα μὲν λέοντα μὲν πόλει τρέφειν.
 Ἡν δ' ἐκτεταφῆς, τοῖς τρόποις ὑπερετῆ.
 ΔΙ. Νῆ δ' Δία τ' σωτήρα, δυσχερίπως γ' ἔχω.
 Ο' μὲν σφῶς γὰρ εἶπεν, ὅτι ἔπερος σφῶς.
 Α'λλ' ἐπὶ μίαν γνώμην ἐκάτερος εἴπατο,
 Περὶ τ' πόλεως ὡς πῶν ἔχειτον σωτηρίαν;
 ΕΥ. Εἴ τις πειρώσας Κλεόκρητον Κινησίαν,
 Αἰετοῖν αὖθις πελαγίαν ὑπὲρ πλάκας.
 ΔΙ. Γελῶν ἀν' ἀφάρτο, τοῦ δ' ἔχ' εἶπεν;
 ΕΥ. Εἰ ναυμαχοῖεν ἄν, κατέρχοντες τ' ὀξείδας
 Ρ' αἰνοῖεν ἐς τὰ βλέφαρα τ' ἐναντίων.
 Εἰ γὰρ μὲν οἶδα, καὶ θέλω φερέειν. ΔΙ. λέγει.
 ΕΥ. Ο' τῶν τὰ νῦν ἄπιστα σιῶν ἡ γνώμη δὲ,
 Τὰ δ' ὅντ' ἄπιστα πῶν. ΔΙ. πῶς; ἐμὰν δ' ἀνῶ.
 Α' μὰ θεῶν πῶς εἴπει, καὶ σφίστερον.
 ΕΥ. Εἰ τῆς πολιτῆς, οἷσι νῦν πιστεύω μὲν,
 Τέτοις ἀπιστήσαι μὲν· οἷς δ' ἐχ' ἡρώματα
 Τέτοις χηναίμην, ἴσως σωθῶμεν ἄν.
 Εἰ νῦν γὰρ δυσχερίμην ἐν τέρεσι, πῶς
 Τάναντία φράσσοντες ἐσώζοιμεν ἄν;
 ΔΙ. εὐ γ' ὦ Πισσίδον, ὅς σφωτάτη φύσει
 Τραυτὴν περ αὐτὸς εὖρες, ἡ Κηφισοφῶν;
 ΕΥ. Εἰ γὰρ μόνος, τὰς δ' ὀξείδας Κηφισοφῶν.
 ΔΙ. Τί δ' αὖ λέγεις σὺ; Αἱ. τ' πόλιν νῦν μοι φέρον.
 Πρῶτον, τίτι χηναίμην; πότρεος τοῖς χερσίν; ΔΙ. ποθεῖ;
 Μισεῖ κἀκίκα. Αἱ. τοῖς πονηροῖς δ' ἡδεῖ;
 ΔΙ. Οὐ δὴ τ' ἐκείνη γ', ἀλλὰ χηναίμην φέρε βίαν.

Αἱ. Πῶς

Ego huc veni propter Poëtam. *ÆS.* Cur? cedo.

B.A. Ut civitas choros agendo salva sit.

Vter ergo vestrum consilia Reipublicæ

Daturus est utilia; hunc abducere volo.

Primum de Alcibiade, quæ nam sententia

Alterutri est? Nam male perit nostra civitas.

ÆS. Quid autem de illo sentit civitas? *B.A.* quid? Hoc:

Cupit quidem, sed odit tamen, & habere vult.

Sed quid vos de illo sentiat, dicite.

EV. Civem hunc ego odi, qui in servandâ patriâ

Fit tardus, in lædendâ eadem fit celer:

Sat commodus sibi, civitati incommodus.

B.A. Euge, ô Neptune: & quæ tua est sententia?

ÆS. Catulum Leonis alere in urbe non decet,

Sed maximè ipsum ne Leònem nutrias:

Sin alueris aliquem, obsecunda moribus.

B.A. Ego (per Iovem servatorem) agrè judico:

Nam luculenter ille, prudenter hic ait.

Sed adhuc unam quisque recitet sententiam:

Quænam salutis spes est de Republica?

EV. Si quis Cleocritum applicet, pro alis, Cinesia:

Vtrumque venti mox in mare sustollerent.

B. Hoc ridiculum quidem: at rationem tamen habet.

EV. Si qui navale facturi sunt prælium,

Acetabula teneant, & oculos hostium

Conspargant: ego novi, & dicam. *B.A.* Dic obsecro:

EV. Si fida quæ sunt, pro infidis habeamus; &

Quæ infida sunt, pro fidis. *B.A.* non intelligo.

Rudiùs hoc dicas, & aliquantò planiùs.

EV. Si civibus, quibus jam nimium fidimus,

Pòst diffidamus; & quibus non utimur,

Illis utamur; erimus salvi forsitan.

Nam si nunc propter istam causam affigimur,

Quomodo contraria agentes non servabimur?

B.A. Euge, ô Palamedes! ô ingenium perspicax!

Tunc ipse hæc invenisti, an Cephisopho?

EV. Ego solus inveni: sed acetabula Cephisopho.

B. Quid autè tu dicis? *Æ.* primum hoc memora mihi:

Quibus utitur Respublica viris? num bonis?

B.A. At unde? pessimè odit. *ÆS.* at gaudet malis?

B.A. Minimè, sed illis ad vim faciendam utitur.

M

ÆS. Quo-

ÆS. Quomodo igitur talem urbem servet quispiam:
Cui neque læna, neque sagulum rectè congruit?

BA. Quæso reperi aliquid, an emergat denuò.

ÆS. Illic memorem, hic non est integrum proloqui.

BA. Minimè, sed hic dimitte, quæ censes bona.

ÆS. Quando hostium terram habituri sunt pro suâ:

Suam pro hostili: naves, pro rectâ viâ;

Viam terrestrem pro re dubiâ & perditâ.

BA. Benè, nisi quòd ea iudex solus devorat.

PL. Feras sententiam. BA. hanc relinquam vos penes.

Ego enim eligam, quicumque animo arridet meo.

Ev. Memor igitur esto Deorum, quos juraveras,

Hinc abducturum me domum: elige me tibi.

BA. Lingua mea iuravit: ego mihi eligam Æschylum.

Ev. Scelestissime hominû, quid nam fecisti? BA. egôn?

Victorem iudico Æschylum esse: quippeni?

Ev. Turpissimè me adversus egisti, aspici?

BA. Cur turpe, si secus spectator iudicer?

Ev. O scelus, an despicias etiam me mortuum?

BA. Equis scit, an nē vivere nostrum sit mori:

Spirare, sit cœnare; dormire sit ovis

Vellus? PL. agè, ite intrò, Dionyse. BA. quamobrem?
cedo.

PL. Ut excipiam vos hospitio meo, antequam

Abeatis. BA. benè mones: ego non agè fero.

CH. **H**omo beatus ille, qui
Bene animum pollicum habet.

Datur enim multis discere.

Equidem hic Æschylus repertus

Sapere, nunc domum redibit,

Homo suæque civitati,

Homo suisque dein propinquis

Utilis, atque amiculis;

Cùm adeò sapiat æqua.

Itaque pulcrum est, Socrate

Procul omisso, haud discere

Garrulitatem, & Musicam

Rejicere artis Tragicæ.

Tumida verò proloqui:

Magnificèque nugando

Διατρίβω ἀρχὸν ποιείδης
Παρεφρονούτος ἀνδρός.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Ε΄ ΣΚΗΝΗ Ε΄.
ΠΛΟΥΤΩΝ, ΑΙΣΧΥΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΠΛ. **Α**ΓΕ δὴ χαίρον Αἰχὺλεχώρ,
Καὶ σῶζε πόλιν ἥ ἡμετέρη
Γινώμεις ἀγαθαῖς· καὶ παῖδά σου

Τὰς ἀποήτας (πολλοὶ δ' εἰσὶ·)
Καὶ δὸς τῷ Κλεοφῶντι φέρον,
Καὶ τῶ τοῖς τοῖσι πορισταῖς
Μύρμηκί· ὅμῃ καὶ Νικομάχῃ·
Τόδ' εἰς Ἀρχεγόμῳ·

Καὶ φέρε' αὐτοῖς, ταχέως ἥκειν
Ὡς ἐμὲ δούρει, καὶ μὴ μέλειν.
Καὶ μὴ ταχέως ἥκωσι,
Νή· ἢ Ἀπόλλων σέξας αὐτοῦ,

Καὶ συμποδίσας,
Μισ' Ἀδριανῆν τῷ Ἀδουκλόφῳ,
Καταγὰς ταχέως δ' ἀποπέμψω.

Αἰ. Ταῦτα ποιήσω. σὺ δ' ἔτι θρόνον
Τὸν ἐμὸν παρὰ δὸς Σοφοκλείῃ τηρεῖν,
Καὶ σάξην· ὡς ἂν ἐγὼ ποτε
Δεῦρ' ἀφίκωμαι· τῷ τῷ γὰρ ἐγὼ
Σοφία κείνῳ δεύτερον εἶμι.

Μέμνητο δ', ὅπως ὁ πανήργιος αἰὲρ,
Καὶ δουδελόγος, καὶ βωμολόχος,
Μηδέποτ' εἰς τ' ἄλκοι τ' ἐμὸν,
Μὴ δ' ἂν ἄκων ἐγκαθεδέσται.

ΠΛ. Φαίνεται τοίνυν ὑμεῖς τάτω
Λαμπάδας ἱερεῖς, χαῖμα φερέμεν τε
Τοῖς τέτῃ τῷτον μέλεισι,
Καὶ μολπαῖς κηλαδούταις.

ΕΚΘΕΣΙΣ.

ΧΟ. **Π**ρῶτα βουδῖαν ἀγαθὴν ἀπόντι πομπῇ,
καὶ φάος ὀρνυμένη δὲ τι δάμονες οἱ γὰρ γαῖαν·
τῇ τῇ πόλιν μετὰ τῶν ἀγαθῶν ἀγαθὰς ὀπποίας.
Πάχυν γὰρ ἐν μεγάλων ἀχέων παυσιμυθῶν ἀνέως,
Αἰσχυλῶν τ' ἐν ὅπλοις ξυλόδων· κλεοφῶν δ' ἐμὰ χεῖρα,
Κάλλος ὁ βυλόμυθος τῶν τατρίοις ἐν ἀερόεσσιν.

ΤΕΛΟΣ ΒΑΤΡΑΧΩΝ.

ΑΡΙ-

Terere tempus otiosum,

Hominis imperitii est.

ACTVS V. SCENA V.

PLUTO, ÆSCHYLVS, CHORVS.

PL. **A** Gè verò, Æschyle, læto pede abi,
Et serva nostram Rempubicam

Præceptis utilibus: cives

Stolidos, quorum multi sunt, doce.

Cleophonti autem isthuc fer munus:

Et publicantis hisce urbis,

Myrmeci putà, & Nicomachio,

Atque Archenomo:

Et dic illis, ut citò veniant

Huc ad me, sublatà omni morâ.

Nè celeriter huc adveniant,

Ita me Phœbus amet, cædam ipsos:

Et quadrupedes

Constringam: & Adimanto junctos,

Sub terræ viscera demittam.

ÆS. Effecta hæc dabo: sed tu sedem

Committe meam Sophocli, ut server,

Et tueatur, si fortè huc ego

Redeam: nam ego suâ hunc sapientiâ,

A me esse secundum, jam statuo.

Memineris verò, ne vaser hic,

Et vaniloquus scurra, homo futilis,

Vnquam interea sedem isthanc meam,

In vitus licet, obsideat.

PL. Præfer te facem, & præluce te

Huic, & honestè illum deducite:

Vatemque suis Carminibus

Et cantu celebrate.

BA. **P** Rincipio facilemque viâ, & bona signa Poëte,

Dum sedit ad superos, datè vos pia numina
terra:

Nostraque consiliis defendite mœnia vestris.

Sic equidem innumeris relevabimur undiq; damnis.

Et strepitu armifono: Cleopho sua prælia trahet,

Et malè quisquis amat, patrio super orbe, tumultus.

FINIS RANARVM.

M 3

ARI-

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ἰπποεῖς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ Δὲ τῆς πλ.

Παράγῃ τινὰ Κλέωνα τὸ καλὸν ἄνθρωπον
 Παφλαγονία, κ' ἐπ' Βυρποπόλιν, πικρότατα
 Καπιδόντα πῶς τὰ κοινὰ χεῖματα,
 Κἀν παρολοισι τοῖς διαφοροῦσι ἔρρωμένως,
 Ἀλλαντοπόλιν, ὅθεν ἐκπατοφάρον
 Πειθόντα τ' ὅππῃ δέδωκεν ἰπποδύσιν ποτ'
 Τοῖς ἐν χρεὶ παροῦσι τῇ αὐτῇ παρ' ἐμῶν
 Ἀρχῇ. Κλέωνος τ' ἐν μέσῃ κατηγρεῖ.
 Ἐλθόντο τοῦτ' ἐξέπτεον ὁ Κλέων παλικάκως.
 Ὁ δ' ἐκπατοφάρον εὖ τε καὶ ποσειδῶνος καλῆς.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Δημοδένης

Νικίας.

Ἀγροέκειτος, ὁ καὶ

Ἀλκυονίδης.

Κλέων.

Χορὸς ἱππῶν.

Δῆμος.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Ἀ. ΣΚΗΝΗ Ἀ.

ΔΗΜΟΣ ΘΕΝΗΣ, ΝΙΚΙΑΣ.

Ι Αἴπαται δ' ἡ κακῶν, ἰαπταται.
 Κακῶς Παφλαγονία τὸν νεῶν κακὸν
 Αὐταῖσι βελῆς δοπλήτη, οἱ θεοί.
 Εἰς ἡγεῖται ἔρπονται εἰς αὐτοὺς οἰκίαν,
 Πληγὰς ἀειδὲς ἐλπίς τοῖς οἰκέταις.

Δημοδένης. Δὴν γὰρ ποσειδῶνος Παφλαγονίαν,
 Λύπη δ' ἀπολαῖς. ΔΗ. ὦ κακὸς αἰμὼν, πῶς ἐχρεῖ;
 ΝΙ. Κακῶς, καθάπερ σύ. ΔΗ. δευρὸν νῦν ποσειδῶν, ἡ
 Ξυανλίαν κλάσσω μὲν, Οὐλύματι νόμον.
 Μὴ μὲν, μὴ μὲν, μὴ μὲν, μὴ μὲν, μὴ μὲν, μὴ μὲν.
 Τί κινεῖς μεθ' ἄλλας; οὐκ ἐχέτω Ζητῆται πνὰ
 Σωτηρίαν, ἀλλὰ μὴ κλέινειν ἐπὶ.

ΝΙ. Τίς

ARISTOPHANIS

Equites,

Ex versione Nicodemi Frischlini.

ARGUMENTUM.

Erat olim Athenis serviens populo Cleon,
 Quem Agoracritus quidam, & Equites agunt rem.
 Ut causa utrinque est dicta, vincitur Cleon.
 Igitur inescando ut rursus capret senem,
 Tectè alter inspicere arculam secum jubet.
 Ea plena furti inventa Cleonem deprimit:
 Summâque rerum mox potitur Agoracritus.

PERSONÆ DRAMATIS.

Demosthenes

Nicias

Agoracritus, qui Alantopola.

Cleo, urbis Prætor.

Chorus Equitum.

Populus Atticus.

ACTVS I. SCENA I.

DEMOSTHENES, NICIAS.

I Attatæx, quid mali hoc? jattatæ.
 Ut illum Paphlagonem, novitium, Dii malum
 Malè perdoit, cum ejus consiliis pessimis.
 Nam ex quo scelestus in ades nostras irruit,
 Plagas affiducè infligit nobis servulis.

NI. Ab pessimè pereat hic primus Paphlagonum,
 Suis ipsius cum calumniis. *DE.* miser
 Homo, quomodo habes? *NI.* malè, sicut & *DE.*
 age huc ades:

Quasi concentum lamentemur, Olympi modum,
 Mymy, mymy, mymy, mymy, mymy, mymy.
 Sed quid lamentamur frustra? annon erat æquius
 Salutem nobis querere, non flere amplius?

M 4

NI. Quàm.

ΝΙ. Τίς οὖν ἤρκετ' ἄν; λέγε σύ. ΔΗ. σὺ μ' αὖθις μοι λέγε,
Γ' ἵνα μὴ μάταια μα. ΝΙ. μὰ τὴν Ἀπόλλω γὰρ μὴ ὧ.

Α' Μ' εἰπέ διαρρῶν, εἴτα κἀγά σοι φεάτω.

ΔΗ. Πῶς ἂν σὺ μοι λέξεις, ἀ' μὲ γῆν λέγῃν.

ΝΙ. Α' Μ' ἐκ ἐνὶ μοι τὸ δρᾶσι· πῶς ἂν αὖθις ποτὶ

εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δ' ὅτα κομφιδρεπιδικῶς;

ΔΗ. Μὴ μοιγε μὴ μοι, μὴ διακοπιδικίῃς.

Α' Μ' ὅρε πν' ὁπόμενον δότ' ἔσπετό τε.

ΝΙ. Λέγε δὴ, Μολῶμυ, ξυωχίς αὖθις συλλεβάν.

ΔΗ. Καθὼ λέγῃς, Μολῶμυ. ΝΙ. ἐξέσπετό νιν

αὐτὸ φάθι τῷ, Μολῶμυ. ΔΗ. Αὐτό. ΝΙ. σάν
καλῶς,

Ὡς περ δειφόμενος νιν ἀπείχετο φεάτων λέγε,

τὸ Μολῶμυ· εἴτα δ' αὐτὸ κατεπαρών πυκνόν.

ΔΗ. Μολῶμυ αὐτό. Μολῶμυ, αὐτομολῶμυ. ΝΙ.
ὡς

οὐχ' ἰδύ; ΔΗ. νῆ Δία, πλὴν γὰρ σφὲρ τῷ δέσματι

δέδωκε τιτὸν ἔσπετόν.

ΝΙ. τί δ' αἶ;

ΔΗ. Ὅ πῃ τὸ δέσμα ἤδ' εὐφόμενον ἀπέρχῃ.

ΝΙ. Κεῖσται τόνιν τῷ παρῶν τῷ δεινῷ,

θεῶν ἰόντι φερεσπείν πει φερεσ βρέτας.

ΔΗ. Ποῦν βρετέπας; ἐπεὶν ἡγεῖ γ' θεός;

ΝΙ. Εὔρω. ΔΗ. ποῦν χερσόμενος τεκμηρίαι;

ΝΙ. Ὅ πῃ θεοῖσιν ἐχθρός εἰμ' ἐκ σέκας.

ΔΗ. Εὐ φερεσβρέτας μ'. ΝΙ. ἄλλ' ἐτίερα ποι σκεπτόν.

ΔΗ. Βέλῃ τὸ φερέμυα τοῖς θεαταῖσι φεάται;

ΝΙ. Οὐ χεῖρον, ἐν δ' αὐτῷ παραιτησάμεθα,

ἐπίδωλον ἡμῖν τοῖς φερεσάποισιν ποιεῖν,

ἢ ν' τοῖς ἐπὶ χείροσι καὶ τοῖς φερέμυασι.

ΔΗ. Εὔρω μ' ἂν ἦδιν. νῆν γὰρ ὅτι δεσπότης

ἄρρετος ὀργῶν, κυρτοῦ τῶν ἀγῶν, ἀφελος,

Δῆμος Πυκνίτης, δύσκολον γέροντον,

Υπόκωφον. ὅτι δ' ἐπεστέρα νεκρῶν

ἐπὶ τῷ πῶν, ἐν τῷ δ' ἐφ' ἑαυτῷ Παφλαγῶνα,

Παφλαγῶνα, καὶ διαβολάτατόν πια.

Ὅτι κατὰ γὰρ γέροντος ἐπὶ τῶν πῶν,

Ὅ μιν συπαφλαγῶν, ἐπὶ τῶν δ' ἐπὶ τῶν,

ἢ καλ', ἐθῶν, ἐκλάκιδι, ἐξηπάτω,

Κοσμηματίοις ἀκροῖσι, πιαυτὶ λέγων.

NI. Quānam salutem? aut unde? ceddō. *DE.* ceddō tu prior,

Ne contradicam. *NI.* non per Apollinem: at mihi Tu dic audacter: & ego post dicam tibi.

DE. Eādem tu dicas mihi, quæ me vis dicere.

NI. At nulla inest mihi confidentia: quomodo

Igitur hoc Euripidicè, & sat comitè eloquar?

DE. Ne mihi, ne (inquam) Isthuc: ne quem scandicem mihi

Hic vendites: sed inveni viam fugæ

Ab hero. *NI.* dic ergo hanc continenter voculam,

Fugiamus. *DE.* age, dico: Fugiamus. *NI.* nunc item

Post Fugiamus dic Trans. *D.* Trans. *N.* rectè admodū.

Nunc, ut pudenda vellicantes assolent,

Remissè primum dic, fugiamus: postea

Illud trans infer, & repete creberrimè.

DE. Fugiamus trans, Fugiamus, Transfugiamus. *N.* an

Non suave hoc? *DE.* per Iovem: nisi, quod præputio

Nunc metuo, propter hoc augurium. *NI.* cur ita?

DE. Nam vellicantibus abscedit præputium.

NI. Optimum igitur factū est nobis præsentibus,

Apud Deorum simulacra alibi procumbere.

DE. Quenam simulacra? an esse tu statuis Deos?

NI. Imo. *DE.* sed quonam argumento hoc edoctus es?

NI. Quia enim Diis invisus sum ultra, quam decet.

DE. Facile hoc mihi persuades. *NI.* Igitur alia via

Ineunda erit. *DE.* vin' tu, ut rem spectatoribus

Exponam? *NI.* non abs re fuerit. sed unum eos

Rogabimus: ut nobis manifestum frontibus

Faxint, an dicta & facta læti comprobent.

DE. Dicam igitur. Est herus nobis irā ferox,

Efor fabarum, biliosus, vir tribu

Pycnensis: morosum difficileque senium,

Surdaltrum: qui superiori novilunio

Emittit Paphlagona conservum cotiarium:

Hominem vaseritimum, delatorem improbum,

Is cum senis mores haberet cognitos,

Cotiarus Paphlago cepit hero subditus

Esse, illi adulari, morem gerere, undique

Assentari: tum insuper in fraudem ducere,

Summis ciorum præsegniis, & hæc loqui:

O popule Atheniensis nunc primum lava,
 Postquam unum iudicasti diem: cibum cape.
 Sorbe vinum, comedere, habet tibi triobolum.
 Vin' cenam apponam tibi 7 post nobis omnia
 Abripuit, quæ nostrum aliquis hero paravera:
 Et gratiam ab illo inivit. Nam cum ego in Pylo
 Massam aliquam pinxissem mihi Laconicam,
 Homo astutissime circumvixit, clanculum
 Sutripuit, & à me pistam apposuit pro sua:
 Nos autem dimover: nec alium finit herum
 Observare, manuque tenens scuticam loream
 Stet, & à populo cenante abaret Rhetoras:
 Canit item oracula: planeque Sibyllaturit.
 Vbi ille illum insipientem conspicit,
 Dolum invenit: nam quotquot eramus in domo,
 Falso calumniatur. Ibi tum nos flagris
 Afficimur: Paphlago circumcursitans petit
 Servos, extertit, munera captat, clamat:
 Videtis' Hylam flagris à me male domitum?
 Nisi me placaveritis, moriemini hodie.
 Nos verò illi damus: sin minus, ab improbo
 Sene hoc pessundati, cacamus octuplum:
 Nunc ergo, mi vir, dispiciamus celeriter,
 Quamnam viâ insistendum, & ad quemnam virum.
 Nt. illam defugiendo, quam dixeram.
 Dæ. Sed ut Paphlagonem res lateat, fieri haud potest,
 Ipsus enim dispicit omnia. Nam pedem alterum
 Habet in Pylo fixum, alterum tenet in foro.
 Et cum tam latis ingrediatur passibus,
 Podex reapse illi est Hiantix, manus
 Vtraque Petiliæ, mens in Clepidum tribu.
 Nt. Ergo optimum, ut moriamur, sed age, tu vide:
 Vt, si moriendum est, moriamur fortissime?
 Dæ. Dic: quomodo? quomodo hoc, sat fortissime?
 Nt. Erit optimum bibere taurinum lapideum.
 Nam mors Themistoclis optatissima omnium.
 Dæ. Non per Iovem, sed fortunæ bonæ merum
 Meracum: an sic consulemus aliquid utile.
 Nt. Vide meracum: ergon' de potu agitur tibi?
 At quid queat ebris consultare utile?
 Dæ. Certè omnino utile, tu homo nugacissime.

Οἶνον σὺ τολμάς εἰς ὅπποιαν κοιδορεῖν;
 Οἶνε γὰρ εὐχρεῖς ἀνὴρ πρὸς κηκκίοντες;
 Οἶρεαι; ὅταν σπίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
 Πλεῖστοι διαπράττειν, νικῶσι θίχας,
 Εὐδαίμονες πν, ἀφελῶσι δὲ φίλους.
 Ἀλλ' ἐξένηκε' μοι ταχέως οἶνε γὰρ,
 Τὸν νοῦν ἔν' ἄρδω, καὶ λέγω τί διεξίειν.
 ΝΙ. Οἶμοι τί ποτ' ἤμεις ἐργάσθ' ἐπὶ σφί ποτῶ;
 ΔΗ. Ἀγαθ'. ἀλλ' ἐνεγκ'. ἐγὼ ὅκατα κληῖσόμεναι.
 Ἦν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταῦτα κατὰ πόσον
 Βυλομαστίων, καὶ γνομισίων, καὶ νοδίων.
 ΝΙ. Ὅτι ταχέως, ὅτ' ἐκ ἐλκὸς ῥέτω ἐνδοθέν,

Κλέπειον τ' οἶνον. ΔΗ. εἰπέ μοι, Παφλαγῶν τί
 ἔρῃ;

ΝΙ. Επὶ πᾶσι λείπας δηαῖσιν ὁ Βάσκανος,
 Ρέγκει μεθύνονταῖσι βύρταις, ὕπνους.

ΔΗ. Ἰ' θινυῶ, ἀκούσιν ἐγκανόξον μοι πολυῶ.

ΝΙ. Σπονδὴ λαβὲ δὴ, καὶ σπείσιν ἀγαθὸν δαίμονος.

Εἴχ', ἔλκε τ' τῶ δαίμονος τῶ Παφλαγῶν.

ΔΗ. Ὡς δαίμον ἀγαθὸς, σὸν τὸ βέλκυμα, ἐν ἐμῶν.

ΝΙ. Εἴπ', ἀντιβόλῃ, τί ὄβρι; ΔΗ. Ὅσον χηκκίον ταχὺ

Κλέφας ἐνεγκ' τῶ Παφλαγῶντος ἐνδοθέν,

Εἴπ' ὡς καθεύδῃ. ΝΙ. ταῦτ' ἅπαντα τῶ δαίμονος;

Δέδοιχ' ὅπως μοι πύξομαι κηκκίοντος.

ΔΗ. Φέρε νυνὶ ἐγὼ μοι τῶ παρῶν ἀγῶ τ' χαῖ.

Τὸν νοῦν ἔν' ἄρδω, καὶ λέγω τί διεξίειν.

ΝΙ. Ὡς μεγάλ' ὁ Παφλαγῶν σπείρειται, καὶ βέγκται!

Ὡς ἔλαδον αὐτ', τ' ἐρεῖν χηκκίον λαβῶν,

Ὅν περ μάχισ' ἐφύλαπτεν. ΔΗ. Ὡς σφόδρα περ,

Φέρε αὐτ', ἐν ἀντηνῶ. σὺ δ' ἐχέον περ

Ανύσας τί. φέρε ἴδω τί ἄρ' ἐστὶν αὐτόθεν.

Ὡς λοιπὸν δὴς σύ μοι τὸ ποτῶν ταχὺ.

ΝΙ. Ἰδὲ, τί τινὲν ὁ χηκκίος; ΔΙ. Ἐτέρων ἐχέον.

ΝΙ. Ἐν ποῖς λογίῃ; ΔΙ. Ἐτέρων ἐχέον.

ΔΗ. Μὴ δὲ. Ὡς Βάσκ. ΝΙ. τί ὄβρι; ΔΗ. Σπὸς τὸ ποτῶν

ταχὺ.

ΝΙ. Πολλὰ γ' ὁ Βάσκος ἐχέει τὸ ποτῶν ταχὺ.

ΔΗ. Ὡς μικρὸν Παφλαγῶν, ταῦτ' ἄρ' ἐφύλαπτεν σφά-

λας,

Τὸν περ σκῆψ' χηκκίον ὀρθοδῶν. ΝΙ. πῆ;

ΔΗ. Ἐν ταῦθ' ἐστὶν, αὐτὸς ὡς δότμου.

Quid? rûne vinum audes calumniariet:

Quasi ad consulrandum nihil afferat boni?

An vino aliquid reperias ad agendum aptius?

Viden' quando bibunt vinû homines, ibi admodum

Ditescunt, causas vincunt, lites obtinent,

Beati fiunt, & jam amicis commodant.

Age effere huc mihi vini veteris congium,

Vt irrigem mentem, & dicam aliquid utile.

NI. Hei mihi, quid acturus es hic cum potu tuo?

DE. Bene agam: effere tu modò, ego decumbâ paululû:

Nam inebriatus, spargam undique ratiunculas,

Sententiotas, & consultatiunculas.

NI. Quàm prosperè evenit, quòd intûs non fui
Deprehensus in furto! *DE.* quid agit Paphla-
go? cedo.

NI. Vbi præstigiator publicata cibaria

Ligurivit, stertit sapinus in corio.

DE. Agè nunc meracum cum strepitu infundas mihi.

NI. Cape hoc libamen, & liba Genio Bono:

Trahe, trahe quæso, libamen Pramnii Dei.

D. O bone Geni, tuum est consilium hoc, non meum.

NI. Dic obsecro: quid est? *DE.* i, aufer Paphlagonis

Oracula furtim, dum intûs dormiat. *NI.* hæccine

Vult Genius? vereor ne Genio potiar malo.

DE. Age, nunc ego mihi ipsi admovebo congium,

Vt irrigem mentem, & dicam aliquid utile.

NI. Quàm valdè pedit & stertit nequam iste Paphla-
go!

Nam non sensit, cùm furtiperem ipsi oracula:

Quæ tamen asservabat plurimum. *DE.* amice optime,

Cedo hoc oraculum, ut legam: tu, quod bibam,

Infunde: propra: sine videam quid insit hic.

O quæ oracula! da poculum mihi ocyus.

NI. En tibi, quid ait oraculum? *DE.* infunde alterum.

NI. Oraculone inscriptum est hoc, infunde alterum?

DE. O Baci. *NI.* quid est? *DE.* da poculum mihi

quam celerrimè.

NI. Multo potu isthic sanè Bacis usus est.

DE. Scelestè Paphlago, hæccine servabas tam diu:

Meruens tuum dete ipso oraculum? *NI.* quid est?

DE. Inest huic chartæ, quonam pacto ipse pereat.

NI. Et

ΝΙ. Καὶ πῶς; ΔΗ. ὅπως, ὁ χεῖνός ἀντικρυς λέγει,
 ὧς φεῖται μὲν συμποσιπώλης γίνεταί,
 ὧς φεῖται ἔχει τ' ἀπόλαυσι τὰ ἀφύματα.
 ΝΙ. Εἰς ἡσίοι πόλιν; τί τοιῦτόθεν; λέγε.
 ΔΗ. Μετὰ τῶν αὐτοῦ ποσειπώλης διδύμων.
 ΝΙ. Δὴ τὴν πόλιν; καὶ τί τῶν χεῖν παθῶν;
 ΔΗ. Καχτεῖν, ὥς ἀνέπερος ἀνὴρ δειλὸς περὶ
 αὐτὸν γῆσι, μὲν τὸ ταῦτ' ὑπόλλυται,
 ἐπιγίνεται γὰρ Ευροπώλης Παφλαγῶν,
 Ἀρπάζει κληράτης, Κυκλοβόρον φανωῖται.
 ΝΙ. Τὸν ποσειπώλιν ἢ αὐτὸν ποσειπώλη;
 ὧς τὸν Ευροπώλη; ΔΗ. ἢ Διῖ; ΝΙ. οἱ μοι δειλῶτες!
 Πόθεν οὖν ἀνέπ' ἔχουσιν πόλιν εἰς μόνους;
 ΔΗ. Ἐπ' ὅσιν εἰς, ἑκάστῳ τέλει ἔχουσιν.
 ΝΙ. Εἴα, ἀντιπάλῳ, τίς ὅστις; ΔΗ. εἴπω, ΝΙ. τὴν Δίαν
 ΔΗ. Ἀλλὰ πόλιν ἔχει, οὐ τὴν ἐξολῶν.
 ΝΙ. Ἀλλὰ πόλιν; ὧς Πισσίδην, τὸ τέχνης;
 Φέρε, πῶς τ' ἀνδρὰ τῶν ἐξολῶν;
 ΔΗ. Ζητῶμαι αὐτῷ. ΝΙ. ἀλλ' ὅδε ποσειπώλης;
 ὧς ἀνέπ' ὅστις, εἰς ἀνέπ'. ΔΗ. ὧς ἀνέπ'
 Ἀλλὰ πόλιν, δειλὸς δειλὸς ὧς φίλτατος
 Ἀλλὰ πῶς σωτὴρ τῆς πόλεως καὶ τῶν φανείων.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Κ'. ΣΚΗΝΗ Β'.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, ὁ καὶ ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ,
 ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, ΝΙΚΙΑΣ.

ΑΛ. Τί ὅστις; τί με καλεῖται; ΔΗΜ. Δειλὸν ἔλθ', ἵνα
 πύθῃ.

ὧς ἀνέπ' ἔχει, καὶ μεγάλως ἀδυναμῶν.

ΝΙ. Ἦ δὴ καὶ αὐτὸς τὴν πόλιν, καὶ τὸν δειλόν;

Τὸν καὶ αὐτὸς ἴδωκεν αὐτὸν, ὧς ἔχει.

Εἰ μὴ τὸν ποσειπώλη καὶ Παφλαγῶνα.

ΔΗΜΟΣΘ. Ἀλλ' ὅστις κατὰ θεῶν φεῖται τὰ σκῆπτρα καὶ
 τοὺς νόμους;

Εἰ μὴ τὸν καὶ αὐτὸς τὴν πόλιν, καὶ τὸν δειλόν.

ΑΛ. Ἦ δὴ τί ὅστις; ΔΗ. ὧς ἀνέπ' ὅστις, καὶ πλείους;

Εἰ μὴ τὸν καὶ αὐτὸς τὴν πόλιν, καὶ τὸν δειλόν.

ὧς ἔχει

NI. Et quomodo? **D.** Modum explicat hoc oraculum
Manifestè: quòd primò stuppacum venditor,
Hic administraturus sit Rempublicam.

NI. Vnus hic est venditor: quid deinde ait? cedò.

DE. Post hunc erit secundus ovium venditor.

NI. Duo jam sunt venditores: & quid alterum

Hunc pati opus est? **DE.** quid? tantisper dominaries

Donec alius succedat ipso nequior.

Sed posthæc interit: nam corii venditor

Iste Paphlago succedit in illius locum,

Homo rapax, vociferator, os Cyclobori habens.

NI. Erat ergo ita in fatis, ut ovium venditor

A venditore corii tolleretur?

Medio? **DE.** nã, per Iovem. **NI.** hei mihi misero
unde adhuc

Vel unus tantum, post existat venditor?

DE. Adhuc est unus, artefretus inclytâ [turgidâ.]

NI. Dic, obsecro, quis est? **DE.** dicamne? **NI.** per Iove-

ven.

DE. istum qui perdet venditor est farciminum.

NI. Fartòrne? pròh Neptune, ars perquam splendida!

Cedò, ubinam istum inveniemus commodè virum?

DE. Queramus ipsam. **NI.** Eccecum ipso in tempore, in

forum

Huc advenit, quasi fato quodam. **DE.** euge optime

Fartor adesdum: huc ades, vir optatissime:

Servator ades nobis, Reique publicæ.

ACTVS I. SCENA II.

AGORACRITVS, qui & ALLANTOPOLA,

DEMOSTHENES, NICIAS.

AG. Quid est? quid me vocatis? **D.** agè huc, ut audias
Quàm vir beatus sis, & quàm prosperè ha-

beas.

NI. Aufer tu mensam ei fartoriam: & Dei

Quale sit oraculum, & quid velit, ipsum edoce.

Ego ibo, & intervissam, quid agat Paphlago.

DE. Agè, tu depone primùm hæc vasa humi: dein

Pronus adora Tellurem, & patrios Deos.

AG. Eccecum: quid est? **DE.** ô re fœlicem, ô divitem!

O qui, hodie nullus: cùm sis, eras maximus eris!

O dux

ὧς ἤνδ' Αβλυμένων ταχέϊ τ' ὀδαιμόνων!

ΑΛ. Τί μ' ἔρχαθ' ἐπλυόντων τὰς κοιλίας,

Πωλέν τε τῶν ἀλλαντικῶν; ἀλλὰ καταγέλας;

ΔΗ. Ὡς μῆνερ, ποίας κοιλίας; δεῦρο βλέπε.

Τὰς σίχας ὄρας γὰρ ἤρδ' ἐπ' ἑλαῶν; ΠΑ. ὄρω.

ΔΗ. Τάτων ἀπάντων αὐτός ἀρχέλας ἔσσι,

Καὶ τ' ἀγορεύει, καὶ ἤνδ' λιμῶν, καὶ τ' ποντικός.

Βυλὴν πατήσας, καὶ σφαιτὴν ἐς κλαυθυσί.

Δήσας, φυλάξας, ἐν Πρυτανείᾳ λαικίους.

ΑΛ. Ἐγὼ; ΔΗ. σὺ μὲν ποῖ, καὶ δέ ποτε πᾶσι θ' ὄρας.

Α' λ' ἐπανέβηθι καὶ πρὶ τὰ λείον τοῦτο,

Καὶ κάπερ τὰς νύκτας ἀπάσας ἐν κύκλῳ.

ΑΛ. Καθεσθῶ. ΔΗ. τί σε ταῦτ' ὑπέριξα, καὶ τὰς ἐλά-
σεις;

ΑΛ. Ἐγὼ γε. ΔΗ. πῶς οὖν ἐμεγάλως ὀδαιμονέης;

Ἐπὶ νύκτ' ἐφ' ὀφθαλμῶν παρὰ βάλαν' εἰς Κασίαν

τὸν δέξιν, τ' ἄλ' ἐπ' ἔργον εἰς Καρχηδόνα.

ΑΛ. Εὐδαμονόσω γ', εἰ διαστροφῆς μεμνη;

ΔΗ. Οὐκ, ἀλλὰ διὰ σέ ταῦτα πάντα πόνοναται.

Γίνε γὰρ, ὥς ὁ χητισμός ἐπὶ σὺν λήρῃ,

Ἀνὴρ μέγιστος. ΑΛ. εἰπέ μοι, καὶ πῶς ἐγὼ,

Ἀλαντοπάλκας εἶμι, ἀνὴρ γλυπτομυμ;

ΔΗ. Δι' αὐτὸ γὰρ τοι τὰ τε καὶ γλυπτομέγας;

Ὅπῃ ποιεῖς, καὶ ἐξ ἀγορεύει, καὶ θεασύς.

ΑΛ. Οὐκ ἄξιόν' ἐγὼ μαντ' ἰχθύσι μέγα.

ΔΗ. Οἱ μοι, τί ποτ' ἔειπ' ὅτι σάντ' ἐφ' ἄξιον;

Ἐμνεῖδ' ἐμὲ τί μοι δοκεῖσαν τῶν καλῶν.

Μῶν ἐν καλῶν εἰ καὶ γὰρ τῶν; ΑΛ. Μὰ τῶν θεῶν.

Εἴ μ' ἐν πονηροῦ γ'. ΔΗ. ὡς καὶ εἰς τὴν τύχην;

Οἷον ἀέπῳ θάς ἀγαθὸς εἰς τὰ πονηρήματα!

ΑΛ. Ἀλλ' ἔρχαθ', ἰδέε' ἐκ σπικύλου ὅστις τι μεμν.

Παύω γρημμάτων, καὶ ταῦτα μὲν τοι κακὰ κακῶς.

ΔΗ. Τὰ τί σε μόνον ἔλεαφεν, ὅτι κακὰ κακῶς;

Ἡ δ' ἡμετέραν γὰρ ἐπὶ τοῖς κακῶν;

Ἐπ' ὅτι; ἀφ' ὧν καὶ ἐξ ὧν καὶ τῶν τρόπων;

Α' λ' ὅτι; ἴδ' ὅτι καὶ βδελυροῦ. ἀλλὰ μή παρῆς,

Ἐπὶ τῶν καλῶν ἐν τοῖς λογίοις τοῖς θεοῖ.

ΑΛ. Πῶς δ' ἴσται φύς ὁ χητισμός; ΔΗ. ὅτι νύ τ' ὄρας,

Καὶ ποικίλως πως, καὶ σαφῶς ἢ ἢ γλυφίως.

Α' λ' ὅτι; ὅπου μὲν ἡ βυρσαίτης ἀγρυπνεῖ καὶ

Γαμνηλῆσι δράκοντα καὶ λευκὸν αἶμα τοπώτων.

O dux Athenienſium feliciſium!

AG. Cur non ſinis me abluere hos ventriculos, & hæc
Farcimina vendere? quid me habet deſpectui?

DE. Quos ventriculos, tu fatue? huic ad me reſpice.

Viden? hos populi ordines? *A.* video ſanè. *D.* omnium

Tu horum dux & princeps eris, fori, pnycis,

Et portuum: ſenatum calcabis: duces

Confringes: vincies, vinctos cuſtodies:

In Prytanéo ſortum accubabis molliter.

AG. Egon? *DE.* tute ergo: necdum vidisti omnia:

Verùm conſcende menſam iſtam fartoriam,

Et inſulas circum circa omnes diſpice.

AG. Video. *DE.* quid? emporia, & naues onera-
rias?

AG. Video. *DE.* quomodo igitur non habeas optimè?

Nunc oculum dextrum detorque hinc in Cariam,

Siniſtrum verò iſthanc verſus Carthaginem.

AG. An fortunatus ero, ſi oculos diſtorſero?

DE. Non, ſed per te vendentur iſthæc omnia.

Fies enim, ſicut vult hoc oraculum,

Vir maximus. *AG.* dic obſecro, quo pacto ego,

Qui fartor ſum, vir poſſim fieri maximus?

DE. At propter hoc ipſum fies vir maximus.

Quòd malus es, & audax, unusque è foro.

AG. Ego memet indignum iudico, qui ſum potens.

DE. Eheu, quid hoc rei, quòd te indignum eſſe ais?

Vidère mihi aliquid conſcire tibi boni.

Utrum è bonis ac probis? *AG.* non per Deos:

Ego ſum malorum unus. *DE.* felicem te virum!

Quantum igitur adiumenti ad agendas res habes?

AG. At ego (vir bone,) nullam artem didici Muſi-
cam,

Præterquàm literas, & malè quidem has malas.

DE. Et hoc nocuit tibi unicè, quòd malè malas.

Nam nihil ad doctos pertinet Reſpublicæ.

Nihil ad probos, ſed ad impuratos & rudes.

Modò ne ſpernas, quæ Dii dant tibi in oraculis.

AG. Quid igitur ait oraculum? *DE.* bene per Deos.

Nam veris & perſpicuis ambagibus editum eſt:

„ Verùm ubi roſtro ales rapier Coriarius unco

„ Sanguinis hauſtorem crudi, ſtupidumq; Draconem;

„ Tunc

„ Δὴ τότῃ Παφλαγόνων μὲν δόλοισι καὶ ἡ σφοδρῶς ἀλμυρῶν
 „ Κοιλιοπώλει πρὸ τοῦ μεγάλου κούρου ὁπάζει,
 „ Αἶκην μὴ πωλεῖν ἀλλὰ νῦν τις μάλλον ἔλκωνται.
 ΑΛ. Πῶς οὖν ποιεῖς ἐμὲ παύειν ὅσον ἀναβίβασκέ με.
 ΔΗ. Βυροσάειτος μὲν ὁ Παφλαγὼν ἔσθ' ἐπισσί.
 ΑΛ. Τί δ' ἄβυροσάειτος ὅστις. ΔΗ. αὐτὸς πᾶσι λυγρὸς
 ὅπ' ἀγκυλαῖς καὶ χερσὶν ἀρπάζων φέρεται.
 ΑΛ. Ὁ δ' ὄρακων ὅστις τίς; ΔΗ. τὸ τοιοῦτον φανίσταται.
 Ὁ δ' ὄρακων γὰρ ὅστις μακρὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ πῦρ μακρὸν.
 Εἴθ' ἀμειβομένης ὅστις ὅστις, τ' ἀλλὰ καὶ χῶ δ' ὄρακων.
 Τὸν οὖν ὄρακων τὰ φησὶ καὶ βυροσάειτος,
 ἢ δὴ κεκοιμήσθαι αἶμα καὶ θάλασσαν λόγους.
 ΑΛ. Τὰ μὲν λόγους ἀκράτεια με θωμάζει ὅτι ὅπως
 Τὸν δὴ μιν οἷός τ' εἶμι ὅστις ἐπὶ τὴν ἐργασίαν.
 ΔΗ. Φωλὸς τὰ τὸν ἔργον· ταῦθ' ἀπερπεῖς, πῶς οὖν
 Τὰς ἀκράτειας καὶ χῶ δ' οὖν ὁμοῦ τὰ πράγματα
 Ἀπαντα, καὶ τὸ δὴ μιν αἰεὶ πορρωτοῖς,
 ὅτι πολλὰ καὶ ἄνθρωποις μακροῖς.
 Τὰ δ' ἀλλὰ σοὶ πορρωτοῖς ἐστὶ δυνάμεις.
 Φωνὴ μικρὰ, γέροντας καὶ ἀνθρώπους.
 Εἴθ' ἀπαντα τὰ πορρωτοῖς ἐστὶ πολιτείας, ἀλλὰ οὐ.
 Χρησμοὶ τε συμβάλλουσιν, καὶ τὸ Πυθικόν.
 Ἀλλὰ σιφανὲς καὶ σπινθὴρ τῆς Κοιλέτης,
 Καὶ πᾶσι ἀμυνεῖ τὰ ἄνδρα. ΑΛ. καὶ τίς ἐξ ὑμῶν
 Γενέσεται μοι; καὶ γὰρ οἱ τε πλάποι
 Διδάσκουσιν αὐτὸν· ὅτι πᾶσι βδύλλει καὶ λῶς.
 ΔΗ. Ἀλλ' εἰσὶν ἰππῶς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιν,
 Μισοῦντες αὐτὸν, οἱ κοινὸν ἔχουσιν.
 Καὶ τὸ πολιτικὸν οἱ καλοὶ τε ἀγαθοὶ,
 Καὶ τὸ δεινὸν ὅστις ὅστις δεινός.
 Καὶ γὰρ μετ' αὐτοῦ καὶ θεὸς ξυλλήψεται.
 Καὶ μὴ δέδωκεν, ἀλλὰ γὰρ ὅστις ἐξ ἡμετέρων.
 ὅτι τὸ δεινὸν αὐτὸν ὅστις ὅστις.
 Τὸν σκωλοποιὸν εἰς τὴν αἰσάντων γε μὴν
 Γνωστὸν τὸν δεινὸν δεινὸν δεινόν.
 ΝΙ. ὅτι ἀκακοδαίμων! ὁ Παφλαγὼν ἐξέρχεται.

„ Tunc & Paphlagonum muræ allia mista peribunt
„ Et Deus ingentem factoribus addet honorem :

„ Si modò non populo sarcimina vendere malint.

AG. Quid hæc ad me strinent: age edoce, ut sciam.

DE. Alei quidem corarius est hic Paphlago.

AG. Quid uncus rostro? DE. idem: quia vncis un-
guibus

Aufert rapitque. AG. sed quid draco? DE. manifestum
id est.

Draco est oblongum quiddam: & sarcimen itidem

Oblongum: at sanguinem bibit hoc: ut & Draco.

Dicit igitur à Dracone aquilam corariam

Superatum iri, nisi is se inescari sinat.

AG. Oraculum quidem hoc ablanditur mihi.

Sed hoc miror, qui ego possim præesse populo.

DE. Nullo negotio: nam ea, quæ nunc agis, age:

Involue res omnes, perturba omnia,

Quidvis simula apud plebem, blandiendo ei,

Et verbulis demulcendo coquinariis.

Insunt tibi alia multa, quæ ad populum valent

Conciliandum: vox fœda, ingenium improbum:

Tum rerum item peritus es forensium:

Habes omnia, quibus indiget Respublica:

Et bellè Pythicum convenit oraculum.

Sed age, indue coronam, & liba Coalerno,

Hunc ut hominem oppugnes. A G. & quis erit mihi

Adjutor? nam opulenti metuunt istum virum;

Et pauperes eum extimescunt admodum.

DE. At mille sunt equites, viri per quàm boni:

Qui oderunt ipsum: hi tibi promptam ferent opem:

Nec non & civium quotquot frugi ac boni:

Tum spectatorum quisquis vir [exstat] probus:

Etego unà cum ipsis, & opem Deus ipse afferet.

Modò ne metuas: nam qui repræsentatur hic,

Non est ipsus: quia præ metu, nemo potest

Ex his trionibus illum exprimere: sed tamen

Facile agnosceretur. Nam theatrum industrium est

N. s. Hei mihi misero! foràs egreditur Paphlago.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ᾧ. ΣΚΗΝΗ γ'.

ΚΛΕΩΝ, ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, ΧΟΡΟΣ,

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Ὅτι μὰ τὸν δῶδεκα θεῶν χαίρετετοι,
 Ὅτι πῆ τι τὸ δῆμι ξυμῶμεντον πάλῃ.
 Τετὶ τί δρᾷ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον;
 Οὐκ ἔστι ὅπως ἢ Χαλκιδίαις ἀφίστατον.
 Απολείδην, ὅσο θανείδην ὅ μιν ῥαίτω.

ΔΗ. Ὅτις, τί φῶμε, ἢ μέρεις αὖ γυνάδα
 Αλλαντοπώλαι; μὴ πορθεῖς τὰ πρῶτα.
 Ἄνδρες ἵππῳ παρὰ γινέσθῃ· νυῖ ὁ κμηρὸς ὦ Σίμων,
 ὦ Παισίππ', ἐκ ἱλάτε πορὶ τὸ δεξιὸν κίερας;
 Ἄνδρες ἐγὼς, ἀλλ' ἀμύνε, καὶ παρὰ γινέσθῃ πάλιν,
 Ὅ κεν ἰρτὸς δηλὸς αὐτῷ, ἢς ὁ μὲν πορθεῖ μῦθον.
 Ἀλλ' ἀμύνε καὶ δῖον καὶ χυβίλῳ αὐτοῦ ποῦ.

ΧΟ. Πῶς αὖτε τὸ πανῶρον καὶ παρὰ γινέσθῃ,
 Καὶ τελώνην, καὶ τᾶρα γὰρ, καὶ χάρυδον ἀπαγῆς,
 Καὶ πανῶρον, καὶ πανῶρον. πολλάκις γὰρ αὐτῷ ἔρῃ.
 Καὶ γὰρ αὐτῷ πανῶρος πολλάκις τὸ ἡμέρας.
 Ἀλλὰ πῶς καὶ δῖον καὶ τᾶρα γὰρ, καὶ χυβίλῳ,
 Καὶ βελύπῃ καὶ γὰρ ἡ κῆς, καὶ πικρὸς βόας.
 Εὐλαβῶ, μὴ κούρῃ σε καὶ γὰρ οἷον τὰς ὁδῶς,
 Ἀσπὲρ Εὐκράτης ἱφθίμου δὲ τὸν κρηπίων.

ΚΛ. Ὡς γὰρ ἡλιασῶν, φερόμενος τριμῶν,
 Ὡς γὰρ βόσκου, καὶ κρηπίως καὶ δίκῃ καδῆς,
 Παρὰ γινέσθῃ, ὥς αὖ ἀνδρῶν τὸ πῶμα ξυμῶ-
 μετον.

ΧΟ. Ἐν τῷ πῶμα, πῶμα τὰ κοινὰ, πῶμα λαχρῖν, καὶ πῶμα,
 Καὶ πῶμα τὰς σπείρων τὸν ὑποδωμῶν σκοπῶν,
 Ὅτις αὐτῷ αὐτὸς ὄν, ἢ πῶμα, ἢ μὴ πῶμα.
 Κῆν πῶμα αὐτῷ γινῶς ἀπὸ γινῶν ὅτι καὶ κρηπίως,
 Καταγαγόντες Χερρόνησον διαβαλὼν ἀγκυράς.
 Εἴτ' ὅσοις γὰρ αὐτῷ, αὐτῷ ἐπεκολλήσας.
 Καὶ σκοπῶν γὰρ τὸ πῶμα ὅτις ὄν ἀμνοκῶν,

ἰλός

ACTVS I. SCENA III.

CLEON, DEMOSTHENES, CHORVS, AGORACRITYS,
ſeu Allantopola.

AT non gaudebitis per duodecim Deos:
Quòd dudum conjuraſtis in plebem. quid hoc
Agit Chalcidicum poculum? non eſt, uti
Non ad defectionem impellatis populum
Chalcidicum. pereatis, moriamini, improbi.

DE. **H**Eus tu quid fugis? hem factor, non manebis
hic?

At quaſo te factor, ne prodas negotium.
Viri equites aſte, nunc appetit occaſio: ò Simo,
O Panæti, cur non ad ſiniſtrum cornu ſectitis?
Huc propè aſte viri. tu dimica & revertere ocyus.
Pulvis manifeſtè excitatur, ut unà iſtis properatibus.
Agè propugna, perſequere: in fugam ipſum actum
conjice.

CH. **C**æde cæde verſipellem, copiarum equeſtrium
Hoſtem, publicanum, barathrumque & rapi-
næ gurgitem:

Verſipellem, verſipellem. (ſæpe hoc repetendum pu-
to:

Nam ſæpe hic erat uno verſutus die.) feri, feri,
Perſequere ipſum, ex terre, cõturbæ; averſatur nos enim.
Immine illi, clamita: cave, ne effugiat: Nam vias
Novit, quibus effugit Eucrates recta ſub furfures.

CL. **O** Trioboli vos contribules, iudices ſenes,
Quos ego paſco, æqua & iniqua clamitans,
opem mihi

Ferte, ſubvenite mihi, qui à conjuratis verberor.
CH. Merito: quia Rempub. prius devoras, quàm ac-
cipis:

Et ſcui geus cum ſis, quoſcunque reos vides, premis,
Quicunque illorum eſt crudus, ſeu ~~pepo~~, ſive non
pepo.

Tum ſi noras ſimplicem & oſcitantem ex ipſis quæ-
ſiam,

Hunc tu è Cherrhoneſo eductum, & oppreſſum ca-
lumniis,

Supplantàſti, & averſo humero deglutiviſti: ſed &
Cives obſervas, qui ſimplices ſunt, quiq; divites,
Atque

Πλέπος, κ' μὴ πονηρός, κ' τρέμων τὰ πρόμαχα.

ΚΛ. Ξυποπικέσθι ὑμεῖς, ἐγὼ δ' ὦ νδρες δι' ὑμᾶς τὸ
πρόμαχον,

Ὅ'π'ι λέρην γνώμην ἔμελλον, ὥς δ' ἴκαμην ἐν πόλει

Ἐ'σάνην μνημεῖον ὑμῶν ὅτιν, ἀνδρείας χάριν.

ΧΟ. Ὡς δ' ἄλαζών, ὥς δ' ἐμὰδ' ἴσθης, εἰδὲς, δι' ὡς ἴκ-
ται,

Ὡς ἄσπερ γέροντας ἡμᾶς ἐκκαταλικοῦσε.

Ἀλλ' ἐάν ταύτῃ γινικᾶ, ταυτὴ πεπληξέσθ'.

Ἦν δ' ὑποκλήσθ' ἡ δ' ἴδου, πρὸς σκέλος κυρτῶσθ'.

ΑΛ. Ὡς πόλις κ' δῆμι, ὅς οἶον θύεσθαι γαστρίχομα.

ΧΟ. Καλὴ κερχας, ὅσπερ αἶψ' ἢ πόλιν κατασφύγεις.

ΑΛ. Ἀλλ' ἐγὼ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γὰ πρῶτον τρέφομαι.

Ἀλλ' ἐάν μόνον γινικᾶς τῇ βοῇ, πύωλλος εἶ.

Ἦν δ' ἀναδέσθαι παρέλθης, ἡμῶς τερος ὁ πυραμῆς.

ΚΛΕΩΝ. Τυτονί τ' ἀνδρ' ἐγὼ δεικνύμι, κ' φῆμι ἔξ-
χιν

Τῶσι Πιλοπονησίον τεύχεσσι χαλκιδεύματα.

ΑΛ. Ναί, μὰ Δία, κἄγω γὰρ τῶτον ὅτι κενὴ τῇ κοιλίᾳ

Ἐ'σθ' ἄμα ἰσθ' ἐς τὸ Πρυτανεῖον, εἴτα πάλιν ἐκθεῖσθαι.

ΔΗΜ. Νῆ Δι' ἐξαγαγόν γε τ' ἀπὸρρηθ', αἶμι ἄρτι, κ'
κρίας,

Καὶ τέμενος, ὅ Περικλῆς ἐκ ἡξιάδῃ πάποτε.

ΚΛ. Ἀποθνήσκον αὐτίκα μάλα.

ΑΛ. Τεῖπλὰ Σίον κεκέρχομαι σε.

ΚΛ. Καταδοήσομαι βίων σε.

ΑΛ. Κατακέρχομαι σε κέρζων.

ΚΛ. Διχαλῶ σ', ἐάν σε κερχηγῇ.

ΑΛ. Κυνοκοτήσω σε τὸ ἴδιον.

ΚΛ. Περιλάσ' ἀλαζονείας.

ΑΛ. Ὑποτεμῶμαι τὰς ὁδὸς σου.

ΚΛ. Βλέψον εἰς ὅμ', ἀσκαρδάμυκτος.

ΑΛ. Ἐ'σθ' ἄμα ἰσθ' ἐς τὸ Πρυτανεῖον.

ΚΛ. Καθ' ὁδόν σου, εἴπ' ἡμέτερος.

ΑΛ. Κοπρὸς φορήσω σ', εἰ λαλῶς.

ΚΛ. Ὅ' μολογῶ κλέπτειν, σὺ δ' ἐχίς.

ΑΛ. Νῆ τ' Ἐρμῶ τ' ἀγορεύων.

Atque haud improbi, & qui maximè abhorrent à ne-
gociis [litium.] (pulo,

CL. Vos unà in me insurgitis, ego verò propter vos va-
qui sententiam dicturus fueram, quòd iustum sit hac
Erigere in urbe monumentū vestri, ob fortitudinem.

CH. Hominem verberonem & arrogantem; vide sis,
quomodo (nat.

Se inlinuet: quasi qui senibus nobis os penitus subli-
At si illi hoc modo vincat, eodem mox verberabitur;
Sin huc declinauerit, crus impinger lævissimè.

CL. O utos, ô plebs, à quibus ventrem percuti or feris!

CH. Etiam clamitas; urbem qui nostram semper de-
struis?

A G. Ego verò te, cum hoc clamore, primus conjici-
ciam in fugam.

CH. At si illum vincas clamore, triumphum duces
Musicum;

Sin superes ipsum impudentiā, nobis placenta eris.

CL. Hunc ego virum dico, & demonstro, clam trice-
mibus

Peloponnesiorum efferre iuscula & cibaria.

AG. Ita per Iovem: & ego dico, quòd hic ventre va-
cuo solet

Ingressi Prytaneum: post autem pleno rursus egredi.

DE. Per Iovem. Nam cum pane atque carne, inde ar-
cana extulit,

Et frustra, quibus neq; Pericles dignus iudicatus est.

CL. **M**alè omnes illic peribitis.

AG. Ego triplò plus clamitabo.

CL. Ego magis clamabo, clamans.

AG. Ego magis strepam strependo.

CL. Ducem ego te calumniabor.

AG. Tibi dolabo terga flagris.

CL. Tibi superbiam hanc revellam.

AG. Ego vias tibi obstruam omnes.

CL. Respice huc ad me inconniventer.

AG. Et ego sum in foro educatus.

CL. Malè peribis, si quid hiscas.

AG. Malè linere, si loquaris.

CL. Fateor esse furem: an & tu?

AG. Ne per Mercurium forenssem,

Rejero,

Καὶ πορκῶ γὰρ βλεπόντων.

ΑΛ. Ἀλλότρεα τοίνυν σφίξῃ.

Καὶ σὲ φανὸς τοῖς Πρυτάνεσιν,

Ἀ' λικυπύτης τ' θεῶν ἰε-

ρῆς ἔχοντα καλίας.

ΚΟΡΩΝΙΣ.

ΧΟ. ^{μιαρὲς καὶ βδελυρῆς,}

Ὡς καὶ κακοῦκτα, τ' σὲ δράκας

Πᾶσα μὲν γὰρ πλῆξ,

Πᾶσα δὲ ὀκνησῖα,

Καὶ τέλει καὶ γραφαί,

Καὶ δικασθεῖ, ὡς

Βορβοροτάραξι, καὶ

Τίμῃ πάλιν ἀπασαν ἡ-

μῶν ἀνατιτυρσάκας.

ΣΤΥΣΤΗΜΑ.

Ο' σπεῖν μὲν τὰς Αθῆνας ἐκκαθάφικας βοῶν,
Κἀπό τ' περὶ τῶν ἀνάντων τῶν πατρὸς θυνοσυκοῦν.

ΚΛ. Οἶδ' ἐγὼ τὸ πρῶτον κατὰ τὸν ὅδον, ὅθεν πάλαι κατήντη.

ΑΛ. Εἰ δὲ μὴ σὺ γ' οἶδαι κατὰ τὴν ἐμὴν ἐγὼ χαρδύμην.

Ο' σπεῖν ἀποτέμνων ἐπὶ τῇ δέρμει μοχθηρὰ βοῶς

τοῖς ἀγροῖκοισι πατέρων. ὡς τε φάμεσθαι περὶ

καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, μετ' ὅν ἦν δυοῖν δοχμαῖν.

ΔΗ. Καὶ γὰρ Δία, καὶ μὲν τὰ τ' ἔδρασε τὰντ', ὡς τε κατὰ γί-
λων

Πάμπολιν τοῖς δημότοις καὶ τοῖς φίλοις παρεχέσθην.

Περὶ γὰρ τῶν Περρυσίων, ἐνεον ἐν τ' ἐμβάσιν. ΚΟΡΩΝΙΣ

ΧΟ. Ἀ' εἰ δὲ τ' ἐκ ἀπὸ ἄρ-

χῆς ἐδύλας ἀνέ-

δειαν, ἡμῶν μὲν

Προσατὶ τ' ῥητὸν

Ἡ' σὺ περὶ τῶν ἀμείλιχς τῶν ἐν τῶν τῶν κατὰ τὴν

Προσὸς ὧν ὁ δὲ ἰπποδάμειος δὲ δαμόμοιο.

Α' καὶ ἐφάνη τῶν ἐπερὶ πολὺ

Σὺ μὲν τῶν ἐπερὶ με χαίρην,

Ο' καὶ παύσῃ καὶ ἀνάσσει, δηλὸς ἐστὶν αὐτόθεν,

Ἡ' πανουργία τε, καὶ δράσῃ, καὶ καθαικιδύμασιν.

Α' καὶ τῶν τῶν ἐπερὶ, ὅθεν πρὶν εἰσιν ἀνδρες, οἱ πρὶν εἰσιν,

Νῶν

Peiero, visus licet sim.

CL. Ergo tu alienas sapis res:
At referam ego Prytanibus,
Non decimatos te Deum sacros
Possidere ventriculos.

CORONIS.

CH. O Nebulo, digne odio:
O clamator: audacia

Hac tuâ omnes plagæ,
Concio omnis, tabu-
læ atque portoria,
Et tribunalia

Plena sunt: ô fimo

Qui malè coinquinās

Omnia, & urbem eruis:

SYSTEMA.

QV. nostras Athenas obtudisti tot clamoribus,
Quasi piscator, è specula procul observans porto-
ria.

CL. Novi ego, unde i si hæc consuta sint jam dudum
omnia.

AG. Nisi tu sutelas nosti, neque ego intestina novero.
Quippe tu vendebas dissectum corium mali bovis.
Agricolis astutè. Nam cùm appareret spissū & solidū,
Antequam unum esset diem calcatum, ultra palinos
duos

Extenuabatur. De. sanè hoc modo & mecum egit, per
Iovem,

Magnam ut nuper amicis civibusq; risum moverim.
Nam priusquàm in Pergasis essem, natibam in cal-
ceis.

CORONIS.

CH. Nonne primò statim
Impudentiam tuam ex-

ercuisti, quæ unica

Omnium est dux rhetorum.

Hactu fretus, fructuosos decerpis nunc hospites,

Cùm sis prator: Hippodami verò similitudinem

Insolentiam vident, ferè liquefcit lacrymis.

Verùm equidem modò vir sceleratior

Te, subito exorients, refecit me,

Qui te compescet, & adest: & hic præclarus autor est
in dolis, audaciâ, atque in assentationibus.

Age tu, qui illic nutritus es, unde viri sunt, qui qui-
dem sunt,

N

Nunc

Νυν διῆξι, ὡς ἔδεν λέγει, τὸ σωφρόνως τραφῆναι.

ΑΛ. Ἐγὼ μὲν ἀπέσταθ', οὐδὲν ἔστιν ἔτι σὺν πολίτῃς.

ΚΛ. Οὐκ αὖ μ' ἐάτης; ΑΔ. μά Δί', ἔπει καὶ γὰρ ποτὶς
εἶμι.

Α' Μ' αὐτὸ, καὶ τὸ πρῶτον εἶπεν, ὅτι διαμαρτυ-
μαί.

ΧΟΡΟΣ. Εάν ὃ μὴ ταύτῃ γ' ὑπέκη, λέγ' ὅτι κακὸν ποῖ.

ΚΛ. Οὐκ αὖ μ' ἐάσεις; ΑΛ. ἐμὰ Δία, ΚΛ. νῦν μὰ Δία.
ΑΛ. μὰ τὴ Πρωτόθεῳ.

ΚΑ. Οἱ μοι, διαβράχισμα. ΑΔ. καὶ μὴ ἐγὼ σ' ἐπαρ-
τω.

ΧΘ. Πάρες πρὸς τὸ θεῶν αὐτῶ διαββαλῆναι.

ΚΛ. Τῷ κ. πεποιοῦς, ἀξιοῖς ἐκὼς λέγειν ἐναντία,

ΑΛ. Ο πῦ λέγειν οὐκ ἔστι καὶ γὰρ, καὶ καρυκκοποιεῖν.

ΚΛ. Ἰδὲ λέγει καὶ ἄν' οὐ π. παρὰ μ. παρὰ π. π.

Ω' μετατόρικτον παρ' α λαβών, μεταχρείται ο χησός.

A' κ' οἷα ὁ μοι πεπονθέναι δοκεῖς; ὅπως τὸ πλῆθος.

Εἰς τὰς διὰ τὸν εἶπας δὲ, ἔτι καὶ μετὰ τὴν,

Τὴν νύκτα θρυλλῶν, καὶ λαλῶν ἐν τῇ ὁδοῖς σεαυτῇ,

Υ' ὁμοῖο τε πάντων, καὶ πεδαικνύς, ἔδον φίλος τ' ἀγίων,

Ως δὲ διωκτὸς ἐστὶ λέγειν, ὦ μῦθε τῇ αἰσίας!

Γίδαι σὺ πῶνων ἢ πῶλιν πεποίηκας, ὥς ἐτιμῇ

ἡ' πὸ σδ' μηνιαία τε καὶ τεγλωπί (υδρὼς) σιωπᾶν;

ΚΑ. Ε' μοι γὰρ ἀντίδηκας ἀνθρώπων τίν'; ὅστις βλάψῃ

Θυρωεῖα δερμά καὶ ταφύων, κατ' ὀλίπων ἀκροῦ

Οὐκ ἔστι γὰρ ἀποστολὴ τοῦ ἐν Πύλῳ γραπτοῦ

ΑΛ. Εἰ γὰρ δὲ γ' ἑὸν σπον βοὸς, καὶ κοιλίαν ὑεία

Καπεθευθίσας κατ' ἐμπόρον τ' ἰωμόν ἀναπόνητος.

Δακρυῖν τῶν ὀφθαλμῶν. καὶ Νίχιαν ταραξέω.

ΧΟ. Τὰ μὲν ἄλλα μὲν ἔρεζας λέγων· ἐν δὲ ὁ πορσίειται

τῶν ~~ἁγίων~~ μαρτύρων, ἐπὶ μόνος τῷ ζωὴν ἐκβοήσεις.

Α' Μ' ἐλάττωσεν ὕψι καταναγών, Μιλησίης κλονήσας.

Α' λ' α' χελιδνας εδηδοκας, ανητισμα μίτα
λα.

ΚΛΕΩΝ. Εἰ γὰρ οἱ ἐπεισιπιδῶν γε ἡ Βουλὴ βία καὶ
πίσω.

ΑΔ. Ε'

Nunc ostende, ut pro nihilo hic ducat, esse probè educatum.

AG. ENimverò audite, hic qualis sit civis, quàm modestus.

CL. Non tu fines ine? *AG.* non hercle, quando & ego vir malus sum.

At de hoc ipso primùm pugnabo, uter prior loquatur.

CH. Si tibi nolit cedere, dic tu, quòd & ipse vir malus sis.

CL. Non tu me jam fines? *AG.* non, per Iovem. *CL.* imò per Iovem. *AG.* non,

Per Neptunum. *CL.* hei mihi, disrumpar. *AG.* ego certè haud te sinam illuc.

CH. Sine, obsecrò, ipsum, ut disrumpatur. *CL.* tu quàm arte fretus,

Audeas mihi contradicere? *AG.* quia dicendi peritus sum, & condimenta novi condire optima. *CL.* tunc peritus

Dicendi? pulchrè igitur, si quod negotium involutum

Tibi incidat, tu acceptum per quàm comòdè explicabis.

Sed scin' quid accidisse tibi putem? quod imperitis.

Si controversiolam benè dixeras contra inquilinum,

Noctem susurrando, & tecum in viis demurmuràdo,

Aquam bibendo, & deferendo & affligendo amicos;

Ibi te disertum credebas. ò stulte, quæ hæc fatuitas?

AG. Tu verò quidnam fecisti bibendo civitatem,

Quæ garrulitate tuâ turbata cogitur tacere?

CL. Tunc' quenquam hominem opposueris mihi? quæ

simul ac devorato (meraci,

Thynni offam calidam, & vini congium ebibero

Omnes calumniabor in Pylo duces. *AG.* ego autem

Simulac omasum bubulum, & ventrem comedero

suillum,

Et illotis manibus epotaverò jus esculentum:

Guttur præcidam caustidicis, & Nicæam commovebo.

CH. Quæ dicis, omnia placeant: hoc unum non

probat:

Quòd solus exsorbiturus es jus illud esculentum.

At non Milesios movebis, si vores labraces.

AG. At lateribus voratis, etiam mercabor metalla.

CL. Ego verò insultans, vi conturbabo hunc senatum.

ΑΛ. Εἰ γὰρ ὅτι κινήσω γέ σου τ' ὡροκτ' ἀντὶ φύκης.
 ΚΑ. Εἰ γὰρ δὲ τ' ἐξελῶ σε τῇ πυγῇ θύραζε κύβδα.
 ΧΟ. Νῦν τ' Προσφῶ, κέ μὲ γδ', ὡς πρὶ τῷτον ἑλκῆς.
 ΚΑ. Οὐδὲν σε δῖπῳ τῷ ἔλῃ.
 ΑΛ. Διάξωμαί σε θειλίας.
 ΚΑ. Ἡ Εὐρύσαι σε θρανῶσε.
 ΑΛ. Διεφ' σε θύλακον κλοπῆς.
 ΚΑ. Διαπατήλαθ' ἰθὺς χαμαί.
 ΑΛ. Περικόμματ' ἐκ σὺ σκιδάστω.
 ΚΑ. Τὰς βλεφαρίδας σε πᾶσι πᾶ.
 ΑΛ. Τὸν προγυρεῶνά σε κτ' ἡμῶ.
 ΔΗ. Καὶ νῦν Δὲ ἐμβολόντες ἀν-
 τὴν πᾶσι πᾶσι μαχέκῳς
 Εἰς τὸ σόμ', εἴτα γ' ἐνδοθεν
 Τὴν γλῶτταν ἐξείχοντες ἀν-
 τ' σκεφόμεθ' ἐν κἀνδορκῶς
 Κεχνηότες.

ΚΟΡΩΝΙΣ.

Τὸν ὡροκτ', εἰ χαλαζᾷ.
 ΧΟ. Ἡ Νῦν ἄρα πυρὸς γ' ἔπεσε θερμότερα,
 Καὶ λόγων ἐν πόλῃ

Τῶν ἀντιφῶν ἀναιδέστεροι.

Καὶ τὸ ὡροκτ' ἐκ τῇ φλαύρῃ ὤδ'.

Α'λλ' ἐπιθετὴ γ' ὑβρίσει,

Μηδ' ἐν ὀλίγον σόει.

Νῦν γδ' ἐχέῃ μέσους.

Ὡς ἀννυμὸν μαλαξῆς αὐτ' ἐν τῇ πρὸς βολῇ,

Διφλὸν διρήσῃς. εἰ γὰρ τῶν πρὸς ὅπως ὀπίσσωμα. ΣΥΣΤΗΜΑ.

ΑΛ. Α'λλ' ὁμοῦς ὅπῃ τοῖς τοῖς ἀπαντα τ' βίον,
 Κατ' ἀντὶ ῥέδον ἐν, τὰ λόγιον ἀμύλ' θείας.

Νῦν ὅτι τῶν σάχους κείνης, ὡς κείνην ἡ γὰρ,

Εἰν ἔλῃ δῖπῳ ἀφάουε, καὶ πρὸς ὁδὸν βέλει.

ΚΑ. Οὐδέ ποτε χ' ὑμᾶς, ἐκ τῶν ζῆν τὸ βελούτῃον,

Καὶ τὸ τ' δῖπῳ πρὸς σπονδὴν μακροῦ καὶ θῆμῳ.

ΧΟ. Ὡς τῶν πρὸς ἀναιδέων.

ΚΑ. Ὡς τῶν πρὸς ἀναιδέων.

ΚΑ. Εἰ σε μὴ μελῶ, ἡ γὰρ ἐν ἐν Κεχτίνε κώδον,

Καὶ διδασκαλίῳ πρὸς ἀναιδέων Μορσίμης τρῶδῃαι.

ΧΟ. Ὡς πρὸς ἀναιδέων ὅτι πρὸς ἀναιδέων.

AG. Ego verò pro falisco podicem tuum movebo.

CL. Ego verò naribus te extraham foras, capite inclinato.
(trahes, scelestè.

CH. Et me unà per Neptunum: siquidem hunc pro-

CL. Solum alligabo te palo.

AG. Timiditatis agam te reum.

CL. Cutis tua dilatabitur.

AG. Laniabo te furti saccum.

CL. Distentus affigere humi.

AG. Ex te faciam præsemina.

CL. Circum tibi vellam palpebras.

AG. Strumam tibi excindam illicò.

DE. Et per Iovem, ritu coqui

Immittite illi stipitem

In os, deinde linguam ei

Extrahite: tum videbimus

Hiant eo,

Podexne grandinosus.

CORONIS.

CH. Fervidius ergo aliud igne erat hic.

Vulgi item vocibus

Vox erat quæpiam obscenior.

Et hæc erat res haud mala.

At tu in hominem intræ:

Tunde, modicum nihil

Fac: medium enim tenes.

Hunc si tu in primo aditu molliorem feceris: desin

Timidum reperies: nam novi ego mores hujus vi-

ri. SYSTEMA.

AG. Atqui eum talis fuerit per omnem vitam,

pòst tamen

Fortis esse visus est, alienam messem demetens.

Nunc autem spicas, quas illinc attulit, palo alligat,

Arefacit, & populo vult repedere. C. nil ego curo vos:

Quantum per quid hoc superstes est in urbe senaculù,

Et populi persona surda ac muta stultè fides.

CH. Quam impudentem gerit se undique:

Nec colorem, qui adest, improbo

Mutat in vultu homo!

CL. Nisi te odi, fiam una de Cratini ovillis pellibus,

Et docear Tragediam cantare stulti Morsimi.

CH. O super omnia, rebus in omnibus,

Δωροδοκοῖσιν ἑπ' ἀνδρῶν ἱζών,
 Εἶδε φαύλους, ὥπτερ ὄφρες, ἐμβάλοισ ἄνδρῶν.
 Ἀσταίμι γὰρ τότ' ἀνμόνον, Πίνε, πῶν ὅπρ' συμφοραῖς,
 Τὸν ἱ' ἐλῖς τ' ἀνδρόμα γέροντα Πυρροπίπιν,
 Ἡδέντα, κ' Παιῶνα δὴ, κ' Βακχέειον ἄσπιν.
 ΚΛ. Οὔτοι μ' ἐσθ' ἀλλ' ἐστὶν ἀναιδέα, μὰ τὴ Ποσει-
 δᾶ,

Ἡ' μή ποτ' ἀγορεύει Διὸς σπλάγχνοισι παρεχόμεν.
 ΑΛ. Εἴ γωνήσῃ κενδύλας, ὅς πολλαὶ δὴ πρὶ πυλῶν
 Ἡνεχόμεν ἐκ παιδίων, μαχαιρῶν τε πληγὰς,
 Ὑπερβαλέσθαι σ' οἶμαι τέτυκτον, ἢ μάττω γ' ἐν
 Ἀπόμαγδαλῆς σιτέωνος τοσούτος ἐντεταμένον.
 ΑΛ. Ἀπόμαγδαλῆς, ὥπτερ κύων, ὥπτερ πόνηρ; πῶς
 ἐν

Κυνὸς βορᾶν σιτέωνος, μάχῃ σὺ κυνοκατάλας;
 ΑΔΛ. Καὶ νῦν Δὲ ἄλλα γ' ὅτ' με νόθαλα παιδὸς οἴ-
 τοι.

Εξήπατον γὰρ τὰς μαγείρας, ὅπλῳ τῶν τοιαυτῶν.
 Σκέψαντο παῖδες, ἔχ' ἐσθ' ἄρα νέας, χελιδόν.
 Οἷδ' ἐβόων· κάρω ἔν τοσούτῳ τῷ κρείων ἐκλεπῶν.
 ΧΟ. Ω' δὲ ξιῶντατον κρέας, ὡς σφῶς γὰρ πορρωτότου.
 Ὡπὲρ ἀνελέσθαι ἐδίδον, ποδὶ χελιδόνων ἐκλεπῆς.
 ΑΛ. Καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανεν γ'· εἶδ' οὖν ἰδοὶ πρὶ
 αὐτῶν,

Ἀποκρυπτόμενος εἰς τὰ κόλωνα, τὰς θεὰς ἀπάμνυσι.
 Ω'ς' εἶπ' ἀνὴρ τῷ ῥητόρῳ ἰδὼν με τῷτο δρῶντα,
 Οὐκ ἐστ', ὅπως ὁ παῖς ὅδ', ἔτ' δὴ μὲν ὅπρ' ἐπύσσει.
 ΧΟ. Εὐγε ξυνέβαλεν αὐτ', ἀτὰρ δὴ λόν γ', ἀφ' ἧ ξυν-
 ῥω.

Οὔτ' ὅπως δ' ἠρπάζει, κ' κρέας ὁ πορρωτότος εἶχεν.
 ΚΛ. Εγὼ σε παύσω τῷ δρόμῳ, οἷμαι γ' ἄλλαν ἀμυν.
 Εἴ με γὰρ σοὶ λαμπρὸς ἦν, κ' μέγας καὶ δεινός,
 Οὔ με ταράσσον τίς τε γυνή, κ' τ' ὄχλος πᾶν εἴη.
 ΑΛ. Εγὼ γὰρ σφῶς γὰρ τὰς ἀλλὰ ντας, εἴτ' ἀφῆκον
 Κατὰ κῆρυγας αὐτῶν ἔρεον, κλέειν σε μακρὰ κελύων.
 ΔΗ. Κάρω γ' ἐάν τι παρεχάλα, τίς ἀντὶ τὴν φυλά-
 ξω.

ΚΛ. Οὔτοι, μὰ τὴ Δήμητρα, κατὰ ποιεῖ, τάλα τα πη-
 λᾶ.

Ἐλέσθαι Ἀθλιῶν. ΧΟ. ἄθρει, κ' τὸ ποδὸς παρῆκε.
 Ω'ς' αὖτ' ἦδη κρείας, κ' συγκοφαντίας ἀνεί.

Donipetas residens super herbas:

Vtinam bucceam, malè inventam, mox ejicias malè.
Tunc enim cantè solù, bibe, bibe, cum calamitibus:
Senemq; Pyrrhopipem, tunc credã, impubere potitù,
Et Bacchebacchum lato cantu, & Præna modulari.

CL. TA me Neptunus amet, nunquam impudentiã
potiores

Eritis: aut ego nunquam extis interfim Iovis forensis.

A. Ego quidè, per pugnos, quos plures sæpe atq; plures
A pueris accepi, gladiolis & factas mi plagas,

Ego me superaturum te confido impudentiã: aut jam
Frustra videbor tam bene pastus magdaliæ saginã.

C. Dape magdaliæ, tanquàm canis, scelestè? quomodo
ergo

Tu, qui canis esca victitas, canicipiti repugnas?

A. At per Iovem etiam in me puero versutiæ fuerūt.

Coquos enim fefelli, sic dolosè ad eos locutus:

Spectare pueri: non videtis ver? nova adest hirundo:

Illi videbant: interim ego carnes furtim auferebam.

CH. O commodam carnem, ut lepidum dolum tu
excogitasti:

Quasi qui urticas comedens, ante hirundines carnem
auferebas.

AG. Et hæc cùm admisisssem, latebam: sin vidisset

Aliquis, occultasssem sub femore, Deesq; pejerasssem:

Hoc cùm animadvertisset me quispiã, fecisse Rhetor:

Dicebat, non est, ut puer hic urbem non administret.

CH. Euge, ut probè hoc conjectavit? nam manifestum

unde nôrit,

Cùm pejerasses tu, & carnem ablatam cælaret podex.

CL. Ego hanc audaciam compescam, & vos, ni fallor,

ambos.

(sus aura,

Nam exeo tibi huc jam lucidus; rapidaque immis-

Terram simul & mare conturbo, quoquò impellor,

furenter.

AG. Ego verò contraham sarcimina; & in ætus

Vento secundo demitram; & te longum flere jubebo.

CH. Et ego sentinã asservabo, si qua funes remittent.

CL. Non tu, sic me Ceres amet, frustra me irriseris, qui

Talenta multa furatus es Reip. *CH.* vide & relaxa

Pedem: nam malitias hic spirat, sycophantiasque.

ΚΛ. Σί δ' ἐκ Ποπδαίας ἔχειτ' εὐοῖδα δέκα τάλαντα,
 ΑΛ. Τί δ' ἔπται; βέλει τ' τάλαντων ἐν λαβῶν σιωπῶν;
 ΧΟ. Ἀνὴρ ἂν ἡδέως λάβοι, σὺ δ' ὄρις παρῇ.

ΑΛ. Τὸ σπινθὴρ ἔλαπρον γίγνεται.

ΚΛ. Φεύξῃ γραφάς ἐκ τῶν τάλαντων τί παρῇ;

ΑΛ. Σὺ δ' ἄσφατάς γ' εἴκοι.

Κλοπῆς δ' πλεὴν ἢ χιλίας.

ΚΛ. Εἴ κ' ἤδ' ἀλιτρίων σε φη-
 μι γινώσκαι τ' ὅτ' εἶ.

ΑΛ. Τὸν πάππον εἴδ' φημί σε

τῶν δρυφόρων. ΚΛ. ποῖον φράσσῃ;

ΑΛ. Τῶν Βυρρίνης τ' ἰππῶν.

ΚΛ. Κόσκαλος εἶ. ΑΛ. Πανέρως εἶ.

ΧΟ. Πᾶν ἀνδρακάς. ΚΛ. ἰὼ, ἰὼ.

τύπασί μ' οἱ ξυνομάται.

ΧΟ. Πᾶν αὐτὸν ἀνδρακάτατα,

Γάστριν, καὶ τοῖς ἐντέροις,

καὶ τοῖς κόλοις,

Χῶπις κολῶν ἄνδρα.

ΣΤΣΤΗΜΑ.

ΧΟ. Ω γυνικώτατον κρίας, ψυχὴν τε ἀεὶ πα-
 των,

καὶ τῇ πόλει σὺ δ' ἄνθρωποι, ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,

ὥς εὖ τ' ἄνδρα ποικίλως θ' ἐπαλθεῖς ἐν λόγῳ σπιν,

Πῶς ἂν σ' ἐπαινέσαι μὴ ἔτιως, ὥσπερ ἡδόμεθα; ΣΤΣΤ.

ΚΛ. Ταῦτ' ἐμὲ δὴ μνησθε' μὴ ἐκ ἐλάνθανε

Τικτενόμενα τὰ πράγματ', ἀλλ' ὅπως αἰμῶν

Γομφόμῳ γὰρ τὰ πάντα καὶ κολλώμενα.

ΧΟ. Οἱ μοι, σὺ δ' ἐδ' ἐν ἑξέμας ἐργὴ λέγεις.

ΑΛ. Οὐκοῦν μὴ ἐν Ἀρχὴν οἶα πράξεις λαμβάνει.

Πρόφασιν μὲν Ἀργεῖος φίλος ἦν ποιεῖ.

Γ' οἶα δ' ἐκείνῳ Δακρυόμονι οἷς ἐξυγίγει.

καὶ ταῦτ' ἐξυγίγει δὲ συμφυσώμενα,

Εἴ γ' ἐπὶ τῷ ὅτι τοῖς δεδωμένοις χαλκῶς.

ΧΟ. ὅτι, χαλκῶν ἀντὶ τῶν κολλώμενων.

ΑΛ. καὶ ἐξυγισθῶσιν ἄνδρες αὐτ' ἐκείθεν αὖ.

καὶ ταῦτά μ' ἔστ' ἀργύρεον, ἔτε χρυσίον

Διδῶς, αἰατείσης, ἔτε περὶ σπινθὴρ φίλος,

Οὐ πῶς

CL. Ego te decem talenta è Potidæ jam habere novi.

AG. Quid? vin' tu unum accipere talentum à me, & postea tacere?

CH. Homo iste libens acceperit: elaxa jam rudentes.

AG. VEntus remittit plusculum.

CL. Talentum quadringentum postulaberis.

AG. Tu bis decem, ut qui proditi

Exercitus reus: insuper

Plus mille, quod furti es reus.

CL. De sacrilegis mihi unus es,

Qui arcem profanarunt Deæ.

AG. Vnus sacellitum fuit

Avus tuus. CL. quorum? cedo.

AG. Ex Byrsia, gnata Hippii.

CL. Impositor es. AG. versutus es.

CH. Audacter verbera. CL. hei mihi!

Conjurati me verberant.

CH. Feri, feri validissimè,

Contunde ventrem cum illis,

Et cum cibus,

Vt comprimās virum istum.

SYSTEMA

CH. O Generosissimum corpus, animoque præpo-
tenti

Vir optime, servator tum civium, tum civitatis.

Quam captiosis verbis hujus viri animum subisti!

Quomodo te prædicemus ita, ut volumus animo lu-
benti?

SYSTEMA

CL. Hoc ita geri negotium, me neuriquam

Latebat: sed sciebam hæc jam pridem omnia
Compacta clavis, & conglutinata jam.

CH. Eheu, nihil tu loqueris è plaustratio.

AG. Atqui haud latet me, quid in Argelide feceris:

Equidem Argivos amicos prætendis; at ibi

Privatum cum Lacedæmoniis conventum agis.

Ego novi, quorum causa hæc consentit modò.

Nam propter captivos fabricantur omnia.

CH. Euge, euge, tu pro glutinando fabrica.

AG. Certe hæc inter se homines illic rursus agitant:

Neque tu, si aurum atque argentum des, neque

Si tu amicos ad me mittas, mihi persuaseris:

Ο' πως ἐγὼ ταῦτ' ἐκ Αθηναίων φράσω.
 Κλ. Εγὼ μὲ οὐκ αὐτίκα μάλ' εἰς Βαλκιδίων,
 Τ' ὡς ἀπάντων τὰς ξυνεμοσίας ἐρεθ,
 Καὶ τὰς ξυνόδας τὰς νυκτερινὰς ὅπῃ τῇ πόλει,
 Καὶ τῶν δ' ἂ Μήδους κ' Βασιλεῖ ξυνόμνυτε,
 Καὶ τὰ κ' Βοιωτῶν ταῦτα συντυροῦνθα.
 Αλ. Πῶς αὖτ' οὐ πρὸς ἐν Βοιωτοῖς ἄντες;
 Κλ. Εἰράσε, ἢ τ' Ἡ' ἑσπέρια, παρεροσθ.
 ΧΟ. Ἀ' γε δὴ σὺ τίνα νοῦν, ἢ τίνα ψυχὴν ἔχεις,
 Νυνὶ διδάξεις, εἴ περ ἀπεκρίψω τό τε
 Εἰς τὰς κοχλάδας τὸ κρίας, ὡς αὐτὸς λέγεις.
 Θυσί' γὰρ ἄξας εἰς τὸ βελούτιον,
 Ὡς δὲ ἐμπέζων, σκέπτε διδάσκει
 Ἡ' μᾶς ἀπαντας, κ' κρατοὶ κεκοῦξαι).
 Αλ. Α' μ' ἔμι. φράσον δ', ἄς ἔχω, τὰς κοιλίας,
 Καὶ τὰς μαχίρας ἐνθαδὶ καταθήσμαι.
 ΧΟ. Ε' γε νῦν, ἀλφειὸν τ' τεύχηνον πετῶ,
 Ἰ' ν' ἐξελιδάινειν διωκὴν τὰς διαβολάς.
 Αλ. Α' μ' εὐ λέγεις, κ' παιδοποιεῖν ὡς ταῦτα' γε.
 ΧΟ. Ε' γε νῦν, ἐπὶ κρατὸν λαβὼν ταδί. Αλ. τί δέ;
 ΧΟ. Ἰ' ν' ἀμεινον αὖ τὰν ἐκκορδιστὶνός μάχης.
 Καὶ σπεῦδε ταχέως. Αλ. ταῦτα φρά. ΧΟ. μέμνηται
 νῦν

δάκνειν, διαβάλλειν, τὸς λόφους καταδίειν.
 Χῶπως τὰ κάλλει ὑποφράων, ἤξεις ἀπάλιν.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

ΧΟ. Α' μ' ἴδι χαίρον, κ' φράξας
 Κατὰ νοῦν τ' ἐμὸν καὶ σε φυλάττοι
 Ζῶς ἀρχαῖος κ' νικήρας,
 Ἀ' οὐδὲ σκέπτε ἀπάλιν ὡς ἡμᾶς
 Ἐλθοῖς σφόνδαῖς κατὰ πασσας.
 Τ' μὲν δ' ἢ μὲν φροσέχει τὸ νοῦν,
 Τοῖς ἀναπαύοις, ἢ παντίνας
 Ἡ' δὴ μέσθοντες ἀθρόοι καὶ ἰαυτές.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΧΟΡΟΥ.

Εἰ μὲν τις αὐτὸν τ' ἀρχαῖον καμφοδοδιδάσκαλος ἡμᾶς
 Ἡγάμαζεν, ἐπιλέγοντας γ' εἰς τὸ θίασον παραβύσσει.
 Οὐκ ἂν φαύλος ἐπὶ τῷ νῦν δ' ἄξιός ἐστι ὁ ποιητής,
 Ο' π' τὰς αὐτὰς ἡμῖν μιτῇ, περὶ τὴν λέξιν τὸ δῖμα.

Vt hæc Atheniensibus non produim.

CL. Ego hæc nunc illicò in senatum deferam,

Et conjunctionis vos reos agam:

Produm nocturna in urbe conventicula:

Et quæ Regi & Medis jurastis omnia:

Et quæ coagulastis Bæotiiis.

AG. Quanti venditur apud Bæotos casus?

CL. Ego differam te nebulonem, mehercule.

CH. Age, nunc tu illi demonstra, quo sis præditus

Animo, quâ mente: siquidem occulisti carè

In femoribus carnem, velut ajebas modò.

Nam celeriter procurrens hinc in curiam,

Quoniam incidens hic, ibi calumniabitur

Nos omnes, & vehementer vociferabitur.

AG. Abec. Sed prius hos ventriculos, quos auxuli,

Et cultros huc deponam laniatorios.

CH. Sine, collum prius inungas isto plasmate,

Vt eludere possis viri calumnias.

AG. Benè hæc inones, & ut ludimagistrum decet.

CH. Age, hoc cape nunc, & devora. AG. quamobrem?

CH. Vt plenus alliis resistas fortius. (cedò.)

Propera actutum. AG. Isthuc ago. CH. meminervis

nunc probè

Mordere, calumniari, cristas comedere:

Tum paleis devoratis ut redeas, face

COMMATIUM CHORI.

CH. I. Pede fausto, & peragas hanc rem

Ex animi sententiâ: Iuppiter

Agoraus te servet: victor

Illinc ad nos iterum redeat,

Victrice coronâ redimirus.

At vos animum advertite Costris

Anapæstis, quicunque omnimoda

Expertus in vobis estis carmina Musæ

TRANSITUS CHORI.

SI quis veterum scriptorum, Comicus autor, nos

voluisset

(theatrum:

Isthæc carmina recitare, atque in vestrum prodire

Haud facile impetrasset: nunc noster dignus amore

Poëta est:

Quòd eosdè nobiscum odit: & audet, quæ sunt justa,

protari.

N 6

Et

Καὶ χυτῶς πορὶς τὸ τυφῶ χερεῖ, καὶ τὸ ἐρεῶ λυ.
 Α' ὅθ' ἀμυγρίζῃ ὑμῶν φησὶ πολλὰς αὐτῶν πορσιόντας,
 καὶ βαπνίζῃν, ὡς ἔχει πάλαι χερσὶν αὐτοῖν καθ' ἑαυτῶν,
 Ἡ μᾶς ὑμῖν σκέλδους πορὶς λαίπει τάς τε. φησὶ γὰρ αὐτῶν
 οὐχ ἴσ' ἀνδρίας τῆτο πεπονηθὼς διατρέβῃν, ἀλλὰ νομίζαν
 κομωδιδιοκαλίαν τῶν χαλετότατον ἔργον ἀπάντων.
 Πολλῶν γὰρ δὴ πορσευσάντων αὐτῶν, ὀλίγους χερσεύει.
 Τ' μᾶς τι πάλαι διαγινώσκων ἐπετείετο τὸ φύσιν ὄντως,
 καὶ τὸν πορσιέμενον τῶν ποιοτῶν ἅμα τῇ γῆρᾳ πορσιόει-
 τας.

Τῆτο μὲν εἰδὼς ἂν παθε Μάχνης ἅμα τὴν πολιὰς καπ-
 νους,

Ὅς πλείους χερσὶν τὴν ἀντιπάλων νίκης ἔσθισε τρέπακα,
 Πάσας δὲ ὑμῖν φωνὰς εἰς καὶ ψάλλον, καὶ πτερυγίζων,
 καὶ λυδίζων, καὶ ψυγίζων, καὶ βαπνιζόμενος βαπνιζέμενος,
 οὐκ ἐξήκοισιν· ἀλλὰ πλοῦτῳ, ὅτι γῆρας (ὁ γὰρ εἰς
 ἡβης)

Ε' ξεβλήθη πορσιόειτος ὧν, ὅτι τὸν σκέπτεται ἀπελείφ-
 θη.

Εἴτα Κρατὶν μεμνημένος, ὅς πολλὰ φέρους ποτ' ἐπαί-
 νου,

Διὰ τὸ ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τὸ σάσας παρὰ χερσὶν,
 Ε' φέρει τὰς δρύς, καὶ τὰς πλατάνους, καὶ τὸν ἐχθρὸν πορ-
 σιόει.

Α' λαίπει καὶ ἦν ἐν ξυμποσίᾳ, πλὴν Δωροῦ σκαπτοῦ διλε-
 καί, τέκτονες δὲ παλάμων ὕμων, ἔτιως λυθῆσεν ἐκείνος,
 Νυνὶ δὲ ὑμεῖς αὐτὸν ὁρῶντες παρὰ χερσὶν ὅκ ἐλπί-
 π.

Ε' καπνίζων τῶν ἡλέκτρων, καὶ τὴν τόναν καὶ τὸν ἐόντος,
 Τῶν δ' ἀρμοτιῶν διαχάσκουσαν ἀλλὰ γίγνεται ὡν πορσιό-
 ρει,

Ὡς πορ Κονῶς, σέφανοι μὲν ἔχον αὐτοῖν, διέφη δὲ δ' ἀπολο-
 λῶς.

Ὅν χερσὶν διὰ τὰς πορσιέας νίκας πίνειν ἐν τῇ Πρυταν-
 εῖᾳ,

καὶ τὸν πορσιόειτον, ἀλλὰ διὰ τὴν λιπαρὴν παρὰ τῇ Διονυσίᾳ.
 Οἷα δὲ Κρατὶς ὄργας ὑμῶν λυγρὰ καὶ σφαιρί-
 μος;

Ὅς ἀπὸ σμικρᾶς διαπάτης ὑμᾶς ἀρσιζων ἀπείπε-
 πον,

Et forti animo vento venit advorsum, rapidæque
procellæ.

Quia verò multos vestrum se adeuntes, mirarier
Et quærere, cur non ipse chorum à se jamdudum
exigat ipso :

(cus iste,
De his nos voluit loqui vobis. Nam dicit Comi-
Quòd nullà è stultitià isthoc egerit antehac: sed quia
veram.)

Artem tractandi Comica difficillimum judicet esse:
(Nam cum multi illam tentassent, paucis ea gratifi-
cata est.)

(anni,
Et quia jamdudum norat vos esse homines unius
Veteresque poëtas à vobis cano cum vertice prodi:

Et quia scibat, quid Magnes jam canis venientibus
esset

Expertus: qui cum de aliis poëtis, arte chori superatis,
Statuisset multa tropæa, canēdo vobis, gesticulando,
Lydos imitando, glabrando faciem atque dolore li-
nendo :

Non sat fecit tamen; effectusque senex, (neque enim
juvenis vir)

Loco motus fuit: eò quòd scurrilibus abstinnisset.
Deinde Cratini memor est, qui quondam multæ lau-
dis abundans,

(vulgas
Per apertos campos fluitabat, & à propria sede re-
Rapiebat quercus, platanos, atque omnes radicibus
hostes:

(Dorò,
Nihil autem in Symposio ille canebar, nisi, Ficulnea
Aut hoc, Hymnorum pulcrorum artifices. Sic flo-
ruit ille,

(detis:
Sed nihil ejus vos nunc miseret, quem delirare vi-
Cum de ponda exciderint lectra, neque corda am-
plius infit:

(tabat,
Et commissura hiscant: sed cum effectus esset, flui-
Ut Connas, qui cum sic gestaret sortum, tibi obviit:
Quem certè propter tot palmas bibere æquum est. in
Prytaneo :

Neque nugas agere, sed unctum spectare apud alium
Dionysum.

Quas verò Crates iras vestras, & quot convitia passus?
Qui parvo sumtu vos assuescebat dimittere pransos,
Et

Απὸ χρημωτάτα σώματος μάτιον ἀσφοτάτας ἔπι-
νοίας.

Χ' ἔσθ' αὖτοι μόνος ἀντήρει, τοτὲ μὲρ πῶπιον, τί-
τὲ δ' ἔχει.

Ταυτ' ὀρώσων διέτριβεν αἶε, κὶ κορὸς τέτοιον ἔφα-
σεν,

Εἰρήνην χεῖναι πρῶτα γῆρας, πρὶν πηδείοις ἔπιχρεῖν,
Κατ' ἐν τεύθει πεφρατεῦσαι, κὶ τὰς ἀνέμους διαδρα-
σιν,

Κατὰ κυδερῆν αὐτ' ἑαυτῷ. τῶν ἄνεμα πάντων,
Ὅπ' σφραγισκῶς, κὶκ ἀρούτως ἐσσηδύσας ἐφλά-
ρει,

Αἶρεα' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόδιον, παρὰ πέμψατ' ἐφ' ἡ-
δε κακάταις,

Θόρυβον χερσὶν ἡναιά τιν,

Ἰν' ὁ ποιητὴς ἀπὸν χεῖρον,

Κατὰ νειῷ πράξας,

Φαίδρος λάμπων μετὰ πτω.

ΣΤΟΦ.

Ἰ' Ππὶ ἀναξ, Πόσθδεν, ὦ
Χαλκοκρότων ἵππων κτύπος,

Καὶ χεῖρας μετὰ ἀνδάνης,

Καὶ κυανέμενοι δοαὶ

Μαδιδόχοι τεύχεος.

Μηδελίδων δ' ἀμύλλαι λαμ-

πυρομύθων ἐν ἀρμασιν,

Καὶ βαρυβαμονειῶτων.

Διὸρ' ἔλθ' ἐς χορὸν ὦ χυλοτοίαν,

Δελφίνων μέλειν Σουωιάχτε.

Ἰ' Γερασίτε, παῖ Κρόνος,

Φορμίνι τε φίλιται,

Τῶν ἄλλων τε θεῶν Ἀθ-

ηναίων πρὸς τὸ παρσέως.

ΕΠΙΡΗΜΑ.

Ε' Ἐρως δὲ βουλομένη πρὸς πατρίδα μὲν, ὅπ-
πιδες ἦσαν τῶν τ' ἡς ἄξιοι, κὶ τῶ ἀπείλῃ,

Ὅϊ πρὸς πρὸς μάχαισιν, ἐν τε ναυφράκτοις στρατῷ

Παυταχὺν κινῶντες αἶε, τήνδ' ἐκόσμησεν πόλιν.

Κύδεις ἐδὲ πῶποτ' αὐτῶν πρὸς ἐναοτὶς ἰδὼν

Ἦ εἰδμῶσιν ἄλλ' ὁ θυλὸς ὡδὸς ἢ ἀμυλίας.

Ἢ δὲ πρὸς πρὸς αἶμαί ἐν μάχῃ πρὶ,

Ταυτ'

Et sententias perquam urbanas, dulci pinsebat in ore.
Hic solus ad obstitendum sufficiebat, sæpe cadens, &
Sæpe iterum stans. Hæc metuens noster cessavit: quia
dicit:

Remigem oportere autè esse aliquem, quàm clavum
in puppe tenere:

Ac postea demum prorētā agere, atque observare
Aquilones, (bus: ut quod

Ac deinde gubernare ipsum seipso. Pro quibus omni-
Prudenter, non stolidè nugatus venerit in medium,
vos

Tollite remorum sonitum, & ad undenos transmi-
tite remos,

S Trepitum utilem Lenaiten:

Vti poëta hic abeat latus,

Voti compos,

Vultu fulgensque sereno.

STROPHE.

R Ex maris ô equester, ô

Cui fremitus placent equum,

Et creperi frenum lapi:

Rostraque acuta navium,

Ara foris merentum,

Et juvenes, Olympico

Qui tenent certamine

Sorte gravati iniqua:

Huc huc, qui trifida cuspide Phocis

Imperas, sua quam Sunia adorant:

O Garestie, magne Rex,

Phormioni amice: tu

Præ divi aliis, Athe-

narum ubi bonus ad sis.

EPIRRHEMA.

Pradicare volumus in Gores nostros: quoniam

giri

Fuerant & terrâ hac, & festivo peplo dignissimi:

Qui mari & terrâ viriliter conseruerunt manus.

Cum hoste, semper victores, ubique hunc decor.

locum: (copiis

Neque quisquam illorum conspectis hostium unquâ

Cessavit, sed animus defensor eis inerat illic.

Si fortè in pugna caderent in humerum, tum hanc

rem protinus

Abster-

Ταύτ' ἀπεψήσαντ' ἄν, εἴτ' ἠρουῶτο μὴ πεπρωμέναι
 Ἀ' μὰ Διὸς ἄλαιον αὐτίς· κ' γραπτοῖς ἐδλ' ἄν τις
 Τῶν περὶ τοῦ σίτησιν ἦτορ, ἐρῶμενος Κλεάμετον.
 Νυῦν δ' ἴαν μὴ περιερίαι φέροισι, κ' τὰ στίβια,
 Οὐ μὲν χεῖραί φασι· ἡμεῖς δ' ἄξιόν μιν τῇ πόλει
 Προίκα γυναικὸς ἀμύβην, κ' θεοῖς ἐγχαίρειν.
 Καὶ πορὶς, κ' ἀγῶνι ἐδέν, πλὴν τοῦ σκεπνυμένους,
 Ἦν ποτ' εἰρήνη γῆτι, κ' πόνοιον παντοῦ μεδῶν,
 Μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι, μὴ δ' ἀπεσχελίσμενοι.

ΑΝΤΩΔΗ.

Ω πολὺν Παλλὰς, δὲ
 Τῆς ἱερῶτάτης ἀπα-
 σῶν πολέμοιο κ' ποιη-
 ταίς, δυνάμει δ' ὑπερφε-
 ροῦς μεδέουσα χάρεαι,
 Δόδρ' ἀφίκου, λαβύστα πλὴν
 Ἐν γραπτοῖς τε κ' μέγαις
 Ἡμέτερον ξυμμερον
 Νίκην, ἢ χειρῶν ὅταν ἐπάσῃ,
 Τοῖς τ' ἐχθροῖς μεθ' ἡμῶν στασιάζῃ.
 Νυῦν οὖν ἴδου φαίνεθι· δέῃ
 Γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖς δὲ, πᾶ-
 σιν τέχνη πορείοις σε τί-
 κω, εἴπερ ποτε, κ' νῦν.

ΑΝΤΕΠΙΡΗΜΑ

Α ξυνίστημι τοῖσι πᾶσι·
 Βολόμεθ' ἐπαπί-
 σαι.
 Ἀ' ξίσι δ' εἴτ' ὀλογοῖσθ'· πολλὰ γὰρ δὴ παράγμα-
 τωσι δυνάμει μεθ' ἡμῶν, ἐσβολὰς τε καὶ μά-
 χας.

Ἀ' καὶ τὰν τῇ γῇ μὴ αὐτῇ, οὐκ ἄρα θανυμάζο-
 νς· ὅτ' εἰς τὰς ἰππογαγώνους εἰσπηδῶν ἀδρικῶς,
 Πειράμενος κώδωνας, οἱ δ' καὶ σκόροδα, καὶ κρί-
 μνα,

Εἴτα τὰς κάπας λαβόντες, ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βορτοί,
 Ἐμὲ κλονέοντες ἐβράζαν, ἰπποπαῖ, τίς ἐμβολαῖς.
 Ἀπὸ δὲ μάλλον, τί δ' ἔρωμεν; ὅν ἐλας, ὃ σαμφορέα;
 Ἐξ ἐπὶ δὲ τ' εἰς Κίρενδον, εἴτ' α' γ' οἱ νεώτεροι
 Τὰς ὀπλὰς ἄρουποι ἐμῶς, κ' μετήσαν σπῆματα.
 Ἦ' ὅτιον ὅτ' ἡμεῖς παρὰ τὸν ἀντί πῶδας Μηδικῆς.
 Εἴπερ δ' ἔρεται θύραζε, καὶ βυθὸς θηροφύμοι.
 Ὡς· ἔφθη θείωνος, εἴπειν καρκίνον Κορίνθιον.

Διότι

Abstergebant: pōst cecidisse se negabant firmiter:
Mox iterum in pugnam redibant: neque quisquam
veterum ducum

Postulabat publicum victum, orato Clezneto. At
Nunc, nisi ubique primas teneant, unā cum cibariis,
Sepugnatos negāt. Nos verō æquum esse ducimus,
Gratis, & patriæ, & Dis indigenis opitularier. (cum,
Hic nihil amplius requirimus, præterquā hoc uni-
Si quando pax restituitur, & à bello sit ocium,
Ne nobis inuideatis bene comitis & tersis viris.

Casta Minerva, quæ omnium

Hanc celeberrimam urbium

Marte poeticaque habes,

Et validā potentiā

Huc domināris orā;

Huc ades, & simul fer huc,

Inque acie, inque prælio

Auxilii fodalem

Palmam: grata Chori quæ comes huius,

Nobiscum aggreditur bello inimicos.

Eia huc, huc ades. his enim

Palmæ præmia, si prius

Vnquam, nunc etiam, viris

Te concedere oportet.

ΑΝΤΙΠΡΟΛΟΓΟΣ.

PRædicare item volumus de equis, quæ pulera no-
vimus.

(plurima

Digni enim sunt, quos celebremus: nam nobiscum

Pertulerunt, incursus, irruptiones, prælia.

In terrā quidem non valde admiramur eos: atque ubi

In naves, quæ trajici solent, insiluerunt; ibi

Militaria pocula eementes, & corpora & allia,

Postea acceptis remis, ut & eos, impulere aquas,

Hinnieruntque Hippapæ, quis remigabit? cum potiùs

Sumendum, quid agimus? cur nam agitas currum

Samphora?

Exilue etiam in Corinthum: & iuniores postea

Vngulis cubilia perfodere, relictis stragulis:

Comedebant autem in navi caneros, pro gramine

Medico:

Siqui ereperant, etiam in cavernis piscari intemis.

Vnde apud Theorum sic loquitur cancer Corinthius:

Occidā

Δεινὰ γ' ὃ Πόσιδον, εἰ μήτ' ἐν Κυθῷ δυνάσῃται,
Μήτ' ἐν γῇ, μήτ' ἐν θαλάτῃ διαφυγεῖν τὸς ἴπ-
πας. ΣΥΣΤΗΜΑ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Β'. ΣΚΗΝΗ Α'.

ΧΟΡΟΣ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΔΗΣ,
Η ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ,

ΧΟ. **Ω** φίλατ' ἀνδρῶν καὶ νεανικότατε
Ὅσ' ὦσιν ἁπὼν παρέχεσθαι καὶ φροντίδα!
Καὶ νῦν ἐπειδὴ ὅσ' ἐλλήους πάλιν,

Α' ἤθειλον ἡμῖν πῶς τὸ πρῶτον ἠγωνίσω.

Α Δ Λ. Τί δὲ ἄλλο γ', εἰμὶ νικόβουλος ἐγώ;
μῦν; ΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟ. **Ν**ῦν ἄρ' ἄξιόν γε παῖσιν δοῖν ἐπολοῦξαι.

Ω καλὰ λέγων, πολὺ δ' ἄμεινον ἔπ' ἔσθ' ἔλ-
γειναι σὺν τοῖς ἐπὶ τῷ λόγῳ
Εἰρησύνῃσι· εἰδ' ἐπεί-
δοις ἀπαντὰ μοι σιγῶς,

ὧς ἐγὼ μοι δοκῶ,

Κἂν μακροτέρῳ διαδιδῶν, ὥς τ' ἀκούσαι.

Πρὸς τὰ δ' ὃ βέλτιστε διαρήσας λέγ', ὥς ἀ-
παντες εἰδόμεθα σοί. ΕΙΣΘΗΣΙΣ.

ΑΛ. **Κ**αὶ μὲν ἀκούσαι γ' ἄξιον ἔσθ' ὡς γράμματα.
Εὐθὺς γὰρ αὐτὴν κατόπιν ἐνθένδ' ἴεμι.

Ὅ δ' ἄρ' ἔνδον ἐλασίβροτ' ἀναρρήγνυς ἔπη,

Τετρατάλιμος ἤρξθε καὶ ἴππεων,

Κρημνὲς εἰρέδων, καὶ ξυνομότας λέγων.

Πιθανάτα δ' ἢ ἡ βυβλή γ' ἀσασ' ἀκροαυμένη,

Εὐθὺς ὑπὸ αὐτῇ φέδασθε αφάρτος πλῆα,

Κάβλεψενάπυ, καὶ τὰ μέτωπον ἀνέσπαστε,

Κάρω γ' ὅτε δὴ γυνὴν ἐνδεχομένην τὸς λόγους,

Καὶ τίσι φανασμῶσιν ἐξαπατωμένην,

Α' καὶ δὴ Σκῆλλοι, καὶ Φέναιες, καὶ δ' ἐγὼ,

Βερεχέδοι τε, καὶ κόβαλοι, καὶ μόθωνες,

Αγορά τ', ἐν ἧ παρὲς ἂν, ἐπαυδῶσθαι ἐγὼ,

Νῦν μοι δράκος, καὶ γλαῦκον δὲ πορρὸν δότε,

Φωνῶντ' ἀναιδῆ. ταῦτα φροντίζοντί μοι,

Εἴ κ' δεξιᾶς ἀπὸ παρὲς κατατύγαν ἀνὴρ.

Καὶ γὰρ προσέειπεν, καὶ ταῦτ' ὡς ἔφαθ' ἔειπεν.

Τῶ

Occidi δ Neptune, si neque in cavernis postea
Effugere potero hos equites, neque in terrâ, neque in
mari.

SYSTEMA.

ACTVS II. SCENA I.

CHORVS, AGORACRITVS.

Hominum charissime, & juvenum fortissime,
Quantam iniecisti nobis sollicitudinem,
Du abes! At nunc, quando salvus huc reverteris.
Expone, quomodo tuam causam obtinueris.

AG. Quomodo enim aliter, nisi quod victor fui in
foro?

STROPHE.

C. H. Nunc ergo nos omnes jugiter exclamare par
est:

O bona loquendo, meliora faciendo qui

Aditas! utinam dilucidè

Omnia explices mihi:

Namque ego longum iter

Ingredi velim, dummodo te audire possim.

Dic age, δ amice audacter: nos ut omnes

Gratulemur hic tibi.

AG. E Quidem operæpretium est, rem ipsam cogno-
scere.

Namque illicet ipsum à tergo conseqnebar hinc.

At ille vocum rumpere fulmina in foro,

Et contra equites inVectus multa proloqui

Portenta verborum, & linguæ præcipitia

Eiaculari, vos conjuratos criminans.

Vbi, quæ verisimillima, senatus audiit,

Complectus ab illo est Attraphaxios mendaciis:

Et torva tuens, uti qui sinapi victitant,

Frontem severam corrugabat. Tunc ego,

Postquam cognovi sermones admittier,

Et decipi senatum istis fallaciis:

Agitè, dicebam, impostores, viri improbi,

Fatui, scurra, servili præditi indole:

Et tu forum, in quo institutus sum parvulus,

Ferte expeditam linguam, ferre audaciam,

Os afferte impudens. Cogitanti isthæc mihi,

Cinædus à dextra pepêdit illicò:

Et ego adoravi, & cancellarum januam

Natibos

Τὼ κηκλίδ' ἔξαρχα, κίναχατὼν μέγα
 Ἀνεκράγον, ὦ βελή, λόγους ἀγαθούς φέρων,
 Εὐαγγελιστάδ' ὡσὼν ὑμῖν βάλουσι.
 Εἴξ' ἔγδ' ἡμῖν ὁ πόλεμος κατερράνη,
 Οὐ πάποτ' ἀφύας εἶδον ἄξιωτέρας.
 Τῶν δ' ἄλ' ὁθίως τὰ πρόσωπα διαλλύουσιν.
 Εἴτ' ἐσφάνουμι μὲ διαγέλια. καὶ γὰρ φρασσα
 Αὐτοῖς ἀπὸ ῥήτων, πικρὰ μένος ταχὺ
 Ἰὺα τὰς ἀφύας ὀνοῖντο πολλὰς τῷ βολῷ,
 Τῶν δ' αὖτε κερτῶν ξυλλαβεῖν τὰ τρύβλια.
 Οἷδ' ἀνεκράθησαν, καὶ πρὸς ἐμὴν ἐμνήσαν.
 Οἷδ' ὑπονοήσας ὁ Παιφλαγῶν, εἰδὼς ἄρα
 Οἷς ἡδεῖ ἡ βελή μάλιστα ῥήματα,
 Γινώμην ἐλπίξιν, Ἀνδρες ἦδη μοι δοκεῖ,
 Ἐπὶ συμφορῇ ἀγαθῇ ἐιστηλείωμαι,
 Εὐαγγέλια δύνει, ἐκαστὸν ἔσας, τῇ θεῷ.
 Ἐπίνδυσεν εἰς ἐκτὸν ἡ βελή πάλιν.
 Κἄρα γ', ὅτε δὴ ῥῖνων, τοῖς βολίτοις ἡπλή-
 νους,

Διηκοσίσι βυσὶν ὑπερβόλονται.
 Τῇ δ' ἄρ' ἡρώτερ' ἔγδ' ἡλίαν περιήισα,
 Εὐχὴν ποιήσας ἡμέραν ἐσάβειον,
 Αἰ τριχίδες εἰς χροῖα δ' ἐκαστὸν τῷ βολῷ.
 Ἐκαστὸν δόκουν εἰς ἐμὴν ἡ βελή πάλιν.
 Οἷδ' αὖτ' ἀκόντας, ἐκπληγὰς ἐφλωάφας
 Κἄθ' ἐλκον αὐτὸς οἱ Πρυτάνεις χ' οἱ τοξόται.
 Οἷδ' ἐθορύβουσι περὶ τῷ ἀφύων, ἐσηκότες.
 Οἷδ' ἡ βελή βόλει γ' αὐτοὺς, ὀλίγον μένην χ' ἡ-
 νους,

Ἰὺν, αὐτὸν ὁ κέρυξ οὐκ ἀκατάμνητος λίξη,
 Πύθην δ' ἀφ' ἧς γδ' περὶ ἀποδῶν λέγων.
 Οἷδ' ἔξ' ἐνός σόματος ἀπαντες ἀνεκράγνυν,
 Νωὶ περὶ σπονδῶν; ἐπεὶ δὴ γ' ὁ μέλες
 Ἡ δ' ὄντο τὰς ἀφύων παρ' ἡμῖν ἀξίας;
 Οὐδέ μεν δ' ἀποδῶν, ὁ πόλεμος ἐπέπρω.
 Ἐκράσαντες τὸν Πρυτάνει ἀπείναν.
 Εἰς ὑπερβόλων δὲν ἀφύων τιναντιχῶ.
 Εἰ γὰρ ὅτι κορίαν' ἐπὶ ἀμύνει ἀποδῶν,
 Ἀπαντα, τά, τε γήτει, ὅς' ἡ δ' ἐν τῇ ἀγρῇ.
 Ἐπιπτα ταῖς ἀφύων εἰδῶν ἡδύσματα,

Natibus pulsavi, effregique : & quàm maximo
 Hiatu exclamavi : O senatus, fero bona
 Verba : & lætum volo vobis dicere nuncium.
 Ex quo bellum abruptum nobis, haud unquam ego
 Preciosiores vidi apuas. Tum protenus
 Senatorum vultus serenos conspicio :
 Et illi ob lætum me coronant nuncium.
 Dixi autem pleraque illis occultè : & statim
 Effeci, ut multas apuas uno obolo emerent,
 Et opificum patellas comprehenderent.
 Illi autem applausere, intuiti aperto ore me :
 Hic suspectum me habebat Paphlago : & quia
 Videbat : quæ senatui potissimum
 Grata oratio, mox protulit sententiam :
 Viri Athenienses, nunc videtur mihi bonas
 Obæumnas, quæ nunciata sunt mihi,
 Deæ immolandam Hecatomben, lætum nuncium.
 Rursum senatus ei tunc annuit. Et ego
 Cùm me viderem bubulo victum stercore,
 Ducentis bobus superavi centum boves.
 Dianæ item præcepi mille circiter
 Capellas, in diem vovere crastinum,
 Si centum Trichides uno obolo veneant.
 Hic iterum ad me senatus reflexit oculos.
 Ille his auditis, toto exsternatus animo
 Nugas capit agere. Ac post urbis præsides,
 Et cum his lorarii protraxerunt eum :
 Et circum apuas tumultuabantur, propè
 Stantes. tum Paphlago orabat, ut paucilluli
 Moram temporis ibi facerent : ut quid rei
 Præco Lacedæmone afferat, cognoscerent.
 Nam pacis firmandæ causa hûc advenerat.
 Illi omnes uno ore reclamabant : jamne de
 Fœderibus ? de pace, homo miser ? quando audiunt
 Hostes, quod apud nos vilis sunt, præsi ?
 Non indigemus fœdere : bellum serpiro.
 Mox ipsos præsides jussere abscedere,
 Ipsi omnes cancellos transiliere undique.
 Ego verò emebam coriandrum, circa omnis
 Loca cursitans, & allia quæcunque in foro :
 Atque apuis sua condimenta insuper dabam,

Α' ποῦσιν αὐτοῖς ποῦσιν καὶ χειρὶ μέλι.
 Οἱ δ' ἰσχυροὶ ἰσχυροὶ πύπασον τὴν μα-
 Α' πάντες ἔως, ὥς τε τὴν βελὺ ὄλιν
 Ο' βολὴ κορῶνις ἀναλαβὼν ἑλίουδα.

ΑΝΤΙΣΤΡ.

ΧΟ. Π' ἄντα δὴ πᾶσι ποῦσιν, οἷα χεῖ τὸν ὀδυνηρῶτα.
 Εὐρεῖ δ' ὁ πανήγρος ἔτερον, πολὺ πανηγυρίης
 Μείζονσι κενεσιμῶν,

Καὶ δόλοισι ποικίλοις,
 Ρήμασι δ' αἰμύλοισι.

Α' ἄν' ὅπως ἀγωνεῖ φρόνησι τὰ πᾶσι
 λοιπὰ ἄρῃσι. Συμμάχους δ' ἡμεῖς ἔχον ὄν-
 τας, ὁπότεσσιν ὁπότεσσιν.

Α Λ. Καὶ μὲν ὁ Περικλῆς ἔστι ποσειδῶν, ὡς
 ὅταν κολοῦμα, καὶ τρεῖς ἄνθρωποι, καὶ κυκλῶν,
 ὡς δὴ καὶ τὸν ὄντα με, Μορμῶν τὴν ὄντα.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Β'. ΣΚΗΝΗ Β'.

ΚΛΕΩΝ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, ΔΗΜΟΣ.

Κ Λ. Εἰ μὴ σ' ὁποῖσιν αὖτις εἴη αὐτῶν ἐμοὶ
 Ψυδῶν ἐκείνη, διαπείσομαι πανταχῇ.
 Α Λ. Ἡ δὲ ἄνθρωπος ἀπειλῆς, ἐξέλασσε φολοκῆ-
 πῆρας,

Α' πεπυδῆσαι μόνον, περικόκκωσα.

Κ Λ. Οὐ τοι μά τινα δῆμιον ἐάν μὴ σ' ἐκφάγω
 Ἐκ τῶν τῶν, ἐδέποτε βίβωσαι.

Α Λ. Ἡ μὴ κφάγῃς, ἐγὼ δ' ἐσ' αὐτῶν γ' ἐπιπῶ,
 Καπεκροφῆσαι, αὐτὸς ἐπὶ διακράτῃ.

Κ Λ. Α' πολὺ σε, νῆ τὴν ποσειδῶν τὴν ἐκ Πύλου.

Α Λ. Ἰδὲ ποσειδῶν, οἷον ὅπως ἐγὼ,
 Ἐκ τῶν ποσειδῶν ἔχοντον Δεῦλον.

Κ Λ. Εἴ τι πᾶσι δὴ σὺ σε, νῆ τῶν ἐκ τῶν.

Α Λ. Ὡς οὐδὲν μοι φέρε τί σοι εἶδω κατακράτῃ.
 Εἴ τι πᾶσι δὴ σὺ σε, νῆ τῶν βαλάντιος.

Α Λ. Εξαρπάσομαι σοι τοῖς ὄντι τὰ νῆτα.

Α Λ. Α' πορευθῶ σε τὰ νῆτα Πρυτανεία σπῖτα.

Κ Λ. Εἴ τι σε ποῖς τῶν δῆμον, ἵνα δῶς μοι δίκην.

Α Λ. Καὶ γὰρ δὲ σ' ἐλθῶ, καὶ διαβάλλω πλείονα.

Κ Λ. Α' ἄν.

Et gratis gratificabar indigentibus.
 Illi me summis efferebant laudibus,
 Verbisque demulcebant quam blandissimis:
 Omnes adeo, ut totum senatum mihi, oboli
 Vnius coriandris nunc conciliaverim. *Antistrophe.*
C H. Omnia effecisti, quæ facere auspicio oportet:
 Repperitque versutus alium versutiorem,
 Pluribusque præditum
 Et dolis, & vocibus
 Valdè blandulis.
 Sed quomodo pugnam depugnes, cogita quam
 Optimè. tu quidem nos socios habebis
 Dudum promptos, quod scias.
AG. At enim video huc ipsum advolitare Paphla-
 gonem:
 Mover fluctus, perturbat, miscet omnia:
 Quasi devoraturus me, larva audaciæ.

ACTVS II. SCENA II.

CLEO, AGORACRITVS, POPVLVS.
*N*I te perdam: si quid modò inest mendaciæ
 Veteris, malè omnibus modis intercida.
AG. Minis oblectatus sum, & fumidæ tuæ
 Iactantias risi, saltavi turpiter
 Circumque coccyfavi. *CL.* nisi ego te exedam
 Ex hac terra, non vivam: ita me Ceres amet.
AG. At nisi tu me exedas, ego verò te ebibam,
 Exorbeamque; medius distumpar. *CL.* ego te,
 Per primum accubitus meum è Pylo, perdam illicet.
AG. Ecce autem primum accubitus: ô quem te
 ego mox virum
 Ex primo accubitu conspiciam imo subsellio!
CL. Pylo alligabo te, per cælum & cælitæ.
AG. Quam præceps animi! agès quid dem come-
 dendum tibi,
 Quod oblectet te maximè? utrum marsupium?
CL. Eripiam tibi ego intestina meis unguibus.
AG. Ego unguibus evellam in Reytaneo tibi cibum.
CL. Ad populum te traham, ut poenam des mihi.
AG. Traham & ego te: & calumniabor pluribus.
CL. At

Κ Α. Α' Μ' ὠπώνηρε, σοὶ μὲν εἰδὲν πεύθετο.
 Εὐὼ δ' ἐκείνῃ καταγλῶ γ', ὅσον θέλω.
 Α Λ. Ὡς σφύρεται σὺ τ' δῆμον σταυτῶ νεύομαι;
 Κ Α. Επίσταμαι γὰρ αὐτ', οἷς φασί με.
 Α Λ. Καθώσπερ αἱ τίτται γὰρ σιτίζεσθαι κακῶς.
 Μασώμενος γὰρ, τῶ μὲν ὀλίγον ἐπιθείς,
 αὐτὸς δ' ἐκείνῃ τριπλάσιον κατέσπασας.
 Κ Α. Καὶ τὴν Δί' ὑπόγῃ δεξιότητος τ' ἐμῆς,
 Διῶσμαι ποιεῖν τ' δῆμον ὑρῶν κ' ἑνόν.
 Α Λ. Καὶ περὶ τοῦτο οὐ μὲν, τοιοῦτο σφίζεις.
 Κ Α. Οὐκ ὦ γὰρ ἐν βυλῇ με δόξεις καθυβέρται.
 Γ' ὠμφοίς τ' δῆμον. Α Λ. Ὅδ' ἐν κωλύει.
 Γ' δὲ βάδιζε. μηδὲν ἡμᾶς ἰχέτω.
 Κ Α. Ὡς δῆμε, δεῦρ' ἐξέλθε, νῆ Δί', ὦ πάτερ.
 Α Λ. Ἐξέλθε δῆτ' ὦ Δημίδιον φίλιτατοι.
 Δ Η. Τίτες οἱ βούλῃ περὶ καὶ ἀπ' ὅτ' ἔθρε;
 Τί μ' Εἰρεσιόβω με κατασπαράξετε.
 Κ Α. Ἐξέλθ' ἰν' εἰδῆς, οἵα περ γ' ὕβριζομαι.
 Δ Η. Τίς, ὦ Πάφλαγγον, ἀδικήσεις; Κ Α. Δίκα σέ τύπομαι.
 Τ' πὸ τυττοῖ, κ' τῶ νεανίσκῳ. Δ Η. τίς;
 Κ Α. Ὁ πῆ φιλῶ σ', ὡδὴ μ', ἐραστής τ' εἰμὶ σός.
 Δ Η. Σὺ δ' εἴ τίς ἐπὶ τὸν Α Λ. ὄντερος τ' ἐστὶ τῶ.
 Ἐρῶ ἀνάλασσε, βυλόμενος τέ σ' εὖ ποιεῖν.
 Ἄλλοι τε πολλοὶ, κ' καλοὶ τε κάραδοί.
 Ἀ' μ' ἔχ' οἷός τ' ἐσμὲν διὰ τυττοῖ. σὺ γὰρ
 Ὅμοιος εἰ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρρωμένοις.
 Τὰς μὲν καλὰς τε κάραδους ἔπερσες δέξθ',
 Σαυτ' ὅ λυχνόπῳλῃς κ' νύκτερ' ἄλλοις.
 Καὶ σκυτοτόμοις, κ' βυρσοπώλησιν δίδως.
 Κ Α. Εὐ γὰρ ποῖω τ' δῆμον. Α Λ. εἰπέ νυν τί δέξθ';
 Κ Α. Ὅτι τ' ἑσπλητὸν ὑπεκέρχων ἐν Πύλῃ,
 Πλάσας ἐκείσε, τῶν Λάκωνας ἤραρον.
 Α Λ. Εὐ γὰρ περὶ τῶν ἁπ' ἐρασιγείῃς,
 Ἐφ' ὅντος ἐτέρῃ, τῶν χύτρων ὑφ' ὀφθαλμοῖς.
 Κ Α. Καὶ μὲν πρὸς αὐτὴν καλὰ ἐκκλησίαν,
 Ὡς δῆμ', ἰν' εἰδῆς, ὅπότ' ἐρε νῶν ὅτι σοι
 Ἐνέστερος, δημόκρονον, ἐν ἐκείνῳ φίλῃς.
 Α Λ. Ναὶ νῦν δημόκρονον δῆτα, πάλῳ μὲν τῇ Πύλῃ.
 Δ Η. Οὐκ αἶν καὶ διζόμην ἐν ἄλλῃ χωρίῳ.
 Α Μ' εἰς τὸ πρῶτον χερῶν παρὲν εἰς τῶν Πύλων.
 Α Λ. Οἱ μοι κακοδαίμονες, αἰς ὑπὸ λαλ'. ὁ γὰρ γέροντος

CL. At tibi nebuloni nemo hominū adhibet fidem:
Ego verò ludos populum faciam, prout volo.

AG. Quā pulcrè tu populum tuum esse judicas!

CL. Quippe ego novi, quibus inescetur ferculis.

AG. Nutricum more tu populum pascis malè:

Quia ubi pramanderis, in os paulum ipsi ingeris:

Tu verò triplo plus, quā alumnus, devoras.

CL. Ego, per Iovem, meā possum sollertiā

Populum angustum latumque juxtā reddere.

AG. Meus hoc idem anus pernovit optimè.

CL. Non tu in senatu jam videberis mihi

Illudere. Eamus ad populum. *AG.* nihil moror:

Perge modò. nam nihil impedimenti obviam est.

CL. Exi huc, exi ò popule; exi obsecro, mi pater.

AG. Age, exi, exi ò popelle mi carissime.

PO. Qui clamitant? non hinc abitis ab ostio?

Oleæ ramum mihi convellistis pessimi.

CL. Quæso exi, ut videas, quas patiar injurias.

PO. Quisnam (Paphlago) te afficit injuriā? *CL.* tui

Causa vapulo ab hoc & hinc juvenibus. *PO.* cedò,

Quamobrem? *CL.* quia te colo, & amator sum tui.

POP. Tu verò quis es obsecro? *AG.* rivalis sum viri

Hujus. Nam & ego te jamdudum amo, voloque tibi

Benefacere: ut & alii multi boni ac probi.

Sed nihil per hunc valemus, nihilque possumus.

Nam tu similis es pueris, qui amari solent.

Bonos probosque ab amore tui tu respuis;

Teque lucernariis & restionibus,

Et calceariis, atque coriariis

Ipsūmet prostituīs. *CL.* quia plebem plurimis

Afficio beneficiis. *AG.* quò pacto? dic mihi.

CL. Quoniam præverti exercitus ducem in Pylo,

Et navigans illò, Laconas expulsi.

AG. Ego verò ab officinā prodeam bulans,

Quam coxerat alius, ollam furtim sustulsi.

CL. Obsecro te, mi popule, conventum age illico.

Ut videas, nostrū uter sit benevolentior

Tibi, age, dijudica, ut illum ames. *AG.* Dijudica

Sanè modò ne in Pnyce. *PO.* atqui non alio in loco.

Nam & antehac oportebat adesse in Pnyce.

AG. Hei mihi misero, perii! Nam isthic senex

Οἴκοι μὲν, ἀνδρῶν δὲ δέξιόντατος·
 Οὔταν δ' ἔπι ταυτίσσι κάθηται πέντερας,
 Κέχληεν, ὥσπερ ἐμποδίζων ἰχθύδας.

ΣΤΡΟΦΗ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Β'. ΣΚΗΝΗ 7.

ΧΟΡΟΣ, ΚΛΕΩΝ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩ-
 ΛΗΣ, ΔΗΜΟΣ.

ΧΟ. Νῦν δέ σε πάλιν δὴ κάλῃ ἐξίναί σε αὐτῷ,
 Καὶ λῆμα θάρον φορεῖν, καὶ λόγους ἀφύκτους,
 Οὔτισι τίνεσσι ἰατρῶν. ποικίλος γὰρ αὐτῷ,
 Καὶ τῶν ἀμειψαμένων πόδες δουρικρατεὺς ποιεῖν.
 Πίεος ταῦθ', ὅπως ἐστὶ πολὺς καὶ λαμψὺς ἐς τὴν αἰ-
 δρα. (περὶ τοῦ)

Α' καὶ φυλάττει, καὶ πάλιν ἐκείνου προσκείμεναι σοί, ὥσ-
 τ' ἐς δελφίνας μετ' αὐτοῖς, καὶ τίμω ἀκατον παροχέαις.
 ΚΛ. Τῇ δ' αὖθις δεσποινῇ Α' θύωμαι, τῇ τ' ἀπὸ τοῦ μί-
 δέσσει,

Εὐχόμεναι εἰ μὴ πάλιν τῇ δὴ μὲν τ' Α' θύωμαι γέλοιον
 Βέλτερος ἀνὴρ, μὲν Δυσικλέα, καὶ Κύναν καὶ Σαλαάμην,
 ὥσπερ νυνὶ μὴδὲν δράσας, δειπνῶν ἐν τῇ Πριτανείῳ.
 Καὶ δέ σε μισῶ, καὶ μὴ πάλιν σε μάχομαι, μόνος ἀντι-
 βληκῶς, (λίπαδαι)

Α' πολέμῳ, καὶ διαπειθεῖν, διατμήσειν π
 ΑΛ. Κέρων, ὡ δὴ μὲν, εἰ μὴ σε φιλοῦν, καὶ μὴ σέβω, κα-
 τατμήσεις

Εὐφρίμῳ ἐν περικουματίῳ· καὶ μὴ τίσισι σέπειδας,
 Εἴ τι ταυτίσι κατακνηθεῖν ἐν μὴ πῶτ' μετὰ τῶν
 Καὶ τῇ κρείττω τῶν ὀρχηστῶν ἐλκόμεναι ἐς Κεραμεῖον.
 ΚΛ. Καὶ πῶς ἂν ἐμὲ μάλλον σε φιλοῦν, ὡ δὴ μὲν, γῆραι
 πολίτης;

Οὐκ ὥσπερ αὖ μὲν λῶν ἐξελθόν σοι, χεῖματα πῶτ'
 ἀπειδόξα

Εἴ τι κοινῶν, τῶν μὲν σπείλων, τὸ δ' ἄγχι, τοῦ δ' ἡ-
 ταῦτ'.

Οὐ φροντίζων τῶν ἰδίων καὶ τῶν ἐξ ἑνός, εἰ σοὶ χεῖροί μιν.
 ΑΛ. Τέτο μὲν, ὡ δὴ μὲν, ἐδὲν σμῶν, καὶ γὰρ γὰρ τῶν
 δράσων.

Α' πᾶσι γὰρ τοῦ ἀρτίου σοὶ τοῦ ἀλλοτρίου παροχέαις.
 Νῦν δ' ἔτι φιλεῖς, ἐστὶν ἐς δύνας, ἵνα αὐτό σε πῶτ'
 διδάξω.

Α' μ.

Domī sapit optimē : sed quando in hac petra
 Consider, haud aliter hiat, atque pueri solent,
 Cūm ficos, laqueo appensos, patulo ore capiunt.

ACTVS II. SCENA III.

CHORVS, CLEO, AGORACRITVS, POPVLVS.

CH. **N**unc omnem à temetipso oportet immit-
 tere rudentem :

Animūque praesentem huc adferre, & ar-
 gumenta tecum (lipellis
 Invicta, quibus hostem superes : quoniam vir ver-
 Est, qui è viis incertis certas novit comminisci.
 Quapropter copiosus, & elegans contra virum esto.
 Verū observa, priusquam te ille aggrediatur, tu
 prior ipso

Delphinas ut sustollas, & lembū ut habeas paratum.

C. L. **P**incipiō Deam ego Minervam, conservatri-
 cem istius urbis (ritus, post
 Veneror atque oro: si ego de civibus optima sum me-
 Lysiclem, & Cynnā, ac Salabaccham meretrices:
 ut nihil æqui (dia sumam.

Aut boni agendo, nihilominus in Prytaneo pran-
 sin autem te exodi, & jam solus collato pede tecum
 Non congregiar; dispaream, distendar, dissindar in
 habenas.

A. G. Et ego, mi popule, nisi te diligo & amo, dissecer
 hic in (amico,

Frustra, & coquar in minuti: ac nisi tu mihi credis
 Super his vasis jā conterar in ossa cum caseo: & unca
 Forcipe co trepris testiculis, hinc protrahar in Cera-
 micum. (unum,

C. L. Et quomodo sit alius vis, qui te plus diligit
 Quam ego? qui, cūm primū tibi consulerem, osten-
 di plurimū opimi (operendo:

Argentis: alios torquendo, alios strangulando, ab ali-
 Nulli ex privatis parcendo: dūmodo tibi gratificarer.

A. G. Hoc sanē, mi popule, nil habet in se laudabile.

Namque

Eadem isthæc & ego tibi prestabo: nā panes aliunde
 Subreptos, apponam tibi. Sed quod nec amet te hic,
 neque fidus

Α' Μ' ἢ θιά περ' αὐτ' ὀπήσει τῆς ἀνδραμίας δοτολῆς.
Σὲ γὰρ, ὡς Μήδουσι διεξιφύτω πρὸς τὸ χάρις ἐν Μαχα-

ρίωνι,
Καὶ νικῆσαι, ἡμῶν μεγάλας ἐλπίστοι περὶ παρ' ἡμῶν,
Επὶ ταῖς αἰτίαις ἢ φροντίζει σκληρὸς σὲ καὶ βήματα
ἔτιως,

Οὐχ ὡς περὶ γὰρ ῥα φάμερος Σοικυτὶ φέρω, ἀλλ' ἐπαί-
κιστα καὶ εἴς τι μαλακῶς, ἵνα μὴ τρεῖς τῶν ἐν Σαλα-

μῆτι.
Δ Η. Ἄνδρ' ὅπως τίς εἶ; μὲν ἔκγονος εἶ ἢν' Ἀρμόδιους
κρίναι;

Τὸτό γε σὲ τοῦτον ἀληθῶς γινώσκω, καὶ φιλόδημον.

Κ Λ. Ὡς ὅτ' ἔμμεν μικρὸν ὅπως αὐτῷ ἐκπιδματῶν γ-
γῆσται!

Α Λ. Καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολὺ μικροτέρους ἴσται δειλασθε-
σιν ἔλεις.

Κ Λ. Καὶ μὴ εἴτε τίς ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δῆμον μᾶλλον ἢ
μῶν,

Ἡ' μάλλον ἐμὰ σε φίλων, ἐδέξατο πρὸς τῆς καφάρ-
της.

Α Λ. Καὶ πῶς σὺ φιλεῖς, ὡς τῶν ὄρων οἰκουμένη ἐν τῇ
σι πηδανωμένη,

Καὶ γυπαρίαις, καὶ πυργαίοις, ἔτος ὅρ' ὅσον, οὐκ ἐλε-
ρῆς.

Α' λλά καὶ εἰς αὐτὸν ἐλπίσεις. Ἀρχεπτόλεμος ὃ φέρ-
τος

Τῶν εἰρηνῶν ἐξ ἐσπέριας, τὰς ποιεῖς τ' ἀπ-
λαύεις,

Ἐκ τ' ἀπώλειος ῥα θαυμάζων, αἱ τὰς ἀποπιδας ποιεῖς.

Κ Λ. Ἰ' καὶ Ἐκλῶν ἀρετῇ πάντων. ἐστὶ γὰρ ἐν τῇ πο-
ρίᾳ,

Ὡς τῶν δ' εἶ ποτ' ἐν Ἀρμαδίας περὶ τὰς βολὰς ἡλ-
κῆς.

Ἡ' ν' ἀνέμειψεν αὐτὸν ὁ δὲ αὐτὸν δρῶν γὰρ καὶ δεσ-
πότῃ,

Ἐξουσίαν ἐσ' καὶ μιανῶς, ὅπως τὸ τῆς πόλεως
ἔξῃ.

Α Λ. Οὐχ ἵνα γ' ἀρετῇ, μὰ Δί', Ἀρμαδίας ποιεῖς
μῆτος, ἀλλ' ἵνα μάλλον

Σὺ μὲν ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης παρὰ τῆς ἀπώλειος ὅ
δῆμος

Τ' ἐπὶ τῇ πολέμῳ, καὶ τ' οἰκίᾳ, ἀπαρτῆς, καὶ κατὰ
ρᾶς.

Α' Μ' ἢ θιά περ' αὐτ' ὀπήσει τῆς ἀνδραμίας δοτολῆς.

Tibi sit, hoc primum ostendam, nisi quia tuis prunis
perfruitur. Nam

Te, qui cum Medis pugnavisti pro patria, in Mara-
thone; (pemus

Et qui hoste superato, fecisti, ut nos jam nostra cre-
Magnificè: te, inquam, in petra hac non sic respicit
ille sedentem; (le, surge;

Sicut ego, qui hunc fero pulvinum tibi: surge popu-
Et molliter hic reside: ut ne atteras clunes in Sala-
mine.

P o. Quinam es, mi vir? an unus de istis cognatis
Harmodii es tu? (populare.

Nam revera hoc facinus præclarum est, ac valde
C l. Quam benevolus ob modicum blandimentum
tu factus es illi? (ribus escis.

A g. At tu populum inescasti antehac multò levio-
C l. Imò si quisquam alius sit populi, quam ego,
studiosior, aut qui

Te plus, quam ego, amet; caput ausim & vitam pro
hac laude pacisci.

A g. Quomodo ames tu populum? quem cava dolia
inhabitare vides, & (misereri:

Turriculas atque cavernas, ramen octo annis nil
Sed eum, vi constrictum emulges. quid? cum dux
bellicus urbi

Pacem offerret, tu dissecisti: & legatos repulisti;
Pedibusque explosisti, qui hortabantur nos fœdera
inire. (divum

C l. Nempe ut Græcis omnibus imperitares, feci: quia
Responsa hoc promittunt, quod populus hic in media
Arcadia olim

Pro quinque obolis sit iudicium dictaturus, mala belli
si forti animo toleret. sed ego omnino populum
alamque colamque:

Et per fas atque nefas inveniam, unde triobolum ha-
beat ipse.

A g. Non, ita me Deus amet, hoc tu prospicis, ut po-
pulus dominetur (captes;

Arcadiz: sed magis, ut tu diripias, & munera
Populus autem præ bello & tenebris non videat,
quid agas tu,

Α' Μ' ἴσ' ἀνάγκης ἄμα, κ' χρεάς, κ' μισθὸ ποιεῖν
καχλύν.

Εἰ δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν εἴτ' ἀπελθὼν εἰρηνίμως δια-
τρίψῃ,

Καὶ χίδρα φαγὼν ἀναδαίρῃσιν, κ' σεμνύλων εἰς λόγῳ
ἐλθῇ,

Γινώσκῃ οἷων ἀγαθῶν αὐτὸν τῷ μισθοφορᾷ παν-
κρόπῃ.

Εἴθ' ἤξει σοι δριμύς ἀγρεῖος, κατὰ σου τὴν ψῆφον
ἐχθρῶν,

Α' οὐ γινώσκων, τόνδ' ὄξυπατᾶς, κ' οἰεσθῶμαι
περὶ σπαντῶ.

ΚΛ. Οὐκοῦν θεινὸν, ταυτὶ σε λέγειν δὴ τ' εἰς ἐμαί, κ'
δισβάλλειν,

Πρὸς Α' θυνάμους κ' τ' ἤμιν πεποικιλότεα πλείονα χρεῶν,
Νῦν τὴν δέμαρτα, Θεμιστοκλέους πολλὰ περὶ τὴν πόλιν
ἦδη.

ΑΛ. ὦ φίλος Α' ἄρως! κλύεθ' οἷα λέγῃ; σὺ Θεμιστοκλῆ
ἀνπεριζῆς;

Ο' εἰ ποῖται τὴν πόλιν ἡμῶν μεσῶν, βύρην ὀπιχειλῇ;
Καὶ πρὸς ταῖσις ἀρεσάσῃ τ' Πηραῖα προσέμαρξῃ,

Α' φιλῶντ' ἐδὲν τῇ ἀρχαίων ἰχθὺς κρητὸς παρὶ θηκῇ;
Σὺ δ' Α' θυνάμους ἐξήτησας μικροπολίτας ἀποφῆναι,

Διαπυρρὺν καὶ χερσημαδῶν ὁ Θεμιστοκλῆς ἀνπερι-
ζων.

Κακείνος μὲν φύρξ τὴν γῆν, σὺ δ' Α' χιλλῶν ἀπὸ
μάτῃ.

ΚΛ. Οὐκοῦν ταυτὶ θεινὸν ἀκύν, ὦ δῆμ', οἷ μ' ἴσ' ἔτι
Ο' πῇ σε φιλῶ. ΔΗ. παῦ' ἔπος, καὶ μὴ σκέρβειναι πε-
νησά.

Πολλὰ δ' πολλῶν με χροῖον κ' νῦν ἐλοθέσθαι ἐγκρυφί-
ζων.

ΑΛ. Μισῶτατος, ὦ δῆμ', ἀκίδιον, κ' πλείεστε πάντῃ
διδάσκεις,

Ο' πόταν χρ' μὲν, κ' εἴδω καυλῶς
Τῶν δὲ θυνῶν ἐκκαυλίζων,

Καταερχομένη, καμφοῖν χερσὶν
Μυστράδ' ἢ δημοσίων.

ΚΛ. Οὐ χαίρήσῃς, ἀλλὰ σε κλέπειν-
τ' ἀρόστω γὰρ τρεῖς μυριάδας.

ΑΛ. Τί θαλαττοκοπέεις κ' πωλατυγίζεις.

Astute homo : sed præ inopiâ , & mercede ad te spectet hianti

(gerit ævum,

Ore. ubi verò in agrum hic digressus , pacificè de-
Seque leguminibus recreârit, fraciûq; accesserit esus;

Tum denique comperiet , qualia tu bona præcideris
illi ,

(verus,

Propter militiæ stipendia : mox torvus , & ore se-
Ad te veniet , & calculum iniquè adversus te feret

atrum. (captas.

Quæ cùm tu scias, populum decipis, & de te somnia
C L. Annon hoc grave , tam dura adversus me con-

vicia , torq̃ue

Crimina proferri ad populum? beneficia plura locavi
In Rempub. ita me amet Dea , quàm præclara The-

mistoclis arma.

A G. O urbs Argi , auditin' quid dicat? tunc Themis-
tocli , opinor ,

Te æquipares ? qui quam vacuum reperit , plenam
reddidit urbem :

Et Piræum insuper adiecit, piscesq; novos epulanti
Apposuit : de antiquis nihil ademittit : tu verò indige-

nas nos

Extenuas, dicimèdo muros, recitando oracula: qui te
Audes ipsi æquiparare Themistocli, tu fur cifer amēs.

Patriam ille quidem fugit ; tu verò Achilleis vesceris
ordeis.

C L. Annon grave mihi , audire hæc, mi popule, ex
isto nebulone :

Propterea, quòd amo te? Pop. racesis, nec mala con-
vicia faxis:

Sat longo tempore jam , ex occulto tu mihi verba
dedisti.

A G. N. Equissimus homo es, mi Popule : & qui a-
stute plurima fecit,

Quando oscitat, & repetundarum
Caules defringit, & absorbet,

Manibusque ambabus Republicæ
Bona peculatur, & exugit.

C L. Non ridebis. nam ego te forti
Reum agam , propter tres Myriades.

A G. Quid turbas das? quid strepiras?

Μιχαράταιος δὲ παρ' ἡ δῆμον
 τῶν ἀθλων ; καὶ σ' ὅτι δειξέω
 Νῆ τιμὴν δῆμον ; ἢ μὴ ζώω ,
 Δωροδοκῶντ' ἐν Μιτυληνῆς πλεῖν ἢ μὴς πῶς
 νοῦτα .

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Β'. ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΧΟΡΟΣ, ΚΛΕΩΝ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ,
 ΔΗΜΟΣ· ταῦτά πρόσωπα.

ΧΟ. ὦ Πᾶσιν ἀνθρώποις φανεῖς μέγιστον ἀφί-

Λημς.
 Ω. Ζηλῶ σε τ' ὀυλαπίας. εἰ γὰρ ἄδ' ἐπὶ-
 σῆς,

Μέγιστος Εὐχώνων ἔσθ', κ' νῦν μόνος καθεῖξες
 Τάν τῃ πόλιν, τῇδ' ἐνυμμάχων τ' ἀρξῆς ἔχων τριά-

ταν,
 Η. πολλὰ χεῖματ' ἐργάσθ', στίων τε κ' ταράσσων,
 Καὶ μὴ μάθης τ' ἀνδρ' ἐπειδὴ σοὶ λαβὼν δέδωκεν.

Κατεργάσθ' γὰρ ῥαδίως, πλοῦτος ἔχων τριάτας.

Κ Α. Οὐκ, ὦ γαστοί, ταῦτ' ἔστι πῶς ταύτη, μὰ τὸν
 Ποσειδῶ.

Ἐμοὶ γάρ ἐς ἑργασίῳ τῷδε τὸν ἔργον, ὥς τε
 Ἀπαξάπαντας ἐσθ' ἐμὲς ἐχθρὸς ὅπως μίξῃ,

Ἐὼς ἂν ἢ τῷδ' ἀπιδῶν ἢ ἐν Πύλῳ τι λοιπόν.

Α Α. Επίχες ἐν ταῖς ἀσπίσι λαβὼν γὰρ ἐνδίδω.
 κας.

Οὐ γὰρ σ' ἐχέω, εἴ περ φιλεῖς τ' δῆμον, ἐν προνοίας

Ταύτας εἶν' αὐτοῖσι τοῖς πόρεταιν ἀνατεθῆναι.

Α. ἔστι τὸτ', ὦ δῆμε, μνηστῆρ', ἴν' (ὡς σὺ βέλῃς)

Τὸν ἀνδρῶν κολᾷται τῶντι, ὅτι τὸτο μὴ κ' γένηται.

Οὐ γὰρ γὰρ ἀπὸ εἰς τὸν ὅτι βυρσοπωλῶν

Νεανίων· πᾶσι δ' ἐπερικκοσι μελιτεπῶλαι,

Καὶ τυροπῶλαι. τὸτο δ' εἰς ἐν ὅτι συρμευτός.

Ω. εἰ σὺ βελήσαιο, κ' βλέψας ὀφθαλμοῖς,

Νύκτωρ καὶ παρτάσαντες ἂν τὰς ἀσπίδας, θύοντες

Τὰς εἰς πόλιν τῇδ' ἀλφίτων ἂν καταλάβοιεν ἡμῶν.

Δ Η. Οἱμοὶ τάλας ! ἔχουσι γὰρ πόρεταις ; ὦ πόρεταις,

Οὐ γὰρ με παρεκόπεις χρόνον, τοιαῦτα κρεσίδημῶν.

Κ Α. Ω

Qui pessimus es erga populum
 Aticum? ego te convincam, ita me
 Dea amet, aut non vivam, quod plus,
 Quam quadraginta minis, corruptus fueris, è Myti-
 lene.

ANTISTROPHE.

ACTVS II. SCENA IV.

CHORVS, CLEON, AGORACRITVS,
 POPVLVS; eadem persona.

CH. Qui omnibus nobis summo hodie adju-
 mento fuisti,

Laudo te ob hanc eloquentiam. Nam si ita
 pergas, eris, dehinc

Græcorum maximus, & solus Republicam capeffes:
 Et imperium in socios habebis, armatus tridente,
 Quo multum conficies pecuniæ, perterritando,
 Et commovendo: modò ne dimittas hominem, tibi
 ansam

(tantà

Qui præbuit: facilè ad nihilum rediges: compage
 laterum qui polles. CL. ô populares, hæc non ita se-
 habent, non

Per Neptunum. Nam tale ego facinus feci, ut meorum
 Inimicorum omnium os facillimè obturare possem,
 Donec aliquid scutorum fuerit è Pylo superstes.

AG. Reprime te in scutis: quia tu ansam tumultui
 præbuisse.

Neque enim oportebat te (siquidem amas populum)
 scuta cum ipsis

Loris, ex composito, in templis suspendere. Sed viri
 hujus,

O popule, commentum hoc est: ut, si tu velis in illum
 Animadvertere, non liceat tibi. Vides enim catervam
 Iuvenum cōsartorum illi præstò esse: tum propole
 Mellis circum habitant, atque ceterorum: qui omnes
 in unum

Conspirant: ut si tu fremas, & videas ostracisum,
 Illi clam è teroplis scuta corripiant noctu; impetumq;
 Faciant in frumentorum cameras, auferantq; nostra.
 Po. Væ misero mihi! num clypei lora habent? ô tu
 scelestè,

Quanto me tempore fraudasti, Indificando popellumi.
 CL. Iud

Κ Λ. ὦ δαιμόνιε, μὴ τῷ λέγοντος ἔστι μὴ δὲ
οἰκῆς

Ἔμῃ ποτ' ὑρῆσθ' φίλον βελτίον· ὅς τις εἴς ὧν
ἔπαυστα τοῦ σωωσώτατος· καί μ' ἐλέληθεν ὁδ' ἐν
ἔν τῇ πόλει σωωμάμυρον· ἀλλ' ὁ θεὸς κίερατα.

Α Λ. Ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγγέλους θεοφύμοι πέποι-
θας.

Ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῇ, λαμβάνουσιν ὁδ' ἐν·
ἔαν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τ' ὀρόβωρον κυκώσιν,
Λίθουσι καὶ σὺ λαμβάνεις, ὡς τὴν πόλιν πα-
ράτλης.

Ἐν δ' εἰπέ μοι τοσούτοι· σκύτω ποταύτα πολλῶν,
Ἐδωκας ἥδη ταῦτά γε κἀτ' ἴσως παρὰ σταυρῷ

Τῶν ἐμὲ ἀσι φάσκων φιλεῖν· Δ Η. ἐ δῆτα, μὲ τὸν
Ἀπόλλω.

Α Λ. Ἐγώ κας οὐδ' ἔστι αὐτ' οἷος ὅστις, ἀλλ' ἐγὼ σοὶ
Ζεῦς παρεμύθεος ἐμὲ ἀδων, ταῦτ' ἐφάρειν δι-
δωμι.

Δ Η. Κεῖναι σ' ὅσον γ' ἐγ' ὅσα παρὶ τ' δῆμον ὄντ' ἀει-
σον,

Εὐώεσθ' ὅσον τε τῇ πόλει, καὶ τοῖσι δακτύλοισιν.

Κ Λ. Οὐδ' ἔστιν οὐδ' ἔστι ἐμὲ ἀδων τοσούτοι δωμά-
δι.

Ἐμὲ δ' μὴ μνείαν ἔχ' ὅσον πέποιθας· ὅς τις

ἔπαυστα τοῦ κινεωμένου, τ' ἱερῶν ἐξελείψας·

Α Λ. Ὅνκοιμ' ἐπὶ δῆτα ταῦτα δῖον ὅτι παρεκτε-
ρεῖν,

Παύσαι π' τοῦ κινεωμένου· καὶ ἔστι ὅπως ἐκέλευε

Οὐχὶ φθονῶν ἔταυσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένοιτο.

Τάτοι δ' ὁρῶν ἀνδρ' ἡτῆρος ὄντα πηλικατενί,

Οὐδέ ποτε ἀμφιμαχάλας τ' ὅστις ἡξίωσας,

Χειμῶνος ὄντος· ἀλλ' ἐγὼ σοὶ ταῦτα δίδωμι.

Δ Η. Τοιόντι Θεμιστοκλῆς ἐβόω ποτ' ἐπενόησεν·

καὶ τοιοῦτον κακὴν Περσέϊδος· ἐμοὶ γὰρ ὡς τοῖ

Οὐ μείζον ἐστ' ἐφάρειν ἐξόρμημα τῷ χιτῶνος.

Κ Λ. Οἶμοι τάλας, οἷοις πηλικισμῶς με παρὶ-
θαυώεις!

Α Λ. Οὐκ, ἀλλ' ὅπερ πένων ἀνὴρ πέπονθ', ὅταν χερεῖ.

Τοῖσι τρόποις τοῖς σῶσιν, ὡς περ βλαυτίοις, χερεῖ.

Κ Λ. Ἀλλ' ἐχ' ὑπερβαλεῖς με παρὶ τῶν· ἐγὼ γὰρ αὐτ'

Περσέϊδος τοῦτ'· σὺ δ' οἶμοις, ὡς πένων. Δ Η. εἰς οἷον.

Οὐκ

CL. Istud ne dixis, infelix; neu te putes amicum
inventurum, qui melior sit, quàm ego. Nam ego
cùm unus essem,

Conjuratos solus compescui; neque me latebat
Quicquam, quod in urbe clam fieret; nam clamavi
repentè.

(pantur.

AG. Idem accidit tibi, quod his, qui anguillas aucu-
Vbi tranquillus est lacus, nil piscium reportant;
At si lutum stagni sursum commòrint & deorsum,
Ibi capiunt demù: sic & tu capis, ubi priùs civitatem
Perturbas. Age verò, unum hoc dicas mihi: cùm ven-
ditares

Tantù corii, dedisti in unquā sponte tuā, huic popello
Corrigiam unam, ad suendos calceos, tuo ex amore?

PO. Non sanè, non, per Apollinem. *AG.* noras ergo
vir iste

(calceorum.

Quisnam esset: at ego tibi emam, & dabo par isthoc
PO. Ego, quantum video, te bene velle populo ar-
bitror, & urbi

Amicum te esse, & digitis quoque meis. *CL.* annon
grave hoc sit,

Quod calcei tantum valent: mei autem nulla restat
In te memoria, à quo tāta accepisti bona. Nā ego olim
Sedavi subagitarios, & Gryttum extinxi cinardum.

AG. Annon grave hoc, Cinardorum nates inspicere,
& omnes

Sedare pathicos? Neque sanè est, ut non sedàris illos
Ex invidia, metuens eos oratores futuros.

Sed cùm nudū videres hunc tantillulum popellum,
Ne quidem humerali veste dignum censuisti,

Etiā durāte hyeme: at ego tibi dono pallium istud.
PO. Nā tale ne quidem Themistocles dare cogitavit:

Quamvis hac etiam in pace sapiens, Piræensis iste:
Mihi tamen hac tunica nil majus inventum videtur.

CL. Ah me miserum, quibus circumagis me modis
dolosus?

(gente surgunt.

AG. Minimè: sed idem facio, quod poti, qui aludur-
Nam ut illi alienis soleis, ita tuis moribus ego utor.

CL. At non superabis me, palpum obtrudendo:
Nam ego popellum

(*PO.* ehem.

Hæc induam tunicā. at tu malè dispercas verbero.
Non

Οὐκ ἐς κόρυμνας ἀποφθερεῖ, βύρσης κάκιστον ὄζωνι;
 ΑΛ. Καὶ τὰ τ' ὀπίτηδες σε περὶ μέμπει, ἵνα σ' ἀποπνίξῃ;
 Καὶ πρὶν περὶ ἐπεδ' ἀλυσέ τοι. τ' καυλὸν οἶδ' ἐκείνην
 Τὲ σιλήεις τ' ἄξιον γλυόμενον; ΔΗ. οἶδα μύθοι.
 ΑΛ. Επίτηδες δὲ αὐτ' ἐπιδόει, ἄξιον γλυέει,
 ἵν' ἐδοίτοι' ἀνέμφοι καὶ πρὶν ἢ ἡλικίᾳ
 Βδόντες ἀλλήλους ἀποκτείναν οἱ δι' ἡλικίᾳ.
 ΔΗ. Νὺ τ' Ποσειδῶν, κ' ὡς ἐμὲ περὶ δ' εἶπ' ἀνθρώπων
 ποιοῖς.

ΑΛ. Οὐ γὰρ τόθ' ὑμεῖς βδεόμενοι δήπου γλυῶν
 πυρροῖς;

Καὶ νῦν Δι' ὧν κ' ἔτο Πυρρῶνδρε τὸ μηχανήμα.

ΚΛ. Οἷοίσι μ' ὦ πόντος βωμολοχεύουσιν ταράπαις!

ΑΛ. Ἡ γὰρ θεὸς μ' ἐκάλυψε νικῆσά σ' ἀλαζονείᾳ!

ΚΛ. Ἀλλ' ἔμε νικῆσθαι. ἐγὼ γὰρ φημί τοι παρέξῃ.

Ω' δῆμα, μηδὲν δρῶντι, μισθὸν τρύβλιον ῥοφῶται.

ΑΛ. Εγὼ δ' ἐκλύχην τὲ τοι, κ' φάρμακον δίδωμι,

τὰ τ' τοῖσιν ἀντικνημίοισιν ἐκλύσῃς πριαλείφῃ.

ΚΛ. Εγὼ δ' τὰς πολίτας γὰρ Σε' κλέγων, νέον ποιήσω.

ΑΛ. Ἰδὲ, δέχῃ κέρκοι λαγῶν, τὰ φθαλμιδίῳ περι-
 φῶν.

ΚΛ. Απομυζάμενος, ὦ δῆμα, ἐμὲ πρὸς τίμῃ κατα-
 λυῖ ἀποφῶν. ΔΙΠΛΗ.

ΑΛ. ΕΜὲ μὲν οὐδ', ἐμὲ μὲν οὐδ'.

ΚΛ. Εγὼ σε ποιήσω τρι-
 εαρχεῖν, ἀναλίσκοντα τῷ

Σαυτῷ, παλαῶν ναυῶν ἔχον-

τ', εἰς ὧν ἀναλῶν ἐκέφε-

ξῆς, ἐδὲ ναυπηγὸν ἐμὸν.

Διαμηχανή τοι καὶ θ', ὅπως

Ἀνίστιον σαπρὸν λάβῃς.

ΧΟ. Ἀνὴρ παφ' ἄρξῃ, παῖδες, παῖδες

τ' προξένων, ὅφελον

Δὲ τῷ δούλῳ, ἀπαρυσέον

τὲ τ' ἀπ' ἡλῶν ταυτή.

ΚΛ. Δάσῃς ἐμὸν καλὸν δίκλιν

ἱπποῦ μὲν τ' εἰς φορεῖς.

Εγὼ γὰρ εἰς πᾶς πλοῖον

Σπαδίσω σ' ὅπως ἀν' ἐξορᾷς.

ΑΛ. Εγὼ δ' ἀσπλήσω μὲν ἐ-

Non tu hinc abis in rem malam, qui corium oles malignè?

Ag. Sanè haud ineptè tibi circumdedit, (guler. Nam Et antehac tibi insidias struxit. scis caulem, opinor, Iustum Læserpitii, parvo venalem factum? P. ego novi. Ag. Non abs te voluit illum tam vili venire nuper Pretio : ut qui emitis, comedatis : ac pòst in foro sedentes

Pedatis iudices : & vosmet invicem enecetis.

PO. Ita per Neptunum. Hoc dixit idem ad me quidam stercorosus.

Ag. Nunquàmne verò pedendo suffusi estis rubore? Nam per Iovem, Pyrrhandri quoque commentum fuerat isthuc.

CL. Ah quibus insoltas mihi scurrilitatibus, scelestè!

Ag. Dea Pallas cerè jussit, ut te vincam vanitate.

CL. Non vinctes. Ego enim affirmo tibi, mi popule, me daturum

Etiàm otioso, ut ollam mercedis sorbere possis.

Ag. At ego do jam tibi pyxidem, cum unguento, ut tibi arum

(capillos, Vlcera circum ungas. CL. at ego canos tibi eligens Iuvenem te faciam. Ag. hein, cape sis lepore hanc

caudam, atque ocellos

Absterge. CL. ô popule, ubi ego emunxi, tu in caput absterge meum.

AG. I Mò in meum caput, in meum. DIME TAI IAMBICI.

CL. Ego faxo, ut instructam tuis

Habeas triremem impenditis;

Navemque veterem compares:

In quâ reficiendâ haud queas

Perferre sumtus: postea

Excogita bo, ut putridum

In navi velum surtigas.

CH. Homo hic furenti irâ æstuar.

Seda fervorem, seda; & foco

Ligna aufer; & cohibeas minas.

CL. Pœnam dabis pulchrè mihi,

Oppressus ærumnis malis.

Nam ego faxo, ut inter divites

Relatus argentum luas.

Ag. Ego nihil tibi comminor:

ἤν· ὄρχμαι δέ σοι ταδί·
 τὸ μὲν τάλανον τούθιδ' ὦν
 ἔφασάν αἱ οἴζον· σὲ δ'
 γνώμῳ ἐρεῖν μέλλοντα πρὸ
 Μιλησίων κ' κερδανεῖν,
 Τάλαντον ὡς κατεργάσῃ,
 Σπεύδειν ὅπως τ' τούθιδ' ὦν
 ἔμπλήμυρος, φθάσῃς ἔτ' εἰς
 ἑκκλησίαι ἐλθεῖν· ἔπει-
 τα πορὶν φαγεῖν, ἀνὴρ μεθ' ἡ-
 κοί, κ' σὺ τὸ τάλαντον λαβὼν
 Βυλόωρος ἐ-
 στίαν ἀποπνεύσεις.

ΧΟ. Εὐ νήγετ' Δία κ' Ἄ Απόλλω,
 καὶ Ἄ Δήμητρα.

ΔΗ. Καί μοι δοκεῖ, κ' τ' ἄλλα γ' εἶη καταφανές
 Ἀγαθὸς πολιτὴς, ὅς οἱ εἴς περ χεῖρον
 ἀνὴρ χεῖρον τοῖσι πολλοῖσι τὰ βολῇ.
 Σὺ δ' ὦ Παιφλαγῶν, φάσκων φιλεῖν μ', ἰσοκρόδισαι.
 καὶ νῦν Σπείδος τ' δακτύλιον, ὡς ἐκ' ἐπὶ
 ἑμοὶ ταμίσις· ΚΛ. ἔχ'· τοῦτ' ἐστὶ δ' ἰσθ' ὅτι,
 εἰ μὴ μ' ἰάσῃς ὅππῃ ποῖται, ἔτερος αὖ·
 εἰς πανκροτόρος τις ἀναφανήσεται.

ΔΗ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ δακτύλιος ἔσθ'· εἰ ποῖ
 Οὐ μὲν· το γυνὴ σημεῖον ἔπειθ' φάνει,
 Ἀλλ' ἢ ἕκαστος. ΑΛ. φέρ' ἰδὼ τί σοι σημεῖον ὦν·
 ΔΗ. Διὰ μὲν βοεῖα. θρίον ἐξ ὧ πηυῖον.

ΑΛ. Οὐ τὸ τ' γ' ὄν· ὅτι τὸ θρίον. ΔΗ. ἀλλὰ τίς;
 ΑΛ. Ἀέρος καὶ χλῆδος ὅππῃ σέ τρας δημιυρεθόν.
 ΔΗ. Αἰβοῖ τ' ἄλας. ΑΛ. τί ὅταν; ΔΗ. ἀπὸ φέρ' ἐκποδάν·
 οὐτ' ἐμὸν εἶχον, ἀλλὰ τ' Κλεινώμεν.

Παρ' ἐμῷ τ' ποτὶ ἰαβάν, ταμίθε μοι.
 ΚΛ. Μὴ δῆτα πῶν γ' ὁ δ' ἰαβάν, ἀντιβολῶ σ' ἐγὼ,
 Περὶ δ' ἂν γ' ἔσθ' ἡσυχία ἀκόσῃς τῷ ἐμῷ.

ΑΛ. καὶ τ' ἐμῷ νῦν. ΚΛ. ἀλλ' ἐάν τ' ἐπὶ πῶν,
 Μολῶν χρεῖδ' ἡεῖ σε. ΑΛ. καὶ γ' τι ποῖ,
 Φωλὸν χρεῖδ' ἡεῖ σε μέγχι τὸ μύρινον.

ΚΛ. Ἀλλ' οἴγ' ἐμοὶ λέγουσιν, ὡς ἀρξάμ' ἐπὶ
 Χάρας ἀπάσης, ἵστε φανωῶν ῥόδοις.

ΑΛ. Οἱ μοι δέ γ' αὖ λέγουσιν, ὡς ἀλεργίδα

Sed istud imprecor, ut tua

Sartago stridat piscibus:

Tu verò, de Mileſiis

Cùm proferes ſententiam

Lucri cupidus, talentum ubi

Paraveris, antè piſcibus

Repletus, ad cœtum properes:

Sed te, priusquàm veſcier

Occæperis, vir quiſpiam

Perturber; & talentum ibi

Tu capere vo-

lens, cibo hoc ſtrangleris.

CL. Bellè, per Apollinem, Iovemque

Atque almam matrem.

PO. Et mihi palam videtur, etiam cætera

Bonus eſſe civis: qualis vix ullus fuit

Vnquam ex multis, qui digni ſunt teruncio.

Tu verò Paphlago, dum ais, quòd me diligas,

Moleſtus es mihi aliis, quæ ſecè oleſ.

Et nunc agè redde mihi annulū. Neq; enim ampliùs

Quæſturam in urbe geres. CL. habe: ſed hoc ſcias,

Si non ſines me rem curare publicam,

Alium fore, me longè verſutiorẽ præſident.

PO. Fieri nequit, meus ut ſit iſthic anulus:

Quoniam aliud appàret ſignum, menſi oculi

Fallunt. AG. ſine videam, quòd ſignum ſit tibi.

PO. Bubulæ adipis aſſatum folium ſiculneum.

AG. Non hoc ſiculneū eſt folium. P. quid ergo ineſt?

AG. Larus inhians prædæ, qui è petra verba dat

Pro concione. PO. Hei me miſerum! AG. quid rei eſt?

cedo.

(nymí.

PO. Procul aufer. neque enim meum habet, ſed Cleo-

To verò hunc à me habet; & quæſturam ſulcipe.

CL. Iſtuc ne faxis, mi Domine, quæſo; antequàm

Audiveris, qualia mihi ſint oracula.

AG. Et qualia mihi ſint. CL. at ſi huic obtemperes,

Peculatoreĩ oportet te fieri. AG. & ſi huic,

Hernioſum te fieri oportet uſque ad caput.

CL. Atqui mea dicunt oracula, quòd oporteat

Te imperio totius terræ potiri,

Rolis coronatum. AG. mea vicifiſim mihi

Dicunt

Εἴπων κατὰ παρὸν, καὶ σεφάνῳ, ἐφ' ὅρουτος
Χρυσὴ διὰ ξείνης Σμικυθλίῳ, καὶ κύριον.

Κλ. Καὶ μὴ ἐνεχ' αὐτὸν ἰδὼν, ἐν ἑτοσί
Αὐτῷ ἀκρότη. Αλ. πάντῃ. ΔΗ. καὶ σὺ δὴ φέρε.
Κλ. ἰδὲ. Αλ. ἰδὲ. ΔΗ. νῆτ' Δί, ἐδὲν καλῶς.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟ. Ηἴδισον φάος ἡμέρας

Εἴσα πῖσι παρθῶσι, καὶ

Τοῖσιν ἀφικνεύμενοισιν,

Ἡὲ Κλέων ἀπὸ ληταί.

Καὶ πῖσι φρεσβυτέρων πινῶν,

Οἷον ἀργαλειωτάτων,

Εἴ τῳ δείγματι τῷ δεικνῶν,

Ἡ καὶ ἀντιπλερόντων,

Ὡς εἰ μὴ χλυσθὶ σάαει

Τῇ σφύλει μέγας, καὶ ἀνδ-

ρῶν σκόνῃ δῶν χερτίμῳ,

Δοῖ δὲ, καὶ ὅτι μὴ.

Αἴ καὶ τοῦτ' ἐρωγὴ θαυ-

μάζω τ' οὐκ οὐσίας

Αὐτῷ. φασὶ γὰρ αὐτὸ οἱ

Παῖδες, οἱ ξυμφοίτων,

Τῷ δὲ δωρεῇ μόνῳ ἀνδρ-

μότῃ δὲ θαμὰ καὶ λύρα,

Αἴ καὶ δὲ καὶ ἐβέλτην μαθεῖν.

Καὶ τὰ καὶ κινδυνεύω

Ὀργισθὲν ἀπάγην καλεῖ-

ειν, ὡς ἀρμονίαν ὁ παῖς

Ὀδοῦς ἐδιδάσκει καὶ δεῖν,

Ἡ καὶ μὴ δωρεῇ δικασί.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ γ'. ΕΚΚΛΗΝΗ Δ.

ΚΛΕΩΝ, ΑΛΛΑΝΤΙΠΩΛΗΣ, ΔΗΜΟΣ,

ΧΟΡΟΣ.

Ι. Δέ, θέλω καὶ πάντας ἐν φέρον.

Αλ. Οἱ μὲν ὡς χροσίου, καὶ πάντας ἐν φέρον.

ΔΗ. Ταντὶ τί βῆ; Κλ. λόγια. ΔΗ. πάντ'; Κλ. ἰθαυ-

μασας.

Καὶ νῆ Δί, εἴ π' ἔμει' σι κινδυνὸς πλέα.

Αλ. Εἴ μὴ δὲ καὶ φέρον, καὶ ξυμφορία δῶν.

ΔΗ. Φέρ' ἰδὼ, τίνος γὰρ εἴην οἱ χερσὶ μοι ποτε;

Κλ. Οἱ μοι

Dicunt quòd tu trabeat, & seruo micans
 In aureo curru insequeris Smicytham,
 Et Dominum. CL. quin abis, & huc affers tua
 Oracula, ut populus illa audiat. Ag. admodum.
 PO. Et tu feras tua. CL. ecce in promptu sunt mihi.
 Ag. Ecce & mea. P. Per Iovem, jam nihil est in morâ.

C H O R U S.

CH. PRæstò lux erit optima
 Nobis, qui modò vivimus:

Quique olim venient, Cleo
 Si perdat iniquus.
 Quamquam in Dignitate litium
 Morosos aliquos senes
 Audi mihi dicere
 Contrà: ni Cleo nobis
 Isthic afforet, haud fore
 Vasa urbi duo commoda,
 Pistillum & rudicellam.
 Verum miror & hoc ego,
 Quenam hæc Musa suilla sit
 Hujus. Nam pueros ferunt,
 Qui condiscipuli sunt,
 Solum carmina Doricæ
 Plectro aptasse lyra; neque
 Vllam discere, præter hanc:
 Tum iratum Cytharædum
 Iussurum, à se abeat: quia
 Isthic nullam aliampuer
 Possit discere Musicam:
 Ni, quæ Dorica [donat] tinnit.

ACTVS III. SCENA I.

CLEO, AGORACRITVS seu Fartor, POPVLVS,

C H O R V S.

EN videbis oracula mea: aec fero omnia.
 Ag. Hei, quàm cecaturio! nec ego effero omnia.
 PO. Quid hæc sunt? CL. oracula. PO. num omnia?
 CL. miraris hæc?

Et, per Iovem, mihi adhuc referta arca est domi.

AG. Et mihi cœnaculum, & duo domicilia.

PO. Sine videam, cujus sunt hæc oracula?

CL. Mea

ΚΛ. Οἱ μοὶ μὲν εἰσι Βάκιδος. ΔΗ. οἱ ὅσσι τίνος;
 ΑΛ. Γλάνιδος, ἀδελφεῖ τῆ Βάκιδος γραιπτέρη.
 ΔΗ. Εἰσι ὅσφι τῆ; ΚΛ. πρὶ Αθιωῶν, πρὶ Πύλλω,
 Περὶ σὺ, πρὶ ἐμῆ, πρὶ πάντων τραγῳμάτων.
 ΔΗ. Οἱ σοὶ πρὶ τῆ; ΑΛ. πρὶ Αθιωῶν, πρὶ φακῆς,
 Περὶ Λακεδαιμονίων, πρὶ σκόμωρον νέων,
 Περὶ τῇ μεθυώτων τάλφιτ' ἐν ἀγρῶ κηκῆς,
 Περὶ σὺ, πρὶ ἐμῆ, πρὶ πάντων τραγῳμάτων.
 Τό ποῖος ἀνέτοσι δάκρυ.

ΔΗ. Ἄγε νυνὶ ὅπως αὐτὸν ἀναγνώσασθαι μοι,
 Καὶ τ' αὖτε ἐμῆ κείνῳ ἀπερὶ ἴδομαι,
 ὧς ἐν νεφέλῃ πινυμένη γλῶσσί μου.

ΚΛ. Ἄγε δὴ νυνὶ, καὶ πρὶ τῆ καὶ νυνὶ ἐμοί.

,, Φράξθω Ερεχθεΐδῃ λογιῶν ὁδόν, ὣς σε ἀτόλμων
 ,, Ἰσχανεῖς ἐξ ἀδύτου διὰ τριπόδων ἐρετίμων,
 ,, Σάξαι δ' ἐκὼν ἐκὼν ἐρεθὶ κινῶν κερκαρόδοντα.
 ,, Ὅς περὶ δὴν δάκρυον, καὶ ἐπὶ σὺ δεινὰ κερκαρῶς,
 ,, Σοὶ μιᾶδὸν ποιεῖ. καὶ μὴ δρᾷ ταῦτ', ἀπολείψῃ.
 ,, Πολλοὶ γὰρ μισθὸν σφραγιστὰς κολοιοί.

ΔΗ. Ταυτὶ μὰ τὴν Δῆμητ' ἐγὼ ἐκ οἴδ' ὅ, πὶ λέγῃ
 Τί γὰρ ἔς' Ερεχθεῖ, καὶ κολοιοῖς, καὶ κινῶι;

ΚΛ. Εγὼ μὲν ἐμὸν κύων, πρὸ σὺ γὰρ ἀπύω.
 Σοὶ δὲ εἴπε σάξαι δ' ἐμὸν οἶκος καὶ κινῶν.

ΑΛ. Οὐ τὴντο φῆς ὁ κερκαρῶς, ἀλλ' ὁ κύων ὁδὸν,
 ὧς περὶ δεινὰ σφραγιστὰς κολοιοῖς.

Εμοὶ γὰρ ἔς' ὀρθῶς πρὶ τῆς τῆς κινῶς.

ΔΗ. Λέγε δὴ ἐγὼ ὅ, πρὶ τῆς κινῶς δάκρυ.

Ἰνα μὴ μὲν ὁ κερκαρῶς ὁ πρὶ τῆς κινῶς δάκρυ.

,, ΑΛ. Φράξθω Ερεχθεΐδῃ κινῶν Κέρκαρον ἀνδραποδιστῶν,

,, Ὅς κέρκαρον σκίον ὅπου δὴ πρὶ τῆς ὀρθῶς,

,, Εξέδετα' σφραγιστὰς, ὅτιν σὺ περὶ ἄλλο σε χάσκης,

,, Εσφοτῶ δὲ ἐς τῆς πᾶνιον χροῖ σε κινῶν,

,, Νύκτωρ τὰς λοπάδας, καὶ τὰς πᾶνιον διαλείπων.

ΔΗ. Νῦν τὴν Προσδῶν, πρὶ τῆς ἀμεινον, ὧς Γλάνι.

ΚΛ. ὦ τᾶν, ἀκκρον. εἴτα δάκρυον τότῃ.

,, Εἴ τῃ, τίξαι ὅ, πρὶ τῆς ὀρθῶς ἐν Αθιωῶν.

,, Ὅ, πρὶ τῆς δῆμης πολλοῖς κινῶν μαχέται,

,, ὦ τῇ πρὶ τῆς σκίονι πρὶ τῆς κινῶς, ὅτιν σὺ φύλαξαι,

,, Τείχεος ποιήσας ἐκὼν, πρὶ τῆς κινῶς.

ΔΗ. Ταυτ' οἴδ' ὅ, πὶ λέγῃ; ΑΛ. μὰ τὴν Αθιωῶν γὰρ

μὲν.

ΚΛ. Εἴ φρεν.

CL. Mea quidem Bacidis sunt. *PO.* cujus sunt tuæ?

AG. Glandidis, qui Bacidis frater major fuit.

PO. De quo loquuntur? *CL.* de hisce Athenis, de Pylo,

De te, de me, de quæ omnibus negociis.

PO. Quæ de te tua dicunt? *AG.* de Athenis, de viris

Lacedæmoniis, de lentibus, de piscibus

Novis: de his qui malè metiuntur in foro

Frumenta, de te, de me, rebus quæ omnibus.

Hoc mentulam momorderit.

PO. Agè nunc mihi recitare isthæc oracula,

Et illud de me, quo delector plurimum:

Ut aquila siam in nubibus videlicet.

CL. Igitur ausculca, & adhibe animum mihi tuum.

„ Aspice Erechide, quæ sint oracula Phœbi:

„ Hæc tibi de tripode ex adytis penetrabilibus effert:

„ Te servare jubet ferratis dentibus acrem

„ Ille canem, qui te allatrans, mordens quæ vicissim,

„ Mercedem reddet: ni fecerit ista, peribit.

„ Multæ odio cornices cornicantur in illum.

PO. Ita me Ceres amet: ut, quid dicat, nescio.

Quid enim sit Erechteo & cornicibus, & cani?

CL. Ego quidem sum canis. Nam pro te latro ego:

Te verò Apollo hortatur, ut serves canem.

AG. Non istud jubet oraculum: sed hic canis

Non aliter rodit oracula, quàm ostia tua.

Nam de hoc cane meum canit apertè oraculum.

PO. Dic obsecro: ego interim lapidem prehendam manu,

Ne me istud de cane oraculum malè mordeat.

„ *AG.* Aspice Erechide, quis Cerberus iste nefandus,

„ Assentans caudâ, quoties cœnæ imminet hora:

„ Sudorem vorat ille tuum, te hiscente aliorum:

„ Et latitans intrat, catulus de more, culinam,

„ Atque ollas noctu lambit, terras quæ mari alto.

PO. Per Neptunum: melius dixisti, tu Glani.

CL. Amice, audi prius, post demum judica.

„ Est mulier, quæ isthac partu dabit urbe leonem,

„ Qui culicum auxilio, populum defenderet, & armis

„ Pro catulis pugnans: hunc tu servare memento,

„ Erata turri, atque abiegni pariete muri.

PO. Nostine, quid dicat? *A.* ego non, per Apollinem.

CL. Heo

ΚΛ. Ε^α φρασεν ὁ θεός σοι σαφῶς, σάξην ἐμέ.

Ε^{γὼ} γὰρ γὰρ αὐτὶ τῷ λέοντος εἰμί σοι.

ΔΗ. Καὶ πῶς μ' ἐλελήθης Ἀ^νηλέων γυμναστής;

ΑΔ. Ε^{γὼ} ἐκ αἰαδιδάσκει σε τῷ λογιῶν ἐκόν,

Ὁ^ς μόνον σιθρηῶν τέχης ὅς βῃ, καὶ ξύλινον,

Ε^{γὼ} ὅς σε σάξην τόνδ' ἐκείλδ' ὁ Λοξίας.

ΔΗ. Πῶς δὴ ταῦτ' ἐφραζεν ὁ θεός; ΑΔ. ταυτὶ

Δῆσαι σ' ἐκέλευε πεντεσενήτω ξύλῳ.

ΔΗ. Ταυτὶ πελείδ' τὰ λόγ' ἔδωκεν μοι δοκεῖ.

ΚΛ. Μὴ πείθῃς, εἴδον ἐπεὶ γὰρ ὅππῃ ὀρέσῃ καρῶναι.

Α^λ. Μ' ἔρακα φίλει, μεμνημένος ἐν φρεσίν, ἵς σοι

Ἡ^{γὰρ} σιωπῆς Λακεδαιμονίων κορυφαίας.

ΑΔ. Τῆτό γέ τοι Παφλαγῶν παραινυδύσσει μεν-
δύς.

Κεκορπίδη κακόβουλε, τί τῆδ' ἡρεῖ μέγα τῆρρον;

Καί με γυνὴ φέρει ἄνθρωπος, ἐπεί κεν ἀνδραγαθεῖν.

Α^λ. Μ' ἂν μαχέσονται· χέσονται γὰρ, εἰ μαχέσονται.

ΚΛ. Ἀ^λὰ τόδε φράζω, πρὸς Πύλῳ Πύλον ἰώσιν ἐφραζέ-

Ε^{ἰς} Πύλον πρὸς Πύλον. ΔΗ. τί τῆτό λέγῃ πρὸς Πύλον;

ΑΔ. Τὰς πυέλας φησὶ κατυλήφειν ἐν βαλαείρῳ.

ΔΗ. Ε^{γὼ} δ' ἄλλως τήμαρον γυμνάζωμαι.

Αὐτὸς γὰρ ἡμῶν τὰς πυέλας ἀφύρπασεν.

ΑΔ. Α^λ. ἔποσι γὰρ βῇ πρὸς τὴν ναυτικὴν

Ὀ^{χρησμός}, ὃς σε δέει προσέειπεν ἐν νομῷ πάντων.

ΔΗ. Προσέειπεν σύ δ' ἀνὰ γυνώσκεις τοῖς ναυτιοῖσι με,

Ὁ^ς πῶς ὁ μισθὸς πρῶτον δοποδθήσεται.

ΑΔ. Αἰγείδην, φράζω κινωλάπηκα, μὴ σε δολώσῃ.

Λαίπαρον, ταχύπουν, δολίαν κερδῶ πολυῖδριν.

Οἶδ' ἂν, πῶς τῆτό τί βῇ; ΔΗ. Φιλόστρατος, ἡ κινωλάπη.

ΑΔ. Οὐ τῆτό φησιν, ἀλλὰ ναῦς ἐκίσσεται

Αἰτεῖ ταχίας, ἀργυρολόγος ἐστί.

Ταύτας ἀπαυδᾷ μὴ διδόναι σ' ὁ Λοξίας.

ΔΗ. Πῶς δὴ τρεῖς ὅς κινωλάπη; ΑΔ. ὅπως;

Ὁ^ς πῶς τρεῖς ὅς κινωλάπη, ταχύ.

ΔΗ. Πῶς οὖν ἀλάπη; πρὸς σὲ τῇ πρὸς τῇ κινῇ.

ΑΔ. Ἀ^λωπεκίοισι πρὸς σπατάτας ἦκασεν.

Ὁ^ς πῶς βότρυς τράχυνεν ἐν τοῖς χωρίοις.

ΔΗ. Εἶεν. Τῆτοις ὁ μισθὸς τοῖς ἀλωπεκίοισι πρὸς;

ΑΔ. Ε^{γὼ} πορεύω καὶ τῆτον ἡμερῶν τρεῖς.

CL. Hoc vult Deus manifestè: ut serves me tibi.

Ego enim loco leonis sum tibi propalam.

PO. Et quomodo me latuisti, qui quasi leo eras?

AG. Vnum te cælar astutè ex oraculo,

Quiligneus & ferreus murus fiet:

In quo te Apollo servare illum iusserit.

PO. Quomodo igitur hoc dixit Deus? *AG.* ligare te

Iubet virum hunc in ligno quinque foraminum.

PO. Labet profectò hæc exequitur oracula.

„C. Nè morè gere. cornices malè cornicètur iniquè;

„Accipitrem sed ama, memor, ut Lacedæmone vin-

ctos

„Duxerit ille tibi Coracinos undique pisces.

„A. Hæc equidem subiit Paphlago discrimina portus,

„Cecropide demens, an magnū opus esse putas hoc?

„Fert onus & mulier, quod ei indic fortè maritus,

„Nec pugnat: nam turpe cacer, si ferre recuset.

C. Hoc perpende, Pylum siquam ante Pylum tibi dixit

Est Pylus ante Pylum. *PO.* sibi quid vult ante Pylum

isthuc?

AG. Se suffuratum dicit per balnea pelues.

PO. Igitur illoto vivendum erit hodie mihi:

Quia enim labra & pelues hic nobis abstulit.

AG. At hoc de classe datum est oraculum mihi:

In quo percipièdo, animum opus est advertere.

PO. Adverto sanè: tu recita nautis meis;

Vt illis primò numeretur stipendium.

„*AG.* Agide, caveas canivulpem, ne malè fallat,

„Astutam, celerem, mordentem ponè, dolosam.

Nosti hoc, quale sit? *PO.* iste Philostratus est, cani-

vulpes.

AG. Non hoc vult, sed naves ubique postulat

Celergs, & quæstuiarias, Oraculum:

Eas te dare verat hic Apollo Deo hicus.

PO. Quomodo tritemis sit canivulpes? *A.* hoc modo:

Quia tritemis etiam fortassis est canis.

PO. At quomodo vulpes apponitur ad canem?

AG. Vulpeculis Deus assimilavit milites:

Quoniam borros comédunt in his regionibus.

PO. Esto: at merces unde istis danda vulpibus?

AG. Ego mercedem trium dierum porrigam.

„ Verum

„Α'λλ' ἐπὶ τόνδ' ἐπακυσεν, ἐν εἰπέ σοι ἐξαλείψας,
 „Χρησμένῳ Ληϊτίδῃς, Κυλλινίῳ, μή σε δολώσῃ.
 ΔΗ. Ποίαν Κυλλινίῳ; ἀλ. ἥ τέτυχε χεῖρ' ἐποίησε
 Κυλλινίῳ, ὁρθεῖς, ὅπῃ φῆσ' ἐμβαλεῖται κλῆ.

ΚΛ. Οὐκ ὁρθεῖς φράξῃς. τίς Κυλλινίῳ δ' ὁ Φοῖβος
 Ἐς ἥ χεῖρ' ὀρθῶς κίχεται ἢ Διοπαίθους.

ἀλλὰ γὰρ ἔστι μοι χρῆσμός ποτε σὺ περυγῶτες,
 Διέπες ὡς γίνεαι· κῆ πάσης γῆς βασιλεύσεις.

ἀλ. Καὶ γὰρ ἐμοὶ κῆ γῆς, κῆ τ' Εὐρυπείας γὰρ θαλάσσης,
 Χῶπ' γ' ἐν Εὐβοάταις δικασθε, λείψαν' ὅππασα.

ΚΛ. Ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ· καί μοι δοκεῖ ἡ θεὸς αὐτῇ,
 Τὸ δῆμα κατὰ χεῖρ' ἀρυταίνῃ πλ. κ. δ. ὑψίστην.

ἀλ. Νῆ Δία κῆ γὰρ ἐγὼ· καί μοι δόκει ἡ θεὸς αὐτῇ
 Ἐκ πώλεως ἐλθεῖν, κῆ γλαυξ αὐτῇ πικραδὴδ'.

ἔπειτα κατὰ σπένδῃν κῆ τ' καφαλῆς ἀρυβάλλει,
 Ἀμφοροσίαν κῆ σὺ κῆ τέτυχε ὁ σκοροδάλμῳ.

ΔΗ. ἔξ ἐκείνου ἔρ' ἔδεις τὴν Γλάνιδος σφώτερος.
 Καί μιν ἐμαυτ' ὅππῃ ἔπω σοι ταυτὶ

Γεροντα γωνίῃ, κατὰ πειθεύῃν ἀέλιον.

ΚΛ. Μή ποτε γ' ἰκαίνω σ'· ἀλλ' ἀνάμνητον, ὡς ἐγὼ
 Κρεῖττος πολεῖω σοι, κῆ βίον καὶ ἡμέραν.

ΔΗ. Οὐκ ἀνέχομαι κρεῖττον ἀκύν'· πολλάν τις
 Εἴη πατήδην ὑποπτε τοῦ κῆ Θεφάνους.

ΚΛ. Α'λλ' ἀλφειτ' ἦδη σοι πολεῖω σιδηρομύθῃ.

ἀλ. Εγὼ δ' ὑμῶς γὰρ διαμεμαλυσίας,

καὶ τῶν φονέων, μηδὲν ἄλλ'· εἰ μὴ ὅστις.

ΔΗ. Ἀνύστατε νῦν, ὅ, τι περ ποιήσῃ, ὡς ἐγὼ

Ὅπότῃς ἀνσφῶν εἴ με μάλλον ἀνποιῇ,

Τέτυχε παρὰ δώσω τ' Πνυκὸς τὰς λυίας·

Ἀλλ. Τρέχει μ' ἀν ἦδη πρῶτος. ΚΛ. ἔξ ἤτ', ἀλλ'
 ἐγὼ.

ΣΤΡΟΦΗ.

ΔΡΑΜΑΤΩΣ γ'. ΣΚΗΝΗ β'.

ΧΟΡΟΣ, ΔΗΜΟΣ.

ΧΟ.

Ω Δῆμα καλῶν' ἔχῃς
 Ἀρχῶν, ὅτε πάντες ἀν-
 θεοποι δίδισσι σ', ὡς
 περ ἀνδρα τυράννον.

Δ' Μ.

„ Verum etiam hæc capias oracula, quæ tibi dixit,
 „ Cyllenam ut caveas, (ne te deludat) Apollo.
 PO. Qualem Cyllenam? AG. dextram nempe hujus
 Apollo

Innuit, & rectè: quoniam claudæ indidit, inquit.
 CL. Non rectè dicis: Cyllena hæc Phœbus Apollo
 Ad dextram allusit claudam Diopithis, opinor.
 Verum est aligerum oraculum de te mihi factum,
 Quod Iovis ales eris: toti & dominaberis orbi.
 AG. Et mihi, quod fies terræ & rubri æquoris olim
 Arbiter, Ecbatanis ubi fæta cibaria lambas.
 CL. Vidi ego per somnum, mihi Diva apparuit ipsa
 In populum hunc & opes, & sana infundere mem-
 bra.

AG. Vidi & ego certè mihi Diva apparuit ipsa,
 His exire locis, & noctua desuper urbi
 Sidere: tum in capita è sacrâ profundere pelui,
 Ambrosiam in populû: sed in hûc muræc allia mista.

PO. H E I, hei: nemo fuit hoc Glanide sapientior.

Ego certè memetipsum commendo tibi,
 Ut me instituas senem, atque erudias denuò.

CL. Ne facias obsecro: sed hîc morare, dum
 Frumenta, victumque diurnum tibi largiar.

PO. Non sustineo, cum de frumentis audio:
 Nam sæpe deceptus sum à te, atque à Theophane.

CL. At ego paratas tibi farinas jam dabo.

AG. Ego verò maceratas offas tibi dabo,
 Piscesque assos: nec aliud est, nisi comedere.

PO. Properate nunc perficere, quod vultis: ut ego
 Illi, quem beneficentiorẽ videro,

Habenas, & moderamen committam Pnycis.

AG. Ego te cursu prævertam. CL. minimè, sed ego
 re.

STROPHE.

ACTVS III. SCENA II.

CHORUS, POPULUS.

CH. O Imperium qui habes
 Pulcrum: te homines popule
 Cuncti metuunt, velut
 Vitem urbe tyrannum hæc.

At

Α' ἂν ὑπερβῶντος εἴ,
 Θωπεύομ' ὅς τε χαι-
 ρεις, καὶ ἀπατώμηνος,
 Πρὸς τὸν, τε λέγοντ' αἶψ'
 Κέχλωας· ὁ νῦν δέ σ' εἰ
 Πάρον δ' ἀποδημῶ.

ΣΤΣΤΗΜΑ.

ΔΗ. ΝΟὺς ἐν ἐνὶ τῇ κήμας
 Τ' μὲν, ὅτε μ' εἰ φρονεῖν

Νομίζετ' ἐγὼ δ' ἐπὶ

Ταύτ' ἡλιθιάζω.

Αὐτὸς τε γὰρ ἡδύμαι

Βρύλλων, τὸ καὶ ἡμέραν

Κλέποντά τε βόλομαι

Τρέφειν ἕνα προσάτιν.

Τῶτον δ' ὅταν ἡ πλείως,

Α' εἰς ἐπάταξαι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟ. Οὐτὼ μ' ἀνὲρ ποιεῖς

Εἰ σοὶ πυκνότης ἐνέ-

ς ἐν τῇ τρέπῃ, ὡς λέγεις,

Τότ' ὅταν πολλή.

Εἰ δὲ δὴ ὅππῃ τις ὡς-

περ δημοσίως τρέφεις

Εἰν τῇ Πυκνί· καὶ δ' ὅταν

Μὴ σοὶ τύχη ὄψιν ὄν,

Τῶτον ὅς ἂν ἡ παχὺς

Θύσας, ὅππῃ τις.

ΣΤΣΤΗΜΑ Β.

ΔΗ. Σκέψασθε δὲ μ' εἰσοφῶς

Αὐτὸν περὶ ἔρχομαι,

Τὸς οἰουμένους φρονεῖν,

Καὶ μὴ ἐξαπατῶν.

Τηρῶ γὰρ ἐκάστ' αὐ-

τοῦ (ὡς δὲ δοκῶν ὄραν),

Κλέποντας· ἐπεί τ' ἀναγ-

κάζω πάλιν ἐξέρω,

Α' ἢ ἂν κεκλόφωσί με,

Κρυὸν καταμνηθῶν.

ΚΟΡΩΝΙΣ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Δ'. ΣΚΗΝΗ Α'.

ΚΛΕΩΝ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, ΔΗΜΟΣ,

ΧΟΡΟΣ.

ΚΛ. Α' Παρ' ἐς Μανικεῖαν ἀποδίδαν. Αλ. σύγ' ὅ φέρει.

ΚΛ. Ω.

Ar tu facilè potes
Falli, facilè capi;
Palpumque sinis tibi
Obtrudier: ore hias,
Cùm quis loquitur; procul
Sed corpore abest mens.

SYSTEMA 11.

P.O. Nil mentis inest comis
Vestris, quia dicitis

Me desipere: atqui ego
Sic desipio ultrò.

Ipsi volupe est mihi
Deludier indices:
Furemque lubet dein
Præfectum alere unicum: At
Plenum volo postea,
Suspendere quassum.

ANTISTROPHE.

CH. Sic tu bene feceris,
Si in te sapientia

Insit, velut ipse ais,
Hoc plurima pacto:
Et si hos uti publicos,
Summo studio in Pnyce
Alas; ubi pôst tibi
Opsonia non erunt,
Ex pinguibus his sacrans
Vnum, bene cœnes.

SYSTEMA 11.

P.O. ME verò videre, utrum
Circumveniam hos catè,

Qui se sapere autumant,
Et fallere me clàm.
Obseruo equidem undique
illos, (quasi qui nihil
Cernam) rapuisse: Mox
Cogo evomere omnia,
Quæ surpuerant: spathâ
Exploroque camum.

CORONIS.

ACTVS IV. SCENA I.

CLEO, AGORACRITVS, POPVLVS, CHORVS.

CL. A Page hinc in Macariam. AG. tu apage, tu
perdite.

P

CL. O

CL. O popule, ego jam paratus affideo tibi,
Nunc dudum ut beneficia mea in te conferam.

AG. Et ego decies dudum & duodecies, pople.
Et millies dudum, dudum inquam, mi pople.

PO. At ego nunc tricies expecto millies:

Vosque execror jamdudum, dudum, inquam, & diu.

AG. Scin' tu ergo quid facias? PO. sciam, si dixeris.

AG. A carceribus dimitte me & hunc, ut curibus

Aquis tibi beneficiamus. PO. sic facto opus est.

Abite. AG. Eccum. PO. currite. CL. subverti haud
me sinam.

PO. Aut ego fortunabor hodie quam plurimum.

Ab his amatoribus, aut vivam molliter.

CL. Viden' prior ego tibi sellam isthanc offero.

AG. Sed non mensam: ego verò prior tibi effero.

CL. Eccam hanc tibi massulam fero; quæ ex ordcis

Salsis, Pyli insulæ bene pista venit tibi.

AG. Ego verò caricas, conformatas à Deâ

Cerere, manu eburneâ. P. quàm magnum ergo ô Dea.

Veneranda habebas digitum! C. at ego pulcem bonam

Boni coloris, è pisis coctam fero:

Hanc Pallas coxit, illa direptrix Pyli.

AG. O popule, acutis oculis te observat Dea:

Et ollam jure plenam præterdit tibi.

PO. Putasne tu hanc urbem etiamnum habitari, nisi

Ollam nobis palam præterdisset Dea?

CL. Tomaculum hoc tibi dedit bellatrix Dea.

AG. Immò hanc, ex jure coctam, carnem dat tibi

Patrima Dea, cum intestino & ventriculo.

PO. Bene fecit, quòd peplo recordata est Dea.

CL. Cristata Gorgone Pallas te vesci jubet

Isthac placenta, ut remigemus commodè.

A. Etiam hæc cape. P. quid cum intestinis istis agam?

AG. Data opera tibi misit, quasi carinam, Dea

Adnaves. nam probè observat remi nauticam.

Habe & dilutum, quod bibas, tria ac duo.

P. Quàm suave, proh Deum, & quàm pulchrè fertur!

AG. Tritonia ipsum miscuit poclis tribus.

CL. Cape hanc à me placenta portuunculam.

AG. A me verò hanc placenta totam habe tibi.

CL. At unde leporinas des, non habebis, ut

ΑΛ. Οἱ μοι! πόθεν λαγῶά μοι γήυσε;
 Ω. Συ μέν νυν βαρυνόχον ἔξορσιν.
 ΚΛ. Οἶράς τά δ' ἴ, ὡ κακόδαιμον! ΑΛ. ὀλίγον μοι μίση.
 Αλλὰ γὰρ ἐπεί σοι γ' ὥς ἐμ' ἔρχον. ΚΛ. Τίνες;
 ΑΛ. Πρέσβεις, ἔχοντες ἀργυρεὶα βαλάντια.
 ΚΛ. Πῆ, πῆ; ΑΛ. τί δέ σοι τῆς; καὶ ἑσσεὶ δὴ ξένος;
 Ω. Δημίδιον, ὅρας τα' λαγῶ, ὃ σοι φέρεται;
 ΚΛ. Οἱ μοι τάλας! ἄδικας γὰρ τὰ μ' ὑφάρπασας.
 ΑΛ. Νὴ τ' Ποσειδά· καὶ σὺ γὰρ δὴ ἐκ Πύλου.
 ΔΗ. Εἴ πο', ἀντιβολᾷ, πῶς ἐπινέησας ἀρτάσας;
 ΑΛ. Τὸ μὲν ὄμμα τ' θεῶ· τὸ δ' ἐκλέμμι ἐμὸν.
 ΚΛ. Εὐγὰρ ἐκινδυνώδους. ΑΛ. ἐγὼ δ' ὠπῆσά γε.
 ΔΗ. Ἀπ' οὗ. ἔγδ', ἀλλὰ τ' παρεθέντος ἡ χάρις.
 ΚΛ. Οἱ μοι κακοδαίμον! ὑδραναιδείω δόσημα.
 ΑΛ. Τί ἐ διακρίσεις δῆμ', ὅποτε εἰς ὄρεϊ νῶν
 ἄνθρωποι μένων σφίσι, καὶ τ' γαστέρα;
 ΔΗ. Τὸ δ' ἦτ' ἐν ὑμᾶς χησάμηνος τεκμηρίον,
 Δόξα μοι κρίνῃ τοῖς θεαταῖσι σφῶς;
 ΑΛ. Εἰ γὰρ φερέτω σοι· καὶ ἐμὴν κίστην ἰδὼν,
 Ξύλας σιαπῆς, καὶ βασάνισον ἐπ' ἐνι,
 Καὶ τ' Παφλαγόνος· καὶ μέλει· κρινεὶς καλῶς.
 ΔΗ. Φέρ' ἴδω, τί οὐδέ τις; ΑΛ. ἀλλὰ γ' ἐχ' ὅρας κενῶν,
 Ω. παπιδίων; ἅπαντα γὰρ σοι παρεφόρου.
 ΔΗ. Αὐτὴ μὲν ἡ κίστη τὰ τ' δῆμα φρονεῖ.
 ΑΛ. Βάδιζε γούμῃ καὶ δεῦρο πορὸς τ' Παφλαγόνος.
 Οἶράς νυν; ΔΗ. οἱ μοι τῶν ἀγαθῶν ὅσον πλεῖα!
 Οἶσσι τὸ χεῖμα τῶν πλοκουῖτος ἀπέτεται!
 Ἐμοὶ δ' ἔδωκεν ὅποτε μὲν τινας τῶν.
 ΑΛ. Τοιαῦτα μὲν τοι καὶ πορτερον εἰργάζετο.
 Σοὶ μὲν πορτεροῖς μικρὸν ὄνι ἐλάμβανεν·
 Αὐτὸς δ' ἐαυτῷ παρτίδῃ τὰ μέζονα.
 ΔΗ. Ω. μιὰρ ἐκλεπῶν δὴ με ταύτ' ἐξητάτας.
 Εὐγὰρ δέ τι ἐσφάνηξας καὶ δασύμην.
 ΚΛ. Εὐγὰρ δ' ἐκλεπῶν ὄνι ἀγαθὰ γὰρ τῇ πόλει.
 ΔΗ. Κατὰ δὲ ταχέως τ' σέφανεν, ἐν ἐγὰρ τυτῶν
 Αὐτὸ σφαιρῶν. ΑΛ. κατὰ δὲ ταχέως υασηλῶν.
 ΚΛ. Οὐδ' ἦτ'· ἐπεὶ μοι χησμός ἐστι Πυθικός,
 Φερέων ὑφ' ὃ δέησεν μ' ἡ πᾶσις μύνη.
 ΑΛ. Τὸ μὲν γὰρ φερέων ὄνομα καὶ λαν σφῶς.

Ego. AG. vā mihi leporinas unde comparem?

Anime mi, nunc scurrile quid finge, inventi.

CL. Viden has, homo miser? AG. id parum cur est mihi. (secro?)

Verum huc alii quidam ad metendunt. CL. qui, ob-

AG. Legati, onustos ære loculos qui ferunt.

C. Vbinam, ubi? A. quid ad te? quin omittis hospites?

O mi popelle, viden leporinas, quas fero?

CL. Hei mihi, mea tu rapuisti per nefas bona.

AG. Ita per Neptunum, quando & tu aliena ē Pylo.

PO. Dic quæso, quomodo cogitasti surpere?

AG. Dea est excogitare: furari est meum.

CL. At ego periclitatus sum. AG. assavi autem ego.

PO. Abi non tua, sed apponentis gratia est.

CL. Ah me miserum, qui vincor impudentia!

AG. Cur non dijudicas, uter nostrum tibi

Tuoque ventri vir fieri fidelior?

PO. Et quo usus argumento, spectatoribus

Videar dijudicasse jam sat candidè?

AG. Ego hoc dicam tibi, vade, & cistam meam
Clām surripe, & quæ sunt intus perquirito:

Cape item Paphlagonis, ac tace: sat commodè

Feres sententiam. PO. sine videam. AG. quid? an

Meam non cernis vacuam, mi patercule?

Nam ego omnia, quæ possederam, tibi obtuli.

PO. Hæc certè cista, quæ populi sunt, prospicit.

AG. Accede nunc ad hanc cistam Paphlagonis.

Viden? PO. proh Iuppiter, quibus completa est bonis!

Quantum Paphlago placentarum in eâ reposuit!

Mihi, quod præciderat, tantillum dedit.

AG. Atque hæc eadem ille factitavit antehæc

Nam portiunculam minorem tibi dedit;

Ipse sibi majorem reservavit, scelus.

PO. O fur scelereste, qui me his fraudasti dolis!

At ego coronatum te ornavi præmiis.

CL. Ego furatus sum propter urbis commoda.

PO. Depone jam coronam ilicet, ut huic eam
Imponam. AG. age depone coronam citò, verbero.

CL. Minimè. quia mihi Pythicum est oraculum,

Quod dicit à quo uno vinci me oporteat.

AG. Nempe meum satis apertè nomen exprimit.

ΚΛ. Καὶ μὴ σ' ἐλίσσῃ βαλομαι τεκμηρία,
 Εἶπ' ξυνοίσης τὸ θεῖον τοῖς θεοφάτοις.
 Καί γε τοῦτο πρῶτον εὐπρόσδομα·
 Παις ὦν, ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου;
 ΑΔ. Ἐν ταῖσιν εὖ γραιὺ κοινύλοισι ἡρμοσθόμην.
 ΚΛ. Πῶς εἶπας; ὅς μιν χριστὸς ἀπὲρ φρεσίν;
 Εἶεν. Ἐν παιδοτρύβει ἢ τίνα πάλιν ἐκμάθανες;
 ΑΛ. Κλέπτην, ὅπορκεν, καὶ βλάπτην ἐναντίον.
 ΚΛ. Ω· Φοῖβε· Ἄ· πολλόν, ὅστις, τί ποτέ μ' ἐρῶσι;
 Τέχνην ἢ τίνα ποτ' εἶχες· ὁ ξανδρέμβρος;
 ΑΛ. Ἡλιανοπάλοισι. ΚΛ. καὶ τί, ΑΛ. καὶ Βινεσκόμην.
 ΚΛ. Οἷμοι καθαδαίμωνι. Εἰπέ· ἴδεν εἰ μ' ἐγώ.
 Λεπτή τις ἐλπίς ἐς· ἐφ' ἧς ὁ χάρις.
 Καί μοι τοῦτον εἶπε. πότερον, εἰ ἀγροῦ
 Ἡλιανοπάλοισι ἐτεόν, ἢ πὶ τῇ Πύλαις;
 ΑΔ. Ἐπὶ τῇ Πύλαισι, καὶ τὸ τάχαρος ὄνιον.
 ΚΛ. Οἷμοι! πότερον καὶ τὸ θεῖον τὸ Δέσφατον.
 Κυλίνδε· εἶσω τὸν δεῖν δὲ δουραδίστονα.
 Ω· σέφαι, χαίρειν ἀπιδι, καὶ σ' ἄκων ἐγώ.
 Λεῖπω, σέ δ' ἄλλος τις λαῶν, κεντήσεται.
 Κλέπτης ὡς ἐκ ἀν' ἄλλου, ὅτι καὶ δὲ ἴσως.
 ΑΔ. Ἐλάνιε Ζεῦ, σὸν τὸ κεντήσεων.

ΧΟ. Ω· Χαίρειν καλλίνικε· καὶ μέμνησ' ὅπ
 Ἄνδρ' ἡγήσεται δι' ἐμὴ καὶ σ' αὐτὸ βαρύν.
 Ο· πῶς γάρ μιν μοι σοὶ Φανὸς ὑποχρεῖται δικαῖν.
 ΔΗ. Ἐμὲ δέ γ' ὅ, πῶς τοι μὴ εἶπ'· ΑΛ. Ἀγροῦ.
 Ἐν τῇ ἀγροῦ γὰρ κενόμηνος ἐδοσκόμην.
 ΔΗ. Ἀγροῦ κρῖναι τοίνυν γ' ἐμὴν ὅπ' ἔπειτα.
 Καὶ τὸ Παφλαγονία παρὰ δίδωμι ταυτονί.
 ΑΛ. Καὶ μὴ ἐγώ σ' ὅ δ' ἦμαρ δεῖ ἀπὸ δούλου χαλῶς.
 Ω· ἀδ' ὁμολογῶ σε, μηδὲν ἀν' ἄλλου ἐμὲ
 Ἰδέναι ἀμένει τῇ Κεχρημένον ἀδολφ.

ΕΛ ΔΗ

ΧΟ. ΤΙ κάλλιον ἀρροιδύσιον,
 ἢ καταπαυδύσιον,
 ἢ δούλ' ἵππων ἐλατῆρας ἀείδην;
 Μηδὲν ἐς Λυσίτροπον
 Μηδὲ Θέρμαντιν ἀνέστην αὖ,
 Λυπεῖν ἐκείνην καρδίαν;
 Καὶ γὰρ εἴ ποτε, φίλ' Ἄ· πολλόν,

ΠΕΤΡ.

CL. Ego manifesto indicio te convincere

Volo, si quid responsis Dei consenties.

Imque adeo hoc primum ex te percontari volo:

Pier cum esses, quoniam præceptore usus es?

AG. Ego pugnis in culinis aptabar probè.

CL. Quomodo dixisti? ut animum perculit modò hoc

Oraculum! age in ludo quam luctam didiceras?

AG. Futari, pejerare, adversum tuerier.

CL. O Phœbe Apollo, Lycie quo afficiar malo!

Sed artem quam tu exercuisti, iam adultior?

AG. Farcimina vendebant. CL. quid dein? AG. scor-

ris item

Accumbebam. CL. hei mihi! nullus sum posthac ego:

Spes exigua superest mihi, qua suffulciar.

Eriam hoc dicas mihi, revera ne vendere

Solebas in foro, an in Pylo, farcimina?

AG. Immo in Pylo, ubi venalia falsamenta sunt.

CL. Hei mihi! verè completum est Phœbi oraculum. E

Volutatè intro isthunc infelicem. Vale

Corona, & abi. ego quidem invituste desero;

Alius verò in potestate te habebit sua:

Si non major fur, forsitan felicior.

AG. Tuum hoc est præmium victoria, Iuppiter.

CH. O Salve victor: & memento, quod mea
Causa in virum hunc evaseris: modicum hoc
peto:

Vt scriba iudiciorum Phanus sim tibi.

P. Nomen tuum quod sit, mihi dic. A. Agoracritus;

Quoniam in foro nutritus sum pro iudice.

PO. Ego memet Agoracrito commendatum volo:

Eique Paphlagonem istum tradopessimum.

AG. Equidem mi popule, ego te curabo sedulo:

Vt tute fatearis, præter me neminem

Vidisse, qui urbi Hiantie melius sit.

ODE.

CH. Quid pulcrus incipienti, aut denique finem
adhibenti,

Quam loqui laudem dormitoris equorum?

Nec vel in Lystrato,

Vel male egente Thomante aliquid

Taxare corde conscio?

Hic enim famem, ô bone Apollo,

Πεινῇ, θυλεθροῖσι δακρυόεις
 Σῆς ἀπὸ θυμὸς παρέρχεται
 Πυθῶνι ἐν, διὰ τὸ κακῶς πένεσθαι.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ

ΛΟΙΘΟΡΗΣΑΙ δὲ πονηρὸς, ἔδέν ἐς' ὀπίφθορον,
 Ἀλλὰ πῃ μὴ τοῖσι χηναῖς, ὅς τις εὖ λογιζέσθαι.
 Εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος ὃν δεῖ ἀπὸ λ' ἀκῶσαι καὶ κακῶς,
 Οὗτος ἂν ἐν δηλῶς, καὶ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλῃ.
 Νυῦ δ' Ἀρχύνωντος γὰρ ἡδεῖς ὅς τις ἐκ ὀπίφθαται,
 Ὅς τις ἢ τὸ λολκὸν οἶδεν, ἢ τ' ὄρθιον νόμον.
 Ἐστὶν οὖν ἀδελφὸς αὐτοῦ δὲν τρεῖς καὶ συγγενὴς,
 Αἰεφράδης πονηρὸς· ἀλλὰ γὰρ τοῦ αὐτοῦ βέλεται.
 Ἐστὶ δ' ἡ μόνον πονηρὸς, (ὃ γὰρ ἐστὶ ἀντιδόμιμν),
 Οὐδ' ὅτι παμπόνηρος· ἀλλὰ καὶ πορροσεύρηκέ π.
 Τῷ γὰρ αὐτῷ γλωττῇ ἀφ' ἧς αἰσῶν αἰσῶν λυμάρει,
 Ἐν κασπαυροῖσι λείων τ' ἀπὸ πύσων δρόσον.
 Καὶ μολυσίων τ' ἐπ' αὐτοῖς, καὶ κυκλῶν τὰς ἐχάρας,
 Καὶ Πολυμνήστρα ποῖον καὶ ξυῶν Οἰανίχῳ.
 Ὅς τις οὖν πῶς ἂν ἀνδρὰ μὴ σφόδρα βδελύσθῃ,
 Οὐτὲ ποτ' ἐκ ταυτοῦ μετ' ἡμῶν πρίστει ποτη-
 εῖς.

ΑΝΤΩΔΗ καὶ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟ. Η' πολλὰ κῆς ἐνυχίασι

Φροντίσι συστειχόμεναι,
 Καὶ διεξήτηχ' ὅπόθεν ποτὲ φαύλως
 Ἐδίει Κλειόνομος.

Φασὶ γὰρ αὐτὸν ἐρεπόμενον

τὰ τῶν ἐχόντων ἀνέρον,

Οὐκ ἂν ὄξειθῇ ἀπὸ σιπύνης·

Τὸς δ' ἀντιβολεῖν ἀντιμῶν.

Ἰδ' ὡς ἄνα πορὸς γονάτων,

Ἐξείλετο, καὶ σύμφωθαι τῇ τεραπέει.

ΑΝΤΕΠΙΡΡ.

ΦΑΣΙΝ ἀλλήλους ξυμελθεῖν τὰς τριήρεις εἰς λόγον,

καὶ μίαν λέξαι· αὐτῶν, ἡς πῇ γοαστέον·

Οὐδ' ἐπὶ ποιηθῆναι ταῦτ' ὡς παρθενοῖ, τὰ ντὴ πύλῃ.

Φασὶν ἐπείθεσθαι πν' ἡμῶν ἐκείνῃ, ἐς Καρχηδόναν,

Ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὃς ἴνῃ τ' ἀπέρχον·

Ταῖς δ' ἀλόξαισι δεινὸν ἔστι τῶτο, καὶ ἀναχέτον·

Καὶ πν' εἰπεῖν, ἡς ἀνδρῶν ἄσπον ἐκ ἐλλυθῆναι.

Ἀποτρέπαί, ὃ δὴτ' ἐμὲ γ' ἄρξει πῶτ'· ἀλλ' ἐὰν με

Χῆ

Τ' πῶ

Fert cum calidis lacrymis, pre-

henditque tuam pharetram,

Delphos apud, summâ inopiâ laborans.

EPIRR.

Non est odiosum malos homines convitiarier:

Sed bonis laudi datur, si quis rem rectè ponderer.

Quod si isthic homo, quem oportet audire malè, vir foret

Prælustris, tum ego non cōmeminissē amiculi mei.

Nunc Arignotū citharædum, nullus est, qui nesciat,

Qui quidem album nôrit, aut rectus qui sit citharæ modus.

Frater est illi, à fraternis moribus sed degener,

Atiphrades scelestus: & qui idipsum sedulò studet.

Et verò non modò malus (neque enim unquam aliis novissē ego)

mali.

Et prorsum nequam: sed & commentus est aliquid

Nam linguam suam voluptatibus infandis polluit;

Quippe in ganeis rorem delingit abominabilem,

Et barbam inquinat, & confundit inter se labra oriū:

Et Polymnestum hic imitatur, & coit cum Oeönicho.

Hunc virum quicumque non execratur nefarium,

Ille nunquam eodem nobiscum potabit poculo.

Antode & Antistrophe.

CH. NOSTIS studiis ego seris sæpius advigilavi,

Quæritans, unde hic adeò malè & agrè

Viveret Cleonymus.

Namque ferunt comedentem hominem

Bona atque opes prædivitum,

A penu non posse revelli:

Illos rogitare frequenter:

Vade ô, tua per genua

Oro: hinc abi, & veniam da quæso mensæ. *Antepirrh.*

Alunt, convenisse trirem: in colloquium mutum,

Et dixisse quandam ex ipsis, quæ natu majuscula:

Annon auditis, quæ in urbe nunc fiant, vos virgines?

Nam dicunt aliquē, centū è vobis, petere Carthaginē

Vsq; pessimū civē, vappam, perversum Hyperbolum:

Sed puellis hoc grave esse factu & intolerabile:

Vnâq; harū dicere, quæ viros propè nunquā adiverit:

Di meliora, handquaquam isthic mihi unquam præ-

dominabitur:

Τ' πὸ περιδόνων σαπείτ', ἐν ταῦθ' αὖ καταγροῦσιν αἰμα.
 Οὐδ' ἐκ Ναυφάντης γε τ' Ναύποντος, ἢ δὴ τ' ὧ θεοί,
 Εἴπερ ἐκ πέφυκε γὰρ κἀγὼ καὶ ξύλων ἐπὶ τὸν ἄλυσιν.
 Εἰ δ' ἄρεσκαί ταιῦτ' Ἀθλιώταισι, καθήκον μὲν μοι δοκῶ
 εἰς τὸ Θησέει πλεῖλαις, ἢ πὶ τῶν σεμνῶν θεῶν.
 Οὐ γὰρ ἡμῶν γὰρ σεμνῶν ἐστὶν ἡ γὰρ τῆ πόλιν.
 Ἀλλὰ πλείτω χρεὼς αὐτὸς ἐς κόρακας εἰ βάλεται,
 Τὰς σκάφας ἐν αἷς ἐπάλειψεν λύχως καθεικύναις.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Ε'. ΣΚΗΝΗ Α'.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΑΛΛ. Εἴ τοι μὲν χρεὼς, καὶ σόουα κλείην, καὶ μαρτυρίαν ἀπὶ
 χρεῶν.

Καὶ ταῖς δικαστήρια συγκαλείην, οἷς ἡ πόλις ἦδε γένηται.
 Ἐπὶ κοινῇ δὲ ὀλυχίαν παλαιήζον τὸ θεῖον.

ΧΟ. Ως ἴσθης νήσις ὅππῃ κε, καὶ φέρος ἐν Ἀθλίαις,
 Τὴν ἔχον φήμιω ἄρα θλίψῃς; ἐφ' ὅτῃ κινιστὸν μὲν ἀ-
 γνά;

ΑΛΛ. Τὸν δὴ μὲν ἀφεψήσας ἡμῖν, καλὸν δὲ ἀγρὸς πεποίη-
 κα.

ΧΟ. Καὶ πῶς ἐτι νῦν, ἢ θανυσάς; εἰς δὲ εἰς πᾶσι ὅππῃ κε.

ΑΛΛ. Ἐν ταῖσι ἰοσεφάνοις οἰκεῖ ἢ ἀρχαίαισιν Ἀθλίαις.

ΧΟ. Πῶς ἀνιδωμῶν, ποίαν ἔχῃ σκιδίω, καὶ ποῖος γένηται;

ΑΛΛ. Οἷος περ Ἀ' εἰσεῖδ' ἡμετέρον, καὶ Μιλτιάδῃ ζωνοῖ-
 ται.

Οὔ μεθεσθὲν καὶ γὰρ ἀνοιγνυμῶν φέρος ἦν τῶν περ πω-
 λῶν.

Α' καὶ ὀλοῦσθε φαινοῦσθαι, ἢ ἀρχαίαισιν Ἀθλίαις,
 καὶ θανυσάσιν καὶ παλῶν, ἐν ὁλφνός δὴ μακροῖς.

ΧΟ. Ως ταῖς λιπαρῶν, καὶ ἰοσεφάνοι, καὶ ἀρετῆς ἡλώτοι Ἀθλίαις,
 Δείξατε τ' τ' Ἐμμάδος ἡμῖν καὶ τ' ἡς τ' δὲ μόνον αἰχρῶν.

ΑΛΛ. Οὔδ' ἐμῆος ὄραν τετληφόρους, ἀρχαίαις χημῶν
 λαμπεροῖς.

Οὔ γοι ἔνων ὄραν, ἀλλὰ σπονδῶν, σμύρνης καὶ ἀλάτῃος.

ΧΟ. Χαῖρ' ὦ βασιλεῦ τ' Ἐλλήων· καὶ σι ξυχαίοντο ἡμῖν.

Τῆς γὰρ πόλεως ἀξία παρὰ τῆς, καὶ τῶν Μαραθῶν ἔσται.
 ΔΡΑ-

Sed, si oportet, consensescā hic cortosa ore teredinum.
 At ne Nauphanes quidem Naufonis imperitet mihi:
 Si modō ego etiā ē lignis, & picea bene cōpacta sum:
 Quōd si isthæc Atheniensibus placens, vidēor mihi
 Considerē navigantibus in Thesēum, aut ad focos Eu-
 menidum.

Nec enī nobis imperitando, ut hī illoferit.
 Verū age solus ipse nāiget in malam rem, si lubet;
 Et scaphas, in quīs lucernas vendebat, secum trahat.

ACTVS V. SCENA I.

AGORACRITVS, CHORVS.

AG. Dāte silentia, linguisq̃ favere, & jam dimittite testes;

Purēalq̃ & forā claudite, quibus hæc urbs præ alijs
 undiq̃ gaudet. (theatrum.)

Namq̃ novas ob fortunas convenit hoc laudare
 CH. O custos bonæ terrarum & pelagii: ut bis lux unica
 nostra, (cœmus?)

Quæ læta adfers nova nuncia famæ, ut Diis sacrifici-
 AG. Populum vobis recoquendo, ē turpi feci, ut nunc
 sit honestus.

CH. Et ubinā est populus? dic consiliorum admi-
 rande repertor.

A. Antiquas incolit Athenas, violis pulcrā redimitas,

CH. Quomodo? videamus, quem gerat ornatum, quā
 denique formā?

A. Quali cum Miltiade antehac & Aristide vixit, eodē
 Vultu est: uti videbitis. Etenim strepitus nunc vesti-
 bulorum (nis,

Audietur apertorum: priscis omnes applaudite Athe-
 Venerandis & longē hymnisonis, ubi nunc habet in-
 clyta plebes. (theatrum.)

CH. Opingues, o violis redimitas, dignæ gloriā A-
 Monstrate virum nobis, qui tertæ Græcorum imperat
 unus. (seren.)

AG. Hic ille cicadifer est, specie antiquā vultuq̃
 Non suffragia, sed pacem redolens, unguento illitus
 apto.

CH. Salve Rex Græcorum, tibi nos gratamur mentibus
 æquis: (tropæis.)

Nam digna facis urbe hac, digna illis in Marathonē
 P 6 ACTVS

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ἑ. ΣΚΗΝΗ β'.

ΔΗΜΟΣ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ω Φίλιππ' ἀνδρῶν, ἦ δὲ δαῦρ' Ἀγροκόριπτε.
 Οὔσα με δίδρακας ἀγαθ' ἀφειήσας! ἀλλ' ἐγὼ
 Ἄλ' ὦ μὲν, ἐκείδ' οἷός τ' ἐστ' αὐτὸς ἄλλος,
 Οὐδ' οἷον ἔδρας. ἐμὲ γ' νομίζουσ' αὖθις.
 ΔΗ. Τί δ' ἔδρων, κάτειπέ μοι, πορτοῦ ποῖος τίς ἦ;
 ΑΛ. Περὶτον μὲν, ὅπότ' εἰποι τις ἐν τῇ κλησίᾳ,
 Ω δὴ μ', ἐραστής εἰμι σός, φίλῳ τέ σε,
 Καὶ κήδεμά σε, καὶ περιβλεπὼ μόνος.
 Τέτοις ὅποτε χησιν ἰσὺς πορτοῖς μίσις,
 Αἰωροτάλιζες, κακέρχας. ΔΗ. ἐγὼ;
 ΑΛ. Εἴτ' ἔξαπατήσας, ἀντὶ τέτων ὄχετο.
 ΔΗ. Τί φής; ποῖα ἔδρα μ' ἔδρων, ἐγὼ δ' ἐν ἡδονῇ;
 ΑΛ. Τὰ δ' ἔδρα γάρ σε, καὶ δὴ, ἔξισπιδανυτο,
 Ω ἀπερσιζάδιον, καὶ πάλιν ξυληγὰτο.
 ΔΗ. Οὗτος ἀνόντος ἐγχευήμι, καὶ γέροισι;
 ΑΛ. Καὶ νῆδρα γ' εἰδύω λεγοί πινυρήτορες,
 Οὐ μὲν ποιεῖσθαι καὶ λέγων. ὁ δ' ἔπειρος αὖ,
 Καταμυδοφορήσας, τέτον ὅτ' ἐμυδὸν λέγων,
 Τὸν πὰς τελέτης παρὰ δαμάναν ἀνέχετο.
 Οὗτος τί κύπης; ἐγὼ γ' ἔχωσαν μύρταις;
 ΔΗ. Αἰχμῶμαί τοι τ' ἐπὶ πρὸς ἀμαρτίας.
 ΑΛ. Ἀλλ' οὐ σὺ τέπων αἶπος, μὴ φροντισῆς.
 ΑΛ. οἷος ταῦτ' ἐξητάτων. νυθὶ φράσσον,
 Εἰ πὺς εἴπη βιαμολόχος ξυληγρορς,
 Οὐκ ἔστιν ὅμιν πῶς δικασαῖς ἀλοῖτα,
 Εἰ μὴ καταγνώστω ταύτῃ τῷ δίκῳ.
 Τέτον τί δράσας εἰπέτ' ἐνυληγορς;
 ΔΗ. Ἀέρας μετῴρον, εἰς βάρος θρονὶ ἐμβάλῃ.
 Εἰ τ' ἀρρυγὸς ἐκπυμάσας τ' ἀπέρχων.
 ΑΛ. Τὰ δ' ὅρθως καὶ φρονίμως ἦδε λέγεις.
 ΔΗ. δὴ ἄλλα φέρ' ἰδὼ πῶς πολιτεύσῃ, φράσσον.
 ΔΗ. Περὶτον μὲν, ὅποισι ναῦς ἐλαύνουσι μακράς,
 Καταγρυμύσας τ' ἐμυδὸν ὁποδῶσ' ἵπλῃ.
 ΑΛ. Πολλοὺς γ' ὑπολίαντας πυρρίδιον ἐχέουσιν.
 ΔΗ. Εἴπειθ' ὁ πόλις ἐν τεθείς ἐν καταλόγῳ.
 Οὐδέ τις καὶ αὐτοῦ δας μεταρχαυήσῃ.

Α' Μ'

ACTVS V. SCENA II.

POPVLVS, AGORACRITVS, CHORVS.

Hominum carissime huc ades Agoracrite.
 Quanto tu recoquendo me affecisti bono!

AG. Egon? ô miser, nescis tu qualis antea
 Fuëris, quæ feceris: ut me credas jam Deum.

PO. Quid feci igitur? ceddò, qualis fui antehæ?

AG. Primò quidem si quis dicebat in foro:

O pople amans tui sum, & te unicè colo,

Et curam geroxui, & solus tibi consulo;

Si quis talibus utebatur lenociniis,

Ibi tu expassis alis tollebas cornua. (abiit.)

PO. Egon? *AG.* pòst, ubi verba dedit, prò his liber

PO. Quid ais? hæc illi fecerunt, sed me in scio.

AG. At, per Iovem, aures expandebantur tuæ,

Et complicabantur, quasi quoddam umbraculum.

PO. Adeon' stultus atque delirus fui?

AG. Et per Iovem, si duo dicebant Rhetores,

Quorum alter naves confici suaderet, &

Alter stipendia militaria solvere:

Hic, qui verba faciebat de stipendiis,

Illum, qui de triremibus te monuerat,

Præterlabeatur: quid aspectas humum?

Obstipo capite? an non manebis hoc loco?

PO. Pudet præteritorum delictorum, ac piget.

AG. At nulla in te culpa est, ne sollicitus fies,

Sed in his, qui tibi verba dedere. age verò, ceddò,

Nunc si quis advocatus scutra diceret,

Nihil farina vobis iudiciis erit,

Nisi prius hanc causam damnaveritis: agè

Quid huic facturus es advocato? ceddò mihi.

PO. Raprum sublimem, & barathrum præcipirè dabo:

Et Hyperbolo ipsi, laqueo intè. Dingam gulam.

AG. Sapienter hoc & rectè jam pronuncias.

Sed quomodo ordinabis cætera? dic age.

PO. Primùm quicumque naves longas remo agunt,

His militibus integrum dabo stipendium.

AG. Multis detritis natibus gratum feceris.

PO. Deinde nemo civium relatus in

Numerum, pòst præpropere transferibetur aliò:

Sed,

Α' Μ' ὥσπερ ἰὺ τὸ πρῶτον ἐλθὲν ἔλθῃ·

Α Λ. Τὴν ἔδωκεν ἡ πόλις τὸν Κλεονόμην.

Δ Η. Οὐδ' ἄνθρωπος γ' ἐλθὲν οὐδ' ἐν ἀγορᾷ.

Α Λ. Πῶς δὴτα Κλεονόμης ἀνθρώπος, καὶ Στρατῶν;

Δ Η. Τὰ μέρη κία ταυτί λέγω τὰ ἑνὶ τῷ μύρῳ,

Α' στυμυλῆται τριαδὶ, καὶ θήβηται.

Σοφὸς γ' ὁ Φάμαξ, δεξιῶς τ' ἐκ ἀπέδανε.

Συνερπηκὸς γάρ ἐστι καὶ φαντικός,

Καὶ γελοιοποικὸς, καὶ σατῆς, καὶ κρητικὸς,

Καταληπτικός τ' ἀρετῆς τὸ δορυρπηκός.

Χ Ο. Οὐκοῦν καταδακτυλικὸς σὺ πῆ ἰαληπικός.

Δ Η. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀναγκάστω κινησέμεν ἐγὼ
Τέως ἅπαντας πανταφῶς ψυφισμάτων.

Α Λ. Ε'χε νυθὲν τῶν τοις πικτοῖς ἐκλαδίων,

Κόμπαιδ', ἐδοχέω, ὥσπερ οἷός τόνδε σοί.

Κάνων δοκῇ σοί, πῶτον ἐκλαδίαν ποίει.

Δ Η. Μακάριος, ἐς τὰ ῥαχία δὴ καδί τιμαί.

Α Λ Λ. Φήσας γ' ἐπειδὴν πᾶς τριακοντάπιδας

Σποιδὰς παραδίδω σοί. Δεῦρ' ἴθ' ἐκ σπονδαί τα γύ.

Δ Η. Ω' Ζεὺ πολυτίμηθ', ἄς κελεύῃ ποῖς τῶνδε.

Ε'ξέστη αὐτῶν κατὰ τριακοντάπιδας.

Πῶς ἔλαβε ταύτας ἐπ' ὄν. Α Λ. ἔρδ' ὁ Παφλαγόν

Α' πένρυ πτε ταύτας ἐνδόν ἵνα μὴ συλάβῃς.

Ναὺσι δὲ ἐγὼ σοὶ παραδίδωμι εἰς τὸν ἀγρὸς

Αὐτὰς ἵεναι λαβόντα. Δ Η. τ' ὁ Παφλαγὸν,

Ὅς ταύτ' ἔδραυν, εἴ τί' ὅ, ποιήσῃς κακόν;

Α Λ. Οὐδ' ἐνί μέρ'· ἀλλ' ἢ τιμὴ ἐμὴν ἔξει τέχνην,

Επὶ τῇ πόλει ἀλλοποιολήσῃ μόνος.

Τὰ κούφα μιν νύς τοῖς ἐνέμοις ἀνέμωσιν.

Μεθύων τέ τ' ὠδοναγὴ λοιδορούσῃ.

Κακὴ τῶ βαλανείων αὐτῶν ἡττον πίπτει.

Δ Η. Εὖ γ' ἐπὶ νήπιας ἐπέρβη ἄλγος.

Πόντος καὶ βαλανεύς· ἀλλοκαλῆν.

Καί σ' ὄντι τέτων, εἰς τὸ Πρυτανεῖον καλῶ.

Εἰς τιμὴν ἔδραν θ' ἵν' ἐκείνους αὐτὸ φαρμακός.

Ε'π' αὐτῶν, ταυτὶ καλὸν τιμὴν βατταχίδα.

Κακὴν οὐκ ἐπιφέρει τοῖς ὡς δὴ τὴν τέχνην.

Ἰν' ἴδωσιν αὐτὸς ἐλαβᾶθ', οἱ ξέναι.

Ι Π Π Ε Ω Ν Τ Ε Λ Ο Σ .

ΑΡΙ.

Sed, ut erat primitus, ita inscribetur statim.

AG. Hoc marculum Cleonymi momorderit.

PO. Nemo imberbis pōst in foro versabitur.

AG. Vbi ergo Clisthenes manebit & Strato?

PO. Hos dico adolescentes, unguentis illitos:

Qui confidentes hæc verba assidue crepant:

Sapiens est Phæax, sed mortem non prosperè

Obiit: nam & membra aptè scit connectere,

Et terminare, formareque sententias,

Et perspicuus est, atque in dicendo vehemens,

Et adversus tumultuantem quàm optimè

Præoccupare animos auditorum potest.

CH. Non tu hominem garrulum digitis præoccupes?

PO. Non per Iovem: sed hos omnes veneratier

Cogam, & Senatusconsulta intermittere.

AG. Habe nunc pro istis hanc sellam plicatilem,

Puerumque testiculatum, qui sellam ferat:

Vbi tibi visum fuerit, sellam ipsum face.

PO. Beatum me, qui restitutor in pristinum:

AG. Hoc tum dices, ubi ego fœdus tibi dedit

Triginta annorum. Adeste huc illic fœdera.

PO. Proh Iuppiter, quàm sunt formosa! per Deos

Oro, liceat cum ipsis habere rem mihi.

Amâbo, quomodônam abstulit hæc fœdera?

AG. Annôn ea occultârat intus Paphlago,

Ne tu posses adipisci? at nunc ego do tibi,

Vt hinc rus tecum abducas. *PO.* sed quid Paphlagoni,

Hæc qui perpetravit mala, inferes mali?

AG. Nihil aliud maius; nisi ut artem exerceat

Meam, & ad portas solus vendat fœcimina:

Canina miscens asininis negotiis,

Et ebrius scortis dicat convitia:

Tum ex balneis lavacrum perpetim bibat.

PO. Euge reperiisti supplicium, quo dignus est,

Vt à scortis & balneatorum grege

Explodatur: ego pro his te in Prytanæum voco:

Vt eam sedem occupes, quam prior ille tenuit

Veneficus, sequere hæc, & vestem hanc indue.

Illum producat huc quispiam ad artem suam:

Vt cum hospites videant, quibus damnum dedit.

FINIS EQVITVM.

A R T.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Α' χαρνής.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ δι' ἱαμβέων.

Ἐκκλησίας ἔσσις, παραινόνται τινες
 Παρὰ Περσῶν, καὶ παρὰ Σιτάλκας πάλιν·
 Οἱ μὲν γρατνιαὶ ἄγοντες, οἱ δ' ἔχουσιν·
 Παρὰ τὴν Λακεδαιμονίων τε καὶ πάντας τινὲς
 Σπονδὰς φέροντες· ἅς Ἀχαρνεὺς ἐδαμῶς
 εἴασιν, ἀλλ' ἐξέβαλον· ὡς κεθάπιετα
 Σκληρὸς ὁ πομπῆς· αὐτὸ τοῦ ψηφισμά τε
 Μεγαρεὺν αἰς ἱκανῶς φησι, καὶ τὴν Περικλέα,
 Οὐκ ἔτι Λακόνων, τῶν δ' ὅπανταν αἰπῶν,
 Σπονδὰς, λῦσιν τε τῶν ἐφ' ἐσώτων κακῶν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Δικαιοπόλις.	Λάμαρχος.
Κῆρυξ.	Μεγαρεὺς.
Ἀμφίθεος.	Κόραι.
Πρέσβεις.	Συκοφάντης.
Χαλδαρτάδας, ἡ Βασι- λέως ὀφθαλμὸς.	Βοιωτὸς.
Θέωρος.	Νίκαιος συκοφάντης.
Χορὸς Ἀχαρνέων.	Ἀγγελος Λαμάρχας.
Μήτηρ.	Γεωργὸς, Δερκέτης φυ- λάσιος.
Θυράτης.	Παρανυμφός, ἡ γενο- μένων νυμφίς.
Κηφισοφῶν, Γεράπων Εὐ- ριπίδης.	Ἀγγελος.
Εὐριπίδης.	Ἐπεὶ ἄγγελος.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ α'. ΣΚΗΝΗ α'.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, μόνος.

ὍΣ' Ἀθὼ δέδνηται τιν' ἐμὰ τῷ καρδίᾳ!
 ἢ θάψω βλάψαν, ἢ πάνυ βλάψαν, τέτιλαρα·
 Ἀθὼ ὠδυνήθην, φαιμικοσσυγγάραρα!

ARISTOPHANIS

Acharnenses,

Interprete Nicodemo Frischlino.

ARGUMENTUM.

A more Pacis quidam Acharnensis sibi
C omparat ab hoste fœdus, Amphitheo duce:
H oc ubi seniorum plebs videt popularium,
A mphitheum, & ipsum, persequuntur lapidibus.
R eversus ergo in concionem, devovet
N eci caput, factum nisi probet suum.
E xin Periclem & Megaricam legem refert;
N egatque causam aliam esse præsentis mali;
S ed ut is retentam Pacem agat lætus domi.
E xcedit urbepæliatum Lamachus:
I nterea ab hoste vulnus rettulit grave.
S enex reversum ridet inter pocula.

PERSONÆ DRAMATIS.

<i>Dicaopolis.</i>	<i>Lamachus.</i>
<i>Præco.</i>	<i>Megareus.</i>
<i>Amphitheus.</i>	<i>Puelle, filia Megaræ.</i>
<i>Legati.</i>	<i>Sycophanta.</i>
<i>Pseudartabanus.</i>	<i>Bæorus.</i>
<i>Theorus.</i>	<i>Nicarchus, Sycophanta.</i>
<i>Chorus Acharnensium.</i>	<i>Nuncius Lamachi.</i>
<i>Mater, uxor Dicaopolis.</i>	<i>Agricola.</i>
<i>Filia.</i>	<i>Paranympbus.</i>
<i>Cephalopho, famulus Euripi.</i>	<i>Nuncius Dicaopolis.</i>
<i>Euripides.</i>	<i>(dis.) Alter nuncius.</i>

ACTVS I. SCENA I.

DICAOPOLIS, solus.

Quam multa sunt, quæ assidue cor mordent
meum! (modum:
Quam rara, quibus oblector! næ, rara ad-
Vix quatuor: quæ verò dolorē mihi ferunt,
Innumera sunt & montem arenæ æquant. Agè
Videam,

Φέρ' ἴδω τίς δ' ἡδὺν ἄξιον χειρὸς ἄνδρος;
 Ἐγ' ἴδω! ἐφ' ὧν τὸ κέαρ διφραγθὲν ἰδὼν
 τοῖς ὤντε τε παλάν τοις οἷς Κλέων ἐξήμισε.
 Ταῦθ' αἰετρίαν ἔχω, καὶ φιλοῦμαι ἰππίας,
 Διὰ τὸ τοῦτο τὸν ἄξιον γὰρ ἔλαδον.
 Ἀλλ' ἡδὺν ἡδὺν ἔπερσιν αὖτε χαλκόν,
 Ὅτε δὴ καὶ χυλὴν προσδοκῶ τ' Αἰχύλον.
 Ὅδ' ἀνείπιν, Εἴσαγ' ὦ Θεοῖς τ' ἄλλοις.
 Πῶς γὰρ ἔσσις με δοκεῖς τιλὶ καρδίαν;
 Ἀλλ' ἔπερσιν ἡδὺν ἡδὺν ὅππῃ Μόχρῳ ποτὲ
 ἐξείδεο, εἰσὶν γὰρ ἀπόμυθος Βοιωτῶν.
 Τῆτες δ' ἀπέδωκον, καὶ διεσέφην, ἰδὼν,
 Ὅτε δὴ παρέκλυε Χυλὴς ὅππῃ τ' ἔδειν.
 Ἀλλ' ἔδ' ἐπὶ πότ' ἐξότ' ἡ γὰρ ῥύπτομαι,
 Οὐδὲς ἰδὼν ἔστιν ἐκείνης γὰρ τὰς ὁφείας,
 Ὅς νῦν ἴππῳ τ' ἔστιν ἐκείνης ἐκείνης
 Ἐσθλῆς, ἔρως ἢ Πυρρὸς αὐτοῖς.
 Οἶδ' ἐν ἀγορᾷ καλῶσι, καὶ τῷ καὶ τῷ
 τὸ χεῖνόν φέρει καὶ τὸ μεμικτωμένον.
 Οὐδ' οἱ Πρυτάνεις ἡκούσιν ἀλλ' ἀφ' ἑλάν
 Ἡκόντες, εἴτα δ' ὡς ποῦ τῶν (πῶς δοκεῖς;
 Ἐλθόντες ἀλλήλοισι, περὶ πότ' ἐξότ' ἡ γὰρ
 Ἀθροὶ κατὰ ῥέοντες, εἰρήνῃ δ' ὅπως
 ἔστιν ἐκείνῳ σ' ἐξότ' ὡς πότ' ἡ γὰρ
 Ἐγὼ δ' αἰετρίαν εἰς ἐκείνης
 Νόσῳ καὶ δὴ καὶ, καὶ τ' ἐπὶ δὴν ὡς μόνος,
 Στένω, καὶ χυλὴν, σκορδιῶμαι, ἀνδρῶν,
 Ἀπορῶ, γὰρ φά, παρὰ τὸν ἄνδρα, λογίζομαι,
 Ἀποβλέπων εἰς τ' ἀνδρῶν, εἰρήνῃς γὰρ
 Στυγῶν ἡδὺν ἄνδρα, τὸν δ' ἐμὸν δὴ καὶ ποτὲν,
 Ὅς ἐδ' ἐπὶ πότ' εἶπεν, ἀνδρῶν ἀνδρῶν,
 Οὐκ ἔστιν, ἐκείνης ἡδὺν ἡδὺν ἡδὺν,
 Ἀλλ' αὐτὸς ἐφ' ἑκείνης, ἐκείνης ἀπὸν.
 Νῦν οὖν ἡ γὰρ τὸν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν,
 Βοῶν, ἡδὺν ἀνδρῶν, ἀνδρῶν ἀνδρῶν,
 Ἐκείνης ἀλλοπλῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν,
 Ἀλλ' οἱ Πρυτάνεις γὰρ ἡ καὶ, ἐκείνης ἀνδρῶν
 Οὐκ ἡ γὰρ τὸν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν,
 Εἰς τὴν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν.

Videam, quid sit, quamobrem meritis gaudeam?
 Novi ego, novi meum quid oblectet animum:
 Quando quinque talenta video, quæ evomit Cleo.
 Ut lator ob hanc rem, & equites amo? Nā facinus hoc
 Dignum certè fuit universâ Græciâ.
 Rursum indolui propter Tragicas ineptias:
 Quòd, cum ego maximo hiatu expectavissem Æschylū,
 Præco clamaret: heus Theogni chorum introduc.
 Quomodo putas, hoc animum perculerit meum?
 Sed aliud item me oblectavit: cum ingressus est
 Post Moschum, Dexitheus, canturus Bærotium.
 Hoc anno mortuus sum, & distortis fui
 Oculis, videns, quòd respiceret ad Orthium
 Modum Chæris: sed ex quo ego sordibus eluor,
 Nunquam pulveribus sic ægrè afflictus fui,
 Circa supercilia, ut nunc, dum statò die
 Comitia aguntur hic, primo diluculo;
 Et tota Pnyx hominibus vacua sit: interim
 Isti loquuntur in foro: & minio illitum
 Funem sursum atque deorsum defugiant: neque
 Urbis præfecti veniunt. At quando venient
 Seritis, ibi invicem se trudent: (quid putas?)
 Dum primam quisque sedem captabit sibi;
 Confertimque omnes ingruent. sed de bonâ
 Quid fiat pace, nihil quicquam pensi jam habeat.
 Ocivitas! ego semper primus in forum
 Revortor & desideo. at postquam solus hic
 Sum, gemo, pandiculus, oscito, pedo, dubito,
 Scribo, vulsuram patior, rem considero;
 Dum pacis amore flagrans, intueor agrum:
 Urbemque exosus, rus meum desideo:
 Quod nunquam mihi dicat, carbones emtum abi,
 Acetum, oleum: immo hæc nōrat verbum, emes
 Sed ipsum proferebat omnia; quicquid emat,
 Aberat, nunc igitur planè advenio in huac locum
 Paratus clamare, obtrubare, duriter
 Convitiari oratores, si quispiam
 Verbum unum, præterquam de pace, dixerit.
 Sed hi præfecti sunt urbis, meridiæ
 Venientes. nōne fore hoc prædixeram?
 Nunc quisque ad primum truditur subsellium.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ α'. ΣΚΗΝΗ β'.

ΚΗΡΥΞ, ΑΜΦΙΘΕΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟ-
ΛΙΣ, ΠΡΕΣΒΕΙΣ.ΚΗ. **Π** Ἄρειτ' εἰς τὸ πρῶτον
Πάριθ', ὡς ἂν ἐντὸς ᾖτε τῷ καθαρίματι.
ΑΜ. Ἦδη τίς ἔστι; ΚΗ. τίς ἀγροῦν βέ-
λεται;ΑΜ. Ἐγώ. ΚΗ. τίς ἂν; ΑΜ. Ἀμφίθεος. ΚΗ. ἐκ αἰ-
σῶτος; ΑΜ. ἔκ,

Α' καὶ ἀθάνατος. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Διμήθεος ἦν,

καὶ Τριπόλεμος. ἴστω ὃ Κηλεὺς γινέτω.

Γαμεῖ ὃ Κηλεὺς Φαμαρέτιν τῇ θυγατρὶ.

Ἐξ ἧς Λυκίης ἐγγόστ' ἐκ τῆς δι' ἡμῶν.

Ἀθάνατος εἰμ' ἐμὸν δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοί,

Σπονδὰς ποιῆσαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνους.

Α' καὶ ἀθάνατος ἂν, ὡς ἄνδρες, ἐφ' ὃδ' ἐκ ἔχω.

Οὐ γὰρ διόρασαν οἱ Πρυτάνεις. ΚΗ. οἱ τοῦτο.

ΑΜ. Ὡς Τριπόλεμος καὶ Κηλεὺς, πρὸς ἐφ' ὃδ' ἐμῶν;

ΔΙ. Ὡς ἄνδρες Πρυτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν,

τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες, ὅστις ἡμῖν ἤθελε

Σπονδὰς ποιῆσαι, καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.

ΚΗ. Κάθιστο, σίγα. ΔΙΚ. μὰ τὸ Ἀπόλλω γὰρ μὴ

ἦν μὴ πρὸς εἰρήνῃς γὰρ πρυτανεύοντέ μοι.

ΚΗ. Οἱ παρὰ βασιλέως πρέσβεις.

ΔΙ. Ποῖα βασιλείας; ἄβουμαι γὰρ πρέσβειν,

καὶ τίς ταῦτα, τοῖς τ' ἀπαρξομένωσι.

ΚΗ. Σίγα. ΔΙΚ. καθάπερ, ὡς καθάπερ τῷ χήματι.

ΠΡ. Ἐπὶ ἐμ' ἄβ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸ μέγα,

Μυδοὶ φέρονται δύο δραχμὰς τὸ ἡμέτερον.

Ἐπ' Εὐδυμῆος ἀρχηγος. ΔΙ. οἰμοὶ τῆς δραχμῆς!

ΠΙ. καὶ δὴ τ' ἐστὶν ἡμεῖς διὰ τῆς καὶ ὑπὸν

Πεδίων οὐδὲ πλανοῦντες ἐπὶ λυμῆροι,

Ἐδ' ἀρμαμαζῶν μαλθουκῶς κατακείμενοι,

Ἀπολλύμενοι. ΔΙ. σφόδρα γὰρ ἐσιζόμενοι ἐγώ,

Παρεῖ τιμ' ἵσταλξῃ, ἐν φορυντῇ κατακείμενος.

ΠΡ. Ἐνιζόμενοι, πρὸς βίαν ὀπποῦν

Ἐξ ὑαλίνων σιπομαίων, καὶ χυσιδων

Ἀκρεῖων οἶνον ἡδυνά. ΔΙ. ὡς κεχρησάμενοι,

ACTVS I. SCENA II.

PRÆCO, AMPHITHEVS, DICÆO-
POLIS, LEGATI.

PR. Procedite ulterius:

Procedite: ut intra lustratum sitis locum.

AM. Quis jam dixit? PR. quis vult verba
facere in foro?

AM. Ego volo. PR. tu quis es? AM. Amphitheus.

PR. non tu homo es?

AM. Non: sed Deus. quoniā Amphitheus Cereris fuit

Et Triptolemi filius: ex hoc pronatus est

Celeus: is Phœnæceram duxit aviam meam:

Ex hac Lycinus prodiit: ex quo ortus sum ego.

Deus sum, nam Dī mandârunt hoc mihi:

Vt pacem cum Lacedæmonio faciam poplo.

Sed, ô amici, Deus cūm sim, viaticum

Non habeo: neque enim urbis præfecti dant mihi.

PR. Lorarii. AM. Triptoleme, Celee, mène vos

Negligetis? DI. hem viti, facitis injuriam

Huic concioni: quòd virum hunc abducitis:

Qui pacem nobis facturus modò fuerat,

Esse cura suspensurus ad postes sacros. (amert)

PR. Sede & tace. DI. ego non: ita me Apollo bene ad-

Nisi jam de pace consilia agatis mihi.

PR. At sunt à Rege legati.

DI. Quo Rege? nam ego legatis, & pavonibus,

Et ostentationibus succenseo. (va hæc?)

PR. Tace. DI. papæ, ô Ecbatana, quæ species no-

LE. Misistis hinc nos ad Regem ter maximum,

Duabus instructis drachmis: stipendio

Dinno. DI. vā duabus drachmis! vā mihi!

LE. Et nos magnis laboribus exhausti sumus,

Miserè palantes per campos Caystos:

Illicque nostra figentes tentoria,

Et in carpentis accumbentes molliter,

Malè perdit. DI. saluus igitur eram ego, cūm super

Virgulta recubarem, sine propugnaculo.

LE. Excepti hospitio, vinum prædulce ac merum

E poculis vitreis, & aureis scyphis

Bibimus pro viribus. DI. ô hirsuta civitas,

Non

Ἀρ' ἀφ' ἑνὸς ἑκάστατον τῶν ἀνδρῶν;
 ΠΡ. Οἱ Βερβαροὶ γὰρ ἄνδρες ἡμεῖς μόνους
 τὰς πλεῖστας διωμῆδας καταφαγεῖν τι καὶ πῶς.
 ΔΙ. Ἡμεῖς δ' ἀμείνους τι καὶ καταπύμεναι.
 ΠΡ. Ἐπὶ τὴν τέταρτον δ' εἰς τὰ βασιλεῖ ἡλδομήν.
 Ἀλλ' εἰς δότιπατον ἄγετε, στρατὸν λαβὼν,
 Κἄρχον ἐκ τῶν μύθων ὅππῃ χρυσὸν ὄρεον.
 ΔΙ. Πόσος δ' ἔσται ποσὸς χρὸν ξυμῆρα γῆ;
 ΠΡ. Τῇ πανσιλίῳ· κατ' ἀπὸν δὲ τοῖς οἰκῶν.
 Εἴτ' ἐξενίξει, παρετίθει δ' ἡμῖν ὅλους.
 Ἐκ κρεῖαντος βῆς. ΔΙ. καὶ τίς εἶδ' ἀπόπτε
 βῆς κρεῖαντος; ἢ ἄλλοις δὲ μάταιον!
 ΠΡ. Καίναί μ' ἀδ' ὄρνεν τρεπλάσιον Κλεονόμην
 Παρίθκει ἡμῖν, δόμα δ' ὑπ' αὐτῇ Φείναξ.
 ΔΙ. Ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ δύο δραχμάς φέρον.
 ΠΡ. Καὶ νῦν ἄρ' ἔστιν ἡτοῦ μὲν Ψυδάρτα· ἄν
 τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν. ΔΙ. ἐκκοφείη
 Κἄρχε πατῆρας τόν γε σὸν τὴν παρ' ἐσβείας.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ κ'. ΣΚΗΝΗ γ'.

ΚΗΡΥΞ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΨΕΥ-
 ΔΑΡΤΑΒΑΣ, ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ΚΗ. **Ο** βασιλέως ὀφθαλμός. ΔΙ. ὦ νὰξ Ἡρόκλης,
 Πρὸς τὸ θεῶν ἀνθρώπων ναυφρακτοὶ βλέπεις.
 Ἡ ποιεῖ ἄκρον κάμπων, νέας οἶκον σκοπῆς.
 Ἀσκαμ' ἐχρὶς περὶ τὸν ὀφθαλμόν κατω.
 ΚΗ. Ἀγέδ' σὺ, βασιλὸς ἀπ' αὐτῶν ἀπέπεμψε φρέζον
 Λέξον τ' ἀθλοκρίσιν, ὡς Ψυδάρτα.
 ΨΕΥ. Γαρταμὸν, ἐξάρξαν, ἀποσυνασάτρεα,
 ΚΗ. Ξυμῆρα δ' ὁ λέγει; ΔΙ. μὰ τὴν Ἀπόλλω γὰρ ἡμῖν.
 ΚΗ. Πέμψιν βασιλέα φέρειν ὅμιν χρυσίον.
 Λέγει δὲ σὺ μέγιστον, σάφως τὸ χρυσίον.
 ΨΕΥ. Οὐκ ἠνέχουτο χρυσοῦ ποσὸν τ' ἰσχυρῶν.
 ΚΗ. Οἱ μοι κακοῦ ἡμῶν ὡς σαρῶν! ΔΙ. τί δ' αὖ λέγεις;
 Ὅτι χρυσοῦ ποσὸν πρὸς ἰσχυρῶν λέγεις,
 εἰ ποσὸν ποσὸν χρυσίον ἐκ τῆς βαρύνουσης
 ΚΗ. Οὐκ, ἀλλ' ἀχάνης ὁ δὲ χρυσὸς λέγεις.
 ΔΙ. Πόσος ἀχάνης, σὺ μὲν ἀλάζων εἰ μέγας.

Non tu legatorum sentis ludibrium?

L. E. Nam Barbari solos hos fortes judicant,
Qui potare & vorare possunt plurimum.

D. I. At nos cinados & pathicos præponimus.
L. E. Anno demum quarto venimus in regiam:
Sed summo exercitu in latrinam ierant;

Et octo mensibus cacabat aureos
Super montes. *D. I.* & quando clausit podicem?

L. E. In plenilunio: postea rediit domum:
Nosque hospitio excepit, bovesque è clibano
Apposuit integros. *D. I.* & quisquam unquam audiit
De clibanatio bove? quæ hæc jactantia est!

L. E. Et, per Iovem, etiam avem Rex apposuit, triplo
Majorem, quam est Ciconymus: illi nomen est
Impositor. *D. I.* hæc tu impostura duas drachmas
Hinc abstulisti. *L. E.* Et nunc unâ hûc adducimus
Pseudartabanum, Regis oculum. *D. I.* utinam oculû tuî
Legati corvus hic elidat ictibus!

ACTVS I. SCENA III.

PRÆCO, DICÆOPOLIS, PSEVDARTA-
BANVS, AMPHITHEVS:

PR. R. Egis oculus ades dum. *D. I.* oh Hercules: tu per
Deos

Mi homo quiddam obtuere totû ac claf-

Aut quasi qui promontorium circumeat, &
Navi stationem prospiciat. Nam lorum alicubi

Quo scalmus munitur, subter oculum tenes.

PR. Age tu Pseudartaba, dic quorum gratiâ
Rex huc te miserit: dic coram his civibus.

P. S. Tartaman exarxan, apisonafatra.

PR. Intelligitis, quid dicat? *D. I.* ego non, per Deum.

PR. Dicit Regem esse missurum pecuniam:

Dic gratias de auro, & quicquam manifestius.

P. S. Non auricapitati podices latu.

PR. R. Me miserum, quàm perspicuè! *D. I.* quid dixit
iterum?

Jaones dicit lati esse podicis,

Si aurum expectent à barbaris? *PR. R.* non arbitror:

Quia auri modios nominat. *D. I.* quales, cedo,

Modios? nam magnus tu quidem ostentator es.

Abi

Α' Μ' ἀπὸ τῆς ἐγὼ ὃ βασιλεὺς τῶν μόνων.
 Α' γὰρ δὴ σὺ φέρεται ἐμοὶ σαφὲς πρὸς τὸν
 ἵνα μή σε βάψω βάμμα σαπφιστικόν.
 Βασίλειος ὁ μέγας ἡμῖν δοπέμας χρυσίου
 Ἀναούρ. ἄλλως ἄρ' ἐξαπατώμεθ' ὑποτῆς ποίσεως;
 Ἐπιδόρ. Ε' κλυμικόν, ἐπένδουσι ἄνδρες ἐτοί.
 Οὐκ ἔσθ' ὅπως ἐκείσιν ἐνθάδε δὴ αὐτὸν δει.
 καὶ ποὺν μὲρ δυνέχον τ' ἐτέρων τῶν
 Ε' γὰρ ὅς ἐστι Κληδόνιος ὁ Σιβυρτίου.
 Ω' θερμότατον πορκατ' ἐξυρημνί.
 Τοῖον δὲ δὴ ὁ ἀπὸ δὴκα τ' ἀνέχον ἔχον
 Εὐνέχος ἡμῖν ἡλθεσ ἐπιδουασαίρος;
 Ο' δὴ ὃ, τίς ποτ' ἐστίν; ἐδῆκε Στράτων;
 ΚΗ. Σίγα, κάθιζε,
 Τὸν Βασίλειος ἐφ' ἀλμὸν ἡ βελὴ κελεῖ
 Εἰς τὸ Πρυτανεόν. ΔΙ. ταῦτα δὴ τ' ἐκ ἀρχῆς
 Κἀπὸ τῆς ἐγὼ δὴ τ' ἀπὸ δὴ τ' ἀπὸ δὴ τ'
 Τὸς ὃ ἐπὶ τῆς ἐγὼ ποτ' ἐστίν; ἡ θύρα;
 Α' Μ' ἐργασίαν πρὸς τὸν ἐργον καὶ μέγα.
 Α' Μ' Ἀμφιδόμος μοι ποδ' ἐστίν; Α' Μ. ἐπὶ τῆς ἀνά.

ΔΙ. Ε' μοι σὺ ταῦτα σὶ λαβὼν ἐκ τῶν δραχμῶν,
 Σπινδὰς ποίησαι πρὸς Λακιδαιμονίους μόνος,
 καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτῃ.
 Τ' μεῖς ὃ πρὸς βούλετε, καὶ καλῶς τε.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Α. ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΚΗΡΥΞ, ΘΕΩΡΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΚΗ. ΠΡΟΣΙΤΩ Θέωρος ὁ παρὰ Σιτάλλης. ΘΕ. δὴ.
ΚΗ. Θέωρ.

ΔΙ. Ε' περὶ ἀλλὰ τῶν αὐτῶν εἰς κηρύττειται.
 ΘΕ. Χρόνον μὲν ἐκ ἀπὸ τῆς ἐξ ἀπὸ τῆς πολυῶ.
 ΔΙ. Μὰ Δι' ἐκ ἀν εἰ μισθόν γε μὴ φέρε πολυῶ.
 ΘΕ. Εἰ μὴ κατένιφε χιόνι τῷ Θεόκλει ὅλῳ,
 καὶ τὸς ποταμὸς ἐπὶ τῆς αὐτῆς τῆς χρόνον,
 Ο' τ' ἀπὸ δὴ τῆς ἐξ ἀπὸ τῆς ἐξ ἀπὸ τῆς
 Τῶν μὲν Σιτάλλης ἐπὶ τῆς χρόνον.
 καὶ δὴ τῆς φιλαθλίας καὶ τῆς φουδῶς,
 Τ' μὲν τ' ἐξ ἀπὸ τῆς ἀλλήλων ὥστε καὶ

Ε' τῶν τοῖσι

Abitu : ego solus hunc examinabo. Agè
 Dic tu mihi perspicuè soli, huic, inquam, mihi:
 Ne fors te tingam tincturâ Sardiniaçâ:
 Mittèrne nobis aurum Rex ille inclytus?
 Renuit. Numquid legati nobis verba dant?
 Annuit, & hi Græco more annuunt viri.
 Non est, ut ex nobis non aliqui sint ibi.
 Et certè ex his duobus Eunuchis ego
 Novi alteram. Nam hic Clisthenes Sibyrtii est.
 O tu, qui anum reperisti [trastisti] calidi consilii;
 Quid? tûne simie cum hac barba nobis venis,
 Subornatus, qui [quali] spado sis? hic autem quis est,
 Annon Strato? P. R. tace, sede.
 Regis oculum, Senatus in Prytaneum hodie
 Vocat. D. I. annon hæc sunt, quæ me ad suspendium
 adigant?
 Egone deinceps hîc militem? hos verò hospites
 Nunquam arceant nostræ fores? agè facinus
 Ego aggredior magnum, grave & memorabile.
 Sed ubi mihi est Amphitheus? A. M. præsto est, desine.
 D. I. Cape hæc à me drachmas octo; & soli mihi
 Puerisque meis, & conjugii meæ optimæ
 Fordus inito cum Lacedæmoniorum poplo.
 Vos legatos mittite, hiate & stupefice.

ACTVS I. SCENA IV.

PRÆCO, THEORVS, DICÆOPOLIS.

P. R. A. Ccedat & à Sithalce Theorus. T. H. eccum.

P. R. agè.

D. I. Alius hic est veterator, qui voce publicâ

In concionem provocatur huc modò.

T. H. Non essemus diu morati in Thracia;

D. I. Non equidem, si non amplius auferres præmium.

T. H. Si nix non obruisset totam Thraciam,

Et illo ipso tempore aquæ riguissent gelu :

Quando Theognis ibi pugnavit pro gloria;

Interea cum Sithalce potabam: quia

Supra modum est amans Atheniensium,

Et verè noster amicus : qui etiam ad parietes

Manu

Ἐν πῖπ ποίχρῃς ἔγραφον, Ἀ' θλωαῖν καλοῖ.
 Ο' δ' ἦ γῆς, ὅν Αθλωαῖον ἐπεποτήμεθα,
 Ἡ' εἰ φαγὲν ἅν' ἂν τὰς δ' ἑσπέρων, ^{ἑσπέρων}
 Καὶ τ' πατέρ' ἢν πῶλ' βουθὲν τῇ πατρὶ.
 Ο' δ' ἄμωσι ἀπείδωρ, βοηθῶν, ἔχει
 Στρεπὶν τοσαύτῳ, ὥς τ' Αθλωαῖς ἐρεῖν,
 Ο' σὺν τῷ χῆμα παρὸ πῶν παρέρχεται.
 ΔΙ. Κάμῃς δολοίμῳ, εἰ π' ἐπὶ πῶν παρέρχεται.
 ΘΕ. Καὶ νυθὸς μαρμαράται Θεαῖν γῆς.
 Ε' περὶ οὐκ ὕμιν. ΔΙ. τὸτο μὲν γ' ἴδ' αὖτις.
 ΚΗ. Ο' ἱ Θεαῖς, ἵπ' δ' εὖρ, ὥς Θεωρὸς ἦσθε.
 ΔΙ. Τεπ' ἡ δ' ἐπὶ τὸ καλόν; ΚΗ. Ο' δολοῖν τῶν στρατῶν
 ΔΙ. Ποίων Οδομένων, εἰπέ μοι, τὴν τί τ' ἦν;
 Τίς τ' Οδομένων τὸ σῆος δολοῖν εἰσεν ἄν;
 ΘΕ. Τέ ποίς ἐπὶ δολοῖς, δύο πρὸς μισθὸν δίδω,
 Καταπελτάσων; ἢ Βοιωτῶν ὅλῳ.
 ΔΙ. Τοις δὲ δύο δολοῖς τοῖς ἀπ' ἡλῶν μὲν ἴσθι
 Ὑποσῆνοι μὲν τ' ἄν' ὅθ' ἐπὶ τῶν λῶν,
 Ο' σισίπολις. οἷμοι τάλας, δολοῖμα
 Ὑπὸ τῇ Οδομένων, τὰ σῆος δολοῖν πορθέμῳ;
 ΘΕ. Οὐ κατὰ βλάπται τὰ σῆος δολοῖν; ὡ μὲν οὖν σὺ,
 Οὐ κατὰ βλάπται τὴν ἐσπορὸν δολοῖν.
 ΔΙ. Ταυτὶ ἀπείδωρ οἱ Πρυτάνῃς παρέρχεται με
 Ἐν τῇ τατρίδι, καὶ ταῦθ' ἴσθ' ἀνδρῶν βαρύνει;
 Ἀλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν
 Τοῖς Θεαῖς, ἀπείδωρ λέγω δὲ ὕμιν, ὅτι
 Διοσημί' ἐπὶ τῇ βίβλῳ με.
 ΚΗ. Τὸς Θεαῖς ἀπείδωρ, παρέρχεται δὲ εἰς ἑλῶν
 Οἱ γὰρ Πρυτάνῃς λῶν τ' ἐκκλησίαν.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Α. ΣΚΗΝΗ Ε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Οἱ μοι τάλας, μὴ πῶτον ὅσον ἀπάλαται!
 Ἀλλ' ἐν Λακεδαιμόνῳ δὲ Αμφίθεος ὁ δὲ
 Χάρι Αμφίθεος. ΑΜ. μὴ πῶτον ὅσον ἂν τῷ τρέχον.
 ΔΕΥ. γὰρ με φέρωντ' ἐκφυγεῖν Αχαρνέας.
 ΔΙΚ. Τί δὲ ὅσον; ΑΜΦΙ. σοὶ μὲν δέωρ γὰρ ἀπείδωρ
 φέρων
 Ε' ἀπείδωρ, οἱ δὲ ὡσπερ τὸ ἀπείδωρ πνέει

Αχαρ-

Manu scripserit: Athenienses sunt boni.
 At filius, quem civem nostrum fecimus,
 Cupiebat farcimina edere ex Aparuriis:
 Patremque orabat, ut patriæ succurreret:
 Iuravit is inter sacrificandum, sese opem
 Laturum: haberique tantos secum exercitus,
 Ut Athenienses dicant, Hui quot advolant
 Culices! *DI.* malè peream, si quidquam credui.
TH. Et nunc de gente Thracicâ fortissimos
 Ad nos huc misit. *DI.* apparet nunc scilicet.
P. R. **H**ec Thraces, quos Speculator [Theorus] addu-
 xit, agitè:

Adeste, *DI.* quid hoc mali est? *P. R.* Odomantum exer-
 citus.

DI. Quorum nam Odomantum? cedo, quid hoc erat
 Quis quæso Odomantum præcidit genitalia?

TH. His si quis det stipendium, drachmas duas,
 Pelvis infestabunt totam Bœotiam.

DI. Duas drachmas his recutitis? sanè ingemat
 Patriæ defensor, totus remigum populus.

Væ mihi, pereo, quem Odomantes spoliant alliis!
TH. Non abjicietis allia. hem scelestè, ne

Accedas huc, alliatos hos viros.

DI. Hæccine pati me sinitis, urbis præfides,
 In patria, & à viris quidem tam barbaris?

Sed interdico ego vobis, ne stipendii

Causa conventum agatis hisce Thracibus:

Et dico vobis, quòd malum signum obvenit:

Et jam gutta sinistrae pluviae me perculit.

P. R. Abite Thraces: & adeste ad trigessimam;

Nam concionem dimittunt nunc præfides.

ACTVS I. SCENA V.

DICÆOPOLIS, AMPHITHEUS.

Ah me miserum, quantum alliati perdidit!

Sed hæcne Amphitheus? redit huc è Lacedæmone.

Salve Amphitheë. *AM.* nondum, priusquam cursum
 in hibeo:

Nam Acharnenses fugientem effugere oportuit.

DI. Quid est? *AM.* properabam huc, ut pacem affer-
 rem tibi.

Hoc continuo olfecerunt hîc quidam senes,

Q 2

Acharni.

Αχαρνικοί, σιπτοὶ γέροντες, παρῖνοι,
 Ατρεχμονες, μεσσηνιοὶ μάχαι, σφρονδαμνοί.
 Εἴπειτ' ἀνικραζον πάντες, ὃ μισαρώτα π,
 Σπονδὰς φίλος, ἧδ' ἀμύλων τετμημένον,
 Κἄς τοῦ τρέβωνος ζωιλέγοντο ἧδ' ἰλίων,
 Εὐὼ δ' ἔφθονον· οἳ δ' ἐδίακον, καὶ βίων.
 ΔΙ. Οἳ δ' αὖ βιωντων' ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρεις;
 ΑΜ. Εὐὼ γέ, φημί· τρέβα ταυτὶ γυμνασία.
 Αὐτὴ γὰρ εἰσι πεντάτης· γούσαι λαβάν.
 ΑΙ. Αἰετοί. ΑΜ. Τί βῆν; ΔΙ. ἐκ ἀρέσκουσί μ', ὅπ
 Οὔρεσι πύλης κ' παρὰ σκιδῶς νῆων.
 ΑΜ. Σύ δ' ἀλλὰ ταυτὶ τὰς δεκάτης γούσαι λαβάν.
 ΔΙ. Οὔρεσι χ' αὖθις παρὰ σκιδῶς νῆων.
 Οἷον ταυτ', ὡς περ διατρεφῶς ἧδ' ἀμύλων.
 ΑΜ. Αἶ· αὐτὰ γὰρ σπονδαί, τριακοντάβιδες,
 Κατὰ γυμνασίαν, ἔσθλα πύλων. ΔΙ. ὦ Διούσιαι
 Αὐτὰ γὰρ μὲν ἔστι· ἀμύλωνος κ' νέκταρος,
 Καὶ μὴ πύλωνος· σιτὶ ἡμερῶν τριῶν.
 Καὶ τῶν σπονδῶν λέγει, βῆν· ὅππῃ θέλεις.
 Ταύτας δέχομαι, κ' σπίνδωμαι, καὶ κτίομαι.
 ΑΜ. Χαίρειν καλῶς πολλὰ τοῦ Αχαρνίας.
 ΔΙ. Εὐὼ ὅ πολέμα κ' κακῶν ἀπαλλαγίς,
 Αἴξω τὰ κατ' ἀρχὰς εἰσὶν Διούσιαι.
 ΑΜ. Εὐὼ ὅ φεβόρουσι γὰρ τοῦ Αχαρνίας.

ΧΟΡΟΣ Α'χαρνέων, ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Τῆ δὲ πᾶς ἔπει, δίκαι, κ' τ' ἀνδραγαθῶν
 Τῶν ὁδοιπόρων ἀπάντων. τῇ πόλει γὰρ ἄξιον,
 Συλλαβεῖν τ' ἀνδραγαθῶν· ἀλλὰ μοι μῶνέστι,
 Εἴπῃ οἳ δ' ὅποι τέ τεκμήριον γὰρ ὁ τὰς σπονδὰς φέ
 ρον·
 ΣΤΡΟΦΗ.

ΗΜΙ. ΕΚτίφθον, οἳ χ' ὅ

Φεβόρουσι, οἳ τὰς

Τῶν ἐπὶ τῇ πόλει!

Οὐκ αἶ· ἐπὶ ἐμῶς γὰρ νῶ

πύλῃ, ὅτ' ἐγὼ φέρων

Ανδρακων φορτίον

Ηκολάδωμαι φαύλῃ τρέχον.

Ὡς δὲ φαύλως ἀν' ὅ

Στυγερὸς εἶναι ἔστι· ἐμὲ τότε δι

απόμνη,

Achænici, duri senes, ilignei,
 Acerni, præliatores Marathonii,
 Præfracti. hi clamabant omnes : Heus perfide,
 Pacemne fers, excisis nostris vitibus ?
 Mox lapides colligebant in vestes suas.
 Ego effugi; illi persequabantur procul
 Cum vociferatione, & plurimis minis.

DIC. Sine, vociferentur sed tu nam fers fœdera?

AM. Ita loquor; & quidem tres gustus affero :

Quinque annorum sunt hæc : cape & gusta obsecro.

DI. Eboi. *AM.* quid est? *DI.* mihi non placent, quia

Picæ hæc, & apparatus quendam nauticū. (redolent

AM. Cape, & gusta hæc: annorū nempe sunt decem.

DI. Et ista legatos ad urbes hinc olent

Acerrimū : quali sociorum moram.

AM. At hæc fœdera triginta annorum sunt: rata

Mari ac terrâ. *DI.* ô Dionysia nuncias mihi !

Hæc ambrosiam & nectar redolent: neque me jubent

Nunc commeatum servare dierum trium :

Sed liberè dicunt mihi : i quo lubet.

Hæc fœdera accipio, hæc libo, hæc eadem ebibo.

AM. Multū valere Achænenfes ego jubeo.

DI. At ego jam liberatus è bello & malis,

Domum ingressus, agam ruralia Dionysia.

AMP. Ego verò Achænenfes fugiam, quantum queo.

CHORVS *Achænenfium*, SEMI CHORVS.

Hæc sequere me omnis, persequere, & de viro hoc
 ex omnibus

Scitare viatoribus. nam dignum civitate erit,

Vt vitum prendamus istum: sed agite, mihi ostendite

Si quis novit, quò sese iste cum fœderibus verte-
 rit.

STROPHE.

SEMI FVgit, evanuit,

Transiit, vixit mihi,

O meos hos dies !

Non hic ita me, virum adhuc

(Qui grave gerens onus

Ponè carbonibus

Consequerè Phayllum in fuga)

Segniter cum suis

Fœderibus, in fugam agiturus, ita,

Inquoio,

ακόμῃς, ἐξέφυγον·

οὐδ' ἂν ἐλαφρὸς ἀπεπλίσσαιο.

ΜΕΣΟΔΗ.

Νῦν δ' ἐπειδὴ σερρὸν ἦδη τὸ μὲν ἀντικνήμιον,

καὶ παλαιῷ Λακεδαιμόνι τὸ σκέλος βαριώμεται,

οἴχεται· διακτίος δέ· μὴ γὰρ ἐσχάτη ποτὶ,

μὴ δὲ ἐπερ γέροντας ὄντας ἐμφυζῶν Ἀ' χαρ-
νίας.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Οὕτως, ὦ Ζεὺ πάτερ,

καὶ θεοὶ, τοῖσιν ἐ-

χθροῖσιν ἐσπίσσετο,

οἷσι παρ' ἐμὲ πόλεμος,

ἐχθροδὸπος αὐξομαι,

τῶν ἐμῶν χωρίων·

καὶ ἀνίστασθ' ἂν θοῖνος αὐ-

τεῖσιν ἄτ' ἐμπαγᾶ,

οἷς, ἐδυνεργῶ, δῖ-

κωπος· ἵνα κῆρυγε

παιτῶσιν ἐπὶ τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.

ΕΠΙΔΟΣ.

ΑΛΛΑ δεῖ ζητεῖν τὸ ἄνδρα, καὶ κλέπειν Παμλῶνα
δε.

καὶ δόκην γὰρ περὶ τῆς, ἕως ἂν ὕμεθ' ἴδωμεν ποτὶ

ὧς ἐγὼ βάλλων σκάνον ἐκ ἂν ἐμπλέμην λίθοις.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Β'. ΣΚΗΝΗ Α'.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ, ΜΗΤΗΡ,

ΘΥΓΑΤΗΡ.

ΔΙ. Εὐφημεῖτε, βουφειμεῖτε.

ΧΟ. Σίγα πάς· ἡκούσας ἄνδρες ἄρα τὸ βουφειμαῖ;

οὗτος αὐτὸς ὄσιν ὃν ζητῶμεν. ἀλλὰ δεῦρο πάς

ἐκποδὼν· θύσω γὰρ ἀπὸ οὗτος ἐοικ' ἐξέρχεται.

ΔΙ. Εὐφημεῖτε, βουφειμεῖτε.

Πρόξ' ὡς τὸ πρῶτον ὀλίγον ἢ κενήφορος·

ὦ θανάσιος τὸ φάλλον ὁρθὸν ἡσάτω.

ΜΗ. Κατάθε το κατὰ τὸ ὦ· θύγατερ, ἵν' ἀπαρξῶμεθα

θυ. ὦ μήτερ, ἀνάδος δεῦρο τὸ ἐπὶ τὴν ἡρσιν,

ἵν' ἔντιος κατὰ χεῖρα τὰ λατῆρος πεταί.

ΔΙ. Καὶ μὴ χαλὸν γ' εἶς· (ὦ Διόνυσε δέσποτα,)

κεχαριστῶς σοι τίωδε τὸ πομπῶν ἐμὲ

πέμφαντα καὶ θύσαντα μὲ· τῷ οἰκάνει,

ἀγαγεῖν τυχερὸς τὰ κατ' ἀρεῆς Διονύσια,

ἔτραπας ἑπιλαχόντα. τις αὐτὸν δὲ δέ μοι

ὦ καλῶς

Inquo, me effugeret:

Non ita levi exiliret pede.

MESODE.

Nunc postquam mihi arentes sunt tibiæ meæ;

Et seni Lacratidæ crura prægravantur, hic

Abiit: sed mihi persequendus, ne me olim derideat;

Quod manus effugerit Acharnensium, senum li-

cer.

ANTISTROPHE.

Quisquis, ô Iuppiter

Et Dei, pactum init

Cum meis hostibus,

Bella quibus hic facio,

Armaque paro, ob soli

Limites Attici:

Non prius desinam, quam velut

Iuncus his congeler,

Asper & acutus & a-

cerbus; uti nulla mala

Deinceps dare meis queant vitibus.

EPodos.

Sed oportet me querere & videre virum in Palleni-

cis;

Terram persequi pro terrâ, dum inveniatur uspiam

Vt ego in opprimendo illo non plenus lapidibus siem?

ACTVS II. SCENA I.

DICÆOPOLIS, CHORUS, MATER,
FILIA.

DI. Ore favete, ore favete.

CH. Date silentium, an audistis plausum hic exci-
tarier? (viâ.

Hic est ipse, quem nos querimus: agite huc omnes è
Rem sacram facturus, ut videtur, ille exit domo.

DI. Ore favete, ore favete.

Procede paulò ulterius, tu quæ cistam habes.

Tu serue Xanthia, oscillum rectum erige.

MA. Depone cistam filia, ut Dionysio

Solvamus primitias. FI. ô mater, cedò mihi

Coclear, ut pulsem in hanc placentam rejiciam.

DI. Sanè æquum nunc est Dionyse domine, ut animo

Grato hanc pompam tibi deducam; & sacra faciam

Cum servulis: celebremque hodie feliciter

Dionysia ruralia: quandoquidem à miseriis

Sum liberatus militaribus: tum ut hæc

Bene confirmes triginta annorum sœdera.
MA. Age filia pulchra, pulchrè ut cistam deferas
 Vide, intuens humum sic liberaliter.
 Beatum, qui te uxorem duxerit sibi,
 Effeceritque, ut non minus pedas, ubi
 Erit diluculum, quàm felis quæpiam.
 Progredere: & nequis in turba tibi clanculum
 Atrodat aurum filia, sedulò cave.
DI. Hem Xanthia, vobis rectus tenendus est
 Penis, qui cistiferam sequitur à tergo. Ego
 Ponè sequens cantilenam de pene accinam.
 Tu mulier à tectò me spectato: præi.
 Phales, [Priape] amice Liberi
 Congerros, adulter noctivage,
 Corruptor masculorum:
 Sexto nunc anno te alloquor:
 Vt vicum adeas meum lubens:
 Fœdusque paciscaris mihi,
 Et ab hisce turbis, præliis
 Ac Lamacho me liberes.
 Nam multò jucundius est ô Phales, Phales,
 Hanc Strymodori ancillam nubilem,
 In sylva ligna colligentem, è Phelleo
 Corripere mediam, tollere,
 Prosternere, & permolere ibi. ô
 Phales, Phales.
 Si tu nobiscum compotabis ex crapula;
 Pacis catinum sorbebis diluculò:
 Et clypeus in prunâ lucebit pendulus.

ACTVS II. SCENA II.

CHORVS, DICÆOPOLIS.

CH. Ipsus, ipse hic est, ipse.

Mitte, mitte, mitte saxa:

Tunde, tunde furciferum.

Non petes huic, non petes?

DI. Proh Hercules, quid hoc? ollam atteretis hic.*CH.* Te equidem scelerum caput hic lapide obruimus.*DI.* At quam obrem Acharnenses obsecro vos, natu

maximi?

STROPHE.

CH. Quid

Q 5

ΧΟ. Τ' ἔντ' ἐρωτᾷς ἀνέ-
χοντος εἴ, κ' βδελυγῆς.

Ω' πρὸς ὅσα τ' πατριδός,

Ο' σὺς ἡμῶν μόνος

Σπεισάμβρος, εἴτα θιωά-

σαι πρὸς ἐμ' ὀποδ' ἔπην,

ΔΙ Κ. Ἀντί δι' ὀπίσσωτάμην, ἐκ ἴσε γ', ἀλλ' ἀκούσα-
π.

ΣΤΡΟΦΗ Β'.

ΧΟ. Σ' γ' ἀέσομαι; ὀποδεί.

Κατα' σε χάσσομαι τοῖς λίδοις.

ΔΙ. Μηδ' αὖτις, πρὶν ἂν ἀκούσῃς γ', ἀλλ' ἀνάγκηδ' ὡ'
ῖα δέ.

ΧΟ. Οὐκ ἀναχίσσομαι.

Μηδ' ἔλεγε δὴ σὺ λόγον,

ὧς μεμίσηκά σι Κλέ-

ωνος ἐπ' μάλλον, ὃν ἐ-

γὼ κατατεμῶ πῦσιν ἰππεύσι ποτε

Εἰς κατ' ὕματα.

Σ' δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος ἐκ ἀέσομαι μακρὸς,

Ὅστις ἐπείστω Λάκωνιν· ἀλλὰ τι μαρτύρομαι.

ΔΙ. Ὡς γὰρ τοῖς, τοῦτο μὲν Λάκωνας ἐκποδὼν ἔασατε.

Τὸν δ' ἐμῶν ἀποιδῶν, ἀκούσῃς· εἰ καλῶς ἐσπειτάμην.

ΧΟ. Πῶς δέ γ' ἂν καλῶς λέγεις ἂν, εἴπερ ἐσπειστω γ'
ἄπαξ,

Οἷσιν ἔτε βωμὸς, ἔτε πῖστις, ἔθ' ὄρκος μῆνιν.

ΔΙ. Οἷδι' ἐγὼ κ' τοῦ Λάκωνας, οἷς ἄγαν ἐγκέμεθα,

Οὐχ ἀπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῆς πρὸς ἡμᾶς.

ΧΟ. Οὐχ ἀπάντων, ὡς σπανέργα; ταῦτα δὴ πολὺς λί-
γαν

ἔμφρωνος ἦδη πρὸς ἡμᾶς; εἴτ' ἐγὼ σε φέεπμαι;

ΔΙ Κ. Οὐχ ἀπάντων, ἔχ' ἀπάντων· ἀλλ' ἐγὼ λέγω
ὀδί,

Πόλλ' ἂν ὀποφύναμι· πολλὸν γὰρ ἀπὸ δικαμύβους.

ΧΟ. Τὸ τοῦτο, δεινὸν ἦδη, κ' παραξικάρδιον,

Εἰς τὴν πολέμοις ὑπὸ τῆς πολέμοις ἡμῖν λέγαν.

ΔΙ. Κἂν γὰρ μὴ λέγω δίκαια, μὴ δ' ἐγὼ πλὴν δὲ δικῆς,

Ὑπὲρ δ' ὀπίσσω θάλητος τ' κεφαλῇ ἐχέω, λέγαν.

ΧΟ. Εἰπέ μοι τί φειδόμεσθα τῆς λίδων, ὡς δημόται,

Μὴ ἐκ καταξάνειν τ' ἀνδρῶν τῶν ἐς φοιτικίδας;

CH Quid rogas? impudens
Es, protervus, scelestus,

Proditor agri patrii:

Quippe soli tibi

Fœdera modò hîc inita: an

Me aspicere adhuc potes?

DIC. At quamobrem fecerim nescitis: audite hoc
prius.

STROPHE II.

CH. T E audiam? malè pereas:

Lapidibus petemus caput.

DI. Neutiquâ, nisi me prius audiat is æquis mentibus.

CH Non feram: non sinam.

Verba facias, cave. Nam

Haud pare Cleonem odio

Oderim ego: quem dabo secandum equitum

Gregi in soleas.

Te non audiam;

Præsertim si proluxa verba des;

Quoniam fœdus inisti cum Laconibus; at te puniam.

DI. O boni, Laconas missos jam facite: & mea fœdera,

Quæso audite, qualia sint: an illa rectè injuerim.

CH. Quomodo rectè te dicas inisse, si inieris semel

Cum his, quibus nec religio, nec iussurandum est, nec
fides? (infesti sumus,

DI. Novi ego, quòd Lacones, quibus hîc admodum

Non sint omnium turbatum autores. **CH.** quid? non
omnium (cere

Turbatum, homo perverse: tûn' isthæc audes jam di-

Ad nos tam clarè tîbin' ego parcâ? **DI.** non omnium;

Non, inquam, omnium autores sunt. immò ego, qui

hæc vobis loquor,

Multas, possim ostendere, has illi accepere injurias.

CH. Hoc grave est verbum; meâque animum per-
turbas plurimùm;

Sit tu ad nos ausus loqui pro nostris perduellibus.

DIC. At nisi ego, quæ justa, dixerò; & plebi huic pro-
bavero; (loqui-

Tunc caput mensæ imponere volo coquinariæ, &

CH. Agedum, cur obsecro lapidibus, ô populares, par-
cimus

Hunc contemnere hominem, & variare cutem, purpuræ
modo? Q 6 Vt.

Οἷος αὖ μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπιζέσται;

ΔΙ. Οὐδ' ἀκρόσθ' ἀκρόσθ' ἐπὶ τῷ, ὦ χαρινίδαμι

ΧΟ. Οὐκ ἀκρόσθηται δὴ ταῦτα. ΔΙ. Δεινὰ γ' ἄρα σείσ-
μα.

ΧΟ. Εξολοίμεν ἡὖ ἀκρόσω, ΔΙ. μηδαμῶς, ὦ χαρι-
νοί.

ΧΟ. Ὡς πεθνήξαν ἴδοι νῦν γε. ΔΙ. Δι' ἔσομαι γ' ἄρ' ὑμᾶς
ἐγώ.

Ἀνταποκτενῶ γδ' ὑμῶν τῇ φίλον τῶν φίλτάτης.

Ως ἔχω γ' ὑμῶν ὁμῆρες ἐς χοροφάξω λαβὼν.

ΧΟΡ. Εἰπέ μοι, τί τέτ' ἀπειλεῖ τέπος, ἀνδρες δημό-
ται,

τοῖς Αἰχαρινικοῖσιν ὑμῶν; μὲν ἔχ' ἤ ποιδίον

τῶν παρθένων ἔνδοι εἰς ἄσπετον πρὸς τοῖς θεοσι;

ΔΙ. Βάλλειτ' εἰ βάλλεσθ' ἐγὼ γδ' πετονὴ διαφθερῶ.

Εἰσομαι δ' ὑμῶν πᾶσι ὅσους ἀνδράκασι τί κήσῃ.

ΧΟ. Ὡς ἀπολόμεσθ' ὁ κάρκος δημότης ὅδ' ἐς ἡμῶς.

Ἀλλὰ μὴ δρᾶσθ' ὁ μέλλας· μηδαμῶς, ὦ μηδαμῶς.

ΔΙ. Ὡς χοροκτενῶ κίεσθ' ἐγὼ γδ' οὐκ ἀκρόσωμαι.

ΧΟ. Απολέεις ἄρα τ' ἡλικία τόνδε φιλανδρακίαν;

ΔΙ. Οὐδ' ἐμὲ λέγοντος ἀρτίως ἡκῶσται.

ΧΟ. Ἀλλὰ νῦν λέγ', εἴ σοι δοκεῖ, τόν τε Λακε-
δαιμόνιον αὐτόν, ὅτι τῷ τῷ ὁπῶς σὺ εἰ φίλον.

Ως τόδε τὸ λαρκίδιον ἐπεσώσω ποτέ.

ΔΙ. Τὸς νῦν μοι λίγους χάμαζε φερόντων ὁ ξεροτάτης.

ΧΟ. Οὐτοῖ σοι χαμάζης σὺ κατὰ θεὸν πάλιν τὸ ξίφος.

ΔΙ. Ἀλλ' ὅπως μὴ τ' τοῖς τῷ ὁπῶς ἐγκάδωται σὺ
λίθοι.

ΧΟ. Εκείσθης χαμάζ· ἐχ' ὅρας σφῆδνον;

Ἀλλὰ μή μοι σφῆδον, ἀλλὰ κατὰ θεὸν τὸ βέλος.

Ως ὅδε γὰρ σφῆδός ἐμας τῇ σφοδρῇ γίνεσθ'.

ΔΙ. Εμῶν γ' ἄρα πάντες ἀναείψιν βοῆς.

Ολίγη τ' ἀπέθανον ἄνδρα καὶ παρὰ νόστοι.

Καὶ ταῦτα δὴ πάλιν ἐπὶ τῷ δημοσίῳ.

Υπὸ τῷ δέμας ὅτ' ἐμῶν μοι συγχύω.

Ὁ κάρκος ἐπὶ τῇ τῷ ὁπῶς σφῆδον.

Διόν γδ' ἔπως ὁμοφάκας πεφυκέναι.

Τὸν θυμὸν ἀνδρῶν, ὥς θάλλειν καὶ βοῶν.

Εἰδὼν τ' ἀκρόσω μὴ δὲν ἴστω φέρων,

Ut, cum titio niger in igne incanduit?

DI. Annon audietis, Acharnenses? audite me obsecro.

CH. Non sanè audiemus. *DI.* agrè igitur vobis persuasero.

(Acharnici.

CH. Peream, si audiam. *DI.* nequaquam sic facietis.

CH. Morituum te jam scias. *DI.* at ego probè mordebos.

Nam vicissim interficiam, vobis amicos intimos, Quos apud me habeo obſides: hos preдам & jugulabo illicet.

(Acharnicis?

CH. Dic mihi, quamobrem istuc minatur verbum Dicite ô populares, anne habet alicujus puerum suæ Constrictum domi: aut quamam te tantopere effertur miser?

(sciam cui

DI. lacite, si lubet. nam ego hunc malè perdā: & mox Vestrum aliquid carbonum sit curæ. *CH.* malè occidimus viri:

Hic cophinus meus est popularis: ne faxis, obsecro, Quod facere instituis: minimè, minimè istuc feceris mali.

(diam.

DI. Clamavi, quòd interfesturus sim: non enim au-

CH. An corqualem occidas amicum carbonarium?

DI. Quia vos me dicentè jamdudù non audistis viri.

CH. At deinceps nunc dicito, tuos esse Lacedæmonas amicos: si tibi ita sit lubitum.

Nam hunc tibi cophinulum ego haud volo prodere.

DI. Lapidès nunc primùm è sinibus ejicite in terram protenus.

(cuspidem:

CH. En jacent in terra: & tu quoque manu emove

DI. At neq; sub vestibus lateant lapides jam relinqui.

CH. Excussum est pallium, non vides, ut quatiām?

Nequid obtende mihi: sed rejicito gladium:

Ut simul & hic mulierum in strophæ sit decor.

DI. Vocem omnes edituri eratis lugubrem:

Parumque adeò absuit, quin essent mortui

Hi carbonès Parnassi, & popularium

Quidem ob summam insolentiam. Sed præ metu

Cophinus hic favillam quàm densissimam

Mihi incacavit, tanquam sepia. Nam grave est

Adeò immites esse hominum animos, ut lapidibus

Petant, & clamitent, & nihil æqui & boni

Audire

Εμὲ θέλοντο· ἑστὶ δὲ πάλιν λέγειν,
 Ὡς περ Λακεδαιμονίων ἀπανθ' ὅσ' ἂν λέγω·
 Καί τοι φιλῶ γὰρ ἢ ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ.

ΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟ. Τ' οὐδ' ἐλέγξῃς, τ' ἐπίβλητον,
 Ἐξενεγκὼν θυράζ'.

Ο", π' ποτ' ὠχέηται,

Τὸ μέγα τῶτ' ἐχέει

Πόθος γὰρ πᾶν με

Ο", π' φωνεῖς ἔχῃ.

ΑΛ. ἢ περ αὐτὸς ἢ δίκην διώξειτο,

Θεὸς δ' ἄνερ τ' ἐπίβλητον· ἐχέει δὲ λέγειν.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

ΔΙ. Ἰδὲ θεᾶδε· τὸ μὲν ὅππῃ βίων, τοδὶ·

Ο' δ' ἀνὴρ ὁ λέγων ἡτοῖ, τινακτοσί·

Αμείψῃ, μὰ τ' Δι', ἢν ἐκαστοδῶπμαι·

Λέξω δ' ἑστὶ Λακεδαιμονίων ἅ μοι δοκεῖ·

Καί τι δίδωκε το καὶ· πᾶς τε γὰρ πέπτες

Τὸς ἢ ἀρετῶν οἶδα, χαίρειν τις σφῶδεα,

Εἰς τις αὐτῶν ὁλογῇ, καὶ τ' σόλιν,

Ανὴρ ἀλαζών καὶ δίκαιος, καὶ δίκαιος

Κάνταυδα λαιθάνει· ἀπεμπαλάμβροι.

Τῶν τ' αὐτῶν οἶδα τις ψυχᾶς, ὅτι

Οὐδ' ἐβλέπεσκον ἄλλοι, πλὴν ψήφω δακύν·

Αὐτὸς τ' ἐμαυτ' ὑπὸ Κλέωνος ἅπαδον,

Ἐπίσταμαι, διὰ τ' ὥς ἐρυσσι κωμοῖδ' ἴαν.

Εἰς τὰ κῦσας γὰρ μ' εἰς τὸ βελδοτήθειον

Δίδεσθαι, καὶ ψόδῃ κατεγλάττιζέ με,

Καὶ κυκλοβόρῃ, καὶ πλυνεῖ· ὥς τ' ὀλίγῃ πᾶν

Αποδομῶ, μελινεσσεγίμονά μιν.

Νυνὼ οὐ με ποδοποιεῖν λέγειν ἐάσαιτε,

Εὐνοδοῦσά με μ' ὅτ' ἀθλιώτατον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟ. Τ' τοῦτα γρήφῃ, π' χυρῇ π,

Καὶ πορρίζῃς τριβᾶς,

Λατρεῖ δ' ἐμὴ γ' ἐνεκῇ.

Παρ' ἱερωνύμῃ,

Σκοπεύουσι πυκνότερα

Τῶν Ἀΐδου κυνῶν.

Ἐπ' ἐξάτοισι μηχανῶς τις Σισύρου,

Ἐς σκῆψιν ἂν ἀγῶν εἴη ἐκείνηται.

Audire velint, licet ego cum periculo
 Dicturus sim omnia, quicquid dicam pro hostibus
 Lacedæmonii: equidem meam & ego vitam amos

CH. Quid ergo habes, quod in mensa

Tu coquinaria

Miser homo proferas

Commemorabile?

Nimis seire equidem,

Tua placita expeto.

Sed, ut tute ipse tibi pœnam decreveras,

Huc pone mensam, & aggredere verba facere.

DI. E Hem spectate: hæc est mensa coquinaria:

Qui dicer hic est, vir tantillus: bono animo est

Ego, per iovem, nunc clypeo non induar,

Sed pro Lacedæmonii dicam, ut mihi lubet:

Licet admodum metuam mihi. Nam mores ego

Novi agricolarum: delectantur admodum,

Si quis eos lauder, & simul urbem prædicer,

Homo arrogans, per fas atque nefas. Interim

His blanditiis non se advertunt venundari.

Novi etiam horum senum qui sit animus. Nihil

Aliud vident, quàm ut mordeant suffragio.

Ego item novi ipsemet, quid passus sim mali,

Ob exhibitam præterito anno Comœdiam.

Nam in me, pertractum ad hoc senaculum, Cleo

Calumniis multis, multis mendaciis

Deblateravit, & magno strepitu obrudit;

Meque maledictis proscidit: parum absuit

Vt non perierim, hoc pollutus negotio.

Nunc priusquam faciam orationis initium,

Sinite me amiciri in modum hominis egentissimi.

CH. Quid hic tergiversando nectis

Tam diu ista moras?

Cape meo nomine

Ab Hieronymo,

Nigrorigidhircicomam

Galeam Avernicam:

Dein callidos deprome Sissphi dolos:

Nam hoc certamen nullum præceptum admisit.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Β'. ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ΑΙ' Ω ῥα ἔστιν ἥδη κροτρεὶν ψυχὴ λαβῆναι.
Καί μοι βαδισέ' ὅτιν' ὡς Εὐεπίδην.
Πῶ, πῶ. ΚΗ. τίς αὖτις; ΔΙ. ἔνδον ἔσ' Εὐε-
πίδης;

ΚΗ. Οὐκ ἔνδον, ἔνδον ὅτιν', εἰ γινώσκω ἔχης.
ΔΙ. Πῶς ἔνδον, εἴτ' ἐκ ἔνδον; ΚΗ. ἐρβῶς, ὡ γέγονε.
Ο' νῆς μὲν ἔξω συλλέγων ἐπύλλισμα.
Οὐκ ἔνδον· αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδων ποιεῖ
Τρυγασίαν. ΔΙΚ. ὦ τρυγαστὴρ! Εὐεπίδην,
Ο' θ' ὁ δόλος ἔπασσι σαφῶς ἀπικρύβηται!
Εκκάλεισον αὐτόν. ΚΗ. ἄλλ' ἀδυνατῶ. ΔΙ. ἀλλ' ὅμως·
Οὐ γὰρ ἀν' ἀπέλυσται, ἀλλὰ κόψω τίμω δούρην.
Εὐεπίδην, Εὐεπίδην.
Τ' ἄλλ' ἔστιν, εἴπερ δὴ ποτ' ἀνδρώπων πνί.
Δικαίопολις καλεῖσθαι Χολιδίης ἐγώ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Β. ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ,
ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ΕΥ. ΑΛ' ἔχολέ.
ΔΙ. Αλλ' ἐκυκλήθητ'. ΕΥ. ἀλλ' ἀδυνατῶ.
ΔΙ. ἄλλ' ὅμως.

ΕΥ. Αλλ' ἐκυκλήσομαι καταβάνειν δ' ἔχολή.
ΔΙ. Εὐεπίδην. ΕΥ. τί λέλκεις; ΔΙ. ἀναβάδων ποιεῖς
ἔξω καταβάδων· ἐκ ἐτος χοῦρος ποιεῖς.
Ἀτὰρ τί τὰ ῥάκι' ἐν τρυγασίᾳ ἔχης,
Ε' δ' ἡτ' ἐλεγχνῶ; ἐκ ἐτος χοῦρος ποιεῖς.
Αλλ' ἀντιβολῶ σφῶς τῷ γυνάτιν σ' Εὐεπίδην,
Δός μοι ῥάκιόν τι τῷ παλαιῷ δούρατι.
Δεί γάρ με λελίξαι τῷ χορῷ ῥῆτιν μακρῶν·
Αὐτὴ γ' ὀδύνην, ὡς κακῶς λέξω, σέρεται.
ΕΥ. Τὰ ποῖα τρύχη, μὴδ' ἐν οἷς Οἶνός ἐστι;
Ο' δύσποτος γεραῖος ἡ γυνίξοι;
ΔΙ. Οὐκ Οἶνός ἐστι, ἀλλ' ἔτ' ἀδυνατῶ.
ΕΥ. Τὰ τῷ τυφλῷ Φοίνικος; ΔΙ. ἔ Φοίνικος, ἔ.

Αλλ'.

ACTVS II. SCENA III.

DICEPOPOLIS, CEPHISOPHO.

DI. Nunc tempus est, uti virilem capiam animum:
Etenim mihi conveniendus est Euripides.

Puer, puer. **CE.** quis hic? **DI.** Intus nē est Euripides?

CE. Non intus, intus est: si rectē intelligas.

DI. Quomodo sit intus, & non intus? **CE.** commodē.

Nam animus quidem foris versiculos colligens,

Non intus est: ipse intus resupinus facit

Trygædiam. **DI.** ô te ter beatum, Euripides:

Quando tam perspicuē respondit famulus hic!

Age evoca ipsum. **CE.** at hoc fieri nequit. **DI.** attamen,

Quippe haud discessero: sed pulsabo ostium.

Euripides, Euripidule:

Audi hominem quempiam parumper, quæso te:

Diceopolis te vocat, è Chollidetribo.

ACTVS II. SCENA IV.

EURIPIDES, DICEPOPOLIS,
CEPHISOPHO.

EV. Non ocium est.

DI. At huc evoluitor. **EV.** at fieri haud potest.

DI. potest.

EV. Age evoluar: sed descendere non ocium est.

DI. Euripides. **EV.** quid latras? **DI.** utrum ne pedibus

Sursum porrectis, comminiscere fabulam?

At tibi deorsum demissis idem licet.

Non temerē est, quōd claudos fingis homines.

Sed quorsum hæc trita vestimenta habes, tua ex

Tragædia: amictum sanē lamentabilem?

Non temerē est, quōd claudos fingis homines.

Verūm oro te, per genua tua, mē Euripides,

Da mihi pannosam vestem ex veteri fabula.

Nam longam orationem recitare huic gregi

Me oportet: quam si malē dixero, mortem afferet.

EV. Quales vestes pannosas? utrum has, in quibus

Senex ærumnosus cecitavit Oenēus?

DI. Non Oenei erant: sed inferioris cuiuspiam.

EV. Cæcinē Phœnicis? **DI.** Phœnicis non erat.

Sed

ΑΛ' ἔπερς ἦν Φοῖνικος ἀθλιώτερος.
 ΕΥ. Ποίας πότ' ἀνὴρ λακίδας αὐτῆται πείλων;
 ΑΛ' ἢ Φιλοκτῆτα· τὸ πῶχρόν λέγεις;
 ΔΙ. Οὐκ' ἀλλὰ τέττε πολὺ πολὺ πῶχρος ἐρεῖ.
 ΕΥ. ΑΛ' ἢ τὰ δύσπνῃ θελήεις πεπλόμενα,
 Α' Βελλεροφόντης ἔιχ' ὁ χωλὸς ἔπισσι;
 ΔΙ. Οὐ Βελλεροφόντης, ἀλλὰ κακῆνος μὲν ἴω
 Χωλὸς, ποσσὶν ἔστω μῦλος, δειγὸς λέγειν.
 ΕΥ. Ὅϊδ' ἀνδρα, Μυκὸν Τηλέφον. ΔΙ. νῆ Τηλέφον.
 Τέττε δὸς ἀντιβολῶ σέ μοι τὰ σπέρρατα.
 ΕΥ. Ὡ' αὖτ', δὸς αὐτῷ Τηλέφω βακόμενα
 Κεῖται δ' ἀνὰ δὲν ἢ Θουσεῖαν βακῶν,
 Μεταξὺ τ' Ἰνῆς. ΚΗ. ἰδὲ ταυτί λαβέ.
 ΔΙ. Ὡ' Ζεὺς δὴόπια κακτόπια παῖτα χῆ,
 Εὐσεπίδην, ἐπὶ δὴ πρὲς χαλεπῶ μοι ταδί,
 Κακῆνιά μοι δὸς τὰ κόλυθα ἢ εὐκῶν.
 Τὸ πλίδιον περὶ καφαλίῳ τὸ Μύσιον.
 Δεῖ γάρ με δόξα πῶχρόν τ' ἢ τήμερον
 Εἶναι μὲν ἄσπερ εἰμι, φάνεσθ' δέ μιν.
 Τὸς μὲν διαπᾶς εἰδέναι μ' ὅς εἰμι ἐγώ.
 Τὸς δ' αὖ χορότας, ἡλιθίους παρσάναι,
 Ὅπως ἂν αὐτῶν ῥηματίοις σκιμαλίσω.
 ΕΥ. Δάσω. πυκνὴ γὰρ λεπτὰ μηχανὰ φρενί.
 ΔΙ. Εὐδαίμονοις· Τηλέφω δ' ἂν γὰρ φρενῶ.
 Εὐγ' εἴ ἢ δὴ ῥηματίων ἐματίπλαμαι!
 Αὐτὰρ δέομαι ἢ, πῶχρόν βακτηρεῖς.
 ΕΥ. Τετὶ λαβὼν ἀπελθε λαίμων σταβμῶν.
 ΔΙ. Ὡ' θύμ', ὅρας γὰρ ὅς ἀποδύμαί δόμων,
 Πολλῶν δέοιμος σκιδραίων. νῦν δὴ γλῆς,
 Γλίσχρος, ποσσὶν ἔστω, λιπαρῶν τ' Εὐσεπίδην.
 Δὸς μοι ἀνυείδιον, διακεκαμμένον λύχρον.
 ΕΥ. Τί δ' ἔστω πάλας; ὅς δ' ἐστὶ πλέκεις χεῖρος;
 ΔΙ. Χρὸς μὲν εἶναι, ἐκλομαί δ' ὅμως λαβείν.
 ΕΥ. Λυπηρὸς ἰδὲ ὦν, καποχάρησον δόμων.
 ΔΙ. Φεδ.
 Εὐδαίμονοις ὥσπερ ἢ μήτηρ ποτέ.
 ΕΥ. Απελθέ νῦν μοι. ΔΙ. μή. ἀλλὰ μοι δὸς ἐν μόνον
 Κυλίσκον τὸ χεῖλος δόποκερου σμῦρον.
 ΕΥ. Φέρου λαβὼν ταῦτ'. ἰδὲ ὅχληρὸς ὦν δόμοις.
 ΔΙ. Οὐπω μὰ Δί' οἶδ' οἱ αὐτὸς ἐργάζεσθαι κακῶν.

Sed alius erat Phœnice illo ærumnosior?

EV. Quæ tandem hic expetit fragmenta vestium?

Vtrum Philoctetæ mendici intelligis?

DI. Non, sed longè mendicioris hominis.

EV. Fortasse sordida vis velamina,

Quæ claudus hic Bellerophontes gestaverat?

DI. Non Bellerophontis: sed & hic, cujus fragmina

Peto, claudus erat mendicus, garrulus, dicax.

E. Novi hominē, Mysum Telephum. *D.* sic, Telephum.

Hujus da, quæso mihi pannos alintea.

EV. Puer cedò huic laceratas vestes Telephi.

Iacent hæ supra Thyestæ pannos rejiculos,

Mediæ inter Inūs fragmenta. *CE.* Eccas has tibi.

DI. O Iuppiter, qui pervides & despicias omnia,
Sine me amiciri in modum hominis egentissimi.

Euripides, quia tu mihi gratificatus es

In hac re, etiā illa des, quæ hunc comitantur habitū,

Pileolum nempe Mysum, circa caput.

Nam oportet me videri hodie, quasi vir siem

Mendicus: esse autem, qui sum: verumtamen

Non apparere: tum spectatores item

Me nosse, qui sum: sed Acharnenses in choro

Stolidos adstare, ut iis oratiunculā

Meā medium intendam digitum. *EV.* sanè dabo.

Nam tu prudenti animo subtilia cogitas.

DI. Di te ament: nam eadem sapio cum Telepho.

Euge, quibus ego redundo voculis bonis!

Sed opus est mihi etiam mendicantis pedo.

EV. Cape hoc: recede nunc à stabulis lapideis.

DI. O anime mi, viden' ut rejiciat hac domo?

Multā supellestili egenus: agè fias mihi

Humilis, mendicans, supplicans Euripidi.

Da sportulam mihi, perustam ellychnio.

EV. Quis sportulæ hujus est usus tibi, homo miser?

DI. Vtus quidem nullus: volo accipere tamen.

E. Scito te miserum esse: atque abscede ab hac domo.

DI. Di te perinde, ut matrem tuam felicitent.

EV. Abscede jam mihi. *DI.* non, sed unicum mihi

Da saltem pocillum, cui fractum sit labrum.

EV. Cape hoc, & te scias molestum esse ædibus.

DI. Nondum scis, per Iovem, quid tu ipse agas mali.

Sed

Α'λλ' ὦ γλυκύτατ' Εὐρεπίδην, τὸτ' ἴκοντο
 Δός μοι χαλκίδιον, στοιγίω βέλυσόν.
 ΕΥ. Α' ἴδρωπ' ἀφαιρήσθ' με τῷ τραγῳδίᾳ.
 Α' πάλαι τὰυτὶ καλόν. ΔΙ. ἀπέρχου.
 Κἀγὼ τί δράσω, δειγδένον, ἢ μὴ τυχόν.
 Α' σφάλωλ'. ἀκκοῦν ὦ γλυκύτατ' Εὐρεπίδην.
 Τὰτ' ἰκαλὸν ἀπειμι, καὶ σπείρω μ' ἔτι,
 Εἰς τὸ σπυρίδιον, ἰσθρά μοι φυλλεῖα δός.
 ΕΥ. Α' πούλεις μ' ἰδὲ σοι φερῶ δ' αἰμοὶ τὰ δράματα.
 ΔΙ. Α'λλ' ἐκέτ', ἀλλ' ἀπειμι, καὶ γὰρ εἴμ' ἄγαν
 Ο' χληρὸς, ἢ δοκῶν με κοίτης σφύρειν.
 Οἱ μοι κακοδαίμον ὡς δόλομαι! ἐπελαθύμην
 Εἰν ᾧ πέρ ὅτι πάντα μοι τὰ σπείρωματα.
 Εὐρεπίδην γλυκύτατον, ὦ φιλότατον,
 Κάκισ' ὁπλοίσμην, εἰ π' οὐκ ἀγῆσαι μ' ἔτι,
 Πάλιν ἐν μόνον, τὸτ' ἴκοντο, τὸτ' ἴκοντο,
 Σκάνδικά μοι δός, μητέρεθεν δὲ δεινός.
 ΕΥ. Ἀνὴρ ὅς σε ἴδ' κλέις πικτὰ δωμάτωντος
 ΔΙ. Ω' θύμ', ἀνδρὶ σκάνδικος ἐμπορεύεται,
 Α' ὅτ' ὅστις ἔστιν ἄγαν ἄγωνιέται τάχα,
 Μέλων ὑπὸ Λακκαδαμονίαν ἀνδρῶν λέξηιν
 Περὶ αἶψα νυῖ ὦ θύμ'. ἡραμμή δι' ἀσπῆ,
 Ἐς ἡμέρας, ἔκ τε καταπῶν εὐρεπίδης
 Ἐσπῆντο ἄρα νυῖ ὦ τίλαινά καρδία.
 Α' πάλθ' ἐκείσε, κατὰ τῷ κεφαλῷ ἐκεί
 Παράχες, εἰπὼς ἂν αὐτῇ σοι δοκῇ.
 Τόλμισον, ἴδι, χάρησον ἄρα μοι καρδίας.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Β'. ΣΚΗΝΗ Ι.

ΧΟΡΟΣ, ΗΜΙΧΟΡΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΧΟ. ΤΙ' δράσας, τί φήσας;

Ι' ὅτι νυῖ ἀνέστης ποῖ;

Ω' ν' σπιδροῦς τ' ἀνὴρ,

Ο' σπε παραχρὸν τῇ πόλει τ' αὐχένα

Α' ὥσπερ μέλλεις εἰς λέξηιν ταῖς ἰατρίαις.

ΗΜ. Ἀνὴρ ἢ τρέμει τὸ πρᾶγμα.

Εἶα νυῖ ἐπιδόηται

Αὐτὸς ἀρετὴν λέξηιν.

ΔΙ. Μ' ἢ μοι φρονήσῃτ', ἀνδρες οἱ θεῶμενοι,

Εἰ πᾶχος ὦν ἐπὶ τ' ἐν Αἰθιόπαις λέξηιν

Μέλλω

ΑΧΑΡΝΗΣ.

381

Sed ô suavissime mi Euripides, cedô
Vnam offertam spongiolam mellis ollulam.
EV. Tu homo integram mihi auferes Tragœdiam.
Cape hanc & abi. DI. abeo. quanquam, quid agam?
uno adhuc

Opus est mihi: quod ni consequar, perii, occidi.
Audi ô Euripides suavissime: si unicum
Hoc impetrem, abiero: non rediero ampliùs:
In sportulam da mihi tenera folia olerum.
EV. Perdes me: nam ad nihilum redigis fabulas meas.
DI. Nihil addo, sed abeo: quoniam minus ego sum
Molestus, qui non videor extumescere

Dominos me miserum ut interii! sed propemodum
Oblitus eram, in quo omnis cardo negotii 'st.
Euripides dulcissime & amicissime:

Malè peream si quid petam abs te hoc ampliùs,
Scandicem da mihi, à matre acceptum tua.

EV. Facit hic convicium: claude ostium domus.

DI. Ah anime mi, nisi sine scandice eundum erit?
Scin' tu, quam pugnam pugnaturus sis modò:

Qui pro Lacedæmoniiis constituis dicere?

Progredere tu, mi anime: hæc meta est, hi carceres:

Numquid peritas? haud imbibisti totum Euripidem?

Laudo te. agè nunc ærumnosum cor, illô abi.

Præbe caput illic, & dic quæ lubent tibi:

Aude, i, contende in hostē: hoc ego oblector animo.

ACTVS II. SCENA V.

CHORVS, SEMICHORVS, DICÆOPOLIS.

CH. Quid ages? quid tu dices?

Scito te esse præfractum, &

Impudentem vitum:

Qui civitati cervicem prætes tam:

Vnusque vis contradicere nunc omniaibus.

SE. Homo hic non paver periculum.

Mitte nunc loqui, quando

Ipsemet sic cupit.

DI. Nè invidetis mihi, spectatores optimi,
Quòd mendicus cūm sim, apud Athenien-
sum

Populum

Μέλλω πρὸς τὴν πόλεως, περὶ τῶν ποιῶν.
 Τὸ γὰρ δίκαιον οἷός ἐστι καὶ περὶ τῆς πόλεως.
 Ἐγὼ δὲ λέξω δὴ τὰ μὲν δίκαια δέ.
 Οὐ γὰρ με καὶ νῦν διαβαλεῖ Κλέων, ὅτι
 Ξένων παρῶντων, καὶ πόλιν κακῶς λέγω.
 Αὐτοὶ γὰρ ἐσμὲν, οὐπὶ Λωυάτω τ' ἀγῶν.
 Κἄπῳ ξένος παρῶσιν· ἔτε γὰρ φέρεται.
 Ἡ καὶ σὺν, ἔτι ἐν τῇ πόλει οἱ ξυμμάχοι.
 Ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γὰρ πλεονέκτες.
 Τὸς γὰρ μετοίκους ἄχρεα τῇ ἀσπὶν λέγω.
 Ἐγὼ δὲ μετὰ μὲν Λακεδαιμονίους σφοδρῶς.
 Κἄντῳ ὁ Ποσειδῶν, οὐπὶ Ταιάρῳ θεός,
 Σέβεται, ἀπασι ἐμβάλοι τὰς οἰκίας.
 Κἀμοὶ γὰρ ὅστις ἀμπέλια κακομύβια.
 Ἀτὰρ φίλοι γὰρ οἱ παρῶντες ἐν λόγῳ,
 Τί ταῦτα τῶν Λακωνίων ἀπώμεται;
 Ἡ μὲν γὰρ ἄνδρες, ἔτι καὶ πόλιν λέγω.
 Μέμνηται τῶν δ' ὅτι· ἐχὶ καὶ πόλιν λέγω.
 Ἀλλ' ἀνδράεα μοχθηρὰ, παρκακομύβια,
 Ἄτιμα καὶ παρῶσιν, καὶ παρῶσιν,
 Ἐσφυκομένη Μεγαρέων τὰ χλαίσκια.
 Κεῖσθε σίκυον εἶδεν, ἢ λαγυδῶν,
 Ἡ χοιρίδιον, ἢ σκύροδον, ἢ χόνδρος ἄλδος,
 Ταῦτα ἢν Μεγαρικά· καὶ πέποιθεν αὐτομύβια.
 Καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ κατὰ χεῖρα.
 Πόρην δὲ Σιγυρίδην ἰούτες Μεγαρέας δὲ
 Νεανίαν κλέπτειν μεδυσικόπαιδοι.
 Κἀδ' οἱ Μεγαρεῖς ἰδυίαις πεφυτῆται μύβιας.
 Ἀντὶ ἐκκλεῖψαν Ἀσπασίας πόρνη δύο.
 Καὶ τεύθεν ἀρχὴ τῆς πολέμου κατεβῆναι.
 Ἐλλοισι παρῶσιν ἐν τῇ πόλει λαμναστῶν.
 Ἐντεῦθεν ὅρῳ Περικλῆος οὐλύμπος.
 Ἡ γραπτοὶ, ἐβρόντα, ἐμὲν τῇ πόλει.
 Ἐπὶ τῇ νόμῳ, ὡς περὶ οὐκ οὐκ ἐμὲν τῇ πόλει,
 Ὡς καὶ Μεγαρέας μὴτ' ἐν γῇ, μὴτ' ἐν ἀγρῶ,
 Μὴτ' ἐν θαλάττῃ, μὴτ' ἐν ἡπείρῳ μύβια.
 Ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρεῖς ὅτε δὴ πείνουν βάδην.
 Λακεδαιμονίους ἐδέοντο, καὶ ἡφιστὸς ὅπως
 Μεταστραφῆναι τὸ διὰ τὰς λαμναστῶν.
 Κἀν ἡθέλω μὲν ἡμεῖς, δεομύβια πολλὰ μὲν.

Populum dicturus, de statu Reipublicæ
 Trygœdiam facio. Nam justum quid fiet
 Et fas homini, novir etiam Trygœdia.
 Ego quidem gravia dicam, sed iusta hæc tamen :
 Neque enim Cleo me jam calumniabitur :
 Quod peregrinis præsentibus malè ego loquar
 De civitate, nam nos sumus : & Libero
 Ludus agitur : nulli adsunt peregrini : neque
 Tributa veniunt, neque focii hac ex urbibus.
 Sed nos sumus, & quidem purgati ab exteris.
 Quoniam incolas palearum iuniles judico.
 Igitur ego Lacedæmonios odi admodum :
 Atque utinam Neptunus, qui in Tanaro Deus
 Terram quatit, domos subvertat omnium :
 Nam dudum etiam mihi excisæ sunt vineæ :
 Sed (quoniam amici estis, qui hæc estis, & boni)
 Cur quæso de his accusamus Lacedæmonias?
 De nostra civitate non loquor, viri.
 Mementote hoc, quòd de civitate non loquar.
 Sed homunciones pessimi, notæ improbæ,
 Inglorij, malè signati atque ignobiles,
 Falsò accusaverunt penulas Megarensium :
 Et sicubi videbant cucumerem, porculum,
 Lepusculum, allium, aut etiam micam salis :
 Omnia erant Megarica, & eodem statim die
 Vendebantur. & hæc parva quidem & vulgaria.
 Juvenes profecti Megaram, corrahis adhuc
 Madidi, Simætham meretricem furtim auferunt :
 Post Megarenses, iusto dolore perciti,
 Vicissim Aspasie scorta eripuerunt duo.
 Hinc belli initium erupit Græcis omnibus,
 Trium causâ meretricum. hinc irâ Olympius.
 Peticles tonabar, fulgurabat, Græciam
 Omnem inscebat : leges insinabat,
 Scripras perinde, ut carmina convivalia :
 Quòd Megarenses, neque in terrâ, neque in foro,
 Neque in mari, neque continente oporteat
 Manere. Hinc Megarenses paulatim acti fame,
 Lacedæmonios rogaverunt, decretum ut hoc
 Subverteretur, quod propter meretriculas
 Latum fuerat : at nos nolebamus, diu

Multumque

Κάντε δὲν ἦδη σάταρος ἦν ἤ ἀσπίδων.
 Ερεῖ τις ἔχελω. ἀλλὰ τί χελῶ; εἶπατε.
 Φέρ' εἰ Λακεδαιμονίαν τίς ἐκπλῖσται σκάφη,
 Ἀπείδοτο φιλίας κυνίδιον Σερειφίων.
 Καθ' ἡδ' ἂν ἐν δόμοισιν, ὅ πολλὰ γὰρ εἶ.
 Καὶ κάρτα μὲν τ' ἂν διθέως καθεύδατε
 Τριακῆς σίας ναοῦ. ἦν δ' ἂν ἡ σόλος πλῆα
 Θορύβου στραπωτῶ, αὖτε τριμερὲς βόης,
 Μισθοῦ διδωλῆς, Παλλασίαν χερυμῶν.
 Στοις σεναχέσις, σιτίων μεθουμῶν,
 Ασκήων, ὁπωτήρων, κἀδ' ἐς ἀνικυλῶν,
 Σκορδῶν, ἰλαῶν, κερωμῶν ἐν δικτύοις,
 Στεφάνων, τρεχίδων, ἀυλῆς ἰδων, ἑσπερίων.
 Τὸν νῶρον δ' ἂν κωπῶν πλάττωσαν,
 Τύλων φοφουῶντων, θαλαμίων ὁπωμῶν,
 Αὐλῶν, κελύων, νηγέων, σερμαίων.
 Ταῦτ' ὅλ' ὅτι ἂν ἐδρατε. Τὸν δ' ἤλεφον
 Οὐκ εὐόμεδα· νοῦς ἄρ' ὕμιν ἐνι.

ΧΟ. Δ' Ἀνδρες, ὦ πίτερ πτε, καὶ μιαιφύτατε,
 Ταυτί σὺ τοιμᾶς, πῶς ἔδεν, ἡμᾶς λέγει.
 Καὶ συκοφάντης εἰ τις ἦν ἀνείδεισας;
 ΗΜ. Νῆθ' Προσδῶ, καὶ λέγει γ' ἄσφ' λέγει,
 Δίκαια πάντα, καὶ δὲν αὐτῶν ἴδεται.
 ΧΟ. Εἴτ' εἰ δίκαια, τῶτον εἰπὲν αὐτ' ἐχελῶ;
 ΑΜ' ἐδὲ χείρον ταῦτα τοιμήσθ' λέγει.
 ΗΜ. Οὗτος σὺ ποῖ θεῖς; ἐμῆς; ὡς εἰ θένεις
 Τὸν ἀνδρα τῶν, αὐτὸς ἀβήσῃ τάχα.
 ΧΟ. Γὼ Λάμπεχ', ἰὼ βλέπων ἀστράτας,
 Β' ἡθῆσον ὦ Γοργυλόφα φαίεις.
 Γὼ Λάμπεχ', ὦ φίλε, ὦ φυλέτα.
 Εἴτ' ἐστὶ τις ταξίαρχος ἢ στρατηγός,
 Εἰ πειχομάχος ἀνὴρ, ἢ καὶ ἄλλος
 Τίς ἀνύσας· ἐγὼ γὰρ τοιμᾶς εἶμις.

Multumque orantes, audire. Hinc belli furor,
 Hinc armorum strepitus. Nunc dicat quispiam,
 Non sic oportebat, quid oportebat? dicite.
 Age, si Lacedæmonius quis, aufugiens scaphâs
 Seriphiiis catellam occisam redderet:
 Vtrum sederetis domi: an verò secus?
 Equidem triginta naves valdè celeriter
 Produceretis: plenaque esset civitas
 Tumultu militum, ac magnis clamoribus
 De præfecto triremium: plena urbs dantibus
 Stipendia, Palladiisque auratis: plena item
 Gemente porticu, re frumentaria:
 Plena scalmis, loris, eumentibus cados:
 Plena oleis, cepis, alliis intra retia,
 Seris, fardis, tibicinis, vibicibus:
 Navale plenum esset remigibus, palmulas
 Moventibus: plenum clavis sonantibus.
 Et versis in fugam, qui subitus remigant:
 Plenum celeusmate, tibiis, & nauticis
 Modis, ac sibilis. Et hæc fuisse vos
 Facturos certò scio. Sed hunc nos Telephum
 Non arbitramur: nam mens vobis non inest.

CH. Tâne tu perverse & scelestè homo: hæccine
 Audes contra nos dicere, qui mendicis es?
 Tun' criminêre, si hîc quis sycophanta sit?
 Sæ. Ita per Neptunum: & loquitur, quæcunque loqui-
 tur,
 Aqua omnia: nec mentitur quidquam. CH. sint licet
 Aqua hæc: an hunc oportebat ea proloqui?
 At faxo, ne ausit proloqui cum gaudio.
 Sæ. Heus tu, quò abis? non restitas? Quòd si virum
 Hunc opêdis: peribis tutei se. Nicò.
 CH. Iò Lamache, Iò coru ante opem
 Feras ore, Gorgoneis jubis:
 Iò Lamache, optime tribulium:
 Seu quispiam centurio sit, sive ductor,
 Seu mœnium oppugnator: opem ferat
 Præproperè: nam ego medius teneor, miser.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Β'. ΣΚΗΝΗ 5'.

ΛΑΜΑΧΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΠΟῦν βούεις ἡκούσῃ πολέμισθ' ἑλπίας;
 Ποῖ χηρὰ βοηθεῖν; ποῖ κωδοῖ μὲν ἐμὲ καλῶν;
 Γίε Γοργὸν, ἐξηγήσει ἐπὶ τ' σάματός;
 ΔΙ. Ω. Λάμαχ' ἦρος, τὸν λόγον κ' ἦν λόγον.
 ΧΟ. Ω. Λάμαχ', ἐ γὰρ αὐτὸν ἀνθρώπος καλῶν,
 Ἀΐτασεν ἡμῶν τ' αὐτὸν κακοῦρόνδε;
 ΛΑ. Οὐτος σὺ πολέμας πτωχὸς ὦν λίσσιν τὸ δει;
 ΔΙ. Ω. Λάμαχ' ἦρος, ἀλλὰ σὺ γινώσκων ἔχεις,
 Εἰ πτωχὸς ὦν εἶπον πικρὰ στυμνὰ μέλι.
 ΛΑ. Τί δ' εἶπας ἡμᾶς; καὶ εἴεις; ΔΙ. ὦν αἶδ' ἔγω·
 Τὸ τὸ δ' εἶς γὰρ αὐτὸν ἔπλησεν, ἰλιγγίῳ.
 Α' Μ' ἀντιβόλας τ' ἀπένεγκ' ἐμὲ τίς Μορμόντα.
 ΛΑ. Ἰδὲ. ΔΙ. παρὰ δὲ νῦν ἑστίαν αὐτῷ ἐμοί.
 ΛΑ. Κεῖται. ΔΙ. φέρε· μὴ δὲ τὰ κεῖνός μοι τὸ πῆρ.
 ΛΑ. Τῷ τὸ πῆλον σου. ΔΙ. τ' κατὰ τὴν νῦν με λαβὲ,
 Ἰ' ν' ἐξέμῳ· βδελύσσομαι γὰρ τοῦ λόφους.
 ΛΑ. Οὐτος τί φράσας, πῶ πῆλον μέλλεις ἐμῶν;
 ΔΙ. Πῆλον γὰρ ὅστις εἶπ' ἐμοί τίνος ποτε;
 ΛΑ. Ο' ἦνός δέστι. ΔΙ. ἀρα κομπολακίδου;
 ΛΑ. Οἶμ' ὡς πενήσας. ΔΙ. κινδύμως, ὦ Λάμαχ'·
 Οὐ κατ' ἰχθυὸν δέστι· εἰ δ' ἰχθύος εἶ,
 Τί μ' ἐκ ἀπὸ πάλῃσας; ἐσπλὸς γὰρ εἶ.
 ΛΑ. Ταυτὶ λέγεις σὺ, τ' στρατηγὸν πτωχὸς ὦν;
 ΔΙ. Ἐγὼ γὰρ εἰμι πτωχός; ΛΑ. ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ;
 ΔΙ. Οἶπ' ἐπὶ πολίτης χηρὸς, ἐσπυδαρχίδης,
 Α' Μ' ἔξοπα παρ' ὁ πόλεμος, στρατηγίδης.
 Σὸ δ' ἔξοπα παρ' ὁ πόλεμος, μιδαρχίδης.
 ΛΑ. Ἐχρηστέοντες γὰρ με. ΔΙ. κοκκυγὲς τε πῆρ.
 Ταῦτ' οὐν ἐγὼ βδελύσσομαι, ἐσπυδαρχίδης.
 Ο' ἔστιν πολίτης μὴ ἀνδρῶν, ἀλλὰ ἔστι·
 Νεανίας δ' εἶς σὺ, διαδιδρακίτας·
 Τε· μὲν Θεόκλεις μιδαρχίδης πρὸς δραχμῶν,
 Τισαμβροφανίδης, πανκρητιστάρχιδης·
 Εἰ τίνος ὅτι περὶ Χάρη, τοῦ δ' ἐν Χαρίσι
 Γερητοδοδώρος διομειλαζώνας·
 Τὸ δ' ἐν Καμαρίν, καὶ Γέλα, καὶ Καταλέλα,
 ΔΑ. Ἐχρηστέοντες γὰρ. ΔΙ. ἀπὸν ὅτι;

ACTVS II. SCENA VI.

LAMACHVS, DICÆOPOLIS, CHORVS.

Vnde hanc audiui vocem bellicam modò?

Vbi auxilio, ubinam tumultu facto opus 'st?

Quis Gorgonem exciuit mihi ex hoc sagmate?

DI. O Lamache, heros cristatum & cohortium.

CH. O Lamache, annon hic homo iamdudum malis

Nostram omnem civitatem infectatur modis?

LA. Ehò mendice, tun' audes hæc dicere?

DI. O Lamache heros, veniam da quæso mihi,

Si fortè quid mendicus ineptè dixerim.

LA. Quid dixisti in nos? non dices? DI. ego nescio:

Nam præ meru armorum, miserè circumrotor

Vertigine: sed oro, terriculum adimas mihi.

LA. Eece. DI. amove nunc resupinam istam galeam mihi.

LA. Mota 'st. DI. nunc aufer à galeâ pennam mihi.

LA. Eccam tibi hanc pennam. DI. tene meum caput, Vte vomam. Nam cristas has abominor. (trifur)

LA. Ehem, quid agis, vin' tu in pennam vomere?

DI. Cedò ergò mihi, cujus penna hæc olim fuit?

LA. Aviculæ. DI. num gloriose & turgidæ?

LA. Peribis illicò. DI. nequaquam Lamache:

Neque enim in potestate tua 'st. sin adeò es potens.

Cur non fecisti verpum? quippe armatus es.

LA. Hæccine tu mendicus dicas mihi duci?

D. Egone mendicus sim? L. quis ergo es? D. is sum ego,

Qui sum, bonus civis: non cupidus dominii;

Sed ex quo bellum durat, militiæ vacans;

Tu verò toto bello eras nummos petens.

LA. Suo creârunt me suffragio. DI. puto,

Fræci oculi. ac propterea, hæc execratus, iniî

Fœdus: quòd canos in acie, non viros:

Et juvenes, qualis tu es, ergum dare hostibus:

Et horum quosdam in Thrace, ubi tres drachmas merent,

Tisamenophænippas, Dolosipparchidas:

Alios apud Charerem, alios in Chaonia,

Gerototheodoros, Diomeoferoculos:

Alios ad Camarinam & Gelam, gelidos viros.

LA. Atenim creati sunt Duces. DI. quid causæ erat?

R. & Nonne

Τ' μάς μ' ἦδη μισθοφορεῖν ἀκηγέσων.
 Τωνδ' ὅ μινδ' ἐπὶ τὸν αὖ Μαραθῶνι
 ἦ δὴ πεφασβόληας σὺ πολλὸς ἂν ἔνῃς.
 Ανένδυσε καὶ τοι γ' ὅτ' σφάξον κἀργάτης.
 Τί δ' αὖ Δρακουλὸς, καὶ Εὐφροδίδης, ἢ Περσίδης;
 Οἶδεν τις ὑμῶν πᾶντά τ' ἢ τοῦ Χυόνος;
 Οὐ φασὶν ἄλλ' ὁ Κοισύβης, καὶ Λάυαρχος.
 Οἷς ἑσθ' ἐρέειν τὰ καὶ χεῖρων παρῶν ποτὶ,
 ὧς ἀπερδόντες ἵππον ἐκχεοντες ἐσπέρους,
 ἅπαντες ὄξισιν παρήνοιν οἱ φίλοι.
 ΔΑ. ὦ δὴ μοκρετῖα! ταῦτε δὴτ' ἀναχεται;
 ΔΙ. Οὐδ' ἦτ', ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γὰρ Λάμιαρχος.
 ΔΑ. Ἀ' μ' οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι Πελοποννησίοις.
 Ἀ' εἰ πολέμησιν, καὶ κατὰρξω πανταχῇ,
 Καίναυσί καὶ πεζοῖσι καὶ τὸ κερταῖον.
 ΔΙ. Εἰ γὰρ ὅ κινυτῶ καὶ Πελοποννησίοις
 Ἀ' πασι, καὶ Μεγαρέσιν, καὶ Βοιωτίοις,
 Πωλεῖν, ἀνδρῶν ζῆν παρὲς ἐμὲ Λαμάχω ὅ μιν.

ΧΟ. Ἀνὴρ κικῶ τοῖσι λόγισιν, καὶ τ' δῆμον μεταπέει
 Περὶ τῶν ἀπονοδῶν, ἀλλ' ἀποδιδότες, τοῦ ἀναπαύσεως
 ὅπως μιν. ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ.

Εἰς τὴν χερσὶν ἐφέσθηκα τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡ-
 μῶν,
 Οὐ ποταπέει παρὲς τὸ θεῖον λέξων, ὡς δεξιὸς ὄν.
 Διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Αθωαίοις ταχέως
 λοῖς,
 ὧς κωμῶν εἶ τι μὴ πᾶσι ἡμῶν, καὶ τ' δῆμον κατὰρξω
 Ἀποκρίνεσθαι εἰς τὴν νύκτι παρὲς Ἀθωαίης μεταβάλλας.
 Φασὶ δ' ἔτι πολλῶν ἀγαθῶν ἀξίους ὑμῖν ὁ ποιητής,
 Παύσεις ὑμᾶς ξενικαῖσι λόγοις μὴ λίαν ὄξιστα τὰς,
 Μὴ δ' ἡδ' αὖ περὶ τὸν μῦθον, μὴ γὰρ χαίνομεν πάλιν.
 Πρὶν γὰρ εἶναι ὑμᾶς οἱ ἄνδρες ἀπὸ τῶν πόντων ὄξιστα
 πάντες,
 Πρὶν γὰρ μὴ ὅς φάνης ἐκάλου· κατὰ δὴ τὸ πᾶσι εἶπναι,
 Εὐθύς διὰ τοῦ στεφάνους, ἐπ' ἄκρον τῶν πυγιδίων ἐκείνη
 δε.
 Εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποδοπέυζας, λιπαρὸς καλέσῃς Αθωαίης,
 Εὐρὲς τὸ πᾶν ἀνὰ τὴν λιπαρὸς, ἀφύων τιμῶν πειρά-
 ζας.

Nonne, quòd ubique meretis vos stipendia?

Nemo ex hisce? an verò tu carbonarie,

Perfunctus es legatione jam senex?

Renuit, atqui prudens est, & vir strenuus.

Sed quid Dracyllus, & Ephorides, seu Prinides?

Quis vestrum novit Ecbarana? quis Chaonas?

Negant. sed Cœsira gnatus & hic Lamachus:

Quibus propter epulum, & æs alienum prius

Omnès amici dicebant, recedite:

Vt qui, cùm vespere lavant, profundunt aquam.

L.A. O popularis status! hæccine toleranda sunt?

DI. Non: si deinceps Lamachus non militet.

L.A. At ego omnibus deinceps Peloponnesiis

Bellum faciam, & primas partes ubique agam,

In navibus, apud pedites, & pro viribus.

DI. Ego verò potestatem faciam præconio,

Omnibus hic Peloponnesiis, Bœotiiis,

Atque Megarensibus, vendendi quælibet,

Negociandi: hoc non permittam Lamacho.

CH. **H**is argumentis homo vincit, populumque in
fœdera ducit:

Nos, veste posita, modulemur, & Anapæstos aggre-
diamur.

TRANSITVS CHORI.

EX quo animum trygicis ritè choris præceptor hic
appulit æquum,

Nondum in scenam transit, ut quàm præstans sit,
dixerit unquam.

Igitur ab inimicis apud instabiles tractus amicos,

Quòd populum atque urbem infectetur, per pulpita
comica ludo:

Responsio jam opus habet, apud vos præcipites consi-
lii. Nam

Magna vobis præmia dicit, si promeritū esse Poëta,

Quòd præcavit, ne pollicentia decipiant peregrina:

Neu vobis lubeat falli, & civibus oscitantibus esse.

Antè quidem legati sociorum vobis verba dederunt,

Violis vos redimitos dicentes: atq; isthoc uti quisquā

Dixisset: ibi tum propter violas, summis natibus vos

Sedebatis: Sin palpalando pingues dixisset Athenas,

Pro isthoc uno verbo magnum apuarum erat inde-

ptus honorem.

Ταύτα ποιήσας, πολλῶν ἀγαθῶν αἶπος ὑμῖν γηῆ-
ται.

Καὶ τοῦ δήμου εἰς τὴν πόλιν δειξάσας ὡς δημοκρατῆς.
Τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῆς πόλεως τὸν φόβον ὑμῖν ἀπάγη-
τες.

Ἡΐξασιν ἰδεῖν ὅπου μοιούπερ τὴν ποιητὴν τὴν ἄριστον.

Ὅστις παρεκινδυνώσῃεν Ἀθηναίοις ἐπ' αὐτὰ δίκην.

Οὕτω δ' αὖτ' αὖτ' εἰς τὴν πόλιν ἔσθ' ἔσθ' ἐκείνους.

Ὅτ' ἐκ βασιλῆος, Λακεδαιμονίων προεβείαν κατα-
ζῶν,

Ἡρώπιδες πορῶντες μὲν αὐτῶν, ἀπὸ περὶ τῆς γαυροῦ κεραυ-
τον,

Εἶτα τὴν τῆς ποιητῆς πορῶντες εἶποι κακὰ πολλὰ.

Τάυτε γὰρ ἔφη τοῦ ἀνδρῶπου πολὺ βελτίους γηῆ-
ται,

Καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσῃ, τῆτον ξύμβουλον ἔχοντα
διὰ τῆς ὑμῶν Λακεδαιμόνιοι τῷ εἰρηνίῳ παρακαλῶ-
ται.

Καὶ τὴν Ἀθῆναν ἀπατήσῃ, καὶ τὴν νῆσον ὑφ' ἐκείνης,

οὐ φροντίζῃ, ἀλλ' ἵνα τῆτον τὴν ποιητὴν ἀφέλῃ.

Ἀλλ' ὑμεῖς τοι μὴ ποθ' ἀφήσῃ, ὡς καμωδῆσθαι τὴν δι-
χασμα.

Θηοὶν δ' ὑμῶν πολλὰ διδάξῃ ἀγαθ', ὥς τ' ὁδοίμας
εἶναι,

οὐδ' ὁδοιπορῶν, ὅτ' ἵππο τῆτον μιᾶς, ἥτ' ἱερατῶν,

οὐτε πανουργῶν, ὅτε κατὰ πόλιν, ἀλλὰ τὰ βέλτερά διδά-
σκει.

Πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαιμάδων,

καὶ πάντων ἐμοὶ τεκταμένον.

Τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμῶν, καὶ το δίκην

ξύμβουλον ἔσται καὶ μὴ ποθ' ἄλλω,

Περὶ τὴν πόλιν ὧν, ὡς περ ἐκείνης

Δειλὸς καὶ λακκοχταπύρων.

ΩΔΗ καὶ ΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟ. Δεῦρο Μῶσ' ἐλθέ φησὶ πρὸς ἱ-

χνομα μῦθος, ἵππος Ἀθῆναι.

Οἶον ἐξ ἀνδράκων πορῶντες,

Φίελλος ἀνήλατ' ἐρε-

σιζόμενος ἐρεῖα ρητῶν,

Ἡνίκ' ἐπανδρακίδες ὡς παρακλῖμα,

Οἱ τὴν ποσίαν ἀνακλιῶσι λιπαράμυκα.

Οἱ τὴν μάτησιν, ἔ-

Hæc qui fecit, fuit omnis vestræ fortunæ utilis autor:
Populumque docuit populares moderariæ urbis ha-
benas.

Equidem, qui tributum vobis pendunt, ex vobis
istis,

Huc veniunt, studio visendi insignē pietate Poëtam:
Qui, quæ æquissima sunt, cum vitæ & capitis discrimi-
mine dixit.

Aded verò latè pro talibus ausis fama vagatur;

Vt Rex Persarum, percunctaturus Lacedæmone mi-
stos,

Primò ex illis quaesierit, qui navibus essent potiores:
Postea de nostro artifice: quibus meritò convicia di-
cat.

Nam rex ajebat, eos factos esse ex hac re meliores;

Et si hunc in consilium admittant, domituros omnia
bello.

Propterea ad pacem vos Lacedæmonii invitant: si-
æginam restitui: non quòd tanti faciant maris oram;

Sed, quòd Aristophanem cupiunt ex illâ auferre Poë-
tam.

Vos autem ne linquatis, uti justum is per pulpita
Multa bona se ait docturum, ut dein vivatis in urbe
beati:

Non assentando, non fraudando, non stipendia dan-
Non ludificando, non laudando, sed optima quæque
probando.

Hic Cleo nihil inausum linquat,

Nihil intentatum in me faciat.

Mecum decus & fas: pia jura

Me comitantur: nunquam ego capiar

Ob Rempubicam, ut ille cinædus

Fœdissimus ac metuendus.

ODE & STROPHE.

CH. Hæc ades Musa pueris

Lucida, sonora Dea, Acharnica,

Ceu favilla alta, carbonibus

Quæ resilit, excita le-

vi celeris aëris flamine:

Quando super igne fuerint posita fercula.

Pars ubi mero Thasio apuas rotant:

Pars cibos pinstant:

πῶ σὺ βάρυν' ἔθ' ἐ μέλος,
 εὐττονον ἀγροικότονον,
 ὧς ἐ μέλα βῶστα τ' ἐν ἡμέτῳ.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ.

ΧΟ. Οἱ γέροντες οἱ παλαιοί, μετ' ὁμοῖα τῇ φύλῃ.
 Οὐ γὰρ ἀξίας ἐκείνοι ὄντι ἐν αὐμαχίᾳ σάμῃ,
 Γηροβοσκουῖν' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ θρεῖν ἀνὰ σάμῃ.
 Οἱ πνίς γέροντας ἀνδρας ἐμβολόντες ἐς χεῖρας
 Τ' πρὸ νεανίσκων ἐὰν καταγαλᾶσθ' ἤντορον
 Οὐδ' ἐνόντας, ἀλλὰ κωφῆς, καὶ παρ' ἐκφυλισμῶν,
 Οἷς Ποτὶδῶν ἀσφάλῃ δὲ ὄσιν, ἢ βακτηρία.
 Τονδορίζοντες ἢ γῆρας, πρὶ λίκου προσέσταμῃ,
 Οὐχ ὁρῶντες ἄδεν, ἐμὴ τ' δίκης, τίμω κλύω.
 Οἱ γ' νεανίας ἐὰν πρὸ σπυγῶν ἐκφυλισμῶν
 Ἐς τάχος παύει, ξυμὰ πῶν ἐργασίαις τοῖς ἰμύσιν
 Κᾶτ' ἀεὶ κλύσας ἐργῶν, σπυγῶν ἀλλήτρ' ἴσας ἐπ' αὐτῶν
 Ἀνδρα Τιδανῶν, ἀπὸ σπυγῶν καὶ παρ' αὐτῶν, καὶ κλύω.
 Οἱ δ' ὑπὸ γῆρας μαστρεύει, καὶ τ' ὄφλων ἀπέρχεται.
 Εἴτα λυγρὸ καὶ δακρυῖν, καὶ λείψανος τῶν φίλων,
 Οὐ μὲν ἐχέτω σὺρρον ἀνδρῶν, πρὸ τ' ὄφλων ἀπέρχεται.
 μ.γ.

ΑΝΤΩΔΗ καὶ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟ. Ταῦτα πῶς εἰκότα γέροντες δπολέ-
 σαι, πολὺν ἀνδρα, πρὸ καὶ κλύω.
 Πολλὰ δὴ ξυμπνήσαντα καὶ
 Θερμὸν δπομορῆσάμῃ,
 Ἀνδρῶν ἰδρῶτα δὴ καὶ πολὺν,
 Ἀνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαχρὸν ὄντι πρὸ τ' ἀπὸ λυγρῶν
 Εἴτα Μαχρὸν ὄντι πρὸ τ' ὄφλων ἀπέρχεται.
 Νῦν δ' ὑπὸ ἀνδρῶν ποιν-
 ῶν σφόδρα δποκλύω,
 Κάτα προσταλίσκω.
 Πρὸς τὰδε τίς ἀντρεῖ Μαχρὸν ὄντι; ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Τῷ γὰρ εἰκὸς ἀνδρα κυφόν, καὶ πρὸ τ' ἀπὸ λυγρῶν
 Ἐξολέσθαι συμπλήνεται τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ,
 Τῷ δ' ὑπὸ Κηφισοῦ ὄντι πρὸ τ' ἀπὸ λυγρῶν
 Ὄς τ' ἐγὼ μὲν ἡλίστα, καὶ πομῶν ἐμὴν, ἐδὼν
 Ἀνδρα πρὸ τ' ἀπὸ λυγρῶν, καὶ πρὸ τ' ἀπὸ λυγρῶν
 Ὄς μὲν δὴ ὄντι πρὸ τ' ἀπὸ λυγρῶν, καὶ πρὸ τ' ἀπὸ λυγρῶν
 Οὐδ' ἂν αὐτῷ τίμω Ἀχαιοὶ ραδίως κλύω.

Ἀλλὰ

Sic rapidum ades melos, &

Quod bene & agreste sonet,

Me modò prehende civem tuum.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ.

CH. Nō sēnes vetustī civitatem hanc accusabimus.

Non enim dignè pro navali pugnā, quam fecimus,

Pascimur senectā ætate, sed patimur nefaria.

Quippe nos viros sēnes in jus permittitis rapi:

Atque à juniotibus deludier oratoribus,

Tanquam homines neutros, nihili, nauci, prorsumque evanidos;

Et quibus, Neptuni tutoris loco, sit scipio.

At nos murmurātes, cum senio cōstitimus, in Pnyciis

Suggestu, nihil videntes præter umbram justitiæ.

Sed juvenis, dum sibi meripsi patrocinarier studet,

Expedite agit omnia, & rotunda verba copulat.

Pōst seductos retrò interrogat, & laqueo verbi capit,

Grandævum senem perturbans, vellicans & territans:

Ille labra morder, & multatus cedit è foro;

Singultit, lacrymat, queriturque; amicis, & dicit gemēs:

Quo libitinam oportebat me emere, hoc multatus

abeo.

ΑΝΤΟΔΕ ΕΤ ΑΝΤΙΣΤΑΘΡΗΣ.

CH. Hæc decet providum abolere senem,

Vertice nitente, prope clepsydram:

Qui laboravit, & seruido

Terfit aquam ab ore gravem

Septenumberò, ut virum concedet:

Qui arma radiante Marathone tulit impiger.

Nos quidem alios prius in orbe Marathonio

Persecuti sumus;

Nunc ab aliis presumur,

Et patimur, & capimur.

Et quis homo teneat his in locis? ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Igitur æquum est, ut hic incurvus & coartatus

Intereat Thucydides, in Scythicā solitudine,

Cum suo Cephisodemo caudico loquaculo.

Ego certe miserus sum, & lacrymas abstersei, cum virū

Grandævum viderem vexari à lictore pessimo:

Qui, quando ille adhuc erat Thucydides, ita me Ceres

Ademer, ne quidem ipsam Achæam sustinuisset com-

modè;

Ἀλλὰ κατεπάλασε μὲν ἂν παρῶτον Εὐάδης δέκα,
 Κατεβόησε δ' ἂν κεκαγώς τοξότας τριχάλους,
 Περιετόξθυσσε δ' ἂν αὐτὰς τὰ παρὸς τοῦ ξυγυμνῆος.
 Ἀλλ' ἐπεὶ δὴ τοῦ γέροντος ἐκ ἐκθ' ὕπνῳ πάλιν,
 Υψηλίσταδε χωρὶς εἶπ' αὖτις γραφάς, ὅπως ἂν ἦ
 Τῷ γέροντι μὴ γέρον κ' νωδὸς ὁ ξυμνήτορος.
 Τοῖς νέοισι δ' ὀδυρόμενος, κ' χάλος, κ' κλεινός.
 Κἀξολαυνοῦν καὶ τοιοῦτον κλέψῃς τῆς, ξαμίν.
 Τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τ' νέον τ' πᾶσι. ΚΟΡΩΝΙΣ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ γ'. ΣΚΗΝΗ 4.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ μόνος.

Οἱ μὴ ἀγροῖς εἰσὶν οἳ δὲ τ' ἐμῆς.
 Ἐνταῦθα ἀγροῖς τῶν τοῖσι Πελοποννησίοις
 ἔ' ἔστι, κ' Μεγαρεύσι, κ' Βοιωτίοις,
 ἔ' φ' ὅτε πολλὸν ποσὶ ἐμὲ, λαμάχῳ τ' μή.
 Ἀγροεὶ μένος τ' ἂν ἀγροῖς καδίσταται,
 Τρεῖς τοῦ λαχόντος, τοῦ δ' ἱμάντας ἐκ λωπρῶν.
 Ἐνταῦθα μὴ τε συκοφάντης εἰσὶ τῶν,
 μή τ' ἄλλος ὅστις Φαστιανὸς ἔσ' ἀνὴρ.
 Ἐγὼ τ' ἂν σήλω καὶ ἡ ἐπιπτάμινα,
 Μένεμ' ἵνα γήσω φανερεῖ ἐν τῇ ἀγορᾷ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ γ'. ΣΚΗΝΗ 5.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ, ΚΟΡΑΙ.

ΑΓΟΡΑ' ἢ Ἀθάνας χαῖρε, Μεγαρεῦσιν φίλα.
 Ἐπόθου τὸ ναὶ τ' φίλιον ἄνω κατέρα.
 Ἀλλ' ὁ πόνημα κόρεα γ' ἀθλίς πατρός.
 Ἀμβάτε ποτὲν μάστιγαν, αἶψ' εὐρητὶ πα.
 Ἀκέστον δὴ, ποτέ γε τ' ἱμῖν τῶν γαστέρα.
 Πόπρεα, πεπλάσθαι χεῖρ δὲ τ' ἢ πεινρῶν κακῶς;
 ΚΟ. Πεπλάσθαι, πεπλάσθαι.
 ΜΕ. Ἐγὼ καὶ αὐτὸς φάρμακον ἔχω, ὅπως ἂν εἴω,
 ὅς ἐμὲ καὶ πρὶν αὖτο φανερεῖ ξαμίν.
 Ἀλλ' ἔστι γάρ μιν Μεγαρεὺς περ μαχανά.
 Χοίρε γὰρ ὅμως σκευάσας, φάσω φέρην.
 Περίεστι γὰς δὲ ὅπλας ὅσῳ χερσίν.
 Ὅπως τ' ὁδοῖται ἡμῶν ὅς ἀγαθὰς εἶδος.
 Ὅς ναὶ τ' Ἐρμῶν, εἴπερ ἔστι εἰκαδὶς,

Sed primâ statim luctâ vicisset Euathlos decem,
Et clamando superasset rer mille ministros publicos,
Tum patris cognatos fixisset sagittis undique.

Quia verò vos non finitis dormire nos senes: age
Decernite, iudicia ut sejungantur, & posthac seni
Patronus senex, edentulus; juveni juvenis fiet,
Garrulus, lati ani, qualis est hicgnatus Clinia.
Quin etiam hinc expellere oportet, & si fugiat quis-
piam,

Mulare: atque isthuc juvenem à juvene, & senem à
sene perperi.

CORONIS.

ACTVS III. SCENA I.

DICÆOPOLIS solus.

DI. **H**i limites statuti sunt fori mei:
In hoc negotiari Peloponnesiis,
Megarensibus & Bœotiis jam nunc licet:
Vt mihi venundetur, quæ volunt, non Lamacho.
Annonæ verò præfectos hic ordino
Tres forte lectos: lora capio de lepris.
Huc ne quis ingrediarur Sycophanta, neu
Alius, quicumque Phasianus vir fiet.
Ego ad columnam, juxta quam fœdus inii,
Transeò, ut illam in foro conspicuam colloceam.

ACTVS III. SCENA II.

MEGARICUS, PUELLÆ.

ME. **S**alve forum Atticum, optatum Megarensibus.

Ego te expectesbam mediis fidius, quasi
Matrem. Ô puellæ miseræ pauperis patris,
Accedite ad placentam, sibi se offerat:
Audite, ventrem mihi probè huc advertite.
Venire, an esurire vultis postmodum?

PU. Venire, venire.

ME. Hoc idem & ego dico. sed quis ira bardus fiet;

Qui vos emat, sibi damnum manifestarium?

Sed est Megaricum machinamentum nunc mihi.

Nam vos larvâ induam, & pro porcis afferam.

Age circundate manibus hæ porcorum ungulas,

Atque, ut videamini è bonâ serophâ satæ.

Per Mercurium (si modò redieritis domum)

Τὰ πρῶτα περιεσέσθαι τὰς λιμὲς κακῶς,
 Ἀλλ' ἀμείψετε κ', ταδὴ τὰς ῥυτίδας,
 Κῆπτεν ἐς τ' σάκκον ὃ δ' ἐσθλύνετε.
 Ὅπως δ' ἡυλιξέσθαι καὶ καίεσθαι,
 Χρῆσθαι φανὰν χειρῶν μυστικῶν.
 Ἐγὼ δ' ἡυλιξέω γε Δικαίόπολιν, ὅσα
 Δικαίοπολις; ἢ λῆς ᾠρίαδ' χειρῶν;

ΔΡΑΜΑΤΟΣ γ'. ΣΚΗΝΗ γ'.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΜΕΓΑΡΕΥΣ, ΚΟΡΑΙ.

Δ 1. Τί' ἀνὴρ Μεγαρεὺς; ΜΕ. ἄνδρ' ἔσοντες ἡκοίμεν.
 Δ 1. Πῶς ἔχετε; ΜΕ. διαπενᾶ μεσ αἰεὶ ποτὶ πότον.
 Δ 1. Ἀλλ' ἡδὺ τοι νῆ δ' Δί', ὡς αὐλὸς παρῆ.
 Τίδ' ἄλλο πρῶτον οἱ Μεγαρεῖς νυν; ΜΕ. οἶα δὴ.
 Ἀλλὰ γὰρ ὅκα μὲν καὶ τῶνδ' ἐμποροῦμαι,
 Ἀνδρες πρῶτον οἱ τῶνδ' ἐπὶ πρῶτον τῇ πόλει,
 Ὅπως τάχιστα καὶ κάκισ' ὄσποιοί μιν.
 Δ 1. Αὐτίκ' ἄρ' ἀταλάξειτε πρῶτον. ΜΕ. σιμά.
 Τίδ' ἄλλο; Δ 1. Μεγαρεῖ, πῶς δ' οἱ περ ὄντιος;
 ΜΕ. Παρ' ἀμὲ πολυτίμας, ἅπερ τοὶ θεοί.
 Δ 1. Ἀλλὰ οὐ φέρεις; ΜΕ. ἔχ' ὅμως αὐτῶν ἄρχεται.
 Δ 1. Οὐδὲ σκόροθι; ΜΕ. ποῖα σκόροθι; ὅμως αὐτῶν
 Ὅκ' ἐσβαλέσθαι τῶνδ' ἀσφαῖτοι μύες,
 Πάντα καὶ τὰς ἀγλῖθας ὀξυρύνει.
 Δ 1. Τί δ' αἰ φέρεις; ΜΕ. χεῖρους ἐγόντα μυστικῶς.
 Δ 1. Καλῶς λέγεις, ὅτι δειξέον. ΜΕ. ἀλλὰ μὲν καλῶς.
 Ἀντεῖνον, ἀλλῶς, ὅς παρ' αἵματι καὶ καλῶς.
 Δ 1. Τὰ τί τ' ὡς τὸ πρῶτον; ΜΕ. χεῖρους, ναι Δία.
 Δ 1. Τί λέγεις σὺ ποδωπὴ δὴ τῶν χεῖρων; ΜΕ. Μεγαρεῖ.
 Ἡ δ' ἔχ' ὅπως ἐδ' ἄλ'; Δ 1. ἔκ' ἐμοί γε φάνεται.
 ΜΕ. Οὐ δεινὰ; θάδε τῶνδ' αἰσίστας,
 Οὐ φετὶ τῶνδ' ὅπως χεῖρων; Δ 1. ἀλλὰ μὲν
 Αἰλῆς, πρῶτον νυν μοι πρῶτον δὴν ἀλῶν,
 Αἰ μὴ σὺν τῶν χεῖρων Ἐλλάνων νόμος.
 Δ 1. Ἀλλ' ἐστὶν ἀπρόπτε γε; ΜΕ. ναι δ' Διοκλῆς,
 Ἐμὰ γὰρ σὺ θείναι ἡμεῖς τῶνδ' ἐοικότες;
 Ἡ δ' ἔκ' ἀκῶσαι φθονοῦσθαι; Δ 1. τῇ τῶνδ' θεῶν
 Ἐγὼ γε. ΜΕ. φάναι δὴ τὸ παρ' ἑκὼς χεῖρας.
 Οὐ χεῖρας σῆρας, ὅς κακὸς ὄσποιοί μιν.

Primò famem experiemini malam malè.
 Sed & suilla hæc applicate rostra : tum
 In saccum hunc sic irrepite : grunnite, insuper
 Coissate, & porcarum vocem emittite,
 Quasi mysticam. ego accersam Diceopolin. ubi
 Diceopolis? an porcas tibi mercari lubet?

ACTVS III. SCENA III.

DICÆOPOLIS, MEGARICVS, PVELLÆ,
 DI. Quid Megaricus? ME. negociatum venimus.
 DI. Quomodo valetis? ME. esurimus apud
 focos.

DI. At suave hoc, si tibi cen adsit, per Iovem.
 Quid aliud geritis vos Megarenses? ME. hoc quid
 dem.

Sed quando illinc discessimus, primarii
 In urbe consules hoc faciebant, uti
 Pereamus & celerrimè, & deterrimè.

DI. Citò ergo liberabimini à malis. ME. cedò:
 Quid enim aliud? DI. quanti frumentum venditur
 Megaris? ME. in magno pretio est, sicut & Dei.

DI. Salè mne fers? ME. annon vos domini estis salis?

DI. Nulla allia? ME. quæ nã allia? quorù vos scilicet,
 Quoties velut mures terreni irrumpitis,

Capita paxillo effoditis. DI. quid mercimonii
 Igitur fers? ME. porcas mecum apporto mysticas.

DI. Pulcrè dicis, age ostende. ME. sunt certè admodū
 Pulcræ : sustolle, si placet, ut quàm corpore

Obeso & pulcro sint videas. DI. quid hoc rei?

ME. Porca est, me Iuppiter. DI. quid ais? cuius est,
 cedò, (secus

Hæc porca? ME. Megarica : annon porca est? DI. mihi

Appare? ME. non indim. hoc est? videte quæ

Sic hæc incredulitas, porcam non esse ait.

At, si lubet, depone tu mecum sales

Thymo tritos, an non porca hæc fiet, & quidem

Græcorum lege, DI. porca hominis? ME. per Dioclem

Mea est. tu cuius illam esse putas? an cupis

Audire grunnientes? DI. ita volo, per Deos.

ME. Vocem porcella ede ocyus: cave sileas,

Malè

Πάλιν τὴν ἄπεισάν, νὰ μὰ τὸ ἔρμαιν, εἰς αὐτὸς.
Κο. Κοί, κοί.

ΜΕ. Αὐτὰ τὶ χεῖρες; ΔΙ. τὴν χεῖρα φάμεται.
Ἄτὰρ οὐ τὰ φέμεται, κύδος ἔστι πάντ' ἐστὶν.

ΜΕ. Σάφ' ἴδω ποτὶ δὴ μητέρ' ἐκπαθίσεται.

ΔΙ. Ἀλλ' ἴδ' ἐθύμμος ἔστι αὐτῇ. ΜΕ. σιμῶν.

Πᾶδ', ἐχ' ἐθύμμος ἔστι; ΔΙ. κέρκον ἐκ ἐχ'.

ΜΕ. Ναι γάρ ἔστι, ἀλλὰ δελφικὴ κούρα.

Γ' εἴ μεν ἄλλαι τὴν παχύν κήρυξεν.

Ἀλλ' αὖ τράφον ἦς, ἔστι τὴν χεῖρα καλὰ.

ΔΙ. Ὡς ξυγγλῆς ὁ κύδος αὐτὴν πατέρα.

ΜΕ. Οἱ μοι μητέρα γάρ ἔστι, καὶ ταῦτ' πατὴρ.

Αἰδ' ἀνπαχυβή, κἀναχνοῖται γ' ἐν τρεῖς.

Κάλλιστος ἔστι χεῖρες Ἀφροδίτη θυῖν.

ΔΙ. Ἀλλ' ἐχ' χεῖρας ἢ Ἀφροδίτη θυῖν.

ΜΕ. Οὐ χεῖρες Ἀφροδίτη, μήνα γ' εἰσάμενον.

Καὶ γίνεταί γε πάντες τῶν χεῖρων τὸ κῆρς

Ἀδισον, ἀντὶ τοῦτο ἐμπέτατο ἄνθρωπον.

ΔΙ. Ἡ δὴ δ' ἀνδρὶ τὴν μητέρα ἐδίδουσαν;

ΜΕ. Ναι τὸ Ποτείδαν, ἀντὶ τοῦτο γὰρ τῶν πατέρων.

ΔΙ. Τί δ' ἐδίδ' ἡ μάστιξ; ΜΕ. πᾶνθ' ἢ καὶ δίδου.

Λυτὸς δ' ἔροισι. ΔΙ. χεῖρα, χεῖρας. Κο. κοί, κοί.

ΔΙ. Τεφροῖς ἀνέρεσίνδους; Κο. κοί, κοί.

ΔΙ. Τί δ' αὖ Φιδάκας ἐλάδας; Κο. κοί, κοί.

ΔΙ. Τί δ' αὖ, σὺκα τρεφῶντες αὐτὸς ἀντὶ Κο. κοί, κοί.

ΔΙ. Ὡς ἐξὸν πρὸς τὰς ἐλάδας κηκοῖται.

Εἴη κάτω τις ἐνδοθεν τῆς ἐλάδας,

τοῖς χοιρῶσι σπινθῆρα τρεφόντων; Βοῦαί,

ὄντο δ' ἐλάκας, καὶ πολυτίμητ' Ἡρακλῆς!

Ποδαπαὶ τὰ χεῖρας, οὐκ ἐλασσάμεναι φάμεν!

Ἀλλ' ἐχ' ὅσας κατέτακται τὴν ἐσχάτας.

ΜΕ. Εἰ δὲ δ' αὐτῇ πάντες μὲν ἀνθρώπων.

ΔΙ. Ναι δ' αὖ, ἀστὶ γὰρ τὸ βοσκόμενα.

Πόσας ἀστὶ καὶ τοῖς τὰ βοσκόμενα λέγει.

ΜΕ. Τὸ μὲν ἔπειτα πάντων, σκορπεύοντες ἐσπαιλίδος.

Τὸ δ' ἔπειτα, ἀντὶ τοῦτο, χοῖνικος μόνος ἀλλῶν.

ΔΙ. Ὡς γὰρ καὶ τοῖς ἀστὶ καὶ αὐτῇ. ΜΕ. πάντες δὲ

ἔομαι ἐμπέτατοι, τὴν γυναικα τὴν ἐμὴν,

οὕτω μὲν δὴ δίδου, πάντ' ἐμὴν κατέτακται!

Malè perdita, aut, per Hermem, referam te domum.

PV. Coi, coi.

ME. Hæc porca est? DI. appâret nunc porca scilicet:
Sed adultus & quinque annorum cunnus mihi 'st.

ME. Certò scias, quòd matri hæc exxquabitur.

DI. At sacrificari isthæc nequit. ME. qui dum nequit
sacrificari? cedò. DI. quia caudam non habet.

ME. Iuvenula est: sed ubi perfectâ ætate erit,
Habebit ingentem, & satis crassam, & rubram.

Sed si educare voles, pulcra hæc porca est tibi.

DI. Ut unus cunnus alteri cognatus est!

ME. Quia ex eadem matre, & uno sunt patre.

At cùm pingues fuerint, & hirtis crinibus,

Tum Veneri sacrificare porcæ erit optimum.

DI. At Veneri porcæ sacrificari non solet.

ME. Non porcæ? immò soli Veneri ex Dis omnibus,

Et harum porcarum caro fit suavissima,

Cùm figitur veru. DI. num sine matre comedunt?

ME. Per Neptunum, etiam sine patre. DI. quid po-
tissimum

Comedunt? ME. quidquid dederis. sed tute inter-
roga.

DI. Porcæ, porcæ. PV. coi, coi.

DI. Comedis ne ciceres & menthas? PV. coi, coi.

DI. Quid autem? an caricæ comedis? PV. coi, coi.

DI. Quid ergo? an ficos devoras? PV. coi, coi.

DI. Quàm clarè ad caricæ grunnistis! efferat

Huc aliquis caricæ domo hîcæ porculis.

Nunquid eas comeditis? papæ, quanto vorant

Cum strepitu! proh magne Hercules! è quo solo

Sunt hæc porcellæ? quàm voraces succulæ?

Atqui non omnes devorârunt caricæ.

ME. Ego hanc unam illis subtraxi modò caricam.

DI. Vrbane & lepide sunt hæc pecudes, per Iovem.

Quanti istas emero à te, cecenas, cedò?

ME. Harum alteram aliorum manipulo, alteram

Vno salis choenice: siquidem volueris.

DI. Emam abs te: agè manedum isthæc. ME. utinam

(ô Mercuri

Negotiator) tantidem uxorem meam,

Meamque matrem vendere liceat mihi!

ACTVS

ΔΡΑΜΑΤΟΣ γ. ΣΚΗΝΗ δ'.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ, ΜΕΓΑΡΕΥΣ,
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΣΤ. **Α** Νῆρωι, ποταμός· ΜΕ. χοιροπόλος Μεγα-
ρεός.

ΣΥ. Τὰ χοιρίδια τίνω γ' ἐγὼ φανῶ ταῖς
Πολέμιας, κ' σέ. ΜΕ. ἴδ' ἐκεῖ· ἵκει πάλιν
Ὅθεν περ ἀρχὰ τῶν κερκῶν ἀμύνεσθαι.

ΣΤ. Κλέων Μεγαρεὺς· ἐκ ἀφῆστος τ' σάκον·

ΜΕ. Δικαίοπολι, Δικαιοπόλι, φαντάζεσθαι.

ΔΙ. Ὑπὸ τῆς· τίς ὁ φανῶ σ' ἔστιν, ΜΕ. οἱ δ' ἀρραγέμεναι.

ΔΙ. Τὸς συκοφάντας ἔδραζ' ἐξείρεται·

Τὴν μαθὼν φάνης ἀνδρὶ θρυαλίδος·

ΣΤ. Οὐ γὰρ φανῶ τῶν πολέμιας· ΔΙ. κλέων γέ σου,

Εἰ μὴ ἐτέρως συκοφαντήσῃς ἱόν.

ΜΕ. Οἶον τὸ κερκὸν ἐπ' Ἀθάνας τῶν ἐνι·

ΔΙ. Ὁ ἄρ' ἢ Μεγαρεὺς· ἀλλ' ἥς τὰ χοιρίδια ἀπιδε

Τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόρδα κ' τῶν ἄλλας.

Καὶ χαίρει πολλά γ'· ΜΕ. ἀλλὰ μὲν ἐκ ὅππῃ χέριον.

ΔΙ. Πολυπραγμοσύνης νῦν, εἰς κεφαλῶν τρέπονται ἱμοί.

ΜΕ. Ὡς χοιρίδια περὶ ῥῶδε κανίς τῶ πατρὸς

Παῖν' ἐφ' ἀλὶ τὰν μάστιγαν, ἀνὰ τίς διδῶ. ΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟ. **Ε**τδαιμονεῖ γ' ἄνθρωπος· ἐκ ἡκιστος εἴ ποτε βλάψῃ
Τὸ πρᾶγμα τὸ βελδύματος· καὶ πᾶσι γὰρ ἀνὴρ

Ἐν τῇ γοῇ καθήμιμος.

Κάν ἐστὶν τις Κτισίας,

Ἡ συκοφάντης ἄλλος, οἱ-

μύζων καθεστῆται.

Οὐδ' ἄλλος ἀνδρῶπων ὑποφώνων σε πημαίνεται,

Οὐδ' ἐξομῶρεται Πρέπας τῶν θυρωροκτίων σῶν,

Οὐδ' ὥς τ' Κλεινύμοσ'.

Χάραται δ' ἔχων φανῶν, δίδ'.

Κεῖν τυγῶν τ' ὑπέρβολος

Δικίων ἀναπλήσῃ.

Οὐδ' ἐντυχὼν ἐν τῇ γοῇ ποδῶσσι σοὶ βελδίζων

Κρατῖνος, ἀεὶ κακῶν μὲν μοιχὸν, μὲν μαχάριον.

Οὐδ' ὁ περὶ πόντος Ἀρτέμιον,

Ὅταχὸς ἄρα τῶν Μεσσηνίων,

ACTVS III. SCENA IV.

SYCOPHANTA, MEGARICVS, DICÆOPOLIS.

Sy. **H**æus tu, cuias es? Me. porculator Megaricus.
 Sy. At ego quadruplator sum, qui te jam deferā.
 Cum porculis, quāsi hostes. Me. hoc illud:
 redit

Eodem, unde & prima mali labes extitit.

Sy. Malè Megarissabis. non mittes sacculum?

Me. Dicæopoli, Dicæopoli, accusor miser.

Di. A quo? quis ille quadruplator? Me. heus præfides

Fori. Di. cur Sycophantas non expellitis

Foras? quid tu quadruplare sine funalibus?

Sy. Non deferam hostes? Di. malè multaberis: nisi

Abeas, & tua negotia alibi exerceas.

Me. Quale hoc in urbe Atheniensium malum 'st?

Di. Bono animo es Megarice: & quo pretio porculas

Mibi vendidisti, hoc cape, sales & allia.

Vale multum. Me. hoc nostræ non fert mos patriæ.

Di. Vah curiositas hæc, in meum caput

illud vale redundet. Me. ô mea porculæ

Nunc intus sollicitamini etiam sine patre,

Vt panē cum sale edatis, si quis det modò. STROPHE.

CHORVS.

Ch. **B**eatus hic homo 'st. non audisti quorsum in-
 stitutum

Evadat hoc negocium? fructum iste consequetur

Vir, in foro qui consider:

Et si quis intret Ctesias,

Aut Sycophanta reprobus,

Mœrens residebit:

Nec quisquā alius opsonando damnū tibi inferet: nec

Tibi insculpet suam Prepis Cinēdiam nefandam,

Nec te premer Cleonymus

I, lenā amictē splendidā:

Nusquam incidens Hyperbolus

Te lite replebit:

Nec obuius tibi in foro occurret Cratinus ille,

Qui semper est Cinēdicē tonsus ab unā macharā:

Nec consceleratus Artemo,

Arte expeditus Musica,

Hircum

Οὐκ ἔστιν ἔτι μαχαλῶν,
 Πατέρες Τετρασσίαι·
 Οὐδ' αὖτις αὖ σὺ σκόβεται Παύπου ὁ παμπόνηρος·
 Λυσίστρατος τ' ἐν ἀγορᾷ Χοιργέων ὄνδρος,
 Οὐδ' ἀλλήρηδες τοῖς κακοῖς,
 Ρ' ἔτι τὴν τε καὶ σφινδὸν αἶψι,
 Πλεῖν ἢ τρεῖς ἀκούει ἡμέρας
 Τὸ μὲν ὅς ἐκαστος.

ΚΟΡΩΝΙΣ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Δ'. ΣΚΗΝΗ Α'.

ΒΟΙΩΤΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΒΟΙ. Ἰὶ τὸν Ἡρακλῆα· ἐκ μὲν γὰρ τὴν τύλιν κακῶς.
 Κατάδρατ' ἂν τῶν γλάχων ἀπείρας Ἰσμιώται.

Τ' μὲν δ' ἴδον· Θείβαθεν ἀνιηταὶ πάρα,

Τοῖς ἐσθλοῖς φύσιν τ' ἑσθλὴν κινῶς.

ΔΙ. Παῦρ ἐς πόδας· οἱ σφίγες ἐκ δὲ τῆς θυροῦ;

Πόθεν πορροῖαν οἱ κακῶς δολομάχοι

Επὶ τῷ θυρῶν μοι χαιρεῖς, βομβάλοισι.

ΒΟΙ. Νῦν ἰὶ ὅλας ὅππαις τίς ἂν γ' ἔστι.

Θείβαθεν τὸν φύσαντις ἐξ ὁπαδῆς μου,

Καί τ' ἄνδρα πᾶς γλάχωνος ἀπὸ τῆς χαμῆς.

Αἱ μ' εἴπε βέλῃ πορροῖαν τῆς ἐγὼ φέρω,

Τῶν ὀρταλίων, ἢ τῆς τετραπερυλλίδων.

ΔΙ. Ὡς χαίρει κολλικοφάγῃ Βοιωτῶν.

Τί φέρεις; ΒΟΙ. Ὅς ἐς ἂν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἀπλῶς·

Οὐρανόν, γλαχῶν, ψάθας, θρυαλλίδας,

Νάσσας, κολοῖας, ἀπαραῖς, φαλαρείδας,

Τερχίλους, κολύμβους. ΔΙ. ὡς περὶ χιμῶν ἄρα

Οὐρανίας ἐς τὴν ἀγορᾷ ἐκλήνδεις;

ΒΟΙ. Καὶ μὰ τοῖς θεοῖς χάνας, λαγῶς, ἀλάπκας,

Σκάλωτας, ἐχίνους, αἰέτες, πυκτίδας,

Γκιτίδας εὐρύς, ἐγχεῖς καὶ κωπιδας.

ΔΙ. Ὡς τερπνὸν τοι σπῆναι τὸν ἀνδράποιν φέρων,

Δίς μοι πορροῖαν, εἰ φέρεις τὴν ἐγχεῖς.

ΒΟΙ. Πρὸς βίβαν πιντήκοντα Κωπιδῶν πορρῶν,

Εκβαθὶ, τῷδε κήρυχ' ἀρετῶν τῷ ξένῳ.

ΔΙ. Ὡς φιλότατη σὺ καὶ πάλας ποθεύεις,

Ἡλδεις πορροῖαν τὴν τε γυμναστικὴν χροῖς,

Φίλη δ' Μορύχῳ δμῶς ἐξενέγκαι

Τῷ ἐγχεῖν μοι δόρυ, καὶ τῷ ριπίδα.

Σκί.

Hircum sub alis malè qui olet,
 Ex patre caprino :
 Sed neque conviciis incesset te Pauso scelestus :
 Neque in foro Lyſistratus opprobrium Cholargico-
 Qui mala profundè cogitans, (cum:
 Subinde friget & esurit,
 Plusquam triginta per dies,
 Quovis propè mense.

CORONIS.

ACTVS IV. SCENA I.

BOEOTVS, DICÆOPOLIS.

S Ciat Hercules : callum peperit mihi hic labor.
 Deponè tu pulegium placidè Iſmenia.

At vos, qui adestis, Thebani tibicines,

Agite offeis inflatè podicem canis.

D r. Abi in malam rem: non ibitis ab ostio,
 Vos vespè? unde advolâtunt hæ malè perditæ
 Mihi ad ostium, bombisonæ volucres Charidit?

BOE. Per Iolaum, ex animi sententiâ, mi homo.

Namponè qui ſtant, Thebani tibicines

Sunt, & flores pulegi abjecerunt humi.

At ſi lubet, aliquid iſtorum eme, quæ huc affero.

Aliquid gallinarum, aut cicadarum, mi homo.

D r. Dî te ſalvum velint, amâbo, Bœotè mi,

Baccellarum vorator: quid fers mercium?

BOE. Quicquid boni Bœoti ſimpliciter habent,

Storeas, pulegium, origanum, vebafculum,

Anates, phalarides, regulos, monedulas,

Colymbos, attagenas. D r. ergo tu, velut

Hybernus ad forum veniſti ornithias.

BOE. Quin etiam lepores, vulpes, anſeres fero,

Talpas, ſeles, pyctidas, erinaceos,

Pluviales iſtidas, anguillas Copaicas.

D r. Euſe mi homo, qui æque alce fers tomaculum?

Sine alloquar, ſiquas anguillas ters mihi.

BOE. Heus quinquaginta virginum Copaidum

Maxima natu, exi, & gratificare huic hoſpiti.

D r. Cariſſima anguilla, & dudum optatiſſima:

Grata adveniſti tam Trygædicis choris,

Quam cara Morycho. famuli efferre huc illicet

Craiculam & follem mihi. Videte hanc optimam

Anguil.

Σκέψαθε πᾶσις τιλὶ ἐρεῖλω ἐγχείλω,
 Ἡΰκαται ἔκτα μόλις ἔτφ ποδουμβίλω.
 Πρὸς σέπατ' αὐτὼ, ὦ τέκν', ἀνδραγίς δ' ἐγὼ
 Ὑμῖν παρῆκα τ' δὲ τ' ἔτιος χάριν.
 Ἀλλ' ἔσπερ' αὐτὼ μὴ δ' ἔρδ' θανάτῳ ποτε
 Σὲ χωρεῖσθω ἐν τεθνηάνων ὁρίσιν.
 Βοί. Εἴ μοι ὅ τι μὰ τὰς δὲ πᾶ γηυστάσι.
 Δι. Ἀγῶρας τέλος ταύτῃ γέπῃ θ' ἄσας ἔμοι.
 Ἀλλ' εἴ πω λείπει τῶδε τῶδ' ἄλλων λείπει.
 Βοί. Ἰὼγα ταῦτα πᾶντα. Δι. Φέρε πόδε λέγεις;
 Ἡ' φορτί' ἐπ' ἐθύνει κατὰ ἄσας ἰόν.
 Βοί. Ὁ, π' γ' ἔσ' Ἀθάμης, ἐν Βοιωτίῃ ὅ μὴ.
 Δι. Ἀφῶρας ἄρ' ἄσας πρὸς αὐτὸν Φαληρεῖας,
 Ἡ' κέραιον. Βοί. αὐτὰς ἡ κέραιον; ἀλλ' ἐν' ἐκεί.
 Ἀλλ' ὅτι παρ' ἁμῶν μὴ, τὰ δ' εἰς αὐτὸν πολὺ.
 Δι. Εἴ γ' ὅλα τὸν νῦν συκοφαντῶν ἔξαγα,
 Ὡς περ κέραιον ἐν δ' Ἀθάμης. Βο. νῦν τῶ Σιδῶ.
 Δάξομαι μὴ τ' αὐτὸν κέραιον ἀγαθὸν καὶ πολλὸν,
 Ἀπὸρ τοῖσδε, ἀλιτρείας πολλὰς πλείων.
 Δι. Καί μιν ἰδὲ Νικηρχος ἔρχεται φανῶν.
 Βο. Μικρὸς γὰρ μάκος ἔσται. Δι. ἄλλ' ἄπαι κακόν.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Δ'. ΣΚΗΝΗ Β.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ, ΒΟΙΩΤΟΣ, ΔΙΚΑΙΟ-
 ΠΟΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ.

Νι. **Τ**αυτὴ τίς οὗτος τὰ φορτί' ὄρε; Βοί. ταῦτ' ἐμὰ,
 Θέτωσθαι, ἴππῳ. Ζεὺς. Νι. ἐγὼ τοῖνυ γ' ὄρε
 Φόνος ἀπολέμα ταῦτα. Βο. τί δ' αὖ κακὸν παθόν,
 Ὁρᾷ πῶς οἱ πόλεμον ἦσθαι καὶ μάχην;
 Νι. Καὶ σέ γε φανὸν πᾶσι πῶς. Βοί. τί ἀδικεῖς μὲν;
 Νι. Εἴ γὰρ φέρω σοὶ ἐπὶ τὸν πόλεμον χάριν,
 Ἐκ τῆς πολέμιας εἰσάγεις θρυαλλίδας.
 Δι. Ἐπὶ τὰ φανὸς δὴτα δὲ θρυαλλίδας;
 Νι. Αὐτὴ γὰρ ἐμὰ φέρωσιν ἀντὶ τοῦ νεώτερον.
 Δι. Νεώτερον θρυαλλίδας; Νι. οἶμαι. Δι. τίς πρόσ-
 ποον;
 Νι. Εἴ νῦν αἶψα ἐς τὸ φῶς ἀνὴρ Βοιωτὸς,
 Ἀφῶρας ἀνέστη μὲν ἐς τὸ νεώτερον,

Anguillam, quæ toties optata cùm foret,
 Vix demum sexto anno advenit. Pueri mei
 Alloquimini ipsam. ego prunas vobis porrigam,
 Vel hospitalitatis causa. Huc duc eam:
 Nam ne quidem abs te esse velim, mortuus licet,
 Vbi tu probè cum betis assata fueris.
BOE. Sed pretium pro anguilla unde reddetur mihi?
DI. Hanc tu dabis nomine portorii mihi.
 Sed an quid reliquarum venale est mercium?
BOE. Imò hæc omnia, *DI.* cedò, quanti singula æsti-
 mas?

Aut vin' tu alias auferre hinc merces pro tuis?
BOE. Quidquid Athenis est, quod non sit Bæotius.
DI. Vin' ergo apuas emere à nobis Phalericas,
 Aut urceum? *BOE.* urceum, aut apuas? at sunt ibi
 Etiam: quæ verò apud nos non sunt affatim,
 Illorum magna hic copia' st. *DI.* novi Hercule:
 Agè Sycophantiam expecta, & velut urceum
 Constringe. *BOE.* per Iovem: quippe lucri plurimum
 Hinc fecerim, si duxero pro simiâ,
 Multis referat flagitiis & fraudibus.
DI. Quadruplator hic Nicarchus, commodè advenit.
BOE. Parvæ staturæ hic est. *DI.* sed totus malitia.

ACTVS IV. SCENA II.

NICARCHVS, BOEOTVS, DICÆOPOLIS, CHORVS.

NI. Cujus sunt mercimonia hæc? *BOE.* mea
 quippe sunt, (hæc
 Advecta Thebis, nôrit Iuppiter. *NIC.* bona
 Hostilia sunt: ego quadruplor. *DIC.* quid hic mali
 Tibi obligit, ut bellum suscipias contra aves?
NIC. Ego deferam te cum avibus. *BOE.* quid passus
 es injuriæ?

NI. Dicam tibi, hominū & pecorū gratiâ:
 Ex hostibus importas adulos funalia.

BOE. Num deferas me propter hæc funalia?

NI. Hoc unicum, facile navale incenderit.

BOE. Navale ab uno funali? *NI.* autumo. *BOE.*
 quomodo?

NI. Quia si in frumentum ponat vir Bæotius,
 Post apprehensum in navale huc immiserit,

Obfer-

ΔΙ' ὑδρορρόας ῥοεῖαν ὅππῃ ῥόας μέλαι·
 Κεῖπερ λάβοιτο τῆς νεῶν τὸ αὐτὸ ἄπαξ,
 Σελαργίντ' ἀν' ἀγνῆς. ΔΙ. ὦ κάκισ' ἀπολέμῃς,
 Σελαργίντ' ἀν' ὑποτίφης τε καὶ θρυαλλίδος.
 ΝΙ. Μαφύεσθαι. ΔΙ. ξυλλάμβαν' αὐτὴ τὸ σῶμα.
 ΔΙ. οἷς μοι φορυτ', ἵν' αὐτ' ἐνδύσῃς φέρον.
 ΔΙ. ὡς περ κέρεα μὲν, ἵνα μὴ καταγῇ φορέμῃς.
 ΧΟ. Εὔδησον, ὡ βέλπτε, πρὸ ξένου κελεύς.
 Τῷ ἐμπολὺν ἔσως, ὅπως ἀν' μὴ φέρον καταξῇ.
 ΔΙ. Εἰ μοι μελήσῃ ταῦτ', ἐπεὶ τοι καὶ φορεῖ.
 Λάλοισι καὶ πυρορράγας, κάλλος θεοῖσιν ἐχθρόν.
 ΧΟ. Γίγνηται ποτ' αὐτῷ;
 ΑΙ. Πάγχρησεν ἄγχιος ἔσται,
 Κεκτήρη κεκῶν, καὶ πῆρ δίκων,
 Φάινειν ὑποδύμεν, λυγρὸν ἄχος, καὶ κύλιξ,
 Τὰ περὶ χροῦ ἐργασίας.
 ΧΟ. Πῶς δ' ἂν παποιδῶνι περ ἀγ-
 γαίῳ τοιότῳ χροῖμος κατ' οἰκίαν,
 Τοσόνδ' ἂν εἰς φορυῶν;
 ΔΙ. Ἰ' γὰρ ὅστις, ὦ γὰρ δ' ὦς-
 τ' ὅς ἂν καταγῇ αὐτ' εἰς-
 περ ἐν ποδῶν.
 Κατωκάρα κρέμει τό γα.
 ΧΟ. Ἡ δὴ κελεύς ἔχει σοί.
 ΒΟΙ. Μίλλω γέ τοι θεοῖς δῆν.
 ΧΟ. Ἀ' μ' (ὡ ξένων βέλπτε) σιω-
 θέριζε, καὶ πῦτον λαβὼν,
 Πρὸς κελλ' ὅσων βύλει φέρον,
 Περὶ πάντα συκοφάντω.
 ΔΙ. Μόλις γ' ἐνέδῃται τ' κεκῶς ἀπολέμῃς.
 Αἶρε λαβὼν τ' κέρεα μὲν, ὡ Βοιώπτε.
 ΒΟΙ. Ὑπόκυπτε τὰν πύλαν, ὡ Ἰσμιώιχε·
 Χ' ὅπως κατείσθης αὐτ' ἐν λαβέμῃς.
 Πάντως ὑπὸ οἴσθης κείνῃς, καὶ ἄλλ' ὅμως
 Καὶ τὰ τοιαῦτα ἄγαν τὸ φορεῖον,
 Εἰς ἡμετέρας, συκοφαντῶ γ' ἔνεκα.

Observato Aquilonis flatu, per aquæ tubos;
 Tum si flamma ignis corripiat naves semel,
 Mox universe luceant. D r. malè perditæ,
 An ex frumento[stipulâ] & funali uno luceant?
 N r. Proffector hanc injuriam. D r. os ei comprime.
 Da tortilem mihi funem, ut colligem: & velut
 Quendam urceum potrem, ne rumpatur miser,
 Dum geritur. Ch. colliga hospiti mercem hanc bene,
 Ut amice, ne confringat, gestitans mercē malignam.
 D r. Hæc res mihi curæ erit: quandoquidem tin-

nit hic
 Quiddam streperum, & igni ruptum, & aliàs crudele
 Diis.

Ch. Quem ceder huic in usum?
 D r. Ad omnia utile hoc vas
 Erit, malorum plurimum
 Crater, trapetum litium:
 Fax in reis quadruplandis, & calix in hæc
 Republicâ obruendâ.

Ch. At quomodo fidat aliquis
 Hujusmodi vasi, in domo
 Sic perperim strepenti?

D r. Satis validum est, ut ne citò

Frangatur, si modò capite

Misso deorsum,

Suspenderetur in pedes.

BOE. Volo merere deinceps.

Ch. Ah (mi hospes) hunc unâ mete:

Prehende nequam: projice,

Quocumque lubet, illum abripe,

Ad cunctâ Sycophantam.

D r. Vix colligavi tandem hominem malè perditum.

Sustolle & accipe urceum Bœotie.

BOE. Humerum hâc in an-
 dulò

Operam, ut asportes, nil prorsus boni feres:

Veruntamen hanc si mercem lucro apposueris, ^(b)

Beatus eris, vel sycophantam gratiâ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Δ'. ΣΚΗΝΗ γ'.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΛΑΜΑΧΟΥ, ΔΙ.
ΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΑΓ. Δ. ^{Καίοπολι. Δ 1.} τίς ἐστὶ τίς με βοᾷ; ^{ΑΓ. ὅτι}

Ε' κέλευσε Λάμαχος σὺ ταύτης τ' δραχμῆς,
Εἰς τὰς Χάας ἀπὸ μεταδιδῶν τ' κηλῶν.
Τελῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευσε Κωπιδί' ἐγγέλω.
Δ 1. Ο' ποῖος ἐστὶ Λάμαχος τῶν ἐγγέλων;
ΑΓ. Ο' δεινός, ὁ ταλαύρινος, ὃς τῶν Γοργόνα
Πάλλ' κερδαίνειν τῆς καταστροφῆς λόφους.
Δ 1. Οὐκ ἂν μὲν Δί', εἰ δόιν γέ μοι τ' ἀσπίδα.
Ἀλλὰ ὅππῃ ταύτης τὰς λόφους κερδαίνειται.
Ἦν δ' ὀδοιποροῦν, τὰς ἀνθρώπων καλῶ.
Ε' γὰρ δ' ἐμὲ τῶν πόλεων τὸ φορτίον,
Εἰσὶ μὲν ὅσων περὶ γῶν κηλῶν καὶ κοφίλων. ΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟ. Εἰ δὲς δ', εἰδὲς δ',

Πᾶσα πόλις τ' φρονιμὸν ἄνδρα τ' ἐκείνον,

Σπασάμενον, ἐμπορικὰ χεῖματα διεμπολῆν,

ἢ τὰ μὲν, ἐν οἰκίᾳ,

Χρήματα, τὰ δ' αὖ πορτίῃ χλιαρὰ καθεδίδην.

Αὐτόματα πάντ' ἀγαθὰ, τῶ δέ γε πορίζεταί.

Οὐδέ ποτ' ἐγὼ πόλεμον οἶκαδ' ὑποδέξομαι,

Οὐδέ παρ' ἐμοὶ ποτὲ τ' Ἀρμόδιον ἄσος,

Συμβατακλήεις, ὅτι παρὲν ἡμῶν αἰὲρ ἔφυ.

Ο' σπεῖ ὅππῃ πάντ' ἀγαθ' ἐχόντας ὀπκιωμάτας,

Εἰργάσατο πάντα κακὰ, κἀνέτραπε, καὶ ἐξέδ,

Καμάχετο, καὶ πορτίῃ πολλὰ πορκαλυμῶν,

Ἦν, κατέκειτο, λαβὼν τ' οἷον φιλοποσίαν,

Τὰς χάρας ἥπε πορκαλυμῶν ἐν τῶν πορτί,

Ε'ξέδ' ἡμῶν βία τ' οἶνον ἐν τῶν μετέλων.

Τῶν δ' ὅππῃ τὸ δειπνὸν ἄμα, καὶ μετὰ γὰρ φρονεῖ.

Τὸ βίῃ δ' ἐξέβαλε δειπνὸν τὰ πλεονακτῶν τῶν θυ-

ρῶν.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

ΔΙ. Ω. Κύριε δὲ καλῶ καὶ Χάρις τ' φίλης

Ἐμὲ τερφὲς διαμαρτῆ,

ACTVS IV. SCENA III.

NVNCIVS LAMACHI, DICÆOPOLIS, CHORVS.

Nv. **D**icæopoli. D r. quis est? cur me vocas?
 N v. quia (Choas

Iussit te Lamachus pro isthac drachma ad
 Secum impertire turdos: & drachmis tribus
 Venundari cupit anguillam Copaicam.

D r. Quis ille Lamachus, qui anguillam postulat?

Nv. Vir terribilis, patiens ærumna, Gorgona

Qui concutit, & tres umbras cristas vibrat.

D r. Non, per Iovem, etiam si clypeum ducit mihi.

Sed ille super falsamentis cristas vibrat: HYMN

Sin turbas excitat, ædiles voco illicet.

Hanc ego mihi ipsi mercem accepi: & nunc sub his
 Turdorum & merularum alis ingredior do-
 mum.

STROPHÆ

CHORVS.

Ch. **O**mnis urbs, omnis urbs,
 Quantum hic homo providus, & usque sa-
 piens, vides.

Fœdera parat, coëmit apra lucra mercium:

Quorum aliqua sunt domi

Vitilia: quædam opus est nos edere, dum

Sponte suâ ad hunc modum hominem

Omnia bona affluunt.

Nunquam ego domum recipiam armicreperum
 Deum:

Nunquam apud Acharnæas is Harmodion acciner,

Inter hilares madidus, atque petulans scyphos.

Ille ubi mero gravidus incidit in optimos

Olim agricolas, nocuit, omnia bona eruit,

Atma tulit, & licet eum viderer, Hem bibe,

Confide, animique cunctum benevoli cape;

Ille tamen inposuit ignibus ridicas,

Et merum effudit manu violentâ de nostris vitibus.

Sed sapit hic ad genium, ut ad reliqua maximè:

Nâ boni epuli specimen ala dat ad ostium. *Systema.*

D r. **O** Veneris atque Charitum socia, litium

Compositio [Pax] decens:

S

Quam

ὦς καλὸν ἔχουσι τὸ πρῶτον πῦρ ἐλάνθανες!
 Πῶς ἀν' ἐμὲ καὶ σὲ τίς ἔρωσι ξυμμάχῳ λαβῶν,
 ὡς σπέρ οὐ γὰρ καλὸς ἔχων σέφανον ἀνθέμων.
 Ἡ' πάντοτε γὰρ πῶν ἴσως νερόμικτος με σὺ;
 Ἀλλὰ σὲ λυγρὸν πρὶά σὺ καὶ γ' ἀν' ἐπὶ ποταμῶν.
 Πρῶτα μὲν αὖ, ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσας μακρὸν
 εἴτα παρὰ τὸν δένειον μακρὸν ἀνθίστων·
 καὶ τὸ πρῶτον, ἡμελίδος ὄρχον οὐ γέρον ὀδί,
 καὶ παρὰ τὸ χωρίον ἀπαν ἐλαΐδας ἐν κλίμα,
 ὡς τ' ἀλείφειν αἶσ' ἀπ' αὐτοῦ καὶ μετὰ τῆς νυκτιζῆς.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Δ'. ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΚΗΡΥΞ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ.

Α Κέστε λεῶ, καὶ τὰ πᾶσι τὰς χοῶς
 Πίνειν καὶ τὸ σάτυρον, ὅς δ' ἂν σιμῶν
 Πρῶτος, ὁ σκὸν Κηιστρῶντος λήψῃ.

ΔΙ. ὦ πόδες, ὦ γυναικες, ὡς ἡκούσατε;
 τί δράτε; τὴν κήρυκος ἐκ ἀκέρως;
 Ἀναβῆτε, ὅς πᾶσι τρέψῃ, ἀφελῆτε
 τὰ λυγρὰ, τὰ χέως τὰς σφαίρας ἀνέρετε.
 Φέρε τοὺς ὀβελίσκους, ἵν' ἀγαπῆται τὰς κί-
 χλας. ΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟ. Ζηλοῦσιν τὸν ὀβελίσκον,
 Μᾶλλον δ' ἐπὶ διαχίαν,

Ἀνδρῶν, τὴν παρῶν.
ΔΙ. τί δὴ τ' ἐπὶ δὴν τὰς κίχλας
 Ὅπως αὖτις ἴδῃ;
ΧΟ. Οἵμαι σὲ καὶ τὸν δὲ λέγειν.
ΔΙ. τὸ πῦρ παρὰ σάτυρον.
ΧΟ. Ἡ' κούσας ὡς μακρὰ καὶ
 Κομῶντες καὶ δὴ πηπτικῶς,
 Αὐτῶν δὲ διακονεῖν.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Ε'. ΣΚΗΝΗ Ε'.

ΓΕΩΡΓΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ο ἡμῶν τάλαντα! **ΔΙ.** ὦ ἡ ἐκείνης τίς ἐπεί;
ΓΕ. Ἀνθρακῶν ἄμυν. **ΔΙ.** καὶ σπανὶ νῦν τρέψῃ.
ΓΕ. ὦ φίλτατε, πᾶσι δὲ καὶ εἰς ἡμῶν,
 Μέτρησον εἰρήνης τί μοι καὶ πέντ' ἔτι.
ΔΙ. τί ἐπαίεις; **ΓΕ.** ὅτι πρὶν βῆν κοπιῶντας τὸ βίον.

ΔΙ. Πέ-

Quam tibi venusta facies! quid ita tecta eras!
 Quomodo Cupido me aliquis tibi iugaverit;
 Qualis hic, in æde, roseo capite pictus est?
 Mene ita vitium aliquod esse senium rata es?
 Sed tria mihi his videor adijcere commodas:
 Inferere posse foveis capita vitium;
 Iungere novas taleolas inibi ficuum;
 Denique sativa quoque germina propaginum
 Ponere, & in ordinem oleas ferere toto agro;
 Ambo ut ungamur oleo, Lunæ circa silentia.

ACTVS IV. SCENA IV.

PRÆCO, DICÆOPOLIS, CHORVS.

PR. **A**vdite populi, congios more patrio
 Ebibite sub tubæ sonum: qui congium
 Ebiberit, primus Ctesiphontis utrem auferet.

DI. O pueri, ô mulieres, non audivistis hoc?
 Quid agitis? non audivistis præconem? agē

Lixate, assate, vertite, detrahite à veru
 Lepores nunc illico: corollas neſcite.

Verua tu affer mihi ut figam turdos, puer. *Strophe.*

CH. **M**irror tuam prudentiam,
 Conviviiq̃ue gratiam,

Heic instituti, amice.

DI. Quid si meas aviculas

Assas videre detur?

CH. Et te hoc bene dicere arbitror.

DI. Exuscita focum igne.

CH. Audin' verba culinaria:

Vt ſcitè, ut cœnatoriè

Inſerviat ſibi ipſe?

ACTVS IV. SCENA V.

AGRICOLA, DICÆOPOLIS, CHORVS.

V. **A**mi miſero! DI. proh Hercules! quis hic?
 Agr. Homo miſer. DI. in teipſummet hoc di-
 ctum puta.

Ag. O cariſſime, quia ſoli tibi ſunt fœdera,
 Metire aliquid pacis mihi in quinquennium.

Dic. Quid accidit mali? Agr. amiſſo boum jugo

Δ 1. Πόθεν γ' ; ΓΕ. Δὸτ' Φυλῆς ἔλαβον οἱ Βοιάδοι.
 Δ 1. Ὡς τρεσκακοδύμιον! εἴ τα λυκὸν ἀμύχης;
 ΓΕ. Καὶ ταῦτα μῆτις τοῖν Δί' ὥστε μ' ἐτρεφέτην
 Ἐν παπυβόλοις. Δ 1. εἴ τα νύκτ' ἔδεδ;
 ΓΕ. Ἀ πόττωλα πῶς φθαλμῶν δακρύων τῶ βόε.
 Α' Μ' εἴ πη κήδ' Διοκράτη Φυλασίε,
 Τ' πάλη-φον Εἰρήνῃ μὲ τῶ φθαλμῶ ταύ.
 Δ 1. Α' Μ' ὡσπότηρ, ἔθνη στυγνὰ τυχεύω.
 ΓΕ. Ἰ' θ' ἀνθρώπων σ', ὡς πῶς κομίσωμαι τῶ βόε.
 Δ 1. Οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ κλέεσθαι τὸς Πιττάλκ.
 ΓΕ. Σὺ δ' ἄλλὰ μοι σαλῆσθαι Εἰρήνης ἔνα.
 Εἰς τ' καλαμίσκον ἐν σάλας ἐν τῶτονί.
 Δ 1. Οὐδ' ἂν σελιδικήξῃς· ἀλλ' ἀπὼν οἰμαζέποι.
 ΓΕ. Οἱμοι κακοδύμιον, τὴν χειρὸν βεῖ.

Δίονι

ΑΝΤΙΣΤΟΦΗ.

ΧΟ. Ἀνὴρ ἀνθρώπων πῦρ
 Σποδῶσιν ἡδὺ· καὶ ἔοικον
 ἐδὲν μεταδόσθιν.

Δ 1. Καταχρῆσθαι τὸ χορδῆς τὸ μέλι.
 Τὰς σπηλίας σάδευε.

ΧΟ. Ἡ κῆσας ὀρθασμάτων;

Δ 1. Ὅπως τὰ γυμνάσια.

ΧΟ. Ἀ ποικίλους λιμῶν μετ' ἡ

Τὰς γείτονας, κτίστητε τὴν

Φωνὴν τοιαύτα λάσκων.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Δ'. ΣΚΗΝΗ Ε'.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Δ 1. Ὅπως ταῦτα, καλῶς ξανθίζετε.

ΠΑ. Δικαιοπόλι. Δ 1. τίς ἐστίς; τίς ἐστίς;

ΠΑ. Επεμύνη τίς σοινυμφίος ταυτὶ χρεῖα.

Εκ τῶν γάμων. Δ 1. καὶ ποῦ τῶν ὡς περὶ αὐτῶν.

ΠΑ. Εκλείνει δ' ἐν χρεῖα σὺν κρεῶν χάριν,

ἢ καὶ μὴ σεαυτοῦτ', ἀλλὰ βίβησιν ἡμῶν,

Εἰς τ' ἀλάσσεθαι κύνεον Εἰρήνης ἔνα.

Δ 1. Ἀ πόφωρ, δὸτ' ὅσοι τὰ κρέα· καὶ μὴ μοι δίδω.

Ὡς ἐκ ἂν ἐν χρεῖα μετ' ἡμῶν δραχμῶν.

Α' Μ' αὐτῇ, τίς ὅστις; ΠΑ. Ἡ νυμφεύτρια.

Δ 1. Πᾶσι τ' ὡς μὴ τίς σοι κλέει μόνον.

Δ 1. Φίσι

Miserè affligor. *DI.* quis ademit? *AG.* è Phylâ modò
 Borotii abduxere. *DI.* ô te ter miserum! agè
 Verò, an tu propter hanc miseriam albatu es?
AG. Et hi quidè erant, qui me nutribant, per Iovem,
 Omni fimo bubulo. *DIC.* & quâ re nunc indiges?
AG. Oculos elisi, dum amissos boves fleo.
 Sed si quid Dercetam curas Phylasium,
 Agè iunge oculos mihi Pace tua nunc illicet.
DI. Homo miser, ego medicinam non exerceo.
 Gratis. *AG.* fac obsecro, ut recuperem meos boves.
DI. Fieri haud potest, verùm implora tu Pittalum.
AG. Age unicam tantùm Pacis stillam mihi
 In hoc specillum instilla, quæso. *DI.* ne quidem
 Tantillum, sed abi hinc directè in malam crucem.
A G. Heu me miserum! heu atatores boves
 meos!

ANTISTROPHE.

CH. **A** Liquid vir hic commentus est,
 Quod commodum sit foederi:
 Sed nil daturus ulli est.

DI. Infunde tu mel lactibus,
 Et sepias probè assa.

CH. Audisne verborum impetus?

DI. Anguillæ assentur istæ.

CH. Tu me atque vicinos fame

Nunc enecabis, de bono hoc

Nidore garriendo.

ACTVS IV. SCENA VI.

DICÆOPOLIS, PARANYMPHVS, CHORVS.

Stare vos hæc, & probè tubefacite.

A *PA.* Dicæopoli. *DI.* quis istis est? quis istis est?

PA. Has carnes ad te mittit sponsus quispiam
 E nuptiis. *DI.* pulcrè facit istis quisquis est.

PA. Pro his iussit te sibi nunc alabastrum infundere
 Cyathum unicam Pace: ut à turba bellica
 Immunis sese cum sponsa oblectet domi.

DI. Aufer carnes, aufer: neque des eas mihi.

Nam pro mille drachmis non infunderem tibi.

Sed quæ nam hæc est? *PA.* pronuba, quæ sponsæ
 nomine

Aliquid tibi soli dicere jam necesse habet.

ΔΙ. Φέρε δὴ, τί σὺ λέγεις; ὡς γελοῖον, ὦ θεοί,
 τὸ δέημα τ' ὑμῶν· ὃ δέεται με σφόδρα,
 ὅπως ἂν οἰκῶν τὸ πάρος τ' ὑμῶν.
 Φέρε δὲ τας σπονδὰς, ἵν' αὐτὴ δῶ μόνη·
 ὅπως γινώσκῃ, τὴν πολέμῳ τ' ἐκείνῃ.
 Τ' πάλιν ὡς δὲ δεῦρο τὴν ἑλπίδα, ὡς γινώσκῃ.
 Οἶδ' ὡς ποιεῖται τῆτο; τὴν ὑμῶν φάσιν,
 ὅταν σπονδὰς καταλέγω, πῶς ποῖ.
 Νύκτωρ ἀλφείτω τὸ πάρος τ' ὑμῶν.
 Ἀπόφερε τας σπονδὰς. φέρε τίς οἱ κέρυσιν,
 ἵν' οἶνον ἐγγχεῖ λαβὼν, ἐς τοῦ χύας.
 ΧΟ. Καὶ μὴ ὁδὸν τίς τας ὁφρὺς ἀνασπᾷ,
 ὥστε πὶ δεινὸν ἀγέλαον ἐπείγεται.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Δ'. ΣΚΗΝΗ Ζ'.

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΛΑΜΑΧΟΣ, ΔΙΚΑΙΟ-
ΠΟΛΙΣ, ἕτερος ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΓ. Γ' ὦ σῶνοι καὶ μάχαι, καὶ Λάμαχοι!
 ΔΑ. Τίς ἀμφιγαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ;
 ΑΓ. Ἰέναι σ' ἐκείνου οἱ στρατηγοὶ τήμερον,
 ταχέως λαβόντα τοῦ λόχου καὶ τοῦ λόφου,
 καὶ πάλιν πρὸς νιφίμῳ τας εἰσβολὰς.
 Τ' ποῦ τὸν Χείρας δ' καὶ Χύτας αὐτοῖσι τίς
 ἔχει ληστὰς ἐμβολεῖν Βοιωτίας.
 ΔΑ. Ἰὼ στρατηγοὶ πλείονες ἢ βελτίονες!
 ΔΙ. Οὐδ' ἐγὼ μὴ ἔξιναι με μίσην ἑρτάσαι.
 Ἰὼ στρατιῶτα πολέμοιοι καὶ χαίρειν.
 ΛΑ. Οἱ μοι κεκοδείμουν! καταγέλας ἦδη σὺ με.
 ΔΙ. Βέλῃ μάχῃ Γερρόντη πεπαισμένον.
 ΛΑ. Αἰ αἰ! οἶαν οὐκ ἔχειν ἀγέλαον ἡγήλας μοι.
 ΔΙ. Αἰ αἰ! τίνα δ' αὖτ' ὁππότε πρὸς τὴν ἀγέλαον;
 ΑΓ. ΕΤ. Δικαίόπολι. ΔΙ. ἦ τίς; ΑΓ. ΕΤ. ὅτι δέπουν
 ταχέως.
 ΒΔ. Ἰὼ, τίς κέρυσιν λαβὼν, καὶ τὸ χῶ;
 Ο' τ' Διονύσιος γὰρ σ' ἱερὸς μεταπέμπεται.
 Α' μ' ἐγκνέει δέπναι κατακλιθεὶς ἀνάγει.
 Τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐξὶν παρὰ σπασμῶν,
 κλίνει, πρᾶπτει, περὶ φάλαρα, σπονδὰς,
 Στίφαινοι, μέθρον, τραγῆμα δ', αἰ πόρρω παρὰ,
 ὡς μολοῖ.

DI. Agè, tu, quid dicis? quàm ridicula, proh Deum,
 Mhæc petitio sponsæ: quòd me rogar,
 Vt saltem sponsi mentula maneat demi.
 Fer huc mihi fœdera puer, ut huic soli duim:
 Quoniam mulier est, & indigna bello: agè
 Vas unguentarium tu suppone mulier.
 Nostin' quomodo hoc utendum? dicito
 Sponsæ, si quando conscribantur milites,
 Vt hac re nos tu sponsi inungat mentulam.
 Aufer tu iterum fœdera, & urnam vinariam
 Cedo, ut capiam vinum atque infundam congiis.
CH. Sed & hic supercilliis elatis huc pedem
 Infert, quasi rem sit nunciaturus gravem.

ACTVS IV. SCENA VII.

NVNCIVS, LAMACHVS, DICÆOPO-

LIS, alter NVNCIVS.

NV. E Hò labores, pugna, lama & Lamachi!**LA.** E Quis hîc circa domum ære phaleratam stre-

pit?

NV. Proficisci te jubent duces exercitus,

Cum cristis & cohortibus hodie illicò:

Et nive testum cavere incursus hostium.

Nam sub Choas, & Chytros quidam modò retulis

Ipûs, latrones incurrere Bæorios.

LA. Vah plures, quàm meliores, militum duces!**DI.** Nonne hoc grave, ne licere antè quidem Choas

Agere? hej, militiam bellolamachaicam!

LA. Hei misero mihi, nūquid tu me ludibrio habes?**DI.** Vin' tu pugnare cum Ceryone, quattuorPinnis cristato? **LA.** ah ah, quod nuncium mihiPræco modò nunciavit! **DI.** ah ah, quis mihi

Accurrit nuncius, quidve affert huc rei?

NV. **AL.** Dicæopolis quid est? **NV.** **AL.** ad
 cenam celerite

Abi & cistam panariam fer, & choa:

Nam Liberi sacerdos te ad epulum vocat.

Sed propera, cenaturis jamdudum in morâ es.

Omnia parata sunt cætera, mensæ, tori,

Pulvini, stragula, ferra, ungoentæ sunt item

Præstò bellaria: præstò sunt meretriculæ,

S A

Panes,

ΑΛ. Φέρε δεῖξον πῶς θάρακα πολεμιστὴν εἶλον.

Δ 1. Ἐξάρει παρ' ἐθέσθαι καὶ μοι τ' ἄ.

ΑΛ. Ἐν τῷ δὲ πορὸς τοῦ πολέμου εἰς θωρήσασθαι.

Δ 1. Ἐν τῷ δὲ πορὸς τοῦ συμποτίου θωρήσασθαι.

ΑΛ. Τὰ γράμματα; ὡς παρ' ἐθέσθαι ἐν τ' ἀσπίδος.

Εἰ γὰρ δὲ ἐμαυτῷ τ' ὅλῳι οἴσω λαβάν.

Δ 1. Τὸ δέῖπνον, ὡς παρ' ἐθέσθαι ἐν τ' κίστου.

Εἰ γὰρ δὲ δοιμάτιον λαβάν ἐξέρχου.

ΑΛ. Τὴν ἀσπίδ' αἶρε, καὶ βλάβει' ὡς παρ' ἐθέσθαι.

Νίφει, βαλόμεν' ἡμίση τα' ἀσπίδα.

Δ 1. Αἶρε τὸ δέῖπνον· συμποτικά τα' ἀσπίδα.

ΠΡΟΣΩΔΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟ. Ἰ. Τί δὴ χαίροντες ὅτι στρατιᾶν.

Ὡς ἀνομοίαν ἔρχεται ὁδόν!

Τῷ μὲν πίνειν τε φανασματόν,

Σοὶ δὲ πίνωντι πορφυρά πιν.

Τῷ δὲ, καθεύδων μὲν παιδίσκης

Ὡς εἰσότητις,

Αἰνατρίδου μὲν τε τὸ δέσπαι.

ΣΤΡΟΦΗ.

Αἰνατρίδου μὲν τε τὸ δέσπαι,

Τὸν ἐνυκτοφῶν δὲ μελέων, τ' πινεῖν,

Ὡς μὲν ἀπὸ λόγῳ, κακῶς

Ἐξολέσθαι ὁ Ζεύς.

Ὅς γ' ἐμὲ τ' ἐπὶ τὴν ἄλυσαν

Ἀλώμα χερσῶν, ἀπέλυσ' ἀδελφόν.

Ὅς γ' ἐπὶ τὴν ἄλυσαν τὸν θείον

Δεῖν μὲν, ὡς ἐπὶ τὴν ἄλυσαν

Σίξασθαι ἀνέλκας ὅτι τ' ἀπέλυσ' ἐμὲ μὲν,

Ὅς κέ μιν, κατὰ μέλ-

λοντος λαβὼν αὐτὸς, κύων

Ἀρπάζασθαι φόνου.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἐν

Καὶ δὲ ἐπεὶ νυκτερινὸν ἐπὶ τὸν

Ἡ παλὼν γὰρ οἴκαδ' ἐξ

Ἰπποκρίτου βαδίζων,

Εἴτα κατὰ ξείνους αὐ-

τ' μεθύνων τ' κεφαλῆς ὀρέσθαι,

Μαυρόμυρος ὁ δὲ λίσσον βαλεῖν

Βυλόμενος ἐν σκότῳ λάβει

Τῇ χεὶρὶ πελὸν, ἀρτίως κατὰ στήθεσιν,

Εἰ παρ-

L.A. Huc effer mihi puer loricam bellicam.
D.I. Huc effer loricam mihi puer, meum choa.
L.A. Hac ego contra hostes lorica armabor truces.
D.I. Hoc ego contra convivas armabor choë.
L.A. Puer clypeo meo alligato stragula:
 Ego integumentum ipſus capiam & mecum feram.
D.I. Puer cista panariæ cœnam alliga:
 Ego pallio accepto, jam hinc egredior domo.
L.A. Tolle clypeum tibi & accipe puer, atque abi.
 Ningit, papæ: hyberna hæc nobis negocia.
D.I. Cœnam tolle: hæc convivialia negocia.

C H O R V S.

CH. Petite hinc læto pede militiam,
 Disparem ituri mox ambo viam.
 Alter ferto redimitus bibat:
 Alter hyberna statione
 Frigeat: alter meretricem pulcram
 Complexu habeat,
 Et conterat hic membrum illud.

STROPHE.

*AN*timachum illum Pſacadis
 Verſificatorem, hominem uſque ineptum,
 Vt breviter dicam, malè
 Iuppiter ille perdat:
 Qui cùm epulum grande daret,
 Me miſerum ſivit abire impransum.
 Hunc ego aliquando videro
 Panis inopem: qui coctus &
 Iam nunc maritimus, ubi menſæ inditus,
 Quasi appulerit, & is
 Admoverit manum, canis
 Prendat, & fugam capeſſat.

ANISTROPHE.

*H*oc malum ei lux pariat.
 Alterum ei nox exeat, &
 Febricitans ubi domum
 Ex equitatione
 Se referet: mox aliquis
 Ei cerebrum comminuat Orestes,
 Mentis inops: lapidem ibi volens
 Corripere nocte cæca, olens
 Stercus rapiat, cò recens cacatum: & ir-

Ἐπαίξετε δ' ἔχων
τὸν μάραρον· κατὰ δ' ἄμαρ-
τῶν, βάλοι Κρατῖνον.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ἑ. ΣΚΗΝΗ α'.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΑΜΑΧΟΥ.

ΑΓ. **Ω**ὐ· Διῶτες οἱ κατ' οἶκον ἐστὶ Δαμάχῃ,
Ὅθονια, κρηστὴν περὶ σπυγερὰ,
Ἐξ' οἰσυνθεῖα, λαμπράδην ἀπὸ τοῦ σφυγερῶ
Ἀνὴρ τέτρωθ' ἡ χάρις, διαπιδάων τάφρον,
καὶ τὸ σφυρὸν παλινθεῖον ὀξυκόμισον·
καὶ τὸ κεφαλὴν κατὰ γὰρ ἀπὸ λίθου πεσὼν,
καὶ Γοργὸν ὃν ὁξυφρεὶν οὐκ ἀσπίδος.
Πτῖλιν δ' ἐπὶ μέγα κομπολαυδῆς πεσόν
Περὶ τ' ἀνέτρεξι, δεινὸν ὀξυφρεὶν μέλος·
ὃν κλῖνον ὀφθαλμῶν ταύσεα τὸν σ' ἰδὼν,
ἀείτω φάσκει τῶν, ἀκίτ' εἰμ' ἐγὼ.
Τοσαῦτα λέξας, εἰς ὑδρορρόαν πεσὼν,
ἀνίσταται, καὶ ξυμπατὰ δραπέταις,
ἀνδρῶν ἐλαύνων, καὶ καταπέρχων δολοί.
Ὅθι δ' καὶ τῶν· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ἑ. ΣΚΗΝΗ β'.

ΔΑΜΑΧΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΕΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΔΑ. **Α**ὐτὰρ παπῆατά,
σπυγερὰ τὰ δὲ γὰρ κρυερά παύσεια.
τάλας ἐγὼ διόλλυμαι.

Δορὸς ὑπὸ πύλαις τυτῆς.
Ἐκείνο δ' οὐδ' ἀνὰ τὴν
οἰκίαν τὴν χρυσὴν μοι.
Δικαιόπολις δ' εἰ μ' ἴδωι πτωχὸν,
κατὰ χάριτος γὰρ εὐμαρίαν αὐτῶν.
ΔΙ. Ἀπαλῆστα,
τῶν πτωχῶν ὡς σκληρὰ καὶ Κυδωνία!
Φιλίστατον με μάλιστα, ὃ χρυσίον,
τὸ πλεονεκτήσαν καὶ πλεονεκτήσαν.
τὸν γὰρ χρῶν οὐδ' ὡς ἐκπέπικα γὰρ.

ΔΑ.Ω.

ruar, lapidem ratus
Tenere: aberrans postea
Tangat huic Cratinum.

SYSTEMA.

ACTVS V. SCENA I.

NVN C I V S L A M A C H I.

Nv. O Servuli, qui Lamachi estis in domo,
Aquam hic, aquam famuli in ollâ calefacite,
Linteola, ceratum parate, succidas
Proferte lanas, & linamenta tenera,
Ad malleolum pedis: nam ut fossam transilit,
Sude vulneratus est, pedisque malleus,
Quasi granum corticis, luxatus est viro:
Caput item, lapidi impingens, fregit pessimè,
Et Gorgona excitavit è clypeo suo.
Tum penna gloriose aviculæ grandior,
Scopulo incidens, horrendum carmen edidit:
O præclate oculus, hodie extremum te conspicio,
Mæmque lucem desero: nulla nulla sum.
Vbi hoc loenta est, in canalem illabitur.
Mox confurgit, & in fugitivos quosdam incidit.
Hos hasta impellit, & ad celerem gradum incitat.
Sed eecum adest ipse. aperi: pande ostium.

ACTVS V. SCENA II.

L A M A C H V S, D I C A E O P O L I S, C H O R V S.

L A. A Trapatrà,

Gravia, misera, rigida patior:

Perii, interii, occidi miser,

Percussus hostis lancea.

Hæc hæc lamentabilis,

Et erit mihi plorabilis.

Nam si Dicæopolis nescium viderit,

Meo insultabit lætus infortunio.

D I. A t a l a t r a t â,

Ut duxæ sunt papillæ, ut sunt Cydoniæ!

O aureæ puellæ date mihi suavium,

Et moriunculas, & labra labris jungite:

Nam primus omnium ego chea nunc ebibi.

L A. O

ΔΑ. Ω^ς συμφορὰ τέλειαν ἤρ' ἐμὴν κελῶν!
Γ'ὼ ἰὼ τραυματίων ἐπιφύων!

ΔΙ. Ἰὴ, ἰὴ, ὦ χαῖρε Λαμψάχιστον.

ΔΑ. Στυγερὸς ἐγὼ! ΔΙ. μυχρὸς ἐγὼ!

ΔΑ. Τί με σὺ κινεῖς; ΔΙ. τί με σὺ δάκηεις;

ΔΑ. Τάλας ἐγὼ τ' ἐν μάχῃ

Νυνὺ ξυμβολῆς βαρείας.

ΔΙ. Τοῖς Χωσὶ γάρ τις ξυμβολὰς ἐπαγγέλλεται.

ΔΑ. Γ'ὼ ἰὼ! Παιὰ Παιὰ!

ΔΙ. Ἀ'λλ' ἤδη νυνὶ τήμερον Παιάντα

ΚΑ. Λάβειτέ με, λάβειτέ τὴ σκέλεος παπὰν,

Περσλάβειτέ μ' ὡ φίλοι.

ΔΙ. Ε' μὲ δέ γε σφὼ πῦρ πῶς ἀμφω μέσας,

Περσλάβειτέ μ' ὡ φίλοι.

ΔΑ. Γ'λιγίῳ κάρα λήθω πηληγυῖρος,

Καὶ σκοποδινίῳ.

ΔΙ. Καὶ γὰρ καθεύδειν βέλομαι, καὶ εὖνομαι,

Καὶ σκοποδινίῳ.

ΔΑ. Θύραξέ μ' ἔξενέγκωτ' ἐς τ' Πιπάλκ,

Παιωνίαν τ' χερσίν.

ΔΙ. Ω^ς δὴν κραταί μ' ἐκφέρειτε. πῶς ἐν ὁ βασιλεύς.

Α' πόδωτέ μοι τ' ἄσκον.

ΔΑ. Δόχη τίς ἐμπέπηγέ μοι δ' ὅς εἰαν ὁ ὕρτα.

ΔΙ. Ὅρατε πητὸν κενόν; Τίωελλα κελλίνικος.

ΧΟ. Τίωελλα δ' ὦτ', εἴ περ κελεῖς, πρέσβυ, Κελλίνικος.

ΔΙ. Καὶ πόδωτ' ἄκρα τον ἐσχέας ἀμυστὶν ἐξέλαψα.

ΧΟ. Τίωελλα νυνὺ ὦ ἀχλὺάδα χάρε λαζάν τ' ἄσκον.

ΔΙ. Ε' πῶδε νυνὺ ἄδοντες, ὦ Τίωελλα κελλίνικος.

ΧΟ. Α' ἄλλ' ἐφ' ἡμέτετα σιῶ χάρεν.

Τίωελλα κελλίνικος ἄ-

δοντῆς σι, καὶ τ' ἄσκον.

ΑΧΑΡΝΕΩΝ ΤΕΛΟΣ.

ΛΑ. O miseras ærumnarum istarum miseriae!

Ehei, ehei, vulnera excruciantia!

ΔΙ. Ehodùm, salvus sies Lamachippium.

ΛΑ. Ah me miserum! *ΔΙ.* ah me perditum!

ΛΑ. Ludísne me? *ΔΙ.* mordésne me?

ΛΑ. Miser ego propter prælii

Conflctum inauspicatum!

ΔΙ. Quippe Choibus faciebat quidam symbolas.

ΛΑ. Eheu, Ehei! Πᾶν, Πᾶν!

ΔΙ. At hodie nunc haud celebrantur Πᾶνια:

ΛΑ. Prehendite,prehendite crus meum: παῖ

O amici prendite.

ΔΙ. At vos mihi mediam puellæ mentulam,

O amicæ prendite.

ΛΑ. Caput percussus agor vertigine: tenebræ

Ante oculos natant.

ΔΙ. Et ego dormituro, & prurio: quia tenebræ

Ante oculos natant.

ΛΑ. Efferte me foras, in ædes Pittali,

Πᾶνιis sequelis.

ΔΙ. Ad iudices me efferte. ubinam est rex Choum?

Date Ctesiphontis utrem.

ΛΑ. Per ossa quædam lancea hostilis mihi involavit.

ΔΙ. Videtin' poculum hoc vacuum? Tenella egregia

victrix.

CH. Tenella sanè, si vocas, senex egregia victrix.

ΔΙ. Et insuper meracum infudi, & hianti ore ingur-

gitavi.

CH. Teaela, nunc age generosè, utrem cape & recede.

ΔΙ. Sequimini me cantantes, ò Tenella egregia victrix.

CH. Tui sequemur gratiæ:

Tenella victrix inclytam

Cantabimuste, & utrem.

FINIS ACHARNENSIVM.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Σφήκες.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΔΕ ΣΤΑΝ.

Φιλῶντα δικάζειν πατέρα, παῖς εἰς αὐτὸν ἄγεται,
 Αὐτὸς ἐφύλαξεν ἑνὸν οἶκόν τε, ὃ ὅπως
 Μὴ λαοθάλη, καὶ δὲ ὄξιν, διατρίβοντον.
 Οἷ δ' ἀντιμάχεται πάντι τρώει καὶ μηχανῇ.
 Εἴθ' οἱ σωήδης καὶ γέροντος, λεγούμενος
 Σφήκες, παρεγίνοντο, βοηθῶντες σφίδρα,
 Ἐπὶ τῷ δαμάσθῳ κένον ἵεναι ποί
 Φρονῶντες ἰκάνον. ὃ γ' ἔρεον θεοῦ μύθος
 Συμπίπτει ἑνὸν διαδικάζει καὶ ἱερωῖ.
 Ἐπει τὸ δικάζειν κέκριεν ἐκ πάντος τρώει.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Σωκράτης, οἰκέτης.

Θεσμοφύτης.

Ξανθίας, οἰκέτης. Οἰκέται.

Κατήγορος.

Βέλκυλέων.

Κύων Κυδαυλαγός.

Φιλοκλέων.

Θεράπων Φιλοκλέωνος.

Χορὸς γέροντων Σφηκῶν.

Ἀρβύπυλις γυνὴ.

Παῖδες.

Εὐερίπιδης.

Κῆρυξ.

Ἐπεὶ κατήγορος.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ, οἰκέται.

Ὅστις π' ἀπάξῃ, ὃ κακὸς αἰμὼν Ξανθίας
 ΞΑ. Φυλακὴν κατὰ δὴν νεκροῦ κλέωνος
 σκευή.

ΣΩ. Κακὸν ἄρα ἡ πλὴν αἰσῶν π' αὐτοῦ φέρεται
 μέγα.

Ἀρ' οὐδὲ γ' ὅτι φυλάκων φυλάττουσι;

ΞΑ. Οἶδ'. ἀλλ' ὅτι θυμὸς σμικρὸς ὑπομεμνημένος.

ΣΩ. Σὺ δ' αὖ παρὰ κινδυνὸν. ἐπεὶ καὶ αὐτὸς γ' ἐμὲ

κατὰ τῶν λόγων ἦδη τί κατὰ χεῖρας γλυκύ.

ΞΑ. Ἀλλ' ἡ παρὰ φρονεῖς ἐπὶ ἡ κορυδαυτῶν.

ΣΩ. Οὐκ' ἀλλ' ὅπως μ' ἐχ' τις ἐκ Σαβάζιου.

ΞΑ. Τὸν αὖτ' ἀρ' ἐμοὶ βυκολαῖς Σαβάζιον.

Καὶ μὴ γὰρ ἀρτίως τίς ἐπεσχετὸν ὅστις.

Μῆδης

ARISTOPHANIS

Vespæ,

Ex versione Q. Sept. Florentis Christiani.

ARGUMENTUM.

V ecerem parentem natus addictum foro
 E liminare dum vetat, servis dedit
 S ervandum: at illum vindicare aculeis
 P arant seniles Vespæ. utrinque ardent manus:
 A nimos sed acres lingua flexit; & senex
 E vicit ut jus diceret saltem domi.

PERSONÆ DRAMATIS.

Sosias servus.

Xanthias servus.

Bdelycleon, filius senis.

Philocleon, senex.

Chorus senum Crabronum.

Pueri.

Præco.

Thesmopheta.

Accusator.

Canis Cydathenæus.

Servus Philocleonis.

Artopola, mulier.

Euripides.

Alius accusator.

SOSIAS, XANTHIAS, servi.

Miserande Xanthia, ecquod hinc malum
 ancillas [pateris?]

XA. Dissolvere hujus noctis excubias
 paro.

SO. Malum lateribus græde debebas tuis.

Sed scisne qualem nos tuentur belluam?

XA. Scio: at cupido pasculi somni premit.

SO. Protenderis tu peris in periculum.

Nempe his ocellis dulce quid suffunditur.

XA. At certò es aut cecritus, aut oblucinans.

SO. Minimè: sopor me incessit ex Sabazio [Baccho.]

XA. Mecum ergo eundem tu colis Sabum patrem:

Nam dormienti jammodò & Medus mihi

Obmi-

Μηδὲς τις δὴ πα' βλεφάρων σκῆτης ὕπνος.
 Καὶ δὴ τ' ἄναρ θαυμαστὸν εἶδον ἀρτίαις.
 ΣΩ. Κάγω γ' ἀληθῶς εἶδ' ἐξ ἀπώπτε.
 Α' τὰρ συ' λέξον περὶ περὶ. ΞΑ. ἐδόκω αἰετὸν
 Καταπλάμνεν ἐς τ' ἀρρεθρὸν μέγα φάνυ
 Ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυχιν ἀσπίδα,
 Φέρεν δὴ χαλκὸν ἀνέκας ἐς τ' ἐρεχθόν.
 Κάπτετα ταύτην δορυβαλεῖν Κλεόνυκτον.
 ΣΩ. Οὐδὲν ἄρα Γεῖρε διαφέρει Κλεόνυκτος.
 Πῶς δὴ προστρέψῃς τοῖσι συμποτικῇς λέγων,
 Ο', πταίτο θεῖον ἐν τε γῆ καὶ ἑρανοῖς,
 Καὶ τῇ θαλάττῃ γ' ἀπέβαλε τ' ἀσπίδα.
 ΞΑ. Οἱ μοι! τί δὴ τα' μοι κακὸν ἡγήσῃς;
 Γδόν π τοῖς πεν ἀπώπτεον. ΣΩ. μὴ φροντίστῃς.
 Οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινὸν, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ.
 ΞΑ. Δεινὸν γὰρ αὖτ' εἰς ἀνθρώπος δορυβαλὸν δολαί.
 Α' τὰρ συ' τὸ σὸν συλέξον. ΣΩ. ἀλλ' ἐστὶ μέγα.
 Περί τ' ὠλέας γάρ οἱ τ' σκάφους ὄλεα.
 ΞΑ. Λέγε νυδάνυσας π, τ' πρὸ πιν τῷ φράγματι.
 ΣΩ. Ἐδοξε μοι περὶ περὶ ὕπνον ἐν τῇ Πυλῇ
 Ἐκκλῆσιάζειν περὶ αἰατὰ συληθῆναι,
 Βακτηρίας ἔχοντα, καὶ τριβάνια.
 Κάπτετα τέ τοις τοῖς περὶ αἰατοῖσι μετ' ὅκει
 Δημηγορεῖν φάλαγγα πανδοκλήτρια,
 Ἐχουσα φωνὴν ἐμπερισηφῆς υἱός.
 ΞΑ. Αἰετοῖ. ΣΩ. τί ὅτι; ΞΑ. παῦς παῦς, μὴ λέγε.
 Ο' ζεὶ κάκιστον τοιούτων κέρσης σαπρῶς.
 ΣΩ. Εἴθ' ἢ μαρὰ φάλαγγ' ἔχουσα περὶ τάνω,
 Ἰστὶ βόειον δημόν. ΞΑ. οἱ μοι δειλάτοις,
 Τὸν δημόν ἢ μὲν βέλεται δῖον ἀνδρῶν.
 ΣΩ. Ε' δόκει δέ μοι Θεῶρος αὐτ' πλῆστον
 Χαμαὶ καὶ θῆκε, πλὴν κεφαλῇς κόρακος ἔχον.
 Εἴτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρὸς με, τραυλίστας.
 Ο' λῆς, Θεῶρος τ' κεφαλῇς κόρακος ἔχον.
 ΞΑ. Ο' θῆκε γὰρ τὸν τ' Ἀλκιβιάδης, τραυλίστην.
 ΣΩ. Οἴκωυ ἐπεὶ ἀλλόκοτον, ὁ Θεῶρος κόρακος
 Γενόμενος. ΞΑ. ἤκεις, ἀλλ' ἄριστον. ΣΩ. πῶς; ΞΑ. πῶς;
 Α' νῆαρος ἦν, εἴτ' ἐλθὼν τ' ἐλθὼν κόρακος.
 Οἴκωυ ἐπαρτὲς τὸ τοῦ ξυμβάλεται, ὅτι
 Ἀρτεῖς ἀφ' ἡμῶν, ἐς κόρακος οἰχίσθη.

Obmilitavit lassa somnus lumina:

Mitumque prorsus somnium aspexi modò.

SO. Etiam ipse vidi quale nunquam videram.

At tu prior dic. XA. visa grandis admodum

Aquila volatu præpeti forum petens

Gravem ære clypeum rapere aduncis unguibus,

Raptumque in æthram ferre sublimem procul:

Sed quem deinde abjecerit Cleonymus.

SO. Parem ergo gripho censeas Cleonymum.

Nam quæstio isthæc digna convivis erit,

Vnam atque eandem belluam esse quæ in mari

Cœloque terraque abiecit scutum fugax.

XA. Hei mi, timor me incessit ut ne quid mali

Apportet hoc insomnium. SO. At jam per deos,

Securus esto: nil mali hinc portenditur.

XA. An non grave istud, arma cum vir projicit?

Tuum ipse jam nunc somniū insequere. SO. maximum:

Vt quod sit urbis nave de tota Atticæ.

XA. Age nunc ab ipsa rem carina perfice.

SO. Mihi visa primum est, circiter somnum, in Phryce

Pecudum sedentium frequens conventio

Cum scipione pallium gerentium.

In quibus habebat, ut videbatur mihi,

Omnirapa Pristis concionem bellua,

Quæ vocem obefæ [inuistæ] sedebat in modum suis,

XA. Fæx. SO. quid est? XA. narrare plura desine.

Hoc somnium putorem olet cori malum.

SO. Ac tetra Pristis illa, tum trutinam tenens,

Ad hancce volgus [seu] lexigebat bubulum.

XA. Hei mi ille populum credo nobis dividet.

SO. Dein Theorus propter hanc humilis sedens

Visus Coracis [corvi] est habere atrum caput.

Tunc Alcibiades in fit ore blæfulo:

Vides, Theolus ut Colacis habet caput?

XA. Euge Alcibiadis, ista blæsa recta sunt.

SO. Non simile moniti est istud, ut corvus fiet

Factus Theorus? XA. Quin bonum est. SO. Quare?

XA. Rogas?

Corvum repente fieri, homo antè qui fuit?

Vt certa res sit, quamque conjicias facul,

Corvos adire istum, quem in altum eveximus.

SO. Operam

SO. Operam duobus nunc tuam haud obolis locem,
Quam sic apertè delicis infornia.

XA. Nunc sensum age istis offeram spectantibus:

Sed pramonebo pauca quædam primitus:

Grande atque magnum ut ne quid expectent nimis:

Nec risum ineptum, siue Megareses jocos:

Nec servi habemus vel nuces ex sportula,

Quas cogitemus jácere spectatoribus,

Nec Herculem, ampla cœna quem fefellerit:

Euripides nec rursus infamabitur:

Nec si superbè fors Cleonis splendeat,

Hominem interemas ut moret poculum.

Sed frugi habemus & bonum dîcterium

Virtute vestrà non quidem concinnius:

Melius ineptâ [scurrili] sed atmen comediâ.

Nam qui superna dormit in cœnaculo,

Gravis atque magnus iste homo, est nobis herus:

Senemque custodite nos jussit patrem,

Coërcitum intus, ne foras eliminet.

Ægrotat hic mirabilem morbum pater:

Nec est ut ullus hunc scopum collineet,

Nisi admonemus; quisque conjiat licet.

Eum Pronapi natus ille Améinias

Amare dicit aleam; sed nil ait.

SO. Nempe ipse morbum de suo istum conjiat.

XA. Minimè: sed hoc *amare*, principium est mali:

At alter iste Dercylo inquit Sosias,

Amare vini potionem. SO. Nihil minus:

Morbus per homines iste grassatur probos.

XA. Nicostratus sed autumat Scambonides

Sacrorum amantem aut hospitum esse forsitan.

SO. Haud per canem, ô Nicostrate, est Philoxenus:

Seortum exolerem cum sit hic Philoxenus.

XA. Nugas blatis, nec potestis assequi.

At nunc tacere sultis, illud noscere.

Nam quo laborat morbo herus, nunc eloquar:

Celebrat tribunal & forum quantum pote:

Tum judicandi amore flagrat, ac gemit

Si prima judex non premit, subsellia:

Noctuque somni ne quidem ciccum videt:

Si fortè connivere cepit, at volat

Huc animus usque, & totus est ad clepsydram :
 Tantum tenendo calculo assuefactus est
 Digitos ut excitatus hos tres contrahat
 Ceu rus acerra imponat in novilunio.
 Si fortè scripta vidit ad quasdam fores
 Hæc verba, Bellus Pyrilampis vicus est;
 Tum pro suo addet more; bellus fiseus est.
 Atque gallum qui canebat vespere
 Argento ab ipsis esse corruptum reis;
 Ut exciter se seriùs quàm usus velit.
 Cœnatus alta voce poscit baxeas,
 Illucque pergit: atque cùm nondum expetit
 Multum ante manè, dormit, & pilæ hæsitat,
 Ut concha petra, damnat omnes lineâ
 Longâ severus: intrat ut tenax apis,
 Penitusque cerâ sublitos unguis refert.
 Nève ad ferendas calculus sententias
 Desit, datinctus operam alundo littori.
 His gaudet ille: si admones, impensius
 Iudicia celebrat. itaque custodimus hunc,
 Serisque vinctum claudimus, ne huc exeât.
 Nam morbus hujus graviter angit filium.
 Primum ergo dictis allocutus mollibus,
 Suadebat abstinere trito pallio,
 Neque egredi: ac non persuasit; quin eum
 Lavitque purgavitque: Corybantum sacra
 Patrare coepit: ille tympanum tenens
 Ut judicaret, illicò ad forum venit.
 Vbi his initiis is nehilum proficit,
 Agisam adusque venit: hunc secum accipit,
 Noctūque fano imponit Æsculapii:
 Quam visus ecce est nocte pro foribus fori.
 Atque inde, quamvis duceremus nuspian,
 Nos per foramina & per implavium adium
 Fefellit omnes: ipox hieus, ostia, &
 Pertulapianis omaia conspivimus.
 At ille palos parieti affigens, statim
 Levis exsilit, se proripitque ut gracculus.
 Hinc universum cassibus triclinium
 Præsentum habemus; sicque servamus senem.
 Ac nomen hujus est senis Philocleon

Ναὶ μὰ Δία· τὸ δ' ἤϊ γε πρὶ, Βδελυκίαν,
ἔχον τῶπως ὀφρυαῖς μοσιμακυσίνης.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΣΩΣΙΑΣ,
ΟΙΚΕΤΑΙ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ΒΔ. Ξανθία, ἢ Σωσία· καθύστε;

ΞΑ. Οἱ μοι! ΣΩ. τί βε; ΞΑ. Βδελυκίαν ἀνίστα.

ΒΔ. Οὐ φειδραμείτε σφονταχίως δούρ' ἀπέρει;

Ο' γὰρ πατὴρ εἰς τ' ἱππὸν εἰστέλλυθε.

Καὶ μισπολεῖ τις ὅς τις καταδεδυκός, ἀλλ' ἄρξ,

Κατὰ τ' ὅπως τὸ τῆμ' ὅπως μὴ κ' ὀύσῃ.

Σὺ δ' ἐπὶ τῇ θυρᾷ προσκίλισον. Οἱ. ταῦτ' ὦ δέσποτα

Ἀναξ Πόσδων! τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπηνη φεφεί;

Οὗτος τις εἰ σύ; ΦΙ. καπνός· ἔγωγ' ἔδωκα μα-

ΒΔ. Καπνός; φάρ' ἴδω τίνας ξύλεσσύ. ΦΙ. σκύνε.

ΒΔ. Νῆ· Δι' ὅσων γ' ὄντι δριμύτατος καπνῶν.

Ἀτὰρ ἐκ τοῦ ῥήσος γα; αὐδ' ἡ τιλκία;

Δύς ἀέλιον· φέρ' ἐσταναθῶ σοι καὶ ξύλον.

Ἐταῦθα νυνὶ ζήτῃ τίν' ἄλλω μηχανίῳ.

Ἀτὰρ ἀθλιός γ' εἰμ', ὡς ἑτέρους ὁδεῖς ἀνὴρ,

Ο' ὅπως πατὴρς νυνὶ καπνὶς κακλήσομαι.

Οἱ. Πά, τίω θύρεν ὄντ'. σπείζε νυνὶ σφίδρα,

Εὐ κἀνδρικῶς· καὶ γὰρ ἐνταῦθ' ἔρχομαι

Καὶ τ' κατὰ κλείδος ὀπιμαλῶ, καὶ τῶ μοχλῶ,

Φόλατῃς δ' ὅπως μὴ τ' βάλαον ἐντράξῃ.

ΦΙ. Τί δ' ἔρασετ'; ἐκ ἐμφρήσετ'; ὦ μαρτυράτε,

Δίχασον τί μ' ἀλλ' ἐμφόβῃς· Δεχνοπότιδης.

ΒΔ. Σὺ δ' ἐπεὶ ἐαίως ἀνέρεος. ὁ γὰρ θεὸς

Μαντλομύθῳ μ' ἔρχοσιν ἐν Δελφοῖς ποτε,

Ο' ταν' τις ἐμφύγῃ μ' ὀλοσκαλῶμαι τότε.

ΦΙ. Ἀ' πολλὸν ὀλοσκαλῶμαι, τ' μαντιύμεστές!

Γ' θ' ἀνέβωλ' σ' ἐκφρέ με, καὶ διαρράχῳ.

Οἱ. Μὰ τ' Ποσδῶ Φιλοκλέων· κείδ' ποτ' ἐγώ.

ΦΙ. Διατρώξομαι πίνω γ' ὅδ' ἔκ το δίκτυον.

ΒΔ. Ἀλλ' ἐκέρχῃς ἰδόντας. ΦΙ. οἱ μοι δειλίμοι!

Πῶς ἀν' σ' ὀλοσκαλῶμαι; αὐδ'; δότε ξίφος

Ο' πῶς τάχως, ἢ σπινάκιον πικτικόν.

ΒΔ. Ἀνδρῶπος ἔσθ' ἄλλ' αὖ τί δ' ἐρᾷς κακόν.

ΦΙ. Μὰ τ' Δι' ἔδῃτ'. ἀλλ' ὀλοσκάδ' ἐβόλωμαι

Τοῖσιν ἄλλων αὐτοῖσι πῆς κακῆλίκος.

Sed filio illi nomen est Bdelycleon,
Mores habenti caperofrontipervicos.

BDELYCLEON, XANTHIAS, SOSIAS,
SERVI, PHILOCLEON.

BDE. O Xanthia, atque Sofia! obdormiscitis?
XAN. Hei mi! SO. quid est? XAN. exsurgit en
Bdelycleon.

BDE. Non hucce curret alter ex vobis citò?
Ingressus est, ut suspicor, furnum pater:
Ruspatur illic quisquis obrepit. vide
Ne per foramen forsitan solii exeat.

Tu janua autem incumbe. SER. Siccine est here?
Prò Confe Rex! quid instrepat fumarium?
Eho quis es tu? PH. fumus egressum aucupo.

BDE. Fumisne? ligni cuius est? PH. ficulnei.
BDE. Sanè omnium qui fumus est acerrimus.

Intròne abibis? alueum hunc cedò mihi.
Regredere, da lignum quod imponam super.
Aliam hic require, si potes, solertiam.

Nullus tamen me vivit infelicio:
Mihi quippe fumus esse dicitur parei.

SER. Occlude tu puer fores, validus preme
Benè fortiterque: ego huc statim concessero.

Seram atque vectim diligenter inspicere,
Ne pessulorum claustra possit rodere.
PH. Quid ò scelesti audebitis? quin me mittite,
Ut iudicem, aut fugiet reus Dracontides.

BDE. Non fiet, etsi sit grave hoc tibi, nam deus
Mihi sciscitanti oraculum Delphis dedit
Fore ut alicujus è fuga mortem oppetam.

PH. Vertunce Apollo, diritatem oraculi!
At me effer oro. sin, necesse est rumpier.

SER. Per Neptunum, ò Philocleo, hoc fieri nequit.
PH. Rete istud ergo mordicus corrosero.

BDE. Edentulus ne? PH. misellum! quo cedò,
Iam te necare possem pacto? ocyus
Ensem aut tabellam ferte damnatoriam.

BD. Homo iste quoddam grande molitur malum.

PHIL. Minimè, Iovem ipsum restor; ac tantum ve-

lim

Venum dare ipsis insimul cantheriis

T

Dedu-

Νυμνία γὰρ ὄν. ΒΔ. ἔκου καὶ ἐγὼ
 Αὐτὸν ἀποδείξιμι δῆτ' ἄν. ΦΙ. ἔχ' ὡς περ ἐγώ.
 ΒΔ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀμφὸν! ἀλλὰ τ' ὄνον ἔξαχα.
 ΟΙ. Οἶαν περ φασὶν καθεύδειν ὡς ἐρεσσι καὶ,
 Ἦνα θάπτον ἐν τέμνῃ; ΒΔ. ἀλλ' ἐκ' ἐσπάζεν.
 Ταύτη γ' ἐγὼ γὰρ ἠδ' ὁμῶς περὶ αὐτῆς.
 Α'λλ' εἰπὼν μοι τ' ὄνον ὅζον δόκω.
 Οὔπως ἀνὸ γέρον μὴ ὅ παρὰ κῆρ πάλιν.
 Κάνθων, τί κλαίεις; ὅτι περ φασὶν τῇ μερον;
 Βάζεις θάπτον. τί σίνεις; εἰ μὴ φέρες
 Οὐλοῖα πνῶ γ'. ΟΙ. ἀλλὰ γὰρ μὰ Δία φέρεε
 Κάτω γὰρ ταυτὶ πν' ὑποδεδυκότα.
 ΒΔ. Ποῖον φέρ' ἴδωμαι. ΟΙ. ταυτὶ. ΒΔ. ταυτὶ τί λέω;
 Τίς ἔστι ποτ' ἀνδρῶν ἐπὶ τόν; ΦΙ. Οὐπὸς νῆ Δία.
 ΒΔ. Οὐπὸς σὺ ποδαπός; ΦΙ. Ἰ' δοκὸς δὲ Δρασποῖς.
 ΒΔ. Οὐπὸς καὶ τ' Δί' ἐπ' χειρῶν γ' ἔσθ.
 Ὑφείλεθ θάπτον αὐτόν. ὦ μισροῦτά τους,
 Ἦν' ὑποδεδυκέν. ὡς' εἰς γ' ἰσθ' ἀλλήλῃ.
 Οἱ μοῖότατος κλητῆρος ἐγὼ πωλῶ.
 ΦΙ. Εἰ μὴ μ' ἐχέσθ' ἥσυχον, μαχέμεθα.
 ΒΔ. Περὶ τῆ μάχης νῶν δῆται; ΦΙ. περὶ ὅς σιᾶς.
 ΒΔ. Πονηρὸς εἰ πόρρω τέχνης καὶ παρὰ βόλος.
 ΦΙ. Εγὼ πονηρὸς; ἐ μὰ Δί', ἀλλ' ἐκ' οἶδα σὺ
 Νυῦ μ' ὄντ' ἄριστον, ἀλλ' ἴσως ὅτι φάγης
 Ὑποδεδυκέν γέροντος ἡλιαστῆος.
 ΒΔ. Ὡς τ' ὄνον, καὶ στυγέας τ' οἰκίαν.
 ΦΙ. Ὡς ξυδικασαί, καὶ Κλέων ἀμύβαν.
 ΒΔ. Ἐνδὸν κέκεχαθι τ' θύρας κλεισιούσης.
 Ὡς τὸ σὺ πολλὰς τῶν λίθων πρὸς τ' θύραν,
 Καὶ τῇ δοκῇ περὶ τοὺς δόλκον εἰς τ' μοχλῶν,
 Καὶ τῇ δοκῇ περὶ τοὺς δόλκον εἰς τ' μοχλῶν,
 Αἰνίστας τί περὶ σκυλῆς γ'. ΣΩ. ὦ μοι δειλάτος!
 Πόθεν ποτ' ἐμπέπικα μοι τῇ βάλον;
 ΕΛ. Ἰσως ἀνέθεν μὲς ἐνέβαλες σὺ ποθέν.
 ΣΩ. Μὲς ἐ μὰ Δί', ἀλλ' ὑποδεδυκέν πρὸς πρὸς,
 Ὡς τὸ τῶν κεραιῶν, ἡλιαστῆος ὁρφίας.
 ΕΛ. Οἱ μοι κεραιῶν, σπυρθὸς ἀνὴρ γίγνεσθαι.
 Ἐκπῆσθαι. πρὸς πρὸς μοι τὸ δίκτυον;
 ΣΩ, σὺ, πάλιν σὺ, γὰρ Δί' ἢ μοι κρεῖττον λέω

Deductum asellum; nam nova est luna. **Bd.** atqui ego
 Venum dabo ipsum. **Ph.** non quidem quanti darem.
Bd. Quin melius. at tu, verna, asellum protrahe.
Se. Qualem ille fingens nempe prae-textum dedit,
 Sperans remitti! **Bd.** sed nihil traxit tamen:
 Adeo hunc sagaci nare persensi dolum.
 Sed istum asellum ingressus educam, ut senex
 Ne possit iste rursus oequiniscere.
 O mule, quid fies? an quod hac ductus die
 Vanibis? i nunc oeyus, cur ejulas
 Si non Vlysses post vehes? **Se.** at per Iovem
 Fertece quendam hunc subitus irreptitium.
Bd. Fac videam, ubi ille? **Se.** non vides? **Bd.** quid hoc
 novi est?

Age fare qui sis o homo. **Ph.** Nemo per Iovem.
Bd. Nemo ille cuias? **Ph.** Ithacus ex Fugacia.
Bd. At per Iovem ipse faxo nullus gaudeas.
 Tu subtrahe illum protinam: hem nequissimus
 Quo clam subivit? nempe subrumum putes
 Pullum esse asellæ, quæ viator invehit.
Ph. Ni me quietum mittitis, pugnabimus.
Bd. Quæ causa pugnae? **Ph.** asini umbra, causa maxi-
 ma.

Bd. Nequam, improbusque es præter artem callidus.
Ph. Mên improbum esse? tunc solus nescias
 Nunc me bonum esse? at noveris si forte edas
 Sumen forensis pingue quod dederit senex.
Bd. Agas tu asellum; tu domite contine.
Ph. O cum Cleone iudices succurrite.
Bd. Quantum poter clama intus occlusa fore.
 Tu saxa verò trude multa ad ostium:
 Immitte clavam in pessuli repagulum;
 Addensque tigno grandius mortarium,
 Advolve cum labore. **So.** me miserum quid est?
 Vnde iste glebæ decide rudusculus?
Xa. Mus forsitan aliquis è stega alta miserit.
So. Haud ullus est mus per Iovem, sed imbrices
 Subfedit iste regularis arbiter.
Xa. Hei mi misello! en factus hic passerculus
 Homo avolabit. rete quis dabit mihi?
 Sus, apage, rursus, quam velim servarier

Τηρεῖν σικόνιον, ἀντι τὸ τυττὸ πατρὸς.
 ΣΩ. Ἀ' γὰρ νῦν ἐσφθλὴ τυττὸ ἱερός ἡμεῶν,
 Κῆρ ἐστὶ ὅπως διαδύς ἀν' ἡμᾶς ἐπὶ λάδοι,
 Τί ἐκ ἀπαικισμένης ἡμῶν ὅσον ἴσον σίλλου;
 ΒΔ. Ἀ' λ' ὦ πόνηρ', ἤκουσιν ὀλίγον ὕστερον
 Οἱ σιωδικαῖται, παρερχαλουῖτες τυττὸ
 Τὸν πατέρα. Οἱ. τί λέγεις; ἀλλὰ νῦν ὁρῶς βαθεύς.
 ΒΔ. Νῦν δ' αἶ' ὅφ' ἐγὼ ἀνέστηκασι νῦν,
 ὧς δὲ μίσων νυκτὶ παρερχαλουῖτες μ' αἶψά,
 Λύχως ἔχοντες, καὶ μινυρεῖν τες μέλη,
 Ἀ'ρχαιο μέλησι δ' ὠνοφρῶνι χήρετα,
 Οἷς ἐκκαλοῦνται τυττὸν. Οἱ. ἔκκῃς λῶ δέη,
 Ἡ' δὴ πότ' αὐτοῦ τοῖς λίθους βαλλήσμεν.
 ΒΔ. Ἀ' λ' ὦ πόνηρ, τὸ γῆρας, λῶ τις ὀργισή,
 Τὸ γῆρ' γερῶντων ἐστὶ ὁμοῖον σφηκιά.
 Ἐ'χουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τ' ὁ σφύρος
 Ὁ' ἔστατον, καὶ κέντρον, καὶ κεκαλῶτες
 Πηδῶσι, καὶ βάλλουσιν ὡς περ φέφαλοι.
 ΣΩ. Μὴ φροντίσης· ἐὰν ἐγὼ λίθους ἔχω,
 Πολλῶν θίκεσάν σφηκίαν διασκέδῃ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΣΦΗΚΩΝ,
 ΠΑΙΔΕΣ.

ΧΟ. ΧΩ' ῥα, πορεύαν' ἐρρωμένους, ὦ Κωμία· βαθεύ-
 νεις;

Μὰ τ' Δί', ἐμὲ ποι πορὸς γ'· ἀλλ' ἦ δὴ ἡμᾶς κούρος·
 Νῦν δ' ἐκείπῃν ὅτ' οὐ καρινάδης βαδίζῃν.
 Ω' Σπρυμώδωρε Κινδυλεύ, βέλιπτε σιωδικαῖσ' ὦν·
 Εὐερίδης ἀρ' ὅτ' ἐστὶ ἵταυθ' ἢ Χάλης ὁ Φλυεύς;
 Πάρεσθ' ὁ λοιπὸν ἔτ' ὅτ', ἀπαπταί, παπταί, παπταῖ αἰετ',
 Ἡ' ὅς ἐστις λῶν ἐν Βυζαντίῳ ἔμῃ μιν,
 Φερουρῶν τ' ἐγὼ τε καὶ σύ· καὶ ταῖς ποταπὸν τε νύκτωρ
 Τῆς ἀτυπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψμεν τ' ὀλμιν,
 Κ' εἴτ' ἡψάμεν τὸ κορκόρου, καὶ ταῖς ποταπὸν αὐτόν.
 Ἀ' λ' ἐγκονῶμεν ἄνδρες· ὡς ἔσθ' ἀλγῆται νῦν·
 Σίμβλον δέ φασι γῆρας ἡμῶν ἔχῃν ἀπαντες αὐτόν·
 Χθές οὖν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῶν ἐφείτ' ἐν ὥρῃ
 Ἡ' κ' ἐν ἔχοντες ἡμερῶν ὀργῶν τριῶν ποι κρῆν,
 Ἐπ' αὐτὰς κολεώμενος ὦν ἠδ' ἴκασεν, ἀλλὰ γὰρ
 Σπεύδωμεν ὦ νῆρες ἡλικας, πρὶν ἡμέραν γῆρας.

Χωρεῖται

Ame Scionam patris istius vicem.

SOS. Age ergo quando huic exitum impedivimus;

Neque nos dolosè fallere evadens potest,

Quid nos verabit paululum obdormiscere?

Bd. Ast, ô miselli, mox sodales iudices

Veniunt, & istum voce clamabunt senem.

SER. Quid ais? in alto nunc sumus diluculo.

Bd. Ita me amet ille Iuppiter, nunc seriùs

Surgunt, sùeti nocte de mediâ priùs

Me provocare, cum lucernis carmina

Minurientes Phrynicho-Sidonia,

Quibus hunc calabant. SER. ergo si necesse sit

Nos facilè in istos saxa conjecerimus.

Bd. Atqui, ô miselli, semper irritabile

Genus est senectæ, qualiter vespæ solent.

Nam strictum acumen pendulum è lumbis gerunt,

Quo lancinant punguntque, clangunt, saltitant

Istumque mittunt, ut quæ stricturæ micant.

SO. Hanc pone curam: saxa sint modò, illicet

Tor dissipabo iudicium vespariam.

CHORUS SENUM CRABRONUM, TVERI.

CH. PROcede firmo Comia gressu. quid usque len-
tus es?

Atqui antè robur crudum erat tibi, velut caninum

Lorum: ipse nunc te vicerit Charinades cundo.

O Strymodore Conthyleu, flos iudicium meorum?

Evergides hic verò ubi est? ubi & Chabes Phlyen-
sis?

Quod restat ex nobis adest, calente qui juventâ

Byzantii olim contubernales eramus: euge

Custodias fraxantibus nobis, silente nocte

Dum feminæ panariæ furamur ambulantes

Pilam, & coquentes corchorum per frustra disseca-
mus.

Sed ô viri confestim amamus: namque jus Lacheri

Dicetur illi, quem ferunt pecuniarum habere

Plenum alucum. Curator ergo nos Cleon ad illum

Maturè adesse iussit, atque iram trium dierum

Acerbam habere, ut illius delicta puniantur.

Verùm ô coarctatùm eamus antequam dies sit;

Χωρῶν μὲν ἅμα τε τῷ λύχῳ πάντῃ διασκοπῶν μὲν,
Μή πως λαθὼν τις ἡμᾶς ἐμποδὼν χαλὸν τι δράσῃ.
ΠΛ. Τὸν πηλὸν, ὦ πάτερ πάτερ, σὺ πεπονηὶ φύλαξαι.
ΧΟ. Κάρφος χαμάθει σὺ νῦν λαθὼν, τὸν λύχον φρενύ-
σον.

ΠΛ. Οὐκ, ἀλλὰ πρὸς μοι γὰρ νῦν δοκῶ τὸν λύχον φρενύ-
σῃν.

ΧΟ. Τί δὲ μαθὼν, τῷ δακτύλῳ ἢ θρυαλλίδι ἄθεός;
Καὶ ταῦτα τελαίεσσι σπινίζοντος, ὡς ἔντε σὺ.

Οὐ γὰρ δάκνει σ' ὅταν δέῃ τίμιον ἀνίστασθαι.

ΠΛ. Εἰ νὴ Διὸς αὐτοῦ κοινοῦλαί τε καὶ τήσδε ἡμᾶς,
Ἀποσβέσαντες τοῦ λύχου, ἀπὸ μὲν οἴκαδ' αὐτοῖς

Κάπριον ἴσως ἐν τῷ σκότῳ πεπαισθηθεῖς,

Τὸν πηλὸν ὡς περ ἀπὸ γὰρ τυροῦ βεβίβω.

ΧΟ. Ἡ μὲν ἐξ ὧν καὶ ἄλλοις μετέχουσιν κολλάω.

Ἀλλ' ἐπὶ μοι βροχέος τάρχευ πατήρ.

Καὶ ἐπὶ ὅπως ἐχέμερον τεπέσσον τὸ πλείον

Υἱὸν ἀναγκάως ἐχέει δὲν ποιῆσαι.

Ἐπεὶ γὰρ τοῖσι λύχοις ἐτοίμην κενεῖται.

Φιλέει δ' ὅταν ἢ πεπαισθη, ποιεῖν ὑπὲρ μάστιγι.

Δεῖ γὰρ καὶ κατὰ μὲν ἅπαντα μὴ ἔστι φρενύσαι,

Υἱὸν γὰρ ἐπὶ κατὰ μὲν ἅπαντα μὴ ἔστι φρενύσαι.

Τί γὰρ ἡμῶν ἀρ' ἐκ τῆς οἰκίας τῆς σιωδιστικῆς

Πέποιθεν; ὡς ἐφάρχετο δὲ πρὸς τὸ πλεῖστον;

Οὐ μὲν περὶ γὰρ ἐφάρχετο ἦν, ἀλλὰ φρενύτος ἡμῶν

Ἡ γὰρ ἀνάσσειν Φρυγίαν, καὶ γὰρ ἔστιν ἄνθρωπος

Φιλωδός, ἀλλὰ μοι δοκεῖ, σὺν ταῖς ἐνθάδε ὡς ἔνδοις,

Ἀδόντας αὐτὸν ἐκβαλεῖν, ὡς πρὸς ἀκέραιον

Τὸ μὲν μέλος, ὡς ἡδονῆς ἔξερπυσσιν δύσχε-
ρε.

ΧΟΡΟΥ ΜΕΛΟΣ.

Τί ποτ' ἐπεὶ θυρεὸν φύνει; ἀρ' ἡμῶν

Ὁ γέρον, ἐπὶ ὑποκίβει; μὴ δ' ὀπολόμην τὰς ἐμ-

βάδας, ἢ φρενύκοις τῷ σκότῳ τῷ δακτύλῳ περ,

Ἐπὶ φλέγμηναι ὑπὲρ τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος;

Καὶ τὰς, αἱ βελωνίδες; ἢ μὲν περὶ σφυρῶντος

Γ' ὡς ἢ παρ' ἡμῶν, καὶ μόνος ἐν αὐτῷ εἶδε το

Ἀλλ' ὅποτ' ἀντιβόλοις τις, κατὰ κούρην ἀνέτω

Δίδον ἔλκερ ἔλεγχον. τάχα δ' ἂν

Διὰ τὴν φρενύσιν γὰρ ἀνέτωπον, ὅς ἡμᾶς διέδυνε

Ἐξάπαρξον, καὶ λέγων ὡς φιλαβλυσίαις ὡς,

Τὰ νύ Σάμω φρενύτες κατέπει, διὰ τὰς ὁδωθεῖς, ἔειπ'

Et undecunque cum lucernâ perspicacior
 Circumamus, ut ne quis malum nobis paret latenter.
 Pr. At istud, ô pater pater, jam latum caveto.
 Ch. Quin stramine accepto levi præferas lucernam.
 Fv. Non non, sed indice hoc facul præferam lucernâ.
 Ch. Quid hoc malum? digitum tuum tradis in lucernam?

Præsertim in ista, stulte tu, raritate olivi:
 Parumque curas carius si mihi indicatur.
 Fv. Si pergitis sic per Iovem nos monere pugnis,
 Exstinguimus lychnos statim, simul domum redimus:
 Deinde lucis indigus, forsitan in tenebris
 Lutum ambulans tui baveris Attagenis instar.
 Ch. Castigo sæpè plurimos, teque grandiores.
 Sed incitum gradum ferenti hoc lutum videtur.
 Iam mira ceriæ res fiet, ni Iovem necesse est
 Per quattuor dies aquam plurimam supernè
 Emittere: hinc fungi putres obsident lucernas.
 Hoc cum fit, imbres ingruunt largiter cadivi:
 Quin arborum fructus aquam primuli expetessunt,
 Mox inde sudum spiritum Borealis auræ.
 Quid hujus incolæ domus judicii sodali
 Quid accidit? qui non adest densæ huic cohorti?
 Præire nobis qui prius non sequi solebat?
 Cantans mele quæ Phrynichus scripsit, est enim ille
 Vir Musicæ artis multum amans. censeo ergo ut hîc
 ce

Stantes canamus, ô viri: forsitan ille cantum
 Nostrium audiens eliminet gaudio excita-
 rus.

CHORI MELOS.

Quid ita ante fores ipse senex nec
 Reperitur nec inauditur? forsitan aut soleas per-
 diderit, digitum aut silente nocte impeggerit quæ,
 Et casu transierit calcaneum in rubrum tumorem:
 Aut dolet fortassis inguen? Sanè ille longè acerrimus
 Nostri ordinis vir, solus ad omnia pertinax.
 Si quis eum obsecret ne judicet, tum reclini
 Capite aiebat, Abi, lapidem
 Coquit: an quia verò hesternus homo effugerit astu
 Iudicium, & dixerit se urbis amicum Atticæ, tum
 Res Sami primus, revelet, ideo cruciat se

Εἴτ' ἴσως καί ται πυρέτων.
 Εἴ τ' ἴδ' οἱ ποῖστος ἀνὴρ. ἀλλ' ὦ γὰρ ἀνίστατο, μήδ' ἔτι
 Σαυτ' ἔδιδε, μήδ' ἀγανάκτη.
 Καί τ' ἴδ' ἀνὴρ παχὺς ἦν καὶ τῶν περὶ δόντων
 Τὰ π' ἰθὺς ὅπως αἰχμηεῖς, ἐχούτρεις. ΟΜΟΙΟΥΣ.

ΧΟ. Ὑπαγ' ὅπαϊ, ὕπαγε.
 ΠΑ. Εὐελήσας τί μοι οὖν, ὦ
 Πάτερ, καὶ σου τί δεηθῶ;
 ΧΟ. Πάνυ γ' ὦ πατρίον· ἀλλ' εἰ
 πῶς τί βέλαι με παρὰ δὲ
 Καλόν· οἶμαι δὲ σ' ἐρεῖν ἀ-
 σταλάς δὴ πῶθεν ὦ πατήρ.

ΣΤΡΩΦΗ.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

ΠΑ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἰχθῦς, ὦ Πατρία· ἦ δὴν γὰρ.
 ΧΟ. Οὐκ ἂν μάτ' Δί' εἰ κρέμοιτο γ' ὑμεῖς.
 ΠΑΙΣ. Μὰ Δί' οὐκ ἄρα παρ' ἐμῶ σὺ τὸ λοι-
 πόν.

ΣΤΡΩΦΗ.

ΧΟ. Ἀπὸ γὰρ τῶδε με τῶ μιθραίου νῦν,
 Τείνον αὐτόν τ' ἔχον ἀλφίτα δεινὴν,
 Εὐλα, κῆλον· σὺ γ' νῦν σῶσε μ' ἀπ' αὐτοῦ.
 ΠΑ. Ἀγε νῦν ὦ πατήρ, καὶ μὴ
 τὸ δικαστήριον ἀΐρῃς
 καθίστη νῦν, πῶθεν ὦν
 σῶμα δ' ἄριστον, ἐχέτω ἐλ-
 πίδα χρεὺς καὶ πᾶσι νῶν, ἦ,
 Πόθεν ἔλλας ἴσον.

ΣΤΡΩΦΗ.

ΧΟ. Ἀπαπαῖ οὐδ',
 Μὰ Δί'· ἔκοιμι ἔργον νῶν
 ὅσοι δ' ὁπόθεν δειπνόντες
 ΠΑ. Τί με δὴ τ' ὦ μαλ' ἀλλ' ἐπικτες;
 ἴν' ἐμοὶ παρὰ γὰρ βόσκησι παρ' ἐχέτω.
 ΧΟ. Ἀνώνητον ἄρα σ' ὦ δυ-
 λαιόν γ' ἔιχον ἀγαλμα.
 ΠΑ. Εἴ, πᾶσα νῶν σενάξην.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

ΦΙ. Φίλοι, πάλαι μὲ τήκομαι διὰ τ' ὅπως
 γ' ὡς ὡσαύτως· ἀλλ' ἔχ' οἷός τ' εἴ μ' ἄδῃ.
 Τί ποιήσω; τῆρ' ἐμ' ὑπὸ τῶνδ'· ἐπεὶ

Βέλομαι

Nunc cubans in febre forsan.
 Quippe sic novi virum illum. Verùm ô bone, surge
 age, nec mœstum
 Sicutum cor edas, neque te angas.
 Namque opulentus homo en venit tibi, qui
 Thraciam prodidit: hunc quo modo multes, vi-
 de.

HOMOEOSTROPHA.

CH. A Bi abi nunc puere.

PV. Age, si quid pater ex te

Cupiam, perficiēsne?

CH. Faciam ô puse, sed inque,

STROPHE.

Q Vid emi optes tibi scitum?

Equidem te puto velle a-

stragalos, chare ô puelle.

SYSTEMA.

PVER. M Minimè: at Pappia, ficus emas; plus pla-
cent.

CH. Si pendeatis, hoc nec impetretis.

PV. Alium ergo gerulum quære lucernæ. STROPHE.

CH. O Peræ nam pretio instantis emendum

Tribus obsonia, ligna arque farinas:

Neque adhuc me dubitas pscere ficus.

PV. Age nunc, ô pater, an si

Etiam iudiciorum

Fora cessent, aliunde

Emeres cœnulam? habēsne

Aliam spem reliquam, aut si

Abunde Hellas hoc ager?

STROPHE.

CH. A pax cheu

Minimè: nec sciam unde nunc

Prandia nobis parentur.

PV. Quid cheu me misera ô mater inanem

Genuisti? anne fame quò peream?

CH. Equidem culleus iste

Mihî vana adsit imago.

PV. E, e, lacrymæ supersunt.

PHILOCLEON, CHORUS.

PH. D Iu est, amici, cùm per hæc foramina

Vos audiens tabesco: nec pote ur canam.

Quid agam? nempe observor ab his, quia

T 5

Nunc

Βέλομαι γὰρ πάλιν ὡς ὕμνος
 Ἐλθὼν ὅπῃ εὖ καδίσκως,
 Κακὸν π. ποιήσας.
 Α' Μ' ὦ Ζεῦ, μέγα βρόντα, ἢ με
 Ποίησον κερπινὸν ἐξαίφνης,
 Ἡ' Περὶ ξηριάδην, ἢ τ' Ζέλ-
 λη, τῶτον τ' ψάδα μάμμεξιν.
 Τόλμησον ἀνδρὶ χαρίσασθαι μοι,
 Πάθος οἰκτείρας· ἢ με κεραιῶν
 Διαπνέαλέω σπύδοντα χέως.
 Κάπτετ' ἀνελάν μ' ὀποφυγῶσας,
 Ἐἰς ὀξάλμην ἔμβαλε Σερραλῶ.
 Ἡ' δὴ ταλίδον με ποίησον, ἔφ' ὃ
 Τας χοιρέας ἀειθμῶσι.

ΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟ. Τίς γὰρ ἐστὶ τὸ ταῦτα σ' εἰρῶν, κἀποκλείων τας θυ-
 ρας;

Λέξον ποτὶ ἕως γὰρ φράγεις.

ΦΙ. Οὐ μὲν γὰρ· ἀλλὰ μὴ βιάσθαι, κ' γὰρ περὶ αἵματι
 Οὐ ποτὶ σφύδι καθεύδων· ἀλλ' ὕψιδε τῶ τοι.

ΧΟ. Τὸ δ' ἐφ' ἐφείκει, ὦ μάτμη, ταῦτα δρᾶν σὶ βέλεθι,
 Τίνα σφύρασιν ἔχον;

ΦΙ. Οὐκ ἐγώ μ' (ὦ τῶρες) δικάζειν, ἐδὲ δρᾶν ἐδὲν κερῶν.

Α' Μὰ μ' ὄσυχον ἔπειμός ἐς· ἐγὼ δ' ἐγὼ βέλομαι.

ΧΟ. Τὸ τ' ἐτόλμησ' ὁ μ. ἀπὸς χανεῖν ὁ Δημόκριτος γαλῶν.

Εἰσὶν λέγεις σφίσι γὰρ νεῶν ἀληθές ἐστι;

ΦΙ. Οὐ γὰρ ἂν ποτ' εἴη ἀνὴρ τὸ τ' ἐτόλμησιν λέγει,

Εἰ μὴ ξυνομότης τις ἴω.

ΧΟ. Α' Μ' ἐν τούτων ὥρα πνέσσι ζητεῖν καρπὸν ὀπίσσω,

Ἡ' πρὸς σὲ λάδρα τάνδρος πύδῃ κατακλῦται δέουσι πο-
 σί.

ΦΙ. Τίς ἂν οὖν εἴη ζητεῖν ὁ μείν· ὡς πᾶν ἔργον ποιο-
 ῶν.

Οὔτω κ' πᾶσι διὰ τῶν σάνιδων μὲν χοιρέας σφίσι λήθῃ.

ΧΟ. Εἴ τι ὅπῃ δὴ δ' ἴω πν' ἂν ἐπιδύδων εἶδος τ' ἢς διαμείβῃ.

Εἴ τι ἐπιδύδῃ βράσι κρυφθεῖς, ὥσπερ πολύμηνος Οὔλο-
 σίως;

ΦΙ. Πάντα σφίσι φραγῶ· κἄν ἐστιν ὡς ἐστὶ εἰς σέρφον διαδύ-
 ναι.

Α' Μ' ἄλλο πρὸς ἐπὶ ζητεῖν ὁ μείν· ὅτιαν δ' ἐκ ἐστὶ γὰρ ἔστι.

ΧΟ. Μέμνηται δὴ δ' ὅτ' ὅπῃ σφίσι κλέψας ποτὶ σὺν ὡ-
 λίσκως,

Γ' αἰ

Nunc velim simul esse, & re
 Vobiscum, aliquosque in urnas
 Dare & malè habere.
 Verùm Iupiter in me magnum
 Tona, ut aut subito fumus
 Aut Proxeniades, aut Selli
 Fiam proles falsicrepantis.
 Hanc gratificare mihi sortem,
 Miserans, ô Rex: vel cinesac me
 Citò fulmine terrifico attonitum:
 Ac deinde tuo flamine versum
 Calidè in falsum conijce acetum.
 Aut me potius lapidem fac, ubi
 Vrnæ calces numerentur.

STROPHA.

CH. NAM quis ille qui negat tibi exitum occludens
 fores?

Dic inquam; amicis dixeris.
 PH. Filios meus: sed altæ quæso voci parcire,
 Nempe dormit hic inantè; sed rōnum subducire.
 C. Quæ potest causa esse cur in te ista moliri audeat?
 PH. Ius verat me dicere; ac nil me patrare volt malis;
 Sed lubentem vivere & letum meis ingratis.
 CH. Ausus effutire id ille Nugi publici Cleon?
 Si vera tu loqueris super triremibus?
 PH. Nempe conjurationis iste nū sit particeps,
 Non ausit ista dicere.

CH. Sed tempus nunc est quærere sollertem technam
 atque novam, quâ
 Possimus abhinc clam te extractum dare, & huc de-
 mittere tandem.

PH. Labor hic vobiscum esto, mī certum omnes inten-
 dere nervos:

Sic ardet mens mihi per tabulas spaciari judiciales.
 CH. Nempe foramen forsitan intus habes quod possis
 fodicare:

Tum pannis fallere te sūus, ceu fecit versutus Vlyssæus?
 PH. Omnia sunt obstrata probè: nec formica egre-
 diatur.

Vobis alia est rimanda via: hic rimam non est repeti-
 re.

CH. Memineas esto te in militiâ cūm clepsisses obe-
 liscos, T 6 Ipsum

Γ' εἰς παντ' ἐπὶ τείχεσσι, ὅτε δὴ γ' ἡ Νάξος ἐάλοι;
 ΦΙ. Οἶδ'· ἀλλὰ τί τὰτ'· ἄδεν γὰρ τὰτ' ἔσ'· ἐμὲ γὰρ πορνεύ-
 μιον.

Ἡ' ὅσον γὰρ καὶ δυνάμει καὶ πλῆθ'· ἰσχυρὸν τ' αὐτὸς ἐμ' αὐτῷ.
 Κἀδ' εἰς μ' ἐφύλαττεν, ἀλλ'· ὅξω μοι
 Φύλῃν ἀδεῶς. νῦν δ' οὐ σὺ ὅπλοισι
 Ἀνδρὲς ὅπλ' ἔχεις διαταξάμενοι,
 Κατὰ τὰς διόδους σκοποῦσθον.
 Τὼ δ' αὐτῶν ὅπλ' ἔχεις τῶν θύραις
 Ὡς περ μὲν γὰρ κλέψαντες κλέψαντες
 Τηροῦντες ἔχοντες· ὁ δὲ λίσσας.

ΣΤΡΟΦΗ 6.

ΧΟ. Ἀλλὰ καὶ νῦν ἐμπόρεσσιν ἐκχρῆναι ὅπως τάχιστα
 Ἐ'ως γὰρ, ὦ μελίπον.

ΦΙ. Διατρεχέτω τοῖσι κρήνην ὅσ' μοι τὸ δίκτυον.
 Ἡ' δέ μοι δίκτυον ἐκχρῆναι ἔχει τὸ δίκτυον.

ΧΟ. Ταῦτα γὰρ ὅπως ἀνδρὲς ἔσ'· ἀνόντος ἐς σωτηρίαν.

Α' Μ'· ἔπαγε δὴ τίς σὺ γινάσκεις.

ΦΙ. Διατρεχέτω τὸ δίκτυον· ἀλλὰ μὴ βοᾷτε μηδ' αὐτῶν.

Α' Μ'· περὶ μετὰ, ὅπως μὴ Βεβρυκκίων ἀφίστα-
 ται.

ΣΤΡΟΦΗ 7.

ΧΟ. Μὴ δὲν, ὦ τῶν, δέδωκεν μὴ ἐν· ὡς ἐγὼ πῦρ γὰρ
 Γρύξῃ τί, ποιήσω δακτύλῳ

Τὴν καὶ δὲν,

Καὶ τ' αὖτε ψυχῆς δόμον

Δεχόμεν, ἢ εἰδὴ μὴ τατῆν

Τὰ πᾶν θανάτου φόβον.

Α' Μ'· ἔξωθεν δὴ τ' εὐρείδος τὸ καλῶδιον, εἴτα καὶ θύει
 Δόσεις παντὸν, καὶ τὴν ψυχῆν ἐμπελὴς ἑμπελὴς
 Δόσεις.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

ΦΙ. Α' Γε νῦν, ὦ αἰδοῦνός τε τὴν ζήτητον μὴ ἐκχρῆ-
 ναι.

ΧΟ. Ἀ' μὴ μὴ εἴπω, τί ποιήσετε; φράζετε νυνί.

ΦΙ. Α' μὴ μὴ εἴπω, τί ποιήσετε; φράζετε νυνί.

ΧΟ. Α' μὴ μὴ εἴπω, τί ποιήσετε; φράζετε νυνί.

ΦΙ. Δεῦρο τοῖσι γ' ὅμοι' ἀνθρώποις· καὶ μὴ δάσκειν ὡς
 πᾶσι γὰρ,

Α' ἑλόντες.

Ipsum evasisse agilem è muro, cum capta est insula
Naxus.

P. H. Factum hoc memini : sed quid faciam ? nihil
est facto simile illi : (bus auctus:

Nam puber eram, furtaque faciebam, magnis viri-
Custode carens poteram impunè

Fugere intrepidus, quolibet ire.

Nunc viri in armis tanquam in speculâ

Nostros aditus undique servant.

Quorum instant duo foribus nostris,

Qui verua tenent, meque tuentur

Felem veluti rapicarnem.

STROPHE II.

CH. Nveni solertiam nunc quam potes citissimè,

Mellite; nam venit dies.

P. H. Præstat ergo ut rete rodâ; hoc restat unicū mihi.

Propter hoc Dictynna rete, ignosce, te precor, Dea.

CH. Tu quidem tuam salutem conficis quantū pote.

Sed tende gnaviter genam.

P. H. Profus hæc sunt rosa. sed ne quæso vocem ex-
rollite :

Oppidò quippe est cavendum Bdelycleon ne sence-
rit.

STROPHE III.

CH. Nil tibi est quicquam timendum: hunc nem-
pe, si fòrs obstrepat,

Faxo suum cor mordicus,

Vt lancinet,

Pedemque pro vitâ struat;

Vt scita Divarum sacra

Calcanda non putet sibi.

Calcanda non putet sibi.

Sed funiculū appende fenestæ tenuem, atq; revinctū

Tete demittas, audaci replens animum Diopi-

thâ.

SYSTEMA.

P. H. Age nunc, si fortè videntes hæc servi me evel-
lere quærant,

Retrahantque intro, dicite, quid facturi? quid deni-
que sperem?

CH. Animum iliguum præstabimus omnes nos, tibi
opemque feremus : (agentes.

Ne quis queat hoc prohibere, ita nos videas in rebus

P. H. Ope vestrà fretus id audebo: sed, fletum, adver-
tite (si quid

Humanitûs

Α' νολόντες κ' κλαύσαντες, θείαι μ' ὑπὸ τοῖσι θ' ἡ-
φάκοις.

ΧΟ. Οὐδ' ἐν πείσῃ· μηδ' ἐν δέσῃ· ἀλλ' ὅ βέλτε κα-
θεῖν

Σαυτὴν θαρρῶν, καποῦξάμηνος τοῖσι πατράοισι θαύτην.

ΦΙ. Ω· Λύκα θέσποτι, γέγων' ἡγρος· σὺ γὰρ οἷς περ ἐγὼ
κεχάρησαι,

Τοῖς θακρῦοις τῆς φελυγόντων ἀμεί, κ' τοῖς ὀλοφυρμαῖς.

Ω· κποις γὰρ ἐπίτηδες ἰὼν ἐν ταύτῃ, ἵνα ταύτ' ἀκροῖς·

Κάβαλλ' ἄλλ' ἄλλος ἡγρῶν, παρὰ τ' κλαύοντα καυθῶν.

Εἰλητον κ' σῶσον νυνὶ τ' σαυτὴν πληπόχωρον·

Κὲ μὴ πύττε· ὅτι περὶ ταύτ' κληῖας ἔρησιν, μὴ δ' ἄλλ'·
παρὰ δ'.

ΒΑΒΥΛΩΝΙΩΝ, ΟΙΚΕΤΗΣ, ΦΙ-

ΛΟΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ,

ΒΔ. Οὗτος, ἐγείρε. ΟΙ. τί τὸ περὶ γμ'; ΒΔ. ἄσπερ
φωνή με τις ἐγκυβέκλω.

ΟΙ. Μὲν ὅ γέρον παῖ διαδύσται, ΒΔ. μὰ Δ' ἢ
δ' ἡδ' ἀλλὰ καὶ θυμῷ

Αὐτ' ὄψας. ΟΙ. ὅ μικρότατε, τί ποιεῖς; ἢ μὴ καταβόσῃ;

ΒΔ. Ἀτάξην' ἀνύσας κ' τ' τὴν ἐτέρην κ' ταῖσι φυλάτῃ
παῖς.

Ἦν πως παύμεναι ἀνακούσῃ, πλ' ἡγρῶν τ' εἰρεσπίναι.

ΦΙ. Οὐ ξυλλήψαθ' ὅπως οἷσι δίκῃ τῇ τε μέλλουσιν ἐπιδῆ;

Ω· Σμικρυβῶν, κ' Τισιᾶδην, κ' Χρήμω, κ' Φυρί-
δειπνε,

Πότι δ' εἰ μὴ ἐπαρήξατέ μοι, πρὶν μὲ εἶσω μάλιν
ἀγρῶν;

ΧΟ. Εἰπέ μοι τί μέλλουσιν κινεῖν ἐκείνου τὴν γαίαν,

Ἦν περ αὐτῇ ἀντιπρὸς ἡμῶν ὄργισιν τὴν σφικίαν,

Νυνὶ ἐκείνο νυνὶ ἐκείνο τὸ ὕδμενον

Ω· κολαζέμεθα κέντρων ἐπ' αὐτῇ· ὅβ.

Ἀλλὰ θυμῷ λαβόντες οἷς τάχιστα σπυρίδα

Θείτ' κ' βοᾶτε, κ' κλέωνι ταύτ' ἀγρῶν;

Καὶ κληῖας· αὐτ' ἡκεν,

Ω· εἰς ἀνδρῶν μισόπολιν

Οὔτε, καὶ πολὺ κέρδιον,

Οὔτε τὸνδε λόγον εἰσφέρει,

Ω· εἰ μὴ δὴ καὶ τὴν δέξας.

Humanitatis acciderit mihi) ut ad subsellia metumuletis.

CH. Non est quod tu metuas quidquam, sed age, ô bone, labere fidens,

Adiens votis precibusq; prius divos patriosq; penates.

PH. O Lyce Domine, ô vicine heros; etenim lamenta reorum

Lacrymęq; juvât te perpetuô, pariterq; ea lætificât me. Ista męque habitas idcô sedem, his facilem quæ præbeat aurem, (esse;

Qui solus amas Heroum lacrymantibus adseffor ad-
Miserare tuum Lyce nunc saluumq; velis præstare propinquum: (tes, neque pedam.

Hoc si annueris, non deinde tuas mingam ad tege-
BDELYCLEON, SERVVS, PHILO-

CLEON, CHORVS.

BD. **H** Eus expergiscere tu. *SE.* Quid enim? *BD.* mihi vox circum accidit aures.

SE. Num fortê senex aliqua subiens fallit?

BD. Quin se ipse legatum

Demittere volt. *SE.* Nequissime, quid facis? huncne repenti redibis? (tibus illum.

BD. Ascende aliam in partem; ramisq; feri fronden-
Si sic remos inhibere velit, virgis pulsatus ab illis.

PH. Non fertis opera mihi, quotquot in hoc anno causas habituri?

O Smicathion & Tisiade & Chremon & Pheredipne,
Prius intrô quâm retrahar? misero mihi nec succur-
rere voltis? STROPHA.

CH. **D** ic mihi cur ergo bilem nos movere illam pi-
get,

Vestra qualis illa vespas cum quis irritaverit,

Nunc acuta, nunc acuta, quis nocentes

Vindicamus? et a tela stricta tendite

Sed cito pede tunicata pallia, ô puelluli,

Sumite, ite, & hæc Cleoni nunciate clariter:

Huc venite eum iudicete.

Civitatis hostis adest,

Improbeque perditus;

Nova consilia qui invehit,

Causas iudicandas negans.

BDELY-

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ, ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ,
ΞΑΝΘΙΑΣ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ΒΔ. Ω^τ ἴαυοι τὸ πρᾶγμα ἀκούσατ'· ἀλλὰ μὴ κα-
κράγατε.

Χο. Νῆ Δ' ἔς τ' ἔρχον γ'· ὧς τόνδ' ἔμεθύσαμεν.

ΒΔ. Ταῦτα δῆτ' ἔδειξέ κ' τυραννίδος ἐμφανής;

Χο. Ω^τ πόλις κ' Θέσφα θεοσεύδρια·

Κεῖνος ἄλλος ποθέσκειν ὕμνῳ κόλαξ.

ΞΑ. Ἡ ἐρχομένη κ' κέντρ' ἔχου πιν· ἐγὼ δ' αὖ, ὡς δέσσεται;

ΒΔ. Οἷς γ' ἀπάλασται φιλοπῶν ἐν δίκῃ τ' Γαργίσι.

Χο. Καί σε γ' αὖτις ἐξολέμῃ· ἀλλ' ἅπας ὁπίστροφος

Δεῖρο' καὶ ξείρας τὸ κέντρον, εἴτ' ἐπ' αὐτ' ἐξέρχεται

Εὐσταθείας εὐτακτοῦ, ὀργῆς κ' ὑψὺς ἐμπλήμυρος·

Ὡς ἀν' αὐτὴν τὸ λοιπὸν, σμύλως οἶον ἄρχεται.

ΞΑ. Τὰ τοιαῦτα δεινὸν ἦν νῆ Δ', εἰ μαχόμεται

Ὡς ἔργῳ αὐτῷ ὀρεῖ δέδοικα τὰς ἐγκλητέρας.

Χο. Ἀλλ' ἀφ' ἧς ἀνδρ' εἶδ' ἡμ', οἷμ' ἐργῶ,

Τὰς χελώνας μακαροῦν σε τ' ἐρμευτοῦ.

ΦΙ. Εἰάντω γ' ὁ σιωπῆται, σφῆκες, ὅσον ἄνδρες,

Οἱ δ' εἰς τ' ὁρῶνται αὐτῷ εἰσπέταθ' ἄρρητιδόν.

Οἱ δ' ἐπ' ὅσον κίχλιον κεντέθ'· οἱ δ' ἐπ' ὅσον δακτύλους.

ΒΔ. Ω^τ Μίδα, κ' Φρύξ, Κονθεῖτε δέυρο, κ' Μασσιπία·

Καὶ λάβεθε ταῦτα, κ' μὴ μεθεῖσθε μηδέν.

Εἰ δ' ἡμ', ἵν' ἀνέμῳ παχέαις ἴδεν ἀρεσίστατε·

Ὡς ἐργῶ πολλῶν ἀκούσας, οἶδα θρίων τ' ὑψέρον.

Χο. Εἰ δ' ἡμ' ἴσμεν μεθ' ἡμῶν, ἐν τῇ σοι παρῆσται.

ΦΙ. Ω^τ Κέκορ φῆγος ἀναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντί-
δου.

Περὶ ὅρας ἔγω μ' ἴδω' ἀνδρῶν βαρύνων χεῖρας ὑμῶν;

Οὐδ' ἐργῶ δ' ἰδέσθαι κλάψον τέτταρ' ἐς τὴν χεῖρ' ἡμῶν;

Χο. Εἴτα δῆτ' ἔσθ' ἔστι δεινὸν τῷ γ' ἡμῶν καὶ

Δικλαδῆ; κ' νῦν γε τέταρτα, τ' παλαιὸν δεσπότην

Περὶ βίαν χεῖρας, ἔστιν ἔσθ' ἀπὸ τῶν μεμνημένων;

ΔΙ. Θεοῶν, καὶ σοὶ μὲν, ὅς ἐστι αὐτοῖς ἡμετέρας,

Καὶ κινῶν, κ' τὸν πόδας χεῖρ' ὅπως οὐτως ὠφέλη;

Ὡς τε μὴ ἔργῳ γ' ἐκείνο· ἀλλὰ τέτοις γ' ἐκ ἐν

Οὐδ' ἐν ὁφθαλμοῖσι καὶ δὲ πάλαι ἔστι καὶ ἔστι;

ΦΙ. Οὐκ ἀφ' ἧς οὐδ' ἐν νῦν μ', ὅς ἐστι καὶ δεινὸν;

Οὐδ'

BDELYCLEON, CHORVS, SEMI CHORVS, XANTHIAS, PHILOCLEON.

B D. Rem boni audite ô viri : sed parcite his clamoribus. (ram.

CH. Imò in æthera usque clamor ibit; hunc non desed. Hæccine clara est tyrannis, diritâsque barbara?

CH. Te voco urbs, ô Theori impietas mera, &

Si quis alter dolosè nobis imperat.

XA. Hercules! & spicula ergo habent. vide sis ô here,

B D. Quis Philippum iudicando perdidere Gorgiæ.

CH. Nec minùs perdemus & te cuncti adeste vos simul: (perat,

Spiculum distringat unusquisque vestrùm, & hunc Contrahens & instruens se, plenus iræ & virium; ut

Quale concitârit examen suo discat malo.

XA. Marte si nunc dimicandum, dura res, ô Iupiter!

Quippe jam totus tremisco, horum intuens aculeos.

CH. Sed virum istum remitte : aut ego pro cute

Faxo ut optes spoliū habere testudinis.

PH. Eia nunc, fori sodales, eia vespæ acerrimæ,

Sumite iras; & volantes podicem pars imperat,

Luminum pars pungat orbes, pars manus tam noxias.

B D. O Myda & Phryx & Masynthia, huc opem ferte infimul :

Et prehendite hunc: nec ulli parcite, aut dimittite:

Sin minùs, crassis catenis & tenebricâ fame

Vos probè uleiscat. Thriorum plurium audiui sonum.

CH. At nisi dimittis istum, fixa rela senties.

PH. O Cærops Rex noster, heros in Draconem desinens,

Mé ne ita hostium potitum barbarorum negligas?

Quos ego in chœnice luctus instruebâ ad quattuor.

CH. Hæc senectus quanta secū quotq; fert incômoda!

Vel vir iste sat probârit, quem senilem servi herum

Vi prehendant: me te eorum prisca fluxit gratia

Penularum, pelliumque præstinans quas his dedit,

Pileosque indulgit, & dum dura hiems, fovit pedes,

Nerigortentaret acris: sed pu dore lumina

Cassa sunt; socci que prorsus exciderunt pristini.

PH. Tunc jam missurus es me? dic bipes nequissime:

Nec

Οὐδ' ἀναμνηθεὶς ἴδ' εὐρεῖν τοῦ βότρυς κλέπηντά σε,
 Προσαγαλὼν παρὲς τὴν ἑλάνην, ἐξείδεις' εὐ κἀνδρικαίως,
 ὦς σε ζηλωτ' εἶ; σὺ δ' ἄχαριςτος ἦδ' ἄρα.
 Α' λ' ἄνεις με κ', σὺ κ' σὺ, περὶ τ' ὕδ' ἀνδραμαῖν.
 ΧΟ. Α' λὰ τῶτων ὡς τὰ γ' ἡμῖν δέσεται καλὴν δίκην,
 Οὐκέτι ἐς μακρὰν, εἴ' εἰ δὴδ' οὔν ἐς' ἀνδρῶν τρεῖς ποσ
 Ο' ζυθύμων, κ' δικίων, κ' βλεπόντων κάρδαμα.
 ΒΔ. Παῖε, παῖ', ὦ Ξανθία, τοῦ στήθεος δὴ τ' οἰκίας,
 ΞΑ. Α' λὰ δρῶ τὰτ'· ἀλλὰ κ' σὺ τὸν πολλὸν τῷ κατὰ.
 ΣΩ. Οὐχ' οὐδ' ἐκχόρεκας; καὶ ἀπίτε; παῖς τὸ ζῆλον.
 ΞΑ. Καὶ σὺ παρ' οἷς Αἰχίνιον ἐντυφετ' Σελαρτίην.
 Α' ρ' ἐμέλω μὲν περ' ὕμῃς δὴ παρ' ἐστὴν τῷ χέρω.
 ΧΟ. Α' λὰ μὰ Δι' ἐραδίας ἔστω ἀν' αὐτῶν δειφύης,
 Εἰπερ' ἔρχην τῆς μελέτης Φιλοκλέους βέβροχότης.
 ΗΜΙ. Α' ρ' εἰ δὴτ' ἐκ αὐτῶν δὴ λα
 Τίς παῖς σὶν ἡ τυραννίς;
 ὦς λάθρα γ' ἐλάνθαν' ἐπαῖσά με·
 Εἰ σὺ γ', ὦ πτωχότρε, κ' κινυταμμυῖα,
 Τῶν νόμων ἡμῶς ἀπερρίχας ὧς ἔδικεν ἡ πόλις,
 Οὐτε πν' ἔχον περὶ φασί,
 Οὐτε λόγον οὐτράπελον,
 Αὐτὸς ἀρῶν μόνος.
 ΒΔ. Ε' δ' ὅπως ἀνδρ' μάχης, κ' τ' κατοχέας βοῆς,
 Ἐς λόγους ἑλθὼν μὲν ἀλλήλοισι κ' διαμαχάας;
 ΧΟ. Σοὶ λόγους, ὦ μισόδημε,
 Καὶ μοιarchίας ἐρεσά;
 Καὶ ζυῶν Βασίδα, κ' φορέων
 Κρασπεδα σιμμάτων, τὴν δ' ὦ·
 πωλύω ἄκρον τρέφων;
 ΒΔ. Νῆ Δι' ἡμοὶ κρεῖττον ἐκείνηναι τὸ παρῆπαν τὴν πα-
 τρος
 Μᾶλλον, ἢ κακοῖς ποσίοις ναυμαχίῃν ἀσπιέρας.
 ΧΟ. Οὐδ' ἐμὲ γ' ἴδ' ἐν σελήνῃ παρῆσαι, εἰδ' ἐν πηγάμῃ.
 (Τὸ πρὸ παρ' ἐμὲ ἀλλήλων τῆς τεχνολογίας ἐπ' αὐτῶν.)
 Α' λὰ γὰρ μὲν ἐπὶ ἀλγῆς, ἀλλ' ὅταν ζυῶν ῥεος
 Ταῦτα ταῦτά σε κατηντλή, κ' ἐκ μὲν μόττας καὶ ἡ.
 ΒΔ. Α' ρ' εἰ γ' αἰ παρὲς τῆς δέου ὑμῶς ἀπαλλαχθεῖτε
 μῆτι;
 Η' δέδοκται μοι δέρεθ' κ' δέρεθ' δ' ἡμέρας;
 ΚΟ. Οὐδέ ποτέ γ' ἔχ', ἔως ἀν' τί μ' αἰλοῖται ἡ.
 Ὅς περὶ μὲν ἐπὶ τυραννίδι ἐσάλης.

Nec recordaris quòd vuas te clepentem repperi,
Atque agresti vinctum olivæ verberavi fortiter,
Vt propè esses invidendus: propter hæc ingratus es.

Sed priusquam natus adis, mitte tu me, tuque me.
CH. Propter hæc mox haurietis splendide pœnas gra-
Vt sciatis qualibus sint præditi isti moribus (ves,
Acriter iusti, senesque qui vident nasturtia.

BD. Xanthia, feri feri inquam; pelle vespas à domo.

XA. Hoc ago ipsum: sed tu adure, plurimum fu-
mum excitans.

SO. Non abitis in malâ crucē? euge age, & ligno feri.

XA. Quin & addens Æschinē fumū ore Selli filium.

Nempe vestri nos manebat exigendi gloria.

CH. Per Iovem, non sic potesses nunc eos evadere,
Si Philoclis dura forsam estrassent carmina.

SEMI. Nonne clarè jam patet quàm

Pauperes premat Tyrannis?

Clâm se insinuans subit & imminet:

Si quidem ô scelestè, detrite & superbe Amyniâ,

Nos abarces legibus quas nostra fixit civitas;

Idque neque causam aliquam,

Verba neque vinnula habens:

Solus ipse imperans.

B D. An licebit absque pugna, prægraviq; pralio,

Dicere hic causam & ferire orationis fœdera?

CH. Tûne dicas, plebis osor,

Et Monarchiæ cupitor?

Qui colis Brasidam, qui geris

Fimbrias vellerum, & barbæ

Promissam alis mantican?

B D. Præstat expeditque prorsus ut parentē deferam,

Quàm dies noctesque tantis ut miser verfer malis.

CH. Nec apium rutamque adhuc tu tangis hortorum
ambitus,

(Vt sit hæc inserta sumpta ex versibus vilissimis)

Nunc dolor te nullus tangit, verû ubi causam hæc ager

Rhetor, accusans quod audes, & vocabit conscios.

BDE. Cælites obrestor, estisne hinc ituri vos procul?

An die viderur ista, verbera & dare & pati?

CH. Nullus abeo, dum stat aliqua pars mei:

Quando ades nobis tyrannidem occupans.

BD. Nempe

ΒΔ. Ὡς ἄπανθ' ὁμῶν τυραννίς ἐστὶ καὶ ξυνομότης.
 Ἡ'ν τε μείζον' ἢ τ' ἐλαττον' ἀρχαίης καὶ τηροῦ.
 Ἡ'ς ἐγὼ ὡς ἤκουα τὸνομ' ἔδ' ἐπεντήκοντ' ἐτῶν.
 Νυῖο ὅ πολλοὶ τ' ἀρέχουσ' ἐστὶν ἀξιοτέρεα.
 Ὡς καὶ δὴ τὸνομ' αὐτ' ἐν ἀγορᾷ κυλινδεταί.
 Ἡ'ν ἔδ' ὄντη ται' τις ὀρφῶς, μεμβράδας ὅ μὴ θέλη,
 Εὐθέως εἴρηχ' ὁ πολλῶν πλῆσιον ται' μεμ' ἐχέας,
 Οὗτος ὁφανέν' ἔοικ' ἀνδραππος ὅππ' τυραννίδι.
 Ἡ'ν ὅ γήττον' περσαστῆρ', ἢ ἄφ' αὐαὶς ἡ δισμάη,
 Ἡ' λαχανόπωλις παρὰ βλάψασα φησὶ πατέρη,
 Εἰπέ μοι, γήττον' αἰτεῖς ποτέρεν ὅππ' τυραννίδι;
 Ἡ' νομίζεις ται' Ἀ' θύλας σοὶ φέρειν ἰδύσματα;
 ΕΑ. Καὶ μέγ' ἢ πόρον χθὲς εἰσέλθοντα τ' ἐμοικιόβρας,
 Ὅπ' κλητῆται' κλέβων, ὅζου θυμῷ ἐστὶ μοι,
 Ἡ'ρετ' εἰ τῶν ἱππῶν καδίσταται τυραννίδι;
 ΒΔ. Ταῦτα γὰρ πότοις ἀκύνειν ἡδέαί· καὶ νυῖο ἐγὼ.
 Τὸν πατέρ' ὅππ' βύλομαι τῶν ἀπαλαχθέντων τ'
 Ὅρ' οὐ φοροῦσιν οὐ φανερὰ το δικοταλαίφρων πτόπων,
 Ζῆν βίον ἔχοντιν ὡς περ Μόρυχος, ἀγρίαν ἔχω.
 Ταῦτα δ' ἂν, ξυνομότης ὦν καὶ φρονῶν τυραννίδι.
 ΦΙ. Νῆ Δί' ἐν δίκῃ γ' ἐγὼ γὰρ ἔδ' ἂν ἐρνέσθαι γάλα
 Ἀν' π' τ' βίς λάβοιμ' ἂν, ὅ με νυῖο ὑποστρέφει.
 Οὐδ' ἐχέειν βατίον, ἔδ' ἐγ' ἐχέουσιν· ἀλλ' ἥδιον ἂν
 Δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν, ἐν λοτάδι πεπηνυμένον.
 ΒΔ. Νῆ Δί' εἰ δ' ἴδης γὰρ ἡδέα τούτοις ἀρχαίης.
 Α'λλ' εἰαν' σὺ γὰρ ἀνάγκη, καὶ μάθης ἂν γὰρ λέγω,
 Ἀναδιδάξεν σ' οἰομαι γ' ὡς πάντα ταῦθ' ἀμαρτάνεις.
 ΦΙ. Ἐξ ἀμαρτάνων δικάζων; ΒΔ. κατεργασμένος ἢ ὅν
 Οὐκ ἐπαίξω ἔγω' ἀνδρῶν, ὅς σὺ μοι οὐδ' ἐπεσκυνεῖς,
 Α'λλὰ δαλῶν λένκτες. ΦΙ. ταῦθ' ἀλείψας λέγων.
 Ὅστις ἀρχὴν τῶν ἀπάντων. ΒΔ. ὁ σύ γ'· ἀλλ' ὥς ὅσον
 ρετέεις.
 Οἰδῶμος ἀρχὴν. εἰπεῖ δ' ἴδωμεν ἡμᾶς, ὅ πατέρη,
 Ἡ' πρὶν ἢ πᾶσι σοι, κακοκινῶν τ' Ε' καὶ ἄδα;
 ΦΙ. Πάντα γὰρ καὶ πάντες γ' ὅππ' ἐγ' ἀθέλω. ΒΔ. καὶ μὴ
 ἐγὼ.
 Α' φέτε νυῖο ἄπαντες αὐτόν· καὶ ξίφος γὰρ μοι δόκει.
 Ἡ'ν γὰρ ἡτῆρθ' ἔχων ἔσ', φερεται ἔσμαι τῶν ξίφεσιν.

BD. Nempe vobis est tyrannis atque conjuratio,
Sive parvam sive magnam rem quis accusaverit;
Quinque sed denis ab annis nomen hoc non audii:
Vilius nunc indicatur qualibet falsugine.
Namque nomen hoc frequens est in foro venalium:
Si quis empitabit Orphos, nolit autem Membradas,
Illicò qui vendit illas proximè stans inquiet:
Iste homo videtur obsonare pro tyrannide:
Sectile at porrum petenti (is in apuis gratus sapor)
Iudicatrix dicet olerum torva ocellis intuens,
Dic mihi, porrù mne poscis? num paras tyrannidem?
An gulæ urbs tibi ista ferret dulcia iutamina?
XA N. Quin heri in meridie me, proseda intran-
tem lupa,

Quòd sedere equo jubebam singulari se, furens
Sic rogavit: Hippiane ascendis in tyrannidem?
BD. Hæc enim isti cū libenter audiunt quod nūc ego
(Mavelim meum parentem vindicatum moribus
A calumni recti causi perditū frequentibus
Vivere Morychus velut beatè) ab his reus feror,
Censeorq̃ue conjuratus, moliens tyrannidem.
P H. Iure: sed nec hancce vitam quam mihi tan-
tūm invides

Et studes auferre, mutem lacte gallinaceo,
Nec batim curem vel anguillam; sed attridet magis
Parva suffocata caufula in foti sartagine.

BD. Talibus namque adsuēsti rebus oblectarier.
Sin velis favere linguæ, meque dicturum audias,
Quantū ego autumo, docebo maximū errorē tuum.

P H. Anne pecco jura dicens? *BD.* Non vides te
scilicet

Hir vitis debere ludum, quos adoras & colis,
Servitutes serviens. *P H.* Ah mitte servum dicere?
Imperator maximus sum. *BD.* Haud tu quidem, imò
obnoxius

Te putas regnare. Sed nos jam pater, quæso doce
Quid tibi accessit lucelli ex fructibus Græci soli?

P H. Plurimum verò: feramq̃ue hos arbitros. *BD.* Fe-
ram quoque.

Nunc eum dimittite omnes: & mihi ferrum date;
In quod incumbam statim, si victus hac causa cado.
Quam

Εἰπέ μοι τί δὲ ὡς τὸ δέσνα τῇ διαίτῃ μὴ μύθους;
 ΦΙ. Μὴδέ ποτε σίτοιμι ἀκράτου μισθὸν ἀγαθὸν δάμνοισι.
 Χ' ο. Νυῦν δ' ἐκ θυμὸν ἔχου
 Γυμνασίον λέγῃν τί δ' εἶ
 Καὶ νῦν, ὅπως φαίνεται.
 ΒΔ. Εἴνεκα τῷ μοι δ' ὅθ' ἔτι τὴν κίβητι τίς ἄς τάχιστα.
 Χο. Ἀτὰρ φαίνεται πῶς περὶ,
 Εἴν' ταῦτα παρακελεύῃ,
 Μὴ χεῖρ ἔνεαν
 Τὸνδε λέγῃν. ὅς ἄς γδ' ὥς
 Σοὶ μέγας ἐστ' ἀγῶν,
 Καθ' ὅσον τῇ ἀπάντων,
 Εἴπερ (ὁ μὴ γένοιτο νῦν)
 Οὗτος ἐθέλει κρατῆσαι.
 ΒΔ. Καὶ μὲν ἐστ' ἂν λέξῃ γ' ἀπλῶς, μημύσῃα γὰρ
 ΦΙ. Τί γδ' φάσθ' ὑμεῖς, ὡς ὁδὸς μοι τῷ λόγῳ κρα-
 τῆσαι;
 ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Οὐδέ τι πρὸς τῷ ὄχλῳ
 Χρήσιμος ἐστ' ἐδὲ ἀνερῶν.
 Σκωπτομένοι γδ' ἂν, ἐν
 Τῇσιν ὁδοῖς ἀπύσσαις
 Θαλλοφόροι καλοῖμαι δ', ἀν-
 τωμοσίων καλύφῃ.
 Α' μ' ὁ περὶ τ' ἀπάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογησῇ
 Τῆς ἡμετέρας, νυνὶ παρῶν, πᾶσαι γὰρ τῶν βασιλείας.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ,
 ΧΟΡΟΣ, ΟΙΚΕΤΗΣ.

ΦΙ. **Κ**Αὶ μὲν ὁμοῦ γ' ὁπὸ βαλκόνων περὶ τ' ἀρχῆς
 Σπιδέξω
 Τῆς ἡμετέρας, ὥς ἐδὲ μᾶλλον ἡπὶ τὸν βασιλείας.
 Τί γδ' ὁδοῖς ἀπύσσαις γ' ἢ καὶ μακραισὶν μαλλὸν νῦν ὅτι δει-
 γμῶς,
 ἢ τρυφώτερον ἢ δεινότερον ζῶον, καὶ ταῦτα γέροντος
 Οὐκ ὥρα μὲν ἔρποντ' ἐξ ἀνῆς τρεῖς δὴ πῶς οὐ-
 φάκτοις
 Α' νδρες μεγάλοι καὶ τετραπύχης. καὶ περὶ τ' ὁδοῖς περ-
 σόντι
 Ε' μέλλει μοι τιμωρὶ ἀπαλλῶ, τ' δημοσίῳ καλοφῶναι
 Ἰκέ-

Quam tibi poenam dari vis ejeranti arbitrium?

PH. Ne mihi fas sit bibisse dæmonis boni merum.

CH. Nunc agedum è nostro aliquid

Gymnasio novi expedit

Dicere, ut indices te.

BD. Quis hucce cistam sistet, & feret mihi repente.

CH. Qualis tamen videberis,

Si feceris ita, ne cum

Hoc juvene ipse causam agas.

Namque vides periculum

Qualexibi imminet

Hujus agonis ergo,

Ac simul omnibus [nobis], si

Victor erit hic, quod absit.

BD. Quæcunque verba dixeris, inscribam ego in tabellis.

PH. Si me iste verbis vicerit, quid autumabitis vos?

STROPHE.

CH. Verba senum jam vilis est;

Nullus eorum usus erit:

Ludibriumque erimus

Omnibus in locis, &

Frondiseri vocabimur,

Causidicum & putamen.

Sed nostra agedum qui regna paras & opes defen-

Adversû inimicos, incipe nunc vires expêdere lingua.

PHILOCLEON, BDELYCLEON,

CHORVS, SERVVS.

PH. A Carceribus primùm incipiam, & verâ vin-

cam ratione,

• Nostrum imperium nullo inferius tandem
esse aut cedere regno.

Quid enim sene præstet iudice possit felicius esse,
Vel delicias aut terrificum aut magis omni ex parte

beatum?

(servant

Quem primo mane cubili egressum prope subsellia

Homines grandes, & cubitorum quattuor? hic pro-

tinus ad me

(facta

Aliquis veniet, molliq; manu prensans, quæ maxima

Fecit,

Γκατόβσι δ' ὑποκύπτοντες, τῶν φωνῶν οὐκ ἐχρησύν-
τες·

Οἱ κτεῖρον μ' ὡς πάτερ, αἰνῶμαί σ' εἰ καὶ τὸς πάτερ· (ὕψην)

Ἀρχὴν ἄρξας, ἢ π' ἐρεχτίας τοῖς ξυνοῖσιτος ἀρεχ-
ζων·

Οὐκ ἐμ' ἐδὴ ἀν ζῶντ' ἴδην, εἰ μὴ διὰ τῶν περὶ τῶν (ἀποφύειν)

ΒΔ. Τετὶ περὶ τῶν ἀνπολόντων ἐσω τὸ μνημόσυνον

μοι.

ΦΙ. Εἴτ' εἰσελθὼν ἀνπολόντες, τ' ἐργλὼ δπημυ-

χθεῖς

Εἴδον, τῶν ἀν ἀν φάσκω πᾶν τῶν ἐδὲν πεπύνη·

Ἀλλ' ἀρεχθῶμαι πάσας φωνὰς ἰέντων εἰς δπημυ-
ζων·

Φέρ' ἴδω, τί γ' ἐκ ἐστὶν ἀρεχθῶμαι θῶπευμ' ἐταῦτα δικα- (εἴ)

Οἱ μὲν γ' ἀποκλόνται πενίαν αὐτῶν, κ' ἀρεχθῶμαι, (εἴ)

Κακὰ γὰρ περὶ τῶν οὐσιν, ἕως ἀν ἰσάση τῶν ἰμοῖ-

σιν·

Οἱ δ', ἀρεχθῶμαι μὲν ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσάπκ' ἐκ τῶν

Οἱ δ', σκῶπῶσ' ἴν' ἐγὼ γελᾶσω, κ' τ' ἀρεχθῶμαι κατὰ τῶν

μοι.

Καὶ μὴ νέτοις ἀναπεθῶμαι, τὰ παρὰ τῶν ὕψην ἀνέκχ,

Τὰς ἀρεχθῶμαι καὶ τῶν ὑψῶν τῆς χρεῖς· ἐγὼ δ' ἀρεχθῶ-

μαι.

ΓΑΔ, σκῶπῶσ' ἅμα βληχᾶται, καὶ πῶσ' ὁ πατήρ

ὑψῶν αὐτῶν

Ως ἀρεχθῶσιν ἀνπολόντες με τρέμων τ' ὕψην δπημυ.

Εἰ μὲν καὶ τῶν ἀρεχθῶσιν φωνῶν, παιδὸς φωνῶν ἐλεήσαι·

Εἰ δ' αὖτε ἀρεχθῶσιν ἀρεχθῶσιν, ἀρεχθῶσιν φωνῶν με πῶσ-

αἱ.

Χ' ἡμεῖς αὖτε τότε τ' ὀργῆς ὀλίγον τ' κόλλωσ' ἀνέμω.

Ἀρ' ὁ μεγάλη τῶν ἐς ἀρχῇ, κ' τῶν πᾶν κατὰ

χρῆς;

ΒΔ. Δὲ περὶ ἀν ζῶ τετὶ γράφομαι, τῶν πᾶν

κατὰ χρῆς.

Καὶ τὰ γὰρ μοι μέμνησ' ἀρεχθῶσιν, φάσκων τ' Εἰ μὲν

ἀρεχθῶσιν· (εἴ)

ΦΙ. Πᾶσιν τοῖσι δπημυ, ἀρεχθῶσιν ἀρεχθῶσιν, ἀρεχθῶσιν

καὶ οἱ ἀρεχθῶσιν εἰσελθὼν φωνῶν, ἐκ ἀρεχθῶσιν, ἀρεχθῶσιν

ἡμῖν

Εἰ τ' Νιόβης εἴπῃ τῶν κατὰ τῶν ἀρεχθῶσιν

Καὶ ἀρεχθῶσιν γὰρ δπημυ, καὶ τῶν ἡμῖν ὀπῆσιν,

Fecit, mihi suppliciter accider, & miserè multa qui-
ritans

Dicit, Rogote, miserere pater, si quid tu forsitan inter-
veristi, imperiūve gerens vel in armis convivia
curans: (scirer.)

Merito ille meo nisi salvus abisset, nec me vivere.
B D E. Etiam hoc de supplicibus memori volo
commendare tabellæ.

P H. Hinc ingressus, precibusque oneratus, & omni
fortiter irā (quor intus:

Deterfā, (abiere foris promissa omnia) nihil exse-
Tantum auribus accipio miseras cupientum evadere
voces. (rensis?)

Age quæ non blandimenta potest iudex audire fo-
Hos pauperiem deffere suam videas, atque addere
mæstos

Alia præter mala, donec propria meis ostēderit æqua:
Illi fabellas dicunt, aut Æsopi ridiculum quid:

Alii, ut tollant mihi risum, animumque hilarant, di-
cteria fundunt: (te cogunt,

Si nos minimè ista movent, tractos pueros ascende-
Atque mulieres natosque manu ducunt: aures mihi
pronæ: (ter ipse

Balat tenera ætas illa simul: vicem at illorum pa-
Me veluti deum trepidus rogat, ut veniam culpæ
impetret hujus:

Si gaudes voce agni, te vox moveat clamosa puelli:
Quod si me porcelli juverint, moveat me filia virgo.
Tunc igitur nervos animi paulisper laxamus &
iram.

Hoc ne est latè regnare & divitias suspendere naso?
B D. Sequitur caput hoc: mihi que scriberetur, Opum
contemptus in isto est.

Sed quæ bona jactabas Hellados ut Rex, narrare
memento.

P H. Puerorum ætas quoties spicitur, licet in spexisse
verenda.

Quin si reus Oeagrus venerit intrò, non antè facesser,
Quàm nobis ex Niobâ lectum recitet memorabile
dictum:

Tum tibicen si victor litis abit, grates agit ipse
V Iudici-

Iudicibus, & egressis canit, ori circum pelle ligatā.
Sin cui moriens pater hæredis legassit fortè puellæ
Curam, tum primam ceram nos multum plorare iu-
bentes,

Et recludentes impositum conchæ de more sigillum,
Nuptum damus hanc illi qui nos melius persuaserit
omnes.

Atque hæc nobis impunè licent quæ non prætoribus
ullis.

B D. Equidem magni facio & laudo quæ tu vene-
randa locutus:

Verùm improbè agis quum sic prohibes & testamen-
ta resignas.

P H. Deinde Senatus populusque, ubi magna re super
anxius hærens,

Sciscunt ut iudicibus nobis tradatur causa reorum:
Hic Euathlus, clypei que sui abjector Colaconymus ille
Se nostra negant prodere, potiùs plebè tutarier aiunt.
Nulla in populo potior quamvis unquam sententia
vicit,

Nisi lite priùs prædamnatà ad subsellia iudiciorum.
Sed & ipse Cleon clamore valens modò non obrode-
re gaudet:

Imò servat, versatque manu nos, & muscas procuꝝ
arceat.

At tu nec tantillum ista tuo faceres iucunda parenti.
Rursusque Theorus, qui Rhetor verè est Euphemius
alter,

In pelvis spongiam habens, nobis crepidas absterget
& ungit.

Nunc dispice tot bona, tum quæ spernenda putes vel
retinenda:

Quæ servitium esse ministeriumque probare ipse an-
tè volebas.

B D. Age te dictis satia, nox desieris: prorsusque patebit
Tuus ille magistratus, podex superans (ut fama) la-
vacrum. (longeque suaves.

P H. Sed quod fueram oblitus; quodque eximium est,
Quum redeo domum, pretium referens, venientem
tum simul omnes (lia grandis

Me complectuntur ob argentum; atque imprimis fa-

Α' πορίζῃ, καὶ τὰ πόδι' ἀλείψῃ, καὶ προσκύψασα φιλήσῃ,
καὶ παπαρίζῃ· ἅμα τῇ γλώττῃ τριώβολον ἐκκαλά-
μαζ).

καὶ τὸ γυναικίον μ' ὑποδωπέδωται, φουτὶν μάζαν πορσι-
νέειν· (τυτσί,

καὶ παρτα κατεζομένη παρ' ἐμοί, προσπαλάζῃ, φάγῃ

Εἴ ντραγε τυτσί. τοῖσιν ἐγὼ γάνυμαι, καὶ μή με δεισῇ

Εἰς σέ βλέψαι, καὶ τ' ταμίαν, ὅπως αἰεὶ σὺ παρὰ δέ-
σῃ, (μάζαν,

καταρσάμβρος καὶ τονδρόστις, ἄλλω μὴ μοι ταχὺ

τάδε κέκτημαι, περὶ δολιχὰ κακῶν, σκολιὰ βολέων ἀλε-
ρίω,

καὶ οἶνον μοι μέλι κ' ἄρ' σὺ, πῶν τ' ὄνον τόνδε ἐσκεπύ-
μισμαι,

οἶνε μετόν· καὶ τ' ἐγχείρομαι κλίνας. πάντ' ὃ καλῶς,

Βρομῆς ἀμβρος τ' ἔσθ' ἴσθ' ἡμέτερος, μέγα καὶ σφάποι κατὰ παρ-
δέν.

Α' ῥ' εἰ μετὰ ἄλλω ἀρχὴν ἄρχω,

καὶ τ' τ' Διὸς ἐδ' ἐν ἐλάτῳ,

Ὅς τις ἀκέω ταύθ' ἀπὸ τοῦ Ζεῦς;

Ἡ νῦν ἡμεῖς δορυβόσωμεν,

Πᾶς τις φησὶ τῷ παρὰ δότων,

Ὅσον βροντὰ τὸ δικαστήριον!

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, κἀν ἀσφάλῳ,

Πομπύζει καὶ καὶ χέουσι με

οἱ πληκτιῶτες, καὶ πάντες στυγροί.

καὶ σὺ δ' ἐδδικᾶς με μάστιγι· αὐτόδ'·

Νῆ τιώ Διμήτρε, ἀδελφεός· ἐγὼ

Δ' ὑπολοίμην, εἰ σὺ δ' ἐδδικᾶς.

ΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟ. Ὅτ' ἴσθ' ὅπως ἔσται κατὰ δόξας

οὐδ' ἐνδὸς ἡκούσας, εἰ-

δὲ ξυνοπῶς λέγοντες.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

ΦΙ. Ὅτ' ἴσθ' ὅπως ἔσται κατὰ δόξας

καλῶς ὅδ' ἴσθ' ὅπως ἔσται κατὰ δόξας

καλῶς ὅδ' ἴσθ' ὅπως ἔσται κατὰ δόξας

καλῶς ὅδ' ἴσθ' ὅπως ἔσται κατὰ δόξας

καλῶς ὅδ' ἴσθ' ὅπως ἔσται κατὰ δόξας

καλῶς ὅδ' ἴσθ' ὅπως ἔσται κατὰ δόξας

καλῶς ὅδ' ἴσθ' ὅπως ἔσται κατὰ δόξας

καλῶς ὅδ' ἴσθ' ὅπως ἔσται κατὰ δόξας

ΣΤΡΟΦΗ.

Εἴς.

Lotum permulcet aquis, ungitque pedes, fertque oscu-
laprona.

Pappasque & adulans linguâ triobolium expiscata
lucellum est.

Tum mihi mulier palpum objiciens, intritam præ-
parat offam;

Propterque sedens invitat quasi cogens, & talia fatur,
Hoc exede, sorbe. Ego talib. oblector, ne me sit opus te
Respicere, & condum promum, quando voler appo-
nere cœnam, (terat offam.

Iacens maledicta, & murmura rodens, ne rursus
Hæc munimenta malorum, hæc sunt mihi propu-
gnacula & arma.

Sin fundere vina negas mihi, deferitur cantherius iste,
Plenus Bromii: tum pandus defundo hinc. at rudis
hianti (lite pedens.

Ille ore, tuum in sinum grande quid & dignum mi-
Nonne imperium magnum obtineo,
Et regno Iovis velut æquale?

Nec de me aliter quàm Iove dicunt.

Nam si turbas fortè movemus,

Omnes dicunt prætereuntes,

Quale tonat judiciale forum!

Iuppiter ô Rex, sin fulgur agam,

Nobiliore atque opulenti

Poppyfima edunt panè cacantes.

Tu me imprimis metuis valdè:

Testor Cererem, metuis: sed ego

Peream, si quid metuam te.

STROPHE.

C H. A T nullum adhuc tam liquidò

Audiimus Rhetora, nec

Tam graviter loquentem.

SYSTEMA.

P H. Vtrum est: sed hic sperabat vuas absque vin-
dice ullo

Secassere omnes: me tamen nôram quid hic vale-
rem.

STROPHE.

C H. QVàm benè omnia persequens

Nil præterivit: hæc mihi

Grata quidem audienti,

Vt videar beatas

Incolere insulas, &

Εἰ δ' ὁμοῦρος λέγοντι.

ΣΤΕΤΗΜΑ.

Ως θ' ὅσ' ἔστι σκορδιῶται, καὶ σὺν ἑκὼν αὐ-
τοῦ.

Ἡ μὲν ἐγὼ σε τήμερον βλέπειν σκότι ποίη-
σα.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Δ' εἰ δέ σε παντοίας πλέκειν

Εἰς δ' ὀπίσθῃν σαλάμας.

Τίλω γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπλά-

να χαλεπὸν, μὴ φορὸς ἐμὴν λέγοντι.

Πρὸς ταῦτα μύλιον ἀγαθὸν ἄρα ζητεῖν σοι καὶ νέ-
κοτον, (ρεῖσαι.)

Ἦν μή τι λέγεις, ἥτις θύωσιν τὸν ἐμὸν θυμὸν καπ-

ΒΔ. Χαλεπὸν μὲν καὶ θύωσι γνάμης, καὶ μέζοντες ἢ πίνου-
σιν ὁδοῖς,

Γ' ἀσάδην νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐν τε τοῖς ἄλλοις.

Α' τὰρ ὁ πατήρ ἡμέτερος Κρονίδης. ΦΙ. παύσαι, καὶ μὴ πα-
τέρει.

Εἰ μὴ γὰρ ὅπως δαδύω γὰρ κατὰ ταχέως με διδάξει,
οὐκ ἔστι ὅπως ἔρα' τεθνήσκει, καὶ καὶ ἀσάδην μ' ἀπὲ-
ρεῖται. (μή τι ποτε.)

ΒΔ. Α' κούρει νύμ, ὡ παπαίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ
καὶ φορὸν μὲν λόγους φύλλας μὴ ψήφοις, ἀλλ' ὅσοι
χρήσταις, (ἰοῖται.)

Τὸν φόρον ἡμῖν δ' ὅσοι ἀπὸ πόλεως συλλέξωμεν τὸν φορὸν
καὶ ἔξω πέτεται τὰ τέλη χωρὶς, καὶ τὰς πολλὰς ἐκαστοῦς.

Προτυμῆα, μέταλλ', ἀγροῦς, λιμνῆας, μυιδούς, καὶ δι-
μιόφωρατα.

Τέτων πωλήσας, τάλαντ' ἐγγὺς διχίλια γίγνεται ἡμῖν.

Α' πό τετων νύμ μυιδὸν κατὰ θεοὺς τοῖσι δικασταῖς ἐν-
αυτῷ,

Ε' ἔχλειαν, καὶ πωλείς ἐν τῇ χώρα κατένασθαι.

Γίγνεται ἡμῖν ἑκατὸ δέκα καὶ πεντήκοντα τάλαντα.

ΦΙ. Οὐδ' ἡ δέκατη τῆς φοροῦντων ἡμῖν ἀρ' ἐγγίγνεται ὁ
μυιδός.

ΒΔ. Μὰ Δι' ἐ μὲν τοι καὶ ποτὶ τρέπεται ὅλη ἡ πόλις τὰς χέ-
ματα τάλαντα;

ΦΙ. Ε' εἴ τιποτος τῶν οὐχὲν περὶ τὸν Α' θυμὸν κα-
λοῦσιν.

Α' καὶ μεχέμεθα περὶ τῷ πωλήτους ἀεί. ΒΔ. οὐ γὰρ, ὡ πα-
τέρ, αὐτοῦ

Α' ῥέει ἀπὸ σμῦν, τούτοις τοῖς ῥημασίν περὶ τῷ θεῷ.

Καθ.

Iudicis præesse.

SYSTEMA.

PH. Amque ille pandiculans faciscit, nec sui potens est.

Sed faxo ut hodie lora cernas mortui juven-
ci.

STROPHÆ.

CH. AT tibi nitendum est modis

Omnibus, hinc effugere.

Nam facilem & mitem esse me

Non pote, de me malè sentienti.

Nunc quod superest tibi quærenda est bona cōs, &
causa recenter, (dere possit.

Nisi quid dicas animum mihi quod penetrare & scin-

BD. Durns labor est, altum ingenium, & majus quàm
Comica sit vis,

Morbum veterem medicare, & adhaerentem radici-
tūs urbi.

Verūm Pater ō noster Saturnice. **PH.** mitte vocare
parentem.

Etenim nisi me contrā doceas & servū ostenderis esse,
Tibi mors certa est, vel licet interdicas Iustalibus

extis.

(pauca remitte.

BD. Audi ergo ō Pappule, deque supercilio iam

Ac primū rationē facili manu ini, nō calce, recensens

Annua quæ nobis ex omni procedunt urbe tributa;

Seposita dein vestigalia, tum vel Centesima multa,

Prytanæa, metalla, & fora, portus, merces, quæque au-
ctio fiunt

Publica, quæ summam faciunt simul addita bis mil-
le talentum: (pono.

Hinc mercedem quæ iudicibus persolvitur annua,
Sex mille puta, neque enim plures regionem habita-

tis, opinor.

(talenta.

Redeunt ita nobis, puto, Centum quinquagintaque

PH. Nec decima quidem pars tanti proventus mer-
cedula nostra est.

BD. Minimè certè: sed dic mihi quò fluat ingens æ-
ris acervus? (gamina prodo.

PH. Puta ad istos. Quos? sed non ego Athenarum pur-
Sed pro populo semper pugnare libet. **BD.** nam tu,

pater, horum

(verba.

Vers imperium, dum decipiunt coctum te vinnula

Hi dona ex urbibus accipiunt ad decies quinq̃ue ta-
lenta:

Nam terrorem incutiunt miseris civibus, interq̃ue
minantur,

Ferre tributa, aut ego fulmineâ vestram vi funditus
urbem

Evertam: sic tu extrema tui imperii corrodere gaudes:
Ergo ut focii sentire catervam reliquam judiciale in
Pauca forbillare ex calathis, & inane aut vilia vefci,
Te pro Conni suffragio habet; ast illis munera mittit,
Orcas, vina, tapetia, mellaq̃; , caseolos, sesama, molles
Pulvillos, phialasq̃ue, coronas, torques, & opercula,
opesq̃ue

Sanas: Tu cum imperio, quamvis terrâ jactatus & al-
to es,

Nec tantillum caput alii habes, quo parva obsonia
tingas.

P H. Imò Eucharides bulbosa mihi tria poscenti al-
lia misit.

Sed me excrucias, qui jamdudum exspecto ut servum
esse probes me.

B D. Non servitium hoc censes, hosce magistratum
sic gerere omnes,

Ipsosq̃ue & adulatōres horum blandos præmia ferre?
Tibi sed satis est tres accepisse obolos: quos ipse labore
Quæstisti, multa dum pugnas pedes, urbēve obsidio-
ne (xius istis,

Premis : & (quod me valdè cruciat) qui sis obno-
visq̃ue frequens fora, quando in tempore sub pri-
mordia lucis

Filius ingressus Chæret, ephebus tener, interq̃ue cu-
titus,

Et corpore moto flagitia exercens, in judicium ire
Monet: haud etenim vestrum [aliquis] poterit mer-
cedem auferre forensis

Iure triobolarem, & ærus signoq̃ue dato forū adivit:
Contrà hic drachmam patrocini pretium fert, ulti-
mus et si

Et superior adit, quod si quis reus illi munera donet,
Facit ex Archontibus unum participem: sic res ab
utroque

Ε' αποδύακτον· καθ' ὡς ὅριον ὁ μὲν ἔλκε', ὅδ' ἀνταπέ-
δωκεν.

Σὺ δ' ἡσυχάζεις τὸν κωλακρέτην· τὸ δ' ὡστ' ἰσχυρόν σου
λέλειθεν.

ΦΙ. Ταυτὶ με ποίεισ'· οἱ μοι τί λέγεις; ὡς με τὸν θῆνα
θαυμάσιος,

καὶ τ' οὖν με θαυμάσιος μάλλον· καὶ οἶδ' ὅ, τι χεῖρά
μα ποιεῖς.

ΒΔ. Σκέψαι τοίνυν γ' ὡς ἐξόν σοι πλεῖστον ἢ τοῖσιν ἀ-
πασιν

Υ' πὸ τ' αἰεὶ δημιζόντων, ἐκ οἷδ' ὅποι ἐγκυκλίωται·
Ὅς τις πόλεων ἄρχων, πλείων, ὥτ' ἢ Πόντου μέγχι
Σαρδῆς

Οὐκ ὀλοαυέες πᾶν τῶν ὁ φέρεις ἀκαρῆ, καὶ τῶν
ἐχθρῶν σου

Ε' ντάζουσι καὶ μικρὸν αἰεὶ τ' ζῆν' ἔνεχ' ὥσπερ ἀδύρην,
βέλον γ' ἄρ' σε πένητ' εἶδ'· ἢ τῶν ἐνέκ' ἔρρατο·

Ἰνα γινώσκῃς τὸν πτωχευτήν· καὶ ὅτι οὐκ οὐκ γ' ὅτι-
σι γ'

Ε' τί τ' ἐχθρὸν πιν' ὀπιρῖδας, ἀρχῆας ἀντοῖς ὀπιρῖδας,
εἰ δ' ἐξούλοντο βίον πόρτοις τῶν δέμων, ἐάδον ἢ ἄ.

Εἰσὶν γὰρ πόλεις χίλια, αἵ νῦν τ' φόρον ἡμῖν ἀπάγουσι.
Τούτων εἰκόσιν ἄνδρας βόσκοντες περὶ τὰς ἐνέκ' αἰσῶν,

Δύο μυριάδες τῶν δημοπικῶν ἔχον ἐν πᾶσι λαγύροις,
καὶ τεφάνοισιν παντοδαποῖσιν, καὶ σκύων, καὶ πυαγῶν,

Ἀΐτια τῶν γῆς ὀλοαυόντες, καὶ τῶν Μαχαθῶν πρι-
σταίς.

Νῦν δ' ὥσπερ ἐλαιολόγῃ, χωρεῖθ' αὖτε τὸν μισθὸν
ἔχοντι.

ΦΙ. Οἱ μοι! τί ποθ' ὥσπερ γάρχη μὲ καὶ τ' χρεὼς κατα-
χέει;

καὶ τὸ ξίφος ἐδύναμαι κατέχειν· ἀλλ' ἤδη υαλθακός·
ΒΔ. Ἀλλ' ἐπὶ τῶν μὲ δέεισσο' αὐτοῖ, τίς μὲν Ε' υβριαν δι-
δάσκει

Υ' μὴν, καὶ σὺ τὸν ὀφείτῃ καὶ πεντήκοντα μεδίμνους
Πορεύειν· ἐδύσαν δ' ἐπὶ πότι σοι, πᾶν πλεονέκτημα

μεδίμνους·

καὶ ταῦτα, κούλις ξενίας φέρονται,
Ε' λαβὼς καὶ χούλιμα κρεθῶν.

Ὅν εἶνεκ' ἐγὼ σ' ἀπέκλεπον, αἰετ',
Βόσκοντες ἐλάων, καὶ μὴ τέτρες

Componitur omnis : & instar serræ reciprocatur unus
& alter. (sta.

At tu quæstori inhiās : & clam te sunt hæc putida fa-
P H. Ain' hæc illos facere ? ah quid ais ? hei mi, mea
pectora turbas.

Facis ut magis aduertam animum. exspecto quò me
denique ceges.

BD. Viden' ergo ut cum faciliè esset tibi & aliis dite-
scere vestris, (quis:

Turba Oratorum plebivorum spaciis te includit ini-
Qui multis urbibus imperitans, à Ponto Sardiniam
usque,

Nihil emolumenti præter tres obolos fers : idque ut
olivum

Paullatim instillant, ad victum vix sufficiente farinâ.
Te namque volunt inopem esse simulque valentem :
scilicet ut sic

Altore gratus blandum agnoscas : qui si vocis acutæ
Signo fortè malevolos inimicos presserit, ilicet illis
Ferus insultas. Quin faciliè erat his victum præbere
popello :

Sûnt urbes innumerae quæ nobis nunc adferre tributa
Solitæ : si quis viginti hominum cuique alimenta
imperet uni, (laute

Gemina ex nostro populo myrias potuissent vivere
Inter lepores & lac pressû, omnigenis ornata coronis,
Regione velut dignum est istâ, Marathoneisque
triumphis :

At nunc viles ut olivifera ad meroedè curritis illam.
P H. Hei mi ! quid hoc est, mea quod manus hæc
veluti torpore ligatur ? (vires.

Iam nec gladium retinere queo : enervatæ sunt mihi
BD. Vb, verò istos timor accendit, cum non pro-
mittere parcent

Eubæam vobis, & quinquaginta spondere viritum
Modios frumentis : quamvis nunquam tibi nisi quin-
que dederunt :

Atque id per demensa pusilla,
Vix persuasi te indigenam esse.
Ideò inclusum semper ego habui,
Ad hoc ut te alerem, neu ridiculus

Talibus esses vana professis,
Et nunc certum est præbere tibi
Quæcunque peras,

Nisi Quæstoris solitum lac.

STROPHA.

CH. Vñ sapiens fuit is qui iudicium nos ferre ve-
tavit,

Nisi utrisque auditis. nunc etenim victor longè esse
videris,

Propterea, irâ jam depositâ, istos baculos abjiciemus.
Verùm agedum, ô nostræ ætatis congerro & jucunde
sodalis,

Obtempera isti orationi si sapis:
Nec rigidus sies, neque tam oblucians.
O si mihi talis foret curator, aut
Affinis, & me commoneret talia!
Nunc tibi præsens deus nec obscurus hoc
Succurrit in negotio:

Clarum favorem præbet: hunc præsens cape.
BD. Alere hunc penitus volo, sufficiens
Quæcunque seni commoda: lambet
Alicam: mollicula aderit læna,
Rhenoque, & penitriba meretrix,
Lumbosque fricans.

Sed quòd tacet, & nihilum mutit,
A proposito rem ovet me.

CH. Castigat ipse se, atque in his rebus monet
Quas antè multùm deperibat: nunc videt
Errata pristina. illâ mente deputat
Quæ te monente nullus auscultaverit.

Ac parer ille forsitan dictis tuis,
Et sapit, moresque porro pristinos mutare volt: (cas?
Nec refellit quæ suades PH. hei mihi! B. quid hei vo-
PH. Aufert mihi tot promissa dare.

Illâ ego quæro, illic sim, ubi præco
Clamer, Quis calculum adhuc non tulit?
Citus exsurgat.

Nempe cadiscis me ad stare juvat
Suffragia postrema ferentem.
Propera ô mea mens. ubi nunc animus?
Vmbra recede, haud Hercule firim
Vt iudicium ab albo eximar, & non

Dammem

Κλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.

ΒΔ. ἴθ' ὦ σὺ περ, πορὲς ἡδ' ἐπεὶ ἐμοὶ ποίηκ.

ΦΙ. Τί ποιεῖς μοι; ΒΔ. λέγ' ὅτι βλάψῃ, πλὴν ἴσος.

ΦΙ. Ποίῃ φέρ' ἴσω; ΒΔ. ἢ καὶ δικάζῃ. ΦΙ. ποῖο;

Αἴθρῃ διακρινεῖ πρότερον, ἢ γὰρ ποιεῖται.

ΒΔ. Σὺ δ' οὖν ἐπιδὴ τὸ το καχόμενος ποιεῖν,

Εἰ καὶ σὺ μὲν κέπῃ βλάψῃ, ἀλλ' ἐσθ' ἀεὶ,

Αὐτὲ μὲν δὲν, δίνεσθε τοῖσιν οἰκέταις.

ΦΙ. Περὶ ἢ, τί ληρέεις; ΒΔ. ταῦθ' ἀπὸ ἐμῆ ἀρετῆς.

Ὅτι πλὴν θύρα ἀνέστη ἡ σπικὴ λάδρα.

Ταύτης ὅπου δολίῳ ληρῶν μίαν κύνει.

Πάντως ἡ κύνει ταῦτ' ἔδρας ἐκάστω.

Καὶ ταῦτα μὲν οὖν ἀλλήως, ὡς δ' ἐξέχη

Εἴληκατ' ἔρπον, ἡλίαν πορὲς ἡλίον.

Εἴαν ὅτι νύφῃ, πορὲς τὸ παρὸν καθήμενος.

Τὸν πορὲς εἰσὶν, καὶ ἐξῆλθε μεσημβρινός.

Οὐδέ τις σ' ἀποκλείσθαι θερμοθέτης τῇ κελύβει.

ΦΙ. Τυτί μ' ἀρέσκει. ΒΔ. πορὲς ὅτι τέτοις, ὡς δὲ δίκην

Δέχῃ μετὰ πρὸς, καὶ σφῶν ἀναμύρεται,

Δάκνουν σὺν τῇ, καὶ ἀπολογεῖται.

ΦΙ. Πῶς οὖν διαγνώσκεις καλῶς διωήτομαι,

Ὅτι περὶ πρότερον ταῖς ἀράγμασι ἐπὶ κατὰ φύσιν;

ΒΔ. Πολλὰ γ' ἀμεινον· καὶ λέγει γὰρ περὶ τῆς,

ὧς οἱ δικασταὶ ἀδελφῶν ἡδ' ἀπολογεῖται.

Μόλις τὸ ἀράγμα ἔγνωσαν ἀναμύρεται.

ΦΙ. Ἀνὰ τοὺς μετὰ τῆς. ἀλλ' ἐμὲν ἔγωγε λέγεις.

Τὸν μισθὸν ὅπου δὲν λήφομαι; ΒΔ. παρ' ἐμὲ. ΦΙ. καὶ πῶς;

Αἰσθάνεται γὰρ τοὺς μετὰ τῆς ἀπολογεῖται.

Ὅτι σκαπτόντας, ἀραγμῶν μετ' ἐμὲ παρὰ λαβῶν

Εἴθρῃ, δικαστὰς ἐμὲ ἐν τοῖς ἰσθμοῖς.

Καὶ πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς ἀπολογεῖται μοι κατὰ φύσιν.

Καὶ γὰρ νῦν καὶ οὐδὲν γὰρ ὡς καὶ λαβῶν,

Καὶ ταῖς βέλους, ὅπου δὲν ἀπολογεῖται.

Καὶ δ' εἴληκα αὐτῶν. ΒΔ. ὅτι τί πορὲς ταῦτ' ἐστίν; ΦΙ. ὅτι,

Αἰσθάνεται μὲν ἔφασκε κοιλίαν ἐξῆλθε.

Ταχὺ γοῦν κατὰ τὴν ἀρετὴν, ὡς δὲ λέγων.

ΒΔ. Ὅτι οὐδὲν ἀπὸ τῆς τῆς ἀπολογεῖται.

ΦΙ. Οὐδὲν ἀπὸ τῆς ἀπολογεῖται. ἀλλ' ὅτι κατὰ φύσιν ποίη.

ΒΔ. Ἀνὰ μὲν οὖν, ἐγὼ δ' ἐπὶ ταῦθ' ἡδ' ἀπολογεῖται.

ΦΙ. Ὅτι οὐδὲν ἀπὸ τῆς ἀπολογεῖται.

Ἡ κύνει γὰρ ὡς Ἀθλῶν πορὲς,

Dannem improba furra Cleonis.

BD. Age, & volente cum deo, pare ò parens.

PH. Quid paream? *BD.* dic præter unum, quod luber.

PH. Quale illud? inque. *BD.* mitte judicia & forum.

PH. Hoc cerner Orcus antequam persuadeat.

BD. Ergo hæc agendo quando habes tantum volup,

Modò in forum ire definas, domi manè;

Et facta tantum servolorum judica.

PH. Nugas agis, quid causæ? *BD.* Idem quod in foro.

Ancilla forsan abra (penum servans) reclusit forem:

Multam irrogabis propter hoc [drachmam] junicam.

Nempe istud illic factitas identidem.

Ac jure, si lux albicasset primula,

Vt in Helicæ ad Solem ages pro iudice:

Si nix vel imber deciderat, tunc ad focum

Sedebis; & si surgis ad meridiem,

Thesmothera nullus ostium occludet tibi.

PH. Placet quidem istud. *BD.* deinde si quæ longior

Sit causâ, & urget te fames, nil est opus

Isthic moreris, labra mordens & reum.

PH. Qui possim, ut antè (hic interim si manderem)

Pernosse ritè litium discrimina?

BD. Multò faciliùs: quippe vulgò dicitur,

Quando arguuntur falsa testimonia,

Verum eruisse ruminantes iudices.

PH. Persuasum habes me: ac unde mercedem feram,

Nondum indicasti. *BD.* à me feres. *PH.* dictum bene.

Factum faceris turpe nam Lystratus

Admisit in me, debitam qui sumpserat

Vtrique drachmam, quam minutam in piscium

Secuit macello, tresque squamas mugilum

Induxit: & quas truxit in os, nummos putans,

Odore sed mox exspuit offensus gravi;

Illumque traxi. *BD.* ad hæc quid ille? *PH.* alium mihi

Galli inquiebat esse Gallinacæi:

Statimque dixit, Tu quoque æra concoques.

BD. Vides lucellum quale procedat tibi?

PH. Sanè haud pusillum. tu tamen fac quod facis.

BD. Mane hic parumper, dum quod expedit fero.

PH. Prisci, vide sis, stat fides oraculi:

Athenienses nam fore olim audiverat

Vt jura potius dicerent domi suæ:

Et unus ante quisque caudidicium fores

Strueret tribunal oppidò parvum, velut

Hecataum ubique delubrum ad portas solent.

BD. Quid vis tibi aliud? ecce nunc tibi omnia

Quæcunque dixi, & plura multò deferò.

Præstò est mærella appensa paxillo ad manum,

Si forsitan usus poscit, & tu mincturis.

PH. Cautum, virisque commodum senilibus

Excogitasti pharmacum stranguriæ.

BD. Adest & ignis, atque lentus insuper,

Sorbere si quid est necesse. PH. hoc expedit:

Vel febre tactus capere mercedem velim,

Manensque lentem in hoc loco deglutiam.

Sed cur tulistis hanc cristatam alitem?

BD. Vt dormientem, dum reus defenditur,

(Si fortè) ab alto te canens exfucit.

PH. Vnū est quod optè, cætera arident. BD. quid est?

PH. Imaginem sicund: de portis Lyci.

BD. Habes & illam. en Rex adest heros Lycus.

PH. O Rex Lyce heros, quàm molestum est cernere

Qualem videre possumus Cleonymum.

SER. An arma & ipse, cùm sit heros, non habet?

BD. Si sedem inisses pro tribunali, illico

Causam vocarem. PH. Iamdiu sedeo, voca.

BD. Equam inferemus ergo litem primitus?

Ecquid quis intus in domo admisit mali?

SER. Threïsia nuper ollam adussit fulem.

PH. Siste hic amabo, perdidisti præ nē me:

Nel is vocetur absque clatrata fore:

Quæ prima visa est in secandis victimis.

BD. Hoc desit unum: at ipse cursim deferam,

Statimquæ sistam quod quidem intus eruam.

Quàm vix suæ cura sedis ponitur!

SERVUS, BDELYCLEON, PHILOCLEON, CHORVS.

SER. A Bi in patibulum. cui bono hunc alimus canem?

BD. Quid verò aistu? SER. nunquid hic Labes canis

Furnum subivit, elanculumque casei

Orberet

Τροφαλίδι τυρὸς Σικελίῳ κατεβήδουκε·
 ΒΔ. Τὰτ' ἄρα πρῶτον τ' ἠδίκημα τῆ πατρὶ
 Εἰσπαικτίον μοι, σὺ δ' κατηύδατε παρῶν.
 ΟΙ. Μὰ Δι' ἐκ ἔργου· ἀλλ' ἀπεργε φασὶ κύων
 Κατηγυρήσῃ, ὡς περ εἰσάγῃ γρηφίλ.
 ΒΔ. Ἰ' δι νυθ' ἄγ' αὐτὰ δέουσιν. ΟΙ. ταῦτα χεὶρ ποιεῖ.
 ΦΙ. Τὰτ' τί βῆτι; ΟΙ. χοιροκομίον Εἰσίας.
 ΦΙ. Εἴθ' ἱερὸν σπύλῃσας φέρεται; ΟΙ. ἔκ' ἀλλ' ἵνα
 Α' φ' Εἰσίας ἀρχόμενος ὅπι τρέψω πνῆ.
 ΦΙ. Α' ἢ εἴσας; ἀνύσας, ὥς ἐγὼ πμῶν ἐλέπω.
 ΒΔ. Φέρε νυθ' ἐνέλικα τας· στανίδας, κ' τας γρηφάς.
 ΦΙ. Οἱ μοι διατρίβεις, καὶ πολέεις τριήμερον.
 Ε' γὰρ δ' ἀλοκίξῃν ἐδεόμην τὸ χροῖον.
 Γ' δ' ἀλάφ νυθ', ΒΔ. ταῦτα δὴν. ΦΙ. τίς ἔπος;
 Ο' πρῶτος ὄντι; ΒΔ. ἐς κύομας· ὥς ἀρχομένη,
 Ο' πῇ πλῆθος μὲν εὖ καδίσκως ἐκφέρειν.
 ΦΙ. Οὗτος σὺ πῶς ἴδεις; ΒΔ. ὅτι καδίσκως. ΦΙ. μηδὲ μῶς.
 Ε' γὰρ γὰρ εἶχον τὰς δὲ τὸν ἀρυσίχως.
 ΒΔ. Κάλισται τοίνυν· πάντα γὰρ πᾶρεται νῶϊ,
 Ο' σὺν δρόμοις, πλὴν γὰρ δὴ τ' κλεψύδρας.
 ΦΙ. Ἡ' δὲ δὴ τίς ὄντι; ἐχὶ κλεψύδρας;
 ΒΔ. Εὖ γ' ἐκπορίζεις αὐτὰ, κατηγυρεύεις.
 Α' ἢ ὥς τάχιστα αὐτὸς περ ἐξενεκάτω,
 Καὶ μυρρίνας, κ' τ' λιθαριῶν ἐνδοθεν.
 Ο' πως αἱ δὲ ξωμέδωνες πρῶτα τοῖς θεοῖς.
 ΧΟ. Καὶ μὲν ἡμεῖς ὅτι τ' σπονδαῖς, κ' τ' θυγαῖς
 Φήμην ἀγαθὴν· λείξομεν ὑμῖν,
 Ο' π' ἡλυνάμενος ἐκ τ' πολέμας
 Καὶ τ' νέκρας ξυνέβητον. --
 ΒΔ. Εὐφρομένη μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω.
 ΧΟ. Ὡς φέρεται; Α' πολλοὶ Πύθι, ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ
 Τὸ πρᾶξαι δὲ μηχανᾶν.
 Ε' μ' περὶ δὲν ὅτι τ' εἴδ' εὖρον,
 Α' πᾶσι νῦν ἀρμόσται,
 Ὡς πᾶσι νῦν ἀρμόσται.
 Γ' ἡ δὲ σπαιάν. --
 ΒΔ. Ὡς δὲ ἀποτ' ἀναλξ, γέϊτον Α' γ' ἡμεῖς τ' ἡμεῖς περὶ θύρου
 πρὸς πύλας
 Ἀέξαι τελέτῃ καὶ νῦν ἡμεῖς, ὡς τῆ πατρὶς καριοτομοδ-
 μῶν.
 Πάουσι τ' αὐτὰ τατὶ λίαν σφυγνὸν κ' ἀπὸ νῶν ἔδους,

Orbem Sicani maximum deglutiit?

BD. Ergo hocce primum crimen ad meum patrem

Eit deferendum: tu modò actor postula.

SER. Hoc nullus axim: at alter accusassere

Ait, canis, si fortè detur actio.

BD. Abi ergo, & ambos hucce duc. *SER.* fiet statim.

PH. Quid istud est? *SER.* suile vimineum Laris.

PH. Direpta, credo, sacra fers. *SER.* nihil minus:

Sed ut à Lare orsus quempiam obtritum duim.

BH. Verùm fer intrò: honore dignum censeo.

BD. En nunc tabellas & tablina defero.

PH. Vah obteris me & enicas, tempus terens:

Mihi sat fuisset ungue sulcos ducere.

Iam nunc voca in jus. *BD.* en voco. *PH.* quis hic prior

Vocatus? *BD.* ut me perduint Dî, vah dolet

Quòd huc cadiscos ferre non meminens fui.

PH. Quò proripis te heus! *B.* ad cadiscos. *P.* nil opus.

Hæc haustra habebam, quæ vocant arystichos.

BD. Euges: benè ista nempe nobis omnia,

Quorum usus, adsunt, præter unam clepsydram.

PH. Quid ista? nonne clepsydra est celans aquam?

BD. Benè ista præbes, atque ritè pro loco.

Sed aliquis ignem exportet extemplò puer,

Viridesque myrtos, atque tus ex ædibus:

Vt experamus antè pacem calitum.

CH. At nos equidem in libaminibus votisq; sacris

Dicemus vobis bona verba;

Quoniam ex bello fortiter acri

Et rixâ fœdus inistis.

BD. Præstate linguis nunc bonam faventiam.

CH. O Phœbe Apollo Pythie, omine cum bono

Quod iste machinatur

Nunc ante limen ædium,

Velis ut in nos experat

Omnes; facestant & plani:

Ie ie Præn.

BD. O Rex here vicinæ & Agyen pro foribus vestibulo

hujus

Accipe initia hæc nova sacra meo nunc instaurata

parenti:

Fac desinat istos iliceos mores duos & acerbos:

Mel-

Ἀντί σπαίρει μέλιτος σμικρὸν τῷ θυμῷ διὰ παλαιμίας·

ἢ δὴ δὴ ἔῳ τοῖς ἀνδράποισι ἤπτον αὐτόν·

Τὰς φύροντας τ' ἐλεῖν μάλλον ἢ τὴν γραψαμένων,

Καὶ παδακρόβη ἀντιβολουμένων·

Καὶ παυσάμενον τ' ἀντιβουλίαν,

Ἀπὸ τ' ὀργῆς,

Τῷ ἀκαλήφῳ ἀφελέει.

ΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟ. Ὡς γὰρ χόμῃ θά σοι, κατὰ δουρὶ ἐν νεαυτῇ ἀρχαίς,

Ἐκείνη γὰρ ἦν παρελελειμμένη.

Εὐνοίη γὰρ ἐς μὲν ἔξοτε

Τὸν δὴ μὲν ἰδοῦμεθ' ἄσπετον

Φιλοῦντος, ὡς ἴδεις ἀνὴρ

Τῶν νῦν γὰρ σὺ νεωτέρων.

ΚΗΡΥΞ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΣ,

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΚΥΩΝ ΚΥΔΑΘΗ.

ΝΑΙΕΥΣ κατήγρηθε.

ΒΔ. Εἴπε θυρεῖσιν ἡλιασῆς, εἰσὶ τῶν

Ὡς ὡς ἀνέλεωσιν ἐν εἰσφρήσει.

ΦΙ. Τίς ἄρ' ὁ φύρων δαῖς, ὅσον ἀλάστορι;

ΘΕ. Ἀκέει τ' ἦδη τ' γραφῆς ἢς ἐγράψατο

Κύων Κυδαθλουαῖδος, λάβηται Αἰξανέα.

Τὸν τυρεὶν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήγρηθε

Τὸν Σικελικόν· τίμημα κλωρὸς σύμνος.

ΦΙ. Θάνατος μὲν οὐκ κινέει, ὡς ἀπαλὲς ἄλλοι.

ΒΔ. Καὶ μὲν ὁ φύρων ἔτισι λάβης πάρετα.

ΦΙ. Ὡς μισθὸς δαῖς, ὡς ὅτι καὶ ἐλέπτον βλέπει;

Οἷον σπονηρὸς ἔξαπατήσιν μὲν οἷον τι!

Πῶς δὴ οὐδὲν ὡς, ὁ Κυδαθλουαῖδος κύων;

ΚΥ. Αὐτὸν, αὐτὸν. ΒΔ. Πάρεται ἐπεὶ δαῖς αὐτὸν λάβης,

Ἀγαθὸς γὰρ ὑλακτεῖν καὶ διαλείπειν τὰς χύτρας;

ΚΗ. Σίγη, κάδιζε. σὺ δὲ ἀναβάς κατηγόρη.

ΦΙ. Φέρε νῦν ἄμα πῶς δὴ ἐγράμμενος κατὰ τὸν ροφῶν

ΘΕ. Τὸς ὡς γραφῆς ἡκέσθαι, ὡς ἐγράμμενος,

Ἀνδρες δεχέσθαι τιττονί· δεινότερα γὰρ

Εἰργων δέδρακα καὶ μετὰ, καὶ τὸν παπαταί. --

Ἀποδράς γὰρ εἰς τὴν γωνίαν τυρεὶν πολὺ

Καταπεκίλει, κατέπλητ' ἐν τῷ σκότῳ.

ΦΙ. Νῆθ' ἂν ἄλλὰ δὴ ἄλλος ἐς ἐμοὶ γένοιτο;

Mellisque parum vice defructi in hujus miscens inji-
ce pectus: (nignum):

Accipiatque erga homines mitem animum atque be-
potiusque reos quam accusantes miseratus amet:

Et supplicibus gemat in miseris:

Ac deposita omni asperitate,

Faciles iras

Gerat, urticaque carentes.

STROPHA.

CH. I D E M quoque voventes accinimus novis
magistra-

tibus iniris bona propter hæc.

Nam plurimum te amavimus,

Quum publicis te sensimus

Studere rebus maximè,

Quantum nec ullus junior.

PRÆCO, PHILOCLEON, THESMOTHETA,

BDELYCLEON, CANIS CYDATHENÆ EVS

accusator.

B D. SI quis foris sit iudicum, ingressum ferat.

Nam neminem admittemus incepto foro.

PH. Quis hic reus? quanta hunc manet damnatio!

TH. Audite, cujus postulet nunc criminis

Canis Cydathenæus, Labetem Æxonium.

Solus Sicanum caseum quod ederit:

Numella frondis mulcta sit ficulnea.

PH. Canina mors sit, morte si pœnas luat.

BD. Sed iste præstō est quem vides Labes reus.

PH. Scelestus, ut furaciter torum vider!

Vt hirit & renidet, & vult fallere!

Sed nunc ubi actor est Cydathenæus canis?

CY. Au au. BD. tibi alter en canis præstō est Labes.

Latrare saltē & lingere ollas optimus.

PR. Tace & quiesce: ascende, tu atque in hunc age.

PH. Age dum, simulque lente fusa hoc hauriam.

TH. Audisti antè, quān dicam isti scripserim

O iudices, quod facinus indignissimum

Admisit in me, & in celeuma classicum:

In angulum se nuper abdens, caseum

Siculum voravit plurimum, in tenebris satur.

PH. Quin novi & illum, per Iovem: nam casei

Partem

Τυρὸ κάμισον ἀρτίως ἐνήρυζο
 Ο' βδελυρὸς εἴς τ' ἐκ' ἐμὴν ἀγνοῦντι μνη.
 Καί' τοι τίς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δυνάσεται;
 Ἡ'ν μὴ πε καί μοι πες περὶ ἄλλῃ τῇ κωμῇ;
 ΘΕ. Οὐδὲν μετίδωκεν ἐγὼ τῇ κοινῇ γ' ἐμοί.
 ΦΙ. Θερμὸς γὰρ ἀνὴρ ἐδ' ἐν ἡπτόν τ' φακίς.
 ΒΔ. Περὶ γὰρ θεῶν, μὴ περὶ καταγίνωσκ', ὃ πάτερ,
 Πρὶν ἀνγ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων. ΦΙ. ἄλλ' ἂν γὰρ δέ,
 Τὸ παλαιὸν φανερόν ἐστιν· αὐτὸ γὰρ βούλει.
 ΘΕ. Μὴ νῦν ἀφήτε γ' αὐτὸ, ὡς δέ τ' αὖ πολλοὶ
 Κωῶν ἀπάντων ἀνδρῶν μονοφασίστατον.
 Ο'ς πες περὶ πλοῦτας τῶν θεῶν ἐν κύκλῳ,
 Ἐκ τ' ὁρίων τὸ σπέρμα ἐξεδύδακεν.
 ΦΙ. Ἐμοί δέ γ' ἴκε' ἐς· ἐδ' ἐπ' ὁρίων πλάσαι.
 ΚΥ. Περὶ ταῦτα τῆτον κολύσσει· ἐγὼ δ' ἀν' ὅτε
 Τρέφειν θύωμαι· ἂν μία λόχη μὴ κλέπῃ αἰὶν.
 Ἴνα μὴ κεκλήσκω διακνήσῃ ἄλλως ἐγὼ.
 Ἐάν τ' μὴ, τοιοῦτόν ἐκκαλέσομαι.
 ΦΙ. Ἰὲ, ἰὲ! Ο'σας κατηγόροσε τὰς πανουργίας!
 Κλέπῃν τὸ χεῖμα τάνδρος· ἐκ' σοὶ δοκεῖ,
 Ὡς λικτεῦσθαι, ἢ δ' ἄν' ὅπμ' ἔχῃ τοι.
 Ο' θεομοθέτης. πῶς δ' αὖ εἴς; ἀμίδαι μοι δότω.
 ΘΕ. Αὐτὸς κατελεῖ· εὐδ' μάρτυρας γὰρ ἐκκαλεῖ,
 Λάσσει μάρτυρας παρῆναι, τρεῖς βελόν,
 Δοιδύκα, τυρόκησιν, ἐχάρακα, χύτραν,
 Καί' τ' ἄλλα τὰ σκεδῶντα περὶ σκευαυδρία.
 Α'Ν' ἔτι σύ γ' ἔρεῖς, καὶ κατὰ τίς ἐδέξω.
 Τῆτον δέ γ' οἴμ' ἐγὼ χεῖν' ἔχῃ τήμερον.
 ΒΔ. Οὐκ ἂν σὺ παύσῃ, χαλεπὸς ὢν καὶ δύσκολος,
 Καί' ταῦτα τοῖς φεύσκουσιν, ἀλλ' ἐδ' ἄρ' ἐρεῖς;
 ΦΙ. Ἀνάσσειν· δολογῶ. τίς σε σώσει καὶ, λέγω
 ΒΔ. Ἀλλ' ἵκε' ἐχθρὸς ἔστος γ' εἰκοὴν ὅ, τι λέγῃ.
 ΦΙ. Οὐκ· ἀλλ' ἐμὲν μοι δοκεῖ πεπονημένον.
 Ο' περ ποτὲ πόλιν ἔταδε καὶ Θεακιδίης·
 Ἀπόλλωνος ἐξέφυγας ἐχθρὸν τὰ γυνάθεα.
 ΒΔ. Πάρεχ' ἐκποδόν· ἐγὼ γὰρ δολοφίσσομαι.
 Χαλεπὸν μὲν, ὡς ὄντες, ὅτι διαβεβλήκαμεν
 Τ' περὶ πορνείας καὶ κωμῶν. λέγω δὲ ὅμως.
 Α'γαθὸς γὰρ ὅστις, καὶ δόκεται εὖ λόγους.
 ΦΙ. Κλέπτης μὲν οὖν ἔστος γὰρ, καὶ ζωομότης
 ΒΔ. Μὰ Δί'· ἀλλ' ἀρετὸς ὅστις τ' ἰσχυρὸν κωμῶν,

Partem evomebat nuper improbiſſimam
 Ille execrandus, nec mihi partem dedit
 Quamvis petenti : Quis tamen vobis bene
 Feſſe poſſit, ſi mihi cani nil datur?

TH. Nec me ille participavit, etſi publicum.

PH. Nam calidus ille eſt, lente coctâ non minùs.

BD. Præjudicare, per deos noli ô pater.

Vtrasque partes audias priùs. PH. ſed ô bone,

Reſ ipſa clamat, oranibus clariſſima.

TH. Ne jam, rogo, iſtum mittite, ut qui ſit canum

Vir omnium unus ſolilurcoſiſſimus:

Qui legit oram, & ambitum mortarii,

Gypſata rodens civitatum ablegrmina.

PH. At non habemus qui ſtruamus urceum.

CA. Atque iſta cùm ſint, puniendus eſt Labeo

(Neque enim una ſilva nutriet fures duos)

Ne fruſtra acutos nocte clangores duim:

Ni puniatur, nullus adlatravero.

TH. Eheu, quot illi objecit hic verſutiaſ!

Furax homo ille totus eſt. non hoc tibi

Etiam videtur Galles per Iovem, annuit.

Vbi Theſmotheta diſceſſit? hem matulam cedo.

TH. Tibi ipſe ſodes ſume, dum teſtes calo,

Qui mox Labeti teſtimonium ferant;

Pitum atq; cultri, & craterem, & ollam, & trulleum,

Et reliqua vaſa cocula, & igni obnoxia.

Sed heus tu adhucne meis, & nondum ſedes?

Hodie cacabit iſte, ni fallor, quidem.

BD. Potin' ut moleſtus atque durus deſinas

Eſſe in reos præſertim? an uſque ringes dentibus?

PH. Aſcende, purga, quid, malum, taces? age.

BD. Hic quod loquatur non habet, ut ego arbitror.

PH. Minimè: ac videtur morbum eundem perpeti,

Quem paſſus olim eſt exulans Thucydides:

Buccâ repenti mutus exſenſa fuit.

BD. Abi & recede, quô tibi patrociner.

Operoſa res eſt, ô viri, defendere

Canem in reatu criminis: dicam tamen;

Frugi canem eſſe, & ſemper infeſtum lupis.

PH. Nempe ille fur eſt, perdituſque proditor,

BD. Minimè: ſed omnium eſt canum longè optimuſ;

Fiduſque

Οἷός τε πολλοῖς περιβατίοις ἐφείσανα.

ΦΙ. Τί οὖν ὄφελος, ἢ τυρὸν εἰ κατεδίφει;

ΒΔ. Οὐ πὶ σὸ περιμάχεσθαι, καὶ φυλάττειν ἢ θυρεῖν,

καὶ τὰ λ' ἀριστὸς ὄντι. ΦΙ. εἰ δ' ὑφέλειται;

ΒΔ. Σύγνυδι· κινδυνεύει γὰρ ἐκ ὅππαστα·

Εἴ γ' ὅδ' ἐβελόμην ἂν, εὐδὲ γράμματα,

ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραφ' ἡμῖν τὸ ὄνομα.

ΘΕ. Ἀκούσιν ὃ δαιμόνι ἐμὸς τὴν κακότητα;

Ἀνάσσει τυρὸν κνηστὴν, καὶ λίσσον μάλα·

Σὺ γὰρ ταμιεύεις ἔτυχες. Διπύκνειται σφαῖρα,

εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις ἅ' λαβεῖς;

ΒΔ. Φησὶ κατακνήσαι. ΦΙ. καὶ Δί', ἀλλὰ φέβου;

ΒΔ. Ὡς δαιμόνι ἐλπίει ταλαιπωρεῖν.

Οὗτος γὰρ δ' Ἀλέως, καὶ τραχήλι' ἐδίδει,

καὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ δέδοται· ἐν ταυτὶ μὲν.

Οὐδ' ἔπειρος οἷός ἐστι οἰκιστὸς μόνον·

αὐτὸς μὲν γὰρ, ἅπ' ἂν εἴσω τις φέρη

τάτων μετακίπῃ τὸ μέρος· εἴ μὴ δ' ἀκνή.

ΦΙ. Αἰετοῖ, τί κακὸν ποτ' ἐδὶ ὅτῳ μελάττωμα;

Κακὸν π' ἀπελάττει με, καὶ ἀπείδει μα.

ΒΔ. Ἰ' θ' ἀνέβωλ' ὅς οἱ κτερίζετ' αὐτὸν, ὃ πάτερ·

καὶ μὴ διαφθείρητε. πῶς τὰ παλαιά;

Ἀναδύνειτ' ὃ φόνιστρα, καὶ κινδυνεύει,

αἰτεῖται, καὶ πτολεῖται, καὶ δακρύετε.

ΦΙ. Κατάβα, κατάβα, κατάβα. ΒΔ. κατεβόσμαι.

καὶ τοὶ κατάβα τὸ ποτὶ πολλὰς δὴ πάντας

ἐξηπάτηκας, ἀτὰρ ἔμους κατεβόσμαι.

ΦΙ. Εἴς κέρκεας· ἄς ἐκ ἀγαθὸν ὄντι γὰρ τὸ ροφῆν.

Εἴ γ' ὅδ' ἀπεδάκρυσα νυνὶ, γνάμην ἐμὴν

οὐδέ ποτέ γε, ἀλλ' ἢ τὸ σαρκὸς πεπλησισμένος.

ΒΔ. Οὐκοῦν δοποφύγη δῖστα; ΦΙ. χαλεπὸν εἰδέναι.

ΒΔ. Ἰ' θ' ὅτε τρεῖς ἴδον, ὅτι τὰ βελτίως τρεῖς.

Τίωδ' λαβὼν ἢ ψήφον ὅπῃ τὸ ὑστερον

μύσας παρῶν, κατόλυσον, ὡς πάτερ.

ΦΙ. Οὐ δῖστα· κινδυνεύει γὰρ ἐκ ὅππαστα.

ΒΔ. Φέρε νυνὶ σὲ τίωδ' ἢ ταχίστω ἀπελάττω.

ΦΙ. Οὐδ' ἔδιδ' ὁ κρείττερος. ΒΔ. ἔδιδ'. ΦΙ. αὐτὴν τὸ δῖστα;

ΒΔ. Εἴρηπάτην· καπολέλυκον ἐχ' ἐκάν.

ΦΙ. Φέρ' ὅτ' ἐρεῶτω· πῶς γὰρ ἡγωνισμένος;

ΒΔ. Δείξεν ἐμὸν ἐκπέφολον ὡς Ἀλέως.

Πάτερ πάτερ τί πέπονθας; ΦΙ. οἱ μὲν πῶς ὅτ' ὁδὸν;

ΒΔ.

Fidusque custodire lanigerum pecus.

PH. Sed cui bono, si caecos semper vorat?

BD. Atqui tibi propugnat, & servat fores;

Ac ceteroqui præstat. *PH.* at quòd abstulit?

BD. Ignosce quæso; non enim est citharæ sciens.

Quàm vellem ut ille nesciisset litteras;

Injuriam hujus scripta non esset dica.

TH. At nunc vir audi mirifice testes meos:

Ascende tu scalpelle, dic quantum potes:

Nam fortè quæstor tunc eras: Responde, age,

Ecquid scidisti frustra militibus?

BD. Scidisse dicit. *PH.* Per Iovem mentitus est.

BD. Miserare pressos maximâ anxitudine,

Spectate iudex: nam Labes spinas edit,

Et multa sæpe vilia: haud uno loco

Solet manere: ille alter est casarius,

Nec testâ linquens: quicquid intrò mittitur,

Partem arrogabit; aut peter mordicibus.

PH. Ehò quid isthuc est mali quod me obsider,

Mollemque leni mente persuasum facit?

BD. Rogo, sublevate miseratione ô Pater:

Nec in hunc severè advortite. ubi sunt liberi?

Misella pignora, ite vagientia,

Ascendite, obsecrate, fletus fundite.

P. Descende, descende iterum & iterum. *D.* age fecero.

Quamvisque multos sæpius descendere

Illud fefellit, attamen descendero.

PH. Abi in malam rem; forbuisse non placet:

Nam lacrymavi invitus, haud solens quidem:

Sed hoc coëgit calda forbillatio.

BD. Evadet igitur ille? *PH.* certum non scio.

BD. Euge ô patrille, lentiora concipe:

Hunc sume calculum, inque postremum cadum

Mitte, & reum istum absolve connivens modò.

PH. Non fiet istud: non enim ego citharæ sciens.

BD. Age nunc te ad istum celeriter circumferam.

PH. Prior hic cadiscus est. *BD.* At iste. *P.* huc misero.

BD. Deceptus est: absolvit in vitus reum.

PH. Exhauriam: nam quale certamen fuit?

BD. Calces recenser; ac, puto, effugit Labes.

Hem quod malum angit te pater? *PH.* da frigidam.

ΒΔ. Ἐπαὺρ ἔπαρε σαυτὸν. ΦΙ. εἰπὲ νῦν κείνῳ μοι,
 Οὐτως ἀπέφυγε; ΒΔ. νῦν ΔΙ'. ΦΙ. ἐδὲν εἴμ' ἄρα.
 ΒΔ. Μὴ φροντίσης, ὦ δαίμονι, ἀλλ' ἀνίστατο.
 ΦΙ. Πῶς οὖν ἐμαυτῷ τῆςτ' ἐγὼ ξυμείτωμαι,
 Φύλοντ' ἀπλῆτους ἄνδρα; τί ποτε σέεσμαι;
 Α' Μ' ὦ πολυτίμητοι θεοί, ξυγνώτε μοι.
 Α' κων γὰρ αὐτ' ἔδεξα, καὶ τὴν μὲν πρόκκ.
 ΒΔ. Καὶ μηδὲν ἀγανάκτη γ'. ἐγὼ γὰρ σ', ὦ πάτερ,
 Θέλω χαλῶς, ἄγων μετ' ἐμαυτῷ σπαιταχού,
 Ἐπὶ λείπτον, εἰς ξυμπόπον, ὅττι θεωρεῖαι.
 Ω' δὴ ἡδύως διάχην σε τ' λοιπὸν γέροντα.
 Κῆκ ἐσχονεῖται σ' ὅλκατα γὰρ Τ' πέριος.
 Α' Μ' εἰσίσωμεν. ΦΙ. ταῦτα νῦν γ' εἴπαρ δοκίμ. ΚΟΜΜΑΤ.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ΧΟ. Α' Μ' ἴτε χαιρόντες ὅποι βέλεσθ' ὕ-
 μεις δέμα ταχέως, ὦ μυνει-
 άδες ἀναριθμηταί. νῦν
 Μὲν γὰρ μέλλοντ' εὐ λέγεσθαι,
 Μὴ πῶσιν φαύλας χαμάζ' ὀλαβεῖσθε.
 Τὸ γὰρ σκαμνὸν δεατῆρ
 Ἐστὶ πάραλιν, καὶ πρὸς ὕμῳ. ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ.
 Νῦν αὖτε λιῶ, πρὸς σέχετε τ' νουῷ, ἔπειρ καὶ παρὸν π. φι-
 λῆτε.
 Μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεατῇ ὁ ποιητὴς νῦν ὅππῃ μεί.
 Α' δικαίως γὰρ φησι, πρὸς τερος ἀπὸλλ' αὐτῶν δὲ πεπαι-
 κώς.
 Τὰ μὲν δ' φανερώς, ἀλλ' ὅππῃ κερθὶ κρύβειν ἐτέρωσι π. π. α.
 Μικρὸν ἄμβρος ἢ Εὐρυκλέες μακρῆς, καὶ δίανοιαν,
 Εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδύς, καμινθεῖα πολλὰ χέσθαι.
 Μετα' τῆς τῆς καὶ φανερώς ἡδὴ καὶ διανοίαν καὶ δ' αὐτῶν,
 Οὐκ ἀλλοτρίων ἀλλ' οἰκείων Μικρῶν σόμαθ' αὐτοχόχλας.
 Α' ῥβεις ὁ μέγας, καὶ πικρῆς, ὡς καὶ δεις πᾶσι ποτ' ἐν ὕμνῳ,
 Οὐκ ἐπιτέλειται φησὶν ἔπαρθεῖς, ἐδ' ὅλκατα τὸ φεσθῆναι.
 Οὐ δὲ παλαίστρας ἀπὸ καμινθεῖας ἀπὸ καμινθεῖας. ἐδ' εἴπε
 ἔρασης.
 Καμινθεῖας παιδίχ' αὐτοῦ μικρῶν, ἔπειτα δὲ πρὸς
 αὐτῶν,
 Οὐδανὶ πᾶσι ποτ' ἐπὶ πρὸς πρὸς γὰρ ὁ μὲν τὴν ἔχων ὅππῃ-
 κή,

BD. Attolle te ipsum. PH. dic mihi, an verè canis
Evasis ille? BD. factum. PH. At at prorsum occidi.

BD. Ne maceres te: surge vir spectabilis.

PH. At vix mihi ipse credo, quum considero
Reum absolutum à me: quid accidit mihi?

Ast ò colendi cælites ignoscite

Mihi: nec volenti nec solenti id excidit.

ED. Ausser molestè id ferre, ne succenseas.

Prolixè alam te, ubique te ducam pater,

Ad prandia, ad convivias, ad spectacula:

Omnesque porrò suaviter deges dies.

Hyperbolusque impostor haud illuserit.

Sed eamus intrò. PH. si videbitur, volo. *Commatius.*

C H O R U S.

CH. QVò lubet ergo ite agendum læti. sed

Desubitò etiam vos myri-

ades agite ò plebeix.

Nunc quidem dicenda rectè, ut

Ne cadant accepta pravè, cavete:

Haud quidem tales putem vos;

Stultus at spectator ausit.

PARABASIS.

ANimum rursus populi advortite, si vos amor uris
honesti.

Nā conqueri apud Spectatores noster vult iste poëta.

Injuriam ait sibi factam, quamvis prior affecerit ipsos

Meritis, non usque palàm, sed clàm alios adjutare
poëtas

Solitus, tum fatidici morem Euryclei mentemque
imitatus,

Aliena in pectora se insinuans, diffudit Comica multa,

Sale respergens: dein manifestans se magna pericula
obivit,

Quum non alienæ sed propriæ Musæ fleæbat habebat.

At mactus honore & in altum evectus quantum vix
fuit alter

Summū terigisse decus non speravit, timuitq; timere:

Neque lascivè circare palæstras curavit, neque si quis

Nolebat amores fortè suos perstringi Comico aceto,

Properavit eò nulli obnoxius, imò mentis modera-

te;

1^η α τας Μάσας ἀπὸ χερῶν μὴ παραγῶδες ὑποφώνη.
 Οὐδὲ ὅτε παρῶτον ἔρξε διδάσκειν, ἀνθρώποις φῆσ' ὅτι δι.

25.

Α'λλ' Ἐρακλῆος ὀργλὴν πν' ἔχω, τοῖσι μετέστοις ὀπλίσσει.
 Θεοστίας ξυστὰς ἀνδρὺς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῶν τῇ κερχευθῶν.

π,

Οὐ δεινόντα μ' ἀπ' ὀφθαλμῶν Κιωνὸς ἀκτίες ἔλαμπι,
 Ἐχτὸν δὲ κύελον καφαλαί· κολλᾶσαν οἰμαζομένην ἐλκ.

μυ

Περί τινος καφαλῶν φωνῶν δὲ ἔχει χαρῶδους ὁλιθροὶ π.

τοκῶας,

Φώκας δὲ ὁσμῶν, Δαμίας δὲ ὄρχας ἀπλύτους, παρὰ δὲ

καμῆλας.

Τοῖτον ἰδὼν τέρας, ἔφησιν δεισῶς κατὰ δωροδοκίαν,

Α'λλ' ἔσθ' ὅμως ἐπὶ καὶ νυκτὶ πολεμεῖ, φησὶν τε μετ' αὐ.

το

Τοῖς ἡπάλοις ὀπλίσσειν παύρην, καὶ τοῖς πυρετοῖσι,

Οἷον πατέρας τ' ἡσυχὸν νύκτωρ, καὶ τοῦ πάππου ἀπύπ.

28.

Κατακλινόμενοι τ' ὅπῃ τ' κοίτης, ὅπῃ τοῖσιν ἀπάλμυσι

μυ,

Α'ντωμοσίας, καὶ ποροκλήσας, καὶ μαρτυρίας σωτικῆς.

Ω'ς ἀναπνέων δειμαίνοντες πολλὰς, ὡς τ' Πιλέμαχοι.

Τοῖον δὲ δεινόντες ἀλεξίμενον, τ' χάσας τῆς δὲ κατὰ

τίν,

Πέρυσι κατὰ παρῶν τε, καμνοτάτης ἀπείρου τ' αὐτὰ δια

τοίαις.

Α'ς ὑπὸ τ' μὴ γνῶναι καθαρόν υἱὸς ἐποιήσας ἀναλῆς

Καὶ τοὶ ἀντιπῶν πολλὰ ὅτι πολλοῖσιν ὅμιλοι τ' Δόνουσι,

Μὴ πῶς ποτ' ἀμείνον' ἐπὶ τῶντων κωμικοῦ καὶ μὴδ' ἀκού

σαι.

Τέτο μὲρ οὖν ἔσθ' ὅμως ἀπὸ χερῶν, τοῖς μὴ γνῶσιν παρὰ

μυ.

Ο' ὅ ποιητὴς ἔδεν χεῖρας παρὰ τοῖσι σοφοῖς νεοτόμοις,

Εἰπερ ἐλαύνων τοὺς ἀντιπάλους, τ' ὁπλοῖαν ξυμπεριφε

Α'λλὰ τοιοῦτον ἔφ' ποιητῆς,

Ω' δαιμόνιοι, τοῦ ζητωῦντας

Κοινὸν τι λέγειν καὶ δόξασιν,

Στέρξατε μάλλον, καὶ θεράπευτε,

Καὶ τὰ νοήματα σώζετε αὐτῶν.

Ε'σβάλλετε δὲ εἰς τὰς κωμῶν

Ne fors uti credatur Musa illic pravaque magistra.
Quin sese homines negat aggressum cum primitus ipse doceret,

Sed generosa Hercules ira grassatum ad grandissima quaque.

Mox ab initio opposuit se audenter contra ipsum Aspidem.

Cujus terribiles oculi fulgebant in fronte canina,
Et centum flentium adulatorum capita hujus caput altè

Lambebant : hic vocem torrentis habebat dira mi-
Phocæ & odorem, & coleos Lamiae illutibiles, atque cameli

Culum. neque monstrum hoc aspexit pavidus, vel munere victus.

Sed pro vobis etiam nunc belligerat : sed & autumat Ausum se incommoda querquera & ardentes invadere febres,

Quæ suffocabant nocte patres, & avorum colla premebant:

Inde cubili recubantes super, & agentibus otia vobis iussuranda & conditiones, & testes conciliabant.

Quod plerosque coëgit opem implorare timentes Polemarchi.

Tamen hunc Avernuncum, qui regionis convertitor Præterito anno prodideratis, nova sensus arva seren-tem:

Sed eam segetem ignoram quia non coluistis, vescam Quamvis libatū iterans calpar Dionysum vitifatorem Sanctè adjuret, Comica nunquam meliora audita fuisse.

Igitur vobis hoc turpe fuit non spectasse illic agēdas Namque postquam hunc docti nihilo censebunt deter-riorem,

Quando inimicos valdè exagitans, ingenii attrivit Vos porro, nunc, o boni adhortor,

Vti solertes, dictis que bonum

Aucturos commune poetas

Plus & amaris, plus que colatis,

Et servetis eorum fabulas:

Injicite arcis ubi sunt poma

Condita: si sic facitis, vos hunc

Ut vestibus est mos, hornotinae

Laudis referetis odorem.

ODA & STROPHA.

CH. STrenui fortesque eramus in choreis antidhac,

Inque bello valentes:

Ac proinde ex unica hac virtute pugnacissimi.

Sed fuerunt hæc prius:

Nunc quidem exolera sunt, magisque cygno

Albicant nobis pili.

Sed tamen quod reliquum est

Ævi, juventæ muniamus robore.

Præstantiorem nam meam duco senectam

Quam puberum cicinnulos

Et ichema, latum & podicem.

EPIRRHEMA.

CH. SI quis hic spectator est, cui cognitum probe
sien,

Deinde miratur figuram quod crabronis induam;

Scire si velit quis hujus sensus est aculei:

Hunc facul doctum & scientem ex insciente fecerim.

Nos habere quos videtis istud vropygium,

Attici sumus, trahentes nobilem hinc originem

Inde-nati jure soli, prisca gens fortissima,

Quæque pugnans civitatem adjuvit istam maxime,

Ignem cum totam veniret perdere audax barbarus,

Vique vellet vindicare recta nostra cerea:

Nam statim cursu citato scutum & hasta invadimus,

Et pugnam ciemus, hausto mox thymo iracundiæ.

Hic viri omnes ordinati mordicus labrum premunt

Æstuantes; tam fuitque densa telorum seges,

Vix ut æthra cerneretur: Diis tamen juvantibus

Vespere est repulsus hostis, avolârat noctua

Ante pugnam; nos secuti in ipsa subligacula

Irruebamus. fugam illi dum parant puncti genas,

Palpebrasque: ut nil feratur nunc per omnes barbaros

Attico crabrone quicquam fortiter ferocius. Antode.

CH. TVne fuisse vir acer, nec timens periculi:

Quin & hostes fugavi,

Terga victor insequens, & navigans triremibus.

Non enim tunc nostra mens

Circa erat mellitula occupata verba,

Consuens mendacia.

Φροντίς. ἀλλ' ὅς ἀνέρετις
 Ἔστιτ' ἄρετος. τοιχαροῦ πολλὰς πόλεις
 Μήδων ἐλόντες, ἀπώτα τοι φέρεσθαι
 Κἀὶ τ' ὀφείλοντες εἰσέλθαι. ὅν
 Κλέπτην οἱ νεώτεροι.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ.

ΧΟ. Π *μαχῆ σκοποῦντες, ἡμᾶς εἰς ἀπανθ' ὀφείλουσιν*

Τὰς τρεῖς κῆρ' ἡ δ' αἰτία σφίξιν ἐμφορεῖται.
 Πρώτη μὲν γὰρ ἐστὶν ἡμῶν ζῶον ἡρεδισμῶν.
 Μᾶλλον οὐδ' οὐδ' ὅσον, ὅσον δ' ἐν δυσκολώτερον.
 Εἴτα τ' ἄλλ' ὁμοια πάντα σφίξιν μηχανώμεθα.
 Συλλέγοντες γὰρ καὶ δεσμοὺς, ἀσπερεὶ τ' ἀνδράνια.
 Οἱ μὲν ἡμῶν ἔπερ' ἄρχον, οἱ δ' παρὰ τοῦ ἐνδοῦ.
 Οἱ δ' ἐν ὧν δ' ἐπὶ δικὰς οἱ δ' ἐπὶ τοῖς τριχίοις
 Εὐμεβεσμοῖν, πικρὸν νεύοντες εἰς τ' ἡμῶν, μόλις
 ὧσπρ' οἱ σπύλλας, ἐν τοῖς κυπλάροις κινεῖσθαι.
 Ἔς τε τ' ἄλλ' αἰτία σφίξιν ἡμῶν ἀποφύεται.
 Πάντα γὰρ καὶ τὰ μὲν ἀνδρά, καὶ τὰ πρὸς τοῖς βίον.
 Ἀλλὰ γὰρ κηφίως ἡμῶν ἐπὶ ἐκαστῶν μὲν.
 Οὐκ ἔχοντες κέντρον, οἱ μὲν τες ἡμῶν τῷ φέρον
 Τὸν γόνον κατεδίδουν, ἐταλαιπωροῦμεν.
 Τὸ πρὸς τῷ ἄλγιστον, ὅμῶν μὲν πρὸς ἀσπράτευτος ἄν
 Ἐκφορὴ τ' μετὸν ἡμῶν, τῆς δ' ἐπὶ χιόρας ὑπὲρ
 Μήτε κίον, μήτε λόγῳ, μέτε φλύκταιναν λαβῶν.
 Ἀλλὰ μοι δοκεῖ τοιοῦτον τῷ πολυτῷ ἐμφορεῖν,
 Ὅς πρὸς ἀν' ἡμῶν κέντρον, μὴ φέρειν τρεῖς ὅλον.
 ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.
 ΦΙ. ΟΥ' τοι ποτε ζῶν τῶν δ' ἀποφύεται.
 Ἐπεὶ μόνος μ' ἔπρωτε παρὰ τεταλμῶν,
 Ο'δ' ὁ βορέας ὁ μέγας ἐπετρατεύεται.
 ΒΔ. Ἀγαθὸν ἔοικας ἐδὸν ὅτι θυμὸν παθεῖν.
 ΦΙ. Μὰ τ' Δί'. ἔγδ' ἔδοκα μοι ἐξυμνεῖσθαι.
 Καὶ γὰρ φέροντες ἐπὶ ἀνδρακίδων, πεπληγμῶν,
 Ἀπίδων' ὁ φέλων τῷ γναφεὶ τρεῖς ὅλον.
 ΒΔ. Ἀλλ' οὐν πεπεισάτω γ' ἐπὶ δ' ἡμῶν γ' ἀπαῖ
 Ἐμοὶ σταντ' παρὰ δ' ἐδοκας εὐπείθην.
 ΦΙ. Τί οὐν κελύεις δρᾶν με; ΒΔ. τ' ἐλθὼν' ἄφες.
 Τίωδ' ὅτι χλαῖναν ἀναλαβὴν τρεῖς ὅλον.
 ΦΙ. Ἐπὶ τὰ παιδας καὶ φυτεύειν, καὶ τρεῖς ὅλον.
 Ο'δ' ἐπὶ μοῦν δ' ἀποτρίβειν βέλεθαι.
 ΒΔ. Ἐχ' ἀναλαβὴν τίωδ' ἐλθὼν, καὶ μὴ ἀλάτ.

Quisque ibi dabat operam
 Rebus agendis optimè. tandem urbibus
 Multis positi Persicis: his imperatum est
 Quod huc tributum deferant:

Sed juniores auferunt. ANTEPIRRHEMA.

Qui probè spectare nos & diligentius voler,
 Moribus vitaque vespis esse quàm simillimos
 Deprehender: Quippe nullum vivere animal arbitror
 Aerius molestiusve, si quis irritaverit.
 Deinde quæ molimur omnia, ipsa vespæ factitant:
 Et favi nobis leguntur ceu secundum examina:
 Pars ad Archontem sedemus, pars ad undecimviros:
 Pars ad Odei forum jus dicimus: pars mœnibus
 Adsumus contracti & incurvi, inque terram cernui
 Vermium instar vix moventes nos in alvearibus.
 Quin supersunt sat superque jura quæ dicenda sint.
 Nâq; pûctim omnes ferimus, hisq; victû excudimus.
 Atiamen fucos habemus adfidentes insimul,
 Verùm aculeo carentes: qui tributi fœnora
 Exedunt nostri, nec ullo macerati tædio,
 Nec labore hoc maceramus, nostra si stipendia
 Auferant non militantes, pro salute patriæ,
 Qui manû remo nec hastæ pustulosam admoverint:
 Quin semel factum bonum istud censeo, ut qui civium
 Hoc aculeo carebit, ne ferat Trinummium.

PHILOCLEON, BDELYCLEON, CHORVS.

Donec videns vivusque ero, hunc non exuam:

Qui me apparatus & ordinatum in prælio
 Servavit, ingens quum ingruit Septentrio.

BD. Tibi videris nil boni expetere.

PH. Non hoc quidem nunc: haud enim mihi expedit:

Vt qui mihi plenus antè obsonii,

Trinummium in operam impenderim fulloniam.

BD. Periculum fac, quando te in curam meam

Ipsam dedisti, quod tibi faciam benè.

PH. Quid jam jubes me facere? BD. decorem exue:

Istamque vestem sume commodam seni.

PH. Quod procreamus liberos & tollimus,

Quando iste suffocate me nunc postulat?

BD. Sume, indue inquam, & plura causans desine.

X 5

PH.

ΦΙ. Τὰ τὶ τὸ κακὸν τί ὄντι, πρὸς πάντων θεῶν;
 ΒΔ. Οἱ μὲν καλῶσι Περσίδι, οἱ δὲ καυκάλω.
 ΦΙ. Ἐγὼ δὲ στήθεον φρόνως θυμαιτίδω.
 ΒΔ. Κὲ θευμά γ'. ἐς Σάρδεις γδ' ἐκὲλλουθας.
 Εἴ πως γδ' ἀνὴρ δὲ ἐχίρηνά περ. ΦΙ. ἐγὼ,
 Μὰ τὸ Δι' ἐποίνω γ'. ἅπαρ δοκεῖ γ' μοι
 Εἰκὼν μάλιστα Μορύχου σάτυρι.
 ΒΔ. Οὐκ ἀλλ' ἐν ἑκατάνοισι πύθ' ὑφάνει.
 ΦΙ. Ἐν ἑκατάνοισι γίνετ' κρόκος χόλιξ;
 ΒΔ. Πόθεν ὦ γαδ'; ἀλλὰ τὸ τοῖσι ἐκβάσει
 Ὑφάνει πολλὰς δαπάνας αὐτὴ γὰρ τοι
 Εἴσειν τάλαντον κατὰ τέσσαρα δίδος.
 ΦΙ. Οὐκοῦν ἐρεῖν λέω δῖητ' ἐχέω παύτω καλῶν,
 Δικαιότερόν γ' ἢ καυκάλω. ΒΔ. ἔχ' ὦ γαδ'·
 Κῶς σῆθε γ' ἀμπεχόμενος. ΦΙ. οἱ μοι δέλωτος!
 Ὡς θερμὸν ἢ κραιπνὸν τί με κατήρυσον.
 ΒΔ. Οὐκ ἀναβαλεῖς; ΦΙ. μὰ Δι', καὶ ἐγώ γ' ἀλλ' ὦ γαδ',
 Εἴπερ γ' ἐν ἐγρη, κριζάνω μ' ἀμύτρετε.
 ΒΔ. Φέρε, ἀλλ' ἐγὼ σε πειθαλῶ. σύ δ' ὅν ἴθι.
 ΦΙ. Κετὰ δὲ γὰρ ὡς τοι κ' κραιπνέαν. ΒΔ. πῆ, τί δῖς;
 ΦΙ. Ἰ'ν' ἐξέλης με, πρὶν διεγρυπέναι.
 ΒΔ. Ἀ' γεννῶ, ὅσοις τις καταράσῃς ἐμβάδας.
 Τὰς δὲ δὲ ἀνύσας ἀπολύθι τας Λακωνικάς.
 ΦΙ. Ἐγὼ γδ' ἀνὰ πάλω ὑποδύσασθ' ποτε
 Εἴθερόν ταν' ἀνδρῶν δυτιμνὴ καπύσεται.
 ΒΔ. Ἐνθες πότε' ὅττι, κατὰ δῶν' ἐρρα δῖος
 Ἐς τὴν Λακωνικὴν ἵκνῃς. ΦΙ. ἀδύς τις γὰρ με,
 Ἐς τὴν πολέμειαν ὁποδῶζον τ' ἀδύα.
 ΒΔ. Φέρε, τ' ἔτερον. ΦΙ. μηδ' αὖ μὲς τῶν γ' ἱππῶν
 Πάνυ μετὰ λῶν αὐτῶν ἐν εἰς τ' ἀκτύλων.
 ΒΔ. Οὐκ ἐστὶ παρὰ ταῦτ' ἄλλα. ΦΙ. κακοδύμων ἰγὼ
 Ὅς περὶ γῆρα χίμαιλιν ἔδεν λήϊον.
 ΒΔ. Ἀ' νυτὸν ποδ' ὑποδύσμενος· εἴτα πλεσίως,
 Ὡς δὲ πορδαῖς, πρυφερόντι διασταλκόνιστον.
 ΦΙ. Ἰ' δέ. θεῶ τὴν γῆρα· κ' σέφαι μ' ὅτω
 Μάλισ' εἴη καὶ βλάβισιν ἤδη πλεῖστον.
 ΒΔ. Ὅ' τω; δεδιῶ σέβροδον ἡμῶς τευλῶν.
 ΦΙ. Κῶς μὲν ποδοδύμει γὰρ στυλοπερὶ πᾶν,
 ΒΔ. Ἀ' γὰρ νῦν, ὅπως ἴσῃ λόγος σεμνὸς λέγειν,
 Ἀνδρῶν παρόντων πολυαχθῶν κ' δεξιῶν;
 ΦΙ. Ἐγώ γε. ΒΔ. τίνα δῖητ' ἀνέμοις; ΦΙ. τοῖς πύθ'

PH. Quid istud esse, per deos, dicam mali?
 BD. Quod Perfida isti nominant, hi gaunacum.
 PH. Ego arbitrabar gaufapam Thymatida.
 BD. Nec mira res, qui Sardiā non videris:
 Benè ista nosse, quæ malè ignoras. PH. Egón?
 Vt nullus illum venerim? at videtur hoc
 Morychi esse valdè simile villosò sago.
 BD. Minimè: sed hoc Ecbarana perficiunt opus.
 PH. Ecbarana floccos ergo villosos habent?
 BD. Bona verba: at ista (ut sis sciens) cum maximo
 Sumptu & labore barbari texunt: & hæc
 Vestis talentum absorpsit in lanam facul.
 PH. Iure ergo fas est laniperdā dicere,
 Et justius quàm gaunacum. BD. Tene ò bone:
 Et indue illam. PH. Me misellum, vah quid est
 Quòd hæc scelestā eructat in me fervidum?
 BD. Age superinduc. PH. Haud ego istuc ò bone:
 Sed, si necesse est, clibanum, oro, inducite.
 BD. Ades hoc amictu te induam. jam nunc abi.
 PH. Et harpagonem impone. BD. Qui dum? cui bono?
 PH. Vt retrahas me, ne cadam vel effluam.
 BD. Age ista nequam calceamenta exue:
 Et indue istas invicem Laconicas.
 PH. Egónè ut unquam inducam in animum inducere
 Sutorum alutas hostium infestissimas?
 BD. Infer pedem intrò, ingredi te totis viribus
 In hanc Laconicam. PH. hæc quidem est injuria,
 Cogente si te in hosticam pedem feram. (habet
 BD. Cedò alterum. PH. Noli obsecro, quando in se
 Digritum inter omnes additum Laconibus.
 BD. At præter ista nil erit. PH. quàm sum miser,
 Cui nullus aderit in senectâ pernio.
 BD. At expedire fac pedem hunc ut calcees:
 Gressuque molli incede vel Salaconio.
 PH. Nunc schema contemplator, & quem divitum
 Incessus amuletur hic meus, vide.
 BD. (Quem?) Amictum, opinor, alio furunculum.
 PH. Atqui cupido incessit ut nunc cæveam.
 BD. At verba potiùs dic honesta & seria,
 Coram eruditis & pudentibus viris.
 PH. Libenter. BD. ecquod ergo? PH. valdè plurima.

Πρώτον μὲν ὡς ἡ Λαμὴ ἀλλ' ὅς ἐπέρδετο,
 Ἐπειτα δ' ὡς Καρδοτίων ἢ μητέρη.
 ΒΔ. Μή μοι γὰρ μύθεος· ἀλλὰ τῆς ἀνθρωπίνης
 Οἷος λέγ' ἔμεν μάλιστα τοῦ κατωκίαν.
 ΦΙ. Εἴ γ' ὅδε τοίνυν τῆς γὰρ πάντων κατ' οἰκίαν
 Ἐκείνον, ὡς ἔγωγε πᾶσι· ὡς μὲν καὶ γὰρ.
 ΒΔ. Ὁ· σκαῖ, καὶ παῖδευτε, Θιορχῆς ἐστὶ
 Τὰ κοπερλίγω, καὶ ταῦτα λοιδορεῖ ὁ υἱός.
 Μὲν καὶ γὰρ μέλλεις λέγειν ὅτι ἀδράστης;
 ΦΙ. Ποῖος τίνος ὃ γὰρ λέγει; ΒΔ. μαγαλοπερεῖς.
 Ὡς ξυμειπόμενος Ἀνδροκλῆ καὶ Κλειοθένης.
 ΦΙ. Εἴ γὰρ ὃ τετέωρηκε πᾶσι τοῖς ὅδε μὲν,
 Πλὴν ἐς Πάρον· καὶ ταῦτα δ' ὅδε ὁλοῦ φέρων.
 ΒΔ. Ἀλλ' οὐκ ἀνέγειν γὰρ ὅς, ὡς ἐμάχετό γ' αὐτίκα
 Εἰς φάριον παλαιοῦτον Ἀσκάνου καλῶς,
 Ἡ δὲ γέροντες ὅν καὶ πολλοὺς, ἔχων δὲ τοὺς
 Πλοῦτοι βαρυτάτω, καὶ χέρας, λαγύνας τε καὶ
 Θώρακ' ἄρειον. ΦΙ. πᾶσι παῶν· ὅθεν λέγει;
 Πᾶς δ' ἂν μάχεσθαι τοὺς παλαιοῦτον θώρακ' ἔχων;
 ΒΔ. Οὕτως δηγείδης νομίζω· οἱ σοφοί.
 Α' μὲν ἐπεὶ εἰπέ μοι παρ' ἀνδράσι ξένοις
 Πίνων, σταντῶ, ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς
 Ἐπὶ νεότητις ἔργον ἀνδρεϊκάτων.
 ΦΙ. Ἐκείν' ἐκεῖν' ἀνδρεϊκάτων γὰρ τ' ἐμῶν,
 Ὅτ' Ἐργασίονος τις· χάρωνος ὁ φλόγιον.
 ΒΔ. Ἀπολεῖς με· ποῖας χάρωνας; ἀλλ' ὡς ἡ κάπρη
 Ἐδύκαθ' ἐστὶν ἡ λαγύνη, ἡ λαμπάδα
 Ἐδύκαθ' ἐστὶν ὅτι νεανικώτατον.
 ΦΙ. Εἴ γ' ὅδε τοίνυν τὸ γὰρ νεανικώτατον,
 Ὅτ' ἐστὶ δ' ἐρμῆα φάλλον, ὃν βέβαιος ἐπὶ
 Ἐλόν δύνων, λοιδορίας, καὶ φονὴν δυνῶν.
 ΒΔ. Παῦ· ἀλλὰ δευκατακλινεῖς, παρὸς μάνθανε
 Συμποκλῆς καὶ καὶ κατωκίαν, φάριον· ἀνέκας. ΒΔ. ἀνέκας.
 ΦΙ. Πᾶς οὐκ ἀνέκας κατωκίαν; ΒΔ. μηδὲ μὲν.
 ΦΙ. Πᾶς δ' ἐστὶν; ΒΔ. πᾶς γὰρ ἐστὶν, καὶ γυμναστικός.
 Τ' γὰρ χύτασον σταντῶ ἐν τοῖς σπᾶσι.
 Ἐπειτ' ἐπαινεῖσθαι τὴν γαλκωμάτων.
 Ὁρφεὺς θύει, κρικὰ δ' αὐτῶς παύμασον.
 Τ' δ' ὁρφεὺς χέρι· τὰς τρέπας εἰς φέρειν.
 Δειπνέμεν, λοιδορεῖμεθ' ἡ δὲ σπᾶν δέμεν.

Primum ut prehensa Lamia pedebat solens,

Tum matrem ut olim Cardopion pessumus.

BD. Apage mihi istas fabulas : dic tantummodò

Humana gesta, quæque narrantur domi,

PH. Certè inter omnes fabulas domesticas

Teneo hanc, ut olim felis atque mus simul.

BD. O stulte & imperite, (Theogenes ait

Conviciatus colligenti stercora)

Virisne mures atque feles obiiicis?

PH. Quas ergo vis narrationes? *BD.* nobiles:

Spectacula ut tua cum Androcle & cum Clisthene.

PH. At nuspiam spectasse meludos scio,

Nisi in Paro, idque obolis duobus constitit.

BD. Dic illud ergo, quàm benè Afcondæ statim

Ephudion quinquertio ceciderit,

Cùm canus esset & senex, gravissimum

Latusque haberet, & manus & ilia,

Thorace pollens. *PH.* mitte nugas dicere.

Thorace rectus nemo Pancratium subit.

BD. Sapientiores sic tamen solent loqui.

Sed aliud inque, in hospitum convivii

Quod facinus arbitrare te fortissimum

Narrasse, quòd quidem in juventâ feceris.

PH. Generosum & audax facinus est & arduum,

Quando abstuli Ergastioni vitis ridicas.

BD. Quas tu (malum) inquis ridicas? potiùs aprum,

Leporinve, quem secutus es, vel Lampadis

Cursum, vel aliquid si quid est juvenilius.

PH. Juvenile certè plurimum factum scio,

Vt quando adhuc carulaster ob convivium

Vici Fabullum lite curforem bonum.

BD. Ah mitte, & hîc accumbe, quò convivii

Inesse discas, cumque versari bonis. (ordine.

PH. Dic quo accubandum sit modo. *BD.* benè &

PH. Quid? sicine accubaverim. *BD.* nihil minus.

PH. Quid ergo? *BD.* gœna extendito, & gymnasticè

Humens in altis stragulis inungitor.

Laudato quædam postea vasaria :

Tecta ingruetor; aulica crepitacula

Mirator: hinc vas aquale, mensam poscito:

Edenda cœnæ; hinc lotio; hinc libatio.

PH. Deum

Φ 1. Περὶ τῶν θεῶν, ἐνύπνιον ἐστὶν ἡμεῖς.

Β Δ. Αὐλητρίαις ἐνεφύσισεν· οἱ δὲ συμπαῖς)

Εἰσὶν, Θίωρος, Αἰχίνης, Φαίδος, Κλέων,

Ξείος τις ἔπερς παρὲς κεφαλῆς Α' κέστουρος·

Τέτοις ζωὴν, τὰ σκόλι' ὅπως δέξεται καλῶς.

Φ 1. Α' ληδες ὡς ὕδεις γὰρ Διακρίων δὲ δέξεται.

Β Δ. Ε' γὰρ εἴσομαι· καὶ δὴ γάρ εἰμι' ἐγὼ Κλέων·

Α' δὲ τῷ παρὲς Α' ρημοδία· δέξεται δὲ σὺ.

Οὐδεὶς ποῦ ποτ' ἀνὴρ ἐλθὺς· Α' θῶμαιος.

Φ 1. Οὐχ ἔγω γὰρ παντὶ γινώσκω.

Β Δ. Τὰ π' σὺ δράσῃς· παρὰ πολλὰ βοῶμενος·

Φύσσει γὰρ ἐξολέει σε καὶ θάλασσα καὶ οὐρανός,

Καὶ τ' ἐπὶ τῷ γῆς ἐξέλθῃ. Φ 1. ἐγὼ δὲ γὰρ

Ε' ἀν' γ' ἀπ' ἐλθῶ, νῆ Δ' ἔπειτα ἀσσομαι.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ω' ἵδρα φ' εἶναι ὁ μανόμενος τὸ μῆγα κερύνει·

Α' ναπ' ἐλθὺς ἐπὶ τῷ σόλῳ· ἀδ' ἔχεται ῥοπάς.

Τί δ' ὅταν Θίωρος παρὰ ποδῶν κατακείμενος

Α' δὲι, Κλέωνος λαβόμενος τ' δέξαις.

Α' δ' ἡμῖν λόγον α' ταῖρε μαθὼν, ἐν ἀγαθῷ φίλῃ,

Τάχα τί λέξεις σκολιόν. Φ 1. ἀδικὸς ἐγὼ·

Οὐκ εἰς ἀλευπνίαν,

Οὐδ' ἀμφοτέρωθεν γίνεσθαι φίλον.

Β Δ. Μετὰ τῶν Αἰχίνης ὁ Σέλλος δέξεται

Α' νήσοφός καὶ μακρὸς κατ' ἄσπετον

Χρήματα καὶ εἶα

Κληταγόρα τε κα-

μοί, μὲν Θεπάλων.

Φ 1. Πολλὰ δὲ δεκόμενος σὺ τι κάρη.

Β Δ. Τὰ π' ἡμῶν ὁπότε καὶ σὺ γ' ἐξέτισται).

Ο' πως δ' ἡμῶν δέπνον εἰς Φιλοκλήμονος ἱ. γυ.

Παί ποῦ, τὸ δέπνον Χρυστὲ συσκόλαζε ναῖ,

Γ' να καὶ μεθυσθῶν ἡμῶν δέξαις. Φ 1. Μηδ' αὖ μῶς.

Κακὸν τὸ πᾶν· ὅπο δ' οἶνε γίγεται

Καὶ θυροκοπῆται, καὶ πατάξαι, καὶ βαλεῖν·

Κάπτεται λοιπὸν ἀργύρεον ἐκ κρατάλης.

Β Δ. Ο' οὐκ, ὡς ζωὴς ἀνδράσι καλῶς τε κάρηθ'.

Ἡ γὰρ παρρησία τοῦ πεπονήθ'.

Ἡ γὰρ λόγον ἐλέγας αὐτὸς ἀσεῖν τινα,

Αἰσωπικὸν γέλοισιν, ἢ Συβαριτικόν.

Ὡ γὰρ ἐμὰς ἐν τῇ συμποσίῳ, κατ' ἐς γέλαον

TH. Deum fidem, cœnamus hic insomnia.

BD. Tibicina inflat, ecce convivæ tibi
Adiunt, Theorus, Æschines, Phanus, Cleon,
Et alter hospes quidam Acesterus ad caput:
Adessor horum, Scolia ut accipias vide.

TH. Placet ne? at illa non capit Diacrius.

AD. Ego experibor scilicet, qui sum Cleon
Ac primus Harmodii illud incinam: accipes
Nunquam visus homo est genitus Athenis.

TH. Tam certè veterator vel fur.

BD. Istud ne agis tu? at clamitans minabitur,
Dicetque, Tete funditus pessumdabo,
Et exulare cogam. TH. ego autem, si quidem
Perget minari, per Iovem rursus canam. STROPHA.

CH. AT magnum ille fœrens habet imperium, ô
bone:

Neque tu urbem quate; vergit ad exitium satis.
Quid enim? Theorus levis ante pedes jacens
Canat Cleonis dexteram affectans manum;
Admeri historiam doctus amice, inde bonos ames:
Illi hæc recense Scolia. PH. canam ego quidem;

Sed non ut aduler illi:

Ambobus amicus nunquam siem.

BD. Excipiet inde canticum Selli Æschines,

Vir eruditus mulicusque: mox canet

Vim stabilem atque opes

Clitagoræ & mihi,

Non sine Theffalis.

PH. Multa tamen extuleras tuque egoque.

BD. Hoc tu quidem scis, scire si quisquam potest.

Ad cœnam eundum quam Philoctemon parat.

Puer parato Chryse nostram symbolam,

Vt inebriemur, jamdiu hoc factum est. PH. tamen

Potasse valde noxium est: vinum facit

Pultare januam, & fores confringere,

Tum pëndere æra post solutam crapulam.

BD. Non si cum honestis & bonis res sit viris.

Nam flore læsos Liberi excusant facul:

Aut fortè verbum si facetum dixeris,

Æsopicum jocularè vel Sybariticum,

Convivia inter lara sumtum, & moveris

Risum,

Τὸ ἀρχὴν ἔτρεψας, ὡς ἄφεις σ' ἀποίχεται.
 ΦΙ. Μαθητέον γ' ἄρ' ὅτι πολλὰς τῶν λόγων,
 Εἴπερ γ' ἀποτίσω μὲν ἐν, ὡς πρὶν κέκον.
 Α' γε νῦν ἰωμεν μὲν ἐν ἡμῶς ἰχέτω. ΠΡΟΣΩΔΗ.
 ΧΟ. Π. Οὐκ αὖτις δὴ δέξα' μαντῶν δεξιὸς πεφυκέναι,
 καὶ σκαρὸς ἐδεδόποτο.

Α' ἄλ' ἢ μιν μινίας ὁ Σέλλε μάλιν, οὐκ ἔκροβύλε,
 ὅς υἱος, ὄντ' ἐγὰ ποτ' εἶδον, ἀντί μὴν κ' ῥοιᾶς
 Διφνουμένη μὲν Λεωγόρου.
 Πρὶν γὰρ ἢ ἡπὲρ Α' νπιφῶν.
 Ἀλλὰ πρεσβύτων γὰρ ἐς Φάρσακον ὄχετ'· εἴ τι ἐκεί
 Μόνος μόνοισι τοῖς Πενέσται ξυμῶν τοῖς Θιτταλῶν,
 Αὐτὸς Πενέσης ἀν' ἐλάττω ἐδένος. ΣΤΙΧΟΝ.

Ω. μακάρι' αὐτόμηνος, ὡς σε μακαρεζέωμεν,
 Πάριος ἐφύγευσας ὅπ' ἤθερ τεχνικώτατος.
 Περὶ γὰρ μὲν ἀπασί φίλοι, ἀνδρῶν τε σοφώτατον
 Τὸν κ' ἀναρχοῖσθαι, ὅτ' ἄρα εἰς ἐφάσπετο.
 Τὸν δ' ἔτι περὶ τῶν ἐπερὶ, ἀρχαλόνος ὡς σοφόν.
 Εἴτ' Α' εὐφράδην, πολὺ π' ἀντιστοιχικώτατον.
 Ὅν πινά ποτ' ὁμοστέ, μαθόντα παρὰ μὲνός,
 Α' ἄλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεως, αὐτόμηνος ἀμαρτῆν,
 Γλωττοποιεῖν, εἰς τὰ ποιεῖ εἰπόντ' ἐκαστοτε. ΑΝΤΙΣ.

Εἰσὶ πινες οἱ μ' ἔλεγον ὡς κατὰ διηγήσιν.
 Ἡ νῖκα Κλέων μ' ὑπετάραττον ὅπως ἔμελλος.
 Καί με κακίστους ἐκνιστ' καὶ δ' ὅτ' ἀπεδίεισθ' ἔμελλον.
 Οἷκτος, ἐγὼ μὲν μίγα κικεραχότα μ' οἱ θεοὶ μὲν,
 Οὐδ' ἐν ἄρ' ἐμὴ μίλον. ὅσον ἢ μόνον εἶδ' ἐναι,
 Σκυμνέμενον εἰποτέ τι θλιβόμηνος ἐνδύλω.
 Ταῦτα κικεραχόν, ὑπὸ π' ἀντιστοιχικώτατον.
 Εἴτα νῦν ἐξήπατισεν ἢ γὰρ ἐξέτιμ' ἀμαρτῆν.

ΘΕΡΑΠΩΝ, ΧΟΡΟΣ

Γ. ὦν κικεραχὲν μακάρεσσι δ' ἐρματός,
 Καί τρευμακάρεσσι τῶν π' ἢ πλ' ἀντιστοιχικώτατον.
 Ὡς δ' ἀντιστοιχικώτατον κ' ἀντιστοιχικώτατον.
 Κικεραχὲν τὸ νῦν, ὡς π' ἀντιστοιχικώτατον.
 Εἰ γὰρ δ' ἀντιστοιχικώτατον ἀντιστοιχικώτατον.
 Χ. ὦ. τί δ' ἔστιν ὡς ἀντιστοιχικώτατον, καὶ ἢ γὰρ ἐν,
 Καλὴν ἀντιστοιχικώτατον, ὡς π' ἀντιστοιχικώτατον.
 Θ. Ε. ὦ. γὰρ ἀντιστοιχικώτατον ἀντιστοιχικώτατον.
 Καί τ' ἀντιστοιχικώτατον ἀντιστοιχικώτατον.
 Καί τοι παρὶν ἰ' πωυλος, Α' νπιφῶν, Δύκων.

Risum, facessent, teque mittent protinus.

ΡΗ. Mihi ergo dicta plurima ediscenda sunt,
Si non luenda est poena commissi mali.

Age nunc eamus: nulla sit nobis mora. PROSEDE.

CH. SÆpius mihi visus sum natus esse industrius,

Nec lævus unquam aut perperus.

Non ut ille Selli Amyntias renodatus comam,
Ille quem pro vilibus pomis videbamus prius
Cœnare cum Leogora.

Nam pauper est ut Antiphon.

Quippe qui legationem obivit in Pharsaliam,
Solos Penestas solus inter & frequens in Thessalis,
Nullo Penesta aut paupere ambactio minor. *Strophe.*

T^{ER} quater ô Automenes, est tua beata sors,

Qui genitor edideris artificis optima
Pignora manus. prior amabilis homo & catus,
Ille citharâ canere (gratia ei adest) sciens.

Histrion secunda soboles, catus & optimus.

Deinde Aripbrates, propria sola Sapiëntia

Quem docuit & docet, ut ipse pater autumat:

Qui neque magistrum habuit, ipse sibi doctor, &
Lingulas sibi ipse fingit in lupanari frequens. *Antist.*

Q^{UOSDAM} ego putare scio fœdus iniisse me,

Cùm mihi Cleon malè animatus odia aspera

Movit: ibi verbera inhonesta mihi cùm daret,

Qui foris erant mea mala excipere risibus,

Meque nihili facere. scire modò postulant,

Si quod ita pressus ego scommata jaciám dicax.

Paulum itaque blandus ego decipere cœpi:

Postea vallus fefellit vineam, quod inquirunt.

FAMVLVS, CHORVS.

FA. IO beatas ob eam testudines;

Et ter beatas, præut est tergus meum:

Quàm providè & solerter, & fartim, & benè

Costæ atque dorſa vestra duro regmine

Armantur! heu punctus bacillis occidi!

CH. Puer, quid hoc est? namque quantumvis senem

Puerum vocare obnoxium plagis licet.

FA. Sed ille casnar, est ne damnosum malum,

Et omnium horum temulentus maximè?

Illic erant Ippylus, Antiphon, Lycon,

Lyſi-

Λυσίστρατος, Θέοφραστος, οἱ περὶ Φρυγίην.
 Τέτων ἀπάντων ἦν ὕβρις τότος μακροῦ.
 Εὐθύς γ' ὥς ἐπέλητο πολλὸν καὶ γαῖαν,
 Ε'νήλλατ', ἐσείρτα, πεπέρδει, κατηγά,·
 ὦ'σπερ καρχύων ἐνὶ δῖον διωγχιῶν.
 Καὶ τυπεί δ' ἡ μανθαικῆς, παῖσ' αὖ καλῶν.
 Εἴτ' αὐτ' ὥς εἶδ', ἤρξατο Λυσίστρατος,
 Ε'οικας, ὅ' προσβύτα, νεοπλάττω τρυγί,
 Κλητῆρε τ' εἰς ἀγροῦντας δόποδ' ἀκούσι.
 Ο' δ' ἀνακογχῶν, ἀντήχας· αὐτ' ἀάροσι,
 Τὰ δρία γ' ἤ τ' ἐλδωρος δόποδ' ἀκούσι.
 Σθενέλω τέ τα' σπιδάρεα διακαίετο μύνη.
 Οἷδ' ἀνεκρότησαν, πολλῶ γ' ὀκράσσε μόνον·
 Ο'στος δ' ἐνέμυλ' αἶρε, ὥς δ' ἡ δειξίος.
 Ο' γέρον δ' ἡ Θέοφραστον ἤρειτ', εἰπέ μοι,
 Ε'πί τ' αὐτομάς κ' κομῆς εἶ' προσποιεῖς,
 Κοιμηθολῆ γ' ἦν περὶ τ' εὐπρόσπιντ' αἰεῖ·
 Τοιαῦτα περὶ βρεζεν αὐτὸν ἐν μέρει,
 Σκόπῳ ἀγροῖκος, κ' προσέειπε λόγος λέγων·
 Ἀμαθίσαιτ', ἐδ' ἐν εἰκότας τῷ προάγματι.
 Ε'πειτ' ἐπὶ δὴ 'μίδου, οἰκαδ' ἔρχετ',
 Τύπῳ ἀπανταί, ἡ τις αὐτῷ ξαντῷ χει.
 Ο' δ' ἡ δὴ κ' σφακλόμυρος προσέρχετ'.
 Α'λλ' ἐκπεδὼν ἀπειμι, περὶ πολλὰς λαβεῖν.
 ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΒΑΒΥΛΩΝ.

ΦΙ.

Ἄνεχε, πᾶρεχε·
 Κλαύσειταί τις τῷ ὀπιδῶν

Ε'πακολεθροῦτων ἐμοί.

Οἶον εἰ μὴ ῥήσεται ὑμᾶς
 ὦ' πόνιροι, ταῦτον τῇ
 Δαίδι οὐκ ἐδ' σπιδάρεα.
 ΒΑ. Η' μὲν τὴν δόσιν ἀγροῦν τῶν δίκων
 Η' μὲν ἀπασι, καὶ σφόδρ' εἰ νεοίας.
 Α'θροῖσι γ' ἡξομῶν σι προσκαλέμυροι.
 ΦΙ. Γ' ἡ ἰδὲ, καλέμυροι.
 Α'ρχαία γ' ὑμῶν ἀγαγ' ἡ·
 δι' ὥς ἐδ' ἀκάνων ἀνέχεμαι
 Δικῶν, ἰαυθὶ αἰετῶ.
 Τὰ δὲ μ' ἀριστῶ· ἑλλεικῆς·
 Οὐκ ἀπεισι γάρ, περὶ τὴν Η' λιαστὴς ἐκπεδῶν·
 Ἀνάβαινε δ' οὐδ' χρυσὸν πολλόν ἐστιν.

Lyſistratus, Theophrastus atque Phrynichus.

At nemo contumeliosior fuit.

Nam seille postquam ingurgitavit plusculum,

Saltavit & pepedit, & jocos dedit

Satur ut asellus ordeï mactus molâ:

Batuitque me superbiter puerum vocans.

Hunc comparavit intuens Lyſistratus,

Fæci videris, ô senex, similis novæ:

Aut ut viator qui pedem ad paleas struit.

Contrà ille clamans hunc locustæ comparat,

Folia retriti pallii quæ perdidit;

Stheneloque, vasa & schema qui venum dedit.

Hic quisque plausit; sed Theophrastus tamen

Distorsit ora, ut cæteris præstantior.

Quum sic rogavit hunc Theophrastum senex,

Quid sic superbis ô comate, & elegans

Comædilentor, qui beatos demeres?

His impetebat singulos dictæis:

Hos rusticatim provocans sermonibus

Omnino ineptis, atque discrepantibus:

Vinoque tandem madidus, & domum petens,

Pulsat feritque quisquis est sibi obviam.

Eccum sed illum instante titubantem gradu.

Prius facessam quàm mihi plagas duit.

PHILOCLEON, BDELYCLEON.

P H. A Ge propè leva :

Forſitan retrò ſequentum

Aliquis hic ploraverit.

Ni recedatis jam, quàm mox

Vos scelesti hac affabo

Face paratos esui.

B D. At facta propter hæc nimis juvenilia

Cras manè nobis omnibus pœnas dabis:

Te in jus vocatum quippe postulabimus.

P H. Ie ieu vocabitis.

Hæc vestra nam stultitia est:

At lites tamen nullos audiam

Ferámve: Evohe, Evoc:

Mihi placent hæc: calculi absint quoque:

Hinc dierectè Heliastes hinc eliminet.

Ascendens, Lucani fulvi pumile: [Chrysalis:]

Τῇ χειρὶ τὰ δὲ λαβοῦσιν τ' ἁρπάζει
 Εἴχα' φυλάττει δὲ ὡς σάπρον τὸ ἁρπάζειν.
 Οἷός γε μὴ τοὶ τραβόμην ἐκ ἀβύθου.
 Οἷός γε μὴ ὡς δέξινός γε φειλόμην,
 Μέλλουσιν ἦδη λεισβεῖν τοῦ ξυμπότου,
 Ὡς ἐνέκ' ὁπόδός ταισέφ' τωδὲ χάριν.
 Αἴ μ' ἐκ ὁπόδός γε, εἰ δὲ φιλῆς οἶσ' ὅπ.
 Αἴ μ' ἐξαπατήσης, καὶ γὰρ ἀνείψω μέγα.
 Πολλοὶς γὰρ ἦδη χῆτέρος αὐτ' ἐγχαίτω.
 Εἴαν γλῆν ὅ μὴ κακὴ νυκὶ γυνή,
 Εἴω σ' ἐπιδῶν δούμος ὡς ὁποθάνη,
 Λυσάμην, εἴω παλλακίῳ, εἴω χοίριν.
 Νυκτὶ δ' ἐκαστὸν γὰρ ὅπ' ἐμαυτῷ χρημάτῳ.
 Νέος γὰρ εἰμι, καὶ φυλάττουσι σφόδρα.
 Τὸ γὰρ ὡς ἴδον τρεῖς με, καὶ σὶ δύσκολον,
 Καὶ ὡς πυκνὰ περισσεύειν μοῖνον γυφον.
 Ταύτ' αὖτ' ἀπὸ με δέδοικε, μή με φαρμακῶ.
 Πατήρ γὰρ εἰς οὗτος ὅστις αὐτῷ, πάλιν ἐμὲ.
 Οἷός γε καὶ τοῦ ὅπ' ἐκαστὸν εἴκοις δεῖν.
 Αἴ μ' ὡς τὰς τρεῖς σὴν, τὰς δὲ τὰς δὲ τὰς.
 Λαβὼς ἦν αὐτὸ τὸ δάσω νεανικῶς,
 Οἷός γε μὴ ἐμὲ πρὸς τῷ μυστηρίῳ.
 ΒΔ. Ὡς πρὸς τῷ μυστηρίῳ, καὶ χοίριν.
 Προθεῖν ἐφάντ' εἰκοὶς αἰτίας σὺν.
 Οὔτοι καταφρονεῖς μὲν Ἀπόλλων τὸ δρῶν.
 ΦΙ. Ὡς ἡδέως φάρις ἂν ἐξ ὅσας δίκην.
 ΒΔ. Οὐδὲν ἀποθνήσκον σε, πλὴν ἀυλητρίδα.
 Τῶν ξυμπότου κλέβαντα; ΦΙ. ποῖαν ἀυλητρίδα;
 Τί ταῦτα ληρέεις, ὅστις ὁπὸ τῷ μυστηρίῳ;
 ΒΔ. Νῆν δ' αὖτὴν πρὸς τῷ μυστηρίῳ.
 ΦΙ. Οὐκ. ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τίς θεοὺς εἰσὶν ἐκαστῶν;
 ΒΔ. Ἀμὲς ἦδε; ΦΙ. εἰσὶν ἐκαστῶν ἐκαστῶν;
 ΒΔ. Τί γὰρ τὸ μέλαν τῶν ὅσων αὐτὸ τοῦ μυστηρίου;
 ΦΙ. Ἡ σίτη καὶ ἡ σκευὴ καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμή.
 ΒΔ. Οἷός γε ὅπ' ἐμὲ, καὶ πρὸς τῷ μυστηρίῳ;
 ΦΙ. Οἷός γε μὴ τοῦ τῷ δαδὸς ὅσων ἐκαστῶν;
 ΒΔ. Τί λέγεις σὺ, ποῖος ὅσων; ἐκαστῶν ἐκαστῶν;
 ΦΙ. Αἴ. τί μέλλεις εἰπεῖν; ΒΔ. ἀγὰρ ταῦτ' ἐκαστῶν.
 Αἴ. φησὶ μὴ σὺ, καὶ νομίζεις ἐκαστῶν.
 Κεῖν δὲν δικάσῃς εἰπεῖν. ΦΙ. ἀκούσον νῦν ἐμὲ.
 Οἷός γε μὴ τὸ μυστὴρ ἐκαστῶν ἐκαστῶν,

Tu bella funem; firmiter manu tene :
 Sed cautè adhære: funis iste est putridus;
 Nec fert molestè si teratur. aspice ut
 Testrenuè & solerter hinc abduxerim :
 Offensa namque bucca convivis foret;
 Ob quæ redhosti gratiam huic rutabulo.
 Verùm negabis sat scio, haud facies opus:
 Imò & doloso habebis hoc ludibrio.
 Nempe istud aliis factitasti plurimis :
 Quòd si bonam te nunc amicam ostenderis,
 Ego liberatam ubi natus obierit meus
 Putilla habebo in ædibus pro pellice.
 At jam meæ non sum potens habentia:
 Puerque demum addicor in custodiam.
 Me diligenter servat asper filius,
 Sætor cumini, scalptor & nasturtii:
 Formidat adeò ne mea absummam bona :
 Me namque præter nullus est illi pater.
 Sed is videtur hucce rectè currere.
 Siste hîc parumper, & facies nexas cape:
 Ego juvenili more mox illufero,
 Ut mi ille quondam sacra sub mysteria.
 B D. Heus tu senex capularis, Eugiotriba,
 Parcā videris amare formosā nimis.
 Non sic abibit, haud inultum id auferes.
 P H. Litem ex aceto quā libenter haurias.
 B D. Est ne ista dira illusio, tibicinam
 Clepsisse convivarum? P H. hui tibicinam?
 An ceu sepulcro decidens mugas agis?
 B D. Adest tibi illa Dardanis, testor Iovem.
 P H. Minimè in foro fax uritur propter deos.
 B D. Fax ne ista? P H. Fax est, ecquid hanc pictā vides?
 B D. Quid istud ergo apparet in medio nigrum?
 P H. Pix atra, quāque flamma demittit liquans.
 B D. At qui rectorum, nonne podex dicitur?
 P H. Olentis iste est cinens ramus facis.
 B D. Quid ais, quis ille ramus est? non tu hic ades?
 P H. Atar, quid es facturus? B D. hanc abducere
 Certum est mihi à te: nam tibi est sublesta vis;
 Parumque polles. P H. Nunc mihi aurem commoda.
 Quam fortè ludis interesset Olympicis,

Ε' φθίσαν ἔμειχέσσι· Ἀ' σκάνδα καλῶς,
 Η' δὴ γέρον ἄν· εἴτα τῇ πυγμῇ θέναν
 Ο' προσβύτερος κατέβαλε τ' νεώτερον.
 Πρὸς ταῦτα τῆς μὴ λάβης ὑπόνοια,
 ΒΔ. Νῆτ' Δί' ἐξέμαθες γὰρ τὴν Ὀλυμπίαν.
 ΑΡΤΟΠΩΔΙΣ, ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ, ΦΙΛΟ-
 ΚΛΕΩΝ, ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΣ.

Ι' οἱ μοι παρῆσθ'· ἀντιβολῶ πρὸς ἡδ' ὅτων·
 Ι' οἳ γὰρ ὅτιν ὅς μ' ἄνθρωποι ἀπάλυσαν,
 Τῇ δ' αὖτ' ἀνείων· καὶ ἐβόλῃ ἐπιδυνῶν
 Α' ῥως δέκ' ὀβολῶν, κατὰ θῆκην τέπασας.
 ΒΔ. Ο' ῥὰς δ' ἐδέξατο προσέγματο· αὖ· δέκ' ἔδρας
 Ε' ἔχον δία τ' σὸν οἶνον. ΦΙ. ἔδαμῶς γ'· εἶπε
 Δόξοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιῶν.
 Ω' σ' οἶδ' ὅτι ταύτη διαλλαχθῆσμαι.
 ΑΡ. Ο' ὅτοι μὰ τῷ θεῷ καταπρεσβεῖξ' Μυρτιάς
 Τῆς Ἀρχυλίκου συστατέας, καὶ Σωστράτης,
 Οὕτω διαφείδεις ἐμὰ τὰ φορτία.
 ΦΙ. Ἀ' κε σὺν ὧ γυνάμ' λόγῳ σοι βέλομαι
 Λέξαι χαρίεντα. ΑΡ. μὰ Δία μή μοι γ', ὡ' μέλλω
 ΦΙ. Αἰσωπὸν ὑπὸ δέηνος βαθίζοντ' ἐστέρας
 Θεαστέα καὶ μεθύσῃ τις ὑλάκτῃ κύων·
 Κἄπ' ἦτ' ἐκείνος εἶπεν, Ω' κύων, κύων,
 Εἰ νῆ Δί' ἀντ' τ' κακῆς γλώττης πόδων
 Πυρὸς σείω, σὺ φρονεῖν ἂν μοι δοκεῖς.
 ΑΡ. Καὶ καταγάλας μὲν, προσκαλῆμας' ὅστις ἢ
 Πρὸς τῶν ἀγροκόμων, βλάβος ἦτ' φορτίων,
 Κλητῆρ' ἔχουσι Χαίρεφ' ὅντα ταυτοῖ.
 ΦΙ. Μὰ Δί'· ἀλλ' ἀκκοῖν, ὡς τί σοι δόξω λέγην.
 Λᾶρος πότ' ἀντιδίδασκε καὶ Σιμωνίδης.
 Ε' περὶ δ' ὁ Λᾶρος εἶπεν, ὀλίγον μοι μέλλω.
 ΒΔ. Ἀ' ληδες εἶπεν. καὶ σὺ δ' ἡ μοι Χαίρεφ' ὄν
 Γυνάμ' κλητῶν ἐνοικῶς θαφίην,
 Ἰνὸι κρεμαμῶν πρὸς πόδων Εὐρεπίδης.
 ΘΕ. Ο' δ' ἴπ' ἐπερος, ὡς ἔοικεν, ἔρχετο
 Καλέμενός σε· τ' γέ τοι κλητῆρ' ἔστι.

ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ, ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ,
 ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ω' μοι κακοδαίμονι προσκαλῆμας' ὡ' γέρον
 Ἰ' ῥεως. ΒΔ. Ὑβρεις; μὴ μὴ καλέσης πρὸς τ' ὅτων;
 Ε' γὰρ γὰρ ὑπὸ αὐτῶν δίδωμι Ζοῖς,

Ephudioni pugna cum Ascondâ fuit
Præclara jam seni: vetustior pugil
Iuvenem statim dejecit adversarium.
Cave proinde ne tibi occilletur os.

BD. Sanè videris doctus esse Olympia.

ARTOPOLA mulier, BDELYCLEON, PHI.

LOCLEON, THESMOTHEA.

Fer opem, mihi adstaper deos tete obsecro.
Homo nempe præsto est ille qui me perdidit,

Tedaque inussit: inde panes ad decem

Disceit obolos, bisque mantissam ad duos.

BD. Vidésne quid commiseris? propter merum

Intenditur lis quod bibisti. PH. sed facul

Sermo venustus nos reconciliaverit:

Cum fœmina ista in gratiam redivero.

AR. Haud ædepol illuseris sic Myrtiæ

(Quæ filia Ancyliæ atque Sostratæ)

Qui vi meam istam sarcinam corrueris.

PH. O mulier audi. nam tibi lepidam volo

Narrare fabulam. AR. Apagesis, hoc non placet.

PH. Æsopum euntem vesperti è convivio

Olim ebria adlatrabat atque audax canis:

At ille deinde dixit, O canis, canis:

Sicunde linguæ pessimæ istius vicem

Tibi farinam compares, sapias magis.

AR. Ludos facis me: quin te ad ædiles voco

In jus, onus [mercem] qui affeceris damno meum:

At Chærephon citator antestabitur.

PH. Imò, rogo audi, si videbor quid loqui.

Quondam docebant Lasus & Simonides:

Deinde Lasus dixit, Isthoc vilius.

BD. Placérne? heus tu: verè enim tu Chærephon

Citans videris fœminæ par pallidæ,

Euripidea sicut Ino pendula.

TH. Accedit alter, ut videtur, qui vocet

Te rursus in jus: & viget huic adest.

EVRIPIDES, BDELYCLEON, PHILOCLEON,

ACCUSATOR, CHORVS.

Heu me misellum! te senex nunc postulo

Injuriarum. BD. Injuriarum? ne voca, [per deos.]

Nam pro sene isto quam mihi irrogaveris

Multam

Η' ἂν σὺ τάξης, κ' χάριν πορεύσῃαι.
 ΦΙ. Ἐγὼ μὲν οὐδ' αὐτῇ διαλλαχέσσομαι.
 Ε'κάν' ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι κ' βαλεῖν.
 Α' Μ' ἐλθε δ' οὐρὸν ἀπὸ τέρων' ὅππῃ εἴπῃς ἐμοί,
 Ο', π' χεῖρ' ἔχοντες ἀντιπύρρον τῷ ἀφαιμάτῳ.
 Εἶναι φίλον πολυπόν; ἢ σὺ μοι φερέσθης;
 ΚΑ. Σὺ λέγε. Δικῶν γὰρ ἐδέομαι καὶ ἐφαιμάτῳ.
 ΦΙ. Α' τὴν Σὺ βαλεῖς; ἔξῃσιν' ὅς' ἀρματῶς.
 Καί πως κατεάγει τ' κεφαλῆς μέγα σφόδρα,
 Ε' τὸ γυμνασθῆναι τὸν ἀντιπύρρον.
 Κἄντι' ὅππῃ εἴπῃς ἀντιπύρρον φίλος,
 Ε' ῥοδὶ τίς κ' ἐκείνους εἰδὼν τέχνῃ.
 Οὕτω δ' ἡ σὺ παρὰ τέρων' εἰς τὰ Πιττάλῃ.
 ΒΔ. Ο' μοῖά σε κ' ταῦτα τοῖς ἄλλοις τέρων.
 ΚΑ. Α' Μ' οὐδ' οὐδ' ἐμὴν σὺν αὐτοῖς ἀντιπύρρον.
 ΦΙ. Α' κ' ἐμὴν σὺν αὐτοῖς ἐμὴν σὺν αὐτοῖς ποτὶ
 Κατὰ τὴν ἐχέειν. ΚΑ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
 ΦΙ. Ο' ὅχλῳ οὐδ' ἔχον, τίς ἐπὶ μαρτύρομαι.
 Εἶθ' ἡ Σὺ βαλεῖς εἴπῃς, εἰ (ναὶ τῷ κέρει)
 Τὴν μαρτυρεῖται ταῦτ' ἐμὴν σὺν αὐτοῖς.
 Ε' πῶς ἐμὴν σὺν αὐτοῖς, νοῦν ἂν ἔχεις φερέσθης.
 ΚΑ. Ὑποτίθῃς ὅτι ἐμὴν σὺν αὐτοῖς ἀρχὴν καλῶ.
 ΒΔ. Ο' οὐ τοι (μὰ τὴν Διὸς κατὰ τὴν) ἐπ' ἐν ταῦτ' ἐμὴν σὺν αὐτοῖς.
 Α' Μ' ἀρχὴν οἷόν σε. ΦΙ. τί ποιεῖς; ΒΔ. ἔ, π' ποιεῖς.
 Εἶσω φέρεσθ' ἐν ταῦτ' ἐμὴν σὺν αὐτοῖς. ΒΔ. ἔ, π' ποιεῖς.
 Κλητῆρες ὅππῃ εἴπῃς τὸν καλῶν.
 ΦΙ. Αἰσῶπον οἱ Δελφοὶ ποτ'. ΒΔ. ὁλόν μοι μέλει.
 ΦΙ. Φιλάλῃ ἐπὶ πᾶσι καλέσαι τὸν θεόν.
 Ο' δ' ἐλθέσθ' αὐτοῖς ὡς ὁ κἀνθαρός ποτ'.
 ΒΔ. Οἱ μ' ὡς ὁ κἀνθαρός αὐτοῖς τοῖς καλῶν ΣΙΤΡΟΣ.
 ΧΟ. Ζηλοῦ σε τὸν ἀντιπύρρον.
 Τὸν ἀντιπύρρον οἱ μετέσθης.
 Σπῶν τέρων κ' βαλεῖ.
 Ε' τέρων ὅντιν ἀντιπύρρον.
 Η' μετατίθῃς ὅππῃ.
 Τὸ τέρων κ' καλῶν.
 Τάχα δ' ἂν ἴσως ἐκθέλοις.
 Τὸ γὰρ ἀντιπύρρον καλῶν.
 Φύσας κ' ἐχέει τίς ἀεί.
 Καί τοι πολλοὶ ταῦτ' ἐπείδον.
 Ζηλοῦντες γὰρ καλῶν ἐπείδον.

Mulctam dabo, atque inibis à me gratiam.

PH. At fœdus isto depeciscar cum viro

Libenter: à me verberatum non nego.

Sed huc ades, priusque concede hoc mihi:

Vbi hujus ergo exsolvero argentum rei,

Mihi porro amicum te futurum: an sic æis?

ACC. Dic ipse: namque litium non sum libens.

PH. Homo Sybarita nuper è curru excidit:

Cadensque, capite vulnus accepit grave,

Quòd esset artis prorsum equestris insciens:

Dein huic amicus fortè præsens inquit,

Quam quisque demùm norit artem exerceat:

Sic tu medentis Pittali quæras opem.

BD. Agnoscere ex his moribus alios potes.

ACC. Dum tu memineris ille quæ responderit.

PH. Audi, nec effer hinc pedem: Sybari levem

Mulier echinum fregit. *AC.* attestabor hæc.

PH. Quendam ergo echinus ille contestatus est:

Tunc, Ecere, inquit illa Sybaritis statim:

Si testimonium istud omne deferens

Emas ligantem fasciam, sapias magis.

AC. Illude, litem donec hanc Archon vocet.

BD. Haud, Ecere, ultrate manere hic siverim:

Quin te auferam in sublime. *PH.* Quid facis? *BD.* Ro-

Hinc te fero intrò: sin minùs, mox forsitan (gas?

Testes vocati postulantes deferent.

PH. Delphi quidè olim Æscopum. *BD.* at illud negligo.

PH. Clepsissephialam criminabantur dei:

At ille dixit fabulam de Cantharo.

BD. Vah enicabis cū tuis me cantharis. STROPHA.

CHORVS. **F**elix quidem est ille senex,

Si desinat mores suos,

Victumque secum atque rudem:

Aliaque si doctus erit,

Atque animum applicet ad

Mollitiam & delicias.

Vereor ut ad se redeat:

Adeò naturam atque habitum

Facile vertere haud poteris:

Quamvis multis accidit hoc,

Suos ut mores moniti

Ματεβαλλοντε τῶν πόντων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

ΠΟλλὰ δ' ἐπ' ἀνέκταρ' ἔμοι
καὶ ποῖσι εὐφροῦσι,
Τυχὼν ἀπεισι διὰ τίς
Φιλοπατρίαις κ' σφίσι,
Πᾶσι δ' Φιλοκλέωνος. ἔ-
δενε γὰρ ἔπως ἀγανὶς
Ξυνοχρόμιον, ἔδ' ἐπ' ὅποιον
Ε' περικλυτὸν, ἔδ' ἐξ ἐχούθιον.
Τί γὰρ ἐκείνος ἀντιλέγων,
Οὐ κρείττων ἦν, βαλόμενος
Τὰς φύσας τας σεμνοτέρους
Κατακοσμήσει παράγματον.

ΟΙΚΕΤΗΣ, ΒΑΕΛΤΚΛΕΩΝ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ΝΗ' ἃ Διόνυσον, ἀπορεῖ γ' ἡμῖν παράγματον
Δαίμων τις ἐσκεκλήκειν εἰς τὴν οἰκίαν.
Ο' γὰρ γέροντες ἔπε διὰ πολλὰ χροῖα,
Ἡ κ' σέτ' αὐλῆς, περὶ χαρῆς τῷ παράγματον,
Ο' ὁχέμενος τ' νυκτὸς ἔδει παύσει,
Τ' ἀρχαί' ἐκεῖ' οἷς Θέσσις ἡγωνίζετο,
Καὶ τῶν τραγῳδῶν φησὶν ἀποδείξει κέρως
Τὸν νοῦν, διορχισόμενος ὀλίγον ὕστερον.
ΦΙ. Τίς ἐπαυλεῖται τὴν βύρην θάσσει;
ΟΙ. Τυτὶ κ' δὴ χωρεῖ τὸ κεκόν.
ΦΙ. Κλῆθρα χαλάσω τάδε. ΟΙ. κ' γὰρ δὴ
Σχήματος ὄρχη.
Μάλλον δ' ἐγ' ἴσως μενίσας ἀρχή.
ΦΙ. Πλούθει κυρίσταντες ὑποδείξις.
Οἶον μυκτὴρ μυκάται, κ' γ'
Σφόνδυλος ἀχέει. ΟΙ. πᾶσι δ' ἡλλέβορον.
ΦΙ. Πτήσσει Φρυγίως ὡς πρὶ ἀλέκτωρ.
ΟΙ. Τάχα βαλλήσῃς.
ΦΙ. Σκέλος ἐρῶν ἰόν γ' ἐκλακτίζων
Προκτὸς χάσκει. ΟΙ. κ' τ' στυγέρεα.
ΦΙ. Νυτὶ γὰρ ἐν ἄρδρσι τοῖς ἡμετέροις
Σπείφει χαλαρὰ κοτυληδόν.
ΒΔ. Οὐκ εὖ, μετὰ δέ, ἐδὴτ' ἀλλὰ μακρὰ παράγματον.
ΦΙ. Φέρε νυτὶ ἀνείπω, κ' ἡνταγωνιστὰς κελεύω.
Εἴ τις τραγῳδῶν φησὶν ὀρχεῖσθαι κελεύω,
Ἐμὲ διορχισόμενος ἐνθάδ' εἰσίστη.

Ab amicis reliquerint.

ANTISTROPHE.

Mitam ergo laudem inveniens
 Me iudice & prudentibus
 Philocleonis soboles
 Parrisob amorem sapiens
 Nunc domum abit: nec ullum enim
 Adeo honestum atque bonum
 Iuvenem ego novi, neque quem
 Magis amārim insano animo.
 Vbi etenim ille contra alium
 Dixit, nec vicit melior?
 Nunc vult patrem ornare suum
 Magis & cultum reddere.

SERVVS, PHILOCLEON, BDELYCLEON.

Nostras in ades, Liberum testor patrem,
 Invenit aliquis nunc deus res turbidas.

Nam potus iste tempore à multo senex,
 Vt tibiam audit, volupe ducens gaudium,
 Saltare tota nocte nunquam desinet,
 Pifca illa saltans, ac si Thespis accinat:
 Quin & Tragædos autumat probassere
 Stultæ esse mentis, quum brevi saltus dabit.

PH. Quis vestibuli sedet in foribus?

SER. En hocce malum quò procedit.

PH. Age laxentur claustra hæc. **SER.** Et enim
 Schema Tragædi

Incipit aut insani potius.

PH. Quod subnexum torquet latera,

in quale patens mugit naris,

Vertebra sonat. **SER.** Potæ helleborum.

PH. Trepidat galli Phtynichus instar.

SER. Num saxa jacis?

PH. Crus sublimè sub æthera vibrans

Hiscit podex. **SER.** at respice te.

PH. Nunc in nostris Oscilè articulis

Natis en, resoluta movetur.

ED. Non hæc agilitas, sed mera est insania.

PH. Age æmulos nunc provoco adversarios,

Si quis Tragædus esse saltator bonus

Ait, huc adesto exercitor salisubfules.

Φησὶν τίς; ἢ ἐδείς; ΒΔ. εἴς γ' ἐνηνοστὶ μόνος.
 ΦΙ. Τίς ὁ κακοδαίμων ὧν; ΒΔ. ὧς Καρκίνος
 Ὁ μέστος. ΦΙ. ἀλλ' ἔτος γε καταποθήσει.
 Α' πολλὰ γὰρ εἰν τ' ἐμμελὲα κονδύλια.
 Ε' τῷ ῥυθμῷ γὰρ ἐδέν ἔσ'. ΒΔ. ἀλλ' (ὦ' ζυρεῖ)
 Ε' τερος τραγῶδες Καρκινίτης ἐρᾷ.
 Α' δαλφὺς αὐτῷ. ΦΙ. νῆ Δί', ὠφείληκε ἄρα.
 ΒΔ. Μὰ τ' Δί' ἐδέν γ' ἄλλο, ἀλλὰ γε Καρκίνος.
 Περόσσει γὰρ ἔτερος αὐτῷ Καρκίνος.
 ΦΙ. Τετὶ τίς μὲν τὸ περόσσειπον; ὧς ἢ φάλαγγ;
 ΒΔ. Ὁ Πινοστήρης οὐτός ἐστι τ' ἄλλος,
 Ὁ σμικροτάτος, ὃς πῶν τραγῶδιαν ποιεῖ.
 ΧΙ. ὦ Καρκίν', ὦ μακάρες τ' ὠπαιδείης,
 Ὁ' ῥον τὸ πᾶνδος κατέπεσον τῷ ὀρχήσαν!
 Α' τὰρ κατωθεατέον γ' ἐπ' αὐτὸς, ὦ' ζυρεῖ.
 Α' ἄλλω κῆκε τάτισιν, μὲν ἐγὼ κερταῖα.

ΧΟΡΟΣ, ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ΧΟ. Φέρε νῦν, ἡ κείς αὐτοῖς ὀλίγοι ζυγχορήσω μὲν αὐτοῖς
 τες,
 Γ' ν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν περὶθεν βομβηκίζωσι ταῦτα.
 ΣΤΡΟΦΗ.

ΗΜΙ. Α' Γ' ὦ μεγάλονυμα
 Τέκνα τ' θαλασσίς,

Πηδᾶτε σαρκεφάματον
 καὶ θιν' ἄλως ἀπρυγέτοιο.
 Καεῖδων ἀδελφοί,
 Ταχὺν πόθ' ἐν κύκλῳ σέβετε.
 Καὶ τὸ Φρυγίχον
 Ἐκλαμπόσάτω τίς, ὅπως
 Α' δοντες ἀνω σκέλος,
 ὦ' ζῶσιν οἱ δευταῖα.

ΗΜ. Σ Τέρεβει, παρέβηκε κύκλω, καὶ γὰρ ῥιζὸν σκαυ
 ρίπτε σκέλος κείνου. βέμβηκες ἐγρυπνίζου.

Καὺτός γὰρ ὁ ποντομέδων ἀνατρεπόμενος περὶσσεύει,
 Ἡ δαίς ὅπῃ τοῖσιν αὐτοῖς παισὶ, τοῖσι τελέοιται.
 Α' μ' ἐξάγει, εἰπιφιλῆτι, ὀρχούμενοι, δύεσθε.
 Ἡ μᾶς ταχὺ. πῶτο γὰρ ἐδείς πῶ πάρος δέδρακεν,
 Ὁρχούμενος ὃς περὶ πᾶν λαὸν χερσὶν τραγῶδων.

ΣΦΗΚΩΝ ΤΕΛΟΣ.

ΑΡΙ.

Nemon' loquetur? *B D.* solus en ille unicus.

PH. Quis tam misellus ille? *BD.* Cancrī filius,

Medius trium. *PH.* sed illicō absorbebitur:

Quia alapa saltatione [ipsum] occiderem,
Vt qui imperitus sit modorum. *B D.* ast, o miser,

Alter Tragedus proximat Cancro satus,
Et frater hujus. *PH.* hic, puto, obsonatus est.

BD. Nil ergo cancos prater esitaverit:

Cancrī ecce rursus natus alter huc venit.

PH. Quid est? araneūsne vel acetabulum?

BD. Hic Pinnōteres dicitur, gentis suae

Pumillimus, qui scriptor est Tragediarum.

PH. O Cancer alma prole felix liberūm,

Quanta Orchilorum multitudo decedit!

Facienda in illos, o bone, est escensio:

Si forsā illos capio, falsuram para.

CHORVS, SEMI CHORVS.

CH. Agedum nunc nos pauxillum concedamus
temporis ipsis,

Tranquillē ut coram nobis sese versent turbinis in-
stat.

STROPHA.

SEM. A Geinclyta nomina,
O maris propagines,

Salutare prope pelagi

Littus, steriles & arenas:

Caridum ite fratres,

Citos pedes movere in orbem:

Tum recalcitrans quis

Alto pede Phrynichium

In schema eat, accinens

Miretur ut theatrum.

STROPHA ALTERA.

SEM. P. Procede, chorūque move, pectus tuum
retundens.

Crus erige in aëra: fiant turbines rotati.

Namque ipse maris dominator huc pater propinquat

Latus sobole propria, tribus puta Triorchis.

Verūm ite foras Salisubuli, ite, si quid hæc ars

Vobis placet. hoc etenim nondum accidit cuiquam

Quicumque chorum salientem emiserit Trygædus.

FINIS VESPARVM.

Y 3

ARI-

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ο'ρνίθες.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ 2^η σίχων.

Διὰ τὰς δίκας φεύκον Α' Θίνας δύο τινές·
 Οἱ κοῖτος ἔ' ποπὰ ἔ' λεγόμενον ἱερέα
 Ἐλθόντες ἡρώτων ἀπερχόμενον πτόλιν.
 Εἰς δ' ὅρνις Ε' ποπὶ συμπαροῦ μὲν πλῆθον,
 Πιπνῶν διδάσκει τί δύναιτο ὀρνίθων γένος·
 Καὶ πῶς εἰσπύρεται μέντοι ἔ' αἶσα
 Πόλιν κτίσωσι, ἥ δ' θεῶν τὰ παράγματα
 Αὐτοὶ παρελκόμενοι· ἐκ δ' οὗ τὰ φαρμάκκα
 Πτέρυγας τ' ἐποῖον· ἤξιωσαν δ' οἱ θεοί,
 Ἐπίθεσιν δ' μικρὰν ὄρεσιν τις χροῦσθην.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ἐνελπίς, ὅς κ' Ἐνελπί-	Ἐ' περ' αἴγειρος.
Πειδοτεΐρου. (δης,	Ἰρίς.
Τροχίλος, θεράπων Ε'-	Κῆρυξ. Ε' περ' κῆρυξ.
Ἐ' ποψ, ποπ.	Πατερολοίας.
Ο'ρνις τις ἄλλος.	Κινησιὰς διθυραμβος.
Χορὸς ὀρνίθων.	ποιός.
Ἰέρεις.	Πένης Συκοφάντης.
Ποιητής.	Προμηθεύς.
Χρησμολόγος.	Ποσειδάων.
Γεωμέτρης.	Τρίπαλός.
Ἐπίσκοπος.	Ἡρακλῆς.
Ψηφισματγράφος.	Ἐ' περ' αἴγειρος, ἡ οἰ-
Ἀ' γέλος:	κέτης Πειδοτεΐρου.

ΕΥΕΛΠΙΣ, ΠΕΙΣΤΕΤΑΙΡΟΣ.

Ο'ΡΘΗΝ κελύβε, ἢ τὸ δένδρον φάμεται
 ΠΕΙ. Διαβραχέης· ἢ δε δ' αὐτὸς ἀλάλιν.
 ΕΤ. Τί, ἡ πόνηρ, ἀνὸν κάτω πλάνηται;
 ΠΕΙ. Ἀ' πολέμεθ' ἄλλως τῶν ἰδὼν παρφορῶν.
 ἡ δ' αὖ.

ARISTOPHANIS

Aves,

Ex interpretatione Andree Divi.

ARGUMENTUM.

Ob judicia fugiunt ex Athenis duo quidam:
 Qui ad Epopem, nominatum Tereä,
 Venientes, requirebant lite carentium urbem.
 Vnus verò Avis, Epopi adstans, cum pluribus,
 Pennigerorum docet quid possit Avium genus:
 Et quo pacto, si quidem in medio aëre
 Vebem exstruant, Deorum negotia [emolumenta]
 Ipsi propius percipiant. Ex hoc autem consilio
 Alas sibi fecerunt. Estimārant autem Dei
 Molimen non parvum esse, videntes hoc factum.

PERSONÆ DRAMATIS.

<i>Evelpis.</i>	<i>Nuntius.</i>
<i>Pisthetærus.</i>	<i>Alter Nuntius.</i>
<i>Trochilus, servus Epopis.</i>	<i>Iris.</i>
<i>Epops.</i>	<i>Præco. Præco alius.</i>
<i>Alia Avis.</i>	<i>Parricida.</i>
<i>Chorus Avium.</i>	<i>Cygnæas Dithyrambicus.</i>
<i>Sacerdos.</i>	<i>Pauper Sycophanta, seu Ca-</i>
<i>Poeta.</i>	<i>Prometheus. (Lumniator.)</i>
<i>Fatidicus.</i>	<i>Neptunus.</i>
<i>Geometra.</i>	<i>Triballus.</i>
<i>Explorator.</i>	<i>Hercules</i>
<i>Legislator.</i>	<i>Servus Pisthetæri.</i>

EVELPIS, PISTHETÆRVS.

R ECTA m jubes, ubi arbor appâret?
 P. I. Rumpis. hæc autem rursus clami-
 tat iterum.
 E. V. Quid, ô miselle, sursum deorsum
 erramus?
 P. I. Perimus, aliter viam proferentes.

Τὸ δ' ἔμε κορόνη παρ' ἑαυτὸν ἔαθλον,
 Ὅ δ' εὖ περ ἐλθεῖν σάδνα πλεῖν ἢ χίλια.
 ΕΥ. Τὸ δ' ἔμε κοροῖν παρ' ἑαυτὸν ἔαθλον
 Ἀποποδῆσαι δὴ οὐ γὰρ ἔστι δακτύλων.
 ΠΕΙ. Ἀλλ' ἐδ' ἐπὶ γῆς ἐσμὲν οἷδ' ἔγω γ' ἔπ.
 ΕΥ. Ἐν τῷ θενὶ τῶν πατρῴων ἂν ἐξέβρις σὺ σὺ;
 ΠΕΙ. Οὐδ' ἂν μὰ Δία γ' ἐν τεύχεσσι Εὐκλειδῆος.
 ΕΥ. Ὅ μοι ΠΕΙ. σὺ ὡρ (ὦ τῶν) τῶν δὲν ταύτην ἴδῃ.
 ΕΥ. Ἦ δεινὰ νῶ δ' ἐδρακεν οὐκ ἔστι δ' ὀρέων,
 Ὅ τι κακοῦ Φιλοκράτης μεγαχολῶν,
 Ὅς τῶν ἐφασκε νῶν φράσων ἔτ' ἑνὲς,
 Τὸν Εὐποφ' ὅς ὄντι ἐλθόντες ἐκ τῆς ὀρέων.
 Κατέδωκε τὸν ὡρ, ὅσπερ ἐκ τῆς τετονί.
 Κοροῖν, ὅσον τῶν δ' ἐπὶ τῶν δ' ἐπὶ.
 Τὸ δ' ἐκ ἄρ' ἦσαν δὲν ἄλλο, πλεῖν δ' ἀκνῆν.
 Καὶ νῦν τί κ' ἐγὼ γὰρ; ἐδ' ὅποι χ' ἔτ' πετρῶν.
 Ἦ μὰς ἐπ' ἀέθ' ἐγὼ γὰρ ἐπὶ ταύτῃ.
 Ὅ δ' ὅς. ΠΕΙ. ἔτ' μὰ Δί' ἐν ταύτῃ γ' ἀπεπὸς ἐδάμ.
 ΕΥ. Οὐδ' ἢ κορόνη ἔτ' ὅδ' ἐπὶ λέγῃ περὶ.
 ΠΕΙ. Οὐ. ταυτὰ κορόνη μὰ Δία νῦν τε κ' ὅποι.
 ΕΥ. Τί δ' ἐπὶ λέγῃ περὶ τὸ δ' ἐπὶ ΠΕΙ. τίς δ' ἄλλο γ' ἢ,
 Βρέκω ἀπὸ δ' ἐπὶ οὐκ ἔστι δ' ἀκνῆς.
 ΕΥ. Οὐ δ' ἐπὶ οὐκ ἔστι δ' ἔστι ἡμῶς δ' ἐπὶ οὐκ.
 Εὐς κόρα καὶ ἐλθεῖν, κ' παρ' ἐπὶ οὐκ.
 Εὐπετα μὲν ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ.
 Ἦ μὰς γδ' (ὦ νῶν οἱ πατρῶν ἐπὶ οὐκ)
 Νόστον νοστέων τῶν ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ.
 Ὅ μ' ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ, ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ.
 Ἦ μὰς ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ.
 Ἀντὶ μετ' ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ.
 Ἀντὶ μετ' ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ.
 Τὸ μὲν ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ.
 Καὶ πᾶσι κοροῖν ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ.
 Οἱ μ' ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ.
 Ἐπὶ τῇ κοροῖν ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ.
 Ἐπὶ τῇ κοροῖν ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ.
 Διὰ ταῦτα τὸν δ' ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ.
 Κατοῦ δ' ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ.
 Πλανώμεθα, ζῆτον τε τὸν ἀποφύμενα,
 Ὅποι κε δ' ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ ἐπὶ οὐκ.

Siccine me à cornice persuasum miserum,
 Via circuisse stadia plus quàm mille?
EV. Siccine me à graculo persuasum infelicem.
 Attrivisse ungues digitorum [pedum?] *PI.*
PI. Sed neque ubi terræ sumus scio ego ampliùs.
EV. Hinc patriam invenias tu alicubi?
PI. Neque per Iovem indidem Exceestides.
EV. Heu mihi! *PI.* tu quidē (ô amice,) viam hancini.
EV. Certè gravia nobis fecit ex avibus
 Scutellarum venditor Philocrates furens,
 Qui hos dicebat nobis dicere Tereum
 Epopa, qui avis factus est ex avibus:
 Et vendidit quidem Tharrhelidæ hunc
 Graculum obolo; hanc autem triobolo.
 Hi autem non sciunt nihil aliud præter mordere;
 Et nunc quid osciras? est ubi in perris
 Nos adhuc duces, non enim est hîc aliqua
 Via. *PI.* Neque per Iovem hîc via ullo modo.
EV. Neque cornix viâ quid dicit super?
PI. Non. eadē clamitat per Iovem nuncquē & tunc.
EV. Quid jam dicit de viâ? *PI.* quid aliud, nisi
 Mordens exedere dicit meos digitos.
EV. Non grave igitur est nos indigentes
 Ad corvos venire, & apparatus;
 Postea non invenire posse viam?
 Nos enim (ô viri præsentēs in sermone)
 Agrotationem agrotamus contrariam Sacæ.
 Hic quidem enim existens non civis, cogitur:
 Nos autem, tribu & genere honorati,
 Cives cum civibus, non expellente ullo,
 Volamus ex patriâ ambobus pedibus:
 Ipsam quidem non odio habentes illam civitatem;
 Quod non magna sit naturâ, & fortunata,
 Et omnibus è communi solvat res.
 Etenim Cicadæ quidem unum mensem vel duos
 In vicis canunt; Athenienses autem semper
 In iudiciis canunt omnem vitam.
 Propter hæc hoc iter imus.
 Canistrum autem habentēs, & ollam, & myctos,
 Erramus, quærentes locum ociosum,
 Vbi domicilium figentes perseveremus.

Ο' ὅδεος γὰρ ὅτι παρὰ τὴν
 Τὸν εὔποτα, παρ' ἐνέει καὶ τοῦδε δὲ δεινῶς,
 εἶπε πιαύτω τὴν πάλιν, ἢ πείθειται.
 ΠΕΙ. Οὐτος. ΕΥ. τί ὄντι; ΠΕΙ. ἡ κορόνη μοι σάμα
 Ἀνὸς τί φράζει. ΕΥ. χ' ὡς κοροὶός ἐπεσι.
 Ἀνὸς κέχλωται ὡς περὶ δεικνύς π' μοι.
 Κέκ' εἶδ' ὅπως ἐκείνην ἐσταυθ' ὄρεται.
 εἰσμάθαι δ' αὐτὴν, ἀν' ποιοῦσιν αὐτὸν.
 Ἀ' κ' οἶδ' ὁ δρᾶζον; τὸ σέχει θίγει τὴν αἰσάν.
 ΠΕΙ. Σὺ δ' αὖτε καὶ παλιν, γ' ἴ' ἡ διπλᾶνος φόρος.
 ΕΥ. Σὺ δ' αὖτε λίθον κούρον λαΐων. ΠΕΙ. σάνυ γ' εἰ δεικνύ.
 ΕΥ. Πᾶν, πάλιν ΠΕΙ. τί λέγεις; ΕΥ. γ' εὔποτα τὰ καλὰ;
 Οὐκ ἀντ' τὸ σάμα γ' ἐκείνην ποιοῦ καλὰ;
 ΕΥ. εὔποτα ποιοῦς τί με κέκ' ἴν' αὐτὸς αὖ.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ Θεοφάνης Εὔποτα, ΕΥΕΛ-
 ΠΙΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΕΥ. Εὔποτα. ΘΕ. τίς ἐπὶ τίς ὁ βούν τ' διασώτῃ;
 ΕΥ. Ἀ' πολλοὶ διασώτῃσι, τ' χαρμὴν μακά.
 ΘΕ. Οἶμο τὰς, ὅτι τοῦδε ὄρεται πικρῶ.
 ΕΥ. Οὐτὼ 'ς δεινῶν, ἐδὲ καλλίον λέγειν.
 ΘΕ. Ἀ' πολλοὶ δὲ. ΕΥ. ἀλλ' ὡς ἐσὶν ἀνθρώπων. ΘΕ. τί δὲ;
 ΕΥ. Τ' πεδεδὸς ἐγὼ καὶ Λεβυκὸν ὄρετον.
 ΘΕ. Οὐδὲν λέγεις. ΕΥ. κ' αὖτε ἐκ τὰ πρὸς ποταμῶν.
 ΘΕ. Ο' δ' ὅτι τίς ὄντι ὄντι; ἐκ ἐρεῖς;
 ΠΕΙ. Εὔποτα χροὺς ἐγὼ καὶ Φαλαγγίος.
 ΕΥ. Ἀ' καὶ σὺ τί θηρὶν ποτ' εἰ, παρὸς τὴν δεινῶν;
 ΘΕ. Ο' ὅτι ἐγὼ καὶ δεινῶν. ΕΥ. ἡ τὴν δεινῶν;
 Ἀ' λεκτερόντος; ΘΕ. ἔκ' ἀλλ' ὅτι περὶ δεινῶν;
 Εὔποτα ἐγὼ καὶ, τότε γὰρ ἐκείν' ἐκείνῃ.
 Ο' ὅτι, ἐν' ἀκούων δεινῶν τ' ἐκείνῃ.
 ΕΥ. Δεῖ γὰρ ὄντι καὶ δεινῶν τ' ἐκείνῃ.
 ΘΕ. Ο' ὅτι γ' ἀν' οἶμαι πρὸς τὸν ἀνθρώπου πρὸς αὐτὸν αὖ,
 τότε μὲν ἐκείν' ἐκείν' ἀκούων φαλκῶν καὶ,
 Τρέχω' π' ἀκούων ἐκείν' λαβὼν τὸ πρὸς ἐκείνῃ.
 Εὔποτα δ' ὅτι περὶ καὶ, δεινῶν καὶ χύτρας,
 Τρέχω' π' περὶ καὶ, ΕΥ. τὸ οὐκ ἔστιν ὄντι.
 Οἶδ' οὐκ ὄντι δρᾶζον, ὅτι τρεχέας; τ' διασώτῃ;

Hic autem exercitus [itus] nobis est ad Tereum

Epopa, ab illo audire indigentibus,

Sicubi talem scit civitatem ubi volatur.

PI. Heus tu. *EV.* quid est? *PI.* Cornix mihi diu

Superius quid dicit. *EV.* & graculus hic

Superius, oscitat tanquam ostendens aliquid mihi.

Et non est quomodo non sint hic aves.

Scimus autem statim, si faciemus strepitum.

Sed scis quid facias? crure verbera petram.

PI. Tu autem capite, ut sit duplex strepitus.

EV. Tu autem lapidem capiens, verbera. *PI.* valdè si videtur.

[cas?

EV. Puer puer. *PI.* quid dicis? tunc Epopa puerum vo-

Non propuero, oportebat Epopoi vocare?

EV. Epopoi; Facies quid me verberare rursus iterum.

TROCHILVS servus Epopis, EVELPIS,

PISTHETAE RV S.

EV. **E** Popoi *SER.* qui hi? quis clamans domi-
num?

EV. Apollo everfor malorum, qualis oscitatio!

SER. Heu mihi misero, aucupes hi!

EV. Sic est grave, neque melius dicere.

SER. Pereatis. *EV.* sed non sumus homines. *SER.*
quid autem?

EV. Timens [Timidiuscula dicor] ego Lybica avis.

SE. Nihil dicis. *EV.* Et certè interroga quæ ante pedes.

SE. Hic autem jam quæ est avis, non dices?

PI. Oscitans ego Phasianicus.

EV. Sed tu quæ ferarandem es per deos?

SER. Avis ego servus. *EV.* viſus es [A] quo

Gallo? *SER.* non: sed quando dominus

Factus est Epops, tunc fieri me precatus est

Avem, ut comitem ministrumque haberet.

EV. Indiget enim avis & servo aliquo?

SER. Hic enim puto prius homo quondam existens.

Quando autem amat comedere pisciculos phatericos,

Curro in pisciculos ego, capiens catinum:

Si pulmentarium cupit, opus est cochleari & olla,

Curro in cochleare. *EV.* Trochilus avis hic.

Scis igitur ut quid facias, ô Trochile? dominum

Η' μὴν κάλεσεν. ΤΡ. ἀλλ' ἀργίως, νῆτ' Δία
 εὐδοίη καταφασὶν μάρτυς κ' σίφους πῖναι.
 ΕΥ. Ο' μως ἐπέχρησεν. ΤΡ. οἶδα μὲ σαφῶς,
 Ο' π' ἀχθέσεται· σφῶν δ' ἂν εἴναι ἐπιγρηθῶ.
 ΠΕΙ. Κακῶς σὺ γ' ὀπίλοι', ὥς μ' ἀπέκτινας δέει.
 ΕΥ. Οἱ μοι κακοδάμων! χ' ὡς κολοῖς μ' οἴεσται
 τ' πότ' δέος. ΠΕΙ. ὦ σφλότατον σὺ θεῶν!
 Δείπας ἀφῆκας τ' κολοῖν; ΕΥ. εἴ τί μοι,
 Σὺ δ' ὅ τι κω κορῶν κ' ἀφῆκας καταπείσων;
 ΠΕΙ. Μὰ Δι' ἐκ ἐγὼ γὰρ. ΕΥ. πῶς γὰρ ὅστι; ΠΕΙ. ἀπὸ
 πᾶτο.
 ΕΥ. Οὐκ ἄρ' ἀφῆκας ὦ γράθ'; ὡς ἀνδρείος εἶ!

ΕΠΟΨ, ΕΤΕΛΗΙΣ, ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΕΠ. **Α** Νόμος τιὼ ὅλλω, ἴν' ἐξέλθω ποτὶ.
 ΕΥ. **Α** Ἡ ἐξέλθεις, τὴν τί ποτ' ὅτι θεῶν;
 Τίς ἡ πύερρος; τίς ὁ τρέπος τ' τ' κλοφίαι;
 ΕΠ. Τίνας εἰσὶ μ' οἱ ζητωῦντες; ΕΥ. οἱ δ' ὁ δέκα θεῶν
 Εἴξαντι ὅπ' ἡτῆσαι σέ. ΕΠ. μὴ μ' σκόπτεται,
 Ο' ὅστις τιὼ πύερρον; ὡς γ' (ὡς ξένοι)
 Ἀνδρῶπος. ΕΥ. ὅς σε καταγελῶ μὲν. ΕΠ. ἀλλὰ τί;
 ΕΥ. Τὸ ῥά μφος ἡ μὴν σε γέλοισιν φαίνεται.
 ΕΠ. Τοιαῦτα μὲν τοι Σοφοκλέους λυμάνεται
 Εὐ' ἢ τ' τ' αὐτοδύωσιν ἐμὲ τ' Τηρέα.
 ΕΥ. Τηρέα γ' εἴ σὺ, ἀπὸ τερον ὄνεις, ἢ τὰς;
 ΕΠ. Ο' ὄνεις ἐγὼ γὰρ. ΕΥ. κατὰ σοι πᾶ τὰ πύερρα;
 ΕΠ. Ε' ξέρῃσιν κε. ΕΥ. ἀπὸ τερον ὑπὸ νόσκι πύος;
 ΕΠ. Ο' οὐκ' ἀλλὰ τ' χ' μὴ ὅνα πάντα τὰ ῥεα
 Πτεροῖν εἶτε, καὶ δὲς ἔτερε φέομαι.
 Α' λ' εἰπατόν μοι, σφῶ τίν' ἔσον; ΕΥ. νῆ; βροτῶ.
 ΕΠ. Ποδαπὸν τὸ ὄνεις; ΕΥ. ὅθεν ἀν' ἡτῆρας ἀικαλῶ.
 ΕΠ. Μῶν ἡλιασά; ΕΥ. μὴ· ἀλλὰ δουτέρω τ' ἔπτε,
 Α' πηλιασά. ΕΠ. ἀπείρεται γ' τὸν ἐκεῖ
 Τὸ σπέρμ'; ΕΥ. ὀλίγον. Ζητῶ δ' ἂν ἐξ ἀγρῶ λάβοις.
 ΕΠ. Πέχης δ' ὅτι τ' δευτέρω δέχ' ἡλθεν;
 ΕΥ. Σοῖ ξυγρηφῶς βυλομύθω. ΕΠ. τίνας πύερρα;
 ΕΥ. Ο' π' ἀπὸ τὰ μ' ἡδ' ἀνδρῶπος, ὡς ἀπὸ τὸ πύερρα
 Καὶ γ' ὅμοι ὡς ἑλκιστας, ὡς ἀπὸ τὸ πύερρα
 Κῆκ' ἀπὸ τὸ δέος ἔχειας, ὡς ἀπὸ τὸ πύερρα
 Εἴτ' ἀπὸ τὸ δέος ὀνίσθων μεταλλάξας φύσιν,

Nobis voca. *TR.* sed nuper, per Iovem,
 Dormit, devorans myrra & serphos aliquos.
EV. Tamen experget fac eum. *TR.* o. scimus manifestè
 Quòd ægrè feret: vestri autem ipsum gratiâ excitabor
PI. Malè tu pereas, quòd me perdidisti timore.
EV. Heu mihi infelix, & graculus mihi it
 Præ timore. *PI.* ô timidissima tu fera,
 Timens dimisisti graculum: *EV.* dic mihi,
 Tu autem cornicem non dimisisti decedens?
PI. Per Iovem non ego. *EV.* ubi enim est? *PI.* avola-
 vit.

EV. Non igitur dimisisti, ô bone: valdè virilis es.

EPOPS, EVELPIS, TISTHETÆRUS.

EP. **A** Peri sylvam, ut exeam aliquando.

EV. O Hercules, hæc quænam est fera?

Quæ pennatio? quis modus triplicis cristæ?

PI. Qui sunt me quærentes? *EV.* duodecim dei
 Venient contererete. *EP.* nunquid me deridetis,

Videntes pennationem? eram enim (ô advenæ)

Homo. *EV.* Non te deridemus. *EP.* sed quem?

EV. Rostrium nobis tuum ridiculum apparet.

EP. Ob talia quidem Sophocles traducit

In Tragediis me Tereum.

EV. Tereus enim es tu? utrum avis, an pavo?

EP. Avis ego. *EV.* & postea tibi ubi pennæ?

EP. Defluerunt. *EV.* utrum à morbo aliquo?

EP. Non, sed hyeme omnes aves

Detrahunt, pennas quæ rursus alias emittimus:

Sed dicite mihi, vos qui estis? *EV.* nos? hominès.

EP. Cuiates genere? *EV.* unde triremes bonæ.

EP. Nunquid heliastæ? *EV.* non; sed aliterius moris,

Apeliastæ. *EP.* seminatur enim hoc illis

Semen? *EV.* parum: si quæras a. ex agro capies.

EP. Rei autem jam **Q**uis indigentes huc venistis?

EV. Tibi conversari volentes. *EP.* Quo de?

EV. Quod primum quidem eras homo, quemadmo-
 dum nos aliquando;

Et argentum debuisti, sicut nos aliquando;

Et non reddens gaudebas, sicut nos aliquando;

Postea rursus avibus mutans naturam,

Καὶ γὰρ ἐπίτεχ' ἔθ' ἀλατῆαι ἐν κύλινδρῳ.
 Καὶ σὺνδ' ὅσα περ ἄνθρωπος, ὅσα τ' ἴρις φρονέει.
 Ταῦτ' οὐκ ἐκταγνὸς πρὸς σὲ δευρ' ἀφίσταται.
 Εἴ πνα πόλιν φράσας ἤμιν εἴσεσθαι,
 ὧς περ σπύρεν ἔργα κατὰ λιβύην καὶ ἁλὸς ἀκλῆ.
 Εἴπ. Εἴ τι μείζω τῆς Κρανναῶν ζῆτις πόλιν;
 Εἴ. Μείζω μὲν ἴδεν, φρεσὶ φρεσὶ τὰς ἴδαν.
 Εἴπ. Ἀ' εἰσορῶν τέτταρ' ὁ πόλις εἰς κτήρ'. Εἴ. ἰγὼ;
 Ἡ' κτετ' κ' ἔθ' Σκελλίης βελύχοντα.
 Εἴπ. Ποίαν τίν' οὐκ ἴδεις; ἂν οἰκίστ' ἂν πόλιν;
 Εἴ. Ὅ περ τὰ μέγιστα φράσας, κατ' ἐπὶ τοιάδ'·
 Ἐπὶ τ' ὄφραν με φράσας ἐλθὼν τῶν ὄφρων,
 Λέγει με ταδί, πρὸς τὰ διὸς τέλει μύτις,
 Ὅπως παρὶς μοι κ' οὐκ ἐπὶ ταῖς σκαθίαις,
 Λεοσάμην φράσας μέλλω γὰρ εἶσθαι γάμικ'.
 Καὶ μηδ' αὖτως ἄλλως ποίησας· εἰ γὰρ μή,
 Μή μοι τότ' ἔλθης ὅταν ἐγὼ φράσω κελύκος.
 Εἴπ. Νὴ Δία ταλαπύρετον γὰρ φράσμάτων ἱέρως.
 Τί δ' αὖ σὺ; Π. τοιούτων ἐφ' ἐκὰς γὰρ. Εἴπ. τί νῦν;
 Π. Ὅ περ ξυμάντ' μοι ταδί τις μέμνηται,
 Ὅ περ ἀδικεῖται παῖδες ἀρχαῖς πατὴρ,
 Καλῶς γὰρ μοι τ' ὕμν' ὧς Σπλεονίστην,
 Εἴσεσθαι πρὸς τὸν γυμνασίῃς λεκκύνον,
 Οὐκ ἔκυσας, ἔπερσες ἱππας, φροσισάμεν,
 Οὐκ ἀνὰ κλέδους, ἂν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος.
 Εἴπ. Ὡς δ' εἰλακρίων σὺ, τῶν κακῶν οἷον ἐφ' ἑσς;
 Ἀ' τὰρ, ἔτι γ' ὅππῃ λέγεται δολομένη πόλις,
 Περὶ τ' ἐρυστὰν θάλατταν. Εἴ. οἶμοι! μηδαμῶς
 Ἡ' μὴν περὶ τὴν θάλατταν, ἢ ἀνακλῆται,
 Κλητ' ἢ ἀρουσ' ἐπιδεινὴ Σαλαμῖνα.
 Ε' μὴ κελύκος πόλιν ἔχῃς ἤμιν φράσας;
 Εἴ. Τί τ' ἢ ἡ λείον Δέσποιν' οἰκίηται;
 Ἐλθόνθ'· Εἴ. ὅππῃ τῶν διδῶν, ὅς ἐστι δὴν
 Βελύχοντα, τὸ Δέσποιν' ὅπου Μελαιθία.
 Εἴπ. Ἀ' μ' εἰπὶν ἐπερὶ τὸν Λοκρῆδος Ὁ πούποι,
 Ἰ' να κηλὶ κακοκλήν. Εἴ. ἄλλ' ἐγὼ γὰρ ὅππῃ πέντες
 Οὐκ ἀνὰ γλῶσσιν ὅππῃ τὰ λέντω γένος.
 Ὅπως γὰρ δὴ τις ἐσθ' ὁ μὲν ἱρὸν δὴν βίος;
 Σὺ γὰρ εἰδὼς ἀκρίβως. Εἴπ. ἐν ἀχαρείς τ' ἐπὶ τῷ.
 Ὅς φρεσὶ μὲν δεικνύει ἀνδραγαθίαν.
 Εἴ. Πολλῶς γὰρ ἀφ' ἑλπίς τ' εἰς κλέδην.

Et terram pervolabas, & mare in circuitu,
 Et omnia quæcunque homo, etiam avis sapis.
 Idcirco igitur supplices nos ad te huc vénimus.
 Si quam civitatem diceres nobis bene lanatam,
 Tanquam pelliceam inclinari mollem.
EP. Postea majorẽ cranais [Athenis] quæris civitatem?
EV. Majorem nihil, commodiorem autem nobis.
EP. Optimè imperare manifestus es quærens. *EV.* Ego?
 Minimè, & hunc Scellii odi.
EP. Qualem igitur suavissimè habitabitis civitatem?
EV. Vbi maximæ res essent tales:
 Ad januam meam ante veniens aliquis amicorum
 Dicat hæc per Iovem Olympicum,
 Vt ad sis mihi & tu & filioli
 Lori mandè: curò enim epulari [ob]nuptias,
 Et nullo modo aliter facies: si autem non,
 Ne mihi tunc venias quando ego ago malè.
EP. Per Iovem, miseræ res amas.
 Quid autem tu? *PI.* Tales amo & ego. *EP.* Quas?
PI. Vbi obviantium mihi hæc aliquis accusabit,
 Tanquam injuriâ affectus filii pulchri pater!
 Benè mihi filium, ô Stilbonide,
 Inveniens abeuntem à gymnasio Iorum,
 Non osculatus es, non saluasti, non adduxisti,
 Non testiculos terigisti, existens mihi patrius amicus.
EP. O miserrime, tu mala qualia amas!
 At est qualem dicitis fortunata civitas,
 Apud rubrum mare. *EV.* Heu mihi, nullo modo,
 Nobis apud mare ubi reflectitur,
 Vocatum ducens interiùs [ad iudiciũ] Salaminia,
 Græcam autem civitatem pores nobis dicere?
EP. Quid non Elium Lepreum habitatis
 Venientes? *EV.* Quid per Deos, qui non videns
 Odi Lepreum è Melanthio.
EP. Sed sunt alii Locridis Opuntii,
 Vbi decet habitare. *EV.* Sed ego Opuntius
 Non fiam pro talento auri.
 Hæc autem jam quæ est cum avibus vita?
 Tu enim scis exactè. *EP.* non ingrata in exercitium:
 Quo primùm quidem decet vivere sine crumena.
EV. Mulkam abstulisti vitæ immunditiæ,

EP.

ΕΠ. Νεμέμεθα δι' ἐν κήποις ταῖς λυσιγὰς σήπταμα,
Καὶ μύρτα, καὶ μήκωνα, καὶ σισύμβρινα.

ΕΥ. Ὑμῖς μὲν ἀρχὴν ἔχετε νυμφίων βίον.

ΠΕ. Φεῖο, Φεῖο!

Η' μέν, ἐν ὁρῶν βέλθυμι ἐν ὀρνίθων γῆραι,

Καὶ θύωμαι ἢ γῆραι, ἂν εἰπεῖται ἀπὸ μου.

ΕΠ. Τί σοι περὶ θύωμεθι; ΠΕ. Ὅ, τι περὶ τοῖσι; περὶ ταῖς,

Μὴ περὶ τετιθεσθαι καὶ καὶ χυλοῦτος.

Ω'ς τὰτ' ἀπὸ μὲν τῶν ὄρνων ὅτιν αὐτοῖς.

Ε' καὶ παρ' ἡμῖν τῶν πεπονημένων ἔρη,

Τίς ὅσων ὄρνων, ὁ Τελίας ἐρεῖ ταῖς.

Α' ἄνθρωπος ὄρνων ἀσάθματος πεπονημένος,

Α' τέκμαρτος, ὅστις ἔδωκε τὰτ' ἐν ταυτῷ ὡρῶν.

Εω. Νῆ τ' Διόνυσον εὖ γε μὴ μὲν ταυτῷ.

Τί δ' οὐν πεπονημένος; ΠΕ. οἰκίστατε μίαν πόλιν.

Εω. Ποίαν δι' ἃν οἰκίσταμεν ὄρνεις πόλιν;

ΠΕ. Α' ληθὲς ὅς σκαύεται τὸν εἰρηκῶς ἔπος,

Βλέψον κάτω. Εω. καὶ δὴ βλέπω. ΠΕ. βλέπε νῦν ἄνω.

Εω. Βλέπω. ΠΕ. περὶ αὐτῶν τῶν ἀρχόντων. Εω. νῆ Δία,

Α' πολυῦστομαί τί γ', εἰ διασφαλίσταται;

ΠΕ. Εἰδὲς τίς Εω. ταῖς θεοῖσιν γὰρ καὶ τῶν θεῶν.

ΠΕ. Οὐχ ὅσων οὐκ οἰκίστατε τὴν πόλιν;

Εω. Πόλιν; τίνα τῶν πόλεων; ΠΕ. ὥσπερ εἴποι τις, πόλιν

ὅτι πολλὰ ταῦτα καὶ διέρχεται.

Α' πάντα, διὰ τῶν πόλεων καὶ καλῶς νῦν πόλιν.

Η' ν' δι' οἰκίστατε τὴν πόλιν καὶ περὶ τῶν ἀρχόντων,

Ε' καὶ τῶν πόλεων καὶ τῶν καλῶς πόλιν.

Ω'ς ἀρεῖται ἄνθρωπον ὡς ὅτιν ἀπὸ τῶν ἀρχόντων.

Τὸς δι' αὐτοῖς δόλοισι καὶ Μιλίαν.

Εω. Πῶς; ΠΕ. ἐν μέσῳ δὴ πεπονημένων ὡς ὅτιν γῆρας.

Εἰδ' ὥσπερ ἡμεῖς, καὶ ἐν αὐτῷ βελόνηται.

Πυθώδης, Βοιωτῶν δὴ οὐδὲν ἀπὸ τῶν πόλεων.

Ὅπως οὕτως δόλοισι ἄνθρωποι θεοῖς,

Η' ν' καὶ πόλεων πόλεων ὡς ὅτιν οἱ θεοῖς,

Διὰ τῶν πόλεων ἀλλοτρίας καὶ τῶν χάρις,

Τῶν μερῶν τῶν πόλεων καὶ διαφρήσεται.

Εω. Γ' ἔϊθι.

Μὲν γὰρ, καὶ παρὶς, καὶ περὶ τῶν πόλεων,

Μὲν γὰρ ἐν αὐτῷ πόλεων καὶ πόλεων.

EP. Pascimur autem in hortis alba sesama,
Et myrta, & papavera, & sisymbria.

EV. Vos quidem igitur vivitis sponforum vitam.

PI. Heu, heu.

Certe magnum inspicio consilium in avium genere,
Et potentiam, quæ fiet si persuadebimini mihi [à me.]

EP. Quid à te persuadebimur? PI. Quid persuadebi-
mini? primum quidem

Non volate, ubique hiantes,

Quod hoc inhonoratum opus est statim.

Illic apud nos, volantes si interrogaveris,

Quis hic avis, Teleas dicit hæc,

Homo avis instabilis volans,

Sine signo, nihil unquam in eodem manens.

EP. Per Dionysium, bene reprehendis hæc.

Quid igitur faciemus? PI. exstruite unam civitatem.

EP. Qualem autem struamus aves civitatem?

PI. Verum ô ineruditissimum dicens verbum,

Vide deorsum. PE. Et jã video. PI. vide nunc superiùs.

EP. Video. PI. Circumage cervicem. EP. per Iovem

Potiar [aliquo commodo] si me convertam?

PI. Vidisti aliquid? EP. Nebulas & cælum.

PI. Non hic igitur est avium polus?

E. polus? quomodo? P. tanquam diceret aliquis, locus.

Quod autem veretur hoc, & discurret

Omnia, propter hoc vocatur nunc polus.

Si autem exædificetis hoc & sepiatis semel,

Ex polo hoc vocabitur civitas.

Quare dominabimini hominibus quidem tanquam
parricidis:

Ipsos autem rursus deos perdetis fame Meliã.

EP. Quomodo? PI. in medio jam aer est terra.

Postea quemadmodum nos, si ire volumus

Pythonem, Bæoros transitum petimus:

Sic quando sacrificabunt homines deis,

Si non tributum ferant vobis hi dei,

Propter civitatem alleham & chaos,

Crurium nidorem non transferetis.

EP. Heu, heu!

Per terram, per laqueos, per nebulas, per retia,

Non ego cogitationem elegantiores audi dum:

Quare

Quare exedificabo tecum civitatem,

Si ita etiam videatur aliis avibus.

PI. Quis igitur rem ipsis narrabit? EP. Tu.

Ego enim ipsos barbaros existentes antea
Docui vocem, cum iis versatus multo tempore.

PI. Quomodo igitur ipsos convocabis? EP. Facit.

Huc enim iniens statim valde in sylvam,

Postea suscitabis meam Lusciniam;

Vocamus ipsos, hi autem nostram vocem

Si audierint, current cursu.

PI. O amicissime avium tu, non nunc sta:

Sed precor te, age quam citissime in sylvam

Ingrederere, & expergefac Lusciniam.

ET OPS, EVELPIS, PISTHETÆRVS,

ALIA QUÆDAM AVIS.

EP. Age, mecum pastum-volans, cessa quidem à
somno:

Funde autem leges sacrorum hymnorum,

Quos per divinum os luges,

Meum & tuum perlachrymabilem Iryn

Plorans humidis cantibus.

Barbæ flavæ pura it

Per comosam similacem vox

Ad Iovis sedes, ubi auricomus

Phœbus audiens, tuis elegis

Contrà canens eburneam

Citharam deorum statuit choros.

Per autem immortalia ora it,

Consonans simul

Divinus beatorum luctus.

Canit quis.

SYSTEMA.

EV. O Iupiter rex, qualis vox avis!

Qualiter dulcificavit sylvam totam!

PI. Heus tu. E. Quid est? PI. non tacebis? E. quid autē?

PI. Epops canere rursus præparatur.

CANTVS.

EP. Epopoe, popoi, popoi, popoi

io, io, io, io, io, io, io, io

Ito aliquis huc meorum simul volatiliū.

Quique bene seminat as agrorum vias

Pascitis, tribus multæ hordiphagorum,

Seminilegorumque genera citò volantia,

Molle

Μαλθακῶ ἔντα γῆρῳ.

Ὅσα τ' ἐν ἀλοιᾷ θαμὰ βῶλον,

Ἀμφιπύρριζ' ὦδε

Λεπτόν ἡδὲ μῦθα φανᾶ.

ΣΤΡΟΦΗ.

Τὶ πό, πό, πό, πό, πό, πό, πό.

Ὅσα δ' ὑμῶν κτ' κήπυς ὅππῃ κισ-

σε κλάδεπ νομὸν ἔχῃ· τὰ, τε κατ' ὄρεα·

τὰ, τε κομποτῆ ἀγα· τὰ, τε κουροφάγα,

Ἀνύσατε πετόμῃα παρὲς ἐμὴν αὐδάν

Τρειτό, τρειτό, τρειτό, περὶ εἶξ.

Ὅσα δ' ἐλείας παρ' αὐλοῦ αἶψ,

Τας ὄξυς ὁ μὲν ἐμπίδας

Κάπτεθ'· ἅπαντα τ' ἀνδρῶν ὅς τε

τῆς τόπυς ἔρετε, κτ' ἀειμώ-

να τ' ἐρῶντα Μαχαθῆνος·

Ὅρνις τε πτεροποικίλος

Ἀπαχᾶς, ἀπαχᾶς.

ΣΤΡΟΦΗ 2.

Ὅσα τ' ὅππῃ πόντον οἶμα θαλάσσης

Φύλα μετ' ἀλλυόνεσσι ποταῖτε,

Δειρ' ἴτε, πωδὸς ὁ μὲν οἰτα· νεώτερα·

Πάντα γὰρ ἐνθάδε φύλ' ἀδρῶν ἰοῦν

Οἰωνῶν ἥντι τινὰς εἶρεον.

Ἡκεὶ γάρ τις δειμὺς παρὲς βυς

Καρὸς γνῶμῳ,

Καρῶν ἔρπον τ' ἐχειρητής.

ΕΠΩΔΗ.

Ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους ἅπαντα,

Δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο.

Τορο, τορο, τορο, τορο, τορο, τίς;

Κικκαβαῦ, κικκαβαῦ,

Τορο, τορο, τορο, τορο, λιλίγξ.

ΣΥΣΤΟΗΜΑ.

ΠΕ 1. Ὅρας τίν' ὄρνις; ΕΥ. μὰ τ' Ἀπόλλω, γὰρ μὲν

οὐ.

Καί τοι κίχνη γ' εἰς τ' ἔρχον βλέπων.

Ἀλλ' ὡς ἄρ' ὀδοῦσι ὡς ἰοικ' εἰς τ' λόχμῳ

Εἰμῶς, ἐπῶξ, χαρὰ δὲν μὲν μέμνος.

Εἰπ. Τορο τίς, τορο τίς.

ΠΕ. Ὡ· γὰρ ἄλλ' ἐπὶ κτ' εἰς τ' ἔρχετο.

ΕΥ. Νῆ Δί' ὄρνις δῆτα· τίς ποτ' ὄρνις; εἰ δὴ ποταῖς

ΠΕ. Οὗτος αὐτὸς αἰνὴν φερέσθ, τίς ὄρνις ἐπὶ τοῖς.

Εἰπ. Οὗτος εἰς τῶν ἡθάδων τῶν δ', ὡν ὄρεθ' ὑμεῖς αἰεῖ,

Ἀλλὰ λιμνῶς. ΠΕ. Βαβαί· καλὸς γὰρ φοσημῶς.

ΕΠ.

Mollem mittentia vocem.

Quique in sulco frequenter glebas

Circumcanitis huc

Subtile latantes voce.

STROPHE II.

Tio, tio, tio, tio, tio, tio, tio.

Quique vestrum in hortis in hereda
ramis pascuum habent, quique in montibus,

Quique oleiphagi, quique comarophagi,

Festinate volantes ad meum cantum.

Trioto, trioto, trioto, tobrix.

Quæcunque Heleas apud aulonas

Acutiores culices

Flectitis: quique bene roscidosque

Terræ locos habitatis, & pra-

tum desiderabile Marathonis:

Avisque variè pennata

Attagas, attagas.

STROPHA III.

Quorumque in ponticum tumorem maris

Tribus[genera]cum alcyonibus volatis,

Huc venite, audituri juniora:

Omnia enim hic genera congregamus

Avium extensarum-colla.

Venit enim aliquis asper legatus,

Novus sententiâ,

Novorum operumque conator.

EPODA.

Sed venite in sermones omnes,

Huc, huc, huc, huc.

Toro, toro, toro, toro, toro, tinx:

Ciccabau, ciccabau,

Toro, toro, toro, toli, lilinx.

SYSTEMA.

H. I. Vides aliquem avem? EV. Per Apollinem, ego
quidem non:

Tamen oscitavi in cælum aspiciens.

Aliter igitur Epops, ut videtur, in sylvam

Ingrediens cecinit, charadriam imitans.

EP. Torotinx, torotinx.

PI. O bone, sed hic & jam aliquis avis venit.

EV. Per Iovē, avis certè, quis tandē? non jam dū pavo?

PI. Hic ipse nobis dicet, quis sit avis hic. (semper,

E. Hic non est consuetorum horum quos videtis vos

Sed paludofus. PI. Papæ, pulcher & phœnicus.

EP.

ΕΠ. Εικότως· κ' γὰρ ὄνομα αὐτῆ γ' ὄρεσι Φοινικῶπιτρος.
ΠΕ. Οὐτως, ὡς εἰς τοι. ΕΩ. τί βλαστρεῖς; ΠΕ. ἔπερς ὄρνιθ
ἔπτοί.

ΕΩ. Νὺ Δι' ἔπερς δὴ τάχ' ἑστ' ἐξέδροι χάρακ' ἔχων.
ΠΕ. Τίς ποθ' ὁ μετόμαπτος αὐτοπος ὄρνις ορείβ' αἰτίας;
ΕΩ. Ὅνομα τέτρω Μῆδος ὄρεσι. ΠΕ. Μῆδος; ὡ' νὰξ Ἡρό-
κλης!

Εἶπε πῶς ἀνδρ' καμῆλε, Μῆδος ὦν, ἐπέπλετο;
ΕΥ. Ε' περς αὐλόφον κατειληφῶς τις ὄρνις ἔπτοί.

ΠΕ. Τί το τέρας πᾶσι ποτ' ὄρεσι; ἔσθ' ὁ μόνος ἀρ' ἡδὲ ἔποψι;
Α' λὰ χ' ἑστ' ἔπερς. ΕΩ. ἑστ' ἔστι μὲν Φιλοκλέης
ἔξ' ἔποπος· ἐγὼ δ' τέτυκ' ἀπ' αὐτοῦ, ὡς περ εἰ λέγεις

Γ' ἔποπος Κελλίης, καὶ ἔστι γ' ἔποπος Κελλίης.
ΠΕ. Καλλίας δ' ἑστ' ὄρνις ὄρεσι; ὡς περ ἔρρηξι!
ΕΩ. Α' τε γὰρ ὦν γλυκύος, ὑπὸ τῆς συκοφαντῆς πλά-
ται.

Α' τε θήλειαι πορσὶ πλάκων αὐτῶν τὰ πτερά.
ΠΕ. Ὡ' πόσ' ὄρεσι ἔπερς αὐτοῖς βαπτός ὄρνις ἔπ-
τοί.

Τίς ὄνομάρε; ποθ' ἑστ' ΕΠ. ἔπτοί κατωφαγῶς.
ΠΕ. Ε' τι γὰρ κατωφαγῶς τις ἄλλος ἢ Κλεῖνουμος;
Πῶς ἂν οὖν Κλεῖνουμος γ' ὦν, ἐκ ἀπέβαλε τ' αὐτοῦ;
ΕΥ. Α' λὰ μὲν τις ποθ' ἢ λόφος ἔδω' ἢ π' ἡδ' ὄρεσι;

Η' π' αὐτὸ δ' διαυλον ἔλθεν, ΕΩ. ὡς περ οἱ Κῆρες μὲν ὦν
Ε' π' ἡ λήθειαν οἰκίσαν, ὡ' γὰρ, ἀσφαλείας ἔνεκα.

ΠΕ. Ὡ' πόσ' ὄρεσι; ἔχ' ὄρεας ὅσον σινεῖλεται κακῶν
ὄρεων; ΕΥ. ὡ' νὰξ Ἀπολλων, τῆ νέφους! ἰὸ, ἰὸ!
Ὀνδ' ἰδὲν ἔτ' ἔδω' ὡς αὐτῆς πετοῦνται ἢ ἔπτοιν.

ΠΕ. Οὐτοῖσι Πέρδι; ἐκείνοσι γὰρ νὺ Δι' Α' φάγας.
Οὐτοῖσι δ' Πυλέου; ἐκείνοσι δέ γ' Α' λυῶν.

ΕΥ. Τίς γὰρ ἔδω' εὐπτόναι αὐτῆ; ΠΕ. ὅς τις ὄρεσι; Κηρύλος.
ΕΥ. Κηρύλος γὰρ ὄρεσι ὄρνις; ΠΕ. ἔ γὰρ ὄρεσι Σποργί-
λος.

Χ' αὐτοῖς γὰρ Γλαυξ. ΕΥ. τί φῆς; τίς Γλαυξ; Α' θήναξ ἡ γα-
ρα;

Κίττα, Τρυγῶν, Κορυδός, Ε' λιῆς, Ὑ' ποδυμῖς, Περσετῆς,
Νέρπης, Γ' ἑσπῆς, Φάττα, Κόκκυξ, Ε' ρυθρόπος, Κεῖλη πύ-
ρος,

Πορφυρίς, Κερχεῖς, Κολυμῖς, Α' μπελίς, Φωῖν, Δρύφ.

EP. Merito: etenim nomen ipsi est phœnicopterus.

PI. Heus, ô tu. *EP.* Quid clamas? *PI.* Alter avis hic.

EP. Per Iovem, alter jam fortè hic extraordinarium locum habens.

PI. Quis nā vaticinans sine loco avis in monte iens?

EP. Nomen huic Medus est. *P.* Medus? ô Rex Hercules?

Postea quomodo sine camelo Medus existens, volavit?

EP. Alter rursus cristam capiens aliquis avis hic.

PI. Quod monstrum hoc demum est? non tu solus igitur eras Epops?

Sed hic alter? *EP.* Hic est quidem Philoclei

Ex Epope: ego autem huius avus, quemadmodum, si diceris

Hipponicus Calliæ, & ex Hipponico Callias.

PI. Callias igitur hic avis est? valdè pennas dejecit.

EP. Tanquam enim existens generosus à sycophantis vellitur:

Hæque fœminæ evellunt ipsius pennas.

PI. O Neptune, valdè alter rursus tinctus avis hic.

Qui nominatur tandem hic? *EP.* Hic devorator.

PI. Est enim devorator aliquis alius, quā Cleonymus?

Quomodo igitur Cleonymus existens, non abiecit cristam?

EP. Sed tamen quæ unquam cristatio in avibus?

An in duellum venerunt? *EP.* Quemadmodum Cares quidem igitur

In cristis [collibus] habitant, ô bone, securitatis ergo.

PI. O Neptune! non vides, quantum congregatum est malum

Avium? *EP.* O Rex Apollo, quæ nebulæ! heu heu!

Neque videre amplius est ab ipsis volatibus introitū.

PI. Hæc perdix, ille per Iovem Attagas:

Hic autem Penelops, ille autem Alcyon.

E. Quis enim est ille à tergo ipsius? *P.* quis sit? Corylus.

EP. Corylus enim est avis? *PI.* Non enim est Sporgilus.

Et hæc Glaux. *EP.* Quid dicis? quis Noctuam Athenas duxit?

Citta, Turtur, Corydus, Eleas, Hypothymis, Columba,

Nectus, Accipiter, Palumbus, Cuculus, Erythropus,

Ceblepyris,

Porphyrus, Cercaneis, Colymbis, Ampelis, Phene, Dry-

ops.

PI. Heu,

PI. Heu, heu, quot aves!

Heu, heu, quot Copsichi!

Qualia pipiunt & currunt clamitantes!

Nunquid minantur nobis? heu mihi, hiant utique,
Et aspiciunt ad te & me. *EV.* Hoc quidem & mihi vi-
deretur.

CHORUS, EPOPS.

CH. PO. po po, po po, po po, po po.

Vbi me igitur qui vocavit?

Quem locum igitur palcit?

EP. Hic, diu adsum, & non absum amicis.

CH. Ti ti, ti ti, timptra.

Quem sermonem igitur unquam

Ad me amicum habens es?

EP. Communem, securum, justum, suavem, utilem:

Vitæ enim subciles ratiocinati vi huc venerunt ad me.

CH. Vbi? quò? quomodo dicis?

EP. Dico ab hominibus venisse huc legatos duos.

Venerunt autem habentes radicem rei ingentis.

CH. O maxime peccator, ex quo nutritus sum ego,

Quomodo dicis? *EP.* Ne utique timeas hanc rem.

CH. Quid mihi fecisti?

EP. Vitos suscepi amatores hujus conversationis.

CH. Et fecisti hoc opus? *EP.* Et faciens lætor.

CH. Et sunt jam ubi? *EP.* Apud nos, si apud vos sum
ego.

STROPHA.

CHORUS, EVELPIS, TISTHETÆRUS.

Heu, heu! tradimur, injustique passi sumus.

Qui enim amicus erat, simul nutritusque nobis,

Paſcebat campos apud nos,

Præterivit quidem leges antiquas,

Præterivit autem jura menta avium;

In autem dolum vocavit, adjecitque me apud

Genus injustum, quod ex quando factum est in me

Hostile nutritum est.

SYSTEMA.

Ad quidem igitur neminem nobis est ultimus ser-
mo.

Hi duo autem senes videntur mihi debere dare por-
nam,

Dilaceratque à nobis. *PI.* Valdè perimus cer-
tè!

ΕΥ. Αἶψος μὲν τοι σὺ γῶν εἴ τῃ κακῶν τέττω μόνος.
 Εἰ τι γὰρ μὲν σκεῖνεν ἄλλος; ΠΕ. ἴ' ἀκακιστὴς ἔμολι.
 ΕΥ. Ἴνα μὲν οὖν κλέομαι μετ' ἄλλοι. ΠΕ. τὸ το μὲν κλέεις
 ἔχων

Κάρτα. ΕΥ. πῶς, ΠΕ. κλαυσὶ γὰρ ἡ ἀπαξ γὰρ τὸ φθαλ-
 μὸν κλεῖντες.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟ. ὅ, ἰώ, ἔπειγ', ἔπειγ', ὅπως ποτὶ μέλιον

Εἰ τίλας, πῶς τε κύκλωται;

Ὡς δὲ τὰς οἰμὴν ἀμφω,

καὶ δουρὶ μὲν καὶ φοβέην.

Οὐτε γὰρ ὅπως σκίεσθαι, ἔτι φόρος ἀβέβαιος,

οὐτε πολλὸν πάλαιος ἔστιν, ὅ, πὶ δὲ ξέει;

Τῶς δ' ὅπως φρονεῖς με.

Ἀλλὰ μὴ μὲν ὡς μὲν ἦδη τὸς δὲ τίλλει καὶ δάκνει.

Ἢ γὰρ ὅ, τίλας, ἔταξέ τοι τὸ δέξιν κέρας.

ΕΥ. Τὸτ' ἐκεῖ οὐ ποῖ φύλας δούλιος; ΠΕ. εἰς, καὶ μὲν;

ΕΥ. ἴ' ἴ' ὡς τῶν διαφορῶν; ΠΕ. πῶς γὰρ ἂν τέττω δό-
 κῃς

Εἰ φρονεῖς; ΕΥ. ὅ, οἷός τ' ὅπως ἂν. ΠΕ. ἀλλ' ἐγὼ τί σοι λέ-
 γω;

Ὅτι μὲν τε δὲ μάχεσθαι, λαμβάνειν τε τῇ χειρὶ.

ΕΥ. Τί γὰρ χύψαι γὰρ ὡφελήσῃ; ΠΕ. γὰρ αὖτε μὲν καὶ πῶς τῇ
 γῇ.

Τοῖς δ' ἁμφὶ φύλας τοῖς δὲ, τὸ ὕβρις σκῆπτρον ἀρπάσας,

εἶτα κατὰ πηξεν πρὸς αὐτὸν. ΕΥ. τοῖς δ' ὕβρις σκῆπτρον
 τί;

ΠΕ. ὅ, ὕβρις σκῆπτρον ἐν περὶ τοῦ λαβῶν, ἢ τῇ ὕβρις.

ΕΥ. Ὅ, σφόδρα καὶ εὖ γὰρ ἀνέστης αὐτὸν καὶ σφαιρηχῶς!

Τὸ πρῶτον τίς εἰς σὺ γὰρ ἦδη Νικίαν καὶ μεχάνους.

ΧΟΡΟΣ, ΕΥΕΛΠΙΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΕΠΟΨ.

ΧΟ. Εὐελπίς, χάρις καὶ χάρις πρὸς τοὺς καὶ μέλλειν ἐχέειν.

Εἰλας, τίλας, πῶς, δέει, κόπτεσθαι πρὸς τὸν χύψαι.

ΕΠ. Εἰπὶ μοι, τί μέλλεις, ὅ, πάντων κλέψαι σφαιρῶν,

Ἀπολύσας, παθόντες ἂν δὲν, ἀνδρὶ καὶ διασπῆσαι.

Τῆς ἐμῆς μεμνημένος ὅν τε εὐρυπῆς καὶ φυλάται.

ΧΟ. ὅ, σφόδρα γὰρ πρὸς δὲ μέλλειν ἡμεῖς, ἢ λύκων;

ἢ τί

EV. Causa quidem tu nobis es malorum horū solus.
In quid me illinc duxisti? *PI.* Vt sequereris me.

EV. Vt quidem igitur fleam valde. *PI.* Hoc quidem
negaris habens

valde. *EV.* Quomodo? flebis enim si semel oculos
verberaberis.

ANTISTROPHE.

CH. H. Eu, heu: induc, adeas, infer hostilem

IncurSIONem internecinam: alamq; undique

Injice, circundaq;

Quod oportet hos lugere ambos,

Et dare rostro nutrimentum.

Neque enim mons umbrosus, neque nebula ætheria,

Neque album pelagus est, quod suscipiat

Hos aufugientes me.

Se d ne moremur [*tardi simus*] jam hos vellere & mor-
dere.

Vbi est princeps? inducatur dextrum cornu.

EV. Hoc illud. quod fugiam infelix? *PI.* Heus tu, non
manebis?

EV. Vt ab his dilanier? *PI.* Quomodo enim hos putas

Effugere? *EV.* non scio quomodo. *PI.* Sed aliquid
tibi dico,

Quod manentes oportet pugnare, capereque ollas.

EV. Quid autem olla nos juvabit? *PI.* GlauX quidem
non procedit nobis:

His autem curvis unguēs, veru rapiens,

Postea desige id ipsum. *EV.* Oculis autem quid?

PI. Vas acetarium illinc appone capiens, vel catinū

EV. O sapientissime! bene invenisti ipsum, & mili-
tariter!

Superas tu jam Niciam inventionibus.

CHORVS, EVELPIS, PISTHE.

TÆRVS, EPOPS.

CH. E. Leleleu: procede: depone rostrum: non tar-
dare oportet. (ollam.

Trahe, velle, verbera, decoria, frange primam

EP. Dic mihi, quid cogitatis, omniū pessimæ feratū,

Perdere, [*malī*] passæ nihil, viros, & divellere?

Mex uxoris existentes cognatos & contribules?

CH. Parcemus enim aliquid his magis nos quàm lu-
pis?

Ἡ' τίνες ποταίμεσθ' ἄλλας, τῷ δ' ἂν ἐχθίης ἐπι-
 Εἰσι. Εἰ δὲ τίω φύσιν μὲν ἐχθροί, τὸν δὲ νομῶ ἐπὶ φι-
 λος;

Καὶ διδάζοντίς πε δεῦρ' ἥκασιν ὑμᾶς χρήσιμοι;
 ΧΟ. Πῶς δ' ἂν οὐγ' ἡμᾶς πε χρήσιμοι διδάξαιεν ποτε,
 Ἡ' φράσαιεν, ὅτιες ἐχθροὶ τοῖσι παῖσι ποτε ἴμοις;
 Εἰσι. Ἀλλ' ἄνω' ἐχθροὶ δὴτα πολλὰ μεθ' ἄνθρωποις ἐπι-
 φεί.

Ἡ' γὰρ βλάβερα σώζει πάντας, παρὰ μὲρ οὐκ φίλος
 Οὐ μάλιστα ἂν ἔδεν· ὁ δ' ἐχθρὸς αὐτοῦ ἐξωλείκεσθαι.
 Αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἄνδραν γ' ἐμαδον ἐχθροὶ, καὶ φι-
 λων,

Ἐκπορεύει δ' ὁ γὰρ πόλιν, καὶς πε κεντῶν μακρὰς.
 Τὸ δ' ἡμάθια τε το, σώζει παῖδας, ἴκοι, χήματα.
 ΧΟ. Ἐπὶ μὲρ λόγων ἀκούσαι παρ' οὐκ ἴσοις ἡμῖν δοκέει,
 Χρήσιμον· μέσθαι γὰρ ἀντις καὶ πότῳ ἐχθροὶ σοφοί.
 ΠΕ. Οἷον δ' ὅρως χαλὰν εἴρασι, ἀναγ' ὅτι σκέλος.
 Εἰσι. Καὶ δικαίον γ' ἔστι, καὶ μοι δὲ τέρμιν ὑμᾶς χάσει.
 ΧΟ. Ἀλλὰ μὲν ἔδ' ἄλλο σοὶ πῶς φράγμ' ὡς πόμπε-
 ῖσι.

ΠΕ. Μᾶλλον ἐρλώμεν ἄρυσιν
 Ἡ' μὲν· ὥστε τίω πε χύτας

Τῶτε πευδλίω καθίει.
 Καὶ τὸ δόρυ χεῖρ, τ' οὐκίσιμον,
 Περὶ πατρίν' ἐχοντες ἡμᾶς
 Τὸν ὁ πᾶν ἐν τοι, παρὰ τ' χύ-
 τας ἀκραν αὐτῶν ἐχθρῶν
 ἔχουσ' ὥς ἐ φολκτέον νῶϊν.
 ΕΥ. Ἐπεὶ δ' ἂν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν,
 Καταρυσθῶμεθα παρ' ἡμῶν;
 ΠΕ. Ὅ κενομενίς δ' ἐξέστω.
 Δημοσίᾳ γὰρ ἵνα τα φῶμεν,
 Φύσμεν παρὲς τοῦ στρατηγῆς
 Μαχόμεθα τοῖσι πολέμοις,
 Ἀποθανεῖν ἐν ὀφθαλμοῖς.

ΧΟ. Ἀναγ' ἔς τάξιν πάλιν ἐν ταῖς τῶν
 Καὶ τ' θυμὸν καλὰ θεῶν, κύβητος

Παρὰ τ' ὀφθαλμοῖς, ὥσπερ ἐπὶ ἰστῆς.
 Καταρυσθῶμεθα τὲς δὲ τίνες ποτε,
 Καὶ πόθεν ἔμολον,
 Ἐπὶ τίνα τ' ὅππῃσιαν.

ΣΤΡΟΦΗ.

An aliquos puniemus alios his inimiciores amplius?

EP. Si autem natione quidem inimici, mente autem sunt amici?

Et docturi aliquid huc venerunt vos utile?

CH. Quomodo autem hi nos aliquid utile doceant unquam,

Aut dicant, existentes inimici avorum meorum?

EP. Sed ab inimicis certè multa discunt sapientes.

Ipsè enim metus salvat omnia. à quidem igitur amici

Non discas quippiam: sed inimicus ipse cogit.

Statim civitates à viris didicerunt inimicis, & non amicis,

Facereque altos muros, navesque fabricare longas.

Hec autem doctrina salvat filios, domum, pecunias.

CH. Est quidem sermones audire primum, ut mihi videretur,

Vtile. discat enim aliquis & ab inimicis sapiens.

PI. Hi autè iram deprimere videntur; assurge in crus.

EP. Et iustum est, & mihi oportet dare vos gratiam.

CH. Sed quidem neque alià tibi re adversamur.

PI. **M** Agis pacem ducunt

Nobis: quare ollam

Cum catino deponere:

Et lanceam oportet, veru,

Deambulare habentes nos

Arma intrà apud ol-

lam extremam ipsam videntes

Prope: nam non fugiendum nobis.

EV. Verum: si autem igitur morimur,

Defodiemur ubi terræ?

PI. Ceramicus suscipiet nos.

Publico ~~sumtu~~ enim ut sepeliemur,

Dicemus ad milites

Nos pugnantes inimicis,

Mori in Orneis.

STROPHE.

CH. **R** educ in ordinem iterum in idem:

Et animum deponere, inclinans

Apud iram, sicut armatus:

Et reinterrogemus hos, qui demum,

Et unde venerunt,

In quamque sententiam.

Γ' ὦ Ε' ποῖ, σέ τοι κελεύω.

ΕΠ. Κ' αἰεὶς ὅ, τ' κλύειν θέλωνι.

ΧΟ. Τίνες ποθ' οἷδε, καὶ πόθεν;

ΕΠ. Εἰ. ὦ, σοφὸς ἄτ' Ε' μάδος.

ΧΟ. Τύχη ὅ ποῖα νομίζει

Πότ' αὐτὸ πῶς ὄντι ἐλθέει;

ΕΠ. Ἐ' εὖρος βίη, διάτῃς τε,

καὶ σῶ, ξυνοικεῖν τέ σοι,

καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν. ΧΟ. τί φέει;

ἀέρουσι ὅ δ' ἄ τινος λόγους;

ΕΠ. Α' πῶς καὶ πόθεν κλύειν.

ΧΟ. Ο' ρᾶ τί κέρδος ἐσθλῶν ἀξιοι μοιῆς,

Ο' πρὸς πόσους μοι ξυλόν;

Κοιτῇν ἂν ἂτ' ἐχέροι, ἢ

Φίλοισιν ὡς ἐλάνθῃ.

ΕΠ. Λέγει μέγα τιν' ὄλβον, ἢ

τε λευκῶ, τε πόντον ὥς

Σά ταῦτα γὰρ δὴ πᾶντα καὶ

τὸ πᾶν καὶ τὸ κῆρ' καὶ

τὸ δέου' προσβιβᾷ λίγων.

ΧΟ. Πότ' εἰς μιν ἴμβρις;

ΕΠ. Α' φατὸν ὥς φρονίμος.

ΧΟ. Ε' νι σοφόν τι φρενί;

ΕΠ. Πυκνότεται τοι χίναδος,

Σόφισμα, κύρμα, τσίμα, παπάλμη' ὄλον.

ΧΟ. Λέγει κίλινά μοι, λέγειν.

Κλύων γὰρ ὅς σὺ μοι λέγεις

λόγων ἀνεπίεσμαι.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

ΕΠ. Α' γὰρ δὴ σὺ καὶ σὺ τ' παροπλῖαν πάλιν

ταῦτ' ἔλαβόν τε, κρ' μάστατον Τύχη' γὰρ ἂν

εἰς τ' ἱππὸν εἴσω, πλησίον τέ' πρὸς αὐτόν.

Σὺ ὅτ' ἐσθ' ἐφ' οἷσπερ τοῖς λόγους ξυνέλιξ' ἐγὼ,

Φεῖσιν, δίδασκον. ΠΕ. μάτ' Α' πόλλ' ἂν γὰρ κέρ'.

Ἦν' μιν διάτῃν ται' γ' οἷδε διαθήκην ἐμὴν,

(Ἦν' περὶ ὁ Πίθηκος τῇ γυναικὶ δίδετο,

Ο' μαχαίροποδός, ἡμῖν τε δάκνειν, τῆς τῆς ἐμῆς,

Μήτ' ὀρχίπεδ' ἔλκειν, μήτ' ὀρύττειν. ΧΟ. ἔτι πο

τὸν, ἔδαμάς. ΠΕ. ἔκ, ἀλλὰ τὸ' φθαλμὸν λέγω.

ΧΟ. Διὰ τί δέ μ' ἐγὼ γὰρ. ΠΕ. κατόμοσον νῦν ταῦτά μοι.

ΧΟ. Ο' μνυμ' ὅπ'ι τῆς τοῖς πᾶσι νικᾶν τοῖς κρεταῖς,

καὶ τοῖς θεαῖς πᾶσιν. ΠΕ. εἰς αὐτὰ ταῦτα γί'.

ΧΟ.

Peus Epops, te voco.

EP. V. Ocas autem, quid audire volens?

CH. Qui tandem hi, & unde?

EP. Hospites, sapienti à Græcia.

CH. Fortuna autem qualis portat

Vtique ipsos ad aves venire?

EP. Amor vitæ, diataque,

Et tui, cohabitareque tibi,

Et simul esse semper. CH. quid dicis?

Dicunt autem jam quos sermones?

EP. Incredibilia & ultra audire.

CH. Vides quod lucrum hic dignum mansione,

Quo persuasus est mihi coexistens?

Vincere an inimicum, an

Amicis prodesse posse?

EP. Dicit magnam quandam opulentiam, ne-

que dicibilem, neque credibilem, quod

Tua hæc enim jam omnia, &

Hic & illic, &

Huc accedit dicens.

CH. Vtrum furens?

EP. Ineffabile, ut prudens.

CH. Est sapiens aliquid mente?

EP. Prudens, vulpes,

Sophisma, inventum, subactum, siliago totum.

CH. Dicere jube mihi, dicere.

Audiens enim quæ tu mihi dicis,

Verbis supervol[os] sursum efferor.]

SYSTEMA.

EP. A. Ge jam tu & tu, armatam rursus

Hanc capientes, suspendice Fortunæ Bonæ

In coquinam intrò, prop e clavum.

Tu autem hos quos ob sermones condixi [collegi] lego.

Dic, doce. P. per Apollinem ego quidem non,

Si non disponant hi testamentu[m] [stipulatione] mihi,

(Quod Pithecus uxori disposuit,

Gladiorum factor) neque mordere hos me,

Neque testiculos trahere, neque fodere. CH. non quidem

nunc, nullo modo. P. non, sed oculos dico.

CH. Spondeo ego. P. jura nunc hæc mihi.

CH. iuro [opto] in his omnibus vincere iudiciis,

Et spectatoribus omnibus. P. erunt hæc.

Z 4

CH.

ΧΟ. Εἰ δ' παρ' ἐμῶν, ἐνὶ κρείτῃ νικᾷν μένον.
 ΠΕ. Ἀκούετε λέω· ὅς ὁ πλίτας τῶν μύθων
 Ἀγελούμενος θ' ὅπλ' ἀπένειμι πάλιν εἰς ἡμέτερον,
 Σκοπεῖν δ' ὅ, πᾶν ἀν' ἀπορρηγνύμεν ἐν τοῖς πνεύματι.
 ΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟ. Δ' Ὀλερὸν μὲν αἰεὶ κατὰ πάντα δὴ γρόπον
 Πίδουκεν ἀνθρώπος· σὺ δ' ὅμως λέγε μοι,
 (Τάχα γὰρ τύχης εἶμι)

Χρησὸν ἔξειπών ὅ, πᾶσι παροῖς, ἢ
 Διῶαμίν τινα μεῖζον,
 Παρχειποιδώμεν ὥς· ἐμὴς φρενός
 Ἀΐωμεν, σὺ δ' ὅτ' ἔθ' ὁρᾷς· λέγ' εἰς κοινόν.

Ο' γὰρ ἀν' σὺ τύχης μοι
 Ἀγαθὸν πόρρω· τί το κοινὸν ἔσται.
 Ἀλλ' ἐφ' ὅτ' περ αἰήκεις ἢ σὺ ἀνάλματι γινώσκω ἀνα-
 παύσαι.

Λέγε δ' αἰήκεις· αἰεὶ τὰς ἀποιδὰς ἐμὴν φρεσὶν παρχει-
 μέν.

ΠΕ. Καὶ μὲν ὀργῶν ἢ τ' Δία· καὶ παρ' ἐμῶν λόγος εἶ-
 μοι,

Ο' ν' διαμάττειν ἐκωλύει· φέρε σφίσι φανόν· κατὰ χεῖρας
 Κατὰ χεῖρας ὅδ' ὡρ φερέτω ταχὺ τις. ΧΟ. δειπνήσῃ μὴ-
 λεμὴ ἢ τίς;

ΠΕ. Μὰ Δί· ἀλλὰ λέγῃν ζητῶ τί πάλαι μέγα καὶ λαερινὸν
 ἔπος π,

Ο', π' ἢ τέτων θραύσει ψυχῶν· ἔπος ὅμῶν ὑπερλαγῶν,
 Οἱ πνέοντες φρεσὶν βασιλῆος. ΧΟ. ἡμεῖς βασιλῆος τί-
 νος; ΠΕ. ὁμῆς

Πάντων ὁπότεν ὄρν· ἐμὴ φρεσὶν, τῶν δ' ἐκ τῶν Διὸς αὐτῶν
 Ἀρχαῖότερον, φρεσὶν τε Κρόνου, καὶ Τιτάνων ἐξ ἡμετέρων,
 Καὶ Γῆς. ΧΟ. καὶ Γῆς; ΠΕ. νῦν τ' Ἀπόλλωνος. ΧΟ. τοῦ μὲν
 Δί' ἐκ ἐπεπύσμῳ.

ΠΕ. Ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς, καὶ πολυτάλμων, ὅς τ' Αἰσῶντι
 πεπλάτηκας,

Ο' σ' ἔφασκ' ἐμῶν Κορυδὸν πάντων φρεσὶν ὀργιστὰν ὀργί-
 δος.

Προτέρων τ' Γῆς, καὶ περὶ νόστον τ' πατέρ' αὐτῶν δ' ἀποδύ-
 σκεν.

Γῶν δ' ἐκ τῶν τ' ὅ, παρ' ἐμῶν πεμπάτων· τ' δ' ἀποδύ-
 σταν

Υ' π' ἀμνηστίας, τ' πατέρ' αὐτῶν ἐν τῇ κεφαλῇ καταρῶνται.
 ΧΟ.

CH. Si autem transgrediar, uno iudice vincere solū.

PI. Audite populi. hos armatos nunc quidem,
Capientesque arma abire retrò domum;
Considerate autem quidnam præseribamus in tabel-
lis.

STROPHE.

CH. Dolosum quidem [quiddam] semper secundum
omnem jam modum

Natus est homo. tu autem tamen dic mihi

(Fortè enim eveniat, ut

Bonum edicas) id quod plusquàm ego vides, vel

Potentiam aliquam maiorem,

Derelictam [omissam] à meâ mente

Ignarâ, tu autem hoc vides; dic in commune.

Quodcumque enim acciderit te mihi

Bonum præbere, hoc commune erit.

Sed in quâ venis tuam re sententiam persuadens?

Dic confidens, quòd pacta non prius præteribimus.

PI. Et quidē concupisco per Iovem : & præparans
est sermo unus mihi,

Quem præparare non prohibet. fer puer coronam:
defundite:

In manu aquam ferat citò aliquis. *CH.* cōnare volu-
mus, an quid?

PI. Per Iovem: sed dicere quero quid diu magnum &
dulce verbum aliquod,

Quòd horum franger animam: sic vobis super doleo,
Qui existentes prius reges. *CH.* nos reges? cuius? *PI.*

vos,

(ipso

Omnium quæcūq; sunt: me primū, hoc, & Iove
Antiquiores, prioresque Saturno & Titanibus nati
estis,

Et Terrâ. *CH.* & Terrâ? *PI.* per Apollinem. *CH.* hoc per
Iovem non audiui.

PI. Inereditus enim natus es, & non negociosus, ne-
que Ætopum exercuisti:

Qui dicebat narrare Corydum omnium primam a-
vem genitam esse,

Priorem Terrâ, & postea morbo patrem ipse mori:

Terram autem non esse: hunc autem præjacere mit-
tendum: hanc autem impotentem

Ob consilii inopiam, patrem suum in capite defodif-
se.

Z 5

CH.

ΧΟ. Ο' πατήρ ἄρα τ' Κορυδῆ, γυνὴ καὶ τὰ πεθιώως κατὰ
λῆσιν.

ΞΑ. Οὐκοῦν δὴ τ' εἰς πρὸς περὶ μὲν γῆς, πρὸς περὶ δὲ θύμῃ
ἐχθρὸν τοῦ.

Ως πρὸς βυτάτων ἀνθρώπων, ἐρδῶς ἔστι ἡ βασιλεία.

ΞΥ. Νὴ τ' Ἀπόλλω. πάντων τοίνυν χερσὶν ὁρᾷ σὺ το-
λοῦτόν.

ΞΠ. Οὐκ ὀπιδώσῃ ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ Δρυκα-
λάπῃ.

ΠΕ. Ὡς ἔχῃ Θεοὶ τοίνυν τῶν ἀνθρώπων ἥρην τοταυταίη.

Α'Ν. Ὁ ῥιζεύς, καὶ βασιλεὺς, πολλὰ ὄρεϊ τεκμήρια τέτυκε.

Αὐτίκα δὲ ὑμῖν πρῶτ' ὀπίσκειν τ' Ἀλκίτρου ὡς ἐτυ-
ράνῃ.

Η'ΡΧ. Περὶ τῶν πρῶτον Δαρείου καὶ Μαρδοχέως.

Ως τὴν καλεῖται Περσικὸς ὄρνις, δότε τ' ἀρχὴς ἐπ' ἐκείνῃ.

ΞΠ. Διὰ τοῦτ' ἄρ' ἔχον καὶ νῦν, ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μίγας
δι' ἑαυτοῦ.

Ἐπὶ τ' καφάρῃς τ' κυρσασίαν, τῶν ὀρνέων μόνος, ἐρδῶν.

ΠΕ. Οὐτὼ δὲ ἴχθυσ' τε, καὶ μίγας ὡς τότε καὶ πολὺς, ὡς
ἔτι καὶ νῦν.

Τὸ δὲ τῶν ὀρνέων τ' τότ' ἐκείνης, ὅπου τὰ μόνον ἔρδρον ἄν.

Α'ναπιδῶσι πάντες ἱππ' ἔρδρον, χαλαρῆς, καραμῆς, σκυπ-
δίφω,

Σκυτῆς, θαλαρῆς, ἀλφειταμοῖς τοῖς, περνευτασσιδολυερπι-
τοῖς.

Οἱ δὲ βαδίζοντες ὑποδυσάμμοι νόκτωρ. ΞΥ. ἐμὲ τὸτόγ'
ἐρδῶτα.

Χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μόχληρς, Φρυγίαν ἐρέαν, διὰ τοῦ-
τον.

Ἐς δικάτω γὰρ ποτὶ πωμαρείαν κληθεῖς, ὡς ἔπινον εἰς
ἄστυ.

Κἄρπ' ἀδάειυδον, καὶ ἄρῃν λειπνέει τὸν ἄλλαν, εἰς ἄρ' ἦ-
σιν.

Κἄ γὰρ νομίζας ἔρδρον, ἐχάθην Α' λιμουῦταδὶ, καὶ π
πρὸς οὐδὲν.

Ἐξὼ τέτταρας, καὶ λωποδύτης ἀπείρ ῥηπάτω μὲ τὸ νότον.

Καὶ τὸ ἀπὶ πῶ, μέλλω τὴν βοῶν ὄρεϊ ἀπὸ ἐλπίσε δοιμάπῳ μιν.

ΠΕΙ. Ἰ' κπὸς οὐδ' ἔστι Ε' κλῶν ἥρως τέτι, καὶ βασι-
λεύς.

ΞΠ. Τῶν Ε' κλῶν, ΠΕ. καὶ κατ' ἐπειξὴν γὰρ εἰς πρὸς περὶ
βασιλεύς.

CH. Pater igitur Corydi nunc jacet mortuus in cap-
tibus?

EP. Igitur certè, si priores quidem Terrâ, priores quo-
que Deis nati sunt,

Tanquam antiquissimorum ipsorum existentium re-
gè est regnum.

EV. Per Apollinem. valdè igitur oportet rostrum pas-
cere te in futurum.

EP. Non reddet citò Iupiter sceptrum Drycolaptez.

PI. Quòd autem non dei igitur hominibus impera-
runt antiquitus,

Sed aves, & regnabant, multa sunt signa horum.

Statim autem vobis primùm ostendam Gallum, quòd
regnabat,

Imperabatque Persis primùm, ante Darium & Mega-
bizum.

Quare vocatur Persicus avis à dominatione adhuc il-
lus.

EP. Propter hæc habens & nunc tanquam Rex ma-
gnus discurrit,

In capite cassidem, avium solus, rectam.

PI. Sic autem potuitque & magnus erat tunc & mul-
tus, usque adeò ut etiam nunc (cinit,

præ robore hoc tunc illo, quando solum diluculo ce-
resaliant omnes ad opus, fabri ferrarii, figuli, pellium
tinctores,

Coriarii, balnearii, farinæ venditores, tornoscute, &
lyras facientes.

Hi autem vadunt calceati nocte. EV. me hoc interro-
ga:

Chlænam enim perdidisti infelix, Phrygiarum lana-
rum, propter hunc.

Ita decimam enim quandoque à puerulo vocatus po-
tabam in civitate,

Et vix dum dormiveram, & ante cenare alios hic
cantabat: (clino

Et ego potans diluculum, ibam Alimunta, & item in-

Extra murum, & fui verberat baculo mihi dorsum:

Et ego cado, voloque clamare: hic autem abstulit pal-
lium meum. (bat.

PI. Milvius igitur Græcis imperabat tunc & regna-

EP. Græcis? PI. Et ostendit hic primus regnans,

Περικλινδ' ἔειχ' τοῖς ἱκτινοῖς. ΕΥ. νῦν δ' αἰήουσιν, ἔργα γ' οὖν.

Ε'κλινδ' ἐμὲν ἱκτινον ἰδὼν, καὶ θ' ὕπτιος ὦν ἀναχάσκων
Ο' βολὸν κατεβόρυσται, κατὰ κινὸν δ' εὐλοκοὶ οἴχεται
ἀφείλκον.

ΠΕ. Αἰὲ πῶς δ' αὖν κ' Φοινίκης πάσης, Κόκκυξ βασιλεύς ἦν·
Χ' ὥπ' ὅθ' ὁ Κόκκυξ εἴποι Κόκκυ, τί θ' οἱ Φοινίκης ἀπαιτεῖ
Τὸς πυρὸς αὖ, κ' τὰς κρητὰς ἐν πύλοισι θείρεχον.

ΕΩ. Τῆτ' ἄρ' ἐκέη' ὡς τ' ἔπος ἀληθὲς, Κόκκυ, γαλοὶ πε-
δίοι δέ.

ΠΕ. Ἦρχον δ' ἔτω σφόδρα δ' ἀρχὴν, ὥς' εἴπῃς κ' βασι-
λεύς.

Ε'ν δ' ἀβόλεσι τῶν Ε'λλήνων Α'γαμέμνων ἡ Μενέλαος,
Ε'πὶ τῶν σκῆπτρον ἐκείνητ' ὄρεσι, μετέχων ἐπὶ δουροδο-
κοῖν.

ΕΥ. Τῆτι πίνω γ' ὅκ' ἦδ' ἐν γὰρ. κ' δῆτα μ' ἐλάμβανεν
δουρα.

Ο' πότ' ἐξέλθοι Πείραμὸς περ ἔχων ἔριον ἐν τοῖσι τραγυ-
δοῖς.

Ο' δ' ἀνέστηκε δ' Λυσικράτης, πρὸν ὅπ' δουροδοκοῖν.

ΠΕ. Ο' δ' εἰνόντα τὸν ὄντι ἀπάντων· ὁ Ζεὺς γὰρ ἐνὶ νῦν βα-
σιλεύων.

Αἰετὸν ἔσθ' ὅρην ἔχων ὅπ' τ' κεφαλῆς βασιλεύς ὦν·

ἢ δ' αὖ θυγάτηρ, Γλαύχ'· ὁ δ' Α'πόλλων, ὡς περ θεά-
πων, ἰέρων.

ΕΩ. Νῦν δ' ἀνέμω τ' εἰ ταῦτα λέγεις· τί τοι οὐκ ἐνεκα ταῦτ'
ἄρ' ἔχουσιν;

ΠΕ. Ἰὺν δ' οὐκ εἶδ' ὅταν τις, ἔπειτα· αὐτοῖς εἰς τ' ἄρ' ὥς νῦν
ὄντι,

Τὰ σπλάγχνα διδοῖ, τὸ δὲ ἄνθρωποι σφόδρα τα' σπλάγχνα
λάβουσιν.

Ωμνυέ τ' εἰδὲς τὸτ' ἀνθρώπων θεόν· ἀλλ' Ο'ρίθας ἀ-
παντες.

Λάμπων δ' ὀμνυσιν ἐπ' ἐνὶ νῦν δ' Χλῶν, ὅταν ἐξαπατᾷ τις
τί. (μίζν.)

Οὕτως ὅμως πάντες σφόδρα μωροὶ ἀγίους τ' εἶναι
Νῦν δ' ἀνδράποδ' ἡλιθίους, μακάρας,

Ὡς περ δ' ἡδὴ δὲ μαγομύνης,

Βάλλας ὅμως καὶ τοῖς ἱεροῖς

Πᾶς περ ἐφ' ὅμν' ὀρνιθευτῆς

Ἰστὶν βρόχας, παλίδας βάδους,

Prævolui Milviis. *EV.* Per Dionysium ego igitur
Volutus sum Milvium videns, & postea supinus exi-
stens oscitans

Obolum devoravi, & postea vacuum sacculum do-
mum abstraxi.

P I. Aegypti autem rursus & Phœnices omnis Cucu-
lus rex erat:

Et quâdo Cuculus dixisset Cucu, tunc Phœnices omnes
Frumenta & ordea in campis merebant.

BP. Hoc illud erat verbum verè: Cucu, verpi cam-
pum versus.

PI Regnârunt autem sic vehementer â principio, ut
si quis & regnaret

In civitatibus Græcorum Agamemnon vel Menelaus,
In sceptris sedet avis participans, quod dona suscipiat.

EV. Hoc igitur non sciveram ego: & igitur me coepit
admiratio,

Quando exivit Priamus aliquis habens avem in tra-
gœdiis:

Hic autem constituit Lysicratem, observans quod
dona susciperet.

PI. Quod verò gravissimū est omnium, Iupiter enim
ille, nunc regnans,

Aquilam statuit, avem habens in capite, rex existens:
Ipsa autem ejus filia Glaucam: ipse autem Apollo

(tanquam medicus) Accipitrem.

EP. Per Cererem bene hæc dicis: cujus igitur gratiâ
hæc habent?

P I. Ut quando sacrificans, postea ipsis in manum
ut lex [ritus] est,

Viscera dat, Iove ipsi priores viscera capiant.

Iurabatque nullus tunc hominum Deum; sed [per]
Aves [jurabant] omnes.

Lampon autem iurat etiam & nunc Anserem, quan-
do decipit aliquis aliquid.

Sic vos omnes prius magnos sanctosque putabatis:

Nunc autem mancipia, stolidos, insanos,

Tanquam autem jam furiosos

Percutiant vos: & in sacris

Vnusquisque in vos auceps

Statuit laqueos, reticula, virgas.

Ἔμην, νεφέλας, δίκτυα, πικτάς.

Εἶτα λαδόντες πωλῶσ' ἀδρός·

Οἷδ' ὀνομῶν βλεμάζοντες.

Καὶδ' οὐδ', εἴπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν,

Ὅτ' ἡσάμφοι παρίθενθ' ὕμᾶς,

Ἀλλ' ὅπκιν' ἄσπιν τυρόν, ἔλαρον,

Σίλφιοι, ὄρες· κ' τρεῖς ἄντες,

Κατὰ νομ' ἔτερον γλυκὺ κ' λιπαρόν,

Καί περτα κατεκίδασαν δερμὸν

Τὸ πο καὶδ' ὕμῶν

Λύτρε, ὅσπερ κενεβρέον·

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟ. Πῶλὸν δὲ πολὺ δὴ χεῖλε πωτάτης λόγος

Ἦν' ἔγκας ἀνθρώπο', ὥς

Εἰδ' ἀκρυτά γ' ἑμῶν

Πατέρων κάκῳ, οἱ

Τὰς δὲ τὰς πικὰς πορρόνων αναχρόντων,

Εἴπ' ἐμὴ κατέλυσαν.

Σὺ δέ μοι καὶ δάμνα κ'

Συντυχίαν ἀγαθὴν ἡκεις ἐμοῖσι τῇ.

Ἀναδίδας γδ' ἐγώ σοι

Τά τε νότῃα κάμαυτόν, εἰκὴ πο δὴ.

Ἀλλὰ τί χεῖ δρᾶν, σὺ δίδασκε παρῶν· ὥς ξυλὸν ἀεῖω
ἡμῖν, (λέω,

Εἰ μὴ κ' μιμέμεθα πάντῃ τρέπον τῷ ἡμετέρῳ βαλ-

ΠΕ. ΚΑὶ δὴ τῶντων πορρῶτα διδάσκω μίαν· ὅτ' ἴδωσι σέ-
λιν ἔν).

Καὶ τὰ τ' ἄλλα πάντα κύκλω, κ' πᾶν περὶ τὸ ματὸν

Πειριχιζέιν μεγάλας πληθύνεις ὁπίας, ὥσπερ Βαβυ-
λώνα.

ΕΩ. Ωτ' Κεβερόνα, κ' Πορφυρίαν, ὥς σμαρδαλέν τὸ
σέλιμα! (ἀπικύω,

ΠΕ. Καί περ' ἀντὶ τῆς ἐπαταγῆς τῷ ἄρχῳ τὸν δι-

Κῶν μὲν μὴ φῆ, μὴ δ' ἐδελάσῃ, μὴ δ' ὀδύς γινώσκω-
χίον,

Ἰερὸν ἀόλεσκον πορρὸν δ' ἄντα, κ' τοῖσι θεοῖσιν ἀπὸ τῶν

Διὰ τ' χάρας τ' ὑμετέρας ἐς κοῆς μὴ διαποιτῶν,

Ὡτ' αὖτε πορρὸν κοίχοντες τὰς Ἀλκμυῶνας κατὶ-
βαμον,

Καὶ τὰς Ἀλότας, κ' τὰς Σεμίλας· ὥσπερ δ' ὅτ' αἰσι,
Εἰδ' ἔν (κεῖναι,

Σφραγίσθ' αὐτοῖς ὅτι τῇν φωνῶν, ἵνα μὴ βρωσ' ἐπὶ
τῇ

Septa, nebulas, retia, conglutinationes.

Postea capientes vendunt congregatos :

Hi autem emunt palpantes.

Et neque igitur (si quidem hæc videntur facienda)

Assantes apponunt vos :

Sed suprajaciunt caseum, oleum,

Laser, acetum : & tenentes

Defusionem alteram duleem & pinguem ,

Et postea disperserunt calidam

Hanc in vos

Ipsos, tanquam carnes putidas. ANTISTROPHE.

CH. **M**ultum jã, multũ jam difficillimos sermones

Portasti homo , valde

Lachrymavi meorum

Patrum timiditatem (*degenerem animum,*) qui,

Hos honores progenitoribus præbentibus ,

In me destruxerunt.

Tu autem mihi secundum fortunam (*faustè*) &

Conversationem bonam venis mihi salvator :

Dedicans enim ego tibi

Pullos & me ipsum, habitabo [*adificabo*] jam.

Quid quid oportet facere, tu doce præsens : quia vivere non dignum nobis,

Nisi capiamus omni modo nostram dominationem.

PI. **E**tiam igitur primum doceo unam Avium civitatem esse:

Et postea aërem omnem in circuitu, & omne hoc in medio

Circummurare magnis lateribus coctis tanquam Babylona.

EP. O Cebriona & Porphyriion, valde terribilem civitatem !

PI. Et postea si hoc instat, dominationem Iovem petere [*reposcere*].

Et siquidem non sinat, neque velit, neque statim desinat bellare,

Sacrum bellum proclamare ipsi, & Deis interdicere

Per regionem vestram arrectis non deambulare,

Sicut prius adulterantes Alcemenas descenderunt,

Et Alopas, & Semelas. si autem invadunt, imponere

Sigillũ ipsũ in penem, ut non subigant amplius illas.

Homi-

Τοῖς δ' ἀνθρώποις Ὄρνιν ἔπειρον ἀμέμφαι κήρυκα κα-
λῶς

ὦς Ὀρνίδων βασιλευόντων, θύειν Ὀρμισι πολιστάς.

Καὶ πῶτα θεοῖς ὕστερον αὐτοῖς. περστέμεναι δ' ὅσων
τως

Τοῖσι θεοῖσι γὰρ Ὀρνίδων, ὃ ἂν ἀρμόζῃ κατ' ἔκαστον.

Ἡν' Ἀφροδίτῃ θύειν πυρὶς, Ὀρνιδὶ Φαλακρίδι βύβιν·

Ἡν' ὅ Περσέδωνι τίς ὖν θύῃ, Νησίδι πυρὶς καταρτίζειν·

Ἡν' εἰ Ἡ' ἑκαλέ τις βουῶ, Λάτρῃ ναυτὸς θύει μελίσσας·
τως

Κὰν δ' αἶ θύῃ βασιλεῖ κερὸν, βασιλὸς ἔσ' Ὀρχήσας
ὄρνις,

ὦς περτέρῃ δέ τ' ἑ Διὸς αὐτῆς, σέρφον ἑνορχον σφραγίζει.

Εἴ τ' Ἡ' αὖτις σέρφον σφραγιστοῦ μὲν βροντάτω καὶ ὀμί-
γας Ζάν. (Κολοίσις,

Εἰ Π. Καὶ πᾶς ἡμᾶς νομῖται θεὸς ἄνθρωποι, καὶ οὐκ

Οἱ πατόμεναι, πέρυγας τ' ἔχοντες; ΠΕΙ. ληρέεις. καὶ γὰρ

Διὶ γὰρ Εὐμῆος

Πάτα, θεὸς ὦν, πέρυγας τε φορεῖ, καὶ λοιγὸν θεοὶ πᾶ-
ν πολλοί.

Αὐτίκα Νίκη πᾶσι περὶ γυνὴν χερσὶν καὶ τῇ Δι' Ε-
ρως γέ·

Γ' εἰν' ὅ γ' Ὀμπερὸς ἔφασκε ἐκείλῳ ἔῃ Τρήσιν πηλείῃ.

Εἰ Π. Ὁ Ζῷος δ' ὕμιν ἔβροντήσας ἀμέμφει πέρυγας κα-
ραυνόν; (τομᾶδ' ἐν,

ΠΕΙ. Ἡν' εἰ οὐδ' ὤμας μὲν ἴσως ἀγνοίας ἔῃ νομίσαντες

τάτους ὅ θεὸς εἴν' Ὀλύμπῳ, τότε καὶ Στρεψιάδ' ἰ-
φὸς ἀρδῶν,

Καὶ ἀπορμολόγων, ἐκ γὰρ ἀγρῶν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀνακά-
ψας,

Καὶ πεῖται αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ πυρὶς σφινδῶσι μετρέειν,

Εἰ Π. Οὐκ ἐβελήσθη μὲν Διὶ· ἀλλ' ὅφει περσφάσας αὐτῶν
παρέγκειναι. (παρῶσι,

ΠΕΙ. Οἷ δ' αὖ Κόρακας γὰρ Ζευγαρίων, οἷσι τίμω γῆν κα-

Καὶ γὰρ περσφάτω καὶ ὅφθαλμὸς ἐκκοφάνται ὅττι
σείρα.

Εἴθ' ὅ γ' Ἀπόλλων ἱατρός ὦν, ἰάσθω μισθοφορεῖ δέ.

Εἴ τ'. Μὴ πῶρ' ἂν ἐγὼ τῷ βοῖδε εἰμὶ τῷ μὲν σφῶντι
σπῶδ' αἶμα.

ΠΕΙ. Ἡν' εἰ ἡ ἀνταῖ σε Θιόν, σε Βίον, σε ὅ τι μὲν, καὶ

Κρόνον, σε Περσέδω,

Hominibus autē Avē alterū mittere præconē jubeo,
Tanquam avibus regnantibus sacrificare Avibus in
futurum:

Et postea Deis novissimè iterum. attribuire autem
decenter

Deis Avium, quod congruat unicuique:

Si Veneri sacrificet, frumēta avi Phaleridi sacrificare:

Si autem Neptuno quis suum sacrificet, Noctuæ (A-
nati) sacrificare:

Si autem Herculi quis bovem, Laro placentas sacri-
ficare mellitas:

Et si Iovi sacrificet Regi arietē, rex est Orchilus avis:
Cui priori decet quā Iovi ipsi, serphū matē mactare.

EV. Latatus sum serpho mactato: tonet nunc magnus
Iupiter.

EP. Et quomodo nos putabunt Deos homines, &
non Graculos,

Qui volamus, alasque habemus? PI. nugaris. & per
Iovem Mercurius

Volat Deus existēs, alasque fert; & alii dei valde multi:
Statim Victoriā volat alis aureis; & per Iovē, Amor:

Irim autē Homerus dixit similē esse timidæ Columbæ.

EP. Iupiter autem vobis non nē tonans mittet ala-
tum fulmen?

PI. Si autem igitur vos quidem præ ignorantia esse
putabunt nihil,

Hos autem deos illos in Olympo, tunc oportet Passe-
rem nubem elevatam,

Et seminum-lectorum, ex agris semen ipsorum devo-
rare,

Et postea ipsis Ceres frumenta famescentibus men-
surret.

EP. Non volet per Iovem: sed videbis excusationes
ipsam præbentem.

PI. Hi autem rursus Corvi, jugalium, quibus terram
Et ovium oculos ejiciant in tentatione;

Postea Apollo, medicus existens, sanet: mercedem su-
mar autem.

EV. Non antequā ego boves hos meos primū vendā.

PI. Si autem putant te Deum, te Vitam, te autem Ter-
ram, te Saturnum, te Neptunum,

Bona

Α' ρα θ' αὐτοῖσιν πάντα παρίσται. Χο. λέγα δὲ μοι τῷ ἀγαθῷ ἐν.

ΠΕ. Πρῶτα μὲν αὐτῷ τὰς εἰνάδας οἱ Πάριος ἐκα-
τίδον.

Α' ἢ ἀ Γλαυκῶν λόγος εἰς αὐτῶν, καὶ Κερκιδῶν ὁπτι-
Ε' θ' οἱ Κρίπτες καὶ Ψύλλες αἰεὶ τὰς σὺν αἰεὶ κατέδονται.

Α' ἢ ἀ ἀναλίσξῃ πάντας καὶ θάρσος αὐτοῖς ἀγέτω μία
Κιχλῶν.

Ε. Πλεῖστον δ' ὀφείδω δάξωμαι αὐτοῖς; καὶ γὰρ τὸ πρὸς
σφῶν ἐσθλόν.

ΠΕ. Τὰ μέταλλ' αὐτοῖς καὶ περικυβέροις, ἔτοι δὲ Κισσίαν
χρησά.

Τὰς τ' ἐμπορίας τὰς κερταλάς, πρὸς τὸν μὲν περὶ καπ-
Ν' τ' ἐκ Χυλῆν τῷ ταυκλήρων ὀδῇ. Χο. πῶς οὐκ ἔστι
λέγει;

ΠΕ. Περιγυρεῖς αἰεὶ τῷ Ὀρίδῳ μαντολόμῳ, φεῖ δ'
πλῆ.

Νυνὶ μὲν πλεῖ, χερμαίνεσται νυνὶ πλεῖ, κέρδος ἐπίσται.

ΕΥ. Γαῦλον κτῶμαι, καὶ ταυκλήρῳ κῶν ἂν μετῶμαι περὶ
ὕμν.

ΠΕ. Τὰς θησαυρὰς τ' αὐτοῖς δείξω, ὅς οἱ ἐσθλῶν
κατέδιντο.

Τῶν ἀργυρίων, ἔτοι γὰρ οἶδας; λέγεις δὲ τοι τάδε πά-
ντες.

Οὐδὲν εἶδ' ἢ θησαυρὸν ἢ ἐμὸν, πλὴν ἐπεὶ ἄρ' Ὀρίτ.

ΕΥ. Πωλῶ γὰρ ἄλλον, κτῶμαι σμυνύλῳ, καὶ τὰς ὑδρίας ἀπο-
ρύττω.

ΕΠ. Πᾶς δ' Ἰγρίαν δάξουσ' αὐτοῖς, ἔστι παρὰ τοῖς

ΠΕ. Ἡ' νῦν πρῶτον αὐτῶν ἔχ' Ἰγρίαν μεγάλην τῶν ὅσων
σάφ' ἴδω.

Ὡς ἀνδρὸς γὰρ κακῶς πρῶτον, ἀπὸ τῶν αὐτῶν ὅσων ὕμν.

Χο. Πῶς δ' εἰς Ἰγρίαν ἀπότ' ἀφίξονται; καὶ γὰρ τὸ πρὸς αὐ-
τῶν Ὀρίτ.

Ἡ' παρὰ τὸν τ' Ὀρίτ ἔστι δέ. ΠΕ. μὰ Δὲ ἀλλὰ
τρεῖς αὐτοῖς.

Ε' π' ἀποδοῖς Ἰγρίαν Ὀρίτ. Χο. παρὰ τ' ΠΕ. παρὰ
τ' παρὰ τῷ αὐτῷ.

Οὐκ οἶδ' ὅτι πῶς ἀνδρῶν ζῶν λακέρυζα Κορῶν
ΕΥ. Αἰετῶν ὡς πολλὰ κρείττεσθ' αὐτοῖς δὲ τοῖς ἡμῶν κασι-
λάων.

ΠΕ. Οὐ γὰρ πολλὰ; πρῶτον μὲν δ'.

Bona ipsis omnia aderunt. *CH.* Dic jam mihi horum bonorum unum.

PI. Primum quidem ipsorum vineas Parnopes non edent:

Sed Noctuarū insidiæ in ipsos & Cerchneidū in vehēs: Postea Colices & aviculæ semper ficos non edent; Sed expellet omnes apertè ipsos armentum unum. [turma vna] Turdorum.

EP. Ditescere autem unde dabimus ipsis? etenim hoc valdè amant,

PI. Metalla ipsis inquirentibus, hi dabunt bona,

Arque mercaturas utiles, ad varem dicent:

Quare non peribit navicularius ullus. *CH.* Quomodo non peribit?

PI. Prædicet aliquis semper Avium, Inquirenti circa navigationem:

Nunc non naviga, hyems erit, nunc naviga, lucrum inerit.

EV. Navigium possideo, & nauem gubernō; & non manebo apud vos.

PI. Thesauros ipsis ostendent, quos prisce deposuerunt Argenteorum. hi enim sciunt. dicunt hæc omnes:

Nullus scit thesaurum meum, præter si quis avis.

EV. Venale habeo navigium, possideo ligonem, & hydrias defodio.

EP. Quomodo autem Sanitatem dabunt ipsis, existentem apud deos?

PI. Si bene agant, non Sanitas magna hoc est? manifestè scias,

Quòd homo malè agens apertè, nullus sanus est.

CH. Quomodo autem in Senectutem aliquando abibunt? etenim hæc est in Olympo:

Vel puerulum mori oportet. *PI.* Per Iovem, sed trecentos ipsis

Adhuc apponent Aves annos. *CH.* A quo? *PI.* A quo? à seipsis.

Non scis quòd quinque generationes virorum vivit garrula Cornix?

EV. Papæ! valdè multo potiores hi Iove nobis regnante [imperare.]

PI. Non enim multo? primum quidem non

Altaria

ἤ νῦν ἡμᾶς οἰκοδομεῖν δεῖ
 Αἰθίνης αὐτῆς, ἥ δ' ἐστὶν ἑσθλὴ
 Χρυσῶσι θύραις, ἀλλ' ὑπὸ θάμνοισι
 καὶ φρεσὶ τοῖς οὐκ ἔστιν.

Τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς τῶν ὀρνέων,
 ἄνδρῶν ἐλάσας ὁ νῦν ἔστιν
 Κῆρ εἰς Διελφὸς, ἡ δ' εἰς Ἀμμο-
 ν' ἐλθόντες, ἐκεῖ θύσσοντες ἄλλ' ἐν
 ταῖσι κομάεσσι καὶ τοῖς κοτήεσσι
 Σπάντες, ἔχοντες κρεβάς, πυρὸς,
 Εὐχόμεθ' ἑαυτοῖς ἀνατέλλοντες
 τὰ χεῖρ' ἀγαθῶν διδόναι τι μέγας.
 καὶ ταῦθ' ἡμῖν παρὰ χερσὶν ἔσται,
 Πυρὸς ὀλίγος παρὰ χερσίν.

ΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟ. Φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ παρὰ τοῦτον ἔξ ἐχέμεν
 ὦν ταπίπλων,
 οὐκ ἔστιν ὅπως ἀν' ἐγὼ ποθ' ἑκὼν τ' οὗτος γράμης
 εἴτ' ἀφείμην.

Εἴπαυχῆσαι ὅ τῆσι τοῖς λόγοις,
 Εἴπητέ μιν, καὶ κατάρμοσα,
 ἦν σὺ παρ' ἐμὲ θέμις
 ὁμόφρονας λόγους δικαίους
 Ἀδολέας, σοῖς,
 Εἴπ' ὅτις τοῖς, ἐμοὶ
 φρονῶν ξυνώδεια, μὴ πολλὴν χρόνον
 θεὸς ἐπὶ στήθεσσι τὰ μὲν τρέψῃ.
 Ἀλλ' ὅσα μὲν δὲ ῥώμη παρὰ τῶν, ὅππῃ ταῦτα πεταξέμεθ'
 ἡμεῖς.

Ὅσα ὅ γνῶμη δὲ βελύξῃ, ὅππῃ σοὶ γὰρ πάντ' ἀν-
 κήται.

ΣΤΑΣΤΗΜΑ.

ΕΠ. ΚΑὶ μὲν, μὰ τὸ Δι', καὶ νῦν ἔστιν ἐπὶ
 ὦρα ἔστιν ἡμῖν, ἥ δ' ἐστὶν μελλονικίαν.

Ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ π' ὄρεσθαι. παρὰ τοῖς δὲ π
 Εὐέλθετ' εἰς νιοτήτιον γὰρ τῶν ἐμῶν,
 καὶ τὰ μὲν κάρφῃ, καὶ τὰ παρὰ τοῖς φρύγεσσι
 καὶ τοῖς μὲν ἡμῖν φέρεται. ἀλλ' ἔτι δὲ διον.

ΠΕ. Εἴ μοι μὲν ὄνομα Πειθέειρος. Εἴ. τὸ δὲ τί;
 ΕΥ. Εὐπιδὸς Θεοῦ.

ΠΕ. Ἀλλὰ χαίρειν.

ΠΕ. Ἀμὲν δεχόμεθα. Εἴ. δεῦρο τῶν ἐμῶν εἰσὶν.

ΠΕ. Ἰδοὺ, εἰσηγ' ἐπὶ λαβὼν ἡμᾶς. Εἴ. ἴθι.

ΠΕ. Ἀτὰρ τὸ δὲν ἐπὶ ἀνὰ κρητοῖς ἀλλήν. Εἴ. φίρ' ἴδω.

Π ΕΙ.

Altaria nos ædificare oportet;
Lapidea ipsis: neque claudere
Aureis januis: sed sub arbutis
Et fruticulis habitant.

His autem cursus prudentibus Avium,
Arbor oleæ altare erit:

Et neque in Delphos, neque ad Ammonem
euntes, illic sacrificabimus; sed in
Moris & oleastris

Stantes, habentes ordea, frumenta,
Supplicabimus iis ipsis extendentes
Manus, bonorum dare aliquam partem.

Et hæc nobis statim erunt,

Frumenta pauca proponentibus.

STROPHE.

CH. O Amicissime mihi multo senum ex inimicissimo
incidens,

Non est ut ego volens tuam sententiam amplius
mittam.

Glorias autem tuis verbis,

Minatus sum & injuravi,

Si tu apud me poneas

Concordes sermones justos,

Non dolosos, sanctos,

In Deos ibis, mihi

Sapiens consonos cantus, non multo tempore,

Deos adhuc sceptris meaterere:

Sed quæcunque quidem oportet fortitudine facere,
in hæc ordinabimus nos:

Quæcunque quidem mente [prudentiâ] oportet
consultare, in te hæc omnia incumbunt. *Systema.*

EP. ET quidem per Iovem non dormire amplius

Hora est nobis, neque morari vincere:

Sed quam citissime oportet aliquid facere. primum
Intrate in nidum meum, (autem

Et meas festucas, & præsentia fæmenta,

Et nomen nobis dic: Quod facile [citò.]

PI. Mihi quidè nomen Pisthetærus. EP. Huic a. quod?

PI. Evelpides ex Thriâ. EP. Sed gaudete.

PI. Ambo suscepimus. EP. Huc igitur intrate.

PI. Eamus. introduc tu capiens nos. EP. Veni.

PI. Sed illud revoca rursus. EP. Age, videam.

PI. Dic

PI. Dic nobis, quomodo egoque & hic
Coëtimus vobis volantibus, non volantes?

EP. Bene. PI. Vide nunc, quod in Æsopi verbis

Est dictum jam aliquid, Vulpes quod
Malè communicavit Aquilæ aliquando.

ET. Nihil timeas: est enim aliqua radícula,
Quam edentes eritis alati.

PI. Sic quidem introeamus. age jam Xanthia,
Et Manodore accipite lectos, [*sarcinas.*]

CH. Hæc tu, te voco, te dicens. ET. Quid vocas? CH.

Hos quidem ducens tecum,

Cæna. hanc autem dulce consonantem Lusciniam
Musa

Derelinque nobis, huc exiens, ut ludamus cum illâ.

PI. O Hoc quidem per Iovem ipsis persuade.

Exci ex batomo Aviculam;

Exire facias huc per deos ipsam, ut

Et nos videamus Lusciniam.

EP. Sed si videtur vobis, hæc oportet facere. Progne

Eri, & te ipsam ostende hospitibus.

PI. O Iupiter multum honorate, valdè pulchra hæc
avicula!

Valdè autem tenera, valdè autem alba. EV. Nunquid
scis, quod

Ego subagitarem ipsam suaviter?

Quantum autem habet aurum tanquam virgo!

PI. Ego quidem ipsam & osculari mihi videor.

EV. Sed ô infelix, rostrum verua habet.

PI. Sed tanquã ovum per Iovem decorticantè oportet

A capite squammam, & postea sic osculari.

EV. Eamus. PI. Dux sis tu jam nobis, Bona fortuna.

CHORVS.

CH. O Dilecta, ô flava, ô

Dilectissima Avium,

Omnium compascua meorum

Hymnorum, conuugia Luscinia,

Venisti, venisti, viâ es

Dulcem sonum mihi fe-

rens. sed ô bene vocalem so-

nans tibiam, sonis yernis,

Incipe anapæstos.

PARABASIS.

CH. Age

Χ.Ο. Α" Γε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόιοι, φύλακιν ἡμῶν
παρασώμοιοι.

Ο' ληροδρακέντες, πλάσματα πηλῆς, σκισσάδια φύλ' ἀμα-
νυλά,

Α' πλώες, ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοὶ, ἀνέρες ἐκαλονόησι,
Προσέχετε τ' νομῶ τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς ἀνὴρ ἔσσι,

Τοῖς ἀνδράσι, τοῖσιν ἀγέροισι, τοῖσιν ἀφθιτα μυθοῦσιν·
(ἔσσι)

Γ' ἄκασαντες πάντα περ' ἡμῶν ὀρθῶς, περὶ τ' ἡμετέ-
ρην Οἰωνῶν, γῆυσιν τε Θεῶν, Ποταμῶν τε Ἐρέως τε

Χάος τε,
Εἰδότες ὀρθῶς, Προδόντες παρ' ἐμὲ κλέπειν εἴπη τε τολο-
πῶν·

Χάος ὡς καὶ Νύξ, Ἐρέως τε μέλαινα πρῶτον, καὶ Τάρταρος
δύρος·

Γῆ δ' ἐδ' Ἀἴρ, ἐδ' Οὐρανὸς ὡς Ἐρέως δ' ἐν ἀπείρῳ
σιλόποις

Τέκτε' ὡροῦσιν ὡς ἡμέμιον Νύξ ἢ μελανόπτερος ἄνθρωπος.
Ε' ἔξ' ὡροῦσιν ὡς ἡμέμιον ὡς ἡμέμιον ὡς ἡμέμιον ὡς ἡμέμιον

Στίλβων νῶτον πέρυρον χροῦσιν, εἰκὼς ἀνεμάκιστος δι-
ναῖς.
(δυναῖς)

Οὗτος δ' ἄφ' ὡροῦσιν μιγείναι νυχίῳ, καὶ Τάρταρον
Ε' νεότιστα γῆρος ἡμέμιον, καὶ πρῶτον ἀνύχου ἐν
φῶς.

Πρότερον δ' ἐκ ὡς γῆρος ἀθανάτων, πρὶν Ε' ρως σιω-
μῆσαι ἀπαντα.

Ξυμμιγνυμένων δ' ἐτέρων ἐτέρῳ, ἐγῆρ' Οὐρανὸς,
Ὡκεανὸς τε,

καὶ Γῆ, πάντων τε Θεῶν μακάρων γῆρος ἀφθιτον, ὡς
μυρὶ ἐσὶ μύρια

Πολύ προσβύτατοι πάντων μακάρων, ἡμεῖς δ' ὡς ἐσμὲν
Ε' ρωτος,

Πολοῖς δ' ἡλιν, πετόμεθα γὰρ καὶ τοῖσιν Ε' ρωσι σύνεσμι.
Πολοῖς δ' ἡλιν, πετόμεθα γὰρ καὶ τοῖσιν Ε' ρωσι σύνεσμι.

Διὰ τὴν ἰσχυρὴν τὴν ἡμετέραν, διεμέλειται ἀνδρὲς ἔσσι
Ο' μὲν, Ο' ρωτος δ' ἐς, ὁ δ' Πορφυρίων, ὁ δ' Χίλῳ, ὁ δ' Πι-
σκόδῳ ὄρνι.

Πάντα δ' ὅτιναι τὸς ὅτιναι ἀφ' ἡμῶν τῶν Ο' ρωσιων τὰ μέγιστα.
Πρῶτα μὲν ὡς φῶς ἡμῶν ἡμεῖς ἔσσι, χροῦσιν, ὡς ἡμῶν
ἐκείνῳ.

CH. A Ge jam naturâ viri obscuri: vitâ foliorum
generationi assimiles,

Pauca facientes, formationes luti, umbrosæ gentes
impotentes,

Involucres, diurni, miseri homines, viri similes inso-

Adhibere mentem immortalibus nobis, semper exi-

stentibus,

Æthereis, insenscētibus, incorruptibilia curantibus:

Vt audientes omnia à nobis rectè de sublimibus,

Naturam Avium, generationemque Deorum, Flu-

viorumque, Erebi que, Chai que

Scientes rectè, Pro dico à me flere dicatis in futurum.

Chaos erat, & Nox, Erebusque niger primum, & Tar-

tarus latus.

Terra autem neque aër, neque cœlum erat: Erebi

autem in infinitis sinibus

Parit primum ventosum nox nigra-pennas ovum:

Ex quo perfectis temporibus pullulavit Amor desi-

derabilis,

Splendidus humero alis aureis, similis ventosis velo-

citer volutionibus.

Hic autem Chao alato mixtus, nocturno in Tartaro

lato

Fecit genus nostrum, & primum reduxit in lucem:

Prius autem non erat genus immortalium, antequam

Amor commiscuit omnia.

Commixtis autem alteris alteris, factum est Cœlum,

Oceanusque,

Et terra, omniumque Deorum beatorum genus in-

corruptibile, sic quidem sumus

Multo antiquissimi omnium beatorum. nos autem

quod sumus Amoris, (sumus)

Multis manifestum. volamus enim, & amantibus ad-

Multos autem bonos ab juratos pueros ad fines tem-

poris

Per potentiam nostram, diviserunt viri amatores:

Hic quidem Coturnicæans, ille autè Porphyriionem,

alius autem Anserem, alius Avem Persicum.

Omnia autè mortalib. sunt à nobis Avib. maxima.

Primum quidem tempora ostendimus nos veris, hye-

mis, autumni:

Σπείρειν μὲν, ὅταν Γεργενος κρᾶζ' αἰς τὴν Λιθύου μέ-
τα χωρῇ·

Καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρι φερέζῃ κρεμάσαντι καθεύ-
δειν.

Εἴτα δ' Ὀρεῖν χλαῖναν ὑφάειν, ἵνα μὴ ῥιγῶν ἔσποδῃ.

Γ' κνίος αὖ μὴ ταῦτα φαίει, ἵτις αἰσὶν ἀσπιδόφρη,
Ἥν' ἵνα πικρὴν ἄρα ποσάτων ἀποκοινηθῶν, εἴτα χλαί-
ναν

Ὅτι χλαῖναν πωλεῖν ἥδην, καὶ πηδάλιον πωρεῖ-
ν.

Εἴσθῃ δ' ὑμῖν Ἀμμιων, Δελφοί, Δωδώνη, Φοῖβος Ἀ-
πόλλων.

Εἰ λθόντες γὰρ ποσάτων ἐπ' Ὀρεῖς, ἔτω πορὶ ἀπαντα
τρέπεσθε,

Περὶ τ' ἐμπορεῖν, καὶ πορὶ βιάεσθαι κτήσιν, καὶ πορὶ γά-
μοι ἀνδρῶν,

Ὅρ' ἂν τε γινώσκῃτε πάνθ' ὅσα περ περὶ μαντείας δια-
κεῖται.

Φάμεν γ' ὑμῖν Ὀρεῖς ὅτι· Πταρμέντ' Ὀρεῖται καλεῖται·
Ξυμῶλον, Ὀρεῖν· Φανίω, Ὀρεῖν· Θερέποντ' Ὀρεῖν·

Ὀρεῖν, Ὀρεῖν.

Ἀρ' ἔφανεσθ' ἡμεῖς ὑμῖν ἐσθλὰ μαντείας Ἀπόλλωνος·
Ἡ' οὐδ' ἡμεῖς νομίζομεν δεδῶκεν,

Εἴτε χλαῖν' ἢ μάντιος, Μάντις,
Ἀσπίς, ἄρ' αἰσὶν, χλαῖν' ἢ σπῆρ',

Μαντεῖα πάντ' αἰσὶν ἔσποδοντες
Καθεδόμεθ' ἀνὰ σιμυλῶντοισι,

Παρεστ' ἡμετέρας, ὅσπερ χ' ἡ Ζεὺς.

Ἀλλὰ παρὲντες δάσομεν ὑμῖν
Αὐτοῖς, σπῆρ', σπῆρ' ἢ μάντιος,

Πλευρομήχαν, διδαιμονίαν,
Βίη, εἰρήνην, νεότητα, γέλω-
τα, χρεὶς, θαλίαν, γάλα τ' Ὀρεῖται.

Ὡς τε παρὲνται κοπιῶν ὑμῖν
Τ' ἐπὶ τῷ ἀρεθῶν.

Ὅτ' ἂν πλὴν ἡσέτε πάντες.

ΜΟΥΣΗ ΛΟΧΜΑΙΝ,

Τί πο πο πο τί γ' ἔξ,

Ποικίλ', μεθ' ἧς ἔγω·

Νάτασι, κορυφαῖσι τ' ἐν οὐρανῷ

Τί πο πο τί πο τί γ' ἔξ,

ΠΑΛΗΝ ΣΤΡΟΦΗ.

Seminare quidem, quando Grus crocicans in Libyam
decedit :

Et remonē tunc nauclero dicit suspendenti dormire.
Postea autem Orestī chlānam texere, ut non frīgens
spoliet [obvius.] (dic,

Milvius iterū post hāc appārens, aliud tempus osten-
Quando tondere tempus ovium vellus vernum. post-
ea Hirundo

Quando oportet chlānam vendere, & æstivam ve-
stem aliquam emere.

Sumus autem vobis Ammon, Delphi, Dodona, Phæ-
bus Apollo.

Venientes enim priimū ad aves, sic ad omnia verti-
mini,

Adquē mercaturam, & ad victus possessionem, & ad
nuptias viri,

Avemque censere omnia quæcunque circa divinatio-
nem dividit [dividicæ.]

Fama vobis avis est, Sternutationemq; Avem vocare,
Symbolū Avē, Vocē Avem, Servum Avē, Asinū Avem.

An non manifestē nos vobis sumus vaticinator A-
pollo?

Stigitur nos censeatis Deos,

Poteritis uti vatibus, Musis,

Auris, horis, hyeme, æstate,

Mensurato æstu: & non aufugientes,

Sedemus supra, gloriosi

Apud nubes, tanquam Iupiter.

Sed præsentēs dabimus vobis

Ipsis, filiis, filiorum filiis,

Divitem-sanitatem, bonam fortunam,

Victum, pacem, juventutem, ri-

sum, choros, convivia, lacque avium.

Quare aderit laborare vobis

A bonis [Ob copiam bonorum.]

Sic discesceris omnes.

ODA ET STROPHA.

M Vsa sylvosa,

Tiotio tio tio tinx,

Varia, cum quā ego

Saltibus, cacuminibusque in montanis,

Tio, tio, tio, tio, tinx,

Δι' ἡμῶν ἡλύος ἐκθῆς μελίων,
 Ἰζόωρος μελίας σπῆ φυλλοκόμῃ
 Τῖο, πὸ, πὸ, πὸ,
 Παντόνομος ἰσθῆς ἀναφάνῃ
 Σμερὰ τὴ κεττὴ χρυσοματ' ὀρεῖ
 Τοπο τοπο τοπο τοπο τήγξ.
 Ἐ'δει ὡσπερ ἡ μέλιτι τῇ
 Φρωίχως ἀμβροσίῳ
 Μελίων ἀπέδωκε καρπὸν αἰῖ,
 Φίρον γλυκεῖαν ὀδῶν,
 Τῖο ποπο τήγξ.

Е П І Р Р Н М А.

Χο. Εἰ μετ' ὀρίσθων τις ὑμῶν, ὃ θεατὰ, βέλτεται
Διαπλέκων, ζῶν ἡδέως πολυτὸν, ὡς ἡμᾶς ἴται.
Ὅσα γὰρ ὅντι ἐνθάδ' αἰχρά, τὸ νόμιμον κατετάμμενα,
ταῦτα ἀνέστη ὅτι παρ' ἡμῖν τοῖσι Ὀρίσι, κελεύ.
Εἰ γὰρ ἐνθάδ' ὅντι αἰσχρὸν ἅπασι, οὐ τύπινον νόμον,
τὰτ' ἐκείνο καλὸν παρ' ἡμῖν ὅτι. ὡς περ τοῦ πατρὸς
Προφραμὸν εἶπον πατάξας ὄρεα πλῆκτρον, εἰ μάχῃ
Εἰ ὃ πυρχνὰν τις ὑμῶν δραπέτης ἐστὶν ἄμφορ,
Αἰτλαγὰς οὐτ' παρ' ἡμῖν ποικίλος δουλοπότης.
Εἰ ὃ πυρχνὰν τις ὦν φροῦξ, μηδ' ἐνὶ τῇ Σπιθῆρῃ,
Φρυγίῳς ὄρεσι ἐνθάδ' ἔσται, ἥ Φιλήμονος γλῶσση,
Εἰ ὃ δῆλός ἐστι καὶ Καρ, ὥσπερ Εἴθνης ἐσθλός,
Ποσάτο ἀπάπτες παρ' ἡμῖν, εἰ φαυλοὶ περ φρεσὶν.
Εἰ μὴ ὁ Πίστις πορρωῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς σῦλας
Βέλτεται, Πέριδξ γνέσθω ἥ πατρὸς ἐνὶ τῇσι.
Ὡς παρ' ἡμῖν ὅντι αἰσχρὸν ὅτι ἐκπρόδου-
σαι.

ΑΝΤΩΔΗ καὶ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

XO. Τοιάδε Κύνοι,
Τιο πο πο πο τίγξ,
Συμμιᾶ βουὸ ὀμῆ
Πτεροσί κρήνοτες, ἴαχερ Α' πόλλας,
Τιο πο πο πο τίγξ,
Οὐχ αἰ φεζόμφοι παρ' Ε' εἶσοι παταμόν,
Τιο πο πο πο.
Διά θ' αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά·
Πεῖθ' ἡ ποιικιλία τὰ φύλα θρησῶν,
Κύματα τ' ἐσθλοὶ νῆες αἰσθη.
Το πο πο το πο πο τίγξ.

Per meæ barbz flavæ cantus

Sedens fraxino in-foliis-comatâ,

Tio tio tio tio,

Pani leges sacras ostendo,

Castæque matri [Rhex] saltationes montanas

To to to to to to to to to to tinx.

Hinc tanquam apes

Phrynichus immortalibus

Cantibus depascebatur, fructum semper

Ferens dulcem cantum,

Tio tio tio tinx.

EPIRRHEMA:

C. H. SI cum avibus aliquis vestrum, ô spectatores,

vult

Degere, vivens suaviter in futurum, ad nos eat.

Quæcunque enim sunt hic turpia, lege detenta,

Hæc omnia sunt, apud nos Aves, bona.

Si enim hic est turpe patrem verberare lege,

Hoc illud bonum apud nos est. si quis patri

Incurrens dicat verberans, eleva plectrum, si pughas.

Si autê contingit aliquis vestrum fugitivus, signatus,

Atragas hic apud nos varius vocabitur:

Si autem contingit aliquis existens Phryx, nihil mi-

nus Spintharo,

Phregilus avis hic erit, è Philemonis genere.

Si autem servus est & Car, sicut Excecidides.

Generet avos apud nos, & ostendentur consanguinei.

Si autem filius Pissi prodere inhonoratis portas

Vult, Perdix fiat patris pullus,

Quod apud nos nihil turpe est expeditiffa-

re.

ANTODE & ANTISTROPHE.

C. H. T Alem autem Cygni,

Tio tio tio tio tinx,

Commixtione vocem simul

Alis strepentes sonauerunt Apollinem,

Tio tio tio tio tinx,

Ripe insedentes apud Hebrum fluvium,

Tio, tio, tio, tio.

Per autem ætheream nebulam venit vox.

Stupescit autem variasque tribus ferarum:

Vndasque extinxit quæta tranquillitas,

To to to to to to to to totinx.

Omnia

Πᾶς δ' ἐπικτύπῃσ' Ὀλυμπος.
 Εἴλε δ' ὁ θάμβος ἀνακτας·
 Ὀλυμπιάδης δ' μέλος Χάρειπς
 Μῦσας τ' ἐπαλόλυζαν
 Τιο πο πο τῆξ.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ.

ΧΟ. ΟΥΤ' ὅν' ἐς' ἄστρον, ἐπ' ἡδον, ἢ φούται πτερά.
 Αὐτίχ' οὐρανὸν θεῶν ἐπὶ τῶν ἀσπίδων,
 Εἴτα σπεινὸν ταῖς χροῖσι τῶν τετραπόδων ἢ βροτο,
 Ἐκπιτόμῳρος ἀνὰ τὰς ἡερίσιν ἐλθὼν οὐρανῷ,
 Κἄτ' ἀνέμψυθε, ἐφ' ἡμῶς αὐτοῖς αὐ κατέπτατο.
 Εἴτε Πατρὸς κείνου τις οὐρανὸν πύχνηι χεῖρ πῶν,
 Οὐκ ἀνέξιδισεν ἐς δοῦλον, ἀλλ' ἀνέπτατο,
 Καμποταρδὼν, κατὰ τὴν ὥσας, αὐτοῖς αὐ κατέπτατο.
 Εἴτε μοιχεύων τις οὐρανὸν ὄρν, ἐς τὴν πυκνῇ,
 Κἄθ' ὅρα ἀνδρα τ' ἡμεῖς ἐν Βυλδοπικῇ,
 Οὗτος ἀνέπτατο παρ' οὐρανὸν περυγίῃσας ἀνέπτατο
 Εἴτα βινήσας, σκίθεν αὐτοῖς αὐ κατέριζετο.
 Αἶψ' ἀπὸ πτερον ὀρέδῃ παντός ὄρν ἀξίον;
 Ὡς δ' ἴτε φέψας γὰρ πυκνὰ μόνον ἔχων πτερά,
 Ἡρέδῃ οὐρανὸς, εἴδ' ἵππαρχος, εἴπ' ἐξ ἀδενός
 Μεγάλα πρᾶπῃς, κἄν νυκτὶ ξυδὸς ἵππαρχοῦ κενῶν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΕΥΕΛΠΙΣ, ΕΠΟΥ,

ΧΟΡΟΣ.

ΤΑΥΤΙ ΤΟΙΟΥΤΙ ΜΑ ΔΙ' ΕΓΩ ΚΩΡ ΠΡΑΓΜΑ ΠΟ
 ΓΕΛΟΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΕΙΔΟΝ ΑΔΕΛΟΤΟΠΟ.

ΕΥ. ΕΠΙ Τῷ ΓΑΛΩΣ. ΠΕ. ὅΠΙ ΤΟΙΣ ΤΟΙΣ ΑΝΩΠΙΕΣΙ.

ΟΙΔ' ὅ ΜΑΛΙΣ' ΕΟΙΚΑΣ ΕΠΙΕΡΩΥΝΟΣ;

Ε'Σ ΔΕ ΤΕΙΕΝΑΝ ΧΛΩΙ ΣΥΓΓΕΓΧΕΜΕΝΩ.

ΕΥ. Σὺ ΚΟΨΙΧΩ ΓΕ, ΣΚΑΨΟΝ ΔΟΤΕ ΠΛΗΡΩ.

ΠΕ. ΤΑΥΤΙ ΚΩΡ ΗΚΑΣ ΜΕΔΕ ΧΤΙ Τ' ΑΙΓΥΛΟΝ.

ΤΑΔ' ΕΧ' ΕΩ' ΑΛΛΩΝ, ΑΛΛΑ ΤΟΙΣ ΤΟΥΤΩ ΠΙΣΤΕΙΣ.

ΕΩ. Α' ΓΕ ΔΗ, ΤΙ ΖΗΘΡΑΝ; ΠΕ. ΠΡΩΤΟΝ ΟΝΟΜΑ Τῇ ΣΦΩΙ.

ΘΙΔΥ ΤΙ ΜΕΓΑ ΚΥ ΚΛΕΨΟΝ; ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΘΕΟΙΣ

ΘΥΣΑ ΜΥ ΤΕΤΟ. ΕΩ. ΤΑΥΤΑ ΚΑΜΟΙ ΣΥΝΘΕΚΕΙ.

ΠΕ. ΦΕΡ' ΙΔΩ, ΤΙ Δ' ἡΜΙΝ ΟΝΟΜ' ΕΣΑΙ Τῇ ΣΦΩΙ;

ΒΟΛΕΔΕ Τὸ ΜΕΓΑ ΤΕΤΟ ΤΙΣ ΔΑΝΕΔΑΙ ΜΟΝΟΣ;

ΣΠΑΡΤΩΝ ΟΝΟΜΑ ΚΑΛΩΜΩΝ ΑΥΤΩ. ΕΩ. Η' ΕΥΕΛΠΙΣ!

Στάρτιν

Omnia autem instrepuit Olympus :

Cœpit autem stupor reges :

Olympiades autem cantum Gratiæ

Musæque ululârunt ,

Tio tio tio tinx.

ANTEPIRRHEMA.

CH. Nihil est melius neque suavius, quàm genera-
re pennas.

Statim vestrum spectatorum si quis esset pennatus,

Postea esuriens choris tragicorum tristeretur,

Evolans quidem hic opprimè agat iens domum,

Et postea satiatus ad nos rursus devolet. (riens,

Sive Patroclides aliquis vestrum contingeret cacatu-

Non cacabit in vestem, sed revolabit,

Et pedens & respirans rursus devolabit.

Sive adulterâs aliquis vestrum est quicumque cōtingit,

Et postea vides virum mulieris in Consilio ,

Hic iterum apud vos habens alas, revolabit.

Postea subagicans, illinc rursus desidebit

Annon alatum fieri quantovis est dignum?

Sicut Diitrephes lagenarias solum habens pennas ,

Electus est tribus princeps , postea equorum prin-

ceps, postea ex nullo

Magna facit; & est nunc flavus Equi-gallus.

PISTHETÆRVΣ, EVELPIS, EPOPS,

CHORVS.

Hæc talia per Iovem, ego quidem rem dum

Ridiculosiorem non vidi unquam.

EV. Cur rides? PI. Propter tuas veloces alas.

Scis cui maximè similis es alatus?

In parvitatem (indiligenter) Anseri depicto.

EV. Tu Copficho, scaphio evulso.

PI. Hæc quidem assimulamur secundum Aschylum,

Hæc autem non ab aliis, sed nostris ipsorum pennis.

EP. Age jam quid oportet facere? PI. Primum no-

men civitati

Ponere aliquod magnum & inclutum : postea Deis

Sacrificare post hoc. EP. Hæc & mihi simul videntur.

PI. Age videamus quod autè nobis nomen erit civitati?

Vultis magnum hoc ex Lacædemone?

Spartam nomen vocemus ipsam. EP. Hercules !

Σπάρτην γ' αὖ θεῖμιν ἐγὼ τῇ μὴ πόλιν,
 Οὐδ' ἂν χαμῶνιν πάντοτε κείαν ἔχον.
 ΠΕΙ. Τί δ' ἦτ' ὄνομ' αὐτῇ θεσέμεθ'; ΕΠ. ἐνθάδε γ'
 Ἐκ τῶν νεφελῶν κ' τῶν μετεώρων χρεῖται.
 ΠΕΙ. Χαθὺν πᾶντο βέλγ'. Νεφελοκοκκυῖαν.
 Εσ. ἰὲ ἰέ.

Καλὸν γ' ἀτεχνῶς, κ' μέγ' ὄφρες ποιῶμεθ'.
 Ἀ' ῥ' ὅσον αὐτῇ γ' ἡ Νεφελοκοκκυῖα,
 ἵνα κ' τὰ θεαλγύς τὰ πολλὰ χεῖματα,
 Τὰτ' Ἀ' ἰχίνα γ' ἄπαντα. ΠΕΙ. κ' λάσιν μῦθ', ἢ
 τὸ φλέγχεις πεδῖον, ἢ οἱ θεοὶ τοῦ γηγεῖς
 Ἀ' λαζονδομῶντες καὶ τυπεικόνισται.

Εσ. Λιπαρὸν τὸ χεῖμα τ' πόλεως. τίς δ' αἰθερὶς
 Πολυῶχος ἔσται, τῶν ξανθῶν τ' ἀπείλοισι;
 ΠΕΙ. Τίς δ' ἔτι Α' θινάμην ἐδὲ μὲν πολιάδα;
 Εσ. Καί ποῶς ἂν ἐτι γένοιτ' ἂν ὁ τακτος σῶσις,
 Ὅπως θεὸς μὴ γένοιτα, πανοπλία.

Ε' σὺν ἔχουσι, Κληθῶνις ὁ καριῖδα.
 ΠΕΙ. Τίς δ' ἂν καθεῖξαι τ' πόλεως τὸ πηλαρχεῖν;
 Εσ. Ὅστις ἀφ' ἡμῶν τ' γλῶσς τ' Περσικῶν,
 Ὅσπερ λέγει δεινότητος ἐξ πανταχῶς,
 Ἀ' ρεως νεοτῆς. ΠΕΙ. ὦ νεοτῆ δέσποτα!

Εσ. Ὡς δ' ὁ θεὸς ὅπτις θεῖος οὐκ ἐν ὅπτις ἔστι.
 ΠΕΙ. Ἀ' γυνὴ σὺ μὲν βιάσθαι πορὶς τ' αἰεταί,
 καὶ τοῖσι τ' ἰχίξουσι παρὰ δ' ἰακόνες,
 Χάλκας παρὰ φόρει, πηλὸν, ὅποδ' ἔς, ὅρατος,
 Λεκάινω ἀνέστηκε, κατὰ πτεσ' ἀπὸ τ' κλίμακος.
 Φύλακας κατὰ σῆσται, τὸ πῦρ ἐγκρυπ' αἰετῶν.
 Κωδωνοφορεῖν περὶ τρεῖς, κ' κάδευσι' ἐκεί.
 Κήρυκα τ' σῶμα, τ' μὲν εἰς θεὸς ἀντα,
 Ε' πτερον δ' ἀναδεν αὐτὰρ ἀνδράπας κάτω,
 Κάκῃ δ' αὐτὸς παρ' ἐμὲ. Εσ. σὺ δέ γ' αὐτὴ μῦθον
 Οἰμαζέσθαι παρ' ἐμ'. ΠΕΙ. ἰδ' ὦ γὰρ οἱ σῶμα ποτ' ἐγὼ
 Οὐδ' ἂν γ' ἀνδρὶ σὺ τῶν δ' ἢ λέγω πεπεσῆται.

Ε' γὰρ δ' ἵνα θύσω τοῖσι κακοῖσι θεοῖς,
 Τὸν ἱερεῖα σῶμα, τὴν πομπὴν καλῶ.
 Παῖ, παῖ, τὸ κακοῦ αἶρεθαι κ' τὴν χεῖρ' ἰδ' αὖ.
 Χο. ὦ Μοῖρ' ὅτι, σωθῆναι,

Συμπαραινίστας ἐχω,

Προσδοκῶ μεγάλα

Συμὰ προσεῖναι θεοῖσι.

Spartam enim ponam ego meæ civitati [nomen,]
Neque humi dormientem valdè vinculum habens.

PI. Quod igitur nomen ipsi ponemus? *EP.* Illinc
Ex nebulis & altis locis.

PI. Amplum aliquod valdè vis: Nephelococcygiam.
EP. Euge, euge!

Bonum manifestè, & magnum invenisti nomen.

Igitur est hæc ipsa Nephelococcygia,

Vbi & Theagenis multæ res,

Et Æschinis omnes. *PI.* Et meliùs quidem, quàm

Phlegræ campus est, ubi dei terrigenas

Superbientes, de super jaculis confecerunt.

EP. Opipara res civitatis, quis autem Deus

Civitatem habens erit, cui dividemus vestem?

PI. Quid a. non Minervam sinamus civitatē habere?

EP. Et quomodo adhuc fiet bene ordinata civitas,

Vbi Deus mulier facta, armaturam

Stetit habens, Clisthenes a. naviculam [textoriam?]

PI. Quis autem habebit civitatis pelargicum?

EP. Avis è nobis genere Persico,

Qui dicitur gravissimus esse ubique

Martis pullus. *PI.* O pulle domine!

EP. Valdè autem Deus aptus habitare in petris.

PI. Age, tu quidem vade ad aërem,

Et facientibus murum administra,

Lapillos affer, lutum, spoliatus, concita,

Pelvim porta, descende à scala,

Custodes constitue, ignem absconde semper:

Tintinnabulum ferens circumeurre, & dormi illis:

Præconem autem mitte, hunc quidem in deos supra,

Alterum autem desuper rursus ad homines deorsum,

Et illinc rursus ad me. *EP.* Tu autem hic manens,

Lugebis apud me. *PI.* Vade ô bone, quò mitto te ego.

Nihil enim sine te horum quæ dico fiet.

Ego autem ut sacrificium novis deis,

Sacerdotem mittentem pompam voco.

Famule famule, canistrum eleva, & vas. STROPHE.

XO. Simul remigo, simul cupio,

Simul admonens [laudans] habeo [sum]

Introitus maguos

Caſſes [Venerabiles] introire ad Deos.

Ἄμα ὃ προσέτι χάριτος ἔθηκε,

Περθεάτην τι δόξεν.

Ἰπποῖτα ὃ Πυθίας· Βοῶ τὰ θεῶ.

Συνεσέτω ὃ Χάρις ἡδύν.

ΑΛΛΟΙΟΣΤΡΟΦΗ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΕΠΟΥ, ΠΕΡΕΥΣ.

ΠΑύου συ' φυσῶν· Ἡ ἄλκις, πατὶ τί ἦν;
 Γενίς, μά Δί' ἔγω' πολλαῖα καὶ δειν' ἰδὼν,
 Ὅ' ὑπο Κίρκῃ' ἔειδοι ἐμποροβιβάων.

ΕΠ. Ἰερίδ, σὺν ἔργον, θεῶ τοῖς κακοῖς θεοῖς. ΣΤΡΟΦΗ.

ΙΕ. Δεῖσω τάδ', ἀλλὰ πῶ' σὺν ὁ τὸ κακοῦ ἔχων;

Ε' ὑχεάτε τῇ Ἑστία τῇ ὀριθείῃ,

Καὶ τῷ Γαλήνῳ τῷ ἐσιόχῳ,

Καὶ Ὅντι πολυμπίοις καὶ ὀλυμπίῳ,

Πᾶσι καὶ πάσῃσιν.

Ω' Σενίθακε χάρ' ἀναξ πελαργικέ.

Καὶ Κύνῳ Πυθίῳ καὶ Δηλίῳ,

Καὶ Ἀντοῖ ὀρτυγῶν μήτρῃ,

Καὶ Ἀρτέμιδι Αἰκαλῶνίδι.

ΠΕ. Οὐκέτι Κολαγίς, ἀλλ' Αἰκαλῶνις Αἰρτίμης. ΣΤΡ.

ΙΕ. ΚΑὶ Φρυγίῳ Σαλαζίῳ,

Καὶ Στενθῶν μεγάλῃ

Μητρὶ θεῶν καὶ ἀνδράπων.

Δέσποινι Κυβέλῃ, Στενθε', μήτερ Κλεοκρίτῃ·

Διδόναι Νεφελοκοκκυγίδῳ

Τ' ἰρίαν, καὶ σωτηρίαν,

Αὐτίσι καὶ Χίοισιν.

ΠΕ. Χίοισιν ἡδὺν πάντα καὶ προσκυβέτοισι. ΣΤΡΟΦΗ.

ΙΕ. ΚΑὶ ἡρώσι καὶ Ὀρίσι, καὶ ἡρώων πατρὶν,

Καὶ Πορφυρίωνι, καὶ Πελεκῶντι,

Καὶ Πελεκίῳ, καὶ Φλέξιδι,

Καὶ Τέτραι, καὶ Ταῶνι,

Καὶ Ἐλεῶ, καὶ Βάσκα,

Καὶ Ἐλασσῇ, καὶ Ἐρωδῶνι,

Καὶ καταράκτῃ, καὶ Μελαγμορούφῃ,

Καὶ Αἰγυθῶνι.

ΣΤΡΟΦΗ.

ΠΕ. ΠΑῦ' (ὅς κε δακρυῶν) παύσαι καλῶν ἰσίων.

Ε' π' ποῖον ὦ κακὸν αἶμον ἰερεῖον καλέεις

Αἰμαίτης καὶ Γόπας; ἔχ' ὅρας ὅτι

Ἰκτῆνος εἶς ἐστὶν ὅστις αἰχρῶν ἀρπάσσει

Αἰτῶν

Simul autem adhuc gratiæ causa,
Ovem aliquam sacrificare.
Eat ear autē Pythius clamor [Pythias clamat] Deo,
Simul canter autem Chæris cantum.

PISTHETÆRVΣ, EPOPS, SACERDOS.

Cessatu flans: Hercules, hoc quid erat?
Hæc per Iovem ego multa jam & gravia videns,
Nondum Corvum vidi frenatum.

EP Sacerdos, tuum opus, sacrificia novis deis. *Strophe.*

S.A. **P**Aciam hæc, sed ubi canistrum habens?

Supplicare Vestæ avili, [Volucris]

Et Miluo vestem habenti [ædium patrono?]

Et Avibus Olympiis, & Olympiabus,

Univerſis & univerſabus.

O Sunierace salve rex Pelargice,

Et Cygno Pythio & Delio,

Et Latonæ Perdicis matri,

Et Dianæ Acalanthidi.

PL Nō ampliùs Colænis, sed Acanthis Diana. *Strophe.*

S.A. **E**T Phrygilo Sabazio [Baccho]

Ac Passeri magnæ

Matri deorum & hominum.

Regina Cybele, Passer, mater Cleocriti:

Dare istis civibus

Sanitatem & salutem,

Ipsis & Chiis.

PL Chiis lætatus sum ubique adjacentibus. *Strophe.*

B.A. **E**T heroibus & avibus, & heroum filiis

Et Porphyrioni & Pelecanti,

Et Pelecino, & Phlæxidi,

Et Terraci & Pavoni,

Et Eleæ & Bææ,

Et Elææ & Erodio,

Et Cataractæ & Melancorypho,

Et Agithallo.

STROPHE.

PL **C**essa (ad corvos) cessa vocans: heu, heu.

In quale ò infelix sacrificium vocas

Aquillas & vultures? non vides quod

Milvius unns hoc abivit rapiens?

Α' πλθ' ἀφ' ἡμῶν κ' σὺ κ' τὰ σέμματα.

Ε' γὰρ αὐτὸς τυτοῖσι θύσω μόνος.

ΣΤΡΟΦΗ.

ΙΕΡ. Εἴτ' αὐτὸς αὐτ' ἄρα σὺ
Δεῖμα δούτερον μέλος

Χερσὶ δὲ θεοσβέας

Ὅσπον ὀπλοῶν καλῶν ἵ

Μάχεσθαι ἐνα πῖνα μόνον, εἴπερ

Ἰ' κακὸν ἔξοτ' ὄψον.

Τὰ γὰρ παρόντα θυμάτ' ἐδὼν ἄλλο πλῶ

Γένειόν τ' ὅβρι, κ' κέρετα.

ΕΙΣΘΕΣΙΣ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΠΟΙΗΤΗΣ.

ΠΕΙ. Θύοντες ἀξιάμεθα τοῖς πειρίνοισι θεοῖς.

ΠΟΙ. Νεφελοκοκκυγίαι τιν' ἀδαιμόνα,

Κλῆρον δὲ μέγα

Τεῖρεν ἐν ἄμυν ἰσάμ.

ΠΕΙ. Τὸ τί τὸ πρῶτον; ποδαπὸς εἰπέ μοι τίς εἶ;

ΠΟΙ. Ε' γὰρ μελιγλώσσων ἐπέων ἰεὺς χοῖδαν,

Μυσάων θεράπων

Ὅ'τηρ ἐς χτ' ὁ' μνηρον.

ΠΕΙ. Ε' πείτα δῆτα δῖλος ὢν, κόμην ἔχεις

ΠΟΙ. Οὐκ· ἀλλὰ πάντες ἐσμέν οἱ διδάσκαλοι,

Μυσάων θεράποντες,

Ὅ'τηρ ἐς χτ' ὁ' μνηρον.

ΠΕΙ. Οὐκ ἐπὶ δὲ, ὅττιρον κ' τὸ ληδάρειον ἔχεις.

Α' τὰρ ὅ ποιητὰ χτ' τί δούρ' ἂν ἐφθέρης;

ΠΟΙ. Μέλιν πεποίηκ' ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας,

Τὰς ὑμετέρας, κύκλιά τε πολλὰ κ' καλά,

Καὶ παρθενεία, κ' χτ' τα' Σιμωνίδῃ.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

ΠΕΙ. Ταῦτι σύ ποτ' ἐποίησας; δούποις χέου;

ΠΟΙ. Πάλιν σάλας δὴ τιώσῃ, ἐγὼ κληῖω σόλῃ.

ΠΕΙ. Οὐκ ἄρτι θύω τῷ δεκάτιν ταύτης ἐγώ;

Καὶ τῶν μ' ὡσπερ παλαιοὶ νύκθ' ἠέμιον.

ΩΔΗ.

ΠΟΙ. Α' Ἀλλὰ τίς ὁκέει Μυσάων φάτις,

Οἷά περ ἵππων ἀμαρύνει.

Σὺ δ' ὅ πάτερ κτίσας Αἰτίας,

Ζαθέων ἱερὸν ὁμῶν με,

Δὸς ἐμὴν ὅτι περ

Τὰ κεφαλὴ θέλεις

Πέφθον δόμῳ ἐμὴν πῖρ,

ΣΥΣΤΗΜΑ.

ΠΕΙ. Τὸν.

Abi à nobis & tu & coronæ.

Ego enim ipse his sacrificabo solus.

ΣΤΑΘΥΗΞ.

SAC. PO. Postea rursus iterum igitur tibi,

Oportet me secundum cantum

Gutturio divinum

Sanctum invocare: vocare autem

Beatos unum quendam solum, siquidem

Sufficiens habebitis obsonium.

Hæc enim præsentia sacrificia, nihil aliud præter

Barbaque sunt & cornua.

ΠΙΣΤΗΤΑΙΡΟΣ, ΠΟΕΤΑ.

PI. Sacrificantes supplicabimus alatis Deis.

PO. Nephelococygiam hanc felicem

Lauda, ô Musa,

Tuis in hymnorum cantibus.

PI. Hæc quænam res est? qualis, dic mihi, quis est?

PO. Ego dulcium lingua verborum mittens cantum,

Musarum servus

Velox [*succinthus*] secundum Homerum.

PI. Postea igitur servus existens, comam habes?

POE. Non. sed omnes sumus præceptores

Musarum servi,

Veloces secundum Homerum.

PI. Non vanè, velocem [*succinthus*] & vestem habes.

At ô poëta secundum quid hæc correptus es [huc ve-

POE. Cantus feci in Nephelococygiis nisti?]

Illas vestras, versusque *cyclus* multos & pulchros,

Et virginalia, & juxta morem Simonidis. *Systema.*

PI. Hæc tu aliquando fecisti? à quali tempo-

re?

POE. Diu diu, jam hanc ego laudo civitatem.

PI. Non nunc sacrifico decimam hujus ego?

Et nomen tanquam puero nunc jam posui.

ΟΔΞ.

PO. SED aliqua velox Musarum fama,

Qualis equorum velocitas.

Tu autem ô pater ædificator Ætæ,

Divinis sacrificiis cognominis,

Da mihi quodcunque

Tuo capiti vis,

Promptus dare mihi tibi [te.]

SYSTEMA.

PI. Hæc

ΠΕ. Τὰτι παρὶζει τὸ κακὸν ἡμῖν παρὰ τὰτα,
 Εἰ μὴ τι τέτταθ' ἴδοντες ὅσοι οὐδέ μεθεῖ.

Οὗτος, σὺ μὲν τοι ἀσπλάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις·

Α' πόλυθι, καὶ δὲς τῷ ποιντῇ τῷ σοφῷ.

Ἔχει τὴν ἀσπλάδα· πάντως δὲ καὶ φιλῶν δε-
 κείς. ΩΔΗ καὶ ΣΤΡΟΦΗ.

ΠΟ. Τόδε μὲν ἐν αἰκισσά φάλα
 Μῦστα τόδε δὴ ἔθρον' ἔχει.

Τὸ δ', ὅτε φρενὶ μάθε

Παθ' ἀμείνον' ἔπος.

ΠΕ. Α' ἄνθρωπος ἡμῶν ἐν ἀππαλαχθήσει. ΩΔΗ.

ΠΟ. ΝΟμάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις

Α' λαταὶ Σκράτων·

Οἷς ὑφαντοὶ κίτων ἑσθὸς ἐσπίπτει.

Α' κλέεις δὲ ἔλα ἀσπλάς, ἀνδρ' ἡτῶνες.

Ξυλῆς δ', ἐν γὰρ.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

ΠΕ. — Ὑμῖν' ὅτι βέλῃ καὶ χιτωνίσκον λαβῆν.

Α' πόλυθι· δέξθ' ἃ ποιντῶν ὁ φιλεῖν.

Α' πάλθε τυττοὶ λαβάν. ΠΟ. ἀπέρχου.

Καὶ τ' ἀσπλάς γ' ἔλθων, ποιντῶν δὲ ταδί.

ΩΔΗ.

ΚΑῖσιν ὡς χρυσόθρονος τὰ

Τρομέων κρυεράν,

Νιφεθόλα πεδία πολυασπρά

τ' ἡλυθὸν ἀκαλάν.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

ΠΟ. ΝΗ' καὶ ΔΙ'· ἀλλὰ γὰρ σφόδρα ταυταί·

Τὰ κρυερά, τινδὶ καὶ χιτωνίσκον λαβάν.

ΠΕ. Τὰτι μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν ἐδέσποντο ἅπαντα,

Οὕτω ταχίως τῶν πεπύθων καὶ πάλιν.

Αὐτοὶ σὺ σφοδρῶς λαβάν καὶ χερνίβα.

ΙΕΡΕΥΣ, ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ,

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Εὐφημία· σω. ΧΡ. Μὴ κατάρξῃς τὸ πᾶν.

ΠΕ. Σὺ δὲ εἴ τις, ΧΡ. ὅς περ ἐστὶν ἱερολόγος. ΠΕ. οἱ
 μαζὶ νῦν.

ΧΡ. Ω' ἀμύνει, τὰ θεῖα μὴ φαύλος φέρει·

Ὡς ἐστὶ Βάκχος χηστὸς, ἀντακρὸς ἀγῶν.

Εἰς τὰς Νεφέλοκακῆσιν. ΠΕ. καπεῖται σφῶς

Ταῦτ' ἐκέρχῃσι μοιόχῃς σὺ, σφῶς ἐμὰ καὶ σφῶν

Τῶνδ' οἰκίσας. ΧΡ. τὸ θεῖον ἐκ ἐπὶ οὐξέ με.

ΠΕ.

PI. Hoc præbebit malum nobis negotia,
Si non aliquid huic dantes fugerimus.
Heus tu, tu quidem vestem & interulam habes:
Spoliare, & da poetæ sapienti.
Habe vestem: omnino autem mihi frigans vide-
ris.

ODE & STROPHE.

PO. Hoc quidem non nolens dilecta
Musa donum suscipit.
Tu autem tua mente disce
Pindarium verbum.

PI. Homo à nobis non disceder. *Ode & Strophe.*

PO. P Astoribus enim in Scythiis
Errat Straton,
Qui textum indumentum non possidet.
Ingloria autem ivit vestis sine interulâ.
Intellige quid dico.

SYSTEMA.

PI. Intelligo quòd vis interulam capere.
Spoliare. oportet enim poetam adjuvare.
Abi hanc capiens. **PO.** Abeo,
Et in civitatem iens, faciam jam hæc.

ODE.

L Audas aureâ-sede sedens
Tremorem frigidum,
Nive-percussos campos, multum-seminabiles-
que veni clamans Euge.

SYSTEMA.

PO. Per Iovem; sed enim fugi hæc
Frigida, hanc interulam capiens.
PI. Hoc, per Iovem, ego malum nunquam speravi,
Sic citò hunc didicisse civitatem.
Rursus tu circumi, capiens gutturnium.

SACERDOS, FATIDICUS, PISTHETÆRUS.

L Andes canantur. **FA.** Ne incipias hirco.

PI. Tu autem es quis? **FA.** quis? Fatidicus. **PI.** Luge
nunc:

FA. O felix, divina ne agrè feras:
Quòd est Bacidis oraculum, manifestè dicens
In Nephelococcygiis. **PI.** Et postea quomodo
Hæc non vaticinabaris tu, ante me civitatem
Hæc habitasse? **FA.** Divinum impedivit me.

PI. Sed

ΠΕ. Α'λλ' ἔδεν ὅτ' ἔς' ἀκδοσὶν ἵ' ἔπαιον;
 ΧΡ. Α'λλ' ὅταν οἰκίσωσι λῆκος πολλὰ τε κορφήν
 Ἐν ταυτῇ τὸ μεταξὺ Κορένθου καὶ Σικυῶνος.
 ΠΕ. Τί αὖτ' ὡς Σικὴν δὴ τ' ἔμοι Κορένθιον;
 ΧΡ. Ἡ γὰρ ὁ Βάκας τὰ τοῦ πορὸς τ' αἶμα.
 ΠΕ. Ποῖον Πανδώρα θυσιολογίῃ χειρὶ καλῇ.
 Οὐδ' ἐκ' ἐμῶν ἔπειν ἔλθῃ πορροῖα πορφύρης,
 Τὰ δὲ μὲν ἰμάτιον καθαρόν, καὶ κατὰ σπείδιον.
 ΠΕ. Ἐνιστ' ἡ τα' σπείδιον; ΧΡ. Λαβὲ τὸ βυβλίον.
 Καὶ φιάλῃ δουίῃ, καὶ σπλάγχναν χεῖρ' ὅππλῃσται.
 ΠΕ. Καὶ σπλάγχνα δίδόν' ἔστι; ΧΡ. Λαβὲ τὸ βυβλίον.
 Καὶ μὲν θέσπετι κύρε τοῖς ταύτ' ὡς ὅππλῃσται.
 Αἰετός ἐν νεφέλῃσι φημίσται· αἰδέει μὴ δ' ὄρε,
 Οὐκ ἔσθ' ἢ Τρυφῶν, ἢ δ' Αἰετός, ἢ Δρυκολάπτης.
 ΠΕ. Καὶ ταύτ' ἔστι; ἐν ταύθαι; ΧΡ. Λαβὲ τὸ βυβλίον.
 ΠΕ. Οὐδὲν ἄρ' ὁμοῖος ἔσθ' ὁ χερσὶν ταυταῖς,
 Οὐ γὰρ παρὰ τ' Α'πόλλωνος ἐξερχάμην.
 Αὐτὰρ ἐπὶ λῶν ἀνδρῶντος ἰὸν ἀκλήτους, ἀλαζῶν,
 Αὐτῇ θύοντες, καὶ σπλάγχνῃσι ὅππλῃσται.
 Δὴ τότε χερσὶν αὐτῇ πλῆρῃσι τοῦ μεταξὺ.
 ΧΡ. Οὐδὲν λέγῃν οἰμάσε. ΠΕ. Λαβὲ τὸ βυβλίον.
 Καὶ φειδ' ἐκ' ἐμῶν, μὴ δ' Αἰετός ἐν νεφέλῃσι.
 Μήτ' ἢ Ὀρέωνος, μήτ' ἢ Ὀρέωνος Διοπέδῃ.
 ΧΡ. Καὶ ταύτ' ἔστι; ἐν ταύθαι; ΠΕ. Λαβὲ τὸ βυβλίον.
 Οὐκ εἴ θύραξ' ἐς κόρακας; ΧΡ. Οἱ μοι θείεσσι!
 ΠΕ. Οὐκ ἐν τέρῃσι χερσὶν ὁμοῖος ἐκ τέρῃσι;

ΓΕΩΜΕΤΡΗΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΓΕ. Ἦ ἔω παρ' ὑμᾶς. ΠΕ. Ἐπερὶ αὐτῇ κακόν.
 Τί δ' αὖτ' αὐτὸν δράσων; τίς ἰδέα βυβλίματός;
 Τίς ἢ ἀνὴρ; τίς ὁ κόρακος; τί δ' ὄρε;
 ΓΕ. Γεωμετρήσας ἐκδομῇ τ' αἶμα.
 Τ' ἔμοι, διελθὼν τε καὶ ἀγμάς. ΠΕ. Πορὸς ἢ δ' ἔστι;
 Σὺ δ' αἰετὸς ἀνδρῶν; ΓΕ. ὅς τις ἔστι; ἐν γὰρ Μίτων.
 Οὐ γὰρ ἐλθὼν ἔστι Κωλῶν. ΠΕ. ἔπει' μοι,
 Ταυτὶ δέ σι τί ὄρε; ΓΕ. κακόν ἐστι αἶμα.
 Αὐτῇ γὰρ αἶμα ἔστι ἰδέα ὄρε,
 Κατὰ σπλάγχνα μάλιστα. πορροῖς ἐν γὰρ
 Τὸν κακόν' αἶμα ἐν ταυτῇ ἢ καμπύλον,
 Ἐν γὰρ διασπῇ. καὶ βάνης; ΠΕ. ἢ καμπύλον.

PI. Sed non licet nobis audire verba?

FA. Sed quando habitabunt lupi, albæque cornices

„ In eodem in medio Corinthi & Sicyonis.

PI. Quid igitur convenit certè mihi cum Corinthiis?

FA. Enigmaticè dixit Bacis hoc ad aërem:

„ Primū Pandoræ [*Terra*] sacrificare albā pelle arietū:

„ Qui a meorū verborum venerit primū propheta,

„ Huic dare vestem puram, & nova calceamenta.

PI. Insunt & calceamenta? *FA.* accipe librum.

„ Et phialam dare, & visceribus manum implere.

PI. Et viscera dare inest? *FA.* accipe librum.

„ Et siquidem, divine fili, facis hæc, sicut jubeo,

„ Aquila in nebulis fies: si autem non dabis,

„ Non eris, non Turtur, nō Aquila, non Drycolaptes.

PI. Et hæc insunt hic? *FA.* accipe librum.

PI. Nihili certè simile est vaticinio huic,

Quod ego apud Apollinem exscripsi.

„ At postquam homo veniens inglorius [non vocatus,] superbus,

„ Tristificet sacrificantes, & capere viscera cupiat,

„ Iam tunc oportet verberare ipsum laterū in medio.

FA. Nihil dicere puto te. *PI.* accipe librum.

„ Et parce nihil, neque aquilæ in nebulis,

„ Neque si Lampo esset, neque si magnus Diopithes.

FA. Et hæc insunt hic? *PI.* accipe librum:

Non vadis foras ad corvos? *FA.* hei mihi miser!

PI. Nonne alibi vaticinaberis excurrentes?

GEOMETRA, PISTHETÆRUS.

GE. Venio ad vos. *PI.* alterum rursus hoc malum.

Quid autem tu faciens? quæ autem forma voluntatis?

Quæ sententia, qui cothurnus viz?

GE. Mensurare voto aërem

Vobis, dividereque in vias. *PI.* per deos,

Tu autem es quis virorum? *GE.* qui sum ego? Meton,

Quem vidit Græcia & colonus. *PI.* dic mihi,

Hæc autem tibi quid sunt? *GE.* Canones aëris:

Statim enim aër est specie totus,

Secundum furnum maximè. Apponens igitur ego

Canonem desuper hunc curvum,

Imponens circinum. intelligis? *PI.* non intelligo.

GE.

ΓΕ. Ο'ρθώ μετ' ἴσω κατόν, πορσιθεῖς, ἴνα
 Ο'κύκλος γλῆται· σοὶ τετραγώνος· καὶ μὲν
 Α' γροῖ. φέρεται δ' ἴπν εἰς αὐτὸν ὁδοί
 Ο'ρθαί, πορσὶ αὐτὸ τὴν μέσον. ὅπως δ' ἄστρος,
 Αὐτὸ κυκλοτερές ὁιτος, ὁρθαί πανταχῶς
 Α' κτῆνες διτολάμπουσιν. περ, ἂν ὅπως θαλῆς!
 Μέναν. ΓΕ. τί δὲν; ΠΕ. οἷον· ὅτι φίλῳ σ' ἐγώ;
 Κάκω γὰρ περδόμενος, ὑπὸ κίεϊ τ' ὁδῶ.
 ΓΕ. τί δ' ἔτι δεινόν; ΠΕ. ὅπως ἐν Λακωνίῳ,
 Ξηλαστέωται, καὶ κινῆται πῖναι
 Πληγαὶ συγκατα· ἄν. ΓΕ. ὡς εἰπὶ ζέται;
 ΠΕ. μὰ τ' Δι' ἐοχάτ'. ΓΕ. ἀλλὰ πῶς; ΠΕ. ὁμιθυμῶ
 δόν
 Σπαδεῖ ἀπαιταὶ δοῦν ἀλαζόνες δοκῆ.
 ΓΕ. ὦ πάρι, μὲν γὰρ ἀνὰ γὰρ οἷ. περ, ὅς ἐκ οὗ ἄρ' ἐ
 Φθάνει δὲ δῆμιον; γὰρ ἐγὼ αὐτῶν.
 ΓΕ. Οἷοι κακοδαίμονι! ΠΕ. καὶ ἔλεγον ἐγὼ σάλας
 Οὐκ ἀταμετρήτως στυγ' ἀπάν ἀλλαχῆ;

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Εσ. ΠΟΔ. φαίνομαι περ, τίς ὁ Σαρδανάπατος ὁποι
 Εσ. ΠΕ. ἵπσκοπος ἦναι ἔδωκε, τῷ κυάμῳ λαχῶν,
 Εἰς τὰς Νεφελοκοκκυίας. περ, ὁπσκοπῶν,
 Ε' πεμφε ὅτις σι δέωρε; Εσ. φαῦλον βιβλίον
 Τέλει. περ, τί βέλει δῆτα, τ' μισθὸν λαβῶν,
 Μὴ πρᾶγματ' ἔχον, ἀλλ' ἀπίναν; Εσ. νῦν εὖ δέος.
 Ε' κληπτάσθαι δ' οὐδ' ἐξέρμαι οἰκοὶ ἔβρων.
 "Εστ' ἂν δ' ἔμ' ἀπὸ πρᾶγματ' Φαρνάκη.
 ΠΕ. Α' πῶς λαβῶν. ἔστ' δ' ὁ μισθὸς ἐπὶ σοί.
 Εσ. Τετὶ, τί λῶ; ΠΕ. ἐκκλησία περ, Φαρνάκη
 Επ. Μαρτύρομαι τυπόμενος, ὅν ἐπίσκοπος.
 ΠΕ. Οὐκ ἀποσώσας, ἐν ὁπίσθῃ τῷ κάδῳ;
 Οὐ δεινὰ; καὶ ἀπὸ πρᾶγματ' ἔστ' ὁπσκοπῶν
 Εἰς τ' σόλων, ἄρην καὶ τεθυδὺς τοῖς θεοῖς.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΓΓΑΦΟΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ,

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ, ΙΕΡΕΥΣ.

ΨΗ. Ε' ἂν δ' ὁ Νεφελοκοκκυίδης τ' Α' ὁπσκοπῶν ἀδικῶν.
 ΗΕ. Τεπὶ τὴν ἂν κακοὶ τὸ βυβλίον;

GE. Recto mensurabo canone, apponens, ut
Circulus fiat tibi quadra ngulus; & in medio
Forum. ferentes autem sint in ipsum viæ
Rectæ, ad ipsum medium. tanquam autem stellæ,
Ipsius circularis existentis, recti ubique
Radii resplendeant. *PI.* homo Thales!

Meton. *GE.* quid est? *PI.* scis quòd diligo te ego?

Et à me persuasus discede viâ.

GE. Quid est grave? *PI.* quemadmodum in Lacedæ-
mone

Hospites pelluntur, & moventur aliquæ
Plagæ densæ in civitate. *GE.* nunquid seditionem agi-
tis?

PI. Per Iovem non certè. *GE.* sed quomodo? *PI.* simul
Calcitrare omnes superbos videtur. (scio, si

GE. Discedam enim per Iovem. *PI.* valdè non
Prævenies: incumbunt enim propèthæ.

GE. Heu me infelicem! *PI.* non dixi ego diu?

Non remensurabis te ipsum abiens aliò?

EXPLORATOR, PISTHETÆRUS.

EX. VBi hospites? *PI.* quis Sardanapalus hic?

EX. Explorator venio huc, fabâ fortitus,

In Nephelococcygias. *PI.* explorator?

Misit autem quis te huc? *EX.* malus liber

Tributi. *PI.* Quid vis igitur, mercedem capiens,

Non molestias habere, sed abire? *EX.* per deos:

Suncionari autem igitur indigebam domi manens:

Sunt enim quæ per me facta sunt Pharnacæ.

PI. Abi capiens. est autem merces hæc.

EX. Hoccine? quid sit? *PI.* Cõcilium circa Pharnacem.

EX. Testificor verberatus, existens explorator.

PI. Non facies hinc? non auferes cados?

Nonne hæc sunt dura? & mittunt jam exploratores

In civitatem, antè quàm sacrificatum sit Deis.

LEGISLATOR, PISTHETÆRUS,

EXPLORATOR, SÆCERDOS.

LE. Si autem Nephelococcygius Atheniensem in-
justitiâ afficit.

PI. Quidnam? quis hic est rursus malus liber?

LE.

ΨΗ. Ψηφισμα το πάλης είμι, κ' νόμους νέους
 Η' κω παρ' ὑμᾶς δεῦρο παλίσσων. ΠΕ. τὸ τί
 ΨΗ. Χρῆδ' Ἰεφέλοκοκυβίας τοῖςδε τοῖς
 Μίθουσι, κ' σταθμοῖσι, κ' ψηφίσμασι,
 Καθάπερ Ὁ' λοφύξιοι.

ΠΕ. Σὺ δ' ἔγ' οἷσ' περ ὁποῦντοί τοι χεῖρον τὰ χα.

ΨΗ. Οὐτος τί πάσχει; ΠΕ. ἔκ' ἀπὸ τῆς ἐπ' νόμου;

Πικρὸς ἐγὼ σοι τήμερον δειξέω νόμους.

Ἐπ' Καλὸν μαγ Πεισίδι παρὸν ὕβριτος.

Ἐς τ' Μενυχῶνα μύθω.

ΠΕ. Ἀ' ληθές ἔσθ'. ἔπ' γ' ὅτε τοῦθ' ἦδ' αὖ σὺ

ΨΗ. Ἐὰν δέ τις ἐξελαύνῃ τὸν ἀρχοῦνται,

Καὶ μὴ δέχῃ τὴν τιμὴν ἑλίου.

ΠΕ. Οἱ μοι κωδοδαίμων! κ' σὺ γ' ἐνταῦθ' ἦδ' ἔπ';

Ἐπ' Ἀ' πολλὸν σὶ κ' γράφω σε μυρίας δραχμάς.

ΠΕ. Ἐγὼ δέ σ' οὐ γὰρ τὸν κάδον διασκεῖα.

Ἐπ. Μικρὸν ὅτε τ' σῆλός κατέπλες ἰσπίεσσι.

ΠΕ. Αἰδοῖ! λαβέτω τίς αὐτόν. ἔσθ', ἔ μὴ εἴς;

ΠΕ. Ἀ' τίς μὲν ἡμέτερος ἐστὶν ἀρχὴς ἐνταῦθ' ἐνί,

Θέτοντες εἴσω τοῖσι θεοῖσι τ' τράγην.

ΠΑΗ.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ΧΟ. Η' δὴ μοι τῷ παντόπῳ,

Καὶ παντάρχει θνητοῖ πάσι

Θύσας ἀκταίαις θυγαῖσι.

Πάσαν μὲν γὰρ γὰν ὁπλοῖω.

Σάξω δ' ἢ ἀδελφῆς κερπῆς,

Κτείνων παμφύλων γῆρας

Θνητῶν, οἱ πάντ' ἐν γαίᾳ

Ἡ' κ' κάλυκτος ἀνθ' ἀνὸ μύρα γλῆσσι πολυφώροις,

Διόνδρσι τ' ἐφ' ἐξ ὀμύρα κερπὸν δροσέσκω).

Κτείνω δ' οἱ κήπους ἀνὰ δ' ἴς

Θείεσσι λύμαις ἐχθίσταις.

Ἐρπεται τε κ' δ' ἀκαλ' ὅποσα περ ἄν

Ἐστῇ, ὅσ' ἐμὰς πείρουρος

Ἐν φοιτᾷς ὅλλω).

ΕΠΙΡΡΗΜΑ.

ΧΟ. Τῷ δ' μὲν τ' ἡμέρα μάλας' ἵπτατο χερσὶν
 αὐτῶν,

Ἡ' δ' ἀποκτείνῃ τίς ὑμῶν Διαφόρον τ' Μήλιον,

Λαμβάνειν τάλαντον. ὡς τε γὰρ τυράννων τίς πᾶς

Τῶν τοβηκώτων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνει.

ΒΑΛΙ.

LE. Píepísmatopola sum, & leget novas
Venio ad vos huc venditurus. *PI.* Hoc quid?

LE. Vti Nephelococcygios his
Metris & Ítatéris & decretis,

Quemadmodum Olophyxii.

PI. Tu autem quibus ejules, utéris citò.

LE. Heus tu, quid pateris? *PI.* non auferes leges?

Amaras ego tibi hodie ostendam leges.

EX. Accuso Písthetazum, injuriæ

In Ianuarium mensem.

PI. Verè hic [Heus tu] adhuc enim híc es tu?

LE. Si autem aliquis expeller principis,

Et non fuscipit secundum legem.

PI. Hei infelix! & tu enim híc es adhuc?

EX. Perdam te, & accuso te decè mille drachmarum.

PI. Ego autem tuos cados dispergam.

EX. Recordare quando legem evulsisti vespere.

PI. Papæ! capiat aliquis ipsum; heus tu non manebis?

S.A. Abeamus nos quàm citissimè hinc,

Sacrificaturi intüs Deis hircum.

ODE.

CHORVS.

CH. I Am mihi omnia videnti,

Et omnibus imperanti, mortales omnes

Sacrificabunt optatis precibus:

Omnem quidem enim terram video.

Salvo autem pullulantes fructus,

Interficiens omnium tribuum generationem

Ferarum, quæ omnia in terra

Exgermine aucta gulis devorantibus,

Arboribusque insidentes fructum devorant.

Interficio autem quæ hortos odoriferos

Corrumpunt nocuentis pessimis.

Reptiliaque & mordacia quæcunque

Sunt, à meâ alâ

In cadibus pereunt.

EPIRRHEMA.

CH. H Ac quidem diu maximè exultat,

Si interficiat aliquis vestrûm Diagoram Me-

lium,

Accipere talentum. si autem tyrannorum aliquis ali-

quem

Mortuorum interficiat, talentum accipere.

Volu.

Βυλόμαθ' ἔν' νῦν ἀνείπειν ταῦτα χ' ἡμεῖς ἐνθάδε.
 Ἡ'ν δ' ὀπκτένῃ τις ὑμῶν φιλοκράτη + Στράτον,
 Λήψε' ὅ τ' ἀλάντων· ὡς ἔστιν ἀρχὴν, τί π' αἶσα.
 Ο' π' σμειβόντων Σπίννας, πωλεῖ καὶ ἐπὶ τὰ βολὰ.
 Εἶτα φράζων, τὰς Κίχλας θείων, καὶ λυμῶν.
 Τοῖς τε Κοφίχουσι εἰς τὰς ῥίνας ἐχρεῖται πῆμα.
 Τὰς Περσεύδας δ' ὁμοίως ξυλλαβῶν, εἰς τὰς ἐχρεῖται.
 Καππαργαζέει παλῦθεν, δεδεμῶν, ἐν δ' αὖτις.
 Ταῦτα βυλόμαθ' ἀνείπειν. καὶ τις ἐρίδας πῆμα.
 Εἰρῶνις ὑμῶν ἐν αὐτῇ, φράζων, καὶ λυμῶν.
 Ἡ'ν δ' ἡμῶν πείθοιτε, συλλαβῶν, ἐν τῇ ὁρίων.
 Αὐτὸς ὑμεῖς αὖ παρ' ἡμῶν δεδεμῶν, παλῦθεν.
 ΤΕ.

ΑΝΤΩΔΗ καὶ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟ. Ἐυδαίμων φύλον πῶλον
 Οἰκῶν, καὶ χυμῶν, καὶ
 Χλαῖας ἐν ἀμφοτέρω.
 Οὐδ' αὖ θέρμην πνίχους ἡμῶν
 Αἰκίς, καὶ λυγρῆς θύλας.
 Αἰκίς ἀνδρῶν, καὶ μῶν
 Φύλλον ἐν κοίτοις ἐν τῇ.
 Ἡ'ν δ' αὖ ὁ θεσπίστος ἔξυμῶν ἀχίται,
 Θάλασσι μεσημερίοις ὅφ' ἡλίου μανέις βοᾷ.
 Χειμᾶζον δ' ἐν κοίτοις ἀνδρῶν,
 Νύμφαις ἐρίταις ἐξυμῶν.
 Ἡ'ν δ' αὖ τε βοσκόμεθα παρθένη.
 Διόδορον μῦρον, καὶ
 τῶν τε καὶ μῦρον.
 ΧΟ. Τοῖς κρατῶσι εἰπὲν βυλόμαθ' ἐν τῇ, καὶ
 ΤΕ.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Οἷς ἀρχῇ, ὡς κείνῃσιν ἡμῶν, πᾶσιν αὐτοῖς δῶστον.
 Ως τε κείνῃσιν δῶστον πολλῶν ἡμῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.
 Περσὶν μὲν γὰρ (ὅς μάλιστα πᾶσι κρατῶσι ἐφίται.)
 Γλαῦκας ὑμῶν ἐπὶ τῇ ὀπκτένῃ καὶ λυμῶν.
 Αἰκίς ἐνοικήσας ἐν τῇ, ἐν τῇ τοῖς βυλόμαθ' ἡμῶν.
 Ἐν τῇ πείθοιτε, καὶ λυμῶν, καὶ λυμῶν.
 Εἶτα πᾶσι τῇ, ὡς κείνῃσιν ἡμῶν, πᾶσι τῇ.
 Τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας, ἐν τῇ ὀπκτένῃ καὶ λυμῶν.
 Καὶ λαχόντες ἀρχίδιον, εἰδ' ἀρχῇ καὶ βυλόμαθ' ἡμῶν.
 Οἷς ἔξυμῶν ἐν τῇ, καὶ λυμῶν, καὶ λυμῶν.

Volumus igitur nunc clamare hæc & nos hic:
 Si interficiat aliquis vestrum Philocratem passerinū,
 Accipiet talentum: si autem vivum ducat, quatuor;
 Quod congregans Passeres, vendit vel septem obolo;
 Postea infans, Turdos ostendit & lædit:
 Ipsisque Copsichis in nares infundit pennas:
 Columbasque similiter colligens impediens habet,
 Et cōgit aucupari figatas in rete.
 Hæc volumus edicere: & si quis aves nutrit
 Coërcitos vestrum in aulā, dicimus dimittere.
 Si autem non persuademini, correpti ab avihus
 Vicissim vos iterum a nobis ligati, aucupabimini.

ANTODE & ANTISTROPHE.

CHO. Felix tribus volatiliū
 Avium, quæ hyemē quidem

Chlenas non induuntur.
 Neque rursus calidus fervoris nos
 Radius longē splendens calefacit.
 Sed floridorum pratorum,
 Foliorum in sinibus inhabito,
 Quando divina acutē canens cicada,
 Caloribus meridianis à sole furens clamat.
 Hyemo autem in concavis speluncis,
 Nymphis montanis colludens.
 Vernaque pascimur virginalia,
 Alba-nutrientia myrta, Gra-
 tiarumque fructus.

ANTEPIRRHEMA.

CHO. Vdicibus dicere aliquid volumus victoriam
 circa:

Quibus bona, si judicet nos, omnibus ipsis dabimus,
 Vel meliora dona multo quam quæ Paris, capiant.

Primum quidem enim (quod maximè omnis iudex
 desiderat)

(Lauriotice:

Nocturæ [tétradrachmi] vos nunquam relinquent

Sed inhabitabunt intus, inque arcis [bulgis]

Nidificabunt, & decorticabunt parva lucra:

Postea ad hæc, tanquam in sacris habitabitis.

Nam vestras domos cooperiemus ad Aquilam.

Et si sortiti dominatiunculam, postea rapere vultis
 aliquid,

Acutum Accipiterculum in manus vobis dabimus:

Si

Η'ν δὲ σὺν θρηνητῇ τε, ἀνηγορεύοντες ὑμῖν σήμερον
 Η'ν ὃ μὴ κρῖναι τε, χαλκαύοντες μελίσκουσιν φορέειν,
 Ω' σπερ ἀνδριάντες. ὥς ὑμῶν ὅς ἂν μὴ μελῶν ἔχῃ,
 Ω' τῶν ἔχῃ τε χλανίδα λευκὴν, τότε μάλιστα ἔτω δίκην
 Δώσεται ἢ μὴν πᾶσι τοῖς Ὀ' ρισι καταπλάμφοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ.

Τὰ μὲν ἔτι ἡμῖν ὄντι, ὧ' ρνιθες, καλὰ.
 Α' Μ. ὡς δὲ τὸ ἔτι χεῖρας πάρεστιν ἀγγελοῦ.
 Οὐδέ τις, ὅτε σὺ δόξα τὰ κεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ.
 Α' Μ. ἔτι τρέχῃ περ Ἀλφειὸν σπένει.
 ΑΓ. Πῶς αὖ ἔστι; πῶς αὖ αὖ ἔστι; πῶς αὖ αὖ ἔστι; πῶς.
 Πῶς Πεισθέταρος ὄντι ἄρ' ἄν; ΠΕ. ἔπει.
 ΑΓ. Ε' ξυκοδόμηται σοι τὰ τέχας. ΠΕ. ὦ λέγεις.
 ΑΓ. Κάλλιστον ἔργον, καὶ μεγαλοπρεπέστατον.
 Ω' δ' ἑσθ' ἄντι μὴ Περσέϊδης ὁ Κομψαστὺς.
 Καὶ Θιαγῆς ἐκείνῳ δὲ ἄρματι,
 Ἰππῶν ὑπὸ τῶν μέγας ὅσον ὁ Δόριος.
 Τὸ τὸ πλάτος ἀν' παρελασάτιμ. πῶς. Η' ἐκείνῳ
 ΑΓ. Τὸ ὃ μὲν ὅς (καὶ γὰρ ἐμείνησ' αὐτ' ἐγὼ)
 Ἐκείνῳ τὸν ὅλγον. πῶς. ὦ Πρόφθοι τὴν μάκρην!
 Τίς ἐκδοίμηναι αὐτὸν τιλικτονί;
 ΑΓ. Ὁ' ρνιθες ἔδεις ἄλλος; ἐκ Αἰγυπτοῦ
 Πληθοφόρος, καὶ λιθεργός, καὶ τέκτωι παρῶν.
 Α' Μ. αὐτόχρησ, ὥστε θαυμάζῃς ἐμὰ.
 Ἐκ μὲν γὰρ Λιβύης ἦκοι ὡς τρισμύρια
 Γίγαντες, θεμλίς καταπεπληκῆται λίθων.
 Τέρας δ' ἐπὶ τῷ ζοῖ καὶ Κρέας τῆς ῥύχας.
 Ε' περὶ δ' ἐπὶ τῷ φέροντι Πέλαργον μύριον.
 Τ' ὅν δ' ἐπὶ τῷ κατὰ τὸν ἐς τὸ αἶμα
 Οἱ Χερσέριοι, καὶ τὰλλα ποτάμι' ὄρεα.
 πῶς. Ε' πλοφόρον δ' αὐτοῖσι τίς; ΑΓΓ. Ε' σπ-
 διοί
 Λεκάταισι. πῶς. ὃ ὃ πλὸν ἐν ἐσάλλοντο πῶς;
 ΑΓ. Τὸ ὡ' γὰρ ἐξούρη καὶ σφαίματα.
 Οἱ Χλῶες ὑποτύποντες ὡσπερ ἄμμι
 Ε' τὰς λεκάνας ἐνέβαλον αὐτοῖν πρὶν ποδῶν.
 ΠΕ. Τί δ' ὅτι πόδες αὐτῶν ἐκ ἐρημασίατος;
 ΑΓ. Καὶ νῦν Δί' αἱ Νῆπαι γὰρ σπείζουσιν
 Ἐπὶ τῷ φέροντι. αἶμα ὃ τὸ ὑπὸ τῷ γένει

Si autem cognatis, guttura vobis mittemus.
 Si autem nō judicatis, adterabimini coopercula ferre,
 Tanquam statua: sic vestrum qui non cooperimen-
 tum habeat, (penam)
 Quando habetis chlamydam albam, tunc maximè sic
 Dabitis nobis omnibus Avibus evulsi.

P I S T H E T A E R U S , N U N C I U S .

Hæc quidem sacra nobis sunt, ô Aves, bona.
 Sed tamèn à muro adest nuncius
 Nullus, quem interrogabimus illi cres.
 Sed hic currit aliquis Alpheum spirans. (ubi
 NVN. Vbi ubi est? ubi ubi ubi est? ubi ubi ubi est?
 Vbi Pisthetærus est princeps? PI. hic.
 NV. Adificatus est tibi murus. PI. bene dicis.
 NV. Optimum opus & magnificentissimum
 Vt desuper quidem Proxenides ille superbus,
 Et Theagenes contrarios duos carrus,
 Equis subexistentibus magnitudine quantâ equus
 Trojanus,

In latitudine agitaverit. PI. Hercules! (lego)
 NV. Longitudo autem est (etenim mensuravi ipsam
 Centum passuum. PI. O Neptune, quanta longitudo!
 Qui adificaverunt ipsum tantum?

NV. Aves: nullus alius: non Ægyptius
 Lateriger, non petrarum factor, non faber affuit:
 Sed propriæ manns, ut admirer ego.

Ex quidem Libya venerunt ferè tricies mille

Grues, fundamentales devorantes lapides.

Hos autem polierunt ibides rostris:

Alii autem lapides ferebant Pelargi decem milliâ.

Aquam autem ferebant ab inferioribus in aërem

Charadrii, & aliæ fluviales aves.

PI. Lutum autem ferebant ipsis qui? NV. Erodii

Peluibus. PI. Hoc autē lutum injecerunt quomodo?

NV. Hoc ô bone inverum est, & sapientissimè:

Anseres subvolantes tanquam sarculis,

In pelues injecerunt ipsis pedibus.

PI. Quid certè pedes non operabuntur?

NV. Et per Iovem Anates circumcinctæ,

Lateres ferebant: supra autem rastrum

Ἐπὶ πντ', ἔχουσιν κατόπιν, ὡς περ παλαιά,
 Τον πηλὸν ἐν τοῖς σόμασιν αἱ Χελιδόνες.
 Πρ. Τί δ' ἦ τα μισθωσθὲν ἀνέπαιμνοισὶ τοῖς
 Φέρε' ἰδὼν τί δαί; ταὶ ζύλινα τὰ τέχνης, τίνας
 Ἀπειράσσωτ'; ΑΓ. Οὐ γὰρ θεοὶ σὺν τέκτονι
 Σοφάτατοι, Πεικνῶτες, οἱ τοῖς ῥύθμῳ
 Ἀπεπλάκηνσαν τὰς σούλας, καὶ δ' ὁ καπνός
 Αὐτῶν Πελικάντων, ὡς περ ἐν νεοπύλαι.
 Καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκείνα πεπύλαται σούλαις,
 Καὶ βελανύδι, καὶ φυλάττειν χυλῶ.
 Ἐφοδεύει, κινδυνὸν φορεῖ, σπασταὶ καὶ
 Φυλακῇ καὶ θεῇ καὶ σὺν, φρυκτὰ εἰσὶν
 Ἐν τοῖς σόμοις. ἀλλ' ἐγὼ μὲν σκοπεῖν ἔχω,
 Ἀπονήφμεν· σὺ δ' αὖτος ἦδη τάλα δ' αἶ.

ΧΟΡΟΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ,
 ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΧΟ. Οὗτος, τί ποιεῖς; ὅρα θάμνιζεν, ὃ π

Οὗτω τὸ τέχνης ἐκτετελεσμένον ταχύ

Με. Νῦν δὲ θεὸς ἔρχεται. καὶ γὰρ ἄξιον.

Ἰστα γὰρ ἀληθῶς φάνηται μοι ψεύδεσσιν.

Α'λλ' ὅδε φύλαξ γὰρ ἔφη ἐκείθεν ἄγγελος

Ἐθεῖ παρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυρρὴ χλωρὴ ἰσχυρῶς.

ΑΓ. Ἰὴ ἰὴ, ἰὴ ἰὴ, ἰὴ ἰὴ.

Πρ. Τί τὸ πρᾶγμα τέτι, ΑΓ. Λεινότητι πεπύλαται.

Τῶν γὰρ θεῶν περ ἀπὸ παλαιὰ τὰ Διός,

Διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπιατ' εἰς τὰ ἄερα,

Λαθὼν Κολοίβας φύλακας ἡμεροσκότους.

Πρ. Ὡς λεινὸν ἔργον καὶ χεῖρον εἶργον Συβώης!

Τίς γὰρ θεῶν; ΑΓ. Ὡς ἰσχυρὸν ὅτι δ' εἶχε πύργον,

Τῶν ἰσχυρῶν. ΧΟ. Ὡς κοινὸν δὴ ταπεινὸν καὶ ἐχέον

Πέμψαντες· αὐτὸ δὲ θεός, ΑΓ. Ἀλλ' ἐπέμψαντες

Τελειομένους ἱεραρχίας ἰπποκότους.

Χωρεῖ δ' ὡς περὶ οὐχας ἡρῶν καὶ ἡρώων.

Κερχεῖς, Τελειομένους, Τύψιν, Κόμην, Αἰνός.

Ῥῆμα τε καὶ πύργον καὶ ροζήνας.

Αἰθρῶν δονεῖται, τὰ θεῶν ζήτησιν.

Κᾶς δ' ἐμὴν ἀπὸθεν. ἀλλ' ἐν ταῦτά που

ἦ δὴ σιν. ΧΟ. Ὡς κοινὸν σπαστάς διὰ λαμῶνται,

Καὶ τόξα. ΑΓ. Χωρὶ δέουσας σπαστάς.

Τὸ δὲ πᾶς περ, σπαστάς τις μοι δότω. ΣΤΡΩΦΗ

ΧΟ.

Volabant, habentes à tergo, tanquam pueros,
Lutum in oribus Hirundines.

PI. Quid certè mercenarios ergo conducat quis?
Age videam. quid autem? lignea muri qui
Operati sunt? NV. Aves erant fabri
Sapientissimi, Pelecantes, qui rostris
Dolaverunt januas. erat autem strepitus
Ipsorum Pelecantium tanquam in navis fabricatio-
ne.

Et nunc omnia illa munita sunt januis,
Et clausa sunt, & custodiuntur circumcirca.
Transcuntur, tintinabulo feritur: undique
Custodiæ statutæ sunt, & lumina
In curribus. sed ego quidem currens
Abluar: tu autem ipse jam alia fac.

CHORVS, PISTHETÆRVVS, ALTER NVNCIVS.

CH. Hic, quid facis? nunquid admiraris, quòd
Sic murus fabricatus est citò?

PI. Per deos ego. etenim dignum.

Equalia enim verè apparent mihi mendaciis.

Sed hic, custos enim illinc nuncius

Incurrit ad nos huc, saltanter aspiciens.

NV. Heu heu, heu heu, heu heu!

PI. Quæ res hæc? NV. Gravissima passi sumus.

Horum enim deorum aliquis nuper illorum qui
apud Iovem

Per portas involavit in aërem,

Latens Graculos custodes dei speculatores,

PI. O grave opus, & miserabile operans!

Quis deorū? NV. Non scimus: quòd a. haberet pēnas,

Hoc scimus. CH. Non igitur vagatores oportebat

Mittere in ipsum statim. NV. Sed misimus

Tricies mille Accipitres arcigeros:

Ibat autem omnis unguis curvatus,

Cerchneus, Triorchus, Vultur, Cymindis, Aquila;

Imperuq̃ue & alis, & strepitibus

Æther movebatur, cū Deus quæreretur.

Ecce est non longè ab hinc. sed hic

Iam est. CH. Igitur fundas oportet capere,

Et arcus. NV. Veni huc omnis serve.

Sagittā emitat quisq̃ue, fundā aliquis mihi det. Str.

ΧΟ.

ΠΟλεμος ἄνθρωπε,
Πόλεμος ἔφατος,
Ἰερὸς ἐμὲ καὶ θεός.
Ἀλλὰ φύλα πᾶς

Ἀέρεσσι φέρονται,
Ὅν γ' ἔριδος ἐπέκετο,
Μὴ σε λάθῃ θεῶν
Τίς ταύτη περὶ.
Ἀθρὺ δ' ὡς κύκλῳ σκοπῶν,
Ὡς ἐγὼς ἡδὴ δάμνονος πεδῶσι
Δίης πῖερτος φθόγγος ἔξαικέει.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΙΡΙΣ.

ΠΕ. Ἀὐτὸν ποὶ ποὶ ποὶ αἰετὶς καὶ ὁ συρρός.
Ἐχ' ἀπ' ἐμας αὐτὴν εἴδ' ὁπῆχες τ' δρόμῳ.
Τίς εἶ, ποδαπὴν λέγεις ἐχθρὴν ὑπέδεν αὐτὸν εἶ.
ΙΡ. Παρὰ τῶν θεῶν ἔρχομαι τῶν Ὀλυμπίων.
ΠΕ. Οὐρα δέ σοι τί βροτῶν, ἢ κύνῃ.
ΙΡ. Ἔεις ταχέϊα. ΠΕ. Πάσχαλος ἢ Σαλαμῖναι;
ΙΡ. Τί δ' ἔτι; ΠΕ. ταυτί τῷ πρὸς ἔξοκλῆφει.
Ἀναπαύμενος τριερχος; ΙΡ. ἐμὲ ἔξοκλῆφει;
Τί ποτ' ἔτι ταυτί τὸ κακόν; ΠΕ. οἱ μὲν μὲν μακρόν.
ΙΡ. Ἀποτόνῃ ταυτί τί τὸ παλαιόν; ΠΕ. καὶ πῶς αὐτῶν
Εἰσηλθὼς εἰς τὸ τεῖχος, ὡς μαχόμεναι.
ΙΡ. Οὐκ οἶδα μὰ Δι' ἔρχομαι καὶ πῶς αὐτῶν.
ΠΕ. Ἡ καὶ αὐτὸν εἴς τινος εἰσέλθεις;
Πρὸς τοὺς Κολοῖαρχους ποροσῆλθεις; ἢ λέγεις;
Σφοδαίς; ἔχεις παρὰ τῶν Πιλαργῶν; ΙΡ. τί τὸ κακόν;
ΠΕ. Οὐκ ἔλασες; ΙΡ. Ὑμῶν εἰς καὶ, ΠΕ. ἔδ' ἐσύμβολον
Ἐπέβαλεν Ὀρίδαρχος ἔδ' εἰς σοὶ παρῶν;
ΙΡ. Μὰ Δι', καὶ ἐμοί; ΠΕ. Ἐπέβαλεν ἔδ' εἰς, ὡς μέλει.
ΠΕ. Κάπετα δὴ δ' ἐπὶ σωπῇ διαπέτῃ,
Διὰ τ' αὐτῶν τ' ἀλλοτρίας καὶ τὰ χαῖας;
ΙΡ. Ποίᾳ γὰρ ἄλλῃ καὶ πῶς τῶν θεῶν;
ΠΕ. Οὐκ οἶδα μὰ Δι' ἔρχομαι τῇδε καὶ γὰρ ἔ.
Ἀδικεῖς δ' ἢ γυν. ἀεὶ γ' οἶδα τῶν θεῶν ὅτι
Δικαιοῦται ἂν λησθῆναι παρὰ τῶν θεῶν
Ἀπέθανες, εἰ τ' ἀξίας ἐτύχανες;
ΙΡ. Ἀλλ' ἀθανάτους εἰ. ΠΕ. ἄλλ' ὅμως ἂν ἀπέθανες.
Δεινότερα γάρ τοι σπείσομεν (ἐμοὶ δοκεῖ)
Εἰ τ' ἢ μὲν ἄλλων ἄρρομεν ὑμῖν δ' οἱ θεοὶ
Ἀκολάστωιτε, καὶ ἔτι πῶς γινώσκω ὅτι

Ἀρεῖ.

CH. **B**ellum erigitur,
 Bellum indicibile,
 Ad [Inter] me & deos.
 Sed serva omnis
 Aërem circumnebulatum,
 Quem erebus peperit,
 Ne te lateat deorum
 Aliquis hac transiens.
 Vide autem omnis circuitu speculans
 Quòd propè jam dæmonis alti
 Revolutionis volatilis vox exauditur.

PISTHETÆRUS, IRIS.

PI. **H**ætu, quò quò quò volas? mane tacita:
 Habe quietè: illic sta: tene cursum.
 Quæ es? cuias? dicere oportet, unde unde es.
 IR. A deis ego cælestibus [*Olympiis*]
 PI. Nomen autem tibi quod est? navigium, an galea?
 IR. Iris vel ox. PI. Maritima vel Salaminia?
 IR. Quid a hoc. PI. Hanc aliquis non comprehendet
 Revolans triorchus. IR. Me comprehendet?
 Quid tandem est hoc malum? PI. Lugebis valde.
 IR. Absurda hæc quænam res est? PI. per quas portas
 Intraſti in murum, ô scelestissima?
 IR. Non ſcio per Iovem ego per quas portas.
 PI. Audiſti ipſam qualiter ironicè loquitur?
 Ad Graculos principes adveniſti? non dicis?
 Signû [*Teſſeram*] habes à Ciconiis? IR. quid hoc malû?
 P. Nô accepisti? IR. Sanus es quidè? P. neq; ſymbolû
 Injecit Avium præfectus illuſ tibi præſens?
 IR. Per Iovem non mihi inſecit nullus, ô miſer.
 PI. Et poſtea certè ſic ſilentio pervolas
 Per civitatem alienam & chaos?
 IR. Quali enim aliâ [viâ] oportet volare Deos?
 PI. Non ſcio per Iovem ego: hæc quidem enim non.
 Injuſticiâ autè afficis & nunc. nūquid ſcis hoc, quòd
 Juſtiſſimè capta omnium Iridum
 Mortua ſis, ſi dignam pœnam aſſecuta fueris?
 IR. Sed immortalis ſum. PI. ſed tamen potuiſſes mori.
 Graviffima enim patiemur (mihi videtur)
 Siquidem enim patiemur: vos autem Dei
 Malefacitis, & nondum cognoviſtis quòd

Ἀκροατέον ὑμῖν ἐν μέρει τῷ κραιπνῶν.
 Φερόσι δέ μοι τῶ πτέρυγι ποῖ συ ναυσολέεις;
 ΠΡ. Ἐγὼς ποδὸς ἀνδράπων ἀπὸ τοῦμαι παρὰ τὰ πατρίδι,
 Φερόσσι θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς,
 Μηλοσφαγεῖν τε, βιβύτοις ἐσθ' ἐχάραϊς,
 Κνωσάντ' ἀργύρας. ΠΕ. τί σὺ λέγῃς; ποῖοις θεοῖς;
 ΠΡ. Ποίοισιν; ἡμῖν τοῖς ἐν ἡγεμῶν θεοῖς.
 ΠΕ. Θεοὶ γὰρ ὑμεῖς; ΠΡ. τίς γὰρ ἐστ' ἄλλος θεός;
 ΠΕ. Ὁ ῥηθες ἀνδράποπι νῦν εἰπ θεῶν.
 Οἷς θυτοῖς αὐτοῖς; ἀλλὰ (καὶ ΔΙ) ἐπὶ τῷ Διῷ.
 ΠΡ. ὦ μῦρε, μῶρε, καὶ θεῶν κίεσι φένας
 Δεινάς· ὅπως μή σε ἄλλος σπυλόμεθ' ἔξω
 Διὸς μακέλλη πᾶν ἀνὰ πρῆψιν δίκην,
 Λιγνὸς ὃ σῶμα, καὶ δόμων σφειπνῆχας,
 Καταγδαλώσῃσι λευκονίαις βολαῖς.
 ΠΕ. Ἀκροῖον αὐτῇ· παύετ' ἢ παφλασμάτων·
 Ἐχ' ἀπὸ μέμας, φέρ' ἴδω· σὸς περ Λυδῶν, ἢ Φιγῶν
 Ταυτὶ λήρυσσι, μορμολύπειδ' ὀδύεις;
 Ἀρ' οἶδ' ὅπ' Ζεὺς εἰ με λυπησὶ πάρεα,
 Μένειθε καὶ ὑφ' αὐτῇ, καὶ δόμας Ἀμφιόνοιο
 Καταγδαλώσω πυρφόροισιν Αἰετοῖς.
 Πέμψω δ' Πορφυρέωνας ἐς τ' ἔρανον,
 Ὅ' ρηεις ἐσθ' αὐτ' παραδαλᾶς ἐν μύθῃς,
 Πλέν' ἐκακότης τ' ἀρεθ' ἰκόν· καὶ δὴ ποτε
 Εἰς Πορφυρέων αὐτῇ παρῆγε παρῆμετα.
 Σὺ δ' εἰ με λυπησὶς τί, τ' διακύνῃ
 Πρώτης ἀναπένας τὸ σκέλη, διμμορῶ
 Τῷ Ἰερὸν αὐτῷ, ὥστε θαυμάζ' ἦν ὅπως.
 Οὐτὼ γέροντ' ὦν σφόμεν τελέμελλον.
 ΠΡ. Διαρραγείης, ὦ μέλ', αὐτοῖς ῥήμασι.
 ΠΕ. Οὐκ ἔδοτο βήσας; ἐταχέως ὀδύει, τατάξ;
 ΠΡ. Ἦν μή σε παύσῃ τ' ὕπερθε δούμης πατὴρ.
 ΠΕ. Οἷ μοι, τάλας! ἔκκου' ἐπέροστε πετομένη
 Καταγδαλώσῃς τῷ νεοτέρῳ πνέ.

ΣΤΡΟΦΗ

ΧΟ. Ἀ' πακεκλῖμα μὲν
 Διορθεῖς θεός

Μηνέπ' γε τῷ ἐμῷ
 Δικταρῶν σόλιν.

Μηνδέ πιν' ἱερὸν
 τον ἀνὰ δ' ἀπιδὼν ἔπι

Τῇ δὲ βροτ', θεοῖσι πέμπειν ἀνκατῶν

ΕΙΣΘΕΣΙΣ.
 ΠΕΙ.

Audiendum vobis[est] in parte meliores.

Dic autem mihi, alis quò navigas?

IR. Ego? ad homines volo à patre,

Edicens ut sacrificent Cœlestibus *Olympiis* Deis;

Ovesque jugulent, & boves mactent ad focos,

Nidoreq; impleat vias. *PL* quid tu dicis? quibus Deis?

IR. Quibus? nobis in Cœlo Deis.

PL Dei enim vos? IR. Quis enim est alius Deus?

PL Aves hominibus nunc sunt Dei:

Quibus sacrificandum ipsi, sed (per Iovem) non Iovi.

IR. O stolide, stolidè, ne Deorum move mentes

Graves: ut non tuum genus totaliter perniciosum

Iovis ligo omne pervertat jure:

Fuliginis autem calor corpus, & domuum ambitus,

Comburat tibi Licymniis percussionibus.

PL Audi, ò tu: cessa à verbis fervidis:

Habe quietè. age videam, utrum Lydam, an Phrygem

Hæc dicens, terrere videris: (modum,

Nūquid scis, quòd Iupiter si me dolorificabit prater

Aëdes quidem ipsius, & domos Amphionis

Comburat ignem ferentibus Aquilis?

Mittam autem Porphyrones in cælum,

Aves in ipsum Pardi pelle indutos

Amplius sexcentos numero: at jam olim

Vnus Porphyryon ipsi præbebat molestias.

Tu autem si me dolorificabis quid, ministræ

Primæ extendens crura: dividam

Irin ipsam usque ad admirari quomodo.

Sic senex existens, quatio triembolum [cuspidem.]

IR. Disrumparis, ò miser, ipsis verbis.

PL Non facestes hinc? non citò latè volando?

IR. Fallar, si non te supersedere cogat ab insolentia

PL Hei mihi misero! igitur aliò volans (meus pater.

Combures juniorum aliquem. STROPHE.

CH. *C*lamavimus [Veruimus]

A Iove genitor Deos

Non amplius meam

Transire civitatem:

Neque aliquem sacer-

dotem in pavimento adhuc

Hæc hominem deis mittere funam.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΚΗΡΥΞ.

Δ Εὐὼν γὰρ τ' κήρυκα τ' παρὰ τοῦ βροῦτο
 Οἰχομένοι, εἰ μὴ ἐποτε νοσήσῃ πόλιν.
 ΚΗ. Ω Πεισθέταυρ, ὡ μακάρε', ὡ σφώτατε,
 Ω κληνύτατ', ὡ σφώτατ', ὡ λαφύρετατε,
 Ω τερμακάρε' ὡ κατακλέδουσι, σπε, τί σὺ λέγεις;
 ΚΗ. Σπφάνω σε χυσιὼ τῶδε, σφίας ἔνκα,
 Σπερανῶσι κ' πμῶσιν οἱ πάντες κιά,
 ΠΕ. Δέχομαι, τί δ' ἔπω; οἱ λέω πμῶσί μιν
 ΚΗ. Ω κλεινοτάτῳ αἰθέρι οἰκίσας πόλιν,
 Οὐκ οἶδ' ὅτῳ πμῶ παρ' ἀνδράποισ φέρε;
 Ο' σὺς τ' ἐραστὰς τ' δὲ τ' χάρας ἔχεις;
 Πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσῃ σε τῶδε τῶ πόλιν,
 Ε' λακωνομένων πάντες ἀνδραποί τότε,
 Ε' κόμων, ἐπείνων, ἐρύπων, ἐσπορευόμεν,
 Σκυτάλ' ἐφ' ὅρου νυκτὶ δ' ὑποτρέφαντες ἀν
 Ο' ρινδομένους. πάντα δ' ὑπὸ τ' ἡσδύης
 Ποῦν πν ἀπὸρ Ο' ρινδες ἐμμεμένους.
 Πρὸς ποτὶ μὲν ἀπὸρ πάντες δ' ἐν δυνάμει
 Ε' πέτοιθ' ἔωθεν ὡ περ ἡμεῖς ὅτ' ἡ νομόν.
 Κάπειτ' ἀν, ἀμα κατ' ἑρῶν ἐς τὰ βυβλία
 Εἴτ' ἀπενέμουντ' ἐν ταῖς τα' ψιφίσις.
 Ο' ρινδομένους δ' ἔτω παρ' ἀνδρῶν, ὡς τε κ' γ
 Πολλοὶ πν Ο' ρινδοὶ ἐνδύουσιν ὑπὸ κέλευμα.
 Πέρδ' ἔωθεν Κἀπὸ πλὸς ἀνομάζετο,
 Χωλός· Μειλίππῳ δ' ὑπὸ Χελιδόν τοῖ νομα
 Ο' ποιμνία δ' ὁ φθαλμὸν ἐν ἔργῳ Κόραξ
 Κορυθὸς φιλικλῆ· Χίλων ἀπὸ τῆς, Θεαγγεῖ
 Γ' εἰς Λυκέρῳ· Χαίρεφῶν π Νυκτεῖς.
 Συρακκοῖν δ' Κίττα· Μειδίας δ' ἐκεί
 Ο' ρυτὲς ἐκκλέπειτο, κ' γὰρ εἶπεν Ο' ρυτῇ
 Τ' πὸ Στυφοκόμπτῳ τ' κεφαλῶν πεπληγμένῳ.
 Η' δὸν δ' ὑπὸ φιλορηθρίας πάντες μέλιν,
 Ο' πτε Χελιδόν ὑπὸ τῆς ἐμπεποιημένη,
 Η' Πυλέοφ, ἡ Χίλων, ἡ Περικλῆς,
 Η' Πέρυγας, ἡ Πέρυγος π κ' μικροὶ ποσειδῶν.
 Τοιαῦτα μὲν τα' κείθεν. ἐν δ' ἐσσι λέγω
 Η' ἔσσι κείθεν δέυρο, πλὴν ἡ μύριον,
 Περὶ δέ μιν οἱ, κ' τὸ ῥῶπον γαμψοδύχων,
 Εἴτε πρὸς σοι τοῖς ἐπὶ σοὶ δέει πύθεν.

PISTHETÆRUS, PRÆCO.

Grave quidem est, præco ad homines
Commeans si nunquam redibit iterum.

PR. O Pisthetære, ô beate, ô sapientissime,
O gloriosissime, ô sapientissime, ô splendidissime,
O ter beate! ô jube. PI. Quid tu dicis?

PR. Coronâ te aureâ hac, sapientiæ gratiâ,
Coronant & honorant omnes populi.

PI. Suscipio. quid autem sic populi honorant me?

PR. O gloriosissimam ætheream extruens civitatem,
Non scis quantum honorem ab hominibus fers,
Quotque amatores hujus civitatis habes?

Ante quidem enim extruere te hanc civitatem,
Laconicè ferebant omnes homines: tunc
Habebant comas, esuriebant, sordebât, Socrati sabâ,

Baculos ferebant: nunc autem conversi rursus
More Avium furunt. omnia autem à voluptate
Faciunt, quæ quidem faciunt Aves, eas imitantes.

Primum quidem statim omnes ex lecto simul
Volabant manè, sicut nos [Aves,] in pabulum:

Et postea simul elevabant se ad libros:

Postea pascebantur hic calculos.

More Avium ferebant sic manifestè, ut &

Multis Avium nomina sint imposita.

Perdix quidem una, Capelus nominatus est

Claudus: Menippo autem fuit Hirundo nomen:

Opuntio autem oculum non habenti, Corvus;

Corydus Philocli; Chenalopex Theagenis;

Ibis Lycargo; Chærephonti Vespertilio;

Syracusio autem Citta: Meidia autem illuc

Coturnix vocabatur, etenim similis erat Coturnici

A Styphocompo caput percusso.

Canebant a, ob amorem-avium omnis cantilenas,

Vbi Hirundo erat aliqua depicta,

Vel Penelops, vel Anæ aliquis, vel Columba,

Vel alæ, vel pennæ quid & parvum adesset.

Talia quidem illinc. unum autem tibi dico:

Venient illinc huc plusquàm decies mille,

Alis indigentes, & moribus curv-unguibus,

Vt alis tibi aliisque incolis opus sit alicunde.

ΠΕ. Οὐκ ἄρα μὲν Δι' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἐστάναι.
 Ἀλλ' ὥς τάχιστα σὺ μὲν ἴδων, τὰς ἀρρίχας
 καὶ τοὺς κοφίνους ἀπαντας ἐμπύπλη πλεῖστον.
 Μανὺς δ' φερέτω μοι δύεσθαι τὰ πλεῖστα.
 Ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσόντας διέξομαι. ΠΕΡΙΟΔΟΣ.
 ΧΟ. Τὰ χύδι' ἂν πολυάνορος τὰνδ' ἐκείνην
 Καλεῖ τις ἀνδράπων ἄν.

ΠΕ. Τύχῃ μόνον προστεῖν.
 ΧΟ. Κατέχουσιν δ' ἔροτες ἑμᾶς πολλοὺς.
 ΠΕ. Θᾶπρον φέρειν καλόν.
 ΧΟ. Τί γὰρ οὐ ἐν ταύτῃ
 Καλὸν ἀνδρὶ ματοικεῖν;
 Σοφία, πόθος, ἀμύρονα, χάριτες,
 Τό, τε τ' ἀγανόφρονος ἡσυχίας
 Εὐήμερον προσέποντι.

ΠΕ. Ως βλακῆς διακονεῖς!
 Οὐ θᾶπρον ἐγκοιμήσεις;
 ΧΟ. Φερέτω καλαδον ταχύ τις πλεῖστον.
 Σὺ δ' αὖτος αὖ γ' ἐξέρμει,
 Τύπταν γὰρ τῆτον ὡδί.

Πάνυ γὰρ βραδύς τις ὅτιν ἄπερ ὄνος.

ΠΕ. Μαίης γὰρ ὅτι διελός.

ΧΟ. Σὺ δ' ἵτα' πλεῖστα προσέπον
 Διάδες τάδε κόσμου,

Τὰ περ μυστῶν ὁμῶς, τὰ, τε μαντικὰ, καὶ
 τὰ θαλάσσια· ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
 Πρὸς ἀνδρ' ὄρεθαι πλεονέσσης.

ΠΕ. Οὐ πῶς τις Κερκῆδας ἐπὶ σε χυήσεται,
 Οὐ πῶς ὄρεθαι σε διελθόντα καὶ βραδύν. ΕΙΣΘΕΣΙΣ.

ΣΤΡΟΦΗ.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΠΑ. Γενόμην Ἀέτος ὑψέτατος,
 ὅς ἂν ποταμείῳ ἀφρυγέτω
 Γλαυκᾶς ἰσὺ οἰδμῶς λίμνης.

ΠΕ. Ἐοικεν ἢ ψευδαγγελὸς εἶναι ἄγγελος.

Αἶψον γὰρ ὅδε τις Αἰετὸς, προσέρχεται.

ΠΑ. Αἰετοί!

Οὐκ ἔστιν ἄδεν τῶν σέπειδων γλυκύτερον.

Ἐρῶ δ' ἡρώεω ὅδ' ἐπ' ὕρισιν νομῶ.

Ὀρνιθομανῶ γὰρ, καὶ σέτομαι, καὶ βόλομαι

Οἰκῆν μὲν ὑμῶν, καὶ πιδυμῶν τῶν νόμων.

PI. Non igitur per Iovem nobis ampliùs opus stare.

Sed quàm citissimè tu quidem iens, cistas

Et cophinos omnes imple pennis.

Manes [servus] autem portet mihi foras alas:

Ego autem illis advenas suscipiam.

CH. Citò autem multorum virorù hanc civitatem
Vocabit aliquis hominum utique.

PI. Fortuna solùm adfit.

CH. Detinent autem amores meæ civitatis.

PI. Citò ferre jubeo.

CH. Quid enim non inest huic,

Bonum viro transmigrare?

Sapientia, desiderium, immortalitas, gratia,

Hæcque valdè prudentis quietis

Manueta persona.

PI. Quàm ignavè ministras!

Non citò festinabis?

CH. Ferat calathum citò aliquis alarum.

Tu autem rursus iterum irruere

Verberans hunc sic.

Valdè enim tardus quidam est tanquam asinus.

PI. Manes enim est timidus.

STROPHE.

CH. TV autem alas primum

Dispone has ornatu [elegantior.]

Musicasque simul, vaticinatoriasque, &c

Marinas: postea autem, quomodo sapienter

Ad virum aspiciens alabis. [alas dabis.]

PI. Non utique per Cerchneidas ampliùs te tolerabo,
Sic videns te timidum existentem & tardum.

PARRICIDA, PISTHETÆRUS.

PA. Flam Aquila alit volans,
Vt volarem indomitæ

Glancæ in undam paludis.

PI. Apparet non mendax nunciator esse nuncius:

Canens hic aliquis, Aquilas, advenit.

PA. Papæ!

Non est quippiam [quàm] volare dulcius:

Amo autem ego has in avibus leges.

Avium more insanio enim; & volito, & volo

Habitate vobiscum, & cupio leges [venationes.]

ΠΕ. Ποίων νέων; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νομοί.

ΠΑ. Πάντων· μέγιστα δὲ ὅτι καλὸν νομίζεθ'.

Τὸν πατέρα τοῖς ὀρνίθιν ἀρχὴν καὶ δέκμεν.

ΠΕ. Καὶ τὴν Δι', ἀνδρέων γε πάντων νομίζομεν.

Ὅς αἱ πεπλήγη τὸν πατέρα νεοτῆς ὦν.

ΠΑ. Διὰ ταῦτα μὲν τοι, δεῦρ' ἀνομιμάς ἐρχώ.

Ἀρχὴν ὅππῃ μὲν τὸν πατέρα, καὶ σὺν αὐτῷ ἔχουσιν.

ΠΕ. Ἀλλ' ἐστὶν ἡμῖν τίσιν Ὀρνισθόμος;

Παλαιὸς, ἐν τοῖς τῶν Πελαργῶν κύρθεσσι.

Ἐπὶ τῷ ὁ πατὴρ τοῦ Πελαργὸς ἐπιτησίμους.

Πάντας ποιήσῃ τοῦ Πελαργὸς τρέφων,

Δεῖ σὺν νεοτῶν τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.

ΠΑ. Ἀπέλευσα γὰρ καὶ Δι' ἑλθὼν ἐνθάδ',

Εἴπω γὰρ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκομένον.

ΠΕ. Οὐδέν γ' ἐπειδὴ πρὸ γὰρ ἔλθεις, ὦ μέλει,

Εὐναι, πέρουσι σ' ἄσπερ Ὀρνιν ὀρφάνον.

Σοὶ δὲ ὁ νεώτερος, καὶ κακῶς ὑποθήσομαι,

Ἀλλ' οἷά περ αὐτὸς ἔμελλον ὅτε παῖς ἦ. σὺ γὰρ

Τὸν κύρταρα μὴ τύπῃς· ταῦτ' ἔγωγε λαδὼν

Τῷ πέρου, καὶ τῷ τὸ πλῆκτον διττῶς,

Νομίζας Ἀλεκτερόνους ἔχειν καὶ λόφον,

Φέρει, σφαγῶν, μισθοφορῶν σὺν τρέφει

Τὸν πατέρα ἑαζέω, ἀλλ' ἐπειδὴ μάχμους εἶ,

Εἰς τὰ πρὸ Θράκης δροπέτω, καὶ καὶ μάχμους.

ΠΑ. Νὴ τὸ Διόνυσον εὖ γε μοι δοκεῖς λέγειν.

Καὶ αἰετομασσι. ΠΕ. νῦν ἄρ' ἔξῃς, καὶ Δία.

ΣΥΣΤ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΚΙ. Ἀνατίτομαι δὴ πρὸς Ὀλυμπον

Περίγασσι κέφαλις. αἰετομασσι δὲ ὁδὸν

Ἀλλοτ' ἐπ' ἀλλὰ μελέων.

ΠΕ. Τὸ πρῶτον φορτίον δέ τι καὶ πλεονέκτημα.

ΚΙ. Ἀφ' οὗ φρενὶ

Σώματι γὰρ ἐάν ἐφέπων.

ΠΕ. Ἀφ' αὐτῶν μετέτα φιλῶν Κινησίαν.

Τί δέ τοι πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύματι κυκλεύεις;

ΚΙ. Ὀρνις γὰρ ἐστὶν βέλτομα,

Λιγύφθογος Ἀηδῶν.

Εἰσθῆσις.

ΠΕ. Ἀδσὴν μαλαθῶν ἄλλ' ὅ, τι λέγεις εἰπέ μοι.

ΚΙ. Πρὸς τὸ πρῶτον, βέλτομα μετάρσιος

Ἀναπλήρωτος ἐν τῇ νεφελῶν καμῶν καδῶν

Ἀέθρ.

PI. Quales leges? multa enim *Avium* leges.

P.A. Omnes: maximè quod bonum putatur
Patrem *Avibus* suffocare & mordere.

PI. Et per Iovem, virilem valdè putamus,
Qui percussit patrem pullus existens.

P.A. Propter hæc quidem hic habitans, ego
Suffocare cupio patrem, & omnia habere.

PI. Sed est nobis *Avibus* lex

Antiqua, in *Ciconiarum* tabellis:

Postquam pater *Pelargus* evolabiles

Omnes faciet, *Pelargides pullos* nutriendos,

Oportet pullos patrem rursus nutrire.

P.A. Accepi enim [lucrum] per Iovem veniens huc,

Siquidem mihi & patrem pascendum.

PI. Nihil: quoniam enim venisti, ô miser,

Benevolus, alabo te tanquam *Avem* orphanam.

Tibi autem, ô adolescentule, non malè suggeram,

Sed qualia ipse didici quando puer eram. tu enim

Patrem quidem ne verbera: hanc autem capiens

Alam, & hoc plectrum alterâ,

Putans *Galli* habere cristam,

Custodi, milita, mercedem ferens, te ipsum nutri:

Patrem sine vivere. sed quoniam pugnax es:

In loca circum *Thraciam* avola, & illuc pugna.

P.A. Per *Dionysium*, benè mihi videris dicere;

Et parebo tibi. *PI.* Mentem igitur habebis, per Iovem.

CINESIAS, PISTHETÆRUS.

Cr. *S*upravolito jam ad *Olympum*

Alis levibus. volito autem viam

Aliunde in aliam cantuum.

PI. Hæc res onere indiget alarum.

Cr. Intrepidâ mente

Corpori generationem narrans.

PI. Saluto *tilianum* [*philyrinum*] *Cinesiam*.

Quid huc pedem tu claudum in circulo circundas?

Cr. *Avis* fieri volo &

Stridula Luscinia.

PI. *C*essa cantans. sed quodcumque dicis, narra mihi.

Cr. A te alis instructus, cupio altus

Supravolans, ex *nebulis* novas capere

Α' ερεθισμένης κ' νηροβόλου ἀναβόλας.
 ΠΕ. Ε' κ' ἤδ' νηφθῶν γδ' ἂν πε ἀναβόλας λάβοις.
 ΚΙ. Κρέμας μ' οὐδ' ἐν τούτῳ ἔμην ἡ τέχνη.
 Τῶν διδυράμβων γδ' τὰ λαμπρὰ γίνεται
 Ἀέτια κ' σκόπια γὰρ κ' κυανταυγέα,
 Καὶ πτεροδόντα. σὺ δ' κλυὼν, εἰς τὰ χα.
 ΠΕ. Οὐδ' ἦτ' ἔγωγε. ΚΙ. νῆτ' Ἡ' ἔκλεια σὺ γ.
 Ἀ' πάντα γδ' δίδμ' οἱ σὺ τ' ἄερα,
 Εἰδωλα πεπλωτὼν ἀδεροδρόμων,
 Οἰωνῶν πανασείρων.
 ΠΕ. Ωπ. ΚΙ. τ' ἀλαδρόμων ἀλάωμος
 Ἀ' μ' ἀτέμων ἀνοήτοι βέλων.
 ΠΕ. Νῆ Δ' ἔργά σου καταπαύσω παρ' ἀνοίας.
 ΚΙ. Τότε μ', ἐν τῇ στήθεσσι φέρεσθ' ὀδόν,
 Τότε δ' αὖ βορέα σῶμασιν ἀελάων,
 Ἀ' λήμενοι ἀέρες ἀυλακαί τεύωναν.
 Χερσὶν τὰ γ' ὦ' ὑπερβύτ' ἐσπίσω κ' σοφά.
 ΠΕ. Οὐ γὰρ τοῦ χάρφ' εἰς πτεροδόντος ἡρώμενοις;
 ΚΙ. Ταυτὶ πεποιημένος τ' κυκλιόδ' ἀσκαλον,
 Ὅς τείσι φυλάξ' ἀεμαμάχους εἰμ' ἄει;
 ΠΕ. Βέλ' διδ' ἀσκη, κ' παρ' ἡμῖν οὐδ' ὤρων,
 Λεωτροσίδη χρεὼν πεπλωτῶν Ὀρέων,
 Κεκοσπίδα φυλῶν ΚΙ. καταγὰς με, δῖλος εἶ.
 Ἀ' κ' οὐδ' ἔγωγε; ἔ παύσομαι, νῆτ' ἰδὼν ὅτι,
 Μὲν ἂν πτεροδρεὶς διαδράμω τ' ἄερα.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΣΤ. Ο' ὦρτες τίνες οὐδε,
 Οὐδ' ἔχοντες πτεροπύλινος,
 Τανύσπιπροι ποικίλα Χελιδόνι;
 ΠΕ. Τὰ τὶ τὸ κεκὼν ἢ φαύλον ἐξ ἡγεύων.
 Ο' δ' αὖ μινυρίζων δούρος περ σέρεται.
 ΣΤ. Τανυσπίπροι ποικίλα μάλ' αὐτίς.
 ΠΕ. Ε' εἰς δομάτιον τὸ σκολιὸν ἄδειν μοι δοκέ.
 Δείδ' δ' ἔοικεν ἐν ὀλίγων Χελιδόνων.
 ΣΤ. Τίς ὁ πτερόνδερος; εἰ τὸν ἀφικνυόμενος;
 ΠΕ. Ο' δ' ἰσάρεσιν. ἀλλ' ὅτι γὰρ δὲ λέγειν.
 ΣΤ. Πτερόν, πτερόν δέ; μὴ αὖθις τὸ δούτερον.
 ΣΕ. Μὴν οὐδὲ Πελλῶν σέτερε; ἡμινοεῖ;
 ΣΤ. Μὰ Δ' ἦ. ἀλλὰ κλητὴρ εἰμι νηπιωτικός,
 Καὶ νεοφάντης. ΠΕ. ὦ μακάρε; τ' τέχνης;
 Τ. Καὶ περ μακάρεσσι; εἴ περ δόμασιν ὡς λαβὼν

Aëre motas, niye tactas scalas.

PI. Ex nebulis enim aliquis scalas capiat?

CI. Suspenditur quidem igitur indidem nobis ars.

Dithyramborum enim splendida fiunt

Aëria & tenebrosa, & nigre splendentia,

Et alis mota, tu autem audiens scies citò.

PI. Non certè egò. *CI.* Per Herculem tu.

Omnem enim narro tibi aërem,

Simulacra volatilium æthere currentium,

Avium extensarum-colla.

PI. Oop. *CI.* Marinum cursum errans, [vagatus,]

Cum ventorum flatibus irem.

PI. Per Iovem, ego tuos sedabo flatus.

CI. Aliquando australem iens ad viam,

Aliquando a. rursus Boreæ corpus appropinquans,

Importuosum [infinitem] ætheris sulcum scindens:

Gratiosa ô senex, sapivisti & sapientia.

PI. Non enim tu gaudes alâ mobilis factus?

CI. Hæc fecisti circulari præceptori,

Qui generationibus puginator sum semper?

PI. Vis docere, & apud nōs igitur manens,

Leotrophide chorum volantium Avium

Cecropidam tribum? *CI.* Derides me, manifestus es.

Sed igitur ego non cessabo, hoc scias quòd,

Ante quàm alatus percurram aëra.

SYCOPHANTA, PISTHETÆRVS.

ST. Aves qui hi,

Nihil habentes alis varii,

Extensis alis variè Hirundines.

PI. Hoc malum non pravum evigilavit.

Hic autem rursus cantillans huc aliquis advenit.

PI. Extense alis variè valdè iterum.

PI. In pallium cantilenam cantare mihi videtur:

Indigere autem appâret non paucarum hirundinum.

ST. Quis alis instruens hîc est advenas?

PI. Hîc ad est, sed quòd opus est, oportet dicere.

ST. Alis, alis opus est, ne interroga secundò.

PI. Nunquid rectâ Pellenem volare cogitas?

ST. Per Iovem: sed vocator sum insularis,

Et calumniator. *PI.* O macæ arte tuâ!

ST. Et litium quæsitur: postea indigeo, alas capiens,

Circulo

Κύβηλα ἀδισσέειν τὰς ἀόλης καλῶν ἄνδρων.
 ΜΕ. Ὑπὸ πῆρυν ἴσως σκαλὴν σοφώτερον,
 ΣΥ. Μὰ Δί'· ἀλλ' ἴν' οἱ λησταὶ γὰρ μη λυπασί με,
 Μετὰ τῇ Γερῶνι τ' ἐκείνῳ ἀναχωρῶ πάλιν,
 Ἀνδ' ἔρμας, πολλὰς καταπεπακὼς δίνας.
 ΠΕ. Τισὶ γδ' ἐργάζῃ σὺ πῆρυν; ἐπὶ μοι.
 Νειάϊας ὦν, συκοφαντεῖς σοῦ ξένου;
 ΣΥ. Τί γδ' ᾠδῶ; σκάπην γδ' ἐκ ὀπίστωμαι.
 ΠΕ. Ἀλλ' ἔστιν ἔπειτα νῆ Δί' ἔργα σώφρονα,
 Ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χυλὸν τοῦ σπινί,
 Ἐκ τῆς δίνας μάλλον, ἢ δικορραφεῖν.
 ΣΥ. Ὡς δαιμόνι, μὴν δέ τ' ἐμ'· ἀλλὰ πῆρυν.
 ΠΕ. Νυῦ ταῦτα λόγων πῆρυν σὲ. ΣΥ. καὶ πῶς ἀνέ-
 ρως

Ἀνδρα πῆρυν σὲ; ΠΕ. πάντες τοῖς λόγοις
 Ἀναπῆρυνώμαι. ΣΥ. πάντες; ΠΕ. ἐκ ἀκρόατος,
 Ὅταν λέγων οἱ πατέρες ἐκαστοτε
 Τοῖς μετέκλειον ἐν τοῖς κερταῖς ταῖς;
 Διγῶς σὲ μετὰ τὸ μετέκλειον ὁ Διτρεφὴς
 Λέγων ἀνεπῆρυνεν ὡς ἵππολατεῖν.
 Ὅδ' ἐπεὶ τ' αὐτὴ φησὶν ὅτι περὶ γὰρ
 Ἀνεπῆρυνε, καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας.
 ΣΥ. Λόγου σὲ τ' ἄρα καὶ πῆρυνώμαι, ΠΕ. φῆμ' ἔχθ.
 Ὑπὸ γδ' ὀλῶν ὁ νῶς τε μεπαρῆζεν,
 Ἐπαίρεται τ' ἀνθρώπος· ἔτι καὶ σὺ ἔργον
 Ἀναπῆρυνε βέλομαι χερσὶς λόγοις
 Τρέφω πῶς ἔργον νόμιμον. ΣΥ. ἀλλ' ἐβέλομαι.
 ΠΕ. Τί δ' αὖ πεινάσας; ΣΥ. τὸ γῆρας ἐκατεργάσα.
 Παπῶος ὁ βίος συκοφαντῶν ὅτι μοι.
 Ἀλλὰ πῆρυν με, ταχέως καὶ κάποις πῆρυν
 Ἰερακος, ἢ Κερκῆδος, ὡς ἀνέκτος ξένου
 Καλοῦ ἄνδρος, κατ' ἐγκλητικῶς ἐπιδιδί,
 Κατ' αὐτὸ πῶς ἡρώων ἐκείνῳ, ΠΕ. μανθάνω.
 Ὡς δὲ λέγεις, ὅπως ἀνέφληκε δίκην
 Ἐνθάδε πῶν ἦεν ὁ ξένος. ΣΥ. πᾶν μανθάνω.
 ΠΕ. Κατὰ τὸ γδ' ὅ μὲν πλεῖστον· ὅδ' ἐκείνῳ αὖ πῶς
 Ἀρτασόβητος τὰ χέρματ' αὐτοῦ; ΣΥ. πάντ' ἔχθ.
 Βέμβικος ὡς ἐν διαφῆν δίδει. ΠΕ. μανθάνω
 Βέμβικα. καὶ μὲν ἐστὶ μοι νῆ Δίος
 Κάλιστα Κερκυραῖα ποιαντὶ πῆρυν.
 ΣΥ. Οἱ μοι τάλας, μάστιγ' ἔχθ'· ΠΕ. πῆρυν μὲν δὲ

Circulo circuire civitates vocans.

P. Ab alis [adjutus] quid [poteris] advocare sapientiùs?

ST. Per Iovem: sed ut latrones non tristificent tme,

Cum Gruibusque illinc recedo iterum,

Pro lapide multas bibens mulctas [lites.]

PI. Quod enim operaris tu opus, dic mihi?

Juvenis existens calumniaris hospites?

ST. Quid enim patiar? fodere non scio.

PI. Sed sunt alia, per Iovem, opera modesta,

A quibus degere virum oportebat tantum,

Ex justo magis, quam lites sære.

ST. O felix, ne admone me; sed alas da.

PI. Nunc hæc dicens alas tibi do. ST. & quomodo
verbis

Virum alabis tu? PI. omnes verbis

Alantur. ST. omnes? PI. non audivisti,

Quando dicunt patres semper

Adolescentulis, in apothecis tonsoriis hæc?

Graviterque meam adolescentulum Diitrephes,

Dicens realavit ita ut equitaret.

Hic autem aliquis seipsum dicit in tragædiâ,

Realare, & volare mentibus.

ST. Verbisque igitur & alantur? PI. dico ego.

Ab enim verbis mensque elevatur,

Attolliturque homo: sic & te ego

Alis instruens, volo bonis verbis

Vertere ad opus legitimum. ST. sed non cupio.

PI. Quid autem facies? ST. genus non pudefaciam:

Avita vita calumniari est mihi.

Sed ala me velocibus & levibus alis,

Accipitris, vel Cerchneidis, ut hospites

Vocans, & postea vocans hic,

Et postea rursus volem rursus illuc. PI. intelligo.

Sic dicis, ut debeat pœnam

Hic, antè quam eat hospes. ST. valdè intelligis.

PI. Et postea hic quidè navigat huc; tu a. illuc rursus

Rapiens res ipsius? ST. omnia tenes. (volas,

Trocho nihil differre oportet. PI. intelligo

Trochum: & quidem sunt mihi per Iovem

Optimæ Cercyræ tales alæ.

ST. Hei mihi misero! lorû habes. PI. duas alas quidè,
Quibus

Οἱ σὶ σὶ ποῖσιν τὴ μερὴν βερέμεν.
 ΣΥ. Οἱ μοὶ τάλας! ἢ πῶς γίγνεται ἐν τεύθει;
 ΠΕ. Οὐκ ὀπολιζέξῃς, ὦ κάμει! ὀπλιμένοις;
 Πικρὸν τάχ' ὅλ' ἔσθ' ὀρεφὸς ἡκοπανογίαν.
 Α' τίς αὖν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πῖσά.

ΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟ. **Π**λάθῃ καὶ κανὼν ἔσθ' αὖν
 κάσ' ἐπὶ τὸ μεῖναι,
 καὶ θείνῃ ἀνέματι εἶδ' αὖν.

Ε' σὶ γὰρ δένδρον περικλῶς

Ε' κτοπὸν τι κερδίας

Α' πωτέρω Κλεόνυμος,

Χρήσιμον μὲν δὲν, ἀλ-

λαὸς δ' ἀεικλὸν, καὶ μέγα.

Τὲ π μ' ἦρος αἰεὶ

Βλασάνη, καὶ σποροειπτοί.

Τὲ δ' ἡμιμῶντος σάλιν

Τὰς ἀσπίδας φ. Πλεῖστον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Ε' Σὶ εἰ δ' αὖ χάρις πρὸς αὐτὰ

Τὸ σκότον σφίρει τις ἐν

Τῇ λούχῃ ἐν μιᾷ.

Ε' ὅσα τοῖς ἥρωσιν ἀνδρῶν

ποιεῖται ἰσοῦσι, καὶ

Συῖνοι, πλὴν τ' ἐσπέρως.

Τὴν καὶ τοὶ δ' ἐκείν' ὡς

Α' σφαλὲς ζωτὺ γάνειν.

Εἰ γὰρ ἐν τῷ, καὶ τίς ἥρω;

Τῶν βορρῶν ὕψος ὀρέσιν,

Γυμνὸς ὡς πληρεὶς ἰσὺ' αὖν

τὸ σφάντα τὰ πῖσά.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οἱ μοὶ τάλας γ'! ὁ Ζεὺς ὅπως μὴν ὀφεται.

Πᾶ Πηδῆτιμος ὅταν, πε. ἔα τὰ τί τί ὡ;

Τίς ὁ συγκαλυμμένος, πρ. ἦν δ' αὖν ὁ αἶς τινα

Ε' μὲν κροτόπιν ἐν ταῦτα; πε. μὰ τὸ Διὶ ἐγὼ μὲν ἔ.

Τίς εἰ; εἰ σὺ; πρ. αὖτις ὅταν αἶμα τ' ἡμέρας;

ΠΕ. Ὁ πῦνικα; σμικρὸν τι μὲν μέσην ἔχει.

Α' καὶ οὐ τίς εἰ; πρ. ἑαυτὸς, ἢ περὶ τέρως;

ΠΕ. Οἱ μὲν ὡς θελύπτομαι σὶ; πρ. τί γὰρ ὁ Ζεὺς πῖσά;

Τ' πατρίδα; τῆς νεφέλας, ἢ ξυνοφεί;

ΠΕ. Οἱ μὰς μετὰ. πρ. ἔγω μὲν συγκαλύφμαι.

ΠΕ. Ω.

Quibus te faciam hodie trochare [*gyrare.*]

ST. Hei mihi misero! non alabis hic?

PI. Non discedes, ô pessimè periturus?

Amaram citò videbis versionem-litis-malitiæ.

Abeamus nos colligentes alas.

STROPHE.

CH. Mvltà jam & nova & admirabilia volabamus,

Et graves res vidimus.

Est enim arbor nata,

Immensa [*Mirifica*] quædam, corde

Procul [*excepto,*] Cleonymus;

Vilis quidem nihil, a-

liter autem timida & magna.

Hæc quidem Vere semper

Pallulat; & calumniatur:

Hyeme autem iterum

Scuta foliis fluere facit.

ANTISTROPHE.

Est autem rursus regio ad ipsam

Tenebram, longè aliqua in

Lucernarum solitudinet

Vbi heroibus homi-

nes comprudent, &

Simul sunt, præter quàm vesperi.

Tunc autem non amplius erat

Tutum simul obviare:

Si enim obviaffet aliquis heroï

Hominum nocte Orestis,

Nudus erat percussus ab i-

pso omnibus aptis, [*dextris, vel dexterrimè.*]

PROMETHEVS; PISTHETÆRVS.

HEV mihi misero! Iupiter ut non me videat.

Vbi Pisthetærus est? PI. Papæ, hoc quid est?

Quis coopertus? PR. Deorum vides aliquem

Mihi à tergo hic? PI. Per Iovem ego quidem non.

Quis autem es tu? PR. Quantum est utique diei?

PI. Quantum? parvum quid post meridiem.

Sed tu quis es? PR. Bulyrus, vel vespertinus [*serius?*]

PI. Hei mihi, ut exsecro te! PR. quid enim Iupiter fa-

Serenat nebulas, an congregat nebulas? (citè)

PI. Luge valdè. PR. sic quidem discooperiar.

PI. Di-

ΠΕ. Ω φίλε Περικλέε, πρ. παύεταυ, μή βία.

ΠΕ. Τί γ' ἄρ' ὄντι; πρ. σίγα, μή κάλ' ἔμ' τῷνομα.

Α' πο γὰρ ὁ λέσσης, εἰ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὄψεται.

Α' ἀλλ' ἵνα φέρῃ σοι τίν' τα τάνω πράγματα,

Τέτι λαόν' ἐκ τὸ σκιάδ' ὄν' ὥσπερ.

Α' νῶθεν, ἥς ἂν μή μ' ὀρώπῃ οἱ θεοί.

ΠΕ. Γὰρ ἴδ'!

Εὐ γ' ἐπεύχοντας αὐτὸ καὶ πορνεύειν.

Υ' πόδ' ὅτι ταχὺ δ' ἄ' κατὰ θυρρ. (ἄς λέγει.)

Πρ. Α' κουε δὴ νῦν. πρ. ὡς ἀκρόντος λέγει.

Πρ. Α' πόλλ' ἔστιν ὁ Ζεὺς. πρ. ἀπ' αὐτῶν ἀπώλειται.

Πρ. Ε' ξ' ὅτι περὶ οὐκ ἔστιν αὐτὸς ὁ θεός.

Θεοὶ γὰρ ἔστιν ὅτι δὲν ἄ' δρώπων ἐπὶ

Θεοῖσιν. ἔδ' ἐκρίνατο μὴ εἶναι ἄπο

Α' νῦν δὲν ὡς ἡμεῖς ἀπ' ἐκείνου τῆ χροῖν.

Α' καὶ ὡς περὶ Θεοῦ τοῦτοῖς, νῦν δὲν ὡς

Α' νῦν δὲν ὡς. οἱ δ' Βάρβαροι Θεοί,

Πῶν τες ἄσπερ Ἰλνυροί, κικεργότις

Ε' περὶ τοῦτον φασ' ἄνωθεν τῷ Διὶ.

Εἰ μὴ παρ' ἑξ' τα' ἔμπερ' ἄνωθεν μὴ,

Γ' εἰς ἀγνοῖν το σπλάγχα κατὰ τετ' ἡμῶν.

ΠΕ. Εἰσὶν γὰρ περὶ Βάρβαροι Θεοὶ πρὸς,

Α' νῶθεν ὡς; Πρ. ἔγ' ἄρ' εἰσι Βάρβαροι,

Ο' δὲν ὁ πατὴρ ὅς ἐστιν Ἐκκασίδης;

πρ. Ο' νομα ὅτι τέτοις τοῖς θεοῖς τοῖς Βάρβαροις.

Τί ὄντι; πρ. ὅτι; Τετραλλοί. πρ. μανθάνω.

Ε' νῦν δὲν ἄρα τὰ περὶ τοῖς ἐξ ἑξῆς.

πρ. Μάλιστα πάντων. ἐν δ' ἐσὶν ἄρα σιφίς.

Η' ἔκαστος περὶ τοῖς δεδωκεν περὶ διαλλαχῶν.

Παρεχ' τῷ Διὶ, καὶ τῷ Τετραλλῶν τ' ἀνα.

Υ' μὲν γ' ἢ μὴ σπένδω, ἢ ἂν μὴ παρεδίδω.

Τὸ σπένδω ὁ Ζεὺς τοῖσιν Ορισιν πάλιν,

Καὶ τ' Βασιλείαν σοι γινώσκ' ἔχ' ἐν δίδω.

ΠΕ. Τίς ὄντι ἡ Βασιλεία; πρ. καλὴ ἡ κόρη.

Η' περὶ κακομύθ' ἢ κακομύθ' τῷ Διὶ,

Καὶ τὰνα ἀπαξάντα, ἢ δίδω, ἢ ἂν,

Τῷ ἀνομίαν, ἢ σποφονοῦν, τὰ νῦν,

Τῷ λοιδορίαν, ἢ καλοκρίτιν, τὰ πρὸς.

ΠΕ. Α' πάντα γ' ἄρ' ἀπὸ τα μὲν; πρ. φημ' ἔγω.

Η' νῦν γ' ἢ σὺ πρὸς ἐκείνους λέγεις, ἀπαντ' ἔχεις.

Τέτοιον ἔνεκα δὲν ἢ ἄλλ' ὅν, ἢ ἀφ' ἑαυτοῦ σοι.

PI. Dilecte Prometheu. *PR.* cessa cessa, ne clama.

PI. Quid enim est? *PR.* tace, ne voca meum nomen.

Malè enim perdes [me,] si me hîc Iupiter videbit.

Sed ut dicam tibi omnes superiùs res,

Hunc capiens meum pileolum super-tene

Desuper, ut non me videant dei.

PI. Euge euge!

Benè excogitasti hoc, & Promethicè.

Induere citò jam: & postea fideus dic.

PR. Audi jam nunc. *PI.* valdè audienti dic.

PR. Periiit Iupiter. *PI.* quam diu est quòd periiit?

PR. Ex quo vos habitastis aërem.

Sacrificat enim ullus nihil hominum ampliùs

Deis, neque nidor à cruribus

Ascendit ad nos ab illo tempore:

Sed tanquam festis [Cereris] jejunamus

Sine sacrificiis. hi autem Barbari Dei

Esurientes, tanquam Illyrii frementes,

Contranilitare dicunt superiùs Iovi,

Si non præbebit fora aperta,

Ut inducantur viscera incisa.

PI. Sunt alteri Bâbari Dei aliqui

Supra vos? *PR.* non enim sunt Barbari

Vnde patrius est [Apollo] Execestides?

PI. Nomen autem Deis istis Barbaris

Quod est? *PR.* quod est? Triballi. *PI.* intelligo:

Hinc igitur hoc, Conteraris, factum est.

PR. Maximè omnium. unum autè tibi dico apertè:

Venient legati huc de pacibus,

A Iove, & à Triballis qui supra.

Vos autem ne sacrificetis, si non tradiderit

Sceptum Iupiter Avibus iterum,

Et Regnationem tibi uxorem habere dederit.

PI. Quæ est Regnatio? *PR.* optima puella,

Quæ formæ fulmen Iovis,

Et alia omnia; bonum Consilium,

Bonam legem, modestiam, navalia,

Objurgationem, gubernatorem civilem, triobola.

PI. Omnia igitur ipsi dispensat? *PR.* dico ego.

Quam si tu ab illo ceperis, omnia habes.

Horum gratiâ huc veni, ut dicerem tibi.

Semper

Αἰεὶ ποτ' ἀνδράποισι γὰρ δύναιτο εἰ μὴ ἐγώ.
 ΠΕ. Μόνον θεῶν γὰρ δίδωσ' ἔστιν θεοκρίτορ.
 ΠΡ. Μισῶ δὲ ἀπαντας τοὺς θεοὺς, ὡς οἶδά σύ.
 ΠΕ. Νὰ δὲ Δι' αἰεὶ δῆτα θεομισῆς ἔσθης.
 ΠΡ. Τίμων καὶ θαρσύνω. ἀλλ' ὡς ἀνδοτρεχέω πάλλω,
 Φέρε μοι σπιάδειον ἵνα με καὶ ὁ Ζεὺς ἴδῃ.
 Α' νῶθεν, ἀκολυθεῖν δοκῶ καὶ νῦν φορέω.
 ΠΕ. Καὶ δέ φρον φέρεται τοῦδ' ἰαβάν.
 ΧΟ. ΠΡὸς ὅ τοισι Σκιάποσι λί-
 μνη τίς ἐστ' ἄλλος, εἰ

ΣΤΡΩΓΗ.

Φυλαγγοῖσι Σωκράτους.

Εἴνδα καὶ Πείσανδρος ἤλθεν

Διόμφορ Νυχλῶ ἰδεῖν, ἢ

Ζῶντα ἐκείνου ἀρβύλιν·

ΑΝΤΙΣΤΡΩΓΗ.

Σ. Ὁ γὰρ ἐχὼν κάμηλον.

Α' μὲν τιν, ὥς λαμψέας περὶ μὲν

ἰσπέρ. Ο' δὲ σωτὴρ ἀπὸ τῶν

Κατ' ἀνῆλθεν ἀπὸ κατώθεν,

Περὶ τὸ λῆμα τ' ἐκ μήλας,

Χαυροφῶν ἢ Νυκτερίς.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ, ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ, ΗΡΑΚΛΗΣ,

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΤΟ' μὲν πάλισμα τ' Ναφειλοκοκκυρίας
 Ο' ρᾶς τοῖσι σάρεσιν, ἢ πορσιβόλοισιν.
 Οὐκ ἐστὶν δὲ θεός, ἐπ' ἀρεστέρι δῶτος ἀμύτηχ'·
 Οὐ μεταβάλλεις δομάπων ὡς ὅπως θέλεις·
 Τί ὡς κακοδαίμων Λαμπροδίας εἶ τῶν φύσιν!
 Ὡς δημοκρατία, ποῖ τοι θεοδότης ἢ μάς ποτε,
 Εἰ τι ποτὶ γ' ἐχέοι τὸν ποτὶ οἱ θεοὶ!
 ΤΡ. Ε' ξέψ' ἀπείμας; ΠΟ. οἶμαι γάρ. πολὺ γὰρ δὴ σ' ἰγώ
 Ε' ὥς κε πάντων βαρυσφρότατον θεῶν·
 Α' γὰρ δὴ τί δρώμεν, ἢ ἔχελψ; ΗΡ. ἀκήκοας
 Ε' καὶ γ' ὅτι ἀνδρῶπων ἄλγχι βέλομαι,
 Ο'ς πε ποτ' εἶδ' ὅτ' οὐ θεὸς ἀποτειχίσαι.
 ΠΟ. Α' μὲν ὡ γὰρ δὲ ἡρήμεθα περὶ διαλλαγῶν
 Πρέσβεις. ΗΡ. διπλάσιος μάλλον ἄλγχι μοι δοκεῖ.
 ΠΕ. Τῶν τυροβόλων τις δόξα; Φέρε σίλφον.
 Τυροβόλον περὶ πυρπόλιν τοῦ ἀνδραγωγῆ.
 ΗΡ. Τὸν ἀνδρᾶ χαίρειν οἱ θεοὶ καλοῦμαι,

Τῆς

Semper quondā hominibus enim benevolus sum ego.

PI. Solum deorū enī improprie te in prunis affamus.

PR. Odi autem omnes Deos, ut scis tu.

PI. Per Iovem semper certe deorum osor natus es.

PR. Timon purus, sed ut revertar rursus,

Fer mihi pileolum: ut me si Iupiter viderit

Desuper, sequi videar canistra portantes.

PI. Et sedem fer hanc capiens.

STROPHE.

CH. A. Pud autem Sciapodes pa-

lus quædam est illavativa, quod

Animas ducit Socrates:

uo & Pisandrus venit,

Rogans animam videre, quæ

Viventem illum præreliquit:

ANTISTROPHE.

Victimæ habens, camelum,

Agnam aliquam, cuius colla incidens

Sicut Ulysses abiit:

Et postea ascendit ipsi deorsum

Ad guttur cameli

Chærephon Noctua.

NEPTVNVVS, TRIBALLVS, HERCV-
LES, PISTHETÆRVVS.

Hæc quidem civitas Nephelococcygia,

Vides hæc adest, quod legati sumus.

Heus tu quid facis, in sinistras sic indueris?

Non mutas pallium tanquam in dexteris?

Quid ô infelix Læspodias es naturâ!

O popularis dominatio, quod ire facis nos aliquando,

Si hunc quidem confirmantur [legarunt] Dei.

TR. Manebis quietus? PO. Iuge. multum enim jâ te ego

Vidi omnium barbarissimum Deorum.

Age jam quid facimus Hercules? HE. audisti

Me, quod hunc virum suffocare volo,

Quicumque unquam et Deos extra murans.

PO. Sed ô bene electi sumus de pacibus

Legati. HE. duplo magis suffocandus mihi videtur.

PI. Casiteram aliquis det: fer sulphurum:

Casium ferat aliquis: verte carbones.

HE. Virum gaudere dei jubemus

Tres

Τρεῖς ὄντες ἡμεῖς. ΠΕ. ἀλλ' ὅπκιν' αὖ τὸ σίλφιον.
 ΗΡ. Τὰ κρέα δ' ἢ τὰ ταῦτ' ὄβρι; ΠΕ. Οὐκ ἔστι πνεύς
 Ἐπειὶς ἀνθρώποι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρέοντες,
 Ε' δὲ ξανὰ ἀδμεῖν. ΗΡ. εἴτα δῖτα σίλφιον
 Ε' πικρὸς φρεσίν τε αὐτοῖσιν; ΠΕ. ὦ χαῖρ' Ἡέκκλησι
 Τί ὄβρι; ΗΡ. φρεσὶ βόλόν τε καὶ θεῶν ἡλικίαν
 Πασα ἥδ' ἑσθλὴν, καὶ πολέμῳ καὶ καταλαχρῆς.
 ΠΕ. Ε' λαόν αὖ ἐνεστὶν ἐν τῇ λαοκτονίᾳ.
 ΗΡ. Καί μιν τά γ' Ὀρίθια λησάει γ' ἔτι φρίκη.
 ΠΟ. Ἡ' μέεις τε γὰρ πολέμους, ἐκαστὸν αὐτῶν.
 Τ' μέεις τ' ἂν, ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι,
 Ο' μύθεον ὕδαρ ἂν ἔρχετ' ἐν τοῖς τέλεισιν;
 Ἀλκυονίδας τ' ἂν ἡγεῖται ἡμέτερος αἰεὶ.
 Τέτων πέρε πάντων αὐτοκρατορὸς ἡμεῶν.
 ΠΕ. Ἀλλ' ἔτε φρεσίν πάντοθ' ἡμεῖς ἡρώμεθα
 Πολέμῳ φρεσὶ ὕμῳ· νῦν τ' ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,
 Ε' ἂν τι δίκαιον ἄλλο νῦν ἐθέλωμεν εἶναι,
 Σπονδὰς ποιεῖν. ταῦτ' ὅδ' ἔμελλ' ὄβρι ταῦτ' ἴ.
 Τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν Ὀρίσι πάλιν
 Τὸν Διὶ δόδοιμεν, καὶ διαλλακῶμαθα.
 Ε' πὶ τοῖς δὲ τοῦ φρεσὶν ἐπ' ἀρετῶν καλῶ.
 ΗΡ. Ε' μοι μὲν δόρυ καὶ ταῦτα, καὶ ψιφίζομαι.
 ΠΟ. Τί, ὦ κακὸν δαίμον, ἡλίδιος καὶ γάστρις εἶ,
 Ἀποστρέφεις τ' πατέρων τ' πατρὶδός;
 ΠΕ. Ἀλλ' ἔστι· ἐγὼ μείζων ὕμῳ οἱ θεοῖ
 Ἰ' χύσετ' ἑμ' Ὀρίθες ἀρξέωσι κάτω.
 Νῦν μὲν γ' ὑπὸ τ' νεφέλαισιν κεκρυμμένοι
 Κύβαντες ὀπποῦντες ὕμῳ οἱ βροτοί.
 Ε' ἂν δ' ὅτ' Ὀρίθες ἔχητε συμμάχους,
 Ο' ταν ὁμῶν τις τ' Κόρυμβος καὶ τ' Δία,
 Ο' Κόρυμβος παρελθὼν τ' ἀπορκαυῖτες λάθρα
 Περασσάμενος ἐκὼν τ' ὀφθαλμῶν θένων.
 ΠΟ. Νῦν τ' Ποσειδῶν ταῦτα γὰρ σὺ καλῶς λέγεις.
 Κἄμοι δοκεῖ. ΠΕ. τί δαὲ σὺ φής. ΤΡ. νασταύειν.
 ΠΕ. Ὁρᾷς; ἵπαινε καὶ χ' ὅτ' ἐπὶ τῶν νῦν ἐπὶ
 Ἀκκαθ' ὅσον ὕμῳ ἀναθὼν ποιεῖτο μῦθον.
 Ε' ἂν τις ἀνδράπων ἱερεῖον τῶν θεῶν
 Εὐξάμενος, εἴτα διασφίξῃ τὴν, λέγων·
 Μενετοὶ θεοί, καὶ μὴ ποδιδῶ, μισσητῶν
 Ἀναπαύομεν καὶ ταῦτα. ΠΟ. φέρ' ἴδω τῶν τῶν πρῶτον
 ΠΕ. Ὁ ταν διαεθμῶν ἀργυρεῖσιν τῶν καλῶν

Tres existentes nos. *PI.* sed injicito sulphium.
HE. Carnes autem ejus hæ sunt? *PI.* Aves aliquæ
 Insurgentes contra populares Aves,
 Apparuerūt injusta facere. *HE.* postea certè sulphium
 Injicis priùs ipsis? *PI.* ò salve Hercules!
 Quid est? *HE.* legationem facientes huc venimus
 A Deis, de belli mutatione [*pax, reconciliatione.*]
PI. Oleum non est in ampullâ.
HE. Et quidem aviculas pingues esse decet.
NEP. Nosque enim bellantes non lucramur:
 Vosque nobis Deis existentes amici
 Pluvialem aquam habebitis in stagnis,
 Tranquillosque ducetis dies semper.
 His de omnibus potentes venimus.
PI. Sed neque priùs unquam nos incepimus
 Bellum contra vos: nuncque volumus, si videtur,
 Si quid justum aliud nunc vultis facere,
 Inducias facere. justa autem sunt hæc:
 Sceptum nobis Avibus iterum
 Iovem reddere: & inducias facimus.
 In his legatos ad prandium voco.
HE. Mibi quidem sufficiunt hæc, & confirmo.
PO. Quid (ò infelix) stolidus, & gulofus es!
 Privas patrem tyrannide?
PI. Verum: non enim majus vos Dei
 Poteritis, si aves dominabuntur inferiis:
 Nunc quidem à nebulis cooperti,
 Inclinati pejerant vos homines.
 Si autem Aves habebitis auxiliares,
 Quando jurabit aliquis Corvum & Iovem,
 Corvus adveniens pejerantis clam
 Advolans ejiciet oculum verberans.
NEP. Per Neptunum, hæc bene dicis.
 Et mihi videtur. *P.* Quid a. tu dicis? *TR.* navæ sarreu.
PI. Vides? laudat hic. Alterum nunc adhuc
 Audite, quantum vobis bonum faciemus.
 Si quis hominum sacram Deo ovem
 Vovens, postea sophistat, dicens,
 Tardi dei, & non solvam: *crimini* [perulantia isti]
 Opponemus nos, & hæc. *NE.* age, videam quomodo.
PI. Quando dinumerans argentulum contigerit

Α'νθρώπος εἶπ' ἢ καὶ δὴ) λέω μοι,
 Καταπλάμνος ἱ' κτηνος ἀρπάσας λάβρα
 Περβάταιν δυνὶ πρὶν ἀνίστη πῶ δέη.
 ΗΡ. Τὸ σκῆπτρον δ' ἀποδιδῶμι πάλιν· ἀφίζου·
 Τέ ποτε ἐγὼ, πο. ἢ Τρεβαλλὼν γὰρ αὐτὸ ἔρε.
 ΗΡ. Ο' Τρεβαλλὼς, ἀμάρτυρ δοκίσει· ΤΡ. στυγία
 κη.

Βακταρεκρότα. ΗΡ. φισὶν εὖ λέγεις καὶ αὖ.
 ΠΟ. Εἴπιν δοκεῖ σφῶν, ταῦτα καὶ μοι σιωδοκεῖ.
 ΗΡ. Ο' υἱός. δοκεῖ δ' ἄν ταῦτα ἢ σκῆπτρον παρέει.
 ΠΕ. Καὶ νῦν Δί', ἐπεὶ γὰρ ὄβρι, οὐ' μὴ δίδωμι ἐγὼ.
 Τῷ μὲν γὰρ Η' εἴαν παρεδίδωμι πῶ δέη,
 Τῷ ὃ Βασιλεὺς τῶν κούρων γυνάμ' ἐμοὶ
 Ἐκδοτέον ὄβρι. πο. ἢ διαλλαχῶν ἔρας.
 Α' πῶς ἄν οἱ καὶ δὴ αὖτις. ΠΕ. ὀλίγον μοι μίλη.
 Μάρτυρ, τὸ κατὰ χροῖμα χεῖρ ποιεῖν γυμνῷ.
 ΗΡ. Ο' δαίμονι' ἀνθρώπων Πίσσηδον, ποὶ φέρει
 Μ' ἔμεις πρὶ γυμνός μῆς πολικῆς αὐτῶν.
 ΠΟ. Τί δαί ποτ' αὐτῶν; ΗΡ. ὅ, π; διαλλαχῶν ματα.
 ΠΟ. Τί ὦ 'ζυρ' ἐκ οἴδ' ὅδε πατάμενος πάλαι
 Βλάπτει δέ τοι σὺ σαυτὸν, ἡ γὰρ ἀποθάνη
 Ο' Ζεὺς, παρεχόμενος τέστισι τῶν τυχερίδων,
 Πῆνός ἐσθ' σὺ, σὺ γὰρ ἀπαντα γίνεσθαι
 Τὰ χρήματα' ὅσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποτρήσκων καταλίπῃ.
 ΠΕ. Οἱ μοι πάλας γ', οἷόν σε φεισσοφίζεσθαι!
 Δεῦρ' ἄς ἐμ' ἀποχάησον, ἵνα τί τοι φέρομαι.
 Διαβάλλεται σ' ὁ θεὸς, ὡ' πόνηρες σὺ.
 Τῶν γὰρ πατρῶων ἐστ' ἀκρεῖ μί πρὶς σοι
 Κατὰ τοὺς νόμους· νόθος γὰρ εἶ, καὶ γνήσιος.
 ΗΡ. Ε' γὰρ νόθος; τί λέγεις; ΠΕ. σὺ αὖ ποτὶ νῦν Δία,
 ὧ' γὰρ ξείνης γυναικός. ἢ πῶς ἂν ποτε
 Ε' ἀκλήροισιν εἴ) τῶν Α' θλωμένων δοκίμης,
 Οἷσαν θυγατέρ', ὅντων ἀδελφῶν γνησίαν;
 ΗΡ. Τί εἰς' ἡ δ' ἀπατῆρ ἐμοὶ δίδω ταὶ χήματα
 Τὰ νοθεῖ' ἀποτρήσκων; ΠΕ. ὁ νόμος αὐτὸν ἐκ ἱᾶ.
 Ο' υἱός ὁ Πισσηδῶν σφεδρὸς, ὅς περ αἰετὶς σε νῦν,
 Α'νθέξεται σε πρὸ πατρῶων χημάτων,
 Φάσκον ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.
 Ε' γὰρ ὃ δὴ καὶ ἢ Σόλωνός σε νόμον,

Homo hic, vel sedet lotus,

Advolans lætinus rapiens clam

Ovum duarum precium referet Deo.

HE. Sceptrum reddere iterum confirmo

Hic ego. NEP. Triballum nunc interroga.

HE. Triballus lugere videtur tibi? TR. bene.

Confirmo. HE. dicit bene dicere valde.

NE. Si cui videntur vestrum hæc, & mihi simpli videntur [facienda.]

HE. Heus tu, visum nobis facere hæc sceptro super.

PI. Et per Iovem, alterum est, cuius memini ego.

Ipsam quidem enim lunonem trado Iovi,

Ipsam autem Reginam puellam molierem mihi

Dandum est. NE. non paces amas.

Abeamus domum iterum. PI. parum mihi curæ est.

Heus coque, infusionem oportet facere dulcem.

HE. O felix hominum Neptune, quod portaris?

Nos propter mulierem unam pugnabimus?

NE. Quid a. faciemus? HE. quid? faciemus pacem.

NE. Quid, ô prave, non scis, deceptus diu?

Lædis autem tu teipsum: si enim mortuus fuerit.

Iupiter, tradens his tyrannidem,

Pauper eris tu. tuæ enim omnes fient

Pecuniæ, quasunque Iupiter moriens reliquerit.

PI. Hei mihi miser, qualiter te circumvenit?

Huc ad me accede, ut aliquid tibi dicam.

Criminatur te patruus, ô ignare tu.

Bonorum enim paternorum neque paululum participatur tibi

Secundum leges. spurius enim es & non legitimus.

HE. Ego spurius? quid dicis? PI. tu quidem, per Iovem,

Existens advenæ mulieris. an aliquo modo unquam

Hæredem esse Minervam putas,

Existentem filiam, existentibus fratribus legitimis?

HE. Quid autem si pater mihi dat pecunias

Spurio moriens? PI. lex ipsum non finit.

Hic Neptunus primus, qui extollit te nunc,

Vsurpabit tuas paternas opes,

Dicens fratrem se esse legitimum.

Dico autem jam & Solonis tibi legem,

Νόθῳ δ' μὴ ἔδωκεν
 σείων, αἰδῶν ὄντων γνη-
 σίων, ἐὰν ὃ παῖδες
 Μῶν π' γνήσιοι, τοῖς
 Εὐρύτατ' οὐ γῆρας

Μετέπειτα τῶν χειμάτων.

ΗΡ. Ἐμοὶ δέ, ἄρ' ἔδεν τῶν πατρῶν χειμάτων

Μέπειν; ΠΕ. ἔμην τοι, νῆ Δίε, λέξω δέ μοι

Ἡ δὴ σ' ὁ πατήρ ἐσήγαγε εἰς τοῦ θεοῦ τεύχεα;

ΗΡ. Οὐ δὴ τ' ἐμέγα' κ' δὴ τ' ἐταυμάζον πάλα;

ΠΕ. Τί δὴ τ' ἄνω κέχυνες, αἰτίαν βλέπων;

Ἀλλ' ὡς μὴ ἡμῶν ἦς, κατασῆσω σ' ἐγὼ

Τύχωνεν· οὐ γὰρ παρέξω σοι γὰρ.

ΗΡ. Δίκα γ' ἐμοὶ γὰρ, πάλαι δοκεῖ λέγειν

Περί τ' ἡμέρας· κἀγὼ γὰρ παρεδίδωμι σοι.

ΠΕ. Τί δαί σ' οἴης; ΠΟ. τὰ ἑαντία ληψίσσμαι.

ΠΕ. Ἐπὶ τῷ Τριβάλλει πάν τὸ πρᾶγμα, τί σ' λέγεις;

ΤΡ. Καλὰν κόρυνα κ' μεγάλα βασίλινά

Ὅμιτι παρεδίδωμι. ΗΡ. παρεδιδώμην λέγεις;

ΠΟ. Μὰ τ' Δί, ἔχ' ἑτός γὰρ παρεδιδώμην λέγεις;

Εἰ μὴ βυδίζῃ ὡς περ αἱ Χελιδόνες.

ΠΕ. Οὐκ ἐν παρεδιδώμην ἢ Χελιδόνες λέγεις.

ΠΟ. Σφῶν τῶν διαλλάττομαι, κ' ξυμβάλλεται.

Εὐγὰρ δέ (ἐπὶ δὴ σφῶν δοκεῖ) σιγήσομαι.

ΗΡ. Ἡ μὲν ἂν λέγεις σὺ, πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ.

Ἀλλ' ἴδε μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τ' ἔρχομαι,

ἵνα τ' Βασιλείαν κ' τὰ πάντα ἐπὶ δόξης.

ΠΕ. Ἐς καθεὶν ἄρα κατεκόπισαν ἑταῖρ,

Ἐς τοῦ γάμου; ΗΡ. Βλέπετε δὴ τ' ἐγὼ τίως

Ὅπῳ τὰ κράτα τῶν τῶν ὤμιτι; ὤμιτι δέ, ἴτε.

ΠΟ. Ὅπως σὺ κράτα; πολλὰ γὰρ τιθέναι λέγεις.

Οὐκ εἰ μὴ ἡμῶν; ΗΡ. Ὅχι μὲν, ἀν' διατίθω.

ΠΕ. Γαμικῶν χλανίδων δίδωται τίς δ' ἐγὼ μοι. ΣΤΡ.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ΧΟ. Ἐστὶ δέ, ἐν Φανῶσι, αἰδῶν ὄντων γνη-
 σίων, ἐὰν ὃ παῖδες

Μῶν π' γνήσιοι, τοῖς

Εὐρύτατ' οὐ γῆρας

Μετέπειτα τῶν χειμάτων.

ΗΡ. Ἐμοὶ δέ, ἄρ' ἔδεν τῶν πατρῶν χειμάτων

Μέπειν; ΠΕ. ἔμην τοι, νῆ Δίε, λέξω δέ μοι

Ἡ δὴ σ' ὁ πατήρ ἐσήγαγε εἰς τοῦ θεοῦ τεύχεα;

ΗΡ. Οὐ δὴ τ' ἐμέγα' κ' δὴ τ' ἐταυμάζον πάλα;

ΠΕ. Τί δὴ τ' ἄνω κέχυνες, αἰτίαν βλέπων;

Ἀλλ' ὡς μὴ ἡμῶν ἦς, κατασῆσω σ' ἐγὼ

Τύχωνεν· οὐ γὰρ παρέξω σοι γὰρ.

ΗΡ. Δίκα γ' ἐμοὶ γὰρ, πάλαι δοκεῖ λέγειν

Περί τ' ἡμέρας· κἀγὼ γὰρ παρεδίδωμι σοι.

ΠΕ. Τί δαί σ' οἴης; ΠΟ. τὰ ἑαντία ληψίσσμαι.

ΠΕ. Ἐπὶ τῷ Τριβάλλει πάν τὸ πρᾶγμα, τί σ' λέγεις;

ΤΡ. Καλὰν κόρυνα κ' μεγάλα βασίλινά

Ὅμιτι παρεδίδωμι. ΗΡ. παρεδιδώμην λέγεις;

ΠΟ. Μὰ τ' Δί, ἔχ' ἑτός γὰρ παρεδιδώμην λέγεις;

Εἰ μὴ βυδίζῃ ὡς περ αἱ Χελιδόνες.

ΠΕ. Οὐκ ἐν παρεδιδώμην ἢ Χελιδόνες λέγεις.

ΠΟ. Σφῶν τῶν διαλλάττομαι, κ' ξυμβάλλεται.

Εὐγὰρ δέ (ἐπὶ δὴ σφῶν δοκεῖ) σιγήσομαι.

ΗΡ. Ἡ μὲν ἂν λέγεις σὺ, πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ.

Ἀλλ' ἴδε μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τ' ἔρχομαι,

ἵνα τ' Βασιλείαν κ' τὰ πάντα ἐπὶ δόξης.

ΠΕ. Ἐς καθεὶν ἄρα κατεκόπισαν ἑταῖρ,

Ἐς τοῦ γάμου; ΗΡ. Βλέπετε δὴ τ' ἐγὼ τίως

Ὅπῳ τὰ κράτα τῶν τῶν ὤμιτι; ὤμιτι δέ, ἴτε.

ΠΟ. Ὅπως σὺ κράτα; πολλὰ γὰρ τιθέναι λέγεις.

Οὐκ εἰ μὴ ἡμῶν; ΗΡ. Ὅχι μὲν, ἀν' διατίθω.

ΠΕ. Γαμικῶν χλανίδων δίδωται τίς δ' ἐγὼ μοι. ΣΤΡ.

Spurio autem non esse affi-
nitatem, filiis existentibus legi-
timis. si autem filii

Non sunt legitimi, his

Proximo genere

Participationem esse rerum.

HE. Mihi autem igitur nihil paternarum rerum

Est in participatione? PI. non quidem, per Iovem.

dic autem,

Iam te pater induxit in custodes?

HE. Non certè me: & certè admirabar diu.

PI. Cur certè supra oscitasti, causam aspiciens:

Sed si nobiscum eris, constituam te ego

Regem; Avium præbebo tibi lac.

HE. Iusta mihi & diu vidèris dicere

Circa puellam; & [eam] Iego trado tibi.

PI. Quid autem tu dicis? NE. contraria censeo.

PI. In Triballo omnis res. quid tu dicis?

TR. Pulchram puellam & valdè reginam.

Avi trado. HE. tradere dicis?

NE. Per Iovem non hic tradere dicit,

nisi ite quemadmodum Hirundines.

PI. Igitur tradere Hirundinibus dicit.

NE. Vos nunc pacem facite & convenite:

Ego autem (postquam vobis videtur) tacebo.

HE. Nobis quæ dicis tu, omnia convenire videntur.

Sed veni nobiscum ipse in celum,

Ut Reginam & omnia illuc capias.

PI. In tempus igitur decisa sunt hæ

Ad nuptias? HE. vultis igitur ego interea

Assum carnem has, manens? vos autem ite.

NE. Asses tu carnes? multam gulositatem dicis.

Non is nobiscum? HE. bene quidem sum dispositus.

PI. Nuptialem vestè det aliquis huc mihi. STROPHE.

CHORVS.

CHO. Est autem in hænis ad

Clepsydræ pravum gulo-

forum genus,

Qui metuntque & semi-

nant, & vindemiant lin-

guis, ficosque legunt.

Βάρβαροι δ' εἰσιν ἄλλοις

Γοργία τε καὶ Φίλιπποι.

Καὶ πρὸς τὸ ἐλθεῖν ποταμοὺς καὶ κείνων τῆς Φιλίππων,

Πανταχὺ τ' Ἀ' πικῆσι, ὃ γλῶττα χωρὶς τέμνεται.

ΑΓΓΕΛΟΣ, ἡ οὐκ ἐτις Πεισθεταίρος, ἡ ΜΙΧΟ-
ΡΙΑ δύο, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ω Πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες! ὦ μείζω λόγῃ;
Ω τρισμακάριοι πλεονὸν ὀνείτων χυός,
δέχεσθαι τὸ τύραννον ἀλγίστοις δόμοις.

Προσέρχεται γδ, ὅτις ἔτε παμφαῖς

Α' σὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χεῦσαι γεῖ δόμα·

Οὐθ' ἡλίε τιλαυγές ἀκτίνων σέλας

Τοιῦτον ὁξέλαμεν. οἶον δὲ ἔρχεται

Εἰς τὴν γυναικὸς κάλλος, ὃ φατὸν λέγῃ.

Πάλλων κεραιὸν, πτερφόρον Διὸς βέλος.

Ὁ σμήδι' ἀνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλῳ

Χωρεῖ, καλὸν θέαμα θυμιαμάτων.

Αἰθερὶ δὲ ἰαφάρεσι πλεκτάνω κροπνῆ.

Οὐδὲ γὰρ καὶ πότε ὅστιν. ἀλλὰ καὶ Θεῶς

ἀλλ' ὅστις ἀνοίξῃ τὴν θύραν οὗτον εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἔσονται ἐκ τῆς πόλεως καὶ οὐκ ἐκ τῆς πόλεως

HMI. Δ' ἄρα, δέχε, δίαρε, πάρεχε, πάρεχε,

Περὶ πέτεσθε τὴν μάκαρ

Μάγειρ σὺν τύχῃ,

Ω φει φει! τ ὦραε Τε κάλλεε.

Ω^τ μακαριστὸν σὺ γάμον

Τῇ δὲ τῇ πόλει γῆμας.

ΗΜΙ. ΑΛ. Μεγάλα κατέγυσι τύχαι

Γένος ὀρνίθων

Διὰ τὸνδε ἄνδρα.

Α'λλ' ὑμῶνάοισι κῆρυμφιδίοις

▲နွေသို့ ပို့လိုက်

Αὐτὴ καὶ τὴν βασιλείαν.

ΧΟ. Ή^ν ῥά ποτ' ὀλυμπία

Τῶν ἡλιζάτων θρόνων

Ἀρχοντα θεοῖς μέγαν

Μοῖρα, ζωκόμισα

Ε'ν ποταμῷ ὑμνῶν.

Ο' δ' ἀμφισταλὴς Ε' ρροσ

Χρυσόπτερος, ἡνία

ΣΤΡΟΦΗ β.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

五、五

Barbari autem sunt genus,
Gorgiæque & Philippi.
Et à ventrosis illis Philippis
Vbiq; Atticæ, lingua seorsim scinditur. SYSTEMA.

NYNTIVS, seu famulus Pisthetari, SEMICHORI
duo, PISTHETÆRVS.

O Omnia bona facientes! ô majora sermone!
O ter beatum volabile avium genus,
Suscipite regem beatis domibus.
Advenit enim, qualis neque undique lucens
Stella videre splenduit aut micante domo,
Neque Solis longè splendens radiorum splendor
Talis splenduit. qualem autem venit
Habens mulieris pulchritudinem, ineffabile loqui,
Movens fulmen, alas ferens Iovis telum.
Odor autem innominabilis in profundum circuli
Procedit, pulcher aspectus sacrificiorum,
Anræ movent volutionem fumi.
Hic autem & ipse est, sed oportet Dæ
Musæ aperire sacrum benedicens os. ODE.
SEM. R Educ, divide, diduc, adduc, præbe
Circumvola beatum

Beatâ cum Fortunâ.
O papæ papæ! qualis tempestas
Pulchritudinis!
O beatissimas tu nuptias
Huic civitati nubens.

ALT. SEM. Magnæ decinent fortunæ
Genus avium
Propter hunc virum,
Sed laudativis & sponsalibus
Excipite cantibus ipsum, & Reginam. STROPHE.

CH. I Vno quondam cœlestis
Altarium sedium

Dominantem deis magnâ
Parcæ comportaverunt
In his nuptiis.

ANTISTROPHE.

Circum-pullulans autem Amor
Auro-alatus habenas

Εὐθιως πάλιντόνεις,
 Ζηλὸς ἀπάρχης γάμων,
 Τῆς τ' ἑυδύμνος Ἠέρας·

ΕΠΩΔΗ.

Υμῶν, ὦ γ' ἄνδρες, ὦ γ' ἡμέλῃ!

ΠΕ. Εἰ γάρ τις ὑμῶν, ἐχάρειν ἔδειξεν·

Αἴ γα μοι ὁ λόγων. ἄγε νῦν ἀπὸ

Καὶ τῆς ῥηθρίας κλισίᾳ τε βρογίταις,

Τὰς τε πυροφόρος Διὸς ἀστερογίταις,

ΣΤΡΟΦΗ.

Δεινόν τ' ἀρῇ ἦται περκαυόν.

ΧΘ. Ως μὲν γὰρ ἔστιν ἀστεροπῆς φάος!

Ως Διὸς ἀμφοτέρων ἐχρὸς πυροφόρον!

Βαρυσχέτις ἐμβροφόρος ὅθ' ἄμα

Βρογίταις, ἀρ' ὅτε νῦν ῥήματα σείῃ,

Διὰ σὲ πάντα κρατήσας· ἢ

Πάρεδρον βασιλείαν ἐχθρὸν Διός.

ΗΜ. Υἱὸς ὦ γ' ἡμέλῃ, ὦ!

Εἴ ποτε νῦν γάμοισιν, ὦ

Φύλα πάντα συνόμοιαν

Πτεροφόρ' ὅππ' ἐπιδὸν Διὸς,

Καὶ λέγεις γαμήλιον.

Οἷον ὦ μάκαρ' ὅσον

Χεῖρα, καὶ πτερόν ἐμὸν

Λαβύσσει, συγχρόθισον.

Αἴετον ὃ κυφίω σ' ἐγὼ

Ἀλλ' ἀλλή, ἰὴ παιδὸν,

Τί τίλλει καλλιήκως ὦ

Δαιμόνων ἐφάρτατε.

ΤΕΛΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ.

Dirige retrò extensas,
Iovis præbitor nuptiarum,
Felicisq̃ue Iunonis.

EPODE.

Hymen, ô Hymenæe, ô Hymen!

Pi. Gaudebam hymnis, gaudebam cantibus;
Lætor autem sermonibus. age nunc ipſius

Et cœleſtia vocate tonitrua,

Ignæq̃ue Iovis fulgura,

Gravæq̃ue micans fulmen.

STROPHE.

CH. **O** Magnum aureum fulguris lumen!

O Iovis immortalis enſis ignifer!

Graviſonantia imbriferaq̃ue ſimul

Tonitrua, quibus hic nunc terram concutit,

Propter te omnibus dominans: &

Conſeſſilem Reginam habere Iovis.

Ss. Hymenæe, ô hymenæe, ô

Sequimini nunc nuptias, ô

Tribus omnes ſimul-paſcentium.

Alatæ, in pavementum Iovis,

Et lectum nuptiale.

Præbe ô beata tuam

Manum, & alas meas

Capiens, ſimul ſalta:

Elevans autem levem faciam te ego.

Sed euge euge, præon,

Euge pulcher-in-victoria ô

Felix ſupreme.

FINIS AVIVM.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Εἰρῶν.

ΥΨΟΘΕΣΙΣ Δ' ἰάμβων.

Κλέων Ἀθηναῖος τε καὶ Βερασίδας Λακων
 Κυκλώντε πᾶσαν διὰ χεῖρας Ἑλλάδα
 Πόλεμον ἐνέωσαν. Δεῖτα δ' ἔν πεπονθότων
 Δήμων, Τρυζαῖος ἀμπελουργὸς Ἀθμονίδης
 ὤκτειρεν αὐτοῦς, καὶ λαλῶν ἤκάνταρον
 ἱπποδῶν ἐς τὸν ἑταῖρος βάνη δόμους,
 Ζητήσας πόσων καὶ πόσον Εἰρήνης θεᾶς,
 τίω Πόλεμος ἀνέστη ἐν μυχοῖς ἐκρύφατον.
 Ἐρμῇ πυλαῖα δ' ἐντυχὼν, ἔλαψεν ἑαυτὸν
 Λαῶν ἐκαστοῦ τ' ἀγροίκου χεῖρ' ὄμοις,
 Ἀρμόϊσιν ὁνόντων Ἑλλάδος ταχέος ἔργον
 Κλέωνε καὶ Βερασίδα ἴσον ἀλλήλων φόνον
 Μόλις δ' Ἀθῆνας τίω δ' ἄγων κατήλυθε.
 Γάμον ἐντυγέριζαν, ἐς ᾗ ἔνυχαίαν
 Ἀγρόται καλῶνται πάντες Εἰρήνης φίλοι.
 Ὅπλων κάπηλος δ' ἐκποδὼν μεβίσταται.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Οἰκίτης.

Ἐπερ' οἰκίτης.

Τρυζαῖος.

Παῖδες Τρυζαῖα.

Ἐρμῆς.

Πόλεμος.

Κυνδιμός.

Χορὸς γεωργῶν Ἀθωνέων.

Θεράπων Τρυζαῖα.

Ἰεροκλῆς.

Δρεπανέρριος.

Λοφοποιός.

Θωρακοπώλης.

Σαλπηγοποιός.

Κρανοπώλης.

Δουρξόος.

Παῖς Λαμψάχης.

Παῖς Κλεωνύμου.

ΟΪΚΕΤΗΣ, ἘΎΤΕΡΟΣ ΟΪΚΕΤΗΣ.

Αἶρε μᾶζον ὡς τάχιστα καὶ θάρσιν.
 ΕΤ. ἰδὲ. Οἱ. Δὲς αὐτὴ τὰ κάμεις ὑποκαμίσιν.
 ΕΤ. Καὶ μή ποτε αὐτὴ μᾶζον ἢ δῖον φάρμακον.
 Οἱ. Δις.

ARISTOPHANIS

Pax,

Ex versione Q. Sept. Florenti Christiani.

ARGUMENTVM.

Cleon Atheniensis, & Brasidas Laco,
 Turbas per omnem diu cientes Græciam,
 Bellum excitant. fors premebat Atticum
 Acerba populum: quem Athmonensis vinitor
 Miserans Trygeus, Cantharo ingenti vehens,
 Equi instar, altas pergit ad Iovis domos,
 Vultum tacentem quaritans Pacis Dæx,
 Quam Bellum in altâ habebat absconsam specu.
 Mox cum statore verba Mercurio serens,
 Turbâ adjuvante rusticâ, Divam extrahit:
 (Occisione mutuâ occisis prius
 Brasidâ & Cleone Græciam turbantibus:)
 Tandemque Athenas ducit, & demittitur,
 Paratque nuptias: statim ad convivium
 Veniunt amici Pacis agrestes simul:
 At omnis armorum propola eliminat.

DRAMATIS PERSONÆ.

Verna.	Hierocles.
Alter Verna.	Falcarius.
Trygeus.	Cristarius.
Liberi Trygaei.	Loricarius.
Mercurius.	Tubifex.
Bellum.	Galearum propola.
Tumultus.	(nensum.) Hastarius.
Chorus agricolarum Athmo-	Puer Lamachi.
Famulus Trygaei.	Puer Cleonymi.

VERNA, ALTER VERNA.

A Ge numero offer huic turundam Cantharo.
AL. Ellam. *VE.* Ergo præbe perditè illi pef-
 simo.

AL. Nunquam turundam dulciorem edet quidem.
 c 6 *VE.* Cedo

ΟΙ. Δὸς μάλα νῆτέραν, ἐξ οὐδ' ὧν πεπλάσθην.
 ΕΤ. Ἰδὲ μάλ' αὖτις. ΟΙ. Πῶ γ' ὡς νῦν δὲ ἤφ' ἔρεται;
 Οὐ κατέφαγε; ΕΤ. Μὰ τ' Δι', ἂν, ἔφαρτάς τις
 ὅτ' ἄλλω ἐνέκαλε περικυκλίας τῶν ποδῶν.
 ΠΙ. Α' μ' ὥς τάχιστα τεῖβε πολλὰς καὶ πυκνάς.
 ΕΤ. Α' νδρες κοπελοὶ ποροσλάεσθε παρ' ἐμῶν,
 εἰ μὴ με βέλεσθ' ὑποπνιγῆτα περὶ δέν.
 ΟΙ. Ἐτέρην ἐτέρην δὸς παιδὸς ἀπομυκτότος.
 Τετρεμύνης γὰρ φησι ὀπιδυμῆν. ΕΤ. Ἰδὲ.
 ἔ' νός μιν ὧ νδρες ὑπολελίσθαι μοι δοκῶ.
 Οὐδεὶς γ' ἀν φάιν με μάλλον ἐδίδεν.
 ΟΙ. Αἰεὶ, φέρι ἄλλω, χ' ἄτερον μοι, χ' ἄτερον,
 καὶ τεῖβε τίεσθαι. ΕΤ. Μὰ τ' Α' πόλλω γ' ὧ μ' ἔ.
 Οὐ γ' ἔθ' οἶός τ' ἐμὲ παρέρχον τ' ἀντίαι.
 Αὐτῶν ἀρ' οἶσα ποροσλάεσθαι τ' ἀντίαι.
 ΟΙ. Νὴ τ' Δι' ἐς κορυφὰς γα, καὶ σταντὴν γὰρ πορ.
 ΕΤ. Τ' μὲν δὲ γ' ἔτις οἶδέ μοι κατ' ἑπάτω,
 Πῶθεν ἀν περὶ μὲν ἵνα μὴ τετρημύνης.
 Οὐδ' ἐν γ' ἔργον ὡς ἀρ' ἀθλιώτερον,
 ἢ καὶ νδρὸν μάλλοντα παρέρχον ἐδίδεν.
 Τ' ὡς μὲν γ' ὡς περ ἀν χέσσι τις, ἢ κύων,
 Φαύλως ἐρείδῃ· τὸ το δὲ ὑπὸ φορηγύματος
 βρενθύσται· τε καὶ φαγῆν ἐν ἀξιοί,
 ἢ μὴ παρέρχον τελέφας δι' ἡμέρας ὅλης,
 ὥσπερ γυναικὶ γογγύλλω μευαγ' ὡρῶν.
 Α' μ' εἰ πᾶν τὸ τ' ἐδωδὴς, σκέτομαι,
 τῇδε παρέρχας τ' θύρας, ἵνα μὴ μ' ἴδῃ.
 Ερεῖδε, μὴ παύσαιο μήποτ' ἐδίδον
 τέως, ἵως σταντ' ἄλθης διαρραγείς.
 Οἶον ὅτι κύβας ὁ κατ' ἀστυς ἐδίδεν,
 ὥσπερ σκαλιστὴς παρὰ βαλὼν ἐπὶ γομφίους.
 Καὶ ταῦτα τ' κεφαλῶν τε καὶ τῶν χερσὶ πᾶς
 ὥς ἀπέρχων, ὥσπερ οἱ τὰ θοινία
 τὰ παρὰ συμβάλλοντες εἰς τὰς ὀλκάδας.
 Μισρὸν τὸ χερσὶ καὶ κάκιστον, καὶ θορὸν·
 Χ' ὅτε πᾶσι δὲ δαίμονων ἡ ποροσβολή;
 ΟΙ. Οὐκ οἶδ'. Α' φορδὶ τις μὲ γ' ὡς μοι φάσθαι,
 οὐ μὲν χαρίτων γα. τὲ γὰρ ἐς; ἐκ ἐδὶ ὅπως
 τὲσ' ἐστὶ τὸ τέρας καὶ Διὸς κατεμύσται.
 ΕΤ. Οὐκοῦν ἀν εἶδῃ τὴν θεὰν τὴν πρὸς λέγον

VE. Cedò alteram, fictam ex aselli stercore.

AL. En rursus. *VE.* An non helluavit alteram
Quam modò ferebas? *AL.* Imò per Iovem suis
Pedibus revoluens devoravit integram.

VE. Pleras crebrasque quàm citissimè tere.

AL. Vos sterquilinilegè invoco, sive adjuvi:

Ni strangulandum [me] habetis despiciatui.

VE. Da consueti pusionis alteram,

Nam cupere tritam dicit. *AL.* Eccillam. ô viri,

Lucro apposuisse spero saltem hoc unicum,

Intrita quòd me exesse nullus autumer.

VE. Vah, fer aliam, atque aliam, atque rursus mihi
aliam,

Aliasque rursus intere. *AL.* Haud ego pol quidem:

Sentinæ odorem ferre non ultrà queo:

Sed vase sumpto nunc & illam deferam.

VE. Apage, dierecte hinc: abi in malam crucem.

AL. Potis ne vestrum est indicare quispiam,

Quanti haud foratas præstinem ædes narium:

Namque esse neilum censeo infelicius,

Quàm terere quæ mox Cantharus voret rapax:

Iam sus canisve, quale sterqus egeras

Statim expedit: Hic nimis superbiens

Altum sapit, nec postulat se mandere,

Ni trita totam per diem apposivero,

Velut subactam feminis rapam solent.

Sed aucupabo num famem compresserit:

Forem recludam paululum, ne viderit [me.]

Incumbe naviter esui, nec desine

Disruptus usque donec cum fefelleris [te.]

En execrandus quale cernuans vorat,

Laxans molares seu solet quinquertio:

Ad hæc caputque motat, & versat manus,

Velut rudentum & funium serilia

Qui crassa torquent ad rates onerarias:

Vorax, scelestum, putidum spectaculum:

Quis hoc deorum iratus invexit malum?

VE. Nescio, neque esse Veneris apparet deæ,

Nec Gratiarum, tale mirum ni fuerat

Monstrum expiandum prorsus Elicii Iovis.

AL. Hoc nempe si quis spectet adolescens catus,

Νεανίας δοκσιότατος· τὸ ὅπρᾳγμα τί;
 Οὐκ ἄνδρα εἶς ὃς πρὸς τίς κατ' αὐτῶν ἀνὴρ
 Ἰωνικός τις φησὶ παρακαθίμηνος,
 Δοκίω μὲν εἰς Κλέωνα τέτ' ἀνιπτεῖ,
 ὧς κείνος ἀναιδὲς ἢ ἀπειτὴν ἐδίδε.
 Ἀλλ' εἰσὼν τὴν καθαράν δώσω πέν.
 Οἱ. Εἰ γὰρ ὃ ἢ λόγον γὰ τοῖσι παιδίοις,
 Καὶ τοῖσιν ἀνδρείοις, καὶ τοῖς ἀνδράσι,
 Καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνδράσι φερέτω,
 Καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνδράσι ἐπὶ τέτοις μάλα·
 Οὐκ ἀπὸ τῆς μεμάνε' ἡμῶν ἡρότον,
 Οὐ γὰρ ὅσον ὑμεῖς, ἀλλ' ἔτερον καὶ ἄλλο.
 Αἰ. ἡμέτερος γὰρ εἰς ἢ ἔτερον ἐλέπων,
 ἢ δι' ἐκείνους, λοιδορεῖται τὸν Διῖ·
 Καὶ φησὶν, ὦ Ζεῦ, τί ποτε βλάβει ποιεῖν;
 Κατάθετο τὸ κήρυμα· μὴ κόρεται τὴν ἑλπίδα.
 Εἰς ἡμεῖς,
 Σιγήσῃ. ὡς φωνῆς ἀκέειν μοι δοκῶ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΟΙΚΕΤΗΣ.

ΤΡ. Ζεῦ, τί δραστέος ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἢ λείων,
 ὧς αἰσῶμαι τὰς ἀνελπίστους ἐκκαλίνας;
 Οἱ. Τέτ' ὅτι δὴ ταῦτα τὸ κακὸν αὐτῶν ὃ γὰρ λέγεται.
 Τὸ γὰρ παρὰ τὴν ἡμέραν ἀνέστη.
 Αἰ. ὦ, εἴπε ποῶτον ὡς ἡμέραν ἢ ἡμέραν,
 Πόθεν τὸ· ἐφασκε γὰρ πρὸς αὐτὸν οἱ θεοὶ.
 Πῶς ἂν ποτ' ἀφικέμεθα εἰς τὴν Διός;
 Εἴ ποτε λεπτὰ κλισίαι ποιεῖμεν,
 Πρὸς ταῦτα ἀνέστη κατ' ἀνέρος ἢ θεοῦ,
 Εἴ ποτε ξυμετέλθῃ τὸ κατὰ τὴν καταρρέειν.
 Εἴ ποτε ὃ μὲν ταῦτα ἐκφασκεῖ, ὡς οἱ δὲ ἡμῶν,
 Εἴ ποτε αἰνέσῃ μείζονα κἀνθάδον.
 Καπεῖται τὸν ἰπποκρίτην μὲν ὡς ἡμέραν.
 Κἀντὺς καταφάνει οὐτ' ὡς περ πολίον,
 ὧς Πηγάσῳ μοι, φησὶ, γινώσκων πρὸν,
 Οὐ πῶς πετήσῃ μὲν ὡς τὴν Διός λαλῶν;
 Ἀλλ' ὡς, ὅτι ποιεῖ, τῆς διακρίσεως ὡς ἡμέραν.
 Οἱ μοι τάλας! ἴτε διὲρ διὲρ, ὡς εἴποις.
 Οὐκ ἀπὸ τῆς γὰρ μεμάνε' ἀνέστη.
 Ἰ. Παντὶν εἰς ἢ ἀνέστη τὴν καθαράν.
 ΤΡ. Ἡ σύγχωρος ἡ σύγχωρος ἡμέρα κἀνθάδον.
 Μὴ μοι συμβαλεῖς χάρις λίαν,

ΣΥΣΤΙ

Εὐδός

Et falsi sapiens, inquit, Quid hoc rei est?
 Quorsum iste Scarabeus? dein vir suggeret
 Assessor illi tale quiddam Ionicus,
 Hoc in Cleonem ritè coniectum reor,
 Ut qui impudenter vesceretur stercore.
 Sed introibo & Cantharo potum dabo.
 VE. Ego verò homullis, pumilis, puellulis
 Virisque, & aliis grandioribus viris,
 Adulterioribusque sermonem volo
 Conferere: Herus solennia insanit meus,
 Non more vestro, verùm inaudito & novo.
 Namque orchianti interdum cælum tuens
 Ineusat usque & pipulo differt Iovem:
 Atque, Quid molire? scopas Iuppiter
 Deponc, & auffer Græciam pervertere.
 Manete vos,
 Tacete: vocem audire visus sum mihi.

TRYGÆVS, VERNAX.

Quid huic popello facturus, ô Iuppiter?
 Verbésne falles ipse exciccans tuas?
 VE. Pol hoc est ecce quod modò ajebam malum.
 Insaniarum specimen en spicitur novum.
 Ac quæ ille dixit, irâ cùm ferveret,
 Scibitis: apud se quippe sic locutus est.
 Qui rectâ adire regiam Iovis queam?
 Deinde tenues scalarum machinas
 Faciens in altum se trahebat æthera,
 Donec relapsu præcipe illi sit caput.
 Herique post hæc, nescio quò eliminans,
 Invenit Aetnæum Scarabæum maximum,
 Cui nunc equis cogor esse ingratiss:
 Quemque ipse blandis plausibus pullum velut
 Mulcens, ô ales fortis, inquit, Pegase
 Ecquid volatu me ad Iovem duces tuos?
 Sed aucupabo clanculum quam rem gerat.
 Me miserum! adeste, adeste vicini insimul
 Omnes, herus sublimis in cælum meus
 Ferrur, equitansque Cantharo invehit suo.

SYST.

TR. LEniùs incipe Canthare, sensim:
 Gradibus nimium patesce superbis;

Primò

Εὐθὺς ἂν ἀρχῆς ῥέμῃ πώσωτος,
 Πρὶν ἂν ἰδῆς κ', διαλύτης
 Ἀφ' ὅθεν ἵνας πέρουον ῥέμῃ.
 Καὶ μὴ ἀντί μοι κακόν, ἀντιβολῶ
 Σ'. εἰδ' ἐποιήσεις τ' ἔγωγε, κατ' οἴκους
 Αὐτὰρ ὃ μένον τοῦ ἡμετέρου.
 Οἱ. ὦ δέσποτα' ἀνάξ, ὡς παρεταίφης!

ΤΡ. Σίγα σίγα.

Οἱ. Ποὶ δὴ τ' ἄλλως μεταποροποιεῖς;

ΤΡ. Ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων πώτομα,
 Τόλμημα νέον παλαμνοάμμου.

Οἱ. Τί φέτει, τί μάτῳ ἔχ' ὑγιάσεις;

ΤΡ. Εὐφριμὲν χεῖρ', ὃ μὴ φλασθόν

Μηδὲν χεῖρ' ἐν ἄλλ' ἀλελύειν.

Σοῖς τ' ἀνδράποποι φράσσον σιγῇ,

Τίς τε κοροῖσται, κ' τις λαύρας,

Καυαῖς πλὴν δούσιν ἀνοικοδομῆν,

Καὶ τοῦ ποροκόου ὀππλεῖν.

ΣΥΣΤΗΜΑ β.

Οἱ. Οὐκ ἔδδ' ὅπως σιγήσοι, ὡς μὴ μοι φέσται,

Ὅποι ἀπέταχ' διανοεῖ. ΤΡ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ

ὧς τ' Δι' ἐς τ' ὕδατον; Οἱ. τίνα νοῦν ἔχον;

ΤΡ. Ἐρησέμερος σέβει, Ἑλλήνων πώτει

Ἀπαξ ἀπάντων ὃ, τι ποιεῖν βουλόετο.

Οἱ. Ἐάν ὃ μὴ καταγορεύῃ; ΤΡ. χεῖρ' ἄφρομα

Μήδιδισιν αὐτ' ποροδιδόναι τ' Ἑλλάδα.

Οἱ. Μὰ τ' Διόνυσον ἐδέετο ζῶντος γ' ἐμῆ.

ΤΡ. Οὐκ ἔτι παρὰ ταῦτ' ἄλλ'. Οἱ. ἰδ', ἰδ', ἰδ'.

ὦ παῖδ', ὃ πατὴρ ὀππλεῖν ἀπέρχεται

Ὑμᾶς ἐρήμους εἰς τ' ὕδατον λάθρα.

Ἀλλ' ἀντιβολεῖτε τ' πατέρ' ὃ κακοδάμονα.

ΠΑΙΔΕΣ ΤΡΥΓΑΙΟΥ, ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ΠΑ. ὦ πάτερ, ὦ πάτερ, ἐν τῷ γὰρ ἄρ'

Δάμασιν ἡμετέροις φάπς ἦν κ',

ὦς σὺ μετ' ὀρνέτων ποροκίπῃς ἐμῇ

Ἐς κόρυμβας βαδίζεις μεταμύωνος;

Ἐστὶ πρὸ δ' ἐτόμως; ἔγωγε ὦ πάτερ ὅππῃ φιλεῖς με.

ΤΡ. Δοξάστω δὲ κόρυς· τὸ δ' ἐπ' ἡντιμὸν ἀχθομαι ὑμῶν,

Ἡνίκα ἀνὰ τῆς τ' ἀρτὸν, πᾶσαν με καλῶσαι,

Ἐν δὲ δὴ ἀργυρεῖς μηδ' ἑλκὺς ὡς πᾶν πᾶν.

Ἡν δ' ἐγὼ εὐφραδὴς ἔλθω παλιν, ἔξωτ' ἐν ὕδατι

Καλῶ

Primo incedere robore fretus:

Sudandum prius, & prius alâ

Præpete nervos dissolvendum.

Nec quid mihi, sis, olidum spires:

Sin facturus es, optem ut potiùs

Hisce in nostris mancas ædibus.

VE. O rex here quàm miserè oblucinas!

TR. Comprime linguam.

VE. Quò sic temerè sublimis abis?

TR. Pro totâ propero volans Græciâ,

Facinusque audax ausus & insolens.

VE. Quid volucris es, incassum insaniens?

TR. Augusta est adhibenda faventia:

Spernenda ore obscœna, age, júbila:

Hominesque tuos ut fíleant jube,

Utque latrinas atque fimera

Angusta novolatere hic obstruant,

Atque obliment sibi culos.

SYSTEMA III

VE. AT non tacebo, nî mihi expedis priùs

Quò jam volatum destinâs. TR. Cœlum,

Iovis

Adire tantum cogito. VE. quid expetens?

TR. Opere rogare meditor illum maximo,

Quid de universâ Græciâ statuit semel.

VE. Quid si nihil responder? TR. inscribam dicam,

Medisquæ dicam prodere illum Græciam.

VE. Per Liberum ista haud accident vivente me.

TR. Non est ut aliter accidant. VE. hui hui.

Pater faceffens vester, ô puellulæ,

Affectat astra, nosque furtim deserit.

Sed supplicate vos patri ô miserrumæ.

LIBERI TRYGÆI puella, TRYGÆUS.

PVE. O pater, ô pater, ædibus ergo

Fama venit verissima nostris

Te cum avibus cœlum, temerè arduum

Velle capeffere, meque relinquare:

Verâne fama fuit genitor? dic, si quid amas me.

TR. O natæ veri simile est: vereque dolebam,

Cùm patrem panis peteretis frustra vocantes;

Nec tamen ulla domi argenti scintilla niteret.

Sin rebus redeo gestis feliciter, in gens

Panij,

Κολλύραυ μεγάλην, κ' ἐκόνδυλον ὄνον ἐπ' αὐτῇ.

ΠΑ. Καί τίς πόρος σοι τ' ἰδέε' ἡλίσσῃ;

Ναῦς μὲρ γ' ἐκ ἀξέει σε ταύτην τῶν ὁδῶν.

ΤΡ. Πῶς ποῦ ποῦ πῶς πῶς; εἰ ναυδολόποιμα.

ΠΑ. Τίς δ' ἡ πῖνοια σὺ 'σιν, ὅστις κἀνθάρον

Ζεύξαιτ' ἐλαύνειν εἰς θεάς, ὅ παπῶναι;

ΤΡ. Ἐν πῶσιν Αἰσάπυλός τις ἐξυρῖσθι,

Μόνος πετεινῶν εἰς θεάς ἀφ' ἡλίσσας.

ΠΑ. Ἀ' τίς ποτε εἶπας μῦθον, ὅ παπῶναι, παπῶναι,

Ὅπως κάκοσμον ζῶον ἥλθεν εἰς θεάς.

ΤΡ. Ἥλθεν κατ' ἐθέον ἀπὸ τῆς ἀλάσας ποτε

Π' ἐκκυλίσδων, κ' ἀντιπαραρρέμους.

ΠΑ. Οὐκοῦν ἐχρῆσθαι Πηγάσῃ Ζεύξαι πῆρεθι,

Ὅπως ἐφαίνετο τοῖς θεοῖς τραγικώτερος.

ΤΡ. Ἀ' μ' ὦ μάλα, μοι σιτίων διπλῶν ἰδέειν

Νῦν δ' ἂν ἂν αὐτοὺς καταφάγωτα σιτία,

Τάτοιαι τοῖς αὐτοῖσι τῶν χερτῶν.

ΠΑ. Τί δ' ἡ λῶς ἐς ὕψος πῶντιον ἀνέση βάθος,

Πῶς ἐξολοθεῖν πῶντος ἂν ἐλπίσῃ;

ΤΡ. Ἐπί τῆδε στήθεσσι πηδάλιον, ὅ χηρῶνμα.

Τὸ πλοῖον δ' ἔσται, Ναξικυρῆς Κανθάρεος.

ΠΑ. Διμῶν δ' τίς σε δέξεται φορέμενον;

ΤΡ. Ἐν Πειραεῖ δόπου 'στὶ Κανθάρεος λιμῶν.

ΠΑ. Ἐκεῖνο τίρεις, μὴ σφαλεῖς καταρῖναις

Ἐν τεύθει. ἔπειτα χωλὸς ἂν, Εὐελπίδῃ

Δόρον παρὰ χεῖρας, κ' τραγῶδ' ἰατρίῃ.

ΤΡ. Ἐμοὶ μελήσῃ ταῦτά γ'· ἀλλὰ χεῖρπι

Υ' μείς δέ γ', ἡμῶν τῶν σόνε' ἐγὼ ποῖω,

Μὴ βδέκῃ, μηδὲ χεῖρι δ' ἡμερῶν τριῶν.

Ως εἰ μετέτερος εἴη ἂν ὁσφρῖσθαι,

Κατωκάρα ρίψας με βυκολήσῃ.

Α' μ' ἀγε Πήγασος χάρες χείρας,

Χρυσόχαλινον σάταρον φαλίαν

Διακινήσας φαιδρῶς ὥσιν.

Τί ποιεῖς, τί ποιεῖς; ποῖ παρακλίνεις

Τὰς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας;

Γ' σὺ τ' ἀπὸ τῶν δότ' ἔχεις.

Καὶ ταῖς ἐμοὶ μάλα πῆρυγ' ἐκπίναν,

Ὅρθως χῶρε' Διὸς εἰς αὐλάς.

Ἀπὸ μὲρ κάκῃς ἢ ῥῖν' ἀπέχων,

Ἀπὸ δ' ἡμερῶν σιτίων πάντων.

Panis erit semper, pignusque obsonia, vobis.

PV. Qui posse speras itiner hoc insistere?

Neque enim vehet te navis hūc stataria.

TR. Volucris vehet me pullus, haud navis feret.

PV. Quid cogitatio est tibi, ô patercule?

Quæ mens, inigere Cantharum ad cæli polos?

TR. Repertur ille in fabulis Æsopiciis

Solus volucres inter iuisse ad Deos.

PV. Credenda non est fabula, ô pater, pater,

Venisse olentem bestiam usque ad cœlites.

TR. Aquilam perofus venit olim, & illius

Dejecit ova, & ultus adversarium est.

PV. Præstabat ergo jungere alas Pegasi,

Mirandus ut diis amplius faceres fidem.

TR. At, ô misellæ, duplici cibo mihi

Opus fuisset: nam quibus vescor cibis

Iisdem volucrum post satullo Cantharum.

PV. Quid si in profundum decidat forsan mare,

Qui poterit æquor verrere ales insolens?

TR. Clavo lubenter utar hocce industrius

Eritque navis facta Naxi Cantharus.

PV. Quis applicante portus accipiet ratem?

TR. Piræus ingens Canthari portu cluet.

PV. At hoc cave sis, ne ruens temerario

Fallare casu, tum catax [claudus] Euripidi

Occasionem præbeas Tragœdiæ.

TR. Satis hoc cavebo: cæterum valete vos,

QVorum labores gratiâ istos exsequor:

Triduumque totum ne cacate aut pedites

Nesi iste in altum subvolans olsecerit,

Fallens me adaxit, præcipemque perdit.

*ER*go age Pegase laetus gradere,

Auricolotis strepitum freni,

Motare auribus incipe rectis.

Quid agis? quid agis? quò declinas

Nares, olidos ad secessus

Tollere fidens procul è terrâ;

Et panis perniciter alis,

Ad Iovis aulam dirige cursum.

Parce cacamina tangere nare,

Atque cibaria quotidiana.

Ἀνδρῶν τε τί δράς, εἰ δ' ὁ χέζων
 Ἐν Πειραιέϊ περὶ τῶν πόρων;
 Ἀπολείς· ἢ κατερύξεις,
 Καὶ φορέσεις τ' ὅλης πολλῆς;
 Καὶ ποτιούσης ἔρπουλον ἄνω,
 Καὶ μύρον ὅππῃς, ὡς ἰὺ πιπσών
 Ἐν θένδε σάβω, τὰ μὲν θανάτω
 Πέντε τάλανθ' ἢ σούλις ἢ Χίον
 Διὰ τὸν περὶ τὸ φλίσφ.
 Οἶμ' ὡς δέδοικα! κικέτι σκάπαν λέγω.
 Ὡς μηχανοποιῶ, περὶ χεῖρ' αὖτ' ὡς ἐρεῖ
 Ἡ δὴ σεο τεῖ π' ἀνέδρα, πρὶν τὸ ὀμφαλόν·
 Κεῖ μὴ φυλάξεις, χαρτάτω τ' ἀνδραγόν.
 Ἀτὰρ ἐγὼς εἴ, ἥδ' ἔω, ἐμοὶ δοκῶ·
 Καὶ δὴ καὶ δὴ οἰκίαν τ' ἔδιδος.
 Τίς ἐν Διὸς δούρασιν; ἢ ἀνοίξετε;

ΚΟΡΩΝΙΣ.

ΕΡΜΗΣ, ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ΕΡ. Π. Ὅθεν βροτῶ με προσέβαλ'; ἢ ἴαξ Ἡέκ-
 κλης;

Τὰ τί τί δέ; τὸ κακόν; ΤΡ. Ἰ' παρ' ἀνδραγ.

ΕΡ. Ὡς μισρὸν, ἢ πολὺ μισρὸν, ἢ ἀναιδῶν τε σύ,
 Καὶ μισρὸν, ἢ παμμίαιρε, ἢ μισρὸν ταῦτε,
 Πῶς δὲ δ' ἀναιδῶς, ὥς μισρὸν μισρὸν ταῦτε;

Τί σοι πύτ' δέ; τοῦ νομοῦ; ἢ ἐρεῖς; ΤΡ. Μισρὸν ταῦτε.

ΕΡ. Ποδαπὸς τὸ γῆρος εἶ, φράζε μοι. ΤΡ. Μισρὸν ταῦτε.

ΕΡ. Πατὴρ δέ σοι τίς ἔστιν; ΤΡ. Ἐμοὶ; μισρὸν ταῦτε.

ΕΡ. Οὐ πὶ μὲν τ' ἡμεῖς αὖτ' ὡς ἐκ δροσινεῖς,

Εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοῦ νομοῦ, ἢ π' αὖτ' ὄν σοι.

ΤΡ. Τρυγῶν, Ἀθμονεύς, ἀμπλεγγὺς δέξιος,

Οὐ συκοφάντης, ἢ δ' ἔρατος ἀρεγμάτων.

ΕΡ. Ἡέκεις ἢ καὶ τίς; ΤΡ. Τὰ κρέα ταῦτ' ἐφ' ἔργον.

ΕΡ. Ὡς δὲ φλακείων! πῶς ἡλθες, ὡς γλίσχρον; ΤΡ. Ὁρῶ,

Ὡς ἐκ τ' ἐγὼ σοι δοκῶ μισρὸν ταῦτε;

Ἰθὺν, κάλεισόν μοι τ' Δι'. ΕΡ. Ἰθὺν, ἰθὺν.

Οὔτ' ἐδὲ μέλλεις ἐγὼς εἴ, ἥδ' ἔω, ἐμοὶ δοκῶ.

Φρεσὶ γὰρ εἰσπ' ἐχθρὸς ἐξ ἑκαστοῦ.

ΤΡ. Ποῖ γῆς; ΕΡ. Ἰδὲ γῆς. ΤΡ. Ἀλλὰ ποῖ; ΕΡ. Πᾶσι

πάντων,

Τ' αὖτ' ἀπὸ τῶν τεχνῶν τ' κύβητον.

ΤΡ.

Meus tu quid facis, heus tu qui eacas
 Prope Piræi turpe lupanar?
 Perii, perii! pergin' fodere,
 Atque injectâ condere terrâ?
 Et serpyllum super inferere,
 Vnguentumque infundere; ne si
 Fortè hic corruo perditus, urbs Chia
 Culi ergo tui pro morte meâ
 Mulsetur quinque talentis.
 Hei mi extimesco! facere ludos desino.
 O machinarie, mentis huc nisum adjice:
 Fœdi umbilicum spiritus vortex ferit:
 Ni fers opem mihi, saturabo cantharum.
 Sed videor esse cœlites propter Deos;
 Et jam tueri splendidam Iovis domum.
 Quis limina observat Iovis? quin panditis?

MERCURIUS, TRYGÆUS.

ME. Vnde hominis accedit odor, ô Rex Hercule?
 Quid hoc negotii, aut mali? TR. Hippocantha-
 rus.

ME. O dire & audax? impudens, nequissime,
 Scelestè, perditè, improbe & facerrime;
 O perditorum perditissime omnium:
 Quid huc venis? quod nomen est? TR. Nequissimus.

ME. Quis genere es? unde? fare. TR. perditissimus.

ME. Quo cretus autem patre? TR. perditissimo.

ME. Vitare non potes ecere infortunium,

Aut expedibis quod tibi nomen fiet.

TR. Trygæus Athmonensis, vinitor bonus;

Nec curiosus, nec calumniarum amans.

ME. Quid huc tibi adiutio est? TR. Fero has carnes tibi.

ME. Timidissime omnium, huc ne venisti? TR. vi-
 des

Non jam videri metibi nequissimum?

Abi, Iovemque huc si se mihi. ME. hui, hui, hui,

Abesse crede te à diis longissimè;

Heri relicta eliminantibus domo.

TR. Quò gentium? ME. En quò. TR. at quò? ME. oppi-
 dō certè procul;

Omnino ad ipsum operculum cœli ultimum.

TR. Quid

ΤΡ. Πῶς οὖν σὺ δῆτ' ἐν ταῦτα κατελείφθης μόνος;
 ΕΡ. Τὰ λοιπὰ τηρῶ σκευάρεα τὰ ἤδη θεῶν,
 Χυτρίδια, κ' σκευάρεα, καὶ μφορεῖα.
 ΤΡ. Εἴ ποτε κίσαντο δὲ οἱ θεοὶ, τίος οὐδεὶς;
 ΕΡ. Εἴ ποτε κίσαντο ὄρεα δένδρες· εἴτ' ἐν ταῦτα μὲν
 ἱεῖ' ἦσαν αὐτοὶ τ' Πόλεμον κατόμισαι,
 Τ' μάς παρεδόντες δρᾶν ἀπὸ τοῦ θ' ὅ, π' βέλετο.
 Αὐτοὶ δὲ ἀγακίσταθ' ὅπως ἀνίστατο.
 Ἦνα μὴ βλέποινε μαχόμενος ὑμᾶς ἔπι,
 Μὴ δὲ ἀντιβολουμένων μὲν ἐν αἰσθησίῳ.
 ΤΡ. Τὸ δὲ εἴνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἴδρασιν, εἰπέ μοι.
 ΕΡ. Οὔ π' πολεμεῖν ἔρεθ'· ἐπείων πολλὰς
 Σπονδὰς ποιομάτων· καὶ μὲν οἱ Λακωνικαὶ
 Τ' περὶ ἄλλοις μικρὸν, ἔλεγον ἀνταδί·
 Ναι τὼ Σιδῶν, γὰρ Ἀπικίω δὴ σφ' δὴ μὲν.
 Εἰδὲ αὖ π' ἀρᾶ ἔχοντ' ἀρᾶ δὲ ἂν Ἀπικωνικαί,
 Κάλδων οἱ Λακωνες Εἰρῆνης στίξε,
 Εἴλεχ' ἂν ὑμεῖς ὁμοῦς, ὅσα πατάμεθα·
 Νῆτ' Ἀθῶν, ἢ Δί' ἄχ' ἀσφύεν.
 Μῆξοι καὶ οὐκ, ὡς ἔχοντες τ' Πύλον.
 Οὐ γὰρ χειρὸς ὑμῶν παρὸς τῆς ῥημάτων.
 Ὡς οὐδεὶς ἐκ οἷσ' εἴ ποτ' Εἰρῆνῳ ἔπι
 Τολοῖτον ὀφεδὶ. ΤΡ. Ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;
 ΕΡ. Οὔ Πόλεμος ἀπὸ τ' ἐνέσχε' εἰς ἀνδρῶν βαδύ.
 ΤΡ. Εἰς ποῖον; ΕΡ. Εἰς ταῦτ' τὸ κάτω· καπεῖθ' ὄρεα,
 Οὔσας ἀνωθεν ἐπεφόρμισε τῆς λίθων,
 Ἦνα μὴ λάσσειτε μηδέ ποτ' αὐτῶν; ΤΡ. Εἰπέ μοι,
 Ἦ μάς ῥ' εἴ τί δρᾶν παρεσκευάσθη;
 ΕΡ. Οὐκ οἶδα πᾶν ἂν, ὅπ' εὐεῖαν ἐσπίερα
 Τ' περὶ αὐτὸ μέγαδος εἰσέλινκατο.
 ΤΡ. Τί δῆτα ταύτη τῇ εὐεῖα χεῖρε;
 ΕΡ. Τελέειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βυλῶς.
 Ἀλλ' εἰμι· κ' γὰρ ἐξέναι γνάμιν ἐμὴν
 Μέλει. Δορυεῖ γὰρ εἰς δό. ΤΡ. Οἱ μοι δόλοισι;
 Φέρ' αὐτ' ὅσοι δό, κ' γὰρ ὅσοι δόλοισι
 Καὶ οὐκ εὐεῖας φέγγει πολέμου ἡμῶν.

ΠΟΔΕΜΟΣ, ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

Ἦ βροτοὶ, βροτοὶ, βροτοὶ πολυπλήθινες,
 Ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γνάμιν ἀλγύστε!
 ΤΡ. Ὡς γὰρ Ἀπικων τ' εὐεῖας τὸ πλάτος!

TR. Quid ergo, quæso, solus hic relictus es?

ME. Vt reliqua servem cælitum vasaria,
Ollas, tabellas, frivola, amphoralia.

TR. Mutare sedes causa quæ suavit Deos?

ME. Græcis quod essent maximè infensi : hinc ubi

Focos amabant collocant Bellum Dii,

Cui vos propinant arbitrato ut agat suo:

Ipsi in supernas quàm procul petunt plagas,

Ne præliantes vos tuantur invicem,

Aur obsecrantes audiant vel sentiant.

TR. Quæ causa cur nos oderint? ediffere.

ME. Quod fœdera illi cum ferirent sapiùs,

Certare bello maluistis: quippe si

Paulo Laconum potior esset factio;

Nunc per gemellos Attici pœnas luunt,

Ajebat: at si prosperè esset Atticis,

Et venerit pro Pace legatus Laco,

Circumvenimur, inquebatis statim;

Ne per Minervam, per Iovem credamus his;

Iterum redibunt si semel potimur Pylum.

Atque hæc loquendi forma vestra ut plurimum est.

Quoius petendam gratiâ Pacem haud scio

An quibitis videre post illa. *TR.* quò abis?

ME. Hanc in remotos abdidit Bellum specus.

TR. In quos? *ME.* in istos inferos: dein vides

Objecta saxa quæ super congesserit,

Ne prendere ipsam sit facul vobis. *TR.* age,

Memora quod in nos grande designant malum?

ME. Nescio, nisi quod vesperi mortarium

Ingens capaxque vastitatis intulit.

TR. Quid hoc facere se postulat mortario?

ME. Græcas in illo pinsere urbes cogitat.

Sed hinc facesso: opinor egressum parati

Iam trepidat intus, atque torbat. *TR.* hei mihi,

Quin do in pedes me protinam? quippè audio

Egomet sonorem belli mortarii.

BELLUM, TRYGÆUS, TYMVLTVS.

○ Misera & arumosa gens mortalium,

Maxilla vobis quàm dolebit utraque!

TR. ○ vastitatem Phœbe Rex mortarii!

○ quale

Ο'σον κρανὸν, καὶ τὸ Πολέμου καὶ τὸ βλάμματος!
 Α' ρ' εἴς' ἐς' ἐκείνος ὃν καὶ φόβον μῆρι;
 Ο' δεινός, ὃ ταλαύμενος, ὃ καὶ τὴν σκευὴν;
 ΠΟ. Ἰὼ φρασσαὶ τρισάθλια, καὶ παντάμναι,
 Καὶ πολλοδευκίαι, ὡς δολοποιῶν τήμαρον ἰ
 ΤΡ. Τυτὶ μὲν αἰδρεῖς ἔδην ἡμῖν φράγμα πῶ;
 Τὸ γὰρ κρανὸν τίς τ' ἐστὶ τ' Λακωνικῆς.
 ΠΟ. Ἰὼ Μίραρε Μίραρ', ὡς ὅπως ἐπὶ λαθ' ἀντίμα,
 Α' παζάπαντα καταιμενυπώτευ μῆρα!
 ΤΡ. Βαβαῖ βαβαῖαζ! ὡς μετὰ καὶ δριμύτα
 Τοῖσι Μεγαρεῦσιν ἐνέβληται καύματα!
 ΠΟ. Ἰὼ Σικελία, καὶ σὺ δ' ὡς δολοποιῶν;
 Οἷα πόλις τάλαρα διακινεῖ δόσιν;
 Φέρ' ὅππῃ καὶ τὸ μέλι τυτὶ τ' Α' πικρὸν.
 ΤΡ. Οὕτως, παρρηῖα μέλιτι χρυσῷ διατρεφ.
 Τετραβόλον τίς τ' ἐστὶ φείδ' ἔτι Α' πικρῶ.
 ΠΟ. Πῶς ἀπὸ Κυδοιμῶ. ΚΥ. Τί με καλεῖς; ΠΟ. Κλαυθὺ
 μακροῦ.

Ε' ζηκεις ἀργός, ἐπὶ σοὶ γὰρ κύνδυλος
 ὧς δριμύς. ΚΥ. Οἷμαι μοι τάλας, ὦ δῖα ποτα!
 Μῶν γὰρ σκορῶδων ἐνέβαλες εἰς τὸν κύνδυλον;
 ΠΟ. Οἷσθ' ἀλετριβανόν τ' ἐχθρὸν. ΚΥ. Α' καὶ, ὦ μέλε,
 Οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἐχθρὸς εἰσώκισμαθαι.
 ΠΟ. Οὐκοῦν παρ' Α' θωαίαις μεταδρέξῃ παχὺ.
 ΚΥ. Ἐγὼ γενῆ Δί'· εἰ ὅ μιν γὰρ καλῶσμαι.
 ΤΡ. Α' γὰρ εἴ τί διεφθάρη, ὡς πόνηρ' ἀνδρεῖ-
 μα;

Ο'ρεπε τὸ κύνδυλον ἡμῖν ὡς μέλας;
 Εἴπερ γὰρ ἦξει γὰρ τὸ ἀλετριβανόν φέρον,
 Τότ' ὡς παρῆξει τις πόλις καθ' ἡμῶν.
 Α' καὶ ὦ Διόνυσ' δολοποιτο, καὶ μετ' ἡδονῆς φέρον.
 ΠΟ. Οὕτως. ΚΥ. Τί ὄστιν; ΠΟ. Οὐ φέρις; ΚΥ. Τὸ
 δῖον γὰρ

Α' πόλιν. Α' θωαίαις ἀλετριβανόν, ὅρ' ἔς,
 Ο' βυρσοπάλης, ὅς ἐνύκα τ' Ε'λλάδα.
 ΤΡ. Εὐ γὰρ δῖα ποταμὸν πότιν Α' θωαίαις ποτιῶν,
 Α' πόλιν ἐκείνην καὶ δέοντι τῇ πόλει,
 Ἥ παρὶν γὰρ τὸ μὴ πῶς ἡμῖν ἐχθρῶν.
 ΠΟ. Οὐκοῦν ἔτερον δῖον ἐστὶ Λακεδαιμόνιος μέτ' ἔ,
 Α' νύχαι τὶ. ΚΥ. Τὰυτ' ὡς δῖα ποταμὸν. ΠΟ. Ἡ κέν νυν ταχὺ.
 ΤΡ. Ὡς ὅστις, τί παρ' ἐσθ' ἐμῶν καὶ ἀγῶν μίρας.

© quale Belli, quale & aspecti malum!

An ille verò est, opere quem sic maximo

Effugimus? ille durus, infractus pedes?

BE. Ter iò quaterque vos miseræ, adhæc quinquies,
Deciesque Praxæ, ut occidistis funditus!

TR. Ad nos nihil adhuc, ô viri, illa pertinent:

Regionis istuc est malum Laconicæ.

BE. Io Mégara, Mégara, heu minutatim omnia

Numerò interenda, ceu moreti portio!

TR. Babæ babæ, attrax, heu ut ingentes modò

Injecitque acres lacrymas Megarensibus!

BE. Iò ut occidisti & tu ferax Sicania!

Heu qualis urbs misella factim disperit!

Cedò hocce ut infundam super mel Atticum.

TR. Heustu, tibi inquam, alio potes melle utier.

Hoc emitur obolis quattuor, parce Attico.

BE L. Puer puer Tumultus. TVM. ecquid me vo-

cas?

BE. Ignavus hîc stas, ociosus? vapula.

En quàm acer iste colaphus. TV. hei mihi, ô herc,

Colapho indidisti n' alii acrimoniam?

BE. Ferēsne pistillum ocyûs? TV. nescisne tu

Non esse nobis? demigravimus heri adhuc.

BE. Quin mutuare ab Atheniensibus licet.

TV. O Iuppiter, licet; sed absque lacrymis.

TR. H Omunculi ô miserrimi, quid facto
opus?

Videte quantum nos manet periculum.

Nam si redierit ille pistillum ferens,

Urbes sedendo comminutas triverit.

O Bacche pereat, nec reversus adferat!

BE. Heustu. TV. quid est? BE. nil ergo fers? TV. e-

nim vides

Pistillum ille Atheniensis nullus est,

Turbator ille Græciæ cogitarius.

TR. O domina Pallas, ô verenda maxumè!

Benè est, & urbis cecidit in rem, si prius

Quàm nos moretum bibimus, is verò occidit.

BE. Fer igitur alium quàm citò ex Lacedamone.

Hocine agis an non? TV. hoc quidè? BE. at fer ocyûs.

TR. Periculum ingens, ô viri, nos obsidet.

d

Sed

Α' Μ' εἴ περ ἔμεινεν Σαμιοθεῖαν τυγχάνῃ
 Μεινυμένης, καὶ ὅτιν ἐνέκαδ' ἐκείνην,
 Α' ποστραβύει τὸ μετόπισθε πῶ σόδε.
 ΚΥ. Οἰμοὶ τάλαις, οἰμοὶ γε, κατ' οἰμοὶ μάλα!
 ΠΟ. Τί ὅτι; μὴ ὅτι αὖ φέρει; ΚΥ. Ἀπ' ἡλικίας γὰρ
 καὶ τοῖς Λαλαδαίμονιαισι κενὸς ἀντιγέγονας.
 ΠΟ. Πῶς ὦ πανόργη; ΚΥ. Ἐς τὰντ' ὅθιμος χροῖα
 Χρῶσαι τις ἐτέρως αὐτ', εἴτ' ἀπόλλασται.
 ΤΡ. Εὖ γ' εὖ γὰρ ποιήσαί τις, ὦ Διοσκόρο;
 Ἰσως ἀνὲρ ῥητοῖο; ΘΟΥ. Ἰσ' ὦ βροτοί.
 ΠΟ. Ἀπόφυγε τὸ σκόλον λαδῶν ταυτ' ἀπάλη.
 Ε' γὰρ ὃ δαίδυκε εἰς τὴν ποίησιν.
 ΤΡ. ΝΥ. Ἦντ' ἐκεῖν' ἡμῶς τὸ δάπδος μέλος,
 ὦ δαφνιόφει ποτ' ἦν τ' ἡμῶς μελίσσις.
 Ω' εὐδοκίαι, καὶ τέρπειαι, καὶ χέουσαι!
 Νῦν δ' αἰὲν ἡμῖν, ὦ ἄνδρες Ἐλλήες, κελόν,
 Ἀπὸ λυγρῆς ποστραβύτων τῆς μαχρῆς,
 Ἐξ ἄλλοις τῶν πάντων Ἐλλήων φίλων,
 Πᾶσι τ' ἐπεὶ αὖ δαίδυκε κωλύσαι πᾶν.
 Α' Μ' ὦ γενοῖτο, καὶ μπόρε, καὶ τέκτονες,
 Καὶ δημικροὶ, καὶ μέτοικοι, καὶ ξένοι,
 Καὶ ἡπῶν, δέμ' ἴτ', ὦ πάντες ἄνθρωποι.
 Ως τάχιστα ἄμειν λαδῶντες, καὶ μοχλῶς καὶ χορῆς.
 Νῦν γὰρ ἡμῖν ἀρτῶσαι σφάριον Ἀγαθὸν ἀμείνοιο.

ΧΟΡΟΣ, ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Δ. Εὖρος σῆς χάρις ποιεῖς, θύμους δὲ θῶ τ' σπυρίδας.
 Ω' πάντῃσι, βοῶν δ' ἡμῶν εἴπερ σφάριον.
 Τάξιον ἀπαλαχρῶτες καὶ κενὸν φοιτικῶν.
 Ἡ μέρε γὰρ ἐξέλαμψεν ἡδὲ μιτυλάμαχος.
 Πετ' πᾶσι ἡμῖν εἴπερ γὰρ, φράζ' ἡμῶς τεκνόνει.
 Οὐ γὰρ εἴδ' ὅπως ἀπῆλθεν ἀνδρῶν μετ' ἡμεῖς,
 Ποῦν μοχλοῖς καὶ μηχανῶν ἐξ ὧν τὸ φῶς ἀνελκύται.
 Τῶν θῶν σφάριον μετ' ἡμῶν καὶ ἐλαμπυρῶνται.
 ΤΡ. Οὐ σφάριον; ὅπως μὴ σφάριον τὸ σφάριον.
 Τὸν Πόλεμον ἐνέωπυρῆσιν τ' ἐνδὲν κενόχρηστοι.
 ΧΟ. Ἀλλ' ἀκούσαι τις τοῦτο καὶ γὰρ ἡμῶν περὶ.
 Οὐ γὰρ ἡμῶν ἐκόντας ἡμῶν τ' ἡμεῖς περὶ.
 ΤΡ. Εὐλαστῶν δ' ἐκόντας τ' Κέρβερον, καὶ δαίδυκεν.

Sed si quis est nostrum, Samothracum deam

In casto initiatus, pretium operæ est, ut is

Precibus euntis postulet rumpi pedes.

TU. Heu miserum, eheu me, rursus heu miserrimum?

BE. Quid istud? an nec dū attulisti? *TU.* etiam occidit

Pistillus ille perditus Lacedæmonis.

BE. Ain' scelestè? *TU.* Thraciam versus plagam

Legatus aliis ferre suppetias, perit.

TR. Eia gemelle Castor, ô factum benè!

Benè forsitan istud vorterit; sperate vos, [homines.]

BE. Sume ista vasa rursus, & munda probè:

Pistillum at ipse ingressus expedivero.

TR. **N**unc cantio illa Davidis mentem subit,

Cinædus olim quam canit meridie:

Quàm lator, & delector atque gaudeo!

At nunc decet nos, ô viri Græcanici,

Labore functos, cladibusque duellitis,

Eruere Pacis numen optatum omnibus,

Pistillus illud antequam alius porceat.

Verùm ô Coloni, Nundinatores, Fabri,

Et Opifices, & Hospites & Advenæ,

Ec Insulares huc adeste, omnisque Plebs,

Sumite ætutum vacilla, cumque vestes fonibus:

Quippe nunc nobis Bono fas est fruisce Numine.

CHORVS, TRIGÆVS:

Hve alacres visite omnes ad salutis semitam:

Vniuersi adeste Græci; nunc opem nos ferre opus,

Liberatos tot manipulis & cruore bellico.

Nam diès illuxit hæc invita pugne & prælio.

Nunc ad hæc quid facto opus sit fare, ductor impera.

Iam laboris nil recusandum puto hodie, si modò

Protrahamus machinis ad publici auras luminis

Maximâ omnium Dearû, & magnam amicâ vitium.

TR. Hem tacete, sultis; uide effusi in altum gaudium

Intus hîc Bellum exciteris editis clamoribus.

CH. Sed iuvat nos hocce plebis murmurans præconium:

Cum tritum nobis dierum deforet viaticum.

TR. Attamen vos hunc cayete cum timore Cerberum:

Μὴ παφλάζαν καὶ κικεχλώς, ὥσπερ ῥαὶ ἐνθάδ'
 ἦν,

Εἴμποδ' ἂν ἡμῖν γλῆται τὴν Θεὸν μὴ ἔλαλύται.

ΧΟ. Οὐ τοι καὶ νῦν ὅτιν αὐτὸς ὅς τις ἐξαίρεσται,

ἦν ἀπαξ εἰς χεῖρας ἔλθῃ τις ἑμῶς, ἰδ', ἰδ'.

ΤΡ. Εἰς ὅλ' ἐπ' ἐμ', ὦ ἄνδρες, εἰ μὴ τὸ βῶσις ἀνίσταται.

Εκδραμὸν γὰρ πάντα ταῦτα τῶν πᾶσι πᾶσι τοῖν ποδοῖν.

ΧΟ. Ὡς κυκάτω, καὶ ταπεινὰ πᾶσι, καὶ ταπεινὰ.

Οὐ γὰρ ἀν' ἡμέρας τῆς μερὸς παυσταῖν ἂν.

ΤΡ. Τί τὸ κακόν; τί πάχεται, ὦ ἄνδρες; μηδαμῶς, ὅτι
 γὰρ θεῶν,

Πεῖσμα κάλλιστον διαφθείρετε διὰ τὰ γένηται.

ΧΟ. Ἀλλ' ἔγωγ' ἔχω καὶ τὴν βέλομαι· ἀλλ' ὑπὸ πό-
 νῃς,

Οὐκ ἐμὲ κινουῦντος, αὐτὸς τὸ πᾶν χερσὶν.

ΤΡ. Μὴ καὶ νῦν γέ τ'; ἀλλὰ πᾶσι παύ' ὀρχομένων.

ΧΟ. ἦν ἰδ'· καὶ δὴ ἀπέπαυμαι. ΤΡ. Φῆς γὰρ παύσθ'·
 ἰδέτω.

ΧΟ. Ἐν μὲν οὖν ταῖς ἐκαστοῖς ἐλαλύται, καὶ κακῶς.

ΤΡ. Τῆτο νῦν, καὶ κακῶς· ἀλλὰ μὴ δὲν ὀρχοῖσθαι ἐπ'.

ΧΟ. Οὐκ ἂν ὀρχοῖσθαι ἴδ', εἴπερ ὀρεῖσθαι μὲν τίσι.

ΤΡ. Ἀλλ' ὁρᾷ' ἐπὶ ἀπέπαυται. ΧΟ. Τισὶ δ', ἐν τῷ
 Δία,

Τὸ σέλος οἴσαντες ἔδῃ κήρυκ' τὸ δεξιόν.

ΤΡ. Εἴ ποδὶ δίδωμι τῷ γ' ὑμῖν, ὥς τι μὴ λυπεῖται ἐπ'.

ΧΟ. Ἀλλὰ καὶ τ' ἀρεῖσθαι π' ἐμ' ἀναγκάσας ἔχει.

ἦν δὲ μαζὶ γὰρ γένηται, καὶ ἀπέπαυται, καὶ γὰρ.

Μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς, ἐκφυγόντι τὴν ἀσπίδα.

ΤΡ. Μικέτ' οὐκ νῦν γὰρ χάρει· καὶ γὰρ ἴτε παύσασθε.

Ἀλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτῶν, τῶν καὶ χάρει.

Καὶ βοᾷτε, καὶ γὰρ ἄτε,

ἦν δὲ δ'· ἐξέσθαι τὸ δ' ὑμῖν

Πλεῖν, ὡρῶν, κινεῖν, καθεύδειν,

Εἰς πανηγύρεσι θεοῖν,

Εἰς πᾶσι, κοπιᾷ δ' ἐπ'.

Συβαρίζειν,

Γ' ἰδ' κικεχλώς.

ΧΟ. Εἰ γὰρ μοι γλῆσι τ' ἰδὲν ταύτην τὴν ἡμέραν

ποτόν,

Πολλὰ γὰρ ἡνελόμην,

Πεῖσμα τὰ τε καὶ σιβάδας, ἀς ἔλαχε Φορμίων

Κακῶς

ΚΟΡΩΝΙΣ,

ἡμέραν

Ne ferociente clamorofus furore, ut hic prius,
Quò minùs Deam extrahatis impedimento fuat.

CH. Nullus illam nequidem nunc vindicabit gen-
tium,

Libera in manus semel si venerit meas: hui!

TR. Pol viri pessumdatis me, nō tumultu parciris.

Convolante namque plantā cuncta mox turbaverit.

CH. Misceat, cōculcet omnia, atque turbet funditus:

Non enim gaudere desinemus hodie hoc gaudium.

TR. Quid mali? quæ infania ista est? per deos ro-
go, viri,

Ne per hos motus opus bellissimum corrumpite.

CH. Non voluntas hoc suadet, sed voluptas maxima.

Ipsa namque spontè saltant crura, nil movente me.

TR. Hoc ne agunt & nunc? age impone ergo finem
saltibus. (desinis.

CH. En vides ut desino. *TR.* inquis: sed tamen non

CH. At sine hoc tātūmodo saltare me, & nil ampliùs.

TR. Hoc quidē nūc siverim: sed pōst nihil saltabitis.

CH. Fiet, haud saltabimus, non, si tuo id fiat bono.

TR. Sed ne hæc dum desita est saltatio. *CH.* En hanc,
per Iovem,

Dexteram iacta vero cūm tibiam, tum desita est.

TR. Hoc adhuc sirim quidem, at ne post id hæc tur-
bas date. (simul.

CH. Sed sinistrum crus necesse est ut trahens iactem

Nempe rideo, atque lætus pedo, gaudeo magis,

Quam senectā arguis solutus, quādo fugi hāc viperā.

TR. Parciùs sed gaudeatis: nondū enim comperta res.

Sin eamprehendimus, tunc ut libet gaudere fas,

Cumque risu jubilarē;

Iamque tum dormire vobis,

Ire, stare, nare fas est;

Fasque nundinis vacare,

Lusibus conviviisque

Dapicis,

Clamare & ohe.

CORONIS.

CH. O Mihi si detur istam olim videre almam
diem,

Nam toleravi mala

Plurima, sege & tria que, Phormio quibus [usus] fuit:

d 3

Nec

Κάκ' ἐτ' ἄν μ' ὄρεϊς δικασίω δριμύϊ, ἔδ' ἐδύκαλον,
 Οὐδ' ἐπὶ τὸς τρόπους γὰρ ἦν πικρὸν, ὡς περ κ' ὄρεϊ,
 Ἀλλ' ἀτάλῃ γ' ἂν μ' ἴδῃς,
 Καὶ πολὺ νῦν περὶ, ἀ-
 παλλαγύτα περ γυμνάτων.
 Καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀ-
 παλλόμεθα, κ' κατὰ τετρίμμηδα πρὸς αὐτῶν
 Ἐς Δύκον, καὶ Λυκίαν.
 Σὺ δ' ὄρεϊ σὺν ἀσπίδι πε-
 Ἀλλ' ὅ, π μάλιστα χαλεμάδα ποιῶντες, ἀγ-
 Φερέε' σὲ γὰρ αὐτοκράτε-
 ρεῖλετ' ἀγαθή τις ἡμῖν τύχη.

ΣΤΕΤΗΜΑ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΕΡΜΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΤΡ. Φέρει δὲ κατ' ἰδίω ποῖ τῶν λίθων ἀφ' ἐξομῆ.
 ΕΡ. ὦ μιστὴρ κ' τολμῆρ, τί ποιεῖν διανοεῖ;
 ΤΡ. Οὐδὲν ποιησόν, ἀλλ' ὅπερ κ' Κιλικίαν.
 ΕΡ. Ἀπόλλωας, ὃ κακοδαίμων. ΤΡ. Οὐκ ἂν ὡς λάχῃ.
 Εἰ μὴς γὰρ ὦν, κλήρῳ ποιήσας οἶδ' ὅτι.
 ΕΡ. Ἀπόλλωας, ὁ πόλλωας. ΤΡ. Ἐς τί' ἡμέρην;
 ΕΡ. Ἐς αὐτίκα μάλ'. ΤΡ. Ἀλλ' ἔδ' ἐν ἡμετέρεσσιν,
 Οὐ τ' ἄλλοιτ', ἔτε περὶ, ὅς δ' ἀπολέμερος.
 ΕΡ. Καὶ μὴν ὀππότερ' ἐφαίγα. ΤΡ. Κατὰ τὴν πρόψ.
 Οὐκ ἠδ' ὁ μὲν ἀγαθὸν τοῦτο λαβόν;
 ΕΡ. Ἀρ' οἶδα θάνατον ὅτι ποιεῖς; ὁ Ζῆς, ὃς ἂν
 Ταύτῃ ἀνορήτων δριμύτη; ΤΡ. Νῦν ἀπὸ με-
 Ἀπὸσ' ἀνάγκη γ' ὀποθανεῖν, ΕΡ. Εὖ ἰδὲ ὅτι.
 ΤΡ. Ἐς χοροῖδ' ὅν μοι νῦν δ' ἀνέχοι τρεῖς δραχμῆς.
 Δεῖ γὰρ μνηστῆρά με πρὶν τεθνηκέναι.
 ΕΡ. ὦ Ζῆς, μερῶν ὅσοντα! ΤΡ. Μὴ, περὶ τῶν δεινῶν,
 Ἡ μὲν κατεῖπες, ἀντιβολᾷ σε δίσσους.
 ΕΡ. Οὐκ ἂν σιωπήσωμι. ΤΡ. Ναὶ περὶ τῶν κριῶν,
 Ἀγ' ὡς ποιεῖς σοι φέρον ἀνέκομιν.
 ΕΡ. Ἀλλ', ὃ μέλε, ὑποδιδόναι δὲ δύσσομαι,
 Εἰ μὴ περὶ τούτου κ' λαχίσσομαι.
 ΤΡ. Μὴ νῦν λαχίσσας, λίσσομαι σ' ὡς ῥημίδιον.
 Εἰπέ μοι, τί πάχετ' ὁ δρῶν, ἔστιν ἢ ἐκπαλὶς
 ὦν;
 ὦ πόνηρος, μὴ σιωπᾷς· εἰ γὰρ μὴ, λαχίσσας πε-
 ΧΟ. Μνηστῆρας, ὡς δίσσους; Εἰ μὴ, μνηστῆρας, μὴ, μνη-
 σταίς,
 Ἐἴ τι καχεσσόμενος

Χορὸς.

Nec severum postea me iudicem, vel tetricum
 Dixeris, nec præditum asperis, ut ante, moribus:
 Sed facilem inveneris,
 Et magis adhuc juvenem,
 Anxietas si perit.
 Iamque satis atque nimis
 Occidimus & penitus opprimitur, heu vagi
 Dum frequentamus Lycæum
 Cum clypeo & hasta habili.
 Porro age quid est tibi quod efficere possumus,
 Expedi, age: nam bona fors
 Te voluit esse nobis ducem.

SYSTEMA.

TRYGÆVS, MERCVRIVS, CHORVS.

T R. Sed viso quorsum saxa dimovebimus.
ME. Scelestæ & audax, quale facinus destinast?
T R. Nihil sinistri, sed quod olim Cillicon.
ME. Miser periisti. *TR.* si quidem id fors iusserit:
 Nam sorte, cum sis Mercurius, facturus es.
ME. At occidisti, nullus es. *TR.* In quam diem?
ME. Iam mox. *TR.* Tamen nil comparavi casei,
 Nihil farinæ, mortis ad viaticum.
ME. Penissum de devotus es [morti]. *TR.* Quo sit modo
 Ut istud acceptum bonum nec senserim?
ME. Scin' esse morti destinatum illum ab Iove,
 Qui repperibit erutam hanc? *T R.* Nunc ergo me
 Prorsum necesse est emori? *ME.* certum puta.
TR. Tres fœnera drachmas mihi in porcum sacrem.
 Nam me sacrari oportet antequam mori.
ME. O fulminator Iuppiter! *TR.* Ne per Deos,
 O domine Mercuri, oro, ne nos produis.
ME. Nunquā hoc tacebo. *TR.* Te per has carnes rogo,
 Quas tibi benignè jam modò adveniens tuli.
MP. Miselle, sed me Iuppiter disperderet,
 Nisi hæc disertino & voce clamorâ arguam.
NE clamites nunc Mercurille, quæso te.
 Dicite, o gens dura: quid statis stupore perciti?
 Quid, malū, vos nunc siletis, voce cū intentā est opus?
CH. Haud ita o Rex apage Mercuri, haud ita, haud-
 quaquam hoc placer,
 Si volupe quid tibi

Χαιρέδον οἶδ' αὖ κατ' ἐμὴν γκατεθνηκόως.
 Τῆτο μὴ φαῖλον νε μίζων ἐν πῶδε τῷ σφάσματι.
 ΤΡ. Οὐκ ἐλάττω οἶα θωπεύσῃ σ', ὡ' νὰ δ' εἰσποταί.
 ΧΟ. Μὴ γῆρ' παλινκοίτης πρὸς ἀντιβλάσιν ἡμῖν γα.
 Ω' τε τῶν δὲ μὴ λαβείν,
 Ἀλλὰ χάρεσ' ὡ' φίλων.
 Δερσὶ πατερεῖς μεγαλο-
 δωρότατε δαιμόνων.
 Εἴ π' ἰσάνδρ' ἐδελύθη τὸ λήφας κ' τὰς ὀφρῦς,
 Κἀστὲ θυγιάτιν ἐ-
 ρχίστι προσόδοις τε μεγά-
 λασι διαπαντός, ὡ' φίλων.
 Δέσποτ' ἀγαθὸν αἶε.
 ΤΡ. Ἰ' ὅ' ἀντιβλάσ', ἐλέησον αὐτὴν τῶν ὄντων.
 Εἰπέ σ' κ' πῶς πῶς μάλλον ἢ ποῦ.
 ΕΡ. Κλέπτης γὰρ εἰσι νῦν γε μάλλον ἢ ποῦ.
 ΤΡ. Καί σοι φράσω τί σφ' ἔργον κ' μίση,
 Ὅπως θεοὶς ἄτασιν ὀπιβλάσται.
 ΕΡ. Ἰ' δ' οὐ καί περ' ἴσους γὰρ ἀν' σφίσι εἰμὶ.
 ΤΡ. Ἡ' γὰρ Σιλλήν' ἔσπ' ἀνερρῆς Ἡ' λῆος,
 Ὑμῖν ὀπιβλάσκει πολὺ ἥδη χρόνον,
 Τοῖς βαρβάρουσι σφ' εἰδὼκεν τῶν Ε' λῆος.
 ΕΡ. Ἰ' να τί δὴ τῶτο δρῶτον; ΤΡ. Ὅτι νῦν Δία,
 Ἡ' μείς μὲν ὅσον δόμον· τίτισι δ'
 Οἱ ἑσπέρου θύκοι. Διὰ τῶν εἰκότως
 Βέλονται ἂν ὑμᾶς πᾶντας ἑξολοθίσαι,
 Ἰ' να τὰς τελευτὰς λάβοιν αὐτοὶ σφ' εἰδὼκεν.
 ΕΡ. Ταῦτ' ἄρα σάλας τ' ἡμεῖς παρεκλήπτειν,
 Καὶ τ' ἐκείν' παρὰ τῶν ὕψ' ἀρματωλίας.
 ΤΡ. Ναὶ μὰ Δία. Πῶς ταῦτ', ὡ' φίλ' Ε' ρμὴ ξύμας.
 Ἡ' μῖν σφ' εἰδὼκεν τῶν δὲ κ' ἐξωλέων.
 Καί σοι τα' μεγάλα ἡμεῖς Παναθήναι' ἄξουμι,
 Πάσας τε τὰς ἄλλας τελευτὰς τὰς σφ' εἰδὼκεν.
 Μυσθεῖ' (Ε' ρμὴ,) Διὶ σφ' εἰδὼκεν, Ἀ' δ' οὐκ.
 Ἀλλὰ γὰρ τέ σοι σφ' εἰδὼκεν πεπταυμῶν ἐκείνους,
 Ἀλλ' ἐκείνους δόσον Ε' ρμὴ παντὶ γὰρ.
 Χ' ἄτερ' εἰ σφ' εἰδὼκεν ἀγαθὰ. σφ' εἰδὼκεν δ' ἐσοί.
 Δῶρον δίδωμι, τῶν δ' ἵνα σφ' εἰδὼκεν ἐχθρῶν.
 ΕΡ. Οἱ μὲν ὡς ἐλεῖ μὲν εἰμὶ αἶετ' ὅτι χρυσίδων! ΔΙΠΑΝ.
 Ὑ' Μέτρεον ἐν τεύθει ἔργον, ὡ' νδρῶς. ἀλλὰ τ' εἰ-
 μαις

Obrulimus, apposuimusque tenerum sacrem;
 Quicquid hic studemus exsequi, boni tu consulas.
TR. Audin' ut sermone mulcent lacteo te Rex, here?
CH. Ausser iracundiam nec, supplicantes desere.
 Da semel prehendere hanc;
 Huc & adhibe, ô Deum
 Poplicola, munifice,
 Maxime, faventiam:
 Si quid heu Pisandri abominaris altos spiritus:
 Sacrificiisque sacris
 Tum reditibus variis
 Semper here Mercuri
 Te colimus interea.

SYSTEMA.

TR. **M**iserare eorum verba supplicia obsecro:

Nam te colunt plus quam solebant antidhac.

ME. Furaciores nempe sunt quam erant prius.

TR. At ponderis rem maximi dicam tibi,

Omnes statuta quæ gravis contra Deos.

ME. Age expedi, sis: forsitan persuaseris.

TR. Nam Luna jam pridem atque Sol nefarius

Consilia vestrum moliuntur in caput,

Qui Græciam omnem prodiderunt barbaris.

ME. Quianam ista faciunt? *TR.* quod solemus per

Litare vobis subque placare, iis solent (Iovem

Voluntque [sacrificare] barbari: inde jure postulant

Omnes semel vos funditus perbitere:

Quò nempe sacra cælitum cedant sibi.

ME. Ergo dierum hinc illa diminutio,

Et prava deuritæ orbitæ aurigatio.

TR. Ita est, amice Mercuri: quare lubens

Simul extrahe istam & adjuva nos, si potes:

Tum tibi feremus maximas Quinquatrias,

Et sacra Divis attributa cæteris,

Mytheria omnia, Diipolia, Adonia:

Tum civitates cæteræ sanctæ malis

Vbique sacra Liberatori suo

Faciunt tibi Herme: plurima bona te manent.

En primus hancce [pateram] muneri, ut libes, fero.

ME. Pateris & auro semper heu sum infirmior!

VOs viri huc incumbite, atque adeste, cumque ve-

stibus

d s

Limine

Εἰπόντες ὡς τάχα τῶν λίθους ἀφίκεται.

Χο. Ταῦτα δεῦρο μὲν· σὺ δὲ ἡμῖν, ὦ δῖόν σοφώτατε,

Ἄτ' ἂν χεῖρ ποιῇν, ἐφιστὼς φερέει δημηρηνικῶς·

Τάλλα δὲ ὀρθήσας ὑποურγεῖν ὅν τις ἡμῶς ἐκκεῖς.

ΤΡ. Ἀγὰρ δὴ σὺ ταχέως ὑπὶ χεῖρ τιμ' φιάλλω, ὅπως

Εἴργω φιαλῶν ὁμοῦ δὲ ξυμφορὴν τοῖσι θεοῖς.

ΕΡ. Σπονδῇ, σπονδῇ.

Εὐφρομένη, εὐφρομένη.

ΔΙΠΛΗ.

ΤΡ. Σπένδοντες θυχάμεθα, τιμ' νυθ' ἡμεῖς,

Εἴησιον ἀρχαὶ παλαιὰ πολλῶν κἀγαθῶν·

Χ' ὅς τις σφοδρῶς θυλάσθῃ τῶν χοιρίων,

Τῶν τ' ἀνδρῶν μὴ λαθεῖν πόντ' ἀσπίδα.

Χο. Μὰ Δι' ἀλλ' ἐν Εἰρήνῃ διάχρημε τ' εἶναι,

Εἴχοντ' ἐπαίχον, καὶ παλαῖοντ' ἀνδραγας.

ΤΡ. Ὅς τις ἢ Πύλαμον μάκροι ἢ Βάσιπαι,

Μηδ' ὅπως παύσαθ' αὐτῶν, ὅς Διόνυσ' ἀταξῆς,

Εἴη τ' ἀνεκρῶν ἀκίδας ὀχυρῶμενον.

Χο. Καί τις ὅππῃ μὲν τοξιστοῖν, σοὶ φδοιῇ

Εἰς φῶς ἀνελεῖν, ὡς πόντιά γ', εἴ τ' μάχη

Πάροι γὰρ τοιαυτῇ διὰ περ Κλεωνύμου.

ΤΡ. Καί τις δορυχὸς, ἢ κάππλος ἀσπίδων,

ἢ ἢ ἐμπολὴ βέλτιον, ὅππῃ μὲν μαχῶν,

Ἀνφότες ὑπὸ ληθῶν ἰσθίον κρεῖττος μόνος.

Χο. Καί τις στρατηγεῖν βελόμηνος μὴ ξυλλάσθῃ,

ἢ δ' ἄλλος αὐτομολεῖν παρσιπύσσωνος,

Εἴ τ' ἢ προχέ γ' ἔλκοιτο μαστὶ γύμνος·

ἢ μὲν δὲ ἀγαθὰ γένοιτ' ἢ Παῶν, ἢ.

ΤΡ. Ἀφίκε τὸ πᾶν, ἀλλ' ἢ μόνον λέξαι.

Χο. ἢ πῶν γ', ἢ μόνον λέξαι.

ΤΡ. Εἴ μὲν, Χέρειπν, ὦ ἔστιν, Ἀφροδίτη, Πόβω.

Χο. Ἀρεῖ δέ; ΤΡ. Μὴ, μὴ. Χο. Μήδ' ἔνθα γὰρ;

ΤΡ. Μή.

χο. Τὸ πᾶν γὰρ ὡς αὐτῶν, κατὰ γὰρ τοῖσιν κάλως. ΣΤΕΦΑΝΟΣ.

ΕΡ. εἴα.

χο. εἴα μάλα.

ΕΡ. εἴα.

χο. εἴα, μάλα.

ΕΡ. εἴα, εἴα.

ΤΡ. Ἀλλ' ὅχι, ἄλλοι ἄνδρες ὁμοίως.

Οὐχ' ἢ ξυμψέειτ' οἱ ὁμοῦ μὲν.

δὲ ὁμοῦ μὲν οἱ βοιωταῖς

ΕΡ. εἴα

Limine occupato saxa quàm citò divellite.

CH. Ista fient : At Deorum ô dive solertissime,
Impera quid factu opus sit, Architecte, præsidens:
Cætera haud malos te habere subministras arbitror.

TR. Age pateram tu suscipe actutum, ut Deum

Ritè ordiamur sacra libantes prece.

ME. Liba, liba.

Iam linguis faveto quisque.

TR. Libamus & precamur hunc latum diem

Lucere Græcis prospera omnia omnibus:

Funesque quisquis hos lubens prehenderit,
Nunquam ille clypeum aut arma miles induat.

CH. At pace vitam me juvet producere,
Dum teneam amicam, & suscitem carbunculos.

TR. Pro Pace quisquis esse Bellum mavolet,

Indefinenter vellat ex cubitis suis,

O dive Liber, spiculorum cuspides.

CH. Quòd si ordines quis postulans se ducere,

Dias tibi auras luminis Diva invidet,

In prælio alter ille sit Cleonymus, [scutum abjiciat.]

TR. Quòd si quis artilator armorum aut faber,

Quò pluris arma distrahat, volt prælia,

Solâ molâ altus, præda sit prædonibus.

CH. Quique Imperator esse vult, nec nos juvans,

Quique esse servum & transfugam sese parat,

Flagris secetur, & trahente eat rotâ.

Nobis bene esse cupio, Iô Præn feri.

TR. Ferientia aufert verba, & inque tantum Iô.

CH. Iô ergo solum, quando sic luber, canam.

TR. Mercurio & Horis, Veneri, Amori, Gratiis.

CH. Marti, quid? TR. Haudquaquam. CH. Quid

Enyalio? TR. Haud magis.

CH. Subtendite ergo, & funibus deducite. STROPHÆ.

ME. O eia.

CH. Eia magis.

ME. O eia.

CH. Eia magis adhuc.

ME. O eia, ô eia.

TR. At non ducunt pariter funes [viri.]

Quid superbè lenti estis? vos aio

Ploraturus Bæoti.

ΕΡ. Εἶα νυν.

ΤΡ. Εἶα, ὦ.

Χο. ὦ γὰρ, ξυνέλκτε τον κὺ σφῆ.

ΤΡ. Οὐκοῦν ἔλκω καὶ ἔαρτ' ὦμαι.

Καὶ πεπιπῶ κὺ σπασάτω.

ΕΡ. Πῶς οὖν εἰ χωρεῖ τέττον;

Χο. ὦ Λάμαχ', ἀδικεῖς ἐμτοδὲν καὶ θήμυρος.

Οὐδὲν δέ οἱ μάθ', ὦ ἄνθρωπε, τὴ σῆς μορμύρος.

ΕΡ. Οὐδ' οἷός γ' ἐφ' ἄλλον, ἔδδεν Ἀργείοι σπῆλαι.

Α'λλ' ἢ κατεγάλων τὴ τελευτῶν μύρων,

Καὶ ταῦτα διχόθεν μισοφορεῖταις ἀλφίται.

ΤΡ. Α'λλ' οἱ Λάκωνες, ὦ γὰρ, ἔλκω ἀνδρικῶς.

ΕΡ. Α'ρ' οἷός τις γ' αὐτῶν ἔχον; τὴ ξύλα,

Μόνοι πορθεῖται τὴν ἄλλ' ὁ χαλκὸς καὶ εἶα;

Χο. Οὐδ' οἱ Μεγαρεῖς δεῖν' ἔλκωσι δ' ὅμως,

Γλιχρότατα περὶ κάλουντες, ὅσπερ κυνίδια,

Τὴν πύργον λιμὲν δὲ ἔξολωότες.

ΤΡ. Οὐδὲν ποτὶ μὲν ἀνδρες, ἀλλ' ὁμοθυμῶν δὲν

Ἀπασιν ἡμῶν ἀνδρες ἀντληπτεόν.

ΑΝΤΙΣΤΡ.

ΕΡ. Εἶα.

ΕΡ. **Ω** Εἶα μάλα.ΕΡ. **Ω** Εἶα.

ΤΡ. Εἶα νὺ Δία.

ΕΡ. **Ω** Εἶα, ὦ Εἶα.

Χο. Μικρὸν γὰρ κινῶμεν. ΤΡ. Οὐ δένω,

Τὸς μὲ τείνῃ, τὸς δ' ἀντιστάν;

Χο. Πικρὰς λήψαθ' ὦ Ἀργεῖοι.

ΕΡ. Εἶα νυν.

ΤΡ. Εἶα ὦ.

Χο. ὦς κακοὶ εἴπνεσ εἰσὶν ἐν ἡμῶν.

Τ' μέγας μὲ οὐκ οἱ κατέλυντες

Τὸς Εἰρήνης, σπῆλαι ἀνδρικῶς.

Α'λλ' εἰς οἱ καλύσων.

ΣΤΑΣΗΝΑ.

ΤΡ. Α' ἄνδρες Μεγαρεῖς, καὶ ἐς καὶ οὐκ εἰρήνηται;

Μισοὶ γὰρ ὅμως ἡ πόλις μεμνημένη.

Πεσσοὶ γὰρ αὐτῶν πῶς σκορδύδης ἡλέφαται.

Καὶ τοῖς Α' θύλαίσιοι παύσασθ' ἔλεος,

Εὐπρόδην ἐχθρῶν ἐστὶν νυν ἔλκαστε.

Οὐδὲν γὰρ ἄλλο δεῖται πάλιν δικάζεσθαι.

Α'λλ' εἴπερ ὁπθυμεῖτε τήνδ' ἐξελύσασθαι,

Πῶς τίλω θάλατταν ἐλίσσει ὑποχρήσασθαι.

Χο. Α' γ'

ME. Eia nunc.

TR. Eia ô.

CH. Trahite, atque ducite unâ vos.

TR. En trahim duco & sustollor:

Mox casurus valdè incumbo.

ME. Cur nil ergo procedit?

CH. O Lamache, lentus dum sedes, nobis nocet:

Nil indigemus hacce Mania[Gorgone] tua.

ME. Ac nil trahebat prorsus olim Argiva gens,

Risûque clades differebat bellicas,

Merens farinas ex utrisque partibus.

TR. At, bone, Lacones fortiter trahunt viri.

ME. Scin' quos revinctos nervus & cippus tenent,

Hoc postulare solos, si custos sinat? (tamen

CH. Neque Megarenses quidquam agunt, trahunt

Miserè macentes, improbi ut catuli solent:

Sic per Iovem illos dira perdidit fames.

TR. Nil promovemus, ô viri: agite omnes simul

Rursum decet nos pariter adjutarier.

ANTIST.

ME. O Eia.

TR. Eia iterum.

MER. O eia.

TR. Eia Per Iovem.

MER. O eia, ô eia.

CH. At nos parum aut nil movemus. TR. Quid?

Nempetrahunt hi, retrahunt illi.

CH. Vlciscar vos Argivi.

MER. Eia nunc.

TR. Eia ô.

CH. Quale periculum, adesse inimicos!

At vos amore istî Pacis

Pregnanti, gnavè ducitis: [trahitis:]

Sed quidam forsan obstant.

SYSTEMA.

TR. Vtri ô Megarici, non abitis in crucem?

Quos odit ira diva Pax justæ memor:

Nempe imbuistis alliis primi Deam.

Iubeo quietis esse Atheniensibus,

Et linquere istud nunc opus ductarium:

Nam judicandis occupati litibus

Tantummodo estis. Sultis adjuvare nos,

Paulum maritimas ad plagas recedite.

CH.

ΧΟ. Α' γ' ὅ νδρες αὐτοὶ δὴ μόνον λαβόμεσθ' οἱ γιωργί.
 ΕΡ. Χωρεῖ γέ τοι τὸ φεῖγχε πολλὸν μάλλον, ἢ νδρες,
 ὕμιν.

ΧΟ. Χωρεῖν τὸ φεῖγμά φησιν· ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ φεοδυμῶ.
 ΤΡΥ. Νυνὼ οἱ γιωργί τούργον ἐξέλευσσι, καὶ νῦν ἐ-
 λείε. ΚΟΡΩΝΙΣ.

ΧΟ. Α' γ' νυνὼ, ἄγε πᾶς.
 Καὶ μὲν ὁ μὲν· ἐν ἡδ' ἔχθ'.

Μὲν νυνὼ ἀνὴρ, ἀλλ' ἔπιν-
 τένη μὲν ἀνδρικότιον.

Ἡ δ' ἔστι πῦρ· οὐκ ἔστι.

Ω' εἴα νυνὼ, ὦ εἴα πᾶς.

Ω' εἴα, ὦ εἴα, εἴα εἴα.

Ω' εἴα, ὦ εἴα πᾶς.

ΕΙΣΟΔΟΣ.

ΤΡ. Οὐκ ἔστιν ἔτι φεοδυμῶ, τί φεοσέπω σ' ἵππῳ
 Πίδεν ἂν λάβοιμι ῥῖμα μυελάμφου,

ὅτ' ἔχω φεοσέπω σ'· ἐγὼ εἴχον οἰκιστὴν.

Α' γ' χαῖρ'· ὁ πάρεξ, κ' οὐδ' ὁ θεοσεία.

Οἷον δ' ἔχ' τὸ φεοσῶπον, ὁ θεοσεία,

Οἷον δ' ἔχ' τὸ φεοσῶπον, ὁ θεοσεία,

Γλυκύτιν ὅσπερ ἄσχετῆς, κ' μύρκα!

Μῶν οὖν ὁμοῖον κ' γυλίε σραπτικῶς;

ΕΡ. Α' πέπυσ' ἐχθρὸς φωτὸς ἐχθιστοὶ πλείους.

Τὲ μὲν γδ' ἔχ' κεκοιμησιν ἑμίας.

Ταύτης δ' ὁ πάρεξ, ὑποδοχῆς, Διονυσίων,

Αὐλῶν, τραγῶδων, Σοφοκλέους μελῶν, μιχλῶν,

Ἐπικλίων Εὐριπίδων. ΤΡ. Κλαῦσ' ἄρα σὺ

Ταύτης καταδιδούμενος· ἐγὼ δ' ἔχ'.

Αὐτὴ ποιητὴ ῥήματα ἰαν δεικνύων,

Κιτῆς, Τρυγίπης, φεοσῶπον ἐλαχιστῶν,

Κέλτε γυμνασίων διατρεχέων ἐς ἵππον,

Δόλης μεθύσεως ἀνατρεπόμενος χιῶς,

Α' λλων τε πολλῶν καὶ χαθῶν. ΕΡ. Α' γ' νυνὼ ἀδρῖ,

Οἷον φεοὶ ἀλλήλους καλῶν ἐς πόλιν.

Διαιτῶν ἐσθλῶν, κ' γλυκῶν ἀσκήτων,

Καὶ ταῦτα δεικνύων ἐσθλῶν ἀσκήτων,

Α' παρὰ τὰς ἀσκήτων, κ' γλυκῶν ἀσκήτων,

ΤΡ. Καὶ τῶνδε τῶνδε ἀσκήτων ἀσκήτων.

Τὰ φεοσῶπον, ἵνα γνῶς τὰς τέχνας. ΕΡ. Αἰεὶ πάλας,

Ἐκείνοι γδ' ἄ λωφιστοὶν ἐχ' ὄρεας,

Τίτλων δ' ἐαυτῶν· ἐγὼ γέ τας σμυλῶν ποιῶν

Πίπται.

CH. Age exsequamur hoc opus viri soli coloni.

ME. Iam plurimum processit ipsa res, laborq; vester.

CH. Procedere inquit ritè opus : sequamur ergo alacres.

TR. Soli agricultores opus ducunt, nec ullus extra.

CORONIS.

CH. AGE nunc, age quisque:

En expetit: prope est; ellam.

Non jam remissione, sed

Intensione magnâ opus:

En illud, en id ipsum.

O eia nunc, ô eia vos:

Ô eia, ô eia eia eia:

O eia, ô eia vos.

TR. O dives uvis Diva, quo jam nomine

Mille amphorarum te capaci nuncupem?

Vnde ergo sumam verba? nam desant domi.

Auctumna salve; salva sis Spectacula.

O qualis est vultus tibi ô Spectacula!

O quàm suave corde spiras intimo;

Quàm dulce, olensque imbelliam, & bona unguita!

Num simile quiddâ est militaris fiscina [opotheca?]

ME. Graves viri hostis sarcinas abominor:

Namque illa redolent cepivomacrimoniam,

Auctumna verò gaudia & Dionysia,

Tragicos, Sophoclis carmina, jocos, tibias,

Turcos, minuta Euripidis poemata.

TR. Plorabis hæc mentitus: haud enim illa amat

Viro in poetâ verba juris & fori:

Vindemiam, ederam amar, atque balantes oves,

Et feminæ currentis ad furnos sinum,

Et ebriam ancillam, & refusum congium,

Et plurima alia tot bona. ME. aspice ergo, sis,

Vrbes reconciliatæ ut invicem modò

Sese alloquantur, & lubentes rideant,

Mireque subgillatæ, & alto tubere

Omnes rectæ, & subfœntes cotulis.

TR. Perpende vultum & ora jam spectantium,

Attemque noris quisque quam colit. ME. ah miser,

Viden' ut capillos ille cristarum artifex

Sibi vellit, utque qui ligones fabricat

Receos

Πάπαρδεν ἀρπὶ τῷ ξιφερῷ κεινῇ.
 ΤΡ. Οὔ β' Δρεπανογὸς ἔχ' ὅσας ὡς ἡδύ;
 Καὶ τ' Δορυξὸν β' ἰσχυμάλων;
 ΕΡ. Ἰ' διὐν ἀνείπε τοῦ Γεωργῆς ἀπέναν.
 ΤΡ. Ἀ' κέετέ λισσ' τοῦ Γεωργῆς ἀπέναν.
 Τὰ γεωργικὰ σπύην λαβόντες, ὥς ἀγρὸν
 ὧς τ' ἀχρὸς, ἀνδρὶ δρεπτικῷ, καὶ ξίφει, κακόντιν,
 ὧς ἀπαντ' ἡδὴ σ' ἔμετα τὰν θάλασσαν. Εὐρίωνος σαρπητὶ
 Ἀ' λὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν παλαιόντις.
 ΧΟ. Ὡς ποδὶν τοῖς δικαστοῖς καὶ γεωργοῖς ἡμέρα!
 Ἀ' σμῆρος γ' ἰδὼν, προσήπειν βέλομαι τὰς ἀμύ-
 λας,

Τὰς τε σικᾶς, ὥς ἰσὺ φύτευον ἄν νεότερες!
 Ἀ' σῶσαδ' ὅμως ἡμῖν γὰρ ὅπ' πολλοὶς ἔχοντα,
 ΤΡ. Νῦν ἡμῶν (ὡς ἴδρες) προσεὶξέμεθα σαρπητὶ
 ἑσθῇ,

Ἡ' περ ἡδὴ τοῦ λόφου ἀφείλε, καὶ τὰς Γοργόνας.
 Εἴθ' ὅπως λιπαρὸν μὲν οἴκησιν, ἐς τὰ χρεῖα,
 Ἐμπόλισται τις π' χρεῖσιν εἰς ἀγρὸν παλαιόν.
 ΕΡ. Ὡς Πρόσφδον, ὡς καλὸν τὸ σίφος αὐτῷ φάμεν,
 Καὶ πυκνὸν καὶ γερρὸν, ὡς περ μάζα καὶ σαρπητὶς!
 ΤΡ. Νῦν τ' Δεῖ. ἡ γὰρ σφύρα λαμβανὴν ἡμῶν ἀνέστηλιν.

Ἀ' τε θρήνακες διασίλυσσι πρὸς τ' ἥλιον.
 Ἡ' καλῶς αὐτῷ ἀπαλλάξειεν ἄν ματόντων.
 Ὡς τ' ἔργον, ἡδὴ πεινῶ καὶ τὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρὸν,
 Καὶ τεινενοῦ τῇ δίκῃ διὰ χρέον το γήδον.

Ἀ' λ' ἀναμνησθέντες, ὡς ἴδρες,

Τὴς διατῆς τ' παλαιάς,

Ἡ' ν' παρῆχ' αὐτῇ ποτ' ἡμῖν,

Τῶν τε παλασίων ἐκείνων

Τῶν τε σύκων, καὶ τε μύρτων,

Τῶς τρυφῆς τε τ' γλυκείας,

Τῶς ἰωνίας τε τ' πρὸς

Τῶ φρίσσι,

Τῶν τ' ἐλαῶν ἄν ποθῶμεν.

Ἀ' ντὶ τέτων πῶδε νῦν

Τῶν θεῶν προσέπαται.

ΧΟ. ΧΑῖρε χαῖρ', ὡς οἴλαθ' ὡς
 Ἀ' ὠδύρεται ἡμῖν ὁ λαός,
 Σφ' γὰρ ἰδάμεν μὲν πρὸς,

Recens in istum pederit fabrum ensium?

TR. Vide ille quanto gaudio diffunditur;

Notatque digito Hastarium Falcarius.

ME. Abi, Colonos jam jube discedere.

TR. Audite populus: Iam coloni agros petant,

Et arma secum perferant agrestia

Quam citissimè, absque tragulâ, sparo, ense, spiculo:

Quippe jam sunt plena cuncta Pacis antiquæ bonis.

Ego in agrum quisq; cedat, diisq; ovans grates agat.

CH. O dies oprata justis, & colonis plurimum!

Quàm lubenter intuens vites salutas volo,

Atque ficus, quas ego sevi in juventâ primulâ!

Vnde vos salveretanto nunc jubemus tempore.

TR. Nunc quidem laudare fit fas numen imprimis

Deæ,

Virginis, per quam faceffunt cassides & Gorgones:

Mox adibit quisq; lætus villulam & domum suam,

Quò feremus nescio quid optimi salsaminis.

ME. Quàm decens, ô Conse, turma rusticorum!
quàm cira,

Crebra, pilata instar offæ & symbolaris cœnula:

TR. Nempe pulchra malleus res, per Iovem, armatus
probè:

En resurgent ventilabra, Solis ad purum diem:

Ista quivis semina ordinesq; facillè interferat.

Quin & ipsum me cupido cœpit agri maxima,

Rusculum incultumq; tamdiu ligone vertere.

O Viri, nunc cogitantes

Pristinæ modumq; vitæ,

Quem dabit nobis benigna [Pax,]

Termitesq; caricarum:

Hasq; ficus, hasq; myrtos,

Palmitisq; dulce mustum,

Atque fontibus propinquas

Has violas:

Atque olivas quas amarys:

Omnium illorum vicem nunc

Ferte laudibus Deam.

CH. S. Alva, Diva, ô salva sis:

Quam lubenter intuemur.

Vrit enim amor nos tunc;

CORONIS.

TC

Δάμονα Βαλόμενοι
 Εἰς ἀγρὸν ἀνερπύσαι,
 ἥδ' αὖ γδ' τὸ μέγιστον ἡμῖν
 Κέρδος, ὃ ποδοκλήν
 Πᾶσιν, ὅποτε γειγ-
 κὸν βίον ἐπιδούω.
 Μῆνι γδ' ἡμᾶς ἀφέλεις.
 Πολλὰ γδ' ἐπαχρόμην,
 Πρὶν ποτ' ὅππ' σὲ γλυκύνῃ,
 Κάδ' ἅπανα κ' φίλῃ.
 Τοῖς ἀγροκόισι γδ' ἥδ' αὖ
 Χίδρα κ' σωτηρία.
 Ὡς τε σὲ τὰτ' ἀμπελία,
 Καὶ τὰ νῆα σκίδω,
 Τάλαθ' ὅσ' ὅτι φυτά,
 Πρὸς Ζηλόσται' σε λαβόντ' ἄσμαια.
 Ἀλλὰ φέποντ' ἡν' ἀφ' ἡμῶν τ' πολὺ τῶν χρόνων;
 Ἡ δὲ πούθ' ἡμᾶς δίδαξον, ὃ δὲ ὦν δύνουσι.

Εἰσὼς. **ΕΡ.** σφάται τοι γεωργοί, τὰ μὰ δὴ ζωῶντι
 ὧρ' ἡμῶν, εἰ βέλιδ' ἀκῆσαι τίμω' ὅπως ἀπώ-
 λην.

Πρῶτα μὲν γδ' αὐτ' ἦρξεν Φειδίας ἀράξας κακῶς.
 Εἶπα Πελοπιδεύς, φοβηθεὶς μὴ μεταχρῆται τύχῃ,
 Τὰς φύσας ὑμῶν δεδωκὼς, κ' τ' αὐτοδ' ἄξ' ἔσται,
 Πρὶν παθεῖν τι δεινόν, αὐτὸς ἐξέφλεξε τ' ἀπὸ λην,
 Εὐμβάων ἀπὸν δ' ἔσται μικρὸν Μεγαρεὺς ἡμφίχωται.
 Εὐξέφλοσεν γδ' ποσὶν ἀπὸ λην, ὥς τε τὸν χρόνον
 Πάντας Εὐκλῆας δακρύσαι, τὴν τ' ἐκεῖ, τὴν τ' ἀπὸ λην.

Ὡς δ' ἄταξεν τὸν χρόνον ἡμῶν, ἐφύσθη ἀμπελίας,
 Καὶ ἀνίδος πληγὴς ἔσται ὅρως ἀντιλάμπων σπῆλαι.
 Οὐκέτι ἦν ἔδειξεν ὁ παῖς τὸν ἥδ' ὅτ' ἡφαιζέτο.
 ΤΡ. Ταῦτα τοίνυν, μὰ τ' Ἀπόλλω, γὰρ πτόβωλον δό-
 λος,
 Οἷδ' ὅπως αὐτῇ ἀρεσθήκει Φειδίας ἡκικεύει.
 ΧΟ. Οὐδ' ἔγωγε, πλὴν γενναῖοι ταῦτ' ἀρ' ὁφείλουσι
 ἦν,

Ὅσα συζητῶντες ἐκείνη· πολλὰ γὰρ ἡμῶν λαθάνει.
ΕΡ. Κἄντ' ἐπειδὴ γῶνται ἡμᾶς αἱ πόλεις αἱ ἡμέ-
 ραι,

Ἡ γὰρ

Te Dea dum cupimus
 Dulcia revifere
 Arua. Te, ó fperata, grandi
 Deputamus in lucro,
 Cuncti agricolæ, ruftica
 Vita teritur quibus.
 Iuvare fola nos foles,
 Multa folitos prius
 Læta, fine damno, ex tuâ
 Commoda manu frui.
 Nam falutaris colonis
 Hordei præbes vicem:
 Atque ideò pampinea
 Ligna, fobolesque nova
 Ficuum, & omne fatum,
 Te incipient ridere receptâ.
 Verùm ubi illa tamdiu abfens? quâ latebat gentium?
 Iftud edoceto [nos] Mercuri, ó Deum humaniffu-
 me.

ME. O catè agreftes beati, haurite noftra hæc auxi-
 bus
 Verba, ménti figite, ut feiatis hujus exitum.
 Cauſa prima Phidias fuit, fugâ pœnas luens;
 Dein Pericles, cùm timeret Iftud infortunium,
 Quique veſtros ritè mores noſſet irritabiles,
 Cœpit antequam reus fit civitatem accendere,
 Suſcitans rogationis Megaricæ ſcintillulam:
 Vnde belli tantus ignis, ut ciceret lacrymas:
 Fumus acer omnibus Græcis, & his & cæteris.
 Vt crepans invita vitis vis cachinnavit ſemel,
 Et cadi rupti furor recalcitrans rupit cadum,
 Nullus has compeſcit undas; interim hæc eliminat.
TR. Iſta, Phœbum teſtor, audita haud fuère dum
 mihi;

Sed nec ad Divam ſciebam pertinere Phidiam.

CH. Nec prius ſcivi inſe: jure eſt ergo formofiſſi-
 ma,

Comparem quæ haberet iſtum: quàm latent nos plu-
 ma!

MER. Deinde vobis cùm viderent civitates ſubdi-
 ta

Efferatos

Ἡ γυνὴ μὲν ἐστὶ ἀλλήλοισι καὶ σισυγόταις,
 Πάντ' ἐμνηχανῶντ' ἐφ' ὕμῳ, τοῦ φόβου φοβέμεθα·
 Κανέπιδον γὰρ Λακωνίων τοῦ μαγίστου χρηματι.
 Οἷός τ' ἀτ' οὐ τε καὶ χροκαρδίης, καὶ διεραυλίζουσι,
 Τίς δ' ἂν ὑπορίψατες, ὡς ὥς τ' ἀδελφεὶ ἀνθρώπων·
 Κῆρα τὰ κτήνη καὶ κέρη, τοῖς γαστροῖς καὶ κακῶ.
 Αἰδοῖτο θένδ' αὖ περὶ σεις ἀντιπικρύνθουσι,
 Οὐδὲν αἰτίων ἀνδρῶν γὰρ τὰς κερὰς κατήχοι.
 ΧΟ. Ἐν δίκῃ καὶ οὐδ' ἐπὶ τοῖσι πῶς κορβύων γέ μιν
 Ἐξέκοφαν, καὶ ἐγὼ οὐ πύσας ἐξέδοκα ἄμω.
 ΤΡ. Νὺ Δι, ὦ μὲν, ἐν δίκῃς δὴ τὰ γ'· εἰ καὶ καμῶ λί-
 θον

Ἐμὲ καλόν τε εἰς μέθυ μανὸν καὶ φέλλω ἀπάλασαν.
 ΕΡ. Κῆρα δ' ὡς αἰ γὰρ ἀγρῶν ξυμῆλθεν οὐρά της καὶ,
 Τὴν τρέπον παλάμενος τ' αὐτ' ἐκ ἐλάνθουσι,
 Α' καὶ ἀτ' ἂν ἀνδρὶ γηράτων, καὶ φιλοῦν τας ἰσχάδας,
 Εἴ τις πρὸς τοῦ λέγειν τας. οἱ δ' ἰνῶσκον τας τῷ
 Τὸς αἰνῶν τας ἀδονοῦν τας, καὶ πορρωῦν τας ἀλφίτων,
 Τίς δ' ἂν δικερὶς ἐάδωσι τ' ἀπὸ κικαλῶν τας,
 Πολλὰ καὶ φαιέται αὐτ' ἡ δὲ τ' ὡς ὡς φόβου
 Τῶν δ' συμμάχων ἔσθον τοῦ παχέος καὶ πλῆκτος,
 Αἰτίας ἂν φορεθῆντες, ὡς αἰνῶν τας Βερασιδῶν.
 Εἴτ' ἂν, ὡς τας τῶν ἀσπερ κινῶν τ' ἐσπερ ἄπειτα.
 Η' πόλις γὰρ ὡς αἰνῶν τας καὶ φόβου καὶ κερῶν,
 Α' καὶ ἂν διαβαλλοὶ τας αὐτῶν, ταῦτ' ἂν ἡδὲς ἡδὲς
 Οὐδ' ἂν τας πληγὰς ὀφθῆντες ὡς ἐτυπῶν οἱ ξένοι,
 Χρυσίῃ γὰρ ταῦτα ποιοῦντων ἐβύλω τὸς ὅμας,
 Ὡς τ' ἐκείνους οὐδὲ ποῖν τας πλῆκτος· ἡ δ' Ἐλῆς ἂν
 Ἐξερμαδαίῃσιν ἂν ὡς ἐλᾶν τας ταῦτα δ' ὡς ὡς
 Βυροπαλῆς. ΤΡ. Παῦσε παῦσε, ὡς δὲ αἰνῶν τας Ἐρμῶν, καὶ

Α' καὶ ἂν τ' ἀνδρὶ ἐκείνους ἔπερ ἐπὶ καὶ τῶν.
 Οὐδ' ἂν ἡμέτερος ἔτ' ἐπὶ ἐκείνους ἀνῆλ, ἀλλὰ σός.
 Α' καὶ ἂν οὐδὲν λέγῃς ἐκείνους,
 Καὶ πανδύργος ἂν δτ' ἐξῆ,
 Καὶ λάλος, καὶ συκοφάντης,
 Καὶ κύκλωδρον καὶ τὰς αἰνῶν τας,
 Ταῦτ' ἀπαξάπαντα νυνὶ
 Τὸς αἰνῶν τας λοιδορεῖς.
 Α' καὶ ἂν, πρὸς σισυγὰς, ὡς αἰνῶν τας, καὶ τας πρὸς μιν.

Efferatos invicem vos, hirrientes dentibus,
Omnia in vos machinatae sunt, tributorum metu:
Nempe corruptis Laconum maximis pecuniâ.
Turpis hi lucri appetentes, exterisque injurii,
Abdicatâ pace, bella persequuntur turpia:

Sic eorum grande lucrum agrestibus fraudi fuit.
Scilicet nostrâe triremes, damna dum reciprocant,
Immerentium secabant termites ficulneos.

CH. Iure verò: nam prius conciderant illi meam
Caricam, Coronidem quam delitam educaveram.

TR. Per Iovem, jure id quidem, quando & prius,
missâ petrà,

Sex mediunorum capacem fregerant mihi ampho-
ram.

MER. Cumque convâsans colonus, & laboris plebs
amans,

Ex agris petebat urbem, civicum ignorans statum,
Musæis procul gigartis, expetensque caricas,
Verba spectabat stupens gerentium res Rhetorum.
Qui probè cum pauperes nossent quasi eneetos fame,
Hanc Deam ejecere furcillis suis clamoribus,
Exhibentem identidem se; amabat hæc loca:

Deinde de confederatis incitabant divites;
Multa caussantes, statumque nunciantes Brasidæ.
Vos catellorum in star illum lambrassetis facul:
Namque morbo pallida urbs, metuque deses maximo

Suave digerit cibos quos ingerit calumnia,
Cumque mox plagas viderent publicas illi exteri,
Ora tunc auto obstruebant voluera infligentium;
Affatimque divitabant: nec videbatis tamen
Græciam reddi exinanitam. Auctor istius mali
Pellio fuit. TR. Sed mitte, Mercuri, ista, desine:

Quin ab inferis virû hunc ne quaeso turbassis situm:
Nam nec ille noster est nunc amplius, verum tuus.

Q Vicquid ergo in hunc loquaris,
Vixerit licet sceleratus,

Et loquax calumniator,
Cuncta turbans atque miscens,

Quicquid inquam eris locutus,

Hoc omne est in tuos.

Sed, ô verenda, fare quid tantum files?

MER.

ΕΡ. Α' λ' ἐκ ἀν' ἵπποι πορὶς γὰρ τοῦ διωκόμενου
 Ὁ γὰρ γὰρ αὐτοῖς ἀν' ἵπποις πολλὴν ἔχει.
ΤΡ. Ἡ δ' ἄλλα πορὶς σὲ μικρὴν εἰπάτω μόνον.
ΕΡ. Εἴφ' ὅ, π' νοεῖς αὐτοῖσι πορὶς ἐμ', ὁ φιλάται.
Ι' θ' ὁ γυμνασίων μισοπορτακιστάτι.
Εἰν γ' ἀκύν, ταῦτ' ὅππαισις· μακάριον.
Α' κύνταθ' ὅμοις, ἀν' ἵπποις μομφὴν ἔχει.
Ξ' λ' ἔσθ' ἀφ' ἡσὶν αὐτομάτη μὲν τὰ Πύλα,
 Σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει· κίττω πλῆσι,
Α' πορὶς τὸν θύοντι πρὸς ἐν τῇ κλησίᾳ.
ΤΡ. Ἡ μάρτομεν ταῦτ'· ἀλλὰ συγγράμιον ἔχει.
Ο' νῆς γὰρ ἡμῶν ἐν τῷ ἐν τοῖς σπύρτον.
ΕΡ. Ι' δι' νῦν ἀκύν, ὅς ἄρτι μ' ἤρετο,
 Ὅς τις κεκόντος αὐτῇ μάστιγι· ἦν ἐν δ' ἄλλῃ,
Χ' ὅς τις φίλος, καὶ σπυρτόν ἐστι μὴ μάχας.
ΤΡ. Εὐνέτατος μὲν ἢ μακρὰ Κλεώνυμος.
ΕΡ. Πῶς τις οὖν ἐστὶ δοκεῖται· πολεμικῶν.
Ο' Κλεώνυμος· **ΤΡ.** Ψυχρὸν γ' ἄρετος, πλὴν γ' ἵππ
 ὅδε ἵππ' ἄρ' ὡσπερ φησὶν ἐστὶ τῷ πατρὶος.
Εἰ γὰρ ποτ' ἐξέλθοι· στρατῶντος, δούλους
Α' πορὶς μακρὸς τῶν ἐπὶ πᾶσι ἐγίνετο.
ΕΡ. Ε' π' νῦν ἀκύν, ὅς ἄρτι μ' ἤρετο,
 Ὅς τις κεκόντος νῦν τῷ λίθῳ τῷ ἐν τῇ Πρυκίᾳ.
ΤΡ. Ὑπέρβολος νῦν τῶν ἐστὶ τὸ χωρὶον.
Αὐτῶν, τί ποιεῖς, καὶ κεφαλῶν ποῖ σπυρτόν;
ΕΡ. Α' πορὶς φεῖ· ὅς δὴ μόνον, ἐκ τῶν ἐστὶν ὅππ
Αὐτῶν ποιητῶν πορὶς τῶν ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἐστὶν.
ΤΡ. Α' λ' ἐκ ἐπ' αὐτῶν χρησόμεθα· ὅδ' ἐν ἀλλὰ νῦν
Α' πορὶς ὅς δὴ μόνος ὅππαισις, καὶ γυμνὸς ὢν,
 Τῶν τῶν ἐστὶν ἐν τῶν ἐστὶν ἐστὶν.
ΕΡ. Πῶς οὖν ξυνοίσις ταῦτ'· ἐστὶν, τῇ πόλει.
ΤΡ. Εὐδελότερον γυμνὸς μετὰ τῶν ἐστὶν πνί.
Ο' π' τυγχάνει λυχοποιοῖς ὢν, πορὶς μὲν οὖν
Ε' φηλαφόμεν ἐν σκότῳ τῶν ἐστὶν.
Νῦν δ' ἄπασα πορὶς λύχον βελούσμεν.
ΕΡ. Ω' αἰ!
Οἷα μ' ἐκείλοισι ἀναπυθόμεθα! **ΤΡ.** Τὰ τίς
ΕΡ. Πάμπολλα, καὶ τὰρχαί, ἀ κατέλιπον τόπῳ.
Προσποῖ δ' ὅ, τί πορὶς τῶν Σοφοκλέους ἀνέρετο.
ΤΡ. Εὐδελότερον, πορὶς τῶν Σοφοκλέους.
ΕΡ. Τὸ τίς
ΤΡ. Ε' καὶ Σοφοκλέους γ' ἵππ' Σιμωνίδης.

ME. Nil loquatur illa spectantibus:

Irata quis est pro tot anclatis malis.

TR. Dicat tibi ipsa tantum in aurem si quæ volt.

ME. Depone apud me, amica, mentem animi tui,
Age foeminarum sentifugientissima.

Tantum est: querelas jam tuas intellego.

Audite quæso quid querens exposulet:

Post res Pyli actas sponte vobis adfuit;

Plenamque cistam cum tulisset foederum,

In concione se ter explosam autumat.

TR. Peccavimus: sed est quod ignoscat Dea:

Nam tota erat tunc nostra mens in pellibus.

ME. Age rursus audi quid modo ex me quæreret,

Ecquos habebat qui sibi vellent malè;

Ecquos amicos, nec studentes præliis.

TR. Faventem habebat oppido Cleonymum.

ME. Qualem esse censes Martio in discrimine

Cleonymum illum? *TR.* mente præditum optimæ:

Sed non parentis, quo superbit, filium:

Nam militatum si profectus est, statim

Supposita proles arma ponens deserit.

ME. Adverte rursus quale sciscitata sit:

Quis potitur in frequente suggestum Pnyce?

TR. Hyperbolus nunc hunc locum regnans tenet.

Hem Pax, quid istuc est? quid avertis caput?

ME. Aversa plebem refugit; & suffragio

Dolet creasse præstitem nulli rei.

TR. Parcemus uti possidhas: sed nuda plebs,

Discincta, inopsque prorsus à tutoribus,

Hoc usa cinctu est, sic coacta tempore.

ME. Quid civitatis commodum inde sit, rogat.

TR. Meliora potro consilia agitabimus:

Solet hic lucernas fabricare, & nos prius

Sueti in tenebris publicas tractare [palpare] res:

Nunc ad lucernam cuncta consultabimus.

ME. Prohi-

Qualia ex te me jubet rogare! *TR.* Quæ?

ME. Antiqua multa, quæque tunc reliquerat.

Primum Sophocles quid facit rerum, rogat.

TR. Agit beatum: & res in illo est mira. *ME.* Quæ?

TR. Quod de Sophocle factus est Simonides.

MIR.

ΕΡ. Σιμωνίδης; πῶς. ΤΡ. Ὁ π γέρον ὦν κ' ἰσχυρὸς,
Κέρδους ἔκχευ καὶ ὅπ' ἑ ῥιπὸς πλείοι.

ΕΡ. Τί ὃ Κρατίνος ὁ σοφὸς ἔστιν. ΤΡ. Ἀ' πέδαν.

Ο' θ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον. ΕΡ. Τί παθάν; ΤΡ. Ο' π,

ὦ ῥακιάζας· ἔρδ' ἐξέλιγχετο,

ἰδὼν πῶδον κατὰ γυμνῶν οὐκ ἔπλεον.

Χ' ἄπερα πῶς ἄπ' οἶσι γελῶντι· ἐν τῇ πόλει;

Ω' ε' τ' ἔδρεπον, ὃ δ' ἄπειν, ἀφ' ἐξομδα σέ.

ΕΡ. Ἰ' διγυρὶ ὅπ' ἑ τέτοις ἢ Ὁ' πῶρον λάμβανει,

Γυναικὶ σαυτῇ πῶδε· κατ' ἐν τοῖς ἀγροῖς

ταύτῃ ξυνοικῶν, ἐκποῖς σαυτῇ βότρυς.

ΤΡ. ὦ φίλτατ' ἄνδρ', ἐλθέ, κ' δὸς μοι κύσας

Ἀρ' ἂν βλαβῶναι διὰ χρόνους τί σοι δοκῶ,

ὦ δέσποτ' Ἐρμῆ, τ' Ὁ' πῶρον κατελάσας;

ΕΡ. Οὐκ εἰ γὰρ κινῶν ὅπ' ἑ τοῖς βληχονίας.

Ἀ' μ' ὡς πάρετα πῶδε ἢ Θωαρείαν

Ἀπ' ἀγρὸς τῇ βουλῇ λαλῶν, ἥς πῶρον ποτ' ἴω.

ΤΡ. ὦ μάκαρ, σὺ βουλῇ τ' Ὁ' πῶρον!

Ὅσον ῥοφήσας ζωμῶν ἡμερῶν τριῶν!

Ὅσας ὃ κατέδ' ἡ χόλικας ἐφθᾶς, κ' κρέα!

Ἀ' μ' ὦ φίλ' Ἐρμῆ, χαῖρες πολλά. ΕΡ. Καὶ σὺ γὰρ

ὦ τ' ὠθεοπέ χαίρον ἀπιδι· κ' μέμνησθε με.

ΤΡ. ὦ Κῶνταρ, οἴκαδ' οἴκαδ' ὀλοπετάμεθα.

ΕΡ. Οὐκ ἐνθάδ', ὃ τᾶν, ὅτι. ΤΡ. Ποῖ γδ' οἴκαδ';

ΕΡ. Ἦ' ἀρματ' ἐλθὼν Ἰλῶδες, ἀσχεπηφορεῖ.

ΤΡ. Πόθεν οὖν ὁ πλῆμυν ἐνθάδ' ἔχει στία;

ΕΡ. Πῶς τῇ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σπῆσθι.

ΤΡ. Πῶς δ' ἴπ' ἐγὼ καταθήσομαι; ΕΡ. Ὁρῶ, καλῶς

Τηδ' ἴπαι' αὐτῷ πῶς δέον. ΤΡ. Δεῦρ', ὠκόρα,

ἔπειδ' ἂν ἐμοὶ θάψιν· ὡς πολλοὶ πᾶν

Ποδῶντες ἡμᾶς, ἀναμῶντες ἐς κοίτας. KOMMATION.

ΧΟ. Ἀ' μ' ἴδι χαίρον, ἡμεῖς ὃ τέως τάδε τα αὐτῶν

παρεδόντες,

τοῖς ἀκολούτοις δ' ὡς εἰσάγοι μάλιστα,

Περί τας σκηνάς πλείους ἐλπίσιν κ' κραι-

ποῖν.

Ἀ' μ' φύλατ' αὐτῶν ἀνδρείως· ἡμεῖς δ' αὐτοὶ στία

ἔχοντες.

Ἦ' γὰρ ὁδὸν λόγων εἴπωμεν, χ' ὅσα τε νοῦς αὐτῶν

ἔχει.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ.

Χρῆς

ME. Simonidésne? quomodo? TR. exitus senex
Tegeti innabit, si lucris spes fulgeret.

ME. Sapiens Cratinus quid facit? TR. De natus est,
Vrbem Lacônes cum premebant. ME. Quomodo?

TR. Pallore tactus deliquo, nec sustinens
Fractum videre Liberi plenum cadum.

Quam multa in urbe facta censes talia?

Ne, diva, mihi sit te relicta vivere.

ME. Abi ergo sis actutum; & uxorem tibi
Hanc accipe Auctumnâ: arua cujus conferens
Educi tibi uvas, fertilem propaginem.

TR. Mellita adesdum, junge mecum basia.

Censen' malè esse tu mihi, Rex Mercuri,
Qui tanto amicam tempore haud subegerim?

ME. Non, potionem pulegi si sumpseris.

Sed propera, & istam quam citò Spectaculam

Duc ad Senatum, cujus & quondam fuit.

TR. Felix Senatus ob tuam Spectaculam?

Quantum vorabis jusculi per tres dies?

Quam cocta mandes ilia, & carnes boum!

Sed jam valebis Herme amice. ME. tu quoque

Mi homo faceffe latus, & meminens mei.

TR. Nunc avolemus Canthare ocyûs domum.

ME. Frustra hîce quæris Cantharum. TR. Nam
quorsum iit?

ME. Currum Iovis subivit, & fulmen gerit.

TR. Vade ille suetam sumet infelix dapem?

ME. Sufficiet illi ambrosia Catamiti poti.

TR. Sed quâ pote ut disceda? ME. age, audacter, potes

Divam hanc secutus proxime. TR. huc adeste vos

Pueræ, sequimini me statim. Pol plurimi

Multum incitata vos manent cupidine. *Commatio.*

CH. Pedes fausto. At vos interibi adseculi hæc tra-
dite, rapta

Ne pereant fortassis: nam permulti suevere frequen-
tes

Celebrare istas clam fures scenas, damnis afficien-
tes.

Ergo age fortiter hæc serva tu. Nos spectatotibus ipsis
Interim aperiemus iter verborum, & quicquid mens
regit alta.

DIGRESSIO.

e

Dignus

Χρῖν μὲρ τὴν πρὶν ἐὼν ἰαδ' ἔχες, εἰ πε κομμοδοπι-

της
λὺτ' ἐπ' αὐτῷ φέρε το δ' ἄβη παρὰ δ' αὖς ἐν τοῖς ἀναπύ-

σεις.
Εἰδ' ὅν εἰκός πτεα πρῶτα, θύρατερ Διός, ὅς πε ἄρετος
Κομμοδοδοσκῆλος ἀνδράπων κ' κλεινότητος γάρημ-

ται,
Α' ξυς ἔη φῶς' ὀλογίας μεγάλης ὁ δοδ' σκαλος ἤμῃ.

Πρὸ οὐ μ' ἐσθ' ἀντιπαλὸς μοῖος ἀνδράπων κατέπαυον,

Εἰς ταῖς ῥοκκα σκάπτουτας αἰεὶ, καὶ τοῖς φθῆροι πολέμου-

ταις,
Τές θ' Ἡρακλίας ἐὼν μάποντας, κ' ἐὼν σπεινῶντας ἐμεί-

νης,
Τές φθῆροντας, κα' ἄπαρξῆντας, κ' τυπιδόφους ἐπὶ πηδῆς

Εἰξήλασ' ἀπ' αὐτῶν περὶ τοῦ, καὶ ἐὼν δὲ δῆλος κατι-

λυσον.
Οὐδ' ἐξήγον κλάροντας αἰεὶ κ' τέπτες οὐκέτι ποδῖ,

ἢ ὁ στυγερὸς σκάψας ἀπὸ τῆς πληγῆς ἐπ' ἀνέστην

Δ' κ' κκοδάμνον, τί το δ' ἐρμ' ἵταδες; μὲν ὕψιχιστοί-

βαλὶν σοι
Εἰς τὰς πλῆθους πολλῇ φρεσὶν, καὶ ἐὼν ἐξόμοις πᾶσι τῶν

Τοιαύτ' ἀφ' αὐτῶν κακῶν, κ' φόροι, κ' βωμολοχίαι
ἀγῆστοι,

Εἰ ποῖντε τέχνην μεγάλην ἡμῖν, καὶ πύργον οἰκοδομή-

σας
Εἰ πεσὶν μεγάλοις, κ' δικνοῖας, κ' σκάμμασιν ἐκ ἀνδράων,

Οὐκ ἰδὼντας ἀνδραπίστας κομμοδῶν, ἔδ' ἐν γυνάμεις,

Α' λλ' Ἡρακλίας ὀργῶν πν' ἔχον, τοῖσι μέγιστοις ἐπὶ χεῖρ,

Διαδῶς βυρσῶν ὅσους θεινὰς, κατελάς βυρσῶν θύμης.

Καὶ περὶ τοὺς μὲν μεχρὶ μὲν πάντων αὐτῶν τῶν κακῶν ἐπὶ-

τι,
Οὐδ' ἐκλεινότηται μὲν ἀπ' ἐφ' αὐτῶν κωῶν ἀκτῖνες ἑλκε-

πον,
Εἰ κατὸν δὲ κύκλον κεφαλῇ κολάων οἰμαζόμενοι ἐκ-

χῶντο
Περὶ τ' κεφαλῶν φωνῶν δὲ ἐπὶ χαράδρας ὀλίγοι π-

τοκίμας,
Φάκας δὲ ὀτρίν, λαμίας ὄρχας ἀπλῆτες, περὶ τ' ὀτ-

μήλα.
Τοῖσι τοῖς δ' ἐν τέρεσσι κατέβησαν, ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν πολέμου

Αἰτῶν αἰεὶ, κ' τῶν ἄλλων ἵστοι. ὡς εἴπερ τινα

Α' π.

Dignus certè est quem cædant liſtores Comædo-
poëta,

Ante theatrum qui ſe Anapæſtis ſolitus divertere
laudat. (ma virgo,

Quòd ſi quiſquam meruit laudem, ô Love nata patri-
Interq; bonos cluet antiſtās comædas jure magiſters

Hic ſibi magnam deberi laudem noſter jure poëta
Dixerit. Ac primùm, hominum ſolus potuit prohi-

bere inimicos, [movenſes,
Viliapannorum ridentes, & pedibus [pediculis] bella

Atque voraces Herculeos ſemper, nec minùs efurien-
tes,

Tum fugientes & verberibus cæſos & decipientes
Iſte vituperans primus depulit, & ſervis vincula ſol-

vit, [id unum
Quos inducere ſemper amabant plorantes: atque ob

Vt ſervus ridens prægnates huic tumices, roget
iſta: [pulavit

Miſer heu, tua quid patitur pellis? num tibi duri po-
lori latera exercitus atrox, & tergi arbuſta ſecavit?

Hæc ille ergo incommoda & ignobilia diſſectia tol-
lens,

Magnam inſtituit nobis artem, & fundatam ſuſtulit
altè [viales,

ſenſibus & verbis magnidicis, perq; ſocros non tri-
Non circa humiles miſeros vel mulieres amat ille

morari: [tentat
Sed gerit animos Herculis, & virtute ferox maxima

Per grave olentes pelles, cœnumq; minax veſtigia
ponens.

Ac primum ex omnibus ipſam certans provocat
Aſperidentem, [ſit,

Cujus ab oculis truculentum acies meretricia ſul-
Cui debita ſectui adulatorum capitum turba catil-

lans
Centena ambibat capu. Illi duri torrentis erat vox,

Odor ut phocæ, illori lamiæ colei, culusq; cameli.
Non timui iſtuc monſtri intuitus ſed reſtiti & aspe-

ramovi
Pro vobis bella, aliisq; locis vicinis. Pro quibus

æquum eſt

Α' ποδιδύμῃ ἢ χερὶν εἰκὸς ὑμᾶς, καὶ μνήμονας ἔῃ.
 Κῶ γ' ὅτ' ἀνέστην ἀνέξας χ' ἴ' νομῶ, ἔχι παλαίεστας
 Πάϊδας ἐπέειπον, ἀλλ' ἀνέχμενος τ' σκελετῶ, εὐθὺς ἐχέ-
 ρου,

Πικρὴν ἀνιάσας, πῶλλ' ὀφθαλμούς,

Πάνυ παρὰ χεῖρας τὰ θύοντα.

Πρὸς ταῦτα χρεὼν ἔῃ μετ' ἐμῶ,

Καὶ εὐδ' ἀνέστας καὶ εὐδ' ἀνέστας,

Καὶ τοῖς φαλακροῖσι παρὰ χεῖρας ἔμῃ

Εὐποροῦν ἔλθῃ πρὸς τ' εἰκὸς.

Πᾶς γὰρ τις ἐρεῖ, νικῶντος ἐμῶ,

Καὶ τὴν ἀνέξας καὶ εὐποροῖσι,

Φερε τὴν φαλακρῶδ' οὗ τῇ φαλακρῇ

Τῶν τετραγώνων· καὶ μὴ ἀφαιρεῖ,

Γενταίοντά τε τῇ ποιητῇ

Α' ἄνδρες τὸ μέτωπον ἔχοντες.

ΠΑΝ.

ΧΟ. Μῆσα· σὺ μὲν πολέμους

Α' πρὸς ταῦτα μετ' ἐμῶ

Τὴν φίλῃ χόρδῳ,

Κλείεσθαι θεῶν τε γάμους,

Α' ἄνδρων τε θῆται,

Καὶ θαλάσσης μακάρεσσιν.

Σοὶ γ' ὅτ' ἀνέξας ἔξ ἀρχῆς μέλει.

Ἦν δ' ἐστὶν Καρκίνος ἐλθὼν,

Α' ὑπεβόλει μὲν τῇ ἀνέ-

σταν χορδῷ,

Μὴ δ' ὑπεβόλει, μὴ τ' ἔλ-

θης σιμῆριδος αὐτοῖς.

Α' μὰ νὺξ μετ' ἀνέξας

Ο' ἔργους οἰκογενεῖς,

Τυλαιγενεῖς ὀρχήσας,

Ναυοφυεῖς, σφουράδων

Α' σκελετῶν,

Μηχανοδόχας.

Καὶ γ' ὅτ' ἔφαθ' ὁ πατὴρ

Ο' παρ' ἐλπίδας

Ἦν το δὲ πρῶτον, γαλιῶ

Τὴν ἐπείεσθαι ἀπάγεσθαι.

ΑΝΤΩΔΗ.

ΤΟΙΣΔΕ ΧΕΙΡΑΙΣ

Διὰ μὲν ταῖς χερσὶν ἔχουσιν

Τὸν

Vos nobis gratiam habere, atque rependentes nunc meminisse.

Si quidem ex animo cum prius egi, pueros tentare palæstræ

Non studui, sed scenica tollens ætutū aula recessi,
Pauca nocens, & multa oblectans
Exhibui cuncta decenter.

Hæc ita cum sint, decet æquanimos

Hic mihi adesse viros & pueros:

Quin & caluis de victoria

Moneo ut nobis æquè studeant.

Nam per mensas & convivias

Dicetur, si victor clueo,

Age da caluo, fer hinc caluo

Hæc bellaria: nève poëtam

Generosè bonum quid defrudes,

Frontem egregium virum habentem.

CH. M. Vsa: age bella quidem

Repelle odiosa, choros

Mecum agens decentes,

Divum cane connubia, &

Cœnas virorum,

Atque epulas superflum [beatorum.]

Nempe ista curas primitus.

Sin venit huc quoque Cancer,

Cum puerisq̃ue vocet te has

Ad choreas,

Abnece audire, aut

Suppetias dare illis:

Quin genus hocce vernas

Ortygas esse puta,

Salios brevicervicos,

Nanigenas, similes

Capistrundis,

Machinicepat.

Nam pater ipse ait

sibi fabulam

vespere mirificam

A fele strangulatam.

Ista decet Charitum

I Volgaria pulericoma-

OBI.

ANTODE.

Τὸν σὸφὸν ποιητὴν
 Ὑμνεῖν, ὅτιν ἤκει μὲν
 Φωνὴν χελιδῶν
 Ἐξομῶν καλὰ δὴ·
 Χωρὶ δ' ἡμ' ἡ Μόρσιος,
 Μὴδ' ἢ Μολάντιος, ἔδωκε
 Πικρὰ τὰ πῦρ ὅσα γηρὺ-
 σάντος ἤκε-
 σ', ὡς καὶ τῶν τεχνολῶν
 Τὸν χορὸν εἶχον, ἀδελ-
 φός τε καὶ αὐτὸς ἄμφοτε.
 Γοργόνες, ὀφιδόχοι,
 Βασιδπόποι, ἀσπίται,
 Γεκοτόσαι, μισοὶ
 Τεχνομάχαλοι,
 Γυθολύμαι·
 Ὡς καὶ χερμαῖοι
 Μέγα καὶ πλάτυ
 Μῆσα θεῶν, μετ' ἐκεί-
 νους παῖδες ἔδωκεν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

Σ χαλεπὸν ἦν ἐλθεῖν ἄρ' ὀρθὸν τῶν θεῶν!
 Ἐργὸν γὰρ τοι πεποίηκε κακοῖς καὶ σκέλη.
 Μικροὶ δ' ὄρεν ἀνοσθεν ὅς' ἐμοὶ γὰρ τοι.
 Ἀπ' ἑστέ φέρει κακοῖς καὶ σκέλη.
 Ἐν πύθωνι δ' πολὺ π κακοῖς καὶ σκέλη.
 ΘΕ. Ὡς δ' ἔσπευδ' ἡκεῖς; ΤΡ. Ὡς ἐργὸν ἐπυθόμην πύθωνι.
 ΘΕ. Τί δ' ἐπαθεῖς; ΤΡ. Ἡ λῆρυν τὴν σκέλη μακρὰν ὀ-
 δὸν
 Διαλυθὼς. ΘΕ. Ἰ' θεὸν κατὰ σέ μοι. ΤΡ. τὸ τί;
 ΘΕ. Ἀλλ' ὅτιν εἶδες ἄνθρωπον κατὰ σέ μοι;
 Πλατύνωμεν πᾶσι παντοῦ; ΤΡ. Οὐκ εἰ μή γε πᾶσι
 Φυλάξαι δὲ ἢ τρεῖς διδυομαχοδιδυμάχων.
 ΘΕ. Τί δ' ἔδωκεν; ΤΡ. Συναλέγοντ' ἀναξοῦς ποτάμω-
 νι,
 Τὰς ἐν διασπορῇ χηλίδας πύθωνι.
 ΘΕ. Οὐκ ἦν ἄρ' ἔδωκεν ἡ λῆρυν κατὰ σέ μοι;
 Ὡς ἀσέβεις γινώσκεις ὅταν περὶ τοῦ θεοῦ;
 ΤΡ. Μάλιστα. ΘΕ. Καὶ τίς ἔστιν ἄσπερος κατὰ σέ μοι;
 ΤΡ. Ἰὼν ὁ Χίος, ὅστις ἐπύθωνι πύθωνι,
 Ἐνθάδε

rum cecum poëtam
 Laudare, cum amica Veris
 Quæstus hirundo
 Lene sedens iterat;
 Chorusque desit Morfino
 Atque Melanthio, acerbam
 Cujus ego ante loquentis
 Audii vo-
 cem, tragicum Tragædi
 Quando habuere chorum,
 Frater & hic, uterque
 Gorgonii gumiæ,
 Batidispicer, Harpyæ,
 Qui vetulas subigunt,
 Et olent caprum,
 Piscibus hostes.
 Quos ubi despueris
 Numero, ampliter
 Mecum age Musa Dea
 Festiuitate gaude.

TYTÆUS, FAMULUS, CHORUS.

TR. Quantus labor est cælites accedere!
 Defessa crura jam oppidò dolent mihi.

At vos videbam ex aëre exiguos nimis.

Cælum intueret vos malignos plurimum;

Sed hinc malignos fas videre impensius.

FA. Here ergo ventum video te? **TR.** sic audio.

FA. Satisne salve? **TR.** Crura defesso dolent

Itinere longo. **FAM.** age ergo sis, age dic. **TR.** quid
 est?

FA. Vidisti n' alium quempiam per aëra

Hominem vagantem præter unicum te? **TR.** haud
 quidem:

Ni tres duode dithyrambôn spiritus. [animas.]

FA. Rogo quid agente? **TR.** colligebant præpetes

Principia quædam inanigtrepifona.

FA. Verène magnum rumor est per æthera,

Nos sidera esse quando mortui sumus?

TR. Ita est. **FA.** Quis illic sidus est novissimum?

TR. Ion Chius, qui scriptor olim exordiam

Εἰθάρτε ἢ ἀοῖον ποῦ· ὥς τε γ' ὕδατος,
 Αἰοῖον αὐτ' πάντες ἐμάχην ἄσπερον.
 ΘΕ. Τίνες γὰρ εἰς οἱ διατρέχοντες ἄσπερον,
 Οἱ καὶ μὲν θάλασσαν; ΤΡ. Ἀπὸ θείης πνίς
 Τῶν πλαστῶν ἔτοι βολίχον· ἄσπερον,
 Ἰπνὸς ἔχοντες· ἐν ᾧ τοῖς ἰπνοῖσι πύρ.
 Α'λλ' εἴπα· ὥς τάχιστα ταυτὶν λυθῶν
 Καὶ τὴν πύλον κατακλύζει, καὶ θέρμαν' ὕδατος.
 Στόνυ τε μοι καὶ τῇδε κκεῖδον λέχος.
 Καὶ ταῦτα δράσας, ἦκε δειρὸν αὐτοῖς πάλιν·
 Εἰ γὰρ δὲ ὑποδάπο τὴνδε τῇ βαλῇ τέως.
 ΘΕ. Πόθεν δὲ ἔλαβες ταῦτα σύ; ΤΡ. Πόθεν; ἐκ τῆς ἕρα-
 νῶν.

ΘΕ. Οὐκ αὖ ἐπ' οὐλῶν τῆς θύων τριβόλον,
 Εἰ ποριεόσκουσ' ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.
 ΤΡ. Οὐκ· ἀλλὰ καὶ καὶ ζῶσιν ἀπὸ τέτων πνίς.
 ΘΕ. Α' γὰρ νῦν ἰωμῶν, εἰπέ μοι, δὴ καταφαγεῖν
 Ταῦτι τίς; ΤΡ. Μῆδιν, ἣ γὰρ ἐδελήσθη φαγεῖν
 Οὐτ' ἄρτοι, ἔπε μᾶλλον, εἰωθί' αἰεὶ
 Πασὶ τοῖς θεοῖσιν ἀμφοτέρωθεν λείχον ἄνω·
 ΘΕ. Δείχον; ἀρ' αὐτῇ καὶ κατὰ σκολασίον. ΣΤΡΩΦΗ·
 ΧΟ. Εὐδαίμονικώς γ' ὁ παρ-
 σβύτης, ὅσα γὰρ δὲ ἰδέειν,
 Ταῦτ' ἐπὶ τὰς ἀπ' αἰῶν.

ΤΡ. Τί δὴ τ' ἐπὶ δὲ νυμφίον μ' ἔρατε λαμπερὸν ὄντα.

ΧΟ. Ζηλοῦς ἐστὶ γέρον,

Αὐτοῖς νέος ὦν πάλιν,

Μύρον καταλείπεις.

ΤΡ. Οἶμαι· τί δὲ θ' ἔπαυξεν τῶν τῶν περὶ τῶν ἐχ-
 μαί,

Εὐδαίμονέστερος φαγεῖς τῆς Καρκίνης σερβίλον;

Οὐκοῦν δικαίως· ὅς περ εἰς ὄγκον καὶ θάλασσαν βαί,

Εἴ ποτε τῶν ἑλλήνων ἦεν· ἐν τοῖς ἀγροῖσιν αὐτοῖς

Ἀπαντας ὄντας, ἀσφαλῶς ἐνέειν πᾶσι καὶ δού-
 λῳ.

ΘΕ. Ἡ· πᾶσι λέλεθ'· καὶ τὰ τ' ἡ γῆς καλὰ.
 Ο' πλακὺς ἀπὸ πηλῆς, σπασμένη ἐκ πηλῆς,

Κάτ' ἄλλ' ἀπαξάνται· τὰ πᾶσι δὲ θεί.

ΤΡ. Ἰθὺν ὑποδάπο τὴνδε τὴν θωρίαν,

Ἀνύσονται τῇ βαλῇ. ΘΕ. Τίς ἔδ' αὐτῇ; τί φῆς;

ΤΡ. Αὐτὴ θωρίαν· σὶν, ὡς ἡμεῖς ποτε

Εἰ πάρομαι

Sum hic Eoum docuit: ex quo protinus
Omnes Eoum sidus illum nuncupant.

FA. Sed, quæ videmus astra scintillantia?
Stellasque longis promicantes tractibus?

TR. A lautiorum siderum convivio
Redeunt, & ignem nocte laternis ferunt.

At tu citò istam deduc intrò, & trulleo
Sumpto calentes suggerens undas lava:

Ei mihiq; sterne genialem torum.

Quibus peractis huc reverso te est opus:

Curabo mox hanc reddier Senatui.

FAM. Vnde ista habes tu? TR. unde? ex locis celesti-
bus.

FAM. Non ego terunci facio divos, si foveat

Aluntque scorta quale mortales solent.

TR. Non ita: sed illic quidam ab istis victitant.

FA. Age nunc eamus. dic mihi, num quid diuin

Huic exedendum. TR. Nil opus: fastidiet

Panem vel offam, sueta semper antea

Linctâ supernè vivere ambrosiâ Deum.

FA. Linctâ? ergo lances & canistra parabimur.

CH. Feliciter, ô senex,

Quantum hic licet intue-
ri, perficis ista.

TR. Quid cum elegantem me videbitis statim mari-
tum?

CH. Felix ter & amplius,

Rursum juvenis senex,

Vnguenta oliturus.

SYSTEMA.

TR. Sic credo. sed quid cum coherens compri-
mam papillas,

Beatior quam Carcini asperi & rudes stolones?

Et jure certè: quippe Cantharo invehens volanti

Qui Græciam servaverim: quæ tota nunc in agris

Secura vivit, libereq; dormit atque desit. *Coropis.*

FA. P. Veilla lora est: optimè nates habent.

Placenta cocta est, & parata sesama,

Et cætera omnia: expetenda mentula est.

TR. Age properemus reddere hanc Spectaculam

Senatui. FA. Quænam illa quæso, quam vocas?

TR. Nempe hæc Theoria illa: nos olim antea

Ε'παίοντο Βεκυρῶνα δ' ἔσονται πικρότε·
Σάφ' ἴδω, καλήφθη γὰρ μέλις. ΘΕ. Ω' δέσποτα,
Ο' σὺ λω' ἔχῃς ἢ ποροιοῦν τε τηρέσει!

ΤΡ. Εἰν, τίς ἐστ' ὑμῶν δίκαιος, τίς ποτε;
Τίς διαφυλάξῃ τίωδε τῇ βυλῇ λαῶν;
Οὗτος τίς περὶ γράφει; ΘΕ. Τὸ δέην' ἐς ἰ' ἀμια.
Σκηνῶν ἑμαυτὲς τῷ σφί καταλαμύ' ἄνω.

ΤΡ. Οὐπω λέγῃς ὑμεῖς τίς ὁ φυλάξων; δέω σὺ,
Καταθίσωμαι γὰρ εἰς μίσους αὐτῶν ὄρω.

ΘΕ. Ε'κείνοσιν ὀδύει. ΤΡ. Τίς; Ο' τίς; Α' εἰφερό-
δης,

Α' γὰρ παρ' αὐτ' ἀντιβολῶν. ΤΡ. Α' μὲν ὦ μέλε,
Τὴν ζωμὸν αὐτ' ποροιοῦσιν ἐκλάμψῃ.

Α' γὰρ δὴ σὺ κατὰ θεὸν παρ' οὐδὺν χαμῶ.

Βυλῇ, Πρυτάνεις, ὄρεσθε ἢ Θιωρέων;

Σκίψαδ' ὅσ' ὑμῖν ἀγαθὰ παρεῖδ' ὅσω φέρον,

ὦς τ' ὁ θεὸς ἀφ' ὧντας ὑμᾶς τῷ σκίῳ

Ταύτης μετέωρα καταγαγείν ἀνάρρυσιν.

Ταυτὶ δ' ὄρετε τὰ πᾶνιον ὑμῖν ὡς κελόν.

Διὰ ταῦτα ἢ κενάτνικ' ἄρ' ἐν ταῦτα γὰρ

Περὶ πολλὰ μὲν ταῖς λάσπας τῇ βυλῇ ποτ' ἴω.

Ε' πρὶ τ' ἀγ' ἂν γ' ὁ θεὸς ἐξέστω ποιεῖν

Ταῦτ' ὡς ἔχων ἀνείν κελόν σῶν.

Ἐπὶ γὰρ παλάμην, τετραποδὸν ἐσάναι,

Καὶ παγκράτιον γ', ὑπαλάφαις νειανκῶς,

Παίον, οὐδ' ἔτι, σὺ δ' ὅμως κ' τῷ σφί.

Τελετὴ δ' μὲν ταῦθ' ἵπποδρόμιον ἄξετε,

Ἴνα δὴ δ' κέλως κέλνται παρὰ κελντῇ,

Α' ρυατα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνὰ τετραμύδων,

Φυσώνται κ' ἀνείνται ποροιοῦσιν,

Ε' πορὶ δ' αἰσιν ταῖς γ' ἀπὸ βυλῆς ἄροι.

Περί δ' ταῖς κάματασι λυτοὶ κ' πεπικότες.

Α' μὲν ὦ Πρυτάνεις, δέχεσθε ἢ Θιωρέων;

Α' γὰρ ὡς ποροιοῦσιν ὁ Πρυτάνεις παρεῖδ' ἔστω.

Α' μὲν ἂν εἴπ' ὡροῖκα ποροιοῦσιν ὡς ἐδδ'.

Α' μὲν ἔωρον ἂν σ' ὑπερέχοντα ἢ ὡς χεῖραν. ΑΝΤΙΣΥ.

ΧΟ. Η' Χριστὸς ἀνὴρ πολί-

της ὅστις ἀπάσιν, ὅς-

τις γ' ὅστις τοιοῦτος.

ΤΡ. Ο' τῶν τευγῶν εἴσεσθε πολλὰ μᾶλλον οἶος εἶμι.

ΧΟ. Καὶ νῦν σὺ γὰρ δέσλος εἶ.

Brasione potabundi eam depuimus: [rapimus:]

Et capta vix est, si quid es memor. FA. ô here,
Proh qualis illi culiquinquennaliras!

TR. A. Gedom ergo quisquis iustus intervos fuit,
Hanc sumat, & Senatui custodiat.

Heus tu quid isthic [scripturas?] FA. ad isthmia
Præocupo interim [mihi] inguinis tentorium.

TR. E. Siste dicturi quis hanc servare vult?

Eho tu adesdum: nam lubet deponere
In mediū eorū. F. ille annuit. T. quis? F. Atiphrados,
Abducere orans secum. TR. at is, stultissime,
Ius lambet isti, & accidens liguriet.

Age ergo primum vasa deponas humi.

Videte Curia, Prytanes, Spectaculam:

En quanta vobis affero & trado bona,

Sublimia ut vos erura tollentes, statim

Tingatis hujus sacra [Apaturiorum] patrantescum.

In pulcra quàm coquina, quàm fumo nigra:

Hinc ille nidor. ante bellum hic scilicet

Trullæ stercere in gratiam Senatui.

Exin licebit hanc puellam habentibus

Certare cras pulcerrimo certamine,

Luctari arenâ, deinde quadrupede statu,

Atque inde pancratio, instar unctis puberum,

Pulsare, fodere, pene, pugnis tundere.

Die vacandum tertiâ Circensibus:

Vbi singulator singulatorem premet;

Curtusque demum murio obverfi simul

Sese admovebunt anhelanti spiritu:

Alii recto languidi Mutonio

Verpæ jacebunt, accidentes flexibus

Aurigæ. At ô Prytanes, capite Theoriam.

En ut libenter Prytanis ille istam accipit:

At gratis introducere haud oportuit,

Quem sæpe vidi inductis prætendere.

ANTIST.

CH. C. Eriè is meritis bene est

De civibus omnibus,

Qui talis in illos.

TR. At scibitis qui sim magis, vindemiâ appetente.

CH. Iam nunc satis id patet.

Σωτήρ γδ ἄπεισιν ἀν-

δρώποις γαλήνῃσι.

ΣΤΑΣΤΗΜΑ.

ΤΡ. ἵσθ' ἐπειδ' ἂν ἐν σπίνῃ οἶνς νέκ' λετασθῶ.

ΧΟ. Φ. Καὶ πάλω γὰρ τῷ θεῷ, αἰεὶ σ' ἤησόμεντα προ-

τον.

ΤΡ. Πολλῶν γδ ὑμῖν ἄξιος Ἀθμανεύς ἐγώ,

Δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων τ' δημότῳ ὄμιλον.

Καὶ τ' ἡρωϊκὸν λείων· ὕπερβολὸν τε παύσας.

ΧΟΡΟΣ, ΤΡΙΓΑΙΟΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΧΟ. Α. Τε δὴ τί νῶϊν ἐν τοῦ θεοῦ πομπῇ;

ΤΡ. Τί δ' ἄλλο, ἢ ταῦτ' αἰς χεῖρας ἰδρυτέον;

ΧΟ. Χύτραισι, ὥσπερ μεμφόμενοι Ἑρμείδου;

ΤΡ. Τί δαὶ δοκεῖ; βέλει δὲ λαρενῶ βοῖ;

ΧΟ. Βοῖ; μηδαμῶς· ἵνα μὴ κοινὸν ποίησι.

ΤΡ. Ἀλλ' οἱ παχεῖα κ' μεγάλα; ΧΟ. Μὴ μὴ. ΤΡ. Πέ;

ΧΟ. Ἰ'να μὴ γλῶσσι θεαχθῶς ὑμῶϊα.

ΤΡ. Τὼ δὴ δοκεῖτε δῆτα τῷ λοιπῶν; ΧΟ. Οὔ.

ΤΡ. Οἱ; ΧΟ. Ναὶ μάδι'. ΤΡ. Ἀλλὰ τὰ τό γ' ἐς ἰωνι-

κόν

τὸ ρῆμα γ'. ΧΟ. Ἐπίτηδες γ', ἢ ἐν τῇ κυλησίᾳ

ὧς χεῖρ πολεμῆν λέγῃς, οἱ καθήμενοι

τ' πρὸ τοῦ δῆλως λέγωσι Ἰωνικῶς, οἱ.

ΤΡ. Εὐ τοι λέγεις. ΧΟ. Καὶ τὰλλα γ' ὥσιν ἡποί.

ὧς τ' ἐξόμῃ ἀλλήλοισιν ἄμφοι τοῦ πτόπτε,

Καὶ τοῖσι συμμάχοισι περὶότεροι πολὺ.

ΤΡ. Ἰ' δινοῦ· ἄγ' ὥς τάχιστα τὸ πρὸς αὐτὸν λαδῶν·

Ἐγὼ δ' ὅπου βωμὸν, ἐφ' ὅτ' ἐτύσσω.

ΧΟ. ὧς πάνθ' ὅς ἂν θεὸς θέλῃ γέ, κ' ἡ τύχη κερ-

δοῖ,

Χωρεῖ κ' δινοῦ· ἔπειτα δ' ἐτέρω

τέτῳ κ' ἡμερὸν ἀπαντᾷ!

ΤΡ. ὧς ταῦτα δὴ λέγῃς; ἔσθ'· ὁ γδ βωμὸς θυερασι κ' δὴ.

ΧΟ. Ἐπείγεται νῦν ἐν ὄρεϊ

Σοφραῖ θεόθεν,

Κατέχῃ Πολέμης

Μετὰ τοῦτος αὖτε.

Νῦν γδ δαίμων φανερός

Εἰς ἀγαθὰ μεταβάλλει.

ΤΡ. Τὸ κανὼν πάρισιν, ὅλως ἔχον, κ' σέμμα, κ' μάχαιραν

αἷ' ὡς γέ τι, κ' ἔδην ἰχθὺ πάλω τὸ πρὸς αὐτὸν ἡμᾶς.

ΧΟ.

Servator enim omnium

Mortalium haberis.

SYSTEMA 6

TR. Dices lubens, ubi hauseris masti novi lepe-
stam.

CH. Nos te secundum exlites primum colemus us-
que.

TR. Nempe Athmonensi multa debetis mihi;

Qui liberatâ tot malis plebeiâ cohorte

Et gente agros colente, tandem Hyperbolum repressi

CHORVS, TRTGÆVS, FAMVLVS.

CH. Quid jam deinceps expedit factu bonum?

TR. Quid aliud, istam quam loare ollis decet?

CH. Ollis ne, tanquam viliores Hermulas?

TR. Quid tum videtur? an iuvenco larino?

CH. Absit iuvenco, ne iuventur pralia.

TR. Suine pingui maximæ? CH. Non. TR. Cur ita?

CH. Ne spurca fiat Theagenis suilitas.

TR. Cui potius ergo victimæ censes? CH. Ovi.

TR. Ovine? CH. certè. TR. At istud est Ionicum

Verbum. CH. ut gerenda bella cum quis dixerit

In concione, tum sedentes præ metu

Ionicum affectent loqui, & dicant O.

TR. Benè inquis. CH. Et sint mitiores cætera.

Quapropter erimus in vicem agni moribus,

Et mansuetes plurimum sodalibus.

TR. I nunc, ovemque duc prehensam: ego interim

Aram expedibo, ad quam immolabitur pecus.

CH. O quam volente cuncta numine, adjuvante sorte,

Bene procedunt; aliisque alia

Horum oportuna recurrunt!

TR. Hæc vera certò sunt, & ara extempulo paranda
est.

CH. Sed ite agendum citò, dum

Retinente Deo

Vaga cessat atro-

cis aura Gradivi.

Nam fors divina palam

Omnimoda bona reponit.

(strum;

TR. En vellera, & secespiram, & molas habens cani-

Adest & ignis, nilque nos nunc extra ovem moratur.

CH. ER

Χο. Οὐκοῦν ἀμύλησάδε.

Ως ἦν Χάρις ὑμᾶς ἰδὼν

Προσέσθην ἀνθρώπων ἀκλή-
τος· κατὰ τὸν οὐδὲ ὅπ
Φυσάντι καὶ ποικίλῳ

Προσδάσσεσθε ἑστέ.

ΤΡ. Ἀγὰρ δὴ τὸ κενούμην λαβὼν σὺ καὶ τὴν Χάριν.

Προῦθι τὸ βαρὺν ταχέως ὅθι δέξαι.

ΘΕ. Ἰδὲ, λέγεις ἂν ἄλλο, πρὶν ἐλθῆναι.

ΤΡ. Φέρε δὴ τὸ δαδὶον τὸ δὲ ἐμβόλῳ λαβὼν.

Σείς σὺ ταχέως, σὺ ὅφρα τινεὶ σὺ ἴδῃ.

Καθὼς τε χερνίπῃ παρὰ δὲ τοῦ βελῆμοι,

καὶ τοῖσι θεαῖσι ῥίπῃς τῶν κερνίπῶν. ΘΕ. Ἰδὲ.

ΤΡ. Ἐσθλας ἦδη. ΘΕ. Νῆ τὸ βελῆμον, ὥς τε γε

τέτων ὅστις περ εἴσι τῶν θεῶν.

Οὐκ ἔστιν ἄλλος ὅστις ἐκέρχῃ.

ΤΡ. Οὐχ αἱ γυναῖκες ἐλάβον. ΘΕ. Ἀλλ' ἐς ἐσπέρην

ἀφύσσῃν αὐτὰν ἄνθρωπος. ΤΡ. Ἄλλ' ὀρχώμεθα.

τίς τῆδε; αὐτὸς ποτ' ὄν; ΘΕ. πολλοὶ καὶ γὰρ οἱ.

τοῖσι φέρε δῶ, πολλοὶ γὰρ εἴσι καὶ γὰρ οἱ.

ΤΡ. τίς τις ἀγαθὸς ὁδοῖσας; ΘΕ. Οὐδὲ οἱ τινὲς

ἢ μὴ κατὰ χερνίπῃν ὕδατος τοῦ κερνί.

Εἰς ταῦτα πάντ' ἐσάσ' ἰόντες χερνίπῃ;

ΤΡ. Ἀλλ' ὥς τάχιστα ἀρχώμεθ', ὀρχώμεθα δὲ.

Σήμερον τὰ θεῶν ἐσθλὰ δὲ,

Πότῃ Εἰρήνῃ.

Δέσπονα χερνίπῃ, δέσπονα γάμων,

Δέξαι θυοῖαι τὴν ἡμετέραν.

ΘΕ. Δέξαι δὴ τ' ὡς πολυτιμὰτα,

Νῆ δὲ καὶ μὴ ποιεῖ γ' ἄπρην αἰ

Μοιχεύομεν αὐτῶν γυναῖκες.

Καὶ γὰρ ἐκείναι παρὰ κλύπῃσιν

τῆς ἀνδρὸς παρὰ κλύπῃσιν.

Καὶ τις προσέχῃ τὸν αὐτῶν.

Ἀγαθὰ οἱ.

Κατ' ἡν ἂν πῖν, παρὰ κλύπῃσιν.

τέτων σὺ ποιεῖς μὴδὲ ἔδ' ἡμᾶς.

ΤΡ. Μὰ Δι', ἄλλ' ἀσπίνον ὄλην σκαυτῇ

Γενναῖα πρὸς τῶν ἱερῶν.

ἢ μὴ, οἱ σκαυτῇ μὴ ἦδη.

τρεῖς καὶ δέκα ἔτη.

CH. Est ergo maturandum.

Nam vos Charis ut viderit,

Accedet invocatus huc:

Et vos ei certò scio

Planti labore maximo

Sacrum hocce duros.

TR. Age cum canistro sume aqualem trulleum:

Aramque lustrans dextro-vorsum extemplò obi.

FA. Ecce aram obivi, ceterùm aliud impera.

TR. Cedo hucce torrem actutum, ut undis imbuam.

Quare ocyas tu, tu molam prztendito:

Ipse expiator hanc mihi tradens facem,

Spectantibusque disjice ordea. *FA.* Faciam.

TR. Igitur dedisti? *FA.* At plurimū, ut nunc omnium,

Te testor Herme, quorquor hic spectantium,

Nemo unde possit molere, habere non queat.

TR. At non dedisti fœminis. *FA.* dabunt viri

Sub vesperam ipsis. *TR.* Sed precari jam expedit.

Quis adest? ubi illi quisve? *FA.* plurimi & boni.

Age demus istis, plurimi qui sunt boni.

TR. Istos putasti tu bonos? *FA.* an illi enim

Non sunt, qui aquarum quando tantum effudimus;

In hunc eundem ventitant stantes locum?

TR. Sed vota maturemus & preces sacras.

O Veneranda, ô Regina Dea,

Reverenda ô Pax,

Quæ domina choros facis & nuptias,

Accipe nostra hæc sacra libamina.

FA. Accipe pretiosissima, per Iovem,

Accipe; nec fac quod facere solent

Dùm mœchantur fœminæ adulteræ,

Quæ reclusis paulum foribus

Vix se ostendunt despicientes:

Si quis ad ipsas studiosè venit,

Regrediuntur:

Qui si abscesserit, iterum intervident.

Tu nihil in nos fac Dea eimodi.

TR. Quin potius te pandas totam,

Prout addecet ingenuas, nobis:

Quos tuus annos jam torisit amor

Tres atque decem.

Δύσον δ' μάχας, κ' κορκορυβας,
 ἵνα λυσιμάχῳ σε καλῶ μῦ.
 Πασσον δι' ἡμῶν τας ὑπονομίας
 τὰς περικόμες, αἷς σωμαλλόμε-
 θ' εἰς ἀλλήλους. μίξον δι' ἡμᾶς
 τὸς Εὐκλέως πάλιν ἑξ ἀρχῆς
 Φιλίας χορᾶς, κ' συγνῶμη
 Τῇ περσαστέῃ κέρασον ἄ νοῦ.
 Καὶ τῶ ἀγροχὴν ἡμῖν ἀγαθῶν
 Ἐμπληθιδύων μετ' ἄλων σποροδῶν,
 Σικύων, παρών, μήλων, βοίων,
 Δάλοισι χλαυσικιδίων μικροῖν.
 Κάκ βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν,
 Χίως, Νήπας, Φάπας, Τροχίλους,
 Καὶ Κωπεῖδων ἐλθεῖν ἀπυρρίδας.
 Καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόως
 Ὀψωνέντας τυράζειας,
 Μορύχῳ, Τέλει, Γλαυκίτῃ, ἄλλοις
 Τέντασι, πολλοῖς, κατὰ Μελάντιον
 Ἡκεῖν ὕστερον εἰς τῶν ἀγροχῶν,
 Τὸς δ' περσῶν, ἃ δι' ὑποτύξιν,
 Εἴτε μνηστέον ἐκ Μηδείας,
 Ὀλοῖμαν ὀλοῖμαι δοτοχροδοῖς,
 Τας ἐν τάλτοισι λοχευομένης,
 Τὰς δι' ἀνδράποους ὅπῃ χαίτη.
 Ταῦτ' ὡς πολυτίμητ' ἀγροχόροις ἡμῖν δίδου.
 ΘΕ. Ἀλλ' εἰ τῶν μάχαρχων εἶδ' ὅπως μαρτυρεῖς
 Λ. Σφάξῃς ἃ ὡς. ΤΡ. Ἄλ' ἔθελμις. ΘΕ. πῇ τίς τις;
 ΤΡ. Οὐχ ἡδε ταῦτ' ἡντιμεν Εὐρήνη σφαγῆς,
 Οὐδ' αἵματ' ἐταῦ βρομὸς· ἀλλ' εἴσω φέρον
 Θύσας, τὰ μὲν ἐξελὼν δευρ' ἐκ παρῆς·
 Χ' ἔτι τὸ πρὸς αὐτῶν τῶ χορηγῶ σάξας.
 ΧΟ. Σὲ δὲ θύρασι χεῖρ ὠρόντα ποίνω
 Σχίζας δαυρὶ πῦθαι παχέως
 Τὰ τε πρὸς φέρ' ἄπαντ' ὅπῃ πύλας.
 ΤΡ. Οὐκοῦν δὴ καὶ περὶ μαντικῶν τὸ φρύγανον τίθεις;
 ΧΟ. Πᾶς δι' ἐχ'· τί γὰρ σε πρὸς φῶν' ὅσα χρεῖ
 Σοφὸν ἀνδρα; τίς δ' ἐσὺ φρονεῖς ὅπως
 Εἴτ' ἡμεῖν τὸν γε σοφὴν δόκιμον
 Φρονεῖ κ' προέμω τῇ τέλει;

Solvas bella, acresque tumultus,
 te Bellilum ut vocet omnis.
 Reprimas nostras suspiciones
 Nimis audaces, & quas invicem
 Agimus nugas: ac nos temperes,
 Gracos renovans atque reformans
 Bono amicitiae succo, ut nostros
 Mitior animos venia immisceat:
 Ut nostra bonis nunc fora abundant,
 Et sint foeta ingentibus alliis,
 Pomisque & cucumeribus praecoquis,
 Et cunctis servorum tunicis:
 Ut Bæotia deferat ad nos
 Anates, Trochilos, atque Palumbes,
 tumque Anseribus veniant sportulae
 Anguillarum Copaidarum;
 Vbi dent turbas obsonantes
 Circum Morychus, Teleas, Glaucetes,
 Multique catillones alii,
 Deinde Melanthius ultimus adsit,
 Venum anguillis qui lacrumet datis:
 Mox assus canat è Medea,
 Perii, heu perii, quando è manibus
 Mihi bêtarum elapsa fodalitas;
 Vnde id gaudere videntes.
 Hæc Diva nobis supplicantibus dato.
 FA. Ergo accipe clunaculum: & immolans sa-
 crem
 Maesta. TR. Sed istud non licet. FA. quid nō licet:
 TR. Nec cæde gaudet sancta Pax, nec victimis
 Amat cruentis Pacis ara tingiet:
 Sed sacrificia incūs ossa clunium efferens:
 Sic præbitori tota servatur pecus.
 CH. Te oportet ergo januæ imminentem
 Huc fissā statim ligna reponere, &
 Quibus indiget insuper usus.
 TR. Ecquid vides me fomitem apposuisse vatis instar?
 CH. Quidni? quid enim te fugit omnium
 Quæ scire sagacem opus est? an non
 In te est quicquid vir habet sapiens
 Animo intrepido atque audenti?

ΤΡ. Η' χίλι γουὶ ἀνημύρη, † Σπλάγιδ' ἔλυ πέζει,
Καί τινα περ ἀπέχον οἱ Σομαί, καὶ παῖδες ἔδ' αἰός.

ΧΟ. Τίς ἐκ αὐτῶν αἰετός;

Εἰ ἀνδρὰ πικρὸν; ὅς-

τις, πῶλλ' ἀνατλάς, ἴστο-

σε τέλω' ἱερὸν πόλιν;

Ω' σ' τ' ἔχ' ἢ μὴ παύσῃ ποτ' ἐν

Ζηλατὸς ἄπεισι.

ΚΟΡΩΝΙΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ, ΤΡΥΓΑΙΟΣ,
ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ΘΕ. Ταῦτ' ἐδράζ. τίθετο τὸ μισθὸν λαβών.

Ε' γὰρ δ' ὅπ' ἀπλάσχει' εἰμι καὶ δυσχερέτα.

ΤΡ. Ε' μοὶ μελήσῃ ταῦτά γ'· ἄλλ' ἡκρὸν ἐχέτω.

ΘΕ. Ἰ' δὲ παύσαι μὲν ὅπ' ἡρεῖν σοὶ δοκέῃ;

ΤΡ. Ο' πᾶ καλῶς νύ ταῦτα. καὶ γὰρ ἔσσι

Περσέρεται δ' ἀπὸ τῆς ἐστὸς φανωδύος.

Τίς ἄρα ποτ' ὄσιν; ΘΕ. Ω' ἀλαζὼν φάνεται!

Μάντις τίς ὄσιν; ΤΡ. Οὐ μὲν Δί', ἀλλ' ἱερὸν κλέος.

ΘΕ. Αὐτὸς γὰρ σὺ δ' ὁ χρησμολόγος, ὃς ἔσσι;

Τί ποτ' ἄρα λέξῃ; ΤΡ. Διήλεις δ' ἔσσι γ' ὅπ'

Στανπάσονται πρὸ δ' ἀλλοκαλῶς.

ΘΕ. Οὐκ' ἀλλὰ μὴ τέλω' κνίσανται τελέωσιν.

ΤΡ. Μὴ νύ ὄρῳ δοκέωμεν αὐτόν. ΘΕ. Εὖ λέγεις.

ΙΕ. Τίς ἡ δυσία πρὸς αὐτοὺς; καὶ πρὸ θεῶν;

ΤΡ. Ο' πᾶ σὺ σπῆ, καὶ παρὰ τὸν δόρυ.

ΙΕ. Ο' τὸν δ' οὐκ' ἐφ' ἑσθ'· ΤΡ. Η' κέρκος ποιεῖ

Καλῶς. ΘΕ. Καλῶς δ' ἔσσι' ὡς πόντι' ἱερὸν φίλη.

ΙΕ. Α' γὰρ νύ ἀπάρεχον καὶ ταῖς πύργαται.

ΤΡ. Ο' πᾶν ἀμύνει πρὸς τὸν. ΙΕ. Α' λλά ταυτα γὰρ

ἢ δ' ἔστιν ὅπ' αἰ. ΤΡ. πολλὰ πρὸς τῆς, ὅς τις εἰ.

Κατάκειναι, σὺ περ ἀπὸ τῆς; τέλω' σπονδῶν φέρε.

ΙΕ. Η' γὰρ πᾶ χωρεῖς τέμνεται. ΤΡ. μεμ' ἴδ' αἰ.

ΙΕ. Α' λλά σὺ δ' ὁ δόρυ; ΘΕ. ὡς φέρεται. ΤΡ. μὴ

δ' ἀλλοκαλῶς.

Ναὶ μὲν δ' Εἰρήνη γὰρ ἱερὸν δόρυ.

ΙΕ. Ω' μέλειοι θνητοί, καὶ νήποι! ΤΡ. Ε' σ' καφαλλῶ' σοί.

ΙΕ. Οἱ πνὸς ἀφ' ἀδ' ἡσθ' ὅσιν ἴσον ἐκ αἰόντες,

Συνθάλας πεποίναν' ἀνδρὲς χαροπὸν τῶν θήκων.

ΘΕ. Αἰδῶ

TR. Incensus ecce Stilbidem fomes premis: lige Mi,
Lubeſque menſam ferre, nec miniſtro opus eſt Ca-
millo.

CH. Quis ergo homo non colens

Canat virum ei modi?

Qui multa tulit, ſacri ut

Salus foret oppidi!

Quare ille ſemper audiet

Felix apud omnes.

CORONIS.

*FAMVLVS, TRIGÆVS,
HIEROCLES.*

FA. Hæc ſunt peracta: crura jam curans cape:
Nam viſo ad exta, diis que polluctum paro.

TR. Curabitur: ſed ventum oportuit ſtatim.

FA. Mox venio & adſum: num ſtrigans videor tibi?

TR. Nunc illa ritè aſſare cures. nescio

Quis iſte lauro qui coronatus venit.

Quis ille tandem eſt? *FA.* quàm videtur arrogans!

Vatem puto eſſe. *TR.* Non iſ eſt, ſed Hierocles.

FA. Sortilegus ille forſan eſt ex Oreo:

Quid vult ſibi ergo? *TR.* appàret infeſtum bonis

Sentire contra ſancta Pacis fœdera.

FA. Minimè: ſed illum nidor iſte perculit.

TR. Fingamushunc nos non videre. *FA.* Reſtè ais.

HI. Quæ ſacra ſunt hæc? cui Deo ſit victima?

TR. Tu tacitus aſſans dimove à luſtralibus;

HI. Dicturum eſtis cui literis? *TR.* En benè eſt

De Pene. *FA.* Amica diva Pax, multum benè.

HI. Nunc ergo polluce, atque proficias dato.

TR. Inſtare præſtat arſui prius. *HI.* Sed hæc

Satis aſſa. *TR.* multa, quis quis eſt, ſaragis nimis.

Age proſecato, ubi ara? libamenta fer.

HI. Linguam ſeorſum incidite. *TR.* memores mo-
nes. (cave

HI. Scin quid tu agas? *FA.* Si dixeris. *TR.* verbum

Faxis modò unum: ſacra nam Paci damus.

HI. O miſeros ſtultosque homines! *TR.* Hoc depre-
cor in te.

HI. Qui diuom ignari mentis (ſecordia tanta eſt)

Terrificis cum ſimiolis ſic fœdus initis.

FA. Papæ!

ΘΕ. Αἰετοῖ αἰετοῖ! ΤΡ. τί γελᾷς. ΘΕ. ἦδὲν χωροῦσι
πυθίοις.

ΙΕ. Καὶ κίπφοι Τρήρρονες, ἀλωπεκιδέοσι σπίνεσσι.

Ωτ' δόλιαι ψυχαί, δόλιαι φρένες. ΤΡ. Εἴθε σου τῇ

Ωτ' φίλων, ὧ λελών ἐπὶ σὶ θερμὸς ὁ πλόμων.

ΙΕ. Εἴ γδ μήνύμφαί γε δεῖν Βάκιν ἐξαπάτασκον,

Μηδὲ Βάκιν θνητὸς, μήδ' αὐνύμφα Βάκιν αὐτόν.

ΤΡ. Εἴξωκε δόλοισι, εἰ μὴ παύσαιτο Βακίζων.

ΙΕ. Οὐπω θέσφατον ἔτι Εἰρήνης δέσμι' ἀναλυσταί,

Αἰετὸς τότε περὶ τὸν. ΤΡ. Τοῖς ἀλόγῃ παύεται τί.

ΙΕ. Οὐ γάρ πω τῷτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,

Φυλόπιδος λῆξαι, πρὶν κεν λύκος οἶν δώραιοι.

Ωτ' ἡ σφονδύλη φεύγῃ σκαπόμενος βδέει,

Χ' ἡ κώδων ἀκαλανθὺς ἐπ' αἰνῶνι τυφλὰ τέλει,

Τεταμένος ἀπὸ χέλι' ἑλκεῖ Εἰρήνην πεποινῶν.

ΤΡ. Αἰετὸς τί γέλωτ' ἡμᾶς, εἰ παύσαιτο πολεμιοῦ-
ται;

Η' διακυνιάσαι, πότερσι κλαυθμίοισι μείζω;

Εἴθ' ἀπεισιστάμενοι κοινῇ, τ' Εἰλᾶδος ἀρχήν.

ΙΕ. Οὐποτε κοινὸς τὸν κερκίνον ἔρδα βεβήξην.

ΤΡ. Οὐποτε δειπνῶσι τ' λοιπὸν γ' ἐν Πρυτανείῳ.

Οὐδ' ὅπῃ τῇ φραχθέντι ποικίλεις ὑπερὸν ἐδὲν.

ΙΕ. Οὐδ' εἰ ποτ' ἂν θείης λείον τ' τραχυμὲν χιτῶν.

ΤΡ. Ἄρα φενακίζων ποτ' Αἰθιωκόις ἐτι παύσαι;

ΙΕ. Ποῖον γδ χτ' χησμένων ἐκαύσαιτε μῆρα θροῖσιν;

ΤΡ. Ωτ' ἀπὸ καλλίστου δῆπρ πεποινῆκεν Ὀμηρος.

Ωτ' οἱ μὲν νίφος ἐχθρὸν ἀπὸ σάμφοι πολέμοιο,

Εἰρήνῃ ἐλόντο, καὶ ἰδρύσται θ' ἐρεῖω.

Αὐτὰρ ἐπεὶ χτ' μὴρ' ἐκάνη, καὶ σπλάγχχον ἐπάσαντο,

Ἐσπενδον δεπάζοντες ἐγὼ δ' ὁδὸν γεγμένον.

Χρησμολόγῳ δ' ἐδείξεν ἐδίδου κώδωνος θαινόον.

ΙΕ. Οὐ μετέχω τέτων· ἐγδ ταῦτ' εἶπε Σίσυλλα.

ΤΡ. Αἰετὸς σφός τοι νῆδ' ὅτ' Ὀμηρος, διξὼν εἶπεν.

Αἰφρόντωρ, ἀθέμιστος ἀνέστις ἐστὶν ἐκείνος,

Ὅς πολέμῳ ἔρατ' ὅπῃ δημῶς ὀκαυόμενος.

ΙΕ. Φραζέο δὲ, μή πως σὲ δόλῳ φρένας ἐξαπατή-
σας.

Γ' κτηνος μάλα. ΤΡ. Ταῦτ' ἐμὲν τοι σὺ φυλάτῃ.

Ωτ' ἐστὶ φοβέρος τοῖς σπλάγχχοις ἐστὶν ὁ χησμός.

FA. Papæ! TR. Quid tides? FA. de simiolis metuendis.
 HI. Volpi bus atque leves voltis confidere mergi,
 Mens animi quibus alta dolis pectusque. TR. uti-
 nam tu

Tam caldo pulmone suas jactator inanis.

HI. Namque Bacim Nymphæ nisi decipere docentes,
 Nec Bacis ipse homines, si nec Nymphæ Bacin ipsum.
 TR. Dii te eradicent, nisi desinis usque Bacissans.

HI. Nondum erat in fatis dissolvi vincula Pacis,
 Hoc tamen imprimis. TR. decet hæc sale spargere
 primum. (cum est)

HI. Nondum etenim ut fiat bellorum missio ami-
 Diis superis: prius antè lupo quàm nupserit agna.

Vt malè olet fugiens & vissit putida blatta,
 Vt generat cæcos properans arguta acalanthis[canis:]
 Tempora sic nondum Pacis matura fuerunt.

TR. Quid faceremus enim, non finem imponere
 bellis?

An fortiri utri nostrum graviora dolerent?

Imperium in Græcos fœdus cùm spondeat istud?

HI. At nunquam rectâ efficias incedere cancrum.

TR. Non te postidea victus manet in Prytanéo:

Nec facies posthac, Bello quæ stante solebas.

HI. Non facias unquam ut lêvis fiet asper echinus.

TR. Nondum etiam hic nostras cessabit fallere A-
 thenas.

HI. Quo freti oraclo, divorum incenditis aras?

TR. Quôd vates faciens pulchrè respondit Homerus:

Sic inimica illi bellorum nube fugata

Pacem acceperunt, & supposuere bidenti:

Actandem tostis strebulis, extisquæ comessis,

Libârunt pateras læti; præeunte viam me:

Sed nullum vati memini præbere culignam.

HI. Hæc ego non capio: nec enim est effata Sibylla.

TR. At sapiens quondam ritè hoc prædixit Home-
 rus:

Exfors ille domus, pauperquæ, extorris & exlex,

Quem bellum civile juvat, crudele, nefandum.

HI. Aspice, sis, ne quid per fraudem fraus in extis

Subripiat milvus. TR. quin hæc tua cautio sola est:

Nempe isthuc metuunt oraculum viscera. verùm

Infunde

Ε' γὰρ δὴ σπονδῶν, κὶ τῆς σπλάγχνης φέρε δδού.
 ΙΕ. Α' μ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ μαντῶ βαλανόσω.
 ΤΡ. Σπονδὴ, σπονδὴ.
 ΙΕ. Ε' γὰρ δὴ κἀμοὶ κὶ σπλάγχνης μοῖραν ὄρεξον.
 ΤΡ. Α' μ' ἔπω τῶτ' ὅς φίλον μεκάρεσι θεοῖσιν.
 Α' μὰ τὸ θεὸν ὡς τέρων σπίνδεν ἡ μάς, σὲ δ' ἄπελθεῖν.
 Ω. σόττι Εἰρήνην ταράσσωνον τ' εἰς ἡμῖν.
 ΙΕ. Πέρσπερ τιῶ γλώττιαν. ΤΡ. Σὺ ὅ τιῶ σαυτὲ γ'
 ἀπένειμα.
 ΙΕ. Σπονδὴ. ΤΡ. Καὶ ταυτὶ μὲν τ' ἀπονδῆς λαβὴ θᾶπρον.
 ΙΕ. Οὐδεὶς δώσῃ μοι τῆς σπλάγχνης; ΤΡ. Οὐ γδ οἶον
 τε
 Η' μῖν ὧν διδόναι, ὧν κὶ λύκος οἶν ὠμυμαῖ.
 ΙΕ. Ναί ποτε τῆς γούτων. ΤΡ. Α' λῶς ὦ τὰν ἱκα-
 τύφς.
 Οὐ γδ ποτίσῃς λείπῃ τ' σπυγνὶ ἐχθρὸν.
 Α' γὰρ δὴ θεαταὶ δῖοι συσπλάγχνους τε
 μετα' ἡμῖν. ΙΕ. Τί δ' ἔρωγ; ΤΡ. Τίῶ Σίβυλλαν ἔοδισ.
 ΙΕ. Οὐτοὶ μὰ τίν' ἔγω, ταῦτα κρατὶ δέδον μόνω.
 Α' μ' ἀπάσσομαι σφῆν αὐτὰ κείτῃ δ' ἐν μέσση.
 ΤΡ. Πᾶσι ταῖς τ' βάκιν. ΙΕ. Μαρτύρομαι.
 ΤΡ. Κἀγὼ γ' ὅππ τένθης εἴ σὺ κάλαζ' ὠν ἀνὴρ.
 Παῖ αὐτὸν ἐπέγων τῷ ξύλῳ τ' ἀλαζίνα.
 Ο. Ε. Σὺ ἰδὲ αὐτὸν ἐγὼ ὅ τινος τῆς κωδίσαν
 Α' λάμβαν' αὐτὸς ἔξαπατῆρ, ἐκβολὴς ἴα.
 Οὐ κρατοβαλεῖς τὰ κώδιν, ὦ θυμώλης;
 ΙΕ. Η' κκας, ὁ Κόραξ οἶος ἦλθ' ὅς ὦρ' ὦ;
 Ο. Ε. Οὐκ ἔπεπτε τῆς θᾶπρον εἰς Ε' λύμιναν.

ΣΑΗ.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

Χο. Η' Δομαι, ἡδὲ μαί,
 Κεραῖες ἀπὸ σπλάγχνης,
 Τυρῶν τε κὶ κορυμμένων.
 Οὐ γδ φρονέω μάχαρ.
 Α' μὰ τοῦσ' αὐτὸν δέλεον
 Μετ' ἀνδρῶν ἰτέρων φίλων.
 Οὐκ ἔας τ' ἔξιναν ἀτ' ἂν ἡ
 Δαρότα τὰ τ' θέρως
 Ε' κωπὴν τῆς μάχης,

Κεῖν

Infunde huc libamen, & extra huc providus infer.

HI. Si placet hoc vobis, mihi ero meus ipse minister.

TR. Liba liba.

HI. Funde etiam nobis, extorum & porrice partem.

TR. At nondum superis placet immortalibus istuc,

Sed libare prius nos expedit: ipse facesse.

O Dea Pax tecum da posse extendere vitam.

HI. Cedò sis linguam. TR. ipse tuam refer atque remitte.

HI. Libamen. TR. sed & hæc citò cum libamine fume.

HI. Nemòne exta mihi? TR. nullà id ratione queamus,

Antè lupus quàm connubio sibi junxerit agnam.

HI. At supplex oro. TR. frustra oras supplice voce;

Non facias etenim ut lêvis fiet asper echinus.

Agite ergo qui spectatis huc adeste vos,

Vnà exta edemus. HI. nil ne ego? TR. Sibyllam ut lubet.

HI. Haud, Ecere, ista soli ederis insimul:

Sed rapiam & ipse; quippe quæ in medio jacent.

TR. Feri feri Bacin. HI. hominum testor fidem.

TR. Ar ego quòd es lurco atque vanus arrogans.

Fuste arrogantem reprimens istum feri.

FA. Potes quidem istud: ast ego hunc quas accipit

Deceptor ille ebullitabo pellibus,

Pellésne haruspex hasce dimissurus es?

HI. Audin' quis ille Corvus est ex Oreo?

FA. Non avolabit ocyus in Elymnium.

ODE.

C H O R V S.

CH. Gaudéo gaudeo:

Carere capis licet

Et caseo & casside.

Pugnas enim non amo:

Sed placeret me simul cum

Reliquis esse sodalibus

Vvidis inferentem foco

Vstilia cocula,

Quæ arida presserit

Estus:

Κανθρακίζων τυροβίνθου,
 Τίλω' τε φηγόν ἐμπυρόων
 Χ' ἄμα τίλω' θρῶπαι βινών,
 Τῆς γυναικὸς λεμβῆς.

ΕΠΙΠΡΗΜΑ.

Χο. Οὐ γὰρ ὄνι ἦδον, ἢ τυχεῖν μὲ ἦδον ἄσπα-
 μῆα.

Τὸν θεὸν ὀπιφάξεν, καὶ τιν' εἰπὲν γαίτονα·
 Ἐπὶ μοι τί τιμωκάδε δρῶμαι, ὦ Κωμοχρίδη,
 Ἐμπείν' ἐμοιγ' ἀρέσκει, τ' θεῶ δρῶντος καλῶς.
 Ἀλλ' ἄφαιε τ' φασήλων, ὦ γυναι, πρὸς χοίνικας,
 Τῶν τε πυρῶν μίξον αὐτοῖς, τῶν τε σούων ἐξέλε·
 Τόν τε Μανίω' ἢ Σύρα βωσρησάτω τὸ χωρίον·
 Οὐ γδ' οἶόν τ' ὄνι πάντως διναρεῖξεν τῆμερον,
 Οὐδ' ἐτιωπλάξεν, ἐπείδ' ὦ παρδακὸν τὸ χωρίον·
 Κἄξ' ἐμὸς δ' ἐνείκατω τις τίλω' κίχλιν, καὶ τὰ σπίνω.
 Ἦν γ' ἢ πύος τις ἦνδον, καὶ λαγῶα τέπασα,
 Εἴ τι μὴ ξήνηεν, καὶ αὐτῶ ἢ γαλῶ τ' ἐσπέρει.
 Ἐφόρει γυνὴν ἦνδον, ἐκ οἷδ' ἄπακαυδοδιδόπα·
 Ὡς νένει· καὶ ὦ παῖ, πρὶ ἡμῖν, ἐν ᾧ δουύμαι τῷ πατρὶ·
 Μυρρίνας αἵτησον ἐξ Ἀργινάδε τῶν καρπίμων.
 Χ' ἄμα τ' αὐτ' ὁδῶ, Χαρινάδω τις βωσάτω,
 Ὡς ἀν' ἐμπήν μεθ' ἡμῶν,
 Εὐ ποῖντος καὶ φελόντος
 Τῶ θεῶ τ' ἀρῶμακα.

ΑΝΤΩΔΗ.

Ἡ Νίκη ἀν' ἀχέτας
 Ἀδῶν τ' ἡδὺ νόμον,
 Διασκοπῶν ἡδόμεν
 Τὰς λημνίας ἀμπέλους,
 Εἰ πεταύουσιν ἦδον·
 (Τὸ γδ' φέτω παρῶν ἐβύξ)
 Τόν τε φήληχ' ὄρεον οἰδαίνον-
 τ', εἴθ' ὅποταν ἢ σπέρων,
 Ἐδίδω καὶ σέγων·
 Χ' ἄμα φήμ', ὥρεαι φίλαι, καὶ
 τῶ θυμῷ τρέψων κυκώμααι·
 Κἄτα γίνομαι παχυς
 Τίλω καὶ τῶ θέρους.

ΑΝΤΕΠΙΠΡΗΜΑ.

Μᾶλλον ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρον ποροβλέπων
 Τρεῖς λόφους ἔχοντα, καὶ φοινικίδ' ἐξέσαι πάντων,
 Ἡ γ' ὁπλίης φησὶν εἶναι βέλτερον Σαρδανιόκον.

Affus: Et cicer juvat me
Virere, & torrere fagum,
Permolentem threisciam,
Dum lavat conjux mea.

EPIRRHEMA.

CH. **N** Am nihil suavius quàm consequi quæ jam
fata,

Quæque cùm Deus rigârit, inquit vicinia,
Dic mihi quid nunc agamus interim ô Comarchida,
Me juvet porare dum satis Deus satisfacit.

Caterùm tres frige semodios faselùm, ô fœmina,
Inque fruges adde mixtas, ac simul ficus lege:

Syra servum sistat huc, clamerque nobis ex agro:

Non enim vel pampinare hodie licebit cuipiam,

Vel repastinare, cùm sit uda tellus imbribus:

Hucce turdus atque fringilla: afferantur è domo,

Lacte pressum habemus atque quattuor lepusculos,

Ni quid ipsa fortè feles vindicârit vesperi.

Namque turbantis sonorem nescio quem audivimus:

Fer puer tres hucce nobis, & patri fer unicum:

Posce myrtos, sume, defer, floridas Æschinadis:

Tum viâ caletur unâ proximus Charinades,

Qui diem simul bibendo

transigat, bono adjuvante

Nostra arata numine:

ANTODE.

DUmque suum melos

Resonans Cicada integrat

Videre me confitas

Vites juvat Lemnias,

Iamne maturuerint,

(Nam præcoqua hæc sunt germina)

Tum tumentes juvat me grossos

Cernere, deinde edam

Quando maturi erunt:

tum inquit, amica tempora,

E thymio intutum expedio :

Vnde fio pinguior

Sole dum dies calent,

ANTEPIRRHEMA.

Plus quidem quàm si viderem Diis ducem invisum
omnibus,

Cassidem cristis gerentem punicam insignem tribus,

Quam vocare suèvit infectum ille Sardonium.

f

Sin

Ἦν δέ σιν διη μάχεσθ' ἔχοντα τὴν ροικίδα,
 Τινικαὶ ταῦτ' αὐτὸς βέβαπτε βαλμα Κυζικηνικόν·
 Κατὰ πόδ' αὖ ποῶτες ὡσπερ ξυδὸς ἰπποαλεκτρῶν,
 Τὸς λόδους σίαν· ἐγὼ δ' ἔστηκα λινυπώδης.
 Ἦντι καὶ δ' ἀν' οἴκοι γλῶσσῃ, δρῶτιν ἐκ ἀναχρῆτά·
 Τὸς μὲν ἔλκεοντες ἡμῶν, τὸς δ' ἀνίστατο κατὰ,
 Ἐξελκύνοντες δὲς ἡ τελεῖ· αὐριον γ' ἔδ' ἡ ἔλκεος·
 Τὰ δὲ σπῆν ἐκ ἐκινήτ'· ἡ γὰρ ἦδεν ἐξάν.
 Εἶτα παρὰ σάκκοις τ' ἀνδραγατῶν τ' Πανδίωνος,
 Εἶδε αὐτ', κάπεσθ', ἔπει το κεκλήν βλεπόντων ὀπόν.
 Ταῦτα δ' ἡμᾶς ἐόν ἀρχοῖς δρῶσι· τὸν δ' ἐξ ἄσπερος,
 Ἦν πον, οἱ θεοῖσιν ἔτοι κατὰ δράσι· οἱ δ' ἀσπίδες·
 Ὡν ἔτ' ἐλθούσας ἐμοὶ δῶσαντι, ἢν θεὸς ἔλεγε·
 Πολλὰ γὰρ δὴ μ' ἠδίκησαι,
 Οὔντες οἴκοι μὲ λένοντες,
 Ἐν μάχῃ δ' ἀλόπτως.

ΚΩΡΩΝΙΣ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΔΡΕΠΑΝΟΤΡΓΟΣ, ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ,
 ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ, ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ, ἢ Σαλ-
 πηγῆς, ΚΡΑΝΟΠΩΛΗΣ, ΔΟΡΤΕΟΟΣ, ΠΑΙΣ
 ΔΑΜΑΧΟΥ, ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΤΜΟΥ.

Ἰδὲ, ἰδὲ!

Ὅσον τὸ χεῖρ' ὅππ' εἰπὼν ἡλθ' ἐς τοῦ γάμου!
 Ἐχ', ἀπικαταίρει τὰς τραπίδας ταυτί·
 Πάντως γὰρ ἔδεν ὀφελὸς ἐς· αὐτ' ἔτι.
 Ἐπιτ' ἐπίσφραξε τὰς ἀμύλας, ἡ τὰς κίχλας,
 Καὶ τ' λαγῶσι πολλὰ, καὶ τοῦ κολλῶντος.
 ΔΡ. Πᾶσι Τρυγῶν ὄσιν; ΤΡ. Ἀναβράττω κίχλας.
 ΔΡ. Ὡς φίλτατ' ὦ Τρυγαῖ, ὅς ἡμᾶς τὰ γὰρ ταῦ
 Δείδραμεις, Εἰρήνην ποιήσας, ὡς ποσὶν
 Οὐδεὶς ἐπείσας· ἀνδρέπαινον ἔδ' ἐκολλῶν.
 Νυνὶ ᾗ ποντήκοντα δραχμῶν ἐμπαλῶ,
 Ὅδ' ᾗ πειδράχμης τοῦ κἀδὲς εἰς τοῦ ἀγρῆς.
 Ἀλλ' ὦ Τρυγαῖ, πῶς δρετάνων τε λάμβανεις,
 Καὶ τ' ἔδ' ὅ, τι βέλ' ποσὶ καὶ γὰρ ταυτί δέχου.
 Ἀφ' ὧν γ' ἀρ' ἀπιδέμεται κακὸν ἀπορῶν,
 Τὰ δῶρα ταυτί σοι φέρω μὲν εἰς τοῦ γάμου.
 ΤΡ. Ἰδὲ νυνὶ καταθέμηναι περ' ἐμοὶ ταῦτ'· εἴσιτε
 Εἴπ' εἰπὼν ὡς τάχιστα, καὶ γὰρ ἔστι
 Ὅπλων κάπηλος ἀχρόνιος πορροέρεος.
 Δο. Οἶμ' ὡς περ' ἐλυσμένον μ' ὦ Τρυγαῖ ἀπώλειται!

ΤΡ. Ἰδὲ

Sin simul cum purpurisâ dimicandum fortè sit,
 Tum colore Cyziceno tinctus actutum patet :
 Ac pedem primus struens , rubens ut Hippalestryon,
 Concurrit cristas; ego interim sto servans retia.
 Hi domum tandem reversi, non ferendas res agunt:
 Nempe de nobis vel hos scribunt, vel illos ter quater,
 Et supra delent & infra: Cras quidem profectio est:
 Cùm profecturum tamen se nesciens, nec triticum
 Comparans, suum videret nomen in Pandionis
 Scriptum imagine , ac deinde mentis impos carssit,
 Pessimum virus videns. Sic nos malè agrestes habent;
 Haud ita urbanos, fugaces, Diis & invisî viri,
 Pôst mihi pœnas daturi, si Deus juvans volet.
 Plurimum lasere nam me;
 Qui domi instar sunt leonum ,
 Inq̃ue bello vulpium.

CORONIS.

TRYGÆVS, FALCARIVS, CRISTARIVS, LORI-
 CARIVS, TVBICEN vel TUBIFEX, GALEA-
 RVM TROPOLA, HASTARIVS, PVER LA-
 MACHI, PVER CLEONTMI.

H Vi, hui!

Hem quanta nuptiale res convivium
 Accessit ! heus tu verre mensas, accipe hanc
 Nam nullus hujus usus esse jam potest:
 Appone turdos & placentas insuper, ¶
 Panes pusillos atque léporum plurima.
 FAL. Vbi est Trygæus? TR. verso turdos, ut vides.
 FAL. Charissime ô Trygæe, quantis ô bonis
 Nos afficis, cùm pace confectâ hic ades!
 Falcem terunci nullus emisser prius;
 Nunc vendo drachmis quinquies decem facul;
 Et iste in agris jam tribus drachmis cados.
 Ast ô Trygæe sume quas falces fero;
 Cape gratis ex his quod animo libitum est tuo.
 Nam de lucello mercem venalium
 Tibi dona ferimus ista nuptialia.
 TR. Deserte in ædes hæc meas; ire & statim
 Adeste cœnæ. namque tristior prope
 Vides ut ille cocio armerum venit?
 GR I. Quam me Trygæe perdidisti funditus!

f 2

TR. Quid

ΤΡ. Γί' δ' ὄντω κακόδαιμον; ἐν ποταμοφῶν;
 ΛΟ. Ἀπόλασάς με τίω τεχνίω, καὶ τὸ βίον,
 Καὶ πάλιν, καὶ τὸ δουρὸς κερταί.
 ΤΡ. Τί δ' ἔστι περὶ καταθῆσθαι τοῖν λόφοι;
 ΛΟ. Αὐτὸς σὺ τί δίδως; ΤΡ. Οὔ, πὶ δίδωμ' ὡχένομα;
 Οὔμης δ' ὅπ' τὸ σφῆλαιμ' ἔχει ποταμὸν πολὺν,
 Δοίλω ἀν' αὐτῷ ἰχάδων τρεῖς χοίρικας,
 Γ' ἂν δ' οὐ φαταίω τίω' ἡράπεζαν περὶ.
 ΛΟ. Ἐνεκεν τοῖσι τοῖσι τρεῖς ἰχάδες.
 Κρέττον γὰρ (ὡ' πάν) ὄντω, ἢ μηδὲν λαβεῖν.
 ΤΡ. Ἀπόφ' ὅ, ἀπόφ' ἐς κόρακας ἐν τ' οἰκίας;
 Τετραρρύτων· ἅπ' ἐν τῷ λόφῳ.
 Οὐκ ἀν' ἀφάμω ἐδ' ἂν ἰχάδες μίας.
 ΘΩ. Τί δαὶ δεκάμω περὶ θύρακος σκύτι;
 Ἐπιμύθω καλίστα χερσπομὴ τάλας;
 ΤΡ. Οὔ τις μὲν ἐμὴ σοὶ ποιήσ' ζημίαν·
 Ἀλλ' αἶρε μὲν τὸν γὰρ τ' ἰσωνίας.
 Ἐταποπατὴν γὰρ ἐς ὅπ' τήδεος πᾶν.
 ΘΩ. Παύσαι μ' ὕβριζον τίς ἐμὸς χερμαστ.
 ΤΡ. Ὡ' δι' παρὰ θέν περὶ λήρας καὶ δειλίας.
 ΘΩ. Ποῖα δ' ἀποφῆσ' αὐτ', ὡ' ἡγείσασθαι;
 ΤΡ. Τρεῖς δις πῶς χεῖρα διὰ τ' θαλαμίας,
 Καὶ τῆς ἀμ'. ΘΩ. Ἀμφοῖν δ' ἦ; ΤΡ. Ἐργον νῦν Δία·
 Ἰνα μὴ γ' ἄλλω τρύπτω κατέπῳ; τ' νεῖς.
 ΘΩ. Ἐπ' ἦ; ὅπ' δεκάμω χερεὶ κατ' ἡμῶς;
 ΤΡ. Ἐργον νῦν Δί' ὡ' αἰτήσι· οἷς γὰρ ἂν
 Τὸν πορρετὸν ἀποδόξ με χελίων δραχμῶν;
 ΘΩ. Ἰ' δι' δ' ἔνεργει τ' ἀρρύθρον. ΤΡ. Ἀλλ' ὡ' γὰρ δι'
 ὀλίβη; τ' ὅρον. Δότω γ' ἐν ὡνέσομαι.
 ΣΑ. Τί δ' ἀρετῇ σάλησι; τ' ὡνέσομαι;
 Ἡ' ν' ἐπ' ἀμῶν δραχμῶν πᾶσι ἐξήκοντι ἔργω.
 ΤΡ. Μόλιθ δόντες περὶ τὸ κοῖλον ἔργχίας.
 Ἐπ' ἦ; ἀνοσθὲν ῥάβδον ἐνδεῖς ὑπὸ μακρῶν,
 Γενήσεται σοὶ τῷ κατακτῆσθαι κοτράδων.
 ΣΑ. Οἱμοὶ κατεργάζε! ΤΡ. Ἀλλ' ἔπερσι παρὰ κίονα
 Τὸν μὲν μόλιθ δόν, ὡσπερ εἶπον, ἔργχον·
 Ἐπ' ἦ; περὶ τῷ παρὰ τῷ ἡρωμένῳ
 Πλάστῳ περὶ τοῦ καὶ σοὶ χυλίστα
 Τὰ σὺν ἐν ἀργῶν οἰκίᾳ τινι ἰσάνει.
 ΚΡ. Ὡ' δουκάδασι δαῖμον, ὅς μ' ἀπάλας;
 Ὅ' τ' ἀντίδοκα γ' ἀντι τῷ δὲ μὴν ποτε.

TR. Quid est miselle, an desita est cristario?

CR. Et vitā & artem prorsus occidis [ademit] mihi,
Eristi, & illi quem vides Hastario.

TR. Quanti indicas utrasque jam cristas mihi?

CR. Quanti es daturus? *TR.* me quidem pretii piget:

Tamen quod hujus multus est nodi labor,

Modios tibi tres ficuum forsā duim,

Vt ne unde mensam tergeam desit mihi.

CR. Doprome ficus ergo quas reddas mihi:

Nam præstat illas ferre quā prorsus nihil.

TR. Abi, facesse; elimina in malam crucem:

Fluxere setæ: crista utraque nulli est rei,

Utramque sanè haud emplitem fies unicā.

LO. Quid hæce loricā optimā & factā fabre

Decem æstimatā jam minis faciam miser?

TR. At tu vide sis ne tibi hæc fraudi fuit:

Quin adfer illam & tantidem pretii accipe.

Nam prorsus ad quam conquiniscam idonea est.

LO. Vah contumeliā aufer uti in res meas.

TR. Modò huc nec aptè tres petras induxero.

LO. Sed unde, inepte, quāve parte tergeas?

TR. Manum in columbarii foramen transigens,

Et hanc & illam. *LO.* utramq; ? *TR.* utramq; scilicet:

Clepsisse navis ne foramen judicer.

LO. Quid tum? cacares insidens decem minis?

TR. Scelestæ quippini? an meum tu podicem

Non æstimare mille me drachmis putas?

LO. Abi ergo, & argentum adfer huc. *TR.* At ô bone

Premat vropygium: aufer hinc non præstino.

TV. Sed quis mihi usus esse jam potest tudæ,

Olim mihi emptæ sexies drachmis decem?

TR. Vbi plumbum in hocce infuderis longū cavum,

Virgamque longam desuper conjeceris,

Lusus habebis corabi pendulos.

TV. Rides cheu me! *TR.* at consilium aliud dabo:

Tu nempe plumbum, & antè dixi, immittito:

Atque hinc patellam pensilem addens, spartea

Resti revinctam, habebis unde servolis

Ficus in agris possies appendere.

SA. O impiate dæmon, ut per te occidi!

Olim vicem horum quæ vides minam dedi.

Καὶ νῦν τί δράσω; τίς γδ' αὐτ' ὀνόσεται;

Τρ. Πάλει βαδίζων αὐτὰ πῦς Αἰγυπίοις·

Εἴσι γδ' ὀπιτήδεια συρμαῖμα μετρεῖν.

Δο. Οἱ μοι ὄρεα νοπῖ' ὡς ἄθλιος πεπεράμην!

Τρ. Οὗτος μὲ δ' ἀπέπειθεν ἔδην, Κρ. ἀλλὰ τί

Εἴτ' ἔβη τοῖσι κλέεσιν ὅ, πῃ τις χεῖρόσται;

Τρ. Εἴαν' τοιαυταῖσι μάθῃ λαβὰς ποιεῖν,

Λ' μείνον ἢ νῦν αὐτ' ὀποδασεῖ πολὺ.

Κρ. Α' πῶς μιν, ὦ Δορυξί. Τρ. μηδ' αὖτως· ἐπεὶ

τά τ' ὅ γ' ἐγὼ ταῖ δόρατα ταῦτ' ὀνήσομαι.

Δο. Πόσον δίδως δ' ἡτ'; Τρ. εἴ τι ματρεῖται δόξα,

λάβοιμ' ἂν αὐτ' ἐς χάρακας ἐκείν' τ' δραχμῆς.

Δο. Ὑβρίζομεθα, χαρῶμεν, ὦ πᾶν, ἐμποδών,

Τρ. Νῆτ' Δί' ὡς ταῖ παιδία γ' ἢ δὴ ξέρχεται

Οὐρησόμεθα, ταῖ τῶν ὀπιλήτων, δεδρ' ἴνα

Α' π' ἄσται, πορναζέσθωται μοι δοκέει.

Α' μ' ὅππ' ἀδελφ' ὀπιποῖς, ὦ παῖδιον,

Αὐτὲ παρ' ἐμὲ σὺν πορτερον ἀναβαλεῖ ν' σταδί.

Π. Α. Νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα. Τρ. παῖσαι

Ὀπλοτέρους εἴδον' καὶ ταῦτ', ὦ τρισηκόδημιον,

Εἰρήνης γ' ὅσους ἀμαθῆς γ' εἴ, κατάρχετον.

Π. Α. Οἱ δ' ὅτε δὴ χεδὸν ἦσαν ἐφ' ἀλλήλοισι ἰόντες,

Σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινὰς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσους.

Τρ. Α' σπιδας; ἢ παύσῃ μεμνημένος ἀσπίδας ἡμῖν;

Π. Α. Εὐθάτ' ἄμ' οἰμωγῇ τε καὶ ἄλγελι πόνεν ἀνδρῶν.

Τρ. Α' ἄνδρ' οἰμωγῇ; κλαυσεῖ, νῆτ' Διόνυσον,

Οἰμωγὰς ἄδων, καὶ ταύτας ὀμφαλοέσους.

Π. Α. Α' μὰ τί δ' ἡτ' ἔδω; σὺ γδ' εἴπέ μοι, οἷς πσι χαίρει;

Τρ. Ὡς οἱ μὲ δαίνυντο βοῶν κρέα· καὶ ταῖ πτωτί·

Α' εἰσι περσιτίθεντο καὶ ἄτθ' ἡδιστα μάσασθαι.

Π. Α. Ὡς οἱ μὲ δαίνυντο βοῶν κρέα· καὶ χυλὸς ἴππων

Εἴκλυνον ἰδρῶνται, ἐπεὶ πολλέ μιν ἐκέρειδεν.

Τρ. Εἴεν, ἐκέρειδεν τῷ πολέμου, κατ' ἡδον.

Ταυτά δὲ, ταῦτ' ὡς κατ' ἡδον κακορμήσοι.

Π. Α. Θάρσωντ' ἄρ' ἐπειτα βαπταμῶμοι. Τρ. Α' σ-
μενοι.

Π. Α. Πύργων δ' ὅλξε χέοντο, βοῶν δ' ἄσβεστον ὄρεσθαι.

Τρ. Κάμεις, πόποιο παμφάρον αὐτ' μάχης·

Ὡδὲν γδ' ἄλγος, πολὺν πόλεμος, τῷ καὶ ποτ' εἴ;

Quid nunc miser faciam? quis ista nunc emat?

TR. Facesse in Ægyptum, atque vende Ægyptiis;
Syrmeam ut ista metiantur cassides.

HA. Quam misera nostra est conditio Galearie!

TR. At nō malē isti est. GA. Sed quis est qui cassides,
Vt tempora hæc sunt, utier posthac volet?

TR. Si discat ansas iste galeis addere,
tum poterit illas carius divendere.

GA. Abeamus o Hastarie. TR. minimē id quidem:
Nam lubet ab isto præstinare lanceas.

HA. Quid polliceri vis preti? TR. Findas modō,
Centumque drachinā ridicas mox emero.

HA. Injuria ista est: quā citō discedimus?

TR. Nam, per Iov'm, video puerulos egredi,

Mictumque euntes, forsan ad convivium

Meditata querunt quæ canant exordia.

At, o puerule, carminis si quid paras,

Prius hic apud me expertus age nunc incipe.

PUER. LA. Rursus ab armigeris nunc incipiamus.

TR. Abi auffer

Cantare armigeros, infelicissime; pacis

Tempore præsertim, indocte, exsecrande puelle.

PV. LA. Illi autē cūm jā propē inirent prælia juncti,

Abjiciant scuta & clypeos umbonibus acres. (tis?

TR. Quid clypeos? pergin' scuta hæc memorare quie-

PV. LA. Tum fletus simul atque audiri vota virorum.

TR. Quid fletusne virūm? per Bacchū, o pusio, flebis,

Quippe canens fletus, lacrymasque umbone fluentes.

PV. LA. Quid potius canerem? tu dic quo carmine
gaudes.

TR. Nempe boum carnes epulantur; talia canta:

Instaurantque dapes, & edulia dulcia mandunt.

PV. LA. Ergo epulabantur taurinam; & fumida e-
quorum

Solvebant colla exsatiati sanguine belli.

TR. Benē satiati prælii intenti esui.

Hæc sunt canenda, saturitas, esus, dapes.

PV. LA. Ergo illi pectus saturi munire. TR. lubentes.

PV. LA. Turribus hinc sese effundūt: it clamor ad au-

TR. Putile di te perduint cum præliis, (ras.

Nihil canentem bella præter. quojus es?

Π. Α. Ε' γὰρ; ΤΡ. σὺ μὲν τοι, καὶ Δ' ἰ. Π. Α. ὕψος Ἀμμάχου.

ΤΡ. Αἰετοί,

Ἡ δ' ἐγὼ δ' αὖτε παύμαχος ἀκάνει εἰ σὺ μὴ ᾖς
 Ἀνδρὸς βελονάχου, καὶ κλαυπημάχου πινὸς ὕψος.

Α' περὶ, καὶ τοῖς λογχόφοροι πιν ἄδ' ἰόν.

Πῦ μοι τ' Κλεινύμου τ' αὖτε πατρίον;

Α' ὦρον εἰπέναι πιν. σὺ γὰρ εὐοῖς δ' ὅτι

Οὐ φράγματ' ἄσφ' σάφρονος γὰρ εἰ πατρός.

Π. Κ. Α' σπιδὶ ὕψος Σαῖων τίς ἀγέλλει, καὶ παρὰ θάμνω
 Εὐντὸς ἀμύμητον κάλλιπον, καὶ ἐδέχον.

ΤΡ. Εἰπέ μοι ὦ πατρίων, εἰς τ' σταντὶ πατέρ' ἄδεις;

Π. Κ. Ψυχῶ δ' ἔξισάσωσα. ΤΡ. Κατήχυνάς γὰρ πιν
 κήσων.

Α' καὶ εἰσίν μιν. εὐ γὰρ οἶδ' ἐγὼ πεφῶς

Οὐ πιν ταῦθ' ὅτι ἦσας ἀσπιν φέει τ' ἀπιδός,

Οὐ μὴ πινάθην ἀπὸ τ' ἀνέκρινε τ' πατρός.

Ἡ μὲν τὸ λοιπὸν ἔργον ἦδη νταδὶτα ἦδ' ὁ μὲν πιν

φλάν ταῦτα πάντα καὶ ἀποδέειν,

Καὶ μὴ κανάς παρὰ κλιν.

Α' καὶ ἀνδρὸς καὶ ἐμὸς ἀνέτε,

Καὶ σμῶματ' ἀμφοῖν ταῖν γνάδων.

Οὐδὲ γὰρ, ὦ πατρίων,

Ἀλλὰ καὶ ὁδὸν πιν ἔργον ὅτιν,

Ἡ μὴ καὶ μισθὸν πιν.

Χ. Ο. Ἡ μὴν μισθὸς ταῦτά γ'· εὐ ποιεῖς ὅτι σὺ φέει
 ζων.

ΤΡ. Α' καὶ ὦ πατρίων πιν, ἐμὸς ἀλλοτε τ' λαγῶν,
 Ὡς καὶ πινάσων ἡμέραν

Πλακῶ πιν ὅτιν ἐντυχῶ πιν πλαισιούσις ἐρήμοις.

Περὶ ταῦτα βρούκετ', ἡ τὰ χ' ὕμιν φημί μεταμολήσων.

Εὐνη μὲν χη, καὶ τινὸν ὕμιν ἔξω πινὰ δεδωκε κομίζων.

Δαδὰς τε φέρειν, καὶ πάντα κλιν συγχάρησιν καπνε-
 λῶσιν.

Καὶ τὰ σπιδὶ πινάσων εἰς τὸν ἀγρὸν νιν καὶ πινάσων καμίζων.

Ο' ρησιν μιν, καὶ ἀπείσωντας, καὶ τ' πιν βολων ἐξελάσωντας.

Κατὰ τ' ἐπιδὲ μιν τοῖς θεοῖς

Διδόναι πιν ταῖς ἑλλήσιν.

Κεῖθας τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς

Πάντας ὁμοῖας, οἷόν τε πινάσων,

PV. L. A. Egone? *Tr.* te inquam. *P. L.* filius Trebellii.

Tr. Papæ?

Mirabar si non, cum audivi, filius esses
Bellivoli cujusdam aut certe Lacrymipugni.

Abi ergo & ista praelia hastiferis cane.

Vbi est mihi alter filius Cleonymi?

Cane igitur aliquid ante quam ingrederis: nihil

Canes molesti, tam caro satis patre.

PV. CL. Scutum aliquis potitur Saius, non sponte relictum

Ad dumeta fuit quod mihi, labe carens.

Tr. Dic putille mihi, annetuo canis ista parenti?

PV. CL. At servavi animam. *Tr.* Sed dedecus hocce
parentum est.

Intrò est eundum. nam disertim, fat scio,

Quæcunque dixi jam modò ad clypeum canens,

Non posse eimodi patrem obliviscier.

Nunc nostræ erunt partes, ut omnia hæc nos, hic
manentes,

Rumpamus & ceramus, &

Frustra ore nil irahamus.

Incumbite ergo gnæviter,

Vtrisque malis mandite.

Nam vana candidorum

Sunt dentium oria, ô miselli,

Si nil habent edendum.

Ch. Curabimus ritè illa. tu tamen probè mones nos.

Tr. Vos qui esuribatis prius, lepuseulos adite.

Nam nec licet totos dies

Frui placentis dulcibus deserta pervagantes.

Verùm ista devorate, mandite, aut vos pœnerebit.

Linguis quippe favendum est, atque huc opus addu-
cere nympham, [sponsam]

Et ferre faces, & populum omnem gaudere, deinde
jubere, (que supelllex,

Nunc omnia vasa iterum portanda in agros, omnis.

Postquam salatum & libatum est, & Hyperbolus
hinc procul actus.

Postquam & superis vota terulimus,

Opibus Græcos ut foelicitent;

Ut multa ordea suppetant

Pariter nobis, vino & ficibus

Σὺ δὲ τε τρώγῃ·
 Τὰς περὶ αὐτὰς τίκτειν ἡμῶν·
 Καὶ τὰ γὰρ δὲ πᾶν θ' ὅσα ἀπολλέσται μὲν,
 Συλλέξασθ' ὡς ἂν ἐξ ἀρχῆς·
 Ληξάμ' αἰθῶνα σίδερον.
 Δούρ' ὦ γυνὴ εἰς ἀγρόν·
 Χ' ἴπως μετ' ἐμὴ καλῇ
 Καλῶς κατακείσῃ.
 Ὑμῶν Ὑμῶν, ὦ Ὑμῶν Ὑμῶν ὦ.
 Ὡς περιστάμεν, ὡς δικασίως
 Τὰ γὰρ δὲ νῦν ἐχθρὸς!
 Ὑμῶν Ὑμῶν ὦ,
 Ὑμῶν Ὑμῶν ὦ.
 Τί δ' αἶσιν αὐτῶν;
 Τί δ' αἶσιν αὐτῶν;
 Τρυγῆσιν αὐτῶν;
 Τρυγῆσιν αὐτῶν;
 Ἀλλ' ἀρέμενος φέροισιν,
 Οἱ φέρεται γυνῶν οἱ χοροῦ περ', ἀναλαβόντες
 Τὸν νυμφῖον ὦ ἄνδρες.
 Ὑμῶν Ὑμῶν, ὦ Ὑμῶν Ὑμῶν ὦ.
 Οἰκίστε γὰρ καλῶς,
 Οὐ φάσματ' ἔχοντες·
 Ἀλλὰ συκολογῶντες.
 Ὑμῶν Ὑμῶν, ὦ Ὑμῶν Ὑμῶν ὦ.
 Τὸ μὲν μέγα κ' ἔταρον,
 Τῶς δ' ἡδὺ τὸ σόδιον,
 Φήσας γὰρ, ὅτιεν ἐσθλὴς,
 Ὅτιόν τε τίς πολὺν,
 Ὑμῶν Ὑμῶν, ὦ Ὑμῶν Ὑμῶν ὦ.

Λαίπει.

Πλακῶνται ἔσθλ'.

ΤΕΛΟΣ ΕΙΡΗΝΗΣ.

Annus abundet:
 Etiam nobis pariant foeminae:
 Quaecunque etiam bona perdidimus
 Collecta omnia nunc reparentur:
 Et vis ferri fera cesset.
 Heus tu mulier veni,
 Cura pueram meo
 Toro accubituram.
 Hymen Hymenæe, ô Hymen Hymenæe.
 O ter quater ô beatum
 Et meritum hæc bona!
 Hymen Hymenæe ô,
 Hymen Hymenæe.
 Quid ei faciemus?
 Quid ei faciemus?
 Eam ergo metemus?
 Eam ergo metemus?
 Nos altum agite ô feramus,
 Quorum ista munia ludii Chorici: agite ergo
 Sponsum accipiamus.
 Hymen Hymenæe, ô Hymen Hymenæe:
 Securi habitabitis
 Turbisque carentes,
 Atque siculegentes.
 Hymen Hymenæe ô Hymen Hymenæe.
 Ingentem habet hic quidem
 Ficum, illa suavem.
 Ac dices, ubi sumptis,
 Multumque meri hauseris,
 Hymen Hymenæe, ô Hymen Hymenæe.

Desunt quadam.

Vorate placentas.

FINIS PAEIS.

3

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ἐκκλησιάζουσα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ δι' ἰάμβων.

Ἐν τοῖς Σκίερσι τὰ γυναικ' ἔκρινεν ἐν σοφίᾳς
 Ἀνέρον παραβίζοντα, γυναικὸς ἐκκλησίας,
 Περιβιβαίοντα πάσης ἄλλοτρίαν τριχῶν.
 Ἐποίησ' ἔπος, ὑστέρῃ τις ἐν σταλαῖς
 Ἀνδρες γυναικῶν ἐκάθισαν· καὶ δὴ μία
 Δημηγορεῖ πρὸς τὴν λαβέσας τὴν ὅλων
 Τὴν ὀπίσθην βέλπον ἄρξεν μυθεῖν.
 Ἐκάλουσι τ' εἰς τὸ κοινὸν εἰσφέρουσι ὅλα
 Τὰ χρέματ' ἀνδρας, ὡς καὶ εἴδη τοῖς νόμοις.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Παξαγάρα, γυνή.

Γυνή τις.

Ἐτέρα γυνή.

Ἀλλή γυνή.

Ἀλλή γυνή.

Ἀλλή γυνή.

Βλεπύρων ἀνὴρ τῆ Παξα-
 γάρας.

Χορὸς γυναικῶν.

Ἐτέρῃ ἀνὴρ.

Χρέμης.

Φειδωλὸς, ἡ ὁμὴ καὶ

Ἀνὴρ ἄλλος, ὁ κατὰ
 θεῖς.

Κῆρυξ.

Γραβὸς.

Ἐτέρα γραβὸς.

Νέα.

Νέος.

Ἀλλή γραβὸς.

Ἀλλή γραβὸς.

Ἀλλή γραβὸς.

Θέρα παῖνα.

Δεσπότης.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ, γυνή Βλεπύρων.

Ω Λαμπρὸν ὄμμα τὸ τροχάτα βλύχον,
 Κάλλις ἐν δυσκόποισιν ἐκπαιδύμενον!
 Γονάς τι γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσει.
 Τροχὸν γὰρ ἐλαδὺς κισσάμικῃς ῥύμης ἄπο,
 Μυκτῆρι λαμπαρᾷ κλίε τιμας ἔχει.
 Ὅρμα φλογὸς σημεῖα τὰ ζυγκεύματα.

ARISTOPHANIS

Concionatrices,

Ex versione Andrea Divi.

A R G U M E N T U M.

In Sciris[festo] Mulieres iudicabant, in stolis
 Virilibus præsidentes, cum esset Populi concio,
 Circumpositis sibi barbis alienorum pilorum.
 Faciebant sic: succumbentes igitur, stolis[induti]
 Viri muliebribus, sedebant. Et utique una [illarum]
 Concionabatur de eo quod assumentes omnium
 Administrationē, melius recturæ esset decies millies:
 Iussitque[ut] in commune inferrent omnes
 Pecunias viri, prout decretum erat[earum] legibus.

PERSONÆ DRAMATIS.

Praxagora, uxor Blepyri.

Mulier quadam.

Alia mulier, secunda.

Alia mulier, tertia.

Alia mulier, quarta.

Alia mulier, quinta.

Chorus mulierum.

Blepyrus, vir.

Chremes.

Vir alias.

Alius vir.

Pheidolus.

Præco.

Anus.

Alia anus, secunda.

Iuvenis.

Mulier iuvenula.

Iuvenula alia.

Alia anus, tertia.

Alia anus, quarta.

Alia anus, quinta.

Famula, seu serva.

Dominus, seu Herms.

PRAXAGORA uxor Blepyri.

O Splendide oculo tornatilis lucernæ,
 Optime in bene speculatoribus [locis
 altis] exerte!
 Generationesque enim tuas & fortunas
 ostendemus.

Trocho enim torta[tes] figulino ab impetu,
 In nasos splendidos Solis honores habes:
 Move flammæ signa coniacentia.

Te

Σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμαι εἰκότως· ἐπεὶ
 καὶ τοῖσι δωματίοισιν Αφροδίτης τρέπων
 Πειρομένησι πλησίον παρῶσαι τέτις.
 Χορδὰ μέλανα σωματίων ὅπως ἂν τῶ
 Οὐδ' αὖτις ἐδείς τ' σὸν ἐξέρχῃ δόμων.
 Μῖνος ὅμως εἰς λοπρὸν κτενὸς
 Λάμπεις ἀφάων τῶ ἐπαυδῶσαν τρεῖς,
 Σπᾶς τε καὶ πῶ Βακχεῖς τε νάματα,
 Πλήρης ὑπογινύσται συμπαρῶσαι τέτις.
 Καὶ ταῦτα συνοῖσθ' κ', καὶ νῦν βυλόμενα,
 Ἀνδ' ὅν συνοῖσθ' κ', καὶ νῦν βυλόμενα,
 Ὅσα Σκίρτις ἐδοξε τ' ἐμᾶς φίλας.
 Ἀλλ' ἐπεὶ μία παρῶσαι ἄς ἡμῶν ἐχέτω.
 Καὶ τοὺς πορὶς ὁδοῖν γ' ὅστις ἂν ἐκκλῆται.
 Αὐτίκα μάλ' ἐσθ' ἀκαταλαβὴν ἡμᾶς ἔδρας,
 Ἀς Σφυρμαχὸς ποτ' εἶπεν, εἰ μένησθ' ἐπὶ,
 Δεῖται τὰς ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν ὡς καὶ τὴν
 Τί δ' ἔστιν ἀνείησθ' ὅτερον ἐκ ἐρᾶς μῦθος
 Ἐχέσι τῶν παρῶσαι ἄς ἐπὶ τ' ἐχέσι
 Ἡ δομᾶται τ' ἀνείησθ' ὅτερον ἐκ ἐρᾶς μῦθος
 Ἡν χαλκὸν ἀνείησθ' ὅτερον ἐκ ἐρᾶς μῦθος
 Περσὶνται. φέρε νῦν ἐπὶ τῶν παρῶσαι ἄς
 Μὴ καὶ τις ὅν ἀνὴρ ὁ πορῶσαι τῶν παρῶσαι.

ΓΥΝΗ ΤΙΣ, ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ, ΕΤΕΡΑ

ΓΥΝΗ, ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ.

Ὦ βαδίζεις, ὡς ὁ κύρυξ ἀρτίως
 Ἡ μὲν πορῶσαι τῶν παρῶσαι ἐκκλῆται.
 Πρ. Εἰ γὰρ δὲ γ' ὡς καὶ πορῶσαι τῶν παρῶσαι
 Τῶν νύκτα πᾶσαν. ἀλλὰ αἶρε τ' ἐπὶ τῶν
 Τῶν δ' ἐκκλῆται μὴ θρυγανῶσαι τ' ὅσον.
 Δεῖται τ' ἀνείησθ' ὅτερον ἐκ ἐρᾶς μῦθος
 Τ' πορῶσαι τῶν παρῶσαι ἐκκλῆται.
 Ἀλλ' ἐπεὶ μία παρῶσαι ἄς ἡμῶν ἐχέτω.
 (Σαλαμίνιος γὰρ ὅστις ἂν ἐξυμῶν ἐχέτω.)
 Τῶν νύκτα πᾶσαν. ἀλλὰ αἶρε τ' ἐπὶ τῶν
 Ὦς ἀρπυγί τῶν παρῶσαι ἄς ἡμῶν ἐχέτω.
 Καὶ μὲν ὅσον κ' κλειναρέτω κ' Σωφράτῳ
 Περσὶνται ἡδὴ, τῶν δὲ κ' Φιλανίτῳ
 Πρ. Οὐκοῦν ἐπὶ τῶν παρῶσαι ἄς ἡμῶν ἐχέτω
 Τῶν νύκτα πᾶσαν. ἀλλὰ αἶρε τ' ἐπὶ τῶν

Te enim solâ ostendimus decenter: quoniam
 Et in domibus Veneris mores
 Tentantibus prope aſtas:
 Motorumque corporum auxiliatorem
 Oculum nullus tuum prohibet domibus.
 Sola autem erurum in arcana conclavia
 Splendes, illuminans pullulantem pilum:
 Porticusque fructus, Bacchanalisque vini
 Plenos referantibus simul adſtas.
 Et hæc unâ faciens, non loqueris iis qui propè sunt.
 Pro quibus conſcia eris & nunc conſiliorum,
 Quæcunque Sciris placuerunt meis amicibus.
 Sed nulla adest, quas venire oportebat.
 Tamen ad diluculum eſt hoc concilium.
 Statim valdè licebit occupare nobis ſedes,
 Quas Sphyromachus olim dixit, ſi meministi adhuc,
 Oporteret meretrices & bonas (bona dicentes) latère.
 Quid igitur eris? utrum non ſuras
 Habent barbas, quas dictum eſt habere?
 Vel veſtes viriles ſurantibus, latère
 Fuit difficile iſtis. Sed video hanc lucernam
 Advenientem. age nunc recedam iterum;
 Ne & aliquis exiſtens vir adveniens contingat.

MVLIER QVÆDAM, PRAXAGORA,

TERTIA MVLIER, QVARTA MVLIER.

HOra eundi, quoniam præco jam ſtatim
 Nobis procedentibus, ſecundò clamavit.
PR. Ego autem vos expectans vigilò
 Noctem omnem. ſed age vicinam
 Hanc vocabo, leniter pulſans januam.
 Oporteret enim virum iſtius latère. **MV.** Audivi
 Calceans fricationem (crepitum) tuorum digitorum,
 Tanquam non dormiens, nam vir meus, ô dilectiſſi-
 (ſalaminius enim eſt, quo cum verſor ergo) (ma,
 Noctem totam commoſxit me in lectis,
 Ita ut nunc demum veſtem iſtius capere (potuerim.)
 Et quidem video & Clinareten & Soſtraten
 Advenientem jam, & ipſam Philæneten.
PR. Igitur feſtinace: quia Glyce iuravit
 Vltimam venientem, vini tres meſſuras

Noſtrum

Nostrum solvere, & cicerum mensuram.
Smicrythionis [uxorem] non vides Melistichen
Festinantem in soleis [virilibus?] & mihi videtur
Per orium à viro exire sola.

MY. Capeli autem uxorem non vides Geusistraten,
Habentem in dexterâ lampadem?

Adhuc uxorem Philodori tique & Charetadæ?

PR. Video accedentes, & alias multas valde
Mulieres, quantum est usus [fortassis] in civitate.

AL. MY. Et valde miserè ergo, & dilectissima,
Fugiens advēni. meus enim vir noctem totam
Tussivit, piscibus vespere repletus.

PR. Sedete igitur, ut interrogem hæc
Vos, postquam collectas video,

Quæcunque Sciris decreta fuerunt an feceritis.

MY. Ego quidem. primùm enim habeo axillas
Virgultis [Silvâ] densiores, sicut erat compositum.

Deinde, quando vir in concionem ibat meus,

Vincta corpus totum per diem,

Calefiebam stans ad solem.

TERT. MY. Et ego novaculam ex domo

Projeci primùm, ut densarer [hirta fierem] tota,

Et nihil essem ampliùs mulieri similis.

PR. Habetis autem barbas, quas dictum est habere

Omnibus nobis, quando congregaremur?

MY. Per Lunam [Hecaten] pulchram ego hanc.

TR. M. Et ego Epicratis barbâ non paulo pulchriorè.

PR. Vos a. quid dicitis? *MY.* Dicunt: annunt igitur.

PR. Et quidem alia [reliqua] vobis video confecta,

Laconicos enim [calceos] habetis, & baculos,

Et indumenta virilia, sicut diximus.

MY. Ego baculum exporravi

Lamii istam dormientis clâm.

P. Hic est unus baculorû, quibus peditur [ob pòdus.]

Per lovem servatorem: aptus erat

Panoptæ [Argi] pelliceam indutus,

Si quis alius, decipere carnificem.

MY. Dicatis, quomodo & in his faciemus,

Quousque adhuc sunt astra per cælum:

Concilium autem, in quod apparamur

Nos ire, ex aurorâ fiet.

Πρ. Νὴ τ' Δι' ὅστις καταλαβὲν ἔσθ' ἄρας
 Τ' τὸ πᾶν λίθ' αἴψ' αὖτις πρὸς ἀντακρύ.
 ΑΛ. Γ. Ταυτ' γὰρ τοι νὴ τ' Δι' ἐφεσθ' ἔμελλε, ἴσα
 Πληθρομύθους ξάνοιμι τ' ἐκκλησίας.
 Πρ. Πληθρομύθους τάλαναί; Γ. νὴ τ' Ἀ' τε μὴ
 ἔλθω. τί γὰρ αὖ χεῖρον ἀκροβόλου ἄρα
 Ξάνοιται; γυμνὰ δ' ἔσθ' ἄρ' ἡ μάταια σπείδια.
 Πρ. Ἰ' δ' ἄρ' αὖ σε ξάνοιται, ὡς τὸ σῶμα τὸ
 Οὐδ' ἐν περὶ φιλῶν τοῖς κεραιήμοις ἔδει.
 Οὐκοῦν καλὰ γ' αὖ πᾶσι δομέν' εἰς πλήρης τύχη
 Ο' δὴ μοις ὄν' ἀπὸ τ' ἑσθ' ἄρ' αὖτις πρὸς
 Ἀ' ναεκαλομύθους δειξέτω τ' ὑπερμίστον.
 Η' ν' δ' ἔγκραδιζόμενα φρόντισαι, λήσουμι
 Εὐσηλάμεναι διμύπια, τ' ἀνὴρ ἄνα τε
 Ο' ταν καθόμην, ἐν ἀπειρανόμωδ' ἐκεί.
 Τίς ἐκ αὐτῶν ἡμᾶς ἀνδρῶν ἡγήσεται ἔσθ' ὄν;
 Ἀ' γυμνός γ' οὐδ' ἔσθ' ὀνόμας πᾶσι γὰρ ἔχον
 Λέληθε· καὶ τὴν φρόντισον ὡς ἀπὸ τ' ἡμῶν.
 Νυνὶ δ' ὄρᾳς, πᾶσι γὰρ ταῖς μέγας ἐπὶ τῇ ἀέλει.
 Τέτα γὰρ τοι νὴ τ' ὀππότεν ἡμέραν,
 Τόλμουα τολμῶμεν, ποσά τε γ' ἔνεκα,
 Η' ν' πᾶς παρκαλέειν τ' ἀνὴρ τοῖς ταῖς ἀνὰ γυμνῶν
 Δι' αὐτῶν, ὅς' ἀγαθόν π' ἀνὰ γὰρ τ' ἀνὴρ.
 Νυνὶ αὖ γὰρ ἔπε θεόμεν' ἔτ' ἐλαύνωμεν.
 Γ. Καὶ πᾶς γυμνακῶν θηλύφρονι ἐξέσθ' ἄρα
 Δημογυρόσθι; Πρ. Πολὺ πρὸν ἀρετὰς.
 Αἰγυπὶ γὰρ καὶ τῷ νεανίσκῳ, ὅστις
 Πλείστα σποδουῖται, θεινοτάτος ἔστι λέγειν.
 Η' μὴν δ' ἑσθ' ἀνὰ γὰρ τὸ τοῦτο γὰρ τὸ γυμνῶν.
 Γ. Οὐκ οἶδα. Δι' ἴδον δ' ὅστις ἡ μὴ μετ' ἔσθ' ἄρα.
 Πρ. Οὐκαὶ οὐδὲν τῆς ἐξουσίας μεν ἐν δ' ἔσθ' ἄρα.
 Ο' πᾶς παρκαλέειν ἡμᾶς καὶ τὸν λέγειν.
 Οὐκ αὖ σφάνοις τὸ γυμνῶν αὖ ἀνὴρ ἄνα γυμνῶν;
 Ἀ' λαί τ' ὅσα λαλῶν με μελετῶν καὶ πᾶς.
 Γ. Τίς δ' ἔσθ' ἡ μὴ, ἡ μὴ ἐκλαλῶν ὅστις γὰρ;
 Πρ. Ἰ' δι' ἡμῶν περὶ τῶν καὶ τῶν ἀνὴρ γυμνῶν.
 ἔσθ' ὅτι θείστα τῶν σφάνοις ἀνὴρ ἄνα γυμνῶν
 Κἀντὶ μετ' ὀμνῶν, ὡς μοι δειξέτω λέγειν.
 Γ. Δεῦρ' ὡ γλυκυτάτη περὶ ἀνὴρ, σφάνοις τῶν ἀνὴρ
 ὅς' καὶ κατὰ γέλασεν τὸ πᾶσι γὰρ φάνοις.
 Πρ. Πᾶς κατὰ γέλασεν; Γ. ὡς περὶ πρὸς σφάνοις

PR. Per Iovem ergo oportet te accipere sedes
Sub lapide[arâ] Prytaneorum è regione.

AL. M. Hæc per Iovem portabam, ut
Perfecto dividam [carminem] concilio.

PR. Perfecto, misera? *MV.* Per Dianam

Ego. quid enim peius audire possum certè
Dividens [carminans?] nudi autem sunt mei filii.

PR. Ecce te dividentem [carminantē], quam corpore
Nihil ostendere sessuris decebat.

Igitur bona patiemur, si plenus contigerit
Populus existens; & postea ascendens aliqua
Rejiciens ostendet Phormisium [pudenda.]

Si autem sedemus priores, latebimus

Contrahentes vestes, barbamque,

Quando sedebimus, quam circumligabimus illic.

Quis non nos viros putabit videns?

Agyrrius utique, Pronomi barbam habens

Latuit: tamen prius erat hic mulier:

Nunc autem, vides, facit maxima in civitate.

Hujus quidem, per præsentem diem,

Audaciam audemus, tantæ rei gratiâ,

Si quomodo suscipere civitatis negotia

Poterimus, ut bonum aliquid faciamus civitati.

Nunc quidē enim neq; currimus, neque impellimus?

MV. Et qui seminarum muliebri sapiens potestas

Concionabitur? *PR.* multum quidem igitur optimè.

Dicunt enim & juvenum quicunque

Multum moventur, eos gravissimos esse in dicendo:

Nobis autem inest hoc secundum fortunā quandam.

MU. Non scio; mirifica autem est mea experientia.

PR. Igitur aptè congregatæ sumus hic,

Ut præmeditemur, quæ illic oportet dicere.

Non prævenies barbam circumligans?

Aliæque quotquot loqui meditata sunt.

MV. Quæ autem, misera, nostrum non loqui scit?

PR. Age tu circumliga, & citò vir fias.

Ego autem ponens coronas circumligabo

Et ipsa vobiscum, si mihi placeat dicere.

MV. Age, ô dulcissima Praxagora, considera misera:

Quòd & ridiculosa res videtur.

PR. Quomodo ridiculosa? *MV.* tanquam aliquis se-

Πάῃνα σφιδάσσει ἐστεινύρας.
 ΠΡ. Οὐ Πειρίσθους σφιδάσσειν χεῖρ ἢ χαλῶ.
 Πάρετ' ἐς τὸ σφιδάσσειν· Ἄ εἶδεα ἔς παύσαι καλῶν·
 Κάθιζε παρῶν· τίς ἀγορεύειν βέλεται;
 ΓΥ. Εἴω. ΠΡ. σφιδάσσει δὴ ἢ σέφανον τύχ' ἀγαθῶ.
 ΓΥ. ἰδὲ. ΠΡ. λέγουσι ἂν. ΓΥ. εἴτα ποῖν πεῖν λέγεις;
 ΠΡ. ἰδὲ πέν. ΓΥ. τί γδ' ὁ μὲν ἐστὶ σφιδάσσειν;
 ΠΡ. Ἀπὸ σφιδάσσειν τοιαῦτ' ἂν ἡμῶς εἰργασθῶ
 ἔκει. ΓΥ. τί δ' ἢ ὁ σφιδάσσειν καὶ τῇ κλησίᾳ;
 ΠΡ. ἰδὲ γὰρ σφιδάσσειν. ΓΥ. νῦν ἢ Ἀρτεμιν.
 Καὶ ταῦτα γ' εὐχρον· ταῖς τοιαύταις βλάβεσσι
 Αὐτῶν, ὅς ἂν παύσωνται ἐν θυμῷ ἄλλοις
 ὧσπερ μεθύοντ' ὅτε παρεκπληθῆσθαι.
 Καὶ νῦν δὲ σφιδάσσειν γ' ἢ τίς χάριν
 Τόσαυτά γ' εὐχρον, εἰ περ οἶτος μὴ παρῶν,
 Καὶ λοιδορουμένων γ' ὅσπερ ἐκπεποκότις,
 Καὶ παρῶν οὐκ ἐκφέρει· οἱ τοῦτοί γε.
 ΠΡ. Σὺ μὲν βλάσσει, καὶ κάθισ· ὁ δὲ γδ' εἴ.
 ΓΥ. Νῦν ἢ Διὶ ἢ μοι μὴ γινώσκων καὶ τίς ἴδω.
 Διὶ γδ' (ὁ δὲ τοῖον) ἀφανισθῆσθαι.
 ΠΡ. Εἴδ' ἢ περὶ σφιδάσσειν λέγεις; Εἰ. Γ. ἰδὲ.
 ΠΡ. ἰδὲ δὴ σφιδάσσειν καὶ γδ' τὸ γῆμ' ἐργάζεσθαι.
 Ἀγνοῶ ὅπως ἀνδρὶς καὶ καλῶς ἐρεῖς,
 Διερρηγνύειν τὸ γῆμα τῇ βακτηρίᾳ.
 Εἰ. Γ. Εἰ βλάβη μὲν μὲν ἐπερὶ ἂν τῶν ἰσχυρῶν,
 Λέγειν ταῖς βλάβεσσι, ἢ ἐκπαθή μὲν ἡσυχίας.
 Νῦν δ' ἢ ἐκπαθή, κατὰ γὰρ ἢ ἐμὲ μίαν,
 Ἐν τοῖσι κατὰ τίς τοις λάκκοις ἐμποιεῖν
 Τῶν τοῖσι· ἐμοὶ μὲν ὁ δὲ καὶ μὴ τὰς τοῖσι.
 ΠΡ. Μὰ τῶν τοῖσι, τάλαρα, καὶ ἢ τοῖσι ἔχεις;
 Εἰ. Γ. Τί δ' ἢ ὅτιν; ὁ γδ' δὴ πεῖν ἡσυχίας.
 ΠΡ. Μὰ Διὶ, ἀλλ' ἂν τὸν ἂν τὰς τοῖσι κατὰ τίς τοις,
 Καὶ τοῖσι γ' ἄλλ' ἐκπαθή μὲν ἡσυχίας.
 ΓΥ. ὦν ἢ Ἀπόλλων. ΠΡ. παῖς τοῖσι· ἂς εἴω
 Ἐκκλησιάζεσθαι ἐκ παρῶν καὶ τῶν τοῖσι
 Τὸν ἐπερ, εἰ μὴ τῶν ἀκροατῶν.
 ΓΥ. Θίμει ἢ σέφανον, ἐγὼ γδ' αὖ λέξω πάλιν.
 Οἶμαι γδ' ἢ δὴ με μελετηκέναι καλῶς.
 Εἰ μοι γδ' ὁ γῆμας αἰ καὶ θυμῶν,
 ΠΡ. Γνωσκῶς αὖ δὴ τῶν τοῖσι ἀνδρῶν λέγεις;
 ΓΥ. Μὰ Διὶ Εὐπρόκτον γ' ἐπὶ τῶν τοῖσι.
 Εἰ καὶ

Barbam circumligaret ustulatis.

(mustelam.

PR. Peristiarchum [lustratorem] circumferre deceat

Abite antrorsum: Atriphades cessaloquens:

Sede adveniens. quæ[quis] concionari vult?

MY. ego. *PR.* Circumpone coronam, Fortunâ Bonâ.

MY. Ecce. *PR.* Dicis? *MY.* postea ante bibere dicam?

P. Ecce bibere. *M.* quid enim, misera, coronata sum?

PR. Abi longè: talia nobis fecisti

Illic. *MY.* Quid autem, non bibunt & in concilio?

PR. Ecce tibi, bibunt. *MY.* per Dianam:

Adhæc merum. Hæc igitur consilia

Ipsum, quæcunque faciunt, reminiscuntibus

Tantum ebriorum sunt stupefactiva, [præpostera.]

Et per Iovem sacrificant quidem: an alicujus gratiâ

Adeo supplicant, siquidem vinum non adesset?

Et cavillaatur quidem tanquam poti,

Et ebrium efferunt sagittarii.

PR. Tu quidem vade, & desede: nil enim es.

M. Per Iovem, certè mihi non barbam facere melius

Siti enim, ut videtur, sicabor. (fuisse.

PR. Est quæ altera quæ velit dicere? *TER.* M. ego.

PR. Age, jam coronare: etenim res operatur.

Age nunc, ut viriliter & bene dicas,

Confirmata habitum baculo.

TER. M. Volebam quidem alteram consuetarum

Dicere optima, ut sederem tacita [tacitus.]

Nunc a. non sinam, secundû meam unius [mentem]

In cauponis lacus facere

Aquæ: mihi quidem non videtur per Deas.

PR. Per Deas, misera, ubi mentem habes?

MY. Quid autem est, non enim bibere petii te.

PR. Per Iovem, sed vir existens per Deas jurasti,

Quantumvis alia dicens aptissima.

MY. O per Apollinem. *PR.* cessa igitur: quia ego

Concionans non præmovebo pedem

Aterum, nisi hoc diligenter considerabitur.

MY. Fer coronam. ego enim rursus dicam iterum:

Puto enim jam meditata esse bene.

Mihi enim, ô mulieres sedentes,

PR. Mulieres iterum, infelix, viros dicis?

MY. Per Iovem, Epigonum illum: aspiciens enim

illuc,

Ἐκείσιν πρὸς γυναικας ὡς μὲν λέγειν.
 Πρ. Ἀ' πῆρε κ' σὺ κ' κάτῃσ' ἐνταυθενί.
 Αὐτὴ γὰρ ὁ μὲν γ' ἔπειτα μοι λέγειν δοκῶ.
 Τοῦδ' λαβῶσα τοῖς θεοῖς μὲν εὐχεμα
 Τυχεῖν καταρθώσασα τα' βέλκεδ' ἐμφά.
 Ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τ' δεῖ τ' χάρας μέτα,
 Ὅσον περὺ μὲν ἄρχομαι, κ' φέρο
 Τὰ τ' ἀδίκως ἅπαντα βαρέως παράγμετα.
 Ὁρῶ γὰρ αὐτ' ἀπὸ τῶν χερσὶν ἐμῶν
 Ἀ' εἰ πονηρὸς κ' ἀντις ἡμέραν μίαν
 Χρηστὸς γένεται, δέκα πονηρὸς γένετ'.
 Ἐπέτρεψας ἐτέρῃ; πλείον' ἐπ' ὁρᾷς κακῶ.
 Χαλεπὸν μὲν ἂν ἄνδρας δυσπαρέστ' ἐγχετεῖν,
 Οἱ τοῦ φιλεῖν μὲν βέλκεδ' ὡς δὲ δοίκατε,
 Τὸς δ' ἐκ ἐβίλοντας ἀν' ἐβόλῃς ἐκασότε.
 Ἐκκλησίαισιν μὲν ὅτ' ἐκ ἐχρόμεθα
 Οὐδὲν τὸ πλεονέκτην ἀλλὰ τὸν γ' Ἀ' γυρρῶν
 Ποιηρὸν ἡγρόμεθα νῦν ὃ χρομῶμεν,
 Ὅ' μὲν λαβῶν ἀργύρεον, ἀπὸ τῆς ἐστίν.
 Ὅ' δ' ἐκ λαβῶν, ἔτι θανάτου φόβ' ἄξιός
 Τὸς μισθοφορεῖν ζητῶντας ἐν τῇ κλησίᾳ.
 ΓΥ. Νῦν δ' Ἀ' φροδίτῳ δὲ γε ταυτα γ' λέγεις.
 Πρ. Τάλαμ' Ἀ' φροδίτῳ ἀνόμαζας, χαλεπὸντα γ'
 αἶ

* Εδράζας εἰ τὰτ' εἶπας ἐν τῇ κλησίᾳ.
 ΓΥ. Ἀ' μὲν ἐκ αὐτῶν πο. Πρ. μὴ δ' ἐθίξῃς νῦν λέγειν.
 Τὸ συμμαχικὸν αὐτῶν ὅτ' ἐσοπέμεθα,
 Εἰ μὴ γυρῶντ', ἀπολεῖν ἐφασκὺν ἢ πόλιν.
 Ὅτ' ἐν γ' ἐγρόντ', ἢ χρονο. τῶν δ' ἡμέτερον
 Ὅτ' ἐντ' ἀναπέσας διδύς ἀποδράς ἄχετο.
 Ναὺς δὲ κατέβλεψεν, τῶν πέντε μὲν δοκέει,
 Τοῖς πλοίοις ὃ κ' γαργαρί, ἢ δοκέει.
 Κορυμβοῖς ἄρχειν κακῆνοι γὰρ σοι
 Νῦν εἰσι χρεῖσιν κ' σὺ νῦν χρεῖστος γυρῶ,
 Ἀργεῖος ἀμαθὴς, ἀλλ' ἰερῶν μοι σοφός.
 Σωτηρεῖν παρέκυψεν, ἀλλ' οὐδέ τίς.
 * Ἐκαστὸς αὐτὸς ἐχὶ παρὰ καλὸν ἐμφρό.
 ΓΥ. Ὡς ξυμετὸς ἀνὴρ! Πρ. νῦν καλῶς ἐπῆνέζας.
 Τ' μὲν γ' ἄρ' ἐς, ὃ δὲ μὲν, τῶν ἀπὸν ἀπὸν.
 Τὰ δημόσια γὰρ μισθοφορῶντες χεῖναιτα,
 Ἰδία σκοπεῖσθαι ἐκαστος ἢ, πῶς τις κερδαίνει.

Illuc, ad mulieres putabam dicere.

PR. Pereas & tu, & sedeto illic.

Ipsa enim vestrum gratiā mihi dicere videor:

Hunc accipiens [habitum,] deis quidem supplico,

Contingat ut mihi bene dirigere consilia.

Mihi autem æquē hujus civitatis salus cordi est,

Ac vobis: doleo autem, & fero

Has civitatis omnes graviter molestias.

Video enim ipsam praesidibus [praefectis] utentem

Semper malis: & si quis per diem unam

Bonus fuerit, per decem dies malus fit.

Commisisti alteri? plura adhuc faciet mala.

Difficile quidem viros implacabiles [morosos] ad-

Qui amare volentes timeris:

(moneres:

Et non volentibus supplicatis jugiter.

Conciliis [Concionibus] erat quando utebamur.

Nil omnino: sed ipsum Agyrtium

Malum putabamus: nunc autem, cū iis utamur

Hic quidem qui capit argentum, laudavit [id:]

Ille verò qui non accipit, esse morte dicit dignos.

Mercedem ferre quærentes in concilio.

MV. Per Venerem, bene hæc dicis.

PR. Misera Venerem nominasti: gratiosè

Fecisses, si hoc dixisses in concilio.

MV. Sed non dicam. PRA. Neque consuesce nunc dicere.

Auxiliatorium rursus hoc quando considerabamus,

Si non fieret, perire dicebant civitatem:

Quando autem factum fuit, dolebant. Rhetorū verò

Aliquis, qui hoc suadebat, statim fugiens abiit.

Naves jam detrudere pauperi quidem placet:

Divitibus autem & agricolis non placet.

Corinthiis succensetis: & illi tibi (Populo)

Nunc sunt boni: & tu nunc bonus fies,

Argæus rudis, sed Hieronymus sapiens.

Salus declinavit: sed ei statuit terminos

Thrasylbulus ipse non advocatus (requisitus.)

MV. Quam intelligens vir? PR. nunc bene laudasti.

Vos igitur estis, ô Popule, horum cause:

Publicas enim mercedem ferentes res (pecunias,)

Propria inveniuntur unusquisque, quid quis lucretur:

Com-

Τὸ ἵκανόν ὥσπερ Αἰσιμος κυλινδῶ.
 Ἡ' οὐτ' ἐμοὶ περὶ δὴ οὐδ', σὺ δὲ πῶς εἶπες.
 Τῶς γὰρ γυναιξὶ φημί χυλῶν τ' πόλιν
 Τ' μὲν παρεδόναι· καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις
 Ταύταις ὅππῃ ὅποις καὶ ταμίαισι χυλόμεθα.
 ΓΥ. Εὖ γ' εὖ γα, νῦν δὲ εὖ γα· λέγεις λέγ' ὡς γὰρ δὲ.
 ΠΡ. Ὡς δ' εἰσὶν ἡμῶν τοῦ τῶς οὐ βελτίους
 Ἐγὼ δὲ δῶξα. περὶ τὰ μὲν γὰρ τὰ ἄλλα
 Βάπτιζαντες μὲν καὶ τ' ἀρχαῖον νόμον
 Ἀπαξάπασαι· καὶ χι μεταπέρφρουσιν
 Ἰσοῖς αἱ αὐταί· ἢ δ' Ἀθῆναιον πόλις
 Εἰ τὰ τε χηρῶς ἔχον, καὶ ἀνέσχετο,
 Εἰ μὴ πικρὸν ἄλλο περὶ γράζωσι
 Καθήμεναι φρύγανον, ὥσπερ καὶ περὶ τῶν
 Ἐπὶ τ' κεφαλῆς φέρονται, ὥσπερ καὶ περὶ τῶν
 Τὰ θεισμὸς φέρονται, ὥσπερ καὶ περὶ τῶν
 Τὰς ἀνδρῶν ὅππῃ ἴσονται, ὥσπερ καὶ περὶ τῶν
 Μοιχῶν ἔχοντες ἔσονται, ὥσπερ καὶ περὶ τῶν
 Αὐτῶν παρὰ τῶν ἴσονται, ὥσπερ καὶ περὶ τῶν
 Τὸν οἶνον εὐζωγῶν φιλοῦσι, ὥσπερ περὶ τῶν
 Βινέμεναι χαίροντες, ὥσπερ καὶ περὶ τῶν
 Ταύταις αἱ, ὡς ἄνδρες, παρεδιδόντες τ' πόλιν,
 Μὴ περὶ λαλῶμεν μὲν δὲ πωλυδανώμεθα
 Τί ποτ' ἄρα δρῶν μίλλων· ἀλλ' ἀπλῶς τῶν
 Ἐὼ μὲν ἄρχοντες, ἐκείνοι δὲ μὲν οἱ ταυτὶ μόνον,
 Ὡς εἰς τὴν στρατιάν περὶ τὴν ἴσονται μὲν τῶν
 Σάξων, ὅππῃ μὲν οἱ εἰσὶν οἱ
 Τίς τ' ἐκείνης μάλλον ὅππῃ μὲν οἱ ἄν,
 Χρήματα περὶ τὴν ὅππῃ μὲν οἱ γυνή.
 Ἀρχαῖα τ' ἐκείνοι δὲ ἔσονται τῶν ποτ'
 Αὐτῶν γὰρ εἰσὶν ἔσονται τῶν εἰσὶν οἱ
 Τὰ δ' ἄλλ' ἔσονται. ταῦτα καὶ περὶ δὴ οὐδ' ἐμοί,
 Εὐδαίμονες τῶν βίον διαζῶσι.
 ΓΥ. Εὖ γ', ὡς γλυκυτάτη Πραξαγόρα, καὶ δεξιῶς
 Πέδον, ὡς τάλαντα, ταῦτα ἔσονται καὶ καλῶς
 ΠΡ. Ἐν ταῖς οἰκίαις μὲν ἀνδρῶν οἰκῶν ἐν Πυκνῇ
 Ἐπὶ τ' ἀκρόν ἐξέμεναι ὅππῃ ἴσονται.
 ΓΥ. Οὐκ ἐπὶ τῶν, ὡς μέλ', ὅππῃ δὲ τῶν καὶ σφῆ
 Καὶ σὺ στρατηγὸν οἱ γυναικὶ καὶ αὐτόθεν
 Αἰρέμεν, ὡς ταῦτα ὡς πῶς οἱ καὶ περὶ τῶν
 Ἀτὰρ ὡς κεφαλῆς οἱ τοῖς οἱ καὶ περὶ τῶν,

Comune verò [bonū] ut [claudus] Æsimus voluitur.
Si igitur mihi auscultetis [pareatis] salvabimini ad-
Mulieribus enim dico opus esse civitatem (huc.

Votransdere: etenim in domibus

His commissariis & dispensatricibus uti mur.

MY. Bene, bene per Iovem: dic, dic ô bone.

PR. Quod autem nobis moribus meliores [sint femi-
Ego docebo. primum quidem enim lanas (næ:]

Tingunt calidâ, secundum antiquam legem

Omnes: nec iterum tentantes [novi quid molientes]

Videas ipsas. Atheniensium autem civitas

Si hoc bene se haberet, nonne salvaretur,

Si non quid novum aliud satageret?

[Mulieres] sedentes siccant, ut & prius:

In capite ferunt, sicut & prius:

Sacra Cereris celebrant, sicut & prius:

Viros fricant, sicut & prius:

Mœchos habent intus, sicut & prius:

Ipsis obsonantur [clam], sicut & prius:

Vinum merum amant, sicut & prius:

Subagitatae gaudent, sicut & prius.

His igitur, ô viri, tradentes civitatem,

Non nagemur, neque sciscitemur,

Quid aliquando facere volunt: sed simplici more

Simamus imperare: considerantes hæc sola,

Quod exercitus primum existentes matres

Salvare cupiunt: postea cibos

Quis pariente magis immitat? (mulier.

Nummos acquirere [& suppeditare] promissimum

Imperans non decipietur unquam:

Ipsæ enim sunt decipere consuetæ.

Alia autem omittam. Hæc si persuadebimini à me,

Bene fortunati vitam degetis.

MY. Bene, ô dulcissima Praxagora, & aptè:

Vnde ô misera hæc didicisti tam bene?

PR. In Phygis cum viro habitavi in Pycni:

Postea audiens, ex didici rhetoribus.

MY. Non incassum, ô misera, es eloquens & sapiens:

Et te ducem mulieres ab hoc tempore

Eligimus, si hæc quæ cogitas, facies.

Sed si Cephalus tibi cōvitia faciat corruptus [irruēs,]

Quomodo contradices ipsi in concione?

PR. Dicam desipiscere ipsum. *MY.* sed hoc

Sciunt omnes. *PR.* sed & furere.

MY. Et hoc sciunt. *PR.* sed & scutellas

Malè fingere: hanc autem civitatem benè & pulchrè.

MY. Quid si Neoclesides Glamò [lippus] te ludificetur?

PR. Hæc quidem dicam in canis culum inspicere.

M. Quid a. si pulsando interpellæt te? *P.* cõtra move-

Tanquàm non in experta existēs multorũ verberũ. (bor.

MY. Illud solum improvisum, si te sagittarii

Trahant, quid facies tandem? *PR.* Cubitos opponam.

Sic. media certè nunquam capiar.

MY. Nos autem, si elevant, dimittere jubebimus.

PR. Hæc quidem nobis cogitata sunt bene.

MY. Illud autem non præmeditatæ sumus, quomodo

Manus elevare [ut rherores] meminerimus tunc?

Consuetæ enim sumus extollere crura.

PR. Difficilis res; tamen autem manus exporrigendæ

Extollentibus [nudantibus] alterum brachium.

Age nunc attrahite suprâ vestes,

Subligate quàm citissimè Laconicas,

Sicut virum videris, quando in concionem

Vult ire, vel foras semper [huc vel illuc.]

Posteaquam hæc omnia habuerint se bene,

Induimini barba. Quando

Hæc sedulò feceritis circumaptatæ,

Et vestes viriles, quas furatæ estis,

Super injicite: & postea baculis

Firmatæ, ite canentes cantum

Senilem aliquem, morem imitantes

Illum agrestium. *MY.* bene dicis. nos autem

Præeamus ipsis: etenim alias puto

Ex agris in Pnycem venire adversum

Mulieres. sed festinate: nam consuetum est illis

Eos qui non sunt præsenes diluculo in Pnyce,

Reverti, habètes ne quidem palum [paleā aut ciccũ.]

CHORUS MULIERUM.

Hora procedere, ô viri, nobis est: hoc enim oportet

Memores semper dicere: ne hoc unquam excidat

[mente]

Nobis. periculũ enim non parvum, si deprendamur,

Σ Σ

Inducæ

Ἐνδόμενα γ' ὅπου τόλμημα πηλικέτον.
 Χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν δ' ἑσθ' ἡπειλῶν γδ'
 Ὅ' θεομότης ὡς ἀν' μὴ παρ' αὐτοῦ τὸ κνέφας,
 Ἡ' κ' κηροκαυτός (ἐλέπων) ὑποτίμημα,
 Σπέρρον σπέρροθαλμη) μὴ δ' ἴσθ' ἡ τριτάθ' ἔλιν.
 Ἀλλ' ὃ Χάρε πείρα, ἢ κ' Σμίκυθε, κ' Δράκην
 Ἐπ' αὐτὴν πείραν σου τ' περὶ σέχων ὅπως
 Μπὲν παρ' αὐτοῦ ὡς ἀν' εἴ τ' ἀποδείξαι.
 Ὅ' πως ὅ το σύμβολον λαβόντες ἔπειτα πη-
 σίσι καὶ δέμας ὡς ἀν' ἔχοντο ὡμῶν,
 Ἀ' πανδ' ὅπως ἀν' εἴη τις ἡμετέρης φίλας.
 Καί τοι τί λήγω; φίλος γδ' ἔχων γ' ὑπομάζην.
 Ὅρα δ' ὅπως ἀθήσομαι τὰς δὲ δούξ' ἄστας
 Ἡ' κ' αὐτὴς ὅσοι περὶ τὴν μὴ μὴ ἐλθόντ' ἔδει
 λαβεῖν ὁβολὸν μόνον, καὶ δ' αὖτο καλοῦντες,
 Νυνὶ δ' ἐποχλῶσ' ἄρα. ἀλλ' ἔχ' Μυσογίδας
 Ὅ' τ' ἔχοντο γυμνάσιον, ἔδεις ἀν' ἐπόλυσ.
 Ὡς τ' ἀπόλαος δὲ καὶ ἀργύρεον φέρον.
 Ἀλλ' ἡκὼν ἔκαστος ἐν ἀσπίδι ὡς εἴρον
 Πιέν' αὖτ' ἄρτοι αὖτ' ὀλοὺς κερμύσας,
 Καί τ' εἰς ἀν' ἐλάσας νυνὶ ὅ το σύμβολον
 Ζητῶσι λαβεῖν, ἵνα περὶ τῶν σίτι καὶ κινῶν,
 ὡς-
 περὶ πλοφροῦντες.

ΒΛΕΠΥΓΟΣ κὴν Πραξαγόρας, ΑΝΗΡ ἑπερῶ.

ΒΛ. ΤΙ' τὸ πρῶμα; ποῖ ποδ' ἡ γυνὴ φρέδι' ἔσται μοι;

Ἐπεὶ περὶ ἐν νύ γ' ὄειν, ἢ δ' ἐφάνει.
 Ἐγὼ δ' ἐκτάκειμαι πάλαι χεῖρ' ὑπὸν,
 Τὰς ἐμὰς δαδὲς ἡτῶ λαβεῖν ἐν τῷ σκίτῳ,
 Καὶ δοῖμαι πῶν ὅτε δ' ἢ δ' ἐκείνο ψιλάφων
 Οὐκ ἐδωκάμην εὐρεῖν, ὃ δ' ἢ δ' ἢ δ' εὐρεῖν
 Ἐπεὶ κεχρῶντο Κοπερῶδες λαμβάνω
 Τὰς τὸ τ' γυναικὸς ἡμιδολοῖσιν,
 Καί τας ἐκείνης Περπικὰς ὁφείλομαι.
 Ἀλλ' ἐκκαθάρσιν ἀπὸ τῶν ἀν' ἡσέως τύχης
 Ἡ' πᾶντα χεῖρ' αὐτὸς ὄειν ἐν καλῶι
 Οὐ γὰρ με νῦν χέρονται γ' ἔδεις ἔφευ.
 Ὅμοι καὶ καὶ δαίμων, ὅτι γέρον ἀν' ἡγούμην

Indutæ in tenebris audaciam talem.

Eamus in concilium, ô viri. minatus est enim (brat
Sevir [Legislator] se illi, qui non manet valde per tene-
Venerit pulveratus (aspiciens severe,
Amans inuriam alliatam,) non datorum triobolum.
Sed ô Chari honorata, vel Smicythe, & Drace
Sequere urgens te ipsam, attendens ut
Nil delinquas in iis quæ oportet te designare.
Ut autem symbolum capientes postea pro-
pinqui sedeamus, ut feramus suffragia,
In omnibus quæcunque decent nostras amicas.
Sed quid dico? amicos enim oportebat me nominare.

Vide autem, ut expellamus hos urbanos

Venientes. quicumque antea quidem, quando ve-
nientem oportebat

Capere obolum solum, sedebant loquentes,

Nunc autem turbant valde. Sed non Myronides

Quando imperabat ille generosus, nullus audebat

Res civitatis gubernare, argentum ferens:

Sed veniebat singulus in utriculo ferens:

Bibere, simulque panem rursus, & duas cepas,

Et tres olivas: nunc autem triobolum

Quærun accipere, quando faciunt aliquid commu-
ne [pro publico,] tanquam

Lutum ferentes [mercenarii.]

BLEPYRUS, vir Praxagoræ: VIR alius.

BL. QVÆ res? ubi ubi mulier evanida est mihi [eva-
fit?]

Quoniam ad auctoram nunc est: hæc a. non apparet.

Ego autem jaceo diu cacaturiens,

Calceamenta quærens capere in obscuritate,

Et pallium. quando autem & illud palpans

Non potui invenire, jam portam

Tenebat pallans intestinum, rectum, capio

Hanc mulieris semivestem:

Et illius Persicas [calceolos] attraho.

Sed in puro [non visus] ubi ubi aliquis cacare queat?

At nonne ubique noctu est in bono [securum?]

Non enim me nunc cacantem ullus videbit.

Hei mihi infelici, quod senex existens duxi

Γυναιχ'· ὅσας εἰμ' ἄξιος πληγὰς λαβεῖν!
 Οὐ γὰρ ποτ' ὕμνος κ' εἶν' ἐξελέλυθε
 Δεῶσ'· ὁμοῦ δ' οὐκ ὄντι δόποτα τιτίον.
 ΑΝ. Τίς ὄντι; ἢ δὴ πῦρ Βαλκυριος ὁ χήτινός;
 ΒΛ. Νὴ Δί' αὐτοῖς δὴ τ' ἐκείνος. ΑΝ. εἰπέ μοι,
 Τί τῶτό σοι τό πυρρὸν ὄντι; ἢ πῶς
 Κρησίδας σε κατὰ τετίληκεν; ΒΛ. ἀόδον;
 Οὐκ'· ἀλλὰ τ' ἡμιμικρὸς ἐξελέλυτε
 Τὸ κρεκάπτον ἀμπαχόμενος, δ' ἰδύεθ'.
 ΑΝ. Τὸ δ' ἰμάτιόν σε πῶς ἔστι; ΒΛ. ἐκ' ἔχον φρέσσαι
 Ζητῶν γὰρ αὐτ'· ἔχ' ἔθρον' ἐν τοῖς περὶ μασσιν.
 ΑΝ. Εἴτ' ἐδὲ τ' ἡμιμικρὸς ἐκείνου χάσας σοι φρέσσαι;
 ΒΛ. Μὰ τ' Δί'· ἢ γὰρ εἶδον ὅσα τυχερὰ τ'
 Α' καὶ ἐμπετυτύπηκε λαθροῦ μ' ἰνδιδεν,
 Ο' καὶ δίδωκε μὴ τι φρεσίν τε σον.
 ΑΝ. Νὴ τ' Προσφῶ· ταῦτα τοῖσις ἀντικρυσ
 Ἔμοι πῶς ποῖδας· καὶ γὰρ ἔξωται μ' ἐγὼ,
 Φερύδην· ἔχοντα δοιμάπον οὐρὰν φόρον.
 Καὶ τῶτα λυπεῖ μ', ἀλλὰ καὶ τας' ἐλθέσθαι
 Οὐκ οὐκ λαβεῖν γ' αὐτας· ἐλθ' ἀμύνω ἐμὲ μὲν.
 ΒΛ. Μὰ τ' Διόνυσον, ἐδ' ἐγὼ γὰρ τας' ἐμὰς
 Λακωνικάς· ἀλλ' ὥς ἐτυχεν χεῖρητιν,
 Ἔς τὸ κοθώριον τὸ πῶδ' ἐνθεῖς ἵεμαι,
 Ἵνα μὴ χυέσται μ' ἐς τ' σπύρον. φανὴ γὰρ ἴω.
 ΑΝ. Τί δὴ τ' αὐτῶν; μὴδ' ἐπὶ ἄριστον γυνή
 Κέκληκεν αὐτ' ἥδ' φίλων; ΒΛ. γινώσκω γ' ἐμὴν.
 ΑΝ. Οὐκ οὐκ πονηρὰ γ' ὄντι, ὅτι καὶ ἐδ' ἐναι.
 Α' καὶ σύ μ', ἱμονίαν πιν' δόποτα τίς· ἐμοὶ
 Δ' ὥσα βυδίζων ὄντι εἰς τ' ἐκκλησίαν,
 Ἡ νῆφρ' ἀδῶ δοιμάπον ὅπερ ἴω μοι μόνον.
 ΒΛ. Καλῶ γ' ἐπειδὴν δόποτα τίσω, νυνὶ δέ με
 Α' χέρας περ ἐγκλείσας· ἐχθ' τὰ σπία.
 ΑΝ. Μὴν ἴω Θερασύβητος εἶπεν τοῖς Λακωνικοῖς
 ΒΛ. Νὴ Διόνυσον, ἐνέχον γού μοι σφίδρα.
 Α' τὰρ τί φράσω; καὶ γὰρ ἐδὲ τῶτό με
 Μόνον τὸ λυποῦν ὄντι· ἀλλ' ὅταν φάγω,
 Ο' ποὶ βυδίζω μοι τὸ λοιπὸν ἢ κῶπρος;
 Νυνὶ μὲ γὰρ ἔστ' ἐβελάνωκα τ' θύρα,
 Ο' πρὸς πῶδ' ἐς ἄνθρωπος Α' χεῖρας ὅσας.
 Τίς αὖ ἱατρὸν μοι μετῆλθαι καὶ τίνα;
 Τίς ἥδ' ἐκ τῶν περὶ τῶν δεινῶν ὄντι τῶν τέχων;

Vxorem; quot sum dignus plagas capere!
 Non enim unquam sanum quippiam exivit
 Faciens: tamen autem est cacandum.
 VI. Quis est? num Blepyrus ille propè habitans?
 BL. Per Iovem ipse certè ille VI. dic mihi,
 Quid hoc tibi rubrum est? non
 Cinefias te incacavit molliter? BL. unde?
 Non: at uxoris meae [domo] egressus sum
 Veste croco tinctâ amictus, quâ ipsa induebatur.
 VI. Vestis verò tua ubi est? BL. non possum diceret:
 Quærens enim ipsam non inveni in lectis [stragulis].
 VI. Postea neque uxorem iussisti te alloqui?
 BL. Per Iovem, non enim intus existens contingit:
 Sed per foramen exivit latens me intus.
 Quod & timui, ne quid faciat novius.
 VI. Per Neptunum, eadem igitur vicissim
 Mecum passus es: etenim quâ cum habito ego,
 Vana est [evalit] habens pallium quod ego ferebam.
 Et non hoc tristificat me: sed & calceamenta
 Non capere ipsa potui ullo modo.
 BL. Per Dionysium, neque ego enim mea
 Laconica [calceamenta] sed ut fortè eram cacaturiës,
 In cothurnos pedes imponens mitto,
 Ut non cacarem in stragulam: nitida enim erat.
 VI. Quid igitur fuerit? nunquid ad prandium mulier
 Vocavit aliquam amicarum? BL. meâ quidè sententiâ.
 VI. Non mala igitur est, quantum & ego sciam.
 Sed tu quidem chordam quandam cacas: mihi
 Autem hora ire est in concilium,
 Si quidem sumam vestimentum quod erat mihi solû.
 BL. Et ego postquam cacavero: nunc autem mihi
 Pyrum sylvestre quoddam claudens tenet cibos.
 VI. Anne illud [pyrum] quod Thrasybulus dixit Laco-
 B. Per Bacchum: impedit igitur me vehemèter. (nicis.
 Sed quid faciam? etenim neque hoc me
 Solum tristificans est: sed quando comedo,
 Quò vadet mihi deinceps stercus?
 Nunc quidem enim hic observavit portam,
 Quisquis tandè est, homo pyrificus [pyrû sylvestre].
 Quis igitur medicum mihi advocabit & aliquem?
 Quis dilatarantium culum peritus est artis?

Ἄρ' οἶδ' Ἀ' μιν ὧν· ἀλλ' ἴσως ἀρήσῃ.
 Ἀ' ν' παθὲν τὸς καλεσάτω πάσῃ τέχῃ·
 Οὔπως γὰρ ἀνὴρ ἐνέκα γαστραμάτων
 Οἶδε τί προσκοτὸς βέλῃ χεζήτων.
 Ὡς πάντι· Εἰλείθιμα, μὴ με σφαιρίδης
 Διαρραγῆτα, κηδὲ βεβαλατωιδίον,
 Ἴνα μὴ γῆμα σκωραμὶς κομωδική'.

ΧΡΕΜΗΣ, ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

Οὔτως τί ποιεῖς, ἐπίσσε χέζης; ΒΛ. ἐγὼς.
 Οὐ δὴτ' ἐπὶ γὰρ μὰ τ' Δί', ἀλλ' ἀνίσταμαι.
 ΧΡ. Τὸ τ' γυναικὸς δὲ ἀμπερὶ χιτώνιον.
 ΒΛ. Ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τὸτ' ἐπύχον ἐνδον λαβάν.
 Ἀ' γὰρ σφόνδε ἡ αἰς ἐπύχον; ΧΡ. Ἐξ ἐκκλησίας.
 ΒΛ. Ἡ δὴ λέλυθ' ἡ γὰρ; ΧΡ. νῆ Δί' ὄρθηρον μὲρ ἐν.
 Κῆ δ' ἦτα πολλὴ ἡ μίλτος, ὅς Ζεὺ φίλτατε,
 Γέλων παρέχεν, οὐ προσέεργονον κύκλω.
 ΒΛ. Τρεῖς ὅσον δὴτ' ἔλαβες; ΧΡ. εἰ γὰρ ὄφελον.
 Ἀ'λλ' ὅς περ ἐνὶ ἡλθον, ὥς ἀχέωμαι,
 Μὰ τ' Δί', ἐδέν' ἄλλον ἢ τ' θύλακον.
 ΒΛ. Τὸ δὲ ἀπὸν τί; ΧΡ. πλείους ἀνθρώπων ὄχλος
 Ὅσος ἐδέετο ἡλθεν ἀθρόος ἐς τ' Πνύγαν.
 Κῆ δ' ἦτα πάντες σκυτοτόμοι ἐκάζουσι
 Ὅσοντες αὐτὸς· ἐγὼ δ' ἄλλ' ὑπὲρ οὐδὲς
 Ὡς λοκοπληθὺς ἡ δὲ ἰδέειν ἢ ἐκκλησία.
 Ὡς· ἐκ ἐλαβον ἔτ' αὐτὸς ἔτ' ἄλλοι συγχροί.
 ΒΛ. Οὐδὲ ἄρ' ἀν' ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθόν; ΧΡ. πό-
 θεν;
 Οὐδὲ εἰ μὰ Δία τότ' ἦλθες, ὅτε τὸ δὲ ἔπεον
 Ἀ' λεκτρῶν ἐφθίγματο. ΒΛ. οἶμοι δειλῆαιος!
 Ἀντίλοχ' ὀπτοίμοξεν με τὴς πτωχολῆς
 Τὸν ζῶντα μάλλον. τὰ μὰ γὰρ διόχευ.
 Ἀ' γὰρ, τί τὸ πρῶτον μὲν ἡ δὲ ὅπ' τοσούτων χεῖμ' ὄχλῳ
 Οὔτως ἐν ὥρᾳ ξυμελέει; ΧΡ. τί δὲ ἄλλογ', ἢ
 Ἐ' δόξε τίς Πρυτάνεισσι σφείσω τῆς
 Γνώμης καθέστημεν τὸ σόλεως. κατ' ὀβήσας
 Πρώτος Νεοκλείδης ὁ γλάκων παρέρπυσεν.
 Καπετ' ὁ Δῆμος ἀναβόᾳ, πόσον δοκεῖς;
 Οὐδὲν τὰ πολὺν τιτὸν δημιορρεῖν,
 Κῆ ταῦτα σφείσω τῆς σφωρεμῆς,

Certè scit Amynon : sed fortè negabit.
 Antisthenem aliquis vocato omni industriâ.
 Iste enim vir gratiâ suspirationum [è nifu]
 Scit, quid culus vult cacaturiens.
 O veneranda Lucina, ne me negligas
 Disruptum & præclusum repagulo,
 Ut non siam trulla [aut lasanum] Comædorum.

CHREMES, BLEPTIRUS.

Hic [heus tu] quid facis? non cacas? *BL.* ego?
 Non certè adhuc per Iovem, sed resurgo.

CH. Mulieris autem indutus es tuniculam.

BL. In tenebris enim hanc fortè fui capiens.

Sed unde venis verè? *CH.* ex concilio.

BL. Iam solutum est enim? *CH.* per Iovem diluculo
 quidem:

Et certè multum terra rubra, ô Iupiter dilectissime,
 Risum præbuit, quam disperferant circumscira.

BL. Triobolum igitur accepisti? *CH.* ô utinam!

Sed ultimus nunc veni; quare erubescō,

Per Iovem, nil aliud quàm panariū [vacuum ferens.]

BL. Sed causa quæ? *CH.* plurima hominum turba,

Quanta nunquam venit densè in Pnyca.

Et certè omnes coriariis similes eramus,

Videntes ipsos: nil aliud enim quàm eximiè

Alba multitudo fuit, ut videre erat, concio.

Quare non accepi triobolum neque ipse, neque assi

BL. Neque ego capiā nunc iens? *BL.* unde? (conferti.

Neque si per Iovem tunc venisses, quando secundo

Gallus cantasset. *BL.* he! mihi misero!

Antiloche, iuge me, causā trioboli,

Viventem magis: mea enim præterierunt.

Sed quod negotium fuit, quod tanta res multitudinis

Sic in hora [semper] convenit? *CH.* quid aliud, quàm

Visum est Decurionibus circa salutem

Sententias deponere civitatis, & postea statim

Primus Neoclides lippus prorepsit:

Et postea Pòpulus reclamavit (quantum putas?)

Nonne molestum est audere hunc concionari,

Atque id circa salutem proposuam,

Ως αὐτὸς ἀπὸ Βλεφάρῃ ἐκίσταται.

Οἷ δ' ἀναβοήσας καὶ πεδισλέφας ἔφη,

Τί δαί με χεῖρ δρᾷ; ΒΛ. σκόρδ' ὁμῶ ἤϊ' αὐτ'
ὅπως

Τιθύμελλον ἐμβαλόντα τῇ Λακωνικῇ,
Σαυτὴ παρελείφει τὰ βλεφάρη τ' ἐσπίρας,

Εἴ γ' αὖ εἶπον εἰ παρὲν εὐρύχαιον.

Χρ. Μετὰ τῶτον Εὐαίαν ὁ δεξιότατος

Περὶ λυγρὸν γυμνός, ὥς ἐδούκ' τοῖς πλείστοις.

Αὐτὸς γὰρ ὡς τ' ἔφασεν ἰμάτιον ἔχον.

Κἀπὶ τ' ἔλαξε δημοτικωτάτας λόγους.

Οἷ ἔα τι μὲν με δεόμενον σωτηρίας.

Τετρασπετήρα καὶ τ' ἄλλ' ὅπως ἔσθ',

Ως τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσει τι.

Η' γὰρ παρέχων τοῖς δευτέρους οἱ ἀναφοῶς

Χλαίνας, ἐπειδὴν πρῶτον ἥλιος τρέπη,

Πλοῦτος γὰρ ἡμῶν ἔστιν· αὐτὸς γὰρ ποτὶ.

Οἷ σοὶ δ' ἐλπίη μὴ ἔσται, μηδὲ σπέρματα,

ἵνα καθευδῇ σὺν ταῖς δόποισι μύθος.

Εἰς τῷ σκυλοδαφῶν· ὡς δ' ὁποσὶν τῇ θύρᾳ

Χειμῶδες ὄντες, τρεῖς σπέρμας ὀφειλέτω.

ΒΛ. Νηὶ Διόνυσοι χρεαί γ'· εἰδ' ἐκείν' αὖ γὰρ

Προβέβηκεν, ὅδεῖς ἀντεχθρότησιν αὐτῷ,

Τὰς ἀλφειταμυθεῖς τοῖς δόπτερις τρεῖς χεῖνικας

Δείπνῃ παρέχ' ἅπανσιν, ἢ κλέιν μακρῶν,

ἵνα τὰτ' ἀπέλασται Ναιστικύδης τὰ γὰρ θόν.

Χρ. Μετὰ τῶτο τοῖνον δουρεπίης νεανίας

Αδελφὸς τις ἀνεπήδησεν ὁμοῖος Νικίᾳ,

Δημηγυρήσων· καὶ πεχίρησε λέγ' ἔχον,

Ως χεῖρ παρεδούκ' ἔχον καὶ τὴν πόλιν.

Εἴτ' ἐδοῦνεν ἄν καὶ ἐκείνου ὡς εὐλόγου

Τὸ σκυτομικρὸν πλῆθος, οἱ δ' ἐκ τῆς ἀρχῆς

Α' νεβροβόρυξαν. ΒΛ. τοὺν γὰρ εἶχον, καὶ Δία.

ΧΡ. Α' καὶ ἄν ἦν ἡ πῆλος. ὁ δ' ἐκατέρωθεν τῇ κοίτῃ,

Τὰς μὲν γυμνασίας πόλιν ἀγαθὰ λέγων, σὲ δ'

Πολλὰ κακὰ. ΒΛ. καὶ τί εἶπεν· ΧΡ. πρῶτον ὡς σ' ἔφη

Εἶναι παιῖρον. ΒΛ. καὶ σέ; ΧΡ. μὴ ποῦ τὰτ' ἔφη.

Κῆτ' ἔτα κλέπτει. ΒΛ. ἐμὲ μόνον; ΧΡ. καὶ καὶ Δία.

Καὶ σκυοφάντι. ΒΛ. ἐμὲ μόνον; ΧΡ. καὶ καὶ Δία

Τῶν δ' ἰὸ πλῆθος. ΒΛ. τίς δ' τὰτ' ἄλλος λέγεις;

ΧΡ. Γυμνασίᾳ δ' ἔτι πρᾶγμα ἔφη νεβροβόρυξ.

Cū ipse sibi ipsi palpebras non salvaverit?

Hic autem reclamans, & circumspiciens dixit,

Quid a me oportet facere? *B.* alia simul terentē cum

Lactariæ, & imponentem, Laconicæ,

(succe

Tibi ipsi ungere palpebras vespere,

Ego dixissem, si præsens fortē fuisset.

CH. Post hunc *Euzon* dexterrimus (facevissimus)

Advenit nudes, ut apparebat pluribus;

Ipse quidem dicebat se vestem non habere;

Et postea dixit civilissimos sermones:

Videte quidem me indigentem salutis

Quatuor librarum & ipsum: sed tamen dicam,

Quod civitatem & eius cives salvabitis.

Si enim prabeant indigentibus fullones

Vestes, postquā primū sol converteretur (hyems erit,)

Dolor laterum nostrū nullum caperet unquam.

Quibuscunque autem lestica non est, neque stragula,

Ite dormituros lotos

In (domum) corii tinctorū: si a. declinaverit a januā,

Hyeme existente, tres stragulas vestes debeat.

BL. Per *Dionysium* bona: si autem illa

Proposuit; nullus contradixisset quidem,

Farinarum venditores egenis tres mensuras (debere)

In cornam prabere omnibus; vel lugere multum,

Vbi hoc potiti sunt *Nauicydis* bono.

CH. Post hoc igitur honestus adolescens

Albus quidam profuit, similis *Nicæ*,

Concionans: & incepit dicere,

Quod oportet tradere mulieribus civitatem.

Postea tumultuabantur, & clamaverunt quod bene diceret

Sutoria multitudo: illi verò qui ex agris (venerant)

Ob murmurabant. *B.* mentē enim habebant, per *Iovē*.

CH. Sed erant inferiores. Hic autē obtinuit clamore

De mulieribus quidē multa bona dicens, de te verò

Multa mala. *B.* & quid dixit? *C.* Primū quidē te dixit

Esse fraudulentum. *BL.* & te? *CH.* ne hoc interroga.

Et postea furem. *BL.* me solum? *CH.* & per *Iovem*:

Et criminatorem. *BL.* me solum? *CH.* & per *Iovem*

Horū (virorū) multitudinē. *B.* quis a. hoc alius dicit?

CHR. Mulierem autem dixit rem esse sapientem,

Καὶ χεῖμα τοποιὸν, καὶ τ' ὀδοῖρητ' ἔφη
 Ἐκ θεομοφόνων ἐκαστ' αὐτὰς ἐκφέρειν·
 Σὲ δ' ἰκέμεν βυλὸν τε τὸ το δρᾶν αἰεί.
 ΒΛ. Καὶ νῆτ' Εἰρμῶ τὰ το γ' ἐκ ἐφεύπατο.
 Χρ. Εἴπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη
 Ἰμάτια, χυσι^α, ἀργύρεον, ἐκπλώματα,
 Μόνας, νόμους, ἔμαρτύρον γ' ἐναντίον.
 Καὶ ταῦτ' ὀδοφέρειν πάντα, καὶ ὀδοστρεῖν.
 Ἡ μὲν δ' αὖ πολλὰς ἐφασκε τὰ το δρᾶν.
 ΒΛ. Νῆτ' Ποσειδῶν, μαρτύρον τ' ἐναντίον.
 Χρ. Οὐ συκοφαντεῖς, ἔδωκεν, ἔδωκε τ'
 Δῆμον καταλύειν· ἀλλὰ πολλὰ τι καὶ γὰρ,
 Ἐπεὶ τε πλεῖστα τις γυνήκεας δολόγη.
 ΒΛ. Τί δ' ἦντ' ἔδοξεν; Χρ. ὅτι τρέπειν σε τ' πόλιν
 Ταύτης. ἔδοξε γὰρ τὸ το μόνον ἐν τῇ πόλει
 Οὐπω γὰρ ἦν. ΒΛ. καὶ δέδωκε; Χρ. φήμ' ἐγώ.
 ΒΛ. Ἀπαντα τ' αὐτ' ἐστὶ πρὸς ταῦτα, μὴ
 Ἀ' τοῖσιν ἀσπίς ἐμελεν; Χρ. ἔγωγε ταῦτ' ἔργον.
 ΒΛ. Οὐδ' εἰς δεκάσηρον ἄρ' ἔμεν, ἀλλ' ἡ γυνή;
 Χρ. Οὐδ' ἐπὶ σὺ δέκατος ἔς ἔχες, ἀλλ' ἡ γυνή.
 ΒΛ. Οὐδ' ἐγένεντ' ὄρσρον ἐπὶ πρᾶγμα ἄρα μοι.
 Χρ. Μὰ Δι', ἀλλὰ τὴ γυναιξὶ ταῦτ' ἦδη μέλει.
 Σὺ δ' ἄστεα κτεῖ περδύμνος οἶκοι μηρεῖς.
 ΒΛ. Ἐκείνο δεινὸν τοῖσιν ἡλίκοισι νῶν,
 Μὴ παραλαβῆσαι τ' πώλεως τις ἰνίας,
 Ἐπεὶ τ' ἀναγκάζωσι πρὸς βίαν. Χρ. τί δρᾶν;
 ΒΛ. Βνέειν ἑαυτὰς. Χρ. καὶ μὴ δυνάμεσθαι;
 ΒΛ. Ἀρεῖσιν ἔδωκεσθιν. Χρ. σὺ δέ γε νῆ Δία
 Δρᾶ ταυτ', εἰ ἀρεῖσιν κί, βνέεις δυα.
 ΒΛ. Τὸ πρὸς βίαν, δεινότερον. Χρ. ἀλλ' εἰ τῇ πώλεως
 Τὸ το ξυμίσθ, ταῦτα γὰρ πάντα· ἀνδρα δρᾶν.
 Λόγος τέ τοι τίς ἔστι τῷ γερατίζεσθαι,
 Οὐδ' ἂν ἀνόντα κί, μῦθα βυλὸν σῶμα,
 Ἀπαντα ὅπῃ τὸ βέλτερον ἡμῖν ξυμφέρειν.
 Καὶ ξυμφέρει γ' ὅ πῶτοντι Παλλὰς κί θεοί.
 Ἀλλ' αἶμα· σὺ δ' ὕψιαν. ΒΛ. καὶ σὺ γ', ὦ Χρέμης.
 ΧΟΡΟΣ Γυναικῶν, ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.
 ΧΟ. Εἴμεθα, χάρεαι.
 Α' τ' ἐπὶ τῷ ἀνδρῶν πρὸς ἡμῖν ὅς πρὸς ἐπικηλοῦ-
 θεῖς;
 Στρέφει, σέκει.

Et rem facientem, & non secreta dixit

BL. Ex iudiciis undique ipsas efferre:

Tu autem & me consultantes hoc facere semper.

BL. Et per Mercurium hoc non mentitus es.

CH. Postea commodare inter se dixit

Vestes, aurea, argentum, pocula,

Solas solis, non testibus quidem presentibus:

Et hæc auferre omnia, & non privare [defraudare.]

Nostrium autem multos dixit hoc facere.

BL. Per Neptunum [etiam] testibus coram.

CH. Non criminari non persequi, non autem

Populum destruere: sed multa que & bona,

Aliaque multa mulieribus bene dicit. (viratem

BL. Quid igitur decretum est? *CH.* Committere te ci-

lipsis [mulieribus.] Videbatur enim hoc solum in urbe

Nunquam factum esse, *BL.* & decretum est? *CH.* dico ego.

BL. Omnia ipsis sunt præordinata, [injuncta]

Quæ civibus curæ erant? *CH.* sic hæc habent.

BL. Non in iudicium igitur vado, sed uxor?

CH. Neque nutries. quos habes, sed uxor. (mihi?

BL. Neque suspirare diluculo amplius necesse erit

CH. Non per Iovem, sed mulieribus hæc jam curæ sunt:

Tu autem sine suspiriis pedens domi manebis.

BL. Illud grave [erit] cœtaneis nostris [senibus,]

Ne accipientes civitatis habenas

Postea cogant nos per vim. *CH.* quid facere?

BL. Subigere ipsas. *CH.* si autem non poterimus?

BL. Prandium non dabunt. *CH.* Tu verò, per Iovem,

Fac hæc, ut prandeatis; & [tu] subiges simul.

BL. Hoc per vim, gravissimum. *CH.* sed si civitati

Hoc conferet, hæc oportet omnia virum facere.

Sermoque aliquis est seniorum,

Quæcunque incita [temeraria] & stulta consultamus,

Omnia in melius nobis conferre [conversum iri.]

Et utinam convertantur, ô veneranda Minerva, & Dei!

Sed discedo: tu autem vale. *BL.* & tu, ô Chremes.

CHORVS mulierum, PRAXAGORA.

CH. Ingredere, procede.

Nunquid est virorum quis, nos qui sequatur?

Verte te, considera:

Serva

Φύλαπ' ἐσταντὶν ἀφ' αὐτῆς, (πολλοὶ γὰρ οἱ πανήρορες)
 Μή πως τις ἐκ τῶν παδῶν ὄν, τὸ χῆμα καταφυλάξῃ.
 Ἀλλ' ὥς μάλιστα τοῖν ποδῶν ὀπίκτωπων ἐκδιζέ.
 Τ' μὲν δ' αἰχμῶν φέροι
 Πάσαισι, παρὰ τοῖς ἀνδράσι τὸ φράγμα τῶν' ἐλεγχέιν.
 Περὶ ταῦτα συτέλλῃς σταντὶν,
 Κ' ὡς ποσειδοπέμῃ κἀκείσε κ' τὰτ' ἐκ δεξιᾶς,
 Μή ξυμφορὰ γινώσεται τὸ φράγμα.
 Ἀλλ' ἐγκοῦμαι· τὲς τότε γὰρ ἐγὼς ἐσθρῆν ἦδη,
 Οὔτε περ εἰς ἐκκλισίαν ὠρμάμεθ', ἡνίκ' ἤμεν.
 Τὼ δ' οἰκίαν ἔξεθ' ὄραν θύει παρ' ἡ στρατηγὸς
 Ἐθ' ἢ τὸ φράγμα δεῦθ' ὄναι ἐδιζέ τοῖς πολίταις.
 Ως' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδυφρέσ' ἐπαναμένοντας.
 Πήγωνας ἐξερτηνᾶς μὴ καί τις ἐλθῇ ἡμᾶς,
 Χ' ἡρώδης κατόπῃ. ἀλλ' εἴα δεῦρ' ὀπίσκεις,
 Ἐλθῶσα παρὲς τὸ τῆ χεῖρον, παραβλέπεται θατέρω,
 Πάλιν μετασκέδαζε σταντὶν αὐτοῖς, ἥπερ ἦδτε.
 Καὶ μὴ βραδυφρέσ', ὥς τὼ δὲ κ' δὴ τὼν στρατηγὸν ἡ-
 μῶν

Χωρῶσαν ἐξ ἐκκλισίας ὁρῶμεν. ἀλλ' ἐπεὶ γὰρ
 Ἀπαντα, κ' μισθ' ἀκούσας παρὲς ταῖν γινώσκων ἐχέσας.
 Χ' αὐτὸ γὰρ ἡμῶν πάλαι τὸ χῆμα τῶν' ἐχέσας.
 ΠΡ. Ταῦτ' ἔμ' ἡμῖν, ὦ γυναικες, διτυχεῖς
 Τὸ φράγματ' ἐκβέβηκεν, ἃ βουλόσασιν.
 Ἀλλ' ὥς τάχιστα, πρὶν τῶν ἀνδράπων εἶδῃ,
 Ρ' ὑπείετε χλαῖνας, ἡμῶς ἐμποδὸν ἵτω.
 Χάλα σιναπῆς ἡνίας λακωνικᾶς.
 Βακτηρίας ἀφειδέ. κ' μὲν τοι σὺ μὲν
 Ταύτας κατὰ τῆς ἐξ' ἐγὼ δ' βύλομαι
 Εἴσω παρρησιόστα πρὶν τῶν ἀνδρῶν με
 Γ' εἶδῃ, κατὰ τῆς ἐξ' ἐγὼ δ' ἐπὶ μάλλον ἀπὸ πάλιν,
 Οὔτε παρὰ πάλιν, τ' ἀλλὰ θ' ἃ ξυμμετρήσας
 Χο. Κεῖται δὴ πᾶν θ' ἀπερῆσας· σὸν δ' ἔργον τὰ λῆλα δι-
 δάσκων (κείν.)

Οὔ, τι σὺ δὲ αὖτις ξυμφορῶν ἡμεῖς δὲ ὄξωμεν ὁρῶν ἐπα-
 Οὐδέ μὴ γὰρ εἰδοῖτο σὺ ξυμμετρήσας εἶδῃ γυναικί.
 ΠΡ. Περὶ μένεται νῦν, ἵνα τῆς ἀρχῆς ἡμῶν ἀρτι κατὰ
 ἐροτόνημα
 Συμβέλοισιν ἀπάσαις ὑμῖν χεῖρομαι· κ' γὰρ ἐκεί μοι
 Ἐπὶ τῶνδε κ' τοῖς δεξιῶν ἀνδράσι γὰρ ἡμῶν.

Servate ipsam tute (multi enim mali aut vasti)
 Nequis à tergo existens habitum [nostrum] observet.
 Sed quàm maximè pedibus sonans vade,
 Nobis autem pudorem ferat
 Omnibus, apud viros res hæc dicta.
 Ad hæc contrahe te ipsam,
 Et circum aspiciens & illine, & quæ in dexterâ,
 Ne ærumna fiat res.
 Sed festinemus: locum enim prope sumus jam,
 Vnde ad conciliium ruimus, quando ibamus.
 Hanc domum licitum est videre, unde hæc dux
 Est, rem inveniens quæ nunc placita est civibus.
 Quare decens est, nos non tardare expectantes,
 Barbas aptatas ne aliquis videat nos,
 Et in nos fortè invehat. Sed eia huc in umbrâ,
 Veniens ad murum, respiciens altero [oculo,]
 Rursus reordina te ipsam iterum, ubi eras.
 Et non tardato, quòd hanc & jam duce[m] nostram
 Procedentem ex concilio videmus. sed festina
 Omnis, & odio habe barbam ad maxillas habens:
 Et hæc enim veniunt diu habitum hunc habentes.
T R. Hæc quidem nobis, ô mulieres, fortunatè
 Res venerunt, quas consultabamus.
 Sed quàm citissimè, ante aliquem hominum videre,
 Abijcite vestes; calceamentum longè eat:
 Deponite colligata ligamenta Laconica:
 Baculos dimitтите: & tamen tu quidem
 Has ordina: ego autem volo
 Intro subrepens, antequàm vir me
 Videat, deponere pallium illic [silius] iterum
 Vnde accepi, aliæque quæ comportavimus.
C H. Parata sunt jam omnia, quæ dixisti: tuum au-
 tem opus, alia docere,
 Quod tibi facere conferens, nobis apparuit rectè au-
 dire.
 Nulli enim graviore te, mixtam me scio mulieri.
P R. Expectate nunc, ut imperii, in quod nuper eve-
 cta sum,
 Consultatricibus omnibus vobis utar: etenim illis
 mihi
 In turbâ & gravibus negotiis virilissimæ factæ estis.
 B L E.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ, ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ,

Α' ΝΗ' Ρ ΕΤΕΡΟΣ.

ΒΑ. Α' Τη πόθεν ἦκες Περξαγόρε; ΠΡ. τί δ' ἔμελλε

Σοὶ τῷδ'; ΒΑ. ὦ, π μοι αὐτ' ὄν; ΠΡ. ἄς ὀληθῶς.

Οὐτοι ἀπὸ τῶ μοιχῆ γε φήσας; ΒΑ. ἐν ἴσος.

Εἶός γε. ΠΡ. κ' μὴ βασανίσαι περὶ γέ σοι

Ε' ξστ. ΒΑ. πῶς; ΠΡ. εἰ τ' κεφαλὴς ὄζω μύρε.

ΒΑ. τί δ' ἔχει βινῆται γυνή κ' ἄνθρωπος;

ΠΡ. Οὐ δὴ τάλαν' ἔγωγε. ΒΑ. πῶς οὖν ὄρδριον

ὦ χυσιπῆ, δοιμάπον λαβῶσαι μοι;

ΠΡ. Γυνή μέ τις νύκτωρ, ἐταίρε κ' φίλη

Μεταπέμφατ' ὠδίνουσι. ΒΑ. κατ' ἐκὼν ἐμοὶ

Φράσσασθαι ἴεναι; ΠΡ. τ' λεχθεὶς δ' ἔφροντίσται

Οὕτως ἐχούσης, ὦ νύ; ΒΑ. εἰπῶσαν γέ μοι.

Α' μ' ἔστιν εἰπαῖν τὸ κακόν. ΠΡ. μά πω' δέω.

Α' λ' ὡς περ εἶχεν ὠχόμην. εἰδὲ τοῖ

Η' περ μεθ' ἡκ' μ' ὄξιναι πάσῃ τέχνῃ.

ΒΑ. εἴτ' ἔτι πᾶσι τ' ἰμάπον ἐχέω σ' ἐχθρῶ;

Α' μ' ἐμ' ὥστε ὅσπερ ὄσσε τ' ὄσπερ ὄσσε,

ὦ χ' κατελιπῶσ' ὡς περὶ ποικείων,

Μοιρὰν σε φαιάσας, ἔδ' ὅππῃσι λήνουν.

ΠΡ. Ψύχος γὰρ ἔχω, ὅς με πῇ κ' ἀδελφῆς,

Ε' περὶ τ' ἴνα λείνομαι τῶν ἡμιπρόμων.

Σὲ δ' ἐν ἀλέᾳ κατεκείμων κ' σπῶνσι

Κατέλιπον, ὦ νύ; ΒΑ. αἱ δ' ὄν λακωνικά;

ὦ χ' ὅν το μὲν σὺ κ' χ' τί χ' ἡ βακτηρία;

ΠΡ. ἴνα δοιμάπον σάσταιμι, ἡ δὲ πρὸς δὴτάμην,

Μεμικνῆσαι, κ' κτυπῶσαι τὸν ποδῶν,

Καὶ δὴ λήξας πύκτου τῇ βακτηρίᾳ.

ΒΑ. Οἶδ' οὖν ὅποια λεκτὰ πυρῶν ἐκτέα,

Ὅν χ' ἐμ' εἰ δ' ἐκκλησίας εἰληφέναι;

ΠΡ. Μὴ φροντίσης; ἄρ' ὅν γὰρ ἐπεὶ παρ' ἴον.

ΒΑ. Η' ἐκκλησία; ΠΡ. μά δ' ἄλλ' ἔγωγε, ὠχόμην.

Α' τὰς γὰρ χλῆται; ΒΑ. Ναί, μά δ' ἴ, καὶ ἡ δ' ἴδ' με

Φράσσασθαι γέ; ΠΡ. ἄπειρ' ἀναμνησέομαι.

ΒΑ. Οὐδ' ἄρα τὰ δόξαντ' ἴδ' εἶναι; ΠΡ. μά δ' ἔγωγε

μ' ἔ.

ΒΑ. Κάθιστο πίνω, σπῆρας μεταβῆναι.

Τ' μὴ δέ φασι παρὰ δέξιναι τὴν πόλιν.

BLEPTIRVS, PRAXAGORA,

VIR alius.

BL. H^Uus tu unde venis Praxagora? **PR.** quid, ô mi-
ser,

Tibi hoc? **BL.** Quid mihi hoc est? **PR.** quàm fatuè!

Non de mœcho dices? **BL.** Non fortè

Vno. **PR.** Et quidem explorare hoc tibi (guentum.

Licet. **BL.** Quomodo? **PR.** Si in capite redoleo un-

BL. Quid a. nō subagitur mulier & sine unguento?

PR. Non misera ego. **BL.** Quomodo igitur diluculo

Exiisti silentio, pallium accipiens meum?

PR. Mulier me quædam nocte, socia & amica

Advocavit parturiens. **BL.** Et postea non erat id mihi

Dicendum, ire te? **PR.** Parturientis a. non habes curam

Sic habentis, ô vir? **BL.** Dicendum erat mihi.

Sed est hîc aliquid malum. **PR.** Non, per Deos:

Sed sicut fui, ivi. precata est autem,

Quæ accerserat me, exire omni arte.

BL. Postea nō tuam ipsius vestē oportebat te habere?

Sed me exuens, capiens vestem

Exiisti, relinquens me tanquam mortuum, (cythū.

Excepto quòd nō coronaveris me, neq; apposueris le-

PR. Frigus enim erat: ego autem tenuis & impotens,

Postea ut calefierem, hanc induta sum.

Te autem in calore jacentem & stragulis

Reliqui, ô vir. **BL.** Hæc autem calceamenta

Iuerunt tecum. & ad quid baculus?

PR. Ut vestem salvarem, ligavi,

Imitans te, sonans pedibus,

Et lapides verberans baculo.

BL. Scis igitur perdidisse tetricorum mensuram,

Quam decebat me ex concilio capere?

PR. Non cures: masculum enim peperit puerum.

BL. Concilium? **PR.** per Iovem, sed ego quidem ivi.

At factum est? **BL.** ita per Iovem, non scis me

Dicentem tibi heri? **PR.** nunc reminiscor.

BL. Non igitur quæ statuta sunt scis? **PR.** Per Io-

vem, ego quidem non.

BL. Sede igitur, sepias mandens, [in deliciis vivens.]

Vobis autem dicunt traditam esse civitatem.

PR. Quid

ΠΡ. Τί δρῶν, ὑφ' ἑν; ΒΛ. οὐ μὲν Δέ, ἀλλ' ἄρχον. πρὶ
τινος;

ΒΛ. Ἀπὸ πάντων τῶν καὶ πόλιν παραμάτων.
ΠΡ. Νῦν τίς Ἀφορδίστις, μακρὰ γὰρ ἡ πόλις
ἔσται πολυπύκν. ΒΛ. καὶ τίς; ΠΡ. πολλὰν ἔνευξ.
Οὐ γὰρ τίς τις τομῶσιν αὐτῇ καὶ γὰρ δρῶν
ἔσται τὸ λοιπὸν· ἔδαμ' ἡμαρτυρεῖν,
Οὐ σκεφαντέν. ΒΛ. μηδαμῶς, πορὶ τῶν θεῶν,
Ταπὶ πειρήσε· μηδ' ἀφίλκς μου τ' βίον.
ΑΝ. Ωτ' δαίμονι' ἄνδρῶν, τίς γυναικ' ἐαλέχη.
ΠΡ. Μὴ λοποδυτῆσαι, μὴ φρονεῖν τοῖς πολιτίων,
Μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ πίνετα μηδὲνα,
Μὴ κοιδορεῖσθαι, μὴ ἔνευξαι ἄλλαν φέρον.
ΑΝ. Νῦν τ' Ποσειδῶν, μή ἀλλ' εἴ μὴ φέρον.
ΠΡ. Ἀλλ' ὁπποῦν τῶν δ' ἄστ' μοῖρα μαρτυρεῖν.
Καὶ τίς πεν αὐτ' μηδὲν αὐτῶν πέν ἑμοί.

ΧΟΡΟΣ, ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ,
ΒΛΕΠΤΡΟΣ.

Νῦν δὲ δέσπευκτὰν φρένα καὶ
φιλῶσιν ἐγείρειν φροντίδ', ὅπτα μένων
Τῶν φίλων αἰνῶν. κοινὴ γὰρ ἐστὶ δουχίαν
ἔργῳ γλῶττις ὅπνοια, πολίτην
Δήμον ἐπαγαίεσθαι, μετρίαν δουχίαν βίαν
ἀλλῶν δ' τι στερ δυνάμει κεχρῶς.
Δεῖ γὰρ τοῖς σοφῶς τινος ἐξουρήματος ἡ πόλις ἡ-
μῶν.

Ἀλλ' ἀπέρχεται μόνον μήτε διδραμένα, μή-
τε εἰρημένα πῶς ποτὶς.
Μιζῶσι γὰρ ἡμῶν τὰ παλαιὰ πολλὰν δὲ θεῶν.
Ἀλλ' οὐ μέλλειν, ἀλλ' ἀπείσθαι· καὶ δὴ χρίω ταῖς δια-
τοίμας.

Ως τὸ ταχίως Χαρίτων μετέχῃ πλείστον παρὰ τοῖς
θεῶν.

ΠΡ. Καὶ μὲν ὅτι μὲν χρὴ διδάξω, πρὸς δὲ τοῦ δει-
κῶς.

Εἰ χαροτομεῖν ἐδελήσῃσι, καὶ μὴ τοῖς ἡδῶσι λίαν
τοῖς τ' ἀρχαίοις ἐν διατρέφῃ, τὰ γὰρ ἐδὲ ὁ μάλιστα δέδοι-
κα.

ΒΛ. Περὶ μὲν τοῦ πῶς χαροτομεῖν μὴ δέσης· τὴν γὰρ
ἡμῶν

PR. Quid facere, texere? *BL.* Non per loverem, sed dominari. *P.R.* Quā in re?

BL. In omnibus circa civitatem rebus.

PR. Per Venerem, beata enim civitas

Erit posthac. *VIR.* Circa quid? *PR.* Multorum gratiā.

Non enim ampliūs audētibz ipsi [reip.] turpia facere

Licebit posthac: nullo modo testificari [falsa,]

Non criminari. *BL.* Nequaquam, per Deos,

Hoc facies, neque auferes mihi vitam.

VIR. O beate virorum, mulierem sine dicere.

PR. Non vestes furari, non invidere propinquis,

Non nudum esse, non pauperem ullum,

Non conviciari, non pignori sua dare.

VIR. Per Neprunum, magna [res est] si non mentietur.

PR. Sed ostendam hoc, ita ut mihi testis sis futurus;

Et hic ipse nil contradicetur sit mihi.

*CHORVS, PRAXAGORA,
BLEPTRVS.*

Nunc jam oportet te prudentem mentem &
Sapientem suscitare curam, scientem

Amicis auxiliari. communiter enim in bonis fortu-
nis

Venit linguæ prudentia, civilem

Populum illustrans multis bonis fortunis vitæ,

Declarare quod potest tempus.

Indiget enim sapientis alicujus inventionis civitas
nostra.

Sed perfice solū neque facta, ne-
que dicta prius.

Oderunt enim [homines] si antiqua sapē vident.

Sed nō tardare, sed ordiri, & jam opus est sententiis;

Nam eitō agere [non tergiversari,] Gratiarum partici-
pat plurimum apud spectatores.

PR. Et quidem quōd utique utilia docebo, crede.
spectatores verō,

Si nova facere volunt, & non consuetis valdē

Anti quisque immorari, hoc est quod maximē ti-
meo.

BL. De igitur novis faciendis ne timeas [ne sis solli-
cita:] hoc enim nobis

Facere

Δρῶν ἄντ' ἀλλ' ἢς ἀρχῆς ὄντι, τ' δ' ἀρχαίων ἀμελήται.

ΠΡ. Μὴ νῦν ποτέ ποτε μὴδὲς ὁμῶς ἀντιπῆχ', μὴδ' ὑπο-
κρέσθ',

Πρὶν ὅπως αὖτε τιλὼ ὀπίνοισιν, καὶ τὰ φερέοντες ἀκούσθαι.
Κοινοῦν γὰρ πάντας φήσω χεῖναι, πάντων μετέχον-
τας,

Καὶ τ' ὑπὲρ ζῆν' καὶ μὴ τὸν μῦθον πλαστῆναι, τὸν δ' ἄθλιον
εἶναι.

Μὴδ' ἐμπαρῶν τὸν μὲ πολλὴν, τοῖ δ' εἶ' μὴδ' ἐταῖρῶν.

Μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲ χεῖναι πολλοῖς, τὸν δ' ἀκού-
λῃς.

Ἀλλ' ἂν ποῖς κοινὸν πᾶσι βίον, καὶ τῶν ὁμοίων.

ΒΛ. Πῶς οὐκ ἔστι κοινὸς ἀπασί; ΠΡ. κατεστῆσιν ἐπὶ λέειν
ποτέ ποτε μοι.

ΒΛ. Τὸν ἀπελῆθον κοινὸν μῦθον; ΠΡ. μὰ Δί, ἀλλ' ἔφθικε
μ' ὑποκρέσσει.

Τοῦτο γὰρ ἡμελλόν ἐργάζεσθαι, τιλὼ γὰρ πορῶνται ποιή-
σαι

Κοινὴν πάντων, καὶ τάρρυροι, καὶ τὰλλ' ὅπως ὄντι
ἐκείνῃ.

Ἔστι δὲ πᾶσι κοινὸν ὄντων ἡμεῖς βοσκὴ ζομῶν ἡμῶς,
ταμιθίζεσθαι καὶ φιδόμεσθαι, καὶ τιλὼ γινώσκω πορῶ-
ναι. (εἰς τὸν)

ΒΛ. Πῶς οὐκ ὅς τις μὴ κέκνηται γὰρ ἡμῶν, ἀργύ-
κῃ Δαρεικῷ, ἀφανῇ πλῆττι; ΠΡ. πῶς ἔς τὸ μέλλον κα-
ταθήσθαι. τῶς;

Καὶ μὴ καταθεῖς ψευδορήσθαι. ΒΛ. κακότησιν τοῖς δὲ
ΠΡ. Ἀλλ' ὅθεν τοι χεῖναι μὲν ἔστι πάντως ἀπῶν. ΒΛ. καὶ
δὴ τί; (ἀπαντες)

ΠΡ. Οὐδέ τις ἐστὶ ἐν πέντε δράχμῃ, πάντα γὰρ ἔξουσιν
Ἀργούς, τεμάριον, μάξας, χλαῖνας, οἶνον, σεφάνους, ἐρε-
βινθους. (δείξον).

Ως τί κέρδος μὴ καταθέσθαι; οὐ γὰρ ἐξελθόντων
ΒΛ. Οὐκοῦν καὶ νῦν ἔστι μάλλον κλέπτης οἷς ταῦτα
πᾶσι;

ΠΡ. Ποτέ ποτε γ' ὦ ταῖρ' ὅτε πῆλιν ὁμοῖοι διεχρόσθη
τοῖς ποτέ ποτε.

Νῦν δ', ἔστι γὰρ βίος ἐν κοινῷ, τί τὸ κέρδος μὴ κατα-
θεῖναι;

ΒΛ. Ἦν μὲν ἔστι ἰδὼν ὀπθιμύνη, καὶ ἐλέγεται τῶν σκα-
λαθύρι,

Ἔστι τῶν ἀφελῶν δίδαι; ἢ ἐν κοινῷ δὲ μαθίζει

Εὐρυκῶ

Facere pro alia[omni] dominatione est; vetera autem negligere. (interrumpat,

PR. Ne nunc prius ullus vestrum contradicat, neque Antescire opinionem, & [sed] dicentem audiat.

Communicare enim omnes dicam oportere, omnium participantes,

Et ex ipso vivere: & non hunc quidem ditescere, illum autem miserum esse:

Neque agricolare hunc quidem multam [terrâ:] huic autem esse neque sepeliri[ubi sepeliatur:]

Neque mancipiis hanc quidem uti multis, illum autem [unico] pedissequo. (æquam.

Sed unâ faciam communem omnibus vitam, & hanc BL. Quomodo igitur erit communis omnibus? PR.

Comedes stercore, prior me.

BL. An stercorea communicabimus? PR. non per Iovem, sed prævenisti me interrumpens.

Hoc enim volebam ego dicere, terrâ primûm faciam Communem omnium, & argentum, & alia quæcunque sunt unicuique: (imus vos,

Postea ab his communibus existentibus, nos pasce-Gubernantes, & parentes, & mentem adhibentes.

B L. Quomodo igitur qui non possidet terram nostrum, argentum autem (deponet;

Et Daricos, latentes divitias? PR. Hoc in medium Et non deponens mentietur. BL. Et possedit enim propter hoc? (quid?

PR. Sed nil utile erit omnino ipsi. B L. secundum PR. Nullus, ne in paupertate quidē, operabitur [quid-

quâ:] omnia enim habebunt omnes, (nas, cicera. Panes, frusta piscium, placentas, vestes, vinum, coro-

Quare quid lucri [referrent] non conferendo [sua in medium?] tu autem hoc inveniens, demonstra.

BL. Nō & nunc hi magis furātur, quibus hæc adsunt? PR. Prius quidem [hoc fiebat] ô mi sociennæ, quando

legibus utebamur prioribus:

Nunc autem, (erit enim vita ex communi,) quid lucri erit non deponere? (subagitare,

BL. Si adolescentulum videns cupiet, & volet hanc Habebit ex his fumens, quid dare? ex communi enim participabit,

Simul

Ζυγκετα δαρθάν, Π ρ. ἀλλ' ἐξέσαι πορὶν' αὐτῷ ζυγκε-
ταδαρθεῖν.

Καὶ ταύτας γδ κοινας' ποιῶ τοῖς ἀνδράσι ζυγκετα-
κέδῃ, (ἴασιν)

Καὶ παῖδοι ποιεῖν τῷ βαλομβίῳ. Β Α. πῶς ἔν εἰ αὐτίς
Ἐπὶ τῷ ὤρει ἰωτά τῳ αὐτῷ, καὶ ζητῶσι πρὶν εἰδεῖν;

Π ρ. Αἱ φαυλόπεραι καὶ σιμόπεραι παρὰ τὰς σιμῶς κα-
θεῖνται. (κρῶσθ.)

Καὶ τ' αὐτῆς ὅπθυμῃσι, τῷ ἀγρῶν πορῶν ἔσπο-
Β Α. Καὶ πῶς ἡμᾶς τοῦ πορῶντα, καὶ τ' αἰχρῶν ξυνῶ-
μῃ, (ἀφικέσθ.)

Οὐκ ἐπλείηται τὸ πῶς πορῶν, πορὶν οὐκ οὐκ
οὐχ' μαχρῶν; Β Α. πῶς τ'; Π ρ. πρὶ τ' μὴ ζυγκε-
ταδαρθεῖν.

Καὶ σὺ τοῖσιν ἔσπορῃ. Π ρ. καὶ σὺ τὸ πῶς τ' ἴδῃς μά-
χεδῃ.

Τὸ μὴ ἡμέτερον γινώμην τὴν ἔχῃ. πορῶντα γδ
ὅπως ἂν (ποιήσθ.)

Μὴδ' ἡμᾶς ἢ πρῶτον καὶ κενόν. Β Α. τὸ τ' ἴδῃ ἀνδρῶν τί
φύξον; γδ τοῦ ἀγρῶν, ὅπ' ὅ τοῦ καλῶς βαδῶν.

Π ρ. Α' καὶ φυλάξουσ' οἱ φαυλόπεραι τοῦ καλλίως ἀπό-
Α πορῶν δέστιν καὶ πρῶτον ὅπ' τοῖσι δημοσίῃσιν (ταῖς
Οἱ φαυλόπεραι καὶ ἐξέσαι παρὰ τοῖς καλοῖς καταδερ-
θεῖν (συνταῖ.)

Ταῖς γυναιξὶ, πορὶν τοῖς ἀγροῖς καὶ τοῖς μικροῖς χαρῇ.
Β Α. Ἡ' Λυσικράτους ἀρεννῶν ρίς, ἴσα τοῖσι καλοῖσι
φρυγῶσθ.

Π ρ. Νὰ τ' Ἀπόλλων καὶ δημοτικὴ ἢ γινώμην καὶ κατὰ χάριν
τῶν σιμοτέρων ἔσαι πολλή, καὶ τ' σφραγίδας ἐχόντων.

Οὐκ ἐμὴ δὲ εἴπη, πορῶντα παρὰ χάριν. καὶ τ' ἐπὶ-
τήρῃ

Οὐκ ἐμὴ δὲ γὰρ διαπορῶντα παρὰ δὲ σοὶ δὲ πορῶν-
τήρῃ. (ἔκαστος)

Β Α. Ἡὼς οὐκ οὐκ ἔσονται καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν
ἔσαι διωπὰς διαγινώσκον; Π ρ. τί δὲ δεῖ; πατίεσθ
ἀπαντας

Τὸς πορῶντας αὐτῶν τῶν τοῖσι καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν
Β Α. Οὐκ οὐκ ἀγρῶν, οὐ καὶ καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν
ἐσονται

Δὲ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν
ἔσονται

Δὲ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν
ἔσονται

Δὲ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν
ἔσονται

Δὲ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν
ἔσονται

Δὲ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν
ἔσονται

Simul dormiens? *PR.* sed licebit gratis ipsi condormire.

Et puellas enim communes faciam viris concumbere, Et filios facere volenti. *BL.* Quomodo igitur, si omnes inierint

Ad pulcherrimam ipsarum, & quarent contendere? *PR.* Turpiores & limiores apud pulchriores sedebunt:

Et postea, si hanc desiderabit, deformem primum subagitat. (mur,

BL. Et quomodo nos senes, si deformibus conjugibus. Nō destituet penis prius, quā eō quo dixeras, veniamus.

Nonne pugnabunt? *PR.* ob quid? *BL.* ne condormiāt. Et tibi hoc eveniet. *PR.* Et tibi pro illis pugnare.

Nostrium enim, sententiam [rationem] aliquam habet. preconsultatum est enim quomodo

Nullius [femina] sit foramen vacuum. *BL.* illud autem virorum quid faciet? (ibunt.

Fugient enim illæ deformes viros; ad autem pulchros *PR.* Sed servabunt turpiores viri pulchriores abeūtes

A cœna; & expectabunt in publicis

Turpiores: & non licebit apud pulchros dormire

Mulieribus, antequam turpibus & parvis gratificatæ fuerint [viris.]

BL. Lyseratis igitur nunc natus æqualia pulchris sapiet.

PR. Per Apollinem: & popularis sententia: & ridiculum [ludibrium]

Pulchriorum erit multum, & sigillum habentium:

Quando calceamento dicet, prior da locum: & postea serva,

Quando jam ego operatus tradam tibi secundare.

BL. Quomodo igitur sic viventium nostrum ipsius filios unusquisque (nes

Erit potens dignoscere? *PR.* Quid opus est? patres omnes

Seniores ipsorum esse, [a] temporibus putabunt.

BL. Non igitur strangulabunt bene & utiliter posthac omnem senem

Per ignorantiam; quoniam & nunc cognoscentes p. trem existentem

Α' γχουσι; τί δ' ἤθ' ὅτε ἀγνώσῃ, πῶς ἐτάττε καμπή-
σουται;

ΠΡ. Α' λ' ὁ παρὲς ὡς ἐκ ὀππότε φεί. τότε δ' ἂν αὐτοῖς ἐκ
ἐμελ' ἐδὲν

Τῶν ἀλλοτρίων ὅς τις τύποι· νυνὶ δ' ὡς πληγύτος ἀέσκη,
Μὴ αὐτὸν ἐκείνον τύπηθ' ἐδιδῶς, τοῖς δ' ὥσπερ τῷ μα-
χεῖται.

ΒΛ. Τὰ μὲν ἄλλα λέγεις ἐδὲν σκαίως. εἰ δ' ἐπὶ φροσιν εὐθὺς
ἦ' Ἀδολκόφος πάσπαι με κελεύει, ὅτ' ἤδη δ' ἴδον ἀκῶ-
σαι.

ΠΡ. Πολὺ μὲν τοι δεινότερον τῷτε τ' ἀράγματός ἐστι.

ΠΡ. Εἴ σε φιλήσῃν Α' εἰς ἑλκος, φάσκων αὐτὸ πατήρ
(ἐξ).

ΒΛ. Οἰμῶδες γ' ἂν καὶ κακῆς. ΠΡ. σὺ δέ γ' ἐξοῖς ἂν
Α' μ' ἐστ' ὡς ἀπὸ πύργου γέροντος πρὶν τὸ ψήφισμα γινέ-
σθαι.

Ως' ἀχ' ἰδέομαι σέ φιλήσῃ. ΒΛ. Δεινὸν μὲν τ' ἂν ἐπε-
τὴν γῆν ὅτις ἐστ' ὁ γεωργήσων; ΠΡ. οἱ δ' ἔλθοι. σὺ δ'
μελήσῃ

Ὅταν ἢ δεκάπαιον τὸ σοι χεῖρον, λιπαρὲς χωρεῖν ὅππ' ἔσ-
πων.

ΒΛ. Περὶ δ' ἰματίων τίς πόρος ἔσται; κ' γὰρ τῷτ' ἔστι
ΠΡ. Τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν παρῶν ὑπαρξέει. τὰ δ' λαίφ'
ἢ μεῖς ὑφανέμεν.

ΒΛ. Εἴν' ἐπιζητῶ, πῶς ὡς τις ὁ φανταρὲς τοῖς ἀρχαῖς
δίκλῳ πῶς,

Πόθεν ἐκτίσῃ ταύτην; ἐγὼ γὰρ κοινῶν γ' ἔστι δίκλῳ.

ΠΡ. Α' λ' ἐδὲ δίκλῳ παρῶν ἔσονται. ΒΛ. τετρί σότους
ὀππότε φεί!

ΠΡ. Καθ' ὅσον ταύτῳ γνώμῳ ἐθέμῳ. πῶς γὰρ (τάλαν)
ἐνεκ' ἔσονται;

ΒΛ. Πολλῶν ἔνεκ' ἐστὶν, νῦν τὸν Α' πόλλ' αὖ. παρῶν δ' ἑνὸς
ἦν τις ὁ φείλων ἐξαρήνται. ΠΡ. πόθεν οὖν ἐδ' ἀνέστ' ὁ δα-
νείσας,

Εἴν' τῷ κοινῷ ἀνάντων ὄντων; ΒΛ. κλέπων δ' ἢ τ' ἐπὶ
δηλος.

ΠΡ. Νῦν τίς Δ' ἡμῶν ἐστὶ διδασκῆς. ΒΛ. τετρί τοῖσι
Τῆς ἀκίας οἱ τύποιντες πόθεν ἐκτίσῃν, ἐπὶ δ' ἂν
ἔσονται ἐκείνους ὑβρίζουσι; τῷτε γὰρ οἱ μὲν σ' ἀπορήσῃν.

ΠΡ. Α' πο' τ' ἐμάχης ἢς σιτῶνται. ταύτῳ γὰρ ὅταν τις
ἀφαιρῇ,

Strangulant? quid certè quando ignorans sit, quomodo non tunc & cum concacabunt?

PR. Sed adstans non permittet: olim enim ipsis curæ erat nihil

Quòd alterius pater vapularet: nunc verò si percussus [quempiam] audiat, (hoc pugnabit.

Ne ipsum illū [suū patrē] verberet, timens, facientibus

BL. Alia quidem dicis neatiquam scævè [malè.] Si autem adveniens Epicurus, (audire.

Vellencolophus avum me vocabit, hoc jã molestum

TR. Multò quidem gravius hac re est. *BL.* Quid?

PR. Si te osculabitur Aristyllus, dicens te ipsius patrem esse. (micham.

BL. Gemat quidè & ejulet. *PR.* Tu scilicet oles cala-

Sed hic quidem prius natus est, ante sententias factas esse; (passus sum.

Quare nullus metus est, ne te osculetur. *BL.* Grava

Terram autem quis est culturus? *PR.* Servi. tibi autem curæ erit,

Quando fuerit decem cubitorum elementum [Solis umbra,] pingue [unctum] ire ad coenam.

BL. Circa autem vestes quæ inventio erit? etenim hoc oportet interrogare.

PR. Quæ quidem sunt vobis, primam erunt: reliquas autem nos texemus.

BL. Vnum adhuc quæro, quomodo si quis debet apud Magistratus pœnam alicui, (justum.

Vnde possidebit hanc? non enim communium est

PR. Sed neque pœnæ [multæ] primam erunt. *BL.* Hoc quot [homines] affligit!

PR. Et ego hanc sententiam posui. cuius enim rei (miser) gratiâ erunt?

BL. Multorum gratiâ, per Apollinem. primam autem unius gratiâ, (tuans,

Si quis debens negat. *PR.* Vnde igitur mutuavit in communi omnibus existentibus? *BL.* Fur igitur

est manifestus. (tur mihi,

PR. Per Cererem, bene doces. *BL.* Hoc igitur dicationis pœnâ verberâtes quēpiâ unde luēt, postquā

Convivâtes injuriâ afficiunt? hoc n. putô te dubitare.

PR. A placenta quam comêdit. hanc n. si quis auferat,

Οὐχ' ὕβρει τῇ φαύλῳ, ἔτιω τῇ γαστρὶ κολλαθεῖς.

ΒΛ. Οὐδ' αὖ κλέπτης ἐδείξαι; Πρ. πῶς γὰρ κλέψαιμι
τὸ μωτὸν.

ΒΛ. Οὐδ' ἐπιδύσας ἀρα τῷ νυκτῇ; Πρ. ἐκ λυ' αἰ-
κοῖς καὶ βύθους.

Οὐδ' ἢ λυγρὸν ἔστι, ὡς περ πορτέρων. βίσιος γὰρ πάντων
ὑπερβύς. (μάχαδς;

Ἦν δ' ὀπλίστη γ', ὑπὸς δόσπ. τί γὰρ αὐτῷ παύμα;

Ε' περὶ γὰρ ἰὼν ἐν τῷ κοινῷ, κρείττον κομιέταις ἐκείν.

ΒΛ. Οὐδ' ἐκ βύθους ἀρ' ἀνδρωποῖ; Πρ. πῶς ἔτι γὰρ ἔτι
ποιήσῃ;

ΒΛ. Τίω ὃ δίδωται τίνα ποιήσῃ; Πρ. κοινῶν πάντων.
τὸ γὰρ ἄστυ

Μίαν οἰκιστὴν φημί ποιήσῃ, συρρήξας εἰς ἑν ἅπαντα,

ὧς τε βασιλεὺς ὡς ἀλλήλους. ΒΛ. τὸ ὃ δειπνοῖ πᾶσι παρ-
θόσῃ; (ποιήσω.

Πρ. Τὰ δικαστήρια, καὶ τὰς σοῖας, ἀνδρόνας πάντα

ΒΛ. Τὸ ὃ βήμα τί σοι χηλίσμιον ἔσται; Πρ. πᾶσι χηλίσ-
μιον κατὰ θέσιν,

καὶ τὰς ὑφείας, καὶ ῥαφιδεῖν ἔσται τῆς παιδαβόισι

Τὸς ἀνδράς ἐν τῷ πολέμῳ καὶ τῆς δειλῆς χηλίσμιον,

ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰχμωδόμενοι. ΒΛ. νῦν δ' Α' πάλιν χά-
ριέν γα.

Τὰ ὃ κληρονομία ποῖ τρέφεις; Πρ. εἰς τίω ἀγροῖν
καταθήσω.

Κατὰ σόσασιν παρ' Α' μοδίον κληρονομήσω πάντες, ὥς ἂν

Εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπὲν χάρων ἐν ὁτοίῳ γράμματι δι-
ποτεῖ.

Καὶ κηρύττει τὸν ἐκ τῷ Βῆτ' ὅπῃ ἔστιν ἀκολαθεῖν

Τίω βασιλείῃ δειπνῶσιν; τὸ δ' ὅπῃ εἰς τίω πα-
ραταύτω. (πῶς;

Τὸς δ' ἐν τῷ Κάπῳ εἰς τίω σπὸν χορεύει τίω ἀλφιδό-

ἵνα κάπῳσι. ΒΛ. καὶ Δί', ἀλλ' ἴν' ἐκεῖ δειπνῶσιν, ὅτῳ
δὲ τὸ γράμμα

Μὴ ἔλκυσθαι κατὰ δειπνήσῃ, τὰς ἀπαλῶσιν ἀπαν-
τας.

Πρ. Α' ἂν ἐπὶ τῇ παρ' ἡμῖν.

Πᾶσι γὰρ ἀφ' ὅσων πάντες παρ' ἐξ ἡμῶν.

ὧς τε μεθυθεῖς ἀπὸ σφάνῳ

Πᾶς περ ἀπὸ τῆς δ' ἄδα λαλῶν.

Αἰ δὲ χηλίσμιον καὶ τὰς διόδας

Non multabitur leviter, sic ventre punitus.

B. L. Neque rursus fur ullus erit? P. R. Quomodo enim furabor meum ipse?

B. L. Neque spoliabunt igitur noctibus? P. R. Non si domi dormires,

Neque si foras, sicut prius, victus enim omnibus erit. Si autem spoliabit, ipse dabit: quæ enim ipsi res [utilitas foret,] pugnare? (priori.)

Aliam enim iens ex communi, meliorem vestem feret illam.

B. L. Neque talis ludent igitur homines? P. R. Circa quid enim hoc faciet [aliquis?]

B. L. Modum autem vivendi quem facies? P. R. Communem omnibus. nam civitatem

Vnam habitationem dico facere, pertundens in unum omnia [ædificia,]

Vultu citroque cœnent. B. L. Cœnâ a. ubi appones?

P. R. Fora judicialia, & porticus, diversoria omnia faciam, (deponam,

B. L. Sedes autem quæ tibi utilis erit? P. R. Crateras

Et hydrias: & cantare licebit pueris

Fortes in bello: & si quis timidus fuerit,

Ut non cœnent verecundiâ ducti. B. L. per Apollinem, gratiosum id quidem [est.]

Sorte [obvenientia] autem judicia ubi vertes? P. R. in forum deponam:

Et postea stans apud congruum [Harmodium] sorte eligam omnes, quousque

Sciens sortitus abeat gaudens in quâ literâ cœnet:

Et citabit illos ex Beta in porticum [jubens] sequi

Regaliter cœnantes; [illos ex] Theta autem in eam quæ juxta ipsam: (ditur,

Eos verò ex Cappa, in porticum ire, ubi farina ven-

Ut capient [vorent cibum.] B. L. Sed, per Iovem, si illi cœnent ubi litera

Non extracta ipsis fuerit, secundum quam cœnet quis; hos tales expellant omnes.

P. R. Sed non erit hoc apud nos:

Omnibus enim opulenta omnia præbebimus;

Ut inebriatus, [cum] ipsâ coronâ

Omnis abeat, ædam capiens.

Mulieres autem per bivium

Cadentes, & cœnâ [redeuntibus]
 Hæc dicent: Veni ad nos
 Huc; puella est pulchra hic.
 Apud me autem altera dicer aliqua desu-
 per ex tabularo & pulcherrima,
 Et albissima: prius tamen
 Oportet te dormire [quàm apud ipsam] apud me.
 Decoros autem [& puleros] secuti,
 Et adolescentulos viri deformiores
 Talia dicent: Quò curris hic [tu?]
 Omnino nihil facies veniens:
 Cum simis enim & turpibus
 Decretum est prioribus combinari [coïre:]
 Vos autem interim folia capientes bis fructifera ficus
 In vestibulis tingi, & vellicare:
 Age nunc, dic mihi; hæc placent vobis? B. L. Valdè.
 P. R. Eundem igitur est in forum mihi,
 Ut suscipiam advenientes [collatas] opes,
 Capiens lyram novam bene sonantem aliquam.
 Mihi autem necesse est hæc facere, electæ
 Dominari: constituereque obsonia,
 Ut epulemini primùm hodie.
 B. L. Iam enim convivabimur? P. R. Dico ego.
 Postea meretrices sedare volo
 Omnes. B. L. Propter quid? P. R. Manifestum hoc:
 Ut juvenum habeant ipsæ flores?
 Et servas non oportet ornatas
 Liberarum subripere Venerem,
 sed apud servos dormire solum,
 In veste servili pellitâ, porcum vulsas,
 B. L. Age nunc, ego te sequor propè:
 Ut aspiciat: & dicant mihi hæc,
 Maritum Imperatricis hunc non admiramini?

VIR depotens, PHEIDOLVS, vir non depotens.

VIR. EGO autem ut in forum vasa feram,
 Ordinor, & exquiram substantiam.
 Veni tu huc Cinachyra bona bene,
 Rerum foras prima mearum,

Ο'πως ἂν ἐν τετραμυλῷ κεραιφοῖς.
 Πολλὰς κάπας δὲ θυλάκους ἐρέψασαι ἐμάς.
 Πῆ' δ' ἡ διφροφόρος ἢ γυπτοῦ δειρ' ἔξειθαι.
 Νῆ Δία μελαινὰ γ'· ἔδ' ἂν εἰς τὸ φάουρον
 Ε' φοῦο' ἔτυχας δὲ Λυσιπείτης μελαινέτης.
 Ἰ' τω παρ' αὐτῷ· δειρ' ἢ δι κομμάτης καὶ
 Φίρε δειρὺ ταύτην τὴν ὕδριαν, ὕδρια φόρε
 Ἐ' νταῖδα· συ' δὲ δειρ' ἢ κίθαρα δός, ἔξειθαι.
 Πολλὰς ἀναστῆσαι· μ' εἰς ἐμαυτοῖαν
 Ἀ' ὡβὲν κερῖθ, διὰ τ' ὄρθριν κέραιον.
 Ο' τῷ σκάφην λαβὼν φορέτω τὰ κερῖα.
 Κόμιζε δὲν θαλάσας, καὶ καθίσει πηλῆσιον.
 Καὶ τὸν τριπόδ'· ἐξήνεγκε, καὶ τὴν λήκυθον.
 Τὰ χυτρίδι ἢ δὴν, τ' ὄχλον ἀφίετι.
 Φ. Ε' γὰρ καταθήματα μά· κακοδαίμων ἀρε
 Ἐ' σμα, καὶ αὐτὸ λίγον κακὴ μύθος.
 Μὰ τ' Ποσειδῶ γ' ἔδ' ἐπάτ'· ἄλλα βέλαντα
 Πρώτην αὐτὰν πολλὰς, καὶ σπέντα
 Οὐ γδ' ἔμῳ ἰδ' ἔσται καὶ φθιδωλὴ κακοδαίμων
 Οὐδ' ἐν πορὶ ἔσται ἰσχυρὸς ἐκτελέσει
 Ποῖν ἐκ τούτων καὶ πᾶν τὸ ἀργυρὸν ἔχει
 Οὗτος, τί τα' σκεδᾶται πρὸ βέλαντος
 Πόττερον ματαιὸν κερῖθον, ἢ ἐξήνεγκε
 Αὐτ', ἢ φέρει ἐν ἰσχυρῷ θήσων· ἈΝ. ἔδ' ἐμάς.
 Φ. Τί δ' ἔστ' ὅττι ἐξ ἰσχυρῶν εἰς ἄλλους· ἔπι μὴ
 Ἰ' ἔσται τῷ κέρει πομπὴ σέμπε·
 ἈΝ. Μὰ Δί', ἄλλα· ὅσοι εἶναι αὐτά, μέλλω τῷ
 Εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ τὸν δεδωλῶρες νόμους,
 Φ. Μέλεις δὲ ποτὲ εἶναι· ἈΝ. αἰεὶ, γὰρ· Φ. κακοδαί
 μων ἄρ' εἴ
 Νῆ τ' Δία τ' σπέντα. ἈΝ. πῶς; Φ. πῶς; καὶ δὲ
 ἈΝ. Τί δ' ἔχει ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ με τοῖς νομοῖσι δέ;
 Φ. Ποιοῖσιν, ὡς δύνῃσι; ἈΝ. τοῖς δεδωλῶταις.
 Φ. Δεδωλῶταισιν; ὡς ἀνδρὸς ἢ δ' ἀρε;
 ἈΝ. Ἀνδρὸς; Φ. ἔγάρ; ἢ ἀνδρὸς τοῦ οὐ
 Ἀπαξ ἀνδρῶν. ἈΝ. ὅτι τὸ πατρίδ' ἐμὸν ποιεῖ
 Τὸ πατρίδ' ἐμὸν γδ' δεῖ ποιεῖν τ' σπέντα
 Μάλιστα πάντων. Φ. τ' μὲ οὐδ' ἀβέλτερον.
 ἈΝ. Σὺ δ' ἔκατα δίνειαι διανοεῖ, Φ. φυλάξομαι.
 Περὶ ἂν γ' ἴδω τὸ ἀλλόθ' ὅτι βελόνται.
 ἈΝ. Τί γδ' ἄλλο γ' ἢ φέρειν περὶ σκεδᾶται ἐν πορὶ

Vt confueta canistrum portes,
 Multa inferiūs [in terram] jam vasa evertens mea.
 Vbi est Diphrophorus [sellæ gerula?] Olla huc exi.
 Per Iovem nigra [es:] tamen non ad medicinam
 Coquendam comparata es, quā Lysicrates [canos] ni-
 sta apud te ipsam: huc veni Comrix: (gratur.
 Fer huc istam hydriam hydriaphore

Huc: tu autem huc, citharœda [gallina] exi,
 Sæpe suscitans me ad concionem
 Intempestivâ nocte, ob dilucularem legem.
 Scapham capiens, affer ceras [cereos, vel faces:]
 Porta ramos, & sede [statue eos] propè:
 Et duas ollulas effer, & lecythum.
 Ollulas jam & multitudinem dimittite.

PH. Ego deponam mea? infelix igitur
 Ero, & mentem paucam possidens;
 Per Neptunum certè nunquam: sed experiar
 Primum ipsa sæpe, & considerabo.
 Non enim meum sudorem & parcimoniam
 Nihil ad rem [sic temerè] imprudenter abjiciam,
 Antequàm resciscam omnem rem, quomodo habet.
 Heus tu, quid vasa hæc volunt?

Nunquid mutans domum, exportasti
 Ipsa, an portas pignora depositurus? VIR. nequaquam.

PH. Quid certè in ordine est iste? anne

Hieronî præconi pompa mittitur?

VIR. Non per Iovem, sed deferre ipsa volo civitati,
 In forum, secundum statutas leges.

PH. Vis deferre? VIR. utique. PH. infelix igitur es,

Per Iovē servatorē. VI. Quomodo? PH. Quomodo? fa-

VI. Quid autē, nōne obedire legibus oportet? (cile.

PH. Quibus, ô miser! VIR. nuper latis [promulgatis.]

PH. Promulgatis? quā demens es igitur!

VIR. Demens? PH. quidnī? stolidissimus quidem

Omnium quotquot sunt. VIR. an quia id quod statu-
 rum est, facio?

Quod statutum enim est oportet facere prudentem
 Maximè omniū. PH. ineptū quidē hominē id addecer.

VI. Tu a. [tua] non deponere cogitas? PH. asservabo,
 Donec videam quid multitudo ineat consili.

VIR. Quid enim aliud quā ferre parati

Facultates suas sunt ? PH. sed videns, parebo.

VIR. Narrant hoc quidē in viis. PH. narrabunt enim.

VIR. Et dicunt ferre, tollentes. PH. dicēte enim.

VIR. Peribis, nisi credas omnia. PH. non credent enim.

VIR. Iupiter te conterat. PH. conterat enim.

Adferre sua putas aliquē, quisquīs ipsorū mētē habet ?

Non enim patrium [nostrum, Atheniensium] hoc est :

sed accipere (cipiunt.)

Nos solū decet, per Iovem : etenim & Dei [ac-

Cognosces autem hoc à manibusque & statuis.

Quando enim supplicamus eis, ut nobis dent bona,

stant extendentes manum supinam,

Non tanquam aliquid dantes, sed ut aliquid capiant.

VI. O infelix virorū, sine me cōducit ille quid facere.

Hæc enim sunt vincienda. Vbi meum est ligamen ?

PH. Reverā enim portabis ? VIR. ita per Iovem, &

jam quidem igitur

Hos simul ligabo tripodes. PH. ô quæ vesania !

Quod non expectans, alios, [videas] quid

Facient ; postea tunc jam. VIR. Quid faceret ?

PH. Expectare : postea tergiversari adhuc.

VI. Vt jam quid ? PH. Terræmotus si fieret crebrō,

Vel ignis expians [averruncus] vel transiret felis,

Cessarent inferences, ô conitruate [attonite] tu.

VI. Gratiōsa igitur pariar, si non habebo ubi

Hæc deponam. PH. Non enim non capies ubi,

Confide, si depones, etsi primus veneris. VI. Cur ?

PH. Ego scio hos sententiam ferre quidem veloces,

Quæ autem decreta sunt, hæc iterum negantes.

VI. Portabunt, ô amice. PH. si autē nō portabūt, quid ?

VIR. Ne cures, adferent. PH. si autem non adferent,

quid ?

VIR. Pugnabimus cū eis. PH. si a. fortiores sūt, quid ?

VIR. Abibo sinens. PH. si autem vendant ipsa, quid ?

VIR. Rumpatis. PH. si disrumpat autem, quid ?

VIR. Bene facies. PH. tu autem cupies portare ?

VIR. Ego quidem. etenim hos meos vicinos

Video portantes. PH. Valdē igitur Antisthenes

Ipsa inferet. multo enim aprius [consultius foret]

Prius cacare plus quā triginta dies.

VIR. Eiula. P. N. Callimachus tripudii præceptor

h ;

Ipsis

Αὐτοῖσιν εἰσοίσῃ π' πλείω Καλλιέ,
 ὧν ἄνθρωπος δὲν ὑποβαλεῖ τίμῃ ἴσταν.
 ΑΝ. Δεινά γὰρ λέγεις. ΦΕ. τί δέ σ' εἶπεν, ὡς περὶ ἐχθρῶν;
 Αἰεὶ ταῦτα γενόμενα ψιφίσματα;
 Οὐκ οἶδ' ἐκείνο εἰ δόξει τοῦ περὶ τῶν ἁλῶν;
 ΑΝ. Εἴ γάρ γε. ΦΕ. τοῦ χαλκῶς δ' ἐκείνης ἐσθίας
 Εἰ ψιφίσματα ἐκ οἷδάς; ΑΝ. καὶ κενὸν γέ μιν
 Τὸ κόμην ἐχέουσιν ἐκείνο. πολλὰν γὰρ βότρυς.
 Μετὰν ἀπὸ τῶν γυνάδων χαλκῶν ἔχουσιν
 Κάτειπ' ἐχέουσιν εἰς ἀγρόν ἐπ' ἀλφειῶν
 Εἴ ποθ' ὑποχέοντος ἀρπυγῶν δούλων,
 Εἰ νεκρῶν ὁ κήρυξ μὴ δέχεται μὴ ἐνεῖν
 Χαλκῶν τὸ λοιπὸν ἀργύρου γὰρ χροῖμα δα.
 ΦΕ. Τὸ δ' εἰς ἄλγος καὶ ἀπαντες δυνουμῶν,
 Τάλαντ' ἐστὶν πεντακόσια τῶν πόλεων
 Τῆς πεντακκοσίας, ὑπὸ ὑπόγειον Εὐρυπιδῆος
 Κάθυτος καὶ χροῖμα πᾶς ἀνὴρ Εὐρυπιδῆος.
 Οὔτε δ' ἡδ' ἀνασκοπευόμενος εἰσφάνετο
 Οὐδὲ δὲ Κόρινθος, καὶ τὸ παρὰ γὰρ ἐκ ἀρχαίων,
 Πάλιν καὶ ἐπὶ τῆς πᾶς ἀνὴρ Εὐρυπιδῆος.
 ΑΝ. Οὐ ταυτ', ὦ τὰν. τοῖσι μὲν ἡμεῖς ἤρχομεν
 Νυνὶ δ' αἱ γυναῖκες. ΦΕ. ἀς γ' ἐγὼ φυλάξομαι.
 Νῦν δ' Ποσειδῶν, μὴ κατὰ κρήνησίν τις.
 ΑΝ. Οὐκ οἶδ' ὅ, πηλὴς. φέρεσσι τὰ διάφορον οὐ παῖς.

ΚΗΤΥΕ, ΦΕΙΔΩΛΟΣ, ΑΝΗΡ

ὁ κωμικός.

ΚΗ. ὦ πάντες ἀσσοί, νυνὶ γὰρ ἔγω ταυτ' ἔχω.
 Χωρεῖτ' ἐπεὶ γὰρ ἄνδρ' ὅποι δειπνήσεται,
 ὅπως αὐτὸν μὲν ἡ τύχη κληρυμῶσι
 Θεῶν καὶ ἄνδρ' ὅποι δειπνήσεται,
 ὧς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ὀππενασσόμεναι
 Ἀγὰρ θῶν ἀπάντων, καὶ παρεσκεύασσόμεναι.
 Κλίνας τε πισυρῶν καὶ δαπιδῶν νεκασσόμεναι.
 Κρατῆρα συγκρινάσιν αἱ μετ' ἐπὶ πόλιν
 Εἰς αὖτ' ἐφίξας, τὰ τεμάχια ῥιπίζεσθαι.
 Λαγῶν ἀναπηγνύσθαι πόταναι περὶ πέτρῃ.
 Στίφαινοι πληροῦνται φρύγανον τραγύμακα.
 Χύτρας ἔτνης ἐξουσι αἱ νεώταται.
 Στοιχὸς δ' ἐν αὐτῇ ἰππικῶν σολῶν ἔχουσιν

Ipsis inferet paulo plus quam Callias.

Homo hic abjiciet substantiam.

VI. Gravia dicis. PH. Quid gravet ac si non videas

Semper talia facta decreta?

Non scis illud, quod constitutum est de salibus?

VI. Ego quidem. PH. Æreos autem illos quando

Sententiâ confirmavimus, non scis? VI. & malæ mihi

Notæ fuit illud [æs.] Vendens enim racemos

Plenam elevavi peram æreorum habens:

Et deinde ivi in forum ad farinas:

Posteâ tenente nuper me panarium,

Clamavit præco, non suscipere ullum

Æs in futurum: argento enim utimur.

PH. Nuperrimè autem nonne omnes jurabamus,

Talentâ fore quingenta civitati

E quadragenariâ, quam invenit Euripides:

Et statim deaurabat omnis vir Euripidem.

Quando autem hæc considerantibus apparuit

Iovis Corinthus, & res non suffecit,

Iterum pice linibat omnis vir Euripidem.

VIR. Non idem est, ô amice: tunc quidem nos do-

minabamur:

Nunc autem mulieres. P H. Quas ego cavebo,

Per Neptunum, ne permingant me,

VIR. Non scio quid nugeris. cedo vestem bajulato-

riam, ô puer.

PRÆCO, PHEIDOLVS,

VIR deponens.

PR. O Omnes cives (nunc enim sic hæc habent)

Itæ, festinate rectâ ad imperatricem,

Vt nobis Fortuna sorte electis,

Dicat ad unumquemque virum, ubi cœnabitis,

Quod mensæ sunt abundantes

Bonis omnibus, & præparatæ

Lectique stragulis & tapetibus pleni.

Cratæra miscent unguentariæ,

Stantes ordinatim: piscium frustra assantur:

Léporēs figuntur: placentulæ pīnsuntur:

Coronæ plicantur: siccantur [friguntur] bellariæ:

Ollas fabæ [phaseli] coquunt juvenissimæ.

Smœus inter ipsas equestrem ornatum [stolâ] habens,

h 6

Mulic.

Τὰ τ' ἄνθρωπων διακροῦναι πρὸς ἄλλους.
 Γέρον ὃ χωρεῖ χλαρίδα καὶ κοιλίη ποδα.
 Ἐχῶν, κατὰ χλαρίων μὲν ἑτέρου νεανίας.
 Ἐμὸς δ' ὃ κείνη καὶ τριῶν ἑρμιονέως.
 Πρὸς ταῦτα χωρεῖθ' ὡς ὁ τῶν μᾶζαν φέρον
 Ἐστῆκεν. ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίρνυτε.
 ΦΕ. Οὐκὲν βαδίζεμεν δὴτα. τί γ' ἔστιν ἔχων
 Ἐνταῦθα, ἐπὶ δὴ ταῦτα τῇ πόλει δεκτεῖ;
 ΚΗ. Καὶ ποῦ βαδίζεις, μὴ καταδεῖς τῶν ἑστίαν;
 ΦΕ. Ἐπὶ δέειπον. ΚΗ. ἔδῃτ', ἡ γ' ἐνέμενος νῦν
 εἴη,
 Πρὶν γ' ἀπενέγκης. ΦΕ. ἀλλ' ἄποισω. ΚΗ. ἐπιλί-
 κας;

ΦΕ. (Οὐ τὸ μὲν, ὃ τῶν ἐμποδόνέσται. ΚΗ. τί δ' ἦ;
 ΦΕ. Ἐτέρως ἄποισιν φημι ἔδ' ἑτέρως ἐμὲ.
 ΚΗ. Βαδίζεῖ δεισιφύτων ὁ μῶς; ΦΕ. τί γ' ἄδω;
 Τὰ δυνάτα γ' δὲ τῇ πόλει ξυλλαμβάνει
 Τὸς εὐφροσύνας. ΚΗ. ἡ γ' ἡλώσῃ, τίς
 ΦΕ. Οὐ μὲν εἶμι κύβας. ΚΗ. ἡ γ' κατὰ πῶς, τίς;
 ΦΕ. Καλέμαθ' αὐτὰς. ΚΗ. ἡ γ' καταμύσῃ, τίς;
 ΦΕ. Ἐπὶ τ' ἄλλοις ἐσῶς. ΚΗ. τί δ' ἄλλος, εἴπε μοι.
 ΦΕ. Τῶν εἰς φρεσὶν ἀπὸ ἱερῶν ταῖ στίβια.
 ΑΝ. Βαδίζε τούτω ὕστερος, σὺ δ' ὡς Σίμων
 Καὶ Παρθέων ἀνέστη τῶν παμπητίων.
 ΦΕ. Φέρε νυνὶ ἐγὼ σοι ξυμμέρο. ΑΝ. μὴ, μηδ' αὖτε.
 Δίδωκε γ' ἡ καὶ παρὰ τῇ σχετιγίδι
 Οὐκ ἔστιν ἔτι, περὶ τῇ τῇ χερμάτων.
 ΦΕ. Νῆ τ' Δία, δεῖρου μὴ χερμάτων πρὸς,
 Οὐκ ἔστιν ἔτι χερμάτων ἐξῶ. τοῖς δέ γ' οὐ
 Τῶν καὶ πρὸς κοινῇ, μετὰ ξὺν πρὸς ἐγὼ.
 Οὐδ' ἔστιν ἔτι χερμάτων, βαδίζουσιν
 Οὐ μὲν ὅτι δεῖν ἴδοντα, καὶ μελλήτεον.

ΓΡΑΥΣ, ΑΛΛΗ ΓΡΑΥΣ,

Ν Ε Α.

Τί ποτ' ἄνδρες ἔχ' ἡξέσιν; ὅρα δ' ἡ γ' ἡ πόλει.
 Ἐγὼ δ' ὃ καταπεπλάσμεν ψευθία
 Ἐστῆκεν, καὶ πρὸς ἡμῶν σὺν,
 Ἀργὸς, μενυρὸν πρὸς ἐμῶν τῶν μέλος,
 Παύσας, ὅπως ἂν περὶ λάβοιμ' αὐτῶν πῶς
 Παρίντα. Μῶσαι δὲ δρῶντ' ὅτι τὰ μὲν εἶδος,

Mulierum purgat catinos[patinas.] (stum)
 Senex autem procedit, vestem & calceamentum[stri-
 Habens, cachinnans cum altero adolescentulo:
 Iens[Calceus] autem jacet, & lacerna proiecta[est].
 Ad hæc procedite: nam mazam ferens
 Stetit. sed maxillas aperite.

PH. Igitur ibo certè. quid enim steti habens

Hic, postquam hæc civitati complacent.

PR. Et quò vades tu; non deponens substantiam?

PH. Ad cœnam. PR. non certè, si illis mens inest,

Antequam efferas. PH. sed efferam. PR. Quando?

P. Non meû, heus tu, impedimento erit. PR. Quidnâ?

PH. Alios apportare dico adhuc posteriores me.

PR. Ibis autem cœnaturus quomodo? PH. Quid enim
 patiar?

Gravia enim oportet civitati comportare

Sapientes. PR. si autem prohibebunt, quid?

PH. Simul ibo, inclinans. PR. si autem verberabunt,
 quid? (quid?

PH. Vocabimus[in jus] ipsas. P. si autem deridebunt,

PH. In foribus stans. PR. Quid facies? dic mihi.

PH. Inferentium rapiam cibos.

VIR. Vade igitur posterior. tu autem, ô Sicon,

Et Parmeno, attollite omnem substantiam.

PH. Age nunc, ego tecum feram. VIR. nequaquam.

Timui enim ne & apud ductricem [imperatricem]

Quando deponam, appropries res.

PH. Per Iovem, opus igitur inventione aliquâ,

Ut quidem existentes res habeam: eorum autem

Quæ cocta sunt communiter, particeps siam ego,

Rectè mihi videtur, eundem

Simul est cœnaturum, & non tardandum.

ANUS, ~~ALLA~~ ANUS, MULIER *Iuvenula.*

Quid tandem viri non venient? hora jam erat
 diu.

Ego autem fucata fuceo

Steri, & rubrâ veste amicta,

Ociosa, cantillans aliquem apud me ipsam cantum,

Ludens, ut amplecterer ipsorum aliquem,

Advenientem. Mux huc venite ad meum os,

Can-

Cantilenulam invenientes aliquam Ionicarum.

AL. A. Nūc quidē me inclinās praevenisti ō marcida:

Purasti autem solitariē, non praeſente hic

Me, vindemiare, & adducere aliquem

Casens: ego autem si hoc facis contrā canam. (ribus;

Et si enim nimis vulgare [plebeium] hoc est spectato-
Tamen habet delectabile quid & comœdicum.

AN. Huic disputa & obedi: tu autem

Amiculae tibi gen, tibias capiens,

Dignum me & te accine cantum.

AL. A. Si quis bonum vult

Pati quid, apud me oportet dormire.

Non enim in juvenibus [puellabus] sapientia in-

est, sed in expertis [mulieribus maturis]

Neque verò quis amare quidem velit

Magis quā ego, amicum,

Cui conjungi: sed ad alterum voliter.

Mv. IV. Ne invidе juveniculis,

Delicat um enim innatum est

Teneris eruribus,

Et in malis [ac uberibus] floret: tu autem, ō

Anus collige [canos tuos,] & frica [te fucis,]

Mortui curam.

AN. Excidat tibi pertusum [foramen,]

Et ornatum [spondam lecti] abjicias [amittas,]

Volens subagitari:

Et in lecto serpentem invenias:

Et attraharis volens osculari.

MV. IV. Heu heu, quid consilii capiam? non venit

mihi urina, [vel, ventus prosper.]

Sola autem hic relinquer: ipsa

Enim mea mater aliō ivit.

Et alia nil me hęc oportet dicere.

Sed, ō nutrix, precor,

Voca Orchagoram, ut

Te ipsam juves, precor te.

AN. Iam ab Ioniā [Ionico]

More misera pruris:

Videris autem mihi & labda, secundum Lesbios:

Sed non rapies:

Meos quidem ludos, [delicias meas:] meam autem

Horam non perdes, neque auferes. MV.

ΝΕ. Α. δ' ὅποια βέλει, κ' παρεμυθ' ὡς περ γαλή.
 Οὐδεις γὰρ ὡς σὺ, προσέτιρον εἰσὶν ἀντ' ἐμῆ.
 ΓΡ. Οὐκοῦν ἐπ' ἐμφρασίῃ; ΝΕ. καὶ γὰρ γ', ὡς σὰ φρεσά.
 ΓΡ. Οὐδ' οἴηται. ΝΕ. τί γὰρ αἶ; γλαυς τάλαντα πελίστοι.
 ΓΡ. Οὐ τὸ μὲν ὁδωκῶσσι γῆρας. ΝΕ. ἀλλὰ τίς;
 Η. ὅσοι μάλλον, κ' τὸ σὺν γυναικίδων.
 ΓΡ. Τί μοι διαλέγῃ; ΝΕ. σὺ δ' ἐπὶ διακρίπῃς; ΓΡ. ἐγὼ δέ;
 Α. ὦ φρεσὶ μαυρίῳ ἔπληρει τῆμα φίλων.
 ΝΕ. Σοὶ γὰρ φίλος τίς ὅστις ἄλλος ἢ ἱερὸς.
 ΓΡ. Δείξῃ γὰρ κ' σὺ· τάχα γὰρ εἶσιν ἄς ἐμέ.
 Ο. δὲ γὰρ αὐτὸς ὅστις ἐσὺ γ', ὡς λέγεις.
 Διόμωρος ἔδεν. ΝΕ. νῆ Δί', ὡς φθίνυλλα σὺ
 Δείξῃ τάχ' αὐτὸς, ὡς ἐγὼν ἀπέρχουμαι.
 ΓΡ. Κἄγω, ἵνα γινώσκῃς πολὺ σε μείζον φρονῶ.

ΝΕΟΣ, ΓΡΑΙΣ, ΑΝΗΡ, ΓΥΝΗ νέος.

ΝΕ. Εἴθ' ἐξὺ παρὲς τῇ νύκτι καθεύδων,
 Καὶ μηδὲν προσέτιρον διασπῶν ἡ
 Αἰάσιμον ἢ προσβύτερον! ἐγὼ ἀναχέτ'
 Τὸ σὺ γ' ἐχούσθω.
 ΓΡ. Οἰμώζων ἄρα νῆ Δία σπῶνός σε.
 Οὐ γὰρ τάτι Χαριξίνος τάδε' ὅστις.
 Κατὰ τὸ νόμον ταῦτα ποιεῖν
 ἔστι δίκαιον, εἰ δημοκρατέμεθα.
 Α. Μ' εἰμι τμήσας ὁ, π' κ' δράσας ποτέ.
 ΑΝ. Εἴθ', ὁ θεοὶ λάβοιμι τὴν χαλὴν μύλων,
 Ἐφ' ᾧ πεπικὼς ἐρχομαι, πάλαι ποδῶν!
 ΝΕ. Ἐν πάσι τοῖς κατὰ τὸν γαῖθρον
 Φέδω γὰρ ὅστις, οἰομένη μ' ἐν δυνάμει.
 ΓΡ. Α. κ' ἐπὶ γὰρ αὐτὸς, ἐμμένει μεθεῖναι
 Δεῦρο δὴ, δεῦρο δὴ, φίλον ἐμὸν· δεῦρό μοι
 Πρόσκειλε, κ' ἐμὸν δὲ μοι
 Τὴν δὲ φρεσὶ μύλων ὅπως ἐστὶ. πάντων γὰρ τις ἔχει μεθ' ἐνέ
 Τῶνδε τῶν σῶν βοτάνων.
 Α. πῶς δ' εἴκειται, μοι τίς πῶτος,
 Οὗς με διακρίπῃς ἐστὶ.
 Μέθες ἰκνούμαι σ' ἔρως, κ' ποιήσων τὸ δὲ ἐς δυνάμει
 Τὴν δὲ μύλων ἰκνέσθαι. ΝΕ. δεῦρο δὴ, δεῦρο δὴ, κ' σὺ μοι
 Καταπραμύσας τὴν δύναν ἀνοίξω

MV. IV. Canta quæcunque vis, & inclina ut catta.
 Nullus n. ad te prius ingreditur pro me [quã ad me.]
 AN. Non in elatione? MV. IV. Novum, ô marcida?
 AN. Non certè. MV. quid n. anus misera? quis dicat.
 AN. Non mea dolebit tibi senectus. MV. sed quid?
 Fucus magis, & tua cerusa.
 AN. Quid mihi disputas? MV. tu autem quid con-
 quiniſcis? AN. ego?
 Canto apud me ipsam, Epigeni meo amico.
 MV. Tibi enim amicus aliquis est alius, quàm Geres?
 AN. Ostendat & tibi: citò enim ibit ad me.
 Hic enim ipse est, tui, ô perniciosa,
 Indigens nihil. MV. IV. Per Iovem, ô corrupta tu,
 Ostender citò ipse: quia ego discedo.
 AN. Et ego; ut cognoscas quòd multo te magis sapio.

IUVENIS, ANUS, VIR, MULIER

Juvenula.

IV. V. Vtinam liceret apud juvenculam dormire,
 Et nihil prius subagitare

Informem vel senem! non enim tolerabile
 Hoc libero.

AN. Eiulans igitur, per Iovem, subagitabis:
 Non enim in Charixene hæc sunt:
 Secundum legem hæc facere
 Et justum, si publicè dominamur.
 Sed vado, observans id quod & facies aliquando.
 VIR. Vtinam, ô Dei, capiam pulchram solam,
 Ad quam potus venio, diu desiderans!

IV. Decepi maledictam vetulam:
 Exiens enim est [frustrata], putans me intus manere.
 MV. Sed htc enim ipse est, cujus meminimus.
 Eia jam, eia jam, amicum meum: age mihi
 Adveni, & conjunx mihi
 Voluptati ut sis. valdè enim aliquis amor me agitat
 Istorum tuorum capillorum.
 Absurdum enim in jacet mihi aliquod desiderium,
 Quod me tristificans [conterens] habet.
 Sine, oro te, Amor, & fac hunc in lectum
 Meum venire. IV. Eia jam, eia jam: & tu mihi
 Currens januam aperi

Hanc.

Τίωδ'· οὐ γὰρ, κατὰ πεζὺν κείσεται.
 Φίλον, ἀλλ' ἐν τῷ τῷ βέλτομα κολίτῳ
 Πληκτίζεσθ' μὲν τ' οὐκ πυρρῆς.
 Κύπερε τί μ' ἐμμοίρην δὲ ταύτη;
 Μίδης, ἰκνύμαι σ' ἔρως· καὶ ποίησον τίωδ' ἐς ἀνὴρ
 Τίωδ' ἐμὴν ἰκέσθ'. καὶ ταῦτα μὲν μοι μετρίως
 Πρὸς τ' ἐμὴν ἀνάγκην εἰρημὴν δέσ'· σὺ δέ μοι
 Φίλαταιν ὦ ἱκετεύω,
 Ἀνοίξον, ἀπαύξ' τε· διὰ τοι σὲ πόνον ἔχω.
 ὦ· χυσιθεὶς δαλον, ἐμὸν μέλημα,
 Κύπερος ἐνός, μάλιστα Μόσχ, Χερσίτων θρόνον, χρυσοῦς
 πορφυρον!
 Ἀνοίξον, ἀπαύξ' μα'· διὰ τοι σὲ πόνον ἔχω.
 Γρ. Οὐ τοι τί κόπης; μὴ ἐμὸν ζητείς, Νε. πόθεν;
 Γρ. Καὶ τ' ἴθιλον γ' ἔρατ' ἔς. Νε. Δοθοῖσιν; μὴ ἄρα.
 Γρ. Τῷ δὲ δεινὸς δὲ δ' ἔχω ἐλλυγίαι;
 Νε. Ἀναφύσιν ζητῶ πν' ἀνδραπόν. Γρ. τίνας;
 Νε. Αὐτ' ἐν ἐνὶ σὺν, ἐν σὺν ποσειδωνίᾳ ἴσως.
 Γρ. Νῦν τίωδ' Ἀφροδίτῳ λῶτε βέλτ' γ', λῶτε μὲν.
 Νε. Ἀλλ' ἐχίνωι τας· ἡδὲ βελόνες τας
 Εἰσαρμύμ'· ἀλλ' εἰσαρμύμ' ἀναβελόνες.
 Τὰς ἐν τὰς εἰκασίαν γδ ἐκ δὲ μάζομ'·
 Γρ. Ἐπὶ τ' ποσειδωνίᾳ ἀρχῆς γε ταῦτ'· λῶ, ὦ Γλύκων·
 Νυνὶ δ' ποσειδωνίᾳ εἰσάγῃν ἡμᾶς δοκεῖ.
 Νε. Τῷ βέλτομα γὰρ, καὶ τ' ἐν Παιτὺς νόμον.
 Γρ. Ἀλλ' ἐδὲ λειπνέεις, καὶ τ' ἐν Παιτὺς νόμον.
 Νε. Οὐκ οἶδ' ὅ, πὶ λέγεις· τίωδ' δὲ μοι περυσίον.
 Γρ. Οὐ τὰς γὰρ κρέσας τίωδ' ἐμὴν ποσειδωνίᾳ.
 Νε. Ἀλλ' ἐχίνωι ποσειδωνίᾳ ἀνάμεινα.
 Γρ. Οἶδ' ὅ, πὶ φιλέμα, νυνὶ δ' ἴσως μάζομ' ὅ, πὶ
 Φύλαταιν μὲν εἶρας, ἀλλὰ ποσειδωνίᾳ τοῦ σώμα.
 Νε. Ἀλλ' ὦ μαλέ, ὁρῶ δὲ τ' ἐρασμὸς σκ. Γρ. τίνας;
 Νε. Τὸν τῷ γὰρ φέρων ἀρεστον. Γρ. ὦ δ' ἔστι τίς;
 Νε. Ὅς τοῖς περυσίᾳ ζῶ γὰρ φέρων ταῖς ληκίδας.
 Ἀλλ' ἀπὸ τῷ, ὅπως; μὴ σ' ὅτι θύρα πιν ὅ, πὶ.
 Γρ. Οἶδ' ὅ, πὶ βέλτ'. Νε. καὶ γδ ἰσώσῃ, νῦν δὲ.
 Γρ. Μὰ τίωδ' Ἀφροδίτῳ, ἡ μὲν ἐλαχὺ κληρικὸν,
 Μὴ γὰρ σ' ἀφίσω. Νε. παρὰ φέρων, ὦ γὰρ ἰδίων.
 Γρ. Ἀφροί· ἐγὼ δ' ἄξω σ' ὅτι τὰ μὰ γράμματα.
 Νε. Τί δὲ ταὶ κριάγας τοῖς κἀσας ὠνοίμαθ' ἄν;

Hanc. si autem non, decidens jacebo.

Amica, sed in tuo volo sinu

Verberari cum tuo culo.

Venus cur me infurias in ista?

Sine, precor te, Amor, & fac hanc in lectum

Meum venire. Et hæc quidem mihi modicè

Ad meam necessitatem dicta sunt: tu autem mihi

Dilectissimum ô, supplico,

Aperi, osculareque: propter enim te labores habeo.

O aurum varium, mea cura,

Veneris ramus, apes Musæ, Gratiarum nutrimentum,
deliciarum vultus!

Aperi, osculare me: propter te enim labores habeo.

AN. Hic[heus tu] quid pulsas? nunquid me quæris?

AN. Et januam pulsaveras. IV. moriar igitur. (IV. unde?

AN. Quo indigens tædam habens venisti?

IV. Fervidum quærens aliquem hominē. AN. quem?

IV. Ipsum te subagitantem, quem tu expectas fortè.

AN. Per Venerem, si velis, si non.

IV. At non nunc supra sexagenarias

Inducimus: sed iterum non volumus.

Intra viginti taim eligimus.

AN. In priori dominatione hæc erant, ô fatue:

Nunc autem primùm inducere nos statutum est.

IV. Volenti quidem, secundum in Paris legem.

AN. Sed neque cœnabis, secundum in Paris legem.

IV. Non scio id quod dicis: hanc a. mihi pulsandum.

AN. Quando pulsaveris meam prius januam.

IV. Sed non nunc regumentū cophinorum petimus.

AN. Scio, quod osculabor. nunc a. admiraris quod

Ad fores me invenisti. sed porrige os.

IV. Sed (ô misera) timeo amatorem tuum. AN. quem?

IV. Pictorum optimum. AN. hic autem est quis?

Mv. IV. Qui mortuis depingit lecythos.

Sed abi, ut non te in foribus videar.

AN. Scio scio, quid vis. IV. etenim ego te, per Iovem.

AN. Non, per Venerem, quæ me sortita est sorte eligēs,

Non ego te dimittam. IV. deliras, ô vetula.

ANVS. Nugaris, ego autem ducam te ad meum le-
ctum.

IV. Quid tandem, hærpagines cadis[arnis] emimus?
Cum

ἔξον καδέντα χαϊδῶν παισίν,
 ἔκ τ' ἔφ' φρεσίν σου κάδ' ὡς ξυλλαμύσῃ.
 ΓΡ. Μὴ σκάπε μ', αἰ τάχα· ἀλλ' ὅπως δέξῃ ὡς ἐμ'.
 ΝΕ. Ἀλλ' ἐκ ἀνὰ κη μύσιν, εἰ μὴ τῇ ἐμῇ.
 Τὼ πνικτοῖσι πικρὰ τέθνηκε τῇ πόσει.
 ΓΡ. Νῆτ' Ἀφροδίτῃ, δέτ' ἄρ' αὖ τοι γ' ὡς ἐξῶ.
 Τοῖς πηλικίοις ξυλλαμύσῃς ἡδόμεν.
 ΝΕ. Ἐγὼ δ' ἔγωγε πηλικύτης ἀχόμεν.
 Κῆκ' αἰ παύσαιμι εὐδίοτον. ΓΡ. Ἄρα καὶ δία
 Ἀναγκαστέπ' σε. ΝΕ. Τί τοι δὲ καὶ τίς.
 ΓΡ. Ψήφισις, καθ' ὅσιν δέι βαλίζῃ ὡς ἐμ'.
 ΝΕ. Δίγ' αὐτοὶ ποτὶ κῆρ σι. ΓΡ. καὶ δὴ σοὶ τί γινώ
 σκεῖς; ἢ γυναιξίν, ὡς ἀπὸ νεός.
 Νέας ὅπιδυμῇ, καὶ αὐτὸς αὐτῷ, ποῖν ἂν
 Τὼ γυναικὶ ποικύνη ποροτοῖ. ὡς δ' αὖ τίς.
 Περὶ περὶ ποικύνη, ἀλλ' ὅπιδυμῇ τ' νέας,
 Τὰς ποροτοῖς γυναιξίν ἔστω τ' νέον.
 Ἐλκεῖ ἀνα τι λαβούσας τ' παπῶνας.
 ΝΕ. Οἶμαι, Περικλέους τῆμερον γυμνασίαν.
 ΓΡ. Τοῖς γ' ὁμοῖς τοῖς ἡμετέροισι ποικύων.
 ΝΕ. Τί δ' ὡς ἀφαιρέται μ' ἀνὴρ τῷ δήμῳ τῷ.
 ἢ τῷ φίλῳ, ἐλθόντες; ΓΡ. Ἄλ', ἔκ νέος.
 Τὸν μὲν δὲ μὲν ἔσ' ἀνὴρ εὖδε ἐπ'.
 ΝΕ. Ἐξ αἰμοσύνης δ' ἐκ ἐστίν; ΓΡ. Ὡς δὲ δέξῃ σφοδρῆς.
 ΝΕ. Ἀλλ' ἐμπορὸς ἐξ ὁκνήσῃ. ΓΡ. καὶ αἰ σὺ.
 ΝΕ. Τί δ' ἦτα γὰρ δρᾶν; ΓΡ. Δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμ'.
 ΝΕ. Καὶ ταῦτ' ἀναγκη μύσιν; ΓΡ. Διομῆδ' ἄρ' ἔγωγε.
 ΝΕ. Τὸς πόρῳ σὺν ποικύῃ τ' ἐρεῖ γὰρ.
 Καὶ κλήμα δ' ἔσθ' οὐκ ἀσπλάστα τέπ' ἀρα,
 καὶ ταμῖος, καὶ παρὰ τας ληϊδίας.
 Τ' αὐτοῖς πεκατάθ' ἑστ' ἀπὸ ποικύων.
 ΓΡ. Ἡ μὲν ἔτ' ἀνὴρ σὺ καὶ σε φάτω ἐμῷ.
 ΝΕ. Νῆτ' Δί', ὡς ποῖ γὰρ σὺ τῷ κλέων.
 Οἶμαι γὰρ ἔνδον διαπρεσβεῖς σ' αὐτίκα.

ΕΤΕΡΑ ΝΕΑ, ΓΡΑΥΣ,
 ΝΕΟΣ.

ΕΤ. Π. Ὅτι ποδοῖς ἔλκεται σὺ; ΓΡ. Ἡ ἐμαυτὴ εἰς ἄ-
 γω.
 ΕΤ. Οὐ σφροδρῶς γ'· ἔγωγε γὰρ ἡλίκην ἔχω

Cūm liceat demittenti vetulam hanc.

Ex puteis cados accipere [extrahere.]

A. Non cavillare me, o miser: sed sequere huc ad me.

I. Sed non necessitas mihi est, si non meorū [honorū]

Quingentesimam [pro me] deposuisti civitati.

AN. Per Venerem, oportet te tamen, quia ego

Talibus condormiens letor.

IV. Ego autem tales fastidios;

Et non persuadebor unquam. AN. sed per Iovem

Coget hoc te. IV. hoc autem est quid? (me.

AN. Dececrum, secundum quod te oportet venire ad

IV. Dic, ipsum quid est? AN. & jam tibi dico,

Decreverunt mulieres, si vir juvenis

Juvenulam cupiat, non subagitare ipsam, antequam

Vetulam pulset primum: si autem non velit

Prius pulsare, sed cupiat juvenulam,

Vetulis mulieribus liceat juvenem

Trahere impune [per vim] prehensio clavo.

IV. Hei mihi, [Procrustes] verberator hodie huius.

AN. Legibus enim nostris obediendum [est.]

IV. Quid autem, si auferet me vir aliquis de civibus

Vel amicis, venientes? AN. sed non dominus,

Ultra mensuram est vir ullus amplius.

IV. Excusatio per juramentum nulla ne est? A. non

enim opus est versurā [aut effugio.]

IV. Sed mercator esse causabor. AN. Fleas tu.

IV. Quid ergo oportet facere? AN. Huc sequi, ad me.

IV. Et hæc necessitas mihi est? A. Diomedæa quidem.

IV. Sterne nunc primum origano,

Et vites suppone frangens quatuor,

Et coronam [ut mortuo,] & appone lecythos,

Aquæque depone lagenam ante januam.

AN. Certe quidem emes tu & coronam [scribam]

mihi.

IV. Per Iovem, si circa cæcos [sumtu] opus est.]

Puto enim intus casuram te esse [obituram] statim.

MULIER Juvenula alia, ANVS,

IVVBNIS.

MV. Qvō hunc trahis tu? AN. domum ad me,

ipsum duco.

MV. Non sapis bene: non enim ætatem habet

Apud

Παρά σοι καθεύδῃ, τηλικῶτος ὢν· ἐπεὶ
 Μήτηρ ἂν αὐτῷ μάλλον εἴης ἢ γυνή.
 Ω·ς· εἰ καταισθήσεαι τῶν τ' νόμον,
 Τὴν γυνῶ ἀπασαι Οἰδιπόδων ἐμψήσετε.
 ΓΡ. Ω· παμδύλευρε, φθονοῦσα τόνδε τ' νόμον
 Ἐξυβρε· ἄλλ' ἐγὼ σε πικρήσωμαι.
 ΝΕ. Νῆ τ' Δία τ' σωτήρα, καὶ χάρισαι γέ μοι,
 Ω· γλυκύτατον, τ' ἡρεῖα ἀπαλλάξαις μὲ.
 Ω·ς· ἀντί τέτων τ' ἀγαθὸν εἰς σπέραν
 Μυγάλλω δαπνίσσω, ἢ παχεύῃ σου χάριν.

ΑΛΛΗ ΓΑΥΣ, ΝΕΟΣ, ΓΡΑΥΣ.

ΑΛ. Γ. Δὴ τί σὺ, ποῦ παρῃσάσα τόνδε τ' νόμον,
 Ἐλπίσας παρ' ἐμοὶ τῷ ἡλικιωτῶν εἰρηκότῳ
 Πρόπρον καθεύδῃ αὐτόν; ΝΕ. οἱ μοι δειλάρος,
 Πόθεν ἐξέκυψας, ὡ κάκισ' ἀπολαύμῃ;
 Τῶν γδ' ὁκνῶν τὸ κακὸν ἐξαλίστην.
 ΑΛ. Γ. Βάδ' ἔξ' αὐτοῦ. ΝΕ. μηδαμῶς με παρῃσῇς
 Ἐλπίσας ὑπὸ τ' ἀντιβολῶ σ'. ΑΛ. Γ. ἄλλ' ἐκ ἐγώ,
 Ἀλλ' ὁ νόμος ἔλκε. ΝΕ. ἐκ ἐμέγ', ἄλλ' ἔμπυσά πε
 Ἐξ ἄμματος φλύκταναν ἡμφισμῶν.
 ΑΛ. Γ. ἔπε μολακίαι δειρὶ ἀνύσας, ἢ μὴ λάλῃ.
 ΝΕ. ἴθι νεύσασον ἐς ἀφοδὸν παρῃσάσ' με
 Ἐλθόντι θαρρήσας παρῇς ἐμμιτῶν, εἰ δὲ μὴ
 Αὐτῇ π' ὄρωντα, πύρρον ὅλ' ἔμ' αὐτίκα
 Τ' πὸ τῆ δέης. ΑΛ. Γ. Θάρρ'· βάδ' ἔξ' ἐνδον, χεσέ.
 ΝΕ. Δέδοικα καὶ γὰρ μὴ πλέον ἢ βέλομαι.
 Ἀλλ' ἐλθύντας σοι καταισθήσω δῖος
 Ἀξίόχρους. ΓΡ. μή μοι καθίστη. ΓΡ. ποί σὺ; ποῖ
 Χωρεῖς ματ' αὐτῇ; ΝΕ. ἐκ ἐγών', ἄλλ' ἔλκομαι.
 Ἀτὰρ ἥ τις εἴη, πολλὰ ἀγαθὰ χροῖστί σοι,
 Οὔ π' μ' ἐπαλείδεις ἐπιτρεῖς ἐντ'. ὦ ἡ ἑσπέρης,
 Ω· Πάνες, ὦ Κορύβαντες, ὦ Διοσκόρου!
 Τῶντ' αὖ πολὺ τέ πεν τὸ κακὸν ἐξαλίστην.
 Ἀτὰρ τί τὸ παρ' ἄγ' μ' ἔς' (ἀντιβολῶ) πετίπτει;
 Πρόπρον σφίθικον ἀνὰ πλάσας ψευδίστας;
 ἢ γαυὺς ἀνεγκύμα παρ' αὐτῷ νεκρῶν;
 ΑΛ. Γ. Μὴ σκῶπ' εἰ μ', ἀλλὰ δεῦρ' ἐπε. ΓΡ. δευρεῖ μ' ἔν.
 ΑΛ. Γ. Ως· ἐκ ἀφῆσαι σ' ἐδέετο. ΓΡ. ἐδὲ μὲν ἐγώ.
 ΝΕ. Διμωσάσεις δ' ἔμ', ὦ κακῶς ἀπολαύμῃ.

Apud te dormire, [tantillus] talis existens: quia
Mater ipsi magis es: quam uxor.

Quare si constituitis [perferetis] hanc legem,
Terram omnem Œdipodum implebitis.

AN. O tota odiosa et invidens hanc legem,
Invenisti (al. tollere vis:) sed ego te puniam.

IV. Per Iovem servatorem, gratificare mihi,

O dulcissima, anum hanc repellens à me!

Quod si feceris, pro his bonis ad vesperam

Magnam reddam & crassam tibi gratiam.

ALIA anus, IUVENIS, ANUS.

Hæc (heus) tu, quò transgressa hanc legem

Trahis hunc (cū) apud me scripturæ dicat (jubeat)

Priorem dormire ipsum? IV. heu mihi misero

Vnde declinasti (prorepisti,) ô pessimè perditæ?

Hoc enim illo malum exitiosius.

AL. AN. Veni huc. IV. nullo modo me despicias

Tractum ab hac, precor te. AL. AN. sed non ego,

Sed lex trahit. IV. non me (lex) sed Empusa quædā,

Ex sanguine bullam induta (trahit.) (quæris.

AL. AN. Sequere mollicelle huc festinans, & ne lo-

IV. Age, nunc, sine in latrinam primum me (in secus.

Euntem confidere ad meipsum (recolligere animū:)

Illic quid faciam, rubrum videbis me statim

Præ timore. AL. AN. Confide: veni intro, cacabis.

IV. Timeo & ego, ne (cacem) plus quàm volo,

Sed fidejussores tibi constituam duos

Dignos. AN. non mihi constitue. AL. AN. quò tu? quò

Vadis cum ipsa? IV. non ego, sed trahor.

At quæcunque es, multa bona fiant tibi,

Quòd me non despexisti contritum. ô Hercules,

O Panes, ô Corybantes, ô Dioscuri!

Illud demum multo quàm istud malum perniciosius.

At quæ res est, precor, hæc?

Nunquid simia repleta fucatione (cerusa?)

An anus resurgens à mortuis?

AL. AN. Ne cavillare in me, sed huc sequere. AL. huc

quidem igitur.

AL. AN. At non dimittam te unquam. AN. neque

quidem ego.

IV. Laceraſtis me, ô malè perditæ.

AN, Me

ΓΡ. Ε' μοί γὰρ ἀκολοθεῖν σ' ἔδει κ' ἢ τὸ νόμον.
 ΑΛ. Γ. Οὐκ, ὡς ἐπεί γε γαῖα εἴτ' ἀχίαν φανῶ.
 ΝΕ. Ἦν οὖν ὅφ' ὑμῶν παρὸν δόλομαι κακῶς,
 φέρεσσι παρ' ἐκείνῳ τὸ καλὸν ἀφίξομαι;
 ΓΡ. Αὐτὸς σέβει σὺ, τὰ δὲ δέ σοι ποιητέον.
 ΝΕ. Ποτέρας ποτέρας οὖν καταλάζας ἀπαλλαγῆς;
 ΓΡ. Οὐκ οἶμαι. Βυδιεὶ δ' αὖρ'. ΝΕ. ἀφίτω γινώμ' αὐτοῖ.
 ΑΛ. ΓΡ. Δόθει μὲν οὖν ἰθ' ὡς ἐμέ'. ΝΕ. ὡς, νῦν Δία, γ'
 ἀφ' ἧ.

ΓΡ. Α' μ' ἐκ ἀφίσσω, νῦν Δία σ'. ΑΛ. Γ. ἔδδ' ἐμὴν ἔγω.
 ΝΕ. Χαλεπαί γ' ἀν' ἥσε γλυκύμαι πορθημῆς. ΓΡ. πῆς
 ΝΕ. Ε' λκοντε τοῦ πλωτήρας ἀν' ἀπικνέετε.
 ΓΡ. Σιγῇ βάδιζε δ' αὖρ'. ΑΛ. Γ. μα' Δί', ἀλλ' ὡς ἐμέ'.
 ΝΕ. Τετὶ το παρ' ἡμῶν τὸ Κανόνος σταθῶς
 Ψήφισμα, βινέτω δέ με διαλελημῶν.
 Πῶς οὖν δικωτὶν ἐμφοτέρας διωλήσεται;
 ΓΡ. Καλῶς, ἐπειδὴν καταφάγης βολεῶν χύτρας.
 ΝΕ. Οἷ μοι κακοδαίμων! ἐγὼς ἦδη τ' εὐχῆς
 Ε' κλυδύρεις μοι! ΑΛ. ἀλλ' ἔδδ' ἔσται σοι πλεόν.
 Ζῶντα ποτὶ μοι γὰρ μὲν σέ, ΝΕ. μὴ παρ' ἐμὸν.
 Εἴτι γὰρ ζῶντα κρεῖττον, ἢ θύον κακοῖν.
 ΓΡ. Νῦν τί μ' Ε' κάττω, εἴατε βάλῃ, ὡς τε μή,
 ΝΕ. ὦ τρισκακοδαίμων! εἰ γινώσκεις δέ τι σαρὰν
 Βινέτω δ' αὖτ' ἐνέτα καὶ τὸ ἡμέραν.
 Κάπειτ' ἐπειδὴν τ' εἴτ' ἀπαλλαγῶ, σάκλιν
 Φρυγίῳ, ἔχεται λήκων παρ' ἐγὼ γνάθους.
 Ἄρ' ἐκακοδαίμων εἰ μίς, βαρυδαίμων μὲν οὖν
 Νῦν τ' Δία τ' σωτήρ', ἀνὴρ κ' ὀδυσυγῆς,
 Οὔς περ τοῖς τοῖς θεοῖς ζῶντα ἔξομαι
 Α' κων. ὅμως δ' εἴατε πολλὰς σάκλιν
 Τὸ πλεόντα τῶν καταλάζων δ' αὖρ' ἐσπλέων,
 Θάψαι μ' ἐν ἀπὸ τῶν εὐχῶν τ' ἐσβόλῃς.
 Καὶ σὺ δ' αὖθις ἐπὶ πολλῆς ἡ σήματος,
 Ζῶσαι κατὰ πτωχὰς ταῖς, εἴτα τὰ σάκλιν
 Μολυθὲν χαλκῶντας κούρω παρ' ἐγὼ σφύρα,
 Α' νῦν πτείναι παρ' ἐγὼ σιν ἀντὶ ληκύνκ.

ΘΕΡΑΠΕΙΑΝ, ΔΕΣΗΟΤΗΣ,
 ΧΟΡΟΣ.

Ἰσχυρὸς μὲν δὲ δαίμων δ' ἐγὼ,
 Ὡς τὴν τ' μοι δέσπονα μακάριωτάτη,

τ' μοῖς

AN. Me enim sequi te oportet secundum legem.

AL. AN. Non, si altera anus adhuc turpior apparuerit.

IV. Si igitur a vobis primum perdar malè,

Age quomodo ad illam pulchram perveniam?

AN. Ipse videris tu. hæc autem tibi faciendum.

IV. Vtras primas igitur expelleas liberabor?

AN. Non scio. veni huc. *IV.* dimittat nunc me illa.

AL. AN. Huc quidem igitur veni ad me. *IV.* si, per Iovem, dimiserit.

AN. Sed non dimittam, per Iovem, te. *AL. AN.* neque quidem ego.

IV. Difficiles estis factæ portittrices. *AN.* cur?

IV. Trahentes navigatores colliditis [lancinatis.]

AN. Silentio venias huc. *AL. AN.* per Iovē, sed ad *(me.*

IV. Hæc res secundum canonis manifestè
Sententiam, subagitare oportet me in medio captum:

Quomodo igitur bis remigare ambas potero?

AN. Bene, postquam devoraveris bulborum ollam.

IV. Hei infelix! prope jam januam

Tractus sum. *AL.* sed non [opus] erit plus [trahi:]

Cadam enim tecum. *IV.* non per Deos.

Vno enim detineri melius est, quam duobus malis.

AN. Per Lunam, si vis, si non.

IV. O me ter infelicem; si mulierem oportet mar-
Subagitare totam noctem & diem! *(cidam*

Et deinde, postquam hac liberatus fuero, rursus

Phrynem, habentem lecythū [& fucos] ad maxillas.

An non infelix sum? deplorandæ sortis quidem,

Per Iovem servatorem, vit & infortunatus sum,

Qui talibus feris [commergar] connatabo

Inventus. Tamen autem siquid sæpe, patiar [moriar]

Sub his meretricibus, huc innavigans,

Sepelito me in ipso ore immissionis [introitus:]

Et [hanc anum] desuper in superficie sepulcri

Vivam pice illinentes, postea pedes

Plumbo perfundentes, circumcirca talos

Super-imponere, causam [mortis] pro lecytho.

SERVA seu Famula, DOMINVS,

CHORVS.

O beate quidem Popule; felix autem ego,
Ipsaque mea domina [hera] beatissima!

Τ' αἰεὶ δ' ὅταν παρὶ ταύτ' ὅππ' ἔθιγεαι,
 Οἱ γαῖονες περ πάντες οἱ τῶν δαιμόνων,
 Ἐγὼ τε περὶ πέποιεν ἡ δεικνύουσι,
 Ἡ ποῦ μεμύρομαι πῶς με φάλλω μεθύοντι.
 Ἀγασσῶν, ὦ Ζεῦ! πολὺ δ' ἑσπέρταται μὲν αὖ
 Τάπειν' ἀπ' αὖ ποινὰ τὰ Θάλασσαν ἀμφορείδια·
 Ἐν τῇ κοφάλλῃ γὰρ ἐμ' ἄφ' πολὺν χρόνον.
 Τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήματα πάντα ἀπέπιατο.
 Ὡς δ' ἐπεὶ πολλὸν βέλπει, πολὺ δ' αὖτ' ὥσπερ οἱ.
 Κίερα δ' ἄνευ τοῦ δουρατὸς ἴδω νύχθ' ὅλως.
 Ἐκλειροῦσθαι ἵππ' ἀν' μάλας' ὁσμὴν ἔχῃ.
 Ἀλλ' ὦ γυνήεις, φρονέετε μὲν τ' ἐσπέρταται
 Τὸν ἀνδρ' ὅπου 'στ' ἐμὸς κευτὰ ὤψης.
 Χο. Αὐτὸ μὲν ἡμεῖς γὰρ ἐξ ὀρεῖν δουκίς.
 Θε. Μάλιστ' ὅδ' ὅππ' τὸ δέιστον ἐρχομαι.
 Ὡς δ' ἐσπέρταται, δουρατὸς, ἡ πρὸς ὀλίγη.
 Δε. Ἐγὼ Θε. σὺ ὤψ' τοῖνυ δ' ὡς γ' ἡ δαίς ἀνὴρ.
 Τίς γὰρ ἄλλος ἀν' μάλλον ὀλβιώτερος,
 Ὅς περ, πολλοῦ πλείον ἢ πρὸς μὲν ὤψης
 Ὀγῶν τὸ πλῆθος, ἡ δ' ἐπὶ σπινθὴς μόνος.
 Χο. Εὐδαίμωνικόν γ' ἀνδρῶν εἰρημὸς σπαῶς.
 Θε. Ποῖ ποῖ βεδύξαι; Δε. ὅππ' τὸ δέιστον ἐρχομαι.
 Θε. Νῆψ' Ἀφροδίτῃ, πολλὴν ἀπάντων ὕψους.
 Ὅμως δ' ἐπὶ ὀλβίᾳ συλλαβῇ μ' ἡ γυνή
 Ἀγασσῶν, ἡ ταυρὶ μὲν τοῦ ταύρου μετὰ τῶν.
 Οἶνος δ' Χίος δ' ἐπὶ περὶ σπινθὴς μόνος,
 Καὶ τὰ μὲν ἀγαθὰ περὶ ταύτα, μὴ βεδύξαι.
 Καὶ τῶν δαιμόνων εἰς πρὸς τὸν ταύρου,
 Καὶ τῶν κελῶν εἰς πρὸς τὸν ταύρου ὅλως,
 Ἰππὶν ὤψ' ἡμῶν. πάντα γὰρ παρὲς ὀλβίᾳ.
 Οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἐπὶ,
 Καὶ μὴ περὶ σπινθὴς μόνος. ἀλλ' ἐλδοθήσας
 Κελῶν γίγνεται μετὰ τῶν παιδίων ὡς
 Τὸ δέιστον αὐτοῖς ἐστ' ἐπὶ σπινθὴς μόνος
 Ἀπὸ τῶν ἀπασιν, ὡς ἀπὸ τῶν οἰκιστῶν.
 Ἐγὼ δ' ἐπὶ περὶ τὸ δέιστον ἡ δ' ἐπὶ σπινθὴς
 Ἐχέτωται ἡ δ' ἐπὶ σπινθὴς μόνος.
 Τί δ' αὖτε διατρίβεις ἔχου; ἀλλ' ἐπὶ σπινθὴς
 Ταυρὶ λεῖον, ἐν ὅππ' ἐπὶ σπινθὴς μόνος, ἐγὼ
 Ἐπὶ σπινθὴς μόνος μετὰ τῶν οἰκιστῶν. ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ.

Vos autem quæcunque adstatis ad fores,
 Vicinique omnes, qui è popularibus;
 Egoque insuper præter illos, ministra:
 Quæ inuncta sum caput odoris
 Bonis, ô Jupiter! multum autem superabundant
 His omnibus Thasæ amphorulæ:
 In capite enim manent multo tempore;
 Aliæ a. efflorescentes planè evolârunt [exhalârunt]:]
 Quare sunt multo optimæ, multo certè, ô Dei.
 Misce merum: lætificabit noctem totam:
 Eligentes id [vinum] quod maximè odorem habeat.
 Sed ô mulieres, dicite mihi dominum
 Virum, ubi est mea domina.
 C. H. illic manens: nobis enim invenire vidêris.
 S. E. Maximè: hic enim ad cœnam venit.
 O domine, ô beate, & ter beate.
 Do. Ego? S. E. tu quidem, per Iovem, ut nullus vir.
 Quis enim factus est magis beator,
 Qui civibus plus quàm tribus [triginta] millibus
 Existentibus multitudine, non cœnasti solus.
 C. H. Fortunatum hominem dixisti apertè.
 S. E. Quò quò vadis? Do. ad cœnam eo.
 S. E. Per Venerem, multo omnino ultimus.
 Tamen autem iussit comprehendens me mulier
 Ducere te, & has tecum adolescentes.
 Vinum autem Chium est relictum,
 Et alia bona ad hæc, ne tardate.
 Et spectatorum si quis benevolus est,
 Et iudicum si non quis aliò respiciat,
 Veniat mecum. omnia enim præbebimus.
 Igitur omnibus certè generosè dices,
 Et non relinques ullum. sed liberè
 Vocare feriem adolescentulam puellam: nam
 Cœna ipsis est præparata
 Omnibus, si abibunt domum.
 Ego autem ad cœnam jam festinabo,
 Habens & tædam hanc bene.
 Quid igitur moraris habens? sed non du cis
 Has capiens? interim dum autem descendis, ego
 Cantabo cantum aliquem cœnativum. PARABASIS.

ΧΟΡΟΣ, ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Μ Μικρὸν δ' ἐπαδέσθαι τοῖς κραταῖσι βούλομαι,
 τοῖς σοφοῖσι μὲν, ἅψ' ὅσων μεμνημένος κείν' ἐμέ'.
 τοῖς γὰρ οἱ δ' ἡδέως, διὰ τὸ γέλιον κείν' ἐμέ'.
 Σχεδὸν ἅπαντας ἐν κελύεω δηλαδὴ κείν' ἐμέ'.
 Μῦθε τ' κληῖον γῆρας, μὴ δὲν ἡμῖν αἰπὸν,
 ὅ' π' περὶ ἐλπίχ'. ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα χεῖρ μεμνημένος
 μὴ' περικεῖν, ἀλλὰ κείν' ἐσὺ χερσὶ ὀρθῶς αἶψ'.
 Μῦθε δ' ἡ κακὰς ἐπαίχαις τόν γε τρέπον, πορροφέναι,
 αἱ μόνον μὴ μὲν ἔχουσι ἅψ' ἐλευταίων αἶψ'.
 Ῥ', ὦ, ὦρα, δὴ, φίλα,
 Γυναικες εἰ περ μέλλομεν τὸ χεῖμα δρᾶν
 ἢ πρὶ τὸ σφείπτον ὑπακίμεναι. Κρητικῶς εἰ τὰ πόδες
 καὶ σὺ κίψ'. **Η ΜΙ.** τὸ το δρῶ'.
 Καὶ τὰς δὲ νῦν λαμρὸς
 τοῖν σκελίσκον τ' ὀυρμὴν. τάχα γ' ἐπίσι
 ἄσπαδ' τευαχ' σκαροῦ ἄλλο-
 κεχνιολφ' ἀνοδ' ἐμὺ ποτρίμματο
 σιφιοπαρομαί, τοκατακεχρμῆ-
 κινελεπκοσυφ' ὀρεσ' ἐρα-
 λατρυνον πικεφαλλινὸν γλοπε-
 λοκαζωποπαροβαφτεζαζανο πέρυζων.
ΧΟ. Σὺ δ' ἐπ' αὐτ' ἀνοσάμφορς, ταχὺ καὶ παχέως
 λαβὲ τρύβλιον. εἴτα λαβὼν κόνιζα
 Λέκιδον, ἵν' ὀπίσθ' ἵπῃς.
ΗΜ. Ἀλλὰ λαμὰ πρὶ σίπη.
ΧΟ. Αἶρεθ' ἄνω. ἰαὶ δὲ αἶ.
 Δειπνήσομεν εἴ οἱ εὐ αἶ'.
 Εὐαίως ὀππῆναι. δὲ αἶ'. δὲ αἶ'. δὲ αἶ'. δὲ αἶ'. εὐαί.

ΤΕΛΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣ ΩΝ.

ΑΡΙ-

CHORVS, SEMI CHORVS.

PARVM autem consulere iudicibus volo.

Sapientibus quidem, sapientum recordantibus iudicare me:

Ridentibus autem dulciter, per risum iudicare me.

Manifestè [Ferè] omnes igitur jubeo videlicet iudicare me:

Non autem sortem fieri nil nobis cause,

Quòd sortitò primò prodeo, sed omnia hæc oportet recordantes

Non peierare, sed iudicare choros rectè semper:

Neque malis meretricibus more similes esse,

Quæ solùm memoriã habent ultimorũ semper.

O, ô, hora jam, (dilectæ

Mulieres,) si volumus rem facere,

Ad cœnam movere. Creticè igitur pedes

Et tu move, SEMICH. hoc facio;

Et hæc nunc levã

Crura ad numerum [moveo.] citò enim veniunt

Ollæ, succidiæ, cartilagines, musteli-

Calvariarum reliquiæ acri cum intrito,

Laser melle interfuso,

Motacillæ, merulæ, columbæ,

Gallarum tosta capitula, motacillarti, [silvestrium]

Columbarum, leporum instinctu inspersa unã cum
alis.

CH. Tu autem hæc audiens, citò & citò

Cape scutellam: post capiens ordina

Ovi luteum, [vel legumina,] ut cenes.

SEMI. Sed ingurgitant quidem.

CHO. Elevamini. euge, euge, euge.

Cœnemus, euge, euge, euge,

Faustè canentes victorialia carmina: euge, euge,

euge, euge, euge.

FINIS CONCIONATRICVM.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Θεσμοφορέαζουσα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Εὐκλείδης ἐν τοῖς Θεσμοφορείοις ὑπὸ γυναικῶν κατατηρηθεὶς, ἢ Ἀγάθωνος ἢ ποιητῆ βοήθεια ὄψαται ἀείδουσαν ἀνὰ κῆρυκα. Περὶ τὸν οὖν μὲν Μνησιλόχου κηδεστὴν προσήλθε, δεσφόμενος ἢ ἰδίας δυστυχίας πειρασταίαν λαβεῖν. Ἀλλ' Ἀγάθωνος αὐτῷ παρῆναι, καὶ συνδικεῖν ἐκ ἐβέλωντος, Μνησιλόχου, ἄσματος καὶ ἐδελοντὸς ἢ αὐτῷ πειρασταίαν αὐτῷ ὑπέχετο καὶ γυναικείαν ἐδότητα ἐνδυσάμενος, πρὸς τὸ ἢ Θεσμοφορέαν εἶρετ' ἢ λυθεῖ καὶ ἐκεῖ ἐν μεγίστῃ γυναικῶν πληθεὶ ἢ δίκῃ ὑπὸ Εὐκλείδους ἡγουμένης ὑπέχεσθαι. ἀλλ' ἀναγνωριθεὶς ἀνὴρ ὢν ἐν ἀρχήματι γυναικός, ἢ τὸ φυλακῆς ἐμφιστάμεν ζυγαίαν φόβῳ καὶ ἐδωκῆσά τοι Μετ' ὀλίγον, ὃ τέρας καὶ μηχανήμασι τοῦ Εὐκλείδους ἐκείθεν ἀελαθεὶς ἀπέφυγε.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Μνησιλόχος	ὁ Εὐκλείδης.	Κλεισθένης.
πίδα κηδεστής.		Ἡμετέρου γυναικῶν.
Εὐκλείδης.		Μνησιλόχου ὡς Εὐλίη.
Ἀγάθων	ἱεροπῶν.	Εὐκλείδης ὡς Μενέλαος.
Ἀγάθων.		Πρύτανις.
Χορός.		Τοξότης, ὁ καὶ Σκύθης.
Κῆρυξ.		Εὐκλείδης ὡς Περγεύς.
Γυνή.		Μνησιλόχος ὡς Ἀνδρομίδης.
Ἐπίτροπος γυνή.		Εὐκλείδης ὡς Ἡρώ.
Ἄλλη γυνή.		Εὐκλείδης ὡς γυνὴ.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ κηδεστὴς Εὐκλείδους,

Ἡ ΤΡΙΠΙΔΗΣ.

Ὁ Ζεὺς, χελιδὼν ἄρα πότι φαίησται;
 Ἀ' πλεῖ μ' ἄλωϊν ἀνθρώπων ἐξ ἰωθηνῶ.
 Οἶόν τε, πρὶν τὴν ἀπληθεῖ κομιδῇ μ' ἐνλαλεῖν,
 Παρὰ σοῦ πυθίδι ποί μ' ἄρχῃ τῷ Εὐκλείδῃ;
 ΣΤ. Ἀλλ' ἐκ ἀκέρῃ δέειρε πᾶν θ' ὅς αὐτίκα

A R I S T O P H A N I S ⁷⁵¹

Cerealia celebrantes,

Interprete Andrea Divo.

A R G U M E N T U M.

EU R I P I D E S in festis Cerealiis à Mulieribus [Atticis] capitis accusatus, opem ab Agathone poëta cogitur petere. Ad hunc igitur cum Mnesilochus propinquo suo accedens, rogat ut suarum fortunarum defensionem suscipiat. Sed Agathone ipsi patrocinari & adesse nolente, Mnesilochus ultrò se offert Euripidi: ac veste muliebri indutus, ad festa Cerealia accedit: ibique in maximo Mulierum conventu Euripidem præsentis animo defendit: sed deprehensus femineum habitum assumpsisse, cum vir esset, effugere non potuit quo minùs in carcerem conjiceretur. Nòn multo tamen post, arte & fallaciis Euripidis, illæsus inde aufugit.

P E R S O N A E D R A M A T I S.

<i>Mnesilochus, propinquus Euripidis.</i>	<i>Clisthenes.</i>
<i>Euripides.</i>	<i>Semichorus mulierum.</i>
<i>Minister Agathonis.</i>	<i>Mnesilochus ut Helena.</i>
<i>Agathon.</i>	<i>Euripides ut Menelam.</i>
<i>Chorus.</i>	<i>Prytanis.</i>
<i>Præco.</i>	<i>Satelles, Scythæ.</i>
<i>Mulier quædam.</i>	<i>Euripides ut Persen.</i>
<i>Altera mulier.</i>	<i>Mnesilochus ut Andromeda.</i>
<i>Tertia mulier.</i>	<i>Euripides ut Echo.</i>
	<i>Euripides ut anus.</i>

M N E S I L O C H U S, necessarius Euripidis,
E U R I P I D E S.

O Iupiter, hirundo igitur quando apparebit?
[erit vespere?]
Perdet me errando versans homo [hic] jam à matutino tempore.

Licerne, [Fas ne est] priùs quam lienem planè ego ejiciam, [præ defatigatione,]

A te audire quò me ducas, ô Euripides?

Ev. Sed non audire oportet te omnia; qui statim

Vide-

Ο' ἢ παρ' αὐτοῦ. ΜΝ. πῶς λέγεις; αὐτοῖς φέρεται.
 Οὐ δέ μ' ἀκούει; ΕΥ. ἔχ', ἂν μέλλας εἶναι.
 ΜΝ. Οὐ δ' ἂν εἶναι δέ μ' ; ΕΥ. ἔχ', ἂν ἀκούειν δέ μ'.
 ΜΝ. Πῶς μοι παρ' αὐτοῦ; δεξιῶς ἢ τοι λέγεις.
 Οὐ φέρεται γελῶν μ' ἔτι ἀκούειν ἢ δ' εἶναι;
 Χωρεῖ γὰρ αὐτοῖν ἐκατέρωθεν ἡ φύσις.
 Τὸ μὴτ' ἀκούει, μὴ δ' εἶναι; ΕΥ. εὐταῖα ἦν.
 ΜΝ. Πῶς χωρεῖ; ΕΥ. ἔγωγε ταῦτα διακρίθην τότε.
 Αἰθρὸς γὰρ ὅτε ταῖς φρεσὶν διεχωρίζετο,
 Καὶ ζῶν ἐν αὐτῇ ζωνιτέκνα καὶ κύνες,
 Ὡς μὲν ἐλέπτεν χεὶρ περὶ ταῖς μηχανήσασιν,
 Οὐ φθαρμένον ἀντίμυον ἡλίου εὐχόμενος.
 Ἀ' καὶ οὗτοί τ' ἄνθρωποι διατετρίβασιν.
 ΜΝ. Διὰ τὴν γοῶν ἢ μὴ δ' ἀκούω, μὴ δ' εἶναι;
 Νῦν δ' αὖτ' ἡδ' οὐ μὴ γὰρ περὶ πορρομαθῶν.
 Οἷόν τε παρ' αὐτῶν σφοδρὰ ζωνοκτοῖαι.
 ΕΥ. Πῶς; ἀν' ἡμῶν τεικνύται παρ' ἡμῶν. ΜΝ. πῶς; ἂν
 εἴη;

ΕΥ. Πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τέτοιον ἐξέδραμι ὅπως
 ἔπ' ἀποσπάσῃ, μὴ χυλὸς εἴη τῷ σπείλῃ.
 Βάδ' ἔτι δ' ἔλθεις, καὶ φέρεται τ' νῦν. ΜΝ. ἰδέ.
 ΕΥ. Οἷός τις τὸ θύρεον τῶτο; ΜΝ. νῦν δ' ἡρακλέος,
 Οἷμαί γε. ΕΥ. τίνα νῦν. ΜΝ. σιωπῶ. ΕΥ. θύρεον.
 Ἀ' κούε. ΜΝ. ἐκείνου, καὶ σιωπῶ. τὸ θύρεον;
 ΕΥ. ἔντα δ' Ἀ' γάδων ὁ κλεινὸς οἶκον τεχνάει,
 Οὐ κατὰ πόδας. ΜΝ. ποῖος οἶκος Ἀ' γάδων;
 Εἴστι; τίς Ἀ' γάδων; μὴ δ' οὐ μέλας, ὁ καρτερός;
 ΕΥ. Οὐκ, ἀλλ' ἔπερὶς περ' ἔχ' ἐνέσχευται σάπῃ;
 ΜΝ. Μὴν οὐδ' αὖτε πύργου; ΕΥ. ἔχ' ἐνέσχευται σάπῃ;
 ΜΝ. Μὴ δ' αὖτ' ἔστι γὰρ, ὥστε καμῆρ' εἰδέναι.
 ΕΥ. Καὶ μὴν βεβήκειας σύγ', ἀλλ' ἐκ οἴδ' ἴσως.
 Ἀ' μ' ἐμποδῶν πῆξω μιν, ὥς ἐξέσχω.
 Θεράπων τίς αὐτῷ, πῶς ἔχον καὶ μυρρίδας.
 Περὶ τοῦδε μῦθος εἶναι τ' πομπήσας.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΑΓΑΘΩΝΟΣ,
 ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΘΕ. Εὐφρημος πῶς ἔστι λέως,
 Στόμα συγκαίεται. ὅπως μὲν γὰρ
 Θάλασσα μισθῶν ἔσδον μελάδων

Videbis præsens. *MN.* Quomodo dicis? rursus narra:
Non oportet me audire? *EV.* non, quæ quidem utique
futurus es videre.

MN. Neque quidem videre oportet me? *EV.* non, quæ
quidem utique audire oportuerit.

MN. Quomodo me ista mones? dexterè utiq; dicis.
Nen inquis tu oportere me neq; audire, neq; videre?
Absque enim ipsis utrisque est ne Natura,

Si nec audiamus, nec videamus? *EV.* Bene scis quòd.

MN. Quomodo absq; ipsis? *EV.* Ita hæc distincta sunt
Ether enim cùm primùm divisus est, (olim.

Et animalia in ipso congenerabat mota:

Quo quidem cernere oportet, primò machinata est,

Oculum similem [amulatorem] Solis totæ:

Ad auditum autem infusorii aures perforavit.

M. Propter infusoriū igitur neq; audio, neq; video?

Per Iovem lætor quidem hoc super. addiscens.

Quale quidem [bonum] est, sapientes congressus?

EV. Multa utiq; discas talia à me. *MN.* quoniam ergo?

EV. Præter bona hæc, invenitem, quomodo

Adhuc addisceres non claudus esse crure.

Vade huc, & adhibe mentem. *MN.* Ecce.

EV. Vides ostiolum hoc? *MN.* per Herculem,

Puto quidē. *EV.* Tace nunc. *M.* Taceo. *EV.* ostiolum.

Audi. *MN.* Audiam, & taceo. ostium?

EV. Hic Agatho inclytus habitans est,

Tragædiarum poëta. *MN.* Qualis hic Agatho

Est? quisnam Agatho? num ille niger, ille fortis?

EV. Non, sed alter quidam: non vidisti unquam?

M. Nunquid ille barbatus? *E.* Non vidisti unquam?

M. Non per Iovem: non quidem, quod & ego sciam.

EV. Verùm subagitaſti tu quidem, sed nescis fortasse.

Sed è pedibus fugiamus, quoniam egreditur

Servus quidam ipsius, ignem habens & virgas myr-
reas.

Præſacrificaturus videtur poëſi.

S E R V V S A G A T H O N I S,

MNESILOCHVS, EVRIPIDES.

3 E. BENE ominans totus sit populus,

Os claudens: invaleſcit enim

Tripudium Musarum intra arcia

Τῶν δεσποτιῶν μελοποιῶν.

Ε'χέτω ὁ σπουδῆς νῦν ἄνθρωπος αἰθέρ,

Κύμα δ' αὖτε μὴ μελαδίδτω

Γλαυκόν.

ΜΝ. Βομβάξ.

ΕΥ. Σίγα· τί λέγεις;

ΘΕ. Πτωχὸν ταχὺν κατακοιμάδω,

Θηρῶν τ' ἀγρίων πόδες ὑπερβάνων

Μὴ λυέσθων.

ΜΝ. Βομβηλοβομβάξ.

ΘΕ. Μάλα γὰρ ὁ καλλιπῆς Ἀγάθων,

Πρόμος ἡμέτερος

ΜΝ. Μῶν βινέει;

ΘΕ. Τίς ὁ φωνήσας;

ΜΝ. Νῦν ἄνθρωπος αἰθέρ.

ΘΕ. Δρυόχες πένται δέμας ἀρχαί.

Κάμπη δ' ἔσας ἀψίδας ἐπ' αὐτῶν.

Τὰ δ' ὀρνυμένα, τὰ δ' ὀλλομελῆ,

Καὶ γνωμοτυπῆ, καὶ νομομαχίῃ,

Καὶ κροχουτέῃ, καὶ γογγυλίζεῃ,

Καὶ χουινύῃ.

ΜΝ. Καὶ λαμάξῃ.

ΘΕ. Τίς ἀγριώτερος ἐλάττω θειχέας;

ΜΝ. Οὐκ ἔτοιμος σὺ πῦρ ποιῆς

ἢ καλλιπότες, τὴν θειχέαν,

Γογγυλίστας, καὶ συγρέφας

Ταῖς τῶν σπείρας, χαλεπῶς.

ΘΕ. Ἡ' που νέος ἄνθρωπος ὕβρις ἔστι, καὶ γέρον

ΕΥ. Ὁ δαιμόνιος, ὅτι μὴ ἔα χαίρειν· σὺ δ'

Ἀγάθωνά μοι δεῦρ' ἐκάλεισον σάσαν τέχνην.

ΘΕ. Μὴ δὲν ἐκείνῳ· αὐτὸς γὰρ ἔχεισιν τάχιστα

Καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἀρχαί· χαλεπὸς οὖν

ὄντος, κατακάμπτειν τὰς στροφὰς ἐξ ἴδιον,

Ἡ' μὴ ποιεῖν θύραξ πρὸς τὸν ἄλλον.

ΕΥ. Τί οὖν ἐγὼ φημι; ΘΕ. Πείμων· ὡς ἐξέρχῃς

ΕΥ. Ὁ Ζεὺς τί δέχεται διανοεῖται τῶν μερῶν;

ΜΝ. Μὴ δὲν θεῶς, ἐγὼ πυνθίω βέλομαι

Τὴν τὸν πορνεύειν ταῖς. τί εἴπεις; τί δύστροφέας

Οὐ χεῖρ σὺ κρύπτειν, ὅντα καὶ ἐξω μέν.

ΕΥ. Ἐστὶν κἀνὼν μοι μέγα τὸ πορνεύειν.

Merilia Musica.

Habeat autem flatus tranquillus æther, &

Vnda autem maris ne resonet

Cærulea.

M N. Bombax.

E V. Tace, quid dicis?

S E. Volatiliumque genera consopiantur, [quiescant;]

Ferarumque sylvestrium pedes per sylvas currentium
Ne solvantur.

M N. Bombalobombax.

S E. Futurus enim est pulchriloquus Agatho,

Primus noster

M N. Nunquid subagitari?

S E. Quis locutus [sonum emisit?]

M N. Quietus æther.

S E. Clavos [Fundamentalia] ponere fabulæ principia,

Flectit autem nova scuta [hapsides] verborum;

Alia verò tornat, alia vero conglutinat membratim,

Et sententias format, & antonomasis utitur;

Et ceram fundit, & rotundat in modum rapi,

Et infundit.

M N. Et fucat.

S E. Quis agrestis accedit ad atria?

M N. Qui promptus tibi, & pœtæ

Pulchriloquo, atrii, [sal. tragico,]

Rotundans in modum rapi, & contorquens

Hoc veretrum infundere.

S E. Certè, juvenis: Valdè contumeliosus es, ô senex.

A V. O bone, hunc quidem sine valere: tu verò

Agathonem mihi huc evoca omni arte.

S E. Nihil precare: ipse enim egredietur citò,

Etenim modulari incipit. hyeme enim

Existente, flectere conversiones non facile,

Nisi processerit foras ad solem.

A V. Quid igitur ego faciam? S E. Expecta, quoniam
egreditur.

E V. O Iupiter, quid facere cogitas me [mihi] hodie?

M N. Per Deos ego audire volo

Quidnam res hæc. quid gemis, quid ægrè fers?

Non oportebat te celare, cum sis propinquus meus.

A V. Est malum mihi magnum quoddam præparatum,

ΜΝ. Πείον π; ΕΥ. τῇ δὲ θ' ἡμέρᾳ κερθήσετ',
 εἴτ' ἔς' ἐπ' ῥῶν, εἴτ' ὀπλόων· Εὐεπίδης.
 ΜΝ. Καί ποῶς; ἐπεί νυν γ' ἔτε τα' ἀνεσθήσεια
 Μάλλ' ὀκάζειν, ἔτε βυλὺς ἔστι' ἔδρα·
 Ε' πεί τριτὴ' εἰ, Θυσμοφόρων ἡ μέση.
 ΕΥ. Τὲτ' αὐτο γὰρ τοι καὶ πολὺν με προσδοκῶ.
 Αἰ γὰρ γυναῖκες ὅππῃς ἐβλύξασι μοι,
 καὶ θυσμοφόρον μέλλουσιν περὶ μὲ τίμωσθαι
 Ε' κλησιάζειν ἐπ' ὀλέθρῳ. ΜΝ. πῇ τίς δ' ἔστι;
 ΕΥ. Ο' πῇ τετραγώνῳ, καὶ κακὸς αὐτὰς λέγω.
 ΜΝ. Νῆ φ' Ποσίδῳ, καὶ Σίγῃ, ἀν' ἀπείροις.
 Α' τὰρ τίς ἐν ταύταις σὺ μη χαλῶ ἔχθης;
 ΕΥ. Α' γάθων ἀπείσοι φ' τετραγώνῳ διδασκαλόν
 Ε'ς θυσμοφόρ' ἐλθέειν. ΜΝ. τί δρᾶσιν τ'; εἰπέ μοι.
 ΕΥ. Ε' κλησιάζουσιν ἐν φ' γυναῖξιν, καὶ δὲ νῆ
 Λέξουσ' ἑαυτὰς. ΜΝ. πότερον, φανερόν ἢ λάθρα;
 ΕΥ. Λάθρα, σὺ δὲν γυναικὸς ἡμφισπύρον.
 ΜΝ. Τὸ πρῶτον, καμψόν, καὶ σφόδρ' ἐν φ' σὲ τρέπει.
 Τὲ γὰρ τετράζειν, ἡμέτερος ὁ πυγμαῖος.
 ΕΥ. Σίγα. ΜΝ. τί δ' ἔστιν; ΕΥ. Α' γάθων ἐξέρχεται.
 ΜΝ. Καί ποῖος ὅστις αὐτ'; ΕΥ. οὐκ ἐκκλόμενος.
 ΜΝ. Α'λλ' ἢ τυφλὸς μῦθέ μοι· ἐγὼ γὰρ ἐχέω
 Α' ἄνδρ' ἑδόν' ἐνθάδ' ὄντα· Κυρλίω δ' ἔσθ'.
 ΕΥ. Σίγα· μελαδέν, ἀν' παρασκευάζει.
 ΜΝ. Μύρμηκος ἀτρεπὲς, ἢ τί διαμυνησθήσεται;

ΑΓΑΘΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

ΑΓ. Ἰ' ἔρχετο χθονίαις δεξιὰ μαναι
 Πατρίδα, καὶ καὶ, ἐλὼ ἐλδοθήρα
 ΧΟ. Τίνος δαιμόνων ὁ κῶμος; λέγε νυν.
 Εὐπίστως δ' ἡμῶν
 Δάμονας ἔχθρ' ἐβίσαται.
 ΑΓ. Α' γένει ὅπλιν ἐμῶν
 Χρυσέων, ῥήτορα τῶν
 Φοίβων, ὅς ἐδρύσατο χάρες
 Γόαλα Σιμωνιδί γὰρ.
 ΧΟ. Χάρ' ἐκαλλίσταις ἀοιδαῖς
 Φοῖβ' ἐν δολέσσισι περὶ

MN. Qualenam? EV. hac die judicabitur,
Sive est adhuc vivens, sive periit Euripides.

MN. Et quomodo? quoniam nunc quidem neque ju-
dicia

Iudicatura sunt, neque senatus erit sedes:

Quoniam tertia est dies, Cerealiū media.

EV. Hoc ipsum enim, & perire me expecto.

Mulieres enim insidiatae sunt mihi,

Et in sacris Cereris futurae meae hodie

Concionari de caede. MN. qua de causa verò?

EV. Quoniam Tragedias facio, & male ipsis dico.

MN. Per Neptunum, vel iusta patereris.

Sed quamnam ex hac die tu machinationem habes?

EV. Agathon persuadere Tragico poëtae,

Ad sacra Cereris ire. MN. Quid facturum? dic mihi:

EV. Concionaturum inter mulieres; & si opus fuerit,

Dicturum pro me. MN. Vtrum manifestò, an clam?

EV. Clam, veste mulieris indutum.

MN. Res venusta; & valde ex tuis moribus.

Machinandi enim nostra est placenta.

EV. Tace. MN. Quid verò est? EV. Agatho egreditur.

MN. Et quisnam est iste? EV. Ille evolutus [cyclope.]

MN. Sed profectò cæcus quidē sū: ego enim nō video

Virum ullum hīc existentem: Cyrenem autem video.

EV. Tace: modulari utique paratur.

MN. Formicæ vias, aut quid cantillat?

AGATHON, CHORVS.

AG. Sacram infernis deabus [Cereri & Proserpinæ,]
accipientes

Facem, puellæ, cum liberâ

Patriâ tripudiate cum clamore. (dic nunc)

CH. Cuīnam deorum comessatio & tripudium [hiet?

Fideliter autem, quantum in me est,

Deos potes colere.

AG. Age hunc arma Musa

Aureorum præsidem arcuum

Phœbum, qui extruxit regionis

Colles Phrygiæ terræ.

CH. Salve pulcherrimis cantilenis

Phœbe, in canoris honoribus

Γέρας ἰερὸν προσφίεσαν.

ΑΓ. Τάντ' ἐν ὄρεσι δρυγόνου-
σιν κέθεν αἰείσας Ἄρ-
τεμιν ἀγροτέρων.

ΧΟ. Ἐπομαι, κλιῖς σου σεμνὸν

Γόνιν ὀλοῖξας Λατῆς

Ἄρτεμιν ἀπὲρ λειχῶ.

ΑΓ. Λατῶ τε, κρέματά τ' Ἀπάδος

Πεδὶ παρὰ ρυθμὶ δρυβυα Φρυγίαν

Διανδύματα Χαρίτων.

ΧΟ. Σέβομαι Λατῶ τ' ἄνασσει

Κίθαρος τε ματὶρ ὕμνων

Ἄρσιν βοῶ δακίμω.

Τῶ φῶς ἴσους το δαιμονίοις ἑμμάστι,

Ἡμῖτέρας τε διαφονιδίαι ὅπως.

Ὡν χάριν ἄνακτ' ἄλλε Φοῖβον πιμῶ.

Χορ' ὀλοῖς σὺ Λατῆς.

Ὅ χαλὺξ ἔστι γέρας.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΑΓΑΘΩΝ,
ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ΜΝ. Σὶ δὲ τὸ μέλος, ὦ σόφτια γλυπυλλί-
δες,

Καὶ μεγαλοπῶν, ὥς τ' ἐμὴ γ' ἀκρωτήρ,
Τ' πο' πῶν ἔδωκεν αὐτῷ ὑπὸ ἥλθε γάρχαλος.
Καί σ', ὦ νεανίχ', ὦ περ εἶ, κατ' Αἰγύλον
Ἐκ τ' Λυκαργίας, ἔρεδξ βόλῃ· μοι,
Ποδαπὸς ὁ γυνὴς; τίς πάτερ; τίς ἡ σολή;
Τίς ἡ πάραξις; τί βίη; τίς ἄρ' ἔστι;
Λαλεῖ κερκατῶν; τίς ἡ λύρα κερκυφάλα;
Τίς ἡ λύρα; τίς ἡ λύρα; τίς ἡ λύρα;
Τίς δαὶ κατόπρευν κ' ἔξιδας κοινωνία;
Τίς δ' αὐτὸς, ὦ παῖ; ποῖ περὶ ὥς ἀνὴρ πρέφεις;
Καὶ πῶς πῶς; πῶς γλαῖνας; πῶς Λακωνικαί;
Ἀλλ' ὥς γυνὴ δὴτ' εἶπα, πῶς τὰ πτῆδια;
Τίς φῆς; τίς σιγᾶς; ἀλλὰ δὴτ' ἐκ τ' μέλεος
Ζητῶ σ', ἐπεὶ δὴ γ' αὐτὸς ἐβόλῃ φερέσται.

●ΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ. 759

Munus sacrum præferens.

AG. Et eam, quæ in montibus nemo-
rosis versatur, virginem canite Di-
anam agrestem.

CH. Sequor, celebrans venerandam
Prolem, beatam prædicans Latonæ (filiam)

Dianam, inexperram læsti, & virginem.

AG. Latonamq; (laudate,) saltationesq; Asiaticæ terræ

Pede exercete discordes, concordēs, Phrygiarum

Nutus & rotationes Gratiarum.

CH. Colo Latonamque reginam,

Citharimque matrem hymnorum,

Masculo clamore approbato.

Quæ lux excitata est divinis oculis

Nostram per subitam vocem:

Quorum gratiâ regem quisque Phœbum honorat.

Salve beate fili Latonæ.

Iubilas, ô senex?

MNESILOCHVS, AGATHON,

EURIPIDES.

MN. Quàm suavis cantilena, ô venerandæ genitabi-
les,

Et effœminata, & lasciva,

Et mollis, ut mei quidem audientis

Sub sedem ipsam subierit titillatio.

Et te, ô adolescentula, quæ denique es, juxta Æschylæ

Ex Lycurgiâ (tragœdiâ) interrogare volo,

Cujas semivir? quænam patria? quis amicus?

Quænam confusio vitæ? quid barbitos

Loquitur cum crocotulâ? quid verò lyra cum vitâ?

Quid lecythus, vel olearia ampulla, & strophium?

quàm non congruum est?

Quænam verò speculi ac ensis societas?

Quisnam verò ipse, ô adolescens? utrùm tanquam
vir âleris?

Et ubinam est penis? ubi læna? ubi Laconicæ?

Sed tanquam mulier profectò [âleris:] sed ubi deniq;
papillæ?

Quid dicis? quid races? sed profectò ex cantu

Quæro & exentio te, quia quidē ipse non vis loqui.

ΑΓ. Ω^ς ἀνέπευ, ἀνέσβυ, ⁷ φθόνος μὲν ἡ ψόρον

Ἡ κῆρυξ, πῶς δὲ ἀλγιστὴν ἔπαρεχόμεν.

Ε' γὰρ ὁ τὸν ἐν ἡμῖν ἀμφ. γνώμεν. φρεσίν.

Χὸν τ' ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δόγματα

A^o δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τὰς τροπὰς ἔχον.

Αὐτίκα γινώσκῃ ὡς ποιῇ τὶς δεικνύματα,

Μετυσίαν δὲ ἢ τὸν τρόπον τὸ σῶμα ἔχειν.

Μ Ν. Οὐκοῦν καλητίζεις, ὅτ' ἂν Φαίδεμν
ποιῆς;

ΑΓ. Α' ἰδρῆα δι' αὐτὴν ποιεῖ τις, ἐν τῷ σώματι

Ε' νεαδ' ὑπάρχον τέθ'· ἀοι' ὁ κακότημας,

Μέλη της ήδη ταύτα συνθροούνται.

ΜΝ. Ο'τ' ἂν Σατύρους πόινω ποιῆς, καλὴν ἐμὲ,

Ι^ηνα συμποιοῦσ' ἔπαθεν ἔσθλας ἐγώ.

Α Γ. Ἄλλως τὰ μέγιστον ὅτι ποιητὴν ἰδεῖν

Α' χρεῖον ὄντα, κ' δασιυῶ. σκέψαι δ' ὅτι

Ἰ' Βουκὸς ἐκείνος, κ' Ἀνακρέων ὁ Τήϊος,

Κ' Α' λυγῆος, ὅτι περ ἁρμονίαν ἐχούμηνται,

Ε'μιτεροφόρως τε, καὶ δεκίνουσι Ἰωνικῶς.

Καὶ Φριγίης (τίττοι γδ οὐκ ἀνήκουσιν)

Αὐτός τε καλὸς ὡς, καὶ καλῶς ἠμπέχετο.

Διὰ τούτ' ἀρ' ἀπὸ καὶ κελεύω τὰ δράμα-
τα.

Ομοια γδ ποιῆν ἀνάγκη τῇ φύσει.

ΜΝ. Ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλῆς αἰχρὸς ἦν, αἰχρὸς
πείρι.

Παλει·
Ο' νι' κ'ιμ Περικλεις δειν δ' αμυρε δ' αμυρε Παλει·

Ο' δ' αὖ θεοκλής ὦν ἡσυχός, ἡσυχῶς ποιεῖ.
Ο' δ' αὖ θεόρατος ἀμείβεσθαι ἀμείβῃς ποιεῖ.

Ο δὲ αὐτοθεῶς ψυχρὸς ὢν, ψυχρὸς πο
 ΑΓ. Α" πρὸς ἀνέρονα πρὸς ἀνέρονα πρὸς ἀνέρονα

ΑΓ. Α' πος ανάγκη. ταύτα γάρ ται γνως ἐγώ
 Ε' μαντ' ἐπαράβλπτει. Μην. πῶς παρὰ τὸν ἄνθρωπον.

Ε. μαντ' ἐξέρχονται. ΜΝ. τοὺς παρὰ τὴν δε
ΑΓ. Παύλου βαλόντων· καὶ γὰρ ἐν αὐτοῖς τοῖς

Α Γ. Παύλου· βαύζων· κ' γ' ἐν τοῖς
ὡς τὰς αὐτῆς· ἀνὰ τὸν αὐτὸν ποταμὸν.

Ω ν τηλικῶτος, ἡνίκ' ἤρχομαι ποιεῖν.
Μ Ν Μὰ ἔ Δ' ὁ Ζεὺς σὺ δ' αὖτε ποιεῖς.

ΜΝ. Μὰ τ' ἄρ' ἔζηλῶ σε τ' ἀπαρξέουσας.
ΕΥ. Ἀλλ' ὥσπερ οὐνεκ' ἦλθον, ἔα μ' εἰπεῖν. ΑΓ.

λέρη.

ΕΥ. Ἀγαθὸν, σοφὸς πρὸς ἀνδράς, ὅς τις ἐπὶ
Παύλῳ καὶ Ἰωάννῃ ἐπιμαρτυρεῖται.

Πολλὰς καὶ ὁμοίας τε συντέμνειν λόγους
 ἔτι δὲ καὶ ἑκατέρωθεν ἑκατέρωθεν ἑκατέρωθεν

Ε' γ' ὃ καὶ νῆ ξυμφορὰ πεπληγυμένος

Ἰκέτης ἀφίγμαι πρὸς σέ. ΑΓ. ἥ χρεῖαν ἔχων;

Ag. O senex senex, invidiæ quidem vituperium
 Audivi, dolorē autem & molestiam tibi non præbui:
 Ego verò vestem simul cum sententiâ gesto.
 Oportet poëtam virum ad fabulas
 Quas oportet facere & repræsentare, ad has mores
 habere.

Statim muliebres si fecerit aliquis fabulas,
 Participationem oportet morum corpus habere:

Mn. Igitur equo véheris, & cum agitas, cum Phæ-
 dram feceris? (pore

A g. Viriles autem fabulas si fecerit aliquis, in cor-
 Inest existens hoc: quæ verò non posidemus,
 Imitatio jam hæc conquirat [venatur.]

Mn. Cùm Satyros igitur repræsentâris, voca me,
 Ut adjuvem te à tergo erectus in Venerem [stans] lego.

Ag. Alioqui infcita res est, poëtam videre (quod
 Agrestem existentem, & villosum. considera verò
 Ibicus ille, & Anacreon Teïkis, (sunt,

Et Alcæus, qui circa musicam & concentum versati
 Muliebres mitras gestabantq; & movebāt se Ionicis

Et Phrynichus (hunc enim quidem audisti,)

Ipseque pulcher erat, & pulchrè induebatur.

Ob id igitur ipsius & pulchra erant poëmata:

Similia enim facere necesse est natura.

Mn. Propterea igitur Philocles, turpis existens, tur-
 piter facit:

Et rursus Zenocles existens malus, malè facit:

Et rursus Theognis frigidus existens, frigidè facit.

A g. Omnis necessitas est ita facere. hæc igitur co-
 gnoscens ego,

Meipsam curavi. Mn. quomodo, per Deos?

Ag. Desine habere: etenim ego talis eram,
 Existens tam grandis natu, cùm cepi fabulas agere.

Mn. Non per Iovem, nec admiror te, nec invideo
 tibi, ob cruditionem.

Ev. Sed quibus de causis veni, sine me dicere. Ag. dic.

Ev. Agatho, sapientis est viri officium, quicumque in
 brevi

Multas bene potest comprehendere orationes:

Ego autem communi calamitate percussus,

Supplex perveni ad te. Ag. Quanam re opus habens?

Ev. Mu.

ΞΥ. Μίλλωσι' μ' αἱ γυναῖκες ὀπλεῖν τήμερον,
τοῖς θεσμοφορεῖσι, ὅτι κακῶς αὐταὶ λέγω.

ΞΥ. Τίς οὐκ παρ' ἡμῶν ὄντι ἀφελῆσαι;

ΞΥ. Ἡ' πᾶσα. ἔαν' γὰρ ἐγκρατεὶς ἄνθρωπος λάθῃ.

Ε'ν ᾧ γυναιξίν, ὥς δοκεῖν ἔστι γυνὴ,

ἤ περ ἀποκρίνηται, σιφῶς σάφους ἐμέ.

Μόνος γὰρ αὐτὴν λέξας ἀξίως ἐμὲ.

ΑΓ. Εὔπειτα πῶς ἐκ αὐτὸς ὀπλοποιεῖ παρῶν;

ΞΥ. Εὔγ' ὡς φράσω σοι. πρῶτα μὲν γυναισκόμεαι.

Εὔπειτα πολλὰς εἰμι, καὶ σὺ γὰρ ἔχει.

Σὺ δ' ἀπορίσσωπος, λαλῶς, ὁμοειδὴς,

Γυναικώφρωνος, ἀπαλὸς, ἀποκρίτης ἰδὲν.

ΑΓ. Εὐεπίδην. ΕΤΡ. τί ὄντι; ΑΓ. ἐποίησας
ποτε,

Χαίρεις ὁρῶν φῶς; πατήρ σου εἴς τ' ἡμέραν δοκεῖς;

ΞΥ. Εὔγ' ὡς. ΑΓΑ. μὴ νῦν ἐλπίσῃς τὰ σὸν κενόν

Ἡ' μάς ὑφίξειν; καὶ γὰρ μαινοίμεθα ἂν.

Α'λλ' αὐτὸς ὄντι σὸν ὄντι οἰκίῳ φέρε.

Τὰς συμφορὰς γὰρ ἔχει τοῖς σιναγμοῖσιν

Φέρειν δίκην, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.

ΜΝ. Καὶ μὴ σὺν, ὃ καταπύγῃ, ἀνυποκρίτως εἶ;

Οὐ τοῖς λόγῳσιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.

ΞΥ. Τί δ' ἐστὶν ὅππ' ἀέδουκας ἐλθεῖν αὐτοῖς;

ΑΓ. Κάκον ὀπλοποιεῖν αὐτὸν ἢ σὺ. ΞΥ. πῶς; ΑΓ.
ὅπως;

Δακῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερίσια

Κλέπειν, ὑφαρπάζειν τε θήλειαι Κύπριν.

ΜΝ. Ἰδέ γε κλέπειν; νῆ Δία, ἐνέειδ' ἱμεῖς.

Α'τὰρ ἢ πορφασίς γε, νῆ Δί', εἰκότως ἔχει.

ΞΥ. Τί οὖν, ποιήσῃς τέλευτα; ΑΓ. μὴ δέκῃ γε σὺ.

ΕΤΡ. Ὡς περ πακιδάμουν! ὥς ὀπλίσσω Α' Εὐεπίδην!

ΜΝ. Ὡς φίλτατ', ὃ κηδεσθῇ, μὴ σαυτὸν πορφῆς.

ΕΤΡ. Πῶς οὖν ποιήσω δῖτα; ΜΝ. τῆτον μὲν μα-
κρόν

Κλαίειν κέλθ'· ἐμοὶ δ' ὅ, π' ἐλάττω γὰρ καλῶν.

ΕΤΡ. Α' γε νῦν, ἐπειδὴ σαυτὸν ὀπιδίδως ἐμοί,

Α'τὰρ σὺ τι ταῖσι μακάρον. ΜΝ. καὶ δὴ χαμαί.

Α'τὰρ τί μέλλεις δρᾶν με; ΕΤΡ. ὀπτεῦνται τοὶ δ'.

Τὰ κάτω δ' ἀφῶν. ΜΝ. ἀλλὰ πορφῆ, εἴ σοι δοκεῖ.

EV. Mulieres me perdituræ sunt hodie

In Cerealiis festis, quoniam malè ipsis dico.

AG. Quodnam igitur à nobis esse potest auxilium

EV. Omne : si enim sedens clàm (tibi)

Inter mulieres, quasi visus esse mulier,

Responderis pro me, planè servabis me.

Solus enim diceres dignè pro me.

AG. Deinde quomodo non ipse defendis te, & cau-
sam tuam dieis præsens?

EV. Ego dicam tibi. primùm quidem agnoscor:

Deinde canus sum, & barbam habeo:

Tu verò formosus, candidus, deraus, (dum.

Muliebri voce præditus, mollis, speciosus ad viden-

AG. Euripides. *EV.* quid est? *AG.* scripsisti nunc aliquando

(in poemate aliquo?) (tas?

Lætaris videre lucem : patrem autem non lætari pu-

EV. Equidem hoc scripsi in quadam Tragœdia. *AG.*

ne nunc speres tuum malum

Nos subituros esse: etenim insaniremus.

Sed ipse quod tuum est familiariter (leviter) feras.

Calamitates enim non gemitibus

Ferre justum est, sed passionibus. (cinædus,

MN. Verùm tu quidem, ô impudice, laxipodex es, &

Non verbis, sed passionibus.

EV. Quid verò est quòd times ire illuc?

AG. Perirem quàm tu. *EV.* quomodo? *AG.* quo
modo?

Visus mulierum opera nocturna

Furari, surripereque formineam Venerem.

MN. Hei furari: per Iovem, subagitari quidem?

Sed prætextus, per Iovem, rectè se habet.

EV. Quid igitur, facies hæc? *AG.* ne existima quidè tu.

EV. O infelicitissimum me! quàm periit Euripides!

MN. O charissime, ô propinque, ne te ipsam prodas.

EV. Quomodo igitur faciam profectò? *MN.* hunc
quidem longùm (piens.

Flere jube: me verò quomodocunque vis utere acci-

EV. Age nunc, postquam te ipsum offers mihi,

Exuere hoc pallio. *MN.* & profectò humi (jacet.)

Sed quid facturus es mihi? *EV.* Abradere has partes:

Inferiores antè exuere. *MN.* sed fac, si tibi videretur.

Vel

Η' μὴ δίδοναι γ' αὐτὸν ἄφελόν ποτε.
 ΕΥ. Ἀ' γάρ τιν' σὺ' μὲντοι ξυεσφορᾶς ἐκάστοτε
 Χρῆσθαι γὰρ ναὺ ἡμῖν ξυεόν. ΑΓ. αὐτὸς λάμβανει
 Ε'ν τεύχεσσι ἐκ τ' ξυεσδομῆς. ΕΥ. χυνομένης εἰ.
 Κάθισε· φῶστα τῶν γιγάντων τῶν δεξιῶν.
 ΜΝ. ὦ μοι! ΕΥ. τί κέρρα γὰρ; ἀμβροτῶ σὺ πάπα-
 λον,

Η' μὴ σπαπᾶς. ΜΝ. ἄπ' αὖ, ἰάπ' αὖ!
 ΕΥ. Οὗτος σὺ ποῖ θῆς; ΜΝ. εἰς τὸ τῆς σιμῆς
 δεῶν.

Οὐ γὰρ μὰ τῶν ἀήμεντα ἐν ταυτοῖς μὲν ὧ
 Τεινόμενος. ΕΥ. ἦ ἦν καταγέλαστος δὴ τ' ἔσθ',
 Τῶν ἡμίκευον τῶν ἐτέραν ψιλῶ ἔστιν;
 ΜΝ. Ο' λήρον μέλει μοι. ΕΥ. μηδαμῶς, ὡς τῆς
 δεῶν,

Περὶ δὲ με· χερσὶ δίδω. ΜΝ. κακοδαίμων ἐγώ!
 ΕΥ. Ε'χ' ἄρ' ἐμασταυτὸν, κἀν ἄνω πτε. ποῖ γρέφει;
 ΜΝ. Μὲ, μὲ. ΕΥ. τί μύζεις; πάντα πεπονηται κα-
 λῶς.

ΜΝ. Οἱ μοι κακοδαίμων! ψιλὸς αὖ γρατεύουσμαι.
 ΕΥ. Μὴ φροντίσης, ὡς ὁ περὶ τῆς φανεί τῶν.
 Βέλγ' δεῶσσι δὲ σταυτὸν; ΜΝ. εἰ δοκέι, φέρε.
 ΕΥ. Ο' ρᾶς σταυτὸν; ΜΝ. εἰ, μὰ Δι', ἀλλὰ Κλῆ-
 δένω.

ΕΥ. Ἀνίστα' ἴν' ἀφύπω σε, κἀγκύφας ἔχε.
 ΜΝ. Οἱ μοι, κακοδαίμων, δειφάνων χυνοίμαι.
 ΕΥ. Ε'νεγκάτω τις ἐνδεδι δῖαδ' ἢ λύχνον.
 Ε'πίκουπτε. ΜΝ. τῶν κέρροι φυλάττει γὰρ ἄκρον.
 ΕΥ. Ε'μοὶ μελήσῃ νῆ Δία. ΜΝ. πᾶν γ' ὅπ' κἀκομῃ.
 Οἱ μοι τάλας! ὕδωρ ὕδωρ, ὧ γένοιτο,
 Πρὶν ἀνπλασέωσ' πορεκτὸν τ' φλογός.
 ΕΥ. Θάρρ' εἰ. ΜΝ. τί θάρρ' εἰ, καταπεπυρπολημέ-
 νος;

ΕΥ. Ἀ' λ' ἦν ἔτ' ἔδει πρᾶγμα σὺ· τὰ πλεῖστα γὰρ
 Ἀποπνέοντες. ΜΝ. φῶ! ἴδ' τ' ἀσβέλει!
 Αἰθὺς γὰρ βύνηται πάντα τὰ περὶ τῶν τεχνῶν.
 ΕΥ. Μὴ φροντίσης· ἔπερς γὰρ αὐτὰ ἀποτρίβει.
 ΜΝ. Οἱ μύζεις! ἄρ' εἰ τ' ἐμὸν πορεκτὸν πλυνεῖ.
 ΕΥ. Ἀ' γάρ τιν' ἐπ' εἰς σταυτὸν ἡπιδέναι φρονεῖς,
 Ἀ' λ' ἰμάπὸν γ' οὐδ' ἡπιδέναι αὐτοῖς,

Vel nisi volebam pati hæc, non dare me ipsum debebam unquam.

EV. Agatho, tu quidem novaculam gestas ubique; Cōmoda, quæso, nunc nobis novaculā. *AG.* ipse sume Hinc ex thecā novaculariā. *EV.* Egregius es. Sede: infusa buccam dexteram.

MN. Heu mihi! *EV.* quid clamasti? injic iam tibi paxillum [in buccam,]

Nisi taceas. *MN.* at at, papæ!

EV. Heus tu, quonam curris? *MN.* in templum severarum Dearum [Eumenidum.]

Non enim, non per Cererem, hic manebo Sectus. *EV.* nōne igitur ridiculus profectō eris, Genam alteram lævem habens?

MN. Parum curæ est mihi. *EV.* nequaquam, per Deos, Prodas me veni huc. *MN.* infelix ego!

EV. Habe quietē teipsum, & suspice. quā averteris?

MN. My, My. *EV.* quid musitas? omnia facta sunt bene. (militabo.

MN. Heu me miserum! levis armaturæ miles rursus

EV. Ne sollicitus sis, quoniam speciosus videberis valdè. (age.

Vis spectare te ipsum [ad speculum?] *MN.* si videtur,

EV. Vides teipsum? *MN.* nō per Iovē, sed Clithenem.

EV. Surge ut aduram te, & conquiniscens te habe.

MN. Heu me miserum, porcellus fiam.

EV. Effera! ex ædibus quis facem huc, vel lucernam.

Inclina & despice. *MN.* candā custodi nunc summā.

EV. Mihi curæ erit profectō: sed quid quōd uror?

Heu me miserum! aquam, aquam, ō vicini,

Priusquā apprehendat podex flammam.

EV. Confide. *MN.* quid confidam, igni consumtus?

EV. Sed non amplius ulla res & molestia tibi superest: plurima enim

Exantlasti. *MN.* heu; vah quanta fuligo!

Exustus factus sum omnes partes quæ circa anum.

EV. Ne labores. alius enim ipsas spongiā absterget.

MN. Flebitis certè, si meum podicem lavet quis.

EV. Agatho, quando teipsum tradere recusas,

Saltem pallium commoda nobis hoc,

Καὶ σρέφον· ἐγὼ ταῦτα γ' ὥς ἐκ ἐς ἱεῖς.

ΑΓ. Λαμβάνει, καὶ χερσὶν ἐφ' ὧν. ΕΥ. τί οὐκ ἔστι
 ὧν;

ΑΓ. Ο', καὶ τὰ κεκρωτῶσιν ἐν δὲ λαβάν.

ΕΥ. Νὴ τίω Α' φρεσδίτιω, ἡδὺ γ' ὅζι ποδίσ.

ΑΓ. Σύζωζον ἀνύσας· αἰρενὺν σρέφον. ΕΥ. ἰδὲ.

ΜΝ. Ἰδινὺν κατὰ σφλόν με τὰ πρὶν τὸ σκέλη.

ΕΥ. Κερυφάλου δέ, καὶ μίτρε. ΑΓ. ἡδὲ μὴ
 ἔν.

Κεφαλὴ πρὶν δέ, ὡς ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.

ΕΥ. Νὴ τ' Δί', ἀλλὰ καπνιστὴς πάνυ.

ΜΝ. Η' ρ' ἀρμόσθ μοι; ΑΓ. νὴ Δί'· ἀλλ' ἄρ' ἐστὶ
 ἔχθ.

ΕΥ. Θέρ' ἔγχελλον. ΑΓ. περὶ λάμβαν' ἀπὸ τ' κληρί-
 δος.

ΕΥ. Τ' ποδημάτων δέ. ΑΓ. τὰ μὰ ταυτὶ λάμβαν-
 τες.

ΜΝ. Α' ρ' ἀρμόσθ μοι; ΑΓ. χάλασέ γ' ἐχάρεις φοι-
 ρῶν.

Σὺ περὶ γήινον· ἀλλ' ἔχθες γδ' ὦν δέ.

ΜΝ. Εἰσω τίς ὥς τάχιστα μ' εἰσπνεύσας.

ΕΥ. Α' νὴρ μὴ ἡμῖν ἐπὶ καὶ δὴ γυνή.

Τόδ' εἶδός, ὡς καλῶς δέ, ὅπως τῆς φθέρματι.

Γυναικίς εὐ καὶ πθανῶς. ΜΝ. σφραζομαι.

ΕΥ. Βάδιζε τοίνυν. ΜΝ. μὰ τὸν Α' πόλλος ἐκ, ὡς γὰρ
 μὴ

Ο' μὸς ἐμοί. ΕΥ. τί χερσὶν ΜΝ. συσασθὲν ἐμὲ

Πάσαις τέχναις, ὡς μοι τὶ περὶ τί πη κακόν.

ΕΥ. Ο' μινυμι τοίνυν αἰθέρ', οἰκιστὴν Διός.

ΜΝ. Τί μᾶλλον, ἢ τίω ἰπποκράτης ξυνοικίαν;

ΕΥ. Ο' μινυμι τοίνυν πάντας ἀρσῆν ὅν δέ.

ΜΝ. Μένειν τοίνυν ταῦθ' ὅτι ἡ φιλῶ ὡς πέν,

Ἡ γλῶσσα δ' ἐχέομαι· ἐδ' ἄρ' ὡς ἐγὼ.

Ο' λολύζεσθ γυναικίς· ἱερὸν
 ὠθεῖται.

ΕΥ. Ε' κπευδὲ ταχέως· ὡς τὸ τ' ἐκκλησίας

Σημεῖον ἐν τῇ δημοφιλίᾳ φάμεται.

Ε' γὰρ δέ' ἀπειμι. ΜΝ. δεδωκεν αὐτῷ, ὡς Θράξ, ἵππου

ὡς Θράξ πᾶσι δέσσει, καὶ μένιν τῇ λαμπρότητι

pectoris ornamentum : non enim hæc quidem quod non sunt, dices.

AG. Sumite, & utimini: non recuso. EV. quid igitur sumam?

AG. Quid? Crocotulam primùm induere, sumens.

EV. Per Venerem, suave quidem redolet peniculum.

AG. Succinge expediens: tolle nunc pectoris ornamentum (strophium.) EV. Ecce.

M. Age nunc orna me his quæ circa crura (opus sunt.)

EV. Reticulo opus est, & mitrâ. AG. hæc quidem est,

Capiti quæ circumponitur, quam ego noctu gesto.

EV. Per Iovem, sed & conveniens valdè.

MN. Nunquid conveniet mihi? AG. ita per Iovem: sed optimè se habet.

EV. Age vestem rotundam. AG. hanc sume è lectulo.

EV. Calceis opus est. AG. meos hos accipe.

MN. Nunquid congruent mihi? AG. laxos quidem [calceos] non gaudes gestare, (tibi.)

Tu hoc cognosce. veruntamen habes, quibus opus est

MN. Intrò aliquis quàm citissimè me involuat.

EV. Vir quidem nobis hic & jam formina est.

Hæc specie. si autem locutus fueris, vide ut locutione

Mulierem agas bene & verisimiliter. MN. conabor.

EV. Vade igitur. MN. non per Apollinem, non, si quidem non

Iuraveris mihi. EV. Quam nam rem? MN. conservaturum te esse me

Omnibus modis, si mihi aliquod acciderit malum.

EV. Iuro igitur ætherem, habitationem Iovis.

MN. Quid magis, quàm Hippocratis contubernium?

EV. Iuro igitur omnes prorsus Deos.

MN. Memento igitur hæc, quod mens iuravit;

Lingua autem non iuravit; neque jurejurando obstrinxi te ego.

Inbulant & clamant mulieres: & sacra pompa paratur & agitur.

EV. Festina citò; quoniam concionis

Signum in templo Cereali appâret:

Ego verò abibo. MN. huc veni nunc, ô Threicia ancilla, sequere:

Ô ancilla spectata, ardeatium faciem

Quanta

Ὅσιν τὸ χῆμ' ἀνέρχθ' ὑπὸ τ' λιγύρος!
 Ἀλλ' ὦ περικαλλὴ θεσμοφόρε, δέξαδιέ με
 Ἀγαθὴ τύχη, καὶ δέουσ' ὡς ἀλιν οἰκαδέ.
 ὦ Ὀρέπτα, τίλω κίεσω κἀδέλε, κατ' ἐξέλα
 Τὸ σόφτανον, ὅπως λαβῶσαι θύσω ταιν' ὁσάν.
 Δέσποννα πολυτίμητε Δήμητερ φίλη,
 Καὶ Περσέφαττα, πολλὰ πολλὰς μέσοι
 Θύειν ἔχουσιν εἰδεμὴ, ἀλλὰ νυν' ἀδεῖν.
 Καὶ τίλω θυγατρία χρίεν' ἀνδρὲς μοι τυχεῖν
 Πλετώντες, ἄλλως τ' ἡλιθίαν κἀδελτέρη.
 Καὶ πρὸς θάλλικον νῦν ἔχεν μοι καὶ φρένας.
 Πῶς καθίζωμι ἐν καλῷ, τ' ῥητόρων
 Ἴν' ἔξακώωσι; δὴ ἄπθ' ὦ Ὀρέπτα ἐμπόδων.
 Δέλοισι γὰρ ἐκ ἔξω ἀκύν' ἢ λόγων.

ΚΗΡΥΞ, ΧΟΡΟΣ, ΓΥΝΗ ΤΙΣ, ΕΤΕ-
 ΡΑ ΓΥΝΗ, ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ,
 ΑΔΛΗ ΓΤΝΗ.

ΚΗ. Ἐτφημί' ἔσω,
 Εὐφημί' ἔσω.

Εὐχεσθε ταιν' θεσμοφόρεσσιν,
 Τῇ Δήμητρε, καὶ τῇ Κόρη,
 Καὶ τῷ Πλάτῳ, καὶ τῇ Καλλιχρυσίᾳ,
 Καὶ τῇ Κερειτρίφῳ τῇ γῇ,
 Καὶ τῷ Ἐρμῇ, καὶ Χάρισιν,
 Ἐκκλησίαν τήνδε, καὶ συνοδὸν τίλω' νυν'
 Κάλλιστα καὶ ἀρεστὰ ποιεῖναι,
 Πολυωφελῶς μὲν πόλιν τῇ Ἀθιναίων,
 Τυχερώς δὲ ἡμῖν ἑαυτῇ.
 Καὶ ἡ δρῶσαν, ἡ ἀγυροῦσαν
 Τὰ βέλπιστα ποιεῖ τ' δῆμον ἢ Ἀθιναίων,
 Καὶ ἡ τ' ἡ γυναικῶν,
 Ταύτην νικᾷ.
 Ταῦτ' ὀρχεῖσθαι, καὶ ὑμῖν ἑαυτὰ γὰρ δαΐ.
 Ἰὴ παιῶν, ἰὴ παιῶν, ἰὴ παιῶν! χαίρειν ἡμῖν.
 Χο. Δεχόμεθα καὶ θεῶν χάρις.
 Λιτόμεθα καὶ δὴ ἑσπ' ὀρχαίς
 Φανέντας ὅτι χαρῖναι.
 Ζεῦ μεγαλάνυμε' χρὺς Ζωλόμεναι,
 Δῆλον ὅς ἐχθρὸς ἱερῶν.

Quanta copia ascendit è fuligine !

Sed ô perpulchræ legiferæ [Ceres & Proserpina,] suscipite me

Bonâ fortunâ, & huc rursus domû concedite redire.

O ancilla, cistâ detrahe, & depone, & deinde detrahe Placentam, ut accipiens sacrificem deabus.

Domina veneranda Ceres chara,

Et Proserpina, concede multa sæpenuerò me tibi

Sacrificare habentem: sin minùs, saltè nunc latèrè;

Et fac filiâ meâ puellâ nubilem, virum mihi consequi

Divitem, alioqui stolidum & stultum ;

Et ad rem Veneream animû habere mihi & mentem.

Vbi, ubinam sedeam in opportuno loco, Rhetores

Vt exaudiam ? Tu verò abi, ô ancilla, è medio:

Servis enim non licet audire verba [sacra.]

PRÆCO, CHORVS, MVLIER QVÆ

DAM, ALTERA MVLIER, MNESILÔ

CHVS, TERTIA MVLIER.

PR. Bona ominatio esto,

Bona ominatio esto:

Preces fundite legiferis,

Cereri & Proserpinæ,

Et Pluto deo divitiarum, & Nobilitari,

Et altrici puerorum Terræ,

Et Mercurio & Gratiis.

Concionem hanc & conventum hunc præsentem

Pulcherrimè & optimè facere,

Ad multam utilitatem quidè civitati Atheniensium,

Fortunatè autem nobisip̃s:

Et precamini ex his mulieribus facientem, dicentem

Optima circa populum Atheniensium,

Et circa populum mulierum,

Hanc vincere.

Hæc precamini & vobisip̃s bona.

Io Pæan, io Pæan, io Pæan! gaudeamus.

CH. Admittimus & deorum genus:

Precamur has ob preces

Apparentes lætari.

Iupiter magni nominis: aureaque lyra utens,

Delum qui habes sacram;

k

Et tu

Καὶ σὺ παῖς ἔσθ' ἡ κόρη
 Γλαυκῶπι χρυσόλοφος,
 Πόλιν οἰκῶσα περὶ μάχῃτον, ἐλθὲ δούρα·
 Καὶ πολυάντμα, θηροφόνος παῖ
 Λαίης χρυσῶ πιδός ἔρως.
 Σὺ τε ποῖσιν στήμι Πέσφδον,
 Ἀλκίμεδον, πορλιπών
 Μυχρὸν ἰχθυόσιν· οἷσ' ἐρδίνῃτον·
 Νηρέος ἐκ παλαιοῖς τὰ κόρα·
 Νύμφαι τ' ὀρεῖ πλάγκτοι·
 Χρυσία τε φόρμιγγ' ἡγήσθαι ἄν' ἀρχαῖς
 Ἡμέτερος· τέλειος
 Δ' ἐκκλησιάσαι μιν Ἀθηνάων
 Εὐχρύνει γυνάμεις.
 ΚΗ. Εὐχεσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς Ὀλυμπίοις,
 Καὶ τῷ Ὀλυμπίῳ· καὶ τοῖς Πυθίοις,
 Καὶ ταῖσι Κυθιάσι· καὶ τοῖς Δηλίοις,
 Καὶ ταῖσι Δελφίοις· καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς,
 Μὴ τις ὀπίσθ' ἔλθῃ τί τῷ δήμῳ κακόν,
 Τῷ τ' ἡ γυναικῶν, ἢ τῷ παρκαύσει
 Εὐρεπίδῃ, Μήδῳ, ὅττι ἐλάβη πνί,
 Τῇ τ' ἡ γυναικῶν, ἢ τῷ περὶ τῶν ὀπίσθ' ἔλθῃ
 Ἡ· τὸ τυχεῖον συγκατάχῃ· ἢ παιδίον
 Ὑποβαλλομένης κατ' εἶπεν τις· ἢ δέλη πνίς
 Περικλῆος ἄν' ἐπὶ τῷ πνίσι τῷ δειπνῶντι·
 Η· πεμπομένη τις ἀφελίας ψευδῆς φέρει·
 Η· μοιχὸς εἰ τις ἐξαπατᾷ ψευδῆ λέγων,
 Καὶ μὴ δίδωσιν ἂν ὑπόχρηται ποτε·
 Η· δῶρα τις δίδωσι μοι καὶ χάρις γυνή·
 Η· καὶ δέχῃ πορδιδῶ· ἐπ' αὐτῇ τ' φρίαν·
 Καὶ πικρὰ πνίς, ἢ κατὰ πνίς τ' ἔρως
 Η· τὸ κοτυλίων τὸ νόμισμα διμελὲς ἔσται
 Κακῶς ἀπολέσθ' αὐτῷ αὐτῷ, καὶ οἰκίαν,
 Ἀθῶντι, καὶ δὲ ἄλλῃσιν ὑμῖν τοῦ θεοῦ
 Εὐχεσθε πάσαις πολλὰ δάνακα καὶ χάδα.
 ΧΟ. Ξυνόχρημα τέλειον
 Πόλιν, τέλειον τὸ δῆμον
 Τὰ δὲ ὄργανα γλῆσθ'·
 Τὰ δὲ ἄλλα ὅσας πορδιδῶ
 Ἡμῶν λιγύσαις· ὅσας

Et tu omnipotens Puella
 Diana, caesa oculos, aureâ lanceâ utens,
 Urbem habitans perbellicosam, & de quâ plures
 certant, veni huc:

Et celebris [Pythæonis] feræ interfector fili,
 Latonæ, aureos oculos habentis germen.
 Tuque marine venerande Neptune,
 Mari imperans, relinquens
 Recessum piscosum, tempestuosum:
 Nerei mariniq[ue] filiar[um] [virgines:]
 Nymphæque montivagæ:
 Aureaque lyra resonet, [al. polleat] in precibus
 Nostris: perfectæque
 Concionemur Atheniensium
 Nobiles mulieres.

Ρ α. Preces fundite diis cœlestibus [Olympiis,]

Et deabus Olympiis; & Pythiis,

Et Pythiis deabus; & Deliis,

Et Deliis deabus; & reliquis Diis:

Si quis per insidias struit aliquod populo malum,
 Populo [inquâ] mulierû, vel inducias & amicitias fa-
 cum Euripide & Medis, ob damnum aliquod (cit
 Mulierum; vel tyrannidem occupare cogitat,
 Vel tyrannum restituere: vel infantem

Suppoentem indicavit aliqua, vel serva alicuius

Læna existens invulgavit domino:

Vel missa aliqua nuncios falsos affert,

Vel adulter si quis decipit falsa dicens;

Et non dederit, quæ pollicitus fuerit unquam;

Vel dona aliqua dederit adultero anus mulier;

Vel etiam accipit prodens meretrix amicum:

Et si quis caupo, vel cauponis uxor mensuram

Vel heminarum institutum & morem pervertit,

Malè perire hunc ipsum, & domum,

Precamini. reliquis verò vobis Deos

Precamini omnibus multa dare & bona.

С н. Simul precamur ratas quidem

Urbi, perfectasque populo

Has preces fieri:

Et fieri quoque ratas optima quibuscunq; convenit,

Vincere dicentibus & cōsulentibus: & his quæcunq;

Δ' ἔφατε τῶσι παρεβαῖν·
 σὶ τε σὺ ὄρκους
 Τὰς τετορομισυῖν
 Κερδαῖν ἐνεκ' ὅππ' βλάβῃ·
 ἢ ἡμίσματα καὶ νόμον
 Ζητῶσ' ἀντιμεδίσανθαι,
 Τὰ πόρρητά τε τίσιν ἐ-
 χθροῖς ἡμετέροις λήρουσιν,
 ἢ Μήδους ἐπαύρουσι τ' ἢ
 Χάραες, ἐνεκ' ὅππ' βλάβῃ
 Ἀ' σέθεν, ἀδικεῖσιν τε τὴν
 Πόλιν, Ἀ' λ' ὡ' παρχαυτὸς
 Ζεὺ ταῦτα κυρώσας, ἄς
 Θ' ἡμῖν διὰς παρεταῖν, ἢ
 Καὶ περ γυναῖξιν ἔσσις.
 ΚΗ. Ἀ' κε σπας. Ε' δόξε τῇ βελῇ τάδε
 Τῇ τ' γυναικῶν. Τιμόκλει' ἵπες αἰται·
 Λύσιλλ' ἐξαμμάτουν· εἴπε Σωσράτη
 Ε' κε κσίαν ποιεῖν ἔωθεν τῇ μίση
 Τῶν Θεομοφορίων, ἡ δ' αἰς ἐὰν ἡμῖν χολῆς,
 Καὶ χερματίζῃν πορῶται περὶ Εὐεπίδου,
 Ο', πὶ χερμπαδεῖν ἐκείνοι· ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
 ἢ μὴν ἀπάσαις. Τίς ἀγροῦδ' ἐν βέλεται;
 ΓΤ. Ε' γὰρ. ΚΗ. περὶ δου νυδ τοῖδε πορῶτον περὶν λέ-
 γειν.

Σίγα, σιώπα, πορῶτεχε τὸν νοῦν· χερμπατῶν γὰρ ἦδη
 Ο' περ πορῶσ' οἱ ῥήτορες, μακρὰν ἔομαι λέξην.
 ΓΤ. Φιλομημία μὲν ἔδεμῃ, μὴ τὸ Θεῶ,
 Λέξουσ' ἀνέσι, ὡ' γυναικῶν· ἀλλὰ γὰρ
 Βαρέως φέρομαι τάλαντα, πολὺν ἦδη χερμόν
 Περὶ λακκοβουλίας ὁρῶσ' ὑμᾶς ὑπο
 Εὐεπίδου τ' τ' λακκοβουλίας,
 Καὶ πολλὰ καὶ παντὶ ἀκούσας κακά.
 Τί γὰρ εἴπα ὑμᾶς ἐκ ὅππ' ἡμῶν κακῶν;
 Πῆ δ' ἐχ' διαβέβληχ'; ὅπου περ ἐν βραχὺ
 Εἰσὶν σταυροὶ καὶ τραυροὶ, καὶ χερμ.
 Τὰς μυροτότας, τὰς ἀνδρεοσεύας καλῶν·
 Τὰς οἰνοπόπιδας, τὰς πορῶπιδας, τὰς λάλας,
 Τὰς ἐδὲν ὕμης, τὰς μέγ' ἀνδρεοσεύας κακῶν·
 ὧς δὲ δὲ εἰσὶν τες ἀπὸ τῶν ἰκερίων

Decipiunt, violentique fœdera & jura

Sancita ac constituta legibus,

Lucrorum causa, in damnum,

Vel decreta & legem

Querunt immutare;

Arcanaque

Hostibus nostris dicunt;

Vel Persas inducunt

In regionem nostram: quoniam in detrimentum

Impiè se gerunt, injuriâque afficiunt

Civitatem. Sed ô omnipotens

Iupiter hæc confirmes [rara facias,] ut

Nobis dii assistant,

Quamvis mulieribus existentibus.

P. R. Audi unusquisque: Visa sunt senatui hæc,

Mulierum inquam senatui. Timoclea præerat,

Lyssila scribæ officium exercebat: Dixit Sostrata,

Concionem facere manè, mediâ [tertiâ die]

Cerealium festorum, siquidem satis erit nobis oc iis:

Et agere [sententias ferre] primùm de Euripide,

Quidnam oporteat pati illum: injuriam facere enim
videretur

Nobis omnibus. Quis concionari vult?

M. V. *E. Go. P. R.* Circumpone nunc hoc indumentum
primùm [aut coronam,] priusquam dicas.

Tace, sile, adhibe mentem. excreat enim jam,

Quod quidem faciunt oratores. longam orationem
videretur dictura.

M. V. Ambitione quidem nullâ, non per Deas, [Ce-
rerem & Proserpinam,]

Graviter fero misera, multum jam tempus

Contumeliis affectas [Collutulas] videns vos ab

Euripide, filio olerum venditricis,

Et multa & varia audientes maledicta.

Quo enim iste nos non inspergit conviciorum?

Vbi verò non vituperavit? ubi quidè in brevi [verbo]

Sunt spectatores & Tragœdi & chori,

Dolosas, & mores occultantes, meretrices appellans,

Vinolentas, proditrices, loquaces,

Nihil sanum vel bonum, magnum viris malum.

Quare statim ingredientiès à tabulatis theatri

Τ' ποδ' ἔπουσ' ἡμᾶς σκοποῦνται τ' δουρίας
 Μὴ μοι γὰρ ἐν δὸν ἦεν δοτοκεκρυμμένος.
 Δέδοται δ' ἔδ' ἡμῖν ἔστιν ὅσπερ κ' ὡς ἴν'
 ἔστι. τοιαῦθ' ἔστ' ἐδίδαξεν κακὰ
 Τὰς ἀνδρας ἡμῶν· ὥς· ἐὰν τις πωλεῖται
 Ταυὴ σέφανον, ἱρᾶν δοκίη, καὶ ἐκβάλλῃ
 Σκιδῶς τι καὶ τὴν οἰκίαν πωλασάμενη,
 Ἀ' τὴρ ἐροτᾶ, τὴν κατὰ γλῶσσαν χύτρας
 Οὐκ ἔδ' ὅπως ἔτι Κορινθίᾳ ξύφῳ.
 Κάμνη κόρη τίς; ὁ δὲ ἀδελφὸς λέγει,
 Τὸ χεῖμα τὸτό μ' ἐκ ἀρίστη τ' κόρης.
 Εἶτε, γυνή τις ὑποβαλὼν θέλει,
 Ἀ' πορεύσεται ἰδὼν, ἐδὲ τὰτ' ἐστὶν λαθεῖν·
 Ἀ' νδρες γὰρ ἡδὲ παρὰ κάθῃσι πλησίον.
 Πρὸς τοῦ γέροντος δ', οἱ περὶ τὴν ταύτην μέγα-
 κας
 Ἡ γοῦτο, διὰ τὴν ἑλπίαν· ὥς· ἐπεὶ γέρον
 Γαμῶν, δίδει γυναικὰ, διὰ τὴν ποσὶν.
 Διὰ ποσὶν γὰρ γέροντι νυμφίον γυνή.
 Ἔστι δὲ τὸτο τὴν γυναικὸν ἵππον
 Σφραγίδας ὅπως ἀλλὰ πιν ἡδὲ, καὶ μοχλὸς,
 Τροχὸν τὴν ἡμᾶς· καὶ ποσὶν πολλοῖσι καὶ
 Τρέφουσιν, μορμυλίσκῃ τοῖς μοιχοῖς, κύνας.
 Καὶ ταῦτα μὲν ξύφῳ δ'· ἂν δὲ ἡμῖν περὶ
 Αὐτὰ ταμείῳ δ', ποσὶν οὐκ ἐστὶν λαθεῖν,
 Ἀ' λφίτοι, ἑλαφόν, οἶνον, ἐδὲ ταῦτα ἐπὶ
 ἔστιν. οἱ γὰρ ἀνδρες ἡδὲ κλειδίᾳ
 Αὐτοὶ φορεῖσι κρυπτά, κακοκλέεσθαι,
 Λακωνικῶν ἂν πᾶσι, τοῖς ἔχοντα γυμνάσις.
 Περὶ μὲν οὖν καὶ ἄλλ' ὑποτίθει τὴν δύσιν
 Ποταμῶν δ' αὖτε δακτύλιον περὶ τὸν
 Νυῦν δ' ἔστ' αὖτε ὡς κατὰ γλῶσσαν Εὐρεπίδης,
 Ἐδίδαξε θριπιδέας· ἐχόν σφραγίδα
 Ἐξ ἀφαιδῶν. Νυῦν οὖν ἐμοὶ τὸτο δοκίη
 Ὅ' λαθὼν πιν ἡμᾶς κρυπτὰν ἀμωσγῆς,
 Ἡ' φαρμάκῃσιν, ἢ μὴ γὰρ τῇ τέχνῃ,
 Ὅπως δουλεύεται. Ταῦτα· ἐγὼ φαίνομαι λέγω·
 Τα' δὲ ἄλλα μὲν τὴν γαμμάτιος συγγραμμάτων
 Χο. Οὐπάποτε ταύτης
 Ἡ' κῶστα πονηρὰ καὶ κωτῆρας

Torvè aspiciunt nos, explorantque protinus [viri,]
 Num mœchus intus sit aliquis occultatus.
 Facere autem ampliùs nobis nihil, quemadmodum
 & antehac,

Licet. Talia iste docuit mala
 Viros nostros: ut si aliqua texat
 Mulier coronam, amare videatur. & si ejecerit
 Vasculum aliquod per domum errans,
 Maritus interreat, à quo nam fracta est olla?
 Non est, quomodo non à Corinthio hospite.
 Laborat morbo virgo aliqua? statim frater dicit,
 Color hic mihi non placet puellæ.

Esto, mulier aliqua supponere vult,
 Carens filiis; ne hoc quidem licet occultum esse:
 Viri enim jam assident propè.

Adhæc senesque, qui antehac puellas
 Ducebant, vituperavit: adeo ut nullus senex
 Ducere velit uxorem, propter carmen hoc:
 Domina enim seni sponso uxor.

Deinde ob id muliebribus cubiculis
 Signacula injiciunt [& obsignant] jam, & pessulos,
 Observantes nos: & insuper molossos
 Alunt, larvas ac terricula adulteris canes.
 Et hæc quidè cognoscite: quæ a licebāt nobis antehac
 Ipsis, cellam promptuariam servare [& dispensare]
 volentibus accipere

Farinam, oleum, vinum, ne hæc quidem ampliùs
 Licet. viri enim jam claviculas

Ipsi gestant occultas, callidissimas, moris-pessimi,
 Laconicas quasdam, treis habentes clavos.

Sed priùs quidem certè licebat aperire fores,
 Facientibus annulum triobolo [& vili precio.]

Nunc verò iste ipsos verna Euripides.

Docuit minuta, & quasi à tineis corrosa habere sigilla
 Appêsa habêtes. Nunc igitur mihi hoc [huic] videtur,
 Perniciem aliquam nos miscere ac moliri quomodo-
 Vel venenis, vel una quidem arte, (cunque,

Ut pereat. hæc ego apertè dico;

Reliqua verò cum scribâ [Lyfilla] simul scribam.

СН. Nunquam hac

Audivi callidiorera

Γυναικὸς, ἐδὲ θεινὸν περὶ λόγους.

Πάντα γὰρ λέγῃ δίκαια· πάσας δ' εἰδέας

Ἐξήτασεν, πάντα δ' ἐβόασατο φρενί·

Πυκνῶς τε ποικίλεις λόγους

Ἀνδρῶν εὖ διεξήτημένους·

Ὡς· ἂν εἰ λόγῳ παρ' αὐτ' Ξενόκλης ὁ Καρκίνε,

Δοκεῖν ἂν αὐτ'

(Ὡς ἐγ' ὅμαι) πᾶσιν ὅμῳ ἀνταρὺς μινδὲν λέγει.

ΕΤ.Γ. Ο' Λίγων ἔνεκ' αὐτῇ παρὰ τοῖς θυμάτων·

Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα αὐτῇ κατηγόρηκεν εὖ·

Α' δ' ἐγὼ σέπνυντα, ταῦτα λέγει βέλομαι.

Ἐμὶ γὰρ ἀνὴρ ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύπρῳ,

Παιδεία πέντε καταπλὼν· ἃ γὰρ μόλις

Στεφανήλευσ' ἐβόηκεν ἐν τῇ μυρίναις.

Τίως μὲν οὖν, ἀλλ' ἡμετέρας, ἐβόηκεν οὐκ.

Νυνὶ δ' ὅτε ἐν ταῖσι τραγῳδίαις ποίων

Τὸς ἀνδρας ἀναπείπειν οὐκ ἔστι θεός,

Ὡς· ἐκείτ' ἐμπολῶ μὲν ἱστῶν εἰς ἡμῖν.

Νυνὶ οὖν ἀπάσαισι παλαιῶν, καὶ λέγω,

Τῶν κολάσαι τ' ἀνδρα, πολλὰν οὐδένα,

Α' γὰρ γὰρ ἡμῶν, ὡς γυναικας, δρᾶ κακὰ,

Α' τ' ἐν ἀγροῖσι λαχάνοις αὐτοὺς τραφεῖς.

Ἀλλ' εἰς ἀγροὺς ἀπὸ μὲν δέει γὰρ ἀνδράσιν

Πλέξω σε φάνες συνηματῶν εἰκοσιν.

ΧΟ. Ε' περὶ αὐτὴν λῆμα τῶτο

Κομφότερον ἔτ' ἢ τὸ φρότερον ἀνατέφλω.

Οἷα κατεσωμύλατο

Οὐκ ἀκαρῶς, φρένας ἔχουσα,

Καὶ πολὺ πλοκαὶ νόημα· ἐστ' ἀσώμει· ἀλλὰ

Πιθανὰ πάντα· δαί· ὅ τούτῃς

Τῆς ὕβρεως ἡμῖν τ' ἀνδρα σπείραντος δουρὶ δίκην.

ΜΝ. Τὸ μὲν γὰρ γυναικας, ὅξυ θυμῷ σφύρεται

Εὐεπείη, τοιούτ' ἀκούσας κακὰ,

Οὐ θαυμάσιον ἔσ', ἐστ' ὅππῃ τῶν γυναικῶν.

Καὶ τὴν γὰρ ἔργῳ, τίως οἰομένη τῶν τέκνων,

Μισῶ τ' ἀνδρ' ἐκείνους, εἰ μὴ μαίνουμαι.

Ὅμως δ' ἐν ἀλλήλοισι καὶ δουρὶ λόγον.

Αὐτῇ γὰρ ἐστὶν, καὶ δέ μιν ἐκφορὰς λόγους.

Τί ταῦτ' ἔχουσι κείνοι αἰτιώμεθα;

Βαρύς τε φόρος, εἰ δ' ὅ· ἡμῶν ἢ τρεῖς

Muliere, neque facundiùs [graviùs] dicentem.
Omnia enim dicit iusta; omnesq; species [eloquētia]
Examinavit, omniaq; gestavit [perpendit] mente:
Denseq; [& prudenter] varias orationes
Invenit bene exquisitas:

Adeò ut si diceret cum ipsa [comparatus] Xenocles,
Videretur ipse (ille [filius] Carcini,

Vt ego puto) omnibus vobis planè nihil dicere.

AL. M. Paucorum causâ ipsi (præter ea quæ dixit
ipsa,) prodii verborum:

Alia enim hæc accusavit bene:

Quæ verò passa sum, hæc dicere volo.

Mihi enim vir mortuus est quidem in Cypro,

Puerulos quinque relinquens: quor ego vix

Coronas texens pascebam in Myttis.

Tunc quidem igitur, sed semimalè, alebar:

Nunc verò iste in Tragædiis faciens (verba impia)

Viris persuasit non esse Deos. (ronatum.

Vnde non ampliùs vèdimus ne dimidium quidè co-

Nunc igitur omnes admoneo, & dico

Hunc punire virum, multis de causis.

Agrestibus enim nos, ô mulieres, afficit malis,

Vtpote inter agrestia olera ipse enutritus.

Sed in forum abibo: oportet enim viris

Texere coronas sacrificatorias viginti.

C H. Altera rursus quædam audacia (criminatio) hæc,

Concinnior adhuc quàm prior, apparuit.

Qualia facundè dixit,

Non importuna, mentem habens,

(sed

Et variù multiplicemq; sensum: neque imprudentia,

Probabilia omnia. oportet autem huius

Injurie nobis virum manifestò dare pœnas.

MN. Quòd quidem, ô mulieres, acriter ita scamini ad-

Euripidi, talia audientes convicia, (modum

Non mirum est, neque quòd infervescat bilis.

Nam ipsa ego, ita adjuver filiorù causa, & ipsis fruar,

Odi virum illum, nisi insanio. (rationem,

Verum tamè inter nos invicè oportet dare & reddere

Ipsæ n. sumus, & nulla enunciatrix orationis nostræ,

Quid hæc (vitia) habentes, illum accusamus?

Graviterq; e ferimus, si duo nostrum vel tria

Κακὰ ξυψιδῶς, εἴπε δ' ἄρα τις μυρία.
 Ἐγὼ γὰρ αὐτῇ παρῶν, ἵνα μὴ κλινὴ λίγαι,
 Σκώβῃ δ' ἐμὰν τὴν πόλιν· ἐκείνη δ' οὐδ', ὅ, π
 Δεινότατον· ὅτε νύμφη πρὶν ἢ τρεῖς ἡμέρας,
 Οὔδ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καὶ θύσθην, ἡ δ' ἐμοὶ φίλος,
 Οὔτε με διακρίβυσεν ὁσάν τι πέπν.
 Οὔτος πόθ' ἡ μάκρυνεν ἐλθὼν πλὴν θύσαν.
 Κατ' ὀρθὸς ἔγνω, εἴτα καταβαίνει λέξαι.
 Οὔδ' ἀνὴρ ἔρχεται, ποῖ σὺ καταβάνης, ὅποις
 Σπρόφιτος μὲν ἐστὶ πλὴν γαστήρ, ὅς τ' ἐρ, κἀδ' ἡμῶν.
 Ἐς τὸ κοσμον αὐτὸν ἔρχομαι, βαδίζοντι.
 Καθ' ὁ μὲν ἐπὶ τῷ καθέδρῳ, ἀνὴρ δὲ, σφάκον·
 Ἐγὼ δ' ἡ καταχέαισα τῇ σφοδρῇ τῷ ὕδαρ,
 Ἐξήλθον ὡς τὸ μοιχόν· εἴτ' ἐρδ' ὁ μὲν
 Πασαὶ δ' ἀλγὰ, κυρτὸν ἐχέοντι τὸ δαφνός.
 Ταύτ' ἐδ' ἐπὶ ποτ' ἐφ' ἔστ' Εὐεπίδης.
 Οὐδ' ὡς ὑποπνέει δάκρυα τε κῶρεα κῶμων
 Σποδόμεθ', ἡ μὴ χλωρὸν ἔτερον, ἐλέγχο.
 Οὐδ' ὡς ὅτ' αἱ μάλα δ' ὑπὸ τῷ θινώμεθα
 Τινὲν ὄνθ', ἐμὲν σκορῶντα μασώμεθα.
 Ἴν' ὁσφραίνουμνος ἀνὴρ, δὴ τὸ τέχνης εἰ πῶν,
 Μυθῶν κακὸν ὄραν ὑποτοπῆται, ταύτ' ὅρξας,
 Οὐτό ποτ' εἶπεν, εἰ δ' Φαίδραν λοιδορεῖ,
 Ἡ μὲν τί τ' αὐτ' ἔς; καὶ δ' ἐκείν' εἶπεν· πα,
 αἱ δ' ἡ γυνὴ δεικνύσας· ἀνδρείτ' ἔκλυτον
 Ὑπ' αὐγὰς οἷον ὄβρι, ἐκκαλυμμένην
 Τὸ μοιχόν ἐξέπεμψεν, ὡς εἴρηκε πῶ.
 Ἐτέρων δ' ἐγὼ καὶ δ' ἡ φάμας ὡδίνης γυνὴ
 Δέχομαι ἡμέρας, ὡς ἐπὶ αἶμα το παιδίων.
 Οὔδ' ἀνὴρ περὶ ἔρχεται, ὡκυτοίμ' ὡνέμμος.
 Τὸ δ' εἰσέφερε γράμματα ἐν χύτρα τὸ παιδίον,
 ἵνα μὴ βοῶν κηρίε θεοθυσιῶν.
 Εἴθ' ὡς ἐνδύσεν ἡ φέρουσα· ὀρθὸς βοᾷ.
 Ἀπὸ δ' ἀπλᾶς ἡ δ' ἔρχεται, ὡς ἔρ, μοι δοκῶ
 Τέξθην. τὸ γὰρ ἡ δ' ὡς χύτρας ἐλάττωσεν.
 Χ' ὡς ὑπὸ γυνὴ δ' ἔρχεται, ἡ δ' ἐξέσπευσεν
 Ἐκ τῷ σῶματός τὸ παιδίον· τὸ δ' ἀνέκρα γῆ.
 Εἴθ' ἡ μισθὸς γράμματα, ἡ εἴφερε τὸ παιδίον,
 Θεί μὲν ὡσαυτὸς τὸ ἀνδρα, ἐλέγχο.
 Λέων λέων σοὶ γέγονεν, αὐτὸν ἐκκαλυμμένην,

Mala cognoscens dixit, cū fecerimus infinita.
 Ego enim ipsa primū, ut ne aliam dicam,
 Conscia sū mihi multorū malorū Illud v. cerrē, quod
 Indignissimum est; cū sponsa quidem fui tres dies,
 Et maritus apud me erat dormiēs, erat mihi amicus,
 Qui me virginitate-spoliavit existētem septennem:
 Hic desiderio & amore mei, leviter pultabat, cū
 venisset, fores:

Et deinde protinus agnovi; deinde descendo clām.
 Vir autem rogar, quōnam tu descendis? quō?
 Tormina me habent circa ventrē, ō marite, & dolor:
 Ad latrinam igitur eo. vade nunc. (salviam:
 Et deinde hic quidē terebat fructus cedri, anethū &
 Ego verō cū infudissem supra cardinem aquam,
 Egredia sum ad mœchum: deinde innixa sum
 Iuxta viam, impudenter [ut canis] adhærens lauro.
 Hec nunquam deprehendit Euripides:
 Neque quōd à servisque, & mulionibus
 Subagimur, si non habuerimus alterum, non dicis.
 Neq; quōd cū maximē ab aliquo subagitate fueri-
 Nocte, manē allia mandimus, (mus
 Ut olfaciens vir, à muro urbis ingressus domum,
 Nihil mali facere suspicetur. Hæc, vides,
 Nunquam dixit. si verō Phædra maledixit,
 Nobis quid hoc est? neque illud dixit unquam,
 Quōd uxor ostendens viro circularem tunicam,
 Ad radios solis qualis est, occultarum
 Adulterum emisit, non dixit unquam.
 Alteram verō ego novi, quæ dicebat dolores partus
 Per decem dies, donec emit infantē. (habere mulier
 Maritus autem circumibat partum celerantia emens.
 Tunc autem intulit anus in olla infantem,
 Ut ne clamaret, cerulā obcuratum. (tim clamar,
 Deinde ut annuit capite anus quæ ferebat, uxor sta-
 Abi abi: jam enim, ō vir, mihi videor (cussit.
 Partura esse: imū ventrem enim infans calcibus per-
 Et hic quidem latatus cucurrit: hæc verō traxit
 Ex ore infantis [cerulam:] ille verō clamavit.
 Deinde scelestā anus, quæ ferebat infantem,
 Currit ridens ad maritum, & dicit:
 Leo leo tibi natus est, ipsa effigies tua,

Τὰτ' ἄλλ' ἀπαξάπαντα, καὶ τὸ πῶδον
 Τῷ σὺ πρεσβύμοιον, σπῆλόν ὡπερ κύπτερον·
 Ταυτ' ἐποιέμεν τὰ κακά· νῆτιν Ἀρπυμῶν
 Ἡμεῖς γὰρ καὶ Εὐρυπιδίῃ θυμέμεθα,
 Οὐδὲν παθεῖσαι μέζον ἢ διδραχμῶν.
 ΧΟ. Τισὶ μὲν τοὶ θυμωσάν,
 Ο' πόθεν ὀρίσθαι τὸ χεῖμα,
 Χ' ἢ πῶς ἐξήγαγε χάρεα
 Τῷδε τῷ δραστείῳ ἔτω.
 Τάδε γὰρ εἰπὲν τῷ πανόρῳ
 Κατὰ τὸ φανερόν· ὧδ' ἀναστῶς
 Οὐκ ἂν ὠμόμην ἐν ἡμῖν ὅδ' ἐπολήσται ποτ' ἄν.
 Α' Μ' ἄπαν ἄλλοιτ' ἂν ἦδιν.
 Τῷ παρεμίαν δ' ἔπειτ' ὦ
 Τῷ σαλαμάν· ὑπὸ λίσσῳ γὰρ
 Παντί που χρή μὴ ἀνκηρύττω, ἀδρεῖν.
 Α' Μ' ἐγὼ δὲ τῷ ἀναγκάτων φύσιν γυναικῶν
 Οὐδὲν κάκιστον εἰς ἅπαντα, πλὴν ἂρ' ἢ γυνῆκες.
 Α Λ. Οὔτοι μὰ τῷ Ἀχαιῶν, ὦ γυνῆκες, εὖ φε-
 νεῖτε·
 Α' Μ' ἢ σιφάρμαχ' ἢ κακὸν τι μίγα πωπῶντα
 ἄλλο,
 Ταῦτί μιν ἰδοῦσι τῷ φθόρῳ τοιούτῳ σφενβέζειν
 Ἡμῶς ἀπάσας. Εἰ μὲν οὖν τίς ὅστις, εἰ δὲ μὴ, ἡμεῖς
 Αὐτάγε, καὶ τὰ δαλάρεα, τέφραν πόθεν λαβῶσαι,
 Ταύτης ἀποφιλώμεν τὸ χεῖρον, ἵνα διαχθῇ
 Γυνὴ γυνῆκες ὅσα μὴ κακῶς λέγῃν τὸ λοιπόν.
 Μ Ν Η. Μὴ δῆτα τόγχε χεῖρον, ὦ γυνῆκες. εἰ γὰρ
 ἔστι·
 Παρρησίας, καὶ ζῶντες ὅστις πάρεσμεν αὐτά,
 Εἴτ' εἴ ποτε γινώσκων ὑπὸ Εὐρυπιδέως δίκαια,
 Διὰ τὸ πλομέμεν μὲν δὲ δοῦναι δίκην ὑφ' ὑμῶν;
 Α Λ. Γ. Οὐ γὰρ σε δεῖ δοῦναι δίκην; ἢ πῶς μόνι τέ-
 ληκες
 Τ' πὲρ ἀνδρὲς ἀντιπείν, ὥς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ διδρα-
 χεν,
 Ε' ξεπότης διδρασκὼν λόγους ὅτι γυνὴ ποιεῖ
 Ε' χροῖτο, Μελανίππος πειῶν, Φάδρεος τε· Πρωτό-
 πλιν δ'
 Οὐδέποτε ἐποίησεν, ὅτι γυνὴ σφάραγαν ἐδίδεν ἐξ'.

Et reliqua omnia, & membrum virile
Tuo persimile, tortum & compactum sicut uen-
ementum.

Hæc ne facimus mala? certè per Dianam
Nos quidem: & postea Euripidi irascimur,
Nihil passiæ plus quàm fecimus.

CH. Hoc quidem mirum est,
Vnde inventa sit res hæc;

Et quænam educarit regio

Hanc arrogantem ita.

Hæc enim dicere versutam

Apertè ita impudenter, (quam.

Non existimasset inter nos, neq; ausuram fuisse un-

Sed omnia fieri & evenire possent jam.

Proverbium autem laudo

Vetus: Sub lapide enim

Omni alicubi oportet, ne mordeat orator, spectare.

Veruntamen est impudentibus naturâ mulieribus

Nihil peius ad omnia, præterquam scilicet mulieres.

TERT. Non per agrestem & venatricem Dianam, &
mulieres, bene sapitis:

Sed vel venenatæ estis, vel malum aliquod majus
passæ estis aliud,

Hanc permittentes perniciem talibus injuriis afficere

Nos omnes. Sive igitur aliqua est, sive non, nos

Ipsæ quidem, & ancillulæ, cinerē alicunde accipiētes,

Hujus expilabimus porcum, ut doceatur

Mulier mulieribus existens non malè loqui posthac.

MN. Ne profectò hunc porcum, ô mulieres: si enim
existente

Dicendi libertate, & eùm liceat dicere omnibus
quæcunque adsumus ipsæ,

Deinde dixi, quæ sentiebam pro Euripide iusta,

Propter hoc vultam me oportet dare pœnas à vobis?

TERT. Non enim te oportet dare pœnas, quippe quæ
sola aucta es

Pro viro contradicere, qui nos multis malis affecit,

Deditâ operâ, excogitans verba ubi mulier improba

Fuit, Menalippas repræsentans, Phædrasque: Penelo-

pem verò

Nunquam egit, quòd mulier temperans visa est esse.

MN.

ΜΝ. Ε'γὼ γδ οἶδα τ' αἶπον, μίαν γδ ἐκ ἅρ' εἵποις
 τῶν νυῖ γυναικῶν Πλωλόπῳ, Φαίδρας δ' ἀπαξα-
 πᾶσας.

ΑΛΓ. Ἀκέτ' ἢ γυναικας, εἴ' εἴρκεν ἢ πανῦρρος
 ἢ μᾶς ἀπάσας αὐδης αὐ. ΜΝ. καὶ νῦν Δί' ἐδέστω
 εἴρηχ' ὅσα ζῦνοι δ'· ἐπεὶ βέλειοι παλαιοὶ εἶπον·
 ΑΛΓ. Γ. Ἀ' μ' ἐκ ἀνέτ' ἐχοις· ὅσα γδ ῥήεις ἐξέχας ἀ-
 παντα.

ΜΝ. Μὰ Δία οὐδὲ τίς μου εὖσιλῶ μοῖραν ὦν ποῖ-
 ῶν.

Ε'πειτὰ γ' οὐχ' εἴρηχ', ἔρως, ὡς σλεγχιδας λαθεῖ-
 σαι,

Ε'π'τα σφινίζου ῥῶν τ' σῖτον. ΑΛΓ. ὅπτησις.

ΜΝ. Ὡς' αὐτὰ κρέ' ἔξ' Ἀ' πατρῶων τ' μαρτοπίσι δι-
 δῶσι,

Ε'πειτα τίς γὰρ φαμῶν. ΑΛΓ. τάλαν' ἐγὼ, φλυα-
 ρεῖς.

ΜΝ. Οὐδ' ὡς τ' ἀνδρα τῷ πελίκῳ γυνὴ κατεπαθήσῃ,
 οὐκ εἶπον· ἐδ' ὡς φαρμάκοις ἰτέρα τ' ἀνδρ' ἐμηνει·

Οὐδ' ὡς ὑπὸ τῇ πυέλῳ κατέρυξεν ποτε. ΑΛΓ. ἰξί-
 λοιο.

ΜΝ. Ἀ' χαρρικὴ τ' πατέρα. ΑΛΓ. ταυτὶ δὴ τ' αἰκτ'
 ἀκούειν.

ΜΝΗ. Οὐδ' ὡς σὺ τ' δούλης τεκούσης ἄρρει', εἴτα σὺ-
 τῇ.

Τοῦδ' ὑπεβάλας· τὸ σὺν δ' θυγάτριον παρῆκας ἀν-
 τῇ.

ΑΛΓ. Οὐπεῖ, μὰ τῷ Θεῷ, σὺ καταφροῖζεις λέγοντα
 ταυτὶ·

Ἀ' μ' ἐκποκιῶ σου τὰς ποκάδας. ΜΝ. ἐδὲ μὰ Δία σὺν
 αἴψῃ.

ΑΛΓ. Καὶ μὴν ἰδὼν, καὶ μὴν ἰδὼν λάβε' οὐκ ἀπὸν Φι-
 λίστην.

ΜΝ. Π' ὅδους μόνον· καὶ γὰρ σὺ νῦν Ἀ' ρεμιν. ΑΛΓ. Γ.
 τί δέσσης;

ΜΝ. Τὸν σιταμῖνθ' ἐν κατέφας, τῶτον χεστῶν ποί-
 σαι.

ΧΘ. Παύσαθε λοιδορέωμαι, καὶ γδ γυνὴ περ ἡμᾶς
 Ε'σπουδακῆα προσέρχῃ. πρὶν ἢ ὁμῶς χυμένῃ,
 Σιγᾶθ', ἵν' αὐτ' κοτμίως πυθᾶμεθ' ἅπτα λείξει;

MN. Ego enim scio causam. unam enim non scilicet diceres

Hujus ætatis mulierum Penelopem, Phædras simul omnes.

TERT. Audite ô mulieres, qualia dixit scelestâ Nobis omnibus rursus. *MN.* Et profectò nondum quidem

Dixi, quæcunque cognosco: nam vultis, plus dicam?

TERT. Sed non amplius posses: quæcunque enim sciebas effudisti omnia.

MN. Non per Iovem, ne millesimam quidem partem eorum quæ facimus:

Deinde quidem non dixi: vides, quòd strigiles accipientes,

Postea quasi per siphonem & fistulam attrahimus cibum. *TERT.* Perdaris.

MN. Quodque ipsas carnes Apaturiis festis læniantes,

Deinde selem dicimus abstulisse. *TERT.* Miseram me, negaris.

MN. Neque quòd maritum securi uxor percussit, Non dixi: neque quòd potionibus altera maritum insanire fecit:

Neque quòd sub solio defodit olim. *TERT.* Pereas.

MN. Acharnica patrem. *TERT.* Hæccine verò tolerabilia sunt auditu?

MN. Neque quòd tu ancillâ pariente marem, deinde tibi ipsi

Hunc supposuisti; tuam verò filiulam tradidisti ipsi.

TER. Non, per Deas, tu impunè feres, dicens hæc:

Sed evellam tibi pilos. *MN.* Neque per Iovem tu quidem attinges me.

TERT. Verum ecce, verum ecce, te tangam: sume pallium Philistæ [ancilla.] (facies?)

MN. Accede modò: & ego te per Dianam. *TER.* Quid

MN. Sesaminam placentam quam devorasti, hanc cacare faciam.

CH. Desinite conviciantes: etenim mulier quædam ad nos

Festinans accurrit. priusquam igitur simul hæmus,

Tacere, ut ipsam modeste audiamus quæ nam dicit.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ, ΧΟΡΟΣ, ΓΥΝΗ,
ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΑΛΛΗ
ΓΥΝΗ.

ΚΑ. Φ' ἴλα γυνῶνες, ξυγχεῖς τῶν τῶν,
Ὅπ μ' φίλος εἶμ' ὑμῖν, ὅπ' ἄλλος ἢ γνάτοισ·
Γυναικομενῶ γ', πορρ' ἴδω δ' ὑμῶν αἰ.

Καὶ γυνὴ ἀνέρας πορρ' ἴδω δ' ὑμῶν μέγα
Θ' ἄλγος τί πορρ' ἔστιν κατ' ἄνδρα λαλῶντον,
Ἡ' κω φράσων τὰτ' ἄρ' ἔλθων δ' ὑμῖν, ἵνα
Σκοπήτε, κ' τῆρ' τε κ' μὴ πορρ' ἔσση

Τ' μὴ ἀφράκτοις πορρ' ἴδω δ' ὑμῶν μέγα.
ΧΟ. Τί δ' ἴδω, ὅπ' ἄλλος ἢ γνάτοισ·
Ε' ὡς ἂν ἔπος τις γνάτος ἦλκας ἔχῃς.

ΚΑ. Εὐρεπίδην ἔφασ' ἄνδρα κηδεσύνων
Αὐτὸν γέροντα, δέ οἱ ἀναπέμφαι τήμερον.

ΧΟ. Πρὸς ποῖον ἔρπον, ἢ τίνος γνάμης χάριν;

ΚΑ. Ἰν' ἄπ' αὖ Βελόδοισι κ' μέλλοιτε δρᾶν,
Ε' κείνος εἴη τῶν λόγων κατὰ σκοπος.

ΧΟ. Καὶ πῶς ἔλθων ἐν γυναικῖν, ὦν ἀνὴρ;

ΚΑ. Α' φθισεν αὐτὸν κατὰ πλ' Εὐρεπίδης,
Καὶ τὰλλ' ἄπανθ' ὥσπερ γυνῶν ἐσκόβασεν.

ΜΝ. Πείθεσθε τέτω ταῦτα; τίς δ' ἔτιως ἀνὴρ

Ἡ' λίδιος, ὅς τις πολλὸν ὄμνος ἐκείχεται,
Οὐκ οἶομαι ἔτι, ὅ πολυμήτω Οἰό.

ΚΑ. Ἀφρὸς ἐγὼ γ' ἵκ' αἰ ἔλθων ἄρ' ἔλθων,
Εἰ μὴ πέπυσμα τὰυτὶ τῶν σάδ' εἰδὸπαν.

ΧΟ. Τὸ πορρ' ἴδω τὰυτὶ τῶν σάδ' εἰδὸπαν.

Α' μ', ὅ γυνῶνες, ἐκ ἐλπίδων ἐλπίδων,
Α' μ', ὅ γυνῶνες, ἐκ ἐλπίδων ἐλπίδων.

ΚΑ. Ἀλλὰ σκοπῶν ἄνδρα, κ' ζητῶν ὅτι
Ἐλθων ὑμῶν, κρυπτός ἐκκαθ' ἄνδρα.

Καὶ οὐ σαφὲς ὅρ' αὐτὸν, ὡς αἰ πλὴν χάριν

Ταύτῃ τε καὶ κέντῃ ἔχῃς, ὅ πορρ' ἔστιν.

ΚΑ. Φέρ' ἴδω, τίς εἰ πορρ' ἔστιν; ΜΝ. Ποῖ τίς τῶν
ταυ;

ΚΑ. Ζητιέμαι γάρ ἐστ' ΜΝ. κακοδαίμων ἐγώ!

ΓΥ. Ε' μ' ἔστιν, ἡ τοῦ Κλεονόμου γυνή.

ΚΑ. Γινώσκω δ' ὑμῖν, ὅπ' ἔστιν ἡ γυνή;

ΧΟ. Γινώσκω μὲν δὴ τ' ἄλλ' αὖτις ἄλλας ἄνδρας.

CLISTHENES, CHORVS, MVLIER,
MNESILOCHVS, ALTERA MVLIER.

CL. Hæc mulieres, cognatæ meorum morum,
Quod quidem amicus sum vobis, manifestus
sum genis.

Ob imitationem enim mulierum insanio, interpres-
que [defensor] vestrum sum semper.

Et nunc cum audierim rem de vobis magnam,

Paulo quid prius in foro prædicatam,

Venio dicturus hanc, nunciaturusque vobis, ut

Videatis & observetis; & ne accidat

Vobis imparatis & immunitis res gravis & magna.

CH. Quid verò est, ô puer? puerum enim te conve-
niens est appellare,

Quosque ita genas depiles habueris.

CL. Euripidē dixit quidā, virum affinem quendam.

Suum, senem huc misisse hodie.

(causa)

CHO. Ad quam nam rem, vel cuiusnam consiliū

CL. Ut quænam consuleretis, & facturæ essetis,

Ille esset verborum & consiliorum explorator.

CH. Et quomodo latuit inter mulieres, existens vir?

CL. Adussit ipsum, & evellit pilos Euripides,

Et in aliis omnibus quasi mulierē induit & ornavit

MN. Creditisne isti hæc? quis verò ita vir

Stultus, qui sibi pilos evelli pateretur?

Non arbitrator equidem quenquam esse ita stultum, ô
venerandæ Dex.

CL. Nugaris: ego enim non venissem nunciaturus,

Nisi audivissem hæc ab his qui certò sciunt.

CH. Res hæc gravis & indigna annunciat.

Sed, ô mulieres, non morari oportet;

Sed explorare virum, & quærere, ubi

Latuit nos, occultus sedens.

Et tu simul inveni ipsum, ut gratiam

Hancque & illam habeas, ô amice.

CL. Age videam; quænam es prima tu? MN. quò ali-
quis vertet se? (ser ego)

CL. Excutiendæ enim estis & investigandæ. MN. mi.

MVL. Me quænam sim, rogasti? Cleonymi uxor.

CL. Cognoscitis vos, quænam est hæc mulier?

CH. Cognoscimus profectò: sed alias inspicite.

CL.

CL. Ista verò quænam est, infantem

habens? *MV.* nutritrix, per Iovem, mea. *MN.* pereo.

CL. Heus tu, quò verteris, & fugis? mane hîc: quid

MN. Sinito mingere me: impudens es. (malum?)

CL. Tu igitur fac hoc: expecto enim hîc.

CH. Expecta verò, & investiga ipsam vehementer:

Solam enim ipsam, ô vir, non cognoscimus.

CL. Multum quidem tempus mingis tu. *MN.* Per Iovem, ô miser:

Vrinæ enim stillicidiû parior: heri comedi nasturtia.

CL. Quid, nasturtia loqueris? nōne venies huc ad me?

MN. Quid verò me trahis ægrotantē? *CL.* dic mihi.

Quisnam est maritus tibi? *MN.* meum maritû rogas?

Ipsum illum nosti ex Cothocidis?

CL. Ipsum illum quem? êtne ipse ille, qui & olim?

MN. Certum quendam filium certi cuiusdam. *CL.* nugari mihi videris.

Ascendistine jam huc ad hoc mysterium pridē? *MN.*

Per Iovem ascendi. (bernalis?)

CL. Quot anni quidē sunt? & quænam est tua contu-

MN. Certa quædam mihi quidem. heu me miserum! *CL.* nihil dicis.

MV. Abi: ego enim torquebo, & examinabo hanc adductam ad quæstionem bene.

Ex sacris superioris anni: tu verò discede mihi,

Ut ne audias, existens vir. Tu verò dic mihi:

Quòdnam primûm nobis sacròrum ostendebatur?

Age videam, quidnam primûm erat? *MN.* bibebamus.

MV. Quid verò post hoc fecidû? *MN.* propinabamus.

MV. Hæc quidē audisti ex aliquo. quid verò tertiu?

MN. Vasculum peregrina mulier à me petiit, non enim erat matella.

MV. Nihil dicis. huc veni, huc, ô Clisthenes:

Hic est vir, quem dicis. *CL.* quid igitur faciam?

MV. Exue ipsum: sanum enim & verum nihil dicit.

MN. Et deinde exuetis novem filiorum matrem?

MV. Relaxa citò strophium, ô impudens tu.

Quam & robusta quædam videtur & fortis!

Et per Iovem mammas quidem, sicut nos, non habet.

MN. Sterilis enim sum, & non uterum gestavi unquâ.

MV. Nûc [sterilis es:] modò a mater eras filiorû novē.

Surge

Α' νίσας ὁρθός· πῶς τὸ πῶτος ὠθεῖς κάτω;
 ΑΛ. Γ. Τοῦ δὲ Γ. Γ. ἐκνέ, καὶ μάλ' εὐχεσθί· ὦ τάλαν!
 ΚΑ. Καὶ πῶς εἶναι; ΑΛ. Γ. ἄνθρωπος ἐς τὸ πορθεῖν οἷός τ'
 ΚΑ. Οὐκ ἔτι γὰρ ταυθί; ΑΛ. Γ. ἀλλὰ θεὸς ἦκε πάλιν.
 ΚΑ. Γ. Ἐμὸν πιν' ἔχῃς ἄνθρωπος· ἄνω τε, καὶ κάτω
 τὸ πῶτος διέλκεις, πυκνότερον Κορινθίων.
 Γ. Γ. Ο' μισγὸς εἶναι ταύτ' ἄρ' ἐπὶ Εὐερίδης
 ἢ μὴν ἐλοιδόρεται; ΜΝ. Κακοδαίμων ἐγώ,
 εἰς εἴ' ἐμῶν εἰσεκλύιστα πράγματα!
 Γ. Γ. Ἀ' γὰρ δὴ τί δρώμεν; ΚΑ. περὶ φυλάττει
 καλῶς, ὅπως μὴ διαφυγῶντοί γε.
 Ε' γὰρ ὅ ταύτα τοῖς Πρωτάνεσιν ἀγέλω.

ΧΟΡΟΣ, ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ γυμνασίων.

Η' μᾶς τοίνυν μὲν ταύτ' ἦδη τας λαμπάδας ἀφαιμάσας
 Ζευξομεν, ὅπως εὖ κἀνδρείως, ἥδ' ἰματίων ὑποδάσας,
 Ζητήσιν εἴπε καλῶς τις ἀνὴρ ἐπελήλυθεν, καὶ περὶ δρέξα
 τῶν Πόνων πᾶσαν, καὶ τας σκῆμας, καὶ τας διόδους ἀδρή-
 σαι.

ΗΜΙ. Εἶα δὴν προσέσται μὲν καὶ κοῦφον ὀξυρμαῶν
 πόδα,

καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ. μόνον ὅ καὶ πάντα καὶ

μὴ θεαδύων, ὡς καὶ εἰς βίη μὴ μέλλῃ ἐπ'.

Α' λὰ πῶς προσέτω τρέχῃ καὶ ἄς τάχως ἦδη εὐ-
 κλω.

Εἶα νῦν ἵχθους, καὶ μάστιγες ταχὺ πᾶν-
 τ' εἴ τις ἐν τόποις ἐδάσας ἄλλος αὖ λείληθεν ὦν.

Πάντα καὶ διὰ ἑρμῆν ὅμιμα.

Καὶ τα' τῆδε, καὶ τα' δεύον, πᾶν τ' ἀνασκοπεῖ καλῶς.

ἢ γὰρ μὴ λάθῃ, δρέσας ἀνόσια,

δάσῃ τε δίκην, καὶ πρὸς τέτρω

τοῖς ἄλλοις ἀπασι νῆσσι

Παρεξέτρε μ' ὕβριος, ἀδίκων τ' ἔργων,

Α' θῶν τε τρέπον.

Φήσῃ δ' ἔγ' ὅτε θεὸς φανερώς.

Δείξει τ' ἦδη

Πᾶσιν ἀνθρώποις, σιβίξῃ δὲ δαίμονας,

Surge erectus, quò veretrum impellis deorsum?

AL. Hoc quidem est. *MY.* inclinavit: & bene coloratum est: ô miser!

CL. Et ubinam est? *AL.* rursus in anteriorem partem abit.

CL. Nónne híc est? *AL.* sed huc venit rursus.

CL. Isthmû aliquê habes, homo: sursum & deorsum Veretrum distrahis, frequentius Corinthiis.

MY. Scelestus híc propterea igitur pro Euripide

Nobis convicia faciebat? *MY.* miser ego,

In quas meipsum rotavi & involui molestias!

MY. Age verò quid faciamus? *CL.* hunc custodite

Bene, ut ne fugiens & elapsus abeat.

Ego verò hæc consulibus [decurionibus] nuntiabo.

CHORVS, SEMICHORVS *mulierum.*

NOs igitur post hoc jam faces accensas habentes oportet,

Succinctas bene & viriliter, indumentisq̃ exutas

Quætere, sicubi num alius aliquis vir ingressus est, & circumcurrere

Curiam totam, & scenas & transitus lustrare.

SEM. **E**ta verò, primùm quidem oportet levem excitare pedem,

Et dispicere silentio. solum autem oportet omnino

Non tardare, quoniam occasio est non morandi amplius:

Sed primo quoque tempore currere oportet quàm cissimè jam circumcirca.

Eia, nunc investiga, & inquire celeriter omnia,

Si quis in locis subfessor alius rursus latet existens.

Quocunque disice oculum:

Et quæ hac sunt, & quæ illâ [parte] omnia explora bene.

Si enim non latuerit nos, agens iniqua & impia,

Dabitq̃ pœnas, & ad hoc

Aliis omnibus erit

Exemplum injuriæ, injustorumq̃ operum

Impiorumq̃ morum:

Dicet autem esseq̃ Deos manifestò;

Ostendetq̃ jam

Omniibus hominibus colere Deos,

Iusteque

Διχάσας τ' ἐφέποντας,
 Ὅσπ' αὖ νόμιμα μηδ' ὠφείας,
 Ποιεῖν δ' οὐ καλῶς ἔχῃ.
 Κἂν μὴ ποῖωσιν ταῦτα, πεῖσθ' ἴσθι.
 Αὐτῶς ὅτ' ἂν ληφθῇ τις ἀνόσιτα δρῶν,
 Μανίας φλέγων,
 Λύσας παρὰ κοπῆς,
 Εἴπ' ὁρῶν πᾶσιν ἐμφανὲς ὁρᾶν
 Ἐστὶν γυναιξὶν καὶ θεοῖσι
 Ὅπ' τὰ παρὰ νόμον τάτ' ἀνόσιτα θύει
 Ἀποτίνεται,
 Παρεχρήματι γίνεταί.
 Χο. Ἀλλ' εἰσὶν ἄπαντ' ὡς διεσκέφθαι κα-
 λῶς.
 Θύχ' ὁρῶ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' ἄλλον ἑδρὴν ἐκκαθήμενον.

ΓΥΝΗ, ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΧΟΡΟΣ,
 ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ.

ΓΥ. Α, Α, ποῖ σὺ φθίζεις; εἴτ', εἴτ', οὐ ματεῖς
 Τάλαν' ἐγὼ, τάλαντα, καὶ τὸ παιδίον
 Ἐξαρτάσας μοι φρεσὶς δὸτ' ἅ τ' ἐπὶ θύξ.
 ΜΝ. Κέκερξ' ἔτι τοῦτο δ' ἔδ' ἔποτε σὺ φαιεῖς,
 Ἡ' ν' μὴ μ' ἀφείητ'. ἀλλ' ἐνθάδε ὅπ' ἔθ' μνησκῶ
 Πληθὺ μαχαίρα τῇδε φοινίας φλέβας,
 Καθαίματ' ὅσ' ἐβωμόν. ΓΥ. ὦ τάλαν' ἐγὼ!
 Τυναίκες ἐκ ἀρήξει; ἐπολλὺ βολῶ
 Στήθεσσι προπαῖον; ἀλλὰ τὰ μόνον
 Τίτλη με πρὸς φεῖδ' ὅπου στρεμνὸν ἴλιν;
 Χο. Εἴα, εἴα.
 ὦ σὸντιαι μοῖραι! τί διδέρκομαι,
 Νεοχμὸν αὖ τίρας!
 ὦς ἄπαντ' ὅσιν τέλμας ἔστα καὶ αἰχμητίας!
 Οἷον αὖ διδέρκεται ἔργον! οἷον αὖ φίλα τόλμα!
 ΜΝ. Οἷον ὁ μὲν ἐξ ἄρξω τίλιν ἄγαν αὐθαδῖαν!
 Χο. Ταῦτα δ' ἦτ' ἔδεικ' ἀπαρτῶντ' ὅτ' καὶ ἀπερι-
 τίρως;
 ΓΥ. Ἀγὰρ δ' ἦτ' ὅτ' ἐπ' ἔχ' μου ἔξαρτάσας τὸ σπῆ-
 δόν.
 Χο. Τί' ἂν οἶ εἴπῃ, πρὸς ταῦτα τίς, ὅτε

Iustæque administrantes,
 Sancta & legitima consulentes,
 Facere quod bene se habet.
 Et si non fecerint hæc, talia supplicia erunt.
 Illorum cum deprehensus fuerit quis, impia facies
 Furoribus ardens,
 Rabiæ insanus & furiosus,
 Si quid faceret omnibus manifestus visu
 Erit mulieribus & mortalibus,
 Quod iniqua & impia Deus
 Vilescitur, [Pœnas reposcit,]
 Statimque fit [ultio.]
CH. Sed videntur nobis omnia quodammodo ex-
 plorata fuisse bene:
 Non video quidem igitur alium nullum sedentem.

*MULIER, MNESILOCHVS, CHORVS,
 ALIA MULIER.*

MV. ΑΗ, ah! quò tu fugis? heus tu, heus tu, non ma-
 nebis?

Misera ego, misera, & infantem
 Cum eripuerit mihi à papillâ, evanidus est, & fugit.

MX. Clama: hunc verò nunquam tu nutries,
 Nisi me dimiseris. sed hîc in cruribus

Vulneratus gladio hoc rubras & cruentas venas,
 Cruentabit aram. *MV.* O miseram me!

Mulieres nōne auxiliabimini? nōne per multum
 clamorem

Erigetis trophæum? sed unico

Filio me negligetis privatam?

CH. Sine, sine.

O venerandæ Parcæ! quid autem video

Novum rursus prodigium!

Quàm torum enim est audacię opera, & impudentię!

Quale rursus fecit opus! quale rursus, amicæ, hoc?

MX. Qualiter vestram initiabo nimiam insolentiam?

CH. Hæc verò nōne indignæ res sunt, & ulterius?

MV. Indigna quidem, quòd habet meum, quem mihi
 eripuit, infantem.

CH. Quid igitur diceret ad hæc aliquis, cum

Talia

Τοιαῦτα ποίων ὁδ' ἀναγκαστέῃ;

ΜΝ. Κἄπαυρ' ἡ γὰρ σέπτασμα.

ΓΥ. Ἀ' λ' οὐκ ἦκεν γ' ὅθεν ἦκεν,

Φαύλως τ' ὁποδράς, ἢ λέξῃς

Οἷον δράκας διέδους ἔργον.

Δήψ' ὃ κακόν.

ΜΝ. Τέτο μὲντοι μὴ γήνωτο μηδαμῶς ἀπεύχουμαι.

ΧΟ. Τίς οὖν σοι, τίς αὖ σύμμαχος ἐκ θεῶν

Ἀ' θανάτων ἔλθοι ζωὴ ἀδίκους ἔργους;

ΜΝ. Μά τιμι λαλεῖτε· τίω δ' ἐγ' ἐκ ἀφήσω.

ΧΟ. Ἀ' λ' ἢ μὰ τῷ Θεῷ τὰ χ' ἢ

Χάριον ἴσως ἐνυβρίσας,

Δόγας τε λέξῃς ἀνοσίεως.

Ἀ' θεοῖς ἔργοις γ' ἀντα-

μειφόμεθα' σ' ὡς περ εἰκὸς ἀντί σφδρῆ.

Τάχα δὲ σε μεταλλά-

σ' ὅππ' κακὸν ἐτερέθουσι

Ἐπ' ἡς τίς τύχη.

Ἀ' λ' αὖ τὰς δὲ μὲν λαβεῖν χεῖρ' σ', ἐκφέρειν τε σφ' ἐν-

λαον.

Καὶ καταίδειν ἢ πανῆργον, πυρπολεῖν δ' ἔστιν τά-

χος.

Γ' ὡμῶν ὅππ' τὰς κλημειτίδας, ὦ Μανία,

Καὶ γὰρ σ' ὁποδείξω θυμάλωπα τίμωρον.

ΜΝ. Ὑ' φαπῆ, καὶ κάμψτε. σὺ τότε τὸ κρητικόν

Ἀ' πόδουσι ταχέως· τῷ θανάτῳ δ', ὦ παμφίδιον,

Μόνιμι γυναικῶν αἰπῶ τίω κητέας.

Τετὶ τί ὅστις ἀσπὸς ἐλβίδ' ἢ κέρη

Οἶνε πλείας, καὶ ταῦτα κερσικὰς ἔχου.

Ω' θερμάταται γυναικίς, ὦ ποτίσεται,

Καὶ παντὸς ὑμῖν κηχανώδωρον πέν!

Ω' μίγα κατήλοισ ἀγαθόν, κημὶ δ' αὖ κακόν!

Κακὸν ὃ καὶ τοῖς σκιδναρίοις, καὶ τῷ κρόκῳ.

ΓΥ. Παράβαλλε πολλὰς κλημειτίδας, ὦ Μανία.

ΜΝ. Παράβαλλε δῆτα. σὺ δ' ὁπότεν αὖ μοι π-

δί.

Τουτ' ἐκείν φῆς; ΓΤΝ. καὶ δέκα μελῶς ἀντ'

ἐγώ.

Ἡ' νηκοῦ. ΜΝ. ὠσυχας σύ; ΓΤΝ. τὴ πλὴν Ἀ' ρη-

μη.

ΜΝ.

Talia faciens hic ita impudens est?

M N. Et nondum quidem cessavi.

Mv. Sed certè venisti quidem unde venisti,

Facileque aufugis, non dices,

Quale cum feceris, subterfugisti facinus.

Accipies autem poenas [malum.]

MN. Hoc tamen ne fiat, nequaquam deprecor.

CH. Quis igitur tibi, quisnam adiutor ex Diis

Immortalibus veniat, cum injustis factis?

M N. Frustrà loquimini: hanc autem puellam ego non dimittam.

CH. Sed nò per Deas [Cererè & Proserpinā] fortè non

Gaudens, fortasse inquam insultabis,

Verbaque dices impia.

Impiis factis enim re-

munerabimus te, sicut par est pro eis

Velociter [Fortasse] autem te mutata,

In malum diversum

Cohibebit aliqua fortuna,

Sed hæc quidem accipere oportet te, efferreque ligno-
rum [copiam,]

Et cōburere maleficū, igneque cōsumere quā celerrimè.

Eamus ad sarmenta vitium, ô Mania [ancilla:]

Et ego te reddam titiōnem hodie.

M N. Succende, & combure. Tu (ô puella) hoc Cre-
tico indumento

Exuere citò: mortis autem, ô infans,

In solam mulierum culpam confer matrem.

Hoc quidnam est? uter facta est puella

Vini plenus, ad hæc Persicos calceos habens.

O ferventissimæ mulieres, ô bibacissimæ,

Et omni arte vobis machinantes bibere!

O magnū cauponib. bonū: nobis a. viris rursus malū!

Malum autem & supellestili & opibus nostris, &
subtegmini vestium!

Mv. Admove multa sarmenta, ô Mania.

MN. Admove ac proice profectò. tu verò responde
mibi hoc:

Hanc [puellulam] peperisse te dicis? Mv. Et decem
menses ipsam ego

Gestavi. MN. Gestasti tu? Mv. per Dianam.

ΜΜ. Τρεκότυλον ; ἢ πῶς ; εἰπέ μοι. ΓΥΝ. τί μ' εἶρ-
γάζω;

Α' πίδαυς, ὃ νύχτωστέ, με τὸ παιδίον
Τωὸ το ὄν. ΜΝ. τωὸ τοι; ΓΥΝ. μικρὸν τὴν Δία.

ΜΝ. Πόσ' εἴη ὃ γένονεν ; τρεῖς χρός ἢ τέπα-
τας ;

ΓΥ. Σχεδὸν τοσάυτον, καὶ ὅσον ἐν Διονυσίῳ.

Α' μ' ἀπόδος αὐτέ. ΜΝ. μὰ ἔστω Α' πόλλοις τυτε-
ρί.

ΓΥ. Ε' μὲν ἡ Σοφὴ τοίνυν σε. ΜΝ. σέθεν γ' ἐμπ-
ροσέτε.

Α' ὅτι δ' ἄπο σφαγῆσται μὲν αὐτίκα.

ΓΥ. Μὴ δὴδ' , ἐκείνου σ' ἀλλ' ἐμ' ὃ, π' ἔρχεαι
πρότ'.

Τ' πέρ γε τυτε. ΜΝ. φιλόπενός περ εἴ φύσθ'.

Α' μ' ἔδεν ἦπ' ὃν ἦδ' ἄπο σφαγῆσται.

ΓΥ. Οἱμοὶ τέκνον ; δός μοι τὸ σφαγῆον, Μα-
ρία,

Γ' ν' οὐδ' τὸν ἄμα τὸ τέκνον τέμα λάβω.

ΜΝ. Τί π' αὐτὸ γὰρ εἰμυ γὰρ ἐν γὰρ τὸ τοῖ σσι.

ΓΥ. Κακῶς ἀπόλοι, ὡς φθονεσθῇ καὶ δυσμενέσθ'.

ΜΝ. Τὰ τὸ δέμας τ' ἱερείας γίνεσται.

ΓΥ. Τί τ' ἱερείας γίνεσται; ΜΝ. τὰ τὸ λαβέ.

Α' Α. Γ. Ταλανταὶ Μίνα, τίς ὀξυκρότε σέ;

Τίς τὸν ἀγαπῶν τὰ δ' αὖ σου ἔχρησται;

ΓΥ. Ο' πανέργος οὗτ', ἀλλ' ἐπειδὴ περ σφάξει,

Φύλαξον αὐτ', ἵνα λάβωσι Κληδόνει,

Τοῖν Πρυτάνεσιν ἂν πεπύνησται οὗτος φράσω.

ΜΝ. Α' γὰρ τίς ἐστὶ μηχανὴ σποτῆρίας;

Τίς σφάξει, τίς ὀπίσκει; ὁ μὲν γὰρ αἰ ποσ

Κ' μ' ἐσκυλίσας ἐς τοιαυτὴν σφαγῆματι

Οὐ φέρονται ἔπει. Φέρε τιν' οὐδ' ἀγέλον

Ἡμέφαμ' ἐπ' αὐτόν; εἴδ' ἐν δὲ καὶ δὴ σφάξον

Ἐκ τῶ Παλαμίδος ὡς ἐκείνος τας πλάτας

Ρ' ἴστω γὰρ φων' ἀλλ' ἔσφάξον αἰ πλάτ'.

Πόθεν οὐν χροῖνται αἱ μοι πλάται; πόθεν;

Τί δ' αἰ εἴτα ἤρ' αὐτ' ἀγέλασται ἀπὸ τῶ πλάτ'.

Γράφον διερρήπτουμαι, θέλπον πολὺ.

Θύλον γὰρ τοι καὶ ταῦτα, κακὴν ὡς θύλον. ΚΟΜΜ.

Ὡς χεῖρες ἐμὰς,

Ἐγχαρὲν καὶ ἔργον πορίμην.

MN. Tres heminas capientem; an quī? dic mihi. MV.
quid mihi fecisti?

Exuisti, ô impudens, mihi meam puellulam,
Tantulam existentem? MN. tantulam? MV. parvam,
per Iovem. (tuor?)

MN. Quot annos verò nata est? tres congios, an qua-
M V. Ferè tantum, & quantum spacium temporis ex
Liberalibus est.

Sed redde ipsam. MN. non per Apollinē hanc quidem.
MV. Incendimus igitur te. MN. valdè quidē, incēdite:
Hæc autem jugulabitur valdè statim.

MV. Ne profectò, precor te: sed me ut vis tracta,
Pro hac quidem puellulā meā. MN. amans natorum
quædam es naturā:

Sed nihilo minus hæc jugulabitur.

MV. Heu mihi, ô filia: da mihi vas ad excipiendum
sanguinem, ô Mania,

Et saltem quidem sanguinem filie meæ excipiam.

MN. Subiice ipsum vas: gratificabor enim unum
quidem hoc tibi.

MV. Malè pereas: quā invidus es & inimicus!

MN. Hæc pellis sacrificantis [sacrificæ] est.

MVL. Quid, sacerdotis est? MN. hanc accipe.

ALT. Miserrima Mica, quis violavit [devirginavit] te?
Quis dilectam & unicam puellam tibi abtulit?

MV. Scestus iste. Sed posteaquam ades hic,
Custodi ipsum, ut assumens Clithenem,
Consulibus [Decurionibus] quæ fecit iste, dicam.

MN. Age verò, quis erit modus salutis? (enim,
Quod tentamen, & conatus? quæ excogitatio? autor
Et qui me involuit in talia negocia,

Non apparet dum. age quēnam igitur nuncium
Mitterem ad ipsum? novi ego & jam viam
Ex Palamede; ut ille, remos

Mittam scribens: sed non adsunt remi.

Vnde igitur fierent mihi remi? unde?

Quid verò, si statuas & simulacra pro remis

Scribens transmitterem? melius multo esset.

Lignum quidem & hæc, & illa [remi] erant lignum.

O manus meæ,

Aggredi [in manus sumere] oportet rem expeditam.

Ἄγε δὴ πᾶσιν ἑστῶν δέλωται
 Δέξασθε σμικρὴς ὀγκῶς,
 Κύριους ἐμῶν μόχθων, οἱ μοι
 Τυτὶ τὸ εἶ μολχθῶν.
 Χόρτ', χάρεϊ· ὅποιαν θυγαῖ
 Βάσκει· ἐπείγετε πάσους κεῖθ' ὁδὸς
 Κεῖνα, ταύτα, ταχέως ῥῆν'.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

Χο. **Η'** Μείς τίνων ἡμᾶς αὐτὰς· εὖ λίσσομαι παρεῖδᾶ-
 σαι·
 Κήτοι πᾶς περ τὸ γυναικῶν φύλον κεῖνα· πόλλ' ἀγ-
 ρῶν,
 Ὡς πᾶν ἐσμὲν κακὸν ἀνθρώποις, καὶ ἡμῶν ὅτιν' ἀπαν-
 τα,
 Εὔρεδες, γένη, εἴς τε, ἀρχαῖα λύπη, πόλεμος. φέρε δὴ
 νῦν
 Εἰ κακὸν ἐσμὲν, τί γε μεθ' ἡμᾶς; εἴ περ ἀληθῶς κακὸν
 ἐσμὲν;
 Κἀνταρρῶνέτε μήτ' ὀξείλειν, μήτ' ἐγκύψασιν αἰώ-
 ναί·
 Ἄλλ' ἔπωσι πολλῇ σκεδῇ τὸ κακὸν βέλειδᾶ φυ-
 λάπειν.
 Κἄν' ὀξείλθῃ τὸ γυναικῶν ποί, καὶθ' εὔρεσιτ' αὐτὸ θύ-
 ραιζον,
 Μανίας μάρμεθ'· οὐς χεὶρ σπένδειν καὶ χάριζν, εἴ περ ἀλ-
 θῶς
 Εὔρδδεν εὔρετε φρεῖδον τὸ κακὸν, καὶ μὴ καταλαμβάνειτ'
 ἔνδον.
 Κἄν καταδαρβῶμεν ἐν ἀλλοτρίων παύξομαι καὶ κοπιῶ-
 σαι,
 Πᾶς περ τὸ κακὸν τῷτο ζητεῖ, φρεῖ τις κλίνας περινοῖται.
 Κἄν ἐν θυρίδος παρεκκύψωμεν, ζητεῖ τὸ κακὸν τετιᾶ-
 ῶν.
 Κἄν ἀγχιωθεῖσ' ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς ὅτι θυμὸν
 Αὐτοῖς παρεκκύψαν ἰδεῖν τὸ κακὸν, ἔτις ἡμεῖς ὅτι δόλος
 Ὑμῶν ἐσμὲν πολὺ βελτίους· βῆσανός τε πάρεστιν ἰδέ-
 ῶν.
 Βᾶσανον δῶμαν ἀπὸ τεθρὶ χεῖρας· ἡμεῖς μὲν γὰρ φαμὲν
 ὕμᾶς,
 Ὑμῶν δὲ ἡμεῖς. σκεψόμεσθα δὴ κἀντιπιδῶμεν ποῖς
 Παρε-

Age verò tabellarum levigatarum pagina,
 Accipite cultri sutorii tractus & versus,
 Nuncios meorum laborum. hei mihi,
 Hæc rho litera prava est.
 Vade, vade: qualicunque viâ & fuleo
 Ite, festinate per omnes exitus viarum,
 Et illâ & hac, citò oportet.

PARABASIS.

C H O R V S.

CH. **N**Os igitur vos ipsas commendabimus pro-
 gressâ.

Et si unusquisque muliebri generi mala multa dicit,
 Quod omne sumus malum hominibus, & ex nobis
 sunt omnia:

Lites, contentiones, seditiones, difficilis molestia, bel-
 lum. age verò nunc,

Si malum sumus, quid ducitis uxores nos? si modò
 reverâ malum sumus?

Et prohibetis ac præcipitis neque egredi, neque pro-
 spicientem è fenestra deprehendi:

Sed ita multo studio malum vultis custodire.

Et si egressa fuerit muliercula aliquò, & deinde in-
 veneritis ipsam foris,

Insanias insanitis: quos oportet sacrificare & lætari,
 si modò revera

Ab interiori parte invenistis evanidum malum, &
 non offenditis [assumistis] intus.

Et si dormierimus in alienarum mulierum ædibus
 ludentes, elaborantes ac fessæ,

Vnusquisque malum hoc quærit, circa lectos obam-
 bulans [circumiens, palpitans.]

Et si ex fenestrâ prospexerimus, quærit malû spectare.

Et si erubescens recesserit, multo magis unusquisque
 cupit

Rursus promoventem caput videre malum. Ita nos
 perspicuè

Vobis sumus multo meliores: experimentumque ad-
 est, ut videatur.

Quæstionem ac periculum damus, utri peiores: nos
 enim dicimus vos,

Vos verò nos. Consideremus verò & contendamus,
 ac comparemus ad unamquamque rem,

Παραβλάσσει τ' τε γυναῖκας καὶ τάνδρες τῶν τε
ἐκαστῶν.

Ναυσιμάχης μὴ πῶν δὲ Χαρμῖνος· δῦλα δ' ἔσται.
Καὶ μὴ δὴ καὶ Κλειφῶν χεῖρας πάντως δῆτε Σαλαβα-
χῆς.

Περὶ Ἀρεσιμάχῳ δ' ἔχουσιν πολλὰ, πρὸς ἐνέινω τῷ
Μαροθῶνι,

Καὶ Στρατονίκῳ, ὅμῳ ἔδεις οὐδ' ἐγχαίρει πολέμ-
ῳ.

Ἀλλ' Εὐβάκῳ τῷ πέρυσιν τίς βελθὼν δὲν ἄμεινον,
Παραδούς ἐτέρω τῷ βουλεύει; ἐδ' αὐτὸς τὸ γιγνέ-
σθαι.

Οὕτως ἡμεῖς πολλὸν βελτίους τῷ ἀνδρῶν θυχευομέν-
ῳ.

Οὐδ' αὖ κλέψασα γυνὴ φεύγει καὶ πεντήκοντα τάλαντα
εἰς πόλιν ἔλθει, τῷ δημοσίῳ· ἀλλ' ὡς τὰ μέγισ' ἀφί-
λῳ.

Φορμὸν πυρῶν τ' αἰδρὸς κλέψασα ἀνθυμερὸν αὖ τ' ἀ-
πείδωκεν.

Ἀλλ' ἡμεῖς ἂν πολλὰς τέτων

Ἀποδείξομεν ταῦτα ποιοῦντας·

Καὶ πρὸς τῆς τρισεξήκοντος ἡμῶν

ὄντας μάλλον, καὶ λωποφύτας,

Καὶ βασιλοχῆς, καὶ δραποδιστάς.

Καὶ μὴ δῆτε καὶ τὰ πατρῷα καὶ

χεῖρας ἡμῶν εἰσὶν σάξιν.

Ἡμῖν μὴ γὰρ σῶν ἐπὶ καὶ νῦν

τάντιον, ὁ κακῶν, οἱ κελαθίσκοι,

τὸ σκιάδιον·

τοῖς δ' ἡμετέροις ἀνδράσιν τέτοις

Ἀπέλωλε μὴ πολλοῖς ὁ κακῶν

ἐκ τῶν οἰκῶν, αὐτῇ λόγῃ·

Πολλοῖς δ' ἐτέροις ὅσοι τῷ ἔμῳ

εἴνῃ σαρπηφί.

Εἴρηπται τὸ σκιάδιον.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Πᾶσι δ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμφαίμεθα·

ἂν

τοῖς ἂν ἀνδράσιν δικαίως· ἐν δ' ἑαυτοῖς.

Χρὴ γὰρ ἡμῶν εἰ τοῖς ἀνδράσιν χρῆσθαι τῇ πόλει,

ταξίτητον ἢ στρατηγόν, λαμβάνειν τιμῶν πῃ,

Περὶ δὲ τῶν ταυτῶν εἰδέναι, ὅπως οἰοῖται, καὶ Σκίεργις,

Εἴναι

Comparâtes & mulieris ac viri nomē unūquodque.
Nausimachâ quidem inferior est Charminus: mani-
festa quidem sunt facta [utriusque.]

Et Cleophon quidem peior omnino videlicet Sala-
bacchâ meretricie.

Adversus Aristomachem tempore multo præterito
adversus illam, quæ pugnavit in Marathonē,
Et adversus Siraonicē, vestrū nemo audet bellare,
Sed Eubule ex senatoribus superioris anni quis sena-
tor est melior,

Tradens alteri consilium? ne ipse hoc quidem dices.
Ita nos multo meliores viris gloriatur esse. (senta
Neq; si furata mulier accusatur, ad quinquaginta ta-
In urbem veniret ex publicis pecuniis: sed si maxima
surripuerit,

Sportulam triticorum viri furata, eodem die ipsa ea
quæ furata sit, reddidit.

Sed nos multos ex his

Ostenderemus hæc facientes:

Et ad hæc helluones nobis

Existentes magis, & fures,

Et scurras, & prædones [qui liberos homines vèdūt.]

Et quidem profectò etiam paterna quidem bona

Piores nobis sunt servare.

Nobis enim salvâ adhuc etiam nunc est

Phiala, regula vel calami strum, quasilili,

Umbella:

Nostris autem viris his

Periit quidem multis lorum & retinaculum scuti

E domibus, cum ipsâ lanceâ:

Multis verò aliis ab humeris

In militiis

Proiectum est umbraculum [scutum.] ΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Multa mulieres nos jure accusare possemus

In viris iustè: unū verò supra modum maximum.

Oportet enim nostrū si pepererit aliqua virum bo-
num & frugi civitari,

Centurionem vel imperatorem exercitus, accipere
honorem aliquem,

Primamque sellam & honoratiorem locum ipsi dari
in Theseis & Sciris festis,

Ἐν τε τ' ἄλλαις ἑορταῖς, αἶσιν ἡμεῖς θηρομεν.
 Ἡν ὅθι γλῶσσον πονηθὲν ἀνδραγῆς τέκοι γυνή,
 Ἡν τριήραρχον πονηθὲν, ἢ κυβερνήτην κερκὴν,
 Ἦν τ' ἑσθλὸν αὐτῷ κερκῆσιν, σκάκιον δοποκακέρμενον
 Τῆς τ' ἀνδρείου τεκνίας, τῷ γ' εἰκός, ὅσους
 Τῷ γ' ἐπεβόλε κερκῆσιν μητέρ' ἡμεῖς σμάμεν
 Δούρα, ἢ κόμας κερκεῖσιν, πηλοῖον τ' ἀμά-
 ρου;
 Καὶ δανείζην χεῖματ', ἢ ἢ, (κ' ἢ δανείσιν
 πνι,
 Καὶ τόκον παρ' αἰσίοις) διδόναι μηδέν' ἀνδρόπῳ τί-
 κων,
 Ἀλλ' ἀφαιρῶντα βία τὰ χεῖματ', εἰπόντας τοδὶ
 Ἀξία γυνὴ εἰ τόκος, τεκνῶσα τοῖσιν τόκον.

ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ, ΓΥΝΗ

ΜΝ. Ἰ' Ἄλως γηρόνυμα προσδοκῶν· ὅθι δ' ἐπέω.
 Τί δ' ἦν· ἂν εἴη τὸ μισθόν; ἐκ' ἐδ' ὅπως
 Οὐτ' Παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ' αἶχαιέται.
 Τί δ' ἦν· ἂν αὐτ' προσσημαρίμεν θράματα
 Ἐργῶν· τῷ κερκῇ ἑλόντι μισθὸς.
 Πάντως ἐσθλὸν μοι γυναικὶα σοτή.
 ΓΥΝ. Τί αὖ σὺ κερκεῖς; ἢ τὴν κοινύλλην
 ἔχων;
 Πικρὸν ἑλόντι ὅθι τάχ', εἰ μὴ κοσμίως
 Ἐξίς ἑως ἂν ἦδ' Πρυτάνεων τίς φανῇ.

ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ ὁς ΕΛΕΝΗ,
Γ Τ Ν Η.

ΜΝ. Ν. Εἴλας μ' αἶψα καλλιπάρθενοι ῥοαί,
 Ὅς ἀντὶ θύας φακάδος Αἰγυπία πέδον
 Λοκῆς νοτίῃ μελανοσυρμαίνον.
 ΓΥΝ. Πανόργος εἴ, νῆ πῶς ἑκάτῳ τῷ φωσφόρῳ.
 ΜΝ. Ἐμοὶ ὅθι νῆ πῶς πατρὶς ἐκ ἀνάνυμος,
 Σπάρτη· πατὴρ ὅθι Γυνάρεως. ΓΥΝ. οὐ γ' ὅλως
 Πατὴρ κενὸς ὄντι, Φρυγῶν θύας νῆ πῶς.
 ΜΝ. Ἐλένη δ' ἐκλήθην, ΓΥΝ. αὐτὴς αὖ γίγνη γυνή,

Et in aliis festis, quæ nos agere & celebrare solemus:
 Si verò timidum & malum virum aliqua pepererit
 mulier,
 Vel trierarcham pravum, vel gubernatorē improbum,
 Posteriores ipsam federe scaphio detonsam,
 Quam ea quæ fortem pepererit. Quæ enim ratione par
 est, ô civitas,
 Hyperboli federe matrem indutam
 Albis indumentis, & capillos demissos habentem,
 prope matrem Lamachi?
 Et scœnori dare pecunias? cui oportebat (si scœnori
 daret alicui,
 Et scœnus exigeret) dare nullum hominum scœnus;
 Sed auferre vi pecunias, dicentes hoc:
 Digna scilicet es scœnore, cum pepereris talē scœnum.

MNESTILOCHVS, MYLIER.

MN. S Trabo factus sum, expectans [Euripidem]: hic
 verò nondum [venit].
 Quid verò esse posset impedimento? nō est quomodo
 Non Palamedem frigidum existentem erubescat.
 Quæ verò ipsum adducerem fabula?
 Ego scio: novam fabulam, Helenam imitabor.
 Prorsus adest mihi muliebris amicus.
 MV. Quid rursus tu moliris, vel quid machinaris
 [habens?]

Amaram Helenam videbis citò, nisi modestè
 Te habebis, donec Decurionum quis apparuerit.

MNESTILOCHVS ut HELENA,
MYLIER.

MN. Nili quidem hæc pulchra virginea fluentia
 sunt,

Qui pro cœlesti pluviâ Egypti solum
 Candida humectat, & irrigat nigrum populum.

MV. Scœlestus es per Hecaten luciferam.

MN. Mihi verò terra quidem patria non ignobilis,
 Sparta; pater verò Tyndarus. MV. Tibique ô perniciosus
 Pater ille est? Phrynonidas immò. (mina,

MN. Helena verò appellata sum. MV. Rursus sis fe-
 Prius-

Περὶ τ' ἐτίμας δοῦναι γυναικί πως δίκην;
 MN. Ψυχὴν ὅποια δὲ ἐμ' ὅπῃ Σκαμανδρείας
 Ροισίην ἔδανον. ΓΥ. ὦ φέρε; ὅ κ' οὐρα!
 MN. Καὶ ὡ μὲν ἐνθάδ' ἐμ' ὅδ' ἄθλιος πόσις
 Οὐ μὲς Μενέλαος ἐδέσσω ποσειδάρον;
 Τί οὖν ἐπὶ ζῶ τῷ κορσέῳ πονηρία;
 Α'λλ' ὥσπερ αἰκάλλῃ τί καρδίαν ἐμὴν.
 Μὴ ψεύζον, ὦ Ζεῦ, τ' ὅπως ἐλπίδας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς ΜΕΝΕΛΑΟΣ,
 ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΓΤΝΗ.

ΤΙς τῶδ' ἐρυμῶν δωμάτων ἔχῃ κοῖτος,
 Ὃς πρὸ ξένου δέχεται ποτὶ τῷ σάλῳ
 Κάμοντας ἐν χερσὶν ἢ ναυαγίαις;
 MN. Πρωτεύς τ' ἀπὸ μέλαθρα ΓΥ. ποῖς Πρωτεύς,
 Ὡς τρεκακόσκιμον; ψεύδε' ἢ τὸ Θιῶ.
 Ἐπεὶ τίθνηται Πρωτεύς ἐν τῷ δέχε.
 ΕΥ. Ποῖαν ὅ χόρεν εἰσκέλεσται σκάφει;
 MN. Αἰγυπτον. ΕΥ. ὦ δύστινος οἱ ἀπὸ πλώκα μῦρ!
 ΓΥ. Πείθῃ τί τῷ κακῷς ὀπλοκέρῳ,
 Ληρυῖν πλῆρον; Θεμοφύλον τοῦτο.
 ΕΥ. Αὐτὸς ὅ Πρωτεύς ἐνδον ἔσ' ἢ ἑξώπιος;
 ΓΥ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως ἐναυπίας ἔτ', ὦ ξένη,
 Ὃς πρὸς ἀκούσας ὅτι τέθνηται Πρωτεύς,
 Ἐπ' ἔτ' ἐρωτᾷς, ἐνδον ἔσ' ἢ ἑξώπιος.
 ΕΥ. Αἰ αἰ! τέθνηκεν; πῶς δ' ἐτυμβώθη τάφῳ;
 MN. Τόδ' ἔστιν ἀπὸ σῆμα, ἐφ' ὃ κατέμεθα.
 ΓΥ. Κακῶς ἄρ' ἐξόλοιο, καὶ ἐξολέῃς τοι,
 Ὃς προγαυλῆας σῆμα τ' βυκτὸν καλεῖν.
 ΕΥ. Τί δὴ τὸ θάπτεαι τάδε τυμβήρης ἔδρας,
 Φάρφ' κελυπῶς, ὦ ξένη; MN. Βιάζομαι
 Γάμοισι Πρωτεύς παρ' ἐμὴ συμμύξῳ λόχῳ.
 ΓΥ. Τί, ὦ κακὸν δαιμόν, ἔξατα τὰς αὐτ' ἑνὸς;
 Ὃς οὗτος πανκρυῶν δεῦρ' ἀνήλθεν, ὦ ξένη,
 Ὃς τὰς γυναικας ὅπῃ κλοπῇ τὴ χερσίν.
 MN. Βάύζει, τὰ μὲν σῶμα βάλλουσι φόνῳ.
 ΕΥ. Ξένη, τίς ἡ γαῖα ἢ κεκορροθῶσά σε;
 MN. Αὐτὴ; Θεοῖν Πρωτεύς. ΓΥ. μὴ τὸ Θιῶ,
 Εἰμὶ Κεῖνύλλα γ' Ἀντιθέας Γαργηπῶθεν.

Priusquā alterius des simulationis muliebris pœnas?
 MN. Animæ autem multæ propter me in Scamandriis
 Fluentis perierunt. MV. Utinam verò tu quoque!
 MN. Et ego quidem hæc sum: miser verò maritus
 Meus Menelaus nondum accedit.
 Quid igitur ampliùs vivam coruorum improbitati?
 Sed quasi blanditur quidam res cordi meo,
 Ne frustra mee, ô Iupiter superventurâ spe.

EVRIPIDES *tanquam* *MENELAVS,*
MNESILOCHVS, MYLIER.

Q Vis harum ocellarum ædium habet imperium,
 Qui hospites exciperet hospitio marinâ agitatio-
 ne fluctuum

Laborantes in procellâ & naufragiis?

MN. Protei hæc sunt palatia. EV. Cujusnam Protei,
 O ter infelix? mentitur certè, per Deas:

Quoniam mortua est Proteas[mulier] annos jâ decē.

EV. In quam autem regionem appulimus navigio?

MN. In Ægyptū. EV. O infelicè me, quò navigavimus?

MV. Credis ne aliquid malè perditō,

Nuganti nugas? delubrum Cereris hoc quidem est.

EV. Ipse verò Proteas intūs est, an externus & absens?

MV. Non est, quomodo non nauseam patiaris ad-
 huc, ô hospes;

Quippe qui cū audieris, quòd mortua est Proteas.

Deinde rogas, Intūs est, an absens?

EV. Heu heu, obiit? ubi verò sepelitur tumulo?

MN. Hoc est ipsius sepulchrum, in quo sedemus.

MV. Malè quidem perdaris: & perdēris quidem;

Quippe qui audes sepulchrum, aram appellare.

EV. Quid verò tu infides hisce sepulchralib. sedibus,

Pallio tecta, ô hospita? MN. Cogor

Nuptiis Protei filio commiscere lectum.

MV. Quid, ô miser, decipis ipsum hospitem?

Iste versurè se gerens huc ascendit, ô hospes,

Ad mulieres, ob furtum pecuniæ.

MN. Latrat, meum corpus feriens vituperio.

EV. hospita, quænam est hæc anus vituperans te?

MN. Hæc? Theonō Protei filia. MV. Non per Deas:

Sum Critylla quidem, Antirhei filia, è Gargere visor

Σύδ' εἴ πανόργος. ΜΝ. ὅποτα τοι βέλῃ λόγῳ.
 Οὐ γὰρ γαμῶμαι σὺ κασιγνήτω ποτέ,
 Πεσθ' ὅσα Μενέλαον τ' ἐμὸν ἐν Τροίᾳ πόσιν.
 ΕΥ. Γυνὴ, τί εἶπας; γράψον ἀνταυγίς κόρας.
 ΜΝ. Αἰχμωομαι σε, τὰς γνάθας ὕβρισι μύθῳ.
 ΕΥ. Τεπὶ τί ὄρν; ἀφασία τίς τοι μ' ἔχει.
 Ω^τ θεοί! τί ν' ὄψιν εἴς τ' ὄρν; τίς εἴ γύναι;
 ΜΝ. Σὺ δ' εἴ τίς; αὐτὸς γὰρ σε καὶ μ' ἔχει λό-
 γος.

ΕΥ. Ἐλπίεις εἴ τις, ἢ πηρωρία γυνή;
 ΜΝ. Ἐλπίεις. ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
 ΕΥ. Ἐλπίσ' ὁμοῖαν δὴ μάλιν' ἴδον γυνάιν.
 ΜΝ. Εἴω ὃ Μενέλαον, ὅσα γ' ἐν τῷ ἀφύων.
 ΕΥ. Εἴπως ἄρ' ὀρθῶς ἀνδρα δυσυχίστατον.
 ΜΝ. Ω^τ χερσὶνος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος εἰς χερσίς,
 Λάβε με, λάβε με, πόσι.
 Περὶ δ' αὖτε ὁ χέρας.
 Φέρε σε κύσω· ἀπαγί μ', ἀπαγ', ἀπαγ' με,
 Λαβὼν τὸν γ' ὅσον. ΓΥ. κλαυσετ' ἀρα, νῆ τῷ Θεῷ,
 Ο^τς τις σ' ἀπάξῃ, τυτθόμβρος τῇ λαμπάδι.
 ΕΥ. Σὺ τὴν ἐμὴν γυνάιν καλὴν εἰ μί',
 Τὴν Τρωδάρφον παῖδ', ὅπῃ Σπάρτῳ ἄρχῃ;
 ΓΥ. Οἶμ' ὡς πανόργος καὶ πτόσειναι μοι δοκεῖς,
 Καὶ τῆς δ' τις ξυμβέλος; καὶ ἐπὶς πάλαι.
 Η^ν γυμνάζετ'. ἀλλ' ὅδε μὲν δώσῃ δίκην.
 Πεσέρχεται γὰρ ὁ Πρύτανις, χ' ὡ τοξότης.
 ΕΥ. Τετὶ ποιήσῃ; ἀλλ' ἵστατο κνηντέον.
 ΜΝ. Εἴ γὰρ δ' ὁ κακοδάμων τί δρῶ; ΕΥ. μὲν ἤστυ-
 γος.

Οὐ γὰρ πορδαῶν σ' ἐδέετο, ὡπὲρ ἐμπνέω,
 Ἡ^ν μὴ πορλείπωτ' αἰ μυεῖμαι με μηχανάμ.
 ΜΝ. Αὐτὴ μὲν ἢ μήρενδος ἐδὲν ἔσπασεν.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ, ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ.

ΠΡ. Ο^τ δ' ἔδδ' ὁ παυνόργος, ὃν ἔλεχθον ἡμῖν Κλεισθέ-
 νης;
 Ο^τ οὐτος, τί κύπτεας; δῆσεν αὐτ' εἰσάγων,
 Ω^τ τοξότ', ἐν τῇ σαγίδι καπνίζ' ἐν θαλάτῃ.
 Στήτας φύλαξεν; καὶ πορδαῖναι μὴ δένει

Tu verò es scelestus. MN. Quæcunque quidē vis, dic: Non enim nubam tuo fratri unquam, Prodēs ac destituēs Menelaū meū in Troiā maritum. Ev. Mulier, quid dixisti? converte adversā acie oculorum pupillas.

MN. Erubescō te [contueri,] maxillas injuriis affecta. Ev. Hoc quid est? Silētiū quoddā ac stupor me habet. O Dii! quamnam faciem video, quamnam es mulier? MN. Tu autem quis es? eadem enim te & me habet oratio.

Ev. Græcanica es aliqua, an indigena [Ægyptia] mulier?

MN. Græcanica, sed & tuum genus volo discere. Ev. Helenæ te similem quidem maximè vidi, mulier. MN. Ego verò Menelaum, quantum quidem colligere possum ex superciliis.

Ev. Cognovisti igitur rectè virum infortunatissimū. MN. O tardus veniens tuæ uxoris in gaudia [al. ma- Apprehende me, apprehende me, ô marite, (nus,] Circumiiceque manus.

Age, te osculabor: abduc me, abduc abduc me, Apprehendens citò valdè. Mv. plorabit profectò, Quicunque te abducat, verberatus face.

Ev. Tu meam uxorem prohibes me, Tyndarēam filiam, in Spartam ducere?

Mv. Hei mihi, quā vaser & tu esse mihi videris, Et hujusce aliquis socius consiliorū? nō temerè dudū De Ægypto multa dicebatis. sed hic quidē dabit pæ- Accedit enim consul [Decurio,] & Satelles. (nas:

Ev. Hoc malum est: sed latenter discedendum.

MN. Ego verò infelix quid faciam? Ev. mane quietus: Non enim prodam te unquam, si modò spiravero & vixero, (riones.

Nisi destituerint decies mille [infinītæ] me machina.

MN. Hic quidem funis piscatorius nihil traxit.

PRITANIS, MNESILOCHUS.

PR. Hic est maleficus, quem dicebat nobis Clis- the- nes?

Hæc tu, quid fugitas? liga ipsam introducens, O lictor, in asserē; & deinde hic

Constituens custodi: & accedere neminem

Sine

306 ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Εἴα φερὲς αὐτόν· ἀλλὰ τίωμάςτην ἔχων
 Παῖ· ὡς πορσίη τις. ΓΥ. νῆ Δί'. ὡς νῦν δὴτ'
 αἰνῶ
 Ολίγον μ' ἀφείλετ' αὐτ' ἰστορῶσος.
 ΜΝ. Ω' Πρύτανι, φερὲς τ' δεξιὰς, ὡς περ φιλεῖς
 Κοίλῳ πορτένῃ, ἀργύρεον ὡς περ δίδω,
 Χάρεσσι βραχὺ τί μοι, καί περ δοποθῶναι βῶ.
 ΠΡ. Τί σοι χαρίζομαι; ΜΝ. γυμνὰ ποδὸς αὐτὰ μα
 Κέλδεις φερὲς τῇ συνίδι δέειν τ' τοῖς ἰσίοις,
 ἵνα μὴ κροκωτοῖς κ' μήτε αἰς χέρον ἀνὴρ
 Γέλωτα παρέχω, τοῖς κίραξι μὲς τῶν.
 ΠΡ. ἔχοντα παύτ' ἔδωκεν τῇ βέλῃ σε δέειν,
 ἵνα τοῖς παρὰ δὴλος ἢς πανκῆρος ὢν.
 ΜΝ. ἱαπαπατῶν, ὡς κροκῶσ' οἱ ἑργασαίη
 Κῶκ ἔστιν ἔτ' ἑλπίς ἔτι μία σωτηρίας.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ΧΟ. Α' Γεννῶ ἡμέας παῖσι τοῖσι ἀπερ νόμος ἐνθάδε
 ταῖς γυναιξίν,
 Ο'τ' ἀνὴρ γὰρ σέμεν δαίνιεσθαι ὡς αἰς ἀνέχου-
 μεν, ἀπερ κ'
 Παύσων σέεσθ' κ' ἡγεύμεν
 Πολλὰς αὐταῖν, ἐκ τῶν ὁρῶν
 ἔς τας ὥρας ζυμυλῶμενος,
 Τοιαῦτα μέλλειν, θάμ' ἑαυτῶν.
 Ο'ριμα, γόρρι·
 Κῶφα πῶσιν ἀγ' ἐς κύκλον·
 Χερὶ τυβάπτε χεῖρα βυθὺν χερεῖας
 ὕπαγε πᾶσα· θάνη καρταλίμοιιν ποδῶν.
 Ἐπισκοπεῖν ὅ παντεσὶν
 Κυκλῶσιν ὄμμα χερὶ χερσὶ κατὰσταλιν.
 Αἴμα ὅ κ'
 Γένος Ο'λυμπίαν θῶν
 Μάλπε, κ' γέρεσιρε φωνῇ πᾶσα, χερσὶ κατὰ
 τῶν.
 Εἰ δέ τις
 Περσὶ δακτὺ κακῶς ἔρεται
 Ἐν ἱερῷ γυναικῶν ἔσταν ἄνδρας,
 Οὐκ ὁρθῶς φρονεῖ.

Α' ΜΑ

Sino ad ipsum : sed flagellum habens

Feri, si accesserit aliquis. MV. Per Iovem rectè facis:

quoniam iam modò vir

Ferè mihi abstulit ipsum, Vela & fraudes suens.

MN. O Prytani, per dexteram, quā quidem amas [soles]

Concavam porrigere, pecuniam si quis dederit,

Gratificare breve quid mihi, quanquam morituro.

PR. Quid tibi gratificabor? MN. Nudū exuentem me

Iube ad tabulam vincere satellitem,

Vt ne crocotulis & mitris [indutus] senex vir

Risum præbeam, corvis escam dans

PR. Habentem hæc visum est Senatui te ligare,

Vt præsentibus manifestus sis maleficus existens,

MN. Papæ, ô crocotula, qualia fecisti!

Et non est ampliùs spes ulla salutis.

STROPHE.

C H O R V S.

CH. AGE, nunc nos feriamus terram, & tripudie-
mus, quæ quidem lex hîc est

Mulieribus,

Cùm Orgia veneranda, dearum [Cereris & Proserpi-
næ] sacris temporibus celebraverimus.

Quas quidem sacras saltationes etiam

Paufon [ille pauper] colit, & jejuna

Sæpenumero unâ cum ipsis, ex temporibus

In tempora simul precans,

Talia tripudia curæ esse frequenter sibi ipsi.

Incita te, procede:

Leviter pedibus duc te in orbem:

Manui conjunge manum, rhythmum choreæ

Subdue unaquæque : incede celeribus pedibus.

Explorare autem, quæcumque in partem

Voluentem oculum oportet, choreæ constitutionem

Simul autem & (& ordinem:

Genus cœlestium Deorum

Cane, & venerare voce unaquæque, tripudiatorto
furentique more.

Si verò aliquis

Sperat maledicturam

In templo hoc mulierem me existentem viris,

Non rectè sentit.

Sed

Ἀλλὰ ῥῆθ',
 ὦσπερ ἔργον αὖ τί καινόν,
 Περὶντι δὲ κύκλις χορείας διφυῖ σῆσαι βάσιν.
 Περὶσσευσε ποσὶν, ἢ δὲ λυθῶν
 Μέλπασσα, καὶ τῶν περὶ φέρον
 Ἀρτεμιν ἀνασσειν ἀγνύει.
 Χαίρει ὡς ἱκάεργε, ὅσα ῥε ἴνικτω.
 Μῆχαν τε τῶν τῆσαν
 Μέλψαντες, ὡσπερ εἰκός,
 Ἡσῶσι πῶς χοροῖσιν ἐμ-
 παύξει τε, καὶ κληῖδας γάρμιν φυλάττει
 Ἐρμῶν τε Νόμιον ἀντομαι,
 Καὶ Πάνα, καὶ Νύμφας φίλας,
 Ἐπιγλάσσει φροῦδῶντος
 Τῆς ἡμετέρας χαρὸντας χορείαις.
 Ἐξαιρε δὴ φροῦδῶντος
 Διπλῶν χαίρειν χορείας.
 Παύσαντες ὡς γυναικες, οἷ-
 ἀπερ νόμος· νηστεύμεν ἢ πάντως.
 Ἀλλ' εἴ' ἐπὶ ἀλλ' ἀνέστρεφ' ὀρύθμῳ πεδί,
 Τέρδουσάσιν ὀδύει.
 Ἡρὲ δέ γ' ὥδ' αὐτός
 Σὺ κισσοφόρε Βάκχεε δέσποτα· ἐγὼ δ' ἡ κόμῃς
 Σὲ φιλοχόρουσιν μέλψω.
 Εὐνὸν ὡς Διόνυσον,
 Βορῆς, καὶ Σεμέλας παῖ,
 Χοροῖς πρότερος, κατ' ὄρεα Νυμφῶν,
 Ἐξοπίς ἐν θυγατρὶ.
 Εὐνὸν, δῶν, ὡς ἴνα χορεύων.
 Ἀμφὶ ἢ σὺ κτεπέπῃ
 Κισσοφόρε ἡχώ,
 Μεγάμυθον αὖτ' ὅρη δάσπια, καὶ νάπαι
 Πετρῶνδεος βράχυν.
 Κύκλῳ ἢ σπεί' σὲ κισσός
 Εὐπύταλος ἔλκευ θάλαττα.

ΤΟΞΟΤΗΣ Σκῶθης, ΜΝΗΣΙ-
 ΛΟΧΟΣ.

Ἐνταῦθα νῦν οἱ μάζει φρεῖς τῶν ἀγρίων.
 ΜΝ. ὦ Τοξῶτ' ἱνατεύω σε. ΤΟ. μή μ' ἱνατεύω
 σ'.

ΜΝ. Χά-

Sed oportet

Quasi rem rursus quandam novam

Primum benè orbicularis, & rotundæ choreæ aptum
ac concinnum constituere gressum.

Procede pedibus, aureâ lyrâ utentem [Apollinem]

Canens, & arciferam

Dianam, reginam castam.

Salve ô longè feriens [Apollo;] præbe autè victoriam.

Iunonemque perfectam

Canamus, quemadmodum æquum est,

Quæ omnibus choris col-

luditque, & claves nuptiarum servat.

Mercuriumque pastorem precor,

Et Pana, & Nymphas charas

Arridere promptè

Nostris gaudentes choreis.

Extolle autem promptè

Duplicibus manibus [Duplici gratiâ] choreas.

Feriamus terram ô mulieres, qua-

lis quidem est constitutio. jejunemus a. prorsus.

Sed eia, ad alia converte te concinno pedè.

Torna & concinna totam cantilenam.

Dux sis autem ita ipse

Tu hederifer Bacche domine : ego verò comessario-

Te chorealibus celebrabo:

(nibus

Euion ô Bacche,

Bromie, & Semeles fili,

Choris qui oblectaris, per montes Nympharum,

Amabilibus in hymnis.

Euion, Euion, Ecce tripudians.

Circa te verò crepitat

Citheronia responsario,

Nigri-frondesque montes, densi atque umbrosi, &

Saxosi strepunt.

(colles

In orbe autem circum te hedera

Frondosa capreolo floret.

SATELLES, qui loquitur Scythicè, ΜΝΒ.

S I L O C H V S.

Hic nunc plorabis sub dio.

MN. O Satelles rogo te, SA. Ne me roges tu.

MN. Re-

ΜΝ. Χάλασον ἢ ἦλον. ΤΟΞ. ἀλλὰ ταῦτα δρᾷς ἐγὼ.
 ΜΝ. Οἵ μοι κακοδαίμονι! μάλλον ὀπκηροσὺς σύγ.
 ΤΟΞ. Ἐπὶ μάλλον βελῆς; ΜΝ. ἂν πιατέμ', ταπιατέμ'!
 Κακῶς δ' ὀπλοιο, ΤΟΞ. σίγῃ κακοδαίμον γέρον.
 Πέρ' ἐγὼ ξηνίην πορεύς, ἵνα πύλαξῃ σοι.
 ΜΝ. Ταυτί τὰ βίκτις' ὀπληλάσκ'. Εὐεπίδω.
 Ἐὰ θεοί! Ζεὺ σώτιρ, εἰσὶν ἐλπίδες.
 Ἀνὴρ ἔοικαν ἔσποδῶσιν· ἀλλὰ μοι
 Σημέιον ὑπεδύλωσεν. Περσὶ δὲ ἐνδραμῶν,
 Οὔ π' οἶδ' ἐμὲ γίγνεσθ' Ἀνδρομάδαν. πάντως δέ μοι
 Τὰ δέσμι' ὑπάρχει. δῆλον οὐδ' ἔσθ' ὅτι
 Ἡ' ἔξει με σώσων· ἔγωγε ἀν' παρ' ἑπτάτο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς ΠΕΡΣΕΥΣ, ΜΝΗΣΙ-
 ΔΟΧΟΣ ὡς ΑΝΔΡΟΜΕΔΗ.

Ε. Τ. Φ. Γλαυπαρθένοι, φίλαι,
 Πῶς ἂν ἀπέλθομαι, ἐγὼ
 Τὸν Σκύθην λάβοιμι;

Κλύβς ὦ
 Περσέδωτα τας' ἐν ἀνθρώποις,
 Κατάδωσον, ἔασον ὡς
 Τίμω γυναικά μ' ἐλθέειν.
 ΜΝ. Ἀνοικτος, ὅς μ' ἔδρασε
 Πολυποννύτα τιν' βροτῶν.
 Μόλις ὃ γυνῆαν δαπορῶσαν
 Σαφρῆν, ἀπολόμην ὁμοῖς.
 Οὔδ' ἔγωγε Σκύθης φύλαξ
 Πάλαμ' ἐφ' ἔστην ὁλοόν.
 Ἀφίλον, ἐκρέμασε κύραξι
 Δείττον, ὁρᾷς; ἐχρεῖσιν,
 Οὐδ' ἔγωγε ἡλίκαον ἑαντίδαν,
 Ψήφον κηλὸν ἔστην ἔχου-
 σ', ἀλλ' ἐπὶ πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπληγυλῆν
 Κήτει βορᾷ τῇ γλαυκῇ τε σφουδιμαί.
 Γαμηλῆς μ' ἔξυμ-
 παίων, δεσμίῳ δ'.
 Γοῶδε μ' ὦ γυνῆες, (ὡς
 Μίλεα μ' ἀπέπονθα, μέλειος!
 Ω' τάλας ἐγὼ, τάλας!)
 Ἀπὸ δ' ὑπέρβουον, ἡλὼν δ'
 Ἀγομέα σάδρα φῶτα λιτομῆραν,

MN. Relaxa clavum. *SA.* sed hæc faciam ego.

MN. Mei mihi misero, magis infiges tu quidem.

SA. Adhuc magis vis? *MN.* At at, papæ papæ!

Malè pereas. *SA.* Tace infelix senex:

Age ego feram storem, ut custodiam te.

MN. Hæc optima consequutus sum ab Euripide.

Sine, ô Dii, Iupiter servator, sunt spes.

Vir videtur non prodere [me:] sed mihi

Signum sub indicat Perseus prætercurrens,

Quòd oportet me fieri Andromedam. prorsus a. mihi

Vincula adsunt. perspicuum igitur est, quòd

Veniet me servaturus: non enim prætervolasset.

EURIPIDES *tanquam PERSEVS: MNESILO-*
CHVS *tanquam ANDROMEDA.*

EV. Charæ virgines, charæ,
Quomodo abiero, &

Scytham comprehendero?

Audias utinam [Diana,]

Quæ inspicis in antris [Nymphas,]

Annue, sine ad

Vxorem me ire.

MN. Inclemens, qui me vinxit

Multo ærumnolosissimam mortalium.

Vix autem anum cum effugerim

Putidam, perii tamen.

Hic enim Scythæ custos

Iamdiu assistit, perditam,

Ab amicis destitutam, suspendit corvis

Cœnam, [ut] vides. non choreis,

Nèque cum æqualibus adolescentulis

Suffragiorum cistam sto ha-

bens: sed in arctis vinculis implicata,

Ceto cibus cæruleo [Glaucetæ] exposita sum.

Nuptiali quidem non cum

Carmine, sed vinculari, & nexili versu

Deplorate me ô mulieres (quoniam

Misera quidem passus sum, miser!

O miser ego, miser!)

Ab autem [vel procul à] cognatis, sed

Impias calamitates, virum precatamur

Lachry-

Πολυδάκρυτον αἶδω γόν φόβηυσιν.

Αἰ, αἰ, αἰ, αἰ!

Οὔς ἐμὶ ἀπεξύρσῃσι περὶ σπιν,

Οὔς ἐμὶ κορυβέντ' ἐνέδυσεν,

Ἐπὶ δὲ τοῖς δὲ τόδ' ἀνέπειμ' ἔμην

Γέρων, ἔνθα γυναικας.

Γ' ὦ μοι μοίρας ἀπεσκετε δαίμων!

Ὡς κατ' ἄρα τοις ἐγώ! τίς ἐμὸν ἐπὶ ἐπέφευγ

Πάδος ἀμάρτυροι, ὅτ' ἡκανὸν ταρταί;

Εἶδε' ἡμ' πυρφόρος αἰθέρος ἀστὴρ

Τὸν βάρβαρον ἐξολόσεν!

Οὐ γὰρ ἐπ' ἀθανάτων φλόγα λάβυσεν

Ἐστὶν ἐμοὶ φίλον, ὥς σπρεμάδην

Λαμύττην ἄλλ' ἡλιαυίων, αἰόλαν

Νέωσιν ἐπὶ πορείαν

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ ὡς ΗΧΩ, ΜΝΗΣΙΑΟ-
ΧΟΣ ὡς ΑΝΔΡΟΜΕΔΗ,
ΤΟΞΟΤΗΣ ἢ Σκόθης·

Χαῖρ' ὦ φίλη παῖ. τὸν δὲ πατέρας Κηφέα,

Οὔς σ' ἐξέθικεν, ἀπολέσθαι οἱ θεοί.

ΜΝ. Σὺ δ' ἔπεις ἡμῖν τοῦ μὲν ἄκτιτος παύσης;

ΗΧ. Ἢ γὰρ λόγων ἀνταδὸς ὅππῃ κελεύσῃς.

Ἡ' περ σφύρουν ἐν πῶδ' αὐτῶν χωρίῳ

Εὐερίδῃ καὶ τῇ ξυνηγωνίζομαι.

Α'λλ' ὦ τέκνον, σὲ μὲν ποσά τα χεῖρ ποιεῖν,

Κλίμην ἐλεγεῖν. ΜΝ. σὲ δ' ὅππῃ κλέψῃ ὕψι-
ρον.

ΗΧ. Ἐμοὶ μάλιστα ταῦτά γ'. ἀλλ' ἄρχε λόγων.

ΜΝ. Ὡς νῦν ἔρεξ,

Ὡς μακροὶ παύσαι δυνάμεις,

Α'στέρων δὲ αἰὲτα διφρῶν.

σ' αἰθέρος ἰσθμῶς,

Τὸ σημειοτάτῃ δὲ Ὀλύμπου! ΗΧ. Δι' Ὀλύμπου.

ΜΝ. Τί ποτ' Ἀνδρομέδα πείραλα κακῶν

Μέρος ἐξέλαχον; ΗΧ. Μέρος ἐξέλαχον.

ΜΝ. Θανάτῃ πλήμων! ΗΧ. Θανάτῃ πλήμων.

ΜΝ. Α' πολλοὺς μ', ὦ γράς, στωμυλωμένη.

ΗΧ. Στωμυλωμένη.

Lachrymosum Plutonis gemitum fugientem.

Heu heu heu heu ,

Qui me torondit primùm ,

Qui me croceis vestimentis induit.

Ad hæc verò hoc emisit

Ad templum, ubi mulieres [sunt congregatæ.]

Hei mihi, fati mei dura & aspera fortuna!

O maledicta ego! quis meam non intuebitur

Calamitatem ingentem, ob malorum præsentiam?

Vinam me ignita ætheris stella

Barbarum perdant?

Non enim ampliùs immortalem flammam videre

Est mihi gratum, quoniam suspensus sum ,

Guttur abscondentes dolores expectans, terrum

Ad mortuos iter.

EURIPIDES tanquam *ECHO*, *MNESI-*

LOCHVS tanquam *ANDROMEDA*,

SATELLES seu *Scytha*.

S Alve ò chara filia. patrem autem Cepheum,

Qui te exposuit, perdant Dii.

M N. Tu verò quænam es, quæ meam miserata es calamitatem?

ECHO. Echo verborum resonans assibilatrix,

Quæ quidem superiori anno in hoc eodem loco

Euripidem & ipsa defendi.

Sed ò filia, te quidem tot oportet facere,

Flere miserabiliter. **M N.** te verò in

Fletu respondere postea.

Ec. Mihi erunt curæ quidem hæc, sed incipe verba.

M N. O nox sacra,

Quam longam equitationem impellis,

Stellata dorso curru pertrans-

iens ætheris sacri,

Venerabilissimum per Olympum. **Ec.** per Olympum.

M N. Quidnam ego Andromeda de aliis malis

Partem sortita sum? **Ec.** Partem sortita sum.

M N. Mortis misera! **Ec.** Mortis misera.

M N. Perdis me, ò anus, blaterans.

Ec. Blaterans.

M N. Per

ΜΝ. Νῆ Δία· ὀχλησά γ' εἰσὶ ῥήκας
Δίαν. Η Χ. Δίαν.

ΜΝ. Ω· ῥα θ' ἴασόν με μοναθῶσαι,
Καί χαιρεεῖ μοι.

Παῦσαι. Η Χ. Παῦσαι.

ΜΝ. Βάλλ' ἐς κόρυκας. Η Χ. Βάλλ' ἐς κόρυκας.

ΜΝ. Τί τὸ κερκόν; Η Χ. Τί τὸ κερκόν;

ΜΝ. Ληρέες. Η Χ. Ληρέες.

ΜΝ. Οἴμαζε. Η Χ. Οἴμαζε.

ΜΝ. Ο· πότυζε. Η Χ. Ο· πότυζε.

ΠΟ. Ο· υτος τί λαλεῖς; Η Χ. Ο· υτος τί λαλεῖς;

ΤΟ. Πρυτάνεις καλέσω. Η Χ. Πρυτάνεις καλέσω.

ΤΟ. Σί κερκόν; Η Χ. Σί κερκόν;

ΤΟ. Πω τι τοπωνί; Η Χ. Πω τι τοπωνί;

ΤΟ. Σί λαλεῖς; Η Χ. Σί λαλεῖς;

ΤΟ. Κλαύσαιμι. Η Χ. Κλαύσαιμι.

ΤΟ. Κακκάσαι μοι. Η Χ. Κακκάσαι μοι.

ΤΟ. Μὰ Δι' ἀλλά γυνὴ πλησίον αὐτῇ. Η Χ. Πλησίον
αὐτῇ.

ΤΟ. Πῶθ' ἢ μισαῖ;

ΜΝ. Καί δ' ἡ φόβη.

ΤΟ. Ποῖ ποῖ φόβη; ἐ κερκός;

Ε· πρὸ ζεύξης. Η Χ. Ε· πρὸ ζεύξης.

ΤΟ. Λάβε τῇ μισαῖ. Η Χ. Λάβε τῇ μισαῖ.

ΤΟ. Λαλοκέρκεταρα τογυμάκω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς ΠΕΡΣΕΥΣ,
ΤΟΞΟΤΗΣ Σκύθης.

Ω· ἦτοι, τίν' ἐς γυνὴ βαρύνει ἀφ' ἡμεῶν
Ταχεῖ πείλω; δ' αὖ μίξις γὰρ αἰθέρος
Τίμων κέλευθον, πόδες τίθ' αἰετὸς
Περσὺς ποῖς Ἀργεῖ ναυτολῶν, τὸ Γοργόνος
Κάρα κομίζω. ΤΟ. τί λέγεις τῇ Γοργόνος αἰετι;
Τὸ γραμματεῖο σὺ τῇ κεφαλῇ τῷ Γοργόνος;
ΕΥ. Ε· γὰρ φοβέμαι. ΤΟ. Γοργὸν ποῖ καὶ ἄ λέγεις.
ΕΥ. Ε· α, τίν' ὄχθον τόνδ' ὄρω, καὶ παρθένον
Θεῆς ὁμείω, καὶ ὅπως ὤρμετο μέλιτος;

MN. Per Iovem: molesta enim ingressa es

Valdè. ECH. Valdè.

MN. O bone, sine me natiā canere,

Et gratificeris mihi,

Desine. [Quiesce.] ECH. Desine. [Quiesce.]

MN. Abi in malam rem. ECH. Abi in malam rem.

MN. Quid hoc mali? ECH. Quid hoc mali?

MN. Nugaris. ECH. Nugaris.

MN. Plora. ECH. Plora.

MN. Geme. ECH. Geme. (nugaris?

S A. Heus tu quid nugaris? ECH. Heus tu quid

S A. Decuriones vocabo. ECH. Decuriones vocabo.

S A. Quid mali? ECH. Quid mali?

S A. Quenam hæc vox? ECH. Quenam hæc vox?

S A. Quid nugaris? ECH. Quid nugaris?

S A. Plorabis. ECH. Plorabis.

S A. Lamentaberis. ECH. Lamentaberis.

S A. Non per Iovem, sed mulier propè adest hæc.

ECH. Propè adest hæc.

S A. Vbi est scelestā? MN. & quidem fugit.

S A. Quò, quò fugis? nōne capies? [moraberis hic.]

Adhuc enim mussas? ECH. Adhuc enim mussas?

S A. Cōprehende scelestam. ECH. Cōprehende scelestā.

S A. Loquacem & scelestam mulierem.

EURIPIDES ut PERSEVS,

SATELLES, Scythæ.

○ Dii quānnam in terram Barbarorum perveni-

mus

Celeri talari? per mediam enim ætherem

Secans viam, pedem pono alatum

Perseus ad Argos navigans, Gorgonis

Caput ferens. S A. Quid dicis tu Gorgone de?

Scribam tu [dicis esse] caput Gorgonis?

EV. Equidem dico. S A. Gorgonem quidem & ego

dico.

EV. Sine, quēnnam aggerem hunc video & virginem

Deabus similem, navim tanquam appulsam, & lit-

tori alligatam?

M N X-

ΜΗΗΣΙΛΟΧΟΣ ὡς ἈΝΔΡΟΜΕΔΗ, ΤΟ.
ΣΟΤΗΣ Σκύθης, ΕΥΤΡΙΠΙΔΗΣ
ὡς ΠΕΡΣΕΥΣ.

Ω^τ Ξένε κατόικτοισιν με τὴν παναθλίαν.
Λύσον με δευρὺν. ΣΚ. ἔμ' ἐμ' ἡλὸς σὺ.
κατάσχετο τοῖμας; ὅπου τὰν κλέβ' ἡλὸς.
ΕΥ. Ω^τ παρδέν', οἰκτείρου σε κρεῖσσον ἡλὸς.
ΣΤ. Οὐ παρτέν' ἔστιν, ἀλλὰ ἀμαρτωλὴ γέρον,
καὶ κλέβ' οὐκ ἐπὶ πύργῳ. ΕΥ. ληρεῖς, ὦ Σκύθα.
Αὐτὴ γὰρ ἔστιν Ἀνδρομέδα καὶς Κηφίας.
ΤΟ. Σκέψαι τὸ σῦτόν μ' ἢ μικτόν ποτε παῖτα.
ΕΥ. Φέρε δέου, δειδύμοι τὴν χεῖρ' ἢ ἀφαιμακί-

ρης.

Φέρε, Σκύθ'. ἀνδράποισι γὰρ νοσήματα
Ἀπασιν ἔστιν· ἐμὲ δ' ἀπὸ τῆς κύρης.
ταύτης ἔσθ' εἴληφεν. ΤΟ. ὦ Ζηλὸν π' σὺ.
Ἀπ' αἰ τοῦ ποταμοῦ δέου πλεεγραμμίον
οὐκ ἐπὶ πηλοῖς αὐτὸ πυγίσεις ἄλγος.
ΕΥ. τί δ' ἐκείας λύσαντα μ' αὐτὴν, ὦ Σκύθα,
Πιστὴν ἐς θύλιν κ' χαμῆλιον λόγος;
ΤΟ. Εἰ σπόδρ' ὅππ' ἂν μὲν τῇ γερῇ τυτὴν
τῇ στανιδότρησας ἐξοποδοσάτωκεν.
ΕΥ. Μὰ Δι'· ἀλλὰ λύσω δέμας. ΤΟ. μαστὶ γὰρ
ἄρα.

ΕΥ. Καὶ μὲν ποιῶ τὸ τοῦτο. ΤΟ. τὸ καπαλὸς ἄρα
τὸ ἐπιμάκαρον ὅπου κενόφοι τε τοῖ.

ΕΥ. Αἰ, αἰ, τί δέω; ὡς τίνος σφιγθῆναι
γὰρ;

Αἰ. ἐκ ἀνδρείου τοῦ βαρβαροῦ φύσει.
Σκαῖσι γὰρ τοὶ κρεῖσσοι πορροῦσθαι σφά,
Μά τι μ' ἀκαλίστοις ἀν' ἄλλ' ἄλλω πινά
τάχα πορροῦσθαι μηχανῶν πορροῖσιν.
ΣΤ. Μιᾶς ἀλόπηξ οἷον ὅππ' ἂν κίχῃ μοι!
ΜΝ. Μένειν' ὅπου περὶ μ' ὡς κατελεπτεῖς ἀθλίαν.
ΣΚ. Εἴ π' γὰρ σὺ τὴν μάστιγα ὅππ' ἂν λαβῇς

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟ. Παλλὰς τὴν φιλόλογον ἐμὴν

Δέου καλεῖν νόμος ἐς

Χορὸν, παρθένον

Ἀζύγην κόριν,

ἢ π'.

*MNESILOCHVS ut ANDROMEDA,
SATELLES Scythæ, EVRIPI-
DES ut PERSEVS.*

O Hospes miserere mei miserrimæ :

Solve me vinculis. *SA.* ne nugeris tu.

Scelestæ audes ? moritura nugaris.

EV. O virgo misereor te suspensam videns esse.

SA. Non virgo est, sed scelestus senex,

Et fur, & maleficus. *EV.* Nugaris, ô Scythæ:

Hæc enim est Andromeda filia Cephei.

SA. Specta mutonem, nunquid parvus videtur ?

EV. Age huc huc mihi manum, ut tangam puellam.

Age, Scythæ: hominibus enim morbi

Omnibus sunt : me verò etiam ipsum puellæ

Hujus amor cepit. *SA.* Non invideo quicquam tibi.

Sed si podicem huc conversum [haberet,]

Non invidissem si ipsum subagitares abducens.

EV. Quid verò non finis solvente me ipsam, ô Scythæ,

Cadere in lectum, & in nuptiale cubile ?

SA. Si valde cupis, senem subagita:

Tabulam perforans à tergo subagita.

EV. Non per Iovem, sed solvam vincula. *SA.* flagel-
labo te quidem.

EV. Verum faciam hoc. *SA.* caput igitur

Ensis abscindet hic.

EV. Heu heu, quid faciam ? ad quasnam convertat
rationes & consilia?

Sed non admitteret barbara natura.

Imperitis enim & asperis nova afferens consilia,

Frustrâ tempus consumeres : sed aliud quoddam

Huic conveniens consilium afferendum est.

SA. Scelestæ vulpes ut simiam agit mihi?

MN. Memento Perseu, me quod deferres miseram.

SA. Adhuc enim tu flagellum cupis accipere ?

CHORVS.

CH. Palladem amicam chorearum mihi

Huc vocare lex est,

Ad chorum, virginem,

Inconjugatam puellam,

Ἡ πόλιν ἡμετέραν ἔχ',

καὶ πρὸς τὸς θανάτῳ μόνῃ.

Κληῖς γὰρ περικλυῖ.

Φαῖν' ὅτι τυραννὸς

Στυγρὰς ὡς περικλῖς.

Δῆμος τοῖς σε κληῖς γυναι-

κῶν. ἔχουσι δὲ μοι μάχαις

Εἰρήνῃ φιλόστον.

Ἡ κατ' ὀφθαλμοῖς ἴλασι,

Πάτναι ἄλλος ἐς ὑμέτερον.

Ὁ δὲ δὴ ἀνδράσιν ἐ

Θιματὶν εἰσέραι

Ὁρῖα σιμὰ διὰ

ἵνα λαμπάσι φα-

νετον ἀμύροτον ὄψιν

Μίλεται, ἔλθεται, αἰτῶμαι δὲ

Θισμαφύρο πολὺ σόφνισαι.

Εἰ γὰρ πρὸς τὸν ποτ' ἴση κόω

Ἡ λῆθον, νῦν ἄφικε

ὅσον, ἱκετεύομαι ἐνθάδ' ἡμῖν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΧΥ. Γυνῆκες εἰ βέλεσθε ἄλοιπὸν χρόνον

Σπουδᾶς ποιῶντα δὲ πρὸς ἐμὲ, νῦν ὁ πάρος

Ἡ φ' ὅτι τὰ κῆσαι μὴ δὲν ὅτι ἐμὲ μὴ ἰαμὰ

Κακὸν τὸ λοιπὸν, ταῦτ' ὅτι ἀρκεῖται με.

ΧΟ. Χοεῖα δὲ σοφία τὸν δὲ ἵππευταις λόγον

ΕΥ. Ὁ δὲ δὴ οὐκ ἐστὶν τῇ σοφίᾳ κληῖς ἐς ὑμῶν

Ἡ ν οὐκ κομισώμεαι τὸν, ἐδὲν μὴ ποτὶ

Κακῶς ἀκῶσαι. ὡς δὲ μὴ σείθῃσθε με,

Α' νῦν ὑποκρίνετε, τοῖσιν ἀνδράσιν

Αποτ' γραῖας τὸν δὲν ὑμῶν δὲ κληῖς.

ΧΟ. Ταῦτα παρ' ἡμῶν, ἵθι σοι περὶ σῶμα

Τὰ βάρβαρον δὲ τὸν αὐτὸς πείθει σὺ.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ ὡς ΓΡΑΤΣ,

ΤΟΞΟΤΗΣ Σκύθης.

ΕΥ. Ἐμὸν ἔργον ὅτιν καὶ σὺν, ὡς ἄφρον, ἄ σοι

Καθ' ὅσον ἐφελξον, ταῦτα μεμνήσθαι ποιεῖν.

Quæ urbem nostram haber,
 Et imperium manifestum sola,
 [Claves habens] Tutelarisque appellatur.
 Appare, ô tyrannos
 Odio prosequens, quemadmodum conveniens est.
 Populus [multitudo] quidem te invocat
 Mulierum. habens autem mihi venias
 Pacem festorum amantem.
 Venite lætæ, propitiæ,
 Venerandæ lucum in vestrum.
 Cujus quidem viris non
 Fas est intueri
 Sacra veneranda Dearum;
 Ut facibus luceatis immortalis aspectu.
 Venite, accedite, precamur, ô
 Legiferæ [Ceres & Proserpina] longè venerandæ.
 Si enim prius unquam propitiæ & exaudientes
 Venistis, nunc venite,
 te, oramus, huc nobis.

EVRIPIDES, CHORVS.

EV. Mulieres, si vultis in reliquum tempus
 Fœdera facere mecum, nunc licet;
 Hac conditione, ut audiat nullum à me unquam
 Malum posthac: hæc super fœdere pronuncio.
 CH. Necessitate verò quâ hunc profero sermonem?
 EV. Hic est quidē tabulæ alligatus propinquus meus,
 Si igitur accepero hunc, nihil unquam
 Malè audietis: si verò non parneritis mihi,
 Quæ domi occultè agitis, ad maritos (sum.
 Ab exercitu reverbos & præsentis, de vobis delaturus
 CH. Quæ quidem à nobis [desideras,] scias à te per-
 suasa esse nobis.
 Barbarum autem hunc ipse persuadendo move tu.

EVRIPIDES ut ANVS,
 SATELLES Scythæ.

EV. M Eum quidem officium est & tuum, ô Ela-
 phion, quæ tibi
 Ita inire dixi, hæc recordari facere.

Περὶ τοῦ μὲν αὖ δ' ἔλεγε, καὶ ἀπολαύζον.

Σὺ δ' ὅτι Τερψιδὼν ἐπ' ἀναφύσσει Περσὶ κόνιν.

ΤΟ. Τί τοι τόδε μοῖον; τί τοι κωμὴ τίς ἀνεγείρεται μοι;

ΕΥ. Ἡ παῖς ἐμελλε παρμελεῖσθαι, τὸ τοῦτο.

Ὅρξαι δ' οὐκ ἔρχεται ὡς ἀνδραγαθός.

ΤΟ. Ὁρξήσῃ, καὶ μελεήσῃ, καὶ κωμῶν ἴσῃ.

Ὡς ἔλασσε, ὥσπερ φυλλοκίετα τοῦτο δὲ.

ΕΥ. Φέρε δὲ μάστιγον ἀνάσσειν, ὡς τέκνον, ποδὶ.

Καθίζουμένη δ' ὅπῃ τίς γέναιτο; Σκῦθες,

τῶν σὸς δὲ σφραττεῖται ἐν ὑποδύμῳ. ΤΟ. νῆμι νῆμι

Κάτησο, κάτησο· νῆμι, νῆμι πυγμάτριον.

Οἶμ' ὡς τέρε το πῆλ' ὥσπερ γυγύλη!

ΕΥ. Αὐλεῖ σὺ θαύτων. ἐπὶ δ' ἔδωκες τὸ Σκῦθης.

ΤΟ. Καλὸν τὸ πυγμή. ΕΥ. κλαυσιγ', ὡς μὴ ἴδῃ

μῆκος.

Ἀγαυὴ καὶ παρὰ πῆλ' ἀπ' ἀφ' ἀλλήλων.

ΤΟ. Εἴς τε καὶ τὸ σκῆμα περὶ τὸ ποσίον.

ΕΥ. Καλὸς ἔχει λαβὴν δὲ μακρὸν ὥστε εἰς τὸν

ἦ δὲ βαδίζειν. ΤΟ. τί; καὶ πῶς σφ' ἀφ' ἑαυτοῦ;

ΕΥ. Πάνυ γὰρ φίλησεν αὐτόν. ΤΟ. παπαταταῖ!

Ὡς γλυκερὸν τὸ γλῶσσ', ὥσπερ ἀφ' ἑαυτοῦ μέλις;

Τί καὶ πῶς παρ' ἐμὲ; ΕΥ. χύει τοῦτο.

Οὐ γὰρ ἔλθῃ; ἂν τὸ. ΤΟ. ναι γὰρ ἔλθῃ.

Ε' μὲν κέρειος τὸ. Ε' Τ. δόσος αὐτὸν δραχμὴν;

ΤΟ. Ναι, νῆμι, δίδου. Ε' Τ. τὰρ ἄλλοι τοῦτω φέρει

ΤΟ. Ἀλλ' ἐκ' ἐκ' ὡδὲν ἀλλὰ τὸ συβύλιον λάβε.

ΕΥ. Ε' πῶς κομίσῃς αὐτοῖς; ΤΟ. ἀκρόαση τέκνον.

Σὺ δ' ἔπειτα τῇ γὰρ πῶς γὰρ πῶς γὰρ.

Ὅνομα δέ σοι τί δέσιν; ΕΥ. Ἀρτεμισία.

ΤΟ. Μιμνήσθαι τοῦτω τὸνομα Ἀρτεμισία.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ, ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ.

ΕΥ. Ε' μὲν δόλις. ταυτὶ δ' ἐπ' ἐκείνῃ ποίεσ.

Σὺ μὲν αὖ δόλῃς, ἀφ' ἑαυτοῦ, ταυτὶ λαβάν.

Ε' γὰρ ἡ λύση τὸν δὲ. σὺ δ' ὅπως ἀνδραγαθός

Ὅτ' ἀνδραγαθὸς τάχιστα φούξῃ, καὶ τενεῖς

ἄς τῶν γυναικῶν καὶ τὰ παρὰ τὸν δόλῃ.

ΘΕΖΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ. 821

Primum igitur proce-de ad saltandū, & succinge vestē.
Tu verò δ Teredon infla Persicum in morem.

PA. Quisnam bombus hic est? comestationem & sal-
tationem quis excitat mihi?

EV. Puella prælufura est, δ Sarelles,
Saltatura enim venit ad viros quosdam.

SA. Saltet & præludat: non prohibebo ego.

Quàm agilis, tanquam pulex super pellem & stragu-
lum cum villis!

Age pallium sursum, δ filia hoc:

Sedensque in genibus Scythæ,

Pedes protende, ut detrahā tibi calceos. SA. certè certè

Sede, sede: nā, nā filiola.

Hei mihi, quàm dura & solida papillæ tanquā rapū!

EV. Infla tibiam tu citò: adhuc times Scytham?

SA. Pulchræ quidem sunt nates. EV. plorabis qui-
dem nisi intūs manseris.

Extrahit & attrahit penem nudatus arrigens.

SA. Effet pulcra forma pro præputio.

EV. Rectè se habet res. sume pallium; hora est nobis

Iam abeundi. SA. quid? non osculaberis primum me?

EV. Valdè quidem: osculare ipsum. Sc. Papæ papæ,

Quàm dulcis lingua, tanquam Atticum mel!

Quid non dormis apud me? EV. Vale Sarelles:

Non enim fieri posset hoc. SA. Nā anicula,

Mihi gratificare hoc. EV. dabis igitur drachmam?

SA. Nā, nā, dabo tibi. EV. Pecuniam igitur affer.

SA. Sed non habeo quicquam: sed pharetram accipe.

EV. Deinde fers ipsi? SA. sequer e filia.

Tu verò hunc serva senem, anicula.

Nomen verò tibi quódnam est? EV. Artemisia.

SA. Meminero igitur nominis, Artomuxia.

EURIPIDES, ΜΝΕΣΙΛΟΧΟΣ.

EV. M^Ercuri fraudum præses, hæc quidem hæste-
nus rectè facis. tē] sumens.

Tu igitur celeriter aufuge, puella, hoc [pharetram for-

Ego verò solvam hunc. tu verò da operam, ut virili-
ter

Cū solutus fueris, citissimè aufugias, & tendas

Ad uxorem & liberos domum.

ΜΝ. Ε'μοί μελήσῃ ταῦτα τ', ὡς ἀπαλξυθῶ.
 ΞΥ. Ἀέλυστο· σὺν ἔργον· φεύγε παρὶν τ' τοξότῳ
 ἢ ἕκαστα καταλαβέιν. ΜΝ. ἐγὼ δὴ τῷτο θρῶ.

ΤΩΘΟΤΗΣ Σκίδης, ΧΟΡΟΣ.

ΤΟ.

Ω

ῥῆδ' ὡς καεῖν τό σι τὸ πυράτριν,
 Κεῖ δ' ὅσκολ', ἀλλὰ ποῖοι παρὶ τὸ ῥῆδ' οἱ
 Οἶμ' ὡς δούλων! παρὶ τὸ γέροντ' αὐτοῦ.
 τινί;

Ω' ῥῆδ', ὦ ῥῆδ'. ἐκείνου ῥῆδ' οἱ.

Ἀρταμυξία.

Διέβαλλέ μ' ὁ ῥῆδ'. Δούτρεκ' ὡς πάρεται σὺ.

Θ' ὅτις δὲ συλῶν' εἰ καταλῶσιν γὰρ.

Οἶμοι! τί δράσῃ; ποῖ τὸ ῥῆδ' οἱ;

Ἀρταμυξία.

Χο. Τὴν ῥῆδ' ἔργον τῶν, ἢ φέρει τὰς πικτίδας;

Το. Ναί, νῆμι. εἰδὲς αὐτό; Χο. ταῦτη γ' οἴχεται

αὐτὴ τ' ἐκείνη· ὃ γέροντ' εἶπετο.

Το. Κακῶς τ' ἔκαντο τῷ γέροντι; Χο. φήμ' ἐγὼ.

Ε'τ' ἀικητάλοις, εἰ δύναιτο ταυτί.

ΞΚ. Ω' μικρὸν ῥῆδ'! ἀπέπεσε τρέξι· τίω δ' ὅς;

Ἀρταμυξία.

Χο. Ο'ρθῶς ἄνα δίακ'. ποῖ θεῖς; ὃ πάλιν

τρέξι δύναιτο; τὰ μάλιν τρέχει σύγ'.

Το. Κακόδαιμον, ἄλλα τρέξι! Ἀρταμυξία.

Χο. Τρέχει νῦν καὶ τὰς κόρυμβας ἐπαρείας.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

Ἀλλὰ σέπυσαι μετρίως ἡμῖν· αὐτὸ ὥρα δὴ τ' ἐκείν'·
 ζῆν

Οἴκαδ' ἐκαστῇ.

Τὸ θεσμοφόρον δ' ἡμῖν ἀγαθὸν

τέπειν χάρεν ἀντιπιδίττω.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΕΩΝ ΤΕΛΟΣ.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ. 32:

MN. Mihi curæ erunt hæc, si semel solutus fuero.
EV. Solutus es; tuum est officium: fuge, priusquam
 fatelles
*Veniens*prehendat [te.] *MN.* Ego quidem hoc facio.

SAT ELLES *Seythæ*, CHORVS.

SA. O Anicula, quàm venusta tibi filiola,
 Et non morosa, sed mitis! Vbinam est anicula?
 Hei mihi quàm perii! quò [abiit] senex hinc?
 O anicula, ô anus; non laudo, ô anicula.
 Artem uxia.
 Decepit me anus: curre [fuge] quàm celerrimè tu.
 Rectè autem Sybene [pharetra est:] subando amissa est
 enim.

Hei mihi! quidnam faciam? quò anicula?
 Artamuxia?

CH. Anum rogas, quæ attulit tibias & sonos?

SA. Næ, næ, vidisti ipsam? *CH.* Hæc quidem abii:
 Ipsaque illa: & senex quidam sequebatur.

SA. Crocotulam habebat ne senex? *CH.* assero ego.

Adhuc ipsum comprehenderes, si insequeris hæc:

SA. O scelestæ anus! utrùm cucurrit hac viâ?

Artamuxia?

CH. Rectè sursum insequere. quò curris? nonne rursus

Hæc insequeris? contrario modo curris tu.

SA. Infelix ego, aliâ aufugit Artamuxia.

CH. Curre nunc ad corvos, secundo vento usus.

CHORVS.

Sed auditum est satis nobis: unde tempus quidem
 est abeundi

Domum unicuique.

Legiferæ autem [Ceres & Proserpina,] nobis bonam
 Horum gratiam retribuant.

FINIS CEREALIA CELEBRANTIVM.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Λυσιστράτη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Α ἰαν Λακωνῶν ἡδ' Ἀθηναίων πόλεις
 Υ ὅφ' ὄλεον Ἀπόλλωνος θυγατρὶς περικυμένης
 Σ ὡς γυναικῶν Ἑλλάδος Λυσιστράτη
 Ι ὅδ' ὅσα κ' οἰκτερίζεται θυμὸν κλυδιδέου.
 Σ ὡς μισοῦσιν αὐτὴν, ἀείγει τ' αὐτοφύκτου κρυφίην,
 Τ ὥς τ' ἄνδρες ἔχουσιν ἐμποδὼν ἐσκότας,
 Ρ ἴφαστος εἰ μὴ πᾶσι Εἰρήνη φαιῖ.
 Α κρότον ἔτιος ἔχον ἡδὲ χεῖρας
 Τ ὡς πάντες, καὶ γέροντες ἐχθρὰς ἐπλησαν.
 Μ ὅδ' αὖτ' ἐπ' ὀφρὺν Κύπριος ἐν διαλλαγῇ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Λυσιστράτη.	Ἀΐελος γερόντων.
Καλονίκη.	Υπέρτης.
Μυρρίνη.	Ἀΐη τις γυνή.
Λαμπιτῆ.	Κνησίας.
Χορὸς ἀνδρῶν γερόντων.	Παῖς.
Δράκης.	Ἀθηναῖος.
Στυμμοδαῖρος.	Λάκων.
Χορὸς γυναικῶν.	Θεράπων.
Στεφτυλῆς.	Χορὸς Λακεδαιμονίων.
Πρόβελος.	

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

Ἀλ' εἰ τις εἰς Βακχεῖον αὐτὰς ἐκέλευεν,
 Ἡ'ς Πανδὸς, ἡ' πὶ Καλιαδῆ', ἡ'ς Γενετυλλί-
 δος,
 Οὐδ' ἂν διελθεῖν ὡς ἂν ὑπὸ τῆς τυμᾶ-
 νων.
 Νῦν δ' ἐδεμίξαρες ἐν ταυτοῖς γυνῇ,
 Πάλω ἢ γ' ἐμὴ κομῆς ἡδ' ὄξερχεθ'.
 Χαῖρ' ὦ Καλονίκη, ΚΑ. καὶ σὺ γ' ὦ Λυσιστράτη.

ARISTOPHANIS

Lysistrata,

Ex versione Q. Sept. Flor. Christiani.

ARGUMENTUM.

Longo duello Græciæ quum lumina
 Urbes Athenæ & Sparta se colliderent,
 Seccessionem feminis Lysistrata
 Indicit, ut de publico deliberent.
 Parlo inde libant atque conjurant mero
 Tandem, femur se nemini applicassere,
 Redire Græci nî velint in gratiam:
 Arx occupatur atque Thesaurus; senes
 Tumultuantes cum Probulo, nil agunt:
 At cum Lacone Pax fit; & redit Venus.

PERSONÆ DRAMATIS.

Lysistrata.	Nuntius senum.
Calonica.	Minister.
Myrrhina.	Alia quædam Mulier.
Lampito.	Cinesias.
Chorus senum.	Puellus.
Draces.	Atheniensis.
Stymmodorus.	Laco.
Chorus mulierum.	Famulus, seu servus.
Stra'yllis.	Chorus Lacedæmoniorum.
Probulus.	

LYSISTRATA, CALONICA.

A T si quis ipsas Euii ad sacra advocet
 Aut Panos, aut Coliados, aut Genetylli-
 dos,
 Vix colloqui esset, sic sonarent tympana:
 Nunc nulla prorsum femina hoc adest
 loco,

Nisi ista quam video egredi è viciniâ.

Calonica salve. CA. Tu quoque, ô Lysistrata.

m 5

Quid

Τί σιωτ' ἀρεξαί· μὴ σκυδράταξ', ὦ τέκνον.
 Οὐ γὰρ πρέτει σοι ταξοποιεῖν τὰς ὀφρὺς.
 ΑΤ. Α' μ', ὦ Καλονίκη, καὶ μά τιμωρεῖσαι,
 Καί ποτ' ἄνδρ' ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθεται;
 Θ' πῇ παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσιν νυμφίους μεῖσα
 εἴται πατέρων. ΚΑ. κὶ γὰρ ἐσμεν, νῦν Δία.
 ΚΤ. Εἰρηφῶν δ' ἄνδρ' ἀπαρτ' ἄν ἐθέλει
 Βελύσσομεν ἡμῖν ἃ περὶ φαύλῃ πατρὶματός,
 Εὐδυστ', κ' ἔχ' ἡκιστίν. ΚΑ. ἀλλ' ὦ φιλότατη
 ἡμεῖς, καλεῖται τε γυναικῶν ἐξοδός.
 Η' ὅτ' ἄνδρ' αὐτῶν περὶ τ' ἀνδρ' ἐκὺπτον,
 Η' δ' οἰκὴν ἡγάρην, ἣ δ' ἀπαυθίου
 Κατέκλειπεν, ἢ δ' ἔλαπεν, ἢ δ' ἐφύμισεν.
 ΑΤ. Α' μ', ἔτερε γὰρ ἡμῶν τῶν πατρὶαί τε καὶ
 Αὐτ'. ΚΑ. τί δ' ἔστιν, ὦ φίλα Λυσιστράτη,
 Ε' φ' ὅ, τι ποθ' ἡμεῖς τὰς γυναικῶν πυργαλεῖς;
 Τί τὸ πρῶτον σπῆλικόν τι; ΑΥ. μῆρα. ΚΑ. ὡς κὶ παχύν.
 ΑΥ. Κ' ἢ νῦν Δία παρῶν. ΚΑ. κατὰ σῶς κ' ἡκούω.
 ΑΔ. Οὐχ ὅτι οὐκ ὁ τρέπος· ταχὺ γὰρ ἂν ξυλλήθομεν.
 Α' μ' ἔστιν ἔσθ' ἐμὰ πρῶτον ἀνεχθῆται ὡφεί,
 Πολλὰ γὰρ τ' ἀγρυπνίαντι ἐρεῖπασσάμεν.
 ΚΑ. Η' πᾶσι λειπὸν ὅτι τὸ ῥιπίσι μῆριν.
 ΑΥ. Οὐτω γὰρ λειπὸν, ὡς δ' ἄλλος τ' Ε'λλάδος
 Ε'ν τ' ἡμεῖς ἔστιν ὅτι ἡ σωτηρία.
 ΚΑ. Ε'ν τ' ἡμεῖς ἔστιν ὅτι ὁλόν γε ἔρχεται.
 ΑΥ. Ω' εἴς' ἐν ἡμῖν τ' ἀόλεις τὰ πρᾶγμαί τε,
 Η' μικράτ' ἐμὰ μὲν Πειλοπονητικές.
 ΚΑ. Βέλπει τοῖσι μῆκετ' ἐμὰ, νῦν Δία.
 ΑΥ. Βιωτικές τε πάντας ὀρεσολέναι.
 ΚΑ. Μὴ δῆτα πάντας· ἀλλ' ἀφ' ἑαυτὰς ἐρχέσθαι.
 ΑΤ. Περί τ' Α' θύλων δ' ἐκὺπτον λαοὶ ὅς μοι
 Τρεῖς τοὶ ἄνδρ'. ἀλλ' ἐσπένετον σύ μοι.
 Η' νῦν ἐξελήθοντ' αἱ γυναῖκες ἐνθάδε,
 Α' τ' ἐκ Βοιωτῶν, αὐτὰ Πελοπονησίαν,
 Η' μεῖς τε, κοινῇ σόσσομεν τῇ Ε'λλάδι.
 ΚΑ. Τί δ' ἂν γυναικῶν φέρνιμον ἰρυσταίην,
 Η' λαμπρόν αἰ κεθήμεν δ' ἐξυθισσάμεν,
 Κεραυνὰ φορέσαι, κὶ κεκαλλωπισσάμεν,
 Καὶ κίμωλόν ὀδυσάδαν, κὶ πελαγείδαν,
 Χ' ἡγχεσθαι, κὶ τὰς δ' ἡμεῖς φαίνομεναι;
 ΑΤ. Ταῦτά· αὐτὰ γὰρ τῇ κᾶς' ἃ σόσσην περὶ δίκην,

Quid turbulenta es, quidve tristis, filia?

An desine: haud contracta te frons addecer.

LT. Mihi, Calonica, pectus inum accenditur:

Nostrique sexus multa contristor vicem,

Quod versipelles esse nos putant viri,

Vatrasque. *CA.* Tales quippe, per Iovem, sumus.

LT. Quumque huc loci prodire dictum illis licet,

Ut nempe de re non levi deliberent,

Tamen venire negligunt, & dormiunt.

CA. Venient sed illi: sceminis haud est facul

Eliminare: vel vir istam detinet,

Vel illa servum exsuscitat, vel collocat

Pusum in cubili, aut ingerit cibum, aut lavit.

LT. His omnibus res serias prævortere

Debent mulieres. *CA.* Sed quid est, lystrata,

Quod nos in unum convocasti sceminas?

Quæ tāta causa? *LT.* Magna. *CA.* Nū crassa est quorū?

LT. Et crassa certē. *CA.* Quid nisi ergo accedimus?

LT. Non sic solent: nam conveniremus citō.

Excogitatum sed mihi est negotium,

Iactumque curā insomniāque plurimā.

CA. Fortan minutum est, si quid est iactum tibi.

LT. Adeo est minutum, ut universæ Græciæ

In sceminis jam tota versetur salus.

CA. In sceminisne? quippe paulatim perit.

LT. Res urbis hujus sunt manu in nostrā fitæ,

Et nulla Peloponnesiorum gens erit.

CA. At utile esset, esse nullam, per Iovem.

LT. Pereant & omnes funditus Bæotii.

CA. Nolim quidem omnes: excipe anguillas modō.

LT. Adversum Athenas tale nil effutiam.

Tu suspicaci mente mecum cogita.

Sin huc vocatæ sceminæ convenerint,

Bæotix, simulque Peloponnesiæ,

Communiter nos Græciam servabimus.

CA. Quod facinus ausint sceminæ illustre aut casti;

Cultu sedentes quæ nitentur florido,

Comptis capillis, & crocorā luteā,

Tunicam gerentes rectam, & altos mulleos,

Et purpurissum, transque lucentes sinus?

LT. Hæc ipsa sunt, servanda quæ nobis puto,

Τὰ κρηκτιδία, καὶ τὰ μύρεα, καὶ πελαγίδες.
 ΚΑ. Τίνα δὴ τρέπον σφίθ' ; ΛΥ. ὥς τε νῦν μηδέν.
 Ἀνδρῶν ἐπαλήλοισιν ἀφ' ἑσθ' ὄρου.
 ΚΑ. Κρηκτ' ἄρα νῆ τὰ θεῶ' γὰρ βάφομαι.
 ΛΥ. Μὴ δ' ἄσπιδά λαβέν. ΚΑ. κίμωδον ἐνδύσσομαι.
 ΛΥ. Μὴ δ' ἑφίδιον. ΚΑ. κτήσσομαι περὶ βαρείας.
 ΛΥ. Ἀ' ρ' ἐπαρῆναι τις γυνάμει; δὴ τ' ἐχέτω;
 ΚΑ. Οὐ γὰρ μά δέ, ἀλλὰ περὶ ἄρας ἵκων πάλαι.
 ΛΥ. Ἀ' μ' ὦ μάλ' ἔλθ' γὰρ σφίθρ' ἡν τὰς Ἀ' πικας,
 Ἀ' πάντα δρώσας; ἢ δέοντος ὕστερον.
 Ἀ' μ' ἐδὲ παρόλων ἐδὲ μία γυνὴ πάρεσθαι,
 Οὐδ' ἐν Σαλαμίνος. ΚΑ. ἂ μ' ἐκείναι γ' οἶδ' ὅπ
 Ε' πὶ τῇ καλή τῶν οἰκιστῶν ὄρεσθαι.
 ΛΥ. Οὐδ' ἄς περὶ δόκον κάλοισι ζόμενοι ἐχόν
 Πρώτας παρὰ τῶν δίδου, τὰς Ἀ' χαρμένων
 Γυνάμεις, ἐχέουσιν. ΚΑ. ἢ γ' οὐθ' ὀφθαλμοί
 Ω'ς δευρ' ἴσται τὰ κάποιον ἦρτο.
 Αὐτὰρ ἀφ' ἧς καὶ δὴ σοὶ περὶ ἔρχονται πνεύς,
 Αἶψ' αὐτ' ἔπειτα χωρεῖσι τίνες, ἰδὲ ἰδὲ!
 Πόθεν εἰσὶν, ΛΥ. Ἀ' ναυμεσσητόθεν. ΚΑ. καὶ τ' αἶμα
 Ο' γ' ἐν Ἀ' νάμερσι μοι κενεῖται δοκεῖ.

ΜΥΡΡΙΝΗ , ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ,
 ΛΑΜΠΙΤΩ, ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ΜΩ' ν ὕστεραι πάρεσθαι, ὦ Λυσιστράτη;
 Τί φής; τί σιγᾷς; ΛΥ. ἐκ ἐπανόω Μυρρίνη
 ἤκιστα ἀρπὴ περὶ τοῖς τε περὶ γάμου.
 ΜΥ. Μόλις γὰρ ὄρεν ἐν σκότει τὸ ζῆλον.
 Ἀ' μ' εἶπ' ὅτι δέ, ἢ παρὸς τὴν λέγῃ.
 ΚΥ. Μὰ Δί, ἂ μ' ἐπαιαμεινομένη ὀλίγη γ', εἴ γε
 Τὰς τ' ἐν Βοιωτῇ, τὰς τε Πελοποννησίων
 Γυνάμεις ἐλπίσιν. ΜΥ. πολὺ σὺ κάλλιον λέγῃς.
 Ἡ' δὲ δὲ καὶ δὴ λαμπιτῶ περὶ ἔρχεσθαι.
 ΛΥ. ὦ φιλότατη Λακωνία χαῖρε Λαμπιτῶ.
 Οἶον τὸ κάλλος, ὦ γλυκυτάτη, σὲ φάμεθ'!
 Ὡς δὲ δὲ φάμεθ', ὥς δὲ σφραγὶς τὸ σῆμά σου!
 Καὶ ταῦτον ἀγχοῖς. ΛΑ. μάλα γὰρ οἶδ', ναὶ Σιδῶ,
 Γυμνάσιδ' αἰγῇ, καὶ ποτὶ πυγῇ ὀλομαι.
 ΛΥ. Ὡς δὲ καλὸν τὸ χεῖμα περὶ ἡμῶν ἔχει!
 ΛΑ. Ἀ' περὶ ἑρέων τοῖ μ' ὑποφάλασσετε.
 ΛΥ. Ἡ' δὲ δὲ ποδαπὴ δ' ἡ γυνὴς ἡ' τίς ἐστι

Crocotulæ atque unguenta, & alii calcei.

CA. Qui fiet istud? LY. ut vir isto tempore

Nemo possit hastam tollere adversus virum.

CA. Ergo crocotam per deos infecerim.

LY. Clypeumve sumat. CA. induamque castulam.

LY. Parvum vel enseni. CA. Possidebo calceos.

LY. Nonne hic adesse fœminas oportuit?

CA. Imò volantes convenire jamdiu.

LY. At prorsus ipsas esse noris Atticas,

Nil non agentes, præter id quod expedit.

Sed ex maritimis nulla præstet fœmina,

Neque Salamine. CA. Quas tamen certò scio

Luce appetente progredi e celocibus.

LY. Tum quas priores affore autumaveram,

Speraveramque, nempe Acharnenses nurus,

Desiderantur. CA. uxor at Theagenis

Lembam rogabat huc velut contenderet.

Sed cerne ut illæ fœminæ adveniant tibi,

Aliæque rursus fœminæ accedant. hui!

Vnde esse dicam? LY. Ab Anagyro. CA. ergo per Iovem

Commotus esse Anagyrus apparet mihi.

MYRRHINA, LYSISTRATA,

LAMPITO, CALONICA.

ECquid venimus postera, ô Lysistrata?

Quid ais, tacésne? LY. Non pudet te Myrrhina

Nunc tantum adesse, cum vocant res seriæ?

MY. Vix in tenebris cinctus inventus mihi est.

Sed si quid instat, fare jam præsentibus.

LY. Imò parumper potius expectemus hîc,

Brœtiæ donecque Peloponnesiæ

Adsint mulieres. MY. Euge, dicis optimè.

Sed en Lacœna Lampito ibi advenit

LY. Lacœna salve Lampito, ô charissima,

Mellita, qualis hæc tua est formositas!

Vt corpus habitum pollet, ut nitet cutis!

Vel colla tauri strangules. LA. Pol me labor

Exercet usque, & podici adsulitant pedes.

LY. O bellulæ istæ quas habes papillulæ!

LA. At vos manu explorete ceu sacrum solent.

LY. At altera hæc juvencula, undegentium?

LA. Vg

ΑΛ. Πρίσβειρά τοι, καὶ τῷ Σιῶ, Βοιωτία,
 Ἰκεῖ ἀπόθ' ὕμει· ΑΥ. νῆ Δι', ὦ Βοιωτία,
 Καλὸν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον. ΑΛ. καὶ νῆ Δία
 Κομφάταται τῶν ἑλληνῶν γε παρὰ πηλυδῶν.
 ΑΥ. Τίς δ' ἡ τέρασ' αὐτῆς; ΑΛ. χαίει μὲν, καὶ τῷ Σιῶ,
 Κορινθία δ' αὖ. ΑΥ. χαίει νῆ Δία.
 ΑΛ. καὶ ἔστι ταῦτα γὰρ τὰν τελευθηνῶν.
 ΑΛ. Τίς δ' αὖ ξυμβαλῆς τόνδε τ' ὅλον
 Τὸν τῶν γυναικῶν; ΑΥ. ἀδ' ἔγωγε. ΑΛ. μὴ πῶς τὸ,
 Ὅ, πλὴς ἀπόθ' ὁμί. ΑΥ. νῆ Δι', ὦ φίλη γυνή.
 ΜΥ. Λέγει δὴτα τὸ σκεδαῖν ὅ, τι τὰς ὄρεσι.
 ΑΥ. Λέγει μ' ἂν ἦδ' ἄν' ὅτιν' ἔχ' ἡμᾶς πεδί,
 Ἐπὶ ῥίσμαί τι μικρόν. ΜΥ. ὦ, πῶς ἔχει γέ σοι.
 ΑΥ. Τὰς πατέρας ἐκποθέτε τοῦ ἔργου καὶ δίδω,
 Ἐπὶ γραπτοῦ δαυτάς; ΜΥ. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
 Πάσαισιν ἡμῖν ἔστι δαυτάων ἀνὴρ.
 ΑΥ. Ὅ γ' οὐδ' ἔμοις ἀνὴρ σέθεν μύθε, ὦ τάλαν,
 Ἀπὸ πρὶν ὅτι Θράκην φυλάττων Εὐκράτην.
 ΜΥ. Ὅ δ' ἔμοις γε τέλεος ἔπ' αὐτῶν ἐν Πύλῳ.
 ΑΛ. Ὅ δ' ἔμοις καὶ ἐν τῇ ταχέας ἔλσιν πόλε,·
 Πορταμισάμηνος φράδες ἀμπαμῶνος ἔβλα.
 ΑΥ. Ἀλλ' ἐδὲ μὴ γὰρ καταλέγῃς πῶς φεφάλυξ.
 Εἴ οὐ γὰρ ἡμᾶς προσδοσαν Μιλήτιαι,
 Οὐκ εἶδον δ' ὅτι δισβον ὀκτωδ' ἀκτυλον,
 Ὅς ἔω' ἂν ἡμῖν σκυττὴν ἔκκερα.
 Εἴ θέλωτ' ἀνοῦν, εἰ μηχανῶν εὐροίμ' ἔργα,
 Μετ' ἐμὴ κατελδοῖται τ' ὀφθαλμοί; ΜΥ. τὴ τῷ Θεῷ,
 Ἐγὼ δέ γ' ἂν καὶ εἰ με γένη, ἢ τὰ γυναικῶν
 Ταῖς κατεθέσσαν ἐκπέιν ἀν' ἡμετέραν.
 ΚΑ. Ἐγὼ δέ γ' ἂν καὶ ὡς ποῖ εἰ Ψύπταν δαυτῶ
 Δουλοῖαι ἂν ἐμαυτ' ἐπὶ ταμῶσιν ὁ ἡμῶν.
 ΑΛ. Ἐγὼ δ' ἔχ' αἶμα ποτὶς ταῦτα γον' αἶμα
 Ἐχέοιμ', ὅσα μέλοιμ' ἔγωγε· Εἰς ἀνάν ἰθεῖν.
 ΑΥ. Λέγουσιν ἂν, ἐπεὶ γὰρ κερύφῃς τ' ἄλογον.
 Ἡμῖν γὰρ, ὦ γυναικες, εἰ ποτὶ μέλλομεν
 Ἀναρχήσθαι τοῦ ἀνδρὸς ἐνδύμεν ἄρ' ἔστι,
 Ἀφ' ἑκτέ' ὅταν. ΚΑ. τί; φερόσιν. ΑΥ. ποιήσεντ' οὐδ'·
 ΚΑ. Ποιήσωμεν, καὶν ὅπως δα νῆν ἡμᾶς δέξ.
 ΑΥ. Ἀφ' ἑκτέα τόνινυ ἡμῖν ἐστὶν τὰ πόλεος.
 Τί μοι μετατρέφεσθε; ποῖς ἐκδίδεσθι;
 ΑΥ. ὅταν, τί μοι μὲν ἔστι, καὶ ἀγαθὸς πεῖ;

ΛΑ. Veneranda multam Ecastor est Bœotia,
Et visit ad vos. *ΛΥ.* per Iovem, ô Bœotia,
Horto eleganti prædita es. *ΛΑ.* Quin per Iovem
Benè compta vulsùs pulegi ramusculis.
ΛΥ. Quam altera est puella? *ΛΑ.* per Deos bona est,
Atque è Corintho. *ΛΥ.* stirps vetusta & optima:
Talisque certè appàret & nata indidem.
ΛΑ. Verùm quis istum convocavit ordinem
Totæ minarum? *ΛΥ.* Ego ipsa. *ΛΑ.* Quid nos velis
Iam fare. *ΛΥ.* Fabor per Iovem, ô dulcissima.
ΜΥ. Dic serium illud quod te habere dixeras.
ΛΥ. Dicam repentè sed priusquàm dixerim,
Est quod rogem vos paululum. *ΜΥ.* ut lubet roga.
ΛΥ. Nonquid patres desideratis liberum,
Exercitum nunc incolentes? *ΜΥ.* nam proenl
Cessere nostri ab omnibus nobis viri.
ΛΥ. Iam quinque menses vir mihi infelix abest,
Thracumque in aspris servat oris Eucratem.
ΜΥ. Mensem at meus jam septimum exegit Pyls.
ΛΑ. Meus at cohortes fortè si reliquerit,
Statim arma sumit, & reversus avolat.
ΛΥ. Quin nulla mœchi restat hic scintilla.
Nam tempore ex quo nos fides Milesia
Pròdens fefellit, ex eo ad palmos duos
Non vidi olisbum, (scorteum auxilium fuit.)
Vultis ne mecum, si quid hic invenero,
Bella ista prorsusolvere? *ΜΥ.* Hoc, testor Deos,
Velim libenter, vel si opus sit, linquere [deponere]
Munimen [Vestimentum] illud, integrum ut potem diem.
ΛΑ. Ego more Rhombi dividi in partes duas
Nanquam recusam, ut bella prorsus occidant.
ΛΑ. At ego, ut amica Pacis ora conspicer,
Ascendere ausum longa Tægèri juga.
ΛΥ. Nunc eloquar, nec illa vos celaverim,
Nam si velimus ut viri pacem colant,
Nobis catendum & abstinendum, ô sceminæ.
ΛΑ. Quid imperas nos facere? *ΛΥ.* num parebitis?
ΛΑ. Faciemus, etsi nos mori necesse sit.
ΛΥ. Est ergo nobis abstinendum mentulâ.
Quid nunc abitis, quidve vultum avertitis?
Quid contrahentes ora, me refellit?

Τί χῆρας τέτραπται; τί δ' αὖ κρυοι κατείδεταί;
 Ποίησεν; ἢ ἔποιησεν; ἢ τί μέλλεις;
 ΜΥ. Οὐκ ἂν ποίησαι μ'· ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐπέτα.
 ΚΑ. Μὰ Δι' ἐστ' ἐγὼ γάρ· ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐπέτα.
 ΑΥ. Ταυτί σὺ λέγεις, ὦ Ψήπαι; κἢ μὴ ἀρτίγῃ,
 Ε' φηδὲν σαυτ' ἔαν παρὰ τε μὲν θ' ἢ μοι.
 ΚΑ. Α' μ'· ἀλλ' ὁ, τι βέλγ', ἔαν με χεῖρ διὰ τῷ πυρὸς
 Ε' θέλω βαδίζειν, τὸτο μάλλον τ' ἀπέε,
 Οὐδὲν γὰρ ὦεν, ὁ φίλην Λυσιστράτη.
 ΑΥ. Τί τ' οὖ; ΚΑ. καὶ γὰρ ἐβλομαι διὰ τῷ πυρὸς.
 ΑΥ. ὦ πᾶν καταπύρον θ' ἡμέτερον ἅπαν χῆρας!
 Οὐκ ἐπὶ δ' ἀφ' ἡμῶν εἰσὶν αἱ τραγωδίαί;
 Οὐδὲν γὰρ εἰσὶν πλὴν Ποσειδῶν κ' σπάφῃ.
 Α' μ'· ὁ φίλην Λάκωνα, σὺ γὰρ ἔαν γλῶσ
 Μόνη μὲν ἐμὴ, τὸ πρῶτον μ' ἂν σωσάμεθα' ἐπ'
 Ευμνήφισσιν μοι. ΛΑ. χαλεπὰ μὲν, καὶ τῷ Σκό,
 Γυναικας ἄνδρ' ὦν ἐσ' ἀνδρ' φιλῶς, μόνας·
 Ο' κας γὰρ μ' ἂν διττάς γὰρ εἰσὶν μάλ' αὖ.
 ΑΥ. ὦ φιλάτη σὺ, κἢ μόνῃ τῶτον γυνή.
 ΚΑ. Εἴθ' ὅς μάλισ' ἀπεχθόμεθα' ἔσθ' οὐδ' ἐν λέγεις,
 (Ὁ' μὴ χῆροιτο) μάλλον ἂν διὰ τετραγ
 Γίνοιτ' ἂν εἰρήνη; ΑΥ. πολὺ γὰρ τὸ Θωό.
 Εἰ γὰρ καθήμεθα' ἐνδὸν ἐν τετραγμῶναι,
 Κἂν τοῖς χηρῶνισι τοῖς ἀμοχίνοις
 Γυμνάσταις κἰ μὲν, διέλται παρὰ τε πλῆθυσιν,
 Στύουσιν τ' ἂν ἄνδρες καὶ θυμοῖν σπληνικῶν,
 Ἡμέτερον μὴ πορροῖσι μὲν, ἀλλ' ἀπεχθόμεθα,
 Σπονδὰς ποιήσαιντ' ἂν ταχέως, εὐ εἴθ' ὅπ.
 ΛΑ. Ὁ γ' ἂν Μενέλαος πάς Ε' λήσας τὰ μάλα πο
 Γυμνάς παρενδῶν, ἐξέβαλ' οἶον τὸ ξίφος.
 ΚΑ. Τί δ' ἐπὶ ἀφ' ὧν ἄνδρες ἡμῶς, ὦ μέλει;
 ΑΥ. Τὸ τῷ Φερεκράτης κυνὸν διέρην δεδαμῶν.
 ΚΑ. Φλυαρία ταῦτ'· ὅτι τὰ μεμνημῶνα.
 Ε' ἂν λαβόντες δ' ἐς τὸ δωμάτιον εἴα
 Ε' ἄκωσιν ἡμᾶς; ΑΥ. ἀντέχευ σὺ τῷ θυρῶν.
 ΚΑ. Ε' ἂν τ' οὐκ ἔστιν; ΑΥ. παρὲχεν χεῖρ κακῶς.
 Οὐ γὰρ ἐν τεταῖς ἡδονῇ τοῖς πορροῖς βίαν.
 Κ' ἄλλως ὀδυνῶν χεῖρ καὶ μέλει ταχέως πᾶν
 Α' περὶ σπιν. Ε' γὰρ ἔσθ' ὅπου τ' ὄφρα θύσεται
 Α' τῆς, ἔαν μὴ τῇ γυναικὶ συμπερί.
 ΚΑ. Εἴτοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, χ' ἡμῖν ξυνδοκεῖ.

Quid pallidæ estis, lachrymasque funditis?

Hoc agitis, an non? quid juvat cunctarier?

MY. Non fecerim istud: bella pergant protinus.

CA. Nec ego istud, inquam: signa mavelim canant.

LY. Tūne ista dicas lingulaca? quæ modò

Medium inquebas corporis secassere?

CA. Aliud jubeto quod liber, parata sum

Potius per ignes ire, quàm sic mentulâ

Carere, cui nil compares, Lyfistrata.

LY. Quid tu Lacæna? *CA.* vellē in ignes non minùs.

LY. Quàm fœminæ omnes urimur libidine!

Abominantur jure nos Tragœdiæ:

Nam præter æquor alveosque nil sumus.

Ast ô Lacæna, namque si mecum voles

Vel sola adesse, nostra erit res in vado,

Tuum adde nostro calculum. *CA.* Durum est nimis

Dormire solas, mentulâ absque, fœminas.

Tamen necesse est: Pax enim valdè expedit.

LY. O omnium harum sola dulcis fœmina.

CA. Quod si abstinemus maximè à re quam modò

Dixi (quod absit) Paxne propterea statim est

Ventura nobis? *LY.* per Deos multò magis:

Nam si sedemus intus extersâ cute;

Stramusque nudæ, lineâ in subuculâ,

Vulsis nitentes Eugil ex horto pilis,

Tunc arrigentes jungere ardebunt vici.

Sed temperemus abnuentes jungiet:

Fœdus ferire mox volent, certò scio.

CA. Sic mâla nudæ quum videret conjugis,

Abjecit ensē victus Atides minor.

CA. Quid si, ô misella, nos viri reliquerint?

LY. Glūbas canem degluptam, ait Pherecrates.

CA. Nugæ ista tantum & stulta sunt simulamina:

Quid si in cubiculum nos trahent ingratis,

Manu prehasas? *LY.* ad fores obnitere.

CA. Si verberassint? *LY.* Tum malignè illud dūis.

Nam vis ubi adsit, & voluntas exsular.

Quin & dolendum est; illico illi maximè

Tum defetiscunt. non enim oblectarier

Poterit vir unquam, fœminam hoc si non juvat.

CA. Vos si probatis ista, nos probabimus.

CA. Et

ΑΛ. Καὶ τὸς μὲν ἀνδρας ἄμεις ἀπείσομας
 Παντὰ δηκῆος ἄδολοι εἰσάνα ἀχρὶ
 Τὸν ἥδ' Ἀσπιδῶνα μὲν εὐάχετο
 Πᾶς κ' ἢ τίς ἀν πέλει αὐτὸν πλεονέκτης
 ΛΥ. Ἡμεῖς ἄμειψοι, τάχα παρ' ἡμῖν ἀείσομας.
 ΛΑ. Οὐ λισσόμεθα ἔχρηται τῶν ῥέων.
 Καὶ τὰρ ὕβρειν παύσαντες ἢ παρὰ τὰς Σιας
 ΛΥ. Ἀλλ' ἔστι κ' ἢ τὸ εὐπαισθητὸς ἄνθρωπος.
 Καταλήψομεθα γὰρ πλὴν ἀφ' ὧν τὴν μέσσην.
 Τῶς προσβύταταις γὰρ προσέτεται τὴν δ' ἄν,
 Ἐως ἀν ἡμεῖς ταῦτα συνιπρόμεθα,
 Θύβη δοκῶσις καταλαβῆναι πλὴν ἀφ' ὧν τὴν.
 ΛΑ. Πάντα κ' ἔχοι κ' ἡμῖν γὰρ λέγεις καλῶς.
 ΛΥ. Τί δὴ ταῦτα κ' ἔχῃς πᾶσι λαμπροῖς
 Συναμύσσει, ὅπως ἀναρρήκτως ἔχῃ.
 ΛΑ. Πόρρωι μὲν ἢ δοκῶ, ὡς οὐκ ἔμελλε.
 ΛΥ. Καλῶς λέγεις, σὸς δ' ἢ Σκύθαινα; ποὶ ἐλέπεις;
 Θῆς ἐς τὸ πρὸθεν ὑπὸ τῶν πλὴν ἀσπίδα.
 Καὶ μοι δάτω τὰ πρὸς τίς. ΚΑ. Λυσιπράτης,
 Τὴν ἔρπον ὀρκώσης πρὸς ἡμᾶς. ΛΥ. ἔνι πᾶσι
 Εἰς ἀσπίδα, ὡς περ φᾶς ἐν Αἰχμῶ ποτε,
 Μικροφάγους. ΚΑ. μὴ σύγ' ὦ Λυσιπράτης
 Εἰς ἀσπίδα, ὁμῶς μὲν εἰς αὐτὴν ἀεί.
 ΛΥ. Τίς ἀν οὐδ' ἔχουσιν ἀν ὅρκος; ΚΑ. εἰ λυκὸν πρὸθεν
 Ἰπποὺ λαβῶσι τὸ μὲν ἐν τῇ μέσσει.
 ΛΥ. Ποῦ λυκὸν ἵππον; ΚΑ. ἀλλὰ πῶς ὁμῶς μεθ' αὐτῶν
 Ἡμεῖς; ΛΥ. ἐγὼ σοι, νῆ Δι', ὡς βέλγ', φράσσω.
 Θέσται μέλας κύνες μετὰ ἄλλῃ ὑπὸ τῶν,
 Μικροφάγους θάσσον οἷα σαρμῶν,
 Ο' μόνον ἐς τὴν κύνες μὴ πῆχυν δῶρο.
 ΛΑ. Φεῖ δ' αὖ, ἢ ἔρπον ἀετοὶ ὡς ἐπ' αὐτῶν.
 ΛΥ. Φερέτω κύλικας πρὸς ἐνδοθεν κ' σαρμῶν.
 Ω' φίλτατα γυναικες, κρααμένοντες!
 Ταύτῃ μ' ἀντιθέτως ἢ δὴν λαβόν,
 Καταθήτα ταύτῃ, ποσὶ αὖ μὲν πᾶσι κατὰ.
 Δέσσον αὖ Πρὸς, κ' κύλικας ἀποτρίβει,
 Τὰ σφάγια δέξει, ἢ γυναιξὶν ὁμῶς.
 ΚΑ. Εὐχρὸν γὰρ αἶμα καποτρίβει καλῶς.
 ΛΑ. Καὶ μὲν ποτόνδ' αὖ, ἀδὸν καὶ ἢ Κασσέα.
 ΛΥ. Ἐὰν πρὸς τὴν μ' ὡς γυναικες ὁμῶς.
 ΚΑ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτῃ ἐκάνγω μὴ λάχης.

L.A. Et ista nostris nos viris suadebimus,

Vt absque fraude Pacem ubique sanciant:

Nam quis potestet hunc Atheniensium

Torrentem abactum arcere, ne nos impetat?

LT. Tecum hoc apud nos exsequemur sedulo.

L.A. Nō vestra classis plena tritis clunib. [remigibus:]

Nōne auri abyssus [scopia] in Dæ templo latet?

LT. At optimè isti jam rei providimus:

Hodie urbis arces hujus occupabimus:

Mandata quippe senibus [vetulis] hæc provincia est,

Consulta donec ista perfecerimus,

Arcis potiri, sacra dum patrant Dæ.

L.A. Pulchrè ista dicis: & benè hæc se res habet.

LT. Cur Lampito ergo, jurejurando hæc simul

Non sanximus nos ut sient firma & rara?

L.A. Iuremus ut nos, verba juranda incipe.

LT. Benè ais, ubi est Scythæna? quò nunc respicis?

Clypeum supinumposito antèrius ferens:

Quis hostias huc siter? *C.A.* ò Lystrata,

Cui alligas nos jurejurando? *LT.* Cui?

Quod factitatum in Æschylo ferunt, super

Clypeo pectus mactabimus. *C.A.* Lystrata,

Iurare Pacem aut fœdus in clypeo cave.

LT. Quod ergo iusiurandum erit? *C.A.* si fortè equum

Album excsecantes immolemus victimam. (mus?)

LT. Sed unde equum albū? *C.A.* at quo modo jurabi-

LT. Iam, per Iovem, istud (si lubet) dicam tibi,

Si stet supinum grande nigrum poculum,

Thasii immolantes seriam super meri

Iuremus illuc nil aquæ instillasse.

L.A. Quàm suavis & laudanda conjuratio est!

LT. Huc sistant aliquis poculum cum seriâ.

Proh quanta, charæ fœminæ, fidelia est!

Quam nempe si quis sumpserit, lætabitur:

Porcum apprehendens tu meum, pone amphoram.

O Suada Domina, tum propinator calix,

Cape has benigne victimas nobis favens.

C.A. Color cruoris optimus pulcrum strepit.

L.A. Quin & suavis est perecastor odos.

LT. Vt prima jurem, ò fœminæ, concedite.

C.A. Nī forte cedat, per Cypria non siverim.

AT. Ca.

ΛΥ. Λάξοιθε πάροι τ' κύλικος ὦ Λαμπροί.
 Λιγέτω δ' ἔσθ' ὁ μὲν μί' ἄπειρ' ἂν καὶ γὰρ λέγω.
 Ὑ' μείς δ' ἐπομείδω τὰν τὰ καμπεδώσεται.
 Οὐκ ἔστιν ὥδεις ἔσθ' ἐμοιχὸς ἔσθ' ἄνθρω.
 ΚΑ. Οὐκ ἔστιν ὥδεις ἔσθ' ἐμοιχὸς ἔσθ' ἄνθρω.
 ΛΥ. Ο'ς περὶ σπῆς ἐμὲ πορδύσιν ἐστραῶς, λέγω.
 ΚΑ. Ο'ς περὶ σπῆς ἐμὲ πορδύσιν ἐστραῶς, ταπαῖ.
 Ὑ' πολυτεύει με τὰ γόνατ', ὦ Λυσιστράτη.
 ΛΥ. Οἴκοι δ' ἀταυρώτη θιάζω τ' εἶον.
 ΚΑ. Οἴκοι δ' ἀταυρώτη θιάζω τ' εἶον.
 ΛΥ. Κερκωτοφορῶσα, κ' κερκωτοπισυβῆν.
 ΚΑ. Κερκωτοφορῶσα, κ' κερκωτοπισυβῆν.
 ΛΥ. Ο' πῶς ἂν ἄνθρωπος τυφῇ μάλιστα με.
 ΚΑ. Ο' πῶς ἂν ἄνθρωπος τυφῇ μάλιστα με.
 ΛΥ. Καθ' ἑποῦν' ἐκείνη τ' ἄνθρωπος τῆμ' αὖτε σομαι.
 ΚΑ. Καθ' ἑποῦν' ἐκείνη τ' ἄνθρωπος τῆμ' αὖτε σομαι.
 ΛΥ. Ἐάν δέ μ' ἄκουσιν βιάζην εἶα.
 ΚΑ. Ἐάν δέ μ' ἄκουσιν βιάζην εἶα.
 ΛΥ. Κακῶς παρέξω, καὶ χί ποροσπνέσομαι.
 ΚΑ. Κακῶς παρέξω, καὶ χί ποροσπνέσομαι.
 ΛΥ. Οὐ σπῆς τ' ἐροφον ἀνατενῶ τὰ σπῆρικα.
 ΚΑ. Οὐ σπῆς τ' ἐροφον ἀνατενῶ τὰ σπῆρικα.
 ΛΥ. Οὐ σπῆς μ' αἰνα δὴ τυροκνήστιδος.
 ΚΑ. Οὐ σπῆς μ' αἰνα δὴ τυροκνήστιδος.
 ΛΥ. Ταῦτ' ἐμπεδῶσα ἔρ, σπῆς μ' ἐν τ' ἐνθεν.
 ΚΑ. Ταῦτ' ἐμπεδῶσα ἔρ, σπῆς μ' ἐν τ' ἐνθεν.
 ΛΥ. Εἰ δέ παρὰ βαλῶν, ὕδατος ἐμπληθῆ κύλιξ.
 ΚΑ. Εἰ δέ παρὰ βαλῶν, ὕδατος ἐμπληθῆ κύλιξ.
 Σωπετόμην δ' ὁ μείς ταῦτα πᾶσαι; ΜΥ. νῆ Δία.
 ΛΥ. Φέρε γὰρ καὶ ταῦτα πᾶσαι. ΚΑ. τὸ μέγας γ' ὦ φίλη.
 Ο' πῶς ἂν ὁ μὲν δ' οὐδὲς ἀλλήλων φίλας.
 ΑΑ. Τίς ἀόλογοι; ΛΥ. ταῦτ' ἐκείν' ἐκ γὰρ ἡγοῦ.
 Αἰ γὰρ γυναικες τῶν ἀκρόπολιν τ' εἶδ.
 Ἡ δὴ κατελήφασιν. ἄλλ' ὦ Λαμπροί,
 Σὺ μὲν βιάζε' κ' τὰ παρ' ὁ μὲν εἰ τίς.
 Ταρδὴ δ' ὁ μὲν κατὰ λείφ' ἡμῶν ἐνθάδε.
 Ἡ μείς δ' ἄλλ' αἰσιν ταῖσιν ἐν πόλιν.
 Σωπετόμην δ' εἰσπῶσαι πᾶσαι μοχλές.
 ΚΑ. Οὐκ ἐνέφ' ἡμῶς ξυμφορῆσθαι οὔτε.
 Τὸς ἀνδρας δ' οὐδὲς; ΛΥ. οὐδὲν ἀνθρώποις.
 Οὐ γὰρ ποσὺντας ἔσθ' ἀπὸ φέας ἔσθ' ὥδεις.

MR. Calicem hunc age omnes sumitote, Lampito:

Sequatur una verba pro cunctis mea:

Jurabitis post, atque habebitis rata.

Nullus sit, inquam, sive adulter sive vir.

CA. Nullus sit, inquam, sive adulter sive vir.

LY. Rigente nervo qui mihi accedat. Taces?

CA. Rigente nervo qui mihi accedat. Papæ!

Genua mihi eheu succidant, Tyfistrata.

LY. Innupta degam postea ætatem domi.

CA. Innupta degam postea ætatem domi.

LY. Crocōtam amicta, ornata, compra maximè.

CA. Crocōtam amicta, ornata, compra maximè.

LY. Ut vir meus me vehementer ardeat.

CA. Ut vir meus me vehementer ardeat.

LY. Nec spontè morem conjugì geram meo.

CA. Nec spontè morem conjugì geram meo.

LY. Sin fortè per vim cogat invitam ferox.

CA. Sin fortè per vim cogat invitam ferox.

LY. Dabo hoc malignè, nec me habebit mobilem.

CA. Dabo hoc malignè, nec me habebit mobilem.

LY. Neque in lacunar sandala extollam pedum.

CA. Neque in lacunar sandala extollam pedum.

LY. Nec ceu lezna statuar in secespitâ.

CA. Nec ceu lezna statuar in secespitâ.

LY. Hæc sanciens firmansque nunc illinc bibam.

CA. Hæc sanciens firmansque nunc illinc bibam.

LY. Quòd si sciens fallo, impleatur aquâ calix.

CA. Quòd si sciens fallo, impleatur aquâ calix.

Et ista vos juratis? *MY.* Ista per Iovem.

LY. Age ergo libem sacrificiam. *CA.* partem modò,

O chara, amice ut simus extemplò invicem.

LA. Quis ille clamor? *LY.* Quem tibi antè dixeram,

Nam fœminæ arcem possidentes Palladis

Hæc juba edunt. nunc, amica Lampito,

Domum facefse; resque vestras dirige;

Nôbis relinquens interim istas obfides.

Nos cæteris quæ sunt in urbe fœminis

Repagula inferamus, ingressæ simul.

CA. Virôsne censes non fore istis adjuvos,

Ut opprimant nos? *LY.* Quin eos parvi æstimo.

Nec est ut ullis vel minis vel ignibus

Ἡ' ἔσο' ἔχρηται, ὥς' ἀνοίξαι τὰς σούλας
ταύτας, ἐὰν μὴ φ' ὅστιν ἡμεῖς εἰπομένη.
ΚΑ. Μὰ τίω Α' φερδὶ τίω ἐδέποτέ γ' ἄλλως γὰρ
Ἀμχαίρωμαι καὶ μιχαίρω καὶ μεδ' ἄν.

ΧΟΡΟΣ ἀνδρῶν γερόντων, ΔΡΑΚΗΣ,

ΣΤΥΜΜΟΔΩΓΟΣ.

ΧΟ. ΧΑ' ῥέ Δράκην· ἡγὲ βάδην, εἰ καὶ ἄμην
ἀλγείς,

Κορμὴν τοῦτον φέρον βάρος χλωρὰς ἐλάϊας.

ΔΡ. Ἡ' πολλὰ ἀελπί' εἶναι ἐν

Τῷ μικρῷ βίῳ, φίλοι!

Ἐπεὶ τίς ἂν ποτ' ἤλπισεν

Στυμμόδωρ' ἀκούσαι,

Γυναικας, (ὡς ἐβόσκοντο)

Κατ' οἶκον ἐμφανέσκειόν)

Κατὰ τὸ ἄγχιον ἐχθρὸν ἔριτας,

Κατὰ τὸ ἀκρόπολιν ἐμὴν λαβεῖν;

Μοχλοῖσιν ὅ καὶ κλύθουσι

Τὰ φροσύλαια πακτοῦ;

ΣΤ. Ἀλλ' ὥς τὰ γὰρ σὺν πᾶσι σπύρμα, ὡς ὅλην,

Ὅπως ἂν αὐτὸ ἐν κύκλῳ θύειται τὰ πρὸς μενταυτί,

Ὅσαι τὸ πρῶτον ἔτ' ἐκείνησαν το καὶ μετ' ἡλθον,

Μίαν πύρην νύσαιτες ἐμὰν Κοῦρην ἀπὸ χειρὸς

Πάσις, ὡς ἡμεῖς μίας· φροσύλῃ δὲ τίω Λύκωτος

Οὐ γὰρ μὰ τίω Διόντι' ἐμὴν

Ζῶντος, ἐν χανοῦται.

Ἐπεὶ ἐστὶ Κλεομένης, ὅς αὖ-

τίω κατέχει φροσύτης,

Ἀπὸ λανθάνει ἀφ' ἑλπίδος· ἀλ-

λ' ὅμως Λακωνικὸν πᾶν ἐστιν,

Ὡς ἔτ' ὅπλα παρὰ δὲ ἐμοί,

Σμικρὸν ἔχον πᾶν τοῖς ἑσπέραιον,

Πηλῶν, ῥυπῶν, ἀπαρχήλτος,

Ἐ' ἔτ' ὅτι ἄλγος.

Οὐ πῶ δ' ἐποκρίκην· ἐγὼ δ' ἄνδρ' ἐνείνοισ' ὅμως

Ἐ' φ' ἐπὶ ἀνδρῶν ἀπὸ πᾶσι φροσύτης καὶ πᾶσι.

Τὰς δὲ ὅτι Εὐρυπιδῆ, ποῖος τε πᾶσι ἐχθρὸς,

Ἐ' γὰρ ἐκ δὲ χῆνος παρὸν τοῖς ἑσπέραιον περὶ,

Μήνιν ἔτ' ἐν Τετρατόλῃ τὴν ἐμὴν τῶν ὁπλων εἶναι;

Ἀλλ' αὐτὸ γὰρ μοι τ' ἐστὶ

Gogi potesse nos putent, ut hæc foris
Pateant, nisi illâ lege quam rogavimus.

CA. Nunquam, per almam Cyprin, ut ne nos vocent
Frustrâ scelestas atque inexpugnabiles.

CHORVS *virorum senum*, DRACES,

STYMMODORVS.

CH. PRæi gradum lentum Dræces, humero licet de-
lente,

Hunc ponderosum stipitem glaucæ gerens olivæ.

DR. Quàm multa possunt senes

Præter spem videre!

Quis hoc putasset obsecro,

Stymmodore, demùm

Vt sceminæ (certum malum

Quod educavimus domi)

Sacrum obtinerent delubrum,

Et urbis arcem invaderent?

Et claustris repagulisque

Aditus obserarent?

ST. Sed quàm citissimè petamus urbē, age ô Philurge,

Vt trunca in orbem robora ista nostra collocantes,

Pycam aggregemus sceminis, quotquot negotiū istud

Nobis facessunt; propriâque nos manu crememus

Omnes & ordine uno, & imprimis Lyconis illam.

Nam me, Ecere, ludibrio

Nôn viventem habebunt.

Nec enim ipse Cleomenes, eâ [arce]

Qui prius potitus,

Inultum id abstulit: tamen

Laconicè superbiens

Cessit, armaque dedit mihi,

Palliolum tolerans scissile

Impexus, in lovæ & squale

Sex onustus [illorum] annos.

(ad

Certè virū illū obsedi ego expugnans, licet cubarem

Portas super septemdecim sentis sopore victus:

Hostes sed has Euripidæque, & omnium deorum,

Non ergo præfens reprimam, ferociamque tantam;

Ne rursus in Tetrapoli proster meum trophæum?

Sed restat acclivis mihi

Tra-

Λεῖπὸν ὄρε' ἡλίου
 Τὸ πρὸς πόλιν τὸ σιμὸν, εἴ ποτε δὴ ἔχω.
 Χ' ἢ πως αὐτὸν ἔξαμνηστωμύ;
 Τὲ τ' αἰδοῖ κανθλίαι;
 Ὡς ἐμῶν τὰ ξύλων ἔωμον ἐξεπώκατο.
 Ἀλλ' ὅμως βαδίσειον,
 Καὶ τὸ πῦρ φησιν εἶναι,
 Μή μ' ἀποσβενθῇ λάδι πρὸς τῇ τελευτῇ.
 Φῶς, φῶς.
 Γὰρ ἔγωγε καπνῶ!
 Ὡς δεινός, ὡς νὰ εἴη ἡ ἐκείνη,
 Περασσάν μ' ἐκ τ' ἡύρας,
 Ὡς περ κύων λυτῆσαι τὸν φθαλμὸν δάσκει!
 Κάστιν Λήμειον τὸ πῦρ
 Τὲ τοῦ πάσης μηχανῆς.
 Οὐδ' ἐγὼ γὰρ τοῦτο δῶν' ὁ δ' αὖ ἐβρυκε τὰς λήμεις ἐμὰς.
 Σπεῖδε προῦτον ἐς πόλιν,
 Καὶ βούδι τῇ θεῷ,
 ἔπειτα αὐτῇ μάλλον ἢ νῦν, ὡς Λάρις, ἀρήξομαι.
 Φῶς, φῶς.
 Γὰρ ἔγωγε καπνῶ!
 Τὰτ' ἐπὶ τὸ πῦρ ἐρρήγχετο ἔκαπ' ἐξ ἑ.
 Οὐκ οὐκ ἀν οὐκ τὸν μὲν ξύλων δώμαδε προῦτον ἀπὶ,
 Τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τ' ἡύρας τ' φανὸν ἐγκάθειπε,
 Ἀλλ' ἵσταται· ἐπ' ἐς τὴν θύραν κρητὸν ἐμπέσειμυ.
 Κἀν μὲν καλοῦμαι τὸν μοχλὸς χαλῶσιν αἱ γυναικί;
 Εὔποραται χεῖρας θύρας, καὶ τῷ καπνῷ πείζει.
 Θάμεθα δὴ τὸ φορτίον. φῶς τ' καπνῶ, βαδισάτω.
 Τίς ξυλάσσει τὰ ξύλα τ' ἐν Σάμῃ στρατηγῶν;
 Ταυτὶ μὲν ἦδη τ' ἔρχαν θλίβοντά με πείσαντες.
 Σὸν δ' ὄρε' ἔργον, ὡς χύτρα, τ' ἀνδρακ' ἐξεγείρειν.
 Τὴν λαμπάδα ἡμῶν ὅπως ἐμοὶ προῦτον προσείσῃς.
 Δέσπονα Νίκη θυγάτηρ, ἥδ' ἐπὶ ἐν πόλει γυναικῶν
 Τὴν νῦν παρὶσσοῦς θεῶν τὸν δῖον ἡμῶν.

ΧΟΡΟΣ γυναικῶν, ΗΜΙΧΟΡΟΣ γυναικῶν.

Ὡς πρὸς κρητὸν προῦτον ἐπὶ θάλασσαν.
 Ὡς πρὸς κρητὸν προῦτον ἐπὶ θάλασσαν, καὶ καπνῶ, ὡς γυναικῶν.

ΗΜ. Πέτα πᾶσι Νικαίῃς,

Πεῖν ἐμπροσθεν Καλὴν.

Τὴν καὶ Κετύλλαν περὶ φησὶν.

Trahens hic adhuc viæ,
 Ut urbs petatur avia, quò mens advolat.
 An hocce protelum pote ut
 Absque jumento traham?
 Tam mihi sunt pressa colla ligni iniquo pondere,
 Metiendum iter tamen,
 Atque standus ignis est,
 Ne mihi exstinguatur ille incogitanti.
 Fu, fu.
 Faxe faxe, vah fumus!
 Quàm servus, ô Rex Hercules,
 Qui mihi ex ollâ accidens
 Oculos momordit, acta ut in rablem canist
 At certè omnibus modis
 Ignis iste est Lemnius:
 Non enim sic mordicus lemas meas invaderet.
 Occupa urbem concitus:
 Ocyus fer Divæ opem,
 Si quid in nobis opis sit, ô Laches, nunc quum expetis.
 Fu, fu.
 Faxe, faxe, acer fumus!
 Hic vivit ignis, atque adhuc vigil vider.
 Nunc robora ergo nostra deponamus hic uterque,
 Et lampada ollæ viteam inmittamus excitantes;
 Et januas more arietum pulsemus incidentes.
 Nî foeminæ laxaverint repagula atque funes,
 Fumo opprimendæ sunt, fores & funditus cremandæ.
 Collum levemus fasce. Væ fuligini! Babæay!
 Quis ex Sami Prætoribus robur prehender istud?
 Iam pondus illud desit, dorsum quod hoc premebat.
 Nunc, olla, partes sunt tuæ, fac carbo ut excitetur,
 Tedamque succensam mihi fer primitus propinquas.
 Adsis hera ô Victoria, adjuva & favens, trophæum
 De foeminarum audaciâ per urbem ut effetamus.

CHORVS *mulierum*, SEMICHORVS *mulierum*.

O Cyus nunc properandum: ruit ignis ardens,
 O foeminæ: fuliginem & fumum puto intueri.
 S. E. Vola vola, Nicodica,
 Prius quàm uratur Calyce,
 Simul [cum] Crityllâ, atque eas absument

Ὅτι νόμιμον ἀρχαίαν,
 Ὅτι γέγονται οὐδέπω.
 ΗΜΙ. Ἀλλὰ φοβέσθαι τὸδε μὲν ὑστερήσας βουθῶ;
 Νυνὶ δὲ γὰρ ἐμπλησθῆναι τὴν ὑδρίαν κεφαλῆν,
 Μόλις δὴ πρὸς κρήνης ὑπὸ ὄχλου καὶ θυροῦ,
 Καὶ πατάγῃς γυτρεῖν,
 Διὰ γὰρ οὐκ ἐστὶν ὁμῶς
 Σπυγματῆαί τε ἀπαλῆες
 Ἀερώφῃ, ταῖσιν ἑμῆς
 Δημιόποιν κερωῶσις
 Φέρονσ' ὑδωρ βουθῶ.
 Ἡ' κκεκα γὰρ τυφοῖ ἐχοντάς
 Ἀνδρας ἐρρῆν, στελέχῃ
 Φέροντας, ὥσπερ βαλαιοῦντας,
 Ἐς πόλιν ὡς τριτάλαντον βάρος,
 Δεινόντα' ἀπειλοῦντας ἑπῶν,
 Ὡς πυρὶ χεῖρας μωπῶντας γυνῶνας ἀνδραδίφν.
 Ἀ'ς, ὦ θεῶν, μή ποτ' ἐγὼ πιμφομένης ἴδοιμι,
 Ἀλλὰ πολέμου καὶ ματιῶν βυταμένης
 Ἐμάδα καὶ πολίτας!
 Ἐφ' οἷς περ ὦ χρυσολόφα
 Πολιτῆς, οἱ ἔχον ἔδρας.
 Καὶ σὲ καλῶ σύμμαχον, ὦ
 Τελετοχῆν· ὡς περ κείνας
 Ὅτι ποτίσθαι σὺν ἀνῆρ,
 Φέρεν ὑδωρ μετ' ἡμῶν.

ΣΤΡΑΤΤΑΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ γερότων,
 ΧΟΡΟΣ γυναικῶν.

ΣΤ. Ε. Ἄσπν ὦ. πῶς τί ἦν; ὦ ἴδρες ποναπόνησι.
 Οὐ γάρ ποτ' ἂν χερσὶ γ' ἔδραυ ἐδ' ὀσεκείς
 τὰς ἀνδρῶν.
 ΧΟ. Γ. Ε. Τὰς τί τοι φεῖσθαι ἡμῖν ἀφροδύκῃται ἡς;
 Ἐσμός γυναικῶν ἄποτι θυράσιν αὖ βοῦθῆ.
 ΧΟ. Γ. Τ. Τί βούλειθ' ἡμῶν; ἐτίπου πολλὰ δοκῶμεν ἔν;
 Καὶ μὴ μίαν γ' ἡμῶν ὄρετ' ἔπω τὸ μωροσόν.
 ΧΟ. Γ. Ε. ὦ Φαδρία, πῶς ἔλαβον ἑαυτοὺς τὰς;
 Θὺν ἀειματᾶσαι τὸ ζῆλον τύποντ' ἐχέῃ τίν' αὐτάς;
 ΧΟ. Γ. Τ. Θάμα δὲ τις κάλποδας χ' ἡμεῖς ὅπως ἂν
 Ἡ'ν φερσὶ φέρη τὴν χεῖράς περ, μὴ τὴν μὲ ἐμποδίζῃ.
 ΧΟ. Γ. Ε. Εἰ γὰρ Δίωτας γνάθος τῶν περ ἡδὲς ἢ τῆς
 Ε' κα-

Malitia legum aspera, tum

Misera senum perniciēs.

[trix?

SE. Quàm metuo hoc! an venio huc serior adjuva-

Nam vix aquale ē fonte vas impleveram in tenebris.

(Adeō erat ingens tumultus, turbaque, fri-

ctasque sonus per ollas)

Quum prossam iniquis spaciis

Stigmatiz me & famulæ

Eripiunt, unde meis

Auxilians nunc fero aquam

Tribulibus propinquis.

Audivi enim non bene, sanos [deliros]

Hucce venisse senes,

Sudesque in urbem retulisse ad ra-

lenta velut tria pondo graves;

Verbaque minari gravia,

Fœminas esse igne malo scelestas ustulandas.

Ne sitis, ô Diva, ut eas intuear crematas,

Sed subito bellis furiisque eripiant

Helladaque incolasque!

Ob hæc tuas, urbi cola ô

Galeata, sedes teneo;

Teque voco [invoco] nunc sociam, ô

Tritogeneia, ut si quis eas vir

Populare igne velit,

Aquam feras, ut & nos.

STRATYLLIS, CHORVS senum,

CHORVS mulierum.

ST. Dimitte ô. quid istud? ô nequam viri mali-

que.

Nam nec honorū hæc facta possunt esse, nec piorum.

CH. S. Quid hoc negotii ingruit repente nobis?

En fœminarū examina adintantia hac propinquant.

CH. M. Quid ténitis nos? forsitan videmur esse paucæ.

At non decem-millesimam cohortium videtis.

CH. S. O Phædria, an sinemus has garrire tā superbè?

Non frangere his oportuit fustem reverberandis?

CH. M. Ponamus & nos hydrias: ut si manus quis

Nobis nocentes inferat, nil impedire possit.

CH. SE. At per Iovem si bisve tērvē verberentur

ἔκοψεν, ὥσπερ βυβάλε, φονίω ἀν ἐκ αὐτοῦ εἶχον.
 ΣΤ. Καὶ μὴ ἰδὲ παταξάτω τίς· κ' εἴπω' ἐγὼ παρέξω.
 Κε μή ποτ' ἄλλῃ σούκῳν τῆς ὀρέων λάβηται.
 ΧΟ. ΓΓ. Εἰ μὴ σιωπήσῃ, θειανέκοκκίω τὸ γῆρας.
 ΣΤ. Α' πῶς μόνον Στρατιλλίδος τῷ δακτύλῳ φερσελεθών.
 ΧΟ. ΓΕ. Τί δ' ἦν ἀποδῶ τοῖς δακτύλοις, τί μ' ἐργάσῃ το
 δεινόν;

ΣΤ. Βρύκασά σου τὸν ἀνδρῆμονας, κ' τ' ἀντὶ ἐξαμήσω.
 ΧΟ. ΓΕ. Οὐκ εἴς' αὐτὸν Εὐεπίδ'· σφώπτερος ποιητής.
 Οὐδ' ἐν γὰρ ὡς δὲ θρέμω' ἀναδίδεσθαι, ὥς γυνῆκας.
 ΣΤ. Αἰεθόμεθ' ἡμεῖς ὕδατος τῶν κάλῃν, ὡς ῥ' οἰσση.
 ΧΟ. ΓΕ. Τί δ' ἂν θεῶν ἐχθρὰ σὺ δειρ' ὕδωρ ἔχῃς
 ἀφίκε;

ΣΤ. Τίς σὺ πόρ' ὦ τύμω' ἔχων ἄς σταυτ' ἐμπυρβύσῃ;
 ΧΟ. ΓΕ. Εἰ γὰρ μ' ἵνα νόσας πυρὶν τὰς σὰς φίλας ὕψω.
 ΣΤ. Εἰ γὰρ δέ γ' ἵνα τῶν σλῶ πυρὶν τὰτα κατασβέσταιμι.
 ΧΟ. ΓΕ. Τέμεν σὺ πόρ' κατασβέσῃς; ΣΤ. Τέμεν τὰχ'
 αὐτὸ δείξει.

ΧΟ. ΓΕ. Οὐκ οἶδας εἰ τῆδ' ὥς ἔχω τῇ λαμπράδισα-
 θύσῳ.

ΣΤ. Εἰ ῥόμμα τυγχάνεις ἔχων, λατρὸν ἐγὼ παρέξω.

ΧΟ. ΓΕ. Εἰ μοὶ σὺ λατρὸν, ὦ σαφά; ΣΤ. Κ' ταῦτα τυμ-
 φικὸν γε.

ΧΟ. ΓΕ. Ἡ' κῆσας αὐτ' τῷ θράσους. ΜΤ. ἐλδοθίε χαρὰ
 εἰμι.

ΧΟ. ΓΕ. Σχήσω σ' ἐγὼ τ' νῦν βοῆς. ΣΤ. ἀλλ' ἐκ εἴθ'
 ἡλιάξῃς.

ΧΟ. ΓΕ. Ἐμπροσθεν αὐτ' τὰς κόμας. ΜΤ. σὺ ἔργον
 ὦ χεῖρας.

ΧΟ. ΓΕ. Οἱμοὶ τάλας!

ΣΤ. Μῶν θερμὸν νῦν;

ΧΟ. ΓΕ. Ποῦ θερμόν; ἐ παύσῃ; τί δρᾷς;

ΣΤ. Ἀ' ῥῶδ σ', ὅπως ἀναβλαστάνῃς.

ΧΟ. ΓΕ. Ἀ' λ' αὖτος εἴμ' ἤδη τρέμω.

ΣΤ. Οὐκ οὐ, ἐπεὶ δὴ σὺ ἐρχῇς σὺ, χλιαρεῖς σταυτὸν.

ΠΡΟΒΟΤΛΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ
 γερώντων.

Α' ρ' ὁξέλαμψε τῆς γυναικῶν ἡ πρυφῇ,
 Χ' ὡς τυμπανισμὸς, χ' οἱ πυκνοὶ Σαβάξιοι,
 Θ', γ' Ἀ' θῶνισμὸς τῶν οὐκ ἐπὶ τῆς πυλῶν,

Ο' ἡδ

Isisgenæ (ut mulis solet) vox clara desit ipsis.

ST. Accedat ergo verberator : præbeo os, & adflos.

Faxo ut canis te nulla potro testibusprehendat.

CH. M. At, ni taces, dispulverabo jam tuam senectam,

ST. Tantum Stratyllida attingas, & indicem [digitum] propinques.

CH. S. Quid si manu te comprimam? quod mi ma-

ST. Eviscerem te protinam, pulmonibus voratis.

CH. S. Iam nullus est Euripidâ præstantior poëta,

Qui feminis nil censer impudentius per orbem.

ST. At nos æquale hunc urceum tollamus, ô Rhodispa.

CH. S. O dira, Diisque invisa femina, ad quid huc aquam fers?

ST. At tu quid ignem, ô bustuarie, ut paratus uris?

CH. S. Vnam pyram nunc instruens, urâ tuas amicas.

ST. Pyram tuam illâ exstinxerim facul fluente rivo.

CH. S. Ignem meum tu exstinxeris? ST. hoc res statim docebit.

CH. S. At stulta nescis quo modo fax quam gero ista torret.

ST. Si squallidas sordes habes, en balneum parabo.

CH. S. Tu spurca balneum mihi? ST. Quinimô nuptiale.

CH. S. Andin' ferocem audaciam? ST. sum nempe libera, inquam.

CH. S. Has comprimam voces tibi. ST. At jam defines foro uti.

CH. S. Hujus comam ure teda. ST. Accingere, Vnda, [Acheloi] jam labori.

CH. S. Hei hei mihi!

ST. Num fervet hoc?

CH. S. Quô fervor? aufer, quid facis?

ST. Nam te irriigo, ut regermines.

CH. S. Quin aridus sum, & jam tremens.

ST. Ignem ergo qui geras, habebis unde mox te pescas.

PROBVLVS vel PROVISO R,

NUNTIUS à senibus.

ERgo ille luxus feminarum promicat,

Sonusque tympani & frequens bacchatio,

Adonidisque lessus in testis strepens,

Οὐ γὰρ ποτ' ἂν ἤκουον ἐν τῇ κλησίᾳ·
 Ἐλεῖν δ' ὁ μὴ ᾤεται καὶ Δημόστρατος
 Πλεῖν εἰς Σικελίαν· ἢ γυνὴ δ' ὀρχεῖται
 Αἰ αἰ Ἀδώνιν φησὶν· ὁ δ' Δημόστρατος
 Ἐλεῖν ὁπλῖταις καταλέγειν Ζακυνθίων,
 Ἡ δ' ἑσπεπωκῆται ἢ γυνὴ πῖ τ' τέρας
 Κόπιδ' Ἀδώνιν φησὶν· ὅδ' ἐβιάζετο
 Οὐδοῖσιν ἐχθρὸς, καὶ μισθὸς Χολοζύνης.
 Τοιαῦτ' ἴσ' αὐτῷ δὲν ἀκόλας ἄσματα.
 Αἴ. Τί δ' ἦτ' ἂν εἰ πύθοιο καὶ τῶν τῆρ' ὕβρι,
 Αἰ τὰλλα θ' ὕβρις καὶ κακὰ καὶ κελπίδων
 Ἐλκωσάν ἡμᾶς· ὥστε θ' αἰματὶ δάα
 Σείν παρῆσιν, πατρὶς ἐνερμηκότας.
 Πρ. Νὴ τ' Ποσειδῶν τ' ἄλκυον ὀφθαλμοῖς
 Οὕτω γὰρ αὐτοὶ συμπονηρώμεθα
 Τάπην γυναιξί, καὶ δίδασκαλῶν πρὸς αὐτὰ,
 Τοιαῦτ' ἄπ' αὐτῷ βλαστᾷει βολύματα.
 Οἱ λέγωμεν ἐν τ' δημογυγὼν τοιαῖα·
 Ὡς χρυσόχρε, τ' ὄρμον ὀνείσι δάσας
 Ὀρχοῦντες καὶ τ' γυναικὸς ἐσπέρους,
 Ἡ βάλανος ἐκπέπαιεν ἐν τ' τρήματος·
 Ἐμὲ μ' οὐκ εἰς· εἰς Σαλαμίνα πωδυσία·
 Σὺ δ' ἴω δολάσῃς πύση τέχνη πρὸς ἐσπέρους
 Ἐλθὼν, σπείνη τῶν βάλανον δυάριστον.
 Ἐπεὶ δ' εἰς πρὸς σκυτοτομον ταῖσι λέγει
 Ντανίαν, καὶ πῶς ἔχοντ' ἐπαίδων·
 Ὡς σκυτοτόμῃ, τ' μετ' γυναικὸς τοῦ πύθου
 Τὸ δακτυλίδιον πῖ τ' τὸ ζυγόν,
 Ἀθ' ἀπαλὸν ὄν· τ' οὐκ οὐ τ' μεσημέριος
 Ἐλθὼν χάλασιν, ὅπως ἂν δυνέερος ἔχη.
 Τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῇ εἰς τοιαυτὴν προσημασία.
 Ὅτ' ἂν ἐγὼ πρὸς βάλανος, ἐκπορεύσας ὅπως
 Καπῆς ἴσονται, τὰργυρεῖν νυκτὶ δέον,
 Τ' πὸ τ' γυναικῶν δακτυλίδιον καὶ τ' πυλῶν.
 Ἀλλ' ἐστὶν ἔργον ἐσθλόν. φέρε τοῦ μοχλῆος,
 Ὅπως ἂν αὐτὰς τ' ὕβριος ἐγὼ σχεῖω.
 Ποικίληντας ὡς δύστην· ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις,
 Οὐδὲν ποῶν, ἀλλ' ἂν καταλείπῃς σκοπῶν·
 Οὐχ' ὑπερβαλὼν τὸν μοχλῆος ὑπὸ τὰς πύλας
 Ἐν τῷ δὲν ἐκμοχλῶσιν τ' ἐν δ' ἐν δ' ἐγὼ
 Σωμνομοχλῶσιν. ΔΥ. καὶ δὲν ἐκμοχλῶσιν,

In concione nuper auditus mihi:
 Dum se in Sicanos autumat Demonstratus
 Haud tempori ire, saltat uxor interim,
 Eheuque Adoni dicit: armites viros
 Zacynthiorum idem inquit Demonstratus
 Legisse, ut uxor temulenta per domum
 Lugeret Adonin inquit: ac vi ducitur
 Odium deorum ille improbus Cholozeuger.
 Has cantiones impudicas efferunt.
 NUN. Quid si ô Probile cæteras injurias
 Quas hæ patrârunt rescias? lavere nos
 Suis matellis: suntque nostra pallia
 Quassanda terfim, ut illa quum perminximus.
 PR. Testor marinum Trossuli numen dei, [Neptuni,]
 Iurè ista patrant: hamque nos cùm nequiter
 Hortemur illas vivere, ac vitam parem
 Agamus: inde exempla manant talia.
 Nam sic opifices sæpè compellant viri:
 Quod aurifex monile fabricaveras,
 Dum nostra sero saltat uxor vespere
 Elapsa pendens fibula è foramine est:
 Mihi Salamina navigandum protinus:
 Quod si tibi operæ est, te rogo ut prima face
 Visens ad hanc spinther reconcinnes fluens.
 Quidam alter ista verba sutori inquiet
 Iuveni, & habenti grandiore mentulam,
 O sutor, urit conjugis meæ pedem
 Corrigia nexi calcei substrictior,
 Tenella nempe: sed veni ad meridiem,
 Et laxiorem redde, fodes, annulum.
 Ego incidi istis ista designantibus.
 Postquam ergo victum comparavi in remiges
 Provisor, & nunc usus argenti expetit,
 Mihi impudentes fœminæ occludunt fores.
 Quid stamus ociosi? age hæc vestes cedo,
 Ut arceam harum faciliè contumeliam.
 Quid oscitas miselle? quòve respicis?
 Nihil facis, tantumque cauponæ immines:
 Vestes age istos januis supponite,
 Revellite isthinc: hinc ego evellam simul,
 Et adjuvabo. LT. Parcite hoc convellere;

Εἰς ἔρχομαι γὰρ αὐτομάτῃ· τί δὲ ἢ μοι χαλῶν;
 Οὐ γὰρ μοι χαλῶν δέῃ μάλλον, ἢ νῦν κῆ φρεσὶν.
 ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ (ἄλλως γ' ἡπιέτης,) ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ,
 ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ γυναικῶν,
 ΧΟΡΟΣ γυναικῶν.

Αἰνῶς ὦ μικρὰ σὺ· ποῦ δ' ὁ τοξότης;
 Βουλὰ μέλει· αὐτῶν, κ' ὀπίσω τῶν χειρῶν δέῃ.

ΛΥ. Εἴτ' ἄρα, νῦν τὴν Ἀρτεμιον, τὴν χεῖρα μοι

Ἀφ' ἧς φερόσιν, Δημόπιοσ' ὄν, κλαύσας.

ΠΡ. Εἴσις εἴτ' ἂν ξυμπαροῖς μίσθω;

Καὶ σὺ μὲν πάτερ· αὐτοὶ τε δέσπονται.

ΣΤ. Εἴτ' ἄρα, νῦν τὴν Πάνδροτον, ταύτη μόνον

Τὴν χεῖρ' ὀπιβαλεῖς, ὅππασιν πατέρωρος.

ΠΡ. Ἰδέε' ὅππασιν; ποῦ σὺν ἔπερος τοξότης;

Ταύτῃ περτίεσθαι ξυμπαροῖς, ὅππῃ κ' λαλεῖ

ΛΤ. Εἴτ' ἄρα, νῦν τὴν Πρωτοφρον, τὴν χεῖρ' ἄρα

Ταύτῃ περτοῖσιν, κλαύσας ἀπὸ τῶν τάχα.

ΠΡ. Τυτὶ τὴν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχει.

Παύσω τίς ὅμως; τῇ; ἐγὼ τ' ἐξέδω.

ΣΤ. Εἴτ' ἄρα, νῦν τὴν Ταυροπόλον, ταύτη περτοῖς,

Εἰς κοκκίῳ σὺν τῇ στροκαυτῇ τῇ τῆς.

ΠΡ. Οἱ μοι κκοκκίῳ μὲν, ὅππῃ τοῖς ὁ τοξότης.

Ἀπαρ' ἂν γυναικῶν ἐδέσπονται ἔδ' ἡπιέτης

Ἡ μὲν ὁμοῖα χωρὶς αὐτῶν, ὦ Σκύθαι,

ἔωπα ξάμβροι. ΛΥ. νῦν τὴν Θεῶν, γυναικῶν ἄρα

Ὅππῃ παρ' ἡμῖν εἰσὶ τέσσαρες λόχοι

Μαχίμων γυναικῶν ἐνδον ἐξωπλισμένων.

ΠΡ. Ἀποστέφεται τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὦ Σκύθαι.

ΛΤ. ὦ ξυμπαροῖς γυναικῶν ἐκδεῖται ἐνδον.

ὦ σπερμαγχεσιν κλεψιδραχμοπώλιδες,

ὦ σποροδωπαιδοκλήτριά τοι πάλιν.

Οὐ ξέλεται; ἢ παῖσιν; ἐκ ἀρῆς;

Οὐ λοιδορήσεται; ἐκ ἀναισχυντίας;

Παύσαο, ἔτανα χωρεῖται, καὶ σκυλῶνται.

ΠΡ. Οἱ μοι κκοκκίῳ σὺν περτοῖς τὸ τοξικόν.

ΛΤ. Ἀλλὰ τί γὰρ οὐκ; ποῦ περτοῖς ὅππῃ δέλας πινῶν

Ἡ κῆν ἐνόμισας; ἢ γυναικῶν ἐκ οἴου

Χολῶν ἐκείναι; ΠΡ. μὲν ἂν Ἀπόλλων, κῆ μάλα

Πολλῶν, ἐκ γὰρ πλησίον κάπηλος ἦ.

Χο. ΓΕ. ὦ ἀνάγκησιν ἐπι, Πρωτοφρον τῇ γῆς,

Τί τοῖς δὲ σὺν εἰς λόγον τοῖς θεοῖς συνάπτεις;

Utrō egredi parata sum. quid vecti opus?
Plus menre sanā nunc opus, quā̄m vectibus.

PROBULUS (aliās Satellitum praefectus) LTSISTRATA,

STRATYLLIS, CHORVS seuum,

CHORVS mulierum.

P. Lacet nefanda? licetor areitenens ubi est?

Heus tu prehende hanc, & liga à tergo manus.

LT. Testor Dianam, si quis admō̄it manum

Liturgus in me tantulum, flebit nimis.

PR. Quid extimescis? non prendis ocyus?

Non ibis & tu colligaturus statim?

ST. Per Pandrosō̄n, si tu manum isti injeceris

Vel paululū̄m, calcatus hic cacans eris.

PR. Hui cacans! ubi alter est sagittifer?

Prius volo istam vincias, quā̄ sic blatis.

ST. Per albicantis lucis auctorem deam,

Si taxis istam, forsit [citō̄] Iut cotulam peras.

PR. Quid istud est? ubi ille licetor? heus istam tene.

Eruptionem hanc perfacul repressero.

ST. Per Tauricam, si pergis huc accedere,

Crines revellam flebilem in modum tuos.

PR. Heu me misellum, hic arq̄itum penuria est.

At non oportet sc̄eminis sic cedere.

Age irruamus, ō̄ Scythā̄, instructo ordine

Advorsus illas. LT. Per Deas, videbitis

Lectas cohortes esse nobis quattuor

Pugnacium intūs sc̄eminarum & armitum.

PR. Vos sc̄eminarum avertite, ō̄ Scythā̄, manus.

LT. Exite sociā̄ sc̄eminā̄, huc concurrite,

Vos semini foripisoleripolā̄, simul

Vos allicaspopanivendulā̄ advoco.

Equid venitis, ceditis, succurritis,

Conviciamini, impudenter pergitis?

Cessate, cessim abite, nec praedemini.

PR. Cessit meis, eheu, malē sagittariis.

LT. Nam quid putabas? rem tibi cum servolis

Fore autumabas? tū̄ne bilem sc̄eminis

Non esse credis? PR. Imō̄ per Phœbum, adfatim

Inesse credo, caupo si propē adlier.

CH. S. O multa frustra verba qui mutaveris

Probū̄le, cur his applicans te bestiis moraris?

Οὐκοῦν ταυτέρῳ οἷον αἰδῶ ἡμᾶς ἔλεεταν ἄρ' η
 Ἐν τοῖσι πῦρ παθόντες; καὶ ταύτ' ἄνθ' αὖ κοινῶς.

Χο. ΓΥ. Ἀ' μ' ὦ μέλ', ἐχέθ' ὡς φέρειν τοῖς πολλοῖσι σιν
 Τίω' χεῖρ'· ἐάν θ' αὖτο δρᾷς, κολοιδιὰν ἀνέγκη. (ἐκκ)

Ἐπεὶ θάλω γὰρ σωφροσύνης, ὡς περ κόρη καὶ θυγάτηρ
 Αὐτῶσα μηδὲν ἐνδοξάζει, κινῶσα μηδὲ κάρφους,

Μὴν μὲν τις ἄσπερ σφηνικὴν ἐκλήθη με κάρτεδι-
 ζῃ.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

ΧΟΡΟΣ γερόντων, ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ,

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΑΛΛΗ γυνή.

Χο. Γ. Ζεῦ, τί ποτε χερσὶν ἔμετα

Τοῖς δὲ τοῖσιν κινώλοισι;

Πρ. Οὐ γὰρ ἐστ' ἀνεκτὰ τάδε. Χο. Γ. ἀλλὰ
 βασιανιστόν

Τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμῶ,

Ο', π' ἐκλόμῳ καὶ ποτε τίω' Κρονίαν

Κατέλαβον, ἐφ' ὃ π' π

Μηγάλοπιτρον ἔβαπτεν

Ἀ' κρόπολιν ἱερὸν τέμενος

Ἀ' μ' ἀνέροτα, καὶ μὴ πῶδ', καὶ φέρειν πάντας ἐλέγ-
 χους.

Ὡς αἰσχρὸν ἀκαλόησιον ἐάν τὸ τοιῶτο πρᾶγμα μεθίηται;

Πρ. Καὶ μὴν αὐτῷ τῷτ' ἐπιδυμῶ, καὶ τὸ Δία, ὡς ποτε
 πυθόδω.Ο', π' ἐκλόμῳ, τίω' Ἀ' κρόπολιν ἡμῶν ἀπικλείουσι
 τοῖσι μοχλοῖσι;ΑΥ. Ἰν' αὖ τὰργύρεον σὼν παρέχωμεν, καὶ μὴ πολέμοι π
 δι' αὐτό.Πρ. Διὰ τὰργύρεον πολέμοι μὲν γάρ; ΑΥ. καὶ τὰλλὰ π
 πάντ' ἐκκλήθη.Ἰν' αὖ Πείσανδρος ἔχει κλέπτην, καὶ οἱ τ' ἀρχαῖς ἐπέ-
 χοντες

Ἀ' εἴ ποτε κορκορυγὴν ἐκλύω· οἳ δ' αὖ τῶδ' ἐντακα-

Ο', π' ἐβύλονται. τὸ γὰρ τὰργύρεον τῷτ' ἐκέπ' μὴ καθεδέλα-
 σιν.Πρ. Ἀ' καὶ τί δρᾷς; ΑΥ. τῷτ' μ' ἔροτας; ἡμεῖς τα-
 μεύομεν αὐτό.Πρ. Ὑ' μεῖς ταμεύομεν τὸ τὰργύρεον; ΑΥ. τί δὲ πρὸν τῷτ'
 νομίζεις;

Οὐ καὶ τ' αὐτὸν χεῖρ' ἔμετα πάλιν; ἡμεῖς ταμεύομεν ὅμην;

Πρ. Ἀ' μ'.

Nescisne quali balneo nos abluere nuper
Per nostra pallia; idque labe sordidata nulla? [sine
lixivio?] (non est,

CH. MVL. Nam proximo stultè suavis inferenda
Mifelle: quod si feceris, os vapulans tumebit.
Velim quidem modestè, & instar virginis sedere
Nulli molesta, ne quidem festuculam movendo,
Dum ne quis ut vesperiam irritans clepat meum
mel. COMMATION CHORI.

PROBVLVS, CHORVS senum, LYSISTRATA,
ALIA MVLIER.

CH. S. O Iuppiter ecquid faciam
Talibus nunc bestiis?

PR. Non enim hæc ferenda. CH. & sed hujus inu-
da jam

Tibi causa mali, mihi que:
Quid enim Cranaï urbem ut ita acciperent
Adigere potuit has?

Et Acropolin, aditu haud
Facilis ubi nemus petra habet?

Sed rogita, nec persuadetur, quin omnibus utere e-
lenchis: (sinarur.

Nam turpe quidem est si res ejusmodi inexplorata
PR. ERgo hoc primum cupio scitari ab eis, & qua-
rere causas.

Quaspe, quidve petentes nostram ferreo obice clau-
ditis urbem?
LY. Servemus ut argentum; nec propterea mala bella
geratis.

PR. Quid? an argentum causa est belli? LY. Quin
omnia cætera turbat.

Pisander enim Prætoresque: ut quò furarentur haberet,
Turbas semper movere aliquas: nunc propter id in-
cipiant hi (haud patiemur.

Quicquid libeat facere? argentum auferri amplius.

PR. Quid facis ergo? LY. Rogas? nos scilicet adser-
vamus illud.

PR. Vos asservabitis argentum? LY. Quid dicitis in-
esse pericli? (solemus?

Nonne bona domestica opesque intus vobis servare

Π Ρ. Ἀλλ' ἔταυτόν. ΛΥ. πῶς ἔταυτόν; Π Ρ. πολέμου-
τέον ἐς' ἄπο τά τε.

ΛΥ. Ἀλλ' ἔδιν δέ τ' ὡρῶσι πολέμῳ. Π Ρ. πῶς γὰρ σὺ θη-
σόμεθ' ἄλλως;

ΛΥ. Ἡμεῖς ὑμᾶς σάπυμεν. Π Ρ. ὑμεῖς; ΛΥ. ἡμεῖς μὲν τοῖς
Π Ρ. χέτλιόν γε.

ΛΥ. Ἀλλ' ἄπο λικτία ταύτ' ἐστὶν ὁ μῶς. Π Ρ. γὰρ τί τοῦ Δό-
κτορ' ἀδικόν γε.

ΛΥ. Σωσίεσι, ὦ τῶν. Π Ρ. καὶ μὴ δέομαι; ΛΥ. τῷ δ' εἴνεκεν
πολύ μάλ' οὐ.

Π Ρ. Τ' μὲν ὃ πόθεν περὶ τῷ πολέμῳ τ' τ' εἰρῶνις ἐμίσληται;
ΛΥ. Ἡμεῖς φερόμεν. Π Ρ. λίγα δὴ ταχέως, ἵνα μὴ
κλάγῃ. ΛΥ. ἀκροῦ δὲ

καὶ τὰς χεῖρας περὶ κατέχῃ. Π Ρ. ἄλλ' ἔθιναμαι
χαλεπὸν γὰρ

Τ' πὸ τ' ὀργῆς αὐτὰς ἴσθι. ΛΥ. κλαύσῃ τοίνυν πολὺ μάλ-
Π Ρ. Τέτο γὰρ ἄ γὰρ σαυτῇ κρώξας· σὺ δέ μοι λίγα.

ΛΥ. Ταῦτα ποιήσω.

Ἡμεῖς δ' ἂν ὡρῶσι πόλεμον καὶ τ' χρόνον ἰσχυρόμεθα
Υπὸ σφραγίδος τ' ἡματιέας τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνποι-
εῖται.

Οὐ γὰρ γὰρ ἐνέειδ' ἡμᾶς· κατ' ἐκ ἡρίσκεθ' αὐ' ἡμᾶς.
Ἀλλ' ἡδυνάμεθα καλῶς ὑμῶν καὶ πολλάκις ἐνδοῦ-
οῦσαι

Ἡμέτερον αὐτὴν κακῶς ὑμᾶς ἐκδοσμενός μετὰ πρᾶ-
γμα

Εἴτ' ἀλγέσται τὰνδ' ὅθεν ὑμᾶς ἐπαινεόμεθ' αὐ' γαλασ-
σαι,

Τί βέλ' αὐτῶν περὶ τ' ἀποδιδόν ἐν τῇ σήλῃ παροχράζω;
Εἴτ' ἡμᾶς τῇμερον ὑμῖν; τί δέ σοι ταύτ'; ἦ δ' ὅς αὐ'
ἀνὴρ,

Οὐ σιγήσῃ; καὶ γὰρ ὁ σίγων. ΑΛ. ΓΥ. ἄλλ' ἐκ αὐ' ἐγὼ ποτ'
εἰσιών.

ΛΥ. Καὶ ὡς ἐξέρχ' εἰ μὴ σίγας· τοὶ γὰρ ἐγὼ γ' ἐσίγων.
Εἴτ' ἐπὶ πονηρότερον βέλ' αὐμ' ἐπιτύσμεθ' αὐ' ὑμῶν.

Εἴτ' ἡ γάμῳ αὐ', Πῶς ταύτ' ὦ νερ' ἀναπράξει; ὦ δ' ἔ
ἀνοήτως;

Οὐδ' ἐμ' ἀφ' οὗτος ἔσπευξέ φασκε· καὶ μὴ τ' σήμονα
Οὐ πτόξεσθ' μακρὰ τῶν κεφαλῶν πόλεμος δ' ἂν δρευστ
μελήσῃ,

Π Ρ. Οὐδ' ὡς γὰρ λέγον, γὰρ Δί', ἐκείνος. ΛΥ. πῶς ὁρθῶς, ὦ
Εἰ μὴ

PR. Haud eadem res. *LY.* Cur non eadem? *PR.* Namque hinc est belligerandum.

LY. At nil opus est belligerare. *PR.* unde igitur salvabimur omnes?

LY. Nos vestra salus erimus. *PR.* vos? *LY.* nos certè.

PR. Miserum hoc equidem esset.

LY. Tamen hæc conditio accipienda est. *PR.* Haud certè jurè; nec æquum est.

LY. Quærenda salus. *PR.* si non placet? *LY.* hoc ideo est mage sollicitanda.

PR. Sed quis vos tantopere pacem & bellum curare coëgit?

LY. Age dicemus. *PR.* properato opus est, ne plores.

LY. admoveo aurem:

Conorquæ manus inhibere. *PR.* at vix ego possum: nam quis in irâ (jubebo.

Sibi temperet? *LY.* Ergò tantò magis ipsum te flere *PR.* O verula, tibi hoc crocota: mihi illa edissere.

LY. Iam faciam istud:

Nos tempore belloquæ superiori omnia toleravimus acta (ratæ:

Vestra, viri; tam fuimus patientes & mentis modè. Quam nos nec sineretis mussare: nihil tū gratificâtes. Verùm fallere nō poteratis; vos sæpè audivimus intūs Magnâ de te captantes pessima consilia, atq; agitantes: Deinde dolentes intūs scitabamur, sed non sine risu, A vobis, Quid de fœderibus consultum hodie inque columnâ

Scriptum à populo est? Quid pertinet hoc ad te? mox dixerat ille,

Potin' ut taceas? tacui actutum. *AL. M.* Certè nunquam tacuissem.

LY. Nî faceres, flendum erat: at fletum volui vitare silendo.

Sed longè aliud peius consilium vestrum audivimus: inde

Ista rogabamus, Quî constituitis, ô vir, tã temerè illa? Tū me ille tuës torva minatur, nisi lanç munia tracto Mihi multa caput doliturum. Cura viris erit unica belli, (fanatice, censet?

PR. Hujus bona certè verba viri. *LY.* Quid bona, si

Εἰ μὴ ἡ κακὴς ἐλευθερομένοις ἐξ ἡν ὑμῖν ὑποβέβη;
 Οὐ περὶ δὲ ὅτι ὑμῖν ἐν ταύτῃ ἐδοῖς φανερόν· ἡκούω ἥδη,
 Οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν ταύτῃ χάρα μὰ Δι' ἐδὲδ' ἔπερὸς περ.
 Μετὰ ταῦθ' ἡμῖν βούλῃς ἐδοῖξεν σώσαι τὴν Εὐκλείδην
 κοινῇ

Ταῖσι γυναιξὶν συλλαμβέσταις. ποῦ γὰρ καὶ χελῶ ἀναμεί-
 ναι;

Ἡ νυνὶ ἡμῖν χρεῖσά ληγασθῆναι ἐτελήσθη· ἂν ἀκριάδης,
 Κάντισσ' ἀπ' αὐτῆς ὥσπερ καὶ ἡμεῖς, ἐπαρθεῖσάμεν ἂν
 ὅμῃς.

Πρ. Ὑμεῖς ὅμῃς; δι' ἡμῶν γὰρ λέγεις, καὶ πλητὸν ἔμελλε γὰρ.
 ΑΥ. σίωπα.

Σίγ' ὅκατάρατε. Πρ. σιωπῶ γὰρ; ΑΥ. καὶ ταῦτα κα-
 λήμματα φέρε

Περὶ τῶν κεφαλῶν, Πρ. καὶ νυνὶ ζῶλω. ΑΥ. ἀλλ' εἰ τί
 ἐμπόδιόν σοι,

Παρ' ἐμὴ τ' αὖτις τὸ κάλυμμα λαβὼν
 Εἴχῃ, καὶ ἀπείδου σφελ' τῶν κεφαλῶν,
 ἔατα σίωπα.

Καὶ περὶ τοῦ καλοῦ θίσκον,
 Κατὰ ξάφιν συζωσάμενος
 Κυάμικος πρὸ γυναικός.

Πόλεμος ὁ γυναιξὶ μελήσῃ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ, ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ,
 ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΛΑΛΗ ΓΥΝΗ.

Αἰρεῖται, ὁ γυναικός, ὅπως ἴδω καλὰ πείδων, ὅπως αἰ
 ἔν τῳ μέρει καὶ ἡμεῖς τε τῇ φίλῃσι συλλάβωμεν.

Ἐγὼ γὰρ ἔποτε κάμοιμι ἂν ὀρχυμῆν,
 Οὐδὲ τὰ γόνατα λόπος ἐλεῖ με καμνιπτόρας.

Ἐθέλω δ' ἐπίπαιον ἵέναι

Μετὰ ἡμῶν, ἀρετῇ ἔνεχ', ὥς

Ἐνὶ φύσει, ἐνὶ χάριτι,

Ἐνὶ ὁδοῖς, ἐνὶ ὁδοῖς,

Σοφόν, ἐνὶ φιλόπολιν

Ἀρετῇ φρόνιμος.

Ἀλλ' ὅτι καὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀγαθῶν καὶ μητρῶν ἀγαθῶν
 φων

Χαρεῖται ὀρχήν καὶ μετρίως· ἐπὶ γὰρ νυνὶ ἔρεα θείτω.

ΑΥ. Ἀλλ' ὡς περὶ ὁ γλυκύθυμος ἔσθης, καὶ ἡ Κυπριώτις
 Ἀφροδίτη,

Si neque monitis mala nostris consulta emendare licebat?

Vbi per nostras hæc fama vias, liquidò istas accidit aures,

Certè in totâ regione virum non est ullum reperire:
Hinc est quòd nobis mulieribus visum est communiter omnem

Hellada servare coactis. nā quorsū durabimus ultrâ?
Quòd si nobis meliora suadentibus auscultare velitis,
Inque vicem mustetis, ut & nos, rē vobis restituemus.
P. R. Vos nobis? mira quidem res, & mihi non toleranda.

LY. sile ergo:

Cave musses, impie. P. R. Ego ut sileam? LY. Quin hæc velamina cinge

Capiti regmen. P. R. potius moriar. LY. Quòd si nimis impedit istuc,

Cape, sis, ricam tibi quam dederò;

Circum caput hac involve tuum,

Deinde taceto:

Sume hunc manibus calathiscum;

Cinctusque unâ lanam carce, [carminato,]

Fabulo vefcens:

Muliebre secus geret arma.

CHORVS MULIERVM, TROBYLYS,
LYSISTRATA, ALIA MULIER.

Haurite, quæso, è trulleis, ô feminae, & matellis,
Vt adjuvemus fœminas de parte nostrâ amicas.

Ego quidem usque salisubfula haud fessa sum,

Nec mea genua capiat ignavia lassâ.

Penitus mihi eundum ad eas,

Simul esse iuvat quibus in-

genita Charis habitat,

Quibus anima sapit

Rigida, cata, patriæ &

Pietatis amans.

Sed vos matricum urticarum & generosarum venularum

Ite iræ: nusquã cedite: namque secundâ curritis aurâ.

LY. At si flexanimus Amor, materque Venus, dea candida Cypris

Nostra

Γ' μισθὸν ἡμῶν καὶ τῆς κόλπων καὶ τῆς μηρῶν καταπόδισι,
καὶ τ' ἐν τῇ τῆταιον περὶ πόν τῆς ἀνδράσι καὶ ῥοταλισ-
μας,

Οἱ μὰ ποτε Λυσισμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς ἑλλοσι καλεῖσθαι.
ΠΡ. Τί ποιοῦσας; ΛΤ. ὡς παύσωμαι περὶ τὴν καὶ
ζυωόπλοισιν (δῖπν).

Α' γράζοντες καὶ μαγοιόμας περὶ, νῆ τιμὴ Παφίαν Α' φρο-
νῶν μὲ γὰρ δὴ καὶ ταῖσι χυτῆας καὶ τοῖς λαχάνοις ὁμοίως
Περὶ ἔρχονται καὶ τιμὴ ἀγροῦν ζυωόπλοισι, ὡς περὶ Κορύ-
βαντες;

ΠΡ. Νῆ Δία· καὶ γὰρ τῶν ἀνδρείων. ΛΤ. καὶ μὴ τῶν
φράγμα γλῶσσιν, (εὐκρίτως).

Ο' τ' ἀν' ἀσπίδι ἔχον καὶ γὰρ ἀνδράσι, καὶ τ' ὀνείτω καὶ
ΑΛΓ. Νῆ Δί' ἐγὼν οὐδ' ἀνδρα καμῆντιν φυλαρχῶντ'
ἰδὼν ἔριπον.

Ε' τ' χαλκίῳ καὶ μεταλλοῦτον πῶλον λέμεθον παρὰ γῆρας·
Ε' περὶ τῶν φράζων ἀεὶ τῶν σίλων ἀκόντων, ὡς περὶ τῶν
ῥους, (πνεσι).

Ε' δεδίσκατο τῶν ἰσχυρότων, καὶ τὰς δρυπέτας κατέ-
ΠΡ. Πῶς ἂν ὁμοίως διωκῶντα σιδοῦν τεταραγμένον
φράγμα πῶντα.

Ε' τ' χῶσας καὶ διαλύσαι; ΛΤ. φαύλως πάντες. ΠΡ. πῶς;
δοτόν τῶν.

ΛΥ. Ὡς περὶ κλωσῆρ δ' τ' ἀν' ἡμῶν καὶ τεταραγμένον, ὡς
λαβῶνται (δῖ' ἐκείνους).

Υ' πνευκῶσαι πῶν ἀτράκτοις, τὸ μὲν ἐν ταῖσι, τὸ
ὅπως καὶ τὸ πῶντα τῶν διαλύσαι μὲν, ὡς περὶ ἑσπῶν.
Δις πνευκῶσαι διὰ πρεσβεῖν, τὸ μὲν ἐν ταῖσι, τὸ δῖ'
ἐκείνους.

ΠΡ. Ε' εἰς δὴ καὶ κλωσῆρον, καὶ ἀτράκτων φρά-
γματα διενῶν.

Παύσιν οἰσθ', ὡς ἀνέπτοι; ΛΥ. καὶ ὁ μὲν γ' εἰς περὶ γ' ἐν
ῥους,

Ε' καὶ τῶν εἰς δὴ καὶ ἡμετέρον ἐπολιτεύσθαι ἀν' ἀπαντα.

ΠΡ. Πῶς δὴ; φέρῃ δὴ. ΛΤ. περὶ τῶν μὲν ἐχέω, ὡς περὶ
πῶν ἐν βαλανείῳ.

Ε' κληῦντας τῶν οἰσθῶν, ἐκ τ' πῶντα ὅπλων ἐν
Ε' κληῦντας τῶν οἰσθῶν, ἐκ τ' πῶντα ὅπλων ἐν

Καὶ τῶν γὰρ σωματιόφρων πύπνους καὶ τῶν θλίβοντας ἰαν-
τῶν.

Ε' πῶν ἀρχαῖσι διαξίωσαι, καὶ τὰς μεφάλας δοτοίλω.
ἔτα

Nostra in femora atque sinus desiderii dulce inli-
cium adflet, (bula penis;

Dein suave viris tentum ingeneret, rigidiq; ruta-

Nos Lyfimachas, ut opinor, Græcia quendam tota
vocabit. (carier, armis

PR. Ob quod facinus? LY. si deserint emere & mer-
luducti, atq; insanis similes, Paphiæ per numē amicū.

Quippe solent nunc ollarum olerumq; instar cir-
cum ire macellum, (rybantas.

Et in armis omne forum celebrare: putes esse hos Co-
PR. Etenim fortes sic ire decet. LY. Sed certè hæc
ridicula est res, (sapetdas.

Si quis clypeo & galeâ armatus mercetur deinde

AL. M. Vidi & ego Tribunum Celerum crinico-
mantem, in equoq; vehentem,

Ovum [vel Legumen] à vetula quadam sumptum in
perasum demittere ahenum:

Alter quatiens peltam & jaculum, velut esset Terent
alter,

Terrebat anum ficos vendentem, maturasq; vorabat.

PR. Qui vos igitur nunc possitis turbata negotia multa
Sedare & solvere? LY. nil minus [al. faciliè.] PR. at
mihi demonstra tamen illud.

LY. Confusa velut subtemina filorū persæpe solemus
Subducere fufis, atq; huc atq; illuc devolvere tracta:
Sic huncce glomum belli faciliè exsolvemus, nī pro-
hibemur,

Distractum, & per feciales pacificos huc diditum &
illuc.

PR. Ergo expensis & staminibus fufisq; imponere
finem, (ineffet

O stultæ, creditis hisce malis? LY. ac mentis si quid
Vobis, ex lanis prorsus gereretur respublica nostris.

PR. Qui dum? videam. LY. Primū ut quum im-
posita est succida lana lavacro,

Eluimus sordes: ita oportuit averfos pellere ab urbe
Homines nequam & pravos, & tribulos prorsus per-
dere duos:

Et prensatores istos, & qui præturæ studio, se
Pil atim pressant, carrere, tractimq; capita vellere:
deinde

Nere

Εἶτα ξάφην εἰς χαλαθίσκον κοινῷ· εὐνοίαν ἄπειτας,
Καταμιγνύτας τὰς τε μετοίκους, καί τις ξένος ἢ ἐν ἴφ'
ὕμῳ,

Κεῖ τις ἐφείλῃ τῷ δημοσίῳ, καὶ τὰς ἐγκραμίξαι.
Καὶ γὰρ διὰ τὰς τε πόλεως ὁπόσαι τ' ᾗς τ' εἰσὶν ἄποικαι,
Διαγωνίσκῃ, ἐπὶ ταύτῃ ἢ μὴ ἄσπερ κατ' ἀγμάτα κείῃ,
Χωρὶς ἔκαστον· κατ' ὅπῃ τῶν πάντων τὸ κατάμυλα-
βόντας

Δεῖον ξυνάγειν, καὶ σωμαθροῖζεν εἰς ἐν· καί περ τα πῶσι
Τολοπῶν μεγάλῳ· κατ' ἐπὶ ταύτης τῷ δῆμῳ χλαῖνας
ὕφηναι.

Π ρ. Οὐκ οὐκ δεινὸν πῶτε πύτας βαδίζειν, καὶ πολυ-
σάειν,

Αἷς ἐδὲ μετὴν πάντων ἦ πολέμῳ. ΑΥ. καὶ μὲν, ὦ παρκα-
τάρατε,

Πλεῖν ἦγε διπλῶν ἀντ' ἐφ' ἑσέ. πρῶτον μὲν γὰρ πεθεοί,
Καὶ πέμψασαι παῖδας οπλίτας. Π ρ. σίγα, μὴ μιμησθε-
κώην.

ΑΥ. Εἴθ' ἥνικα χεῖρ' ὠφρανεθῆναι, καὶ τ' ἥως δοπλαῦσαι,
Μονοκοιτῶν διὰ τὰς στρατείας. καὶ θ' ἡμέτερον μὴ
εἶατε· (μαί.)

Περὶ τῶδε κορὸν ἐν τοῖς θαλάμοις γρασκυτῶν ἀντὶ-

Π ρ. Οὐκ οὐκ· ἄνδρες γρασκυται; ΑΥ. μὲν Δί', ἀλλ' ἐν
εἵπας ὅμοιον.

Ο' γὰρ ἦσαν μὲν, καὶ ἦ πολλοὶς, ταχὺ παῖδα κέρων γιγά-
μικεν.

Τῆς δ' ἑταιρικῆς μικρὸς ὁ καμρός. καὶ τέντη μὲν πλάθει,
Οὐδὲς ἐθέλῃ γῆμῃ ταύτῃ· ὁπλομένη δ' ἀσπιδι.

Π ρ. Α'λλ' ὅς τις βεῖσυσται δημοτὸς;

ΑΛ. Γ. Σὺ δ' ὅτι μαθὼν ἐκ δόπθῃσι;

Χ' ὄρεον ἐστὶ, σοφὸν ὠνήσῃ.

Μελιπῆσται ἐγὼ καὶ δὴ μάσσω·

Λαβὲ ταυτὶ καὶ σεφάνωσαι.

Καὶ ταυτὰσι δέξῃ παρ' ἐμῇ.

Καὶ ταυτὸν λαβὲ τ' ἐσέφακον.

Τὸ δέμῃ; τί ποτεῖς;

Χάρει εἰς τὴν ναιῶ,

Ο' χάρον σε καλῶ.

Σὺ δ' ἐκωλύεις ἀνάγειν.

Π ρ. Εἴτ' ἄγε ταῦτα δεῖν ἀπάχειν ἐς' ἐμῇ,

Νῆτ' Δί'· ἀλλὰ πῶς πρὸς βέλοισι ἀνταρῶς

Merere in calathò, atque operari communem omnes
plebis amorem ; (inter,

Commiscentes, sive quis advena, seu peregrinus fiet
Seu debitor ignominiosus, & hi sūt hīc annumerādi.

Quin & medius fidius quascunque colonia nostra
habet urbes, (tracta,

Dignoscere singula quæque : jacent enim ceu lanca
Temerè huc illuc : mox omnia singillatim carpere
oportet, (nitiumque

Atque huc glomerata referre, & in unum cogere, la-
Grande efficere : atque hinc utibilem populo subte-
xere pallam. (ab istis

P. R. Non mirum est si laudatur Pax & perficiatur
Quas nulla solet pars tangere belli. L. Y. Quin, ó ter
scelerate, (acerbos

Mage quàm duplex ferimus bellum, nam partus edere
Solitæ, natos mittimus armagerentes. P. R. parce hæc
memorare. (ludum,

L. Y. Et cūm potiùs lætari opus esset, & ætati dare
Ob mi litiam solæ sumus in lecto. sed mittite nostra :
Pro virginibus quæ veterascunt in thalamo, hoc ma-
ceror unum.

P. R. Quid ? nōne viros seniam attingit? L. Y. Sanè
equidem non eadem hæc sunt.

Nam vir prociis, etsi canus erit, teneram tamen ille
puellam (tiantur,

Nuptum accipiet: brevis ætas mulieribus: quā nī po-
Nō sit qui ducere curet, sed amat sedē, & vaticinatur.

P. R. Nī fortè qui potest arrigere?

A. L. M. Age tu quid agis? nec móreris dum?

Nunc opus empiæ funeris arcæ,

Ego melle teram resperfam offam :

Cape tu hunc frontis honorem;

Istasque à me pro munere habes;

Istamque simul sume coronam.

Quid eges? quid aves?

Vade ad cymbam ; te

Vocat ecce Charon:

Tamen oram solvere non vis.

P. R. Non est ut istam diritatem ultrà feram.

Mihi ire certum est ad meos Proconsules:

Ε'μαι τ' ὅππῃ δὲ ἴξω βαδίζων ὡς ἔχω.
 ΛΥ. Μὲν ἐγκρατέας ὅππῃ ἔχῃ πορὺ θέμιθά σεις·
 Α'λλ' ἐς πέρας τῶν οὐδ' ἡμέραν πορὺ πᾶν
 ἔξῃ παρ' ἡμῶν ταῖς τρεῖς ἐσθλασιμβία.

ΧΟΡΟΣ γαρόντων, ΧΟΡΟΣ γυναικῶν.

Οὐκ ἔτ' ἔργον ἐγκρατέειν, ὅς τις ἔσ' ἐλθόντα.

Α'λλ' ἐπαποδύμεθα ταῦτά τ' ἑαυτοῖς,
 Ἡ δὲ γὰρ ἔξῃ [ταύτῃ] πλάγιον καὶ μεζόνων
 Περὶ γμάτων μοι δοκεῖ.
 Καὶ μάλιστα ὁ σφραγισμὸς τ' ἰσχυρὸς τυραννίδος.
 Καὶ πᾶν δίδωκεν, καὶ

Τῶν Λακωνίων πῖς
 Δεῦρο σιωπῶντος,
 Α'νδρες ἐκ Κιρκίωνες,

Τὰς θεοὺς ἐχθρὰς γυναικῶν ἐξέπαλσον δολῶ,
 Καταλαβόντα ἑαυτοῖς ἡμῶν,
 Τότε μισθὸν ἔνθεν ἔσων ἐγώ.

Δεῖνα γὰρ τοὺς τὰς δὲ γ' ἡδὲ τῶν πολιτῶν θετέη,
 Καὶ λαλῶν γυναικῶν ἥσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι·
 Καὶ διαλλάτθην πορὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς,
 Οἷσιν πρὸν ἔδεν εἰ μὴ περ λυκῶν κερητόπ.

Α'λλὰ ταῦτ' ὑφ' ἡμῶν ἀνδρῶν ὅππῃ τυραννίδος.

Α'λλ' ἐμὲ μὲν ἐκ τυραννέουσιν, ἐπεὶ φυλάξομαι,
 Καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτῃ καδύ.

Α'πορῶσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἔξῃς Α' εἰσολέγοντι.

Ὡς δὲ θ' ἐσθλὰ παρ' αὐτὸν· αὐτὸς γὰρ μοι γίνεται

Τοῖσι θεοῖσιν ἐχθρὸς πατάξαι τὸν γαρόν τ' ἰσχυρόν.

Χο. Τ. Οὐ γὰρ εἰσιόντας οἴκαδ' ἢ περὶ τὰ γυναικῶν.
 ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ, ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ
 ΓΕΡΟΝΤΩΝ, ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ.

Χο. ΓΥ. Α'λλὰ θάμιθ', ὅ φίλοι γαίρας, ταῦτά πορὸν
 χαμῶ.

Ἡ μείστος, ὅ πάντες ἀσπί, λόγων κελάρχηται

Τῇ σόλει χρησίμων

Εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρηψέ με.

Ε'πὶ πᾶσι γὰρ ἔσται

Εὐθὺς ἡρριφόρου.

Εἴτ'

His me ipse coram ostendam, & hunc rerum statum.
LY. Te conlocatum non fuisse exoptulas?
 Sed si die adhuc tertiâ, ad diluculum
 Parata habebis ad viaticum tria.

CHORVS senum, CHORVS mulierum.

Non decet nunc esse segaes, qui sciunt selibe-
 ros:

Sed nos age incumbamus huic negotio,

Quod plura præsagire & maxima

Iam videtur mala:

Maximè hæc olent mihi nunc Hippia tyrannidem.

Quin metuo prorsus, ut

Huc Lacones statim

Fortè simul & veniant

Clisthenes alteri,

Qui dolo malo incitent has impiatas fœminas,

Rapere quas opeshabemus,

Premium mei que victus.

Prorsus hæc indigna res est: jâ monent & increpant

Fœminæ cives, virumque scuta & ara garrunt:

Ac volunt ferire fœdus gente cum Laconicâ,

Gente non magis fideli, quàm lupi patens gula.

Ista sed struxere [texebant] nobis qui viri tyrannidi

Imminent: sed non ero his obnoxius, cavens magis

Posthîd hac; ensēque clausum fronde myrtēā gerā:

In forumque armatus ibo, post Aristogitona,

Propter altans in statu isto: quippe fas erit mihi

Hujus invissimam Diis verberare anus genam.

CH. M. Tecta namque iatrō petentes non agnoverit

parens.

PARABASIS.

*CHORUS MULIERVM, PROBVLVS, CHORVS
 SENVM, ALIA MULIER.*

CH. MV. Primum humi ponamus ista, quæso vos
 amicæ anus.

Nam principes occupamus loqui quod expedit

Civitati, incolæ,

Quæ medelicatē splendideque enutrit.

Erigera [mysteria ferens] eram, simul

Septuennis fui:

Mox

Εἴτ' ἄλλοις ἢ δέκινε
 Οὐσα τάρχη πέπε
 Καταχέουσα κροκωτ' ἄρκτος ἢ Βοχυρωνίοις·
 Κάκαυ φέρουσι πότ' ἔσσι
 Πᾶς κελεύει, ἔχουσ' ἰχθύων ὄρυμαζον.
 Ἀ' εἰς πορτοφείλω τί χρεῖσόν τῃ πόλιν παροικιεύσαι;
 Εἰδὼ ἔγωγε γυνὴν πείθειν, ἥ τοι μὴ φδοιεῖτέ μοι,
 Ἦν ἂν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῷ περιήτῳ παρὰ μάται.
 Τῷ ἔσθ' οὐ γάρ μοι μέτεστι, κ' ἂν ἄνδρας εἰς φέρω·
 Τοῖς δ' οὐδ' ὡς γέροντι καὶ μέτεστι ὅμιν' ἐπεὶ
 Τὸν ἔρανον ἢ λεγόμενον παπῶνον ἐκ τῆς Μηδικῆς
 Εἴτ' ἀναλώσαντες ἐκ ἀντιπύρετε τὰς εἰσφορὰς·
 Ἀ' λ' ὅφ' ὁ μὲν διαλυθῆναι πορροῦσι κινδυνώδους,
 Ἀ' εἰς γυνὴν δὲν ὅμιν' εἰς λυπηρὰ τίμα,
 Τῷ δ' εἰς ἀφύκτου κατὰ ἔσω τοῦ κοβόρου ἢ γνάθου.
 Πρ. Ταῦτ' ἐγὼ ὄβρις τὰ παρὰ μέγα· βεῖ
 Πολλὰ καὶ περ δόσθ' μοι δοκεῖ
 Τὸ χεῖμα μάλλον.
 Ἀ' μ' ἀμυντέον τὸ παρὰ μ' ὅς τις γ' ἐν ἔρχῃ ἔσ' ἀνὴρ.
 Χο. Γε. Ἀ' καὶ τίς; ἔγωγε μὲν ἐκδύομαι ὡς ἢ ἀνδρὰ δι'
 Ἀνδρὸς ὄρεν ὁδοῦς· ἀλλ' ἐκ ἐν τετραῶν παρὰ.
 Ἀ' μ' ἀγέτε Λυκόποδες,
 Οὔτε περ δὴ Διὸς ὄβριον
 Ἦν ἔδοσαν ὅτ' ἦμεν ἐπε.
 Νυνὶ δεῖ
 Νυνὶ ἀντιδῶσαι πάλιν,
 Κἀναπνεύσασθαι
 Πᾶν τὸ σῶμα, καὶ πνεύσασθαι.
 ὅς τοι γυνὴς τόδε.
 Εἰ γὰρ ἐδῶσθ' τις ἡμῶν ἥδε κἀν σμικρὰν λατῆν,
 Οὐδὲν ἐλλείψουσι αὐτῷ λιπαρὸς χέρος ὑγιάς·
 Ἀ' καὶ ἐν αὐτῷ πεπταμένῳ, καὶ περ χεῖρας· ἐπεὶ
 Ναυμαχεῖν, κ' ἐπὶ τῷ ἔφ' ἡμῶν, ὡς περ Ἀρτεμισίαν.
 Ἦν δ' ἐφ' ἰπποκλῆν ἡρώων, Διαιγρόφω τοῦ ἰπποκλῆος·
 Ἰ' ποικιλότατον γάρ βεβηκαμένον καὶ πορροῦν γυνὴν,
 Κἀν ἀναπολεῖσθαι τρέχοντος. τὰς δ' Ἀ' μαζὶ καὶ σπόπαι,
 Ἀ' εἰς Μίκων ἔρχεσθαι ἐφ' ἰπποκλῆος μαζὶ καὶ σπόπαι,
 Ἀ' καὶ τῶν γυνῶν ἀπασι τὴν τετραῶν ἐξέλιον
 Ε' γὰρ θαρμύσσαι λαβόντας τε τοὺς ἢ αὐχέρας.
 Χο. Γγ. Εἰ νῦν τὰς διὰ μεζωπυρρήσας,
 Αὐτὰς τῶν ἐμῶν καὶ ἐγὼ δὴ καὶ

Mox ubi decennis eram,
 Liba dux permolens
 Tenuem amicta crocotulā urſa eram in Brautoniis:
 Quæ tuli caniſtra quondam
 Scita puella habens fiſcinam ſicuum.
 Suadeámne civitati quod videtur optimum?
 Nemihî invidete, cives, nata quòd ſum fœmina,
 Si ſtatû præſente dicta ſaniora conferam.
 Namq; ſymbolæ mihi eſt juſ, cùm viros cômunicẽ:
 Vos ſenes juſ non habetis tale: quippe ſymbolam
 (Quæ Patria nominantur) bella contra Medica
 Deinde conſumpſiſtis, haud redhoſtientes munera:
 Quin periculum eſt ut & nos abrogetis funditus.
 Numquid ergo muſſitatis? Si moleſtus ſis mihi
 Hoc tibi dato cothurno verberaverim genas.
 PR. Sunt ne iſta contumelioſa
 Valde? res ſed hæc augeſcere
 Magis videtur.
 Sed tamen jam vindicanda, ſi tamen viri ſumus.
 CH. SE. Expediſſe exomidem exuamus: omnino viri,
 Qui vir eſt, olere debet; nec decet circumtegi.
 Verùm agite Lupipedes,
 Qui ſimul in Lipſydrium
 Venimus alaſriter.
 Nunc eſt
 Ruſum opus pubeſcere,
 Totumq; corpus
 Tollere alrè, & hanc ſenectæ
 Sarcinam ponere.
 Quippe ſi quis vel puſillam fœminis anſam duit,
 Nil remittent impudentis poſtmodum ferociz:
 Quin ſtatim inſtruentq; claſſem, ſeq; mox ad præliũ
 Comparabunt, navigantes, inſtar Artemiſiz.
 Sin equeſtris cura pugnae, Troſſulos nihil moror:
 Namque equis perita gaudet, invehitq; firmiter
 Fœmina, haud curſu movetur. non vides Amazonas,
 Quas Micon equis ſedentes pinxit, & contra viros
 Præliantes fortiter. Quid multa? cervix omnium
 Fœminarum perforato eſt vincienda ſtipite.
 C. H. M. Si bilem mihi ædepol movebis,
 Emittam meam ipſa porcã in te;

Ποιήσω τήμαρον

Τὰς δημότας βωσρεῖν σ' ἐγὼ πεντάμενον.

Α'λλὰ χ' ἡμεῖς, ὦ γυνῶνες, θάπτον ἐκδύομεθα.

Ὡς ἀνέξομεν γυναικῶν αὐτοδαιζέων ἰσχυρίων.

Νυνὼ ποδὲς ἐμ' ἵτω τίς, ἵνα

Μήποτε φάγῃ σκόρδα,

Μὴ δ' κυάμευς μίλατας.

Ὡς τὶ

Καί μινον κακῶς ἐρεῖς.

Υ' περχοῖαι γό.

Διέτ' τίκτονται κύντα-

ρὸς σε μαγύρομα.

ΑΛ. ΓΥ. Οὐ γό ἡμῶν φροντίσμε' ἀν' ἡμῶν ζῇ λαμπι-

Η' τε Θηβαία φίλη παῖς δ' ἱερὸς ἱ σμυλῖα.

(τω),

Οὐ γό ἔσαι δυνάμεις, ἐπ' ἡμῶν ἐπ' ἀνδρῶν σὺ ψιφίσῃ.

Ο'ς περ, ὦ δούλω, ἀπ' ἡμῶν πᾶσι καὶ τοῖς γίτοσι.

Ὡς καὶ τῇ Ε' κατὰ ποῖσσε παλιν ἔγω,

Τοῖσι παῖσι τῶν ἱταῖραν ἐκάλεισ' ἐν τῷ γιτόνων,

Παῖδα χερσὶν Κορναῖον ἐν Βοιωτῶν ἔχελω.

Οἱ δ' ἐπέμψαν ἡμῶν ἐφασκον διὰ τὰ σὰ ψιφίσματα.

Κέχ' μὴ παύσῃς τῷ ψιφισμάτῳ, πρὶν αἰ

τὴ σκέλεις λαβὼν ἡμᾶς τίς ἐκτραχυλίσῃ φέρον.

ΓΥΝΗ ΤΙΣ, ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΕΤΕΡΑ ΓΥΝΗ,
ΑΛΛΗ, ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΓΥ. Α' Νάσσει περχοῖαι τῷδε, καὶ βυλεύεταις,
Τί μοι σκυδραπὸς ἐξέληλυθαίς δόμων;

ΛΥ. Κακῶν γυναικῶν ἔργα, καὶ θύλακα φρήν,

Ποιεῖ μ' ἄθυμον πᾶσι πατρίν τ' ἀνδράσιν.

ΑΛ. ΓΥ. Τί φῆς; τί φῆς;

ΛΥ. Α' ληθῇ, ἀληθῇ.

ΑΛ. Γ. Τί δ' ἐστὶ δεινόν; φερέτωσαν τὸ φίλον.

ΛΥ. Α' μ' ἀχρὸν εἰπεῖν, καὶ σιωπῆσαι βαρύν.

ΑΛ. Γ. Μὴ νυνὶ με κρύψῃς; τί πεπὸν δαμάσκει κακοί;

ΛΥ. Βιντιπῶμεν, ἢ βερέχσον τῷ λόγῳ.

ΑΛ. Γ. Γ' ὦ Ζεὺ!

ΛΥ. Τί Ζεὺς αὐτῶν; ταῦτα δ' οὐκ ἔσταις ἔχθ.

Ε' γὰρ ἡμῶν οὐκ αὐτὰς δόπραξιν ἐκείν.

Οἷα τ' ὁπὸ τῶν ἀνδρῶν δόπραξιν ἀσκήσῃ γό.

Τὴν μὲν γὰρ πᾶσι διὰ τὸν γόπον τῶν ἀνδρῶν

Et hæc faxo die, ut
 Clames tribules vellicatus proximos.
 Verùm age, & nos exuamur, ô sodales fœminæ:
 Fœminas ut sentiant nos oppidò irritabiles.
 Nunc [ad me] veniat huc aliquis:
 Non comedet allia pōst,
 Sed neque nigrum fabulum.

Quin si
 Verba dixeris mala,
 Vt ira turget,
 Alitum regi tibi obste-
 trix ero cantharus.

(pito.

AL. M. Nam nihil vos ipsa curem, si valens est Lam-
 Nobilisque nata Thebis chara alumna Ismenia.
 Nam potestas defutura est, septies sciscas licet;
 Quum, miser, te prorsus omnis oderit vicinia.
 Quin heri dum festa Divæ ludicra instauro inferæ,
 Fortè putillis sodalem accersii de proximis,
 Optimam puellulam, anguillam velut Copaida:
 Sequæ missurum negârunt, vestra propter scita, quæ
 Vos senes nunquam rogare desinetis, ante quàm
 Crure sit qui vos prehensio præcipes pestum duit.

MVLIER QVÆDAM, LYSISTRATA,
 ALTERA MVLIER, ALIA, CHO-
 RVS MVLIERVM.

MV. S. Edò rei hujus auctor atque consili,
 Quid vultuosa & tristis egressa es foras?

LT. Muliebris animus, quæque designant malæ,
 Sus deque agunt me concitain ægritudine.

AL. M. Quid inquis? hem?

LT. At hæc vera verè.

AL. Fac ut sciamus nos amicæ quicquid est:

LT. Hoc turpe dictu est; & tacere res gravis.

AL. M. Quod nos malum urget? quæso ne celaveris.

LT. Prurit libido nostra: quid verbis opus?

AL. M. Quirites! [ô Iuppiter!]

LT. Quorsum quiritare? ista sanè vera sunt.

Non est ut illas à viris avellere

Possim furentes: præut instruunt fugam.

Primùm hanc, s' oramen fortè quum pertunderet,

Modò

Κατάλαβον, ἢ τὴ Παῖος ὄρεϊ ταύλιον;
 Τίω δ' ἐν ὄρχιδας ἀν' ἐκαστὸν πεπαισμένον,
 Τίω δ' αὖτε πολλὰ τῶν τίω δ' ὅτι σπασθῇ μία.
 Ἡ δὴ σὺ πάλιν διανοομένη καὶ νόστο.
 Εἰς Ὀρσλόχου χθῆς, ἢ περὶ χῶν κατὰ πᾶσαι.
 Πάσας τὲ πορφύρας ὡς ἀπὸ πλάθου οἰκισθεῖς.
 Ἐλκεσιν. ἤδη γὰρ τις αὐτῶν ἔρχεται.
 Αὐτὴ σὺ ποῖ θεῖς; ΓΥ. οἰκισθῇ ἐλθεῖν ἐκδομαί.
 Οἰκοὶ γὰρ ὅτι ἐρεά μοι Μιλῆσια,
 Τὸ πᾶν σέων κατακοπόμενα. ΔΥ. ποῖον σέων;
 Οὐκ εἰ σέων; ΓΥ. ἀλλ' ἤδη περὶ χῶν, ἢ τὴ Θεῶ,
 Οὔτε διαπετάσσεται ὅτι τὴ κληῖς μόνον.
 ΑΥ. Μὴ διαπετάσσεται, μὴ δ' ἀπὸ τῆς μετὰ μέ.
 Α' μ' ἐὼν πολέως τὰς, καὶ τέτοιον δὲν.
 ΑΛ. ΓΥ. Τάλας ἐρῶ, πάλαι, τὴ ἀμορρίδος,
 Ἡν ἄλλοι οἰκοὶ καταλέγουσι! ΑΥ. αὐτὴ ἡ τέως,
 Ἐπὶ τῶν ἀμορρίων τῶν ἄλλοι ἐξέρχεται.
 Χάρη σέων δέως. ΓΥ. ἀλλὰ, ἢ τῶν φασφύρων,
 Ἐρῶ δ' ἀποδείξω αὐτίκα μὴ ἀπὸ τοῦ μα.
 ΔΥ. Μὴ καὶ καταδείξω; καὶ γὰρ ἀρῇ πῦρ σὺ,
 Ἐτέρω γυνὴ ταύτ' ἐν ἐκδομαί.
 ΑΛ. ΓΥ. Ὡς σέων; Εἰλείθι, ὅτι χῶν τὸν,.
 Ἐρῶς ἀνὲς ὅτιον μόνα γὰρ χῶν.
 ΔΥ. Τί ταῦτα ληρέεις; ΑΛ. ΓΥ. αὐτίκα μὴ τὰς.
 ΔΥ. Α' μ' ἐν ἐκδομαί σὺν χθῆς. ΑΛ. ΓΥ. ἀλλὰ τῆς.
 Α' μ' οἰκισθῇ μὴ τῶν μέων, ὅτι ὁ σπασθῇ,
 Α' πᾶσι μὴ ὡς παρῇ. ΓΥ. τίνα λόγον λέγεις;
 Τί πᾶν ἔχεις τὸ σπασθῇ; ΑΛ. ΓΥ. ἄρην παρῇ.
 ΔΥ. Μὰ τίω Α' φασφύρων ἐσθῇ, ἀλλὰ χῶν
 Ἐρῶ τὴ φῶν καὶ τῶν, εἰσδομαί δ' ἔρῶ.
 Ὡς καταλέγουσι! ἔχουσι πάλιν ἐκδομαί,
 Κυεῖν ἐφασκεις; ΑΛ. ΓΥ. καὶ καὶ γὰρ διὰ.
 ΑΥ. Τί φῶν ταύτῃ ἔχεις; ΑΛ. ΓΥ. ἵνα μ' εἰ καταλέγουσι
 Ο' πόκος ἐν σέων, τέκοι μ' εἰς τῶν καὶ
 Ὁ σέων ταύτῃ, ὡς πᾶσι καὶ περιστά.
 ΑΥ. Τί λέγεις; πορφύρας πᾶσι φανῇ τὰ πορφύρας
 Οὐτ' ἀμφοτέρω καὶ καὶ ἀπὸ τῶν;
 ΑΛ. ΓΥ. Α' μ' ἐρῶ μὴ ἔρῶ, ἔδῃ καὶ ἐν σέων,
 Ἐρῶ δ' ἐρῇ ἔδῃ τὸ οἰκισθῇ ποτε.
 ΑΛ. ΓΥ. Ἐρῶ δ' ἀπὸ τῶν γυναικῶν γὰρ τῶν δ' ἀπὸ τῶν
 Ταῖς ἀργυρίοις καὶ καὶ ἐκδομαί.

Modò apprehendi, septa quæ sunt Incubi [Panos:]

Istamque tractim devolutam è trochleâ,

Et illam ad hostes transfugam: unam in passere

Iam cogitantem convolare infra, & domum

Invadere Orsilochi, retraxi crinibus.

Domuitionis nempe prætextum trahunt

Quemcumque. & ista quærit hinc facessere.

Quò curris? heus tu? quòve abis? *MY.* domum peto.

Lanæ mihi sunt nam domi Milesiæ,

Vermes minuti quas secant. *LY.* Quid verminas?

Porin' redire? *MY.* Pol statim revertero,

Super cubili si modò has extendero.

LY. Nec in cubili extende, nec pedem hinc move:

Lanam perire, si tibi est usus, sinas.

AL. MY. Heu me misellam, cui seges byssi intus est

Nec delibrata! *LY.* Rursus en tibi alteram

Ad corticaram quæ facessit cannabin.

Revortere huc. *AL. MY.* per Noctilucâ, postquæ ego

Deglubsero illam, huc ocyûs concessero.

LY. Deglubere auffer: quippe ad exemplum tuum,

Idem alia juris postulabit fœmina.

AL. MY. Lucina quæso, Diva partum sustine,

Ad tesqua donec templa sanctè accessero.

LY. Quid ista tu nugaris? *AL. MY.* Instat partio.

LY. At non eras heri inciens. *AL. M.* hodie fui.

Sed jam domum me quàm citò Ly si strata.

Ad obstetricem mitte. *LY.* Honesta oratio.

Quid duri habes hic? *AL. M.* Masculum infantè puta.

LY. Haud tu quidè illū, per Cyprin, sed ferreū [æneū:]

Atque id videtur concavum. experiar modò.

O rem jocosam! cassidè sacrâ [ex arce Palladis] gerens,

Vterum inquebas ferre te? *AL. M.* Et certè fero.

LY. Cur hanc ferebas? *AL. M.* partitudo ut si occuper

In civitate, enixa fœtum congeram

In cassidem istam, ceu palumbes factitant.

LY. Quid ais amabò, & fingis apparentia?

Non lustricum manebis in galeâ diem?

AL. M. Ego certè in urbe non lubenter dormio,

Ex quo mihi ille visus ædituus draco est.

AL. M. At me misellam perditeque macerant,

Somnoque privant caccabantes noctur.

ΛΥ. Ω^ο θα μόναι παύσατε τῶν τετρατόμων^{ων}
 Ποδεῖτ' ἴσως τοὺς ἀνδρας; ἡμᾶς δ' ἢ οἷοι
 Ποδεῖν ἐκείνους γ', ἀργαλέας τ' οὐ οἶδ' ὅτι
 Ἀγνοοῦντες. ὁλλ' ἀνάγκη δ' ἄρ' ἔσθαι,
 Καὶ ὡς ταλαπωροῦστέ γ' ὄλητον χρόνον·
 Ως χρησμός ἡμῖν ὅτ' ἴδμεν τιτῶν, ἔαν
 Μήσαπαστομῶν. ἔστι δ' ὁ χρησμός ἡμῶν.
 ΑΛ. Γ. Λέγ' αὐτὴ μὲν, ὅ, π' λέγῃ. ΑΥ. σιγήτε δ' ἄ.
 „ Α' λ' ὅπουτ' ἂν πῆξωσι χελιδόνες εἰς ἓνα χῶρον,
 „ Τὰς ἐποπτεῖ φεύγονται, διαθρονοῦσι τε φαλήτων,
 „ Πασθὰ κακῶν ἔσται· τὰ δ' ἄρ' ἔσθ' ἔτι νεώτερον ἔσθ'·
 „ Ζούσι ὑμέτερές τινες. (ΓΥ. ἔσθ' ἀνω κρατικιστόμεθ' ἡμεῖς.)
 ΑΥ. „ Ἡ' ν' δ' ἄρ' ὅπως ὦσιν, καὶ ἀπ' ἧς) πέρουχον
 „ Εἴξ' ἱερὸν αἰὸς χαλιδόνας, ἐκείν' δόξει
 „ Ὅρεον ἔσθ' ὅτι ἀνκαταπυρρυνέστερον ἔσθ'.
 ΧΟ. ΓΥ. Σαφὲς ὁ χρησμός, νῦν δ' ἄρ' ὅταν τις θεῖαι·
 Μηνὶν ἀπέπατομῶν ταλαπωροέωμαι·
 Α' λ' εἰσίτομῶν. ἢ γὰρ ἀγρόν τι τοῦτ'·
 Ω^ο φίλταται, τὸν χρησμόν εἰ προσέω-
 μῶν.

ΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟΡΟΣ γερόντων, ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ,

ΧΟΡΟΣ γυναικῶν.

ΧΟ. ΓΕ. Μ^υ ὅταν βέλομαι λέξαι
 Γῆν' ὑμῖν, ἐν ποτ' ἦκα·

σ' αὐτὸς ἐπ' ὤμων,

Οὕτως.

Ἡ' ν' νεανίσκος Μελανίων τις· ὅς

Φόβων γάμον

Ἀφικέτ' εἰς ἐρημίαν, καὶ ν

Τοῖς ὄρεσιν ἄκει·

Κἄτ' ἐλαροθύρῃ,

Πλεξάμενος ἄρκυς·

Καὶ κυβὰ πν' εἴχων.

Καὶ κέτι κατ' ἄλιν πάλιν οἶμαδ' ὑπὸ μίσους·

Οὕτω

Τὰς γυναικας ἐς Αἰλὺχθιν

Κείνος· ἡμεῖς τ' ἐδὲν ἥπον

Τὴν Μελανίωνος οἱ σάφροντες.

Βέλομαί σε γὰρ κούται.

ΧΟ. ΓΥ. Κρόμμυον γὰρ ἐκείν'.

ΧΟ. ΓΕ. Καγατέμας τὸ σκέλος λακτίσται.

ΧΟ. ΓΥ. Τῶν

LY. Ah mittite ista ostenta, vana, inania:
 Viros habere, credo, concupiscitis:
 Nos nolle credis? cū malas noctes trahant
 Duro labore? at sustinete fortiter,
 Et paululū durate charæ fœminæ:
 Divina nam nos dictio imperare vult
 Consentientes. tale certè oraculum est.

AL. MV. Effare quæso, quid ferat. LY. Silete jam:
 „Ast ubi hirundineus sē grex compellet in unum,
 „Atque Epopas fugiet, spernetq̃ue Ithyphallica iussa,
 „Pausa malorum aderit: tunc & supera ima locabit
 „Iuppiter altifremens. (MV. Suprà ergo jacebimus &
 nes.)

LY. „Sin fugiant, subitisq̃ue ex ade Chelidones alis
 „Diffidiam faciant sacrâ, tunc nulla volucris
 „Mobiliior poterit, vel clune salacior esse.

CH. MV. Responsum apertum, testor omnes cœlices:
 Nunquam ergo victæ defetiscamus: simul
 Regressæ eamus, fœminæ ô dulcissimæ.
 Turpe esset illud prodere oraculum Dei. STROPHE.

CHORVS *senum*, PROBVLVS, CHORVS *mulierum*.

CH. S. Quidam fabulam vobis
 Volo enarrare, qualem

Audii ego, pufus
 Cū essem.

Quidam adolescens Milanion, fugi-
 ens nuptias,

Iuga incolebat alta, sola,

Adsiduus erro: ac

Sapè léporem ibat

Decipere, reti

Sive cane captans.

Nec rediit unquam ad sua testā paterna.

Tantum est

Fœminas abominatus

Et perosus. nec minùs nos

Quā Milanion honesti sumus.

Te volo osculari anus.

CH. M. Quippe cæpe non edis.

CH. V. Crusq̃ue tendens calcibus cedere.

Χο. ΓΥ. Τὴν πόλιν πολλὰ φοβέομαι.

Χο. ΓΕ. Καὶ Μυρρινίδης γὰρ ἡδὲ

Τραχὺς ἐν τούτῳ, μακάρι πο-

γὸς ταῖς πόλιν ἐχθρὸς ἄπαντι,

ὧς ὅτι Φορμίων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Χο. ΓΥ. ΚΑὶ γὰρ βάλομαι μὴ θῶν

Τιν' ὅμιν ἀντιλίξαι

τῷ Μελετίῳ.

Τίμων

Τίς ἡδὲ, ἀνδρὺς ἀβάπτισιν ἐν

Σκύλοισι τῷ

Πρόσωπον περὶ τῷ μῦθῳ, Εἰ-

ρηνύων ὑποβλάξ.

Ὅστις οὐδὲ τίς μιν

ὦ, γὰρ ἐπὶ μίσους

Πολλὰ κατὰ τὸν ἄμφορος ἀνδρῶν ποιηθεῖς.

Οὕτω

Καί τις ὅμιν ἀντιμίσθ

Τὸς ποιηθεῖς ἀνδρῶν ἀεί-

ταῖσι ὅτι μιν ἐν τῷ φίλτατος.

Τὴν γινάσκον βλάξ θέναι.

Χο. ΓΕ. Μηνδεμῶς σ' ἐδίδασκε

Χο. ΓΥ. Ἀλλὰ κρείσσον τῷ σέλει.

Χο. ΓΕ. Τὸν σάκενδρον ἐμφανέσθ'.

Χο. ΓΥ. Ἀλλ' ὅμως ἀνὴρ ἐξ ἰσθῆος,

Καί περ ὅστις γὰρ σὺ, ὅντ' αὖ-

τὸν κομήτῳ, ἀλλ' ἀπέφε-

ραμμένον τῷ λύχῳ.

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΓΥΝΗ ΤΙΣ, ΑΛΛΗ
ΓΥΝΗ, ΜΥΡΡΙΝΗ.

Ἰὼδ' ἐγὼ, γυναικες, ἵτε δ' εὖρ' ὡς ἐμὰ

Ταχέως. ΓΥ. τί δ' ἔστιν, εἰπέ μοι, τίς ἡ βοή;

ΑΥ. Ἀνδρ' ὁρῶ προσηπὸν ταπεινὸν καὶ μῦθον,

τοῖς δ' ἄφ' ὧν ὁρῶ οὐδὲν ἐλπίσιν.

ΑΛ. Γ. ὦ πότνια Κύπρις, καὶ Κυθήρων, καὶ Πάφῃ

Μεθ' ἑσέ: ἵθ' ὁρῶ ἡμῶν ἐπὶ τῇ πόλιν ὅσον.

ΓΥ. Πῶ δ' ἔστιν ὅς τις ὅστις ΑΥ. παρὰ τὸ δ' ἑλπίσιν.

ΓΥ. ὦ νῆ Δι' ἔστι δὴ ταῖς, καὶ σὺ ποτέ.

ΑΥ. Ὅρατε, γινάσκω τίς ὁ μῦθός: ΜΥΡ. νῆ Δι' αἰ

Εἰ γὰρ καὶ σὺ μὲν ἀνὴρ Κωνσταντίας.

CH. M. At silvam densam geris.

CH. V. Sic Myronides erat
Horridis ater natibus; sed
Hostibus passim timendus,
Ut fuit Phormio.

ANTISTROPHÆ.

CH. M. A T qui fabulam vobis
Libet narrare contra

Hunc Melanionem.

Vir Timon

Ardua & obsita colebat loca,

Spinis

Malè sedens septus, & undique

Erinnydum propages.

Solus ergo Timon

Vixit, odioque

Magno homines oderat abominans scelestos.

Sicque

Ille vos est exsecratus,

Et malos mores virorum:

Sed mulieres amabat.

Vin' genam ut pulssem tibi?

CH. S. Non: metus me contrahit.

CH. M. Crure agam tantummodò.

CH. S. Ut sit Eugium patens.

CH. M. Non videbis hoc tamen

(Etsi anus sum) nuac comans,

Sed pilis cassum, atque purè

Ad lucernam comptum.

LYSISTRATA, MULIER QUÆDAM,

ALIA MULIER, MYRRHINA.

H E u femine, cheu convenite: adestedum (ras?

Omnes citò ad me. MYL. Dic quid est, quod clami-

LY. Virum furem proximum conspicio,

Veneris rigente percitum mysterio.

AL. MV. O Diva Cyprum quæ tenes Cytheraque,

Paphumque: rectam insiste quam graderis viam.

MV. Vbi ille, quisquis est? LY. Prope est fanû Chloës.

MV. Prò Iuppiter supreme certè aliquis vir est.

LY. Videte, num quæ norit hunc. MYR. Ego per Iovē:

Meusque certè est ille vir Cineas.

ΛΥ. Σὺν ἔργον εἴη τὸν ὁππῶν καὶ σφέφιν,
Καὶ περὶ τοποθῶν, καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν.
Καὶ πάνθ' ὡς ἔχῃ πλὴν δὲ σιωποῖ δὴν ἡ κύλιξ.
ΜΥ. Ἀμίλ' ποιήσω ταῦτ' ἐγὼ. ΛΥ. καὶ μὴ ἐγὼ.
Σιωπῶ περὶ πύτω, παρὰ μὲν σ' ἐνθαδὶ,
Καὶ ζωστῆδ' ἐστὼν τῶν, ἀλλ' ἀπέλαθε τι.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ, ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ,
ΜΥΡΡΙΝΗ, Ο ΠΑΙΣ.

Οἱ μοι κεκοσμάμενοι, οἷος ὁ σπασμός μ' ἔχῃ,
Καὶ τέτυκτος, ὡς περὶ δὴ τοιοῦτον σπασμὸν ἔχον.
ΛΥ. Τίς ἐστὶ οὗτος τῆς συλλέγοντος; ΚΙ. ἐγὼ.
ΛΥ. Ἄνὴρ; ΚΙ. ἄνθρωπος. ΛΥ. ὡς ἀπὸ δὴτ' ἐν πύ-
δων;
ΚΙ. Σὺ δ' εἴ τίς ἢ καὶ ἀλλοῦ μ'; ΛΥ. ἡμεροσκόπος.
ΚΙ. Περὶ τῆς θεῶν, καὶ ἐκάλεισόν μοι Μυρρίνην.
ΛΥΣ. Ἰδὲ καλέσω γὰρ πῶς Μυρρίνην σοι; σὺ δὲ
τίς εἶ;
ΚΙ. Ἀνδρὸς τοῦ Παιονίδου Κινησίας.
ΛΥ. Ὁ γὰρ φιλεῖται· ὁ γὰρ ἀκλεῖς τὸ νομα.
Τὸ σὺν τὰρ ἡμῶν δέον, ἐστὶ ἀνάνυμνον.
Α' εἰ γὰρ ἡ γυνὴ σ' ἔχῃ διὰ φόβου.
Καὶ ὧν, ἢ μῆλον λάβῃ, Κινησία.
Τίς τὴν γυναικα, φησὶν. ΚΙ. ὡς περὶ τῆς θεῶν.
ΛΥ. Νῦν πῶς Ἀφροδίτῳ, καὶ περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπόση
λόγος περὶ, εἴρηκα διδόντες ἡ σὴ γυνὴ,
Ὅτι πλεονεξία τῶν ἀλλὰ περὶ Κινησίαν.
ΚΙ. Ἰδὲ νῦν, κάλεσεν αὐτήν. ΛΥ. τί οὖν δέσσης τί μοι
ΚΙ. Ἐγὼ γὰρ ἡ δὲ Δί', καὶ βέβαιον σὺ.
Ε' γὰρ τὸ πῶς ὡς περὶ αὐτῶν ἔχον διδόναι μοι.
ΛΥ. Φέρε, νῦν καλέσω κατὰ αὐτὰ σοι. ΚΙ. ταχὺ νῦν
σάου.
Ὡς ἐδεμίαν ἔχω γὰρ τῇ βίῃ χάριν,
Ε' ὡς περὶ αὐτῇ ἔχοντες ἐν τῇ οἰκίᾳ.
Α' μ' ἀχθόμενος μὲν εἰπὼν ἔρημα.
Εἶναι δὲ καὶ μοι πάντα· τοῖς δὲ σπασίσι
Χάριν ἐδεμίαν οἷός τ' ἐδίδον. ἔστω γὰρ.
ΜΥ. Φιλῶ φιλῶ γὰρ τὸν, ἀλλ' ἐβέβαιον
Τ' ὡς ἐμὴ φιλεῖται. σὺ δὲ με πῶς μὴ καλεῖ.
ΚΙ. Ὁ γλυκύτατος Μυρρίνιδον! τί ταῦτα θράσ;
Κατάβηθι δὲ ὅσον, ΜΥ. καὶ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτὸς εἰ.

ΚΙ. Ε' μὲ

LT. Affandus ergo nunc tibi & versandus est:
Fallendus etiam: amandus haud amandus est:
Nil abnuendum, præter hæc quæ seit calix: [quo fœdus
factum.]

MT. Ego ista prudens exsequar. *LT.* Quin hæc ego
Etiam manebo, unaque decipiam viro m,
Assumque reddam: vos modo hinc abistite.

CINESIAS, LYSISTRATA,

MYRRHINA, PVELLYS.

Heu quanta miserum me tenet convulsio!
Tentigine eheu rumpe ut tortus corâ!

LT. Quis ille qui stat ante custodes? *CIN.* ego.

LT. Quid? virne? *CI.* vir planè est. *LT.* abin' hinc pro-
tinus?

CI. Quæ me ejicis, quis es? *LT.* Diurna sum vigil.

CI. Nunc, per Deos, huc Myrrhinam mihi advoca.

LT. Bona verba: Myrrhinam ut tibi advocem? hem
quis es?

CI. Vir illius, Pæonides Cinesias.

ST. O salve amice; cujus haud ignobile

Ingloriûmve nomen est nobis quidem:

Quum sis in ore semper uxoris tuæ.

Quæ si vel ovum sumpsit, aut pomum manu,

Cinesia, inquit, servo. *CI.* Dii vostram fidem!

LT. Sin institutus de viris sermo incidat,

Venerem faventem sic habesim, ut ait statim,

Hos esse nugas præ suo Cinesia.

CI. Abi ergo, & illam accerse. *LT.* Quid dabis mihi?

CI. Quod habeo habebis, si voles hoc per Iovem:

Istud tibi inquam, quod habeo en dono libens.

LT. Regressa, age, hanc vocabo. *CI.* sed properè ad-
modum:

Ingrata namque vita prorsus est mihi,

Ex quo uxor illa eliminavit: ac domum

Intrare tædet: nam videntur omnia

Deserta in illâ: nec tibiis alebribus [alentibus]

Iuvat fruiscei: scilicet tentus nimis.

(camen

MYR. Amo hunc, amo inquam plurimum: hic à me

Non vult amari: ne me ad hunc vocaveris.

CI. Mellitula ô mea Myrrhinilla, quid facis?

Accede sis huc. *MYR.* Non ego istuc, per Iovem.

ΚΙ. Ε'μὲ καλῶντος ἔκστασις, Μυρρίνη;
 ΜΥ. Οὐ γὰρ δέ μ' ὄνομα δὴν ἐκκαλέεις ἐμέ.
 ΚΙ. Ε'γώ· ἔδ' ὄνομα; ὅτι πατρὶς μ' ὄνομα μὲν.
 ΜΥ. Ἀπέμι. ΚΙ. μὴ δ' ἔστ'· ἀλλὰ τῷ γ' ἐν παιδίῳ
 ὕπαικον. οἶτ', ἔκαλεις τῶν μαμμιάων,
 ΠΑΙΣ. Μαρμμία, μαμμία, μαμμία.
 ΚΙ. Αὐτὴ τί πάσχει; οἶτ', ἔχει· τὸ παιδίον,
 Ἀλκίον δὲ, καὶ θηλον ἐκ τῶν ἐμῶν;
 ΜΥ. Ε'γώ γ' ἐλεῶ δ' ἔστ'· ἀλλ' ἀμείλις αὐτῷ πατὴρ
 ἔστιν. ΚΙ. κατὰ βῆθ', ὡς δαιμονία τῷ παιδίῳ.
 ΜΥ. Οἶον τὸ τέκνον! καταβέβητον. ΚΙ. τί γὰρ πάσχει;
 Ἐμοὶ γὰρ αὐτὴ καὶ νεώτερος δοκεῖ.
 Πολλῶν γὰρ βῆθ', καὶ νεώτερον βλέπει.
 Χ' ἂν δυσκολαίη σοὺς ἐμέ, καὶ βροχέμεται,
 ταῦτ' αὐτὰ δ' ὡς δ' ἂν καὶ ἐπιπείθει τὰ πάσχει.
 ΜΥ. Ὡς γλυκύτατον σὺ τέκνιδιον κακῇ πατρίδι;
 Φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ!
 ΛΥ. Τί ὅσον ἔχει ταῦτα ποιεῖς, καὶ ἄτερας
 Πείθει μαμμίαν, καὶ μετ' ἀχθεῖς ποιεῖς;
 ΚΙ. Αὐτὴ με λυπεῖ. ΜΥ. μὴ πρὸς ταῦτα χεῖρα μοι.
 ΚΙ. Τὰ δ' ἐνδον ὄντα τά με καὶ σὰ χεῖρα κατα
 χέρον διατίθεις. ΜΥ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
 ΚΙ. Ὀλίγον μὲν σοὶ τ' ἐχέμεν φορεῖσθαι
 ὅτ' ποτ' ἔσθ' ἀλευκτερόναι; ΜΥ. ἐμοί γ' ἐν Δία.
 ΚΙ. Τὰ τ' Ἀφροδίτης ἔσθ' ἀνοργαστὰ σοι
 χεῖρον ποσὺ τὸν ὄναι· ἔβαδιε σάλιν;
 ΜΥ. Μὰ Δί' ἐν ἔργῳ· ὡς μὴ διαλλαχθῇ τέ γ',
 καὶ τὸ πολέμευ παύσασθαι. ΚΙ. τοὶ γὰρ ἂν δοκῇ,
 καὶ γὰρ ἀπ' ἐμὲ ἐκείσε. ΜΥ. νυῖ δ' ὀπμώμομα.
 ΚΙ. Σὺ δ' ἂν κατακλιθῇ μετ' ἐμῶν διὰ χεῖρα.
 ΜΥ. Οὐ δ' ἔστι καὶ τοι σ' ἐν ἔργῳ γ', ὅς ἐ φιλήσ;
 ΚΙ. Φιλήεις; τί οὐκ ἐκτεκλίνεις, ὡς Μυρρίνιον;
 ΜΥ. Ὡς καταγέλας! ἐμὰ τὸν τῷ παιδίῳ;
 ΚΙ. Μὰ Δί', ἀλλὰ τὸ γ' οὐκ ἔστι ὡς Μανὴ φέρε.
 Ἰδὲ τὸ μῦθον παρὶ τὸν καὶ δὴ κ' ποδῶν,
 Σὺ δ' ἐκ κατακλίνῃ. ΜΥ. πᾶς γὰρ ἂν περὶ τάλαν
 ἀεὶ πρὸς τῷ; ΚΙ. ὅπως τὸ τῷ Πανός, καλόν.
 ΜΥ. Καὶ πᾶσι δ' ἀγνὴν δ' ἔστ' ἀνέλθοι με ἐς πόλιν;
 ΚΙ. Κάλειται δ' ἄνθρωπος αὐτῇ τῇ Κλειφύδρᾳ.
 ΜΥ. Ε'πεὶ τ' ὁ μὲν πρὸς δ' ἔστ' ὁπορικῶν, τάλαν;
 ΚΙ. Εἰς ἐμὴν τῶν ἀποστολῶν καὶ δὲν ἔρκει φροντίσεως.

ΜΥ. φέρε

CI. Non me vocante accedis huc, ô Myrrhina?

MYR. Nam tu vocas me nullius rei indigens.

CI. Ego nullius egens? imô detritus magis.

MYR. Faceſſo. *CI.* Noli: infantulum ſaltem audias.

Heuſtu puſille, non vocabis Mammiam? (mia.

PVEL. O mamma, mamma, mamma, mamma, mama-

CI. Nec puſionis te, (malum!) miſeret tui,

Sex lacte egentis iam dies, & pædidi?

MY. Miſeret quidē mei, verū inertem habet patrem,
ſegnemque. *CI.* ades, miſella; & ad puerum redi.

MY. Proh pærere quanti eſt! ergo eundū. *CI.* Quippini?

Mihi, ut videtur, hæc puella ſcit magis;

Magis que ſcita eſt, intuens que pulchrius:

Sed quôd ſuperbit, & mihi eſt moroſula,

Hoc plus amore peſtus exercet meum.

MYR. O pulle dulcis, improbi proles patris!

Da baſem te, ô ſuave mammae volup!

LY. Quid improba audes, ſceminis que obtemperans

Aliis, mihi ſic anxietudinem creas?

CI. Mihi hæc moleſta eſt. *MY.* auſſer hinc manū tuam.

CI. Iam tu meas res & tuas quæ ſunt domi

Malè ordinavi. *MY.* Paululum hæc curaverim.

CI. Partimne curas alites [gallinæ] quôd differunt

Detexta pulli licia? *MY.* at certè parum.

CI. Sed ſacra Veneris non celebraſti orgia

Conſueta tanto tempore: ecquid ire viſ?

MY. Non iverim unquam: bella nō ceſſent prius,

Pacemque componatis. *CI.* ergo, ſi placet, (nis.)

Illuc abiero. *MY.* jâq; deſuravero: [abjuravi cū femi-

CI. Mecum accuba ergo: jamdiu hoc non fecimus.

MY. Non perſuades, etſi amem, nam quid negem?

CI. Amas? age ergo, Myrrhinilla, decubes.

MY. Præſente puſione? numquid te pudet?

CI. Imô hunc puellum ſervus aſportet domum.

Manes abi, & ſer parvolum. en abeſt puer,

Nec decubas nunc. *MY.* obſecrô quâ perſici

Hoc ſede poſſit? *CI.* Commodè, ad Panos ſpecum.

MY. Quî tandem in urbem pura ſic reverterer?

CI. Rectè atque bellè ad Clepsydræ fontem lavans.

MYA. An peierem viſ, inepte, quæ juraverim?

CI. Depone curam hanc: iſte erit mecum labor.

ΜΥ. Φέρενιὺ ἐνέγκω κλινίδιον γυν. ΚΙ. μηδεμῶς·

Α' κεί χαμῶ γυν. ΜΥ. μὰ τ' Α' πόλλω, μὴ σ' ἐγώ,

Κῆπερ τοῖς τιν ὄντα, κατακλινῶ χαμῶ.

ΚΙ. Η' δὴ γυνὴ φιλεῖ με, δὴλ' ἔτι, καλῶς.

ΝΥ. Γ' δὲ κατάνεισ' αὐτοὺς π' κῆρ' ἢ κ' ὄνομαι.

Καί τοι τὸ δεῖνα ψιχθὸς ἐς' ὀξοῖσθα.

ΚΙ. Ποία ψιάδος, μὴ μοι γέ. ΜΥ. νὴ τὴν Α' ρτεμιν'

Αἰχρὸν γ' ὅππ' ὅν γε. ΚΙ. δὲς μοι νῦν κῦσται.

ΜΥ. Γ' δέ. ΚΙ. παπαϊάξ! ἤκε νῦν τα χέως σῶνυ.

ΜΥ. Γ' δὲ ψιάδος, κατάνεισο, κ' δὴ κ' ὄνομαι.

Καί τοι τὸ δεῖνα προσεφάλαμν ἐκ ἐξός.

ΚΙ. Α' μ' ἐδέομαι ἐδὲν ἐγώ γε. ΜΥ. νὴ Δί', ἀλλ' ἐγώ.

ΚΙ. Α' μ' ὅ τ' ἀπὸς τῶν! Ἡ ἑκαλὸς ξενίζεταί.

ΜΥ. Α' νίσαισ' ἀναπήλασεν ἥδη πάντ' ἐχω.

ΚΙ. Α' πάντα δή τε; δαύθ' νῦν, ὃ χυρὺ πον.

ΜΥ. Τὸ σφύρειν ἥδη λύομαι, μέμνητο νῦν,

Μὴ μ' ἐξαπατήσῃς τὰ σφειρῆς διαλλαγῶν.

ΚΙ. Ν. Νὴ Δί' ἀπολοίμην ἄρα. ΜΥΡ. σάουεν ἄν
ἐξός.

ΚΙ. Μὰ Δί' ἐδέομά γ'· ἀλλὰ βινεῖν βάλωμαι.

ΜΥ. Α' μέλι, ποιήσας τῷτο. ταχ' γ' ἔρχεμαι.

ΚΙ. Α' νῦν ὅπως ὅππ' ἴφει με διὰ τὰ σφύματα.

ΜΥ. Ε' παρὲς στυγόν. ΚΙ. ἀλλ' ἐπῆρται τὸτό γε.

ΜΥΡ. Βούλει μυεῖσθαι; ΚΙ. μὰ τὸν Α' πόλλω, μὴ
μέ γε.

ΜΥ. Νὴ τὴν Α' φροδίτῳ, ὡς τε βάλει γ', ὡς τε μὴ.

ΚΙ. Εἴθ' ἐκχυδαῖν τὸ μυρὸν, ὃ Ζεὺ δαπάται;

ΜΥ. Πρὸς τίς δὴ τὴν χεῖρα, καλέειφ λαβόν.

ΚΙ. Οὐχ' ἥδ' τὸ μύρον, μὰ τ' Α' πόλλω, τουτο γέ,

Εἰ μὴ λιατρὶ πικρὸν τε, καὶ ὄζον γάμων.

ΜΥ. Τάλαρ' ἐγώ, τὸ ρόδιον ὡς ἐγκον μύρον.

ΚΙ. Α' γὰ θόν· ἐὰ ἄντ', ὃ δαίμονία. ΜΥ. ληεῖς ἔχων.

ΚΙ. Κάμεις' ἀπολοίθ' ὃ σφῶνεν ἐφύσας μύρον.

ΜΥ. Λαβὲ τὸν θετ' ἀλάβαστρον. ΚΙ. ἀλλ' ἔτερον ἔχω·

Α' μ' ὃ ζυρεῖ κατάνεισο, κ' μὴ μοι φέρε

Μηδέν. ΜΥ. ποιήσω ταῦτα, νὴ τὴν Α' ρτεμιν'

Γ' πολὺ μὲ γ' οὐδ'. ἀλλ' ὅπως, ὃ φίλτατε,

Σπονδῆας ποιῆσθ' ἡμφιεῖ. ΚΙ. βελύσομαι.

Α' πολὺ κέν με καπνέτρετον ἡ γυνή,

Τάτ' ἄλλα πάντα, καποδείξεσ' οἷχε τῆς.

Οἶμαι τί φάσθαι, τίνα βινήσω,

MYR. Ibo, afferamque calcitam nobis. CI. sine:
 Humus ipsa nobis sufficit. MY. nullo modo,
 Nete reclinem quamlibet grandem [ralem,] solo.
 CI. Appâret hanc me pulchrè amare fœminam.
 MY. Eia recumbe, quâso, donec exuor.
 Tamen ferenda nescio unde stragula.
 CI. Quæ stragula? haud quidem mihi. MY. attramen
 In pelle turpe est, per Dianam. CI. Da osculum.
 MYR. Eccum. CI. Papæax! nunc ades dum huc ocyus.
 MYR. En stragula. en nunc accubes, mox exuar.
 Sed nullus hic puluillus est adhuc tibi.
 CI. Nil certè opus nunc est mihi. MY. Certè est mihi.
 CI. Nisi mentula instar hospitis sit Herculis.
 MY. Exsurge, proflili: omnia hîc parata sunt.
 CI. An omnia inquis? huc ades mea aurea.
 MY. Strophium resolve pectorale. tu modò
 Nec falle me, nec fœderum obliviscere.
 CI. Aut Iuppiter me perdat. MYR. Haud mastruceam
 habes.
 CI. Nihil necesse est: sed libens coïverim.
 MY. Hoc ergo facies: quippe mox illuc eo.
 CI. Homo iste propter stragula hîc me deceret.
 MY. Te te parûper surrige. CI. arrestû hoc quidè est.
 MY. Vin' ut te inungam? CI. per Iovem, nullus velim.
 MY. Per Cyprin almam, seu velis seu non velis.
 CI. O si unguen illud effluat, Rex Iuppiter!
 MY. Manum ergo porrige, accipe istud unctui.
 CI. Per Apollinem ista unguenta non sunt suavia,
 Intrita nî sint, nuptasque olentia.
 MY. Rhodium unguen, eheu, mecum inepta detuli.
 CI. Bonum est: sed aliud mitte, sis. MY. nugas agis.
 CI. Utinam perisset primus unguentarius!
 MY. Alabastrum age istud suave. CI. sed habeo alte-
 rum:
 Tantùm supina accumbe: vah, ne quidquam mihi
 Adferre cura. MY. Hoc exsequar, per Artemin.
 En calceos resolvo. at ô charissime,
 Vide ut illa fiant fœdera. CI. animum advertero.
 Hæc perdidit me, & prorsus extritum dedit
 Mulier faceffens, meque nudum excodicans.
 Heu me miserum! quam permolam, ubi

Formosiss.

Τῆς καλλίστης πασῶν φιδεύει;
Πῶς ταύτῃ παιδὶ δ' ἐφώσται;
Πῆς χλευαλάτῃ;
Μισῶσάν μοι τὴν κύβην.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ, ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

Χο. Γε. Εἴν' δ' ἐνὶ γ' ὅδ' ὁ δὲ δὲ κακῶ
Τέρος ψυχῶν δ' ἀπατηθεῖς.

Κῶρον' οἰκτεροῦσ', ἂν δ' ἂν.
Ποῖος γὰρ ἂν ἢ νεφρὸς ἀντίστοι;
Ποῖα ψυχῇ; ποῖος δ' ὄρεος;
Πῶς δ' ὄρεος; ποῖος δ' ἂν ὄρεος;
Κακατενέμνος,
Καὶ μὴ κινῶν τὸν ὄρεος;
Κι. Ω' Ζεὺς δ' ἐνὶ γ' ἀντιπασῶν;
Χο. Γε. Ταυτὶ μὲν τοῖς νουὶ σ' ἐποίη-
σ' ἢ πάντες ἐλευθεροῦ πανμυσταροῦ.
Κι. Μὰ Δί', ἀλλὰ φίλη, καὶ παρ' ἐλευθεροῦ.
Χο. Γε. Ποῖα γλυκερά; μιᾶρα.
Δῆτ' ὅ Ζεὺς, ὅ Ζεὺς,
Εἴθ' αὐτὴν ὡς περ τὸν θωμάς
Μεγάρων περὶ καὶ πρὸς ἡρεῖ
Εὐστροφίας καὶ ξυλοχολίας
Οἴοντο φέρων, εἰ καὶ μετέστιν
Ἡ' ὅ φέροιτ' αὐτὴν πάλιν εἰς τὴν γλῶ-
Κῶτ' ὅ Ζεὺς ἡρεῖ
Περεῖ τὴν φωνὴν καὶ βῆμα.

ΚΗΡΥΞ Λακεδαιμονίων, ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ,
ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

Κη. Πᾶν Ἀσπιδῶν ἐστὶν ἀνερχομένη,
Ἡ' τοῖς πεντακτίσι; καὶ τί μὴ βίβλαται.
Πρ. Σὺ δ' εἰ τίς; ἀπὸ πρὸν ἀνδρὸς ἢ Κονί-
Κη. Κῆρυξ ἐγὼν, ὃ κυρτάνει, καὶ τὴν Σίω, (σουλῆς;
Εἰ μὴ καὶ Σπάρτας, καὶ τὴν διαλλογῶν.
Πρ. Καπῆτα δόρυ δὴθ' ὑπὸ μάχης ἡκίς ἐχον;
Κη. Οὐ καὶ Δί', καὶ ἐγὼ γάρ. Πρ. ποῖ μεταστρέφει;
Τί θ' ἀπεβάλλει τὴν χλαμύδα; ἢ ἐκ βωμῶν;
Υ' πο' τ' ὁδὸς; Κη. πάλαι ὁ γὰρ καὶ Κῆρυξ,
Ἀνδρὸς. Πρ. ἀλλ' ἐστὶς, ὃ μὴ ἀφῶτα τε.
Κη. Οὐ καὶ Δί' ἐκ ἐγὼ γάρ. καὶ δ' αὐτὴν πλάσσειν.

Formosissima me decepit?
An cum puero hanc ego tollam?
Volpanser heus tu,
Vuluam mi nunc conduce.

CHORUS SENVM, CINESIAS.

CH. S. M Agno infelix angore animus
Tibi deceptus nunc cruciatur:

Miserorūque tuam sortem. heu heu!
Quis enim istud ferre rien [ren] possit?
Quæ mens? quod pectus? qui testes?
Quæ vis lumborum? qui penis
Ira distentus,

Atque in lucem productus? [auroram prolongans!]

CI. O tormina dira reuulsiva!

CH. S. Scilicet horum causa malorum est
Mulier scelerata atque nefanda.

CI. Sed amica mihi, tora que dulcis.

CH. Qui dulcis? at execranda, mala.

O diuū rector,

Tu fulminei turbine venti

Illam contorquens atque rotans

Sublime feras & agas, deinde

Mittas: illa in terram redeat;

Atque subinde

Curtum penem undique fraxet.

CADUCEATOR Lacedæmoniorum, PROBVLS,
ATHENIENSIS quidam.

CAD. VBi est Senatus, Principesve qui regunt

Hanc urbem Athenas? rem novam fari volo?

PR. Verū quis es tu, homōne es, an Constatulus?

[Priapus?]

CAD. Caduceator, ô puer, sum, per Deos,

Spartâ profectus, Pacis ergo & fœderum.

PR. Hastile, credo, subter axillâ ferens.

CA. Minime, Iovem altum testor. PR. Equò verteris?

Aut quò sagum prætendis? an labor viæ

Tibi inguen inflat? CAD. Iamdiu, Ecce, homo

Turgescit ardens. PR. at, scelestè, & arrigis.

CAD. Non ceterò ego. ah ne rursus accedas propè.

PR. Quid

Πρ. Τί δ' ὄξισσι τοῖσι; Κη. στυτάλα Λακωνικά.

Πρ. Εἴπερ γὰρ αὕτη 'στὶ στυτάλη Λακωνική.

Α'λλ' ὥς περ εἶδόντα με σὺ τάληθ' ἔλεγε.

Τί τα' ἔργα μὲν ὑμῖν ὅτι τὰν Λακεδαιμόνιαι;

Κη. Ὅρσι Λακεδαιμόνων πᾶσι· καὶ τοῖς σύμμαχοι.

Α' πάντες ἐσόμεν. Φελλάνας δ' οὐκ.

Πρ. Α' πὸ τῶδε περὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἔπαισεν;

Α' πὸ Παρὸς; Κη. ἔν· ἀλλ' ἀρχὰ μὲν οἶδ' Ἀλαμπιῶν.

Ε' πῆτα δ' ἀλλοιγὰ καὶ Σπάρτην ἔμε.

Γυνάμεις, ἅπτερ δὴ μῖς ὑπὸν ἀπὸς.

Α' ἦλκον τὸς ἀνδρας δὴ τῶν ὑποσάμων.

Πρ. Πῶς οὖν ἔχε περὶ Κη. μαγίστους· ἀντὶ τὰν πόλιν.

Αἴπερ λυγροφρόντες ἀπὸ καὶ ὕφαινας.

Τῶν δ' ὅντων ἐστὶ περὶ μὲν τὸν διῶ.

Ε' ὦν περὶ, περὶ ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγῳ.

Σποιδὰς ποιεῖς μετὰ ποτὶν Ε' καὶ ἄλλαι.

Αθ. Τὰτι τὸ πρῶτον πάντα χόδον ξυνομάμω.

Υ' πὸ τῶν γυναικῶν, ἀρπυγῶν καὶ θανάτων.

Α'λλ' ὥς τάχιστα φράζεσθαι διὰ λαλῶν.

Αὐτοφρόνους πρὸς τὸν ἀπὸν ἐν δαίμονι.

Ε' ὦν δ' ἐπὶ τὸν ἀπὸν τῶν βελήφρων.

Πρὸς τὸν ἐλὶ δὴ, τὸ πῶς ὅτι λέξας τοῖσι.

Κη. Πρωτόμω. κέρπειται δὲ πάντ' ἔλεξας.

ΧΟΡΟΣ γερόντων, ΧΟΡΟΣ γυναικῶν.

Χο. Γε. Οὐδὲν ὅτι θνητὸν γυναικῶς ἀμαχόπινον.

Οὐδὲν αὖτ' ἐστὶν ἀναιδῶς ἐδὲ μία πάρδαλις.

Χο. ΓΥ. Ταῦτα μὲν τοῖς ξυνεῖς, εἴτα πολέμους, εἴ περ μοι.

Ε' ξὼν, ὡς πᾶσι τοῖς ἐσθλὰν νῦν μ' ἔχον φίλῳ.

Χο. Γε. Ὡς ἔχον μισθὸν γυναικῶς ἐδὲ ποτε πύτυσμα.

Χο. ΓΥ. Α'λλ' ὅταν ἐλθῇ σὺ, νυκτὶ δ' ἔσσι περὶ βόλῳ.

Γυμνὸν ὄνθ' ἔσσι· ἔσσι δὲ ὡς σὺ καταγέλαστος εἶ.

Α'λλὰ τί μ' ἐξέμειδ' ἐνδύσσω σε περὶ σὺν ἔχον.

Χο. Γε. Τῆτε μὲν, μὲν δ' Δ' ἔσσι, καὶ ποιεῖν ἐπὶ ἵσταται.

Α'λλ' ὅταν ὅρῃ ὡς γὰρ ποιεῖς καὶ ταύτην ἀπὸν ἔχον.

Χο. ΓΥ. Πρῶτα μὲν φάσθαι γὰρ ἀνδρῶν, εἴτ' ἔσσι καταγέλαστος εἶ.

Καὶ μή με λυπῆς, ἔχον σὺ γὰρ ἀντὶ τὸν θνητὸν.

Τὸ πῶν φθαλμῶν καὶ σὺν ἔξελον ἀντὶ, ὅτ' οὐκ εἶναι.

Χο. Γε. Γ.

PR. Quid hic habes? CA. Laconicam Scytalam puta.

PR. Scytala iste ramus si tamen Laconica est.

Mihi ut scienti vera nunc edissere.

Quis est apud vos publicæ status rei?

CA. Arrecta tota est Sparta: nervus omnibus
Sociis rigore tenditur. Pallenâ opu' st.

PR. Quis ergo vobis istud invexit mali?

A Pane, credo, est. CA. Lampito princeps, puto,

Hoc fecit; unâ plurimâque fœminæ

Spartanâ in urbe quæ viros ab Eugiis

Unâ expulerunt missione carcerum.

PR. Quid facitis ergo? CA. urgemur anxitudine;

Totam per urbem eernui ocquiniscimus,

Vt qui lucernas præferunt. nam fœminæ

Nos horto abarcent; donec, armis defitis,

Coëat in unum fœdus tota Græcia.

AT. Hacpropter ergo ubique conjuraverant

Vno ordine istud fœminæ, jam intelligo.

Sed jam faceffe, dic statim legent [mittant huc] viros

Ius summum habentes, fœdera hæc qui sanciant:

Alios Senatui ipse dicam ut eligat

Hinc fœciales, hoc rutabulum indicans.

CA. Revolo domum. nam dicis omnino optima.

CHORVS senum, CHORVS mulierum.

CH. S. Nil inexpugnabile est, præut mulier im-
proba:

Sed nec ignis tam potens, nec fera adeò impudens.

CH. M. Qui sciebas ista, quâ sit bella mihi ut excites;

Quum me amicam certam habere posses, moleste
homo?

CH. S. Quippe in omnem fœminam implacabile
odium gero.

CH. M. Hoc quidê fac ut lubet. sed nunc misereor tui,

Cùm tuor nudum esse, ridendumque penitus virum.

Quin propinquans induam te exomide lacernulâ.

CH. S. Per Iovem, vos istud unû non facitis improbè:

Nam malâ irâ bulliente deposita vestis est.

CH. M. Iâ vidêtis esse vir, nec ludibrio habendus es:

Sin molestus non fuisses, hanc tibi ego bestiam

Eruißem comprehensam, quæ tuo oculo sedet.

CH. S. Hinc

ΧΟ. ΓΕΡ. Τούτ' ἄρ' ὡς πύπτη ἴσον ὁ δακτύλιος οὐ-
ποσί.

Ε' κ' ἀλάσπεν αὐτό, κῆται δέϊξον ἀφελῆσαι μοι.

Ὡς τ' ὀφθαλμὸν γέ με νῆτ' Δία πάλαι δάκνῃ.

ΧΟ. ΓΥ. Α' λὰ δ' ὄρασω ταῦτα, καὶ τοὶ δύσκολος γ' ἔρυσ'
ἀνὴρ.

Η' μίγ' ὦ Ζεὺς ἤμ' ἰδεῖν τ' ἐμπίδος ἐνέστ' σοι:

Οὐχ' ὄρας; ἐκ' ἐμπίς ὅστις ἦδ' Ἐρικουρίαι;

ΧΟ. ΓΕ. Νὰ Δι' ὠνησας γέ μ' ὡς πάλαι γέ μ' ἔφρε-
ρύχθ'.

Ὡς εἰπὶ δὴ ἔκρεθ' ῥεῖ με κατὰ δάκρυον πολύ.

ΧΟ. ΓΥ. Α' λ' ὀλοφύσωσι ἐγὼ, καὶ τοι γὰρ πᾶν πένη-
ρος εἶ,

καὶ φίλῃσω. ΧΟ. ΓΕ. μὴ φίλησιν. ΧΟ. ΓΥ. ὡς τε βάλῃ
γ', ὡς πε μῆ.

ΧΟ. ΓΕ. Α' λὰ μὴ ὀλοισιν ἱκοῖσθ', ὥς ἐς δ' ὀλοπῆς φύσθ'.

Κἄς' ἐμὲ το πύπτος ὀρθῶς καὶ κακῶς ἐρμυλῶν.

Οὐτὲ ζῶν πανωλέθροισιν, ἔδλ' ἀνδρὶ πανωλέθρῳ.

Α' λὰ νυνὶ σπένδομαί σοι τὸ λοιπὸν ἐκίπῃ.

Οὐτὲ δρᾶσω φλαῦρον ἐδέν, ἔδλ' ὅφ' ὕμῶν σπείσομαι.

Α' λὰ κοινῇ συσταλέντες τῶ μίλῳ ἀρξώμεθα.

ΧΟ. ΓΥ. Οὐ παρεκδύαζόμεθα ἔρῃ πολυτῆς ἐδέν, ὡς ἴ-
δρες, φλαῦρον εἰπέν ἐδέν.

Α' λὰ πολὺ τέμπυαλιν

Πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγῃ

καὶ δρᾶν ἱκανὰ γὰρ τὰ κακὰ

καὶ τὰ παρεκείμηναι.

Α' λ' ἐπαρξάμεσθω

Πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή,

εἴ τις ἀργυροδίων

Δεῖν, καὶ εἴ τις μὲν ἢ δούλῃ

τρεῖς ὡς πόλιν ἔστω σῖν,

Κάχομεν βαλάντια.

Κἄν ποτ' εἰρῆνὴ φανῇ,

Ὅς τις ἀνὴρ νυνὶ δακνέσθεται

Παρ' ἡμῶν ἀνλάβῃ

Μικέτ' ὀλοδιδῶ.

Ε' σὶν ὃ μέλλομεν ζῆντες πνῆες Καρυσίαι,

Α' νδρας καλὰς τε καὶ καθὰς.

Κἄστιν ἔτνος π' καὶ

Διφράμιον ὡς τί μοι.

CH. SE. Hinc premens hinc me atterebat annulus:
age aspice.

Excute, atque ostende primùm, quum fuerit eruta.
Namque bestia illa pungit jamdiu oculum meum.

CH. MV. Hæc ego exsequar, licet sis asper homo &
improbis:

Iuppiter, quàm magna res est qui tibi inerat culex,
Non vides? non hæc, rogo, est tipulla Tricorysia?

CH. S. Per Iovem multum fuisti commoda mihi ad-
juva:

Iamdudum me lancinabat; nunc lacrymor adfatim.

CH. M. Atte ego abstergam; licet sis vir malus &
improbis,

Quin & osculabor. *CH. S.* aufer oscula. *CH. M.* imò
ingratiis.

CH. S. Ne venite: namque novi vos adulanti nimis
Esse naturâ: & benè illud dicitur vulgare:

Nec simul cum pessimis sis, sed nec absque pessimis.
Nunc libens tecum paciscor fœderatus, nec malum

Postmodum vobis creare, nec pati à vobis volo.
Nunc in unum nos coacti age infecemus canticum.

CH. M. Neminem, ô viri, paramus civitatis lædere
Oratione vel re:

Sed potiùs oppidò

Omnimoda dicere, &

Patrare bona: præteriti

Quippe satis est mali.

Sed vir & fœmina

Omnis hic imperet:

Si quis sumere velit

Argentum egenus, binas minas

Aut tres: plurimi intùs,

Quos habemus, sacculi.

Sin resurgat alma Pax,

Fœnerator quisquis à nobis

Habebit, reddere

Insuper habeat.

Quin & invitamus ad cœnam hospites Carystios,

Frugi, catos, bonos viros.

Pultem habemus; & sacre

Porculus adest mihi

Καὶ ἦ το τέθυχ', ὅσπερ τὰ κρέα
 Ἐξιδ' ἀπαλά καὶ καλά,
 Ἡ κατ' αὐτὸ εἰς ἐμὴν
 Τήμερον. πορὶ δ' ἤχρη
 Τὸτο δρᾶν λελαμμένος,
 Αὐτὸς τε καὶ τὰ παιδ'ι, εἴ-
 τα ἐπεὶ βαδίζον·
 Μὴ δ' ἔρεαθ' μὴ δ' ἔνα,
 Ἀλλὰ χωρεῖν ἀντικρυς
 Ὡς περ οἴκαδ' εἰς
 Ἐαυτῶν θρονίως.
 Ἰσως δ' ἢ θύρα κακλείσεται.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ, ΔΑΚΩΝΕΣ,
 ΑΘΗΝΑΙΟΙ, ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.
 Χο. Γε. Καὶ μὲν δὴ τὴ Σπάρτης οἰδὲ πρόσβης ἔλκον-
 τος ὑπὸ ὤκτου
 Χαρῶν, ὥσπερ χειροκμήτων πάλαι τοῖς μεθυστῶν ἔχον-
 τες.

Ἀγέρας Δάκωνες πρῶτα μὲν μοι χάρετε,
 Εἴτ' εἰπαθ' ἡμῖν ὥς ἔχοντες ἦκατε.
 ΔΑ. Τί δ' ἡ πόθ' ὕμιν πολλὰ μυσιδένει ἔπει;
 Οἷόν γ' ὅς ἐστιν ὥς ἔχοντες ἦκατε.
 Χο. Γε. Βαβαῖ! νεκρὸν δὲ μὴ ἦ δέ σὺ μοι φέρε
 Δεινῶς, πεδερμῶν δ' ἀνὰ χεῖρας φέρεται.
 ΔΑ. Ἀφ' αὐτά. τί κἀν λόγοι τίς; ἀλλ' ὅπως θέλει
 Παντὰ τίς ἐλθὼν ἄμμι εἰσάγειν σέτω.
 Χο. Γε. Καὶ μὲν ὅσον καὶ πῶς δὲ τοῦ αὐτοχθονος
 Ὡς περ παλαιὰς ἀνδρας δὴ τῶν γὰρ σέθεν
 Θοιμάτ' ὅτος ἐλλοιπας· ὅσπερ φαίνεται
 Ἀσκήπιδος πειχέως καὶ νοσήματος.
 ΑΘ. Τίς δ' ἀνὰ φράσσει πῶς ἐστὶν ἡ Λυσιστράτη;
 Ὡς ἀνδρὲς ἡμεῖς εἰποὶ τοῖς τοῖς.
 Χο. Γε. Χ' αὐτὴ ξυνάδει καὶ τῶν ταύτη νόσῳ.
 Ἡ περ πρὸς ὄρνον αὐτισμὸς ὕμιν λαμβάνει;
 ΑΘ. Μὰ Δί', ἀλλὰ ταῦτ' ὅσον τις ὅτι περὶ ἡμῶν.
 Ὡς εἴ τις ἡμῶν μὴ διαλλάξῃ ταχὺ,
 Οὐκ ἔστι ὅπως καὶ Κληδόνη ἐν ἡσίο μῦθον.
 Χο. Γε. Εἰ σὺ φρονεῖς, τοιμάτ' ἀνὰ φράσσει, ὅπως
 Τῶν Εὐμοκοπιδῶν μὴ τις ὕμιν ὀφείτω.
 ΑΘ. Νῆτ' αἶψ' αὐτῶν τοῖς λέγεις. ΑΑ. καὶ τὰ Σίω

Παντὰ

Maestatus: ita habebitis bona

Et mollicula carniū.

Ergo adeste huc mihi.

Hoc dic, manè agaat,

Hoc idem qui laverint,

Ipsis simul puellulis;

Veniant & intrò;

Nec rogassint quempiam,

Sed palàm incedant, velut

In suam domum

Solent prognariter.

Sic vobis aperta erit foris [an janua claudetur?]

CHORVS SENVM, LAONES,
ATHENIENSES, LYSISTRATA.

CH. S. En adveniunt à Spartâ legati, barbamque
trahentes

Incedunt, circumque femora habent paxillum im-
mane rigentem.

Salvete primū vos viri Laconici,

Dein ut valentes, huc venitis, dicite.

LA. Cur frustra amatis multa verba fundere?

Videre fas est quo venimus in statu.

CH. S. Papæ! calamitas ista nunc virescere

Videtur, atque in peius exardescere.

LA. Quid plura narres perperam? adsit qui volet:

Modò ille nobis optimam pacem duit.

CH. S. At verò, & istos intuor Aborigines,

Quinque tionum more, de sinibus suas

Retrahere vestes, prorsus hoc morbi genus

Videtur esse exercitamenti vicem.

AT. Quis infecet [dicat] nobis ubi est Lysistrata?

Adesse dicat nos viros eimodi.

CH. S. Et ista morbo & altera isti concinit.

Estisne capti manè vos tentigine?

ATH. Minimè, sed ista dum facimus, absumimur.

Quin si ista nemo bella componat, statim

Nobis necesse est Clisthenem perdespere.

CH. S. Si sapere vultis; induetis pallia,

Ne, signa qui truncare amant, vos viderint.

AT. Benè per Iovom inquis. LA. Per gemellos cœlites

Rectè

Παντὰ γὰρ φέρε τὸ ἔδος ἐμβαλόμεθα.

ΑΘ. Ω* χαίρειτ' ὦ Λάκωνες· αἰετὶ γ' ἐπ' ἀδομῷ.

ΛΑ. Ω* Πολυχαρίδην δὲ νῆά γ' αὐτοπύδαμος.

Αἶκιν ἰδὼν ἄνδρες ἀναπεφλασμένους!

ΑΘ. Α' γὰρ δὴ Λάκωνες, αὐτὸ ἔκαστα χεῖλ' ἐχόν·

Εἰ τί πάρεστε δεῦρο; ΛΑ. πῶς διαλλαγὰν

Πρέσβεις, ΑΘ. καλῶς δὴ λέγετε· χ' ἡμεῖς τιτυγί.

Τί ἐκκαλέσθ' ὅττα τίλ' ἁυσιγράτῳ,

Ἡ' περ διαλλάξαι ἡμᾶς ἀν μῶν;

ΛΑ. Ναὶ τῷ Σιῶ, καὶ λῆτε, ἢ Λυσίστρατον.

ΧΟ. ΓΥ. Α'λλ' ἐδὲν ἡμᾶς, οὐκ ἔοικε, δεῖ καλεῖν.

Α' ὑπὲρ γὰρ ὡς ἔκαστον ἡδ' ὀξέρι χεῖται.

Χαίρ' ὦ πασῶν ἀνδρ' ὁπάτη· δεῖ δὴ ἰνὺν σε γλυκὺ

Δεινὸν, ἀγαθὸν, φαύλιν, σεμνὸν, ἀγανὸν, πολὺ π-

ερν·

Ὡς οἱ πρῶτοι ἤδ' ἐπὶ λῶν τῇ σῇ ληφθέντες ὕγχι,
Συνεχάρησαν σοί, καὶ κοινῇ τὰ γλυκύνετα πάντ' ἐτίθει-
ψαν.

ΑΥ. Α'λλ' ἐχ' χαλεπὸν πῆρυν· εἰ λάβοι γέ πο

Ὀργῶνται, ἀλλήλων τι μὴ πεφροσύνες,

Τέχνη δ' εἴσομαι γὰρ πῶς σὺν ἡ διαλλαγῇ.

ΧΟ. Πέροσθ' ἡλαδὸσα πρῶτα τοῦ Λακωνικέ·

Καὶ μὴ χαλεπὴ τῇ χεῖρ' ἐμὴ δ' αὐταδινῇ,

Μηδ' ὥσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἐμβαθὺς τῷ ἔδρῳ,

Α'λλ' ὡς γυναικὲς εἰκός, οἰκέως πάντ'.

Ἡ' μὴ διδῶ τῷ χεῖρα, τ' σάβης ἀγὰ.

Ἰθ' καὶ σὺ τήν τε τοῦ Α'θωαῖος ἀγὰ.

Ὅτ' ἂν δίδωσι, πρῶτα γὰρ τήν τε λαβόμεν.

ΑΥ. Ἄ ἄνδρες Λάκωνες, σὴν τε παρ' ἐμὴ πλῆσιν·

Εἴθ' ἐνδεθ' ὅτ' ἡμεῖς καὶ λόγων ἀκρόαται.

Εἴ γὰρ γυνὴ μὲν εἰμ' ἑνὸς δ' ἐν ἐστ' μοι·

Α' ὑπὲρ δ' ἐμὰν τ' ἐκαστὸς γυνὴ μὲν ἐχω.

Τὸς δ' ἐκ πατρὸς τὲ καὶ χρασιτέρῳ λόγους

Πολλὰς ἀκρόαται· ἐμὰ μὲν σωματικὰς·

Λαβέσθαι δ' ὑμᾶς λοιδορήσιν βέλομαι

Κοινῇ δικαίως, οἱ μὲν τε χεῖρι βίος

Βωμὸς περὶ ῥέαντες, ὡς περ' ἔϋθ' ἡμῖν,

Ὀλυμπιάσιν, ἐν Πύλῳ, Πυθῶνι, (πῶσους

Εἴποιμ' αὐτὰς, εἴ με μνησκύδην δέοις)

Εἴ χ' ὅτ' ἂν παρὲν τῷ βαρβαρῶν στρατὸν ἔμεν

Εἴ μὲν ἄνδρες καὶ πόλιν ἀντιπύλιν.

Rectè mones: amictus induendus est.

AT. Lacônes, ô salvetè : turpia patimur.

LA. O Polycharida, quàm grave anclamus malum!
Mutionarios si viri nos viderint!

AT. Agedum, Lacônes, sciscitemur singula:

Quare huc adestis? *LA.* Pacis ergo & fœderum
Legati. *AT.* Honestus sermo: id ipsum quærimus.

Quid nunc vocamus ocyus Lyfistratam,
Quæ sola fœdus hoc ferire possiet?

LA. Pol huc vocate, & si lubet, Lyfistratum.

CH. MVL. Sed nil necesse est hanc vocari: nã simul
Vestram aure vocem accepit, egredi incipit.

O salve mulier fortissima: certè nunc te decet esse
Formidandam atque bonam, pravam atque gravem,
placidam atque peritam.

Nam flos Græcæ nobilitatis virtute tuâ inlice capti,
In te unâ spes nostras, & communes posuère quere-
las.

LT. Sed facilis est res: si tamen possunt capi,
Rigente nervo, nec calentes invicem,

Intelligam mox Pacis & locum & modum.

CH. Duc, & prehende Principes Laconicos:

Sed non molestè aut arroganter, nec velut
Nostri solebant, hoc iurbanè viri,

Sed benevolè omnino, ut decet nos fœminas:

Si quis manum non præbeat, duc mentulâ.

Athenienses deinde & istos accipe,

Et proximâ illos parte ducens quam dâbunt.

LT. Viri Lacônes, huc adeste proximè:

En state, & hinc audite sermonem meum.

Mulier quidem sum: mens inest tamen mihi;

Opinionem nec meam malam autumo.

Tum sæpè dicta patris audi vi mei

Atque seniorum haud instituta perperam:

Nunc increpabo, & jurè vos communiter

Probris lacessam: quippe, congeneres velut,

Altaria aspersistis uno trulleo

Olympiis, Pyliisque, Pythiisque (quot
Referre possem, si velim esse longior?)

Et barbarorum exercitu præsentium

Hostili, & urbes perdidistis & viros

Εἴς ὑψιλόγος μοι δεῦρ' αἰεὶ περιμένετε.
 ΑΘ. Ε'γὼ δ' ἄπολλυμαι γ' ἀπεφωλημένος.
 ΑΤ. Εἴτ' ὃ Λάκωνες (πορὸς γδ' ὑμᾶς τρέφομαι)
 οὐκ ἴδ' ὅτ' ἐλθὼν δεύς Περικλέδης ποτε
 Ὁ' Λάκων, Ἀθλουμένων ἐκείνης καθεζέτω
 Ἐπὶ τοῖς ὤμοις ὡχεὶς ἐν φοινικίδι,
 Στρατιὰν πορσοσπῖδ' ἢ ᾧ Μεσσήνιοι τότε
 Τῶν ἐπέκειτο, χ' ὃ θεὸς στείων ἄμει.
 Ε'λθὼν ᾧ σὺ ὀπλίταισι τετραμυχλίος
 Κίμων ὅλως ἔσσωσεν τὴν Λακεδαιμόνα.
 Ταυτὶ παθόντες τ' Ἀθλουμένων ὕπο,
 Διήτε χῶρον ἢς ὕπ' οὗ παύσονται.
 ΑΘ. Ἀ' δικῶσιν ἔτοι, νῆ Δί', ὦ Λυσιγέρτη.
 ΛΑ. Ἀ' δικῶμες' ἀλλ' ὁ πορροτὸς ἀφ' αὐτοῦ καλός.
 ΛΥ. Τ' μᾶς δ' ἀφίστην ἄνδ' Ἀθλουμένων οἳ;
 Οὐκ οἶδ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὖτις αὖ,
 Κατωάκας φορὸντας, ἐλθόντες δορεῖ,
 Πολλὰς μὲν ἀνδρας Θείων ἀπώλεσαν,
 Πολλὰς δ' ἱππῆρας ἱππῶν καὶ ξυμμάχων
 Συναμαχῶντες τῇ τῷδ' ἡμέρᾳ μόνοι
 Καλὸν θέρωσαν, καὶ πῦρ κατωάκας
 Τὸν δὴ μὲν ὕμῳ χλάναν ἡμπορον πάλιν.
 ΛΑ. Οὐ πα γυνάμ' ὅποια χαῖν τέρεον.
 ΑΘ. Ε'γὼ δ' ἐκείδων γ' ἐδέπω καλλίονα.
 ΛΥ. Τί δ' ἴδ' ἱπποκλήων τε πολλῶν καὶ καθῶν
 Μάχεσθαι; κ' ἐπαύεσθαι τ' μοχθηρίας;
 Τί δ' ἐδιδάχατε; φέρε τί τὰ μυσθίων;
 ΛΑ. Ἀ' μίς γε, λώμεσθ' αἵτις αἰνὴν τῶν γυμνασίων.
 Λῆ τὴν δ' ἀποδῶμεν. ΛΥ. ποῖον, ὅτι αὖ; ΛΑ. τὰν Πύλον,
 ὧσπερ πάλαι δεόμεσθαι καὶ βλεμμάτομας.
 ΑΘ. Μὰ τ' Προφῶν, τῷτο μὲν γ' ἐδράστε.
 ΑΤ. Ἀ' φετ' ὦ γὰρ αὖ τοις. ΑΘ. Κάτα τήνα κινήσιν;
 ΑΤ. Ε'περ γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τῆς χωρεῖς.
 ΑΘ. Τὸ δεῖνα πῆλιν παρὰ δὲδ' ἡμῖν τῆς τοῦ
 Προφῶν τ' Ἐχνομῶτα, καὶ τ' Μελιᾶ
 Κίλπον τ' ὀπίσθιν, καὶ τὰ Μεγαρικὰ σκέλη.
 ΛΑ. Οὐ τὼ Σιῶ καὶ πάντ' αἰω' λυσάνει.
 ΛΥ. Ε'ἴπε' κινῆσθαι διαφέρει σφεί σκελοῖν.
 ΑΘ. Ἡ δὲ γεωργίᾳ γυμνὰς ἀποδῶς βέλομαι.
 ΛΑ. Ε'γὼ δ' ἐπερ αὖ γὰρ ἀφ' αὐτῶν τὼ Σιῶ.
 ΛΥ. Ε'πὶ δὲ διαμαχῆντε, ταῦτα δράσαστε.

In Græciâ. Iste hac clauditur sermoneus.

ATH. At ego veretri glande nudatâ occidi.

Ly. Deinde ô Lacônes (namque vos nunc alloquor)

Nescitis ut quondam Pericles Laco,

Oratione Athenienses supplici,

Sedens ad aram, in Punico pallens sago,

Exercitum rogabat? illo tempore

Messena vobis imminabat, & dei [Neptuni]

Premebat ira, [terræ motus.] mille quattuor viris

Cimon coactis, universâ reddidit

Spartæ salutem. vos tamen solum Atticum,

In vos beneficium & munus, vastastis diu.

ATH. Injuriæ sunt, per Iovem, ô Lysistrata.

LA. Lata ista culpa: at culus est latissimus.

Ly. Nec culpâ abesse Athenienses dixerim;

Nescis ut olim vos quoque in Catonacis

Armis corufci? plurimisque Thessalis

Occisione perditis, sociis, equis [Hippiæ militatibus]

Depræliantes fortiter, soli die

Vos, inquam, in illâ liberârant, pallio [cursus]

Plebem induentes, pro schemâ vilis pretii?

LA. Melior mihi unquam visa non est scemina.

ATH. At vulua nunquam pulcior visa est mihi.

Ly. Quum tot bona ergo accepta sint & præbitas

Cur sic libet pugnare? cur non desinit

Ærumna? quid vos esse concordēs vetat?

LA. Hæc nos avemus, si quid illum reddere

Velit ambitum muniminis. Ly. Sed quem? LA. Pylon;

Quam flagitantes jamdiu affectavimus.

ATH. Te Consecrator, nunquam id impetrabitis.

Ly. Concedite illis. ATH. Porro quid movebimur?

Ly. Hujus vicem poscendus est alter locus.

ATH. Cedō ergo quemvis alterum, nobis dare

Echinurra primū, deinde Maliacum sinum

Ponē adjacentem, & crura utrinque Megarica.

LA. Non, per Gemellos, omnia, ô insanissime.

Ly. At mittite hæc: pro cruribus ne sit mora.

ATH. Me, nudus ut colam arva, prolubium subit.

LA. At, per Deos, me primū ut arva stercorem.

Ly. Mox ista fient, pacta si sint fœdera.

Ἄλλ' εἰ δοκέει δρᾶν ταῦτα, βαλὺταότα, κῆ
τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε.

ΑΘ. Ποίοισιν, ὦ τᾶν, ξυμμάχοις; ἐς οὐρανόν.

Οὐ ταῦτά δόξεαι τοῖσι συμμάχοισι τῶν;

Βινεῖν ἄτασιν. Δ Α. τοῖσι γυν, καὶ τῶ Σιδῶ,

Ἀμοῖσι. ΑΘ. κῆ γδ, ταῖμα δαί, Κερυσίοις.

ΔΥ. Καλῶς λέγετε νυδὸν ὅπως ἀγροβοῖτε,

Ὅπως αὖ ἀγροβοῖτε ὅπως ἐν πόλει

Ξανθοῦν ὡς ἐν ταῖσι κί, τρεῖς χοῦρ.

Ὅρκος δ' ἐκεῖ κῆ αἰσιν ἀλλήλοισι δότε.

Κάπτεται τῷ ἀπὸ γυναιχ' ὑμῶν λαδὼν

Ἀπὸς ἐκαστος. ΑΘ. ἀλλ' ἴαμεν ὡς πάχος.

Δ Α. Ἀ γ' ὅπα τὸ λῆς. ΑΘ. γῆ Δ εἰ, ὡς πάχος αἴ γε.

ΔΥ. Στρωμμάτων ὅ ποικίλων, κῆ χλωρίδιον, κῆ ξυσθ

δων,

Καὶ χυσίον, ὅς ὅτι ἐμοί,

Οὐ φθόνος ἐνέει μαι

Πᾶσιν παρέχον φέρειν πῖς

Παισιν, ὅπῃ αὖτε θυγάτηρ

Τοῖσι κληροδοῖ.

Πᾶσιν ὁμῶν λέγω.

Λαμβάνει τῷ ἐμῷ

Χρημάτων νυδὸν ἐνδοθεν.

Καὶ μηδὲν ἄλλως

Εὐσπερὶ μὲν θῆαι, τὸ μὴ ἐχέει τῶν τύπους ἀνασπάται,

Χ' αὖτ' ἐνδοθῆ, φορεῖν.

Ὅ φεταὶ δ' ἐδὲν σκοπῶν, εἰ μὴ πῖς

Υ' μὲν ὅσον πρὸς ἐμὸν βέλτε.

Εἰ δὲ τῷ μὴ σίτο: ὁμῶν ὅτι, ὅσον δ' οἰκείται

Καὶ σμικρὰ πολλὰ παιδία,

Εἴ τι τὰ ἐμὸν λαδὼν

Πυρίδι, λατῶν μὲν.

Ὅ δ' ἄρτος ὅσοι χοῖνικος.

Ἰδὲν μᾶλα νεανίας.

Ὅς πῖς αὐτὸν βέλτεται

Τῶν πενήτων, ἴτω

Εἰς ἐμὸν, σάκος ἔχων κῆ κορυμβός, ὡς

Ἀνέφεταὶ πυρές: ὁ Μανὴς δ' αὖ τῶν οὐμὸς ἐμβάλει.

Πῶς γε μὲν τοῖσι τῷ θυγῶν

Προαγροβῶ μὴ βαλὺξεν τῷ ἐμῷ,

Ἀλλ' ἀλαβείδῃ τῷ κῆνῃ.

Hoc si videtur expedire, inite jam
Consilia, socios advocate cæteris.

ATH. Quos, quæso, socios dicis? arresti sumus.

Nostris placebunt ista militibus [sociis] satis:

Puritus omnes tentat. LA. Ecce is est

Sensus meorum. ATH. Idem volunt Carystii.

LY. Pulcrè refertis. interim expurgemini,

Vt vos in urbe muneremur fœminæ,

Et præbeamus lautia in cistis sita.

Iurati & illic mutuam fidem date.

Vnusque vestrum quisque sumptâ conjuge

Exin facebat. ATH. Ergo eamus quàm citò.

LA. Duc ut voles tu. ATH. Per Iovem citissimè.

LY. Stragulas sed discolors, sive rallas, lanulas,

Quicquid & auri inest mihi, non

Invideo hæc munera

Cunctis dare, liberisque

Ferre, ut habeat pueri si-

lia canephora.

Nempe dico omnibus,

Ex meo sumere

Intus aut nunc licet:

Nil obferat

Sic erit, quin signa vobis sit facul revellere,

Simul quod intus est

Ferre. nil videbit hic scrutator,

Ni me fortè videt acutiùs.

Sin quis est vestrum, farinas non habens, servos alens,

Et pusa plura pignora,

Accipiat hinc licet

Far tenue: Panis at

(Vt est ratio Chœnicis)

Erit valida magnitas. [al. recens erit.]

Quisquis ergo expeter

Pauperum, me petat

Cum canistris sacciperiisque.

Aufferet fruges; meus quas inietur servulus [Manes.]

Hoc tamen denuntio,

Petere ut nemo postulet portam meam;

Sed, si sapi, videri canem.

ΘΕΡΑΠΩΝ, ΧΟΡΟΣ, ΑΘΗ-
ΝΑΙΟΣ, ΛΑΚΩΝ.

Α' Νοῦγε τίς τιν' εὖρεται, ἢ παρεχόμεν' ἐλπίς;
 Ἰ' μῆς τί κάπνισται; μὴν ἐγὼ τῇ λαμπρότητι
 Ἰ' μάς κατακύνω; φορτικὸν τὸ χεῖρον.
 Οὐκ αἶ ποῖνται μ', εἰς τὸ ἀνυδρῆν τὸ δρῆν,
 Ὑμῖν χαρίζομαι ποσειδάωνος μαγῆ.
 Χο. Χ' ἡμεῖς γε μὴ σὲ ζωταλαπυρρῶσομεν.
 Θε. Οὐκ ἂν περὶ κακῶς τετὰς τρεῖς μισθῶ.
 Οὐκ ἀπὸ θ' ὅπως ἀν' οἱ Λάκωνες ἐνδοθεῖν
 Καθ' ἡσυχίαν ἀπίσωσιν δουρὶ καὶ ῥοί.
 Αθ. Οὐπὼ τοῖσιν ἐν συμποσίῳ ὅπως ἐγὼ.
 Η' κ' χαρίεντες ἦσαν οἱ Λακωνικοί.
 Η' μῆς δ' ἐν οἴκῳ ξυμπόῳ σφάταται.
 Χο. Οὐδ' αὖ γ', ὅτι νῆφοντες ἐχ' ὑμῖν ὀνομαζόμεν.
 Η' ἔσθ' Α' βλάπτει ἐγὼ πείσσειν λέγων,
 Μεθύοντες αἰεὶ πάντα καὶ ποσειδάωνος μαγῆ.
 Νῦν μὲν γὰρ ὅτ' ἀνέλωμεν εἰς Λακεδαιμόνα
 Νῆφοντες, δόθως βλέπομεν ὅ, τι παρ' ἔξομεν.
 Ω' δ' ὅ, πᾶν ἀνέλωσιν ἐκ ἀέρος μεν,
 Α' δ' ἐλέγουσιν ταῦτ' ὑποπείσσειν μεν,
 Α' γ' ἔλλομεν δ' ἐπ' αὐτὰ τῶν αὐτῶν πείρα.
 Νῦν δ' ἅπαντ' ἤρεσκεν. ὥς· εἰ μὴ τις
 Α' δειτεῖται μῶνος, Κληταρῆος ἀδελφείον,
 Ε' πνέσσειν ἂν, κ' ποσειδάωνος μαγῆ.
 Α' κ' ἐπὶ τῷ αὐτοῖς ἔρχοντ' ἄλλῳ
 Ε' στυγνόν. καὶ ἐρήσειτ', ὅ, μαστὶ γὰρ
 Θε. Νῦν δ' Δί', ὥς ἡδὴ γε γάρβος' ἐνδοθεν.
 Αλ. Ω' Πολυχάρειδα, λαβὲ τὰ φουατήρια,
 Ἰ'ν' ἐγὼ διπιδιάξω γε καὶ τὸ καλὸν
 Ε' σὺ τὸς Α' στανναίους τ' κ' ἡμᾶς δια.
 Αθ. Λαβὲ δὴ τὰς φουατλίδας, πρὸς τὸ δεῶν.
 Ω' σ' ἔδομαί γ' ἔσθ' ὑμᾶς ὀρχαμένους!
 Αλ. Ο'ρμυον
 Τὸς κυρτανίως, ὅ, Μναμόνα
 Τὰν τεὰν Μῶαν, ἀπὸς
 Οἶδεν ἂν με τίς τ' Α' στανναίως.
 Ο' καὶ τοὶ μὲν ἴσ' Α' ρταμιτίω
 Πρέφρονι θεῖοι καὶ
 Ποτῆ καλὰ, τὸς Μήδους τ' ἐπίκειον.

FAMVLVS, CHORVS, ATHENIENSIS, LACQ.

REclude januam. an recusas cedere?

Vos quid sedetis? an manetis, dum face
Vos hic aduram? asperrimus sed est locus;
Nunquam istud au sim. sed tamen si opus fiet,
Vestrâ ad laborem perlubenter gratiâ.

CH. Tecum labores hauriemus insimul.

FA. Non hinc abitis? de capillis flebitis:

Abitis inquam? dum Lacônes hospites

Intûs quiescant, lautè & accepti sient?

ATH. Nunquam antè tale videram convivium.

Fuere honesti scilicet Laconici:

Nosque inter ipsa vina convivæ cari.

CH. Benè ista certè: sobrii insani sumus:

Athenienses fortè si persuasero,

Legationem semper ebrii obibimus.

Nam sobrii cùm venimus Lacedæmona,

Statim videmus unde turbemus nimis:

Quæ sunt ab illis dicta non attendimus;

Quæ dicta non sunt, suspicamur perperam,

Renuntiantes aliter atque dicta sunt.

At nunc probantur omnia: ac si quis canat

Telamoniam pro Clitagoricâ naniâ,

Laudemus, atque dejeremus falsiter.

Sed ecce, ad unum idemque nunc isti simul

Redeunt. abitin' flagriones ocyus?

FA. Nam per Iovem: intrò jamque procedunt viri.

LA. O Polycharida, fume sodes tibias,

Saltatione bipede ut adsulitem tibi,

Et Athenienses nosque pulchrè concinam.

ATH. Tu fume potiùs tibias inflatiles.

Sic nos [al. vos] juvat videre saltantes simul.

LA. O Musa [Mnemofyne al.]

Nunc puberibus monstratum

Canticum, notum nobis,

Civibûsque notum Athenarum,

Ob illustria ad Artemisium

Facta, gens quæ Attica

Gessit illa, quum Medosque vicit:

Ἀ' μὲ δ' ἄν Λεωνίδης
 Ἀ' γιν, αἰπερ τὰς κἀπώσας,
 Θυγόντας οἷον ἴδοντα· πολὺς
 Δ' ἀμφὶ τὰς γυνύας ἀφ' ἑρς ἰωσέ·
 Πολὺς δ' ἄμα
 Κἀν τ' ἴδ' σκεῖαν ἀφ' ἑρς ἴστο.
 Ἡ' γ' δ' τ' ἴδ' ἄνδρες καὶ ἐλάσας
 Τὰς φάμας τοὶ Πέρσαι.
 Ἀ' γροτέρ' Ἀ' ρτεμι, σφεροκτίνε,
 Μόλε δ' ὕερ παρσένε, σά,
 Ποπῆας' ἀποιδάς, ὡς
 Σιωέχης πολὺν ἀμὲ χέρον·
 Νυῦ δ' ἄν
 Φιλία δ' αἰὲς δ' ὅπως εἴη
 Τάπην σινωθήκα·
 Καὶ τὰν αἰμυλῶν ἀλωπέκων
 Πινυτάμεθ', ὡ
 Δεδρ' ἴδι δεδρ', ὡ
 Κιναχέ παρσένε.
 ΑΥ. Ἀ' γιν, ἐπειδὴ τὰλλα ποιήτην κελαῖς,
 Ἀ' πάγεδε ταύτας, ὡ Ἀάκωνες· τὰς δ' ἔτε
 Τ' μέε, ἀνὴρ ὅ παρ' ἡνωμένη, κ' γινωθ
 Στήτω παρ' ἄνδρα. κατ' ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς
 Ὀρχοσάμνοι, θεοῖν βλαβέμεθα
 Τό λοιπὸν αὐδὲς μὴ ἔαμυρτάνειν ἴπ.
 Πρώτη γὰρ χορὸν, ἔτα γὰρ Χάρεται,
 Ἐπὶ ὃ κάλεσθ' Ἀ' ρτεμιν,
 Ἐπὶ ὃ Δίδυμιον ἀγὰρ χορὸν ἱήϊον,
 Εὐφρον, ὅπ' ὃ Νύστον,
 Ὅς μὲ Μανίασι βάκχεος ὁμιχιστ
 Δάμεθ'.
 Δία τε πυρεὶ φλεγόμενον,
 Ἐπὶ τε ποτρίαν ἀλοχὸν ὀλβίαν.
 Εἴτα ὃ δαίμονας, οἷς ὅπ' ἀμάρτυρ
 Χρησόμεθ' ἐκ ὀπλήσμοσιν,
 Ἡ' συχίας πᾶσι τ' ἐμμεγαλόφρονες,
 Ἡ' ἐποίησε θεὰ Κύπρις.
 Ἀ' λαλαί, ἰὴ παμῶν,
 Ἀ' ρεσθ' ἄνω ἰή.
 Ὡς ὀπνίαν ἰή.
 Εὐοί, δουί· δουί, δουί.

Quumque nos Leonidas
 Duxit, apros ceu truces,
 Dentem asperantes rigidum: fluebat
 Plurima undique per ora spuma,
 Simulque per
 Crura pedesque multa ferocia.
 Namque immensa tanquam arena
 Apparebant Persæ.
 Artemi Diva ferarum tremor
 Age virgo, age huc, Dea, veni
 Ad fœdus nostrum, ut
 Sit utrisque diu stabile:
 Vt nunc
 Animusque æquus & facilis sit
 Semper his pactis:
 Quin & desinamus volpium
 Fallacium. ô
 Huc agedum adsis,
 Canum ô virago dux
 Ly. Age ergo quando bellè habent se cætera,
 Abducite illas, ô Lacones; hasque vos.
 Vir fœminæ adstet, & viro adstet fœmina.
 Exinde Divis ritè perfectâ simul
 Saltatione, quod quidem vortat benè;
 Porro cavendum est ne quod erratum fier.
 Age statue chorum, age, Charitas
 Iterum &, age, voca Artemin:
 Etiam age, chorum Iëion, age Didymum
 Lenificum, age Nysium,
 Cuique micantia cum Menadum choro
 Lumina; i-
 gneque rutilum age Iovem, age,
 Pariter inclytam sobole conjugem:
 Indigetesque Deos, quibus utimur
 Testibus hinc meminentibus,
 Pacis ad ardua consilia optimæ;
 Quam dea constituit Cypris.
 Alala, io Præana
 Extollite altum, io
 Victor ut omnis abit.
 Ecce Ecce; Eux Eux.

Λάκων πρόσφαινε δὴ σὺ μῦσαι
Ἐπὶ νῆα νέαι.

ΧΟΡΟΣ ΛΑΚΩΝΩΝ:

Τ' αὐτόν αὐτ' ἔσαντο ἐκκληπῶα Μῶα
Μόλε Λάκωνα προσπὼν ἀμιν
Κλεῶα τ' Ἀ' μύλωνας Ἀ' πόλλω σπῆν,
Καὶ χαλκίοικον Ἀ' σάναν·
Τιωδαρίδας τὰ γαστῆς,
Τοὶ δὴ παρ' Εὐφρόταν ψιάδδην
Εἶα μάλα ἐμβη-
σῶα κῆφα πάλων.
Ω' Σπάρταν ὑμνείωμες,
Τᾷ Σιών χειρὶ μέλοντι,
Καὶ ποδῶν κτύπος·
Αἴτε πῶλοι ταὶ κῶραι
Πάρ τ' Εὐφρόταν
Ἀ' μπάλλοντι πυκνὰ ποδῶν
Ἀ' γκαρδύουσι·
Ταὶ δ' ἐκὼμα στίοντ' ἀπὲρ Βακχῶν
Θυραδδῶαν κῆ παδδῶαν.
Ἀ' γὰρ δὲ ἄι Λήδας παῖς,
Ἀ' γὰρ κραγὸς δυφρεπῆς.
Ἀ' μά γε κόμαι
Παραμπυκιδδεῖ.
Χρεὶ ποδῶν τε παδδῆ
Αἴπεϊλαφος,
Κεῖον δ' ἄμα ποι-
τ' ἡρεσφελέταν·
Καὶ τὰν Σιών δ' αὐτὰν κρατίζαν
Χαλκίοικον ὕμνει,
Τὰν παμμάχον.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗΣ ΤΕΛΟΣ.

Age effer ergo cantilenam
Laco novissimam.

CHORVS LACONVM.

Taygeri amata tesqua, Musa nunc relinquens

Mihi Lacæna, ades, nitentem
Apollinem in Amyclis celebrans deum
Cantu, xreas & Athenas:

Tyndaridasque bonos;
Qui propter Eurotam vacant ludis,
Et levia in altum ab-
legmina multa vibrant.

O cantemus Spartam urbem,

Quæ choros amat deorum,

Et pedum sonos:

Tum puellæ atque innuptæ

Ad vada Eurotæ

Alternante crebrò pede

Pulverem vibrant:

His coma quassatur, ceu Bacchis

Cum thyrsò & hastâ percitis [& saltantibus]

Dux est Lææ alma proles,

Præsul chori pulcherrima.

Cui coma niter

Plicata nexibus:

Et manus & pes ardet, [salit,]

Cerva veluti:

Sonum simul e-

dens terripavium:

Ipsamque Divam præpotentem

Cantat ære rectam, &

Fortissimam.

FINIS LYSISTRATAE.

I N D E X VOCVM ET VERSVVM PROVERBIALIVM,

in magno opere Adagiorum, ab Erasmo, Iunio, Cognato, aliisque, ex ARISTOPHANE adductorum, declaratorum, atque subinde etiam emendatorum, iuxta editionem Hanoviensem, anni 1617. in Folio.

Primus numerus paginam, secundus lineam (non versum) ejusdem: tertius paginam magni istius Adagiorum operis: literæ A & B columnas primam & secundam ejusdem designant.

E P L V T O.

2, 36.	Κατόπιν ἀνδράπευ &c.	112, A
4, 22.	ὕμνος μηδεὶν &c.	133, B
39.	τὸ πᾶν χάριον τρέπον &c.	344, B
40.	καὶ τυφλῶ γινώσκει δὴ καὶ τῷ.	521, A
6, 23.	οἱ μάστιγι λέγω σοι.	383, B
27.	κλαίην ἐγὼ γὰρ σοι λέγω.	383, B
30.	ὅποσ' ἐλὼ κακὸν κακῶς.	570, A
8, 13.	ἐν Πάτρῳ λέγουσ' ἐρχομαι &c.	83, A. 84, A
10, 9.	ἔγω θεῶν εἰρήσεσται.	109, A
12, 8.	ἅπαντα πᾶν πικρὸν &c.	521, B
11.	καὶ τὰς γ' ἐπὶ τῶν φασὶ &c.	167, B
22.	τέχνην ὅσῳ σοὶ διὰ σε &c.	532, B. 562, B
14, 3.	Φιλωνίδε.	139, B
5.	τὰ ὅσῳ φράματ' ἐχὶ διὰ σε.	217, B
29.	δὴ λήπει τὸν ἐπὶ ὁ Παῖς &c.	691, B
36.	ἐξ ὅτερον τὸν Δυγκῆος.	580, A
16, 19.	καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως.	121, B. 394, B
18, 14.	παντὶ θυμὸν φαρὸντες &c.	333, B. 767, A
35.	ὁ χρυσὸν ἀφ' ἑλκὸς ἐπὶ τῶν &c.	233, A. 540, A
37.	πρὸς οὐρανὸν καὶ πρὸς γῆν &c.	100, B
		206, 6.

- 20, 6. ὃ ὃ Χάρον τὸ ξύμβολον &c. 375, A. 384, A
 16. Μίδας μὲν ἦν ὧτ' ὄνυ &c. 399, A
 40, & 22, 8. ἔπειθε μητρὶ χοίρει. 459, A
 22, 8. Αἰετοκλὸς ὑποχάσκων &c. 742, A
 34. δόξας μ' Ἀρη. 60, B
 24, 16. ὅππ' αὖτις κερταίσιν &c. 581, A
 22. ἄμεινον ἢ χεῖς ἀνὰ πτερὰ. 593, A
 26, 3. ἀλλ' εἰσι τὸ κέρδης &c. 521, B
 9. σὺ μὲν οἶδ' ὁ κέρδιος. 276, A. 279, A
 13. ἡ κέκλωφας ἀλλ' ἤπραυξας. 479, B
 25. πρεῖς μίας ἀναλάσας &c. 82, B
 28. ἦν Ηρακλῆιδ' ὧν ἦν Παμφίλῃ. 397, B
 28, 3. ἐς κόρυμπος. infra 44, 12 & 190, 25. &c.
 426, 40. 374, A.
 15. τυφλὸς γὰρ ὄντως ὄντι. ante 8, 21.
 19. ἔτε γὰρ ὁ μισθός &c. 743, B
 23. εἰς Ἀσκληπιδῆ &c. 667, B
 36. ὃ θερμὸν ἔργον &c. 238, A
 39. ἐξολῶ κεκῶς κεκῶς. 570, A
 30, 4. Ἐπεινὸς ἐν τραγῳδίᾳ. 442, B
 5. μενικὸν βλέπειν &c. 440, B. 441, B. 253, B
 26. ὅδ' ἐν πείφυκα ζῶων &c. 662, B
 38. γρόζην &c. 674, B. 677, A. 693, B
 34, 13. τυφλὸς ὦν πεινός &c. ante 8, 21, 35, B
 36, 16. ἤρεν λυρεῖς. 327, A
 35. ἐς κεφαλῇσι. 525, A. 554, A. Hoc ve-
 rō loquendi genus vide plenius in Nubibus,
 & Acharn.
 38. 40. Θραυτὸς Διόνυσιον ἦν ὁμοῖον &c. 746, A
 42, 4. περὶ γέγειν. & 300, 14. 411, B
 16. ὃ χρονικαῖς γνώμας λημῶν τε. 110, B & 406, B
 44, 1. παρὰ τ' ἑκάτης &c. 88, B. 267, A. 317, A
 6. γρόζην. ante 30. 38.
 8. ἡ γὰρ πείσεις, ἡδ' ὡς πείσεις. 762, B. 770, A
 10. Παύσανα καλῇ &c. 564, B. vide 402. 3.
 12. ἔρρ' ἐς κορυμπος &c. 374, A. sic ante 28, 3.
 vide & 450, 10.
 20. κλαίειν ἢ κεφαλῇ. ante 6, 27.
 26. τ' πνίας κεταπαδῶν. 141, B
 46, 16. ἀντὶ γὰρ τυφλὸς ἐξαμμάτωται. 479, B
 18. Ασκληπιδῆ Παιῶνος &c. 667, B. vide 330, 31.
 p 6 38. ἐκ

38. ἐκ τῆς ποδῶν εἰς τὴν κεφαλὴν δεσ. 9. B.
 48, 15. τοῦ ἐλπίοντος ὑπερηκόοντος. 762. B.
 50, 2. ῥέδισα δριμύτερον γάλης. 351. B.
 13. ἐλίσσω τὸν γδ ῥέδισα. 386. A.
 17. σκατοφάρον. 84. B.
 52, 32. ὁφρὸς σιωπῆν. 74. A. infra simile 306,
 32. δε 414, 12.
 54, 39. ἐδῆν ἐν φέρῃ ἀρετῶδες εἶναι δεσ. 86. A.
 56, 19. ἀγαθὸν σωθῆς δεσ. 100, B. ante 18, 37.
 35. βρυττεῖν δεσ. 601. A.
 60, 19. εἴ ποιεῖς κόμματα. 307, A. infra 382, 19
 32. ὁ σκωφάντης. 112. B.
 32. βυλιμῖαν. 564. A.
 62, 2. τὸ δακτύλιον τῆς δεσ. 98. B.
 3. σκωφάντης δῆγματος. 98. B. δε 113. A. 474. B.
 23. ἀλλ' ἐμπορεῖς δεσ. 604. A.
 33. ὡς κίφει δεσ. 352, A. 749. A. v. infra 668, 3
 64, 3. ὡς κατατῆς ἐν λείῃς δεσ. 398, 671. A.
 6. τὸ πλῆτον αὐτῆς τὸ βάψῃ δεσ. 182. A.
 29. κ. σύκινον δεσ. 95, B. 137. B.
 40. τὸ ποιεῖς κόμματα. ante 60, 19.
 45, 10. τὸ δὲ τὸ παράπαν δεσ. 7. A.
 68, 10. πάλαι ποτ' ἦσαν ἀλκιμοὶ δεσ. 274. B. δε 72, 16
 12. ἐπειτα πλῆθ' ἐν εἴδ' δεσ. 100, A. 261. A. 598. B.
 31. εἰ θάσσον ἐνέχῃς δεσ. 446. A.
 35. γὰρ ἐκ ποσότητος δεσ. 419. A.
 70, 7. διὰ δακτυλῖς δεσ. 376. B.
 72, 2. πλὴν με ποιῶν δεσ. 760, B. 342. A.
 72, 5. τὸ το ψεύδιον δεσ. 274. B.
 16. πάλαι ποτ' ἦσαν ἀλκιμοὶ δεσ. ante 68, 12.
 26. συνεκποτέον κ. τὸ ὑγῆ. 491. A.
 38. ὡς ἀπὸ λείας τῆς δεσ. 582, B. vide 430, 13.
 74, 23. ἡ γλῶττα τῆς κήρυς δεσ. 278. B.
 36. ἀναβάσιν ἀναπνοῦμα. 630. A.
 40. ποιεῖς τὸ παρῆντα δεσ. 326. A.
 76, 10. ἀλλ' ἐκ ἐκροσῆ. 86. A. sic ante 54, 39, δε
 68, 16.
 18. μὴ μνηστεικῆς δεσ. 541. A.
 23. παρὲς γὰρ δεσ. 104. B.
 38. ὡς ἀγαθὸν εἶς ἐπιθυμίας πολλὰς δεσ. 349. B.
 78, 33. τὸ εἶναι δεσ. 572. A.
 ENV-

ΕΝΥΒΙΒΥΣ.

- 82, 33. τὸ χῆμα τῷ νυκτῷ δεσ. 143. B.
 84, 17. ἐν ἐρηπυλῆϊ γδ κὶ καθεβύδων δεσ. 731. B.
 86, 6. ἔλαμον ἡμῖν ἐκ ἑνὸς ἐν τῷ λύχῳ. simile loquen-
 di genus vide in Avibus 600, 8. 153, B.
 14. Καλλιπαίδην. 682. B.
 21. τὰς αἰζας ἐκ τῷ Φέλλεως. δεσ. 83, A. vide & infra
 368, 22.
 88, 21. τῶν ὠχεῖων τας δεσ. 76. A.
 90, 14. βάλλ' ἐς κόρυμβας. 374. A.
 24. μυσηρία. 676. A.
 92, 17. καταπάσας λιπὰ τέφραν δεσ. 303. A.
 20. τί δ' ἴτα τ' θαλῆν θανμάζομφι 607. A.
 26. τοῖς ἐκ Πύλου δεσ. 663, B.
 28. ζῆτις οὐ τι τὰ κτ' ῥῆς. 333, B.
 94, 17. ὅβρι τ' κραιμάθρας ἀνδρῖ 62. A.
 32. ἀερόστατον. 335. B. 338. B. vide 176, 22.
 41. κὶ τὰ κάρδαμα. 397. B.
 96, 5. ὑπὸ γδ τόκων χεῖρων τε δεσ. 515, B.
 23. ὡσπερ μὲ τ' Αἰθάρματα δεσ. 379, A.
 26. παιπάλι. 308, A.
 98, 39. κὶ ἐλόμα ἀνταποπαρδῆν δεσ. 141, B.
 100, 2. ἐμὴ σκάψης. 449, A.
 36. λεπολογεῖν. item στελογεῖν. 322, B.
 102, 7. εἰ μὴ λημῶς κοκοκώταις. 111, A.
 104, 9. κατίδωσι Σίμωνα δεσ. 36, B. infra 108, 20.
 20. ἔρατομήκη ῥῆξατε καί μοι φωνῆν δεσ. 327, B.
 26. οὐτε λεπτοτάτων λήερον ἱερέω. 142, 8, δε 327.
 B. de λεπτός. vide 85, A.
 108, 17. Κεσνίαν ὄζων, κὶ βεκκασέληνε δεσ. 111, A.
 398, A. 406, B.
 19. πῶς δ' ἴπ' ἐχ' Σίμωνα δεσ. ante 104, 9.
 110, 15. τῇ γλῶττι πολεμίζων. 693, A.
 35. τῷ Ε' λήνων τῷ δεσ. 185, A.
 112, 18. ἀσπὸν δέρην. 16. B. & 333, B.
 25. Μάσθλις δεσ. 355, A. & 286. 6.
 27. ματαιολοιχός. 371, B.
 114, 1. κλῖος ἐρανόμικας δεσ. 191. 8.
 116, 6. ἐδὲν διοίσετ' Χαιρεφῶντες δεσ. 397, B.
 11. ὡσπερ ἐκ Τροφονίῳ. 440, A.
 118, 5. Κόρδαχ' ἐλκυσσιν. 194, A.
 18. τ' περ-

18. Ὑπέρβολος. 473, A. vide pag. 148, 29.
 22. τὸ κόρδακος ἔναι. 194, A
 27. ὅστις οὖν τῶν τοῖσι γὰρ &c. 551, B
 120, 20. τὰς ὁφρὺς &c. ante 52. 32, 60. A. 74, A
 25. φασὶ γὰρ δυσβολίαν &c. 265, B
 29. Κλίαντα ἢ λᾶρον &c. 749, A
 122, 22. ἀνιπτε καὶ &c. 120, B. 359, B. vide 322, 9.
 41. ἔδὲ σκεῶν &c. 311, B. sic 124, 26, &c. 132, 4.
 124, 1. ὅστις σκαλαθυρμάπ' ἀπὲρ μικρὰ &c. 81, B
 17. ἐς κόρδακος. in Pluto 28, i.
 19. οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τ' ἄλφια. 35, A
 126, 11. ἢ κερδῶν &c. 451, A. vide 160, 26.
 39. ὕπνος εἴ' ἀπέτω γλυκύθυμος &c. 200, A
 128, 9. φρεσὶ τὰ χεῖματα &c. 744, B
 25. ἔχες τί; 718, B
 33. ἢ φροντίδα λεπτὴν &c. 85, A. 666, A
 130, 2. γυνῆς φαρμακίδα &c. 252, B. &c. 538, A
 132, 4. σκεῶν τοῦ γερῶντος. 311, B
 41. ἢ Διανομίζῃν ὄντα &c. 406, A
 134, 41. καὶ θυμάπον ἀπολέσας. 271, A
 136, 3. ὡς περ Περικλῆς &c. 163, A. &c. 506, A
 138, 24. δότε μοι λεκάνην. 679, B
 27. ῥόδα μ' εἴσκηες. 735, B. vide 166, 1.
 27. καὶ Βαμορόχος. 307, B. &c. 287, A
 39. Τίλεφος εἴ' Μυτὸς φάσκων &c. 614, B
 41. γνώμας τε πρῶτων Πανδολετίης. 71, A
 142, 20. βοιολοχόδοιτο. 287, A. &c. 307, B
 144, 1. κυρλίζῃν. 445, B. 562, B
 3. ἀρχαίᾳ καὶ διππολίδῃ καὶ πεπύων ἀνάμεινα
 61, B. 137, B. vide ad διππολίδῃ H. Steph.
 in animadverfionibus lit. F. 2.
 4. καὶ Κικείδης καὶ Βαφορίαν. 61, B. &c. 137, A
 6. Μαροδοιουμάχος. 479, B
 22. μήλα βελήεις ὑπὸ περιθίῃ. 521, A
 26. ἰάπετον &c. 751, A
 20. τοῖς ἰπποκράτες ἔστι. 668, B
 20. καὶ σὺ καλῶς ἐπιτεμάμαι. 287, A. 768, B
 148, 3. ὅθι γὰρ σε μέσον ἔχω. vide 206, 22
 9. πρὸς ἰσχυρὰ δῖτα &c. 444, B
 29. Ὑπέρβολος. vide 118, 18. ante.
 254, 34. καὶ τόκος τόκων. 220, A
 156, 21

156, 21. Απικὸν βλέπος. 306, B
38. αἱ θέσεις γίνονται τῇ νημενίᾳ. 538, A. vide

130, 9.

160, 12. ἀλσὶ διασμηχθεὶς &c. 458, A

13. εἰς χοῶς χωρήσει.

669, A

25. ἐδὲ ὄβολον ἂν ἐδένι &c.

451, A

162, 10. ἂν ὄντα κητοπέσων &c.

285, B

22. τῷ Καρκίνῳ περὶ δαιμόνων &c.

545, B

166, 1. πᾶσι πολλοῖς ῥόδοις.

ante 138, 27.

34. ἄλκι Σιμωνίδᾳ μέλος.

603, B

168, 5. σόμοακα.

73, A

7. Τὸν θυμὸν ἐκάνῃ &c.

441, A

174, 21. Χυτρεῖν ὄντα, ὅταν ἤρησάμην.

137, A

176, 5. ἀλαζόνες.

69, A. &c. 286, 6.

E R A N I S.

180, 21. ἐναιυτῇ περισβύττες &c.

514, B

38. ναυμαχεῖν

infra 190, 29

182, 9. ὡς κληταρικῶς ἐνύλαθ'.

709

18. λευκὴ ὅπῃ κροκοτῇ &c.

18, A. 175, B. 283, B

19. Τί κόθυρος ἢ ῥόπαλον &c.

37, A

20. ἐπεβάτθου Κλεόθενης. 410, B. infra 204. 11

24. κατ' ἐγὼν' ἐξηχόμεν.

697, B

29. ἡλίκας Μόλων.

192, A. 589, B

37. δι' ἀνιγμῶν &c.

608, A

184, 28. Εὐριπίδᾳ πλέον ἢ σταδίῳ λαλῖσθα. 678, A

29. ὅπῃ φυλίδες καὶ στωμίματα. 276, A. 698, B

30. Χελιδόνων μαστίχα.

276, A

186, 6. διαπνεῖν με δίδασκε.

684, B

20. μήτε θερμὴν μήτ' ἄραν ψυχράν.

184, B

188, 5. ὡς μέγα δυνάσταν δὴ ὄβολα.

219, B

16. ἡ Μορτίχῃ περὶ ῥῶσιν &c. 22, A. vide 292, 38.

18. ἡ πυρρίχῃ περὶ ἑμάδε &c.

170, A

23. ὄνος ἄγων μυστήρια.

175, A

190, 20. πλοῖον τῷ Χάερντος.

384, B

24. εἰς τὸ λήθης πεδίον.

541, B

24. εἰς ὄντα πόδας.

291, B. 320, B

25. ὅπῃ Τάναρον.

577, A

29. δῖλον καὶ ἄγω, εἰ μὴ νεανώμαρχικα.

59, A.

208, B. vide 220, 4.

192, 3. ἀθαλάττωτο, ἀσταλαμίνιος. 238, A. 442, B

296, 23. Ἐμπροσὶ πύκνῳ γ' ὄψι.

344, A

200, 14.

- 200, 14. ἀμφικύβητον χερσὶ καὶ ἰσταδίῃ &c. 676, B.
 20. βαμολόγοις ἐπιστὶ χαίρει. ante 38, 27.
 23. Θωρυκίων ὄν. 577, A.
 35. τὰ πρὶν ἀπαυδῶ &c. 451, B.
 204, 7. ἐπὶ αὐτῆς ὄν &c. 406, A.
 11. τὸν Κληθίνην δ' ἀκέω &c. ante 182, 20.
 24. ἰσ' αὐτ' ἢ θύραθεν ἀφ' ἑργαλίου. 24, A.
 28. ἀλλ' ἢ Διὸς Κόρινθος &c. 678, B.
 206, 22. ἀλλὰ νυνὶ ἔχθ' μίσος. 362, A. vide 148, 3.
 208, 39. αὐτὸς ὡς εἰσέρχεται. 62, B.
 210, 17. πολλὰ περὶ πεπλοκότους. 609, B.
 19. φερὲς τ' ἀποσπέντα τοῖχεν. 46, B.
 20. ἢ γὰρ ἀμύβην εἰκόν' ἐστάναι. 668, A.
 22. καὶ φύσιν Θερμύδης. 353, A. vide 236, 2.
 25. ἐν γράμμασι Μιλυσίοις. 275, A. 468, A. 688, B.
 214, 24. καὶ βλέποντες ἔειρανεν. 696, B.
 41. ἄξιόν τι καὶ τριχός. 742, A. &c. 130, A.
 218, 2. καὶ μὴ μὴ ὀφθαλμομα. 441, B. 652, B.
 29. φιλοπομπῶν Κλεοφάντος. 66, A.
 30. ἐπ' οὗ δὴ χεῖλιν ἐπεβρέμεν &c. 302, B.
 41. Θρυγίης παλαίσμασιν. 708, A.
 220, 15. καὶ ταύτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν &c. 206, B.
 21. ὁ παίδης οὐτό γε. 254, B. vide 404, 19.
 222, 1. τῷ κακίστῳ κόμματι. 307, A.
 11. ἐξ ἧς ἔτι γὰρ πρὸς ἔξω &c. 226, B.
 224, 8. σίπησιν ἐν πυρτανείῳ λαμβάνειν. 432, A.
 25. vide 248, 7.
 226, 3. τάλαντα μεσικῇ &c. 569, B. vide 260, 20.
 10. ἐβλεψεν οὖν ταυρηδόν. 441, B. 553, A.
 35. ῥήμαθ' ἰσποβάμονα. 738, A.
 228, 20. μὴ μετὰ λαίαν λέγει. 584, A.
 23. ἔχοντες ἀχάωνες εὐμα. 277, A. 278, A.
 230, 3. ὡς πρὸς ἁπλῶς ἐμπορεῖται βόας. simile lo-
 quendigenus vide 117, A.
 234, 13. ῥήμαθ' ἰσποκρηνα. 738, A.
 236, 28. ἢ Χίος ἀλλὰ Κίος. 350, A.
 238, 9. Μαμμάκηδοι καὶ Μελιτίδα. 401, B.
 14. ἐκτὸς οἰσὶν ἢ ἐλάν. 35, B.
 18. ἀκροισιν χερσὶν τοῖς ἰσίοισιν &c. 121, A.
 24. πυργώσας ῥήματα σιμνά. 193, A.
 240, 3. γεννῶντες καὶ &c. 142, B. vide 454, 39.
 6. πρὶν

6. παντόντας δόρυ.
242, 3. ἢ μὴ φρήν ὑπομαξαμένη &c.
244, 16. μάζαν καλέσται.
30. δημοπίθικοι.
32. λαμπάδα δὲ ἔδεις οἷός τε φέρειν.
248, 7. ἡμάρτηκεν, ἔραμόν γ' &c.
8. ὀλίγον γ' ἐμοὶ μέλει.
27. δὲ τὰυτὸν ἡμῖν εἶπεν.
252, 5. νεκρὸν δροῦς καὶ θαπὸς &c.
11. ἐκ ὅσιν ὅστις πᾶν τ' ἀνὴρ δουδαίμεναι.
41. ὥσπερ τὰ σὺν' ὅπῃ τοῖσι &c.
256, 13. Θέλειος ὄρνις.
22. ἐς τὸ καλὸν ἐκ τῆ καλῆ &c.
25. καὶ Καρικῶν αὐλημάτων.
258, 9. ταλμᾶς τ' ἀμὰ μέλη φέρειν.
262, 10. μόνος θῶν γὰρ θάνατος &c.
18. βίβληκε Ἀρχιδὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα.
24. ἐς ἐκ ἂν ἄρχιντο &c.
264, 14. Οὐ καὶ λέοντος σκύμνον &c.
29. ἀμαθέστερον πως εἶπε' &c.
34. ὦ Παλάμηδες.
266, 4. ἐκεῖ φράσαι μ' ἂν &c.
14. ἢ γλῶττι' ὁμάρμοκ' &c.
766, 32.

89, B.
36, B.
605, A.
359, A.
653, A.
574, B.
224, 25.
140, A.
678, A.
709, B.
263, B.
514, B.
256, B.
598, B.
136, A.
346, A.
247, A.
434, B.
99, A.
514, B.
709, B.
56, B.
369, A.
657, B.
347, B. vide

EX EQVITIBVS.

- 270, 31. Τὸν Παφλαγῶνα αὐταῖσι βαλαῖς &c.
38. ἵνα ξυναυλίαν &c.
39. μυ μυ μυ &c.
272, 5. ἐκ ἐνι μοι τὰ θρέπτει.
24. ὅπῃ δηλον ἡμῖν τοῖς περσώποισιν &c.
33. ἀγροικὸς ὄρην κυαμοτρῶξ &c.
274, 6. μάζαν μιμαχότος &c.
17. ὡροδοκεῖ.
87, B.
565, B.
36. ἀγαθὸς δαίμωνος.
41. κρηνοχυτρολήθειον εἶ.
278, 10. Κυκλοδορε φωνὴν ἔχων.
20. ὥσπερ καὶ θεῖον εἰς ἀγροῖαν.
41. ὦ νυῦ μ' ἔδεις, αὐρεῖον δ' &c.

99, A.
124, A.
770, A.
769, B.
576, A.
125, B.
78, B.
393, B.
118, B.
81, A.
251, B.
316, 38,
320, 4.
102, B.
276, 18,
454, 6.
537, A.
217, B.
261, B.
599, B.
280, 31.

280. 31. ἐδὲ μυτικὴν ὁπίστανται &c. 285, B. 569, B.
750, B
34. ἡ ἀμαρτωρία γὰρ ἐπὶ τοὺς μυτικὸς &c. 37, A
382. 13. τὰ μὲν λόγ' ἀπὸ πολλῶν μα. 26, B
18. ῥήματα μαρτυροῦσι. 25, B
23. καὶ σπένδον τῷ Κουλίμω. 751, A
284. 23. καὶ τελέων καὶ φάραγγα &c. 79, B
29. ὡς περὶ Εὐκράτης ἱεροῦ &c. 349, B
31. φεσποριος τριανβόλκ. 130, B
35. ἵπποι τὰ κοινὰ πρὸν λαχέιν &c. 82, A
41. ὅστις ὅτιν ἀμνοκὼν &c. 287, A
288. 13. ὁ βορροσπάρχει &c. 311, B
33. ἀμνηρὸς ἢ ζένων πρὸν καρπίμω. 382, B
290. 35. ἢ ἀλλ' ἐλάττωσις καταφαγὼν &c. 82, A
292. 19. ἢ ἄρα πρὸς γ' ἵππεα θερμότερα. 411, B
29. ἀλλ' ἵππων ἀμὼν θέρει. 40, A
38. Μαρσίμω Τραγωδία. 22, A. vide 188, 16.
294. 2. ἐκβάλλει ἢ ἐνδεσθ. 105, A
13. ὅπο μαγδαλίας ὡς περὶ κύων. 140, A
15. κυνὸς βορὰν σιτῆρος &c. 475, B
15. κυνὸς κεφαλῆς. 316, B
18. ἐξητάτων γὰρ πρὸν μαγίρας &c. 305, B
19. ὄρεα νῆα, χελιδόν. 127, A
41. Κακίας καὶ συκοφαντίας ἀντι. 623, A
296. 9. ἐν τῷ ἀλυστρίων &c. 308, B. 310, B
31. ἐδὲν ἐξ ἀμαρτωρῶν λέγει. 449, A
298. 22. ἀπευθεὶς ταχέως. 240, B
300. 14. πτερυγίζειν. vide supra 42, 4
15. λυδίζεν. 409, B
32. ὡς περὶ Κορῶς &c. 461, B
34. πρὶν ἐν τῷ Πρωτανείω. ante 224, 8
302. 7. ἐρίων χεῖρα πρὸς τὰ γλῶττι &c. simile
684, A
36. τὰ δ' ἢ γῆς ἀξίω καὶ πρὸν ἀπὸ πλκ. 198, B
306. 31. λευδατραφάξιος πλέα. 585, B
32. ἐβλήθη ἐν ἅπυ. 439, B. vide 450, 7
32. τὰ μέτωπα ἀνίσταται. 442, A. vide 52, 32
308. 16. θυγατέρα θυφν. 540, B
18. τοὺς Κολίτοις ἢ Πηλῆριος &c. 113, A
33. οἱδ' ἐξ ἐνὸς σόμματος &c. 57, B
312. 5. καὶ δ' ὡς περὶ τίτται &c. 81, B

9. δυνάμει ποιεῖν τὸ δῆμον &c. 556, A
 14. νῆ Δί' ὦ πάτερ. 26, B
 34. ἔλποντος ἐτέρη &c. 40, B
 314, 9. πάντα δὴ κάλων ἐξέειπεν &c. 120, A
 10. λῆμα θέρειον φορεῖν. 256, B
 316, 15. δαλεάσμεσιν εἴλος. 396, A
 318, 25. κακείνος μὲ φθόγῃ τὸ γῆν &c. 140, B
 36. καμφοῖν χροῖν μυσιλάται &c. 449, B
 320, 4. δωροδοκεῖν. ante 74, 17
 21. ἐπὶ δὴ σὺ λαεῖν δέδωκεν. 545, B. sic 320, 28
 37. καὶ βέλτερος ὅσρα κινῆσα. 261, A
 41. τοιαῦτα κρεσσινὸν μῦθον. 512, A
 322, 6. ὅπερ γὰρ οἱ πάς ἐλχέλει &c. 602, B
 9. ἀνὼ καὶ κάτω &c. vide 122, 22.
 36. οἷσις πιθηκισμοῖς &c. 294, A. 767, A
 38. ἀλλ' ὅπερ πίνων ἀνὴρ πώποντε &c. 239, A
 324, 4. τὸ πλοῖον τὸ ἀξιὸν γυμνασίου. 182, A
 12. Πυρρίανδρα τὴ μηχανήμα. 349, B
 326, 18. τοῖσι πολλοῖς τὸ βολῆ. 132, B
 19. φάσκων φιλεῖν μὲ ἑσπεροδότης. 441, B
 29. λάρος κακῶς &c. 82, A. 401, A
 37. ψαλὸν γυμνασίου δαῖσε &c. 408, B
 328, 29. ἐδυνάμει μαθεῖν ὡς μὲν δωροδοκίῃ. 521, B
 330, 12. ὅς ἐν νεφέλῃσιν αἰετὸς &c. 186, B
 30. ὅς κέρκε σάινων &c. 26, B
 332, 19. ἐστὶ Πύλος περὶ Πύλοιο. 734, B
 27. &c. 29. &c. 33. κυμαλόπηξ. 316, B. 350, A
 28. κερδῶ &c. 608, B
 39. ἐγὼ ποιεῖν καὶ τῶν &c. 564, B
 334, 8. αἰετὸς ὡς γινῆ &c. 186, B
 21. κριτὰς ποιεῖν τοῖς &c. 629, B
 24. ἀλλ' ἀλφειτὸν ἥδη σοι ποιεῖν &c. item μα-
 ζίσκας &c. 630, B
 336, 6. ὁ νῆς δέ σὺ παρὸν ὁποδημεῖ. 76, B
 7. νῆς ἐκ ἐνὶ τῷ κύματι. 398, A
 41. ἀπαγ' ἐς Μακεδονίαν &c. 374, B
 338, 8. ἀφ' ἑκὸς βαλόντων &c. 10, A
 17. ἐγὼ τὸ μουσίκας &c. 630, B
 36. ἔχε καὶ πείν &c. 630, B
 41. &c. 340, 17. λαγῶα. 446, A. &c. 410, 21.
 340, 2. νυῖ βωμολόχον ἐξεδρέπ. 307, B
 11. τὸ

11. τὸ μὴ νόημα τ' θεῶν δεσ. 61, A.
 342, 15. λεπτή πείλπις δεσ. 666, A.
 344, 10. ὅστις ἢ τὸ λυκὸν οἶδεν δεσ. 430, B.
 20. ἐν ταύτῃ μεθ' ἑμὲ στίται δεσ. 473, B.
 37, ὅξινον καθέκλον δεσ. 473, B.
 346, 2. εἰδὲ Ναυφάντης γὰρ τῷ Ναύσωτος δεσ. 646, A.
 36. πεπηνφόρος δεσ. 61, B.

EX ACHARNENSIBVS.

- 352, 39. ὅσα δὴ δέδνημαι δεσ. 664, A.
 41. ψαιμμοκοποῦ ἄρραρα. 101, &
 354, 11. δεξιθεὸς ἐξήλθ' δεσ. 402, A.
 16. κυρίας ἐμυλοσίας δεσ. 188, A.
 19. τὸ χρονίον φθίγῃσι δεσ. 102, B. & 502, A.
 358, 7. ὅππῃ χευσὼν ὄρεον. 470, B.
 10. ὅλως ἐν κριέαντι βῆς. 458, B. & 470, B.
 17. δε 26. τ' βασιλεὺς ὀφθαλμῶν, 158, A.
 27. ναύφρακτι βλέπεις. 60, A.
 360, 3. ἴνα μὴ τε βάψω δεσ. 614, A.
 11. ὡς αἰδομένη τ' πάγων ἔχον. 653, A.
 12. Εὐνέχως ἡμῖν ἤλθες δεσ. 467, B.
 18. εἰδὲ ποτέ γ' ἰχ' ἢ δύρεα. 284, A.
 362, 16. καταπλῆτάσσω δεσ. 651, B.
 364, 2. ἀπερχόμενος δεσ. 259, A.
 11. ὅξινσι στίτης. 537, A.
 17. ὅξινσι ἀμφοσσίας καὶ νέκταρος. 192, B. 189, A. 197, B.
 18. καὶ μὴ πῆτιρεῖν σπῆ" δεσ. 564, B.
 366, 21. καὶ δυνάμει γῆν πορὶ γῆς δεσ. 227, A.
 33. τ' φαλλῶν ὀρθὸν σισάτω. 688, B.
 368, 9. ὁ φαλλὸς ἐξόπτει δεσ. 137, A.
 10. ἐγὼ δὲ ἀκολουθῶν ἄσσομαι δεσ. 137, A.
 22. ἐν τῷ φέλλω. vide 86, 21.
 370, 26. οἷσιν ἔτι βωμὸς ἔτι στίγες δεσ. 347, A.
 39. εἰς ὅππῃ ἐξένη θελήσω δεσ. 205, A.
 372, 37. δειπνῶν γὰρ ἔπος ὀμφακίαν δεσ. 73, A.
 374, 1, & 4. δε 11. εἰς ὅππῃ δεσ. 205, A. ante
 370, 39.
 22. εἰδὲν βλέπῃσιν ἄλλο πλὴν δεσ. 159, A.
 36. καὶ αἰδομένη κυνῶν. 99, A.
 37. εἰτ' ἐξάνοιγε μηχανὰς δεσ. 306, B.
 376, 12. οἷς μὴ ἐξω συλλέγων δεσ. 76, B.
 380, 220

- 380, 22. γρημὴ δ' αὐτῇ. 435, B.
 34. σιθῆρες τ' ἀνὴρ. 303, A.
 382, 10. τῶν γὰρ μετοίκων ἄχρεα &c. 145, B.
 19. παρειακομυῖα, ἄπειρα κ' &c. ante 64, 40.
 27. μεθύσκον παῖδοι. 460, A.
 30. Κἀντὸς δὲν ἀρχὴ τῆς πολέμου &c. 557, B.
 vide 400, 11.
 32. ἐν τῷ δὲν ὀργῇ Περικλέους &c. 185, A.
 35. ὡς χεὶ Μεγαρέας &c. 139, A.
 386, 32. κόκκυγες γε πρὸς. 302, B.
 388, 37. ἐπὶ ἄκρων ἔρῃ πυριδίων &c. 61, A.
 392, 10. ἀλλὰ καὶ οὗτος κ' παρεξηλημμένος. 287, A.
 17. ἀνδρα Γεωργίων &c. 455, A.
 36. ἐξολέει συμπλακέντα &c. 663, A.
 394, 37. Μεγαρεῖς καὶ μηχανά. 79, B. 349, B.
 396, 27. Χοίρες ἐγώνωτα μυστικές. 361, B.
 402, 16. τοῖς ὁσίοις φυσῶτε &c. 111, B. 340, B.
 39. φίλη δ' Μορύχα. 39, A. 405, A.
 408, 12. ὅς τ' Ὀργῶνα πάλαι. 695, A.
 27. τ' Ἀρμόδιον ἄσπετον. 439, B.
 410, 10. τ' νεμνίας. 690, B.
 412, 11. σταχυμὸν εἰρήνης ἕνα &c. 133, A.
 414, 12. τὰς ὀφρὸς ἀνεσπακῆς. 442, B. vide 826, 2.
 422, 26. ἄμυσιν ἐξέλαψα. 285, A.
 EX VESPIIS.
 424, 30. Φυλακὴν καταλύει. 703, B.
 37. κορυβαίπῃ. 401, B.
 426, 12. ἀπέβαλε τ' ἀσπίδα. 691, B.
 18. ποιεῖ τ' πόλεως γὰρ ὅτι &c. 205, B.
 21. ἐμνηστίζειν πρὸς βασιλῆα &c. 398, B.
 33. πρᾶνλιν. 371, A.
 428, 6. γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλεμμένον. 79, B.
 29. αὐτῇ γε χεῖρας ὅτι ἀνδρῶν &c. 594, B.
 39. ὅτι τὰς πρῶτας καὶ τῆς ξύλης. vide ante
 354, 22. 755, A.
 40. ἐπὶ δ' ὅρα εὐδὲ πασπάλην. 133, A.
 41. κατὰ μύρην κἀν ἄχνην &c. 133, A.
 430, 1. ὁ νῦν πρὸς ταύτην &c. 663, B.
 6. τ' Πυριλάμτες &c. 25, B.
 432, 15 & 16. κατὰ ξύλην &c. 114, A. 95, B. 137, B.
 434, 5. ἀλλ' ὅτι ἐπὶ ταύτην. 721, B. 326, A.
 21. πρὸς

21. πρεῖ ὄνκ σκιάς. idem cum καπνὸς σκιά. 141, B
 43 6, 15. τὸ ἥδ' ἡρώτων δεσ. 427, B. 155, A. 124, B
 35. καὶ ἡ ψαμὴ τὸ κοκκύρε. 135, A. 175, A
 438, 38. λίδον ἡ ψα. 337 B
 440, 21. σὺ θ' ἡνὸςδε μ' αἰτεῖς. 26, A
 444, 10. ὡς περ με γαλὴν κρέα κλέψασαν. 78, B. 405, B
 26. καὶ τ' πρεῖ ψυχῆς δρόμον δεσ. 208, B. 209, A
 36. τ' ὡρινάδην θυμὸν δεσ. vide 424, 41.
 448, 21. τας χελώνας μακαρίζει δεσ. 132, A
 28. οἶδε θρίων τ' ψόφον. 503, A
 30. ὡ Κέκροψ ἥστος δεσ. 535, A
 40. ὡ δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδῶς δεσ. 613, B
 41. ὡ κάκιστον θυρεόν. 313, A
 450, 7. καὶ βλέπόντων κέρδαμα. 397, B. vide 306, 32.
 33. ἔδ' ἐν στήθεσιν ἔδ' ἐν πηγάνῃ. 11, B
 34. ἥδ' ἐν χορινίκων ἐπῶν. 130, B
 452, 18. ὁρθοφόντος κοφαντοδικοταλαμπέρον δεσ. 60, B
 19. ζῶν βίον ἡνέμον ὡς περ Μόρυχος. 39, A. 405, A
 21. ὀρνέων γάλα δεσ. 102, A. vide 554, 33.
 454, 2. ἀγαθὸ δάμνητος. 102, B.
 23. θαλλοφίρεσι δεσ. 287, A
 31. δὸτὸ βαλβίδων δεσ. 10, A
 39. μεγάλοι καὶ τετραπλήγες. vide 240, 3.
 456, 6. ὅς ἐμ' ἔδ' ἀν ζῶντα ἥδ' ἐν δεσ. 290, A
 458, 17. ἀσπίδα πολέως. 707, A
 34. περὶ πτόσ λείπε πρεῖ γυμνός δεσ. 388, A
 460, 25. πομπύζων δεσ. 142, A
 34. ἀλλ' ἡρέμας ὡς δ' δεσ. 115, A
 462, 4. βλεπεῖν σκύτη ποιήσας. 663, B
 21. χαλάρην τὸ μέτωπον. vide 306, 32.
 464, 17. ἔδ' ἐς ἔδ' σκορδὸς κεφαλὴν δεσ. 133, A
 466, 24. ἔζων ἐν πάσι δεσ. 445, B. 695, B. 338, 41.
 30. ὡς περ νάρκη δεσ. 222, B. 671, B
 468, 6. περὶ ἀν ἀμαρτὴν μύθον δεσ. 115, A. 434, A
 14. μήδ' ἀτενὴς γ' ἀραν γ' δεσ. 72, B
 470, 23. ὡς οἱ δημαστὴς δεσ. 200, A
 35. ἀλκίπυρος μ' ἔφασκε καίλιον δεσ. 600, A
 474, 9. ἀτ' ἐστὶς ἀρχόμνος ὅπτην ἴφα δεσ. 9, A
 40. καὶ περὶ νιν ἥδος. vide 444, 36.
 478, 9. τὸ περὶ γυμνὰ φανερόν ὅτιν δεσ. 226, A
 16. τρέφειν δ' ὡς αὐτὸν μίαν δεσ. 424, A
 480, 5.

- 480, 5. κινεῖται ὡς ἐκ ὀπίστανται. 750, B
482, 30. μιμησάμενος ἢ Εὐρυκλῆος &c. 414, B
31. & 38. κωμωδικὰ πολλὰ χιᾶσθαι. 453, A
484, 4. ἀλλ' Ἡρακλῆος ὄργην &c. 426, A vide

- 650, 28.
24. ἀλεξίμενον. 555, A
486, 4. ὅτι πάλας ποτ' ὄντες ἡμεῖς &c. 275, A
12. δεῖ τῶνδε ῥώμην νεανικὴν &c. 126, A
13. ἐγὼ τ' ἐμὸν νομίζω γέρας &c. 184, 8.
19. κἀν ἄμφοτε ἢ τὸ παρὲν. 285, B.
21. θυγχεῖς αὐτόφρονες. 534, A
26. θικρεῖ ξυῖ ἀσπίδι. 120, A
28. ὑπὸ ὀργῆς ἢ χελυῶν ἐδίδον. 427, 8.
30. ξυῖ θεοῖς. i. diis secundis. 106, B
31. γλαδὲ γδ' ἡμῶν παρὲν μάχεσθαι &c. 265, B
488, 19. ἀλλὰ γδ' κηφῆνες &c. 273, A. 288, A. 561, A
490, 34. διασταλάξαντων. 64, A. 761, B
492, 27. ἐδιόχευθες ποτ' ἢ λαγών. 208, 4.
494, 18. ἀδμήτης λόγον &c. 440, B
21. ἐκ ἔστιν ἀλαπεκίζειν &c. 642, A
33. ὅσο γδ' οἶκός γίγνηται &c. 462, A
39. ἢ συσσερικὸν ἴσ. λόγον. 747, A
496, 30. εἴτε νυῖ ἐξηπάτησεν ἢ χάρει &c. 266, A.

- 390, A
500, 5. μέλλουσιν ἥδη λισσιεῖν &c. 409, A
502, 31. ὀλίγον μοι μέλει. 140, A. vide 248, 8.
504, 12. ἔρδεις περὶ ἡν ἔκαστος &c. 684, A
38. τὸ γδ' ὅσο τῶν αἰσθητῶν &c. 387, B
506, 22. Κρόνος ἢ γὰρ &c. 506, 22. 406, B
31. ὡς ἴδ' ἐνέθεον. 403, A
32. πῆλται Φρυγίως ὡς περ &c. 694, A
508, 1. φησὶν τίς ἢ ἑδείς, 537, A.

EX AVIBVS.

- 512, 7. ἐντεῦθεν ἔξηκεσίδης. 349, B. 579, A.
12. ἢ Ἐποφ' ὅς ὄρνεις ἐλθρετ' &c. 534, A
31. ἀνεπτόμεθ' ἐν τ' πατρὶδος &c. 237, B
514, 24. Λιβυκὸν ὄνομα. 445, B
30. ἢ πῆλται πινὸς ἀλεκτηρόνος. 441, B
518, 9. ἢ ἢ Σελίης ἐδελύτομα. 551, A
36. ἀλλ' ἔργον. Ὁ πάντας &c. 214, 8.
41. πολ-

40. πιά τῷ τεθνηκότων δοκτείνῃ. 16, A
 574, 8, & 12. Κἀπαναγκάζει παλῶν. 294, A 498, A
 33. γλαυκὸς ὤμας ἔποτ' &c. 215, B
 576, 19. ἴππων ὑπὸν των μέγας &c. 396, A
 24. ἐκ Αἰγύπτου πλινθοφόρος. 514, B
 27. γέροντες θαλάμους κραταπέποιται &c. 20, B
 31. ὕδωρ δ' ἐφόρην &c. 658, A
 39. τί δ' ἦτα πόδες αἰετ' αἰετ' &c.. 368, A
 578, 23. πυρρίχην βλέπων. 444, 8, & 528, B
 580, 19. ἱερὸς ταῖς &c. 238, A
 582, 15. λακωνικῶς βοοῖς. 154, B
 16. παῦσ' ἑκαφασμάτων. 280, A
 584, 26. σέρδιξ. 222, A. 254, B
 29. κόρυδος Φιλοκλεῖ. 396, A
 29. χηνολόπηξ Θεαρχίῃ. 316, B. 749, A
 586, 16. ὡς Βλακικῶς διακοιῖς. 768, A
 588, 8. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνιθ' &c. 282, A
 35. φιλύβενος. 83, B. 396, A
 37. ὄρνις ῥυέσθ' βέλομαι. 190, B
 590, 34. δεῖδ' ἡ' εἰσὶν ἐκ ὀλίγων &c. 127, A
 592, 8. σκάπην γὰρ ἐκ ὀπίσταιμαι. 750, B
 13. νῦν ταῦτα λέγων πῆρ' σε. 342, B
 20. λέγων ἀναπῆρσεν &c. 341, B
 38. βέμβικος ὅθεν διαφέρην &c. 344, A. 355, A
 40. κερκυραῖα τοιαυτὴ πῆρ' alludit ad κερκυ-
 ραῖαν μάστιγα. 506, A
 594, 3. ἐκ δοτικῶν &c. 381, B
 596, 8. ἢ κ' ἀπομεινῶς. 636, B
 600, 8. ἔλαρον ἐκ ἑνὸς ἐν τῇ ληκύθῳ. vide 86, 6.
 13. Αλκυονίδας τ' ἂν ἦν δ' ἡμέρας &c. 630, A
 604, 13. Ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα. ante 554, 33
 606, 4. ἢ γλαῦπα χωρὶς τέμνεται. 281, B infra
 666, 34.

Ε Ρ Α Σ Ε .

- 614, 33. εἰσῆλθ' Αἰτναῖον μέγαν &c. 138, B
 616, 41. ἀργυρεῖα καὶ φακὰς ἦν. 143, A
 620, 5. Κἀπφυτθῶς ἐρπυλλον ἄνω. 176, B. 418, A
 8. ἢ σπέλις ἢ Χίαν. 113, B
 626, 13. τὸ Δάπδος μέλος. 97, B
 24. ἀρπάσσει ἀνέστην ἀγαθὸν δαίμονος. 102, B
 628, 27.

628, 27. ἡδοναί γδ κ' γένηται &c.	442, B
35. κατὰ δ' ἴσιν.	150, B
36. συμβαίνει.	460, B
41. παρὰ γὰρ τὰ τε κ' συμβαίνει &c.	266, B
630, 9. συνδρα, συνάσπιδι τε.	120, A
16. ἀλλ' ὅτι κ' Κελικίων.	472, A
632, 9. εἰ τι Πιστάδρα ἐδελύθη &c.	737, B
34. Διιτόλια, Ἀδωνια.	vide 144, i.
634, 34. εἶα, εἶα μάλα &c.	753, B
636, 20. εἶα, εἶα μάλα &c.	vide 634, 34
640, 3. κ' τ' δορυφόρον οἶον ἐσκιμαλίσαν.	165, A
17. ἡπὲρ ἡμῶν σὺν λόφους &c.	59, B
642, 32. κ' παύσας πληγὰς παρ' ὀφθῆς &c.	706, A
646, 12. οὐκ γδ ἡμῶν ἢ τὸτ' &c.	412, A
34. ἐφ' ἡλαφρότην ἐν σκότειν &c.	112, B
648, 2. κέρως ἐκείνη καὶ ὅτι τ' ῥιπὸς &c.	14, A
27. καὶ Γανυμήδους ἀμβροσίαν &c. vide 364, 17	
650, 12. πὺς τι ηρακλείας &c.	682, 4.
24. τέχνην μεγάλην ἡμῶν καπύρωσ'.	191, B
28. ἀλλ' Ἡ' ἑρακλῆος ὀγκύβιν' &c. vide 484, 4.	
656, 31. διδαιμονέστερος φαιεῖς &c.	375, B
658, 26. παῖδ' ὀφύπην, πύξ &c.	438, B
666, 34. ἡ γλῶττα χωρεῖς &c. 281, B. ante 606, 4.	
668, 3. κ' κέποι &c. 352, A. 749, A. ante 62, 33.	
12. πρὶν κεν λύκος οἶν &c.	290, B
14. χ' ἡ κώδων ἀγκυλῆς &c.	239, B
20. τ' ἡ κάρκινος ὀρθὰ βελδίζειν.	292, A. 328, B
23. ἐδ' ἔπ' ἂν θέης λείον &c.	71, A
32. ὁ μετέωρον τέτων &c.	246, A
670, 13. πρὶν κεν λύκος οἶν &c.	ante 668, 12.
16. ἐδ' ἔπ' ἂν θέης λείον &c.	ante 668, 23.
672, 40. βάμμα Σαρδονικόν.	614, A
674, 15. ὅντες οἴκοι μὲ λόντες &c.	20, A. & B
676, 13. καὶ ἂν περιέμνην &c.	130, A
680, 9. ἀσπίδι μὲν Σαίαν &c.	691, B.

E CONCIONATRICIBVS.

688, 27. Κάτωγ' Ἐπικράτως ἐν ἐλίῳ &c.	254, A
690, 17. Ἀγύριος γ' οὐ τὸν Περίον &c.	254, A.
27, γυῖ μ' γδ ἔτε θέο μὲν &c.	119, A. 579, A.
605, A.	

PAROEMIARVM.

915

- 696, 1. Τὸ ὅ Κοπὸν ὅσπερ Ἀΐσιμος &c. 672, A
 698, 7. τέττα μ' εἶπον ἐς Κνωὸς πυγῶν &c. 111, B.
 542, B
 700, 8. μηδὲν παρὰ χορδῆς &c. 36, A
 39. ἢ πάντα καὶ τοὶ νυκτὸς &c. 118, A
 704, 31. ὅτε τὸ δούτερον ἀλεκτρυόν &c. 238, B
 706, 5. Τὴν μάλλον ἐμβαλόντα Λακωνικόν. 131, A
 708, 32. λόγος τί τις βῆν &c. 265, B
 716, 25. καὶ Δαρφίης ἀφ' αὐτῶν πλεῖτον. 151, B
 720, 12. εἰ σε φιλήσῃ Ἀΐσιμος &c. 742, A
 20. ὅταν ἡ δεκάτην τὸ στιχεῖον &c. 459, B
 726, 20. εἰδὲν πρὸς ἑσπέρην &c. 36, A. 175, B
 728, 10. ὅταν γὰρ θυγάτηρ &c. 521, B
 730, 8. τὸ κόμμι ἐχέτω ἐν αὐτῷ. 307, A
 19. ὁ Διὸς ὄρενδος &c. 678, B. vide 204, 28.
 734, 36. ἢ δὴ τ' ἀπὸ Γωνίας τῶπον &c. 232, A
 38. δοκῆς δέ μοι καὶ λάβει &c. 409, B
 736, 23. καὶ γὰρ ἀπὸ Καρξίνης τάδε ἔστιν. 37, A
 738, 11. Κύπριδος ἔργος μέλιθ' Ἀλέξανδρος &c. 747, A
 740, 25. ἀλλ' ἐμπορὸς εἴη σιγήματα. 604, A
 27. ἀνάγκη Διομήδεα. 531, A
 742, 20. ἀλλ' ἔμπροσθεν &c. vide in Raris 196, 23
 37. πότερον Πύθιος ἀνὰ πλεῖον &c. 767, B
 744, 17. ἐπὶ δ' ἀνὰ φάγος βολεῖται χύτραν. 333, B
 21. ἐν γὰρ συνέχευε κρείττον &c. 480, A. 505, B
 26. ἔχουσιν λίκυδον πρὸς τὴν γνάθον. 273, A
 746, 23. ὅτι τὸ δέειπνον ἔρχεται. 682, B
 40. ἐπ' αὐτοματὸς μέλος τι &c. 682, B

E CEREALIA CELEBRANTIBVS.

- 752, 14. μήτ' ἀκῶν μήτ' ὀρεῶν. 16, A
 25. εἴτα δ' Ἀγάθων &c. 410, A
 756, 23. μύρμικος ἀτράπης &c. 222, B
 758, 32. τί βάρβιτος λαλεῖ προκωπῶν; 37, B
 760, 4. καὶ τ' ποιητὴν ἀνδρα &c. 638, A
 764, 18. μὴ μὴ. ETP. τί μύζης; 769, B
 23. καὶ μὰ Διὸς ἀλλὰ Κληδένω. 410, B
 772, 39. τὰς εἰδὲν ὄρεας &c. 133, B
 774, 19. δέσποινά γ' ἔχοντι νυμφίω. 643, B. 648, B
 27. οἱ γὰρ ἄνδρες ἦν κλειδιά Λακωνικὰ &c. 352, A
 780, 16. ὡς λίθ' ὅταν πᾶσι &c. 745, B
 92 786, 10.

- 786, 10. ἐχ' ἑσέ' φαρὸν κάρδαμα &c. 397, B
804, 32. αὐτὴ ὑβρὴ μὲνενδος ἔδεν &c. 271, B
820, 21. ὡς γλοῦκαρ τὸ γλῶσσ' &c. 231, B

E LYSISTRATA.

- 826, 2. πῶς πείσῃ τὰς ὁφείδας. vide ante 120, 20.
 &c 414, 12.
 31. αἰετὶς τῷ Ἀθηνῶντι' ἐκ &c. 473, B
828, 20. πῶς δὲν εἰσὶν; ΑΥ. Ἀναγορεύοντόθεν. 490, A
830, 25. σκυττῆν' πικρὰ. alii πυλῖν legunt. 95,
 B. 137, B
832, 7. καὶ μετὰ διὰ τὴν πυλῶν &c. 206, A. 208, A
 34. κυβὰ δέρον' ἡδοναῖον. 16, B
836, 9. Οἰκοὶ δὲ ἀπευθύντη διὰ τὴν τ' βίον. 45, A
 23. Οὐ σῆσομαι λέοντα &c. 544, B
842, 30. ὅ' ἄνδρες ποταπὸν περὶ. 377, A
844, 17. ἄρτι τὰχ' αὐτὸ δείξῃ. 226, A
850, 6. κηρύττα μὲν δὲ κάρρος. 133, A
 7. ὡς περὶ περικλῖαν ἐλπίτη μετ' ἀρετῆς. 438, B
856, 9. ὡς περὶ κορύβαντες. vide in Vespis 424, 37
860, 23. οἷον πρὸς τὸν εἰ μὴ περ &c. 270, B
862, 30. εἰ γὰρ ἐν δόξῃ τις ἡμῶν &c. 545, B
864, 11. αἰετὶς τρέπονται κύνταρος &c. 718, B
866, 9. εἰς Μελίσσα &c. vide in Ranis 210, 25.
868, 11. τὰ δ' ἑσέ' περὶ τὰ νεύματα θήσῃ. 121, B
 37. ἡμεῖς τ' ἔδεν ἡπὸν τῷ Μελανίανος &c. 613, A
 40. κέρμυον γὰρ ἐκ ἑσέ'. 441, B
870, 3. μελάνι πυλῶν τε &c. 207, A
 5. ὡς δὲ ἡ Φορμίων. 266, B
 8. τῷ Μελανίανι Τίμωνι περὶ ὧν &c. 69, B. 663, A
882, 18. ὅτι ξυμὴ πανωλεθροισιν, ἐσθ' ἄνδρ' &c. 52, A
890, 41. ἀλλ' ὁλαβέειδ' ἡ κυβὰ. 213, A

FINIS INDICIS.

NOTA

NOTÆ IN ARISTOPHANEM,

Excerpta ex Variis Lectionibus, Emendationibus & Coniecturis virorum doctorum, ac potissimum duobus exemplaribus manu IOSEPHI SCALIGERI emendatis, è Bibliotheca Gerardi Vossij.

Numero priori pagina, altero versus (non autem Illeus) designatur; *Eis.* Odoardus Bisetus; *F. C.* Florentinus Christianus; *Vet.* vetus editio; *Ven.* Veneta editio; *Scal.* Iosephus Scaliger: à quo & omnia illa quibus nihil adscriptum.

IN PLUTVM.

- I**N *Argumento Aristophanis Grammatici, versu 2*
ἢ μεταβαλὼν, non εἰ μεταβ. versu 7 & 8 αἰς
Ἀσκληπιῷ δὲ τὸν Ἀπῆρον· ἢ δὲ ἄφρον Πενία;
vel, εἰς Ἀσκληπιῷ δὲ Ἀπῆραρον. Ἀφρον δὲ τῆς ἢ Πεν-
νίας δεικ. ut edidimus: non autem, ut Vet. habet, εἰς
Ἀσκλη. δὲ Ἀπῆρον· ἢ δὲ Ἀφρον Πεν.
Pag. 4, versu 16 Πείθειν δὲ ἑμαυτὸν Vet. 17 Τάχα δὲ
ἐκταντὰς alii.
10, 23 Μείζω δυνάμειον Vet.
12, 6 ὅτι σε γίγνεται Vet. 11 πρὸς τὴν τύχην, non πρὸς
τὴν ut Vet. 36 Ἀγύριος δ.
20, 13 ὅς ὤμας Vet. 22 κινάρεθοντα μέλησιν alii.
34 πάντας ὁπότες Vet.
22, 4 Τὸν Λαερτιάδαν.
30, 29 πεποισότες alii. 36 λοιδορεῖ Vet.
32, 26 Τὸ γὰρ αὐτὸ γ' ἐόν alii.
36, 8 ἢ ἐξῆ alii, non ἢ ἐξῆ. 20 Οὐτ' ἐν τάσιν. ut
et Vet. ac τοὺς χερσὶν ὄντας, non χερσὶν γ' ὄντας.
38, 17 θρόνον Vet. non θράνας.
40, 9 ποδαλγόντες Vet.
42, 10 Ἀλλὰ γέ σ' ὁ Ζῶς Vet.
45, 28 ἐγκατακλινόντες Vet.

- 46, 14 φάος, φάος vel φανόν alii, non φάνος.
 52, 1 τῷ Πλάτῳ quidam. 3 ἡμετέρωτον Ρομικ.
 60, 21 ὁμῶν ἄδεν, non ἄδενος.
 62, 1 ποροθυμῶ Vet. non ποροθυμῶ.
 69, 3 2 κατεδίδων, non κατεδίδειν.
 73, 26 συνεκποτίον Vet.

I N N V B E S.

- 86, 15 ἑπηθέμην Θεῷ. Vet.
 90, 24 ἀράκατο.
 92, 40 τί ταῦτ' ὄν Vet.
 94, 18 Στ. Σωκράτης quidam, non Σώκρατες.
 102, 1 Ἡ΄ συχα ταῦτα Ven. 4 κολοκώτας alii.
 13 ἐκαστοντακαφαλ. & πωρημένους cum Vet.
 104, 13 παλαιήριος ὁ ἀρεῖτα.
 106, 1 ἡ δ' ἵππ' ἑλθόν Ven. 9 τῷ τρέπον; Vet.
 110, 12 Ἀλλὰ τί δ' αὐτ' ἐνομ. Vet. Ἀλλο τί δ' αὐτ' ἄγορα.
 22 Μὴ μοι γὰρ λέξῃ, addito γα.
 112, 9 ἀπὸν δέειν. 14 ὀρεοσιπής. 15 ῥύμη
 quidam, non τρέμν. 18 μαπόλοιχος Vet.
 116, 8 χαλίσσης. 34 παῖδ' Vet. non παῖς δ' ἴ.
 118, 3 παχὺ, παιδίοις. 10 τ' αὐτ' Bifetum.
 122, 24 ἡ Σαρπηδόνα. 26 ὁμῶν Vet.
 134, 7 νυῖ Δία alii, pro νυῖ γὰρ Δία.
 138, 3 Εὐρεμδία. In alii erat Ε' x πηρεδία.
 140, 14 φοιτᾶ, error vetus (ait Scal.) Lege φοιτᾶ.
 144, 3 ποσειδί' ο' & cum Vet. ἀμέλει τ' Γεα τοῦ ποσειδ' ο'
 Bifetum ποσειδί' ο'. 13 ἀφανίζ' ἔν alii, non ἀναπληροῖ.
 19 καλίσσας τί τε Vet.
 146, 2 ποσειδής, non ποσειδής.
 148, 28 Ε' vesin Vet. non Α' vesin.
 152, 8 οἶμαι γα κ'. 154, 23 ἀρχαῖα Bif.
 164, 12 ἐραδοῖς Vet. 22 Γνώμας ἐναντ', delete τ'.
 27 ζυγῆναι τε, non ζυγῆναι τε.
 166, 30 τοῦ πικρατατέιδι, uno verbo.
 168, 20 βυῶ, vel etiam πῶν non autem βρυῶ.
 174, 7 Εἰσαπ' αὐτ', interiecit περ.

I N R A N A S.

- 180, 14 Πλεῖν ἢ νῆαν τῷ plerique. Sed Desf. Erasmus le-
 γει Πλεῖν ἢ νῆαν τῷ. 28 Ε' ν τῷ μέρει σε alii.

- 188, 5 Φοδ' *delent* *quidam*. 12 Η' πώδα πῶ κινῶν
τ' ἀργύρεον ὠφελεῖτο *Vet*.
192, 11 Ξύναυλον ὕμνον *alii*.
194, 30 δὺ ἡμέρας *Vet*. 36 Ξευθίας, *vel* ἜΞ.
196, 32 γαλήν' ὅσθ' *ut editum*. *Alii* γαλήν.
198, 2 ὡς ἐπεπυρίασε. 16 πολυτιμίτοις ἐν.
33 (ὅν χερσὶ γδ' ἔκεις πνέοντες) *in parenthesi*.
200, 10 ἔξαγ' ἐπ' ἀνδρῶν *ut* Ὁ *Bis*. 14 κατὰ δέξ.
15 ἰδὲ πω *cum* *Vet*. *non* ἰδὲ πω.
206, 6 Χῶπως ἀρεῖς, *non* ἀρεῖς.
206, 21 ἐκαστοῖς κεφαλός *Bis*. 36 Οὐκ ἀνέπερ.
208, 14 ἀρεῖς μα ταῖς, *ut* Ὁ *alii*. 23 Θε. ληρεῖς.
ἔχων. 24 Θε. *dele*. *Alii* *habent* τοὶ προσοί.
30 φρέσων. 33 ὅσθ', ἔπες πω.
210, 9 Ὁς δ' ἄλλος *quidam*.
214, 14 ἀνὰ γυναικὶς *Vet*. 24 ἴσους *idem* *Vet*.
216, 3 γυνεῖα *vel* γυνή *Vet*. *non* γυνεῖα.
218, 13. περσὸς. 18 Περσέφωτι' *alii*.
222, 5 περσὶ θέρμῳ *alii*. 20 ἰκαστόν, *ut* *in* *sen*.
226, 15 πάρα *Vet*. *non* πᾶρα. 23 ὁδόντα *alii*.
232, 18 ὅσθ' ἐλέγξω.
234, 5 ἀτ' ἡ μορμ. 16 τοῖ' ἀτ' ὅσθ' ἀτ' *quidam*.
25 ἐμπέσων, *non* ἐμπεσών.
242, 12 γυναικὶς ἀνδρῶν *Vet*. 18 Πάνυ δέξ.
248, 33 ταύτη' ε', *vel* ταύτ' ἐς' ἀλλ' ἀρεῖς' ἐσῶν ἔχ.
250, 32 σὺ τοῖσιν θεοῖς. (*Vet*.
252, 11 παντὰ νῆρ *quidam*.
256, 22 Μυσῶν ἱερόν. 26 ἄδ' μέλν.
258, 12 μέλν σοι. 13 Τὸν σῶν *quidam*. 14 κατὰ-
γοφᾶς *alii*. 30 θεάσασθαι *Vet*. 39 κνεφᾶς *Vet*.
262, 29 Δι. Ἄνδρες σφοῖ *Vet* *non* Ἄνδρες φίλοι.
264, 3 ἀνδρῶν *Vet*. 18 Ὁ μὲν σφοῖς *alii*.
268, 4 ὅς μετέρεν *Vet*.

IN EQVITES.

- 270, 11 Τί μὲν μεθ' *quidam*, *vel* μὲν ἰζόμεθ'.
272, 10 μόλις μὲν *Vet*. *ut* Ὁ *alibi*. 31 Δῆμος πνυ-
κίτης *Ven* *non* πυνκίτης.
274, 37 Βελδοσύμεθα. 40 Ἀληθεῖς ἔπος.
280, 7 ἢ τ' ὡνυκὸς, *ut* Ὁ *alii*. *Sed* *Clariss*. I. *Rutgersius*
πυνκίς *retinet* *cum* *Vet*. 21 ἀνὴρ γυμνομάχ *pluri-*
γμο. *Sed* *alii* μέγας γυμ.

- 284, 29 ἐνακολλᾶσθαι *an.*
 286, 13 ἡμέτερος γ' ὁ πυγμαῖος *quidam.* 26 Παι-
 ρεῖάσθω σέ, non Παιρεῖάσθω *alii.*
 294, 4 πυροπίνην *Vet.* 13 βοῖρᾶν *alii.* 18 Des.
Erasmus νέα χελιδὼν *vertit* nova hirundo, ut Ho-
ratius hirundine primā. *Sed alii* ἄρα νέα, χελιδὼν
distingunt; quasi sit : novum ver, ecce hirundo.
 296, 3 εὐδὲ περὶ τῆς. 10 δωροφίρον *quidam.*
 298, 20 ἐπὶ γυμνασίῳ *Vet.*
 300, 1 καὶ γυμνασίῳ *Vet.*
 302, 26 παρὲς δέ. 27 βυλόμεσθαι, ut *alii*
 304, 24 βυλόμεσθαι. 28 εἰς τὰς ἰπῶν. *alii.*
 306, 27 καὶ κόβαλοι καὶ μόδοι, καὶ ἐπὶ γαροφίλοι. *Sed Biff.*
Βερέχθωσι καὶ καὶ μόδοι. καὶ κόβαλοι.
 308, 26 ἐς ὅσοις. 33 ἔρρέτω vel ἔρρέτω *alii.*
 310, 2 ὑπερπλήθειν τὸ με *alii*, non ὑπερπύπτωσιν τὸ με.
 314, 24 χαλκῶσιν. *alii.*
 316, 7 τὸ γὰρ πύρρον *Vet.* ὀπίσσω σου.
 320, 6 εἰς ὅσον. 7 καὶ γὰρ μένος.
 322, 8 Αἰετοῦ. 15 ἀβλήτῳ. 20 ἐν κρητοῖς *Snid.*
 323, 14 ὡς εἰ μὴ γάρ. *alii.*
 323, 37 Eice lineam solum occupes.
 334, 7 χροσμὸς περικὸς πρυγῶν δέ.
 338, 22 διὰς σ' ἐποκοπέ.
 342, 8 κλέπτειν *Vet.* 24 γελῶσι *alii.*
 344, 15 Εἰν ὑποσπασίῳ *Vet.* 31 ἐς Χαλκιδέων
(quae urbs Thraciae,) non Καρχηδόνων.
 348, 8 μόνον *Vet.* 36 καὶ ἀσπιδας *alii.*
 350, 11 Οὐκ ἔστιν ὅτι. *Versus* posthuc *videtur Scal.*
 IN ACHARNENSES.
 358, 21 νεώστοκοι, vel νεώστοκοι, non νέως οἰκον.
 24 ὑδωρ ὕδατος. 26 ἑωυμῶν.
 362, 14 διαστῆσαι *Vet.* non διαστῆσαι.
 366, 12 Οὐκ ἀγῶσθω, non Κῆκ *an.*
 368, 12 Βακχίου. 20 Πολλὰ γὰρ.
 372, 8 τί γὰρ τ' ἀπειλεῖ *Vet.* 9 πᾶσι παιδῶν;
 19 ὅπως τρώω. 27 ἀναστῆναι μὲν βούλῃ.
 376, 8 τραγῶδιον *quidam.* 24 με λέξαι.
 378, 20 δὲ περ *alii.* 33 τῶν ἐχθρῶν.
 380, 18 κλέει τακτὰ.
 382, 15 Ἀτὰρ (φίλοι γ' οἱ π. ἐν λόγῳ) τί ταῦτα.

- 384, 9 διδόμεθα. 26 θενέε.
 386, 11 Ἰπὸ τ' ὀφείλει γδ' αἶψ'. 21 Οὐ σὲ κατ' ἰχθύν.
 28 κόκκυγις γε κείς quidam.
 388, 26 Φησί. 27 ἡμᾶς quidam.
 390, 1 γ. κωμωδῇ τὰ δίκ'. 32 ἀναγκῶσι Vet.
 392, 1 γ. σπανδάλωσας Vet. 19 Οὐ μὲν ἔχην σπαθὴν
 ὀφειδῆ; Ibid. πᾶς τ' ὀφείλει Vet. 20 εἰκότα;

- 34 καπεμοῖξάμην.
 396, 16 Δι. Τί δ' ἄλλο Μεταφύει.
 398, 36 αἰ λῆς; Vet. 38 ἑρμα' μολοῖ.
 400, 9 Τὴν παθόν quidam. 32 νεκρῶδες.
 402, 4 ἐν τῇ γράφᾳ. 29 Ἰκτιδῶς, ἐνδρῶς.
 404, 19 πολλὰς. 26 ἀδικῶδες. 27 φάσαι Vet.
 406, 17 πεποιθεῖν Vet. 36 συκοφαντῶντων quidam.
 410, 5 πορολαβῆν. 32 καὶ πέντ'. 33 ἐπιτρίβειν.
 414, 7 νόμιμον φέρον. 18 τιφόμενον quidam.
 21 κλέωνες. 24 ἡδύσυμνα Vet.
 418, 20 τ' μέλειν, pro τ' μέλειν alii.
 420, 28 Α'τταττίαττα Vet. non Α'τταττίαττα.
 422, 22 Α'πόδετε alii. 27 ὁ δὲ γνῶσα.

IN VESPAS.

- 424, 6 Σὺ δ' οὐ Vet. non Σὺ δ' αὖ.
 426, 2 γ. ἐμπροσθεν οὐδὲν vel ὕδρ Vet. suis adustae
 vertunt quidam.
 430, 21 ἐκλείσταις Vet. 26 Εἴτ' αὐτ. ἀπὸ λῆς
 ἐξέκαθαίρ'. ὁ δ' ἐ μέλα. Alii ὁ δ' οὐ μέλα.
 432, 2 ὀφρυαγμοσεμνάνες πινες F. C. vel ut Suidas,
 φρυαγμοσ. 7 μεταπολεῖ vel μὲν πολεῖ γ' ὥστε.
 13 ἐστειλάς. 23 ὁ μιαιφύεται F. C. 24 δι-
 κάσονται μ. ἀλλ' F. C. 27 τότε F. C. Ven. ποσὶ.
 436, 3 γ. ὡς χελιδόνες
 438, 3 πᾶσι πρὸς F. C. defens. συ. 4 χαμῶ F. C.
 vel delet iterum συ. Ibid. πρὸς μὲν. 5 μνηστῆ-
 ρες F. C. Postea προσμύσσειν, ut ὁ alii. 6 παθόν
 F. C. 7 ὁ νότ' F. C. delero συ. 9 κορυβόισι.
 12 ἀπ' αὐτοῦ τὴν τρεῖς. 13 ἡμῶν, ut Vet.
 18 ὅτ' ἢ vel ὅταν τῶν ἢ F. C. non πετῖ. 19 προσμύ-
 σσειν aut προσμύσσειν pro dissyllabo habendum. 27 ἐρ-
 πῶν F. C.
 440, 6 ὕπαρχος παῖ, ὕπαρχος παῖ. 17 Τεῖτον αὐτοῦ.
 24 πῶθεν ἔλας vel ἔλλας. 27 Οἱ δ' ὅθεν γ' Vet.
 9 5 442, 2

- 442, 1 Καὶ βέλομαι γε Ven. 10 Διὰ πινδαλίου.
 11 ἀνελών κ' ὀππο. F. C. 20 Τίνα ποσφασσι
 ἔχον glossa purtat F. C. 24 Εἴπερ λέγεις idem
 F. C. Alii Ο' π' λέγεις. 25 ἐτύλμινον idem F. C.
 28 τάνδρος τυδὶ idem F. C.
 444, 2 οὐτ' ἔστι F. C. cum Ven. 4 ἐφύλατ' ἄλλ' idem
 F. C. 11 τάχ' ἔστι idem. 31 εἰν' ὁππο. alii.
 446, 8 σῶσον συνωί F. C. 15 ὁπόσις, ut & F. C.
 17 εἰμὶ καὶ ἐπαρίζετε, cum eodem F. C.
 448, 2 ὡς τάνδ' γ' ἐμεθήσιν μὲν F. C. & 7 ἐν δίκη τῇ
 νελ τῇ Γορτίου. & 18 ὁδὸς τὰ φθαλμῶν κύκλω κεν-
 τέπτ, & ὁδὸς δακτ. & 20 Καὶ λάβειτε τυτυνί, cum
 Scal.
 450, 31 ἐδ' ἐν στήθεσιν F. C.
 452, 15 ἡδία γὰρ Ven. 18 Ὀρόφοισι. cum F. C.
 454, 1 τί δ' ἔστι δέδωκε. 5 φανήσῃ. 15 γράψω
 γὰρ. 27 γ' ἢ μακάρεσιν F. C. 30 πορσίον
 τις idem F. C.
 456, 4 ἡδ' F. C. 6 ἀνπεσοληθεῖς κ' ἢ ὀργή, ut & F. C.
 11 τοῖσι F. C. & 13 καταθῶμα. & 19 Εἰδ' αὖ
 τοῖς. & 22 γράψω.
 458, 2 καταλιπὼν, ut in textu. Sed F. C. καταλιπὼν.
 11 ἀσπίδα πυθέλις. 15 μόνον ἡμᾶς F. C. & 23
 πτερυγούρις. & 25 καπ' ἔδ' ἡκούθ', vel κατ'
 εἰσέκονθ' αὖτε: vel καπ' ἔδ' ἡκούται με πάντες: vel
 καπ' εἰς εἰς. delendo & ante μιδόν. 26 Ἀσπ' ἄ-
 ζωνται.
 460, 2 τῇ γλῶσσῃ τὸ τριάβολον F. C. 3 ἐγὼ γάνυμαι:
 F. C. ἐγὼ γὰρ γάνυμαι. 6 ὁπποτ' ἀρετο F. C.
 7 τινδρεῖς. 9 Κανόινον μὴ κ' ἡς. Sed F. C. μὴ
 γ' ἡς. 14 ἀπὲρ ὁ Ζῶς. Alii ὡς περὶ Ζ. 16 Πᾶς
 τις φήσας F. C.
 462, 2 κεν' αὐτὸ F. C. vel κεν' αὐτῷ.
 464, 10 Σοί δ' ἔδ' ut & F. C. Alii δὲ δ' ὦ. 12 με-
 τέπεμψα, pro μετεπεμψάμεναι Scholiasτες.
 466, 1 ὁ μὲν ἀνέλκει F. C. & 10 τῶτων εἴνεκεν ἱρῶδ',
 pro ἱρῶδ' αὖ. 17 πορσίον alii.
 468, 23 ἐγὼ δ' ἀρτίως ἔστι F. C. non ἐγὼ καὶ γὰρ. 14
 εἴλη κατ' ὅρδον Ven. 22 τὰ φάσματ' ἀναμα-
 σάωρος. 23 τυτοί. 31 λιπίδας. 32 Κάρω
 ἔνεα φε, vel Κάρων ἔνεα φε, ut & F. C.

- 472, 19 *ἤερθον*. 27 *δίδρακε ἤρ*.
 474, 3 *κατηγόω*. 10 *τὸ πᾶν θελω Vet. non πρᾶν*
βλέπω. 37 *πρὸς πολὺν F. C.*
 476, 10. *ἡδ' ὀμιλᾷ σου*. 22 *ὡς μιαρὸς*. 24 *Πῦρ δ'*
ὁ δῶκων; vel Πῦρ δ' ὁ ἐνδῶκων;
 478, 2 *ἔτος*. ΚΥ. καὶ μετέδωκ'. 3 *δὴν ἦσται F. C.*
non δυνήσεται.
 480, 2 *κατάβα quater F. C.* 41 *πείπονδας; εἴ μοι πῦρ*
ἔδωκε; E' παρ', *deletis personis ΦΙ. & ΒΔ*.
 482, 3 *Κωμῶδειται*, *non Κωμῶδεῖται*.
 484, 5 *Κυῖνης cum Vet.* 7 *ἐλιχμῶτο*. 17 *κλινοτά-*
ταισι πάροντ', *Sed F. C. ἀπείροντ' vel κλινοτάται-*
σι παρ' ὧντ'. *Alii ἀπείροντ'*.
 486, 6 *ἀνίρ F. C.* 16 *ἴσθην καμῶρον ἦπερ*. 17 *ἦ-*
μῶν & c. Hinc inchoat Ven. hunc versum. 22 *ἦλθ'*
ἑρᾶρ βαρὸς F. C. 25 *ζῶν δουεῖ, ζῶν ἀσπίδι Sui-*
das. Sed Scal. cum F. C. ἐνδραμῶν τις δουεῖ, *ὡς*
ζῶν ἀσπ. 27 *στὰς ἀνὴρ F. C. ex Suidā*.
 488, 31. *ἐπανδρακίδων*. 36 *ἀναβαλῶν, ut & 39*.
 490, 24 *ὑποδύσασθαι*. 26 *τῶ τᾶν καὶ κατὰ βαρ'*.
 33 *ὑποδύσασθαι*. 34 *διαλακάνοντι Vet.*
 492, 30 *Φάλλον Vet.* 34 *κατακλιπῶ*.
 494, 6 *διακρίων δέξεται F. C.* 20 *ἄδικος. Sed F. C.*
ῶδικος. 21 *ἐκ' ἐς' ἀλλοπεκίχθαι F. C.*
 496, 12 *τοῖς Θετταλῶν glossema τῷ πένεστισι putat*
F. C. 25 *κακίαις, non κακίσταις idem F. C.*
 26 *Οἰκτρὸς ἐ.μ.κ. μ' οὐ θεώμενοι. Sed F. C. κα-*
κοχρότα θεάμ'. 28 *ἐνβάλλω F. C. & 31 ἰὲ κα-*
λῶναι, & 32 πλῆθος εἰς.
 498, 9 *ἀποκεκοχρόπ Vet.* 20 *Ἀ' μεθεσάπας, δὲ*
εἰκέτας. 39 *πρὸς τὴν ἡλ. ἐμπέδων. Sed F. C. πρὸς δ' ἡλ.*
 500, 23 *ὦς οὗτος τυφάγει F. C.* 28 *ὡς αὐτὸν idem*.
 502, 22 *γλῶττις ποθεῖ ut & F. C.* 23 *μοι δοκεῖς Vet.*
 504, 1 *παραείσομαι*. 13 *εἰς τὴν Πιττ.*, *ut & F. C.* 16 *ἐν*
Συδάρει. 30 *Ζηλῶν alii*. 34 *βιοτ.* 35 *τὸ*
μεταπίπτει. 39 *φύστας Vet. quod line*.
 506, 15 *εἰς κεκύληνεν. Alii εἰς κούληνεν*. 17 *ἡκουσθ'*
τ' αὐτῶν, ut & Vet. *Alii ἡκούσθ' αὐτῶν*. 38 *καλὸς*.
 508, 4 *αὐτὸν, ut & F. C. non αὐτ.* 12 *τρυφάδιαν*.
 16 *ὡς ἐγὼ, pro εὐ F. C.* 32 *τοῖς τριόρχαις idem*.
 35 *τρυφάδιαν Vet.*

I N A V E S.

- 514, 2 δρομῖον. 21 ἐγγότα πρὸς τίνων alii.
 516, 29 καὶ ἢ πατέρη τροπ. Alii μάλα θυτ.
 518, 30 ἀγχοῖ ἐκθεν Vet. non ἔσθθεν.
 524, 12 Κάμπηθ Vet. 34 ἐπάρχε Suidas.
 526, 19 ποτ' ἔθ' ἢ λόφωσις ὀρνέων. 21 Εἰπιλόφω.
 530, 17 Εἰφυγῶν. ΕΙ. ἐκ. 23 σφάττωτ' ἐγ' ἢ.
 536, 26 καρυδόν, ut editum. Sed Vet. καρυδός.
 540, 27 στευγρός alii: non ῥάβδος.
 542, 31 ἐσυκόσι Guil. Canerius non ἰσυκόσι.
 544, 6 Ποσθδόνι τις ὡς θυγ Vet. non βὴν τις.
 548, 4 Καὶ πρηνῶσις, vel πρηνῶσις.
 550, 3 δεα νω, non autem δεα νιν.
 552, 1 ἡμερῶσι alii, pro ἡμαρῶσι.
 556, 23 δέλος δέη καὶ Vet. Αἰεὶς ἢ.
 558, 8 πρυγῶν quidam.
 562, 3 βοά τῷ θυγ Vet. 38 τῶν οἰχοῖθ' ἢ.
 570, 17 ἀναμπερὸς Vet. 30 ἔθ' ἢ ππῶτες.
 572, 2 ποῖσων alii. 3 πεφλοκακχυμάς.
 25 ὕδμελεις.
 574, σπίνες πωλεῖ καὶ ἐπὶ τῷ βολῷ. 25 ὕψηλο-
 μανής alii.
 576, 3 μὴ μόνον Vet. 17 παρελασάτην.
 582, 6 Κισσῶντ' ἀγχοῖς Herodianus. 29 σύρμα
 πριέμβολον. Alii σύρμα, τείρομαι, αὐτὸ σβόρμα.
 586, 19 ἐξόρμα. 28 Οὐτοὶ μὰ τὰς.
 588, 3 ἐπίων alii, non ἐφέπων. 36 λιγύμυδος alii,
 vel λιγύμυθος.
 590, 28 τενυσίπτερος.
 594, 34 βὴν ἄπῃ α quidam. 38 Αἰταθρίαζης Vet.
 598, 2 ἀπανθροῖζον Vet. 5 τι, ὡς Vet. ἔκκαθα-
 ρον. 19 τὸ δέμα Vet. non λήμα.
 600, 27 ἐκέρυμνός, ut ἔ alii.
 602, 27 ἐκέρυ. 34 Νόθωδουθν. Vet. 38 δὴ καὶ
 quidam.
 606, 14 κῶλεφ. 19 διαχρεαβετ Veteri.

I N P A C E M.

- 612, 22 ῥτο γ' ὡς Vet. ἔπος ὡς F.C. 39 τὸ τί-
 εος ῥ Διός quidam.
 614, 16 καὶ ἢ κηρὸς F.C. 24 πρὸς αὐτὸ idem.
 616, 31 ἀρῖ τυμός γ' F.C. 35 ὕμεις idem. 37 ἡχάος.
 618, 1

- 618, 1 κἀνδύλον *alii*. 33 Χρυσόχειλινων *F.C.*
 620, 3 Α' πολῆς, ὀπλῆς, & *F.C.*
 624, 1 Ὅσον κερκὸν πολέμα τε, τῷτε βλ. *ut & F.C. vel*
 τῷ πολέμα τε καὶ τῷ βλ. 3 κατὰ τὸν σικλοῖν
F.C. id est, καταγῶς, claudus. 9 κατὰ με-
 μύτην *Ver. & F.C.* 20 κἀνδύλον *Ver.*
 626, 4 κάρτ' οἱ μοι *F.C.* 11 Α' ἀπόφερε. 15 Ὡς ἔσθ.
 καὶ χαίρ. κ' ἀποφείνομαι *Suidas.* 37 ἐκφρονίη
 Κερβ. δ' ἐδίτλει δὲ τε. *F.C.* ἐκείνο καὶ τ. Κ. δ' ἐδίτλει τε.
 628, 27 Η' δι' ἔξεται *F.C.* 31 Συβαρίζ. *Græ. Dues*
versus ex hoc uno facit idem F.C.
 630, 3 Εἰ μὴ τοῖσιν. 35 Εἰπέ μὴ, τί πάχετ' *F.C.*
Sed Scal. πάχοντ'.
 632, 2 ἐν γὰρ πῶδε *F.C.* 4 ἀντιβολῶσ' ἢ γε *idem F.C.*
 21 Η' μὴν ὀπλῆσιν *Nic. Faber.* 23 ἵνα δὴ τῷτε.
 40 Τ' μέτερον δ' ἐν τῷ δυν *F.C. vel Τ' μὲν ἐντ.*
 634, 39 Οὐχὶ & *Alterutrum delendum putat F.C.*
 636, 12 Α' καὶ ἑλκῶν *F.C. non οἱ ἑλκ.*
 638, 5 καὶ μὴν ὁ μὲν ἐστὶν ἑλκ' ἐξ ὧς. *F.C.* hic inchoat *ven-*
sunt. Quidam ἡδὲ γῆς. 27 Κιστῆ, τρυφή.
 28 εἰς ἱππὸν, *ut & F.C.*
 640, 6 εἰς ἀγρόν. 14 πορροῦξομαι. 19 Καὶ πυ-
 κὸν χαρῶν *F.C.* 20 Νῦν δὲ *idem.* 22 ἀν τις
 πατόβιον *idem F.C.* 28 παλάθων *Suidas; παλ-*
λαθῶν F.C. παλαθῶν Bif. παλάθων alii.
 642, 2 Εἰς ἀγρὸς *F.C.* 3 Η' δὲ γὰρ μέγιστον *idem.*
 12 Χύτρα *idem.* 16 Περγαλάσφ τοῖσι *idem.* 19
Ver. Ὡς ὄντες καὶ χαρῶν ἑκάστα τις ξυνίτω.
 22 τ' δίκης *Ven. non τ' τύχης.*
 644, 18 περὶ *quidam, non δίκης: & μοχ καὶ κε-*
χρηματ., non κεχρηματ. 24 Α' πῶς διαβάλοι
F.C. 26 ἐβύων *Suidas.* 37 Τὰς σιωπῇ *F.C.*
cum Ven.
 648, 17 Α' παρὰ τὸ *Ven.* 24 ποίηδ'. *E.P. οἷα δ' ὅτ' ὅ*
ἀρματ'. 29 Τηδὶ *vel Τῇδὶ παρ' αὐτῇ, cum F.C.*
Alii Τῇδὴ. Ver. παρὰ τ' θεόν. 31 ἐσκότες *Guil.*
Canterus, non ἐσκότες. 32 ἡμεῖς δ' *F.C.*
 36 ἰδὸν, λόγον ἐπὶ. καὶ ὥς. νῆς αὐτὸς ἐχθ'. *Sed*
F.C. νῆς ἐχθ' αὐτὸς.
 650, 22 Ὅν δ' ἐνότατα *alii, & πυρὸς ὡς vel κυρὸς ὡς,*
pro κυρὸς. 23 ἐλχμῶντο.

- 652, 19 κλέουσι, non κλέουσι.
 654, 2, 3 ὡς Φωτῆ, ut editum. Sed F. μεμφωλῆ.
 656, 19, & 20 Dnos hos verius respuunt alii. 32 κινέιν Ven. ut & sepe alii, non ἐκείν.
 658, 1 ὑποπεπωκότες. quod & praefertunt Nannius, & Leopardus. 27 ἴνα δὴ κλέους Vet. Sed Ven. Ἡ κλέει. 31 Περὶ ταῖσι F.C. & Ven.
 660, 3 Φήσας τί δὴ τ' ἐπεὶ δὴν ἐκτὶνς οὐκ ἐπεσθῆν Ven. Alii Φήσας δὴ τ' ἴσιν. Bisetius Τί δὴ τ' ἴσιν. ἴσιν, οὐκ ἐκείνους. 15 Τί δὴ δὴ κλέει Ven.
 662, 2 ὡς F.C. etsi Suidas habeat ἡμέας. 24 ἀχάμεδι ἀχάμεδι F.C. 36 ἡμῶν πορῶν ὡς quidam.
 664, 23 Οὐδὲν, ὡς πορῶν πορῶν τῆς F.C. 28 Σφάξεις τ' οὐ Ven. non ὡς. 30 φέρον Vet.
 666, 7 πόντ' ἂν Ven. 31 φράσων F.C.
 668, 12 ὡς οὐ σπῆδον Biset.
 670, 17 σπῆδον ὡς quidam. 18 Πᾶς πᾶς σδ τ', vel ἂν τ' F.C. 23 Οὐκ ἐπεσθῆν alii, tanquam Οὐκ ἐκείνους ἐκείνους, ut putat F.C. 30 πορῶν τῶν δὴ κλέων F.C. Alii δὴ κλέων. 31 Μετ' ἀνδρῶν ἰστέγον, ut in textu. F.C. Μετ' ἀνδρῶν. Vet. Μετ' ἀνδρῶν. Quidam Μετ' ἀλλων ἰστέγον. 32 Οὐκ ἴσων τῶν ἐκείνων Vet. vel Εὐ κέως, aut Εὐ κέως, F.C. Εὐ κέως.
 672, 3 κινέει Ven. 9 ἀφαισιν Vet. 12 ἀπὸ πλεονεξῆν alii, non ἐκείνους. 23 τὰς πορῶν Bisetius.
 674, 10 ἐκείνους F.C. 23 ἀναβραθῆν idem F.C. 26 κινέει Ven. 30 Κλέων δὲ ὡς F.C.
 676, 3 εὐ δὲ κέως F.C. 30 Σαλπικητὶς fortē pro Σαλπικητοῖς scribendum putat F.C. 38 pro κινέωνσι F.C. κινέει seu κινέων, id est, κινέων: vel κινέων id est κινέων.
 678, 20 ἀδων F.C. Alii εἰ δὴν, ἄδων vel ἄδων, non ἄδων. 27 Οἰκωρὸς ἄδων, ut in textu. Alii ἄδων. 30 πορῶν τῶν, ut editum. 35 πετασῶν. TP. ἄσμενοι F.C. qui & adden'um αἰς ἔπος, vel tale quid: Scaliger οἰκωρ. Alii ὡς τῶν.
 680, 5 ἄδων ἰδὼν. 21 Οὐδὲν γδ F.C. 33 ὡς κινέων, ut & F.C.

IN CONCINATIONES.

- 684, 2 ἐκείνους, non ἐκείνους.

- 686, 2 Κἄν τοῖσι, ut *et* alii. 4 Λορδαμῶν τε συμ.
 8 Βακχίς. 16 Λεύκαρχος alii, non Σφουρμαρχος.
 17 ἐγκρατίζομαι, non κἄρα διζ.
 688, 1 ὅ, π περ ἐδὶ ὄφελος, ut editum. Ven. πᾶρις' ἄφ.
 690, 12 τὸ φαρμίσιον Vet. 21 τοῦτο γ'. 30 ἡμῶν
 μπειρά. Guil. Canterus, ex Phavorino: id est ἡ
 ἀπείρα. 35 Τίς δὲ ᾧ μίλ' ἡμῶν. Alii Τίς δὲ γυ-
 ναικῶν.
 692, 16 ἐμπεπωκότες, non ἐκπεπωκότες.
 694, 14 φιλεῖν μὲν Βελ. ut editum: non φιλ. Βελ.
 36 Οἱ δημόσια Vet.
 696, 1 ἀσπερεῖ σιμῶς alii. 27 Σάξην μάλ' ὄπθ.
 36 πυκνὴ Vet. 37 ἄκ' οὐ Vet.
 698, 9 Α'τ' ἐκ alii. 39 πᾶσπαλον. Alii πασπά-
 λην vel πᾶσπαλιν, non πᾶσπαλον.
 700, 2 ἐς ἐκκλησίαν. 4 κακονισμός. Alii κακονισ-
 μός: Ven. κακονισμοῖς. 6 Χαριπμία Bif. υπο
 verbo, non Χαριπμία.
 702, 26 αὐτὸς πᾶσι. 29 εἰς ἐκκλησίαν.
 704, 17 ὡς ἀιχυρώμεται Vet. 27 ἐφθέγγετ'.
 708, 3 δακνόντες alii. 27 κινεῖν Ven. ut *et* 29 κινεῖς.
 28 *et* 29 versum in quibusdam non leguntur.
 710, 10 ἡνίκ' εἰσὶν. 15 κατόπιν παρὰ γ' ἄλλ'.
 31 ὅθεν παρὰ λαοῦ, ut Vet. 32 πάντα διδ. Vet.
 non τ' ἄλλα διδ. 36 χεῖρ σωμα.
 712, 21 ἵν' ἀλεάθοιμι, id est διεμάθοιμι. 35 Κάθισο.
 714, 16 φρένα delete κ. Et versum 17 sic inchoat Κᾶ
 φιλόσοφον ἐρεῖν.
 716, 16 ἀφανὴ Vet. 25 βέλνεται σκαλαθύρα.
 718, 7 ὅπ' ἐμύση τις τ' αἰσχ. 9 Alii habent ΠΡ. Οὐ-
 χί μαχῶνται; ΒΑ. πᾶσι τῶ; ΠΡ. τῶ μὴ ζυμῶντα-
 διαρθεῖν. 10 Κᾶ ὅς. Alii Κά σοι τὸ πᾶσι τῶν δὲ
 μάχεσθαι.
 720, 24 κλέπτοντες Vet. non τύπτοντες.
 724, 16 κηρύσαναν, non κηρύσαναν. 23 θυωχισόμε-
 στα. 26 ἔχωμεν, non ἔχουσιν.
 726, 2 σέψας' ἐμὲ. 4 εἰ τὸ φάρμακον. 10 Α' πᾶσι
 νύκτωρ alii. 12 κόμιζε κ. θάλας καθίστη πλ.
 16 Νη Δί' ἔσομαι, κ. 20 Οὐδ' ἐν πρὸς ἔπος, χεῖρως
 ἀνοήτως Snidas. 25 Τί δ' ἔστιν ὅτι σίχ' ἐν ἔπος.
 27 Μὰ Δί' ἄλλ' ὅπορ' ἐρῶ, ut editum, Vet. ἀλλὰ φέρῶ.
 728, 5

- 728, 5 Ο' Ζεὺς σ' ἐπιτρέψει. 8 Deesse hic versum
ritat Scal. 9 κ, παράλματα. Alii κ, παρά-
μάτων. 14 σιωδοσία. 29 καμίσιν.
730, 14 Τί δ'; ἐν ἀσπίδι τῷ ἀπ. 17 ἐπεσο'.
19 κήρησαν. 24 φέρεσθ' ἀνάφερον. 33 Ε'-
σαο' ἐξέης. 35 φέρεθ', non φέρεται.
732, 5 ὥστε μὴ ζῆν. 12 ἐμποδὼν alii. 23 ΚΗ. ὁ μὴ
καταθῆς, non μὴ μεδακῶς.
734, 5 ὡς δ' ἐν τῷ τοξόσκιον ἀσσομαι. Ver. δρᾶς τοξο-
μαι, vel ὡς τῷ τοξόσκιον ἀσσομαι. 14 ἐστὶ ἀλλὰ
ταῖσι. 24 τρίμμη, non τρίμη. 34 ὁδραζέ-
χον. 36 ἀπ' ἰωίας. 39 ὑφαρπάσεις, non
ὑφαρπάσεις.
740, 31 Γ' ἀπὸς τρεῖς ἀπὸ Ver. non καθεστῶς.
742, 17 ἀπὸ δ' ἀπὸ θεῶν 31 παρατῆς πλάτων
emendavit Guil. Canterus ex Snida, cum antea lege-
retur παρὰ τῶν θεῶν.
744, 13 καὶ τὸ κατόν Ver. vel κατόν. 28 ξυ-
νέξουαι. Ita & Bisetus. Alii ξυνέξ, vel συνέξ.
29 & 30 Α' καὶ addidit Bisetus & Scholiaste. Sed
Scal. hos duos versus ita emendat: Ο' μὲν δ' ἐάν
τῷ τοξόσκιον ἀσσομαι. Τ' πὸ ταῖς δὲ ὑφ' ἐκαστο-
βάνην ἐσπῆων. 31 ἐν ἀπὸς μὲν σόμ.
746, 1 Η' μέτε. 5 ὡς ἀπὸς πικρὸν αὖ. 8 πάντ' ἀπὸ-
παι, ut & Bis. Alii ἀπὸς πικρὸν αὖ. 11 ἐκαστο-
βάνην ἐσπῆων. 31 ἐν ἀπὸς μὲν σόμ.
746, 2 σφοδρῶς. 20 Alii κεραλαιομυκοί -- &c.
IN CEREALIA CELEBRANTES.
750, 1 Χελιδὼν &c. Quidam vertunt, quando ver-
erit?
752, 3 MN. Εἰ δ' ἀρ' ἰσάν δειμ'; ET. Οὐχ' ἀνέκειν.
4 παρὰ μέτε, non παρὰ μέτε. 10 καὶ ζῶν ἐν αὐτοῖς.
13 Α' καὶ: & χελιδόν. 25 ἡδύμην. 16 πικρὸν.
19 σφοδρῶς. 22 σιωδοσία τὸ θυροί Ver.
22 Α' κα'. 25 ὡς γὰρ δειμ'.
754, 2 σφοδρῶς. 11 σφοδρῶς. 19 παρὰ μέτε, non παρ-
α. 27 Η' πικρὸς ἀρ' αὖ. Quidam Αἰσὶ πικρὸς.
ἀρην: vel potius ἰ' δὲ πικρὸς ἀρην. Alii νέος ἀρην.
756, 11 δειμὴν γ' αὖ. 24 μελεδέν αὖ. 28 χερ-
σοι. 31 δειμὸν ἀρην.

- 758, 16 ἀνακτ' ἀγαλλε Φοῖβον. *Alīi* ἀνακτ' ἄλλε, *vel* ἄλλὰ, *aut* ἄλλος, *vel* ἔκαστε. 18 Ὁ λολύχοις.
- 760, 4 Χρῆτ' ποιητ': *vel* Χρῆτ' ποιητ'. 13 συμπτώσ' ἐποδὸν ἐς ἡμέκως, *non* ἐς ἡμέκως. 20 κάλ' ὡς, *non* καλὸς ὡς.
- 762, 4 Α' πᾶσα, *non* Η' πᾶσα. 16 καὶ γὰρ αὐτὸν μῦθον.
- 764, 1 γ' ἐμμετὸν ὦφ. 9 Δημήτερ'. 26 Περὶν τόνον φ. ἀνπλάβ. τ' φλ. 32 εἰ τὸν γ' ἐμὸν *alīi*. *Quidam* περὶ τὸν πλ.
- 766, 29 Θεομοφορέω.
- 768, 9 Καὶ τ' θυγατέρες χοῖρον ἀνδρὸς μοι τυχεῖν: *vel* χοῖρον ἀνδρὸς μὴ τυχ. *Alīi* θυγατέρας καίριον. 11 φάληκον *vel* φάλητα, *non* φάληκον.
- 770, 1 πάγκρατες. 6 πόντις *alīi*. 11 ἰχθύες *Scholiasfes*, *non* ἰχθύων. 21 Μήδου τ' ὄπι. 24 κατεῖπε. 35 πάραθα *Vet.* *non* κάραθα. 39 ὅσα, *non* ὅσαις.
- 772, 26 ὡς ἀλιδ' ἡμῖν χολῆ. *Vet.* ἢν ἀλιδ' ἡμῖν χολῆ. 37 οἰνοπίπας *alīi*.
- 774, 10 ὦ δὲ λφός. 23 ἀδ' ὡς ἡμῖν *Guil. Canterus*, *Veteres* ἄδην. 24 λαθεῖν, *non* λαθεῖν. 31 ὁκό-
τηρς *alīi*. 32 Ε' δίδαξε δριπίδες, *ut ex Guilielmo* edidimus, *non* ξεν δριπίδες. 33 τὰς τίς δὲ καί. *Quidam* τὸ τω. 34 κυρταῖαν *alīi*. 35 γέτοι.
- 776, 2 ιδέας. 5 αὐτὴν. 9 αὐτὴ. 10 ἄλλ'. 37 ἀλλήλοισι. 40 ὦ δὲ ἡμῖν *Vet.*
- 778, 1 δεύσας *quidam*, *non* δεύσας. ἐπεὶ δ' ἐν ὧ, π. *Bis*. addito ὧ, π. 5 καὶ πύδεν. 6 ὅταν ἐπιεῖν, *ut* *Bis*. 7 ἔλκων *alīi*. 15 σιῶδ' *alīi*, *non* κινῶδ'. 16 ἐφώρεσ'. 31 τότ' *alīi*. 35 μήτερος *alīi*, *non* χύτερος. 40 αὐτ' εἰργμα.
- 780, 7 λῆμα *alīi*, *non* χεῖμα. 31 ὅς ἡμᾶς πολλὰ δέ-
δρακ' ἡδὲ ξ. *vel* κακὰ δέδερακεν ἐξ. *et* *versum se-*
quentem sic inchoat ἐπί τῆς δ. 34 ἐποίησ'.
- 782, 2 Φαίσεας δ' ἀπαξάπασας, *ut duo versus in unum coalescant*. 9 σπρυγίδας *alīi*. 25 Παύσαδα.
- 784, 11 φασ' *non* ἐφασ'. 25 ἐλινύδην. 32 ἡγου·
ἡ Κλ. *vel* ἡγου γ'. εἰ μὴ Κλ. 33 ἡπὶς ἡδ' ὅτι γυνή.
- 786, 16 δεύεσ' αὐτὸν ποτε; 35 Νεῦδε· τότε γ': *vel* Νεῦ δὲ· τότε δὴ μήτηρ.
- 788, 1 Α' νίσας. 4 Ουκοῦν γε. *Alīi* Οὐκ ὡς γε.
5 *In*

- 5 In aliis librū hic versus non legitur. 11 οἷοντα
 απ. 16 ἢ παύσαι παύσαν. 20 ὡς ὁ καιρὸς.
 790, 15 Ἐ' α' Vet. non A' α'. 16 Ποῖ ποῖ συ Bifcuius.
 24 Στήσεσθε νυν. 31 ἐξέσθαι vel ἐξείρεθαι.
 792, 34 δέκα γη ῥήνας. 7 ἱμῖτι ποταμ. 17 ἐξέκομισ-
 σι; quis virgine te privavit; filiam tibi eripuit?
 25 ἐγκυλίσας alii. 30 πλάται; πῶθεν πλάται
 Bifcuius; vel πῶθεν ξύλον; vel πῶθεν πῶθεν; 31 εἰ
 ταῖς τὰ γάλα.
 796, 11 νείκη, σάσις ἀργαλῆα. 16 μέγαδ'. 22 πα-
 ρακύναν. 25 σιελόμυδι.
 798, 2 Χαρίνος, non Χαρίνιος. 9 ζόγγη, non φόγγη.
 10 μέγαδ' ὕψην cum Vet. 12 Α' λ' ἡμεῖς οὐ
 πολλὰς. 13 Α' πεδείκομυ ἂν ταῦτα ποῖνται, non
 ποῖνταις. 22 ἀνδράσι. 32 Θυσίεσι, vel Θυ-
 νίστι Vet.
 800, 2 δειλὸν ἢ πον. 8, 9 χήμιζδ'. ἢ χελῶ (ωὐ δε-
 νείσθην πη, καὶ τόκου πορεύοιτο) διδόναι; vel παρ-
 τοι, διδόναι. 10 χήματ' εἰπονται, non χή-
 μετα τ' εἶπω. 12 Α' λος (non Ι' λος) γαγ. πορε-
 δακὼν Εὐρεπίδω. Alii πορεδακὼν ὅς δ' εἰπέτω.
 22 ψεκᾶδης Vet. 23 μελαροσυρμαῖον, ut editum,
 εἰς μελαροσυρμαῖον. 27 ἐκείνός ἐστι.
 802, 7 τῷ πορεύων. 11 ξένος, non ξένος. 19 τῷ
 κακῷ κακῶς διτελεῖται. 23 Ο'ς τις γ' ἀκούσας.
 29 Τί τ' οὐχ, vel Τί δ' αὖν, vel Τί δ' αὖν. 33 Οὕτω
 πανκρυῶν δ' εὐρ' ἀνῆλθες.
 804, 3 Μενέων. 14 χέας. 29 πορολίπας.
 806, 6 βραχὺ τί, ut editum. Sed Vet. βραχὺ τὸ.
 11 ἐδοξε. 20 ὁρῶν, ut editum; non ὁρῶν.
 808, 10 Πάξτε, ut in textu. Vet. Πάξτε, vel Ε' μ-
 παίξετε. 16 διπλὴν χάριν, ut Bif vel χαλῶν.
 Alii διπλὴν χάριν, vel διπλῶν χαίρων; alii δι-
 πλῆς χερσὶν χερμαίς. 23 φιλοχόροισι. 29 οὐ
 κτυπέτω, ut Bif alii; non οὐί.
 810, 5 πυλάξει σι. 9 ὁπιδήλωσε. 16 Κλύεις ὦ, ut
 Bif. 17 Πέρι σε Διὸς ἡγήτας ἔναντος. Alii
 Κλύεις ὦ Περίδωτα. 20 ἔδω σε ἢ ut in textu. Vet.
 ἔδωκε τ'. 29 Ψύφον. 30 ἐμπηλεγμόν.
 31 βραχὺ λαυκίτη πορεύειναι Vet. 32 ξυ Παιῶ-
 νι. 37 Α' λας, vel Α' λαν, non Α' λ' ἂν.

- 812, 14 δαιμόνων ἀϊόλαν *Vet.* non διαμόρων ἀϊολ.
 814, 15 σὺ λαλεῖς *Vet.* 30 τί Γοργόνος. 32 λέγω.
 816, 3 Κατάρρατε. 8 τὸ κύπε. 16 ἔς' ἄνω *Vet.* λύ-
 σω δέμας *Vet.* non δεσμά.
 818, 14 Εἴ τι λαμπράσι, non ἰ'να. 15 ἀντόμαθ'.
 32 πείθε σύ. 33 Εἴ μὲν γ' ἔργον *Vet.*
 820, 10 ὑπολύσω *Vet.* 23 χέρισσο. 26 κομίζεις, vel
 κομίσῃς *Vet.* 27 χερντοχράδιο, uno verbo, *Vet.*
 822, 10 Ὅρτῳς &c. *And.* Divus verterat Recte au-
 tem tu concumbis: defraudasti enim. Sed nul-
 lus sensus ex barbari verbis elici potest, qui sit com-
 modus. Videtur autem conqueri se nequiter agendo
 Sybenam aut pharetram amisisse. Alii secus sentiunt.
 24 ἀπεταισται, ut & *Bis.* 27 ἀνταδόντων. Alii
 ἀντιδοῖτον.

IN LYSISTRATAM.

- 826, 10 χαλιπὴ τι, ut & *F.C.* 25 οἵχεται *F.C.*
 36 κίμβειν κέρθ. ut & alii. *Vet.* κίμβειν κέρθ.
 vel κίμβειν κέρθος ἀδία.
 828, 17 ἀκάποιον ἀνέρετο alii. 32 κάλλος ἀγλαυτά-
 τι φάγ. *F.C.* & *Bis.* vel κάλλος σῆγλ. 36 χῆμα
 τῆς πτῆθῶν. Alii τῆς πτῆθῶν.
 830, 4 παρὰ τε πλῆθρα. 9 μυσιδέτω *Bis.* Sed alii
 μυσιδέτω. *F.C.* μυσιδέτω, vel ut edidimus.
 10 πῶτ' ἄμμε. 25 σκυῖν alii, non σκυτίν.
 28 Εἴ γὰρ ἀνὸς κῆν. 31 δύναι ἐμαυτ' *F.C.* de-
 leto ἄν. *Ibid.* παρταμῶσα' ἄν' ut & alii.
 832, 10 Τί δ' αὖ σου *F.C.* 15 πρᾶγμα σωσταίμιθ' de-
 leto ἄν. 18 Ὅμως γὰρ μὲν δεῖ πάς. vel (ut *F.C.*)
 Ὅμως γὰρ μὲν ἀν' δεῖ πάς. 27 σπευλῶν. 27 ἀπε-
 χοίμεθα, ut in textu, non ἀπὸ χόμεθα. 33 Φλυ-
 αεχτα. ὅτι τὰ κῆ μεμνημένα *Bis.* vel ὅτι μὴ
 μεμνημένα. 35 παρέχεν τότε χεῖ κακῶς, addito
 τότε.
 834, 3 ῥυχάεπεν *Hesychius.* Alii ῥυχάεπεν vel ῥυ-
 χάεπεν, aut ῥυχάιστον. 7 Οὐχ ἄς σπειδᾶς
 ἔχων πε; Alii Οὐχ ἄς σπειδᾶς. 7 ται Σιφ' pro τᾶ.
 11 σκυτὶν θάομεθα *F.C.* σκυτίζομεθα quidam alii.
 13 Πάντα κεν ἔχοιτ' ἄν κ' ταῦτα *Vet.* 15 ἀναβ-
 ῖνκτως, ut & *F.C.* 19 τομία. 31 ἐπειν-
 πῶ *Bis.* 33 γυναικῆς, ὄχλος κτεταμένων. Sed
Bis.

- Bis. ἐν κεράμων ὅσος. 38 καὶ πομπή 39 alii.
 36, 6, 7 ἔστω, ut ē alii: non autem ἔστω.
 21, 22 τὰς προκίτας. 23, 24 λίαν. 37
 ἀλλ' αὖτις.
 38, 4 κεκλύμεθ' ἄν Vet. 7 ἀλλ' ἡ γ' ὅτιν. 20 ἰμ-
 ποσώμεθ'. 31 Εἰς ἑξῆς alii. 32 τ' ἀνδρ' ὅμως
 κείνον F.C.
 34, 3 Χάος τὸ δ' ἔξαμφοδύσσιν, ut ē F.C. non Χά-
 πος ἐστ'. 5 τῆς ἑόλας τ' ἔμιν F.C. non τῶ ἑόλα.
 Ibid. ἐξάπακατον, vel ἑξυπαπτάκατον, vel ἐκπα-
 πλέκατον. 14 Κάσι Λήμνισι F.C. 19 Ἡ' ποτ'.
 Ibid. ἀράξαμεν F.C. 22 ἐρρήγορεν πνοῆς ἐκπατῆ
 35. Αἰετοὶ σὺν ἑξῇ. 23 πρῶτον εὐτοῖ. Sed alii
 αὐτ'. 24 ἐς γούτα alii. 26 καλόντων F.C.
 32 πρῶτον ἰμειν F.C. 35 ὧς δὴ πύρεθ.
 39 πύρεθ φωνή.
 342, 4 οἰκίαν alii, non ὑδρίαν. 29 Τετίσι τὸ Vet.
 Sed Bis. Τετίσι τὸ πρᾶγμα ἡμῖν τὸ πᾶν ἀπεσθόεν.
 vel πᾶν ἀπεσθόεν. 31 Τὶ δ' ὅλα δ' ἡμεῖσι F.C.
 35 ὅπως δὴ ἡμῖν Bis. 37 τὰς νέτων γνάθων τις
 ἡμεῶν ἢ δὴ ἡ τις Bis F.C. delet τὰς.
 344, 2 παταξάτω F.C. delete τις. 4 γῆρας alii, de-
 lentes σου. 11 ἐχθρὰ δ' αὐτ' ὕδωρ ἔχουσι F.C. de-
 lents σου. Quidam χίους. 5 Τί δ' αὖ F.C. Τί δὲ alii.
 13 Εἰ γὰρ μίαν νύκτα F.C. 14 Εἰ γὰρ μίαν
 ἢ idem F.C. 17 ἐγὼ λυτὸν idem F.C. 21 τὰς
 κόρας quidam, non κόμας. 25 Α' ῥωσ', ut in te-
 xtu est. Alii Α' ῥωσ'.
- 346, 4 Αἰ εἰ Α' δ' αὖτις Vet. 6 ἑποπεπληκῆ Vet. ma-
 le, ut notat Leopardus. 19 ὅρμον δ' ἑποπλάσας
 F.C. vel ὅς ἐστιν. 24 ἐν ἁμύσσιν Vet. 37 Τί κί-
 χνας Bis, non ἡοῖ καχ. Sed F.C. Κέχνητας, delete
 Πῆρ.
- 348, 29 Οὐκ ἐξέλασ' Vet. 36 Πολλὴν ἔαν ῥωλη-
 σίον κάπηλος. Vet. Πολλ. γ' ἔαν π. κ. εἰ.
 350, 6 Αὐτῶσι unfer' F.C. 19 τ' πόλιν ἡμῶν ἀπ.
 τοῖς μοχλ. (non Α' κέρπολη) Vet.
- 352, 4 ἀπακτία. 11 ἀνιχόμεθα F.C. 42 ἀπαποι-
 εῖτε idem F.C. 13 ἡρέσκαδ' ἡμᾶς Vet. Sed F.C.
 ἡμᾶς δὴ. 16 Εἴτα λήγουσαι τ' ἀνδρῶν idem
 F.C. non Εἴτ' ἀλγῶσαι. 17 ἡδ' ὅς ἀνὴρ Vet.
 Sed

Sed F.C. αν iterum apponit.

854, 19 Αἰρεθε γ' αἶ. Sed F.C. Α' ρύτ' αἶ, vel Α' ρύ-
σαιτ' αἶ. 29, Α' λ' α' τήδων ἀνδρείοτα).

30 Χαμέειτ' ὀργή F.C. non ὀργή.

856, 2 ῥοπαλισμῆς, ut ē F.C. non ῥοπαλινδς. 4 ξω
ἐπλοισιν quidam. 7 λαχάνισιν ὁμοίως idem.

10 φύλαρχον τ' εἰδὼν ἐφ' ἵππου F.C. 11 αἰῶσον

λάνιδον quidam. 18 διαλύσομεν F.C. 24 ὅτι
ἐλθῆς σου.

858, 14 τας γραπῆς. 18 πᾶν τέτυ, ut in textu. Vet.
τῆς, vel τῆτον. 20 Α' λ' εἰς ὅτι alii. F.C. εἰ π.

21 τί παθὼν, ut ē F.C. 22 Χωρὶν ὅτι σοφὸν

ἀνέσται alii; vel Καίριον εἰ. 23 δινάζω, vel δι-
μάζω alii. 27 Τῶ δ' αἶσι, vel δι' αἶ, ut editum. Alii

δ' αἶ.

860, 4 Η' ζει παρ' ἡμῶν τὰ τελέτ Vet. Οὐκ αἶτ' ἐρ-
ρον, ut edidimus. Alii Οὐκ non habent. 6 Α' λ' αἶ

ἐπαδύομεθ' ἄνδρες alii; vel Α' λ' ἐπαποδύομεθ'

ἄνδραποι. 7 ταδ'ι delont alii. 22 τυραννίδος

ἱπεί F.C. 25 αἶπος γδ. Alii αὐτῆς, vel αὐτὸ.

26 Τοῖς θεοῖς ἐρχεῖς τατάξαι, ut ē F.C. vel τὰς

θεοῖς. Quidam ἐρχεῖς π. τῆς γ.

862, 3 Καταχέου καρκ. ἀρκ. ἢ ut in textu. Sed F.C.

Κατ. ἢ καρκ. ἀρκτος ἢ ν. 8 Η' ἀμείνω F.C.

9 Τέρανθ, non Τέρείου. 32 τεκτανένται, ut ē

F.C. 36 Κῆκ ἀναπολεί F.C. Alii Κῆκ ἀνδοπα-
λείδω. 37 ἐγχαψ' F.C.

864, 1 Hac verba Plinow τήμερον ad precedentem ver-
sum retrahit Scal. 12 Οὐ γδ ὑμῶν Vet. 17 τῇ

κάτῃ F.C. 19 Κωπαῖ π, ut ē F.C. Vet. καπα-
πιτ, vel καμπητ habebant. 22 ὑμᾶς τις ἴδεν

F.C. 37 διαλύουσιν alii.

866, 1 τ' ἀνδρόλιον alii, non ταύλιον. 2 Τροχίλις F.C.

3 αὐτο, πολλοὶ δ' ὅτι σφόδρ Vet. 20 πῶ σοῦ.

29 ἀλλὰ χάλκιον vel χάλκιον. 33 ταύτην εἶχες,

ut ē F.C. 34 Τέκετος, non Ο' τέκος. Sed F.C.

Τέκος solum, deleto Ο'.

868, 4 ἀγρυσί. 13 Η' εἰ καποσῶσιν Bis. 14 Ε' εἰ

ἱεροῖο ναῖο alii. 37 Κεῖμενον τὰς F.C.

870, 10 Τίς ἡν εἰδρύπας, non ἀνδρύπας. 15 ὦ-

χεθ' ὑπὸ μίσους plerique. Bisetus addidit versum in-
registrum

- tegrum Κετέπι κατῆλθεν. 31 Α' Μ' ἀνδρ' ὄρεθ' F.C. vel Α' νδρ' ἀνδρ' ὄρεθ'.
 372, 10 ἀνὴρ δ' ἦτ' : ὅρ' ῥοσθεα δ' ἦτ' ἐν ποδ' ὧν.
 374, 15 αὐτὰ δ' ἦτ' vel δ' ἦτ' F.C. 29 ἀπτιμ' idem F.C. 34 ἦτ' ὁδ' alii. 37 Δερασθε' ἦτ' : ΚΙ. ὅ-
 πα τὸ Παρὸς αὐλίου. Veteres ὅπα τὸ Παρὸς καλόν :
 Bisf. Παρὸς αὐτόλιον ut supra. Sed F.C. ὅπα τῆτι Π,
 καλόν.
 376, 6, 7, 8c 10 φέσθες Vet. 8 ἐπ' ὀπτόν F.C.
 13 Α' Μ' ἦτοι σέως Vet. Alii Α' Μ' ἦτοι, αὐτ' Α' Μ' εἰ.
 378, 9 Ποία φωνή alii. 10 Ποίος ἀν' ὄρρος. Sed F.C.
 Ποίος δ' ὄρρος. 12 κ' μὴ βῶν. Idem F.C. μα-
 κιδίων. 26 ἀ' γερ' αἰ F.C. ut edidimus. Alii γ-
 ερσία. Hesychius γερσία. 28 Σδ δέπης F.C.
 32 ἔργα quidam. 34 ὄργα πάλαι νῆς Κάσσεα
 Bisf.
 380, 7 ἐσέπτεον. 13 Αἴπερ (id est ἄπερ) λυχνοφο-
 ρέοντες alii. Suidas λαμπεροφάροντες. Sed ridi-
 culum est, adscribit Scaliger. 14 τὸ μύρτω.
 20 πορσέμπειν F.C. 24 κράτιστα πάντα γδ
 λέγ. F.C. vel αὐτὰ πάντα, ut Bisetius. 27 ὁ πύ-
 ρρεσὺ βιβ. μ' ἔχον Vet. 29 νυῖ δ' αὐτὸ F.C.
 33 κ' τὸδ' F.C. Alii τὸτ' vel τῶτο. 34 εἴτα
 καταγέλ. 33 Κῆν μεμὴ λυπῆς ut ὅρ F.C. Αλ-
 μὴ λυπῆς.
 382, 1 ὡς μενι τῆτι τρέπον μ' ὁ F.C. 5 ἐμπίδδης γι-
 νεστ. 9 καίτοι πάνυ F.C. 10 μὴ φιλήσας Vet.
 27 πολλ' ἐσῶσιν.
 384, 2 Ε' ἔσθ'. 4 πρῶτ' F.C. unica syllabā. 8 ἐρχε-
 σθ' μηδ' ἔνα Vet. 14 Χωρῶσ' F.C. Ibid. κηροσπιν
 ἔχοντες habebant Veteres. 17 Τί δ' εἰ ποδ' F.C.
 26 Α' σικτικόν τὸ Vet. non τί.
 386, 4 ἀναπτεφασμόρος Vet. 11 ὕμας alii. 14 ἀ-
 γάβην Vet. 24 Η' ν' μὴ διδῶ τις ἥ : vel διδῶσιν ἥ
 F.C. 29 Μῶστα δ' ἐνεστ Suidas; non νῆς δ' ἐνεστ.
 388, 4 Περιελκείδης. Alii Περιελκίδας. 15 Ἰ' μάς
 μ' ἀφύσθην quidam. 19 ἑταίρους ἰ' πῶτα. Alii
 ἐταίρους ἰ' πῶ. 20 Ξυκεμαχῶντες F.C. 32 Σί-
 να κινήσουρ quidam : ut 466, 3. 40 γὰ πρῶτα,
 id est γὰ. Bisetius delet πρῶτα.
 390, 24 ῥύπτες alii, non τύπτες. 37 Λήψοιται.

- 892, 1 *παραχωρεῖν* & *θίλει*. 5 *παρασταλαπωρήσονται*,
 ut & F.C. *Alii* *παρασταλαπωρήσαιμιν*. 35 A⁷ δὲν
 F.C. non Oīδεν. 38 Πότνα καλὰ *idem* F.C.
 894, 28 *χρεὼν* *in* *idion*, ut *in* *textu* est. F.C. *ἰκίον*. *Alii*
ἰκέον, vel *οἰκέον*, *ἰδιον*, vel *ἰζιον*. 32 Δία π,
 ut & F.C.
 896, 5 *Κλεῖα*, ut *in* *textu*. *Alii* *Κλεῶν*, vel *Κλεῖν*.
 7 δ' ἀγασθῶς *Vet.* 8 ψάδοντι. 9 Εἷα *alii*, *id*
est (ait F.C.) *paleæ* vel *aceres*, *Alii* *Εἷα*; vel *Εἷα*
μάλα ἄμην. 10 Ω² *ia* Bif. *ωὐ* Ω² *ia* vel Ω²
εἷα. *Alioqui* *ῶ* *ia* *idem* quod *ῶ* *εἷα*, *alta* *cenacula*.
 12 μέλοντι, ut & Bif. ac F.C. non μέλλοντι.
 14 Τοῖτε πᾶλοι, καὶ ταὶ καὶ *ut* & *alii*. 20 Λα-
τῶς Bif. non Λήδας. 23 *παρὰ* *μυτικίδε* *τω* F.C.
 ut *in* *textu*. *Vet.* *παρὰ* *μυτικίδε* *τω*. 24 *παδῶν*
 vel *παδῶν*, ut Bif. *Al.* *παδῶν*, vel *παδῶν*. 27 *χ*-
ε *φ* *ε* *λ* *ε* *τ* *α* *ς*.

HÆC sunt quæ excerpta nobis videbantur:
 non quod omnia magni momenti essent, sed quæ-
 dam in iis talia quæ Lectorem turbarent ignorata.
 Antiquam lectionem interdum indicavimus, cum
 manifesto corruptam fuit habeant ingeniosi in quo
 se exercent, si quando correctiones vulgatæ, aut quas
 hic damus, ipsis minùs arrident. Voculas *h, i, o, i,*
γδ, ου, π, πε, τδ, τε, γε, κ, αν, ω, τρι, ποι, ωκ, δε,
δη, & similes, nec non literas *ε, ε & ι.* in medio aut
 fine dictionis (ut accentus transpositos, vel *u* in *ei,*
eis in *us,* aut contrà, mutata præteream) meripotiùs
 quàm sensus gratiâ passim in Aristophanis textu ad-
 jecerunt aut abjecerunt Musurus, Gelenius, Portus,
 Biferus, Christianus, aliique, dum huic autori emen-
 dando operam navarent. Quorum diligentia cum
 omnibus probata sit, repetere eâ denuò noluimus, aut
 veterem lectionem identidem inculcare. Ejuscemo-
 di tamen quædam & hic reperies, quæ Iosepho Sca-
 ligero exemplarium suorum margini, sine ullis ratio-
 nibus adjunctis, adscribere, & nobis tecum commu-
 nicare placuit. Quæ Benivolum Lectorem boni con-
 sulturum, nec nobis aut illi vitio versurum, spera-
 mus.

LVGDVNI BATAVORVM

Excudit IOANNES CORNELII
WOVRDANVS.

MDCCXXIV.

92404

ARISTOPHANIS
FRAGMENTA

A

GVLIELMO
CANTERO,

fam pridem collecta;

Cum præfatione Viri Cl. ANDRÆ
SCHOTTI: recognita vero plu-
rimum & non parva accessio-
ne locupletata,

A

GVLIELMO CODDÆO.

LUGDUNI BATAVORVM
Apud IOANNEM MAIRE.
MDC. LXXV.

ARISTOTELIS
ETHICA

LIBRO

PRIMO

SECTIO
PRIMA
DE MORALIBUS

ИЗДАНИЕ
ВТОРОЕ
С ПЕРЕВОДОМ

Lectori benevolo S.

G V L I E L M V S
C O D D Æ V S.

Enevole Lector quid in hoc opusculo à nobis præstitum sit, paucis accipe. I. quidem Comædias Aristophanis in concinniozem ordinem secundum seriem Alphabeti digessimus; ut quid cuiusque sit, citius Lectori constare possit. II. Fragmenta singula cum Auctoribus suis contulimus unde ea excerpta erant : quâ occasione menda quam maxime multa sustulimus, ut Augæ quasi stabulum repurgasse videri possimus. III. Fragmenta hæc ex diversissimis hinc inde Auctoribus, numero fere alterum tantum auximus; quatenus quidem nobis de Comœdia, unde ea desumpta sunt, constare potuit. Dici verò vix potest, quàm multa alia inter legendum observaverimus; sed cum de Comœdia unde ea excerpta erant, planè comper-

tum nihil haberemus : ea prætermisimus : pauculis tantummodo quibusdam Gnomis exceptis ; idque sequuti in eo vestigia doctissimi Canteri. Adjiciemus vero non gravatim etiam illa, si Lectori non ingratam fuisse nostram hanc operam deprehenderimus. Quæcunque verò à nobis aut addita aut emendata sunt, ijs asteriscum prænotari curavimus ; sicuti & observatiunculis quibusdam nostris, si quas forte alicubi adsperserimus. Fragmenta porro paucula quædam, quæ scilicet in calce addita sunt ; accepta feras raræ neque cuivis exploratæ doctrinæ viro D. Iusto Raphelengio. Vale Lector benevole & studijs nostris majoris illis momenti fave quæso.

LECTORI

8

LECTORI S.

ANDREAS SCHOTTVS.

De Aristophanicis Comædijs XI.
exstantibus, & aliarum amissarum fragmentis.

Epides est & Ἐπίδης Aristophanes (quem ob elegantiam sermonis Ioannes ab aurea eloquentia χρυσόφωνος καὶ χρυσοφώνος cognominatus, manu trivisse incerto auctore fertur assidue) maximam intercidit partem, amissis amplius quinquaginta comædijs; quod & Terentianis accidisse fabulis in eius vita Donatus commemorat. Undecim quidem Aristophanis sunt in manibus Comædiæ: Plutus, Nubes, Ranæ, Equites, Acharnenses, Vespæ, Aves, Pax, Concionantes, Cereris sacra colentes, & Lyssistrata. Quas in Comædijs Græca scholia Aldus Manutius à Marco Musuro recensita primus evulgavit: incertum an magnam partem è Suida collectaneis hausta, an Suidas inde sua transcripserit. Duo quoque in Gallia Græci doctissimi, Egidius Burdinus, & Odoardus Bisetius, Græci (quis credat?) scholijs pariter eas illustrarunt. Græco Latinis duo, etiam Galli: Plutum quidem Carolus Gerardus; Septimius autem Florens Christianus, Vespas, Pacem, & Lyssistratam Notis egregie illustrarunt. Septimius etiam tres easdem Latinis reddidit versibus, ut & quinque Comædijs Nicodemus Frischlinus Germanus, Plutum, Nubes, Ranas, * Equites, & Acharnenses, quæ leguntur omnia simul colligata in nupera Allibregum editione. * Idem vero etiam præstitit (sed Acharnensibus, exceptis) Lambertus Hortensius Montfortius, additis præterea oppido elegantibus notis. Tres vero sunt reliquæ, Ὁ πῦρ, Ἐκκλῆσις, καὶ Ὁ μορφοποιός: in quas doctorum hominum operam navatam posteri fortè efflagitent, & convitiis quodam extorqueant.

Quia vero quinquaginta amplius perierunt Aristoph. Comædiæ,

Comœdia, siue temporum iniuria, siue maiorum incuria
atque ignavi seculi vitio; ne vel tot tantarumque fabula-
rum interirent nomina, cavet Athenæus Dipnosophista:
ex quo placuit Theod. Cantero, homini doctissimo, Fra-
gmenta colligere Comœdiarum quæ interciderunt Aristophani,
quæ apud nos amicitia gratia deposuit, ne perirent;
ut & Comicorum omnium, Tragicorum item, & Lyricorum
τὰ λειψανά summa collegerat industria: quæ typogra-
pho nimis lento temerè sunt credita. Aristophanica verò,
velut naufragij tabule, cum fide hætenus servata iam re-
presentantur, & suis auctori honor reddibetur. Earum
vero fabularum nomina serie quadam nunc ex Athenæo
recensebo.

Nomina Comœdiarum omnium, & edi-
tarum, & amissarum; ex Athenæo pri-
mum: mox ex alijs *προσάδλω*.

Aῆτιος, Non senescens. * Aῆτιος.
Ἀιολοσίκων, Æoloficon. * varius Sicon.
Ἀιολοσίκων δεύτερος, secundus Æoloficon.
Ἀμφιάραιος, Amphiarus.
Ἀνάγυρος, Anagyrus.
Ἀποκοιλιζόντες, Cortabo ludentes.
Ἀχαρνείς, Acharnenses.
Βαβυλώνιος, Babylonij.
Βότρυχοι, Ranae.
Γεωργοί, Agricolaæ.
Γαρυβάτης, Fabulator.
Γηένης, Senectus.
Δαίδαλος, Dædalus.
Δαταλεῖς, Epulones. * Ἰμὸ Δαταλεῖς Atticæ populus.
Δαναίδες, Danaides.
Δελία, Delia.
Διόνυσος, Bacchus.
Δράματι, ἢ Νιόβη, Fabula, vel Niobe.
Εἰρήνη, Pax. * existit etiam εἰρήνη δούλη.
Ἑκκλησάζουσαι, Concionatrices.
Ἡρώες, Heroës.
Ἑσμοφορίαντες, Fæminæ Cereris festum celebrantes.

Ἑσμο-

Θεία μοφρεῖ ἄλυσαι δδ τερα, secundæ quæ Cerealia
ἰωπαῖς, Equites. [celebrantur.]

Κένταυρος, Centaurus.

Κιθαρίστῃς, Citharista.

Κόκαλος, Cocalus, animalium quorundam testa.

Λήμνισι, Lemniz.

Λυσιστράτη, Lystrata.

Νεφέλαι, Nubes.

Δδ τερα Νεφέλαι, Secundæ nubes.

Οἰκῆδες, Holcades, vel naves onerariæ.

Οἰσθίδες, Aves.

Πιλαργὶ, Ciconiz.

Πελάσφοι, Pelasij. * Πιλαργὶ, Pelasgi, Vide Hesych.

& Suidam.

Πλούτος, Plutus, Deus divitiarum.

δδ τερα Πλούτος, secundus Plutus.

Περί τῶν ἀθηναισιν ἐπιγρίδων, De Atheniensibus meretriculis.

Προαγων, Proagon.

Πρόγονοι, Progenitores.

Πυθαγόροι, Pythagorici.

Σκηνῶν, Tentoria.

Σκηνῶν καταλαμβάνουσι, Tentoria incantatos opprimenda. * quidam, σκηνὰς καταλαμβάνουσι tentoria sibi designantes.

Σκύθης, Scythæ. * Σκύθαι Schythæ.

Σφῆκες, Vespræ.

Ταγνισταί, Tagenistæ, frigentes. (μπαῖς.)

Τελμισσόντες, Telmissenses. * Τελμισσαῖς, vel τελ-

τριφάλης, ter medicus, * mendicus.

Φιλονίδης, Philonides.

Φοίνισσος, Phoenissæ.

Ὠρεῖ, Horæ. * Ὠρεῖ tempestates anni.

Notavimus autem asterisco, quas eiusdem generis Comædiæ geminas Aristophanes reliquit, ut una prior, altera posterior citetur. Verbi gratia: Plutus, quæ prima inter editas fabula est, duplex apparet in Athenæo, qui & Thesmophoriazusas sæpe numero laudat; Ecolicon secundus lib. IX. δδ τερα cap III. Rursum & Nubes fuere duplices, teste non semel Scholiaste Græco, &

in *Protheoria Nubium*, ubi nunc XL. nunc XLVIII. interdum l. IV. scripsisse Comedias Comicum nostrum affirmat. Variat itaque: nisi scribarum id vitium est, ut pro $\mu\alpha$ scripserint $\nu\delta$. Et consentiunt plerique quatuor esse Comedias, Aristophani falso adscriptas. Et earum aliquam Archippo tribuunt, & vero alij sunt prater Comicum nostrum Aristophanes appellati, Grammaticus, & Byzantius quidam. Athenaeus autem earum dubiarum non meminit, ut pro $\gamma\upsilon\tau\iota\sigma\iota\varsigma$ non agnovisse appareat: Adhuc cognata & hic titulorum nomina, & invicem affinitate coniuncta occurrunt. $\text{Α}^{\gamma}\eta\rho\epsilon\varsigma$ & $\text{Α}^{\alpha}\gamma\epsilon\upsilon\lambda\omicron\varsigma$ vocabula sunt finitima, ut pronus ad errorem lapsus Grammaticis sit obiectus: item $\Delta\epsilon\iota\sigma\alpha\lambda\omicron\varsigma$ & $\Delta\epsilon\iota\tau\alpha\lambda\epsilon\iota\varsigma$, * $\Delta\epsilon\iota\tau\alpha\lambda\epsilon\iota\varsigma$, quae permutari, ut sit, facile queant. $\text{Π}\epsilon\lambda\alpha\rho\rho\iota$ & $\text{Π}\epsilon\lambda\alpha\sigma\rho\iota$ καὶ $\text{Π}\epsilon\lambda\alpha\sigma\phi\iota$, (ubi sic citantur? in indice tamen Athenaei editionis Basilienfis sic citantur) affines sunt: Iulio Polluce & Athenaeo lib. VI. nimium quantum discedentibus.

Amplius vero quam ex Athenaeo hi adferuntur ab alijs fabularum Arist. tituli prope XX. $\text{Α}\gamma\omega\iota\sigma\tau\iota$ Polluci l. VII. Onomastici, $\text{Α}\chi\lambda\alpha\delta\epsilon\varsigma$ apud Agellum Noth. Attic. l. XIX. cap. XIII. $\text{Α}^{\gamma}\rho\upsilon\sigma\epsilon\varsigma$, quam vicinam $\text{Α}\gamma\rho\omega$, * $\text{Α}\nu\alpha\gamma\rho\omega$ vel $\text{Α}^{\gamma}\eta\rho\omega$, frequens in Polluce. $\text{Α}\upsilon\tau\omicron\lambda\upsilon\kappa\omicron\varsigma$ Aristoph. in Erotiani Lexico. $\text{Γ}\lambda\alpha\iota\kappa\omicron\varsigma$ & $\text{Γ}\upsilon\epsilon\lambda\omicron\sigma\phi\omicron\varsigma$, talij $\text{γ}\alpha\rho\epsilon\lambda\omicron\sigma\phi\omicron\varsigma$ Aeliano lib. XII. Animalium. Pro $\Delta\iota\omicron\nu\sigma\sigma\omicron\varsigma$ reperio & $\Delta\iota\omicron\epsilon\lambda\upsilon\sigma\alpha\rho\epsilon\varsigma$ apud Pollucem lib. X. $\text{Ε}\rho\chi\theta\epsilon\varsigma$ citatur ab Eustathio in Odyss. μ' . $\text{Η}\nu\iota\sigma\chi\omicron\varsigma$ à Iulio Polluce laudatur: ut ab Hesychio $\text{Κ}\epsilon\delta\alpha\epsilon\pi\omicron\delta\omicron\varsigma$, nisi idem $\text{Κ}\epsilon\delta\alpha\epsilon\pi\omicron\delta\omicron\varsigma$ sit habendus. $\text{Κ}\omega\iota\gamma\alpha\lambda\omicron\varsigma$ & $\text{Κ}\omicron\tau\upsilon\lambda\omicron\varsigma$ affines voces, ut Pollux nominare videtur lib. X. $\text{Κ}\omicron\epsilon\gamma\iota$ apud Ammonium Lexicograph. $\text{Ν}\eta\sigma\iota\varsigma$ apud Suidam, Ioh. Stobaeum, & Etymologum. ΝΙΚΑΙ à Suida ad vocantur. $\text{Π}\lambda\epsilon\tau\alpha\iota\sigma\tau\iota$ quoque in Etymologico & $\text{Π}\omicron\lambda\epsilon\phi\omicron\varsigma$ in Polluce ac Stobaeo. $\text{Π}\omicron\lambda\epsilon\phi\iota$ ἢ $\text{φ}\iota\lambda\omicron\lambda\iota\varsigma$, (* scribe: $\text{Π}\omicron\lambda\epsilon\phi\iota$ nisi Auctor earum potius sit $\text{φ}\iota\lambda\omicron\lambda\iota\varsigma$) Athenaeo lib. III. & IV. $\delta\delta\pi\upsilon\sigma\phi$. $\text{Σ}\kappa\upsilon\delta\alpha\iota\varsigma$ ἢ $\text{Τ}\alpha\upsilon\sigma\iota\varsigma$ hi laudantur à Iulio Polluce. $\text{Τ}\epsilon\lambda\mu\iota\sigma\theta\omicron\varsigma$ * $\text{Τ}\epsilon\lambda\mu\iota\sigma\theta\iota$ Stephano & Polluci, nisi forte idem $\text{Τ}\epsilon\lambda\mu\iota\sigma\theta\omicron\varsigma$ sit Athenaeo. $\text{Φ}\iota\lambda\alpha\iota\varsigma$ apud Harpocrationem in $\text{Ε}\upsilon\sigma\iota\varsigma$. $\text{Ο}^{\epsilon}\epsilon\mu\omicron\varsigma$ in Polluce lib. X. Nunc Fragmenta legere velut scalmos amisse navis, negaveris: & bene de te merenti fausta apprecare, linguis, animisque favendo, Vale.

ΑΓΗΡΩΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εν Αθήναις.

Athenæus lib. xiv.

Πλὴν ἀλιόρ κ' ῥόας.

* alij ῥόας.

Pollux lib. vii.

Αἰταχέρας τὸν δὲ τὸν πηλὸν Αἰσοφάνης ἐν Αθήναις λέγει.

Idem lib. ix.

Αἰσοφάνης μὲν ἐν Αθήναις λέγει.

Τὴν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ αἰσώλου.

* αὐτὸ δὲ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εν Αἰωνισαῖς.

Pollux lib. vii.

Καὶ παρὰ τοὺς ἄλλους ἐν Αἰωνισαῖς. * scrib. τα-
γμισαῖς.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εν Αἰολοσίκωνι.

Athen. lib. iiii.

κ' μὴ τὸ δὲν

Αἰσώλου δὲ τοῦ τεπέρας ἡ ψῆφος ταχέως. * ἀκρε-
κάλια δὲ. * ἡ ψῆφος δὲ. Idem lib. vii.

ὡς ὁ χαρίης Αἰσοφάνης ἐν Αἰολοσίκωνι εἶπεν, ὅπως
λέγων

Οἰοῖται διὰ ὅλης νυκτός.

* δι' ὅλης.

Idem lib. ix. Dipnos.

Αἰσοφάνης Αἰολοσίκωνι δεύτερος.

Τῶν δὲ γηθύνων ῥίχας ἐχέσας σκορροδόμενον φύσιν. * σκο-
ροδόμενον vel ut alij σκορροδόμενον δὲ.

Suidas in ἀγορεύσει.

Αἰσώλου ἀνυσιν. ἡ μέλιν ἐχέει. ὡς ἀγορεύσει

Αἰσώλου ἀνυσιν. ὡς ἀγορεύσει. * με καλούμε.

Pollux lib. primo. Cap. 8.

Κοιτῶν ἀπάσαις ἡς, πύλος δὲ μί, ἀρέσκη. * εἰς δὲ.

* ἀρέσκη vel ἀρέσκη, αὐτὸν Pollux, ἀρέσκη. Idem lib. ix.

Ὅπως λοιπὸν ἢ ἐν τῇ γνάθῳ,

διὰ τοῦτο γέννηται μοι.

A 5

Idem

Idem lib. x.

Καὶ διασίλβει ὁρθῶν, ὡς περ ἐν κενῷ
Λυγρόχμο πάντα τ' ἐξομίδος.

idem eodem lib.

Δοῖδ' οὖν θυρία, ἐχάρα, τυρομνήστis.

* τυρομνήστis.

* Pollux libro ix.

Α' εἰσοφάνης ἐν τῷ Α' ἰολοσίκωνι,
Τὸ μὴ ἔχ' ἡν κέρμα, ἀκερμίαι ἀνόμαζιν.

* Pollux lib. x.

Ἡ' τι ὅπ' ἔρεται ἐν Α' ἰολοσίκωνι Α' εἰσοφάνης.

* Idem lib. eodem.

Ο' ταν δ' εἴπη Α' εἰσοφάνης ἐν Α' ἰολοσίκωνι,
Δυοῖν λυχρίδιαν, δηλονότι λυχρίαν εἵηκεν ἀλλ' ἔλ' ὅχνης
μικρῆς.

* Idem libro eodem.

Παρεὶ Α' εἰσοφάνης ἐν Α' ἰολοσίκωνι, ἐ
κλήδ' ἰον δ' ἰρήκαμεν.

* Athenæus lib. i. i. i. legitur etiam in Γηρυτάδῃ.

Ἡ' καὶ Θεαρίων ὡς ἀποτόλιον λιπών

Ι' ἢ ἐς ἰκρίβανων ἰδωδία

* ἐδ' ὁλια.

Hephæstion de metris.

Οὐ ἔπος, ὅ γ' ἡναικῆς,

* ἔπος.

Πᾶσι κεκοῖσιν ἡμᾶς

Φλάσιν ἐκαστὸν ἄνδρες.

Δενδρὸν ἔργα δεύσας,

Αχμ' ἀνόμεον ἔστω ἀπὸ αὐτῶν.

* ἔστω.

Α' Ρ Ι Σ Τ Ο Φ Α' Ν Η Σ

Ε' ν Καμωδία Ακλαῆς. * f. Α' κλαιῆς.

Huius porro Comædiæ appellatio mihi suspecta est.

Gellius libro xix. cap. xiii.

Νανὲς enim græci vocaverunt brevi & humili corpore homines, paulum supra terram exstantes: idque ita dixerunt adhibita quadam ratione Etymologiæ cum sententia vocabuli competente: & si memoria (inquit) mihi non labar, scriptum hoc est in Comædia Aristophanis, cui nomen est Α' κλαιῆς.

Α' Ρ Ι -

Εν Αμφιαράω.

Athenæus lib. iv.

Ὅστις φακὴν ἤδιστον ὀψων λοιδόρεῖς.

Ælianus de animalibus libro xi i. cap. ix.

Μέμνηται δὲ τῷ ὄρμητος τοῦδε Αἰσοφάνης ἐν τῷ Αμφιαράω λέγον.

Ὅσφυν δ' ἐξ ἄκρων διακίλιστον ἢ τε κίλικ. * διακίλιστον ἢ τε κίλικ. Scholiastes Aristophanis.

Γύναι, τί τὸ ψεῦδ' ἄν ἔσιν; ἢ ἀλεκτεῦον.

Τὴν κύλικα κατεβέβηκεν. διμάξασά γε.

Suidas in φλέων.

Πόθεν ἀν λάβοιμι βύσμα τὸ ποικιλὲς φλέων;

* Pollux lib. i i. & Etymologicus in φλῶν.

τὸ δὲ ἐπεγέρην τὸ αἰδοῖον ταῖν χερσῶν.

Ἀναφλῶν καὶ ἀνακλῶν Αἰσοφάνης ἐν Αμφιαράω λέγει.

Idem lib. vi i.

Εἴ τιτ' ἐρξεν ὡς ἐπιβασθ', ὁμῶς πείσας. * εἴ τιτ' ἄς.

* Idem lib. x.

Καὶ σπυρίδα δὲ ὀψων, πλεκτὴν ὀψων χρίνον ἐν Αμφιαράω Αἰσοφάνης εἰρηκεν. * εἴ. ὀψων.

Idem lib. x.

Κνέφαλον αἶμα καὶ προσκεφάλαιον τ' λιπὼν. * κνέφαλον.

Ibidem. * sed præcedunt hæc: κίλικ τ' ἢ μόνον ὀψοφόροι ἢ ἄλλως ἀγέτιας ἐσθήτων δοτότεσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν φαρμακοπόων ἀν κελοῖντο ὡς ἐν Αμφιαράω Αἰσοφάνης.

Καὶ τὰς αἰρὸν ὀφης, ἔς ἐπιτέμνης, ἐν κίσει

Πῶς κατασημῆται καὶ παύσαι φαρμακοπολῶν. * κατασημῆται &c. Scholiastes Aristophanis.

Α'φ' ἧς κωμικοὶν μωμολόκων ἔχων.

Suidas in τῷ.

Τῷ, τὸ το καὶ ἐπὶ θηλυκῇ τάττει, ὡς περ τὸ πνέος Αἰσοφάνης ἐν Αμφιαράω.

Ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῷ παρὰ γυναικὸς τ' φέρο.

Idem in φρυγῶντας. * φρυγῶντας. vide etiam Michælem Apostolium.

Ὡμιαρὲ καὶ φρυγῶντα καὶ ποτηρέσυ. * φρυγῶντα &c.

Idem in Α'χινία.

Α'χινία. ἀπορία πένια. Αἰσοφάνης Αμφιαράω ὅτι

Νόσω Σιαδίς ἢ φίλων ἀχνηία.

* Harpocratiō in λαμπρῶν. Αἰσοφάνης Αμφιάρκω.
Λαμπρῶς ἔργω ἤδ' ἀνὰ τῶν.

Hephæstion de metris.

Οὔδα μῦρ, ἀρχαῖον ἴδων

* ὅδα μῦρ.

Κ' ἐχίλειθ' ἐμαυτὸν.

Auctor Etymologici in ἀντιβολῶ.

Τὸ ὅ παρὰ Α' αἰσοφάνης ἐν Αμφιάρκῳ διὰ τὸ ἐ
ἀντιβόλῃσι, δύο κλίσεις ἐπέστη. * scribe ἐν βόλῃσι

Α' Ρ Ι Σ Τ Ο Φ Α' Ν Η Σ

Εἴν' Α'ναγύρεν. * scribe Α'ναγύρεν

Athenæus lib. iv.

Πρὸς θεῶν ἱρᾶς τέπιμα φαγεῖν.

* ε. ἱερμαί.

Καὶ κεκώπην ὀρθοπαρῶν καλᾶμεν.

Λεπίῃ.

Athenæus lib. vii.

Οὐχ' ἐφύτῳ λοπάς ἐστιν.

Idem lib. ix.

Εἰ μὴ παρὰ μύθῳ μὲν ὀφθαλμοῖς ἐκαστοῦ,
ἀντὶ τ' ὀρθοπαρῶν σινάκο μῦρ.

Auctor Etymologici in βυκίφαλος.

Μηκλᾶς ἔργῳ σοι βυκίφαλον ὠνήτουται. καὶ πάλιν,

ψάχ' ἡρέμα τὸν βυκίφαλον καὶ κοππατῖται.

Suidas in ὀρθοπαρῶν.

Ὡς δὲ ὀρθοπαρῶν. πέφυκε γὰρ δυσχαλᾶλις. * δυσχαλᾶ-
λις.

Idem in ξυνήνορεν.

Καὶ ξυνήνορε καὶ χυμῆσαι θρονεῖν μάλ' οὐ.

Idem in ὀδ' παρῆσιν.

Ὅρμα παρῆσι τὴν ἀτραπὸν κατεῖρυν.

Idem in παρὰ λυγί.

Α'λλὰ πάντα χεῖρ παρὰ λυγί καὶ τὰς ἀπὸ λυγίαν. * πάν-
τας δεσ.

(Ὅσοι, συνεστέναι τοῖς πλεονασμοῖς,
ὥστε μηδὲ ἀπὸ λυγί φέρειν, ἀλλὰ τοῖς ἐκείνων χεῖρ.)

Idem in Α' πλῆθος.

Εἴκ δὲ τῆς ἐμῆς χλανίδος τρεῖς ἀπληγίδας ποιῶν.

Scholiasles Aristophanis.

Καὶ μὴ χθῆς γὰρ ἦν πέρδιε χλωδός.

* forte Περδιε.

* Pollux lib. x.

Καὶ γὰρ τὸν πηνίαν,
ρεφλίαν.

ἐπὶ ἵπῳ Α' αἰσοφάνης ἐν Α'ναγύ-
ρεν lib. xi.

Τὴν ψῆφον Ἀ' εἰσοφάνης ἐν Ἀ'ναγύρεϊ εἶρηκαν.
* idem ibidem.

Στόμια δὲ φερόμενα ἐστὶ ἐν Ἀναγύρεϊ Ἀ' εἰσοφάνης.
* idem ibidem.

Καὶ σάφην εἶπεν ἐν τῷ Ἀ'ναγύρεϊ Ἀ' εἰσοφάνης.
* idem ibidem.

Υ' φόλμιον ὡς Ἀ' εἰσοφάνης ἐν Ἀ'ναγύρεϊ λεγέ.
* Suidas in Ἀργείοι φῶρες.

Ἀ'ργεῖοι φῶρες ἐπὶ τῷ κοροδῆλως ποτησόν· οἱ γὰρ Ἀ'ργεῖοι δὲ
ἐπὶ κλοπῇ κωμωδούν. Ἀ' εἰσοφάνης Ἀ'ναγύρεϊ.

Α'ΡΙΣΤΟΦΑ'ΝΗΣ

Ε'ν Ἀ'ναγύρεϊ. * Suidas
ἐν ἄλλῃ ἀφύης pro eo ἐν Ταγηνισαῖς habet: ita-
que vide infra ταγηνισαῖς.

Α'ΡΙΣΤΟΦΑ'ΝΗΣ

Ε'ν Ἀ'ναγύρεϊ. * scribe potius ἐν Ἀ'ναγύρεϊ.

Pollux lib. ix.

Ε'ν δὲ τῷ ἐν Ἀ'ναγύρεϊ, τὰ τρία ἡμιστολίον τριμυροδολίον
εἶηκεν. * τῷ Ἀ'ναγύρεϊ.

Ε'ν τῷ σόματι τριμυροδολίον ἔχον.

Α'ΡΙΣΤΟΦΑ'ΝΗΣ

Ε'ν Αυτολύκῳ.

*hæc fabula forte potius Eupolidis, Euripidis aut
alius alicuius est.*

Erotianus in voce Ἀ'μβων. * Citat hæc & Galenus in
commentario in lib. i. Hippocratis de articulis.

Ἀ'σέλιον ὁ μοχλῆρος ἐπὶ τρεῖς.

Πόσω πολλῶν λοπάδων

Τὰς Ἀ'μβωνας ἀφείλεξας.

* ἀφείλεξας

Ταῖς, τὰ περὶ τὰς Ἀ'μβωνας χοίλων.

Εν Βαβυλωνίοις.

Suidas in σιμίς.

Μέσσην ἔρρεθε πρὸς τὸ σιμόν καὶ πλατύ.

* idem in Σαμίον.

Σαμίον ὁ δῆμος. Α' εἰσοφάνης Βαβυλωνίοις, ἐπισκώπιον
τῆς ἐστὶν ἡμίσης· οἱ γὰρ Σάμιοι δεσ.

Athenæus lib. 111.

Α' τέχασον ἦς ἔκαστος ἐμφορέσεται

Ο' ὀπωμῆαις κόρυλαισιν ἐπὶ τῇδ' ἀνδράκων.

* scribe εἰς ε

* Pollux lib. 1v.

Αὐτεργε Α' εἰσοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις.

* idem lib. ix.

Α' εἰσοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις.

Ναυλόχον. item τελλόνα.

Pollux lib. x.

Πότες ἐχθ' ἑρωτῆρας ἀνδρῶν ἔσσι.

καὶ αὐτῶν.

Εἰν χαλκίμοις τοῖς τὸν οἶκον ἤρεφε.

Auctor Etymologici

* in ἐγκυκλίῳ.

Α' ἡρπετὶς ἡμίτ' ἐστὶν ἐγκυκλίῳ.

Pollux lib. x.

Ε' χεῖς ἄχρεα καὶ χεῖν.

* lege ἄχρεα.

idem eodem lib.

Δεῖ διακοτίαν δραγμῶν· πόθεν ἐν γένοιτ' ἂν

Κότυλον τῶτον φέρη;

Harpocration in ἐπιβάτης.

Εὐτ' ἐξεκολύμωσεν ἐπὶ βῆτης ὅν ἐξοίσαν ἐπέβαν. * f. β.

Stephannus de urbibus, in Λακεδαιμόνων.

Λακεδαιμονιάζω.

Pollux lib. x.

Πόδα βαλαντίς.

Suidas in ποδιάζειν.

Κατάχ' ἐποδιάζων.

Ammonius in γολάζες.

Η' βουδαρίων πε ἀπέκτεινε ζώους,

* βουδαρίων.

Χολίκων ἐπιθυμῶν.

Priscianus lib. x.

Ε' νύμφ' με φεύγειν οἰκιάδε.

Athenæus lib. xi.

Καὶ τοὺς Βαβυλωνίους ἐν τοῖς Ἀεισοφάνεσσι ἀκκοσμήθηα
 Ποτήριον ὀξύβαφον, ὅταν ὁ Διόνυσος λέγῃ περὶ τῆς Ἀθή-
 νης διμωχολογῶν, ὡς αὐτὸν ἦεν ἐπὶ τὴν δίκην ἀπελ-
 θόντα ὀξύβαφον δύο. καὶ ἄλλο ἡζητέον εἶναι ἢ ὅτι ἐκ-
 πάμματα ἦεν.

* Hefychius in ἐς τὸν λιμῶνα.

Ἀεισοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις. περὶ τὴν παρομιάν

Ἀπικῶς

Εἰς τὸν λιμῶνα. * idem in Ἰσπρίαν.

Ἀεισοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις τὰ μέγιστα τῶν οἰκιστῶν
 Ἰσπρίαν φησὶν· ἐπεὶ ἑστρωμένοι εἰσὶν &c.

* Harpocration in στρωτήρ.

Στρωτήρ. ἐστρωμα ἐν Βαβυλωνίοις Ἀεισοφάνης.

* Athenæus lib. xi.

Ὁ κότυλος. Ἀεισοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις.

* Zenobius.

Ἀνθ' Ἑρμίωνος.

Εἰρήται ἡ παρομία ἐπὶ τῶν σωζόντων τῆς οἰκίας.
 μέμνηται ταύτης Ἀεισοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις.

* leg. ἰκέτας.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εἰς Γεωργίαν.

Athenæus lib. i. i.

Λακωνικῶς σύκας μνημονεύει ἐν Γεωργίᾳ

Ἀεισοφάνης, τάδε λέγων.

Συκάς φυτὸς, πάντα πλὴν λακωνικῆς. * forte συκάς.

Τὸ τοῦ τοῦ σίκου ἐχθρὸν ἐστὶ καὶ τυρηνικόν.

Οὐ γὰρ ἦν ἀν μικρὸν εἰ μὴ μισόδημον ἦν σφοδρά.

idem ibidem.

Εἴτ' ἄρτων ὑπὸν τυλχάνη περὶ ὀδελιᾶν.

idem libro xi.

Ὡς περὶ κυλικίης τῆθόνιον παρ' ἐπὶ παλαι.

Scholiastes Aristophanis. in ἰπώεϊς.

Ὅτω δοκεῖ σοι δεῖν μάλιστα τῇ πόλει.

Εἰ μοι μὲν ἐπὶ τὸν μολγόν (ἔ) ἐκ ἀκήκοας.

Plutarchus in Nicia.

Εἰ θέλω γεωργεῖν· εἴτα τίς σε κωλύει;

Τί μοι. ἐπεὶ δίδωμι χιλίας δραχμάς.

Εἰς

Εἰς μετ' ἄρχων ἀφῆτε. δεχόμεθα.

Διχίλοι γάρ εἰσι σὺν ταῖς Νίκαις.

Stobaeus serm. LIII. * imō serm. CLXXI. & CLXXI. juxta VVechelianam edit.

Εἰρήνη καθύπλατε καὶ ζευγάρειον δομόν.

Εἰρὴ ἐμοὶ παυσανδρὸς καὶ πολέμου χροῖτο. * Ε. οἶδε γὰρ

Σκῆψαντ' Ὀποκλάται καὶ λυσταῖν δεικνύται

Τῆς τρυφῆς, ἄριον λιπαρὸν καὶ ῥάφανον φέρει. &c.

Auctor Etymologici in γλιχόμενος.

Τὶ δὲ ταύτων τῶν κακῶν ὅ παῖ, γλίχῃ

Hephæstion de Metris

Ὡ πόσι φίλη Κίχρος· αὐτοφύες δ' ἔσονται

Χαίρει λιπαρὸν δάπεδον, οὐδ' ἀράχας θρονόες.

Ὡ μακάρε' Αὐτοφύονες, ὥς σε μακάρε' ἱσοῦμαι.

idem ibidem.

Ἐν ἐργῶ δ' αὐ πλάτανον οὐδ' ἀμφυτοβύβη.

Zenobius in proverbijis.

Αὐτῇ μελντέσι ἀλλ' ἐπὶ τῶν οἴκων.

Harpocration in κωδία.

Κωδία· τὴν τῆς μήκανος καφαλὴν ἔτι καλεῖσιν. Α' εἰς

σοφῆς Γεωργίης.

Α' γαθήνη.

Pollucianus lib. XVII. * Hæc hic non invenitur.

Εἴς Κιλικίας αἶμα ἐξολοίμην φαίν λίσσιν.

* Pollux lib. VI.

Πορνύτιαν ἐν τοῖς Γεωργίς Α' εἰσοφάνης ἔφη.

* idem lib. IX.

Ἐξ ἄστως νυῖ εἰς ἀγρὸν χωρῶν ὡς πάλαι δὲ ἡμᾶς ἐκεῖ

τῷ χαλκῷ ἐπὶ λυδοῦ μὲν κολάζει.

* idem lib. X.

Τραπέζοφορος ἐπὶ τῇ τὴν τραπέζαν φέροντος, ἔπει-

σαν τοῖς ἀργυρίοις ἀιμυρῆσαι.

* Athenæus lib. XI.

Τῶν ἀπυρνήων, Α' εἰσοφάνης ἐν γεωργίς μνημονεύει.

* Auctor Etymologici in ἐλαΐζειν.

Ε' λαΐζειν τὰς ἐλάσις ἐργάζεσθαι. Γεωργίς

Α' εἰσοφάνης.

* idem in ὄρχατος. item Scholiast. Theocriti.

Καὶ Α' εἰσοφάνης τὸ μετὰ τῶν φυτῶν

ἀνέβριχτον ἐκάλουν ἐν τοῖς Γεωργίς.

Α' Ρ Ι Σ Τ Ο Φ Α' Ν Η Σ

Ε' ν Γήρα.

Athenæus lib. 111.

Τέτα μνημονόβη Α' ριστοφάνης ἐν Γήρα, ποιῆ δὲ λέ-
γουν ἀντόπωλιν δραπασμῶν αὐτῆς ὅτ' ἄρτων
ὑπὸ τὸ γήρας δοπεκλόντων. * Ε. ὑπὸ τῆς τοῦ θεοῦ.

Ταῦτ' ἐπὶ τὴν τὸ ἀράγμα; θερμὰς δὲ τέκνον;
Α' λ' ἢ παρεφρονεῖς κρεβανίτας πᾶνυ λυκάς
ὦ τέκνον; Athenæus lib. v.

ὦ παρσύντα, πῶ τέρα φιλεῖς τὰς δραπτεῖς. * δραπτεῖς.
Ε' παίρας, ἢ τὰς ὑποπαρθένους ἀλμάδας,
ὦς ἐλάας σιφράς;

idem lib. v11.

Ταῖς πολυόχεσσι βεβήκοι πεδραμύβη.

Scholiast. Aristoph. † Suidas in σλιγίτης

Εἰ παιδαρέοις ἀκολυθεῖν δέ, σφάξαν
καὶ σλιγίδ' ἔχοντα.

Pollux lib. 1v.

Ὁ φθαλμιάσας πέρυπν εἴτ' ἔχον κκαῶς,

Ε' πρ' ὅτ' ὑπαλφ' φρόνιμος παρ' ἱατρῶ.

idem lib. v11.

Ε' κτὲ περιδρόμους σᾶσα τῆς οἰκίας.

idem lib. ix. hoc modo.

Ε' πὶ τῷ περιδρόμους σᾶσα τῆς συνοικίας.

idem lib. x.

Ε' φυδρίαν δανίζην πεντεχην ἢ μερίζονα

* Ε. ἐφ' ὅ

ὑδρίαν δανίζην πεντάχην θεοῦ.

Scholiastes Nicandri.

ὦς δὲ καὶ Α' ριστοφάνης ἐν τῷ Γήρα γυναῖκα

Ποιήσας ἐπὶ χόλως ὄντων ὀχεμύβην, παρὰ γὰρ πια
ἱρῶντα αὐτῆς ἢ καὶ ἐρεθίζουσα φησὶ πρὸς αὐτοὺς.

Α' πέπλ' ὅς τινος ἐπὶ τὸν νόμειον, ὃ χαμῶμαί σήμερον.

Pollux lib. v1.

Ὁ' ζατὰ, σιλφιστὰ, βολβός, τῶτλιον, πέρικαμμα

δρίον, ἐγκέφαλος, ὀρίζανον.

Phrynichus in ecloga dictionum Atticarum, in διονύ-
σιον. † imo Etymologicum in μορμουλκεῖον.

Ε' ν γ' τῷ γήρα φησὶ.

Τίς ἀν φράζεις παῖς, τί τὸ διονύσιον; * quidam τί ἀν
φραζέτ' παῖ.

Ὁ' πρ

Ὅπως τὰ μοιολύκτα προσεμεμάννυται. * alij μοιολυκτα.

Diogenes Laërtius in Polemone.

Ἦν οὖν ἀσείδης τις καὶ χυδαῖος, παρητιμῆρος.

Ἀφισπιν Ἀριστοφάνης παρὶ Εὐελπίδης.

Ὁ ξώτας καὶ σιλωτά, ἄσος (ὡς αὐτὸς φησι)

Καταπυρρῶν τὰυτα πρὸς κρίας μέγα.

Priscianus lib. xviii.

Attici ὀλίγας ἡμέρας προ ἐν ὀλίγαις ἡμέραις. Atti-
strophanes Γῆρα.

Σὺ δὲ ἐχ' ἡγῆ μ' οὖν δὴ ὀλίγας ἡμέρας. * f. ἡγῆ μιν
ἐδ' ὀλίγας.

* Pollux lib. x.

Κληροτῆριον· εἰρηδ καὶ ἐπὶ τῷ τόπῳ εἰσικεν εἰρηδὴ τῶν μα-
κρῶν τῶν Γῆρα Ἀριστοφάνης, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῷ ἀγρίῳ ἀρμό-
σφεν.

* Idem lib. x.

Πτωχὴ βακτηρία. Ἀριστοφάνης ἐν Γῆρα.

* Harpocration in τῆτες.

Τῆτες. Ἀριστοφάνης Γῆρα.

Α' ΡΙΣΤΟΦΑ' ΝΗΣ.

Ε'ν Γηρολόγῳ. * alij γυρι-

λόγῳ. *sed mendum esse puto & scribendum
forte Γηρυτάδῃ.*

Ælianus in Historia animalium libr. 12. cap. 1x.
Κυρκλιοβάταν ρυθμῶν.

Α' ΡΙΣΤΟΦΑ' ΝΗΣ

Ε'ν Γηρυτάδῃ. * male ἐν

Γυριτάδῃ.

Erotianus in Ε'κλαπῆσεται.

Φάμας οὖν ἐν τῷ Ε'κλαπῆσεται ἀπαντα ἐκλαπῆναι.

Athenæus lib. xi.

Ἀριστοφάνης γὰρ ἐν Γηρυτάδῃ, λεπὲς τὸς δὲ κεταλέ-
γη, ὡς καὶ πρὸς τοὺς τῶν Γοιπτῶν φησι εἰς ἄν-
τιμπεδῆ, πρὸς τὸς ἐκεῖ Ποιητὰς λέγων ἄπεισι.

καὶ

Καί τις νεκρῶν καθ' ἑμῶνα καὶ σκότους πύλας
 Ἐτληκα τελευθεῖν· ἕνα δ' ἄφ' ἐκάστης τέχνης
 Ἐλόμεθα κοινῇ γλυκύνῃς ἐκκλησίας.
 Οὐ σημαίνοντας ἀἰδοφοῖτας καὶ θαμὰ
 Ἐκείσε φιλοχάρωντας. εἴσι γάρ πινες
 Ἀνδρες παρ' ὑμῖν ἀἰδοφοῖται νῆ Δία,
 Μάλιστα δὲ ἄσπερ Θρακοφοῖται. πάντ' ἔχουσιν
 Καὶ τίνες ἀνείεν· πρῶτα μὲν Σαννυρίων
 Ἀπὸ πῶν Τετραφιδῶν· ὁπότε δὲ τ' Τετρακτῶν χρεῶν
 Μέλῃτας· ὁπότε δὲ τ' Τετρακτῶν Κινητίας.
 εἰ δ' ἐξῆς φησιν.

Ὡς σφόδρ' ὅππῃ λεπτῶν ἐλπίδων ὡχεῖσθ' ἄρα. * ὡχεῖσθ'

Τέτρε γδ' ἦν πολλῶν ζυνέλθῃ ζυλλαβῶν,
 Οὗ τῆς διαβροίας ποταμὸς ἐξοιχίσεται.

Athenæus lib. 111.

Ἀκροκάλια, ἄρτυι, κάρχεροι.

idem lib. iv.

Πιπσάνην διδάσκεις σαυτὸν ἐφείν ἢ φακὴν.

Athenæus lib. xi.

Ἦν δὲ τὸ πρῶτον εὐροτῇ. πείλει φέρε δὲ ἐπὶ
 Κύκλῳ λεπασὴν ἡμῖν ταχὺ περισσέφερον

Παῖς, ἐνέχει τε σφόδρα κυανοκορυθῇ. * f. κυανοκορῦ,

quod tamen à scopo Athenæi abluderet.

idem lib. vii.

Ἀρ' ἐνδον ἀνδρῶν κατρίων ὁποικίαι;

Ὡς μὲν γδ' ὅτι νησιδὲς γινώσκονται,

idem eodem lib.

* f. γάρεισι.

* imo lib. 111.

Θεράπδου καὶ χόρταζε τῶν μονοφιδῶν.

Pollux lib. ix.

Πόλος πῶ' ἔστιν. ἐκασταποσὴν ἡλίου τέτραπται.

idem lib. x.

Περίφερε δὴ κύκλῳ λεπασὴν.

idem eodem lib.

Τὴν μάλθαν ἐν τ' γρηματεῖων ἐοδίων.

idem eodem lib.

Ἄλλος δὲ εἰσέφερε πλεκτὴν κενισκίαν

Ἄρτων πείλοιπα ἀρύμματα.

Harpocration in βωμολοχίδει. * & Etymo-
 logicus in χειρηντιζόμενος.

Χειρηντιζὴ καὶ καταπάξις ἡμῶν καὶ βωμολοχίδη.

* f. χειρηντίζεις, ex Etymologico.

Τότε

* * *

Τίτε μὲν σε κατεκοπάζον, νυνὶ δὲ κατεμῦσ,
 Τάχα δ' ὅτ' οἶδα ὅτι κατεχίσσονται. † non dicit ubi
 hæc legantur: Thesaurus Stephani hæc habet in
 κοπάζου.

Αὐτορ Etymolog. in ἥειν. lege ἥειν.
 Ἡσαν δὲ θύ τῶ Διονυσίῳ. * adde ἀντὶ τῆ ἐπορεύοντο.

Scholiast. Aristophanis.

Καὶ αὖτε ἐν τῷ Σθενέλει φάροισι ἀνέφηματ' * φάροισι.
 Ἔς οὗτος ἐμβαπτόμενος ἡ ξηρὸς ἄλας.

* Harpocration in ἐρμάς.

Ἐρμάς .i. ὕψαλος πέτρα. ἐν Γηρυτάδῃ. Ἀ' εἰσοφάνης.

* Pollux lib. vii.

Οἰκοδόμος Ἀ' εἰσοφάνης γὰρ ἐν Γηρυτάδῃ εἶρηκε;
 Τὸς οἰκοδόμους.

* idem lib. eodem.

Τὰ δὲ καρπέα ἐν τῇ Γηρυτάδῃ Ἀ' εἰσοφάνης εἶπε.

* idem lib. x.

Καὶ ἀσκοθύλακος ὡς Ἀ' εἰσοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ.

* idem lib. eodem.

Ἐν δὲ τῇ Γηρυτάδῃ Ἀ' εἰσοφάνης λέγει.

Φορμὰ χοινίον. * at libro vii. χοινίον leges.

* idem libro eodem.

Καὶ ὡς Ἀ' εἰσοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ

Πιόθεν.

* Hesychius.

Αὐτοὶ θύομεν ἀντὶ τῶ αὐτοῦ σίνεμεν.

* Athenæus lib. iii. citantur vero hæc etiam
 ex Eolificone.

Ἡκω Θερέων ὡς ἀρτοπώλιον λιπών,

Ἐν ἐστὶ κριβάνων ἐδωδία

* E. ἐδωλίο.

* Athenæus lib. vii.

Σκόμβρος. Ἀ' εἰσοφάνης Γηρυτάδῃ.

* idem lib. vii.

Ἐν πῶς συνδέσσειν ἐπαίνων Ἀ' ἰχθύον.

* idem lib. xiii.

Ἐρᾷ δὲ Λαίς ἐδίασε Φιλωνίδης. γραπτοῦ Ναίς. hoc
 vero fragmentum etiam in Pluto occurrit.

* Pollux lib. vii.

Ἐν γὰρ τῇ Γηρυτάδῃ φησὶν Ἀ' εἰσοφάνης,

Πλεκτὴ κατισκίψο.

Α' PL.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εν Γλαύκω.

Pollux libro 111.

Καλύφας κελύμματος τριβανίου διαπαρθέντος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εν Γοήσι.

Apud Athenæum lib. xiv. in editione Basilicensi è Γοήσι sub Aristophanis nomine citantur hæc

Ο' σρακον ἀλίπασον ἀεί τον δεράποντα ἐπεδίδειν,
Sed pro Α' εισοφάνης iuxta Doctiores rectius
forte ibi Α' εισοφάνης legitur.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εν Γυελόρδω vide ἐν Γυελόρδω.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εν Γυελτάδῃ vide Γηρυτάδῃ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εν Δαυδάλῳ. *meminit huius**Clementis Alexandrinus libr. VI.*

Erosianus in ἀνεκὰς.

Ο' μηχανοποιός, ὅσῳτε βέλῃ τον τροχόν ἐαγ.
Κανεκὰς, λέγει χαῖρε φίλος ἡλίας.

f. λέγει

Athenæus lib. vii.

Ταῦθ' ἐκόντα πολύτρε καὶ σήπιας.

Καὶ πάλιν.

Τὸν πολύτρεν μοι ἔθηκεν.

καὶ πάλιν.

Πηγαὶ λήγονται πολύτρε πλημύρε.

f. πλημύρε

Athenæus libro ix. & quidem bis.

Πάσαις γυναιξίν ἐξ ἑνος γὰρ τῷ τρόπῳ

ὥσπερ παροφεί μοι χόρδισθα αἰσμήρος.

idem eodem libro.

ἀν' μέγιστον τέτοκεν ὡς ἀλεκτρυόν.

ἢ πάλιν,

Πολλὰ γὰρ ἀλεκτρυόνων

Τ' πινύμια βία τίκτωσιν ὡς πολλάκις.

* At Suidas in ἑπωνύμια.

Εἴς τε πολλὰ γὰρ ἀλεκτρυόνων βία

Τ' πινύμια τίκτωσιν ὡς πολλάκις.

Suidas in ὄνυσκιάς.

Περὶ τῷ γὰρ ὁ σπόλεμος γινώσκῃν ὅτι;

Περὶ ὄνυσκιάς.

* hæc paullo aliter, etiam de

σφιζὶ Aristophanis leguntur.

idem in Ευρύβατος.

Καὶ Ἀ' εἰσοφάνης Δαιδάλεω, ὑποδέμνος τὸν Δία εἰς
πολλὰ ἑαυτὸν μεταβάλλοντα καὶ πλεῖστα ἢ πεντα-
γώντα

Εἰ δὴ τις ὑμῶν εἴδεν Ευρύβατον Δία.

† Ευρύβατον.

* pollux libro vii.

Κορυχίας λίθος ἐν Ἀ' εἰσοφάνης Δαιδάλεω.

* Hesychius,

Δρυφόντι τὸν δολοφονῶντα. Ἀ' εἰσοφάνης Δαιδάλεω.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εν Δαιταλῶσι.

* etymologicum in Δαιταλῶς,

Δαιταλῶς ὁ δολοφόντης. ἀφ' ἑσθράμα Ἀ' εἰσοφάνης ὠνό-
μασται Δαιταλῶς. sed hic errare illum nobis cer-
tissimum est planeque indubium.

Athenæus libro xi,

† & xi.

Ἀλλ' ἔγὼ ἐμάθετε ταῦτα ἐμῶ πέμποντι,

Ἀλλὰ μάλλον πίνειν, ἔπειτα ἔδην κακῶς

Συγκοσίων τρεῖς ἔσαν Συβαρίπδας τε δολοφόντας,

Καὶ χίον ἐν λακκοῖν κυλίκων.

* His reperiuntur addita libro xi.

Μίθηρδίας ἢ φίλος.

* f. φίλος

idem libro ix.

Καὶ δελφικῶν ἰσχυρῶν καλαὶ ἢ χαυμάτια

* καλαί.

Πτερόντα,

idem libro iv.

Καὶ γὰρ ἐκείθεν κακὰ ἔχον.

idem

idem eodem lib.

Εμφανίζε δὲ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Δαιταλιούσι τῆς
 παρὶ τὸ πρῶτον τετοσσεύον, ὅταν λέγῃ,
 Ὅστις δ' αὐτὴν ἀνλοῖς καὶ λύραις κρατατέρημα
 Χερσύνος, εἴτά με σκάπην κελεύεις.

idem libro ix.

Υπόλαα· τίλλων τὸν λαγὼν ὀρθήσομαι.

idem lib. vii.

Καὶ λείος ἄσπερ ἐγχευς.

idem lib. iiii.

Οὐκ' αἰσυνόμεναι τὸν τάρεχον τυτονί
 Πλύνων ἄσπασι ὅσα σύνοιδ' αὐτῶν χερκά.

idem lib. xiv.

Εἰ γὰρ δὲ νῦν πέμφω πλακύνθ' ἐσπέρου.
 Χάρισιον

* f. νῦν.

* f. ἐσπέρου.

* At Suidas in ἀνάστατοι.

Εἰ γὰρ δὲ νῦν

Πέμφω πλακύντας ἐσπέρου χάρισις.

δε in voce χάρισιον,

Πέμφω παλλακαῖς ἐσπέρου χάρισις. * f. παλλακάς.

idem libro xv.

Εἴ γὰρ καὶ ἐγὼ δὲ χάλκινον, τῷτ' ἐστὶ,
 Κοπταβέτον ἰσάνα καὶ μυρρίνας.

Suidas in σείσας.

Εἴ σφον ἦεν χρύματα, ἠπαίλων ἐσσυ-
 κοφάντων πάλιν.

Pollux lib. x. † δε vii.

Ἡ μινδικῶν τε γύραδος ψηφισμάτων τε θῶκος.

* f. ὁ μινδικῶν τε δε.

Harpocration in Ναυτοδίκας.

Εἴ θέλω βάψας πρὸς ναυτοδίκας ξένην ἐξαίφνης.

Phrynichus in Ecloga dictionum Atticarum,

* item Thomas Magister.

Εἴ τι μὲν ἠπώσατο ἀπας παρ' Ἀριστοφάνη ἐ
 Δαιταλιούσι παίζουσι τὰς Ησιόδου ὑποθήκας.

† pro ἅτας lege f. ἀπας.

Καὶ κίσκινον ἠπώσατο.

Harpocration in ἀλίπιδον.

Δι ἐν ἀλίπιδον

idem in voce ἐπίπιδον, * vide etiam Etymologium.

Ἐἰ μὴ μεταλάξῃ τ' ἐκπίμπῃον κλαίτω. † κλαίτω
idem in κυκλίς.

Ο' δ' ἡλιαστῆς, εἴρπε πρὸς τὴν κυκλίδα.
Athenæus lib. xv.

Θίρ' εἰδῶ, τί σοι δῶ τῆς μύρον. φάγδαν φιλεῖς;
Suidas in ἀναλίσκῃ.

Εἰ τὰς πρῆφς δέ μ' ἀναλῶν ταῦτα * εἰς τὰς.
Καὶ τὰ τέχη.

idem in Ἀ' ἡλιά.

Τὸν Ερεχθία μοι καὶ τὸν Αἰγία κάλῃ.

idem in προπίας.

Ταχύτην πότεν καὶ μὴ προπιάων οἶνον φέρι. † τάχυν.
Pollux lib. vii.

Σπαθίδα δὲ τὴν καθεμύρην εἰς τὸ μύρον. Ἀ' εἰσοφάνης
εἴρηκεν ἐν Δαιταλῶσι.

Pollux libro ix.

Οὐδ' ἀργυρεῖν τι ἐστὶ κακερματισμὸν.

Pollux lib. x.

Οὐκ, ἀλλὰ ταυτά γε ἐπὶ τέχῃς τῇ χαλκίῃ,
idem eodem libro.

Καὶ ἄλῃ μυρῖά.

ibidem.

Καὶ τὸ μὴ εἰς τὰς λυκίθας καθεμύρον ὅτι γόμας
τῇ μύρῃ σπαθίδα καὶ σπάθην κλητέον, Ἀ' εἰσοφά-
νης εἰσόντος ἐν Δαιταλῶσι. * λυκίθας.

Τῆς μυρῖας λυκίθας πρὶν καταχέειν † μυρῖας.

Τὴν σπαθίδα, γασάμπος μύρη.

Pollux lib. vii.

Σπαθίδα δὲ τὴν καθεμύρην εἰς τὸ μύρον

Ἀ' εἰσοφάνης εἴρηκεν ἐν Δαιταλῶσι.

idem eodem libro nisi fallor; fallitur vero: legi-
tur tamen in scholiaste Theocriti.

Τί δὲ κυρίδιον λεπρῶν λυκίων ἐπρώ;

Τῇ θεῇ εἰς τὰς τριόδους. † τὰς.

Athenæus lib. xv.

ἄσπον δέ μοι σκόλιον τι λαβὼν Αλκαίῃ καὶ Ανακρέοντος.

* Suidas in ῥαγδαίος.

ῥαγδαίος .i. ταχύς, σφιδρός. ἐν Δαιταλῶσι Ἀ' εἰ-
σοφάνης.

* Suidas in γλεχίς.

Οὐδ' ἐστὶν αὐτῇ γλεχίς ὅδ' ἐλκύνθος.

Pollux

* Pollux libro vii.

Αεισοφάνης ἐν Δαιταλεύσιν κῆ.
 Λυρογίαν πρὸς λέγει.

* idem libro eodem.

εἰρημὸν τῆ

ΕΨυχολογικήσιν ἐν Δαιταλεύσιν Α' εἰσοφάνης.

* idem libro x.

Η' κλινάριον ὡς ἐν Δαιταλεύσιν.

* idem libro eodem.

Α' ἄκαρμα δὲ ἐν Δαιταλεύσιν Α' εἰσοφάνης εἰρημική.

* idem libro eodem.

Θυλακίσκιον ὡς ἐν Δαιταλεύσιν Α' εἰσοφάνης.

* Athenæus lib. i i i.

Η' χόνδρον ἐφ' ὧν, εἶτα μῦθον ἐμμέλιον

Ε' δ' ἰδ' ὡς φεῖν ἄν.

* idem libro iv.

Μνημονεύει δὲ κῆ τῆ

Τριζώνος Α' εἰσοφάνης ἐν Δαιταλεύσιν.

* Galenus in præfatione Lexici Hippocratici,

multa habet ex hac Comœdia desumpta : ut

Κέρυκος. ἀμύμηνα κάρηνα, multaque alia.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ε' Δαναίσι.

Athenæus libro i i i.

Καὶ τὴν κολλάσιν φθέρη κῆ τὴν περὶ σελιν * κολλάσιν.

idem lib. ix.

Τρύφαν δὲ φησι τὸν λαγὼν ἐπ' αἰτιατικῆς ἐν

Δαναίσιν Α' εἰσοφάνης κῆ μετὰ τῆς γ λέγῃ

λύσας ἴσως ἂν τὸν λαγὼν συναρπάσῃεν ἡμῶν.

idem libro. x.

Η' δὲ παρ' οὐκ ἐστὶν διδ' ἡ πνύα.

idem libro xiv.

Α' εἰσοφάνης δ' ἐν Δαναίσι κῆ ποιητὴν φησιν

Αὐτὸν εἶναι, ἐν τέτοις,

Μήδ' ἄρμα εἶδ' ἐγκριδοπάλην.

* Ε' εγκριδοπάλην.

idem lib. vi i.

Καὶ ταῦτ' ἔχοντα σιπτίας κῆ πολύσας.

idem ibid.

Θ' σμίλια κῆ μαινίδια κῆ σιπιδία.

* ὅσμιλια.

* Ας

* At Pollux libr. 2.

Ααβ' ὁσμυλίδαι καὶ μαμίδαι &c.

Athenæus lib. 2.

Ὅτι δὲ ἔτος τὰς βαφανίδας εἴρηκε, δῆλον Ἀ' ρειφοο-
νης ποιῆσαι περὶ τῆς τριαύτης ἀρχαιότητος ἐν Δανα-
ῖσι γράφων, καὶ αὐτὸς καὶ λέγων.

Ὅ' χρόνος δ' ὀρχεῖται ἐν ἐναψάμβροτος δάπιδας
καὶ πρῶτα ὁρῶμεν, διαμυσχαλίσας αὐτὸν
Σκαλίσι καὶ φύσκασι καὶ βαφανίσιν.

Pollux lib. 10.

Κακῶν ποσέτων σύνελέ μοι σόβρακον.

Scholiastes Aristophanis.

Μαρτύρουμαι δὲ ἐρμία χύττας

† ἐρμία.

Παρ' αἷς ὁ βωμὸς ἔτος ἰδρύθη ποτί.

* at Suidas in χύττας,

Μεθ' ὧν ὁ βωμὸς ἔτος ἰδρύθη ποτί.

Suidas & Etymologici anctor in ἀταλάπυρον.

Ὅ' τὸς αὐτοῖς ἀταλαπύροτος ἢ πώδισις διάκειται.

Suidas in vocetū accipiendā εἰς δειτέρας.

Ἀλλ' εἰπὴ. ὡς τὸ πρᾶγμα λέξαι βέλομαι.

Τατί. φοροῦν γὰρ καὶ κτῆ μοι δοκεῖ.

Suidas in αὐλεῖος.

Ἀ' ρεισοφάνης Δαναῖον.

Περὶ τὴν στροφίαν τῆς αὐλείας ἐχίνα καὶ φαλῆς * κεφαλῶν
καπερύβειν.

Pollux lib. 10.

Καὶ οὗτοι βεβαλάνωκε τὴν δύσιν.

ἐν ταῖς.

Δαναῖον ἔφη Ἀ' ρεισοφάνης. * hæc paulo aliter le-
guntur in θεσμοφοριατοῖσι.

idem libro eodem.

Τῶν χφρῶν ἔργα, μῦθος.

Suidas in Λύγκιος, * ipsum Ægypti fratrem fuisse
ait ex Aristophane in Danaïdibus.

* Pollux libro 7o.

Εἴν Ἀ' ρεισοφάνης Δαναῖον

Συρμαῖο πῶλαι καὶ Ἀσπῶλαι.

* Suidas in ἀργύριον.

Ἀ' ργύριον δὲ τὸ λεπτόν νόμισμα κελεύσιν
ὡς Ἀ' ρεισοφάνης Δαναῖον.

* idem in Κληταγέρε.

Κληταγέρε ποιήτης λαλῶνικη. μέμνηται

Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσι.

* Pollux libr. 10.

Καὶ ὡς ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης
Πρωτοπαιδίον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Δηλῷ.

Athenæus libro 9.

Ἐκεῖ γὰρ κ' ὄρεται ἐπεί τιν παῖς κοκοῦν θηῖς καὶ ἄλλοις
κνισαῖς λαχάνοις· ἔτω δ' εἴρικεν Ἀριστοφάνης ἐν
Δηλῷ.

Τὰ σύγκοπτα λάχανα κνισὰ ἢ σίμφυλα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

ἐν Διανανύῳ. * f. legendum

Διονύσω.

Pollux libr. 10.

Καλεῖται δ' αὖ

τὸ κλειδίον καὶ κλιντήριον

ὡς ἐν Διανανύῳ Ἀριστοφάνης ἔκω.

Τί μιν ὦ ποτὶρ ἐξορίζεις ὡς περ κλιντήριον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Διονύσω.

* Athenæus libro 14. in editione Basiliensi sub
nomine Aristophanis ἢ Διονύσω adducitur hæc:

Ἀλλὰ ταῦτα παρατίθημί, σοι

Sed rectius ibi Ἀριστοφάνης legitur.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Δεξιμασί.

* Vide etiam ἐν κενταύρῳ. itemque ἐν Νιοβῇ. nam
plurimum alius fabulæ nomen adjicitur.

Athenæus libro 11.

καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δεξιμασί λέγων,

B 4

Πάντες

Πάντες δ' ἔνδον παταχεῦται.

* πεταχεῖται.

Hefychus in Βύρσαν.

Βύρσαν τὴν πόλιν Ἀθηναίων Ἀριστοφάνης ἐν ἄρμασι παίζων ἔφη.

* ἐν δέσμασι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εν εἰρήνῃ δουτέρω.

* Hujus Comœdiæ nullum adhuc Fragmentum reperiri, de quo mihi certo constet. si quod occurreret, id hic inferitor.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εν Ἐρεχθεῖ.

Eustathius Odyssea μ.

Εν μὲν τοι τῷ περὶ ὀνειρώσεως ἡλικίων τῇ Γεχμμεπιῇ Ἀριστοφάνης φέρεται, ὅτι ἀπὸ χθονος κατὰ πνας, οἱ μὲν ἐδύντες ἰχθύες καὶ φέροντες ἐκείνους καὶ Ἀριστοφάνης χεῖρ ἐξ Ἐρεχθους τούτου.

Τούτῳ δὲν ἀπὸ χθονος βαρβάρως οἰκεῖν δεκάω. * τέντεῦθιν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εν Ἡνίοχῳ.

Ἡνίοχον Menander (teste Ammonio) & alij scripserunt. Aristophanes hoc nomine Comœdiam non edidit. itaque lege potius ἐν Νιόβῃ & ibi vide.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εν Ἡρώσι.

Stephanus de urbibus in Ἀργόλας.

Οὐκ ἠγέρθουν; ἕκός ἐστί γ' ἐκ Ἀργόλας.

Μὰ Δι' ἔδ' Ἑλλήν, ὅσον ἐμοίγε φέρεται.

Diogenes Laërtius in Pythagora.

Μὴ γούραδ' ἀπ' ἀν καταιπίσῃ τῆς τραπέζης ἐντός.

* ἐκτός.

* Suidas in ἀπορρομφόρας * & Pollux lib. vii.

Τρέχ'

Τρεχ' εἰς τὸν οἶνον, ἀμφορέα καὶ ὡς λαβὼν
τὸν ἐνδοθεν κ' γόμῃα κ' γόμῃριον. * κ' βύσμα.

Κάπ' ἔτα μίαν σαντὸν ἀμφορέα φορεῖν. Pollux libro 10.

Ε' μπόλλω Δοσκέρω. * Διοσκώρω.
idem eodem libro.

Α' ρισοφάνης δ' ἂν ἐν τοῖς Ἡ' ἔρσι δοκεῖ τὸ κόμιστρον
κατὰ τὸ νῦν ἔδος εἰρηκέναι τὴν φρεν', ὅτι αἱ εἰρηκ'.

Ο' βολῶν δ' ἐσὼν τεπύρεον κ' τ' φρεν'.
idem eodem libro.

Μήτ' ἀπόνιστρον θύραξ' ἐκχέει, μηδ' ἐκχέει.
idem libro 10.

Η' κερδύω παρειαγῇ τὸν αὐχένα.
idem libro eodem.

Ι' δι' ἐκ λαβὼν τὸν ῥόμβον ἀνακωδώνισον.
* Etymologicus in πίνω.

κ' α' ρισοφάνης ἐν Ἡ' ἔρσι
Πῶς πίομαι. * Pollux libro 7.

Ε' πε δ' ἐκ.
Α' ῥαπτοδώνης ἐν τοῖς Ἡ' ἔρσι α' ρισοφάνης.
* idem eodem libro.

ἐν δ' ἐκ α' ρισοφάνης Ἡ' ἔρσι
Α' ρτοπία τηλία. * idem libro 10.

Τὸν γδ' ἥλον κ' ἥλσκον
ἐν Ἡ' ἔρσι α' ρισοφάνης κέκληκε.
* idem libro eodem.

Η' ποδόνιστρον ὡς α' ρισοφάνης ἐν Ἡ' ἔρσι λέγεται.
* Harpocration in πυελίδα.

Πυελίδα τὸ ἀφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγισδφυλάκιον.
α' ρισοφάνης Ἡ' ἔρσι.
* Athenæus libro 9.

α' ρισοφάνης δ' ἐν Ἡ' ἔρσι,
Χερνίσιον εἶρηκεν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εν Θεσμοφορεάζουσας β.

Clemens Alexandrinus pædag. libro 11.

& Pollux lib. vi 1. 1. & partim etiam
libro x.

Πάνυ γὰρ ἐπιφόρος πάντα τὴν γυναικίον καταλεγοῦσιν
κόσμον Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφορεάζουσας ὑπο-
δείκνυσιν. παρεθίσταται δὲ αὐτὰς τῷ Κομικῷ λέγειν
διελίχουσας ἀκριβῶς τὸ φορτικόν Κομικῶ ὑμῶν
τῆς ἀπειρεχθίας.

Μίτρας ἀναδύματα νύκτον ἢ σπῆρειον * f. ἀμφιδρόπον.
Κίσκελιν εἴροφιον ὁ παρθοστρενδόνην * κίσκωριν.

Ὁ παθοκάλυμμα φέκος περὶ δέρεα. * περὶ δέρεα.

Τ' πορράμματα τρυφοκαλάσιον κικρύφαλον. * τρυφοκα-
λάσιον.

Σῶμα ἀμπεχόνιον τρύφωρα παρυφῆς ξυσίδα, * ζῶμα
ἀμπεχόνην τρύφωρα vel τρύφωρα

Κιθῶνα βαρεθρον ἱερικον χιτῶνιον * χιτῶνα * ἱερικον.

Τὰ μέγιστα δ' ἢ κικίρηκα τέτων. εἶτα τί;

Διόπας διὰ λίθον πλάστρα μολόχον βοτρυ- * μαλάκιον
βότρυον.

Χλιδῶνα σφόνδας ἀμφιλίας ὄρμος σφιδας. † ἀμφιλίας.

Σφρογίδας ἀλύτεις δακτυλίδας καὶ πλάσματα † κα-
καπετάσματα.

Πομφόλυγες ἀποδέσμους ὀλίβους σάρδια

Τ' ποθερίδας ἐλικίλλας. † f. ὀλίβους sed displicet.
item f. ὑποδέρφες sed præfero ὑποδερίδας.

Athenæus lib. 1.

(* ἦν τε.

Ὁ π' Ἀριστοφάνης τὰς δευτέρας Θεσμοφορεάζουσας.
Δημιήριος ὁ προΐξηνιος Θεσμοφορεάζουσας ἐπιγράψας
ἐν ταύτῃ ὁ Κομικὸς μέμνηται πεπαρηθῆς.

Ὀῖνον δὲ πίνειν ἐκ ἐᾶσιν ἀράμνιον.

Οὐ χῆρον ἐτάσιον ἐπικρήθιον

Οὐδ' ἄλλων ὅστις ἐπεγείρη τὸν ἐμβολον.

Athenæus lib. xv. & Pollux lib. x. * itemque

Etotianus in Lexic. & Galenus in Βάκκαρις.

Ἐπ' ὅσον πολυτίμητ' ὅσον ἐπὶ νῶσ' ὁ μικρὸς

Φάσκαλος ἐλθὺς ἀνέμωρος μοι τῷ μῶρῳ, † f. λυόμενος.

Καὶ βακκάριδες.

Athenæus

Athenæus lib. iiii.

Ὅτι δὲ διαβόηται ἢ τὸ πᾶν κράτιστος ἐλεφάντινον τάρι-
χος, μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις διὰ
τέτων.

Ἡ μέγα τι βοῶν ἐστὶν ἡ τευροδοποιο-

μεσική ἢ Κεῖται τι τάριχος ἐλεφάντινον † f. Κεῖται.
Λαμπαρόν ἐνὸρμιζεν, ἀπένως παρεβέβλη ὄφιν. † παρε-
καλημύον.

Ἀλλαπὶ ποῖα ταῖς τιμαὶς ἐκικλίζετο.

Athenæus lib. iiii.

Ἀριστοφάνης δὲ τὰ νῦν Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Θεσμοφορια-
ζούσαις, ὅπως λέγειν :

Ἰχθύς τις ἐστὶν τῆς ἡ σπηλίδιον.

Ἡ τῶν πλατειῶν καρίδων, ἡ πολύπυς

Ἡ νῆσις ὁπλᾶτ' ἡ γαλῆς ἡ τὸ θίδις.

Μὰ τὸν Δί' ἐστὶν ἡ καὶ ἡ ἑλπίς ; ἐστὶν φήμ' ἐγώ.

Οὐδὲ χόριον ἐστὶν πονύριος ἐστὶν ὅτι παρὰ κατὰ † πόνος.

Οὐδ' ἡραδόνες ἐστὶν ἡ τεῖνον δέλακος, † ἐστὶν δέλακος.

Οὐδ' ἐλχέλον ἐστὶν ἐκάρων μέγα,

Τυναίξιν κοπιώσαις ἐπικερήσαι τε.

Athenæus lib. xiv.

Καὶ τῶν μειωμάτων δὲ πρὸς ὅσα πάντες τῶν ἀρχῶν φοιτάν-
των καὶ τῶν πρὸς αὐτοῖς ἄλλοις πρὸς Ἀριστοφάνης ἐν Θε-
σμοφοριαζούσαις,

Suidas in voce ἔχων.

Λύκος ἔχων. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β.

Suidas in λακωνίζω.

Λακωνίζω παιδικὸς χηλῶ. Ἀριστοφ. Θεσμοφ. β.

Pollux lib. x.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ σακκίον, ὅταν εἴη ἐν Θεσμοφ.

Σακκίον, ἐν ὅσῳ τὸ ἄργυριον ταμιεύεται.

Idem lib. vii.

Τὴν πτέρυγα περιλύσαι τῶν χιτωνίων,

Καὶ ἔξω ἔκπερσμεν ὅτι ἐν τῇ πετρίδι.

Erotianus.

Ὀῖνος ἀνδοσμίας ὁ δολιχὸς καὶ ὁ βραχύς.

Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις καὶ ἐν Θεσμοφοριαζ.

† Suidas in ταμψισίαν.

Σὺ δ' ὦ Σίμων

Καὶ Ξενοφάνης ἀρετὰ πρὸς ταμψισίαν,

est, καὶ Παμφίλων ἀρετὰ δεξ.

B 6

† in editis

† idem

† idem in ἀλφάνη.

Οἱ μὲν κακοδύμων τῆς τούτ' ἡμέρας

Οὔτ' ἐπὶ μὲν οὐκ ἔως ἀλφάνη.

* Hefychius in χαλασπρις.

Καλάσπρις .i. χιτάνιον ἔχον. Ἀριστοφ. Θισμοτοριαζ.

† Etymologicum in ἡτρων.

Ἀριστοφάνης

ἡτριάων λίγ' ἐν Θισμοτοριαζέσταις.

Α'ΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Κενταύρῳ * ἡ ἐν δράμασι.

† aliquando ἐν Κενταύροις. Vide autem ἐν δράμασι.

Pollux libro x.

Ἀλλ' εἰς κάδδον πινὰ λαβὼν ἔρξ.

Idem lib. vii.

Τῶν δὲ πρὶ ἀρτοπωλίων ἀδράα ἐν Ἀριστοφάνους Δράματι ἢ Κενταύροις.

Πίπῳ, βράπῳ, μάπῳ, διύῳ, πέπῳ, καταπῳ. * πίπῳ.

Pollux lib. ix.

Ἀριστοφάνης γὰρ ἐν ᾧ δράμασι ἢ ἐν Κενταύρῳ ἔφη. Ἐν κωμικῇ κατὰ τοὺς ἐπίχαρτον.

Hefychius ἔρξ' ἀκάνθων.

Χωρεῖ δ' ἀκάνθος αἰεὶ δ' ἐπνύσων. Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι ἢ Κενταύρῳ.

Suidas in Περόδικον.

ἐν Κενταύρῳ

Ἐγὼ γὰρ εἴπῃς ἡδ' ἴκηκα θέλω δ' ἴκην δύναι

Περόδικον, ἐν τῷ φίλων τῶν σῶν. * f. Περόδικον.

Hefychius κύλλῃ πῆρα.

Κύλλῃ πῆρα. ἐν Δράμασι ἢ Κενταύρῳ † alij κυλλῇ.

Pollux lib. x.

Ἐκκρεσταύρας τὰς πίνδακας. ἐν Δράμασι ἢ Κενταύρῳ.

† alij ἐκκρεστάμους τὰς πίνδακας.

κας,

* pollux libr. ix.

χὶ ὁ Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι ἢ Κενταύρῳ.

Αἰδοῦ δ' οὐχτάλαντος.

* Idem lib. x.

ἐπὶ οἱ ἀναβαθμοὶ

Κλιμα-

Κλιματῆρες ὡς Ἀριστοφάνης Δράμασι ἢ Κενταύρω.
* Athenæus lib. xiv.

Τὴν δὲ ἀπόκονον καὶ κινύην ὀρχοῖσιν ὡς μνημονεύει
Ἀριστοφάνης ἐν Κενταύρω καὶ ἄλλοις πλείστοις ὡς ἱερῶν
μακροῖσι μὲν ὀνόμασται.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εἰν Κιθαριστῇ.

† Athenæus hocce versus è citharista sub nomine
Antiphanis citat : sed alij pro eo malunt
legere, Aristophanes.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

Εἰν Κιθαρωδῷ.

* fortè eadem cum Κιθαριστῇ.
Hesychius in στείλειαι.

Στείλειαι τὴν μακρὰν ῥάβδον. Ἀριστοφάνης ἐν Κίθ
σωροδῷ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εἰν Κορραῖς.

† lege potius ἐν ᾠδαῖς, & ibi vide.

Ammonius in voce δῖε φθάρται.

Δῖε φθάρται τὸν ὄρκον ἡμῶν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εἰν Κοτύλῃ.

Pollux lib. x.

Λέγει γὰρ ἐπὶ ἐν Κοτύλῃ,

καὶ πάντα κἀναστρα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εἰν Κωκάλῃ.

† meminit hujus Clemens Alexandrinus, eamque
Aragoti filio Aristophanis attribuit.

καὶ

Καὶ ὁ πρεσβύτης Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ εἶπεν
 Ἀλλ' ἐστὶν ὁ παῖς κομίδην μεσημερία, ἡμερησία,
 Ἡνίκαι καὶ τὰς νεωτέρους ἀφ' ἑνὸς χρόνου.

idem lib. xi.

Ἀλλὰ ὑποπρεσβύτερον γράει θάσις μέλανος
 Μεσὸν, κεραυνομήτης κοτύλης μεγάλης ἡμερησία
 ἡμέρας &c.

Ἐγγχεον ἐς σφίπερον δὲ μας ἔδεν ἄκοσμον,

Ἐρπον Σιαζυδραὶ μέλανος οἶνος ἀκράτης.

Erotianus in φωδες.

* φώδες.

Ἡέρσοι κατέτριβεν ἰμάτια. κάπνισα

Πως φῶδες πίαυται εἶχε τὸν χημάνανλον,

* φώδες.

Suidas in πείμαλα.

Ἀεὶ δὲ ἀναγνώσκῃ ὑφ' ἐν, πείμαλα. * lege hzc hoc modo:

Πείμαλα; δεῖ δὲ ἀναγνώσκῃ ὑφ' ἐν.

* nam hzc

posteriora Suidæ aut Scholiastæ sunt.

Macrobius libro v. Saturnal.

Ἡμὺν ἄρτιον ἑσπέρου.

Ἡτρε γάρ τοι μ' οἶνος; ἔμειρε πόμα

Ἀχελῷφ.

Suidas in ὧδε.

Ἐκδοτὴ δέ τις καὶ ψιφολόγῃ ὧδε καὶ δίφρῳ δύο.

* ἐκδοτῇ.

Pollux lib. vi i.

Κοφίνος δὲ λίσσων ἐκλάσσει ἡμᾶς ἐπὶ τὸν κέσμοιο.

* Zenobius.

Χρυσὸς ὁ κολοφάνιος. μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης
 ἐν Κωκάλῳ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Ἀηνιάς.

Athenæus lib. vi i.

Ἐγγχυν βοιωτῶν.

* & alibi eodem libro.

Οὐκ ἐγγχυν βοιωτῶν

Οὐ γλαῦκον ἔχει θύνην ὑπογάρσιον.

idem libro ix.

Ἀριστοφάνης, ὧδετος, ἐν Ἀηνιάς τὸ ταμὲν ἔταξε ἐπὶ
 τοῦ τυφροῦ, λέγων ὅτιος:

Δῆμος

Ἀἵματος καὶ αἵματος τρέφεται τακτῶς καὶ χαλῶς.

Suidas in ᾧ νυὶ θερμοὶ βωμοί.

Τὴν κρατίστην Δαίμονα, ἥς νυὶ θερμὸς ἐστὶ ὁ βωμός.

idem in Voce χεῖ.

Ἡ καρδίη τε τίς; ἀλλὰ πῶς χεῖδος ποιεῖν.

* id est

χεῖ.

idem in ἀπεχέσταιτο. † & Etymolog. in ἀπε-

χέσταιτο, & Pollux libro x.

Τὲς ἀνδρας ἀπεχέσταντο τῆς παιδοπαρίας.

Pollux lib. vii.

Α'λλ' ἀρτίως κατέλιπον αὐτὴν σμαυδὴν ἐν τῇ πυλῶν.

Ammonius in voce τύραννον.

Εἵτα δ' ἐτυράνουν ἐψύλλης πατὴρ θόας.

Βομδύπτες ἦν ἐν ἀνθρώποις δραμεῖν.

Athenaeus lib. vii.

Οὐ κρανίον λάβρακος ἐχὶ κάρατον

Πείραδι.

† Harpocration in μέταυλος.

Μέταυλος

ἔστιν ἡ ῥυταρὴ λεγομένη αὐλή, οὗ ἀρτίως

ἦσαν. Α'ριστοφάνης Λημνίαις.

† Pollux lib. vii.

Πράϊμοι.

ὁ πρὸ ὧρας πεπαιγμένος καρπός. ἐν Λη-

μνίαις Α'ριστοφάνης.

† idem eodem lib.

Α'ριστοφάνης δὲ ἐν Λημνίαις εἴρηκε

καὶ ναὺς φύλαξ.

* Idem lib. eodem.

τὰ δὲ φυτὸν τέρα ἤνδ' ὅκων

Συκίδας Α'ριστοφάνης ἐν ταῖς Λημνίαις εἴρηκε.

idem lib. x.

Μόχλωσεν τὴν θυραν. ἐν Α'ριστοφ. Λημνίαις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εἰς Νεφέλαις 6.

Athenaeus lib. vii. † & Etym. in ἐγχείλη.

Τὰς εἰκὸς ἤνδ' ἐγχείλεων τὰς ἐμὰς μιμέμενοι. † exstat

hic versus in Νεφέλαις editis.

Idem lib. vii.

Ο' φφαγεῖν ἐδὲ καὶ χλάζειν.

Laërtius

Laërtius in vita Socratis.

Αριστοφάνης νεφέλαις.

Ευεισίδης ὁ τὰς τραγωδίας ποιῶν
τὰς νεφέλας αὐτὸς ἐστὶ τὰς σφίγας.

† Phrynichus in χείρσι.

Ὁ μὲν τὸν Ἀριστοφάνη διὰ τῶ ὁδὲ εἰκνυς τὸ χέρος ἐν ταῖς
Νεφέλαις β. εἰπόντα. † exstant vero hæc in edi-
tis.

Δ' τὰρ τί χέρος μ' ἔβα μετὰ τὸν Πασίαν.

Ε' οἴκε δὲ παρρηδικῶς εἰρηνέαν· διόπερ ἔχρησεν
αὐτῷ.

Α' ΡΙ Σ Τ Ο Φ Α' Ν Η Σ

Ε' ν Νήσις.

* est una fabularum Aristophanis suspectarum,
Vide Pollucem lib. ix.

Snidas in ἐξέχον τὸν ἥλιον.

Αἰέξῃς ἄρ' ὄσσιν τὰ παιδία, ἔξεχ' ὃ φίλε ἥλιε.

* alibi hoc modo.

Αἰέξῃς ἄρ' ὄσσιν τὰ παιδία, ἔξεχε ὃ φίλε ἥλιε
Ε' ἔξεχε ὃ φίλε ἥλιε.

idem in ξυωμένοφιν.

Ὡς ἐς τὴν γῆν κύψασα κάτω κ' ξυωμένοφιν
Βαδίζῃ.

Stobæus Sermone LIII. * imo CLXXI.

Ὡ μῶρε μῶρε· ταῦτα πάντα ἐν τῇδ' ἐνί.

Οἰκεῖν μὲν ἐν ἀγρῷ τῶτον ἐν τῷ γῆδιον

Α' παλαγγύτα τῇδ' κατὰ ἀγορῶν πραγμάτων,

Καὶ τῶν ὄσων ἐν ἀγορῶν οἰκεῖν βοοῖν,

Ε' πρὶ τ' ἀκέρην πορδαίων ἐν γῆδιον,

Αἰγὸς τε φωνὴν εἰς λεκάνην ὡς ἐμῆς.

Ο' φωνὴν δὲ χροῖον, πινυδίοις τε κ' κίχλας.

* f. ὄφρ.

Καὶ μὴ περὶ τῶν ἐξ ἀγορῶν ἐχθρῶν

Τετραῶν, πολυτίμητα, ἐξ ἀποσιωπῆς

Ε' π' ἰχθυοτάλας χροῖον παρρηδικῶς.

Scholiast. Aristophanis.

* in Ο' ρινθες.

Τί σὺ λέγῃς; εἰσὶ δὲ πᾶς

Αἰ δ' ἑκά' αὐτῇ, ἣν βλέπῃς, τῷ εἰσεδόντι * f. αἰδῶ.

idem

idem.

Ἔοικε δὲ Παναίπιον κομμοδεῖν ὃν καὶ ἐν νήσοις,

* ὡς καὶ &c. ἐ Suida.

Καλαλιπών Παναίπιον πίδηκον.

Ἐνθα καὶ μαγείρα πατρὸς αὐτὸν λέγει.

αὐτοῦ Etymologici in Εὐδημοῦ.

† lege ἐνδημοῦ

Α'λλ' ἔτι γὰρ ἐπὶ δὴμοῦ ἔστιν.

* Pollux lib. vii.

Καὶ θλασὰς δὲ ἐλάμιας

ἐν νήσοις ἂν ὄρεσι Α' εἰσοφάνης &c.

* idem lib. vii.

Εἴρηται δὲ καὶ

Α'ργύρεα ἐν Α' εἰσοφάνης νήσοις.

* idem lib. i x.

Τὰ ἀργύρεα ἀντὶ τῶ τοῦ ἀργύρεον, ἐν ταῖς νήσοις Α' εἰσοφάνης.

* idem lib. x.

Θεάτοι, θρανία, θρανίδια ἐν νήσοις Α' εἰσοφάνης.

* Etymologicum in ἔλυμος.

Ἐλυμος, σπέρμα τὸ ἐφ' ὧν οἱ Λακωνεῖς ἴσθιον. Α' εἰσοφάνης νήσοις.

Α'ΡΙΣΤΟΦΑ'ΝΗΣ

Ε'ν Νίκαις.

* hæc fabula forte Aristophanicarum aliqua non est, & scribendum apud Suidam ἐν νήσοις sive ἐν σκηνῇ.

Ταῦτ' ὡροπαγεῖναι τὸ σπέρμα ἀεί.

Α'ΡΙΣΤΟΦΑ'ΝΗΣ

Ε'ν Νιδῶνι sive ἐν Δεμάσπιν ἢ Νιδῶνι.

* Vide ante ἐν Δεμάσπιν. porro hæc Comœdia, una fabularum Aristophanis suspectarum est:

Athenæus lib. vii.

Οὐδὲν μὰ Δὲ ἔρω λοπάδος ἐφ' ἡντῶ.

Pollux lib. x.

Σαφέστερον δὲ ἐν τοῖς Δεμάσπιν ἢ Νιδῶνι

Α'λλ'

Α'λλ' ὅσπερ λύχρος ὁμοιότητα καθύστε * ὁμοιότητα.
 Ἐπὶ τῷ λυχρίδι.

idem eodem lib.

Πλινθεῖον καλεῖ ἐν Δραμασιν ἡ Νιόβη Α' εἰσοφάνης πει-
 τῶ κυκλοφόρῳ ποταμῷ λέγων.

Ο' δὲ ἐς τὸ πλινθεῖον δρόμος ἐξέστρεψε.

Pollux lib. x.

Καὶ ἐστὶ τῆτομα (sc. ἡ σμινθή) ἐν τοῖς Α' εἰσοφάνης
 Δραμασιν

Ἡ' νιόβη

† lege ἡ Νιόβη & vide in Ἡ' νιόβη

Α' Ρ Ι Σ Τ Ο Φ Α' Ν Η Σ

Ἐν Ο' βρήρω.

Pollux lib. x.

Ἄν καλὴν σταθμῶς, ἢ σταθμῶς ἐστὶ πε;

Α' ποπνίξῃς δέ με κακὴν ὁρὸς σὲ διάλεκτον λαλῶν;

* ἀποπνίξω δέ σέ.

Εἰ τίτακτό μοι στεγάρχων.

Α' Ρ Ι Σ Τ Ο Φ Α' Ν Η Σ

Ἐν Ο' λκάσι.

Athenæus lib. i. ii.

Καὶ Α' εἰσοφάνης ἐν Ο' λκάσιν ἔπως.

Δαρδανίοντα, μισύλλοντα διαλείχοντά με

Τὸν κάτω σπαταρῆν.

* id est, σπαταρῆν.

idem eodem lib.

Καὶ κούρεον τοῖς περὶ σὲ διὰ τὴν Μυραθῶντι
 Τρύπαιον.

idem eodem lib.

Σκόμβροι, κολίαι, λέβητοι, μύλλαι, σπατέρδαι
 Θωρίδες.

idem lib. vii.

Ν' κακόδακμον,

Ο' σὺς ἐν ἄλλῃ περὶ τὸν τριχίδων ἀπεβάφθη.

Scholias Aristophanis.

Ἰω Λακέδαίμων

Τίτρε πείρη τάμερα ὀσημενέες.

idem.

idem.

Εἴ τι τις ποιεῖς ἡμῖν τοξότης.

* At Suidas in Εὐαθλος.

Εἴ τι τις ποιεῖς ἡμῖν τοξότης σωήτορες,
Ωσπερ Εὐαθλος παρ' ἡμῖν τοῖς νέοις.

idem Scholiastes Aristophanis.

Παῖδες ἀγένητον σράτων. † f. ἀγένητοι, Στράτων.

Pollux lib. x.

Τὰ δὲ πάντα στρατῷ ποιοῦσιν τοῖς καρχαμίαις
Οὗς πινυσι ποσινέμεσι.

idem lib. eodem.

Καὶ οἰκίσκον ὀρνίθιον, καὶ οἰκίσκον πρῶτονικόν,

Αἰσοφάνης ἐν Οἰκίσκῳ ἐφη,

idem lib. eodem.

Καὶ παπάλως ἐκτρέφει καὶ σκύταλον ἐπισκίδου.

idem libro eodem.

Δόχμα δ' ἐκαυλίζοντο καὶ ξυσὴ κάμαξ.

Suidas in ἡα.

Εἴπειδ' ἐγανόμην οἴσθῳ ἢ ἐπὶ ξύλα.

* quod

* Hesychius.

Αἰσοφάνης ἐν .i. ἐσάπῃ. Αἰσοφάνης Οἰκίσκῳ,

* Harpocration in ἐπίγυρον.

Εἴπυρον. κέχρηται τῷ ὀνόματι καὶ οἱ τῆς ἀρχαίας κα-
μαδίας Ποιηταί. Αἰσοφάνης Οἰκίσκῳ.

* Stephanus in φάσις.

Φασιανός pro φασιάτης. Αἰσοφάνης ἐν Οἰκίσκῳ,

* Pollux lib. ix.

Δραχμίδιον .i. δραχμῆς ἄξιον. ὡς Αἰσοφάνης

Οἰκίσκῳ.

idem lib. x.

Σπαφίδα μάκραν. Αἰσοφάνης ἐν Οἰκίσκῳ.

* idem ibidem.

Καὶ κωρύκιον κωρυκίδα. ὡς ἐν ταῖς Οἰκίσκῳ Αἰσο-
φάνης.

* idem ibidem.

Εἴν δὲ τοῖς ἀγέλοις τάπουν' ἂν δὲ εἴρηκαν Αἰσοφά-
νης ἐν Οἰκίσκῳ.

Οἰκίσκῳ οἶνον. † & quæ alia poculorum
vinariorum nomina tum hic tum alibi ab eo
usurpantur.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εν Πελαργούς.

Athenæus lib. ix.

Κεφαλὰς πᾶρων καλὰς ἐρέφων.

† καλὰς τ'.

idem ibidem.

Α' Πάρας, ἡδισον ἐφέην ἐν ἐπινικίοις κρίας.

Scholiastes Aristophanis.

Ο' μὲν ἦδεν Ἀδμήτη λόγον πρὸς Μυρρίνῃν.

Ο' δὲ αὐτὴν ἠνάγκασεν Ἀ' ῥμοδίῳ μέλος.

Thomas Magister in σημείων.

Α' πσημηιαμὴν τὰς τῆς κακίας οὐκίας.

* Pollux lib. vii.

Γ' ἐὰ χαλκώματα Α' εἰσοφάνης ἐν Πελαργούς εἴηκα.

* Harpocration in οἰκίσκῳ.

Οἰκίσκον. Α' εἰσοφάνης Πελαργούς μετὰ γνησάουαίς.

Locus hic totus Harpocrationis, valde corruptus est, nec nisi M. S. alicuius codicis ope corrigendus.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εν Πελασγούς.

Athenæus lib. vi.

Ἦν γὰρ ἴνα ἀνδρᾷ ἀδικῶν σωδίακῃς

* σωδίακῃς.

Α' πμαρτυρῆσι δώδεκα, τοῖς ἐτέροις ἐπίσποι.

Pollux lib. x.

Χαλκώματα πρὸς κεφάλαια.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εν Πελασείοις.

forte scribendum ἐν Πελαργούς aut potius Πελασγούς vel Πελαγείοις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

Εν Περαγεί.

Scholiastes Aristophanis in ὄρνιθες.

Δηλοῖ δὲ τὸτο Α' ρισοφάνης ἐν Περαγεί.

Χρησὸν μὴ κατὰ Μειδίαν ὀρτυγκόπον.

* f. μὲν.

Α' Ρ Ι -

ΒΙ Α Α Τ Α Ν Ι Σ Τ Α Ι .

40

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Φ Α Ν Η Σ .

Ε'ν Πλατωνισαῖς.

† male pro ἐν Ταγηνισαῖς.

Auctor Etymologici in αἰδιόετατος

Ἰτα ἀπαλλαγῶν αἰδρός ἀρπαγῆς. † ἀρπαγῆς.

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Φ Α Ν Η Σ .

Ε'ν Πλάτῳ δούτέρῳ.

Athenæus lib. ix.

Οἱμοι δὲ κωλῆς ἦν ἐγὼ κατὰ τὸν.

† κωλῆς ἦν.

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Φ Α Ν Η Σ .

Ε'ν Ποσειδίας.

† f. phrynichi aut Eupolidis sunt. vide Pollucem
lib. ix. cap. xxxi. de Midia.

Αἰγὴ δὲ ἐν Ποσειδίας ὁ αὐτὸς ὡς καὶ περὶ ἀλέκτορος
αὐτῷ ἰσχυρότατος.

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Φ Α Ν Η Σ .

Ε'ν Πόλει.

† f. phyllilij sunt. porro etiam Eupolis scripsit
Πολίς, casque sæpe citat Pollux.

Athen. lib. iv.

Τῆς δὲ κοπίδος μνημονεύει καὶ Ἀριστοφάνης ἢ Φιλύλλιος ἐν
ταῖς Πόλει.

idem lib. i i i .

* & quidem bis.

Φιλύλλιος δὲ ἢ Φρύνιχος ἢ Ἀριστοφάνης ἐν Πόλει
Πολυπόδιον σηπιδάριον κάραβον ἀστικὸν ὄσρεα χήμας
Λεπάδας σολήνας μῦς πίννας κτένας ἐν Μεθύμνης.
Αἶρετ', ἀνδρακίδας τείλει σαργὸς κερβίδος πέριχ κερβί-
κινος. † f. αἶρετ' ἀνδρακίδας &c. i. αἶρετ' αἶ, &c.

Athenæus lib. ix.

Φιλύλλιος ἢ ὁ ποιήσας τὰς Πόλεις φησὶν,

Ο' π

Ο, π' ἐν τῷ μᾶλλον
 Δ' ἀδικήσας, τὸν αὐτὸν λαβεῖν πληγὰς.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

Εἰς Πολυεῖδω.

* quidam ἐν Γαλιείῃ. Vide & Michaël. apud
 stolium.

Stobæus sermone LXVI. * imo CLXXVI.

Γ' δὲ δίδωμι τὴν δ' ἐγὼ γυναικά σοι
 Φαίδραν. ἐπὶ πόρθ' ἐπὶ τοῖς ἄλλοις.

Suidas in ἀνάκρισι.

Διὰ τῆς ἀγορᾶς τρέχω ἀνακρίσις ἄν.

* ἄν.

Pollux lib. x.

Σκαφίον Ξενόκλη ἦτις ἐστιν, ὅρδ' ἦν ἁμῖς. * alij Ξενόκλ.
 ἦτις ἐστιν. at in Thesmophoriasibus σκαφίον ξίφη μ.
 ἦτις ἐστιν &c.

idem lib. ix.

Ἐμμελίς ἐστι δὲ καὶ ὁδὸς.

* Suidas in ἔρμην.

Ἐρμῖον ἐμμελίαν ἀκίνητον καὶ νεκρὸν, ὅθεν
 ὅπου εἰς ἔρμῖαν ἢ πέλαρος μέγα καὶ χαλὰς
 Ἐμμελίαν πορὶ. Ἀριστοφάνης Πολυεῖδω.

* Pollux lib. ix.

Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Πολυεῖδω καὶ

Περσέφους εἶπε.

* Etymologicum in Θεσιόφει.

Θησιόφει ὁ ἐν τῇ Θεσιόφει διατίθεται. Ἀριστοφάνης
 Πολυεῖδω.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εἰς Προαγῶνι.

Athenæus lib. i. i. i.

Κάμνοντα δ' αὐτὸν τῷ θέρει ἰδὼν ποτε,
 Ἐπ' ὧν ἵνα κάμνῃ σὺν τῇ μεσημβρίᾳ.
 idem eodem lib.

Ἐχθυσάμενη χορδῆς ὁ δούσιος, τέκνον.
 Πας ἡσίδω ρύγχος θετικὸν καμῖνον.

idem

idem lib. x.

Ὡς βαδίζῃ μοι ἐπὶ τὸν δεσπότην
Ἡ δὴ γὰρ αὐτὸς οἶμαι δεδῆπται.

Idem lib. ix.

Τίς ἐκ ἐκείλωνται παρὰ φέρῃ τὰ ποτήρια;

idem lib. xi.

Ὅτ' ἀλφίτων ὑπάρχεις τῆς χοίνικας,
Κοτύλης δέσας οἶκαδ' ἀπολογίζετα. † δέσας εἶπας

Suidas in voce σταθερῆς.

Σταθερὰ δὲ κάλυξ νεαρὰς ἦεν.

† Pollux lib. x.

Οἱ μοι, τὰ λάσσανα γίνετό μοι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

Εἰς Πυθαγόροις. * f. Πυθαγορείοις.

Τί πορὶς θεῶν οἰόμεθα τὰς πάλαι ποτὲ
Πυθαγορείους γινόμενας, οὕτως ρυπαρὰς
Εἰκόντας, ἃ φορεῖν τρέφοντας ἢ δέους;
Οὐκ ἔστι τέτων ἄδεν, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ,
Ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης ἐκ ἔχοντες ἄδεν,
Τῆς οὐ τελείας πορφύρας διόρνετες καλῶν,
Ὅρας ἐπιπῆσαι τίς πένητι χερσὶν ἴσκει.
Εἴπει παρὰ δεῖς αὐτοῖς ἰχθὺς ἢ κρέας.
Κάν μὴ καποδίωσι καὶ τὰς δακτύλους
Εἰ θέλω κρέμας δέκακας.

† παρὰ δεῖς.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

Εἰς Σκηναῖς καὶ καταλαμβανέσαις.

* Vulgo etiam aliquando eitantur, ut quibusdam placet sub nomine ἐν σκηναῖς: Vide Hesychium in τσιτοσίᾳ τῆς. asseribuntur vero à quibusdam etiam Platoni Comico. porro sunt qui legunt ἐν σκηναῖς καταλαμβανέσαις.

Athenæus lib. iv.

Τὴν χύτραν δ' Αἰρισφάνης ἐν σκηναῖς καταλαμβανέ-
σαις, κακκάζειν εἴρηκεν ὕτως:

Τὴν κακκάζειν γὰρ Καρύειος διδάσκαλον.

Athenæus lib. vii.

† & Etymolog. in βῶξ.
Ἀλλ' ἔχουσι γὰρ ἑξ ἑκείνων βοάκων,

Ἀπὸ

Α' πικρὰ δὲ ζῶν οἰκαδὲ.

Athenæus lib. xiv.

Διὸ καὶ Ἀριστοφάνης ἢ Πλάτων ἐν ταῖς σκηναῖς, ὥς χα-
μαλίων φησὶν, εἰρηκεν ἔτιως.

Ως' εἰ τις ὀρχεῖτο ὅλ', θίαμα ἦν, νυκτὶ δὲ δρᾶσιν ἔστιν.

* ὀρχεῖται ὅλ'.

Pollux lib. x.

Τοῖσιν μοχλίσκου καλαύειν.

‡ καλαύειν.

idem eodem lib.

Ὡς περὶ ἐσκινῶν αἰσθάνων τέτρηται.

idem ibidem.

Δίκυθον τὴν ἐπικρότυλον, τὴν χρυσίαν

τὴν καλὴν, ὡς ἐφ' ἐρμῆν.

idem eodem lib.

Ὡς περ ἐν καλλιπιδῇ, ἐπὶ τῇ κορήματι

καθέξομαι χαμαί.

idem lib. vii.

Καὶ τῷ πλατυλόγῳ διαβολίαν ἀκοντίαν. † δολίος.

idem lib. x. hoc modo.

Καὶ τῷ πλατυλόγῳ ὥς ὀρεῖ ἀλόντων.

Hesychius * ὀδ' ἀκάνθαι.

Ὅδ' ὅπως ἀντέλεγε τέτρωτ' δ' ἐπνεῖσθαι,

Ὅδ' ὀδ' ἀκάνθαι.

Scholias Aristoph. in ἱππέϊς.

Α' καὶ ὡς ἄλλ' εἰ τις καλὴν. ‡ f. ἀλλὰ συσπᾶσθαι.

‡ Pollux lib. ix.

Α' εἰσοφάνης δὲ σκηνᾶς καταλαμβάνουσαι

τὴν σφόδρα καλὴν τὴν κασταλῶδα, ἔφη.

* idem lib. x.

Τὸ δὲ

Κορέμην, ἐν σκηνᾷ καταλαμβάνουσαι Α' εἰσοφάνης.

* idem libro eodem.

Κακκάειν τὴν λοπάδα ἐρεῖ Α' εἰσοφάνης ἐν σκηνᾷ

καταλαμβάνουσαι.

* idem lib. eodem.

Τὴν δὲ πύραν

Πυρίδιον εἰποῖς ἂν ὥς ἐν σκηνᾷ καταλαμβάνουσαι

Α' εἰσοφάνης.

‡ Hesychius in τριτοστάτης.

Τριτοστάτης.

Α' εἰσοφάνης ἐν σκηνᾷ βίττης

βίττης.

* Hes-

† Harpocraton in δῆμαρχος.

Οὔ π δ' εἰ

ἤνεχυνεῖαζον οἱ δῆμαρχοι δηλοῖ Ἀ' εἰσοφάνης
ἐν σικηνῶς κατὰ λαμβανέταις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εἰν Σκύθαις ἢ Ταύροις.

‡ suspecta est hæc fabula, neque Pollux exerte
satis hanc Aristophani tribuit.

Pollux lib. x.

Σκερβαρα κ' χιτῶνας πάντας ἐνδεδυκότας.

* At idem lib. vii. hunc versum totidem verbis
Antiphani attribuit.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εἰν Ταυγνισαῖς.

* Vide ἐν Πλατανισαῖς.

Athenæus lib. x.

Υποπεπλῶκα μὲν οἱ ἄνδρες κ' καλῶς ‡ ὑποπεπλῶκα μὲν.
Ἡ εἴτα μὲν.

Idem lib. i. i. i.

‡ Vide & Suidam in ἄλις & in θωπιδίῃ, itemque
collectanea Tarrhæi & Didymi.

Ἀλὶς ἀφῶς μοι παρατέταμαι γὰρ τὰ λιταρά

Κάπλων. ἀλλὰ φέρετε δρόβατον ὑπάτιον

† ὑπάτις.

Ἡ κατωρίδεις νέκ κόλλ' ἀπὸ πινά. εἰ δὲ μὴ

Πλιδρὸν ἢ γλαῖπτον ἢ σπληνὸς ἦν ἐστιν

† ἦν ἐστιν sed non
probo.

Ἡ δέλφακος ἢ ῥίνης ἢ τρεῖς φέρετε

* ῥίνης ἢ τρεῖς αἰ.

Δόρυ μὲν καλλάδων χλιαρὸν.

idem lib. ix.

Ἡ δέλφακος ὅπως ἦν ἢ τρεῖς αἰ.

idem lib. i. i. i.

Ἡ δέλφακος ὅπως ἦν ἢ τρεῖς αἰ φέρεται

† ὅπως ἦν

Δόρυ μὲν καλλάδων χλιαρὸν.

ἢ τρεῖς αἰ φέρεται

idem lib. x.

Τί ποτε τὰ Λυδῶν δειπνα κ' τὰ θεπάλων,

Καὶ τὰ θεπάλικων μὲν πολὺ καπανικώτερον,

Οἷον τὰ ἀμυξιαῖα.

‡ ἀμυξιαῖα.

idem lib. 111.

Λαμβάνεται τε νόλαδον ἑσπερος.

* λαμβάνεται

idem lib. x. † imo ix.

Φέρεται ταχέως κατὰ χειρὸς ὕδαρ,

Παραπλήσιον τοῦ χέου κίεν.

idem lib. 1v.

Εἰς ὁψώνης διατρίβειν ἡμῶν τὸ ἄριστον ἔοικε. * f. ἡμῶν.

idem lib. vii.

Μὴ δὲ τὰ μικρὰ τὰ φαληρικά τάδ' ἀφύδια † ἀφύδια.

Scholiastes Aristophanis. † ad Νεφέλας.

Τὸν ἀνδρα γῆτον ἢ βελίον διέφθιεν

H' Περδίκος ἢ τῆς ἀδελφῶν εἰσοφρυστος.

† at Suidas in Περδίκος.

Οὐ πῶ τὸν ἀνδρα γῆτον ἢ βελίον διέφθιεν

H' Περδίκος ἢ τῆς ἀδελφῶν εἰς γῆτας.

Scholiastes Aristoph. in Ranis.

Χθονίας Ε' καὶ τῆς πέτρας φῶν ἐξελιζομένη. † ἐξελισσο-
μένη

εἶτα ἐπιφέρει.

Τί κελὶς τῶν Ε' μπεσαν;

Athenæus lib. xv.

Τί πῶ ποιῶμεν; χλαμὶς χερὴν λούην λαβεῖν,

Εἴτ' ἰδμεν ἀλάβοντες. ὥσπερ οἱ χεῖρ,

ῥῥωμῶν εἰς τὸν δεσπότην ἐγνάμειον.

Harpocration in ἀπολαχέιν.

Οὐ μὴ ὅγε σὸς ἀδελφὸς ἑ ἀπελάγχανεν.

Pollux lib. x.

ἢ κυλίχας ἀγείον παροφρόρεν ἐν Ταγνισαῖ δό-
ξεν Α' εἰς φάνης λέγειν εἰπών:

Τόδ' ἔπος ἐν πᾶσι κυλίχαις περὶ θερμῶν

Καὶ περὶ παμφλάζον.

idem eodem lib.

Ο' δὲ λύων κυσίνδα ἢ ἐξάσπον τῆς θερμῆς.

Suidas in ἀπασκαεῖζεν.

Ἀπασκαεῖζεν ὥσπερ εἰ πέρην χαιμαί.

idem in δοπεχρῶντος.

Ἀλλὰ σε φανῶσαι,

Καὶ γὰρ ἡλικίαν ἔχεις δοπεχρῶσαν ἡδον.

† Suidas in παραιζέρεσιν. item Michaël aposto-

lius, & collectanea Tarrhæi & Didymi

Ἀεὶ σφάγιος Ταγνισαῖς. ἀπεδωκεν δὲ οἱ μὲν πα-
δαῖς

δὲς εἶδος π' Εὐφρόνιος δὲ παρεμεισθεὶς λέγει ὅτι ἐπὶ
τῇ παρακαλοῦσιν ταχέως ἤκην ἢ ἀπαλλάττει.

† Harpocration in κύπασσι.

Κύπασσι χιτῶνος εἶδος. μέμνηται αὐτὸ Α' εἰσοφάνης
ἐν τοῖς Ταγνισταῖς.

† Pollux lib. vii.

Καρτύβη ἀντὶ τῷ δοῦναι πέν.

† idem lib. x.

Α' εἰσοφάνης ἐν Ταγνισταῖς εἰσόντος

Ε' χάρις.

* idem lib. eodem.

Ο' π μὲν καὶ

Μυεῖδιον εἰρηκὲς τὸ μύρον Α' εἰσοφάνης ἐν
Ταγνισταῖς ἰστέον.

† idem lib. eodem.

Μυεῖδα λίθους πωρῶν κηρύκιον. ἐν Ταγνισταῖς.
† idem lib. eodem.

Βάδρα βαδράδια ὡς ἐν Ταγνισταῖς.

† Etymologicum in ἡτρων.

Η' τριαία, δηλοῦν ἐν Ταγνισταῖς.

† idem in κωήσσει.

καὶ Α' εἰσοφάνης δὲ ἐν Ταγνισταῖς τὸ περινεῖσθαι.

Κωήσσει λέγει.

† Moschopulus in ἀπέδραν.

Α' εἰσοφάνης ἐν Ταγνισταῖς.

Δῶρον δ' αὖ ἐν ἀπέδραμν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ε'ν Ταύροις.

† Vide ἐν Σκύθαις δεσ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ε'ν Τελμισοῦσι.

† vel Τελμισοῦσι. alij ἐν Τελμηστοῖσι & Τελμησοῦσι
idque crebrius. ἐν Τελμισοῖσι mendum est : ut ἐν
Τελμισοῖσι vel Τελμίσσοσι forte an Comœdia est;
vide de his Pollucem & Stephanum.

Athenæus lib. vi i.

Μελαροπερύγων κροεγκίνων.

Stephanus de urbibus. † in πελμιονός.

Ὡς ἂν πρὸς ὅτι ποτίσας ὡς Τελμισοῖς.

idem ibidem.

Φέρε δὴ τοίνυν ταῦτα ὅταν ἔλθῃ τι ποιῇν χερμάρι ὃ
Τελμισοῖς. † † φέρετε τοίνυν.ἔστι δὲ τὸ μέτρον ἀναταϊστικὸν τεβάρμβον καταλιπαπ-
κόν, ἔκαστος τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἀνάταϊστος τάτ-
τετο, ὃ δὲ σποιδῆος, σπανιάτατα.

pollux.

Οἶνε τε χεῖς δάμνον ἥκην κ' μύρα. † ἥκην.

idem lib. eodem. † & Athenæus lib. i i.

κ' πόθεν ἐγὼ τρέιται τράπεζαν λήφομαι;

idem eodem lib.

Πινανίσκιον ἀπώριον ἐχθιρὸν.

Athenæus lib. i i 2

* ἀπώριον.

Ἀριστοφάνης

Τράπεζαν ἡμῖν φέρε

Τρεῖς πόδας ἔχουσαι,

Τέσσαρες δὲ μὴ ἔχεται.

Καὶ πόθεν ἐγὼ

† sic & pollux lib. x

Τρεῖς τράπεζαν λήφομαι;

† Hefychius in πύλας.

Πύλας. Ἀριστοφάνης παλμαστέον δοτὶ τοῦ θυτοῦ λή-
γῃ. * ἐπὶ.

† Athenæus lib. xv.

τῷ Μεγάλῳ μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισοῖς.

† Etymologicum in Ἀρίστου.

Ἀρίστου Διογένης ἀντὶ τοῦ Ἀρίστος κ'

Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισοῖς. † ἔ. ἐν Τελμισοῖς.

† idem in μετάλλων. vide vero & Hefychium.

Μετάλλων, ὃ κ' διὰ τοῦ γ γράφει Ἀριστοφ. Τελμι-
σοῖς.

ΑΡΙΣΤΟ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εν Τετραμέτροις.

* Videtur fabulae nomen esse, et si quibusdam alijs secus videatur. meminit hujus vocis Zenobius in Ἀκρίαις &c. quidam malunt legere ἐν ἀμεί-
πτοις: nam hoc titulo Aristophanem sive Comi-
cum sive Grammaticum proverbialia scripsisse in-
ter doctos constans sententia est.

Ἀκρίαις τὸν ποσειδὸν ἰάσται.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εν Τριφάλητι.

* quidam ἐν Τριφάλητι.

Athenus lib. xi.

Καὶ Ἀριστοφάνης Τριφάλητι παρεκωμωδῶν πολλὰς
τῶν ἰώνων.

Εἴπειθ' ὅτι παρῶσαν ἐπίσημοι ξένοι
Εἴπικολέθην κήτι βόλην ποσειδείδην. † ἐπικολέθην.

Ὅπως ἔχον τὸν παῖδα πολλήσδε χίον, † f. ἔς χίον.

Εἴτερος δ' ὅπως ἐς Κλαροιδῆας, ἔτερος δ' ὅπως

Εἰς Εἴφισον, οὐδ' εἰς Ἀΐον. ἢ δ' ἐκεῖνα πάντ' ὁδῶ &c.
pollux lib. x.

Καὶ τὴν κοινὴν ἔχον μενοεισὶν δοχεῖς. † κοινῇ.

idem eodem lib.

Εἴπητα ἐπὶ τοῦτον ἦκε, τὴν στυρίδα λαῶν

Καὶ θυλακίσκον ἢ τὸ μέγα θαλάσσιον.

idem lib. ix.

Αἰτὸν τὰς γυνᾶς τ' ἀργυρίδον.

idem lib. x.

Ἀλαβαστροθήκας ἔχουσιν ἐν μιᾷς τοῖς.

Hesychius in Ἑρμῇ.

Ἑρμῆς τρικέφαλος. Ἀριστοφάνης ἐν τριφάλητι τὴν

ἔφη παίζων κωμικῶς, παρῶσαν τετρακέφαλος Ἑρ-
μῆς ἐν τῇ τριόδῳ τῇ κωμικῇ ἰδρυτο.

† Suidas in τῶν τριῶν κακῶν.

Εἴθ' ὃ γ' ὑπὸ θεομῆτος δίδωκε τὰ τρία ταυτί.

† Hefychius in Γλάων.

Γλάων ἦρος, Προδάνος υἱός, ἀφ' ᾧ Ἀριστοφάνης
 Γλάωνας ἦν τις Φάλητις, μεταφέρειν ὡς ἑσπε-
 ράζοντας τῷ μεγέθει ὥσεί ἔλεγε Τιτυὸς ἢ πνα-
 τειέτης· ἄλλοι δὲ θεὸν Πριτωδὸν φασίν.

† Harpocration in διὰ μέσῃ τείχεσ.

Τεῶν ὄντων τῆ χῶν ἐν τῇ Ἀπικῇ· ὡς καὶ Ἀριστοφά-
 νης φασίν ἐν Τριφάλει.

† Ἐπιβορέϊς καὶ πῦνοτις καὶ τῷ φαλακρικῷ &c.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εν Φιάλαις.

Harpocration in ξυσίς.

Ξυσίς. ἔστι δὲ καὶ ἰππικὸν ἔσθυμα, ὡς Ἀριστοφ. ἐν Φιά-
 λαις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εν Φιλωνίδῃ.

Athenæus lib. xi.

Τοιαῦν ἱμοὶ μὲν ἀρτίως ὁ δευτέρως
 δι' ἀρετὴν καὶ θεοκλήων δοκίμωτοι ἀσπίδα
 ἔπερσιν εἴκοντες, τρυφῶσαι ἴσθιν ἴσθιν κεκραμῶν
 Περσέφρονι ἐδωκεν οἶμα καὶ χηρὸς τιτος οὐνεμα·
 εἰτ' ἐλθὼν θέραν ἀφῆκεν βαπίσας ἐσθουδύρας.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εν Φοινίσσαις.

Athenæus lib. i. i. i.

* & i. i.

Ἐχ' τὸν πρῶτον πάντων ἴφθα φῦναι † ὅπως ἔχε, τὸ.
 Ἐθ' ἐξῆς τὰς κραναὰς ἀκαλήφας.

* At Suidas in ἀκαλήφῃ.

Εἰκὸς δὲ πᾶσι πρῶτον ἀπάντων φύα φῦναι,
 καὶ τὰς κραναὰς ἀκαλήφας.

idem lib. i. v.

Οἰδίπῳ δαπναὶ δὲ διπλῶς κέρει * διπλᾶ, vel διπλᾶ
 potius, forte redundant.

Ἀφ' ἧς κρατέσκῃ φέρεται μονομάχῃ πάλῃ * φ. κρατέσκῃ φ' οἶδε.
 Ἀχῶναις

Α' γὰρ ἐν τῷ ἰσᾶσι
ἰσᾶσι.

* scribe

Pollux lib. x.

Καὶ τὸν ἱμηνά μὲν ἔχουσι καὶ τ' ἀνάφορον.

idem eodem libro.

Στίλβηθ' ἡ κατὰ νόκτα μοι

* f. 20

Φλόγα ἤξει ἐπὶ τῷ λυχίφ. † f. ἀξί vel ἀψί.

† Pollux lib. vii.

Ὡς περ ἐν ταῖς Φοινίσαις

Θιατροπόλιν ὁ θίασ ἀπομειδῶν.

† Pollux lib. x.

Καὶ μὲν ἄρα. Ἀ' εἰσοφάνης δὲ ἐν Φοινίσαις πέχρηται
τῷ ὀνόματι.

Α'ΡΙΣΤΟΦΑ'ΝΗΣ

Ε'ν Ὠρεῖς.

† etiam Cratinus ὥς εἰς scripsit : porro huc forte
refer, quæ alij citant ἐκ ὧς.

Athenæus lib. ix.

Χρῆμῶνος δὲ ὥρα ποτὲ κολοκύνθων ἡμῖν περινοχθί-
σων, πάντες ἐδάμναζον, νεαροὶ δ' ἐνομιζόντες· καὶ
ὑπομνησκόμεθα ὡς ἐν ὧς οὗτος ὁ χαλκὸς Αἰετο-
φάνης εἶπεν ἐπαμῶν τὰς καλὰς Α' θήκας ἐν τέτοις.

Ο' φ' δὲ χρῆμῶνος μέσσω σικυὸς ἑστῆς οὐ ὁπότε

Σπιδάνης ἴων, κονιορτὸν ἐκ τυφλῶντα :

Οὗτος δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας ἀπὸ τῆς χαλδῶναις ἐλάας

Πύον χόρεα χελιδόνα τέττιγας ἐμδρύεια. † f. τέττιγα.

Υ' ριστος δ' ἰδίους ἀνιφοῦδας σύκων, ὁμᾷ τε μύρτων,

Ε' π' ἔτα κολοκύνθας ὁμᾷ ταῖς γογυλίσι ἀρῶσι * κερῶσι.

Ω'ς' ἐκ ἐπὶ ἐδεῖσοις ὀπηνίκ' ἐπὶ τῷ ἐνιαυτῷ.

Μέγιστον ἄρα θὸν εἰπέρ ἐστι δι' ἐνιαυτῷ, τῷ

Ο' τῷ περ ἐπιθυμῆλα βεῖν. κακὸν μὲν οὖν μέγιστον

Εἰ μὴ γὰρ ἦν ἐκ ἀνέπεθύμην ἐδ' ἀν' ἐστυπανῶντο.

Ε' γὰρ δὲ τῶν ὀλίγων χρόνον φήσας ἀφ' ἡμῶν ἄν.

Κάγω γε ταῖς ἄλλαις πόλεσι δρῶν ταῦτα πλὴν Α' θηνάων.

Τέτοις ὑπάρχει ταῦτ' ἐπ' ἡδὴ τὰς θῆκας σέβουσιν.

Α' πέλαυσαν ἄρα σέβοντες ὑμᾶς ὡς σὺ φῆς τίς ἢ τίς

Αὔγουπον αὐτῶν τὴν πόλιν πετόμεναις ἀν' Α' θηνάων.

Pollux libro vii.

* τὸ τ', ὀλίγον χρόνον φησὶς,

Ο' δὲ οἱ νῦν φασὶ τὸς οἰκέτας φράσιν αὐτῶν ἰεῖν

Εὐρεῖν ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους ᾠδαῖς.
 Ἐμοὶ κράτις τὸν ἱσπν εἰς τὸ Θηροῖον δρακεῖν, * f. εἰ μὴ
 κράτιστον εἰς τὸ δευτ.,
 Ἐκεῖ δ' ἕως ἀν' ὠρεῖν διερῶν μὴδ' ἴν.

Scholiasies Aristophanis.

Τὸν Φρύγα τὸν αὐλητῆρα τὸν σταβάζιον † f. σταβάσιον;
 † Hefychius.

Ἀρεῖς ἱερόν .i. ἱερόν ἀρεῖς Ἀθήνησιν. Ἀριστοφάνους ᾠ-
 δαῖς. ἐνίοι δὲ τὴν βλάβην λέγ' ἵν' αὐτὸν ἐνόμιζαν.

† Pollux lib. x.

Καὶ ἀσκοπήρα. ὡς ἐν ταῖς ᾠδαῖς.

* Athenæus lib. i i. ut non nemini placeat

Μετὰ τῶν κραιῶν ἱκαίη' ὅπως θερμὰς φαγόν,
 Ἐν τῷ περὶ τῶν τὰ λέμματα' ὅπῃ κατέλιπεν.
 Ἀλλ' ἐν ἀπενήνῃ καὶ ταφαγόν. μάλιστα δὲ
 Κλειάνετος μὴ ἐκ ἐδ' ἴδον' οἶδ' ὅτι
 Οἱ Τραχινεὺς αὐτὰς ἐδ' ἐνός γδ' ὡόποτα
 Ἀπέβαλλεν ὁ σπρίκ λέπος.
 Οὕτως ἐκεῖνός ἐστιν εὐχερὴς ἀνὴρ.

* Pollux lib. vi i.

Χοιροπώλη ὡς Ἀριστοφάνους ἐν ᾠδαῖς.

† Sequuntur Fragmenta quædam Aristophanica
 incerti loci; quibus apponi possent alia qua habemus
 valde illa multa: sed nos ea in aliud tempus
 reservantes; paucula tantum quædam è multis hic
 adjiciemus ὡς ἐν ἐπίμετρῳ π, eaue fere gnomica;
 sicuti id jam ante nos occæperat facere doctissimus
 Canterus.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Athenæus libro i. de vino Pramnio agens.

Καὶ ἐστὶν ἔτε γλυκὺς ἔτε παχὺς ἀλλ' αὐστηρὸς καὶ σκλη-
 ρὸς καὶ δύναμιν ἔχει διαφέρειν. οἶον Ἀριστοφάνους
 ἐχ' ἡδ' αὖθις Ἀθηναίους φησὶ λέγειν.

Τὸν Ἀθηναῖον δ' ἡμῶν ἔτε Ποιηταῖς ἡδ' αὖθις.

Σκληρὸς καὶ ὁσπερ μέσιν,

Οὔτε πρᾶκινεῖς σκληρὸς ἵσιν οἶνοις.

Συλάγασιν τὰς ὀφρὺς τε καὶ τὴν κοιλίαν.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἀνδοσμία κ' πέποινε νευταροσταγεί.

Sextus Philosophus contra Mathem. lib. 1.

Ἡαρό κ' ὁ κομικὸς λέγει Ἀριστοφάνους.

Διάλεκτον ἔχοντα μέσην πόλειος, ἔτ' ἀσεία

Ἐποθλυτέραν, εἰ ἀνελεύθερον ὑπαγορευομένην.

Γνωμικά.

Clemens Strom. vi.

Ἀριστοφάνη τὸν Κομικὸν γράφοντα,

Αἰχρὸν νῆα γυναικὶ φρεσὺς τοῦ ἀνδρ.

ibidem.

Ἀριστοφάνους ἔφη.

Δύναται γὰρ ἴσον δρᾶν τὸ νοεῖν *scribe ἴσον τῷ δρᾶν τὸ
νοεῖν.

ibidem.

Ἀυθὺς τε Ἀριστοφάνους γράψαντος,

Βίβλων ἔξῃς τὸν βίον διακίνας ὦν

Χωρεῖς τε δορυβῆς κ' φόβος ζήσῃς καλῶς.

* δίκαιος.

* Stobæus serm. cccxxi i i.

Iuxta quosdam hæc non Aristophanis sed Anti-
phanis sunt.

Οὐ πάποτ' ἐξέλωσε πλετῆντα σφύδρα

Ἀνθρώπων, ὑπολαύονται μηδὲν ὦν ἔχει.

Ὁ δὲ πλετος ἡμῶς, καὶ θάπτετο ἰατρὸς κακὸς

Τυφλὸς, βλέποντας παρελαδὼν, κἀντας ποιεῖ.

*idem serm. ccxi i. at in pace hæc nullibi lego,

et si ea inde citet tamen Stobæus.

Τῆς πᾶσιν ἀνθρώποις εὐρήνης φίλης,

Πιστὴ τροφὸς, ταμία σωεργὸς ἐπίβοπος,

Θυγατὴρ, ἀδελφὴ, πάντα ταῦτ' ἐχρήτ' ἡ μοι.

Σοὶ δ' ὄνομα δὴ τί ἐστιν ἡ, π: γαργαρία.

† idem serm. cclxxi i.

Τὸ γὰρ φοβέσθαι τὸν θάνατον, λῆρος πολὺς :

Πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τῆτ' ὁφείλεται παθεῖν.

*Suidas in πᾶνυ.

Ἡάνυ γὰρ ἐστὶν ἡδὴ πολὺ.

Τὸ δὲ πολυ, καὶ ἡ γλυκὺ μὲν ἔστιν.

porro in Ranis

hæc non inveniuntur, ut vult tamen Suidas.

Fragmenta

Fragmenta quædam Aristophanica bonam partem
à Cl. V. Iusto Raphelengio mihi suggesta & suis quæ-
que Comedijs interferenda.

Εν Αμφιαρόω.

Erotianus in voce λεληθείς.

Λεληθείς ὁ ἀνὰ δὴ δοσούμενα, ὅπερ ἐστὶ τὸ τῷ
ἐφ' ὧν λεγόμενον γῆρας, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Αμφια-
ρόω καὶ &c.

Εν Γηρυτιάδῃ.

Erotianus in Γαργαλισμός.

Γάργαλος καὶ γαργάλη λέγεται ἐρεθισμός, ὁπότε τῷ
παχυπυσοῦν εἰλημμένος τῆς λέξεως, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης
ἐν Γηρυτιάδῃ καὶ &c.

Εν Δαιτυλεῶσι.

Galenus in præfatione Lexici Hippocratici.

Ὁ μὴ οὖν σὸς, ἐμὸς δ' ἐοῦτος ἀδελφός

Φρασάτω τί καλῶσιν; ἰδοσί τι

καὶ πάλιν.

Τί ποτ' ἐς εἴ τι ποιεῖν;

καὶ πάλιν.

Ἀλλ' ἐφ' ἣ καὶ μύθον καὶ ταινίαν. * f. ἄλλες, στρέλλη &c.

Respondet Πρεσβύτης.

Ἡ δ' ἐσπερίη, τὸ το παρὰ Λυσιστράτη † ἰδ' α', στρέλλη.

καὶ πάλιν.

Ἡ μὲν ἴσως καταπληγὴσιν τῷ χρόνῳ.

Respondet Πρεσβύτης.

Τὸ καταπληγὴσιν τὸ το παρὰ τῷ Πητόρῳ.

καὶ πάλιν.

Ἀποβήσεται σοι ταῦτα ποτ' ἀνρήματα;

Respondet Πρεσβύτης.

Παρ' Ἀλκιβιάδ' ἐστὶ τὸ το βήσεται.

καὶ πάλιν.

Τί ὑποτεκμήνη καὶ κακὸς ἄνδρας λεγοῖς

* f. λέγεις;

Respondet Πρεσβύτης.

οἶμαι ὅθ' ὁρασύνεχε

Τίς τέτων τῶν ἐν τῇ ῥοῇ τριδύεται

† forte.

† forte.

Τάτων πε τῶν ξυνηγόρων σε ῥύσει

Εν Δαναΐσι.

Suidas in Κληταγόροι.

Κληταγόροι Ποιήτρια Δακωνική. μέμνηται δὲ Ἀμφι-
στοφάνης ἐν Δαναΐσι.

Εν Ταγνισαῖς.

Ἀμφιείτερον Ἀετοφάνης ἔπην ἐν Ταγνισαῖς ἔρη-
θρων ἀμφοτέρωθεν ἀείτερον.

I N D E X

Comædiarum Aristophanis unde hæc
Fragmenta excerpta sunt, idque juxta
paginarum seriem.

Ἄ	Ἰηρος vel Ἀγῆ- ρος.	folio 9.	Γόντις.	21.
	Ἀγωνισαί.	9.	Δαίδαλος.	21.
	Ἀιολοσίκων.	9.	Δαίταλῆς.	21.
Ἀκλῆς.		10.	Δαναΐδες.	25.
Ἀμφιδάσος.		11.	Δηλία.	27.
Ἀνάργυρος.		12.	Διονυσιαγός.	27.
Ἀνταγωνισαί.		13.	Διόκους.	27.
Ἀργυρος.		13.	Δραχμαί.	27.
Αὐτίδης.		13.	Εἰρήνη C.	28.
Βαβυλώνιος.		14.	Εὐχθεύς.	28.
Γερρῶν.		15.	Ηἰόχος.	23.
Γῆρας.		17.	Ηἰσες.	28.
Γιόλορος vel Γιούλο- ρος.		18.	Θεομοφεία? σοσι. &.	30.
Γιρυτάδης vel Γιρυτά- δης.		18.	Κίνταυρος.	32.
Γλαῦκος.		21.	Κίθερεΐτης.	33.
			Κισσαρῶδης.	33.
			Κόρα.	33.
			Κότυλας.	33.
			Κάχαλος.	

Κάκχαλος.	33.	Περαγών.	42.
Λήμνια.	34.	Πυθάρρορι.	43.
Νεφίλια.	35.	Σκηναι κατάλαμβάνου-	
Νήσοι.	36.	ζα.	43.
Νίκαι.	37.	Σκύδαϊ ή ταύροι.	45.
Νιόβη.	37.	Ταζηνισαί.	45.
Ο'βερμος.	38.	Ταύροι.	47.
Ο'λκάδες.	38.	Τελμιασίς.	47.
Πελαργί.	40.	Τελμιαστοί vel Τελμιαστοί.	
Πελασγοί.	40.	τις.	47.
Πελάσφοι.	40.	Τετραμετεχ.	49.
Περιαγίδες.	40.	Τετράλκς.	49.
Πλατανισαί.	41.	Φιάλα.	50.
Πλάτος. C.	41.	Φιλανίδης.	50.
Ποασρία.	41.	Φοίνισα.	50.
Πόλις.	41.	Ω'ρε.	51.
Πολύδρος vel Πολύδρος.	42.		

FINIS.

560487

LVG DVNI BATAVORVM.

Typis IOANNIS CORNELII

Wourdani.

~~4-924004/~~

4-924004/

560487

Научная библиотека
ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. МЕЧНИКОВА

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова